

கலை இலக்கிய
மாத சஞ்சிகை
175
ஆடி 2022

ஜீவந்தி

1500/-

புரதம ஆசிரியர் : க.பரண்தரன்

ஈழத்து இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள்
சிறப்பிதழ்

பொருளடக்கம்

கட்டுரைகள்

ஈழத்து இலக்கிய சிறுநிகழ்க்கள்

அறிமுகக் குறிப்புகள்

சி.ரமேஷ்..... 03

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரின்

இதழியற் செயற்பாடுகள்

கலாநிதி ச.குணேஸ்வரன்.....06

ஈழத்துப் பெண் நிலை வாத சஞ்சிகைகள்

தி. செல்வமனோகரன்..... 07

புத்தளப் பிராந்திய சஞ்சிகைகள்

உடப்பூர் வீரசொக்கன்..... 10

முதுவர் பிரதேசத்தில் சிறுநிகழ்க்கள் ஒரு பார்வை

ஏ.எஸ்.உபைத்துல்லா..... 13

அருராதபுர பிரதேசச் சிறுநிகழ்க்கள் ஒரு பார்வை

என்.வனீம் அக்ரம்..... 16

எழுபதுகளில் சிறு சஞ்சிகைகள்

திக்குவல்லை கமால்.....23

சாகாவரம் பெற்ற ஈழத்துத் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின்

பெருந் தொகுப்புகள் : ஒரு விரிவான

ஆய்வுக்கான சில குறிப்புகள்

என். செல்வராஜா..... 26

தமிழ் தேசிய விடுதலைப் பயணியில் போர்க்கால

இதழ்கள்

க.ஜெயபி..... 28

1. பாரதி - தெளிவத்தை ஜோசப்
2. ஞாயிறு - தி.செல்வமனோகரன்
3. தேன்மொழி - க.பரணீதரன்
4. வசந்தம்(யாழ்) - பரணீ
5. கலைச்செல்வி - வ.ந.கிரிதரன்
6. இனிமை - பரணீ
7. மாதர் மதி மாலிகை - பேராசிரியர் செ. யோகராசா
8. கலாநிதி - அருண்மொழிவர்மன்
9. மல்லிகை - ஈழக்கவி
- 10.அக்னி - திக்குவல்லை கமால்
11. விவேகி - முருகபூபதி
- 12.பாரதி (மண்டூர்) - க.பரணீதரன்
- 13.களனி - க.பரணீதரன்
- 14.குமரன் - பாஸ்கரன் சுமன்
- 15.சுடர் - றூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ்
- 16.அலை - சி.ரமேஷ்
- 17.மணிக்கொடி - த.அபிநாத்
- 18.கலைப்பூங்கா - பரணீ
19. மலர் - வி.மைக்கல்கொலின்
- 20.கீற்று - பரணீ
- 21.நோக்கு - பேராசிரியர் ஸ்ரீ.பிரசாந்தன்
22. பூரணி - ஜெ.ஹரோசனா
- 23.மக்கள் இலக்கியம் - மு.தயாளன்
- 24.மாவலி - ஈழக்கவி
- 25.எழில் - சாந்தன்
- 26.சேமமடு நூலகம் - ஜெ.கீர்த்திகா
- 27.சமர் - என்.செல்வராஜா
- 28.புதுமை இலக்கியம் - ந.இரவீந்திரன்
- 29.உள்ளம் - கணபதி சர்வானந்தா
- 30.புதுமை - பரணீ
31. தூது - தீரன் ஆர்.எம்.நொஷாத்
- 32.கொழுந்து - எம்.எம்.ஜெயசீலன்
- 33.நந்தலாலா - சி.ரஞ்சிதா
- 34.முனைப்பு - ஜிஃப்ரி ஹாசன்
- 35.புவரசு - அஷ்வினி வையுந்தி
- 36.சக்தி - பரணீ
- 37.தடாகம் - உடப்பூர் வீரசொக்கன்
- 38.வசந்தம் - அருண்மொழிவர்மன்
- 39.இதயம் - ஜெயபிரசாந்தி ஜெயபாலசேகரம்
- 40.களம் - சி.ரஞ்சிதா
- 41.கவிஞன் - கந்தர்மடம் அ. அஜந்தன்
- 42.மேகம் - காரைக்கவி கந்தையா பத்மான்னந்தன்

43. மூன்றாவது மனிதன் - சூரியகுமாரி ஸ்ரீதரன்
44. தாகம் - மைதிலி
45. கவித்தேசம் - பாலசுப்பிரமணியம் சிவாந்தினி
46. இருப்பு - சுரேகா பரமானந்தம்
47. பெருவெளி - எம். அப்துல் றஸாக்
48. இளங்கதிர் - அருண்மொழிவர்மன்
49. தீர்த்தக்கரை - பெருமாள் சரவணகுமார்
50. கலைமதி - பரணீ
51. இளம்பிறை - திக்குவல்லை கமால்
52. படி - சீவராசா ஓசாநிதி
53. சரிநகர் - மைக்கேல் அப்துல்லா சமரசிங்க நம்பி
54. தேன்கூடு - வே. ஞானசம்பந்தன்
55. இலக்கு - வ. ந. கிரீதரன்
56. ப்ரவாகம் - உக்குவளை அக்ரம்
57. மறுமலர்ச்சி - வரதர்
58. தெரிதல் - இ. ச. முரளிதரன்
59. குருதிமலர் - பரணீ
60. புள்ளி - த. கலாமணி
61. கலைமகள் - பரணீ
62. பூங்குன்றம் - மொழிவரதன்
63. சூரியன் - பரணீ
64. கவிதை - தி. செல்வ மனோகரன்
65. அஞ்சலி - பரணீ
66. திரள் - பரணீ
67. மலைமுரசு - பரணீ
68. புதுசு - தர்மராசா அஜந்தகுமார்
69. கிறிஸ்தோபகாரி - என். சரவணன்
70. நாற்று - ஜெ. கீர்த்திகா
71. மாற்றம் - ஜெ. கீர்த்திகா
72. இலக்கியச் சிந்தனை - பேராசிரியர் செ. யோகராசா
73. அரும்பு - ஜெ. கீர்த்திகா
74. நூலகவியல் - என். செல்வராஜா
75. கலைஓசை - மு. யாழ்வன்
76. அம்பலம் - இ. ச. முரளிதரன்
77. ஏகலைவன் - கே. எம். செல்வதாஸ்
78. பூரணி - பரணீ
79. காற்புள்ளி - மாரிமுத்து சிவகுமார்
80. நயனம் - க. பரணீதரன்
81. புலரி - ம. பா. மகாலிங்கசிவம்
82. புதிய தரிசனம் - வல்வைக் கமல்
83. உதயம் - பரணீ
84. தளவாசல் - ந. குகபரன்
85. தமிழருவி - க. செளந்தர்ராஜ சர்மா
86. தூண்டி - இ. சர்வேஸ்வரா
87. வெளிச்சம் - ஆதிலட்சுமி சிவகுமார்
88. யாத்ரா - நாச்சியாதீவு பர்வீன்
89. தவிர - செவ்விகரன்
90. கீறல் - பாயிஸ்
91. தீ - சமீரிதா சாமிமலை
92. அக்கினிக்கஞ்சு - பரணீ
93. நடுகை - லியோ ட்ராகன்
94. தாயகம் - மு. அநாதரட்சகன்
95. ஞானம் - வி. ஜீவகுமாரன்
96. மாருதம் - எஸ். கிருபானந்தகுமாரன்
97. நாவேந்தன் - பரணீ
98. வசந்தம் - பரணீ
99. மறுகா - பேராசிரியர் செ. யோகராசா
100. காலவெளி - பரணீ
101. படிகள் - கெக்கிராவ ஸ்லைஹா
102. வியூகம் - ருஸ்னா நவாஸ்
103. தென்றல் - பருத்தியூர் பாலவைரவநாதன்
104. மறுபாதி - புலோலியூர் வேல். நந்தகுமார்
105. காகித மலர் - பேராசிரியர் செ. யோகராசா
106. தாரகை - க. பரணீதரன்
107. வடம் - பரணீ
108. பயில்நிலை - பரணீ
109. திசைபுதிது - பரணீ
110. ஆகவே - க. பரணீதரன்
111. சொங்கதிர் - க. பரணீதரன்
112. சிரித்திரன் - க. பரணீதரன்
113. கலைமுகம் - நா. நவராஜ்
114. ஜீவநதி - இ. இராஜேஸ்கண்ணன்
115. மகுடம் - அ. பௌநந்தி
116. அமுதநதி - மைதிலி தயாபரன்
117. பூங்காவனம் - சரிப்தீன் சரீபா ரீவி
118. எங்கட புத்தகம் - தாட்சாயணி
119. எங்கள் முற்றம் - ச. சஜீபன்
120. நீங்களும் எழுதலாம் - திருஞானசம்பந்தம் லலிதகோபன்
121. சுட்டும்விழி - பரணீ
122. கலைமதி - பரணீ
123. புதியசொல் - ந. மயூரரூபன்
124. விளக்கு(பெயர்) - பரணீ
125. சிறகுகள் - பரணீ
126. சுவர் - பரணீ
127. பகுத்தறிவு - பரணீ
128. நினைவு - பரணீ
129. வயல் - பரணீ
130. சுந்தரன் - பரணீ

ஜீவநதி

2022 ஆடி இதழ் - 175

விரதம் ஆசிரியர்
க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்
வெற்றிவேல் துவீயந்தன்
ப.விஷ்ணுவரீத்தினி

பதிப்பாசிரியர்
கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :
கலை அகம்
சாமணந்தறை ஆலடிப்பிளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:
திரு.கி.நபராஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்
K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

தரவீர்த் - 100/= ஆண்டுசந்தா - 1500/=

வெளிநாடு - \$ 60 U.S

மணியோடரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K.Bharaneetharan,
Kalaiahm,

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No. - 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி (கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் நம் கீதய ஓட
ஆடி நீர் தன்னை மொண்டு
செறி தரும் மக்கள் என்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
புதியதோர் உலகம் செம்போம்! - பாரதிதாசன் -

ஜீவநதியின் 175 ஆவது இதழ் - ஈழத்து இலக்கியச் சிற்றிதழ் சிறப்பிதழ்

ஜீவநதியின் 175 ஆவது இதழ் ஈழத்து இலக்கியச் சிற்றிதழ் சிறப்பிதழாக வெளி வருவதையிட்டு பெரு மகிழ்வடைகின்றோம். ஜீவநதியின் 75 ஆவது இதழ் ஈழம் - கவிதைச்சிறப்பிதழாகவும் 100 ஆவது இதழ் ஈழத்து பெண் எழுத்தாளர் சிறப்பிதழாகவும், 150 ஆவது இதழ் ஈழத்து நாவல் விமர்சனச் சிறப்பிதழாகவும் அதிக பக்கங்களுடன் வெளியாகியது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் அதிக சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்ட சஞ்சிகையாக ஜீவநதி திகழ்கின்றது. 2022 ஆம் ஆண்டு முதல் மாதம் இரண்டு இதழ்கள் வெளியாகி வருகின்ற வேளையில் இம்மாதம்(ஆடி) மூன்று இதழ்கள் வெளியாகின்றன. (மாதாந்த இதழ், மண்டுர் அசோக சிறப்பிதழ், ஈழத்து இலக்கியச் சிற்றிதழ் சிறப்பிதழ்). ஈழத்தில் இருந்து இவ்வாறு ஒரு மாதத்தில் மூன்று இதழ்கள் இதுவரையில் வெளிவரவில்லை என நினைக்கின்றேன். ஜீவநதி தன்னாலான இலக்கியப் பணிகளை தொடர்ச்சியாக மேற் கொண்டு வரும் என்ற உறுதி மொழியை வாசகர்களுக்கு தெரிவித்து கொள்வதுடன், வாசகர்களும் படைப்பாளர்களும் கொடுக்கும் உற்சாகமே பொருளாதார நெருக்கடி மத்தியிலும் ஜீவநதி தொடர்ச்சியாக வெளி வரக்காரணம்.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் பணி மகத்தானது. ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் அனேகர் சஞ்சிகை வாயிலாகவே இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானார்கள். தமிழில் இதழைக் குறிக்க இதழ், ஏடு, சஞ்சிகை, தாளிகை, பத்திரிகை ஆகிய சொற்களை நீண்ட காலமாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றோம். ஈழத்தைப் பொறுத்த வரையில் சஞ்சிகை, ஏடு என்பன அதிகம் பயன்பாட்டில் உள்ள சொற்களாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த இதழ்கள் ஒரு காலத்தின் பதிவாகவும், மக்களிடையே விழிப்புணர்வை, ஒழுக்கத்தை, இலக்கியத்தை, ஆன்மீகத்தை, கல்வியை, பொருளாதாரத்தை, வணிகத்தை கட்டி எழுப்புவனவாகவும் அமைவதுடன் மக்களின் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வையும் அளிக்கின்றன.

இதழ்கள் பொதுவாக மாதாந்த இதழ், இரு திங்கள் இதழ், காலாண்டு இதழ், அரையாண்டு இதழ், ஆண்டிதழ் என வெளியாகி வருகின்றன. இதழுக்கு பொறுப்பாக பிரதம ஆசிரியரும் அவருக்கு ஒத்தாசையாக துணை ஆசிரியர், நிர்வாக ஆசிரியர், ஆலோசனை குழு, வளஅறிஞர் குழு, பதிப்பாசிரியர்கள் போன்றோரும் இருப்பார்கள்.

இதழ்களின் உட்கூறுகளாக, ஆசிரியர் தலையங்கம், சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, நேர்காணல், நாடகம், துணுக்குகள், கருத்துப்படம், கேள்வி பதில், தொடர்கதை, நாவல், வாசகர் கடிதம், விளையாட்டு, விளம்பரங்கள், நகைச்சுவைத் துணுக்குகள், பத்தி, கலை இலக்கிய உரையாடல்கள், நிகழ்வுப் பதிவுகள், மொழிபெயர்ப்புகள், பயணக் கட்டுரைகள், போட்டிகள், சினிமா, செய்திக் குறிப்புகள், கருத்துப்படங்கள் என பல்வேறு அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு இதழ்களுக்கும் தனித்துவம் உண்டு. ஈழத்தை பொறுத்த வரையில் 1000 மேற்பட்ட வகையான சஞ்சிகைகள் வெளியாகியுள்ளன. அதில் 200 வகைக்கு மேற்பட்ட இலக்கியச் சஞ்சிகைகள்

வெளியாகியுள்ளன. ஈழத்தில் சஞ்சிகைகளை பேணிப்பாதுகாத்து வைக்கக்கூடிய ஆவணக்காப்பகம் சரியாக இல்லை என்பதால் பல சஞ்சிகைகளை பெற்றுக் கொள்வது கடினமாக உள்ள காலகட்டத்தில் noolaham.org, 1114 பகுப்புகளில் 14164 இதழ்களை ஆவணப்படுத்தி வருகின்றமை பாராட்டிற்குரியது. இந்த இதழ் வருகையில் கூட noolaham.org இன் பங்கே அதிகமானது. மேலும் தனிநபர் சேகரிப்பின் ஊடாகவே பல சஞ்சிகைகள் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஈழத்தில் பல இலக்கிய சஞ்சிகைகள் காலத்திற்கு காலம் தோன்றியுள்ள போதும் பொருளாதார நெருக்கடி, விநியோகப் பிரச்சினைகள் காரணமாக அவை சொற்ப ஆயுளில் மறைந்து போயின. தனி மனித முயற்சியால் வெளியிடப்படும் சில இதழ்களே பொருளாதார நஷ்டத்தையும் ஏற்று தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்டன; வெளியிடப்படுகின்றன.

இந்த சிறப்பிதழ் எமது இலக்கிய சஞ்சிகைகளை ஆவணப்படுத்தும் நோக்குடனேயே வெளி வருகின்றது. இரண்டு மாதத்திற்கு முன்னராகவே இச்சிற்பிதழ் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 150 இற்கு மேற்பட்ட கட்டுரையாளர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு ஒவ்வொரு கட்டுரையாளர்களுக்கும் ஒவ்வொரு வகை இதழ்களை கொடுத்து எழுதித்தருமாறு கேட்டு இருந்தேன். பலர் சிறப்பாக தமது ஆய்வுகளை மேற் கொண்டு கட்டுரைகளை தந்து இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு எமது நன்றி. வழமைபோல சிலர் தொடர்ச்சியாக ஏமாற்றி கடைசி வரையில் கட்டுரை அனுப்பவே இல்லை. இந்த ஆவணப்படுத்தலின் முக்கியத்துவத்தை அறியாத குறித்த சிலரின் பொறுப்பற்ற செயலை நினைக்க அவர்களது இலக்கிய செயற்பாடுகள் பற்றிய சந்தேகமே எழுகின்றது. சில படைப்பாளர்கள் தமது வேலைப்பளுக்களின் மத்தியிலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளை எழுதி தமது ஆதரவை நல்கியுள்ளார்கள். இவ்விதழில் "பரணீ" என்னும் பெயரில் நான் எழுதியுள்ள 30 சஞ்சிகைகள் பற்றிய குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. 10 கட்டுரைகள் மீள பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சில படைப்பாளர்களிடம் எழுதக் கொடுத்து அவர்கள் கடைசி வரையில் எழுதித் தராத காரணத்தினால் என்னால் எழுதப்பட்டுள்ளன. கட்டுரைகளை எழுதுவதற்காக சில சஞ்சிகையாளர்களிடம் அவர்களது இதழ்களை கேட்ட போது, "தம்மிடம் ஒரு பிரதியும் இல்லை" என கைவிரித்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. எனது தனி மனித சேகரிப்பின் காரணமாக பல சஞ்சிகைகளை சேகரித்து வைத்துள்ளேன், அவற்றை பல படைப்பாளர்களிடம் கொடுத்தே கட்டுரைகளைப் பெற்றுக் கொண்டேன்.

இந்த இதழின் ஆரம்பத்தில் ஈழத்து இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் பற்றிய பொதுவான கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. குறித்த கட்டுரைகளை மிகுந்த சிரத்தையெடுத்து எழுதிய கட்டுரையாளர்களுக்கு எனது நன்றி. சில இதழ்கள் இலக்கியம் சாராத இதழ்களாக இருந்த போதும் அவற்றின் முக்கியத்துவம் கருதி இங்கு இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சில இதழ்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் அதிக பக்கங்களிலும் சில கட்டுரைகள் குறைவான பக்கங்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இது கட்டுரையாளரின் செயற்பாடே. நான் பொதுவாக 4-5 பக்கம் வரையான கட்டுரை எனவே கேட்டு இருந்தேன். இருப்பினும் சில கட்டுரைகள் 1, 2 பக்கமாகவும் சில கட்டுரைகள் 8-10 வரையான பக்கங்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. குறித்த கட்டுரைகளை எழுதிய படைப்பாளரது நேரத்திற்கும் சிரத்தைக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதிக பக்கங்களில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஈழத்து இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் ஒவ்வொன்றும் தமக்குரிய சித்தாந்த தெளிவுடன் மிகச் சிறப்பாக வெளிவந்துள்ளன. பல்லாயிரக்கணக்கான படைப்பாளர்கள் வெளி வருவதற்கு காரணமாக அமைந்தவை இச்சிற்றிதழ்களே. ஈழத்தைப்பொறுத்தவரையில் தற்போது மாதாந்தம் வெளி வருகின்ற இலக்கிய சிற்றிதழ்களாக ஜீவநதி, ஞானம் ஆகிய இரண்டு சஞ்சிகைகளுமே காணப்படுகின்றன. காலாண்டுக்கு ஒரு முறை கலைமுகம், தாயகம், படிகள், எங்கட புத்தகம், பூங்காவனம் போன்ற இதழ்கள் வெளி வருகின்றன. மகுடம், மறுபாதி, மாருதம், மறுபாதி, மறுகா, விபூகம், நீங்களும் எழுதலாம், நடுகை போன்ற இதழ்கள் கால ஒழுங்கு இன்றியேனும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. எமது இதழ்களின் தொடர் வருகைக்கு வாசகர்கள், பாடசாலை அதிபர்கள், நூலகர்கள் ஊக்கமளித்து அதனை வாங்கி ஊக்குவிக்க வேண்டும். எமது இலக்கியம் சஞ்சிகைகள் வாயிலாகவே வளர்க்கப்படும்.

இந்த இதழை வெளியிட ஆரம்பித்த காலத்தில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட பொருளாதார வீழ்ச்சியை அணைவரும் அறிவீர்கள். பேப்பர், பிளேட் விலை நான்கு மடங்காக அதிகரித்தது. மிகவும் நொந்து போயிருந்த சமயத்தில் பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத நண்பர்கள்-அன்பர்கள் பங்களிப்புடன் இவ்விதழ் 1500.00 விலையில் இங்கு வெளியாகின்றது. சாதாரணமாக இந்த இதழின் விலை 4000.00 ஆக அமைய வேண்டியது. குறித்த நண்பர்கள் உதவியால் வாசகர்களாகிய உங்களுக்கு சிரமம் இல்லாமல் 1500.00 விலையில் தரப்படுகின்றது.

இந்த இதழ் வருகையில் என்னுடன் பயணித்த அணைவருக்கும் எனது நன்றி. சில இதழ்கள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெறவில்லை என யாரும் வருத்தமடைய வேண்டாம் விடுபட்ட இதழ்கள் எதிர்காலத்தில் ஜீவநதியால் ஆவணப்படுத்தப்படும். அந்த ஆவணப்படுத்தலிற்கு வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள் உதவியை எதிர் பார்க்கின்றோம். 130 சஞ்சிகைகளையாவது ஆவணப்படுத்த கிடைத்தமைக்கு இறைவனுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்வதுடன் உங்களது ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களையும் எதிர் பார்க்கின்றோம். ஜீவநதி தொடர்ந்து தன்னாலான சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டு வாசகர்களுக்கு வேண்டியதை கொடுப்பதுடன், ஆவணப்படுத்தல் முயற்சிகளிலும் ஈடுபடும் என்பதை அன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

- க.பரணீதரன்

ஈழத்து இலக்கிய சிற்பிதழ்கள் அறிமுகக் குறிப்புகள்

சி.ரமேஷ்

செய்திகளையும், கருத்துக்களையும், இயற்கலைப்படைப்புக்களையும் பகிர்ந்து கொள்ளவும் பரப்பவும் உதவும் ஊடகத்தையே சஞ்சிகை என்பர். சஞ்சிகைகளை இதழ்கள் என்றும் அழைப்பர். “டையர்னல்” என்ற பழைய இலத்தீன் மொழிச் சொல்லில் இருந்து பிறந்ததே ஜேர்னல். இச்சொல் டையர்னல் என்றும் ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்படுகிறது. அதன் தமிழ் வடிவமே இதழியல் ஆகும். இதழியல் என்ற தொடர் பத்திரிகை (NewsPaper), சிற்பிதழ் (Little Journal) ஆகிய இருவகையான ஊடகங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. காலனித்துவ ஆட்சியின் விளைவாகத் தோன்றிய தொடக்க கால பத்திரிகைகளில் பெரும்பாலும் சமயக்கருத்துக்களே விஞ்சிநின்றன. உதயதாரகை, உதயாதித்தன், பாலியர் நேசன், கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் முதலான கிறிஸ்தவ சமய இதழ்கள் மதக்கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளிவந்தன. இதழ்களின் பணியை அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், எண்ணத்தை வளம்படுத்தல், உருவாக்கல், மகிழ்வித்தல், வாணிபம் செய்தல் என ஆறுவகைக்குள் உட்படுத்துவர். சிற்பிதழ் என்பது சிறப்பு நிலைப்பட்ட இதழ். தீவிரமான உள்ளடக்கத்துடன் வாசகரைச் சென்றடையக்கூடியது. இதனுள் “படைப்பியல் அம்சங்களும் விமர்சனவியல் அம்சங்களும் இடம்பெறும்” என்பார் போராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி. ஆயினும் தற்காலத்தில் வெளிவரும் சிற்பிதழ்கள் இதனையும் தாண்டி கருத்துரை, கட்டுரை,

ஆய்வு, நேர்காணல், உரையாடல் எனப் பன்முக நோக்கில் வெளிவருகின்றன. வெகுசன இதழ்களுக்கு மாற்றான இயங்கியல் தன்மையில் செயல்பட்டு தம்மை நிலைப்படுத்திக் கொண்ட சிறுசஞ்சிகைகள் தனக்கென ஒரு வகையான சுயஅடையாளத்துடன் செயற்பட்டன. சமூகஇயங்கியலோடு நேரடித் தொடர்பு கொண்ட சிறுசஞ்சிகைகள் சமூகத்தில் உருப்பெறும் சிந்தனை மரபுகளை விவாதப்பொருளாக்கின. ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தின் தோற்றத்திலும் அதன் வளர்ச்சியிலும் ஒவ்வொரு காலகட்டத்தின் புதிய இலக்கியச் செல்நெறியின் உருவாக்கத்திலும் சிறுசஞ்சிகையின் பங்கு இன்றியமையாதது. ஈழத்து சிறுசஞ்சிகைகள் இலக்கியம், அரசியல், சமூக வளர்ச்சிக்கு காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன. அரசியல் போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாக உருவெடுத்த சூழலில் சமகாலப் பிரச்சினைகளைப் பூடகமாகவும் நேரடியாகவும் சிறுசஞ்சிகைகள் உரைத்தன. சமூகநோக்கு கொண்டவையாகவும், அநுபவப்பங்காளியாகவும், கருத்து வெளிப்பாட்டு ஊடகமாகவும் வெளிப்பட்ட ஈழத்துச் சிறுசஞ்சிகைகள் காலத்தின் நிகழ்பதிவாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தின் தார்மீகக் குரலாகவும் ஒலித்தன.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பல்வேறு சஞ்சிகைகள் காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன. வடமாகாணத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய மற்றுமலர்ச்சி, கலைச்செல்வி, “அலை”, “புதுசு”, “சமர்”,

“வெளிச்சம்”, “திசை”, “கலைமுகம்”, “ஜீவநதி”, “வரை”, “தவிர்”, “மாருதம்”, “கலிங்கம்”, “தாயகம்”, “புதியசொல்”, “அரசி”, “நங்கை”, “ஒளிஅரசி”, “அஞ்சலி”, “அருள்ஒளி”, “மறுபாதி”, “மருதாணி”, “சாயிமார்க்கம்”, “எங்கட புத்தகங்கள்”, முதலான சஞ்சிகைகளும் “பாரதி”, “வியூகம்”, “களம்”, “முனைப்பு”, “வயல்”, “பூவரசு”, “படி”, “தடம்”, “சுட்டுவெளி”, “தாகம்”, “கிழக்கொளி”, “தேனகம்”, “ஃபீனிக்ஸ்”, “மறுகா”, “மகுடம்”, “சவர்”, “செங்கதிர்”, “சுதிரவன்”, “தென்றல்”, “பெயர்”, “சலைஒசை”, “கலை நிலா”, “திரிகோணம்”, “சங்கப்பலகை”, “ஆத்மா”, “சனம்”, “மொழிதல்” முதலான கிழக்கு மாகாண சஞ்சிகைகளும் “பாரதி”, “குமரன்”, “சரிநிகர்”, “மூன்றாவது மனிதன்”, “வானொலி மஞ்சரி”, “அகதி”, “ஞானம்”, “இணுவில் ஒளி”, “இங்கிருந்தும்”, “கம்பியூட்டர் டுடே”? “சமூகவெளி” முதலான மேல்மாகாண சஞ்சிகைகளும் “மலைமுரசு”, “மலைக்கண்ணாடி”, “மலைச்சாரல்”, “நதி”, “குன்றின் குரல்”, “தீர்த்தக்கரை”, “நந்தலாலா”, “கொழுந்து”, “அகல்”, “அகிலம்”, “பெரட்டுக்களம்”, “மதுரத்தமிழ்”, “வடம்”, “மலைமுகடு”, காற்பள்ளி” முதலான மலையக சஞ்சிகைகளும் வடமத்திய மாகாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த “படிகள்”, புதுமை”, முதலான இதழ்களும் புலம்பெயர் நாடுகளில் இருந்து வந்த “அ.ஆ.இ”, “ஓசை”, “பரிமாணம்”, “காலம்”, “எக்ஸில்”, “உயிர்நிழல்”, “முகரம்”, “சமர்”, “பறை”, “புலரி”, “கனவு”, “அம்மா” ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அதிக பங்காற்றிய சஞ்சிகைகளாக விளங்குகின்றன. இக்கட்டுரையில் புலம்பெயர் சஞ்சிகைகளும் இலக்கியம் அல்லாத கல்வி, பொருளாதார, அரசியல், விளையாட்டு, சிறுவர், மகளிர் மற்றும் இன்ன பிற நோக்கில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளும் ஓரளவுக்கு தவிர்த்தே நோக்கப்படுகின்றன.

ஈழத்தில் இருந்து வெளிவந்த முதல் சிறுசஞ்சிகையாக 1915இல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த “தமிழ்மகள்” சஞ்சிகையே குறிப்பிடுவர். மங்களாம்பாள் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த இச்சஞ்சிகை பெண்கள் தொடர்பான விடயங்களைத் தாங்கி வெளிவந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து 1927இல் திருகோணமலையில் இருந்து தையலம்மா என்பவரால் கொண்டு வரப்பட்ட “மாதர்மதிமாலிகை” சஞ்சிகையும் பெண்களுக்கான சஞ்சிகையாகவே வெளிவந்தது என்பதையும் அறிய முடிகிறது. 1927 முதல் 1930வரையிலான காலப் பகுதியில் மொத்தம் நான்கு இதழ்கள் வெளிவந்தன. மாதர் மதிமாலிகையின் ஒவ்வொரு இதழின் அட்டையிலும் வீணை ஏந்திய சரஸ்வதியின் உருவம் வெவ்வேறு தோற்றங்களில் வெளிவந்திருந்தது. ஒவ்வொரு இதழின் ஆரம்ப பக்கங்களை பத்தாசனி, தி.த.கனகசுந்தரம் பிள்ளை, தி.க.இராஜேசுவரன் முதலியோரின் “மாதர் ஐக்கிய சங்க வாழ்த்துப் பாக்கள்” அலங்கரித்தன. மாதர் மதிமாலிகையில் சுவாமி விபுலாநந்தர், மா.பீதாம்பரபிள்ளை, ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை முதலானோரின் ஆக்கங்களும் இடம் பெற்றன. தமிழ் இலக்கியப் பகுதியில் பெண்கள் குறித்த வந்த விடயங்களை முன்னிலைப்படுத்தியும் சமூக அடுக்குகளில் ஒளிந்திருக்கும் பெண்களின் நிலை மாற்றப்பட வேண்டிய அவசியத்தை முன்னிலைப்படுத்தியும் “மாதர் மதிமாலிகை”யில் பெரும்பாலான கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. திருமகள் இரத்தின சுப்பிரமணியத்தின் “பெண்கள் மூளையில் போதிய அறிவு இல்லையா? கட்டுரை பெண்களுக்கு அறிவாற்றல் உண்டு.

அது போற்றப்பட வேண்டிய அவசியத்தை சமூகத்துக்கு எடுத்துரைக்கிறது. மாதர் அடக்கு முறைக்கு எதிர்க்குரலாகவும் இக்கட்டுரை ஒலித்தது. தேவாரம் ஆர் நாராயணசுவாமி எழுதிய கட்டுரைகள் மாதர்மதி மாலிகைக்கு புதுப்பொலிவைத் தந்தன. “இந்தியப் பெண்களின் தற்கால நிலையும் அவர் தம் வேலையும்”, “மலையாளத்து மாதர்கள்”, “இந்தியர் மாதர் எழுச்சி” முதலான கட்டுரைகள் அன்றைய சமூகத்தில் பெண்கள் அனுபவித்த துயர்மிகு வாழ்வையும் அதில் இருந்து பெண்கள் விடுபடவேண்டிய அவசியத்தையும் கோரிநின்றன. “மலையாளத்து மாதர்கள்” என்ற கட்டுரை தமிழ்நாடு மற்றும் அண்டைய மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது கேரளாவில் பெண்கள் உயர்நிலையை அடைந்திருந்தனர் என்பதைக் கூறி நிற்கிறது. மாதர் மதிமாலிகையில் இராஜராஜன் போன்றோர் அறிவியல் கட்டுரைகளையும் எழுதினர். இவர் எழுதிய “உலகத்தின் உற்பத்தி” என்ற கட்டுரை வான்வெளிக் கிரகங்கள் குறித்தான செய்திகளை எமக்கு பகிர்ந்து செல்கிறது. மாதர் மதிமாலிகை மாதர் ஐக்கிய சங்கத்தின் தோற்றம் அதன் வளர்ச்சிப் படிநிலைகள் குறித்தான செய்திகளையும் எமக்கு பகிர்ந்து செல்கின்றது. பெண்களின் வாழ்வை செறிவுள்ளதாகவும் அர்த்தமுள்ளதாக ஆக்கும் வகையில் எழுந்த இதழ் என்ற வகையில் இன்றும் நிலைபெறுடைய இதழாக எழுந்து நிற்கிறது.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் கனதியாகவும் காத்திரமாகவும் ஆரம்பத்தில் வெளிவந்த இதழ் ஞாயிறு ஆகும். 1933இல் யாழ்ப்பாணக் கலாநிலைய வெளியீடாக வெளிவந்த இவ்விதழ் இலக்கியம், தத்துவஞானம், பௌதீக சாத்திரம், ஓவியம், நாசரிகம், சரிதம், கதை, நாடகம் ஆகிய இவற்றில் இந்தியாவும் இலங்கையும் அடைந்த பேறுகளை ஆராய்ந்தறியும் முகமாக உருவாக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாண கலாநிலைய அங்கத்தவரை இம்மலர் பொதுவகை அங்கத்தினர், சிறப்பு வகை அங்கத்தினர் என இரண்டாகப் பிரிக்கிறது. நாட்டின் கலை ஆக்கத்தில் ஊக்கம் உள்ளோர் யாவரும் இந்நிலையத்தின் அங்கத்தினராதற்குரியவர். இவ்வங்கத்தினர் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஓரளவிற்கு கல்வியறிவுடையவராக இருத்தல் இன்றியமையாதது எனக் கூறுகிறது. கலை ஆக்கத்திற்கு உதவிய கல்வியாளர் சிறப்பு வகை அங்கத்தினராய் தெரிவு செய்யப்படுவர். சு.நடேசப் பிள்ளை, வியாகரண மகோபாத்தியாயர் வை.இராமசாமி சர்மா, வ.குமாரசாமி, வே.நாகலிங்கம் ஆகியோர் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக விளங்கினார். ஆழமான கட்டுரைகள், கவிதைகளைத் தாங்கி வெளிவந்த ஞாயிறு இதழ்களில் ஐந்து இதழ்களே கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. சு. நடேசப் பிள்ளை இவ்விதழ்க்கு காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கினார். இவர் எழுதிய அகத்தியர் கட்டுரை சாவகத்தீவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட அகத்திய சிலையின் தோற்றுவாயை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அகத்திய விக்ரிகரங்களை ஆராய் கிறது. பொலனறுவையில் முதலாம் பராக்கிரமபாகுவால் கட்டப்பட்ட கல்விவிஹாரத்தை பின்னணியாகக் கொண்டு இவரால் எழுதப்பட்ட “பரிநிர்வாணம்” என்ற பிறிதொரு கட்டுரை புத்தரின் அந்திமநேரத்தில் ஆனந்தருக்கும் புத்தருக்கும் இடையில் நடந்த சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. வை.இராமசாமி சர்மாவால் எழுதப்பட்ட “பெருங்காப்பிய

ஆராய்ச்சி” என்ற கட்டுரை மணிமேகலை நூலின் ஆக்கத் திறனை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. காஞ்சிபுரம் வே.ஸ்ரீனி வாசமுதலியாரால் எழுதப்பட்ட “எலிமயிர்ப் போர்வை” என்ற கட்டுரை பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்களில் கம்பளங்கள் உருவாக்கப்பட்ட முறைமையினை ஆராய்கிறது. இவை தவிர சோ. இளமுருகனாரின் “மணியனைய தமிழ் சொற்கள்”, சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் “தொன்மை என்னும் சொல் வரலாறு”, “கொடுத்தலும் வாங்குதலும்”, வித்துவான் பிரம்மஸ்ரீ கணேசையரின் “தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்து ஒரு சூத்திர ஆராய்ச்சியும் செய்து என்னும் வாய்ப்பாடும்”, “அன்பினில் இன்பு”, கரணவாய் செவ்வந்திநாத தேசிகரின் “இசைத் தமிழ்க் கல்வி”, வ.இராமநாதனின் “உரோமரின் வாழ்க்கை வரலாறு”, மு.மு.நடராஜனின் “புராதன அரசும் புறநானூறும்” திருகோணமலை க.விசுவலிங்கத்தின் சாங்கிய தத்துவ ஆராய்ச்சி, கூலூர்கிழார் தா. ஆபிரகாம் எழுதிய “சார்ல்ஸ் டார்வின் என்பாரும் உயிர்களின் உருவத்தோற்றத்தைப் பற்றிய அவரது கொள்கையும்”, வ.குமாரசுவாமி எழுதிய “ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள்”, கா.பொ.இரத்தினத்தின் “பாரியும் மாரியும்”, பிரம்மஸ்ரீ தி.சதாசிவஜயரின் “சாமளா தண்டம்” வித்துவான் ந.சுப்பையாப்பிள்ளையின் “தொல் காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்கினியக் குறிப்புரை”, முதலான கட்டுரைகளும் வெளிவந்தன. இச்சஞ்சிகைக்கான கவிதைகளை நவந்தக்கிருக்ஷண பாரதியார், நடேசப் பிள்ளை, வேலணைக்கிழார் சி.சரவணனார் முதலானவரின் கவிதைகள் செறிவிறுக்கமும் நேர்த்தியுமுடைய தமிழ் மொழியில் உருவாக்கப்பட்டது. வே.ஸ்ரீனிவாசமுதலியாரால் எழுதப்பட்ட எலிமயிர்ப் போர்வை என்ற கட்டுரையை மேலும் விளக்கி முதலியார் செ.இராசநாயகம் அவர்களும் “எலிமயிர்ப் போர்வை” என்ற கட்டுரையை எழுதி இருந்தார்.

சோமசுந்தரப்புலவரின் “உயிரிளங்குமாரன்” புதிய நோக்கில் சைவசித்தாந்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. ஞாயிறு இதழில் மு.நல்லதம்பி “கணவற்கினியளாங் கற்பரசி” என்ற சிறுகதையை எழுதி இருந்தார். இச்சிறுகதை ஆரம்ப காலத்து சிறுகதைக்கான புராதன உத்திகளைக் கொண்டு படைக்கப்பட்டது. நூலில் இடம்பெற்ற “நிகழ்ச்சிகளும் ஆராய்ச்சிகளும்” என்ற பகுதி அக்காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள் குறித்தும் அக்காலத்தில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகள் குறித்தும் ஆராய்கிறது. மதிப்புரைகள் என்ற பகுதி நூல்களுக்கான விமரிசனங்களாகவும் அமைந்தன. நவீன சஞ்சிகைக்கான அனைத்து பண்புகளையும் கொண்டு ஆக்கப்பட்ட சிறந்த இதழ்களில் ஒன்றே “ஞாயிறு” ஆகும்.

நவீன இலக்கியத்துக்கான வாசலைத் தொடக்கி வைத்த ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளில் முதல் சஞ்சிகையாக மறுமலர்ச்சியை கூறலாம். அ.செ.முருகானந்தன், அ.ந.கந்தசாமி, பஞ்சாட்சரசர்மா, ச.வரதராசன், கனக.செந்திநாதன், உட்பட 17 பேர் கூடிய கூட்டமொன்றில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்துக்கமைய “தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சி சங்கம்” உருவாக்கப்பட்டது. மறுமலர்ச்சிசங்கம் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னரே அ.ந.கந்தசாமி அளவெட்டி வாசிக்கசாலை ஒன்றில் கையெழுத்துப் பிரதியாக “மறுமலர்ச்சி” இதழை நடாத்தினார். பின்னர் 1943இலிருந்து 1946வரை வரதரால் இச்சஞ்சிகை கையெழுத்துப்பிரதியாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன் பின்னர் 1946 தொடக்கம் 1948 ஐப்பசி வரை

மறுமலர்ச்சி இதழ் அச்சில் வெளிவந்தது. இவ்வகையில் 23 இதழ்கள் வெளிவந்தன. பின்னர் வரதர், சிற்பி, செங்கையாழியான் முதலானோர் இணைந்து 1999இல் இரு இதழ்களைக் கொண்டு வந்தனர். அத்துடன் மறுமலர்ச்சி முடிவுக்கு வந்தது. இவ்விதழில் இலங்கையர்க்கோன், சம்பந்தன், சோ.நடராஜன், நாவற்குழியூர் நடராஜன், அ.செ.முருகானந்தன், பொ.கிருஷ்ணன், வரதர், தில்லைச்சிவன், வித்துவான் வேந்தனார் முதலான பலர் எழுதினர். இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியே சமூகத்தின் வளர்ச்சி என்பதற்கிணங்க உருவாக்கப்பட்ட இவ்விதழ் பிரக்ஞை பூர்வமான நவீன கவிதையாக்கத்துக்கும் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கும் முன்னின்று உழைத்தது. மறுமலர்ச்சி இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் “முகத்துவாரம்” என்னும் பெயரில் வெளியாகின. மறுமலர்ச்சியின் நோக்கத்தையும் தமிழ் இலக்கியத்தின் போக்கையும் மறுமலர்ச்சி முன்னோடிகளையும் அப்பகுதி வெளிப்படுத்தியது. ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத்தில் மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. ஈழத்து மண்ணுக்கே உரிய தனித்துவங்களையும் மக்களின் தார்மீகப் போக்குகளையும் அவை வெளிப்படுத்தி நின்றன. மறுமலர்ச்சி இதழில் 22 கவிஞர்களின் ஐம்பத்திரண்டு கவிதைகள் வெளியாகின. சமூகசிரத்தையும் சமூகப்பிரச்சினைகளையும் வெளிப்படுத்தி நின்ற இக்கவிதைகள் இறுக்கமான யாப்பினை நெகிழ்த்தி பேச்சோசைப் பாங்கிலான எளிமையான சொற்களுக்கூடாகக் கட்டமைந்தன. ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் மறுமலர்ச்சி சிறுகதைகள் புதிய மாற்றத்துக்கு வழி சமைத்தன. முப்பது எழுத்தாளர்களின் அறுபது சிறுகதைகள் வெளியாகின. இவற்றுள் “சுவர்க்க யாத்திரை”, “ஓப்பாரிச் சுப்பி”, “திருட்டுப்பிள்ளை”, “குழந்தைக் கற்பனை”, “எலிக்குஞ்சு செட்டியார்”, “என்ன வேண்டும் தெரிந்தால் சொல்லுங்கள்” ஆகிய ஏழு சிறுகதைகளும் சிறுவர்களுக்குரியன. “கெக்கிராவ ராஜன் நீதி செலுத்தியது”, “தகப்பன் தந்தது”, “நாட்டாண்மை சீலம் அனுஷ்டித்தது”, என்பன ஐதீக்கக்கதைகள். “தியாகி, கள்வனின் காதலி, பரோபகாரம், மேகத்தின் காதல், நிலைக்கேடு என்பன உருவகக் கதைகள்” (செ.சுதர்சன் - ஈழத்து நவீன இலக்கிய வரலாற்றில் மறுமலர்ச்சி இதழ்கள்), இவை தவிர “வினோதக்கதைகள்”, “ஜாதகக் கதைகள்” என்பனவும் மறுமலர்ச்சியில் வெளியாகியுள்ளன. மறுமலர்ச்சி இதழில் மரபுவழிப்பட்ட இரசனை அடிப்படையிலான விமர்சனங்களும் அ.ந.கந்தசாமி, அ.செ.முருகானந்தன் முதலியோரால் எழுதப்பட்ட சமூக நோக்குடைய பொதுமைசார் நவீன விமர்சனங்களும் வெளிவந்தன. மறுமலர்ச்சியில் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், வ.கந்தையா, ச.பஞ்சாட்சரசர்மா, க.இ.சரவணமுத்து முதலியோர் இலக்கணம் தொடர்பான கட்டுரைகளை எழுதினர். பொ.கதிராயித்தேவி, பத்மா துரைராஜா, எம்.எஸ்.கமலா முதலான பெண்படைப் பாளுமைகளின் ஆக்கங்களையும் தாங்கி மறுமலர்ச்சி வெளிவந்தது. ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் போக்குகளை மாற்றி அமைத்த இதழ் என்ற வகையில் மறுமலர்ச்சிக்கு அதிக பங்குண்டு.

1943களில் வெளிவந்த மற்றொரு மலர் “கலாநிதி” ஆகும். ஸ்ரீ சு.நடேசப்பிள்ளை, சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், பண்டிதர் ஸ்ரீ சி.கணபதிப்பிள்ளை ஸ்ரீ வே. நாகலிங்கம், ஸ்ரீ வை. இராமசுவாமிசர்மா ஸ்ரீ சுவாமி உருத்திரகோடசுவரர், ஸ்ரீ தி.சதாசிவஜயர் ஆகியோரை பத்திராசிரியராகக்

கொண்டு ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தினரால் வெளியிடப்பட்ட இவ்விதழ் மும்மாத இதழாக வெளிவந்தது. மார்சு 1952இல் வெளிவந்த மலர் வித்துவான் சி.இ.கந்தசாமியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது.

“ஏறுபல கலைநிரப்பி யிருமைநல மருளி
எழுமைக்கு மகலாத இருந்துணையா யிருக்கும்
தேறுகலை பெருமாட்டி யிருளோட்டு திருத்தாள்
சிந்தைமொழி மெய்களினால் வந்தணைகள் செய்யலாம்”

என நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர் இம்மலரைச் சிறப்பிக்கின்றார். காளிதாசர் எழுதிய “சகுந்தலை நாடகம்” மற்றும் “மெய்ப்பாடு” முதலானவற்றை முறையே முன் வைத்து ஸ்ரீ தி.சதாசிவஐயரால் எழுதப்பட்ட “தன்மை”, “ஆராய்ச்சி” முதலான கட்டுரைகளும் குறுந்தொகையின் சிறப்பை முன் வைத்து வை.சிவபாதம் எழுதிய “குறுந்தொகை”, அ.வி.மயில்வாகனம் எழுதிய “20நூற்றாண்டில் வசனம்”, அறக்கருத்துகளின் மாட்சிமையை முன்வைத்து பண்டிதர் க.சபா.ஆனந்தர் எழுதிய “அறங்கூறவையம்”, ஆதித்தமிழ் அரசபரம்பரையை முன்வைத்து சரித்திரப் பிரியர் எழுதிய “யாழ்ப்பாண சரித்திர சந்திரிகை”, இந்தியாவுக்குமிடையிலான வர்த்தக வாணிபத் தொடர்புகள், இந்தியாவில் இருந்து சென்றவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட பௌத்தமதம், கலைகள் குறித்தான தகவல்கள் முதலான பல ஆக்கபூர்வமான வரலாற்றுத் தகவல்களை முன்வைத்து ஸ்ரீ மா.பீதாம்பரன் எழுதிய “இப்பட்டுச் சீனம்”, நாவல்களின் பண்புகளை முன்வைத்து ஸ்ரீ பி.கோதாண்டராமன் எழுதிய “நாவல்கலை”, தாமிர வருணிகம் எனப்படும் இலங்கை முத்து வணிகம், யானைத் தந்த வர்த்தகம் தொடர்பாக கலாநிதி ஸ்ரீ க.கணபதிப் பிள்ளை எழுதிய “பண்டைக் காலத்து இலங்கையின் பிற நாட்டு வணிகம்”, பாடலி நகரத்தை முன்வைத்து இராசமாணிக்கனார் எழுதிய “தமிழ் நூல்களில் பாடலி”, ஈழத்தில் வழங்கும் தமிழ் எவ்வாறு இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றது என்பதை முன்வைத்து எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராசா எழுதிய “ஈழத்து வழங்கும் தமிழ்”, வடமொழி எழுத்துக்கள் தமிழில் எவ்வாறு வந்து வழங்குகின்றன என்பது குறித்து வித்துவான் ந.சுப்பையாப்பிள்ளை எழுதிய “வடமொழி” முதலான கட்டுரைகள் ஆழமானவை. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களையும் தமிழரின் வரலாற்றுச்சுவடுகளையும் தேடியறிந்து கொள்வதற்கும் இக்கட்டுரைகள் உதவுகின்றன. இவை தவிர ஸ்ரீ க.நவரத்தினம் எழுதிய “பல்லவ ஓவியங்கள்”, பண்டிதர் ஸ்ரீ.க.கிருஷ்ணப்பிள்ளை எழுதிய “கனவினுள் வன்கணார் கானல் வரக் கண்டறிதியோ”, லெ.ப.கரு.இராமநாதன் செட்டியார் எழுதிய “திருக்குறளும் மயிலைநாதரும்”, ஸ்ரீ செ.நடராசா எழுதிய “கவியும் வண்டும்”, வித்துவான் ஸ்ரீ வே.வேங்கடராஜலு ரெட்டியார் எழுதிய “தென் மொழிகள்”, நவநீத கிருஷ்ணபாரதி எழுதிய “ஒரு கம்பகூத்திரம்”, வே.நாகலிங்கம் எழுதிய “சமதர்மமும் சமயமும்”, முதலான கட்டுரைகளும் “கலாநிதி”யில் வெளிவந்தன. நாவலியூர் சோ. நடராசன் எழுதிய “துறவு”, அடம்பன் க.அந்தோனிப் பிள்ளை எழுதிய “வைகறை”, நா.சிவபாதசுந்தரன் எழுதிய “நாலுநினைவு”, புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை எழுதிய “பகவத்கீதைவெண்பா”, முதலிய கவிதைகளும் கலாநிதிக்குப் புதுபொலிவைத் தந்தன.

சம்பந்தனின் “கல்யாணியின் கணவன்”,

க.சிதம்பரப்பிள்ளை எழுதிய “உயிர் எங்கே உடல் எங்கே”, சிவன் எழுதிய “இன்பவதி”, சேனாநானா எழுதிய “சுற்புக்கு இலக்கியம்” முதலான சிறுகதைகளையும் “கலாநிதி” கொண்டிருந்தது. மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளும் கலாநிதியைக் கலாபூர்த்தி மிக்க சஞ்சிகையாக மாற்றியமைத்தது. ஒலிவர் வெண்டேல் ஹோம்ஸ் என்ற அமெரிக்கப்புவர் எழுதிய “Truth often unwelcome at Firest” என்ற ஹாஸ்யக் கவிதையை “உண்மை முதலில் ஒருவருக்கும் பிடிக்காது” என்ற தலைப்பில் பண்டிதர் ஸ்ரீ வி.கே.பி.நாதன் மொழிபெயர்த்திருந்தார். காலத்தால் அழியாத மாட்சிமிக்க துறைசார் அறிஞர்களின் இலக்கிய ஆக்கங்களைத் தாங்கி வந்த சிறுசஞ்சிகையாக “கலாநிதி” இதழ் காணப்படுகிறது.

கவிஞர் பாரதியின் பெயரால் ஓரிதழ் தொடங்கப் படவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தின் வெளிப்பாட்டின் காரணமாக 1946ஜனவரியில் கே.இராமநாதனுடன் இணைந்து கே.கணேசலால் தொடங்கப்பட்ட இதழே “பாரதி” ஆகும். பீற்றர் கெனமனின் வீட்டை செயல்களமாகக் கொண்டு இச்சஞ்சிகை வெளிவந்தது. இராமநாதன் இந்தியா சென்றபின் அ.ந.கந்தசாமியுடன் இணைந்து கே.கணேஸ் இவ்விதழை நாடாத்தினார். 1948ஜனவரி வரை மொத்தம் ஆறு சஞ்சிகைகளே வெளிவந்திருந்தன. பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தம் சார்ந்த அரசியல் சமூக இதழாக இவ்விதழ் பரிணமித்தது. மார்க்ஸிம் கார்க்கி, முல்ராஜ் ஆனந்த முதலானவரின் மொழிபெயர்ப்பு ஆக்கங்களையும் “பாரதி” பிரசுரித்தது. முற்போக்கு இலக்கியச் சஞ்சிகையாக வெளிவந்த இவ்விதழில் மஹாகவி, அ.செ.முருகானந்தன், அ.ந.கந்தசாமி முதலான பலர் எழுதியுள்ளனர்.

ஈழத்து சஞ்சிகை வரலாற்றில் வடிவம் சார்ந்து, மொழி சார்ந்து, பேசும் பொருள் சார்ந்து, உத்தி சார்ந்து பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய சஞ்சிகையாகக் கலைச்செல்வியைக் கூறலாம். தொன்மையான தமிழ் மரபின் சிறந்த அம்சங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு புதுமை, அங்கதம், ஆன்மீக இலக்கியங்களை உருவாக்குதல் உலக இலக்கியத்திற்கு நிகராகத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தரத்தை உயர்த்துதல் எனப் பல்வேறு நோக்கங்களை முன்னெடுக்கும் நோக்கில் கலைச்செல்வி இதழ் சுன்னாகம் கந்தரோடையில் இருந்து 1958 முதல் 1966வரை வெளிவந்துள்ளது. ஏலவே இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் வெளிவந்து ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும் அரசியல் சமூக செயற்பாடுகளுக்கும் வளஞ் சேர்த்த “ஈழகேசரி” வார இதழ் வெளியிட்ட அதே மண்ணில் இருந்து கலைச்செல்வி வெளிவந்தது. ஒரு வகையில் ஈழகேசரியின் வெற்றிடத்தை - அதன் இலக்கியப் பணியை - இட்டு நிரப்பும் வகையில் கலைச்செல்வியின் வருகை அமைந்தது. கந்தரோடை தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் வெளியீடாகக் கலைச்செல்வி மலர்ந்தது. தமிழ்வேள், சிற்பி ஆகியோரை இணையாசிரியராகவும், தமிழ்செல்வன், ஈழத்து சோமு ஆகியோரைத் துணையாசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த இம்மலரில் இராஜநாயகன் பிரசுரிப்பாளராகவும் ஆதவன் ஓவியராகவும் இருந்தார். இச்சஞ்சிகை அப்போது முப்பத்தைந்து சதத்துக்கு வெளிவந்தது. கலை, இலக்கிய, சமூக இதழாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட கலைச்செல்வி எழுபத்தொன்று இதழ்களை வெளியிட்டு தனது இயக்கத்தை நிறுத்திக் கொண்டது.

ஏலவே எழுதிக் கொண்டு இருந்த இலங்கையர்க்கோன், சி.வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன் முதலான மூத்த

எழுத்தாளர்கள் பலரும் கலைச்செல்வி இதழில் எழுதினர். இலங்கை மட்டுமின்றி தமிழ்நாட்டிலும் கலைச்செல்விக்கு வாசகர்கள் பலர் இருந்தனர். பல புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு களம்கொடுத்து வளர்த்து விட்ட பெருமை “கலைச் செல்வி”க்கு உரியது. பின்னாளில் பெரிய படைப்பாளிகளாகவும் இலக்கிய ஜாம்பவான்களாகவும் விளங்கியவர்களில் பலர் கலைச்செல்விப் பண்ணையில் வளர்ந்தவர்களே! மு.தளையசிங்கம், செ.கதிர்காமநாதன், துருவன், செங்கைஆழியான், யோகநாதன், சாந்தன், யாழ்நங்கை, பவானி ஆழ்வார்பிள்ளை எனப் புனைகதையாசிரியர்கள் பலர் இப்பண்ணையிலேயே உருவாகினர். பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதர்வ.நடராஜன், மு.தளையசிங்கம், க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, எஸ்.பொன்னுத்துரை, கனக.செந்திநாதன், ஈழத்துச்சோமு, கே.எஸ்.சிவகுமாரன், வரதர், வ.அ.இராசரத்தினம், அ.செ.முருகானந்தன், நாகலிங்கம், அனுசயா, புதுமைலோலன், சி.பொன்னம்பலம், ந.சஞ்சீவி கி.வ.ஐகநாதன், முதலான பலர் கலைச்செல்வியில் பயனுள்ள கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதினர். முருகையன், ச.வே.பஞ்சாட்சரம், திமிலை.மகாலிங்கம், திமிலைத்துமிலன், நீலாவணன், மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தி, பரமஹம்சதாசன் எனப் பலர் ஆழமான கவிதைகளை எழுதினர். கலைச்செல்வியில் வெளிவந்த “எழுத்துலகில் நான்”, “என்னை உருவாக்கியவர்கள்” என்ற பகுதிகளில் வ.அ.இராசரத்தினம், இலங்கையர்கோன், தேவன், இளங்கீரன், எஸ்.சிவபாதசந்தரம், சி.வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன், மு.தளையசிங்கம் முதலான படைப்பாளிகள் பலர் தம் அனுபவங்களை எழுதினர். சிற்பி அவர்களால் வாசகர் கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும் முகமாக எழுதப்பட்ட “பட்பட்ட தாண்டவர்கோன்” பகுதி ஆக்கபூர்வமானதும் அறிவுபூர்வமானதுமான பகுதியாகக் காணப்பட்டது. தாண்டவர்கோனால் வழங்கப்பட்ட பதில்கள் வாசகரைச் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்தது. பல்வேறு விவாதங்களை முன்னெடுத்து சென்ற ஆரோக்கியமான இலக்கிய சூழலைக் கட்டியெழுப்புவதிலும் “கலைச் செல்வி” பாடுபட்டது. சுவையான பல புதிய இலக்கிய முயற்சிகளிலும் “கலைச்செல்வி” ஈடுபட்டது. எவ்வாறாயினும் நிதி நெருக்கடி, விநியோக நெருக்கடிகள் காரணமாக 1966ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்துடன் “கலைச்செல்வி” தனது இகவாழ்வை நீத்துக்கொண்டது. எனினும் ஈழத்து இலக்கியத் தடத்தில் அது வைத்த தடயங்கள், இன்னமும் அழியாமல் நிலைபெற்றுள்ளன.

1960களின் நடுப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த விவேகி இதழின் ஆசிரியர்களாகச் செம்பியன் செல்வனும் செங்கைஆழியனும் விளங்கினார்கள். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரைகள், குறு நாவல்கள், நாவல்கள், இலக்கியச் செய்திகள், விமர்சனங்கள் முதலானவற்றைத் தாங்கி வந்த இவ்விதழுக்கு க.சி.குலரத்தினம், சொக்கன், சசிபாரதி, செம்பியன் செல்வன், வ.அ.இராசரத்தினம், ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, செங்கை ஆழியான், கனக.செந்திநாதன், எம்.ஏ.நூல்மான் எனப் பலர் தங்கள் பங்களிப்பை நல்கியுள்ளனர். இவ்விதழில் வெளிவந்த “டக் டக் பதில் விவேகி” என்ற கேள்வி பதில் வாசகரை சிந்திக்கவும் சிரிக்கவும் வைத்தது. க.சி.குலரத்தினம் “நோதமுதல் கோபல்லவா வரை” என்ற அரசியல்தொடரை விவேகியிலேயே எழுதினார். செங்கை ஆழியானின் நந்திக்கடல் நாவலும் விவேகியை சிறப்பிக்கச்

செய்தது. பா.சத்தியசீலன், அருள், ச.அமிர்தநாதர், அரியாலையூர் வே.ஐயாத்துரை, ஈழவாணன், காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை, மஹாகவி, வே.குமாரசுவாமி அ.யேசுராசா, சரணா கையும் முதலான பெருங்கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தாங்கியே விவேகி வெளிவந்தது. திமிலைத்துமிலனின் “தேன்மொழி” என்ற கன்னித் தமிழ்க் காவியமும் விவேகியை அலங்கரித்தது. நியூட்டன் குணசேகரா எழுதிய “ஏக்கம்” என்ற சிங்களச் சிறுகதையை பெரிசண்முகநாதனும் மலையாளத்தில் எஸ்.கே.பொற்றெக்காட் எழுதிய பாட்டுக்காரி சிறுகதையை ரவீந்திரனும் சிங்களத்தில் மார்ட்டின் விக்ரமசிங்ஹு எழுதிய “கிழிந்த கோட்” சிறுகதையை எஸ்.எம்.பஸ்ரீரும் தமிழில் விவேகிக்காக மொழிபெயர்த்தனர். இவ்விதழில் வ.அ.இராசரத்தினத்தின் “தேய்பிறை”, ஆ.தங்கராசா எழுதிய “திருமணம் சொர்க்கத்தில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது”, யாழ்வாணனின் “சுயநலம்”, முதலான சிறுகதைகளும் வெளிவந்தன. வ.அ.இராசரத்தினத்தின் “பாலை” என்ற குறுநாவலையும் விவேகி பிரசுரித்தது. தீபம் இதழில் தனது நேர்காணலில் கு.அழகிரிசாமி தன் பேட்டியில் பாரதிக்குப் பின் பாடாத கவியே நல்ல கவி எனக்கூறினார். அதனை எதிர்த்து எம்.ஏ.நூல்மானால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையே “பாரதிக்குப் பின் தமிழ்கவிதை”. மூன்று முழுநிலவுகள் என்ற செம்பியன் செல்வன் எழுதிய தொடர் நாடகமும் இவ்விதழில் வெளிவந்தது. ஏ.ரி.பொன்னுத்துரையின் ஒலிவரலுவிஸ்ட் என்ற தொடர்நவீனமும் விவேகிக்குத் தனியழகைக் கொடுத்தன. ஈழகேசரி நா.பொன்னையா குறித்து கனக.செந்திநாதன் எழுதிய “ஈழகேசரி நா.பொன்னையா அவர்கள்”, சசிபாரதியின் “குழந்தை இலக்கியம்”, சு.சிறீதரனின் “நவீன இலக்கியப் பிரச்சினைகள்”, வ.அ.இராசரத்தினத்தின் “நூல் பிறந்த கதை” முதலான கட்டுரைகளும் விவேகியில் வெளிவந்தன.

1963இல் கொழும்பில் உள்ள சுதந்திரன் அச்சகத்தில் சிவஞானசுந்தரம் எனப்படும் சுந்தரரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “சிரித்திரன்” இதழ் 1995 யாழ்ப்பாண இடம் பெயர்வோடு முடிவுக்கு வந்தது. முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த “சிரித்திரன்” இதழ் ஈழத்தின் சமூக, அரசியல், கலை, இலக்கியப் போக்குகளை நகைச் சுவையுடன் விமர்சித்து வந்துள்ளது. சிரித்திரனில் வெளிவந்த மகுடி கேள்வி பதில் இன்றளவும் சிலாகித்து பேசப்படும் ஆக்கமாக உள்ளது. கேலிச்சித்திரங்கள், பகிடிக்கட்டுரைகள், நடைச்சித்திரங்கள் முதலியன சிரித்திரன் இதழைத் தனித்துவமான சிற்றிதழாக நோக்கத் துணைபுரிகின்றன. சுவாரித்தம்பர், சின்னக்குட்டி, மைனர் மச்சான், மயில்வாகனத்தார் முதலான சுந்தரின் கேலிச்சித்திரநாயகர்கள் இன்றளவும் வாசகர் மனத்தில் நிற்கின்றார்கள். சிரித்திரன் அகராதி சொற்களுக்கான பொருளை அங்கதமாகக் கூறி ஆழச் சிந்திக்க வைத்தது. சிரித்திரனில் காசிஆனந்தன் எழுதிய “ஏமாற்றம்”, “பக்குவம்”, “வேகும்” முதலான மாத்திரைக் கதைகள் இன்றளவும் மனத்தில் நிற்கின்றன. இதுவே சாந்தனின் கடுகுக் கதைகளுக்கும் அத்திவாரமிட்டன எனலாம். டி.அருப்.ஸ்ரீசீவராம் எழுதிய சிலேட், தாடிபணம், தடையோட்டம் முதலான சின்னஞ்சிறுகதைகளும் சிரித்திரனிலேயே வெளிவந்தன. திக்குவல்லை கமால், திக்கவயல் தர்மகுலசிங்கம், காசிஆனந்தன், என்.எஸ்.எம்.ராமையா, சுதாராஜ், யாழ் நங்கை, அகஸ்தியர், என்.எஸ்.எம்.ராமையா, கனக.செந்திநாதன்,

டானியல் அன்ரனி, அமிர்தகழியான், நவாலியூர் சச்சி தானந்தன், தெளிவத்தை ஜோசப் ஆகியோர் சிரித்திரனில் எழுதியும் புகழ் பெற்றவர்கள். மலையகப் படைப்பாளி குறிஞ்சிதாசனின் (ராகுலன்) “ஓய்ப்பங் கங்காணி”, சி.கே.சிவா எழுதிய “நடுநிசி”, செங்கை ஆழியானின் “ஆச்சி பயணம் போகிறார்”, “கொத்தியின் காதல்” ஆகிய நகைச்சுவை நவனங்களும் சிரித்திரனில் வெளிவந்தவை ஆகும். Centre for Creativity and Innovation நிறுவனத்தால் சிரித்திரன் மீள்பதிப்பிக்கப்பட்டு 2021 ஜனவரி தொடக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து அச்சுப்பிரதியாக வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது.

1964 காரத்திகையில் இருந்து 1972 நவம்பர் மாதம் வரை கொழும்பில் இருந்து வெளிவந்த இஸ்லாமிய மாத இதழ் “இளம்பிறை” ஆகும். இதன் நிர்வாக ஆசிரியராக எம்.ஏ.ரஹ்மான் விளங்கினார். இஸ்லாமிய சிந்தனைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், விமரிசனங்கள் முதலானவற்றை தாங்கி இவ்விதழ் வெளிவந்தது. கலாநிதி ஆ.சதாசிவம் எழுதிய “தமிழ்க் காப்பியங்கள் - பாஞ்சலி சபதம்”, எம்.எம். உவைஸ் அவர்களின் “சந்தத் திருப்புகழ் பாடிய புலவர் மலைக் கோமான்”, F.X.C. நடராசாவின் “தேம்பாவணி”, ச.தனஞ்சயராசசிங்கத்தின் “குண்டலகேசியும் வளையாபதியும்”, சாலை இளந்திரையனின் “உணர்வு வாழ்க்கை”, க.வேந்தனாரின் “சிலப்பதிகாரம்”, எ.எம்.எ.அஹ்லீனின் “மொழி பெயர்ப்புக் கலை”, எம்.ஜி.அப்துர்ரஹ்மானின் “முஸ்லிம் பெண் கல்வி”, சி.சச்சிதானந்தனின் “கம்ப ராமாயணம்”, ர.ந.வீரப்பன் எழுதிய “உருவகக்கதை இலக்கியம்” முதலான கட்டுரைகள் இன்றளவும் இளம்பிறையை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளச் செய்கிறது. அண்ணல், பண்டிதர் செ.பூபாலப்பிள்ளை, க.சரநாதன், வி.கந்தவனம், சக்தி.பாலையா, முதலானவர்களின் கவிதைகளும் இளம்பிறையின் காத்திரத்தன்மைக்குச் சான்றாக அமைகின்றன. மஹாகவியின் குறும்பாவை வெளியிட்ட பெருமையும் “இளம்பிறை”ச் சேரும். ஜோர்ச் சந்திரசேகரனின் “மோகம்”, புலோலியூர் சதாசிவத்தின் “புதுவாழ்வு”, எம்.ஏ.பூ லெப்பையின் “சுமங்கலி”, அ.ஸ.அப்துஸ் ஸமது “ஒரு பிடிச் சோறு”, வ.அ.இராசரத்தினத்தின் “இரசிகள்”, வை.அஹமத் எழுதிய “அடித்தகரங்கள்”, மு.தளையசிங்கத்தின் “கோயில்கள்” முதலான சிறுகதைகளும் இளம்பிறைக்கு புதுப் பொலிவைத் தந்தன. எஸ்.பொன்னுத்துரையின் “முதல் முழக்கம்” நாடகமும் இளம்பிறையிலேயே வெளிவந்தது.

கபைர் இளங்கீரனினால் 1961ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் ஐந்தாம் திகதி கொண்டு வரப்பட்ட மரசுதம் இதழ் பொதுவுடமைக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தோற்றம் பெற்றது. மரசுதம் இதழில் வரும் “என்பக்கம்” பகுதியில் இளங்கீரன் மரசுதம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நோக்கையும் அச்சஞ்சிகை ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமையையும் சுருக்கமாகக் கூறியிருந்தார். “மக்களுக்கு தீமையான எதையும் சொல்லவோ சுயநலக்காரர்களும் சுயநல மனப்பான்மையுள்ளவர்களும் தம் கருத்துக்களை என் மூலம் வெளியிடவோ நான் என்றும் அநுமதிக்கமாட்டேன்” என சஞ்சிகையின் நோக்கம் குறித்து இளங்கீரன் கூறும் கூற்று இதனைத் தெளிவுபடுத்தி நிற்கிறது. கே.எஸ்.சிவகுமாரன் இவ்விதழில் ஐரோப்பிய நாவலாசிரியர் குறித்தும் எழுதி இருந்தமையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. கலை, இலக்கிய இதழாக வெளிவந்த இச்சஞ்சிகை நான்கு இதழ்களுடன் தன் பணியை

முடித்துக்கொண்டது.

பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவத்தையும் சோ.இளமுரு கனாரையும் ஆசிரியராகக் கொண்டு 1963ஆம் ஆண்டில் இருந்து கலைப்பூங்கா வெளிவரத் தொடங்கியது. ஆண்டுக்கு இருமுறை இம்மலர் வெளிவந்தது. புரட்டாதி 1963ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இதழுக்கு ஆசிரியராக சதாசிவம் அவர்கள் சித்திரை 1964 இதழில் செ.துரைசிங்கம் அவர்களை ஆசிரியராக இணைத்துக் கொண்டார். கொழும்பில் இருந்து வெளியான இவ்விதழ் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை முன்னிலைபடுத்தும் நோக்கிலேயே வெளிவந்தது. சு.நடேசப்பிள்ளையின் “சோலைவரி (மொழிபெயர்ப்பு)”, “தெய்வப்புலமை”, கி.லஷ்மணனின் “சமவுடைமைவாதமும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களும்”, சோ.நடராசனின் “நமது கலை மரபு”, க.கைலாசபதியின் “உரையும் விமர்சனமும்”, சு.வித்தியானந்தனின் “ஈழமும் தமிழ் இலக்கணமும்”, குழுஉ இறையனாரின் “தீவெட்டிக் கள்ளர்”, ம.முகம்மது உவைஸின் “பதாயிகு கலம்பகம்”, ஆ.வேலுப்பிள்ளையின் “பரந்த தமிழகம்”, க.கணபதிப்பிள்ளையின் “வெருகலம்பதி செவிவழிச் செய்தி”, தனி நாயக அடிகளாரின் “திருக்குறளும் கிரேக்க ஒழுக்க இயலும்”, ந.சுப்பையாப்பிள்ளையின் “உள்ளறையுமையும் இறைச்சியும்”, க.செ.நடராசாவின் “ஈழநாட்டிற் செய்யுள் வளர்ச்சி”, ஆ.சதாசிவத்தின் “தொல்காப்பியரின் இலக்கணக் கொள்கைகள்”, சோ.இளமுருகனாரின் ஐங்குறுநூறு, செ. பூபாலப்பிள்ளையின் மட்டக்களப்பு நாட்டுக்கூத்து, க.தி.சம்பந்தனின் “சிறுகதை இலக்கியம்”, பொ.பூலோக சிங்கத்தின் “உலாப் பிரபந்த வளர்ச்சி”, ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் “இலட்சியமும் சமநோக்கும்”, சத்தியதேவி துரைசிங்கத்தின் “கம்பன் தந்த மக்கள் இலக்கியம்”, சு.அருளம்பலவனாரின் “சங்க இலக்கியத்தில் திருவிழா”, ச.தனஞ்சயராசசிங்கத்தின் “பல்லவர் கால பத்தி இலக்கியம்”, “சோழர்காலப் பெருங்காப்பியங்கள்”, எம்.ஏ.ரகுமானின் “மகாகவி இக்பாலின் தத்துவம்”, ம.முகம்மது உவைஸின் “இசுலாமுந் தமிழும்” முதலான கட்டுரைகள் என்றும் மலரை நிலைக்கச் செய்வன.

ஈழத்துச் சிறுசஞ்சிகை வரலாற்றில் அரை நூற்றாண்டு காலம் தீவிரமாகச் செயற்பட்ட இதழ்களில் ஒன்றே “மல்லிகை”. டொமினிக் ஜீவாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1966 ஓகஸ்ட் மாதம் முதல் 47ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த மல்லிகை ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் பின்னர் கொழும்பிலிருந்து வெளியாகியது. மொத்தமாக இதுவரை 402 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இலங்கையில் முற்போக்கு இலக்கிய இதழாக வெளிவந்த மல்லிகை சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, இலக்கிய விமர்சனம் முதலான பகுதிகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது. நீலாவணன், நந்தி, அகஸ்தியர் என இலக்கிய ஜம்பவான்களின் படைப்புக்களைத் தாங்கி வெளிவந்த மல்லிகை முதலிதழ் உருது மொழி இலக்கிய கர்த்தாவான பிரேம்சந்தினுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றையும் எடுத்துரைத்தது. மல்லிகையில் வெளியிட்ட ஆண்டு மலர்கள் காலத்தால் அழியாதவை. இரசிகமணி. கனக.செந்தி நாதனின் “யாழ்ப்பாண உத்தியோகர் லக்ஷணக் கும்மி”, ஏ.ஜே.கனகரெட்னாவின் “பரிணாமவாதமும் இலக்கியமும்” ஆ.தம்பித்துரையின் “யாழ்ப்பாணத்துப் பிற்காலச் சுவரோவியங்கள்”, இ.ஆர்.திருச்செல்வத்தின் “ஆங்கில மொழியில் ஈழத்துச் சிறுகதைகள்” முதலான கட்டுரைகள்

கட்டிற்றுக்கமான மொழிநடையில் காத்திரமான பதிவுகளாக அமைந்திருந்தன. நவீன படைப்புகளுக்கு இடமளித்த மல்லிகை நவீன கோட்பாடுகளையும் தாங்கி வெளிவந்தது. மல்லிகையில் பிறமொழிக்கதைகள், குறுங்கதைகள், உருவக்கதைகள் என கிட்டத்தட்ட 975க்கும் அதிகமான சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இச்சிறுகதைகள் வினைத்திறனும் கலைத்துவமும் கொண்டு எழுதப்பட்டன. மரபுக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக அமைந்த மல்லிகையில் கவிதைகளும் தனித்துவமாகத் துலங்கின. அ.யேசுராசா, எம்.ஏ.நுஃமான், சண்முகம் சிவலிங்கம், சோலைக்கிளி, முருகையன், புதுவை.இரத்தினதுரை, கருணாகரன், வாசுதேவன், மேமன்கவி என பலர் கட்டிற்றுக்கமான பொருள்நயமிக்க கவிதைகளை எழுதினர். நடுத்தர மக்களின் பல்வேறு பிரச்சினைகளை உள்வாங்கி வெளிவந்த மல்லிகைக் கவிதைகளில் வெறுமை, விரக்தி, தன்முனைப்பு, மனமுறிவு ஆகிய அம்சங்கள் அடிநாதமாக அமைந்திருந்தன. 1973 ஆடி மல்லிகை இதழில் க.கைலாசபதி எழுதிய “நவீன இலக்கியத் திறனாய்வில் க.நா.சுவின் பாத்திரம்” தெனியான் எழுதிய “ஈழத்து இலக்கியமும் தலைமையும் அதன் தவறுகளும்”, எம்.ஏ.நுஃமான் எழுதிய “கைலாசபதியின் தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் சாமிநாதனின் கட்டுரையும்” காரை.சுந்தரம்பிள்ளை எழுதிய “வடமராட்சி நாட்டுக் கூத்து கலைகள்” முதலான கட்டுரைகள் ஈழத்தில் மாத்திரமன்றி தமிழகத்திலும் பாரிய சர்ச்சையை ஏற்படுத்தின. அணி சேரா நாடுகளின் உச்சி மாநாட்டுச் சிறப்பிதழ், பன்னிரண்டாவது ஆண்டு மலர், சோகூலிஸப் புரட்சியின் ஞாபகார்த்தச் சிறப்பிதழ், பொங்கல் மலர்கள், இலங்கையர்கோன் சிறப்பிதழ், துரையப்பாப்பிள்ளை பாவலரின் நூற்றாண்டு நினைவு இதழ், மலையகச் சிறப்பிதழ், பாரதி நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழ், கைலாசபதி சிறப்பிதழ், முல்லைச் சிறப்பிதழ், கிளிநொச்சி மாவட்டச் சிறப்பிதழ், மாத்தளை மாவட்டச் சிறப்பிதழ், அவுஸ்திரேலியேச் சிறப்பிதழ், பதின்மூன்றாவது ஆண்டு மலர், பதினான்காவது ஆண்டு மலர், பதினைந்தாவது ஆண்டுமலர், பதினாறாவது ஆண்டு மலர் என வெளிவந்த மல்லிகைச் சிறப்பிதழ்கள் காலத்தால் அழியாதவை. மல்லிகையின் “பதினாறாவது ஆண்டு மலர்” யுத்தத்தால் அழிக்கப்பட்ட நூலக எரிப்பை ஆவணப்படுத்தியது. பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் “இந்தியாவில் தமிழ்”, “நாடகக் கலையின் சமூக, அழகியல் அடிப்படைகள்”, “தமிழின் வளம் பெருக்கும் வானமாமலை”, “மொழிபெயர்ப்பும் உலகப் பண்பாடும்”, “வல்லிக்கண்ணன்”, “தமிழ் மரபு நிலைப்பட்ட பெண்மை, பெண் தளைநீக்கம்”, “தமிழ் நாயகத்துக்கு உழைத்த தனிநாயகம்”, “டானியல் ஆவேச மனிதாயவாதி”, என கட்டுரைகள் பல மல்லிகையில் வெளிவந்தன. காவல் நகரோன் என்ற பெயரில் ஆ.சபாரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய “காரன் பொப்பர்”, “கப்ஃகா ஒரு அறிமுகவுரை”, “நவீன ஜேர்மன் நாடகாசிரியர் பிறெக்ஹ் ஓர் அறிமுகம்”, “மாயா கோவஸ்கி”, “டோஸ்ரோயெவஸ்கி”, “ஒரு இலத்தின் அமெரிக்க எழுத்தாளர்”, “சார்த்தார்”, “ஒரு தென்னமெரிக்க இலக்கிய கர்த்தா” முதலான கட்டுரைகள் பிறமொழி இலக்கிய கர்த்தாக்களை அறியவும் உதவின. பெரும் பாலான மல்லிகை இதழ்களின் அட்டைகள் தமிழ் ஆளுமை களில் ஒருவரின் ஒளிப்படத்தைத் தாங்கி வெளிவந்தன. அத்துடன் நில்லாது அவ்வாளுமை குறித்த கட்டுரை ஒன்றினையும்

மல்லிகை வெளியிட்டது. மல்லிகை இடம்பெற்ற சிறப்புத் தொடர்களும் மல்லிகைக்கு வலுச் சேர்த்தன. வரதரின் “தீவாத்தியார்”, தில்லைச் சிவனின் “அந்தக்காலத்துக் கதைகள்”, செங்கை ஆழியானின் “நானும் எனது நாவல்களும்”, நா.சுப்பிரமணியனின் “1978 க்குப் பின் ஈழத்தின் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்”, டொமினிக் ஜீவாவின் “எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்” முதலானவை சிறப்புத் தொடராக வந்து ஈழத் திலக்கியத்தை உரப்படுத்தின. நீண்டகாலம் வெளிவந்து இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் செழுமையைப் பேணி அதன் அடையாளத்தை விரிவாக்கி தக்கவைத்த மல்லிகை, புதியதொரு எழுத்துப் பரம்பலை தோற்றுவித்து நவீன தமிழிலக்கியத்தைச் சமூகமயப்படுத்தியது. காலத்தின் உணர்ச்சிகளை சமுதாயத்தின் நிலைமைகளை அரசியல் மாற்றங்களை நாட்டு மக்களின் அபிவாசைகளை தாங்கி வெளிவந்த மல்லிகை, மொழிபெயர்ப்புகளின் வாயிலாக ஈழத்து இலக்கியத்தை வளம்படுத்தியது. பிரதேச இலக்கியத்துக்கு முதன்மையளித்தது. இளம் படைப்பாளிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்து வளமிக்க படைப்பாளர்களையும் உருவாக்கியது.

ஏ.எம்.செல்வராஜாவை நிர்வாக ஆசிரியராகக் கொண்டு 1970களில் கொழும்பு வத்தளையிலிருந்து வெளிவந்த வெளிவந்த “அஞ்சலி” இதழ் தனித்துவமான பல்கலை மாத இதழ். அஞ்சலி நான்காவது இதழ் மலையக சிறப்பிதழாகவும் ஏழாவது இதழ் வடபகுதி சிறப்பிதழாகவும் பத்தாவது இதழ் கிழக்கிலங்கை சிறப்பிதழாகவும் வெளிவந்தது. ஒவ்வொரு சிறப்பிதழும் அப்பிரதேசங்களின் தனித்துவமான கலை, பண்பாடு, படைப்பாற்றல்களை பிரதிபலிப்பதாய் அமைந்தது. கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, நூல் அறிமுகம், மொழிபெயர்ப்பு என பல்கலை அம்சங்களை தாங்கி அஞ்சலி வெளிவந்தது. நீலாவணன், எம்.ஏ.நுஃமான், இ.இரத்தினம், சாரணாகையூம், காசி ஆனந்தன், சீ.சாத்தனார், அன்பு முகையதீன், முதலானவர்களின் கவிதைகளும் மலருக்கு புதுப்பொலிவை அளித்தன. மு.இராமலிங்கத்தின் “நாட்டார் பாடலும் உயர் இலக்கிய கவிகளும்”, இராஜ் மலைச்செல்வனின் “மலையகத்தில் தமிழ் நாடகம்”, சாரல்நாடனின் “வாய்மொழி இலக்கியம்”, அ.வி.மயில்வாகனத்தின் “வத்தளையில் இருந்து புத்தளம் வரை பேச்சுமொழி”, கலாநிதி கா.சிவத்தம்பியின் “நாடகக் கலை கோட்பாட்டுத் தெளிவு” சி.தில்லைநாதனின் “தமிழ் நாவலின் போக்கு”, சபா.ஜெயராசாவின் “மனோவசியமும் நனவடிநிலையும்”, கமால்தீனின் “அரபு பழமொழிகள்” அல்.ஹாஜ்.ஆ.மு.கூரிபுத்தீனின் “ஈழத்து கிழக்குப் பிரதேச இஸ்லாமியரின் ஏடுகாணாத இலக்கியம்” முதலான காத்திரமான கட்டுரைகள் மலருக்கு சிறப்புச் சேர்த்தன.

கலை, இலக்கியம், அரசியல், கல்வி, கலாசாரம், ஆன்மீகம் என அனைத்து துறைகளிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற நோக்கில் என்.கே.மகாலிங்கம், க.சுட்டநாதன் ஆகியோரை இணையாசிரியராகக் கொண்டு 1972இல் வெளிவந்த இதழே “பூரணி” ஆகும். இச்சஞ்சிகை மு.தளையசிங்கம் அவர்கள் பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதம் மற்றும் கலை இலக்கியச் சிந்தனைகள் முதலியவற்றை வெளிப்படுவதற்கேற்ற களமாகவும் பூரணி விளங்கியது. மு.நேமிநாதன், த.தங்கவேல் இமையவன், இரா.சிவச்சந்திரன் ஆகியோரும் பூரணி இதழில் அங்கம் வகித்தனர். மு.தளையசிங்கத்தின் “உலகப் பரிணாமப்

பிரச்சினைகளும் நமது புதிய கல்வித்திட்டமும்”, முருகையனின் “தேமதுரமும் மாமதுரமும்”, மு.நித்தியானந்தனின் “மலைநாட்டில் அரசியல் இலக்கியச் சிந்தனைகள்”, கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் “திரையின் தேவைகள்”, “மேனாட்டு இலக்கியம் மறுமதிப்பீடு “எஸ்ராபவுண்ட்” மு.பொன்னம்பலத்தின் “முன்று தத்துவ நோக்குகளும் உண்மையும்” முதலான கட்டுரைகள் பூரணியின் தரத்தை உயர்த்தின. மு.தளையசிங்கத்தின் இறுதிக் கட்டுரையான “ஆத்மீகம் என்றால் என்ன?” என்ற கட்டுரையும் பூரணியில் வெளிவந்தது.

பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளையின் சங்கிலியன் சீமையிலே நாடகமும் பூரணிக்கு பெருமை சேர்த்தன. பூரணியில் சிறந்த சிறுகதைகளும் வெளிவந்தன. என்.கே.மகாலிங்கத்தின் “கோபம்”, “மலடுகள்”, “க.சட்ட நாத்தின் “குருவியும் அந்தக் கிராமத்துச் சிறுமியும்”, நூரானை சண்முகநாதனின் “கவ்வாத்து”, சாந்தனின் ஹீரோத்தனம், எஸ்.எல்.எம்.ஹனிபாவின் “சாபம்”, “திக்கு வல்லைக் கமாலின் “மாடுகள்” எனப் பூரணியில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் அனைத்தும் கனதியானவை. ஓசை நயமும் வடிவநேர்த்தியும் கொண்ட கவிதைகளையும் பூரணி பிரசுரித்தது. எம்.ஏ.நுஃமானின் “மக்கள் யுகம்”, “உலகப் பரப்பின் ஒவ்வொரு கணமும்”, நா.தர்மலிங்கத்தின் “கரைவு”, யூ.என்.எஸ்.ஹஸனின் “சருகு” முதலான கவிதைகளும் பூரணியை தமிழ் பேசும் நல்லுலகில் நிலைக்கச் செய்தன.

கலை, இலக்கியம், அறிவு சார்ந்த இதழான “களனி” கிளிநொச்சியில் இருந்து 1973 இல் காலாண்டு சஞ்சிகையாக வெளிவந்தது. இதன் இறுதி இதழ் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்தது. சமுதாய நோக்கம் கருதி வெளிவந்த இவ்விதழ் இன்றளவும் பேசப்படும் இதழாகவே உள்ளது. மு. கார்த்திகேசன் “கல்வி வர்க்க சமுதாயத்தில் அதன் அடிப்படையும் நோக்கமும்”, சிவசேகரத்தின் “எண்ணெய் நெருக்கடி”, “உணவு நெருக்கடியும் நாமும்” முதலான கட்டுரைகள் இன்றைய உலகின் யதார்த்த குழலுக்கு அவசியமான கட்டுரைகள். நான்காவது அனைத்துலக மாநாடு குறித்த பதிவுகள் பலவற்றை “களனி” இதழ் தருகிறது. இளைஞர் பேரவையின் தலைவர் ஜனார்த்தனம் வெளியிட்ட அறிக்கைகள் பொய்யானவை ஒரு பொய்யும் ஒரு உண்மையும்” என்ற பதிவு எடுத்துரைக்கிறது. பொதுவுடமை கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் கவிதைகளையும் களனி பிரசுரித்தது. சுபத்திரனின் “ஏக்கம்”, அ.யேசுராசாவின் “அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக”, முத்துக்குமாரனின் “துப்பாக்கிகளின் துயர்”, பாலமுனை பாறுக்கின் “சமதர்மப் பூமியினை தரிசிக்க”, பேனாமனோகரனின் “புதிய சரித்திர விடியலில்”, ஷெல்லி தாசனின் “புதுயுகம்”, வீரராகவனின் இனியென்ன பொறுப்பதற்கு” முதலான கவிதைகள் இத்தடத்திலேயே இயங்குகின்றன. “உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு பின்னணியும் பின்நோக்கும்” என்ற கட்டுரை வரட்டுவாதச் சிந்தனையின் அடிப்படையில் பிற்போக்குவாதக் கருத்துக்களை விதைக்கிறது. களனி இதழ் சமூகம், அரசியல், பொருளாதார விடயங்களைப் பேசிய இதழ் என்ற அடிப்படையில் என்றும் நிலைத்திருக்கின்றது.

த.சண்முகசுந்தரம், ஆ.சிவநேசச்செல்வன் ஆகியோர் ஆலோசகராக இருக்க, க.நாகேஸ்வரன், க.சரவணபவன் போன்றவரை இணையாசிரியராகவும் வி.ஸ்ரீகதிர்

காமநாதனை நிர்வாக ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த சிற்றிதழே “சங்கமம்”. 1974இல் வெளிவந்த இவ்விதழ் ஈழத்து இலக்கியங்களை வளம்படுத்தும் நோக்கில் இருமாத இதழாக வெளிவந்தது. சங்கமம் முதல் இதழில் வெளிவந்த குமாரசாமிப் புலவரின் மாணவர் இரத்தினேஸ்வரஜயரின் நினைவுக் குறிப்புக்களும் இரண்டாம் இதழில் வெளிவந்த பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் குறிப்புக்களும் காலத்தால் அழியாதவை. நீலாவணன், சேரன் கவிதைகளைத் தாங்கி வெளிவந்த இம்மலரில் சண்முகசுந்தரம், தேவன் முதலானோரின் சிறுகதைகளும் இடம்பிடித்தன. சிவநேசச்செல்வன் எழுதிய “பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை”, இ.இராஜகோபால் எழுதிய “இளமை முடிவதில்லை”, சி.சிவபாதசுந்தரனார் எழுதிய “தமிழ் நாட்டு பேர்னாட்டிஷா டாக்டர் மு.வரதராசனார்”, சு.தட்சணாமூர்த்தி எழுதிய “அறிவியலிற் கலையும் கலையில் அறிவியலும்”, க.நாகேஸ்வரன் எழுதிய “அரசியல் கோட்பாட்டில் புரட்சி; கலகம்; யுத்தம் பற்றிய சில பொது நோக்குக் கருத்துக்கள்”, சொக்கன் எழுதிய “எழுத்துலக அருபவங்கள்”, த.சண்முகசுந்தரம் எழுதிய “கண்ணகிக்கு இன்று அன்புடன் வண்ணச்சிலை எடுத்தார் ஒருவர்” என சங்கமத்தில் வெளியான கட்டுரைகள் அக்கால சமூகத்தை விளங்கிக் கொள்ளவும் இலக்கியத்தை அறிந்து கொள்ளவும் பெரிதும் துணைநிற்கின்றன.

தேசிய கலைஇலக்கியப் பேரவையினால் வெளியிடப்படும் “தாயகம்” இதழ் 1974ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளிவருகிறது. கலை இலக்கியத் துறையில் தேசிய, சர்வதேசிய தேவைகளை, உணர்வுகளை பிரதிபலிக்கும் படைப்புக்களை வெளிக்கொண்டு வரவேண்டும் என்ற நோக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தாயகம் இதழின் ஆசிரியராகத் திரு.க.தணிகாசலம் இற்றைவரை விளங்குகிறார். இன்று இதன் நிர்வாக ஆசிரியராக சத்தியதேவன் விளங்க தாயகத்தின் ஆசிரியர் குழுவில் சி.சிவசேகரம், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், அழ.பகீரதன், சோ.தேவராஜா, தெ.ஞா.மீநிலங்கோ, வே.தினகரன், லோ.நிலா, க.ஆதித்தன் முதலானோர் இருக்கின்றனர். புத்துலக சமுதாயத்தை உருவாக்கப்படவேண்டும் என்ற நோக்கோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தாயகம் அதன் பணிகளை செவ்வனே முன்னெடுக்கிறது. சிவசேகரம், தணிகாசலம், எம்.ஏ.நுஃமான், முருகையன், என்.கே.ரகுநாதன், பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, புதுவை இரத்தினதுரை, என்.சண்முகரத்தினம், செ.யோகநாதன், கே.செந்திவேல், யோ.பெனடிக்கபாலன் என மூத்த படைப்பாளிகள் பலர் தாயகத்தில் எழுதியுள்ளனர். க.கைலாசபதியின் “இங்கிருந்து எங்கே”, “சங்கம் முதல் இன்று வரை”, சி.சிவசேகரத்தின் “மு.தளையசிங்கமும் மார்ஸியமும்”, “தமிழும் அயல்மொழிகளும்”, “நவீன ஓவியம் பற்றி சில சொற்கள்”, வி.சசிகிருஷ்ணமூர்த்தியின் “மலையக எழுத்தாளர் லி.வி”, சி. மொளனகுருவின் “சடங்குகளிலிருந்து நாடகம்வரை”, “கலையும் பாரதியும்”, எம்.ஏ.நுஃமானின் “நவீனத்துவமும் பாரதியும்”, சிவ.இராஜேந்திரனின் “கல்வியியற் சிந்தனைகளும் பாரதியும்” முதலான கட்டுரைகளும் தாயகத்தில் வெளியாகி இன்றளவும் பேசப்படுகின்றன. என்.கே.ரகுநாதனின் “போர்வை”, நந்தினியின் “ஒரு வறிய குடும்பத்தின் ஒரு நாள் பொழுது”, முதலான சிறுகதைகளும் கலை நேர்த்தியுடன் வெளிவந்தன. தரமான மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளும் தாயகத்தில் வெளிவந்தன. பிறமொழிப்படைப்புக்களை

சிவசேரம், யோகன், சோ.பத்மநாதன், எம்.ஏ.நுஃமான் எனப் பலர் மொழிபெயர்த்திருந்தனர்.

1975ஆம் ஆண்டு சிலோன் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் லிமிடெட்டினால் கொழும்பில் இருந்து மாதாந்தம் வெளிவந்த தமிழ் மாத இதழே “சுடர்” ஆகும். இதன் ஆசிரியர் கோவை மகேசன் ஆவார். கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், கால பலன்கள், அரி பதில்கள், வாசகர் கடிதம், இலக்கிய தகவல்கள் என்பவற்றை தாங்கி வெளிவந்த கலை இலக்கிய இதழான “சுடர்”, புதிய சமுதாயச் சிந்தனைகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு தரமான படைப்புக்களை வாசகருக்கு அளித்தது. “சிறைச்சாலை இனிக்கும்” என்ற காசி ஆனந்தனின் தொடர்கட்டுரை போராட்ட வாழ்வில் தான், சிறை சென்ற அனுபவங்களைப் பேசியது. கோவை மகேசன் எழுதிய “கோவைக் குறிப்புக்கள்” தமிழரின் எழுச்சியையும் அவர்கள் கொண்டிருந்த தார்மிகக் கடமைகளையும் வெளிப்படுத்தி நின்றது. “என் கணவர்” என்ற தலைப்பில் மங்கையக்கரசி அமிர்தலிங்கம் எழுதிய கட்டுரை தமிழர் தாளைத் தலைவர் என அறியப்பட்ட அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் வாழ்வில் நடந்த சம்பவங்களை இரை மீட்கிறது. சுடர் 1977 மாசி இதழில் “சாலை இளந்திரையனின் கட்டளைக் கலிப்பாவா எண்சீர் விருத்தமா” என்ற கட்டுரையில் கூறப்பட்ட விடயங்களின் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டி எம்.ஏ.நுஃமான் எழுதிய “எண்சீர் விருத்தமல்ல கட்டளைக் கலிப்பாவே” என்ற கட்டுரை சித்திரை 1977 மலரில் வெளிவந்து சர்ஜையை ஏற்படுத்தியது. ஈழத்தில் வெளிவந்த மிகச்சிறந்த இதழ்களில் ஒன்றே சுடர் ஆகும்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் “அலை” இதழின் பங்களிப்பு அசாத்தியமானது. இலக்கியம் தொடர்பான கருத்துப் பரிமாறுதல்களுக்கும் படைப்புக்கள் தொடர்பான விமர்சனங்களுக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்து வெளிவந்த “அலை” இதழ் காலமாறுதலுக்கமைய கோலம் கொண்ட இலக்கியப் போக்குகளையும் கோடிட்டுக் காட்டியது. 1975ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் அலையின் முதல் இதழ் யாழ்ப்பாணம் நாவலர் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து 1990 வரை முப்பத்தைந்து இதழ்கள் வெளிவந்தன. முதலிதழின் ஆசிரியர்களாக அ.யேசுராசா, குப்பிளான் ஐ.சண்முகம், ஜீவகாருண்யன், மு.புஷ்பராசா முதலானோர் இருந்தனர். சாஹித்திய மண்டலப் பரிசுகளின் குழறுபடிகளை வெளியுலகுக்கு அம்பலப்படுத்தி வெளிவந்த இவ்விதழ் எழுபதுக்கு பிற்பட்ட ஈழத்து நாவல்கள் குறித்தும் மினி இலக்கியத்தின் பலவீனங்கள் குறித்தும் பேசின. கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவதை முக்கிய இலக்காகக் கொண்டு இயங்கிய அலையில் மொழி பெயர்ப்புகளும் முதன்மை பெற்றன. அலை முதல் இதழில் ஆனந்த குமாரசாமியால் எழுதப்பட்ட “கலையைச் சுவைத்தல்” கட்டுரையை ஏ.ஜே.கனகரத்தினா தமிழில் மொழிபெயர்த்திருந்தார். செக்கோஸ்லாவாக்கிய கவிஞர் ஒன்ட்றா லைசோ ஹோர்ஸ்கியின் கவிதைகளை இவ்விதழில் மு.பொ. மொழிபெயர்த்திருந்தார். அலை இதழின் காத்திரத்தன்மைக்கு ஏ.ஜே.ஆற்றிய பணிகள் அளப்பெரியன. “நேமண்ட் வில்லியம்ஸின் மார்க்சீய பண்பாட்டுக் கோட்பாட்டில் அடித்தளமும் மேற்கட்டுமானமும்”, “மைக்கல் லோனியின் மார்க்சீயவாதிகளும் தேசிய இனப்பிரச்சினையும்”, சஷிகுமாரின் “இந்தியச்

சினிமாவில் புதிய போக்குகள்”, நெஜி சிறிவர்த்தனாவின் “கலை என்றால் என்ன?” முதலான கட்டுரைகளை ஏ.ஜே.மொழிபெயர்த்திருந்தார். அக்கட்டுரைகள் இன்றளவும் பேசப்படும் கட்டுரைகளாக உள்ளன. ஈழத்திலக்கிய செல்நெறியில் அலை ஏற்படுத்திய தாக்கம் பாரியது. சண்முகம் சிவலிங்கம், உமா வரதராஜன், மு.பொ, வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், எம்.ஏ.நுஃமான், ஏ.ஜே.கனகரத்தினா, அ.யேசுராசா, மு.புஷ்பராஜன், குப்பிளான் ஐ.சண்முகம், எம்.எல்.எம்.மன்கூர், உமாவரதராஜன், சண்முகம் சிவலிங்கம், சி.சிவசேகரம் என பலருடைய ஆக்கபூர்வமான கலாசிருஷ்டி கொண்ட படைப்புக்கள் அலை இதழில் வெளிவந்தன. பீனிக்ஷின் “மார்க்ஸீயமும், பஜனைக் கவிஞர்களும்”, மு.பொ.வின் “இலக்கியமும் இடசாரியும்”, இமையவனின் “வசைபாடுவதும் இலக்கியமா?”, ஞானியின். “பிராய்டின் பாலியல் நோக்கும்”, செ.யோகராசாவின் “நவீன கவிதையின் சில இயல்புகள் அல்லது தாத்தமாரும் பேரர்களும்”, அ.யேசுராசாவின் “குருக்களை மிஞ்சும் சீடப் பிள்ளைகள்”, மு.புஷ்பராஜனின் “புதிய திராட்சை இரசமும் பழைய சித்தையும்”, சி.சிவசேகரத்தின் “மு.போ.இலக்கியம் என்றொரு யானை இருந்ததாம்”, இருத்தலியல்வாதம் என்கிற எக்சிஸ்டென்ஷியலிசம் தொடர்பாக”, எஸ்.வி.ராஜ துரையின் “எக்சிஸ்டென்ஷியலிசமும் சிவசேகரத்தின் மார்க்ஸீயமும்”, கந்தையா சண்முகலிங்கத்தின் “மார்க்சீயமும் கருத்துநிலையும்” முதலான கட்டுரைகள் தமிழ் இலக்கியத்தை வளம்படுத்தின. அலை இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகளைப் போலவே அதில் வெளிவந்த கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் கூடத் தரமானவை.

வேலணையிலிருந்து இரா.சிவச்சந்திரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த சமூக அறிவியல் ஏடே “அகிலம்”. ஆரம்பத்தில் முத்திங்கள் இதழாகவும் 1975 தை முதல் காலாண்டு இதழாகவும் வெளிவந்த அகிலம் மூன்று இதழ்களுடன் நின்று போனது. ச. தனஞ்சயராசசிங்கத்தின் “என் உளக்கிழியில் நிலக்கிளிபற்றி எழுந்தவை”, மு.தளையசிங்கத்தின் “மெய்யுள் கூறும் மெய்”, எம்.சிறீபதியின் “திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணம்: சில குறிப்புகள்”, கலாநிதி அ.சண்முகதாளின் “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்”, மு.சின்னத்தம்பியின் “இலங்கையில் நிலச் சீர்திருத்தம்”, பொ.பாலசுந்தரம்பிள்ளையின் “இலங்கையின் குடித்தொகைப் பண்புகள்”, செல்லத்துரை குணசிங்கத்தின் “தமிழ் நாடும் ஈழமும்: நிலாவெளிப் பிள்ளையார் கோயிற் கல்வெட்டு” முதலான கட்டுரைகள் இலக்கியம், ஆன்மீகம், வரலாறு, புவியியல், அறிவியல்சார் தடத்தில் வெளிவந்தன. கனதியான இவ்வாய்வுக் கட்டுரைகளால் சஞ்சிகை இன்றளவும் பேசப்படுகிறது.

“குமரன்” இதழ் 1979ஆம் ஆண்டு கணேசலிங்கத்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த மலராகும். “குமரன்” இதழ் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார, பன்னாட்டு இதழாக வெளிவந்தது. கலை இலக்கிய குறிப்புகள், கேள்வி பதில்கள், கவிதைகள், துணுக்குகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், எனப் பல பகுதிகள் இதழில் இடம் பெற்றிருந்தன. உலகப் புகழ் பெற்ற பிறமொழிக் கதைகளையும் கலை, இலக்கியம், மார்க்சீய கட்டுரைகளையும் மார்க்சீய நோக்கிலான இலக்கிய விமர்சனங்களையும் குமரன் இதழ் தொடர்ந்தும் வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தது. வர்க்க ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும் பெண்விடுதலைக்கு ஆதரவாகவும் குமரன் தொடர்ந்தும்

குரல் கொடுத்து வந்தது. அ.முசுமது இஸமத்தின் “சோஷலிச பொருளாதாரம்”, ஆனந்தியின் “உலகின் உன்னத வர்க்கம் பாட்டாளி வர்க்கம்”, கீரனின் “மார்க்சிஸம் என்றால் என்ன?”, செ.கணேசலிங்கத்தின் “எல் சல்வடோர் - மற்றெரு வியத்தாம்”, பெருமானின் “வியத்தாம் காட்டும் வீர வரலாறு” முதலான பல கட்டுரைகள் பொதுவுடமைச் சித்தாந்தத்தை வலியுறுத்தும் நோக்கில் எழுதப்பட்டது ஆகும். வி.ஆனந்தராமின் “ஜெயகாந்தனின் பாத்திரங்கள்”, மாதவனின் “கவிதை பாடும் வானம்பாடிகள்”, “வாடைக் காற்றும் செம்மீனும்”, செ.க.வின் “கலையும் சமுதாயமும்” என எவ்வாறு அரசியலுக்குள் தள்ளியது என்பதையும் அக்காலகட்டத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியின் நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதை இக்கட்டுரை விளக்கிநிற்கிறது. “முதலாளித்துவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” என்ற தலைப்பில் அ.வரதராஜப்பெருமாள் தொடர்கட்டுரை ஒன்றையும் குமரனில் எழுதியிருந்தார். ஏகாதிபத்தியத்தின் பணிநலையாட்சியின் நோக்கம் என்ன என்பதையும் அது அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளை எவ்வாறு சுரண்டுகிறது என்பதையும் அமெரிக்காவுக்கு எதிராக நிகழ்ந்த போராட்டங்கள் எவ்வாறு வெற்றி பெற்றன என்பதையும் இக்கட்டுரை கூறிநிற்கிறது. குமரனில் வெளியான க.கைலாசபதி அவர்களின் “முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியப் பிரச்சினைகளும்” என்ற சில இலக்கியக் கட்டுரைகளும் குமரனில் பிரசுரமாயின. இலக்கியத்தில் பிரச்சாரம் இடம்பெறுவது அதன் கலைத்துவத்தை கெடுக்காது என்பதை இக்கட்டுரையில் சிலப்பதி காரத்தை ஆதாரம் காட்டி க.கைலாசபதி அவர்கள் விளக்குவார். மேம்போக்காக அழகியல் அம்சங்களை எடுத்து விளக்கும் இக்கட்டுரை பின்னாளில் பாரிய விமர்சனத்துக்குள்ளாகியது. மாக்ஸ்ஸையும் பாரதியையும் ஒரு மையப்புள்ளியில் இணைத்துப் பார்க்கும் த.ச.இராசமணியின் “பாரதியார்” என்ற தொடர் கட்டுரை பாரதிக்கும் பொதுவுடமை சித்தாந்தத்துக்கும் இடையிலான தொடர்பை ஆராய்கிறது. குமரன் கவிதைகளுக்கும் சிறுகதைகளுக்கும் களம் அமைத்து கொடுத்த இதழாகவும் காணப்படுகிறது. குமரன் இதழில் செ.கணேசலிங்கன் எழுதிய “மறைந்த நண்பர் அ.ந.கந்தசாமி” கட்டுரை அந்திமக்கால இறுதிநிலையில் தோல்நோயுடன் வருந்திய படி மரணத்துடன் போராடிக் கொண்டு வாழ்ந்த அ.ந.க.வின் இறுதிக்கணங்களை எடுத்துரைக்கிறது. அக்னி புத்திரன், பெனடிக்காலன், அன்புடன், சாருமதி, புதுரை இரத்தினதுரை, இன்குலாப் முதலானவர்களின் கவிதைகளும் குமரனை அலங்கரித்தன. குமரனில் வெளியான கவிதைகள் சமவுடமைக் கருத்துக்களையே அதிகம் தாங்கி வந்தது. தொழிலாளர்களை இலக்கியத்தோடு இணைத்துப் பார்த்த இதழ் என்ற வகையில் குமரன் முக்கியம் பெறுகின்றது.

கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டாளரான முல்லை யூராணை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1980களில் வெளிவந்த சஞ்சிகையே “அக்னிக்குஞ்சு”.

“அக்னிக்குஞ்சொன்று பிறக்கும் - மணக்

குப்பைகள் காடுகள் எரிக்கும்

வளமிடு வசந்தம் பிறக்கும் - அதில்

மானுடதர்மம் சிறக்கும்”

என்னும் மகுடவாசகத்துடன் வெளிவந்த இம்மலரில் எம்.ஏ.நுஃமான், பாலஸ்தீனக் கவிஞர்

“பெளளி. அல். அஸ்மார்” அவர்களின் கவிதைகள் இரண்டிணைக் கவிஞர் குறித்த குறிப்புக்களுடன் மொழிபெயர்த்திருந்தார். கவியரசனின் (சேரன்) “கிடுகு வேலிகளும் ஒற்றைப் பனையும்”, பால. சுசுமாரின் “அவர்களுக்கும் ஆசையுண்டு” முதலான சிறுகதைகளையும் தாங்கியே அக்னிக்குஞ்சு வெளிவந்தது. கி.மங்களராணியின் அவர்களும் மனிதர்கள்தான்”, எஸ்.ஆர். மகேந்திரன் “புது உலகம் காண வாரீர்” ராஜாவின் “மயான பூமி”, வ. ஐ. ச. ஜெயபாலனின் “வைகறைப் பூக்கள்” முதலான கவிதைகளும் இவ்விதழில் இடம்பெற்றன. பேராசிரியர் கார்த்தி கேசசிவத்தம்பியின் “இலக்கிய வரலாறு - கோட்பாட்டு விளக்கம்”, இ.முத்துத்தம்பியின் “வரலாற்று உலோகாயுதம்”, முதலான கட்டுரைகளும் இதழுக்கு கனதியைத் தந்தன.

ஈழத்து இலக்கியச் சூழலில் மாறுபட்ட எழுத்தினால் புதிய பாய்ச்சலை ஏற்படுத்திய இதழாகப் “புதுசு” சஞ்சிகையைக் கூறலாம். சமூகம், அரசியல், இலக்கியம் என தீவிர அக்கறை கொண்ட பாடசாலை மாணவர்களின் முயற்சியால் 1980களின் முற்கூற்றில் வெளிவந்த இதழே “புதுசு”. இதழின் நிர்வாக ஆசிரியராக நா.சபேசன் விளங்க இளவாலை விஜயேந்திரன், பாலசூரியன், அ.ரவி ஆகியோர் இதழாசிரியராக விளங்கினர். காலஓட்டத்தில் உயர்ந்த நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட புதுசு இதழ் 1980 முதல் 1987 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் மொத்தம் பதினொரு இதழ்கள் வெளிவந்தன. சிறுகதைகள், கவிதைகள், இலக்கிய விமர்சனம், பத்திகள், பெண்நிலைவாதம் என கலைத்துவ பெறுமானமுடைய ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்த புதுசு இதழ் அக்கால பண்பாட்டு அரசியல் சூழலையும் பிரதிபலித்தது. புதுசுவில் வெளிவந்த சஞ்சயன் பக்கங்கள் மலருக்கு புதுப்பொலிவை அளித்தன. புதுவை இரத்தினதுரையின் “இரத்த புஷ்பங்கள்” கவிதை தொகுப்புக்கு எம்.ஏ.நுஃமான் எழுதிய விமர்சனம் அவரை “மரணத்துள் வாழ்வோம்” தொகுப்புக்குள் நுழைய விடாமலேயே தடுத்துவிட்டது. ஈழத்தில் பெண்ணிலைவாத கருத்துக்கள் முதன்மை பெற்ற இக்காலப்பகுதியில் அதனை உள்வாங்கி மைத்திரேயி சபாரத்தினம், சித்திரலேகா மௌனகுரு முதலானோர் எழுதினர். இவ்விதழில் வெளிவந்த சேரனின் “இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சனை தொடர்பான ஒரு அணுகல்”, வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் “சாதி அமைப்பு அது அடிப்படைகளும்”, எம்.ஏ.நுஃமானின் “பா நாடகங்கள் - சில பதிவுகள்” சரத் சந்திரனின் “மலையக மக்களின் பிரச்சினை” முதலான கட்டுரைகளும் முதன்மையான இலக்கிய பதிவுகளாகும்.

வீ.க.வீ எனப்படும் பண்டிதர் வீரகத்தியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த “கிருதயுகம்” என்னும் இலக்கிய சஞ்சிகை அழகியல் இலக்கியங்களில் இருந்தும் நரமாமிச கலைப்படைப்புக்களில் இருந்தும் வாசகனைக் காப்பதற்கென்றே உருவாக்கப்பட்டது. வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் “தென் இந்தியாவும் இலங்கையும் ஆணைக் கோட்டை அகழ்வு ஆய்வின் பெறுபேறுகள்”, உமா மகேஸ்வரனின் “வாழைக் கனியும் கூழைக் குரங்கும்”, பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் “ஒரே உலகம்”, “நவீன உலகம் இலக்கிய உணர்வும்”, “வெள்ளிப் பாதசரம்”, “இயக்கமும் இலக்கியமும்”, முருகையனின் மதுரை மாநாடு ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குகள்”, முனைவர் சாலை. இளந்திரையனின் “நில், கவனி, போ”, அகஸ்தியரின் “மொழியும்

இலக்கியமும்”, ப.சந்திரசேகரத்தின் “கல்விச்சிந்தனைகள்” பண்டிதர் வீரகத்தியின் “மூலப்பாடத் திறனாய்வில் தொல்காப்பியத்து இரு நூற்பாக்கள்”, “வீரசோழியம் ஓர் அறிமுகம்”, முதலான காலத்தை வென்ற கட்டுரைகளைத் தாங்கி இவ்விதழ் வெளிவந்தது.

ஈழத்தின் தனித்துவத்தையும் சிறப்பையும் பேணும் வகையில் வெளிவந்த இதழ் “கற்பகம்”. இளம் எழுத்தாளர் களை ஊக்குவித்து அவர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் நோக்கில் செயற்பட்ட கற்பகம் சிறந்த படைப்புக்களாலும் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளாலும் இலக்கியத் தரமுடைய இதழாகவும் துலங்கியது. க.கைலாச பதியின் தமிழ் இலக்கிய மரபில் வளர்ந்த பொதுமைச் சிந்தனைகள்”, இ.முருகையனின் “கழுவாய் தேடுங்கள்”, மு.இராமலிங்கத்தின் “நாட்டுப்பாடல் தெம்பாங்குப் பாடல்கள்”, முதலான கட்டுரைகள் கற்பகத்தை தனித்து துலங்கச் செய்தன. ஷெல்லிதாசன், முருகையன், ச.வே.பஞ்சாட்சரம், மஹாகவி இ.வடிவேல், மருதூர்க் கொத்தன், எம்.ஏ.நுஃமான், முதலானவர்களின் கவிதைகளையும் தாங்கியே கற்பகம் வெளிவந்தது. இலங்கைக் கதைகளைக் கற்பகம் இதழுக்காகத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தவராக யோகன் காணப்படுகிறார். கணேசலிங்கத்தின் “குருவின் குற்றம்”, எஸ்.இராஜம் புஷ்பவனத்தின் “எங்கே பணம் முதன்மை பெறுகிறதோ?”, செ.யோகநாதனின் “இருவேறு உலகங்கள்”, செ.கதிர்காமநாதனின் “ஒரே குடிசைகளைச் சேர்ந்தவர்கள்”, குப்பிளான் ஐ.சண்முகனின் “அழகியின் துயரங்கள்”, முதலான யதார்த்தவாதச் சிறுகதைகளும் கற்பகத்தை அலங்கரித்தன. பாலேஸ்வரி எழுதிய “ராதையின் பாதையில்” என்ற தொடர் நாவலும் கற்பகம் இதழில் இடம்பெற்றது. கே. எஸ்.சிவகுமாரன் மஹாகவியின் “புதியதொரு வீடு” கவிதை நாடகத்துக்கு எழுதிய விமர்சனங்களும் கற்பகத்தை வளர்த்துச் சென்றன. செ.யோகநாதனின் சிறுபொறியும் பெரு நெருப்பும்” நாவலும் கற்பகம் இதழியே வெளிவந்தது.

ஈழத்தில் அரசியல், கலை இலக்கிய இதழாக “வெளிச்சம்” 1991இல் இருந்து வெளிவந்தது. விடுதலைப் புலிகள் கலை பண்பாட்டுக்களம் வெளியீடாக வந்த இவ்விதழ் தலைசிறந்த படைப்பாளிகளை ஈழத்துக்கு அறிமுகம் செய்தது. புதிய முயற்சிகள், சோதனைகளை நிகழ்த்திக் காட்டிய இவ்விதழ் நல்ல எழுத்துக்களை இனங்கண்டு பிரசுரித்தது. முருகையன், கல்வயல் குமாரசாமி, தா.இராமலிங்கம், ச.வே.பஞ்சாட்சரம், சோ.பத்மநாதன், புதுவை இரத்தினதுரை, காசிஆனந்தன், வளநாடன், பிரமின், மு.வே.யோ.வாஞ்சிநாதன் முதலான ஆரம்பகாலக் கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் கருணாகரன், மேஜர் பாரதி, அமரதாஸ், சித்தாந்தன், ஜெ.கி.ஜெயசீலன், உமாஜிப்ரான், தூயவன், முல்லைக் கமால், வானதி, இளந்திரையன், கஸ்தூரி முதலானவர்களின் நவீன கவிதைகளையும் உள்வாங்கி இவ்விதழ் வெளிவந்தது. வெளிச்சம் இதழுக்கு அறிவு ஜீவிகள் பலரும் தம் பங்களிப்பை வழங்கினர். சபா.ஜெயராசாவின் தொடர்பியலும் கற்றலும், என். சண்முகலிங்கனின் “அழியாக் கவிதை எழுதிய மேதை சத்தியஜித்ரே”, முல்லைமணியின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நாட்டார் பாடல்களில் கமுகஞ்சண்டை”, அ.சண்முகதாளின் “நெய்தல் ஒரு மதிப்பீடு”, சொக்கனின் “எண்பதுகளில் ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைகளின் போக்கு”, பிரம்மஞானியின் “மனிதனும் வரலாறும்”, “அபத்தமும்

அர்த்தமும்”, சோ.கிருஷ்ணராசாவின் “கலை, ஐதீகம், சமயம்”, கலையின் உருவாக்கம் இருப்புப் பற்றிய விளக்கங்கள்”, அடேல் ஆனின் “உடையாத விவங்குகள்” முதலான கட்டுரைகள் விரிவும் ஆழமும் கொண்டவை.

வெளிச்சம் இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் பல ஆதித்தமிழ்க் குடிகளின் வாழ்க்கைமுறைகளை மீள் வாசிப்புக்குட்படுத்துவதாக அமைந்தன. ப.புஸ்பரட்ணத்தின் “சங்ககால ஈழம் தமிழ்ப் பிராந்தியங்களில் ஒன்றா” என்ற கட்டுரை மணித்தலையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்லியல் சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு “ஈழம்” குறித்தான இடப்பெயரை ஆராய்வதுடன் தமிழ் நாட்டுடன் ஈழவர் கொண்டிருந்த பாரம்பரிய அரசியல், வர்த்தக பண்பாட்டுத் தொடர்புகளையும் எடுத்துரைக்கிறது. ப.புஸ்பரட்ணத்தின் பிறிதொரு கட்டுரையான “தமிழ் மன்னர்களும் கோட்டையும்” கட்டுரை தமிழ் மன்னர்கள் மற்றும் போர்த்துக்கேயரால் கட்டப்பட்ட கோட்டைகள் குறித்தான பதிவாக வெளிப்படுகிறது. பூநகரி குறித்து பேராசிரியர் ப.புஸ்பரத்தினம் எழுதிய “போராட்ட களத்தில் பூநகரி வரலாற்றுப் பார்வை”, செ.கிருஷ்ணராசாவின் “வடமராட்சி வதிரி கோட்டைத் தெருவில் கிடைத்த ஈழக்காக”, முதலான கட்டுரைகளும் தமிழரின் ஆரம்பகால வரலாற்றை எடுத்தியம்பின.

வெளிச்சத்தில் வெளிவந்த விமர்சனங்களும் தனித்துவமானவை. இனியொருவிதி என்ற குறும் படத்துக்கு ஏ.ஜே.கனகரத்தினா எழுதிய “தமிழரின் வாழ்வியல் துயரத்தின் ஒரு குறியீடு” கட்டுரை குறும்படத்தின் காட்சிப்பரப்பெல்லையையும் நிகழ்வெல்லையையும் விரிவாக ஆராய்கிறது. சோ.பா.வின் “களத்தில் நின்று கவிதை பாடிய காவியங்கள்” கட்டுரை மேஜர் பாரதி, கப்டன் கஸ்தூரி, மேஜர் வானதி ஆகியோரின் கவிதைகளின் இருப்பையும் நிகழ்வாழ்வில் அவர்கள் எதிர் கொண்ட போர் குறித்த அனுபவங்களையும் ஆராய்கிறது. இவை தவிர புதுவை இரத்தினதுரையின் “நினைவழியா நாட்கள்” மற்றும் “முத்தமிழ் விழா மலர்”, “மானத் தமிழ் மறவன்” முதலானவற்றுக்கும் விமர்சனங்களும் வெளிச்சத்தில் வந்திருந்தன. வெளிச்சம் இதழ் ஈழத்து இலக்கியத்தை வளம் பெறச் செய்ததுடன் பிறமொழி இலக்கியத்தையும் அறிமுகம் செய்தது.

பாரம்பரியக் கலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்த இதழாகவும் வெளிச்சம் காணப்படுகிறது. ச.நகுலேஸ்வரனின் “அரங்கத்தில் முடிவுறாத உயிர்த்த மனிதரின் கூத்து” முதலான கட்டுரைகள் தமிழர் மரபில் சிறப்புற்றிருந்த கலை வடிவங்களையும், அழகியலையும், கலைநுட்பத்தையும் ஆராய்கிறது. சோ.கிருஷ்ணராஜாவின் “மரபை மீறிய தற்குறிப்பேற்ற கலை” கட்டுரை கார்லோகாரா, உமேட்டோ, போசியோனியின் ஓவியங்கள் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை நுண்மையாக வெளிப்படுத்துகிறது. க.சிதம்பரநாதனின் “நமக்கு தேவையான அரங்கு” கட்டுரை விடுதலை வேட்கையையும் பண்பாட்டு மீள் எழுச்சியையும் உருவாக்கும் அரங்குகளே தேவை என்பதையும் முன்வைக்கிறது. சிறுவர் கல்வியில் நாடகம், இடைநிலைப்பள்ளியிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் நாடகம், சமூக அரங்கில் நாடகம், களப்பயிற்சி என்னும் உபதலைப்பின் கீழ் எழுதப்பட்ட குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் “நாடக அறிவு நிலையும் நினைப்பும்” கட்டுரை நாடகத்துக்கு கற்றலும் பயிற்சியும் அனுபவமும் அவசியம் என்பதை

வலியுறுத்தி நிற்கிறது. சபா.ஜெயராசாவின் “நடனமும் உளவியலும்” என்ற கட்டுரை மன ஒருமைப்பாட்டுக்கு நடனம் எவ்வாறு உதவுகின்றது என்பதை கூறிநிற்கிறது. இவைதவிர குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தால் எழுதப்பட்ட நாடகாசிரியர் கவனத்துக்கு சில குறிப்புக்கள் முதலான கட்டுரைகளும் கலை குறித்தான பதிவுகளாக அமைந்தன. சமர் குறித்த கட்டுரைகளும் வெளிச்சம் இதழில் வெளிவந்தன. சதாவின் “ஆனையிறவு ஆளப்பதிந்ததொரு காலச்சுவடு”, கருணாகரனின் “சங்காரமாகியவை எட்டு” ஒரு வரலாற்றுப்பதிவு” முதலான கட்டுரைகள் கள நிலவரங்களை உலகுக்கு எடுத்தியம்பின. தமிழ் மக்கள் வாழ்வின் கருவூலமாகவும் விடுதலைப் புலிகளின் கலை, பண்பாட்டின் விமர்சனக்குரலாகவும் வெளிச்சம் வெளிப்பட்டது.

ஈழத்து இலக்கியத்தில் பிறிதொரு பாய்ச்சல் டானியல் அன்ரனியின் “சமர்” இதழ். ஆக்கபூர்வமான ஆரோக்கியமான இதழாக வெளிவந்த சமர், விவாதங்களுக்கும் விமர்சனங்களுக்கும் திறந்த மனங்கொண்ட சுயபரிசோதனைகளுக்கும் கலாபூர்வமான பிரக்ஞைமிக்க படைப்பாக்கங்களுக்கும் முக்கியத்துவமளித்தது. ஞானபீட பரிசு பெற்ற கன்னட எழுத்தாளர் டாக்டர் சிவராமகாரந் குறித்து வெளிவந்த பதிவும் “நிக்கலோ வப்சறோவ்” வின் கவிதைகளை எம்.ஏ.நுஃமான் மொழிபெயர்த்திருந்த திறனும் சமரை பிறிதொரு தளத்துக்கு நகர்த்தின. செ.யோகநாதனின் “சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா”, சி.சதந்திரராஜாவின் “பூபாலமும் புதுச்சிலிரிப்பும்” முதலான சிறுகதைகளும் கவியரசன், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், அ.ரவி, முருகையன், மேமன்கவி, வளவன் முதலானவர்களின் கவிதைகளும் பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் “முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியல் பிரச்சினைகளும்”, “தமிழ் நாவல்களில் மனித உரிமைகளும் மக்கள் போராட்டங்களும்”, சி.மௌனகுருவின் “புதிய நாடகங்களில் கூத்துமுறைகள் - சில குறிப்புக்கள்”, கே.சண்முகலிங்கத்தின் “சறுங்கலேயும் இனவாதமும்”, மௌ.சித்திரலேகாவின் “ஈழத்து இலக்கியமும் இடதுசாரி அரசியலும்”, முருகையனின் “எங்கள் இலக்கியத்தின் அழகியல்”, வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் “சாதி அமைப்பும் இலங்கைத் தமிழரும்”, சி.வன்னியகுலத்தின் “ஈழத்துப் புனைகதைகளில் சமுதாயச் சித்திரிப்பும் பேச்சு மொழி வழக்கும்” சமுத்திரனின் “கலை இலக்கியத்தில் உள்ளடக்க உருவ உறவு மாக்கீய விமரிசனமும்” முதலான கட்டுரைகளும் காத்திரமான இதழாக சமரை நிலைக்கச் செய்தன.

செம்பியன் செல்வனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த “அமிர்தகங்கை” சிற்றிதழ் சிறுகதைகள், தொடர் நாவலுக்கு முன்னுரிமை அளித்து வெளிவந்தது. செம்பியன் செல்வன், துருவன், செங்கை ஆழியான், பொ.சண்முகநாதன், சாந்தன், தமிழ்பிரியா, நா.பாலேஸ்வரி, யாழ்வாணன், சொக்கன், நடனம், தாமரைச்செல்வி, சிதம்பர திருச்செந்திநாதன், சத்தியபாலன், க.பாலசுந்தரம் முதலானோரின் சிறுகதைகளைத் தாங்கி வந்த அமிர்தகங்கை சோதிடம், கவிதை, கட்டுரை என கதம்ப இதழாக வெளிவந்தது. கலாநிதி பால.சிவகடாட்சம், எழுதிய “யாழ்ப்பாண வரலாற்றின் இருண்ட நூற்றாண்டு”, கோப்பாய் சிவத்தின் “ஓரங்க நாடகம் என்பது என்ன?”, என பல கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்த அமிர்தகங்கையில் புதுமைபித்தனின் படைப்புக்களும் மீள்பிரசுரமாயின.

புனைகதை இலக்கியத்தில் பெரும் தாக்கத்தைச் செலுத்திய “எர்னஸ்ட் ஹெமிங்வே”யின் பேட்டி, தனித்துவமான அவரின் சாகச வாழ்வை அமிர்தகங்கையில் வெளிப்படுத்தி நின்றது. கலை இலக்கிய பிரக்ஞையோடு வெளிவந்த அமிர்தகங்கை இளம்படைப்பாளர்களுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது.

முப்பது வருடங்கள் கடந்தும் தொடர்ந்தும் வெளிவரும் சஞ்சிகையாக கலைமுகம் காணப்படுகின்றது. திருமறைக்கழகத்தின் காலாண்டிதழ் சஞ்சிகையாக வெளிவரும் கலைமுகம் ஆரம்பத்தில் மரியசேவியர் அடிகளாரை பிரதம ஆசிரியராகவும் மு.புள்பராஜனை பொறுப்பாசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்தது. இவ்விதழ் 2005 முதல் இற்றை வரை செல்மர் எமிலைப் பொறுப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவருகிறது. தமிழ்மக்களின் கலை, இலக்கிய, பண்பாட்டு, சமூக, வாழ்வியலை வெளிக் கொணரும் இதழான கலைமுகம் இளம் எழுத்தாளர்களை இனம்கண்டு ஊக்குவித்தது. சித்தாந்தன், மருதம் கேதீஸ், க.குணேஸ்வரன், இராகவன், வேலணையூர் தாஸ், ஞா.கெனத், யாழினி யோகேஸ்வரன், அனார், த. ஜெயசீலன், கிரிஷாந், யோகி, ஃபஹீமா ஜஹான் என இளம் எழுத்தாளர்கள் பலர் கலைமுகத்தில் எழுதினர். ஆசிரியர் தலையங்கம், கருத்துச் செறிவுமிக்க ஆழமான கட்டுரைகள், படைப்புச் செழுமைமிக்க சிறுகதைகள், இலக்கிய பெறுமானமிக்க கவிதைகள், ஆழமும் அறிவும் கொண்ட விமர்சனங்கள், நேர்காணல்கள், நூல் அறிமுகம் என பன்முகத்தன்மை கொண்ட இதழாக கலைமுகம் வெளிவருகிறது. மரியசேவியர் அடிகளார் அரங்கம் குறித்து கலைமுகம் இதழில் எழுதிய கட்டுரைகள் ஆழமானவை. 1994ஆம் ஆண்டு ஆடி-புரட்டாதி கலைமுக இதழில் வெளிவந்த “அரங்க வலைகள்” என்ற கட்டுரை மேலேத் தேய நாடகங்கள் அதன் இலக்கிய ஆளுமைகள் குறித்த சிறந்த பதிவாகக் காணப்படுகிறது. நாடகம் ஒன்றின் வெளிப்பாடு யாது? அதன் அழகியல் அம்சங்கள் எவை? அதன் உளவியல் தாக்கம் எத்தகையது என்பதை கலாரசனையோடு பதிவு செய்யும் கட்டுரையாக இது அமைகிறது. புலோலியூர் வேல்நந்தகுமாரின் “தமிழில் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய சிந்தனைகளும் ஈழத் தமிழ்க் கவிஞர்களது பங்களிப்பும் ஒரு நோக்கு”, ப.தெய்வீகனின் “கொதி நிலத்தின் பகலவனைத் தேடும் குடிகள் புங்குடுதீவு சிதைவுறும் நிலம்”, யோ.யோண்சன் ராஜகுமாரின் “ஈழத்தில் சிறுவர் நாடகம் ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை”, ந.குசுபரனின் “ஓல்லாந்தர் கால கத்தோலிக்க உரைநடை இலக்கியங்களின் பங்களிப்பு”, கோ.கைலாசநாதனின் “உள்நோக்கிய கட்டபுல தரிசன வீச்சுக்களின் பதிவுகளாக வெளிவந்த நவீன ஓவியக்கலை”, இ. ஜெயகாந்தனின் “தோற்கருவிகளின் தாய் - “பறை”: பறை இசைக்கருவி மீதான ஒரு பார்வை - முதலான பல கட்டுரைகளைத் தாங்கி கலைமுகம் வெளிவந்தது. மரபுசார் பண்பாட்டு கலை, இலக்கியங்களுக்கு முதன்மை கொடுத்து பிரசுரித்த கலைமுகம், நவீனத்துவம், பின்நவீனத்துவம். சாதியம், வரலாறு, அறிவியல், தமிழியல் முதலானவற்றையும் வெளிப்படுத்தும் காலப்பெட்டகமாகவும் செயற்பட்டது. சமூக, அரசியல் தளத்தில் மாற்றுச் சிந்தனையை உருவாக்கிய நவீன தமிழ் இலக்கிய இதழான கலைமுகம் படைப்பிலக்கியங்களில் நுட்பமான உத்திமுறைகளுக்கூடாக புதிய பரிசோதனை முயற்சிகளையும் நிகழ்த்திக் காட்டியது.

இளைய இதயத்துடிப்பாய் 1997 முதல் தி.செல்வ மனோகரனால் வெளியிடப்பட்ட கலை, இலக்கிய மலரே தூண்டி ஆகும். அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் நாலாவது உலகப் பெண்கள் மாநாடு 30.08.95 முதல் 30.09.95 வரை பீஜிங்கில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் கோகிலா மகேந்திரன் இலங்கையில் இருந்து கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார். இந்த சீனப்பயணம் குறித்த அனுபவங்களை கோகிலா மகேந்திரன் "சீனத்து நினைவுகள்" என்ற தலைப்பில் தூண்டியில் தொடர் கட்டுரையாய் எழுதினார்.

தூண்டியில் வெளிவந்த சோ.பத்மநாதன், ந.சத்தியபாலன், த.ஜெயசீலன், அஸ்வகோஸ், சு.வில்வ ரத்தினம், பா.அகிலனின் முதலானோரின் கவிதைகள் மொழியின் வழி இயங்கும் நவீன கவிதையின் இயங்கு நிலையைச் சுட்டிநின்றன. செம்பியன் செல்வனின் "பனங்கிளி", சி.சோ.பத்மநாதனின் "உழைப்பு", து.வைத்தியலிங்கத்தின் "அப்பா, அம்மா, மகன்", நந்தினி சேவியரின் "விருட்சம்", திசேராவின் "வெள்ளைத் தோல் வீரர்கள்" முதலான சிறுகதைகளும் தூண்டியில் வெளிவந்தன. தூண்டியில் வெளிவந்த ஒவ்வொரு சிறுகதையும் பேச பொருளாலும் எடுத்துரைப்பு முறையாலும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபடுகின்றன. அசோஹா ஹந்தகமவின் "சுமனதிஸ்ஸா வீட்டிற்கு வந்தார்" என்ற சிறுகதையை தூண்டிக்காக சாமிநாதன் விமல் மொழி பெயர்த்திருந்தார். அ.யேசுராசாவின் "உள்வெளி" என்ற பத்தி நல்ல திரைப்படங்களை அறிமுகம் செய்ததுடன் அத்திரைப்படங்களின் வெளிப்பாட்டுத்தன்மை குறித்தும் பேசியது. பா.இரகு வரனின் "மருத்துவிச்சியும் அந்தக்கால பிரசவங்களும்" என்ற பத்தி அக்காலத்தில் இருந்த மருத்துவிச்சிமார்களின் சேவைகளை எடுத்துரைக்கின்றன.

பாடசாலையில் பயிலும் மாணவர்களின் வாசிப்பினையும் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கோடு வெளிவந்த தூண்டி பாடசாலைக் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளின் விளைவுகளையும் அறுவடையாகத் தந்தது. யாழ் இந்துக்கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர் அ.பஞ்சலிங்கத்தின் "வகுப்பறையில் அவர்கள் கற்பிக்காதவை" என்ற கட்டுரை ஒரு மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டிய "தன்னம்பிக்கை உடையவனாக இருத்தல், ஒளிவு மறைவற்றவனாகத் துலங்கல், பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுப்பவனாக இருத்தல்" என்னும் முக்கிய பண்புகளை சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஆன்மீகச் சிந்தனைகளை வளர்த்துச் செல்லும் நோக்கில் வெளிவந்த எஸ்.அருள்நங்கையின் "சைவத்திருமுறைகள் பற்றிய நோக்கு" தாவை.லோ.துஷிகரனின் "தொண்டர் தம்பெருமை" முதலான கட்டுரைகள் திருமுறை களின் பெருமையையும் ஆன்றோரின் சமயப் பணிகளையும் அறிந்து கொள்ள துணைநின்றன. புத்தொளியால் எழுதப்பட்ட பஞ்சாமிர்தம் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் ஆளுமைகளின் வாழ்வில் அவர்கள் எதிர்கொண்ட அனுபவங்களைச் சுவைப்படத் தந்தது. பொன். அருந்தவநானின் "ஈழத்துத் தமிழ்கவிதை வரலாற்றில் சமூகச் சிந்தனை உருவாக்கம்", சபா.ஜெயராசாவின் "சென் உள ஒடுக்கமும் கலை இலக்கியங்களும்" முகுந்தனின் "சினிமாக்கவிஞர்கள்", கலாநிதி பரமு புஸ்பரட்டணத்தின் இலங்கையின் பண்டையக் கால கடல்சார் வர்த்தகத்தில் கப்பல்கள் சில தொல்லியல் சான்றுகள்" முதலான கட்டுரைகள் தூண்டியின் வளர்ச்சிப் பாதைக்குரிய படிக்கல்லாக அமைந்தன. சட்டநாதரின் கலை, இலக்கிய

அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் சட்டநாதரின் நேர்காணலும் தூண்டிக்குச் சிறப்பைத் தந்தன.

தி. ஞானசேகரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு மாநாத்த சஞ்சிகையாக தொடர்ச்சியாக வெளிவரும் கலை, இலக்கிய இதழ் ஞானம் ஆகும். 2000 ஜூனில் வெளியான இவ்விதழ் சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், நேர்காணல்கள் முதலானவற்றைத் தாங்கி வெளிவருகிறது. ஆரம்ப இதழ்களில் பேராசிரியர் துரை.மனோகரனின் பத்திகள் நான் பேச நினைப்பதெல்லாம் என்ற தலைப்பில் ஆரம்பமாகி பதினமூன்றாவது இதழோடு இப்பத்தி எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள் என்ற தலைப்பில் இடம் பெறத் தொடங்கியது. தான் வாசித்த இலக்கியங்களையும் கண்டு கழித்த அரங்க ஆற்றுகைகளையும் வாசகரோடு பகிரும் முகமாகவே இதனை எழுதினார். ஞானம் நூறாவது இதழ் 272பக்கங்களில் நூறு எழுத்தாளர்களின் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்தது. இவ்விதழில் 42கட்டுரைகளும் 33கவிதைகளும் 16சிறுகதைகளும் ஒரு நாடகமும் இடம் பெற்றன. ஞானம் 150ஆவது இதழ் போர்க்காலச் சிறப்பிதழாக 600பக்கங்களில் வெளி வந்தது. ஞானம் 175வது இதழ் 976பக்கங்களைக் கொண்ட "ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாக" வெளி வந்தது. ஞானம் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆளுமைகளை நேர்காணல் மூலம் தமிழிலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தி உள்ளது. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் தொடர் நேர்காணல் "இலக்கியமும் வாழ்க்கையும் என்ற தலைப்பின் கீழ் தனிநூலாக வெளிவந்தது. எஸ்.பொன்னுத் துரையோடு நிகழ்த்திய நேர்காணல் "தீதும் நன்றும் பிறர் தரவாரா" என்ற தலைப்பின் கீழும் செங்கைஆழியானுடன் நடந்த தொடர் நேர்காணல் "சாகித்திய ரத்னா செங்கை ஆழியான் நேர்காணல்" என்ற தலைப்பிலும் நூலுருப் பெற்றன. இவைதவிர தெளிவத்தை ஜோசப்புடன் எடுக்கப்பட்ட நேர்காணலும் தொடராகவே வெளிவந்தது. ஈழத்து தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளி புரிதலும் பகிர்தலும் (நேர்காணல்கள்) என்னும் தலைப்பின் கீழ் இந்நேர்காணல்கள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டு 200வது இதழாக நூலுருப்பெற்றுள்ளன. இத்தொகுப்பு 1000பக்கத்துக்குள் அறுபது நேர்காணல்களை உள்ளடக்கி வெளிவந்தது. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆளுமைகளை அட்டைப்படத்தில் உள்ளடக்கி அவர்கள் குறித்த கட்டுரைகளையும் ஞானம் பிரசுரித்துள்ளது. 264வது இதழைத் தொட்டுள்ள ஞானம் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் ஆழுவேரன்றி உள்ளது.

யாழ்ப்பாணம் உடுப்பிட்டி அமெரிக்க மிஷன் கல்லூரியின் வெளியீடாக 2000-2003ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் இருமாத இதழாக "ஏகலைவன்" வெளிவந்தது. இ.சு.முரளிதரனை பிரதம ஆசிரியராகவும் செ.சுதர்சனை இணையாசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த இம்மலர் பாடசாலை மட்ட வெளியீட்டையும் தூண்டி சமூக கலை, இலக்கிய மலராகப் பரிணமித்தது. ஐ.சண்முகன், ச.முகுந்தன், த.ஜெயசீலன், யாத்திரீகன் என தலைசிறந்த கவிஞர்களின் கவிதைத் தாங்கி வெளிவந்த இவ்விதழ் கவிதைகள் தொடர்பான ஆய்வுகளையும் பிரசுரித்தது. பேராசிரியர் க. அருணாசலத்தின் "புகலிடக் கவிதைகள்: சில குறிப்புகள்", கலாநிதி துரை.மனோகரனின் "ஈழத்துப் பள்ள நூல்கள்", செ.யோகராசாவின் "பாரதியின் வசன கவிதைகளும் காற்றும்", செல்லத்துரை சுதர்சனின் "பாரதியின் அக்னிக்குஞ்சு - ஒரு சமூகவியற் பார்வை",

“செங்கை ஆழியானின் மறுமலர்ச்சிப் பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சர சர்மா” முதலான கட்டுரைகள் தமிழ் இலக்கியம் குறித்த புதிய வெளிகளைத் திறந்தன. மாணவரிடத்தில் வாசிப்பு பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் முகமாக க.சொக்கனால் எழுதப்பட்ட “வாசிப்புத் திறனை வளர்த்தல்” இன்றைய தலைமுறைகளுக்கு தேவையான விடயங்களைக் கூறி நிற்கின்றது. பின்நவீனத்துவம் ஒரு மீள்பார்வை என்ற கட்டுரை பின்நவீனத்துவ சிந்தனைகளையும் அதன் தளத்தையும் விளங்கிக் கொள்ளத் துணைசெய்கின்றது. செ.யோகராசாவின் ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சி மாணவரை திருப்திப்படுத்தும் வகையில் எழுதப்பட்ட அறிமுகக் குறிப்புக்களாகக் காணப்படுகிறது. கலாநிதி செ.யோகராசாவின் “இன்றைய இலக்கியங்களில் இதிகாசப் பெண்பாத்திரங்கள் ஓர் அறிமுகம்” என்ற கட்டுரை இதிகாசத்தில் புடம் போடப்பட்ட பெண்பாத்திரங்களை பெண்நிலை நோக்கில் அடையாளப்படுத்திச் செல்கிறது. பாடசாலை சார்ந்து வெளிவந்த தனித்துவமான கலை இலக்கிய சஞ்சிகை என்ற வகையில் இம்மலர் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தால் வெளியிடப்பட்ட “மருதம்” சஞ்சிகை அகலங்கன், கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் முதலியோரை ஆசிரியராகக் கொண்டு இற்றைவரை வெளிவருகின்ற மலராகும். மாணவரின் வாசிப்புத்திறனை ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் எழுதப்பட்ட ந.இரவீந்திரனின் அழகிரிசாமியின் தவப் பயன்” மற்றும் பா.மகாலிங்கசிவத்தின் “இரு சிறுகதைகள் ஒரு நோக்கு” ஆகிய கட்டுரைகள் மாணவர்களின் உயர்தர தமிழ்ப் பாடப்பகுதிகளில் இடம்பெறும் “கனகாம்பரம்” இ பாற்கஞ்சி, தவப்பயன் ஆகிய சிறுகதைகளை மதிப்பிடுகின்றன. முல்லைமணியின் “வன்னியர் சிந்தனைகள்” என்ற நூலை முன்வைத்து கந்தையா ஸ்ரீகணேசனால் எழுதப்பட்ட விமர்சனமும் நூலை வாசகர் சென்றடைவதற்கான எத்தனமாக அமைகின்றது. மானுடத்தின் தமிழ் கூடல் நிகழ்வுகளை பி.மாணிக்கவாசகத்தின் பத்தி அப்பட்டமாகப் பதிவு செய்கிறது. மருதத்தில் தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார்(அகலங்கன்), பண்டிதர் ச.வேலுப் பிள்ளை, கலாநிதி முல்லைமணி (கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்) முதலான இலக்கிய ஆளுமைகள் குறித்து வெளிவந்த அறிமுககுறிப்புக்களும் கருத்தாழமிக்கவை. பிரதேசத்தை முக்கியத்துவப்படுத்தி வெளிவந்த மலர் என்ற வகையில் மருதம் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு “பிரவாதம்” இதழ் 2002 ஆனி யில் இருந்து வெளிவர ஆரம்பித்தது. “சமூக விஞ்ஞான சங்கம்” “வெளியீடாக வந்த இவ்விதழின் ஆசிரியர் குழுவில் சித்திரலேகா மௌனகுரு, என்.சண்முகரத்தினம், செல்வி திருச்சந்திரன் இணைந்து பணியாற்றினார்கள். இலக்கியம், அரசியல், கல்வி, சமூகவியல், இனத்துவம் என பன்முக ஆய்வு சார் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இவ்விதழ் வெளிவந்தது எஸ்.ஏ.நுஃமானின் “சமாதான முயற்சியும் வடகிழக்கு முஸ்லிம் அரசியலும்”, “சுறுப்பு ஜீலையை நினைவு கூர்தல்”, சி.சிவசேகரத்தின் “தாய் மொழிக் கல்விக்கான நியாயம்: நேற்று, இன்று, நாளை”, செல்வி திருச்சந்திரனின் “மனச்சாட்சியின் மரணமும் இனவாத அரசியலும்”, எஸ்.வி.ராஜதுரையின் “பாப் லோ நெருடாவின் கவிதைக் கோட்பாடு”, முதலான கட்டுரைகள் மலரைக் கனதியாக்கின. எட்வேர்ட் டபிள்யூ சையிட்டின்

“அறியாமையின் மோதல்”, “பொதுவாழ்வில் எழுத்தாளர் களினதும் ஆய்வறிவாளர்களினதும் பங்கு”, கூகி வா.தியாங்கோவின் “பேனாமுனைகள், துப்பாக்கி முனைகள், கனவுகள்” முதலான கட்டுரைகளை ஏ.ஜே.கனகரத்தினா இவ்விதழ்க்காகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருந்தார். 2011ஆம் ஆண்டில் இருந்து “பிரவாதம்” இதழ் என். சண்முகலிங்கனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. ஏ.கே.ராமானுஜனின் “நாட்டார் வழக்காறுகள்”, ரொமிலா தாப்பரின் “வரலாறும் அடையாளங்களும்”, குமாரி ஜயவர்த்தனவின் “முதிர்ச்சியுறாத கிளர்ச்சியாளர்கள்”, ஆ.சிவசுப்பிரமணியனின் “சமூகம் சார் கொள்ளையர்”, சோ. கிருஷ்ணராஜாவின் “விஞ்ஞானத்தின் மெய்யியல் : கால் பொப்பரும் தோமஸ் கூனும்”, கா.சிவத்தம்பியின் “பூர்வ காலத் தமிழ்நாட்டில் அரசமைப்பு உருவாக்கம்” முதலான கட்டுரைகள் இன்றளவும் நூலின் காத்திரதன்மைக்கு சான்று பகர்கின்றன.

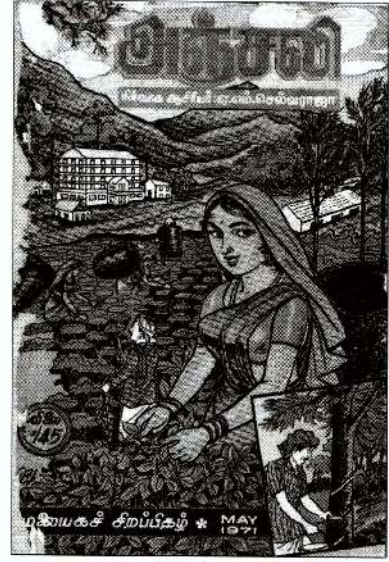
நந்தா விளக்காய் யாவரின் மனங்களிலும் ஒளியேற்றப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கோடு 2003ஆம் ஆண்டு முதல் நா.நவராஜ் மற்றும் சு.பிறட்டி ஆகிய இருவரையும் இணைஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த சஞ்சிகையே “மானசதீபம்”. இணக்கம் - பிணக்கம் என்னும் பிரபஞ்ச முரணின் இயக்கவிதியை நுண்ணூர்வாக வெளிப்படுத்தி நிற்கும் பவானி அருளையாவின் “முரண்ஷுகவியையோடு தொடங்குகிறது “மானச தீபம்”. இவ்விதழில் சி.கதிர்காமநாதனின் “செத்துப்போன...” ச.குமுதினியின் “அமாவாசை நிலவுகள்”, செந்தியா தவேந்திரனின் “மன உறுதி” முதலான சிறுகதைகளும் இடம்பெறுகின்றன. மலரில் இடம் பெறும் அறிவூட்ட மிக்க பத்தி எழுத்துக்களும் கனதியானவை. தாகூரின் எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் “கீதாஞ்சலி” என்ற பத்தியும் மானசதீபம் இதழை அலங்கரிக்கிறது. துணையாளன் எழுதிய அந்தரங்கத்துணை என்ற பத்தி உள ஆரோக்கியம் மனிதனுக்கு அவசியம் என்பதை மகாபாரத கதையில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் வாயிலாக எடுத்துரைக்கிறது. அடக்கப்பட்ட உணர்வுகளின் விளைவை வெளிப்படுத்தும் பெளராணிகளின் கதைகளும் மானச தீபத்துக்கு அழகை கொடுத்தன

மானசதீபத்தில் வெளியான கட்டுரைகள் பல உள, உடல் நோயைத் தீர்ப்பதற்கான பாதையை சுட்டிநிற்கின்றன. அவ்வகையில் “ஆசிய மூலிகை மருத்துவம் மேலை நாடுகளைக் கவர்கின்றது” என்ற ஆ.சுபரத்தினத்தின் கட்டுரை மூலிகை மருந்துகளின் பயன்பாடுகளை கம்போடியா, சீனா, யப்பான், யாழ்ப்பாணம் முதலிய நாடுகளின் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் வாயிலாக எடுத்துரைக்கிறது. தொலைகாட்சி, வானொலி அலைவரிசைகளால் ஏற்படும் கேடுகளையும் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகள் மீதான அக்கறையின்மையால் அச்சிறார்கள் அழிவுப் பாதைக்குச் செல்கின்றார்கள் என்பதையும் துறையூர் மானசீகனின் “இளைய சமுதாயத்தின் சீரழிவுப்பாதையில் பெற்றோர்” என்ற கட்டுரை விளக்கி நிற்கிறது. v.p.தனேந்திராவின் “சமூகத்தைக் குழப்பும் தவறுகள்” கட்டுரையும் இப்பின்னணியிலேயே பயணிக்கிறது. சமூகத்துக்கு தகுதியுடையவனாக இருப்பதற்கு மனிதன் தவறுகளை எவ்வாறு நீக்கிக் கொள்ளலாம் என்பதையும் இக்கட்டுரை எமக்கு கூறிக் செல்கிறது. மனிதன் ஆரோக்கியமானவனாகவும் நோயற்றவனாகவும் வாழ்வதற்குரிய வழிகளை

மானசதீபம் கூறிச்செல்கிறது.

2003ஆம் ஆண்டு த.பிரபாகரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு "அம்பலம்" இதழ் வெளிவந்தது. "ஊர் கூடித் தேர் இழுப்போம்" என்ற மகுடவாசகத்தை தாங்கி வெளிவந்த இவ்விதழ் புதிய இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. கு.லக்ஷ்மணன்(சமாதானம் சொல்லுங்கோ) சிறுகதையாசிரியராக உருவானதைப் போல் வீ.ரஞ்சி, நந்தகுமார், கபிலன், க.ஜெசீதன், முதலானவர்கள் கவிஞராக அவதரித்ததும் அம்பலத்திலே ஆகும். தானா.விஸ்ணு, த.டே.கிஸ்காட், கருணாகரன், மருதம் கேதீஸ், என்.தனுசுஜன், நா.நவராஜ், பெண்ணியா, தீபச்செல்வன், கோகுலராகவன் முதலானவர்களின் கவிதைகள் அம்பலத்துக்கு உயிர்ப்பூட்டின. கோகுலராகவனின் உதய கீதாவின் "அழகி" தமிழ்த் திரைப்படம் மீதான சில பதிவுகள்", சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் கவிதை குறித்து எழுதிய சத்தியபாலனின் "இனிது இனிது கவிதை இனிது" பத்தியும் ப.யாழினி எழுதிய "தமிழீழப் போராளிக் கவிஞர்கள்..." என்ற கட்டுரையும் அம்பலத்தைக் கனதியாக்கின. உடுவில் அரவிந்தனின் குறுங்கதையும் தாட்சாயணியின் சிறுகதையும் சி.கதிர்காமநாதனின் நகைச்சுவைச் சிறுகதையும் அம்பலத்துக்கு புதுப்பொலிவைத் தந்தன. மானுடத்தின் தமிழ்க் கூடலில் நாடக அரங்கம் குறித்து தா.பிரபாகரனால் எழுதப்பட்ட கட்டுரை "அக்னிப் பெருமூச்சு" நாடகம் குறித்து இயக்குநர் த.புகழேந்தி, ஓவியர் மருது, இன்குலாப் முதலியவர்களோடு நிகழ்த்தப்பட்ட நேர்காணலையும் உள்ளடக்கி வெளிவந்தது. வித்தியாசமான வடிவமைப்பில் வெளிவந்த கட்டுரைகளில் இதுவுமொன்றாகும்.

ஜூலை 2003ஆம் ஆண்டு த.அஜந்தகுமாரை ஆசிரியராகவும் பா. செந்துரன், சு.க. சிந்துதாசன் மற்றும் கி.அ.தில்லைதாசன் ஆகியோரை இணையாசிரியர்களாகவும் கொண்டு வெளிவந்த இதழே "புதிய தரிசனம்". வாசிப்பை முதன்மைபடுத்தும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்ட இவ்விதழில் மாணவரின் அறிவை வளர்க்கும் வகையில் "பொது அறிவை அறிவோம் புது அறிவைப் பெறுவோம்" என்னும் பகுதியும் இடம் பெற்றது. குப்பினான் ஐ.சண்முகம், ஞானரதன், கலாநிதி செ.யோகராசா, கோ.கைலாசநாதன், வே.க.பாலசிங்கம் முதலானவர்களின் நேர்காணல்களும் மலருக்கு கனதியைக் கொடுத்தன. சு.க.சிந்துதாசன், புதுவை இரத்தினதுரை, த. ஜெயசீலன், இராகவன், உச்சிக்கிழான், முதலானவர்களின் கவிதைகளும் கமலருபனின் "இன்றைய கவிதைகள் உரித்த வாழைப்பழங்கள் அல்ல", பேராசிரியர் செல்லையா கிருஷ்ணராஜாவின் "கிராமங்கள் அறிவியல் பண்பாட்டின் ஆரோக்கியமான சுவாச நாடிகள்", முதலான கட்டுரைகளும் சஞ்சிகையின் காத்திரதன்மைக்குச் சான்றுகளாக அமைகின்றன. இ.இராஜேஸ்கண்ணனின் "ஒற்றைப் பாதரசம்", அஜந்தன் "கலாமன்றம்", த.அஜந்தகுமாரின் "இது பட்டங்கள் பறக்கும் நேரம்", "ஒரு மரணமும் சில நினைவுகளும்", ந.ஆதவனின் "ஒன்றேதான்", தாட்சாயினியின் "ஒரு உறவின் வெட்டுமுகம்", "கடைசிக்காலடி", சு.கதிர்காமநாதனின் "சமையல்", ஞானரதனின் "முகமில்லா மனிதன்", வனஜா நடராஜாவின் "இரண்டு மரணங்களும் உணர்வுகளும்" முதலான சிறுகதைகளையும் தாங்கி "புதிய தரிசனம்" வந்தது. கலை, இலக்கியங்களைத் தாங்கி வெளிவந்த இச்சிற்றிதழ் ஐந்து இதழ்களுடன் தனது வருகையை நிறுத்தி கொண்டது.

2004ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு தொடக்கத்திலிருந்து 2006 பங்குனி வரை 5இதழ்களைத் தாங்கி வெளிவந்த "புலரி" கனதியான இலக்கியப் பக்கங்களுடன் காத்திரமான இதழாக வெளிவந்தது. குகபரனை இதழாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த இவ்விதழ் ஈழத்தமிழர்களின் தொன்மைகளைக் கண்டறியவும், தமிழ்தேசியம் குறித்தான கருத்தியல்களை விதைக்கவும் தமிழில் ஆழப்பரிட்சயம் கொண்ட முதுத்தமிழறிஞர்களை இன்றைய இலக்கிய உலகுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டவும் அறிவியல் திறன் கொண்ட சமூகத்தை உருவாக்கவும் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தை வாசகன் தெளிந்த நோக்கில் அணுகவும் நாம் இலங்கையர் என்ற உணர்வுப்பாட்டை வளர்க்கவும் "புலரி" இதழ் வழிசமைத்தது எனலாம்.

2005ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த தவிர இதழ் தானா.விஷ்ணுவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. ஆரம்பத்தில் கவிதைக்கான இதழாக வெளிவந்து பின்னர் பல்சுவை இதழாக மலர்ந்தது. செப்டெம்பர் - டிசம்பர் 2010 இதழ் யாத்திரிகள், தயானை துணையாசிரியராகக் கொண்டும் யூலை - செப்டெம்பர் 2012 இதழ் யாத்திரிகள், கிருபாவை துணையாசிரியராகக் கொண்டும் ஏப்ரல் - யூன் 2013 இதழ் யாத்திரிகள், இ.ச.முரளிதரன், கிருபா போன்றோரை துணையாசிரியராகக் கொண்டும் வெளிவந்தது. இராகவன், சித்தாந்தன், மருதம் கேதீஸ், ந.மயூரூபன், எம்.ரீஷான் ஷெரீப் முதலான இளையதலைமுறையினருக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்த இவ்விதழ் நவீனத்துக்கும் பின்நவீனத்துக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்த இதழாகவும் காணப்படுகிறது. வடிவமைப்பாலும் கனதியான படைப்புக்களாலும் வெளிவந்த "தவிர" நேர்த்தியான முறையில் தன் பணிகளை முன்னெடுத்தது. தவிர இதழ் நவீன கவிதைகளுக்கான புதிய வெளிகளைத் திறந்ததுடன் அதன் இயங்குதளமாகவும் செயற்பட்டது. சித்தாந்தன், யோகி, கிருபா, தபின், தானாவிஷ்ணு, அனார், செல்வமனோகரி, தா.இராமலிங்கம், யாத்திரிகள், த.மலர்ச் செல்வன், நியாஸ்குரானா எனப் பலரின் நவீன கவிதைகள் "தவிர" இதழில் இடம்பெற்றது. ஈழத்துக்கத் தமிழ் கவிதைகளில் ஓட்டமாவடி அறபாத் என்னும் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் கட்டுரை இன்றைய நவீன கவிதையோட்டத்தில் அறபாத்தின் கவிதைகளின் வெளிப்பாட்டு முறையை

யும் இயங்குதன்மையையும் அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது. கவிஞரான தானா.விஷ்ணு தவிர ஊடாக மொழிபெயர்ப்பு பாளராகவும் பரிணாமம் கொள்கிறார். ஆங்கிலத்தில் லிலியன்மூர் எழுதிய "ஒரு கூட்டுப்புழுவின் செய்தி" என்ற கவிதையை தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். ந.மயூரூபனின் எழுத்துக்களும் தவிர இதழுக்குக்கு கனதிக்கு காரண மாயின. அவருடைய "என்னைப் பற்றிய பிற்குறிப்பு" கவிதையும் உரையும் கலந்த பிரதியின் புதிய வடிவம். மொழியின் வழி இயங்கும் இப்பிரதி தன்னுணர்வு சார்ந்த பொருண்மையில் மையங்கொள்கிறது. புத்தன், இயேசு, மனிதன் என இயங்கும் இராகவனின் "வசன கவிதை" நவீன கவிதையின் பன்முக வெளிப்பாடு. றஷ்மியின் கவிதை மொழி குறித்து சத்தியபாலன் எழுதிய கட்டுரை றஷ்மியின் கவிதைகளை அதன் வெளிப்பாட்டுத்தன்மைக் கூடாக அணுகுகிறது. க்யூபா கவிஞர் Belkis cuza mala, ஹிந்தி கவிஞர் புத்தூல்ல, (க)பக்கிப் மறாஜ் முதலானவர்களின் கவிதை களை ரெங்கராஜன், கஞ்சா கறுப்பு கள்ளன், இந்திரன் முதலானோரும் மொழிபெயர்த்திருந்தனர். சீதாசுலதாங்க, பற்றிக்பெர்னாண்டோ(Patrik fernando) முதலான சிங்களக் கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் ஜேன்பபேக் (Jayne Pupek) முதலானோர்களின் ஆங்கிலக்கவிதைகளையும் சத்திய பாலன் தவிர இதழுக்காக மொழி பெயர்த்தார். செல்வ மனோகரனின் "மெய்கண்டார் சோழர் காலம் பற்றிய மறுவாசிப்பிற்கான ஒரு முற்குறிப்பு", அ. கேதீஸ்வரனின் "கலைகள் - கலைஞர்கள் - கோட்பாடுகள்: சொற்களின் ஆதிக்கத்தால் கோட்பாடுகளை உருவாக்குதல்", "புள்ளி சேர்ந்து புள்ளி சேர்ந்து ஓவியம் அதிகாரங்களிலிருந்து புரட்சிக்கு" ரியாஸ் குரானாவின் "இலக்கியத்தைக் கொல்ப வனின் சாட்சியம்", பா.அகிலனின் மச்சக்குசினியும் தீயக்குசினியும் முதலான கட்டுரைகளும் தவிர இதழுக்கு பதிய அடையாளத்தை வழங்கின. தவிர இதழில் வெளிவந்த சிறுகதைகளும் தனித்துவமானவை. த.மலர்ச்செல்வனின் எம்.பி.சூர்ப்பனையின் இறுதி அத்தியாயம், இராகவனின் யுகயாத்திரை, சித்தாந்தனின் X, Y மற்றும் கறுப்பு வெள்ளைப் பிரதி முதலான சிறுகதைகளும் நவீன இலக்கியத்தின் புதிய அடையாளங்கள்.

க.செளந்தரராஜன், கு.பா.விஜயகுமார் என்பவர்களை இணைஆசிரியர்களாகக் கொண்டு 2007 முதல் சுன்னாகத்தில் இருந்து வெளிவந்த இதழே "வெள்ளிமலை". இவ்விதழை வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச சபையின் கீழ் அமைந்துள்ள சுன்னாகம் பொது நூலகம், உடுவில் பொது நூலகம், ஏழாலை பொது நூலகம் ஆகியவற்றின் வாசகர் வட்டங்கள் இணைந்து வெளியிட்டன. ஒரு சமூகத்தின் இருப்பினை பதிவுசெய்து வைக்கவேண்டியது நூலகங்களின் கடமை என்ற அடிப்படையில் வெளிவந்த வெள்ளி மலை வலிகாமம் பிரதேசத்தின் வளங்களையும் ஆளுமைகளையும் அடையாளப்படுத்தும் நோக்கில் தொடர்ந்து இயங்கி வருகிறது. அறிவியல் கட்டுரைகள், கவிதைகள், செவ்விகள், சிறுகதைகள், நூலகவியல் கட்டுரைகள், நூலக நிகழ்வுகளின் பதிவுகள் என்பவற்றை தாங்கிய மலராக தொடர்ந்தும் வெளிவருகிறது. மு.செல்வன்தானின் சுன்னை நகர் ஒரு சிறு குறிப்பு, ம.துஸ்யந்தினியின் வித்துவ சிரோமணி புன்னாலைக்கட்டுவன் பிரம்மபூர் கணேசையர், சி.ரமேஷின் "சுன்னாகம் வரதபண்டிதர் ஓர் அறிமுகம்", "பன்னு தமிழ் சொன்னமன்னாகத்தான் சுன்னாகப் பண்டிதன் முருகேசன்", சு.ஸ்ரீகுமரனின் "கலைச்செல்வியின்

சிற்பி", இ. அமலராஜின் "சுன்னாகத்தில் தேவசபையின் தோற்றம்", க. செளந்தரராஜனின் "21ம் நூற்றாண்டு அறிவுக் கான நுழைவாயில்", பாலகௌரி சங்கரப்பிள்ளையின் "வலி தெற்கு பிரதேசத்தில் இனங்காணக்கூடிய சுற்றுப்புறச் சூழல் பிரச்சினைகள்", ந. சுப்பிரமணியத்தின் ஏழாலை சைவ மகாஜன வித்தியாலய நூலகம் முதலான கட்டுரைகள் நூலின் நோக்கத்தை தெளிவுபடுத்துகின்றன. சி.சுதந்திர ராஜாவின் "மனப்பால்", இயல்வாணனின் "புலர்காலையின் வலி", ஆ. ரவீந்திரனின் தரிசனம் போன்ற சிறுகதைகளும் வெள்ளிமலையில் வெளிவந்தன.

கலை இலக்கிய ஆன்மீக அநுபவங்களைப் பிறறிடம் பகிர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டு உருவாக்கப் பட்ட இதழே "அனுபவம்" ஆகும். கரவை மு.தயாளனை ஆசிரியராகக் கொண்டு "அனுபவம்" இதழ் வெளிவந்தது. நந்தினிசேவியரின் அநுபவம் அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொகுதி வெளிவருவதற்கு காரணமாக இருந்த சம்பவத்தைக் கூறுகின்றது. கரவை மு.தயாளனுக்கும் பத்தண்ணாவுக்கு இடையிலான நட்பைப் பேசுவதே மு.தயாளனின் "பத்தண்ணாவும் நானும் என்னும் பத்தி. வதிரி.சி.ரவீந்திரனின் ஒற்றைப்பனை காணியின் எல்லைக்கும் வீதிக்கும் அருகில் இருந்த ஒற்றைப் பனை கிளர்த்தும் அநுபவங்களைப் பகிர்கிறது. சி.சிற்சேபனின் வெண்முகிற் கூட்டங்களின் தேசம் எழுத்தாளருக்கு புலம் பெயர்ந்த தேசத்தில் எதிர் கொண்ட அநுபவங்களைப் பேசுகிறது. மைக்கல் கொலினின் "திருகோணமலை நான் -மட்டக் களப்பு" என்ற பத்தி திருகோணமலையில் வாசிப்புக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்த தருணங்களையும் மட்டக்களப்பு தேசத்தில் கல்விப்புலம் தொழில் சார்ந்து தான் எதிர் கொண்ட அநுபவங்களையும் பேசுகிறது. பேராசிரியர் மெளனகுருவின் என் உள்ளம் கவர்ந்த கள்வன் என்ற பத்தி பேராசிரியருக்கும் மத்தியுவுக்கும் இடையிலான அநுபவங்களைப் பேசச் செல்கிறது. செளந்தர் முருகேசு மொழிபெயர்த்த "மறக்க முடியாத ஒரு பெண்குழந்தையின் வரலாறு" என்ற கட்டுரை இரண்டாம் உலகமகாயுத்த காலத்தில் அன்னா பிராங்கின் கொடூர அநுபவங்களைப் பேசுகிறது. தமிழுக்கு முற்றிலும் புதிய முயற்சியே "அனுபவம்".

ம.பா.மகாலிங்கசிவத்தை ஆசிரியராகவும் த.கணேசமூர்த்தியை உதவி ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த தமிழருவி சஞ்சிகை, கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான மாதாந்த சஞ்சிகையாக 2011இல் ஈழத்தில் நிலை கொண்டது. குழந்தை சண்முகலிங்கம், பார்வதிநாதசிவம், பேராசிரியர் மா.சின்னத்தம்பி அவர்களின் நேர்காணல்கள் சஞ்சிகைக்கு புதுப் பொலிவையளித்தன. சிவ.மகாலிங்கத்தின் சைவசித்தாந்த தத்துவ வளர்ச்சியில் ஈழத்தவர்களின் பங்களிப்பு என்ற தொடர் கட்டுரை சங்கரப் பண்டிதர், குமாரசுவாமிப்புலவர், முருகேசபண்டிதர், சுவாமிநாதபண்டிதர், சபாபதி நாவலர், ந.கதிர்வேற்பிள்ளை, அம்பலவாணநாவலர் எனப் பலரை அறிமுகம் செய்தது. கே.எஸ். ஆனந்தன் எழுதிய புதிய வேதம் என்ற தொடர்நவீனமும் மலருக்குச் சிறப்பைத் தந்தது. கா.பொ.இரத்தினம் அவர்களின் திருக்குறளில் பொருளாதாரம் கட்டுரையும் வாசகர் நலன் கருதி மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளது சிறப்பான செயலாகும். பேராசிரியர் மா.சின்னத்தம்பி எழுதிய "எங்கெங்கு காணினும் கட்டுரை வாழ்க்கைச் சூழலில் இருக்க வேண்டிய சமூகப் பொறுப்பை

யும் தார்மீகக் கடமைகளையும் குறித்துப் பேசுகிறது. ம.பா.மகாலிங்கசிவம் அவர்களின் பனையோலை இராமன் க(ர)தைகள் என்ற நகைச்சுவைத் தொடர் சமூகப்பண்பாட்டுச் சூழலில் புரையேறிப் போயிருந்த வழக்காறுகளையும் மனித நடத்தைவாத முறைகளால் நிகழும் இழிவுகளையும் அங்கதமாகவும் நசுக்காகவும் கண்டித்தது. மாணவருக்கும் சமூகத்துக்கும் விழுமியத்தையும் வாழ்க்கைத் தத்துவங்களையும் போதித்த மலர் என்ற வகையில் தமிழருவி என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அல்வாய்ப் பிரதேசத்தில் இருந்து வெளிவரும் கலை இலக்கிய மாத இதழே “ஜீவநதி” ஆகும். கலாமணி பரணீதரன், சின்னராஜா விமலன் ஆகியோரை பிரதம ஆசிரியராக கொண்டு 2007ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் முதல், இரு மாத இதழாக வெளி வந்தது. 2009ஆடி - ஆவணி தொடக்கம் க.பரணீதரனை பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் ஜீவநதி 2010 தை மாதத்திலிருந்து மாத இதழாக தொடர்ச்சியாக வெளி வருகின்றது. மூத்த எழுத்தாளர்களினதும் இளைய தலைமுறையினரதும் சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், நேர்காணல்கள், கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள், அரங்குசார் ஆய்வுக்குறிப்புகள், நூல்மதிப்புரைகள், நூல் அறிமுகங்கள் என பன்முக ஆக்கங்களைத் தாங்கி இவ்விதழ் வெளிவருகின்றது. 2012இல் ஈழத்தில் இருந்துவரும் சிறந்த சஞ்சிகைக்கான “சின்னப்ப பாரதிவிருதினைப் பெற்றுக் கொண்ட ஜீவநதி சிறந்த சிறுநிதழ்க்கான “இனிய மணா இலக்கிய விருதினையும் பெற்றுக்கொண்டது. உளவியல் சிறப்பிதழ், சிறுகதைச் சிறப்பிதழ், பெண்ணியச் சிறப்பிதழ், நாவல்ச்சிறப்பிதழ், இளம் எழுத்தாளர்களுக்கான சிறப்பிதழ், கே.எஸ். சிவகுமாரன் சிறப்பிதழ், சட்டநாதன் சிறப்பிதழ், அவுஸ்திரேலியச் சிறப்பிதழ், கனடாச் சிறப்பிதழ், மலையகச் சிறப்பிதழ், திருகோணமலைச் சிறப்பிதழ், கவிதைச் சிறப்பிதழ், பொங்கல் சிறப்பிதழ், சண்முகலிங்கன் சிறப்பிதழ் என பல சிறப்பிதழ்களைத் தாங்கி வெளிவரும் ஜீவநதி ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆண்டிதழையும் பிரசுரிக்கின்றது. சபா.ஜெயராசா, அ.யேசுராசா, ராஜேஸ் கண்ணன், மனோன் மணி சண்முகதாஸ், செ.கிருஷ்ணராசா, க.திலகநாதன், பேராசிரியர் செ.யோகராசா, கலாநிதி. செ.திருநாவுக்கரசு, த.அஜந்தகுமார், இ.சு.முரளிதரன், பேராசிரியர் ம.இரகுநாதன், கலாநிதி க.கலாமணி, ஈழக்கவி, எம்.ஏ.நுஃமான், குகபரன் என புத்திஜீவிகள் பலரால் எழுதப்பட்ட பெரும்பாலான கட்டுரைகள் அழுத்தமும் ஆழமும் விரிவும் கொண்டன. தற்காலத்தில் மாதத்துக்கு இரு இதழ்களை ஜீவநதி வெளியிடுகிறது. மாதாமாதம் ஆளுமைகளின் சிறப்பிதழ் களை வெளிக்கொண்டு வரும் ஜீவநதி கலை, இலக்கியங்களைத் தாங்கி வரும் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், போன்றவற்றை உள்ளடக்கி பிற்தொரு இதழையும் மாதா மாதம் வெளிக்கொண்டு வருகிறது. அ.யேசுராசா, மலரன்னை, திக்கு வல்லை கமால், யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம், கோகிலா மகேந்திரன், தம்பிஐயா தேவதாஸ், சீமான் பத்திநாதன் பர்ணாந்து, குப்பினான் சண்முகன் என பலரின் சிறப்பிதழ்களை ஜீவநதி வெளியிட்டது. காலப் பதிவாகவும் இலக்கியப் பெட்டகமாகவும் விமர்சனங்களின் கூடாரமாகவும் என்றும் நிலைத்திருக்கும் ஜீவநதி.

யாழ்ப்பாணத்தினைக் களமாகக் கொண்டு வெளிவந்த கலை, இலக்கியச் சஞ்சிகையே “புதிய சொல்”.

விதைக்குழுமத்தால் வெளியீடு செய்யப்படும் இவ்விதழ் காலத் தேவைக்கும் சமூகத்துக்கும் பொருத்தமான பிரதிகளை அறிமுகப்படுத்தியும் ஈழத்தின் கலை இலக்கியப் போக்குகளை கட்டுரைகளுக்கூடாக ஆவணப்படுத்தியும் வெளிவந்தது. சிறுவர்களுக்காகச் சொல்லப்படும் கதைகள் எப்பின்னணியில் எவற்றை முன்வைத்து எவ்வாறு எழுதப்படவேண்டும் என்பதை வெளிப்படுத்தும் ஜே.கே.யின் “சிறுவர்கள் சொல்லும் கதை” என்ற கட்டுரை “The Kite Runner”, “The Boy in the Stripped Pyjamas”, “The Tamil Tigress”, “To kill A Mocking Bird”, என்ற ஆங்கிலப் பிரதிகளையும் மார்ட்டின் விக்ரிமசிங்கவின் “மடோல் டூவா சிங்கள போன்ற நாவலையும் முன்வைத்து ஆராய்கிறது. சேனனின் “லண்டன் காரரை” முன்வைத்து எழுதப்பட்ட யதார்த்தனின் விமர்சனம் மேலெழுந்தவாரியாக நாவலின் பேசுபொருளைத் தொட்டுச் செல்கிறது. ஆதிபார்த்திபனின் “மாயா மற்றும் மக்தலேனா சில சிலுவையில் அறையப் பட்டவர்களின் கதை” தொன்மங்களுக்கூடாக சுயம்சார் அகப்பிரக்ஞையில் மையங் கொள்ளும் பெண் ஏற்படுத்தும் சலனங்களைப் பேசிச் செல்கிறது. ஆதிபார்த்திபனின் “நைற்றி நகரமும்” நம்பிக்கை தரும் பிரதி ஆகும். புதிய சொல்லில் வெளிவந்த இராகவனின் சிறுகதைகள் புதிய சொல்லுக்கு புதிய வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சின. வித்தியாச மான கோணத்தில் நவீன உத்திமுறைகளைக் கையாண்டு எழுதப்பட்ட இச்சிறுகதைகள் ஈழத்திலக்கியத்துக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டிச் செல்கிறது. முஸ்லிம்களின் அரங்காற்றுகையை வெளிப்படுத்தும் ஏ.பி.எம். இதரினின் முஸ்லிம் பாரம்பரிய அரங்கும் மீளுருவாக்கமும் என்ற கட்டுரை முஸ்லிம் பாரம்பரிய சமூகத்திரல் காணப்பட்ட அரங்காற்றுகைகளை வெளிப்படுத்திச் செல்கிறது. இலங்கையினதும் ஆசியாவினதும் சமூக உருவாக்கம் குறித்த ஆய்வுகளும் சமகாலச் செல்நெறி தொடர்பான கட்டுரைகளும் மேலைத்தேய இலக்கிய உசாவுதலும் புதிய சொல்லுக்கு கனதியைத் தந்தன. புதியசொல் தொன்மைகளை தேடி நகர்தலின் ஊடாக எமது மண்ணின் வேர்களை நிலை கொள்ளச் செய்கிறது. யதார்த்தனின் “இந்திரவிழா தொல்கதைகள் நிகழ்த்தும் வெளி”, பிரிந்தாவின் “காலனிய இலங்கையின் ஓவியங்கள்”, முதலான கட்டுரைகள் நிகழ்களங்களுக்கூடாக நம் பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பேசிச்

செல்கின்றன. நவீன கவிதைகளை மீள்பிரகரம் செய்தும் புதிய கவிதைகளின் வெளியை அதன் இயங்குகைகளுக்குடாகத் திறந்தும் புதிய சாத்தியங்களை நிகழ்த்திய “புதிய சொல்” நவீன கவிதை குறித்தான விமர்சனங்களையும் ஆழமாக முன்வைத்தது. கற்கராவின் தொகுப்பை முன்வைத்து சித்தாந்தனால் எழுதப்பட்ட “அல்லது சிலுவையில் அறையப்பட்ட யேசு” விமர்சனங்கள் புதிய சொல்லை நிலைபெறச்செய்தன.

தை 2020ஆம்ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் இடம் பெற்ற வர்த்தகக் கண்காட்சியினை அடுத்து தொடர்ச்சியாக வெளிவரும் “எங்கட புத்தகம்” வாசிப்பை முன்னெடுக்கும் நோக்கிலும் பதிப்பு நடவடிக்கையின் ஊடாக நூல்களை பரவலாக்கும் ஆர்வத்திலும் வெளி வருகிறது. இதன் ஆசிரியர் குலசிங்கம் வசீகரன் ஆவார். இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் நூல் அறிமுகங்களும் எங்கட நூலக அறிமுகங்களும் எங்கட எழுத்தாளர் அறிமுகங்களும் நூல் ஆவணமாக்கல் தொடர்பாக என்.செல்வராஜா எழுதும் கட்டுரைகளும் வாசிப்பனுபவம் தொடர்பாக சத்தியதேவனுடைய கட்டுரைகளும் சஞ்சிகையின் நோக்கைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. சற்குணம் சத்திய தேவனின் புத்தகப் பூச்சிகளில் ஒளிந்திருக்கும் புத்தகத்தின் மரபணு நூல்கள் குறித்த ஆழமான பதிவாகும். என்.சரவணனின் இலங்கையில் வெளியான முதலாவது தமிழ் நாவல், ந.பாலேஸ்வரியை முன்வைத்து திருமலை சுந்தா எழுதிய திருகோணமலை பெண் இலக்கிய ஆளுமை, ஜி.ரி.கேதாரநாதன் மொழிபெயர்த்த “புரட்சி காலத்து இலக்கியம் - லூசன்”, என்.செல்வராஜா எழுதிய “தலைப்புச் சிக்கல் - ஈழத்துப் பதிப்புலகில் ஓர் அவதானிப்பு” முதலான கட்டுரைகள் நூலின் காத்திர தன்மைக்கு கால்கோலிடுகின்றன.

1980களுக்குப்பின் பெண்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சியைத் தொடர்ந்து பெண்கள் தொடர்பான சஞ்சிகைகள் வெளிவரத்தொடங்கின. தாகம், தோழி, செந்தழல், நங்கை சுதந்திரப்பறவைகள், மருதாணி, நிவேதினி, பெண், பெண்ணின்குரல், சக்தி, முதலான சஞ்சிகைகள் பெண்ணிலைவாத இலக்கியங்களை ஈழத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தியதுடன் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளுக்கும் வித்திட்டன. பெண்களின் சட்ட பூர்வமான உரிமைகளை வெளிப்படுத்திய இச்சஞ்சிகைகள் பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் வன்கொடுமைகளையும் சுட்டிநின்றன. தோழி பெண்ணியக்கருத்துக்களை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் வகையில் வெளிவந்தது. விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பணிகளை நினைவூட்டும் வகையில் தாகம் இதழ் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து 1985இல் வெளியானது. ரங்கா, வைதேகி முதலானவர்கள் இவ்விதழின் செயற்பாட்டாளராக இருந்தனர். “தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டமும் இன்றைய போக்கும் குறித்து...” தில்லானா எழுதிய கட்டுரை தாகத்தின் நோக்கைத் தெளிவுபடுத்தி நிற்கிறது. பெண்களின் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான கலகக் குரலாகவும் தாகம் ஒலித்தது. “பெண்ணடிமைத்தனம் பற்றிய சில கருத்துக்கள்” என்ற தலைப்பில் வைதேகி எழுதிய கட்டுரைகள் பெண்ணின் தார்மீக விடுதலையைப் பேசினின்றது. தாகத்தில் வெளிவந்த யெங்கனி யெவ்டுகெஷன்கோ, நலீம் ஹிக்கமெத் முதலானவர்களின் கவிதைகளும் ட்ரான் டின் வான் (தென் வியட்நாமின் விடுவிக்கப்பட்ட பிரதேசம்

களில் கலை இலக்கிய வாழ்வு),லியூஸிக் லிஸீனாவா (விரைவில் வெய்யில் அடிக்கும்) முதலான மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகளும் தாகம் இதழின் காத்திரத்தன்மையை தொடர்ந்தும் தக்கவைத்திருந்தன. சமூகத்தில் ஆண், பெண் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தி சமூக வாழ்வை நிலைபேறுடைய தாக்கும் நோக்கில் 1984இல் வெளிவந்த பத்திரிகையே “தோழி”ஆகும். தோழி கிராமிய ஆய்வுகளையும் தொடர்ந்து முன்னெடுத்த இதழாகும். தோழியும் தாகம் போன்று தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை எழுச்சியை மையப்படுத்தி வந்த இதழாகும். யாத்ரா எழுதிய “தேசிய விடுதலைப் போராட்டமும் மகளிர் விடுதலையும் என்ற கட்டுரை இதற்குச் சான்று பகர்கிறது. சூரியா, கே.ஷிராணி, ஓளவை, செல்வி, ஈழமகள், அருண் விஜயராணி முதலானோர் தோழியில் எழுதினர். சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தினரின் வெளியீடாக 1991ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட “பெண்” சஞ்சிகை மட்டக்களப்பிலிருந்து இற்றைவரை தொடர்ந்து வெளிவருகின்றது. 2007ஆம் ஆண்டுவரை காலாண்டு இதழாக வெளிவந்த இச்சஞ்சிகை தற்போது அரையாண்டு இதழாக வெளி வருகின்றது. 1994 பங்குனி மாதத்தில் இருந்து பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவன வெளியீடாக வரும் “நிவேதினி”இதழ் பெண்கள் தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஊட்டும் வகையில் பெண்ணியக் கருத்துக்களைத் தாங்கி வெளிவருகிறது. இதன் இதழாசிரியராகச் செல்வி திருச்சந்திரன் விளங்குகிறார். பால்நிலைச் சமத்துவம் குறித்தும் தொழிலாளவர்க்கத்தில் தொடர்ச்சியாக நிகழும் அசமத்துவ பால் நிலைப்பாடு குறித்தும் இவ்விதழ் பேசிவருகிறது. பெண்களுக்கெதிரான பாலியல் வன்முறைகளைக் கண்டித்தும் விவாதித்தும் ஆவணப்படுத்தியும் வந்துள்ளது. ஆ. சிவசுப்பிரமணியனின் அடித்தள மக்கள் மீதான பாலியல் வன்முறையும் நாட்டார் வழக்காரும், என். எஸ். ஜகந்நாதனின் பெண்பாவத்தின் ஆயிர முகங்கள் முதலான கட்டுரைகள் இதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன. நளாயினி கணபதிப்பிள்ளையின் “19ம் நூற்றாண்டு இறுதி 20ம் நூற்றாண்டு ஆரம்பகாலப் பகுதிகளில் பத்திரிகைகளில் பெண்கள் பற்றிய நோக்குகள்”, சித்திரலேகா மௌனகுரு “இலங்கையின் சமூக, ஜனநாயக சீர்த்திருத்த இயக்கங்களில் முன்னோடிகளான சில தமிழ்ப் பெண்கள்”முதலான கட்டுரைகள் பெண் ஆளுமைகளைச் சுட்டிநிற்கின்றன.

ஈழத்தில் தோன்றிய சிறுசஞ்சிகைகள் ஆன்மீக வளர்ச்சியில் சிறந்த தொண்டாற்றின. சமயக் கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து தோன்றிய சிறுசஞ்சிகைகள் சமய வளர்ச்சிக்கும் சிறந்த தொண்டாற்றின. கிறிஸ்தவ சமய வளர்ச்சிக்கு “தொண்டன்”, “தாய்”, “காவற்கோபுரம்”, “தெளிவு”, “இறைத்தொனி” முதலான இதழ்கள் சிறந்த பங்களிப்பை வழங்கின. வைசமயக்கருத்துக்களைத் தாங்கி “கோபுரம்”, “சிவதொண்டன்”, “இந்து தர்மம்”, “ஞானச் சுடர்”, “ஆலயமணி”, “இந்துஒளி”, “இந்து இளைஞன்”, “அகரத்தீபம்” முதலான சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்தன. இந்து மத இறைகருத்துக்களையும் தத்துவக் கருத்துக்களையும் சமய, பண்பாட்டு நம்பிக்கைகளையும் விழுமியங்களையும் தழுவி இவ்விதழ்கள் வெளிவந்தன. ஈழத்தில் வெளிவந்த இஸ்லாமிய மதக்கருத்துக்களைத் தாங்கி வெளிவந்த சஞ்சிகைகளாக “தூது”, “இஸ்லாமியச்சிந்தனை”, “உண்மை உதயம்”, “பயணம்”, “வைகறை”, “அல்-ஹல்தா”,

“அல்ஹஸனாத்” முதலான சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துள்ளன. இச்சஞ்சிகைகளில் அல்-ஹூதா சஞ்சிகை இஸ்லாமிய பண்பாட்டு கலாசார விழுமியங்களைக் கருத்துக்களை ஆக்க இலக்கியங் களுக்கூடாகவும் மார்க்கசிந்தனைகளுக்கூடாகவும் வெளிப்படுத்தும் சஞ்சிகையாக வெளிவந்தது. அல்ஹஸனாத் என்பது நன்மை என்னும் பொருளினைச் சுட்டி நிற்கிறது. இஸ்லாமிய மதக்கருத்துக்களை சமூக அரசியல்த் தளத்தில் வெளிப்படுத்தும் சஞ்சிகையாக இது காணப்படுகிறது.

பாடசாலைச் சஞ்சிகைகளுக்கப்பால் மாணவர்களை இலக்கியதுறைக்கு ஈடுபடுத்தும் நோக்குடன் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளும் உள்ளன. விளக்கு, அறிவொளி, அகமலர்கள் முதலான சஞ்சிகைகள் இப்பணியை முன்னெடுத்தன. விளக்கு இதழ் மாணவர்களுக்கு மட்டும் பயனுடைய இதழாக அமையாது ஆசிரியர்களுக்கும் பயனுடைய இதழாக அமைந்தது. கல்வி முகாமைத்துவ செல்நெறிகள், உலக ஆசிரியர் தினம், கல்வி புனரமைப்பு, பாடக்குறிப்பு, பல்கலைக் கழக அனுமதிக் குறிப்புக்கள், ஆசிரியமும் வாண்மையும், ஆசிரியரும் தொழில்சார் உளநிலையும், ஆசிரியர் கல்விக்கான அமைப்புக்களும் வாய்ப்புக்களும், ஆசிரியரும் சமூகமும், நாடகமும் அரசங்கமும் என விளக்கு இதழ் தாங்கி வந்த கட்டுரைகள் ஆசிரியர்களின் ஆளுமைகளை விருத்தி செய்யும் வகையில் அமைந்திருந்தன. கைதடிமக்களின் கிராம முன்னேற்றத்தை கருத்தில் கொண்டு வெளிந்த “அகல்விளக்கு” சஞ்சிகை, கல்வி, கலை, இலக்கியத்துக்கும் தன்னளவில் முடிந்த பணியை ஆற்றிச் சென்றது.

மருத்துவம் தொடர்பான உளவியற் பிரச்சினைகள், தீர்வுகள், முற்கூட்டியே நோய் வராமல் தடுக்கும் முறைகள் முதலான இன்னோரன்ன காரணங்களை முன் வைத்து மருத்துவசஞ்சிகைகளும் ஈழத்தில் வெளிவந்துள்ளன. health wings, சுகமஞ்சரி, சுகம், சுகவாழ்வு முதலான சஞ்சிகைகள் வாழ்க்கையை சுகமாக நடாத்துவதற்குரிய வழிகளை எடுத்துரைக்கின்றன. வின்சன் பற்றிக்கலை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த “நான்” சஞ்சிகையும் ஈழத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பணியை ஆற்றி இருந்தது. இச்சஞ்சிகையில் அ.யூட் குருஸால் எழுதப்படும் உளவியல் கட்டுரைகள் நற்சமூகமொன்றைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு உறுதுணையாக அமையவல்லன.

ஈழத்தில் வெளிவந்த சிறுவர் சஞ்சிகைகளாக “அரும்பு”, “பூங்கனி”, “புதுமை”, “சிட்டு”, “அறிந்திரன்” முதலானவற்றைக் கூறலாம். எமது உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர் சு.ஸ்ரீகுமரனும், தவபாலனும் இணைந்து செய்த சிறுவருக்குரிய சஞ்சிகையே சிட்டு ஆகும். அத்துடன் சு.ஸ்ரீகுமரனின் பண்மகள், நகுலன் முதலான பாடசாலை சஞ்சிகைகளும் மாணவரின் நல்லாக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்தன. மாணவரின் உளவிருத்திக்கு தேவையான விடயங்களையும் மாணவரின் கற்றலுக்குரிய வழி காட்டல்களையும் மற்றும் ஆசிரியன் கற்பிக்கும் பணிக்கு தேவையான ஆலோசனைகளையும் இச்சஞ்சிகைகள் வழங்குகின்றன.

இது தவிர அரசியல் விடயங்களுக்கும் சமகாலப் பிரச்சினைகளுக்கும் முதன்மை கொடுத்து நுணுக்குகாட்டி, “சமாதானம்” முதலான சஞ்சிகைகளும் ஈழத்தில் தோன்றியுள்ளன. நுணுக்குகாட்டி என்னும் சஞ்சிகை தமிழ் தாய் வெளியீட்டகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. துணுக்குகளுக்கூடாக அரசியல் கருத்துக்களை ஆழமாக வெளிப்படுத்திய சஞ்சிகையாக இது காணப்பட்டது.

கூடாக அரசியல் கருத்துக்களை ஆழமாக வெளிப்படுத்திய சஞ்சிகையாக இது காணப்பட்டது.

ஈழத்தில் காத்திரமான ஆய்விதழ்களும் வெளிவந்தன. ஆரம்பத்தில் பேராதனை கல்விக்கழகத்தால் வெளியீடு செய்யப்பட்ட சிந்தனை இதழ் தனித்துவமான தன்னிகரில்லா இதழாக வெளிவந்தது. பல்துறை ஆய்வுகளின் ஊடாக கனதியாக இதழாக வெளிவந்தது.

ஆரம்ப இதழின் இணை ஆசிரியர்களாக செ.வே.காசிநாதன், கா.இந்திரபாலா ஆகியோர் விளங்கினர். தமிழ்மொழியின் இலக்கியச் செழுமையை அறிந்து கொள்ளும் வகையில் ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் இவ்விதழில் இடம்பெற்றன. பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளையின் “புறநானூற்றில் நிலையாமை”, “திருக்குறள் - ஒரு கண்டன நூல்”, “பெளராணிக மதமும் சமணமும்”, க.கைலாசபதியின் “நாட்டுப்பாடல்கள்”, முதலான கட்டுரைகள் தமிழின் இலக்கிய வரலாற்றுச் செல்நெறியில் புதிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அரசியல், பொருளாதார வரலாற்றுக் கட்டுரைகளும் மலருக்குப் புதுப்பொலிவை அளித்தன. சு.அருமைநாயகத்தின் “இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் பின்பற்றிய சமயக் கொள்கை”, “போர்த்துக் கீசரும் கோட்டை இராச்சியமும் - அரசியல் தொடர்பு - 1505-1597 வரை”, எல்.பிரேமதிகவின் “பிராமண மதத்தின் செல்வாக்கினைப் பிரதிபலிக்கும் பௌத்த விக்ரிகரங்கள்”, செ. குணசிங்கத்தின் “கயிலாய வன்னியனார் சிதம்பர தருமசாதனப்பட்டையம் (1722)” முதலான கட்டுரைகள் புதிய விடயங்களைக் கூறிநின்றன. பின்னர் சிந்தனை இதழ் யாழ்ப்பாண கலைபீடத்தால் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. இதன் ஆசிரியர்களாக பேராசிரியர் குகபாலனும் அதன் பின்னர் பேராசிரியர் செ.கிருஷ்ணராஜாவும் இருந்துள்ளனர்.

1996 முதல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பண்பாட்டாய்வுக் கழக வெளியீடாக வந்த “பண்பாட்டியல்”, பேராசிரியர் இரா.வை. கனகரத்தினத்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு காலாண்டு இதழாக வெளிவந்தது. இரா.வை.கனகரத்தினத்தின் “சுவாமிநாத பண்டிதர்”, “நாவலர் இயக்கம்”, “ஆறுமுகநாவலரும் காரைதீவு மு. கார்த்திகேயப் புலவரும்”, “இருபாலை சேனாதிராஜ முதலியார் - ஓர் அறிமுகம்” என பலகட்டுரைகள் இவ்விதழில் வெளிவந்தன.

திருமதி.சாந்தி நாவுக்கரசனை நிர்வாக ஆசிரிய ராகக் கொண்டு 1991 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் ஆய்வியல் இதழாக "பண்பாடு" வெளிவந்தது. கலை, இலக்கியச், சமய இதழாக இவ்விதழ் முகிழ்ந்தது. எவ்.எக்ஸ்.ஸி.நடராசுவின் "பள்ளப் பிரபந்தம்", பேராசிரியர் பொ.பூலோகசிங்கத்தின் "காசிச்செட்டி தந்த சிலோன் கசற்றியர்", எம்.எ.நுஃமானின் "எண்பதுகளில் இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியத் திற னாய்வு", "இலக்கணத்தூய்மையும் மொழித் தூய்மையும்", பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் இலங்கைத் தமிழ்ப் பண் பாடும் கலைகளும் ஓர் அறிமுகம், என். சண்முகலிங்கத்தின் "யாழ்ப்பாணத்தில் அண்ணமார் வழிபாடு", ஆ. சிவசுப்பிர மணியனின் "இந்திய மெய்யியலில் தந்திரம்" முதலான சிறந்த கட்டுரைகள் இம்மலரில் வெளிவந்தது.

இளங்கதிர் சஞ்சிகை 1948ம் ஆண்டு முதல். இற்றைவரை வெளிவருகிறது. 1948 முதல் 1952 வரை கொழும்பில் இருந்து நான்கு மலர்கள் வெளிவந்தன. 1952ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பெரும் பதிகள் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டதை அடுத்து இளங் கதிர் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆண்டுமலராக வெளிவந்தது. இளங்கதிரின் முதலாவது சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக த.சண்முகசுந்தரம் விளங்கினார். பேரா தனைக்கு மாறிய பின் வெளிவந்த முதல் இளங்கதிரின் ஆசிரியர் ஹனிபா ஆவார். 1957-1958 இல் வெளிவந்த பத்தாவது இதழின் ஆசிரியராக ஆ.வேலுப்பிள்ளையும் இருந்துள்ளார். கனதியான காத்திரமான சஞ்சிகையாக இற்றைவரை இது வெளிவருகிறது. முதலாவது சஞ்சிகை அறுபத்தேழு பக்கங்களைக் கொண்ட சிறிய இதழாக வெளிவந்தது. தமிழ்மொழியின் பண்பாட்டு அம்சங்களை பேணிப்பாதுகாக்கும் வகையில் இளங்கதிர் வெளிவந்தது. சுதேச, தாய்மொழிப்பற்றினை வெளிப்படுத்தும் வகையில் வெளிவந்த இளங்கதிர் பேரினவாத அரசியற் போக்குகளையும் கண்டித்தது. தாய்மொழிக் கல்வியும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியும் என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த பதினெட்டாவது மலரின் இதழாசிரியர் குறிப்பு இதனை தெளிவுபடுத்தி நிற்கிறது. 1960களில் வெளிவந்த மலரில் இடம்பெறும் "இழிசனர் இலக்கியம்", "மரபு" முதலான கட்டுரைகள் அக்காலப்பகுதியில் பெரும் சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது. அம்மலரில் "மரபு" என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவம், க.கைலாசபதி இருவரும் கட்டுரை எழுதி இருந்தனர். ஒரு தலைப்பில் இரு கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்த மலராகவும் இளங்கதிர் இருந்துள்ளது. மலையக இலக்கியம் குறித்த பதிவுகளையும் தாங்கியே இம்மலர் வெளிவந்தது. முஸ்லிம் மக்களின் பண்பாட்டு வாழ்வியல் அம்சங்களையும் அவர்களின் இலக்கிய முயற்சிகளையும் ஆவணப்படுத்தும் முயற்சிகளையும் இளங்கதிர் செய்துள்ளது. நாடகம் குறித்த ஒரு சில பதிவுகளைத் தாங்கி வெளிவந்த இளங்கதிர் செம்பியன் செல்வனின் ஓரங்க நாடகங்களையும் பிரசுரித்தது. பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் தில்லை நாதன் முதலியோரின் கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் இளங்கதிர்களை அலங்கரித்திருந்தன. இளங்கதிர் இதழுக்கு ஆக் கூர் வமான அரும்பணிகளை ஆற்றியவராக பேராசிரியர் வித்தியானந்தன், க.கைலாசபதி போன்றோர் காணப்படுகின்றனர். ஆழமான கட்டுரைகளும் சொல்லி றுக்கமும் நேர்த்தியும் கொண்ட கவிதைகளும் கலை

பெறுமானமிக்க ஜீவனுள்ள சிறுகதைகளும் இளங்கதிரை அலங்கரித்தன.

ஈழத்தில் விவசாயத்தை கட்டியெழுப்பும் நோக்கி லும் சஞ்சிகைகள் பல வெளிவந்துள்ளன. அவ்வகையில் கமநலத்தை மையப்படுத்தி வெளிவந்த சஞ்சிகையாக "கமநலம்", "ஆதாரம்" முதலான சஞ்சிகைகளைக் கூறலாம். கமத்தொழிற் காப்புறுதி திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் வெளிவந்த "கமநலம்" சஞ்சிகை கிருமிநாசினி பாவனைகளையும் முறைமையான கமத் தொழிற் கட்டமைப்புக்களையும் எடுத்துரைத்தது. ஆதாரம் தமிழீழ ஆய்வு நிறுவன இதழாக வெளிவந்தது. உள்நூர் உற்பத்தி யைப் பாதுகாக்கும் நோக்கிலும் உணவுத் தேவையை நிவர்த்தி செய்யும் வகையிலும் இவ்விதழ் வெளிவந்தது.

கல்விக்குரிய வளமான சஞ்சிகைகளாக அகவிழி, ஆசிரியம், கடல், கல்வியாளன் முதலானவை வெளிவரு கின்றன. கற்றல், கற்பித்தல் தொடர்பான ஆழமான விடயங் களை இதனுடாக அறிந்து கொள்ளலாம். யுத்தத்துக்குட் பட்டு ஈழத்துக்கல்வி பல்வேறு நெருக்கடிகளை எதிர் கொண்ட சமயத்தில் ஆசிரியருக்கான வாண்மைவிருத்தி செய்யும் வகையில் வெளிவந்த சஞ்சிகையே "அகவிழி". நவீன கல்வியியலில் ஆசிரியரின் வகிப்பங்கு எவ்வகையில் இருத்தல் வேண்டும் என்பதையும் அதற்கு ஆசிரியர் எவ்வாறு தம்மை தகவமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தி வெளிவந்த இவ்விதழ் 2004 முதல் 4.3.2016வரை தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது. "நவீன கல்வி முறையியலில் ஆசிரியரின் மாறிவரும் வகிபாகம்", "ஆசிரியர்களின் வகிப்பங்கும் அந்தஸ்தும்: இயங்கியல் நோக்கும் போக்கும்", "செயல்வழி ஆய்வு: ஆசிரியரின் வாண்மை விருத்திக்கான திறமுறை", "பாடசாலை மட்டக் கணிப்பீடு : நடைமுறைகளும் பிரச்சினைகளும்" என வெளிவந்த அத்தனை கட்டுரைகளும் ஆசிரியருக்கான வினைத்திறன்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் வெளிவந்தன. தனிமனித, குடும்ப, தேசிய மேம்பாட்டுக்கு உறுதுணை யாக ஆசிரியர் சமூகம் தொழிற்பட வேண்டி இருப்பதால் ஆசிரியன் தன்னை நாள்தோறும் புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவையுள்ளமையால் கல்விக்குரிய வளமான சஞ்சிகைகளின் அவசியம் உணரப்படுகிறது. அதன் தேவையை ஆசிரியம், கடல், கல்வியாளன் சஞ்சிகைகள் பூர்த்தி செய்தன.

கவிதைக்கான இதழ்கள்

ஈழத்து நவீன கவிதை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியில் சிறுசஞ்சிகையின் பங்களிப்பு இன்றியமையாத ஒன்றாக அமைந்து விடுகின்றன. சமகாலப் பிரச்சினைகளைப் பூடகமாகவும் நேரடியாகவும் கூறுவதற்கு புனைகதைகளை விட கவிதைகள் சிறந்த ஊடகமாகக் காணப்பட்டமையால் ஈழத்துச் சிறுசஞ்சிகைகள் நவீன கவிதைகளை மாத்திரமே தனியாக உள்வாங்கி வெளிவந்தன. தமிழில் கவிதைகளை மாத்திரம் தாங்கி இதழைக் கொண்டு வரும் முயற்சி தமிழகத்தில் பாரதிதாசனால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவ்வகையில் தமிழில் வெளிவந்த கவிதைக்கான முதல் சஞ்சிகையாக "குயில்" காணப்படுகிறது. இதனையடுத்து ஈழத்தில் "தேன்மொழி" இதழே கவிதைக்கான முதல் சஞ்சிகையாக 1955இல் வெளிவந்தது. இதன் ஆசிரியர் களாக மஹாகவியும் வரதரும் காணப்பட்டனர். இதனைத் தொடர்ந்து இ.முருகையன், இ.இரத்தினம் முதலானோ

ரால் “நோக்கு” சஞ்சிகை கொண்டுவரப்பட்டது. இதனையடுத்து அக்னியில் நூல் குறித்து வெளிவந்த விமர்சனங்களைத் தவிர்த்து நோக்குமிடத்து ஈழவாணனின் “அக்னி” கவிதைக்கான இதழாக வெளிவந்தது. 1960களில் எம்.ஏ. நுஃமாணை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த “கவிஞன்” இதழ் கலை மதிப்புடைய கவிதைகளை இனங்காணவும் நவீன கவிதைகளை மதிப்பீடு செய்யவும் உதவிற்று. தார்மீக கோபங்களையும் தமிழர்ப்பட்ட அவமானங்களையும் துயரங்களையும் வெளிப்படுத்துவதற்கென உருவாக்கப்பட்ட எஸ்.போலின் “நிலம்” கனதியான பிரக்ஞைபூர்வமான கவிதைகளைத் தந்தது. அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த “யாத்ரா” நவீன கவிதைகளை உள்வாங்கி வெளிவந்த தனித்துவமான இதழாகும். 2000ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்விதழ் கவிதைக்கான 19 இதழ்களை வெளியிட்டது. இளங்கவிஞர் களின் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தும் வகையில் உருவான இதழே அ.யேசுராசாவின் “கவிதை”. கொடுத்தல் - பெறுதல் ஆகியவற்றின் நிகழ்களமாகத் தோன்றிய “கவிதை” இதழ் சமகாலப்பிரச்சினைகளுக்கும் போரராட்டம் சார்ந்த விடயங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளிவந்தது. பி.எம்.அப்துல்சத்தார் என்பாரும் “கவிதை” என்ற ஓர் சஞ்சிகையை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. சித்தாந்தனை ஆசிரியராகவும் மருதங்கேதீஸ், சி.ரமேஷ், தானா.விஷ்ணு போன்றோரை இணையாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த “மறுபாதி” நவீன பின் நவீனத்துவ கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. திக்கவயல் சி.தர்முவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த கவிதைக்கான இதழான “கவிதேசம்” உணர்வுக் கவிஞர்களை கவிதைகளுக்கடாக ஒன்றிணைத்தது. உணர்வுப் பரிணாமம் கொண்ட ஆழமான கவிதைகளை நுட்பமாகப் பதிவு செய்த இதழ் சோலைக் கிளியின் “இருப்பு”. சோலைக் கிளி, எச்.எம்.பாறுக்கை ஆசிரியராகக் கொண்டு இவ்விதழ் வெளிவந்தது. இளைய தலைமுறைக் கவிதைப் படைப்பாளிகளை இனங்காட்டுகின்ற முயற்சியாக கிழக்கிலங்கை திருகோணமலையிலிருந்து இருமாத கவிதை இதழாக வெளிவந்ததே “நீங்களும் பேசலாம்”. 2007இல் இருந்து வெளிவந்த இவ்விதழின் ஆசிரியர் எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம். தில்லையடி செல்வனின் “பொன்மடல்” என்ற இதழும் கவிதைக்கான இதழாக வெளிவந்தது. ஏ.எம்.எம். ஜாபிரை ஆசிரியராகக் கொண்டு 2002இல் வெளிவந்த “இரண்டாவது பக்கம்” என்ற கவிதைக்கான இதழ் பெரும் பாலன முஸ்லிம் கவிஞர்களை அறிமுகப்படுத்திச் சென்றது. வடிவ நேர்த்தியும் பொருள் நயமும் மிக்க கவிதைகளை இச்சஞ்சிகை தந்தது. ஜே. பிரோஸ்காணை ஆசிரியராகக் கொண்டு கிண்ணியாவில் இருந்து வந்த கவிதைக்கான இதழான பேனா இலங்கை, தமிழகக் கவிதைகளுடன் விமர்சனங்களையும் தாங்கி வெளிவந்தது. மலையகத்தில் இருந்து வெளிவந்த அகசலனம் இதழும் கவிதைக்கான சஞ்சிகையாகவே வெளிவந்தது. எஸ்.வி.ராஜதுரையின் மொழிபெயர்ப்பும் நவீன கவிதை குறித்து வெளிவந்த கட்டுரைகளும் தேர்ச்சிமிக்க நேர்த்தியான கவிதைகளும் தீவிர வாசகனுக்குத் தீனியாக அமைந்தன. இச்சஞ்சிகைகள் குறித்த ஆய்வுகளை இச்சிறிய கட்டுரை பெரிய அளவில் முன்னெடுக்கவில்லை என்பதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

தி.ச.வரதராசனை நிர்வாக ஆசிரியராகவும் மஹாகவியை இணையாசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த “தேன்மொழி” இதழ் உணர்ச்சி செறிவும் ஓசைநயமும் கொண்ட ஆற்றல் மிக்க சொற்களாலான கவிதைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது. ஓரினத்தின் ஆவணமாகவும் மனித மனத்தின் நுண்ணுணர்வு வெளிப்பாடாகவும் தோன்றிய இக்கவிதைகள் நுட்பமும் ஆழமும் கொண்ட சொல்லுக்குகளாலானது. 1955இல் ஈழத்தின் முதலாவது கவிதை இதழாக உருவாக்கப்பட்ட தேன்மொழி ஆறு இதழ்களுடன் தன் வாழ்வை முடித்துக் கொண்டது. ஐம்பத்தொன்பது தலைப்பின் கீழ் எழுதப்பட்ட கவிதைகளைத் தாங்கி வெளிவந்த தேன்மொழியில் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட கவிஞர்கள் தம் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர். தேன்மொழி ஒவ்வொரு இதழும் பதினாறு பக்கங்களுடனேயே வெளிவந்தது. சோமசுந்தரப்புவரின் “தன்னைத் தனி நேர் தமிழகத்து தாயே வருக” என்னும் கவிதையை அட்டைப்பட கவிதையாகக் கொண்டு வெளிவந்த முதலிதழ் பதின்மூன்று கவிதைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது. கவிதைகளை மாத்திரமே தாங்கிய இதழை கொண்டு வரவேண்டும் என்ற பேராவலும் சோமசுந்தரப்புவருக்கு ஒரு நல்ல நினைவுச் சின்னத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தாலும் வடிவமைக்கப்பட்ட சஞ்சிகையே தேன்மொழி. இதன் காரணமாக வெளிவந்த ஆறு இதழ்களின் முன் அட்டைகளிலும் சோமசுந்தரப்புவரின் கவிதைகள் இடம்பெற்றன. அதுமாத்திரமன்றி இவ்வேட்டில் சோமசுந்தரப்புவரின் புதல்வர்களான நாவாலியூர் சோ.நடராசன், பண்டிதர் இளமுருகனாரின் கவிதைகளும் இடம்பெற்றன.

அரசியல் விழிப்புணர்வு யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களிடையே துளிர்விட்ட நிலையில் அவை ஈழத்துக் கவிதைப் போக்கில் புதிய மாறுதல்களை உருவாக்கியது. சிங்கள இனவாதிகளால் தமிழர்கள் ஓரங்கட்டப்பட்டு சிங்களம் மட்டுமே தேசிய மொழி எனக் கருத்துநிலைவாதம் முதன்மை பெற்ற நிலையில் தமிழ்மொழியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி கவிதைகள் எழுதப்பட்டன. அதற்கு களமமைத்துக் கொடுக்கும் வகையில் தேன்மொழி செயற்பட்டது. தமிழைப் பிரிந்தால் உயிர்தரையேன் என அறை கூவும் தலைவனின் கூற்றாக அமையும் நாவாலியூர் சோ.நடராசன் அவர்களின் “பிரிவு” என்னும் கவிதை

தமிழின் சிறப்பை போற்றிப் புகழ்துரைக்கிறது. இது போன்று முருகையின் “புத்தொளி பாய்ச்சுக” கவிதையும் செந்தமிழின் இன்பத்தை கூறிநிற்கிறது. வி.கி.இராச துரையின் “ஆணையிடுதாயே” கவிதை உயிரைவிட, மனித வாழ்வைவிட வாழ்க்கைத்துணைநலத்தை விட தமிழே முதன்மை என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. முதல் இடத்திலே வெளிவந்த அ.ந.கந்தசாமியின் “எதிர்காலச் சித்தன் பாடல்” என்ற கவிதை காலத்தால் அழியாத மகாகவிதையாகும். புகழ்வது போலப் பழித்தும் பழிப்பது போலப் புகழ்ந்தும் பாடும் வசைக்கவிகளையும் தேன்மொழி இதழில் காணலாம். தான்தோன்றிக் கவிராயர் என அறியப்படும் சில்லையூர் செல்வராசனால் பாடப்பட்ட “போடாதீர் என் பாட்டை” என்ற கவிதை இதற்குத் தக்க சான்றாகும். நாவற்குழியூர் நடராசனின் “சிலம்பொலி”, கதிசேசனின் “தடுத்தது யார்?”, அ.ந.கந்தசாமியின் “காதல் தத்துவம்”, சோதியின் “வாழ்வுத் திரையில்”, சோ. சண்முகபாரதியின் “காகிதவள்ளம்” முதலான கவிதைகள் தேன்மொழி இதழில் மறுபிரசுரம் செய்யப்பெற்றன. வெவ்வேறு தளங்களில் நின்று வெவ்வேறு பொருளைப் பேசும் இக்கவிதைகள் தனித்துவமான தன்னிகரில்லாத தன்மைகளினால் தேன்மொழி இதழுக்கு வளம் சேர்த்தன.

“நோக்கு” இதழ் 1964 ஆம் ஆண்டில் இருந்து வெளிவரத் தொடங்கியது. முத்திங்கள் ஏடான இவ்விதழின் ஆசிரியர்களாக இ.இரத்தினமும், இ.முருகையனும் விளங்கினார்கள். கவிதைக்கான இவ்விதழில் கந்த முருகேசன், சிவன் கருணாலய பாண்டியனார், கலை வாணன், அ.ந.கந்தசாமி, மு.வேலுப்பிள்ளை, எம்.ஏ.நூல்மான், சி.கனகசூரியம், ஜீவா.ஜீவரத்தினம், இராஜ பாரதி, நீலாவணன், திமிலைத்துமிலன், மருதூர்க் கொத்தன், செ.து.தட்சணாமூர்த்தி, சக்தியசீலன், தா.இராம லிங்கம், சபா.ஜெயராசா அப்துல்காதர்லெப்பை, சாரதா, கே.கணேஸ், பாண்டியூரான், வே.குமாரசாமி முதலானோரின் கவிதைகளும் இடம்பெற்றன. தொடர் கவிதையாக சிவன் கருணாலய பாண்டியனார் பாடப்பட்ட “அழகிய நூற்றைம்பது” நோக்கு இதழில் வெளிவந்தது. இக்கவிதை வாழ்வுக்குத் தேவையான அழகினை நூற்றைம்பது பாக்களில் எடுத்துரைக்கிறது.

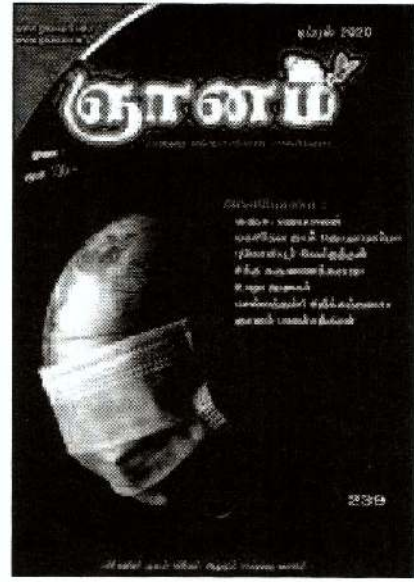
பிறமொழிக் கவிஞர்களையும் நோக்கு அறிமுகப் படுத்தியது. இரஸ்சியப் புரட்சிக் கவிகளில் ஒருவரான மயகோவ்சுகி அறிமுகம் செய்த நோக்கு அவருடைய பாடல்களையும் தந்ததைப் போல ஸ்பானியக் கவிஞர் பெடரிக் கோ காசியர லோக்காவையும் அறிமுகம் செய்தது. அ.ந.கந்தசாமியால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இயூசினி எவ்டு செங்கோவின் கவிதை புதிய வடிவமைப்பைக் கொண்டது. முதிர்ச்சி குறித்துப் பேசும் இக்கவிதை தனிச்சீர்கொண்டு சாய்ந்திருக்கும் மாடிபடிக்கட்டுகள் போன்ற வடிவமைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளது. நோக்கு நான்காவது இதழ் செக்சிற்பியர் இதழாக வெளிவந்தது. மாக்கெப் நாடகத்தில் இருந்து ஒரு கூற்றினை நவாலியூர் நடராசன் “ஆங்கிலவாணி” என்ற பெயரில் மொழி பெயர்த்திருந்தார். செகற் சிற்பியரின் நாடகத்தில் தோன்றும் சில காட்சிகளை செ.வேலாயுதப்பிள்ளை “செகப்பிரியர் சித்திரிக்கும் சில காதற் காட்சிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் மொழிபெயர்த்திருந்தார். “வெனிசு வணிகன்” பிரதியில் அமையும் பகுதியையும் “தண்ணீர்” என்ற பெயரில் இவரே மொழிபெயர்த்திருந்தார்.

10 அசைகள் கொண்ட 14 செய்யுட்களைக் கொண்ட செக்சிற்பியரின் சொற்றுக்களை முருகையனும் மஹா கவியும் மொழி பெயர்த்திருந்தனர். தமிழில் முதல் முதல் இலங்கையில் ஷேக்ஸ்பியருக்காக வெளிவந்த கவிதை மலர் இதுவே ஆகும். நவாலியூர் நடராசனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட டி.எஸ்.எலியட்டின் மரபும் தனித்திறமையும் என்ற கட்டுரை இலக்கிய மரபினை ஆங்கிலேயரால் எவ்வாறு நோக்குகின்றனர் என்பதை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் எடுத்துரைக்கிறது. நோக்கு இல்பானியக் கவிஞர் மிகுவேல் உனாமுனோவையும் அறிமுகம் செய்தது. மாசேதுங் பிரெஞ்சுக்கவிஞர் பூடிலயர், ஆங்கிலப்புவர் தோமசுகிரே முதலானவர்களின் கவிதைகளையும் நோக்கு தமிழ் வாசகருக்கு அறிமுகம் செய்தது. பிரெஞ்சுக் கவிஞர் போல் வளரி இலக்கியம் குறித்து எழுதிய கட்டுரையையும் நோக்கு பிரசுரித்து வெற்றி கண்டது. முல்லைத்திணை குறித்துப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி எழுதிய “முல்லை சான்ற கற்பு” என்ற கட்டுரையும் இலக்கியங்களில் காணப்பட்ட நோக்கு நிலைகள் குறித்து புலவர் பாண்டியனாரால் எழுதப்பட்ட “நோக்கு” கட்டுரையும் நோக்கை விரிவுபடுத்தின. நூல் நோக்குப் பகுதியில் இளந்திரையனின் கவிதைகள் நவாலியூர் சோ.நடராசனால் வடமொழியில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட “பொம்மை வண்டி முதலான ஆக்கங்களும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. ஈழத்தில் வெளி வந்த கவிதை நூல்களில் நோக்கு நிகர் நோக்கே எனலாம்.

“அக்னி” என்ற சிற்றிதழ் ஈழவாணனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1975இல் கொழும்பு, பம்பலப்பிட்டியிலிருந்து வெளிவந்தது. நவீன கவிதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளிவந்த இவ்விதழ் ஐந்து இதழ்களுடன் தடைப்பட்டது. வளரிளம் படைப்பாளிகளதும், புகழ் பெற்ற கவிஞர்களதும் புதுக்கவிதைகளும் கவிதை பற்றிய கட்டுரைகளும் நூல் விமர்சனங்களும், பிறநாட்டு கவிஞர்கள் பற்றிய குறிப்புக்களும் இதழை அலங்கரித்தன. தீபகாந்தனின் “வல்லிக்கண்ணன் மறு பரிசீலனை செய்கிறோம்” என்ற கட்டுரை தீபத்தில் வல்லிக்கண்ணன் எழுதிய புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற தொடர் கட்டுரையில் இடம்பெறும் ஈழத்தின் புதுக் கவிதைகள் பற்றிய செய்திகள் தவறானவை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. சரவணையூர் சுசந்தன் தொகுத்த “சுவடுகள்” தொகுப்பையும் செந்தீரனின் விடிவு என்னும் கவிதைத் தொகுப்பையும் தில்லையடிச் சிவனின் சமுதாய வீதியிலே என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும் நூன் எழுதி வெளிவந்த நூன் கவிதைத் தொகுப்பையும் முன்வைத்து கே.எஸ்.சிவகுமாரனால் எழுதப்பட்ட விமர்சனமே “சுவடுகள் விடிவு சமுதாய வீதியிலே நூன் கவிதைகள்” என்ற கட்டுரை. டானியல் அன்ரனி, லோகேந்திரலிங்கம், மேமன்கவி, ஜவாத்மரைக்கார், இராஜ தர்மராஜா, எஸ்.ஐ.எம்.ஜபார், ஈழத்து நூன், கனகபாலதேவி, வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், இரா.நாகராசன், லதாபாரதி, குப்பிழான் ஐ.சண்முகம், என்.சண்முகலிங்கன், அன்பு ஜவஹர்ஷா, பண்ணாமத்துக்கவிராயர், திக்குவல்லைக் கமால், மருதூர்க் கனி என கவிஞர்கள் பலருக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தது “அக்னி” இதழ். சிங்களத்தில் கனில் குணவர்த்தனா எழுதிய “தெருவோரச் சிறுவன்” என்னும் கவிதையை இவ் விதழ்க் காகத் தமிழில் செந்தீரன் மொழி பெயர்த்ததைப் போல ஆபிரிக்கக் கவிஞர் டேவிட்டியோப் மற்றும் பேட்டெர்ல் பிறிசர் முதலானவர்களின் கவிதைகளை

மொழி வளவனும் மொழிபெயர்த்தார். சாந்தன் தன் கடுகுக்கதை யில் பார்க்கத் தவறிய பக்கங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டி நவம் அவர்கள் சாந்தனின் “கடுகு” கதைகளுக்கு ஒரு விமர் சனத்தையும் முன்வைத்துள்ளார். பிறநாட்டுக் கவிஞர்கள் என்ற தலைப்பில் மக்கள் கவிஞன் மாயாகோவ்ஸ்கி, சிலி நாட்டுக் கவிஞன் பப்லோ நெருதா, இத்தாலி நாட்டுக் கவிஞர் யூஜினியோ மென்ரேல் குறித்து இ.இ எழுதிய பத்திகள், பிறநாட்டுக் கவிஞர்களின் படைப்புக்கள் வாசகரைச் சென்றடைவதற்கு உதவுகின்றன. எம்.ஏ.நுஃமான் எழுதிய “சிங்கள இலக்கியத்தில் நிசந்தஸ் கவிதைகள்” என்ற கட்டுரை சிங்களத்தில் வெளிவந்த யாப்பற்ற கவிதைகள் குறித்துப் பேசுகிறது. யாப்பற்ற சிங்கள கவிதை குறித்து முதன் முதலில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையாக இது உள்ளது. அக்னி ஐந்தாவது இதழ் பிறநாட்டுக் கவிதைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து வெளிவந்த சிறப்பான இதழாகும். ஸ்டீபன் டிக்கீன், கறுப்பு போராளி நோர்மன் ஜோர்டன், க்ளோட் மெக்கே, சீமென் கொட்டர், பேர்ன் கிளீஜ் லொமெக்ஸ், வங்ஸ்டன் ஹியூஸ், கெண்டர் குலன், மாகிரெட் வாக்கர், சார்ல்ஸ் கோப், எல். வீ. மெக், ஜெசப் ரபே அரிவெலோ என பிறநாட்டுக் கவிஞர்களின் கவிதை களைத் தாங்கி வெளிவந்தது. கறுப்பர் இலக்கியம் குறித்து சிவகுமார் எழுதிய கட்டுரையும் மலரைச் சிறப்பித்து நிற்கின்றது. அக்னி வடிவமைப்பாலும் உள்ளடக்கத்தாலும் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய இதழ் எனலாம்.

உணர்வு வீச்சும் கலை ஆளுமையும் கொண்ட இளங்கவிஞர்களை உருவாக்கவும் அவர்களின் கவிதை ஆற்றலை மேம்படுத்தவும் வெளிப்படுத்தவும் இரு திங்கள் இதழாக சித்திரை வைகாசி 1994 இல் இருந்து வெளிவந்த இதழே “கவிதை”. இதன் ஆசிரியர் அ.யேசுராசா. கொடுத்தல் - பெறுதல் என்ற செயற்பாடுகளின் நிகழ்களமாக இயங்கியது “கவிதை” இதழ், தனது ஒன்பதாவது இதழுடன் தன் பயணத்தை நிறுத்திக் கொண்டது. கால நிர்ப்பந்தத்துக் கமைய தேசிய விடுதலைப் போராட்ட ஆக்கங்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்தும் இவ்விதழ் வெளிவந்தது. இவ்விதழில் எஸ்.உமாஜிப்ரான், நல்லூர் தாஸ், இயல்வாணன், செ.பொ.சிவனேசு, ஞா.கெனத், சத்தியபாலன், த.ஜெய சீலன், ஆதிலட்சுமி சிவகுமார், மைதிலி அருளையா, கருணாகரன், கல்வயல் வே.குமாரசாமி, செல்வமனோகரி, எனப்பலரும் எழுதினர். “கவிதை” இதழில் இடம்பெறும் நேர்காணல்கள் கவிதையை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் கவிதாளுமைகள் தம் கவிதை அநுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் உதவியது. அவ்வகையில் கருணாகரன், மைதிலி அருளையா, செ.பொ.சிவனேசு, நாகசிவசிதம் பரம், ஜெ.கி.ஜெயசீலன், த.ஜெயசீலன், சி.சிவதாஸ் முதலியோரின் நேர்காணலும் கவிதை இதழில் வெளிவந்தன. கவிதையின் கட்டமைப்பு உள்ளடக்கம், கவிதை மொழி, அதன் வெளிப்பாடு முதலானவற்றை தெளிவுபடுத்தும் வகையில் அமைந்த சோ.பத்மநாதனின் “கவிதைக்கலை” முதலான கட்டுரைகளும் கவிதை இதழை உறுதியான தளத்துக்கு இட்டுச் சென்றன செம்பியன் செல்வனின் ஒற்றையடிப் பாதை வழியே என்ற கட்டுரை புதுக்கவிதையின் பரிணாம வளர்ச்சியையும் அதன் இயங்குநிலையையும் புரிந்து கொள்வதற்கும் துணைசெய்கின்றது. அல்லை ஆறு முகத்தின் பக்கவாத்தியம் இல்லாத பாட்டுக் கச்சேரி, காலம் எழுதிய வரிகள் முதலான கவிதைத் தொகுப்புக்களுக்கான

விமர்சனங்களும் கவிதை இதழில் இடம்பிடித்தன. கவிதையில் இடம்பெற்ற தேறல் என்ற பகுதி ஈழத்தின் சிறந்த கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது. அவ்வகையில் புதுவை இரத்தினதுரை, சண்முகம் சிவலிங்கம், நீலாவணன், முருகையன், தா.இராமலிங்கம், முதலியோரின் கவிதைகளும் இடம்பிடித்தன. “கவிதை பற்றிய சில குறிப்புகள்” என்ற தலைப்பில் தா.இராம லிங்கம் எழுதிய பத்தியும் கவிதையின் வடிவம், உள்ளடக்கம் எப்படி அமையவேண்டும் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

படைப்பாளமைகளையும் கவிதை இதழ் அறிமுகப்படுத்திச் சென்றது. ஈழத்து நவீன கவிதை முன்னோடிகளில் ஒருவரான மஹாகவியையும் அவருடைய கவிதைப் போக்குகளையும் அறிந்து கொள்ள வளவை வளவனின் “மஹாகவி என்றொரு மஹாகவி” கட்டுரையும் நீலாவணனின் கவிதா ஆளுமையையும் அவரது படைப்புத் திறனையும் இளங்கவிஞர்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்கு முருகையனின் “நெகிழ்வும் எழிலும் ததும்பப் பாடிய நீலாவணன்” என்ற கட்டுரையும் முருகையனின் படைப்பையும் அவருடைய கவிதையின் இயங்கு தளத்தையும் கண்டடைவதற்குக் கல்வயல் வே. குமாரசாமியின் “முருகையனின் பன்முக ஆளுமைக்குள் கவிதையின் கூர்மை” என்ற கட்டுரையும் உதவுகின்றன. ஜெ.கி.ஜெயசீலனின் “பாட்டாளிப் பெருங்கவிஞன் பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம்” சமான்ய மனிதர்களின் வாழ்வு பட்டுக்கோட்டையின் பாடல்களில் எவ்வாறு துலங்குகிறது என்பதை விளக்கி நிற்கிறது. கவிதைகளில் இடம்பெறும் நகைச்சுவையை எடுத்துரைக்கும் வகையில் அமைந்த கட்டுரையே வளவை வளவனின் “அங்கதச்சுவை கவிதை அங்கும் இங்கும்”. “நோக்கு” என்னும் கவிதை இதழில் தனக்கேற்பட்ட அநுபவங்களை முருகையன் “நோக்கு என்றொரு முயல்வு” என்ற கட்டுரையில் பகிர்வதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. சு.வு. டெம்ஸ்ரரின் கவிதையை சோ.பத்மநாதனும் றொபேட் ஃவ்றொஸ்ற் மற்றும் பிளாச்கொனேஸ்கி ஆகியோருடைய கவிதைகளை கடலோடியும் கீர்ஸின் கவிதையை கு.சிரீகணேசுலும் மொழிபெயர்த்திருந்தனர்.

பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமாணத் தொகுப்பாளராகக் கொண்டு 1969 பங்குனித் திங்களில் காலாண்டு இதழாகப் பரிணமித்த “கவிஞன்” கலைமதிப்புடைய

கவிதை இதழாகத் தன்னைப் பதிவு செய்து கொண்டது. ஈழத்தின் நவீன கவிதைப் புனைவினை ஆழமாகப் பதிவு செய்த இவ்விதழ், கவிதை பற்றிய விமர்சன நோக்கை வளர்த்தெடுப்பதற்கும் சர்வதேசக் கவிதைகளின் தரத்தை மட்டிட்டுப் புரிந்துகொள்வதற்கும் கால்கோளாக அமைந்தது எனலாம். வாசகர் சங்க வெளியீடாக வந்த கவிஞன் 11.09.1970இல் மஹாகவியின் கோடை என்னும் கவிதை நாடகத்தைத் தாங்கி வந்த ஐந்தாவது இதழுடன் தன்னை முடித்துக் கொண்டது. கவிதையின் அதீத வெளிப்பாட்டை அழகியலாகவும் கருத்தியலாகவும் வெளிப்படுத்திய இவ்விதழில் சண்முகம் சிவலிங்கம், எம்.ஏ.நுஃமான், முருகையன், மஹாகவி, நீலாவணன், அண்ணல், மு.பொன்னம்பலம் அ.யேசுராசா, பாண்டியூரன் உள்ளிட்ட இருபத்திமூன்று கவிஞர்களின் முப்பத்தெட்டுக் கவிதைகள் வெளியாகின. இச்சஞ்சிகையில் வெளியான கவிதைகளில் மிக நீண்ட கவிதையாக எம்.ஏ.நுஃமானின் "அதிமானிடன்"(237 அடிகள்) என்னும் கவிதையும் மிகச் சிறிய கவிதையாக நாக.மகாலிங்கத்தின் "போர்ப்பாட்டு" (8 அடி) என்னும் கவிதையும் பிரசுரமாயின. கவிஞன் இதழின் காத்திரத்தன்மைக்கும் அதன் நிலைபேற்றிற்கும் உள் நின்று உழைப்பினை நல்கியவர்களாக பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான், சண்முகம் சிவலிங்கம் போன்றோரைக் கூறலாம். பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமானின் "பேச்சுமொழியும் கவிதையும்", "கவியரங்கு கவிதைகள்" முதலான கட்டுரைகளும் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் "இன்றைய தமிழ்க் கவிதை பற்றிச் சில அவதானங்கள்" என்னும் தொடர் கட்டுரையும் அஞ் சிறைத்தும்பியின் "கோபுரவாசல் பற்றிய குறிப்பு" கட்டுரையும் ஈழத்து தமிழிலக்கியப் பரப்பில் நவீன கவிதைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் விமர்சன ரீதியாக அதனை அறிந்து அணுகிக் கொள்வதற்கும் உதவுகின்றன. ரஷ்சியக்கவி "அன்றைய ஊறென்ஸ்கியின் கவிதைகள் இரண்டினை "இலையுதிர்காலம்", "பனிப்புகார் வீதி" என்னும் தலைப்பிட்டு தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்த "சசி" என்னும் சண்முகம் சிவலிங்கம் லூர்ச்-சீ, ஃபு-சு போன்றோரின் கவிதைகளை முறையே "சாங்கிங்க்கர்ப்படகுகள்" "மாடுகள் ஓட்டும் பெண்" என்னும் தலைப்புக்களில் மொழிபெயர்த்தார். சிறந்த மொழிபெயர்ப்பையும் ஆழமான கட்டுரைகளையும் தரமான கவிதைகளையும் தாங்கி வந்த "கவிஞன்" ஈழத்தில் வெளிவந்த பெயர் சொல்லும் இதழ்களில் ஒன்று.

1983ஆம் ஆண்டு சாய்ந்தமருதுவில் இருந்து கல் முனை புதுமை கலை இலக்கிய வட்ட இதழாகத் "தூது" வெளிவந்தது. ஆர்.எம்.நெளசாத்தை பிரதம ஆசிரியராகவும் எஸ்.எம்.எம்.ராபிக்கை இணை ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த இம்மலர் கவிதைகளுக்கான இதழாக வெளிவந்தது. மெஹ்ருன் நிகூர் றிஸாட், ரஞ்ஜினி சரவணமுத்து, குறைகூர் மொஹீடீன், நிலா தமிழின்தாசன், ஏ.எம்.நவீர், அ.கௌரிதாஸன், எஸ். எம். எம். றாபீக், இப்னு அகமத், சிறி தேவகாந்தன், பாவலர் பலில் காரியப்பர், நந்த்பிட்டிமுனை பளீல், பாலமுனை பாறூக், ஓட்டமாவடி அஷ்ரஃப், வாழைச்சேனை அமீர், என்.ஏ. தீரன், ஏ.எம். எம். நவீர் என கவிஞர்கள் பலரின் ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றன. எம். ஐ. பெளஸ்தீனின் "ஹைக்கூ" கவிதைகள் ஐந்தும் தூதில் வெளிவந்தது. இதில் வெளிவந்த என்.ஏ.தீரனின் "நமோ.. நமோ.. விடுதலைப் புலிகள்" கவிதை விடுதலைப் புலிகளின் கொலைகளால் உருவான

தமிழீழத் தாயகம் என்ற கோட்பாட்டை அங்கதமாக விமர்சித்துச் செல்கிறது. நீங்களும் எழுதலாம் இதழின் வடிவமைப்புக்கு அத்திபாரமாக இம்மலர் விளங்கியது எனலாம்.

"யாத்ரா" இதழ் 2000ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு கவிதைக்கான சிறப்பிதழாக நீண்ட காலம் வந்தது. அஷ்ரஃப் சிறாபத்தினை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த கவிதைக்கான யாத்ரா இதழ்கள் பத்தொன்பது ஆகும். இருபதாவது இதழ் கலை, இலக்கிய இதழாக வெளிவந்தது. புலவர்மணி அல்ஹாஜ் ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன், அப்துல் காதர் லெப்பை பாவலர் பளீல் காரியப்பர், அண்ணல், புரட்சிக் கமால் முதலான மூத்த கவிஞர்களோடு நவீன கவிர்களான ஏ.ஜி.எம்.ஸதக்கா, புரட்சிக்கமால், எஸ். எச். நிஹ்மத், வாழைச்சேனை அமர், கிண்ணியா அமீர் அலி, ஆர்.எம்.நெளஷாத், ஏ.இக்கபால், தர்கா நகர் ஸபா, அன்புடன், பஹ்மா ஜஹான், கிண்ணியா அமீர் அலி, மு.பொன்னம்பலம், சி.சிவசேகரம், சோலைக்கிளி, ஓட்டமாவடி அஹ்ஃபாத், வில்வரத்தினம், எம். அஸ்மிஸாலி, வெலிமடை ரபீக், எஸ்.நளீம், அனார் முதலியோரும் இணைந்து பயணித்தனர். இச்சஞ்சிகையில் வெளிவந்த சங்கப் பலகை எம்.சி.எம்.ஸுபைர், என மூத்த கவிஞர்கள் பலரை அறிமுகப்படுத்தியது. மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளையும் தாங்கி வெளிவந்தது. அய்வோ விராந்த பெர்ணாண்டோ எழுதிய "சாத்தானின் இரவு", அநூர கே.ஜயசூரிய எழுதிய துரதிர்ஷ்டவாதியின் குறிப்பு, மஞ்சள் வெடிவந்தனவின் நிமலராஜனின் அம்மா முதலான சிங்களக் கவிதைகளை இப்னு அஸுமத் தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்தார். ஃபைஸ் அகமத் ஃபைஸ்ஸனின் "கொடுங் கோலன்" கவிதையை பண்ணாமத்துக் கவிராயரும் ஸ்பானியக் கவிஞர் நீச்ச்நோல எழுதிய தொடர் கதை என்ற கவிதையை கவிஞர் ஏ.இக்கபாலும் ஸீரா அன்ட்ரெஸ் எழுதிய நண்பிகளுக்குச் சொன்னால் கவிதையை சிவசேகரமும் தமிழாக்கம் செய்தனர். ஆரம்பத்தில் எழுதிய அன்பு ஜவஹர்ஷா முதலான நவீன கவிஞர்களையும் யாத்ரா அறிமுகம் செய்தது. பண்ணாமத்துக் கவிராயர், அன்பு முகையதீன், திக்குவல்லைகமால் முதலானவர்களின் நேர்காணல்களும் யாத்ராவில் இடம் பெற்றன. வி.எஸ்.கோவிந்தசாமி தேவர் பற்றி அந்தனி ஜீவா எழுதிய "மறக்க முடியாத மக்கள் கவிஞன்", "கவிஞர் குறிஞ்சித் தென்னவன் - ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு", கே.எஸ்.சிவகுமாரன் எழுதிய "ஒலி நயமும் திறனாய்வுக் கொள்கைகளும்", செ.யோ எழுதிய "நூறாண்டு காணும் கவிஞன்", லெனின் மதிவானம் எழுதிய "சுபத்திரன் கவிதைகள்", ஹெச்.ஜி.ரதூல் எழுதிய "தமிழக வாசகனின் பார்வையில் இரு கவிதை நூல்கள் சில குறிப்புகள்" எஸ்.ஏ.ஆர். எம்.செய்யித் ஹசன் மௌலானா எழுதிய "புலவர்மணியின் கவிதையியல் நோக்கு" முதலான கட்டுரைகள் யாத்ரா இதழுக்குப் புதுப் பொலிவினைத் தந்தன.கவிதைக்கான மிகச்சிறந்த இதழாக யாத்ரா வெளிவந்தது.

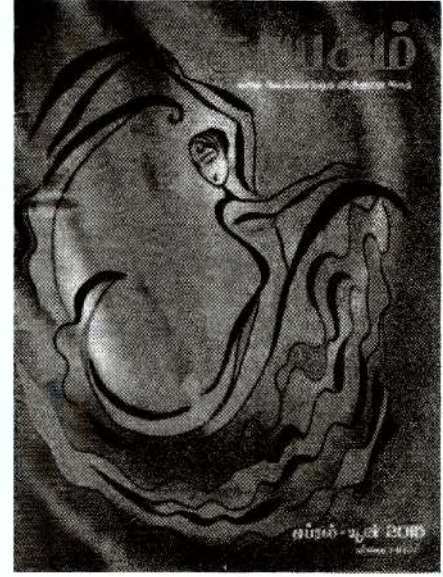
சந்திரபோஸ் சுதாகரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வவுனியாவில் இருந்து வெளிவந்த "நிலம்" இதழானது கவிதைகளுக்கான காலாண்டு இதழாக வெளிவந்தது. கச்சிதமான வடிவமைப்பில் கனதியான கவிதைகள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்களைத் தாங்கி வெளிவந்த இதழாகும். மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளும் நேர்காணல்களும் சஞ்சிகையை சிறப்பித்தன. மயூரூபன், திருநகரூர் ஜெகா,

வளவை வளவன், கனகரவி, கருணாகரன், கந்தையா ஸ்ரீகணேசன், கை.சரவணன், பிரமின், பு.சிந்துஜன் எஸ். உமாஜிப்ரான். அலெக்ஸ் பரந்தாமன், பாலைநகர் ஜிஃப்ரி, அநாமிகள், யாத்திரிகள் என நவீன கவிதைக்கான கவிஞர்களை அறிமுகப்படுத்திய இதழ் நிலமாகும். கந்தையா ஸ்ரீகணேசனின் “இருண்மைக்குள் சிக்கித் தவிக்கும் ஈழத்துக் தமிழ்க் கவிதை வன்னிக் கவிதைகள் மீதான ஒரு பார்வை”, சு.ஜெயச்சந்திரனின் “பேசாப் பொருட்களைப் பேசிய ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்கள்” முதலான கட்டுரைகளும் ஆழமானவை. கருணாகரனின் “ஒரு பொழுதுக்காய் காத்திருத்தல்”, அமரதானின் “இயல்பினை அவாவதல்”, சித்தாந்தனின் காலத்தின் புன்னகை” முதலான நூல்களுக்கான விமர்சனங்களும் உமாஜிப்ரான், சோ.பத்மநாதன் முதலியோரின் நேர்காணலும் நிலம் மலருக்கு பொலிவைத் தந்தன.

2006ஆம் ஆண்டு முதல் மூதூர் பிரதேசத்தில் இருந்து கவிதைக்கான காலாண்டு இதழாக “ஓசை” வெளிவந்தது. மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தால் வெளியிடப்பட்ட இவ்விதழின் ஆசிரியர் மூதூர் முகைதீன் ஆவார். மனித நேயம் மண்ணில் மலர ஒலிக்கும் ஓசை என்ற மகுட வாசகத்தை தாங்கி வெளிவந்த இவ்விதழில் எம். எம். அலி அக்பர் கிண்ணியா, ஜே. பிரோஸ்கான், மூதூர் ஜாபிர், சுலானா முனாஸ், வெலிகம ரிம்ஸா முகம்மட், நல்லை அமிழ்தன், வேல்நந்தன், ஏறாவூர் தாஹிர், நீலாபாலன், மூதூர் கலைமேகம், மஜீத், அ.கௌரிதாசன், தாமரைத் தீவான், ஷெல்லிதாசன், சேனையூர் அ.அச்சுதன் எனப் பலர் எழுதினர். மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளையும் தாங்கி இவ்விதழ் வெளிவந்தது. நிசார் கப்பானின் பின்னடைவு நூலுக்கு எழுதிய குறிப்புகளிலிருந்து என்னும் கவிதையை எம்.ஏ.நுஃமான் மொழி பெயர்த்திருந்தார். முழுமையாக கவிதைகளை மட்டுமே தாங்கி வெளிவந்த இதழாகும்.

கவிதைக்கான இரு திங்கள் இதழான “வடம்” குயில் தோப்பு கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தால் காவத்தையில் இருந்து வெளிவந்தது. தை - மாசி 2005இல் இருந்து இவ்விதழ் வெளிவர ஆரம்பித்தது. இதன் ஆசிரியர்களாக பா.மகேந்திரன், இரா.நெல்சன், வெ.தினகரன் போன்றோர் இருந்தார்கள். உலகத் தேசியக் கவிதைத் தரங்களை இனங் காட்டி மலையகப் படைப்பின் தன்மையை வாசகருக்குணர்த்தும் வகையில் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்ட இதழே “வடம்” ஆகும். வளர்முக எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்து கொடுக்க வடம் முனைவதால் அடர்த்தி குறைந்த சில கவிதைகளைத் தாங்கியும் வடம் வெளி வந்தது. மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகள் வடத்துக்கு வளமுட்டின. பலன்தீனக் கவிஞர் மகிழ்முட் தர்விஷ்ஷின் “வாக்கு மூலம்” என்ற கவிதையைத் தமிழில் எம். ஏ. நுஃமானும். ஜகத் சந்தன அதிகாரியின் சிங்களக் கவிதையை இப்பனு அளீமத்தும் சி. வி.வேலுப்பிள்ளையின் “பறை சொல்லும் சேதி” என்ற கவிதையை தினகரனும் மொழி பெயர்த்திருந்தனர். சு.முரளிதரன், மல்லிகை சி.குமார் முதலானவர்களின் நேர்காணல்களையும் வடம் உள் வாங்கிக் கொண்டது. பஹீமா ஜீஹான், சிவனு மனோகரன், எஸ். பி. பாலமுருகன், இ. முருகையன், சிவசேகரம், சு.மகேந்திரன், எம்.ஏ.நுஃமான், லறினா ஏ.ஹக், வே.தினகரன், மாரிமுத்து சிவகுமார், எலியாசான், பெண்ணியா முதலானவர்களின் கவிதைகளும் வடத்தில் இடம்பெற்றன.

2007ஆம் ஆண்டு முதல் திருகோணமலையி

லிருந்து கவிதைக்கான இருமாத இதழாக வெளிவந்த “நீங்களும் எழுதலாம்” இளைதலைமுறை எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. இதழின் ஆசிரியர் கவிஞரும் எழுத்தாளருமாகிய எஸ்.ஆர் தனபாலசிங்கம் ஆவார். தமிழ் வாசகருக்கு ஏறத்தாழ முன்னூறுக்கு மேற்பட்ட கவிஞர்களை “நீங்களும் எழுதலாம்” இதழ் அறிமுகம் செய்தது. இதழின் உள்ளடக்கத்தில் உள்ள பயில்களம் ஊடாக மாணவர்களது கவிதைகளும், கருத்தாடற் களம் ஊடாக வாசகர் கடிதங்களும், அறிமுகக் குறிப்பு பகுதி யூடாக கவிதைத் தொகுதிகள் பற்றிய அறிமுகமுகங்களும் இடம்பெற்றன. பயில்களம் ஊடாக மகேந்திரா மயூரதன், தி.காயத்திரி, வி.புருஷோத்தமன், யோ.தேனுஷா, ஆர்த்திகா விஜயலிங்கம், சயந்தன் என கவிஞர்கள் பலர் அறிமுகமானார்கள். கருத்தாடற்களம் ஊடாக சில்லையூர் செல்வராசன் எழுதிய “காற்றால் வருமோ கவித்துவம் என்ற கட்டுரைக்கு கலா.வில்வநாதன் கருத்துக்களும் மற்றும் நாச்சியாதீவு பர்வின் எழுதிய “கவிதை பற்றிய சில கருத்தாடல்கள்” மலருக்கு வலுச் சேர்க்கின்றன. “கவிதை என்பது அனுபவம், கற்பனை, உணர்ச்சி ஆகியவற்றின் கூட்டு உற்பத்தி” எனக்கூறும் கலா “கவிதையைக் கற்பதனால் கருத்தாழமிக்க கவிதைகளைப் படைக்கலாம்” என்பார்.

“நீங்களும் எழுதலாம்” இதழுக்கு நாட்டில் சகல பாகங்களில் இருந்தும் எழுதினர். வடபுலத்திலிருந்து தென்புலோலியூர் பரா.ரமேஸ், அல்வாய் செல்லக்குட்டி கணேசன், பெரிய ஐங்கரன், தீபச்செல்வன், சமரபாகு சீனா. உதயகுமார், சு.சுதர்சன், வதிரி.சி.ரவீந்திரன், த.ஜெயசீலன், மன்னார் தமிழ்நேசன், ஏழாலை வாணி முதலியோரும் மலையகத்தில் இருந்து நல்லையா சந்திரசேகரன், சண்முகம் சிவகுமார், மாவனல் ல உ.நிசார், தியத்தலாவ எச்.எவ்.ரிஸ்னா, வெலிமட நிம்ஷா முஹம்மத் போன்றோரும் கிழக்கில் இருந்து கிண்ணியா. எம்.என்.எம்.சுப்ரத், கிண்ணியா ஏ.எம்.அலி, அன்புவழிபுரம் சரோஜா இராமநாதன், வாகரைவாணன், எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம், திக்கவயல். தர்மு பாண்டிருப்பு பாரதிபுத்திரன், சம்பூர் வதனரூபன், தாமரை ஆரையம்பதி, காத்தான்குடி என்.பீ. அன்வர் முதலானவர்களும் எழுதினர். நந்தினி சேவியர், தாமரைத்தீவான், திருகோணமலைக் கவிராயர், சுபத்திரன், நீலாவணன், மஹாகவி, எஸ்.முத்துமீரான், மண்டீர்

தேசிகள் முதலான மூத்த தலைமுறை எழுத்தாளர்களின் கவிதை களும் இம்மலரில் வெளிவந்தன. மேலைத்தேயக் கவிஞர் களின் கவிதைகளையும் நீங்களும் கேட்கலாம் அறிமுகம் செய்தது. தொ.மு.சி.ரகுநாதன், சிவசேகரம், சோ.பத்மநாதன், கே.எஸ்.சிவகுமாரன், சக்தி.அ.பாலையா, ஏ.இக்.பால், பிரமிள். எஸ்.வி.இராஜதுரை முதலியோரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கவிதைகளையும் மீள் பிரசுரம் செய்தது. முருகையன் “நினைவுக் குறிப்பு மரபுக்கவிதை - புதுக்கவிதை”, பெரிய ஐங்கரனின் “கவிதையில் முரண் கோட்பாடு”, க.சி.அகமுடைநம்பியின் “பாரதியின் குழப்பங்கள், முரண்பாடுகள்” கலாநிதி எம்.கே.முருகானந்தனின் “மறந்து போகாத சில: கவிதை”, அந்தனி ஜீவாவின் “மலையகக் கவிதைகள் ஓர் அவசரக் குறிப்பு” முதலான கட்டுரைகளும், நீங்களும் பேசலாம் இதழில் இடம் பெற்றன. கவிதைத் தொகுப்புக்கள் குறித்தான அறிமுகக் குறிப்புக்களும் இவ்விதழில் இடம்பெற்றது. அவ்வகையில் சமரபாகு சீனா உதயகுமாரின் “வெற்றியுடன்”, உடைந்த நினைவுகள்”, சிண்ணியா ஜே.பிரோஸ்கானின் “இதுவும் பிந்திய இரவொன்றின் கனவுதான்”, கலைமகளின் “முடிவில்லா பேச்சுகள்”, எஸ். புஸ்பானந்தனின் “இரண்டு கார்த்திகைப் பறவைகள்”, இப்னு அஸுமத்தின் “இனந் தெரியாதவர்கள்”, மாரிமுத்து சிவக்குமாரின் “மலைச் சுவடுகள்” முதலான தொகுப்புக்களுக்கான விமர்சனங்கள் பலவற்றையும் நீங்களும் எழுதலாம்” இதழில் காணலாம். கவிஞர்கள் குறித்த அறிமுகங்களும் இதழைச் சிறப்பித்தன. தாமரைத்தீவான், சண்முகம் சிவகுமார், அ.ந.க.கந்தசாமி, தா.இராமலிங்கம் எனப்பலரை இவ்விதழ் அறிமுகம் செய்தது. சிறிய இதழாயினும் வாசகர் கவனத்தை ஈந்த இதழ்.

நவீன கவிதைகளின் இயங்குநிலை தீவிரம் பெற்றுள்ள காலகட்டத்தில் தமிழ்க் கவிதைப் புலத்தில் விரிந்த உரையாடலை நிகழ்த்துவதை நோக்காகக் கொண்டு 2009 ஆடி - ஆவணி - புரட்டாசியில் இருந்து வெளிவர ஆரம்பித்த இதழே “மறுபாதி”. இவ்விதழ் சித்தாந்தனை ஆசிரியராகக் கொண்டும் சி.ரமேஷ், மருதம் கேதீஸ், தானா.விசுண்ணு போன்றவர்களை இணை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு வெளிவருகிறது. நேர்த்தியும் சொல்லிறுக்கமும் கொண்ட கவிதைகளை தொடர்ந்தும் பிரசவிக்கும் களமாகவே மறுபாதி விளங்கியது. வழிவழியாக வந்த புனித கட்டுருக்களையும் மறுபாதி கேள்விக்குட்படுத்தியது. கவிதை குறித்த விவாதங்களைத் தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்தும் வரும் மறுபாதி கவிதை தொடர்பான ஆழமான விமர்சனங்களையும் முன்வைத்தது. ஜெயமோகனின் “உருகிப் படிமமாகி ஒளிரும் உலகம்” என்ற கட்டுரை தானுபிச்சையாவின் “உறை மெழுகின் மஞ்சாடிப்பெண்” என்ற தொகுப்பினை மதிப்பிடுகிறது. மறுபாதியில் இடம்பெறும் “திவ்யாவின் பக்கங்கள்” இலக்கியங்கள் குறித்த ஆழ்ந்த புரிதல்களை மொழிவழி உருவாக்கி நல்லியக்கத்தை கண்டடைவதற்கான களமாக விளங்கியது. மறுபாதியில் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்புக்களும் ஆழமானவை. கலைமகள், பெண்ணியா, சக்தியபாலன், மலரா, அஜந்தகுமார் முதலானவர்களின் கவிதைத் தொகுப்புக்கு முன்வைக்கப்பட்ட விமரிசனங்கள் கவிதைக் கான வெளியைத் திறந்தன. நவீன கவிதைகளைக் கண்டடையவும் கவிதையின் பரிணாம வளர்ச்சியை அளவிடவும் மறுபாதி உதவியது எனலாம்.

2010ஆம் ஆண்டு சதாசிவம் மதனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த கவிதைச் சிற்றிதழ் “கவிஞன்” ஆகும். ஆரம்பத்தில் 16பக்கங்களைக் கொண்ட மாதாந்த இதழாக வெளிவந்தது. நாலாவது இதழில் இருந்து 20பக்கங்களைக் கொண்ட இதழாக வெளிவந்த கவிஞன் 2013 தொடக்கம் 44பக்கங்களைக் கொண்ட காலாண்டு இதழாக வெளி வந்தது. கவிஞன் 2013ஆம் ஆண்டு தைப்பொங்கல் சிறப்பி தமிழினையும் வெளியிட்ட இவ்விதழ் மரபுக்கவிதை களுக்கும் நவீன கவிதைகளுக்கும் ஹைக்கூ கவிதை களுக்கும் களம் அமைத்தும் கொடுத்தது. சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அறிமுகப் புதுமுகம் என்ற பகுதி கவிதை எழுதப் புகுவோரை அறிமுகப்படுத்தும் பகுதியாகவே காணப்பட்டது. தருமலிங்கம் ரஜிதரன், தங்கராசா இன்பராசா, கயிலைநாதன் ஜெயகணேஸ், சண்முகநாதன் மோகன் முதலான பலர் இப்பகுதியூடாக அறிமுகமாயினர். இம்மாத பிரபலம் என்ற பகுதி கவிஞர்கள் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்புக்களாக அமைந்தது. முருகப்பன் கணப்பதிப் பிள்ளை எனப்படும் மூனாக்கானா, மார்க்கரெட் செல்லத் துரை, இ.இரத்தினசிகம், தம்பிலுவில் ஜெகா, கார்த்திகேச சிவலிங்கம், முல்லை வீரக்குட்டி, எனப்பலர் பற்றிய குறிப்புக்களை இப்பகுதி தாங்கி வெளிவந்தது. மேசைக் கிறுக்கல்கள் எனும் தலைப்பில் பள்ளி மாணவர் களுக்கான களத்தினையும் கவிஞன் அமைத்துக் கொடுத்தது. மேசைக் கிறுக்கல்கள் எனும் தலைப்பில் அமைந்த பகுதி பாடசாலை மாணவர்களுக்கான களமாக அமைந்தது. நாலாவது இதழில் கவிதைச்சமர் என்ற பகுதி இணைக்கப்பட்டது. தலைப்பிடப்பட்ட கவிதை ஒன்று தரப்பட்டு அக்கவிதை எதிரான கருத்துக்களைக் கொண்ட கவிதை எழுதப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் கவிதைச் சமர் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்விதழில் மாதமொரு கீதம் என்ற தலைப்பில் பாடசாலை கீதமும் இடம்பெற்றது. அவ்வகையில் மட/ புதுக்குடியிருப்பு கண்ணகி மகா வித்தியாலய கீதம், மட/ உறுகாமம் சரஸ்வதி வித்தியால யம், தி/சேனையூர் மத்திய கல்லூரி என பல நிறுவனங்களின் கீதங்கள் மலரை அலங்கரித்தன. பிரதேசக் கவிஞர்களின் ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்த இதழ் என்ற வகையில் முக்கியம் பெறுகின்றது.

ஜே.பிரோஸ்கானை ஆசிரியராகக் கொண்டும் ஏ.எம்.எம். அலி, ஏ.நஸ்புள்ளாஹ் முதலானவர்களை உதவி ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு 2011 இல் கிண்ணியாவில் இருந்து கவிதைக்கான காலாண்டு இதழாக வெளிவந்ததே பேனா ஆகும். பேனா பப்ளிகேஷன் நிறுவனத்தால் வெளியீடு செய்யப்பட்ட இவ்விதழில் பரோஸ்மி, வி.எம். அன்சார், கௌரிதாசன், அசோகமித்திரன், கருணாகரன். கே.எம்.இக்.பால், மேமன்கவி எனப் பலரும் எழுதினர். ஏழாவது இதழுடன் பேனா தன் இயக்கத்தை நிறுத்திக் கொண்டது.

மாரிமுத்து சிவகுமாரை ஆசிரியராகவும் சண்முகம் சிவகுமாரை நிர்வாக ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த சஞ்சிகையே காற் புள்ளி. காலத்தால் அழியாத கவிதைகளைக் கண்டடைவதற்கான களத்தை இவ்விதழ் திறந்து நிற்கிறது. காற் புள்ளியில் வெளிவந்த ரியான் குரானாவின் “கவிதையும் வாசக மனநிலையும்” என்ற கட்டுரை மொழிவழிப் பிரதி வாசகர் மனத்தில் எவ்வாறு வினையாற்றுகிறது என்பதை நுட்பமாகச் சித்திரித்துச் செல்கிறது. காலாவதி என்ற சொல் சொற்களுக்கு

பொருந்து வது இல்லை என்ற டனிஸ்கரனின் கட்டுரை கவிதையை புரிந்து கொள்வதற்கும் அதனை அணுகுவதற்கும் உதவுகிறது. பாலமுருகனின் கால் முளைத்த மீன்கள் தொகுப்பை முன்வைத்து சண்முகம் சிவகுமார் எழுதிய இருட்டை விருட்டும் நட்சத்திரம் என்ற பத்தி பால முருகனின் சுயத்தையும் அதன் அடையாளத்தை கவிவழி விளங்கிக் கொள்ளத் தலைப்படுகிறது. ப்ரியம், வசமித்ரா, எஸ்.திலகவதி முதலானவர்களின் தமிழகக் கவிதைகளையும் இச்சஞ்சிகை தன்னகத்தில் கையகப்படுத்தி உள்ளது. ஜிப்ரிஹசன், கோ.நாதன், நபீல், ரசூமி, ஜமீல், ஏ.நஸ்புள்ளாவ், மஹா முதலானவர்களின் கவிதைகளும் நம்பிக்கை அளிக்கின்றன. சிங்களக் கவிஞர் காஞ்சனா அமிலானி மற்றும் அனுராதா நிலமினி முதலானவர்களின் கவிதைகளும் சஞ்சிகையையின் காத்திரதன்மைக்கு உறுதுணையாய் அமைகின்றன. ஈழத்தில் நிகழ் கவிதைகள் குறித்து வெளிவரும் ஆக்கபூர்வமான இதழ்களில் காற்புள்ளியும் ஒன்று.

ஈழத்துக் கவிதை இதழ்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் பரவலாக முன்னெடுக்கப்படாத சூழலில் இக்கட்டுரை அதன் இழைகளைத் தொட்டுச் செல்கிறது. கவிதைக்கான சஞ்சிகைகள் திறக்கும் பக்கங்களை விரித்து காட்ட முயன்றால் அது நூலுருப் பெறத்த வகையில் விரிந்து செல்லும் தன்மை கொண்டது. கவிதைக்கான இதழ்கள் அதிகம் வெளிவந்த சூழலில் எனது வாசிப்புக்கு எட்டிய இதழ்களை இக்கட்டுரையில் தொட்டுச் சென்றுள்ளேன்.

கிழக்கிலங்கை சஞ்சிகைகள்

கிழக்கிலங்கை சஞ்சிகைகள் பல, ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுக்குச் சிறந்த அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்தன. கிழக்கிலங்கை சிற்றிதழ்கள் தகவமைத்துக் கொண்ட களமும் அவையையணித்து வருகின்ற திசையும் ஆரோக்கியமானதாக அமைந்தன. உறுதியான தளத்தில் நின்று உருப்படியான கருத்துருத்துருக்களை இச்சிறு சஞ்சிகைகள் எமக்கு தந்தன. அதனால் காலங்கள் தாண்டியும் இச்சிறுசஞ்சிகைகள் நிலைத்து நின்றன.

1927இல் தையலம்மா என்பவரால் தொடங்கப் பட்ட “மாதர்மதிமாலிகை” இதழுடன் கிழக்கிலங்கையின் சிற்றிதழ் வளர்ச்சி தோற்றம் பெறுகின்றது. இதனை அடுத்து மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளிவந்த காலத்தால் அழியாத பிறிதொரு சஞ்சிகை “பாரதி”. முற்போக்குச் சஞ்சிகையாக தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்ட பாரதி பிரதேச எழுத்தாளருக்கு முதன்மையளித்தது வெளிவந்தது. 1948-1950 காலப்பகுதியில் மண்டிரில் இருந்து வெளிவந்த பாரதி சஞ்சிகையின் பதிப்பாசிரியராக ம.நாகலிங்கமும் பிரசுர கர்த்தவாக கு.தட்சணாமூர்த்தியும் இதன் நிர்வாக ஆசிரியராக ந.செபரத்தினமும் காணப்பட்டனர். பாரதி மங்கையர் மன்றம், பாரதி இளைஞர் பகுதி, பாலர்பகுதி என மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. பெண்களின் முன்னேற்றம் கருதி உருவாக்கப்பட்ட மங்கையர் மன்றம் “மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொழுத்து வோம்” என்ற பாரதி வரிகளை மகுடமாகக் கொண்டு வெளி வந்தது. தேவகியின் கிராமியப் பெண்களே விழித் தெழுங்கள், நாகேஸ்வரியின் “பெண்பிறவி” முதலான கட்டுரைகள் பெண்விடுதலை சார்ந்த முற்போக்கான கருத்துக்களை பாரதியில் முன்வைத்தது. இளைஞர் மத்தியில் சமூக விளிப்புணர்வைத் தூண்டும் வகையில்

இளைஞர் பகுதியும் மாணவரை துலங்கச் செய்யும் வகையில் பாலர்பகுதியும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வி.சீ.கந்தையா எழுதிய “விதியும் மதியும் - பாரதி” என்ற கட்டுரை இலக்கியத்தில் ஊழ் பற்றிய செய்திகளைக் கூறி அந்த விதியையும் முயற்சியிருந்தால் மதியால் வெல்லலாம் என்பதை மார்க்கண்டேயர் வாழ்வு மற்றும் பாரதி கவிக்கூடாகப் புலப்படுத்துகிறது. வி.விஸ்வலிங்கத்தின் “பரிதியும் பார்வேந்தனும்”, மயிலனின் “தலைவனைத் தொடர்வது தர்மம் தானே” கோணேஸின் “சிலப்பதி காரத்தின் சிறப்பு”, நாவற்குழியூர் நடராசனின் “பாரதியின் திறமை என்ன?” முதலானவை இரசனைமுறையில் அமையும் இலக்கியக் கட்டுரைகளாக வெளிவந்தன. சந்திரநாதன் எழுதிய “இருபதாம் (20) நூற்றாண்டுப் புலவர்களும் சமுதாயமும்” என்ற கட்டுரை பாரதி, பாரதிதாசன், தேசிய விநாயகம் பிள்ளை முதலானவர்களின் பாடல்கள் உணர்த்தும் பொருண்மை குறித்து ஆராய்கிறது. சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை முன்னிறுத்தி D.T. செல்வ நாயத் தால் எழுதப்பட்ட “தீண்டாமையின் திருநடனம்” கட்டுரை தாழ்த்தப்பட்டவருக்காக ஆலயப் பிரவேசம் மறுக்கப் பட்ட சூழலில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைக் காக்க குரல் கொடுத்தது. அ.அமிர்தலிங்கத்தின் “இலங்கைத் தமிழர்களின் எதிர்காலம்” கட்டுரை 1940 களுக்குப் பின் இனவாதத்தால் பிளவுண்ட தமிழ் சிங்கள மக்களின் வாழ்வியலை விளக்கிநிற்கிறது. அ.செ.மு.வின் “புதிய காரியம்” என்ற கட்டுரை ஒரு புதுப்பத்திரிகையை தொடங்குவதற்கு முன் பத்திரிகை ஆசிரியர் கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைப்பாடுகள் குறித்துப் பேசுகிறது. பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் “செக சிற்பியாரும் அவர் பிறப்பிடமும்” என்ற கட்டுரை சேக்ஸ்பியர் பிறந்த இடத்தையும் அவருடைய படைப்புக்களையும் ஆராய்கிறது.

தேசியவாதக் கருத்துக்களை நவீன சிந்தனை யோடு எடுத்து மொழியும், காத்திரமான சஞ்சிகையாக பாரதி வெளிவந்தது. பாரதியில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் அக்காலச் சமூகப்பிரச்சினையை இலக்கியம், அரசியலோடு இணைத்துக் கூறின. முற்போக்குச் சார்புடைய கவிதை களைக் கலை ரசனையோடு மண்டீர் பாரதி வெளியிட்டது. வர்க்க சிந்தனை தலை தூக்கிய காலப்பகுதியில் இச்சிறு சஞ்சிகை வெளிவந்தமையால் இதில் இடம் பெறும் கவிதைகளும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சுட்டி

நின்றன. ஜி.எம்.செல்வராஜின் “ஏழையின் பொங்கல்” பொங்கலன்று ஏழைப்படும் துயரை எடுத்துரைக்க இவரின் பிறிதொரு கவிதையான “இதுவா பொங்கல்” முதலாளி வர்க்கத்தின் பொங்கல் சடங்கை விமர்சனம் செய்தது. எஸ்.கே.ராஜையின் சக்தி எங்கே கவிதை தொழிலையே தெய்வமாகக் கருதும் நிலையைச் சித்திரிக்கிறது. பாரதியில் வெளிவந்த பரமஹம்சதாசனின் “வெற்றி முழக்கம்”, அன்புதாசனின் “பவளமணிநாடு” முதலான கவிதைகள் ஈழத்திருநாட்டின் விடுதலை வேண்டிப் பாடப்பட்ட கவிதைகளாகக் காணப்படுகின்றன. இயற்கைச் சித்திரிப்புக்களோடு காதலை வெளிப்படுத்தும் எஸ்.கே.ராஜையின் “கற்பனைக் காதலிக்கு கலைக் கடிதம்” என்ற கவிதை பாரதியின் வசனகவிதை தந்த அருட்டுணர்வில் எழுதப்பட்ட கவிதை ஆகும். பாரதியில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் காதலைப் பேசுவதோடு சாதிய, வர்க்க, இன முரண்பாடுகள் குறித்தும் பேசின. பாஞ்சாலியின் “புதுயுகம்” சிறுகதை பொருளாதாரப்பிரச்சினையால் வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழ் வீழும் ஏழைவிவசாயிகளின் வாழ்க்கைநிலையைப் பேசுகிறது. “அவன்” சிறுகதை விதவைப்பெண் ஒருத்தி முதலியாருக்கு வைப்பாட்டியாக வாழ்க்கைப்படும்போது பெண் எதிர் கொள்கின்ற நெருக்கடிகளைப் பேசுகிறது. பாரதியில் இடம்பெறும் எம்.எம்.ஸாலிஹ் அவர்களின் “சதிகாரி” சிறுகதை முற்போக்குச் சிறுகதைகளில் ஒன்று. வாழ்வை இழந்த நிலையில் கணவனை வெட்டிக் கொன்று விட்டு அதே கத்தியால் தன்னையும் மாய்த்துக் கொள்ளும் பெண்ணின் சிறுகதை ஆகும். சமுக்க குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி ஸ்ரீமான் இரகுநாதனால் எழுதப்பட்ட “நடைப்பயணம்” சிறுகதையும் மதுவிலக்கை முன்னிறுத்தி ஏ. சந்திரசேகரம் எழுதிய “மன்னிப்பா” சிறுகதையும் காதலால் குடும்ப வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களை முன்னிலைப்படுத்தி வ.அ.இராசரத்தினத்தால் எழுதப்பட்ட “கோணந்தராசு” சிறுகதையும் பாரதிக்கு வலுச்சேர்த்தன. அக்காலத்தில் வெளிவந்த முற்போக்குச் சஞ்சிகைகளில் பாரதியும் ஒன்று.

சுவாமி விபுலாநந்தர் மருதமுனை தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்களைக் கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதைகளை எழுதச் சொல்லி பின்னர் அதனை நன்கு பரிசீலித்து “வித்தியா விளக்கு” என்ற கையெழுத்துச் சஞ்சிகையைக் கொண்டு வந்ததையையும் அறிய முடிகிறது. இதன் பின் அவருடைய மாணவர் புலவர்மணி ஆ.மு.சுஃரிப்புத்தீன் இவ்விதழின் பெயரை மாணவரின் பொருட்டு “கலங்கரை விளக்கு” என மாற்றி அமைத்து வெளியிட்டார்.

1947ஆம் ஆண்டு ஈழத்துச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான அ.செ. முருகானந்தம் தாளையடி சபாரத்தினத்துடன் இணைந்து திருகோணமலையில் “எரிமலை” என்ற பத்திரிகையை நடத்தினார். அது ஐந்து இதழ்கள் வெளிவந்தபின் நின்றுவிட்டது. புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையை ஆசிரியராகக் கொண்டு “கிழக்குத்தபால்” என்ற பத்திரிகையும் மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளிவந்ததை அறிய முடிகிறது. இவ்விதழ் நவீன இலக்கியப் போக்குகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை என கனக.செந்திநாதன் கூறுவார். (ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி). 1947ஆம் ஆண்டில் “உதயம்” பத்திரிகையை நடாத்தியவர் எஸ்.டி.சிவநாயகம் ஆவார். இளமைத் துடிப்பின் ஆவேசத்துடன் தொடங்கப்பட்ட இப்பத்திரிகை இளைஞர் பலருடைய புனைகதைகளுக்கு களம் அமைத்துக்

கொடுத்தது. ஆயினும் சிவநாயகம் அவர்கள் கொழும்புப் பத்திரிகை ஒன்றில் கடமையாற்றச் சென்றதால், “உதயம்” அற்பாயுளுடன் மரித்தது, பாராளுமன்றத்தில் மட்டக்களப்பை பிரதித்தீதும் வகையில் கௌரவ அமைச்சராக இருந்த செ.இராசதுரையும், ஜனாப் எம்.எஸ்.ஏ.அசீஸும் கே.எம்.ஷாவுஞ் (பித்தன்) சேர்ந்து “லங்காமுரசு” என்ற பத்திரிகையை நடாத்தினார்கள். ஆறு இதழ்கள் மட்டும் வெளிவந்தநிலையில் அச்சஞ்சிகையும் நின்று போனது. இச்சஞ்சிகையில் பித்தனுடைய “இருள்” என்ற முதற் சிறுகதையும் வெளியானதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கவிஞர் நீலாவணனை ஆசிரியராகக் கொண்டு மாசி 1967களில் வெளிவந்த இலக்கிய இதழே “பாடுமீன்” ஆகும். கலை, இலக்கியத்துக்கு முதன்மை கொடுத்து வெளிவந்த இரு திங்கள் இதழான “பாடுமீன்” கிழக்கிலங்கையின் பெரிய நீலாவணையினைக் களமாகக் கொண்டு வெளிவந்தது. இவ்விதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் ஆழமானவை. புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை எழுதிய “இலக்கியத்தில் சமநிலை” என்ற கட்டுரை இலக்கியத்தில் அமைந்துள்ள இலட்சிய மாந்தரிடையே சமநிலையைக் காண்கிறது. கே.ஆர்.அருளையாவின் “மேலும் கீழும்” கட்டுரை மேல்நாட்டு கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் கிழக்கு நாடுகளில் ஒன்றாகிய தமிழகக்கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் தமிழ் உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் எழுதப்பட்டது. ஆயினும் உமர்கயாமின் கவிதைகளையே இக்கட்டுரை அதிகம் பேசினின்று. சங்கு சங்கரன் மஹாகவியின் குறும்பாவை முன்னிலைப்படுத்தி “குறும்பா தமிழுக்கு புதிய வடிவமா” என்ற விமர்சனமும் ஏ.ஜே.யால் எழுதப்பட்ட “மார்க்சீயமும் இலக்கியமும்” என்ற கட்டுரையும் பாடுமீன் சஞ்சிகைக்கு புதுப்பரிமாணத்தை அளித்தன. சங்கு சங்கரனின் “கரவெட்டி தந்த கவிஞர் “கவி” ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் இருட்டடிக் கப்பட்டது ஏன்” என்ற கட்டுரை கனக. செந்திநாதனின் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் கரவெட்டிக் கவி கந்தப்பனார் உள்ளடக்கப்படாமல் விட்டதற்கு காரணம் என்பதை அலசி ஆராய்கிறது.

பாடுமீன் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த சரஸ்வதியின் பதில் இலக்கியத்தின் ஆழமான பகுதிகளைப் புடமிட்டுக் காட்டின. இச்சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த சிறுகதைகளும் காத்திரமானவை. வ.அ.இராசரத்தினத்தின் “அவசரம்” சிறுகதை மனைவியைப் பிரிந்து கொழும்பில் வாழும் கணவனின் மன ஏக்கங்களை கூற மு.சடாட்சரனின் “பிடிப்பு” பற்றில்லாமல் தற்கொலை செய்ய எண்ணிய வண்டியோட்டி தன் மகனால் மீண்டும் பற்றோடு வாழ முற்படுவதை எடுத்துரைக்கிறது. சசியின் “உறவு” சிறுகதை தந்தை மகள் உறவுநிலைகளை உணர்த்தி நிற்க வேதாந்தனின் “நெருஞ்சி முள்” சிறுகதை சதாசிவம் வாத்தியார் அபாக்கியவதியான மரகதம் மீது கொள்ளும் மோகத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. மருதூர் கொத்தனின் “மூக்குத்தி” சிறுகதை வறுமையோடு வாழ்ந்தாலும் நெறியோடு வாழும் முஸ்லிம் பெண்களின் வாழ்வையைக் கச்சிதமாகக் காட்டும் சிறுகதை. கடைசிக் காலத்தில் தன் சாவீட்டுத் தேவைக்காகத் தள்ளாடுகின்ற வயதிலும் வறுமையைச் சகித்துக் கொண்டு சீட்டுக்கட்டும் மாறிக்கிழவியின் வாழ்வை நினைவூட்டும் சி.பி.சத்திய நாதனின் “சீட்டுக்காசு” கதை துன்ப வாழ்வின் துயரங்களை எழுதிச் செல்கிறது. நோவன்னாவின் “பழி” சிறுகதை

களங்கமற்ற பெண்ணின் மீதும் அவளுக்கு இரங்கி உதவி செய்த பாதிரியார் மீது விழும் பழி, ஒரு குடும்பத்தை எவ்வாறு சிதைக்கிறது என்பதைக் கூறிச் செல்கிறது. சா.தருமலிங்கத்தின் “கூத்து” சிறுகதை ஏழைக் கூத்தாடி ஒருவன் கூத்தாடுவதற்கு வரி கட்ட முடியாமல் எதிர் கொள் கின்ற சிரமங்களை நுட்பமாக விளக்கி நிற்கிறது. ஜீவா. ஜீவரத்தினம், பாண்டியூரன், கல்லூர்ப்பித்தன், நீலாவணன், அரு.கணேஷ், முதலானவர்களின் சொல்நேர்த்தியும் பொருள் ஆழமும் கொண்ட கவிதைகளையும் “பாடுமீன்” பிரசுரித்தது.

1969 இல் ஆன்மீகக் கருத்துக்களை மக்கள் மனத்தில் வளர்க்கும் முகமாக வெளிவந்த பத்திரிகையே “தொண்டன்” ஆகும். லெஸ்லி ஜெயகாந்தனை இதழாசிரி யராகக் கொண்டு இயங்கிய தொண்டன் தற்போது பயஸ் பிரசன்னாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவருகிறது. கத்தோலிக்க சிந்தனையை மக்கள் மனத்தில் பரப்பவும் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களை அறிமுகம் செய்யவும் இவ்விதழ் உதவியது. தொண்டனைப் போலவே இக்காலப்பகுதியில் வெளிவந்த “சுமைதாங்கி”யும் கிறிஸ்தவப் பத்திரிகை யாகவே வெளிவந்தது. இறை மகிமையை உணர்த்தவும் சகோதர ஐக்கியத்தை வலியுறுத்தவும் கிறிஸ்தவ ஒருமைப் பாடு வலிமை பெறுவதற்காகவும் உருவாக்கப்பட்ட இவ்விதழ் ரீ.பாக்கியநாயகத்தை கௌரவ ஆசிரியராகக் கொண்டு மாதவிதழாக வெளிவந்தது.

1970 ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பிணைக் களமாகக் கொண்டு கலை இலக்கிய மாத இதழாக “மலர்” வெளிவந்தது. ஆர்.நல்லையாவைப் பதிப்பாசிரியராகவும் இரா.நாகலிங்கத்தை இதழாசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த “மலர்” இதழ் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டதாகவும் காணப்படுகிறது. இலங்கை முழுவதிலு முள்ள முக்கிய இலக்கிய கர்த்தாக்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் வகையில் வெளிவந்த இவ்விதழ் சிறந்த ஆளுமைகளையும் அறிமுகப்படுத்தியது. திமிலைத்து மிலன், அண்ணல், எருவில் மூர்த்தி, அன்பு முகையதீன், மஹாகவி, எம்.ஏ.நூலீமான், சர்வானந்தன், கருணையோகன், சொக்கன், நா.சுப்பிரமணியஜயர், செ.குண ரெத்தினம், வே.ஐயாத்துரை, திமிலைக்கண்ணன், தி.நித்தி யானந்தன், முதல்வனார், காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை, பாண்டியூரன், ச.வே.பஞ்சாட்சரம், கணேஸ், பண்டார வளை குமார.இராமநாதன், எம்.பி.சிராஜூஉன், பாலமுனைபாறாக், முதலானோரின் கவிதைகளும் கவிதா, அ.ஸ்.அப்துஸ்ஸமது, அருள் செல்வநாயகம், அருள் சுப்பிரமணியம், செங்கை ஆழியான், வ.அ.இராசரத்தினம், செ.யோகநாதன், வை.அஹமத், யோ.பெனடிக்பாலன், நீலாவணன், அல்ஹாஜ் ஆ.மு.ஷரிப்புத்தீன், எஸ்.சிதம்பரப் பிள்ளை, அன்புமணி, சாரல் நாடன், நிவேதிகா, எம்.ஐ.எம்.தாஹிர், வேதாந்தி, நிதானி, மருதூர் மஜித், எம்.ஐ.எம்.மகஷ்ஹூர், முல்லைமணி, திமிலைத்துமிலன், கண்மணி, திக்வல்லைகமால், எஸ்.எல்.எம்.ஹானிபா, எஸ்.பொன்னுத்துரை, போன் நோரின் சிறுகதைகளும் “மலர்” இதழில் வெளிவந்தன. எஸ்.சிதம்பரப்பிள்ளை உண்மைக்கதை என்ற தலைப்பில் தொடர்கதையை எழுதியுள்ளார். பரப்பரப்பான நிகழ் வொன்றை சுற்றிப் பின்னப் பட்ட சம்பவங்களாகவே அவை காணப்படு கின்றன. ஜகு எழுதிய “குட்டிக்கதைகள்” மற்றும் வை.அஹமத் எழுதிய “இஸ்லாமிய வரலாற்றுக்கதைகள்”, உருவகக்கதைகள்

(நாக.பத்மநாதன், வை.அகமத், எம்.ஐ.எம்.தாஹிர், எம்.ஐ.எம். மஷ்ஹூர், ச.பாலதேவி) ஆசியவற்றையும் அறிமுகம் செய்த “மலர்” இதழ் திமிலைத் துமிலனின் “கன்னத்தில் நீ அறைந்தால்” என்ற தொடர் கதையையும் எமக்குத் தந்தது. அம்மாச்சி ஆறுமுகத்தின் விருத்தாந்தச் சித்திரம் என்ற புதிய வடிவத்தையும் அருள் சுப்பிரமணியத்தின் “பாலகாரச் செல்லத்தம் பியார்” என வித்தியாசமான புனைவுகளையும் “மலர்” இதழ் தந்தது.

ஜே.எம்.எம்.அப்துல் காதிரின் “தமிழ் இலக்கியத்திலே திருக்குர் ஆன்”, அருள் செல்வநாயகத்தின் “மட்டக்களப்பு வழக்கு நடை இலக்கணம்”, யூ.எல்.தாவுத்தினின் “கவிஞர் அல்லாமா இக்பால்”, ஹாபிஸ் எம்.கே.செய்யது முகம்மதின் “வள்ளல் சீதகாதி”, போன்ற கட்டுரைகளும் மலரை அகலப்படுத்தின. நாக.பத்மநாதனின் உருவகக்கதையும் இம்மலரில் இடம் பெற்றது. இவ்விதழில் அமைந்துள்ள அருள் செல்வ நாயகத்தின் கட்டுரை மட்டக்களப்பில் பயின்று வரும் பெரும்பாலான சொற்கள் இலக்கணமரபோடு பேசப்பட்டு வருவதை தொல்காப்பியத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு நிறுவிச் செல்கிறது. எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ் எழுதிய “தென்னிலங்கைப் பேச்சு வழக்குத் தமிழ்” என்ற கட்டுரை தென்னிலங்கையின் பகுதிகளை அடையாளப்படுத்தி சில ஊர்களில் சிங்கள மொழி ஆதிக்கத்தால் தமிழ் எவ்வாறு மாறி உள்ளது என்பதை சுட்டிக்காட்டி தென்னிலங்கையின் பேச்சு வழக்குச் சொற்களைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார். தென்னிலங்கையில் குழுஉக்குறிகளாக வழங்கப்படும் சொற்களையும் இக்கட்டுரை எடுத்தாராய்கிறது. சமூகத்துக்கு தேவையான விடயங்களை “கைதொழிற் கட்டுரை” என்ற பெயரில் “மலர்” தந்தது. “மலர்” இதழ் விமர்சனங்களுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. “தென்னகத்தில் சில அனுபவங்கள்” என்ற தலைப்பில் சிந்தனைச் செல்வி தந்த பயண அனுபவங்கள் தமிழ்நாட்டு தலங்களை அறியத் துணைசெய்கிறது. செல்வி பாலசரஸ்வதி பார்த்தசாரதியின் “குறிஞ்சிமலருக்கு” எழுதிய விமர்சனமும் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி எழுதிய “பண்டைத்தமிழர் வாழ்வும் வளமும்” என்ற நூலுக்கு கே.எஸ்.சிவகுமாரன் எழுதிய விமரிசனமும் மலருக்குப் புத்தொளியைப் பாய்ச்சுகின்றன.

எம்.எச்.சேஹூ. இஸ்ஸதீனின் “சிறுகதை ஓர்

அறிமுகம்” என்ற கட்டுரை சிறுகதையின் ஜீவன் எது வென்பதை உணர்த்திநிற்கிறது. அனுபவம் எப்படி கலையாகிறது என்பதையும் கருக்கள் எவ்வாறு சிருஷ்டியாக உருப்பெறுகின்றன என்பதையும் நுண்மை யாகச் சித்திரித்துச் செல்கின்றது. மொழிபெயர்ப்புக்களும் மலருக்கு புத்துயிரைத் தந்தன. பாப்ளோ நெருடாவின் “முழக்கினேன் குரல்” என்ற கவிதையைப் பண்ணாமத்தானும் சரோயினி நாயுடுவின் “மரணமும் வாழ்வும்”, “உங்கள் சொத்து” முதலான கவிதைகளை குமார.இராமநாதனும் மொழிபெயர்த்திருந்தனர். ஆகஸ்ட் 1971ஆம் ஆண்டு இதழ் மஹாகவி உருத்திரமூர்த்திக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் நோக்கில் மஹாகவி சிறப்பிதழாக வந்தது. மஹாகவி “மலர்” வெளியீட்டு விழாவில் ஆற்றிய உரையும் இதில் இடம்பெற்றது. மலரின் வடிவமைப்பும் அதில் இடம் பெற்ற ஓவியங்களும் தனித்துவமானவை. மலரில் இடம் பெறும் கிருஷ்ணாவின் ஓவியம் படைப்புக்களின் மாந்தர்களை உணர்வுபூர்வமாக காட்சிப்படுத்தியது. பெரும்பாலான படைப்புக்கள் அதனை ஆக்கிய இலக்கிய கர்த்தாக்களின் புகைப்படங்களைத் தாங்கியே வெளிவந்தன.

1974இல் கல்முனை பாண்டிருப்பில் இருந்து கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையாக “காலரதம்” வெளிவந்தது. இதன் ஆசிரியர் எம்.வரதராஜன். எம் வரதராஜனின் “ஏணி சரிகிறது” டானியலின் “தென்றல்” முதலான சிறுகதைகளும் கனல் மைந்தனின் “நாங்கள்”, கே.நாகேஸ்வரியின் “ஜனநாயகம்” முதலான அரசியல் கவிதைகளும் காலரதத்தில் இடம்பெற்றன. அன்புடனின் “சிலந்திகள்” உருவகக் கவிதை. நாட்டில் நிலவும் வர்க்க ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஒழிக்க வேண்டுமானால் புரட்சி அவசியம் என்பதை உணர்த்தி நிற்கிறது. காலரதம் தமிழகக் கவிதைகளையும் குடும்பச் சித்திரங்களையும் அறிமுகப்படுத்தியது. இவ்வகையில் இளங்கீரனால் வானொலிக்காக எழுதப்பட்ட “மனித புராணம்” என்ற குடும்பச் சித்திரத்தையும் காலரதம் எமக்குத் தந்தது. தமிழ்நாட்டில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதிக்கு இருந்த செல்வாக்கையும் “காலரதம்” அளவிட்டது. தமிழகம் மற்றும் ஈழப்படைப்பாளிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்த காலரதம் இரண்டு இதழ்களுடன் தன்னை நிறுத்திக் கொண்டது.

மருதூர்வாணனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1970 தொடக்கம் 2001 வரை வெளிவந்த “சமாதானம்” இதழ் நாட்டின் அரசியலை முன்னிலைப்படுத்தி வெளிவந்தது. சமாதானம் கவிதைகளுக்கு முக்கியமளித்தது. அ.மு.பௌசுத்தியா, அன்புமுகையதீன், மூதூர் முகையதீன், எஸ்.சுத்திதாசன், பாவலன், விஜிலி எனப் பலரின் கவிதைகளைத் தாங்கி “சமாதானம்” இதழ் வெளிவந்தது. மருதூர் வாணனால் எழுதப்பட்ட “உலகத்தில் ஒரு சதாம் ஹுசைன்” என்ற வரலாற்றுக் கவிதை நாடகமும் சமாதானத்தில் வெளிவந்தது. புலவர் மருதூர் ஏ.மஜித்தின் “ஊர் பற்றி ஓராய்வு” என்ற கட்டுரையும் மருதூர்வாணனின் “அம்பாறை மாவட்ட சிற்றேடுகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” என்ற கட்டுரையும் மலருக்கு புதுப் பொலிவினைத் தந்தது. மருதூர்வாணனின் “போர் முனைக் காதலி” என்ற குறுநாவலும் இம்மலரில் இடம்பெற்றது.

1979இல் நா.லோகேந்திரலிங்கத்தை இதழாசிரியராகக் கொண்டு கல்முனைப்பிரதேசத்தில் இருந்து வெளிவந்த “கீற்று” ஏழு இதழ்களுடன் தன் பணியை நிறுத்திக் கொண்டது.

“...உண்ணுதற்கும் நல்ல உணவின்றி உழைப்பவனின் எண்ணத்தை நாளும் இலக்கியமாய்ப் பாய்ச்சுகின்ற மின்ன லெனும் கீற்று வீச்சாகும் எம் எழுத்து”

என்ற மகுடவாசகத்தை தாங்கி வெளிவந்த “கீற்று” கருத்தாழமிக்க காத்திரமான இதழ்களில் ஒன்று. வளர்கின்ற ஆக்கபூர்வ இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு “கீற்று” நிறைய இடமளித்தது. கீற்றில் வெளிவந்த கலைவாதி கலீலின் “ஒரு விபச்சாரியின் விசாரணைக் கவிதை ஈழத்தில் வெளிவந்த முற்போக்கு கவிதைகளில் ஒன்று. ஆண்களின் இச்சைக்கு பலியாகி ஈற்றில் வாழ்வழியற்று தடுமாறும் விபச்சாரிகளின் குரலாய் இக்கவிதை ஒலிக்கிறது. பஸில் காரியப்பரின் “நியாஸ் நீ என்னை மன்னிக்கவேண்டும்” என்ற கவிதை அப்பியாசுக்கொப்பி இன்றி பாடசாலை வரும் மாணவன் படுந்துயரைக் கூற இவரின் பிறிதொரு கவிதையான “நவயுக அர்ச்சுனா” கவிதை புன்மையை சங்கரிக்கும் அர்கனனாக இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. தாயின் மகத்துவத்தை ராமுவின் “என் அன்னை” கூறிநிற்கிறது. மலையக மக்களின் துயர் பாடும் “Two leaves and Bud” என்ற மலையன்பனின் கவிதையும் கீற்று இதழுக்கு புதுப் பொலிவைத் தந்தது. லோகேந்திரலிங்கம், வே.வரணகுல சிங்கம், பொன்.சுகுமாரன், கிருஷ், அஸ்வினி, காரைத்தீவூர் சிவம் முதலானவர்களின் கவிதைகள் வறுமைக்கோட்டுக் கீழ் வாழும் மக்களின் துயரைப் பாடிச் செல்கின்றன.

கீற்றில் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள் சோர்ந்திருக்கின்ற உள்ளங்களுக்கு ஆறுதல் தருகின்ற கவிதைகளாக அமைந்தன. தீபசிகாவால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஜேம்ஸ் மெக் ஒலேயின் கவிதை தூண்டிலில் அகப்பட்ட மீனின் இறுதிக்காலத்தை அழகியலாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. நிக்கொலஸ்ஸபோலோட்ஸ்கை மற்றும் ப்ரோகோபிவ் அலெக்ஸரண்டர் முதலானவர்களின் கவிதைகளை கல்லூரன் முறையே அழகற்ற சிறுமி, பாண் என்ற தலைப்பின் கீழ் மொழிபெயர்த்தார். இரு கவிதைகளும் வறுமையின் கொடும் பிணிக் குள் சிக்குண்டு தவிக்கும் வெவ்வேறு சிறுவர்களின் மனோநிலையைப் பதிவு செய்கின்றன. ஆங்கிலக்கவிதை ஒன்றின் தமிழ் வடிவமாக அமையும் ஜே.ஏ.எஸ்.லெனின்குமாரின் “இறவாதவன் விண்ணப்பம்” நீத்தபின் காதலி செய்ய வேண்டிய விடயத்தை கூறிநிற்கிறது. வசந்த ஓயசேகராவின் பலங்கெட்டியோ சிங்களத் திரைப்படத்தை விமர்சிக்கும் கந்தையா சண்முகலிங்கனின் விமர்சனமும் “கீற்று” இதழை வளம்பெறச் செய்தது.

பிரதீபாவின் “ஒரு நிவாரணம்” சிறுகதை அனர்த்த காலங்களில் அதிகாரிகளின் மனிதாபிமானமற்ற நடத்தைகளாலும் அசமந்தப் போக்காலும் சீர்குழையும் குடும்பங்களின் வாழ்க்கை கோலங்களை எடுத்துக்காட்டுகிறது. சண்முகலிங்கத்தின் “அது வேறு ஆள்” சிறுகதை ஓர்மம் கொண்ட ஒரு மனிதனின் உள்ளத்துணர்வுகளை எடுத்துக் காட்டுகிறது. எம்.ஐ.எம். றஊப்பின் “ஆகாசத்திலிருந்து பூமிக்கு சிறுகதை பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்த மாணவன் வேலையின்றி வீட்டில் இருக்கும் போது அவன் எதிர் கொள்கின்ற மனச்சங்கடங்களை உரைத்து நிற்கிறது. அன்புடனின் “அக்னி” பிரவேசம்” சிறுகதை சீதனத்தால் விளையும் சீர்கேடுகளை உணர்த்தி நிற்கிறது. உமாவரதராஜனின் “பெரிய வெள்ளியும் புனித ஞாயிறும்” சிறுகதை கடையில் நிகழ்ந்த களவையும் மனத்தின் ஒரு மூலையில் எட்டிப்பார்க்கும் காதலையும் கதை சொல்லி

யின் மனவோட்டத்தின் வழி சொல்லிச் செல்கிறது. ஹம்ஸ்த்வனியின் “கரைந்து போவதா மாண்டி கனவுகள்”, சோலைக்கினியின் “கர்வம் பிடித்த அணிலே”, சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் “ஆத்மாக்கள் ஆயிரம்” என்ற மூன்று கவிதைகளும் ஈழத்து இலக்கியத்தை வளம்படுத்தும் மிகச் சிறந்த கவிதைகள் ஆகும். எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப்பின் “புதே மோடிகளின் இருநாடகங்கள்” என்ற கட்டுரை புதுமோடிகளால் அரங்கேற்றப்பட்ட உமாவரதராஜனின் மணிக் கூட்டு மனிதர்கள் என்ற நாடகத்தையும் சபா.சபேசனின் ச(ர)கானம் என்ற நாடகத்தையும் விமர்சனநோக்கில் அணுகுகிறது.

ஈழத்திலக்கியப் பரப்பில் ஆழமான கட்டுரை களைத் தாங்கி வெளிவந்த இதழாகக் கீற்று காணப்படுகிறது. பாண்டியூர் ரத்தினம் எழுதிய “தேசிய இனப்பிரச்சினையும் இடதுசாரி இயக்கங்களும்” என்ற கட்டுரை இடதுசாரி இயக்கங்கள் தேசிய இனப்பிரச்சினையை எவ்வாறு கைள்வது சிறப்பானது என்பதை தெளிவுபடுத்தி நிற்கிறது. துறை.சா.தட்சணாமூர்த்தியின் “தமிழ் நாவலின் முகம்” என்ற கட்டுரை நாவல் என்றால் என்ன என்பதை விளக்கி நிற்கிறது. டி.பி.சிவராமின் “ஒரு அறிவியற் புலத்தின் பலவீனங்கள்” என்ற கட்டுரை அறிவியற் புலத்தில் காணப்படும் விடயங்களை பலம் - பலவீனங்களுடன் ஆராய்கிறது.

மட்டக்களப்பில் இருந்து வந்த “தாரகை” சி.சங்கரப்பிள்ளையை ஆசிரியராகவும் இ.மதனகோபாலனை இணை ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்தது. தமிழ்செல்வன் மாசிலாமணி, அன்பு நெஞ்சன், கருணையோகன், பதியத்தளாவ கே.எம்.பாறுக், செ.குணரத்தினம், அன்புவாணன், கங்காதரன், சோ.ஞானப்பண்டிதன், தமிழ்ப்பிரியன், புதுவை இரத்தினதுரை, சாருமதி, அ.கௌரிதாசன், நீலாவணன், போன்றோரின் கவிதைகளும் வெளிவந்தன. சிறுகதை ஆசிரியராக வெளிப்பட்ட வடகோவை வரதராஜன் இச்சஞ்சிகையூடாகக் கவிஞராகவும் அறிமுகமாகிறார். ஒரு இனிய நண்பனின் இதயக் குமுறல் என்ற இக்கவிதை சுடப்பட்ட நண்பன் ஒருவனின் கண்ணீர் அஞ்சலியாக வெளிப்படுகிறது. ஜெயபாலனின் “மீன்பாடும் தேன்நாடு” கவிதை மட்டக்களப்பின் இயற்கை வளத்தையும் அதன் எழிலையும் நுட்பமாக வெளிப்படுத்திச் செல்கிறது. தாமரைச் செல்வியின் “வாழைத் தோட்டம்”, ச.உதயதர்சனின் “ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறுகிறது”, கமலினி முத்துலிங்கத்தின் “மழை”, தாழை செல்வநாயகத்தின் “நியாயமான போராட்டங்கள்”, காவலூர் ஜெகநாதனின் “எச்சில் இலைகள்”, எஸ்.கே.விக்கி னேஸ்வரனின் புறமோசன், செல்வி பரம சண்முகத்தின் “கோபுரதீபம்”, புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோனின் “புரளும் அத்தியாயம்”, அனுராதா பாக்கியநாதனின் “வாய்ச்சொல் வீரர்கள்”, நீள்கரைநம்பியின் ஓர் ஆண்மை நாறுகிறது, தேவி பரமலிங்கத்தின் “உள்ளே இருப்பது நெருப்பு”, எஸ்.எல்.எம்.ஹனிபாவின் “படிக்கட்டுகள்” முதலான சிறுகதைகளும் தாரகையில் வெளிவந்தன. இக்கதைகள் மக்களின் யதார்த்த வாழ்வில் அவர்கள் எதிர் கொண்ட நெருக்கடிகள், பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. சீவரத்தினத்தின் “அர்த்தராத்திரியில் ஓர் அவதி” நகைச்சுவைக் கதையாகக் காணப்படுகிறது. ச.முருகானந்தத்தின் நியாயமான போராட்டங்கள் குறு நாவலும் தாரகையில் இடம்பெற்றது.

தாரகையில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் பல தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு வளம் சேர்ப்பனவாகவும் அமைந்தன. இயக்குநர் ப.நீலகண்டனின் “திரையும் கதையும்” திரைப்படத்துக்கு நல்ல கதை ஏன் அவசியம் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றது. வடகோவை வரதராசனின் புதுக்கவிதை ஒரு நோக்கு” என்ற கட்டுரை மரபுக்கவிதையோடு ஒப்பிட்டு புதுக்கவிதையை ஆராய்கிறது. புதுக்கவிதை கொண்டிருக்கும் அடிப்படை பண்பு எது என்பதை புதுக்கவிதையின் வடிவம், புதுக்கவிதைகளின் பொருள் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்கிறது. வரி முறிப்பு புதுக்கவிதையை சோபிக்கவும் செய்யும் என்பதையும் இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது. செங்கை ஆழியானின் “கனவுகள், கற்பனைகள், ஆசைகள்” நாவலையும் புலோலியூர் சதாசிவத்தின் முன்னுரையைத் தாங்கி வந்த “நாணயம்” நாவலையும் முன்வைத்து எழுதப்பட்ட “இருநாவல்கள் ஒரு மனப்பதிவு” என்ற விளம்பியனின் கட்டுரை பிரதியின் வெளிப்பாட்டு முறைக்கூடாக நாவலை மதிப்பிடுகிறது. “அன்புமணி பார்வையில் நெருப்பு மல்லிகை” என்ற விமர்சனம் அன்புமணியின் கோணல் பார்வையைப் புடமிட்டுக் காட்டுகிறது. செம்பியன் செல்வனின் நாவலின் கருபொருள், கதாபாத்திரங்கள், பேசும் செய்திகள், எடுத்துரைப்பு முறைகள் முதலானவற்றை முன்வைத்து அன்புமணி காட்டமான விமர்சனத்தை ஆற்றியிருந்தார். நற்பிட்டிமுனை பளீல் அவ்விமர்சனம் தனிப்பட்ட விரோதம் காரணமாகவே ஏற்பட்டது எனக் கூறுவார். சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனரீதியாகத் தனக்கென ஒரு இடத்தைத் தக்க வைத்த தாரகை தனது இருபத்தேழாவது சஞ்சிகையுடன் தன் வாழ்வை முடித்துக் கொண்டது.

ஆசிரியர் கலைமகள் ஹிதாயாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1989இல் சாய்ந்த மருதில் இருந்து வெளிவந்த மலரே “தடாகம்”. மேமன்கவியின் “நவீன ஓவியர் ஓர் பார்வை” என்ற தொடர் கட்டுரை ஈழத்தில் அக்காலத்தில் ஓவியங்களை வரைந்த, வரைகின்ற மாற்கு, ரமணி, ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா, கோ.கைலாசநாதன், ராஜசேகர் முதலான பலரைக் குறிப்பிடுகின்றது. தடாகம் மலையகச் சிறப்பிதழாகவும் வெளிவந்தது. இதில் அந்தனிஜீவாவின் “மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையும் அதன் பணிகளும்”, பன்பாலாவின் “மலையகத்தில் நாடகக்கலை அன்றும் இன்றும்”, கட்டுரைகளும் இடம்பெறுகின்றன. கோமஸ் மற்றும் சாரல்நாடன் இருவருக்கும் இடையில் மலையகம் குறித்து நடந்த கலந்துரையாடல் “நேருக்கு நேர்” என்ற பகுதியூடாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது. தியத்தலாவ இரா.விஜயாவின் “நெஞ்சில் துணிவிருந்தால்” நாவலப்பிட்டி எஸ்.ஸ்டெல்லாமேரி எழுதிய “அவள் துணிந்து விட்டாள்” முதலான சிறுகதைகளும் இடம் பெற்றன. ஏ.ஏ.அஷ்ரப், ரஷித் எம்.ரியால், ஐ.ஜெளபர், குறிஞ்சித் தென்னவன், கீழ்க்கரலை குலசேகரன், இறத்தோட்டை ஜனூல் ஸலாம், நிந்த மணாளன், சித்தி ஜெரீனா கரீம், ஒலுவில் அமீர், ஸெய்னூல் ஏ.நியான், ஹைருன்நிலா ஆப்தீன், கலா விஸ்வநாதன், முதலானவர்களின் கவிதைகளும் “தடாகத்தை அலங்கரித்தன. எம்.எச்.எம்.ஹலீம் தீனின் கவிதைகள் குறித்து கலைமகள் ஹிதாயா எழுதிய ஓர் புதுமைக் கவிஞர் கட்டுரையும் மலரை அலங்கரித்தது.

திருகோணமலையினைக் களமாகக் கொண்டு 80களின் இறுதியில் வெளியான வசந்தம் இதழ் க. கோணேஸ்வரன், ப.சந்திர மௌலீஸ்வரன் ஆகியோரை

இணை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. இலக்கியம், அரசியல் சார்ந்த தளங்களில் இயங்கிய இச்சஞ்சிகை கிராமங்களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகவும் அமைந்தது. வீரநகர், சல்லிக்கிராமம், கோணைசுபரி, திருகோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவை, திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்தின் புனர்வாழ்வுப் பணிகள் குறித்து எழுதப்பட்ட விடயங்கள் வசந்தத்தின் சமூக நோக்கையும் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. க.கனகராசா எழுதிய “தமயந்தி சுயம்வரம்” என்ற கட்டுரை நளவெண்பாவில் உள்ள சுவைத்தக்க பகுதிகளை எமக்கு எடுத்துரைக்க அவருடைய “இலக்கியக் குழுவிலும் இனிய நினைவுகளும்” என்ற பிறிதொரு கட்டுரை பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம் சிறப்பிக்கும் செங்கீரை பருவத்தையும் ஏனைய இலக்கியங்களில் மழலைப் பருவம் சிறப்பிக்கப்படு மாற்றையும் விளக்கி நிற்கிறது. ஆலங்கேணிக்கு செல்லும் போது அங்கு இந்தியப் படையினரால் நடாத்தப்பட்ட சுற்றி வளைப்பை “வசந்தம் ரவுண்டப்பில்” என்ற பகுதி கூறி நிற்கிறது. “மனையாவெளியில் இராட்சதமீன்” என்ற பத்தி பதினெட்டடி இராட்சத மீனான Black tiger shark எனப்படும் கோமராசி மீனவரால் பிடிக்கப்பட்டு விடப்பட்ட சேதியைக் கூறிநிற்கிறது. ப.சிவசங்கரன் “பாவச் சனை, விஜயாவின் “முனை, சரோஜினியின் “மலர்ந்தும் மலராதது”, முதலானவர்களின் சிறுகதைகளும் வசந்தம் இதழில் வெளிவந்தது. திருமலைச் சந்திரன், பொத்துவில் பா.கந்த சாமி, அநூ, மலைமதி சந்திரசேகரன், தாமரைத்தீவான், மு.சித்தார்த்தன், நிலாவெளியூர் கைலைநாதன் முதலானவர்களின் கவிதைகளும் இவ்விதழில் வெளிவந்தன. சந்துரு எழுதிய “ஒருபட்டதாரியின் பால பாடம்” என்ற கட்டுரை பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் காணப்படும் பகிடிவதைகளின் நோக்கத்தையும் அதன் கேடுகளையும் எடுத்துரைக்கிறது. மிலோவன் ஜிலாஸ் எழுதிய “கம்பூனிசத்தின் வீழ்ச்சிகள்” என்ற கட்டுரை சோவியத் ரஸ்யாவின் வீழ்ச்சி குறித்துப் பேசுகிறது.

“அறிவு” இதழ் ஞானாம்பிகை ஸ்தாபனத்தாரின் வெளியீடாக கிழக்கிலங்கை திருகோணமலையிலிருந்து வெளிவந்தது. சமயம், அறிவியல் படைப்பு முதலான வற்றைத் தாங்கி வெளிவந்த இவ்விதழ் 1979இல் திருமதி செந்தில் குணச்சந்திரன் அவர்களை ஆசிரியராக கொண்டு கையெழுத்துப்பிரதியாக வெளிவந்தது. பின்னர் 1988இல் ஜெயசந்திரன் ஜெயமயூரன் அவர்களை ஆசிரியராக கொண்டு மூன்று இதழ் அச்சில் வெளிவந்தநிலையில் தை 2001ஆண்டுடன் நின்று போனது. அதன் பின்னர் s.p. ராமச்சந்திரா முதலியோரால் மீள ஆரம்பிக்கப்பட்டு இரு மாத இதழாக வெளிவந்தது. மாணவர் மனத்தில் விழுமியக் கருத்துக்களை விதைக்கும் முகமாக வி.திரியம்பகனின் ஒழுக்கமும் கல்வியும், பா.பகீரதியின் ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு, சுவாமி வீரபத்திரானந்தரின் தூய மனம் முதலான கட்டுரைகள் அறிவு இதழில் வெளிவந்தன. ஜெ.ஜெயமயூரனின் கணித மேதை ராமானுஜம், சூர்ய நாராயனின் விண் கற்கள், க.சின்னத்தம்பியின் கணிதம் கற்பிப்பதில் ஸ்கொட் என்பாரின் கருத்துக்கள், வ.வேழினியின் விஞ்ஞானத்தின் விருத்தி, ஞா.இரத்தினசினிகம் பாலாட்டிகளில் பலவகையா, ப.ஆருரனின் கணிதமும் தமிழரும், ஸ். அமிர்தலிங்கத்தின் விஞ்ஞான விளக்கம், எஸ்.பரராஜசிங்கத்தின் “வால்வெள்ளிகள்”, எம்.சிவலிங்கத்தின் “மின்கல்வி”(e.Education) முதலான கட்டுரைகள்

வாசகரின் அறிவுக்குத் தேவையான தகவல்களை வழங்கியது. வ.க.பரமநாதனின் சித்திரை பாவையே சிரித்துவா, செல்வியின் லஞ்சப் பேய்களின் ஊழித் தாண்டவம் முதலான கவிதைகளும் அறிவுக்குப் புதுப் பொழிவைத் தந்தன. அறிவு 28 இதழ்களுடன் முடிவுக்கு வந்தது.

திருகோணமலையில் இருந்து 1986 மே முதல் 1995 வரை வெளிவந்த இதழே “தாகம்”. இரு மாத இதழாக வந்த தாகத்தின் ஆசிரியர் மைக்கல் கொலின் ஆவார். தாகத்தின் ஆரம்ப இதழ்கள் ரோணியோ பதிப்பாக வெளிவந்தது. வி.கங்கா, பித்தன், திருமலைராஜன், அஷ்ரபாநூர்தீன், திருமலைத்திருமகன், மைதிலி, பாலை யூற்று அநூ, அ.உமாபதி, எம்.கே.சுபாசிப், அக்குறணை இளைய அப்துல்லாஹ், தாமரைத் தீவான், பற்குணம், ஒட்டமாவடி அறபாத், கநேஷ் (எம்) தர்மலிங்கம், இரா.குணசீலன், கவிகாளிதாசன் முதலானோரின் கவிதைகளையும் தாங்கி தாகம் வெளிவந்தது. பேராசிரியர் அருணன் என்பவரால் எழுதப்பட்ட “நா.பா.வின் படைப்புக்களில் வாழ்வின் ஜதார்த்தங்கள் உண்டா?” என்னும் கட்டுரை பார்த்தசாரதி காட்டும் பாத்திரச் சித்திரிப்பு வாயிலாகவும் அவருடைய நாவல்கள் கொண்டிருக்கும் கருவும் அது எடுத்துரைக்கும் இலட்சிய வேட்கையும் நடைமுறைக்கு பொருந்தாது என்பதைக் கூறிநிற்கிறது. தஞ்சாவூர் கவிராயர் மொழி பெயர்த்த ஜப்பானிய ஹைகூ கவிதைகளையும் தாங்கி இவ்விதழ் வெளிவந்தது. ஏ.வே.குணவர்த்தனா எழுதிய “இலங்கையின் சாலையோர நாடகக் கலை” என்ற கட்டுரை பெரஹெராக, வெசாக் காலங்களில் இடம் பெறுகின்ற வீதி நாடகங்கள் குறித்த தகவல்களைத் தருகிறது. என்.கே.ரகுநாதனின் “நிலவிலே பேசுவோம்” சிறுகதையையும் மீள்பிரசுரம் செய்திருந்தது. அமீர்உன் கே.மொகமட்டின் சிதைக்கப்படும் கனவுகள் இன ஐக்கியம் இல்லாத சிங்கள நாட்டில் உத்தியோக நிமித்தம் ஏற்படும் அல்லல்களைக் கூறுகிறது. அருள் சுப்பிரமணியம் தனது முதல் பிரசவம் மற்றும் நாவல் அருபவங்களை பகிரும் “எனது நாவல் அனுபவம்” என்ற கட்டுரை நாவல் எழுதுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த காரணிகளையும் விளக்கி நிற்கிறது. மைதிலியின் “தேடல்கள்” கட்டுரை பாலுமகேந்திராவின் திரைப்படங்களைப் பேசினிந்கின்றன. தாகம் சஞ்சிகைக் கூடாக அறியப்பட்ட எஸ்.லிங்கேஸ்வரனால் தொடங்கப்பட்ட கலை இலக்கிய இதழான “சுவடுகள்” இரு இதழ்கள் வெளிவந்த நிலையில் தன்னை முடித்துக் கொண்டது. 1987ஆம் ஆண்டு தில்லைக்குமரன், சசிக்குமார் ஆகியோரால் தொடங்கப்பட்ட “கோணைத் தென்றல்” இருபது இதழ்கள் வெளிவந்த நிலையில் நின்று போனதும் நாமறிந்ததே.

கிழக்கு மாகாணத்தில் இருந்து வந்த சஞ்சிகைகள் பல நவீன இலக்கியத்துக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தன. அவ்வகையில் களம் கலை இலக்கிய வட்ட இதழாக வெளிவந்த “களம்” இலை மறை காயாக இருக்கும் படைப் பாளிகளை இனங்கண்டு அவர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. பாரம்பரியக் கலைகளை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்தி வந்த “களம்” இதழ் சிறந்த இலக்கியத்துக் கான ஏடாகவும் விளங்கியது. முனைவன் எழுதிய “மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள்”, பேராசிரியர் அருணாசலம் எழுதிய “சூழ்த்து தமிழ் இலக்கியத்தில் இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சினைகள்”, “போடியார்

மாப்பிள்ளை சில குறிப்புகள்”, அன்புமணி எழுதிய “மட்டக்களப்பு இலக்கிய வளர்ச்சி”, பொன் சிவானந்தன் எழுதிய “வியளமும் வினையும்”, சபா.ஜெயராசாவின் “அண்மைக் காலத்தைப் புதுக்கவிதை படி வளர்ச்சி”, மு.பொன்னம்பலத்தின் “போரின் முகங்களும் இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளும்”, கொ.நோ.கொன்ஸ் ரன்ரைன் எழுதிய “எமது படைப்பாக்க முயற்சிகளில் மேலைத்துவத்தின் செல்வாக்கு”, சி.சிவசேகரம் எழுதிய “தமிழ்க் கலைகளின் தமிழ்த் தன்மை தொடர்பாக”, சி.ஜெயசங்கரின் “கூத்தரங்கின் புத்துருவாக்கம் ஒரு கதேசிய நவீன வாதத்தின் திறவுகோல்” முதலான கட்டுரைகள் களத்தின் ஆழத்துக்கு களம் அமைத்தன. வ.அ.இராச ரத்தினம், ஞானரதன், பித்தன், போன்ற சிறந்த படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகளும் களத்தில் பிரசுரமாகி இருந்தன.

தனித்துவமான வடிவ, உள்ளடக்கத்துடன் உமாவரதராஜனை ஆசிரியராகக் கொண்டு கல்முனையில் இருந்து 1988 சித்திரை மாதம் முதல் வெளிவந்த சஞ்சிகையே “வியூகம்”. கலக்காரனின் குரலாக வியூகத்தில் வெளியான “பாறுக்கின் பக்கங்கள்” வாசகர் கவனத்தை ஈர்ந்த பகுதியாகக் காணப்பட்டது. டங்காக் கவிதைகள், ஐவன்பீரின் ஒவியங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் என வியூகத்தின் காத்திரத்தன்மையான பக்கங்கள் விரிந்து செல்கின்றன. வீ.ஆனந்தன் மகாகவி வைலோப்பிள்ளி ஸ்ரீராமேனோனனுக்கு எழுதிய அஞ்சலி குறிப்பு மலையாள இலக்கியத்தை அறிய உதவுகிறது. சொல் விளையாட்டுக்கள், அதீத பிரச்சாரப்பண்பு, இறுக்கமின்மை முதலான பண்புகளைக் கொண்டு வெளிவந்த வைரமுத்துவின் கவிதைகளை கிண்டலும் கேலியுமாக எடுத்துரைக்கும் விமர்சனமே மன்கூர் ஏ.காதரின் பக்கம். உமாவரதராஜனின் பக்கம் பாறுக்கின் “பதம்” கவிதை தொகுப்பை காரமாக விமர்சிப்பதுடன் அக்கால திரைப்படம் குறித்தும் பேசுகிறது. பிறமொழி இலக்கியங்கள், கலைகளை அறிமுகம் செய்த வியூகம் இதழ் சத்தியஜித் ரே, சோலைக்கிளியின் கவிதைகள், தமிழ் மெல்லிசைப் பாடல்கள், க.நா.சுவின் ஆளுமை குறித்தும் விரிவாகப் பேசியது. வியூகம் இதழ் 2021ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் புதிய களங்களுடன் வெளிவந்தது. டணிஸ்காரனின் கவிதைகள் நவீன கவிதைகளின் புதிய சாத்தியங்களை எழுதிச் செல்கிறது. ஹஸீனின் ஆற்றில் ஒரு பூ படப்பிடிப்பின் கணங்களை அனுபவக் கதைகளாகச் சொல்லிச் செல்கின்றன. சிவவரதராஜனின் உண்மை, எளிமை, மனிதநேயம் கல்லூரன்” என்ற கட்டுரை கல்லூரின் கவிதை வெளியைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. பழைய வியூகத்தைப் போலவே சோலைக்கிளியின் கவிதைகளும் நம்பிக்கைத் தரும் பழைய மூசாப்பில் கட்டமைய வியூகம் புதுப்பரிமாணம் பெறுகிறது.

மருதூர்பாரியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த “முனைப்பு”ச் சஞ்சிகை மாசி 1989 முதல் கல்முனையில் இருந்து வெளிவந்தது. சண்முகம் சிவலிங்கம். நற்பிட்டி முனை பளீல், மருதூர் கொத்தன், மு.இ.அ.ஐபார், எம்.ஐ.எம்.றஊப், இப்பனு அஸுமத் எம்.ஏ.ஹசன், எஸ்.எச்.எம்.ஜமீல், அறநிலா, கே.எஸ்.சிவகுமாரன், சோலைக்கிளி என பலர் பங்களிப்புச் செய்தனர். அமைப்பிலும் உள்ளடக்கத்திலும் நம்பிக்கையைத் தரும் இதழாக முனைப்பு துலங்கியது. அழகியல் தேர்ச்சிகளுக்குட்படாது பிரச்சாரப்பாங்கற்று புதிய மாற்றங்களை

உள்வாங்கி வெளிவந்த இலக்கிய இதழான முனைப்பு கலை, இலக்கியங்களுக்கூடாக ஆழ்ந்த கனமான விடயங்கள் குறித்தும் பேசியது. மாயப் புல்லாங்குழல் எனும் சீனச் சிறுவர் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு ஜின்யுன்சியன் என்பவரால் எழுதப்பட்ட அறிமுகவரையை ஆங்கில வழியாகத் தமிழில் சா. தட்சணாமூர்த்தி தந்திருந்தார். சீனா நாட்டில் இருந்த பாரம்பரிய கதைசொல்லும் முறைமையை இக்கட்டுரை நுண்மையாக ஆராய்கிறது. இன்று மதிப்புரையும் திறனாய்வும் ஒன்றெனக் கையாளப்படும் சூழலில் கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் மதிப்புரையும் திறனாய்வும் என்ற கட்டுரை மதிப்புரைக்கும் திறனாய்வுக்கும் இடையிலான அடிப்படை வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் மனிதநேயமும் மண்ணாங்கட்டியும் மருதூர் பாரியின் “மறுகரையின் நிறம்”, எம்.ஐ.எம்.றஊப் பின் “இடையில் வெளிகள்” அல்.அஸுமத்தின் “வான்கோழி” முதலான சிறுகதைகள் கச்சிதமான வடிவமைப்புடன் யதார்த்தமான வாழ்க்கையைத் துல்லியமாய்ச் சித்திரித்துச் செல்கின்றன. ஜே.எம்.எம். அப்துல் காதிர் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு ஆற்றிய பணியை செய்யது ஹசன் மௌலானாவின் “இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சி அறிஞர் ஜே.எம்.எம். அப்துல் காதிர்” என்ற கட்டுரை விளக்கி நிற்கிறது. முனைப்பில் தமிழ் முஸ்லிம் உறவுகளின் ஊசலாடல்கள் நுட்பமாக வெளிப்படுகிறது. இன முரண்பாடுகளுக்கப்பால் இலக்கியத்தை நேசிக்கும் மனவுணர்வினை முனைப்பு ஆழமாக வெளிப்படுத்திச் சென்றிருக்கிறது. கவிஞர் நீலாவணன் குறித்து மருதூர்க் கொத்தன் எழுதிய கட்டுரையும் அ.ஸ.அப்துஸ்ஸமது குறித்து ஈழமுரசு முல்லைமணி எழுதிய “இஸ்லாமிய பண்பாட்டினை இலக்கியத்தில் வடிக்கும் அ. ஸ. அப்துஸ்ஸமது” என்ற கட்டுரையும் இதனை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. நிலா. தேவராசன், கே.எஸ்.சிவகுமாரன், கருணாகரன், வாசு தேவன், சண்முகம் சிவலிங்கம் என பல தமிழ் படைப்பாளிகள் முனைப்பின் வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக இருந்துள்ளார்கள்.

சாருமதி, வாசுதேவனை ஆசிரியராகக் கொண்ட வெளிவந்த “பூவரசு” இதழ் தமிழ் எழுத்துலகில் தனக்கென தனித்துவ பாதையை அமைத்துக் கொண்டது. வாசுகி ஜெயசங்கரின் “ஒவியம் : மரபிலிருந்த நவீனத்துவத்திற்கு”. செ.யோகராசாவின் “மட்டக்களப்பு கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஆனந்தன்”, “மட்டக்களப்பு பிரதேச சிறுகதை தோற்றமும் வளர்ச்சியும்”, சி.ஜெயசங்கரின் “முற்றுகையிடப்பட்ட நாட்களின் அரங்கு”, “நவீன வாதமும் தமிழ் நாடகமும்” சாருமதியின் “துன்ப அலைகள் குறுநாவலா ஒரு குறுகிய குறிப்பு” வித்துவான் சா.இ.கமலநாதனின் “மட்டக்களப்பு பற்றி பிறநாட்டவர் தரும் தகவல்கள்”, சித்திரலேகா மௌனகுருவின் “பெண்நிலைவாதமும் மாற்று அரங்கும்” முதலான கட்டுரைகளும் சோலைக்கிளி, அபிமன்யன், சாருமதி, வாசுதேவன், ஆத்மா, சு.வில்வ ரத்தினம் ஆகியோரின் கவிதைகளும் மலரை அலகரித்தன.

மட்டக்களப்பு பயனியர் வீதியில் இருந்து வெளிவந்த இதழான “வயல்” கிழக்கிலங்கையில் சமூக, அரசியல், இலக்கிய முயற்சியை வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கில் 1986முதல் உருவாக்கப்பட்டது. சாருமதியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த இம்மலரில் P.பேரின்ப ராசாவின் “சங்க இலக்கியத்தில் திருமுருகாற்றுப் படையின்

சிறப்பு”, சி.வசந்தராசப்பிள்ளையின் “அதிகார பரவலாக்க மும் இலங்கையின் அரசியல் அமைப்பும்”, சாருமதியின் “மேத்தாக்களும் புறநானூறும்”, பால.சுகுமாரின் “தமிழர் சமூக பண்பாட்டியில் வரலாற்றுத் துறையில் பேராசிரியர் வானமாமலையின் பணி” க.கனகசுந்தரத்தின் “கம்பூனிசம் காலாவதி ஆகிவிட்டதா?” வே.குணரத்தினத்தின் “சார்க்: டாக்காவிலிருந்து கொழும்பு வரை ஒரு பொது ஆய்வு” முதலான கட்டுரைகளும் பிறநாட்டு அறிஞர்களான வாங் - ஷி - ஷிவாங், கஸ்லாவி அஷ்ஷம்ஸ் முதலானவர்களின் கவிதைகளும் இடம்பெற்றன. வயல் ஐந்தாவதும் இறுதியு மான இதழ் சுபத்திரன் சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது. வயலில் இடம் பெற்ற பெரும்பாலான கட்டுரைகள் பட்டப்படிப்பு மாணவர்களின் கல்விக்கு வித்திடுபவையாக அமைந்தன.

1990களுக்குப் பின் கிழக்கிலங்கையில் ஏராள மான சஞ்சிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கின. “கிழக்கொலி” (1990), பெண்(1991), தடம்(1992), ஆகவே(1992), படிகள் (1993), சுவைத்திரன் (1993), உதயம்(1994), மூன்றாவது மனிதன் (1996), அரங்கம்(1997), பெயர்(2001), நீங்களும் எழுதலாம் (2007) போது(1998), பேனா(2002) முதலான சஞ்சிகைகளைக் கூறலாம்.

திக்கவயல் சி.தர்மகுலசிங்கத்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1993ஆம் ஆண்டில் இருந்து வெளிவந்த சுவைத்திரன் இதழ் மட்டக்களப்பைக் களமாகக் கொண்டு இயங்கியது. தேசிய எல்லைகளைத் தாங்கி தெவிட்டாத நகைச்சுவை இதழாக இது வெளிவந்தது. கவிதை, கட்டுரை, கார்ட்டூன், நாட்டுக்கருடன் கேள்விபதில், தமிழ்ப் பாரம்பரியக்கதைகள், கோடிநன்மை பெறும் சிந்தனைத் துளிகள், அகராதிப்பகுதி, திருவள்ளுவர் ஜோக்ஸ் பகுதி, கொழும்பு டயரி, இரண்டு நிமிடக்கதைகள், சுவைத்திரன் குறுக்கெழுத்துப் போட்டி, பேனா நண்பர் பகுதி, நேர்காணல், தமிழ் நாட்டுச் சிரிப்பு எனப் பல பகுதிகள் சுவைத்திரனில் இடம்பெற்றன. ஷெல்லிதாசன், செ.குண ரத்தினம், றிஜானா ஏ.மஜித், த.மலர்ச்செல்வன், இரா.தவ ராஜா, உடப்பு கானா மூனா, முதலானவர்களின் கவிதை களும் சுவைத்திரன் இதழில் இடம்பெற்றன. நேர்காணல் பகுதியில் ராஜகவி ராஹிலுடன் இலக்கிய நேர்காணலை அதிசயனும் நிகழ்த்தி இருந்தார். இலக்கியத்தில் “சிரித்திரன் காலம்” தொடர்பாக திக்கவயல் எழுதிய தொடர் கட்டுரை சிரித்திரன் இதழின் தனித்துவமான பக்கங்களை எமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன. மிதுனம், தாமரைச்செல்வி, பால சங்குப்பிள்ளை, கா.சிவலிங்கம் முதலானவர்களின் சிறுகதைகளும் செங்கை ஆழியானின் “ஆச்சி பயணம் போகிறாள் நாவலும் சுவைத்திரன் இதழுக்குப் புதுப் பொலிவைத் தந்தன. தன் இளமைக்கால அநுபவங்களை மாஸ்டர் சிவலிங்கம் இளமை நினைவுகள் என்ற பெயரில் சுவைத்திரன் இதழில் தொடராக எழுதினார். பதினேழா வது இதழுடன் சுவைத்திரன் நின்று போனது. திக்க வயல் சி.தர்மகுலசிங்கம் என்ற ஒரு தனி மனிதனின் வாழ்நாட் சாதனையே சுவைத்திரன்.

மட்டக்களப்பிலிருந்து சித்திரை - ஆனி 1994ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த கலை இலக்கிய காலாண்டு இதழே “உதயம் இதழின் ஆசிரியர் உஷாதேவி தேவதாசன் ஆவார். கவிமணி திமிலைத் துமிலனின் மணிழாவைச் சிறப்பிக்கும் நோக்கில் அவருடைய “பொன்னுலகில் கால் பதிப்போம்” என்ற கவிதையை உதயம் இதழ் வெளியிட்டது. சுபமங்களா ஆசிரியர் கோமல் சுவாமிநாதன் மட்டக்களப்பிற்கு விஜயம்

செய்த வேளையில் அவரிடம் எடுக்கப்பட்ட நேர்காணலை யும் இச்சஞ்சிகையில் காணலாம். மட்டக்களப்பு விஜயம் அவரின் மனத்தில் கிளர்த்திய அனுபவப் பகிர்வுகளையும் நாடகம் மற்றும் சுபமங்களா இதழியல்துறையில் அவருக் கிருந்த ஈடுபாட்டையும் இந்நேர்காணல் எம்குணர்ந்தி நிற்கிறது. பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களுடனான நேர்காணல் நாடகம், நவீன சமுத்திலக்கியம் குறித்த பதிவுகளாக அமைகின்றன. ஏகலைவனின் “ஆக்கிரமிப்பு”, உடுவில் தில்லை நடராசாவின் “விநோதமான சாதனம்” முதலான சிறுகதைகளையும் இவ்விதழ் கொண்டிருந்தது. பி.ஹரிக்குமார் மலையாளத்தில் எழுதிய இஸ்திரிக்கை என்ற சிறுகதையை ஆனந்தன் இவ்விதழ்க்காக மொழி பெயர்த்திருந்தார். வங்காள எழுத்தாளர் பானாபுல் எழுதிய திலோத்தமா சிறுகதையை ஆங்கிலத்தில் இருந்து அன்னலட்சுமி இராஜதுரை தமிழில் மொழி பெயர்த்திருந்தார். 1960களில் கல்கி நடத்திய சிறுகதைப் போட்டி யில் முதல் பரிசு பெற்ற நவத்தின் “நந்தாவதி” சிறுகதையை யும் இச்சஞ்சிகை மீள்பரிசுரம் செய்தது. சிறிய சஞ்சிகை யானாலும் மட்டக்களப்பு பெருமை சேர்த்த நிறைவான சஞ்சிகை.

செ.யோகராசா ஆசிரியரின் இலங்கை பெண் எழுத்தாளர்கள், அந்தனி ஜீவாவின் “மலையக இலக்கிய வளர்ச்சி”, கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் திரையில் கவிதை எழுதும் பாலுமகேந்திரா முதலான கட்டுரைகளும் மலரின் காத்திரத்தன்மைக்குச் சான்று பகர்கின்றன. ஐலண்ட் இதழ்க்காக பாலுமகேந்திராவுடன் சிவகுமார் எடுத்த பேட்டியின் தமிழ் வடிவமும் இச்சஞ்சிகையில் வெளி வந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. வாசுதேவன். வாசுகி குண ரத்தினம், ம.சுனர்ந்தினி, முகமட் அபார், சசிகலா சுப்பையா, வெல்லவூர்க்கோபால், நீலாவணன், ஞான மணியம் முதலான பலரின் கவிதைகள் இதழின் கனதிக்குத் துணைநின்றன. இச்சஞ்சிகையில் உள்ள “படையல்” என்ற பகுதி படித்துச் சுவைத்த நூல்கள் குறித்த விமர்சனங்களைத் தந்தது. மௌ.சித்தார்த்தனின் பத்தி அலெக்ஸி ஹேலியின் “ஏழுதலைமுறைகள்” என்ற மொழிபெயர்ப்பு நாவலையும் செ.போத்திரெட்டியின் பத்தி ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதை என்ற நாவலையும் அறிமுகம் செய்தன.

போது 1998 முதல் வாகரைவாணனை ஆசிரிய ராகக் கொண்டு வெளிவந்த மலர். “போதித்தல், சாதித்தல்” என்னும் இரு பணிகளை முன்னேடுக்கும் நோக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “போது” மலர் மலந்தும் மலாராத போது பருவத்தில் உள்ள மாணவர்களை கவனத்தில் கொண்டு வெளிவந்த இம்மலர் இருமாத இதழாக வெளி வந்தது. “வினையாட்டு வினையானது”, கண.மகேஸ்வர னின் “பரிசு”, வாகரைவாணனின் “விஜயபாகு”, முதலான சிறுகதைகள் “போது” இதழை சிறுவர்களிடத்தில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தது. “சிறுவர்களின் ஆற்றல் வளர்” என்ற பதிவில் இடம்பெறும் குட்டிக்கதைகள் கதையாக மட்டுமின்றி சிறுவர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் தீனியாக வும் அமைகின்றன. வாகரைவாணனின் சித்தர் இலக்கியம்”, “சொற்களும் அவற்றுக்குத் தரப்படும் தவறான விளக்கங் களும்” அன்புமணியின் “தமிழ் இலக்கியப் பணியில் டாக்டர் மு. வ.”, ஞானியின் “தமிழ்நாவல் இலக்கியம்” மற்றும் “இரண்டு சொற்களும் அவற்றுக்கான விளக்கங் களும்” முதலான கட்டுரைகள் இதழைக் காத்திரமாக்கின. மாணவரிடம் ஆன்மீகநெறியைக் கட்டி எழுப்பும் வகை

யில் பைபிள் கதைகளும் போது இதழில் இடம்பெற்றன.

1990களின் நடுபகுதியில் கிழக்கு பல்கலைக் கழக தொழிலாளர் சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்ட “கிழக்கொளி இதழ்” மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தை முன்னிலைப்படுத்தி வெளிவந்த இதழாகும். கிழக்கொளி காத்திரமான கட்டுரைகளுக்கு வழி சமைத்தது. கல்வியியல் சார்ந்த அறிவைப் பரவலாக்கும் நோக்கில் கனதியான கட்டுரைகளும் கிழக்கொளியில் வெளிவந்தன. ச.குலசிங்கத்தின் “இலங்கையின் கல்விமொழிக் கொள்கை ஒரு பார்வை”, கலாநிதி ப.வே.இராமகிருஷ்ணனின் “உயர் கல்வி”, “பழ.பொன்னை யாவின் “கல்விப் பயன்”, கலாநிதி தெய்வநாயகம் திருச் செல்வத்தின் “மட்டக்களப்பு மாவட்ட கல்வி வளர்ச்சியும் தேசிய மட்டத்தில் உயர்தர மாணவர்களை சித்திபெறச் செய்தலும் அதன் முக்கியத்துவமும்” முதலான கட்டுரைகள் கல்வித்துறைசார் கற்கைகளில் அதிகதாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அறிவிலக்கிய அடிப்படையிலும் கிழக்கொளி இலங்கியது. எம்.வரணகுலசிங்கத்தின் “ஞாயிற்று சக்தியும் அதன் சமநிலையும்”, செல்வி.பா.தர்மரெத்தினத்தின் “கண்ணி பற்றிய அறிவும் அதன் பிரயோகங்களும்” முதலான கட்டுரைகள் மாணவர் மனத்தில் சிந்தனையைத் தூண்டி அறிவினைக் கட்டி எழுப்பும் வகையில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் ஆகும். அழகியல் சார் எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் பிறருக்கு விளக்கும் நோக்குடன் கலைகள் குறித்தான கட்டுரைகளும் கிழக்கில் வெளியாகின. அருந்ததி சபாநாதனின் “ஓவியம் அடிப்படை அம்சங்களும் இரசித்தலும்” ந.மலர்விழியின் “உலக நாடக வரலாற்றில் கிறீஸின் பங்கு”, வடிவேல் இன்பமோகனின் “மட்டக்களப்பின் அரங்கச் செயற்பாட்டில் விமோசனா”, க.சீவரத்தினத்தின் “ஆளுனர் விருது பெற்ற பறைமேளக் கூத்துக் கலைஞர் கலாபூசணம் வையன் ஆணைக்குட்டி”, பேராசிரியர் செ.யோகராசாவின் ஈழத்து நவீன நாடக வளர்ச்சி முதலான கட்டுரைகள் ஆரம்ப கற்கை மாணவருக்கு பயனுடைய வகையில் கலை குறித்தான தகவல்களைத்தருகிறது.

கிழக்கொளியில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் பல நவீன இலக்கியத்துக்கு வழி அமைத்துக் கொடுத்தன. பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் “ஈழத்து தமிழிலக்கிய வரலாறு அதற்கான எழுதுமுறை பற்றிய ஒரு குறிப்பு”, பேராசிரியர் செ.யோகராசாவின் “பாரதியின் வசன கவிதைகளும் காற்றும்”, “இருபதாம் நூற்றாண்டு முடிவில் ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியம்”, “கண்ணகி வழக்குரையில் கண்ணகி”, “இருபதாம் நூற்றாண்டு முடிவில் ஈழத்துச் சிறுகதை”, “சிறுகதை எழுதுவோம்”, “பாரதி புகழ் பரப்பிய முதல் புலமையாளர் ஈழத்துப் பண்டிதை பத்மாசினி அம்மையார்”, “இருபதாம் நூற்றாண்டு முடிவில் சுவாமி விபுலானந்தரின் வாழ்க்கையிலிருந்து”, “இருபதாம் நூற்றாண்டு முடிவில் ஈழத்து வாசகர்கள்”, பேராசிரியர் சித்திரலேகா மௌனகுருவின் “தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆண்முதன்மைக் கருத்துநிலை”, திருமதி றூபி வலன்ரீனா பிரான்சினின் “மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் வழங்கும் பேச்சுத்தமிழ்”, சுப்பிரமணியன் ஜெயச்சந்திரனின் “பிரதியின் மரணம் ஒரு விமர்சனத் தலையீடு”, “தேம்பாவணி - இரட்சணிய யாத்திரிகம் சில குறிப்புகள்”, எஸ்.மோசேலின் “ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் அறுபதுகள் - ஒரு நோக்கு”, ந.சுபராஜின் “தமிழகத்து பிராமிச் சாசனங்களும் சமணமும்”, ந.வெ.மின்

னொளியின் புலம்பெயர் இலங்கைத்தமிழர் படைப்புக்களும், சவால்களும்” முதலான கட்டுரைகள் ஆழமானவை. த.மலர்ச்செல்வன், சி.சிவசேகரம். வாசுதேவன், ஓட்ட மாவடி எம்.பி.நளீம், இளையஅப்துல்லாஹ், ஈ.கிரிதரன், க.அன்பழகன் முதலானவர்களின் கவிதைகள் கிழக்கொலிக்கு வலுச்சேர்த்தன.

“படி” இதழ் 1993 தை மாதத்தில் இருந்து வெளிவர ஆரம்பித்தது. மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளியான இந்த சஞ்சிகையின் ஆசிரியர்களாக வெ.தவராஜா, கே.லோரன்ஸ், ஜி.நிமல்ராஜ் இருந்தார்கள். இருமாத இதழான இச்சஞ்சிகை கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்தது. வாசகர்களின் இரசிகத்தன்மையை வணிகம் செய்யாது நவீன இலக்கியங்களை முதன்மைப்படுத்தி, வாசகனை தெளிவுபெறச் செய்வதை நோக்காகக் கொண்டு “படி” இதழ் வெளிவந்தது. வாசுதேவன், சோலைக்கினி, அ.சங்கரி, இனியவன், நட்சத்திரன் செல்விந்தியன், என்.ஆத்மா, சண்முகம் சிவலிங்கம், மன்கூர் ஏ.காதிர், முதலான கவிஞர்களின் கவிதையும் இவ்விதழில் வெளிவந்தது. பித்தனின் “பெரும் பயணம்” சிறுகதையும் “படி”யில் வெளிவந்தது.

அனுர பண்டார ராஜகுரு எழுதிய “சிங்கள நாடக உலகில் பரதமுனி எதிரிவீர சரத் சந்திர” கட்டுரையை தமிழில் மகேஸ் சோமசுந்தரம் மொழிபெயர்த்தார். எதிரிவீர சரத் சந்திரவின் ஆளுமையை அக்கட்டுரை எழுத்தாளரின் மனப்பதிவாக வெளிப்படுத்தியது. செ.யோகராசா அவர்களை சிறுகதையாசிரியராகவும் அறியச் செய்த பெருமை “படி”யைச் சேரும். கருணையோகன் என்ற பெயரில் “சுடு நெருப்பும் கட்டெறும்புகளும்” என்ற சிறுகதையை “படி” இதழுக்கு எழுதினார்.. ஓவியர் சி.தட்சணாமூர்த்தி குறித்த ஒரு விரிவான பதிவை தா.சனாதனன் “இந்திய சிற்ப ஓவியக் கலைஞர் சி.தட்சணாமூர்த்தி” என்ற பெயரில் கட்டுரையாக எழுதியிருந்தார். கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு என ஆனந்தன் தன் பல்வேறு பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்திய இடம் “படி” ஆகும். வங்காள எழுத்தாளர் விமல் மித்ரா குறித்து வீ.ஆனந்தன் எழுதிய “சாதாரண நடத்தை”யில் எழுதிய அசாதாரண எழுத்தாளர்” என்ற கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது. பி.எம்.சுகிற் மலையாளத்தில் எழுதிய “விடுதலை” சிறுகதையை காலச் சூழல் அறிந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்திருந்தார். புலம் பெயர் இலக்கியங்களின் சிறப்பினை “படியில்” வெளியாகிய “தொலைதூர வெளிச்சங்கள்” என்ற பகுதி எடுத்துரைத்தது. அவ்வகையில் கி.பி.அரவிந்தனின் “முகங்கொள்” கவிதைத் தொகுப்புக்கு அபிமன்யு எழுதிய விமர்சனம் அரவிந்தனின் யாழ்ப்பாண, புகழிட, தமிழக அனுபவங்களின் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்கிறது. இதுபோல ராஜேஸ்வரி பால சுப்பிரமணியத்தின் “உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள்” நாவலுக்கு ஒரு விமர்சனத்தையும் அபிமன்யுவே எழுதினார். புலம் பெயர் நாட்டில் தமிழர்களின் வாழ்வை இக்கட்டுரை சமூக, பண்பாட்டுத் தளத்தில் வைத்து ஆராய்கிறது. சுகனின் நுகத்தடி நாட்கள் கவிதைத் தொகுப்புக்கான விமர்சனத்தையும் செ.யோகராசா இப்பகுதியிலேயே எழுதினார். திருகோணமலை இலக்கிய கர்த்தா வ.அ.இராசரத்தினத்தினம், சினிமா நெறியாளர் பிரேமரத்தினா போன்றோர்களின் நேர்காணலும் “படி”யில் இடம் பெற்றன.

சோலைக்கிளியின் “காக்கை நாய்ச் சவாரி”, ரீ.எஸ்.ஜெயபர்கானின் “மௌனத்த அக்கினியும் மரணித்த நேசமும்”, வாசுதேவனின் “இறுதி நேரம்”, அ.சங்கரியின் “விடுதலை வேண்டினும்” போன்ற கவிதைகள் படிக்கு புதுப் பொழிவை தந்தன. கலாநிதி.சி.மௌனகுருவின் “எழுத்தாளர்களும் விமர்சகர்களும் சமகாலப் பிரச்சனைகளும்”, அருந்ததி சபாநாதனின் “இலங்கை ஓவியக்கலைக்கான மரபின் தேடல்”, கலாநிதி செ.யோகராசாவின் “இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்கள் ஒரு பார்வை” போன்ற கட்டுரைகள் படியை ஆழப்படுத்தின. சிங்களத்திரைப்பட இயக்குநரும், தயாரிப்பாளரும், உரையாசிரியருமான லெஸ்ட்ஜேம்ஸ் பீரிஸை அறிமுகம் செய்யும் சோ.மகேஸ் வரனின் விவரணத் திரைப்படத் துறையில் லெஸ்ட்ஜேம்ஸ் பீரில் கட்டுரையும் படியைக் கலைரசனையோடு பார்க்க வைத்தன.

மு.இ.சு.ஜபார் அவர்களை ஆசிரியராக கொண்டு “ஆகவே” இதழ் 1992 ஐப்பசி மாதம் முதல் வெளிவர ஆரம்பித்து 1993ஆம் ஆண்டு தனது வருகையை நிறுத்தி கொண்டது. பின்னர் 2005 இல் மீண்டும் வெளியாகி ஈரிதழ்களுடன் மீண்டும் நின்று போனது. சிறந்த மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளை ஆகவே தந்துள்ளது. மரினாட்ஸ்வெடேய்வாவின் “மரினா” என்ற கவிதையை எஸ்.வி.ராஜதுரையும் லாங்ஸ்டன்ஹ்யூக் “முடிவு” என்ற கவிதையை ஜபாரும் பெர்டோல்ட்-பர்க்டின் “வசந்தகாலம் குறித்து” என்ற கவிதையை பிரம்மராஜனும், மாலினி பீரிஸின் “பாறையின் பாடல்” கவிதையை ந.சத்திய பாலனும் ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்தனர். சண்முகம் சிவலிங்கம், மு.பொன்னம்பலம், ஜெயபாலன், தானா.விஷ்ணு, த.அஜந்தகுமார், யாத்திரிகள், ஜபார், சித்தாந்தன் போன்றோரின் கவிதைகளும் ஆகவேயை அலங்கரித்தன. கவிதை குறித்து ஆனந்த் எழுதிய மனப்பதிவுகள் நவீன கவிதையை வாசகர் புரிந்து கொள்ளவும் அதனைச் சென்றடையவும் உதவும். சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் நேர்காணல் நவீன இலக்கியம் குறித்த ஆழமான பதிவுகளைத் தருகிறது. யாத்திரிகனின் கவிதை குறித்து சு.வில்வரத்தினம் எழுதிய “கவிதை என்றோர் யாத்ரீகம்” விமர்சனமும் வாசுதேவனின் “உலகமயமாக்க மும் சிறுவர் அரங்கும்”, இரா.பிரபாகரின் “கலை இயக்கம் காலமும் தடமும்”, கோவை ஞானியின் “உலகமயமாதலும் மார்க்சியமும்”, மு.பொன்னம்பலத்தின் “கடந்து நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதை”, எம்.ஐ.எம்.றணப்பின் “தமிழ் புலமைத்துவத்திலிருந்து பிரிந்து செல்லும் முஸ்லிம் புலமைத்துவம்”, டி.பி.சிவராமின் “ஒரு அறிவியற் பகைப் புலத்தின் பலவீனங்கள்” முதலான கட்டுரைகள் கட்டுரைகளும் ஆகவே இதழுக்குச் சிறப்பைத்தந்தன. ஆகவேயில் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்புக்கட்டுரைகளும் ஆகவே இதழினை கனதியாக்கின. அந்நீர் கோபாலகிருஷ்ணனின் போரும் சினிமாவும் கட்டுரை மீரா.கதிரவனால் ஆகவே இதழுக்காகத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தது.

இலக்கியத்தளத்திலும் சமூகத்தளத்திலும் அரசியல் தளத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றிய இதழ்களாக எம்.பெளசரின் “தடம்”, “மூன்றாவது மனிதன்” போன்றவற்றைக் கூறலாம். அக்கரைப்பற்றில் இருந்து வெளிவந்த “தடம்” தீவிர இலக்கிய பிரக்ஞையுடன் இயங்கியது. போலியான வரட்டு இலக்கியங்களைச் சாடி வெளிவந்த “தடம்” இதழ் ஈழக்கவி, அன்புடன், பெளசர்,

அன்றணிஜீவா முதலான பலருக்கு இலக்கியத்துக்கான களத்தை திறந்து வைத்தது. “ஒரு நூற்றாண்டின் பத்து நாவல்கள், ஏயாரெம் சலீமின் “கிராமிய இலக்கிய கருவூலம் - ஓதாதார் கவிகளின் ஒண்பான் கவைகள்”, எஸ்.எல்.எம் ஹனிபாவின் “நானும், தமிழக முன்னோடி எழுத்தாளர் லா.ச.ராவும்”, கா.சிவத்தம்பியின் “தலித்”, “தலித்” இலக்கியம் என்ற வகைப்பாடு இலங்கைக்குப் பொருந்துமா?”, “இலங்கை அரசியற் சூழலில் தமிழ்த் தேசியம்”, “புலம் பெயர் தமிழர் வாழ்வு”, “தமிழ் நிலைப்பட்ட ஊடக வரலாறு ஒன்றினை எழுதுவதற்கான ஒரு முன் குறிப்பு”, சி.ஜெயசங்கரின் “நிலாந்தனின் விநாயகர் நடனம்”, சி.சிவக்குமாரின் “ஈழத்து தமிழ் இலக்கியமும், தமிழ் இலக்கிய சிற்றேடுகளும்”, செ.யோகராசாவின் “ஈழத்துச் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்”(1930 - 1955) ஒரு மதிப்பீடு”, லெனின் மதிவாணத்தின் “கந்தன் கருணையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான மக்கள் போராட்டமும்”, மு.பொன்னம்பலத்தின் “மார்க்சீயம், பின்நவீனத்துவம் - சில முரண்பாடுகள், முரண்கதைகள்” முதலான கட்டுரைகள் நவீன இலக்கியத்தின் விமர்சனங்களாகவும் காலத்தின் பதிவுகளாகவும் அமைந்திருந்தன.

கட்டுரை. நேர்காணல், விமர்சனம், கவிதை சிறுகதை, அரசியல் என பலதரமான விடயங்களைத் தாங்கி 1996 வைகாசி - ஆனியில் கொழும்பில் இருந்து வெளிவந்த “மூன்றாவது மனிதன்” இலக்கியத்தில் தனித்துவமான இதழாகத் தன்னைப் பதிவு செய்துகொண்டது. யுத்த சூழலில் மனிதநேயமிக்க படைப்பாளிகள், கலைஞர்களின் மௌனத்தை தகர்த்து புத்திலக்கியம் படைக்கவேண்டும் பேருவகையோடு எழுந்த மூன்றாவது மனிதன் 2007 ஜனவரி மாதம் வெளிவந்து பத்தொன்பதாவது இதழோடு தன் பயணத்தை நிறுத்திக் கொண்டது. வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான், பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, டொமினிக்ஜீவா, சேரன், சி.சிவசேகரம், சோலைக்கிளி, உமாவரதராஜன், சித்திரலேகா மௌனகுரு, தெளிவத்தை ஜோசப், க.சண்முகலிங்கம், டி.தயாசோம சுந்தரம், தெணியான், முருகையன், எஸ்.கே.விக்கினேஸ் வரன், குப்பிளான் ஐ.சண்முகம், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் என இவ்விதழில் வெளிவந்த ஆளுமைகளின் நேர்காணல்கள் ஈழம் பற்றிய சிறந்ததொரு ஆவணமாகும். மூன்றாவது மனிதனின் வெளிவந்த கட்டுரைகள் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்துக்கு புத்தொளி பாய்ச்சி புதிய சாளரங்களைத் திறந்தன. அ.ஜெகநாதன் எழுதிய ஆல்பெர் காம்ப்யூ கட்டுரை காம்ப்யூவின் வாழ்நிலை அனுபவங்களையும் சிந்தனையோட்டத்தையும் கலை பற்றிய அவரது நிலைப்பாட்டையும் எடுத்துரைக்கிறது. மு.பொ.வின் “கவிதையின் எதிர்காலம்”, லெனின் “மகாகவி குறித்து கைலாசபதியின் மதிப்பீடு”, பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் “ரியலிசம், சோசலிஸ்ட்ரியலிசம் ஒரு விமர்சன தலையீடு”, மதுசூதனின் “மறுமலர்ச்சிக் காலம் தோற்றப் பிற்புலமும் சிறுகதைகளும்”, அம்ரிதாவின் “ஈழத்து இலக்கிய பேரரங்கு ஈழத்து இலக்கியத்தின் மீதான நம்பிக்கைகளும் அவநம்பிக்கைகளும் சில குறிப்புகள்” முதலான கட்டுரைகள் விரிவும் ஆழமும் கொண்டவை. ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட இவ்விதழ் தமிழ் ஆர்வலரின் சிந்தனைக்கும் தீனிபோட்டதுடன் இவ்விதழில் வெளிவந்த ஆக்கங்களும் கனதியானவை.

2003 காலப்பகுதியில் ஓ.சோ.யதீந்தீராலை ஆசிரியராகவும் கௌரிபாலன் என்பவரை இணையாசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த சஞ்சிகையே “சுட்டுவிழி”. காலாண்டு சஞ்சிகையாக வெளிவந்த இவ்விதழ் மூன்று இதழ்களுடன் நின்று போனது துர்அதிஸ்டமே. புதுவை இரத்தினதுரை, த.ஜெயசீலன், சு.வில்வரத்தினம், சோலைக்கிளி, ஷெல்லிதாசன் முதலானவர்களின் காத்திரமான கவிதைகளும் சுட்டுவிழிக்கு புதுப்பொலிவை அளித்தன. நந்தினிசேவியர், சாந்தன், முத்துராதாக்கிருஷ்ணனின் சிறுகதைகளும் சுட்டும் விழியில் இடம் பெற்றன. சுட்டுவிழியில் வெளிவந்த புதுவை இரத்தினதுரை, தாசீசியலின் நேர்காணல்கள் புதிய தளத்தில் விடுதலைப் போராட்டத்தை மற்றும் இலக்கியத்தை அணுக துணைசெய்தன. சுட்டுவிழியில் வெளிவந்த ஆணித்தரமான கட்டுரைகள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை அகலப்படுத்தின. தில்லையின் “தமிழ்தேசியத்துள் பெண்களின் நிலையும் நிலைப்பாடும்” என்ற கட்டுரை ஒடுக்கப்பட்ட பெண்களின் விடுதலைக்கான குரலாக ஒலிக்கிறது. ஏ.டபிள்யூ. முஹ்சீனின் “மொழிசார் அதிகாரம்: இலக்கியப் பிரதிகளை முன்வைத்து ஓர் உரையாடல்” என்ற கட்டுரை இலக்கியத்தில் மொழிசார் உருவாக்கப்படுகின்ற அகநிலை அதிகாரமுறைமை குறித்து உரையாடுகின்றது. வந்தனா சிவா ஆங்கிலத்தில் எழுதிய விஞ்ஞானம், இயற்கை, பால்வேறுபாடு என்ற கட்டுரையை திருவேணி சங்கமம் சுட்டுவிழிக்காகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். சமூக அபிவிருத்தி பற்றிய பேராசிரியர் அமாருத்திய சென்னின் புதிய சிந்தனைகள் என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் எழுதிய கட்டுரை ஜனநாயக உரிமைகளின் அடிப்படையில் சமூக அபிவிருத்தி குறித்துப் பேசுகிறது. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் மானுடத்தின் அடையாளங்களின் மானுடத்துவம் என்ற கட்டுரை 19.10.2002 அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற மானுடத்தின் ஒன்று கூடல நிகழ்வின் முக்கியத்துவம் குறித்துப் பேசுகிறது. சுட்டுவிழி இதழுக்காக ஈரானியக் கவிதைகளை சி.சிவசேகரமும் ஸ்பான் இலியாஸ் எழுதிய நீண்ட பயணம் என்ற ஜிப்ஸிக் கவிதையை யமுனா ராஜேந்திரனும் மொழிபெயர்த்திருந்தனர். அன்பே சிவம் திரைப்படம் குறித்த நடுநிலையான விமர்சனக் குறிப்பை கௌரிபாலன் “புரொயிலர் கோழி வளர்ப்பு முறைமையும் காலனித்துவ கல்வி முறைமையும்” என்ற தலைப்பில் எழுதி இருந்தார். எழுதாத உண்கவிதை தொகுப்புக்கு வில்வரத்தினம் எழுதிய விமர்சனம் விடுதலைக்காக மேற்கொள்ளும் போரில் பெண்கள் ஆற்றிய கள, இலக்கிய பணிகள் குறித்து விரிவாகப் பேசுகிறது.

மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளிவந்த பிறிதொரு இதழ் “மறுகா”. த.மலர்ச்செல்வனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 2012கார்த்திகை மார்சுழி முதல் வெளிவந்த இவ்விதழ் காத்திரமான படைப்புக்களினூடாக தீவிர வாசகனை தன்பக்கம் ஈர்த்துக்கொண்டது. ஆழமும் கனமும் உள்ள இலக்கிய சஞ்சிகையாக வெளிவந்த மறுகா நவீனத்துவம் பின்நவீனத்துவம் என இருதளங்களில் இயங்கியது. திசேரா, இராகவன், மலர்ச்செல்வன், என்.ஆத்மா, எம்.ஐ.றஹ்ப, சித்தாந்தன், யோ.கர்ணன், சலனி, பெண்ணியா, அனார், பஹிமா ஜெகான், குட்டி ரேவதி, உருத்திரா, விஜயலட்சுமி சி.சந்திரசேகரம், செ.யோகராசா, என்.சித்தன் என பன்முகத்தன்மை

கொண்ட இலக்கிய கர்த்தாக்களின் ஆக்கபூர்வமான படைப்புக்களைத் தாங்கி மறுகா வெளிவந்தது.

மாற்றுக்கருத்துக்களின் ஊடாக தனித்தியங்கும் படைப்பாளிகளை ஒன்று திரட்டி இலக்கியங்களை மீள்வாசிப்புக்குட்படுத்தும் நோக்கில் நவீன பின்நவீனத்துவ இதழாய் உருப்பெற்றதே “பெருவெளி”. சிறுபான்மை மொழிசார்ந்தவர்களின் எதிர்க்குரலாகவும் தேசத்தின் விடுதலைக்கான எழுத்துச் செயற்பாடாகவும் தன்னை உருப்படுத்திக் கொண்ட பெருவெளி தர்க்கபூர்வமான செறிவிறக்கம் கொண்ட கட்டுரைகளையும் அரசியற் கதையாடல்களையும் உள்வாங்கி வெளிவந்தது. பல்வேறுபட்ட அரசியற் தர்க்கங்களையும் தேசியத்தின் பாசிசத்தன்மையையும் அதன் வன்முறைகளின் பிரதியாக்கங்களையும் உலகுக்கு வெளிப்படுத்திய இவ்விதழ் பின்நவீனத்துவ நிலவரத்தின் முக்கிய கூறுகளையும் அலசி ஆராய்ந்தது. “மூதூர் வரலாற்றின் இன்னுமொரு கறுப்பு பக்கம்”, “சுந்தரராமசாமி சிந்தனையும் எழுத்தும் பின்நவீனத்துவ வாசிப்பு”, “முஸ்லிம் தேச இலக்கியம்: “பொத்துவில்: புனிதத்தின் பெயரால் பறிக்கப்படும் முஸ்லிம் தேசத்தின் பெருநிலப்பரப்பு”, “இலங்கையில் வகுப்புவாத சிந்தனைகளும் முஸ்லிம் தேசியவாதமும்”, “குதர்க்கங்களின் பிதுக்கம்”, “கதை ஆண்டி குறித்து சில கதையாடல்கள்”, “ஆசிரியன் செத்து விட்டான் குறித்து இருசொல்”, மு.பொன்னம் பலத்தை முன்னிறுத்தி முரணும் முரணிணைவும்”, “கதையாடலின் உண்மையினுள் தொங்கிடும் அதிகாரம்”, “பின் நவீன நிலவரம்: முஸ்லிம் தேச இலக்கியம் கவன ஈர்ப்புக்கான பிரதி”, “சீராவின் இயங்கியல் : புனிதங்களிடம் உண்மையை உரைத்தல்”, “பின்நவீனங்களுடனான முஸ்லிம் தேசம்: காட்சிகள், காட்சிப்படுத்தல்கள், மற்றும் பதிவுகள்”, “மாயவலைப் புதிரில் உதிரும் சலனங்கள்”, “பின்நவீன காலத்தில் அறிவின் வகிபாகம்”, “அதீத உண்மையினால் கலைக்கப்படும் ஒழுங்குகள்”, “அஞ்சலாவின் யோனிக்குள் வலிந்து நடப்பட்ட, நலிந்த மூன்றாம் சிலுவை” முதலான கட்டுரைகள் சமூக, அரசியல், இலக்கியங்களை மீள்வாசிப்புச் செய்தன. அன்புடன் எழுதிய இலக்கிய நிகழ்வுகள் குறித்த குறிப்புக்கள் கடந்த கால இலக்கிய நிகழ்வுகளின் வரலாற்று ஆவணமாகவும் திகழ்கிறது. ஈழத்து சிற்றிலக்கிய வரலாற்றில் காலத்தால் அழியாத இதழ் பெருவெளி.

மட்டக்களப்பில் இருந்து ஆக்கபூர்வமான தரமான சிற்றிதழாக வெளிவந்த “மகுடம்” கலை, இலக்கியம், சமூகச் செயற்பாடுகளின் வாயிலாக தனக்கென தனித்துவப் பாதையை வகுத்துக்கொண்டது. மைக்கல் கொலினை ஆசிரியராகக் கொண்டு 2012 ஜனவரி முதல் வெளிவந்த மகுடம் மலையகச் சிறப்பிதழ், கனடா சிறப்பிதழ், எஸ்.பொ.சிறப்பிதழ், பிரமிள் சிறப்பிதழ், தனிநாயகம் அடிகளார் சிறப்பிதழ், மருதூர்க்கொத்தன் சிறப்பிதழ் உட்பட பதினமூன்று இதழ்களைப் பிரசுவித்துள்ளது. இவற்றில் பேராசிரியர் மௌனகுரு சிறப்பிதழ் இரட்டைச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்து வாசகர் கவனத்தை ஈர்த்தது. மகுடம் ஆய்வுகள், மொழி பெயர்ப்பு கவிதைகள், நேர்காணல்கள், கட்டுரைகள், நாடகம், குறுநாவல், கவிதைகள், சிறுகதைகள், என்பனவற்றுடன் நூல் விமர்சனங்களையும் தாங்கி வெளிவந்த இதழாக விளங்கியது.

விஜயலட்சுமி சேகரை இதழாசிரியராகக் கொண்டு சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தினரால்

வெளியிடப்படும் சஞ்சிகையே “பெண்”. 1991 முதல் மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளிவருகின்ற இச்சஞ்சிகை 2007 வரை காலாண்டு இதழாகவே வெளிவந்தது. தற்போது அரையாண்டு சஞ்சிகையாகவே வெளிவருகிறது. சமையல் குறிப்புக்கள், அழகுக்குறிப்புக்கள், இல்லத்தரசி களுக்கு பயனுள்ள குறிப்புக்கள், தாய்மை என்ற கடந்த கால மாயைகளில் இருந்து விடுபட்டு இன்றைய சமூகக் கட்டுமானத்தில் பெண்களின் திறன்களையும் அவர்களின் ஆளுமைகளையும் வெளிப்படுத்தும் வகையிலும் பெண் சார்ந்த செயற்பாடுகளைத் தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கும் வகையிலும் தொடர்ந்தும் இயங்கி வருகிறது. பெண்நிலைவாதச் சஞ்சிகையாக வெளிவரும் “பெண்” ஒடுக்கப்பட்ட பெண்களின் குரலாக ஒலித்தது. ஆண்மையவாதச் சிந்தனைக்குள் புதைந்திருக்கும் அநாகரிகமான நடத்தைவாத முறைகள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்களைக் கண்டித்தது. பல்வேறு நாடுகளில் இயங்கிவரும் பெண் அமைப்புகளின் இயங்குநிலை குறித்தும் விரிவாகப் பேசியும் விவாதித்தும் வருகிறது. பிரதேசப் பெண்களின் திறமைகளை ஊக்குவித்தும் வெளிப்படுத்தியும் வருகிறது. பெண்நிலைவாத நோக்கில் எழுதப்படும் கவிதைகளையும் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளையும் அரசியல், பொருளாதார, சமூகநெருக்கடிக்குள் புதையுண்டு வாழும் பெண்களின் வாழ்வைச் சித்திரிக்கும் கட்டுரைகளையும் சிறுகதைகளையும் தாங்கி வெளிவரும் இவ்விதழ் மனித உரிமை செயற்பாடுகள் குறித்த விளிப்புணர்வுகளையும் வழங்கி வருகிறது. மறைவின் கிறைசிலின் “கொக்கட்டிச்சோலைக்கான கோவை” கொக்கட்டிச் சோலையில் நிகழ்ந்த மனித உரிமை மீறல்களையும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளையும் நான்கு கவிதைகளாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. “யுத்த சூழலில் பெண்களுக்கு கெதிரான வன்முறையும் கிருஷ்ணந்தி குமாரசாமியும்” என்ற கட்டுரை யுத்தகாலத்தில் பெண்களுக்கு கெதிராக நிகழ்த்தப்பட்ட வன்முறைகளையும் அதற்கு எதிராகப் பெண்கள் அமைப்புக்கள் எடுத்த முயற்சிகளையும் ஆவணப்படுத்து கிறது. இவ்விதழில் பெண்களின் கலாசாரம் செயல்வாதம் தொடர்பாக சித்திரலோகா மௌனகுரு எழுதிய கட்டுரை களும் ஆழமானவை. குமுதினி சாமுவேலின் “யுத்தமும் பிழைப்பும் : கிழக்கில் குடும்பங்களின் பெண் தலைமைத்து வம்”, பேராசிரியர் செ.யோகராசா எழுதிய “தமிழக-இலங்கைப் பெண் கவிஞர்கள் : ஓர் ஒப்புநோக்கு”, பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களின் “தமிழ்ச்சூழலின் பெண் விடுதலை”, பேராசிரியர் அம்மன்கிளி முருகதாஸின் “பெண்களின் பிரச்சினைகளை விளங்கிக் கொள்ளலும் பெண்கள் அமைப்புகளாக இணைவதன் அவசியமும்”, கலாநிதி சி.ஜெயசங்கரின் “பெண்களது காதல் கவிதைகள்” முதலான கனதியான கட்டுரைகள் “பெண்” இதழை அலங்கரித்தன.

திருகோணமலையில் இருந்து “விளக்கு” எனும் பெயரில் வந்த சமூக அரசியல் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையின் ஆறாவது அச்சிதழ் “பெயர்” என அழைக்கப்பட்டது. இச்சிறப்புத் தொகுப்பின் ஆசிரியர் வேலவன். இச்சிறப்புத் தொகுப்பானது போராட்டம் சார்ந்த விடயங்களை தாங்கி வெளிவந்தது. நந்தினிசேவியரின் “தவனம்”, கனகசபை தேவகடாட்சத்தின் ஒரு பிடி மண்”, வி.கௌரிபாலனின் குளிர்வாடை” முதலான சிறுகதைகள் வாழ்வின் இருப்பை உயிர்ப்புடன் பதிவு செய்கின்றன. திருமலை நவத்தின் திருகோணமலை மாவட்ட சிறுகதை வளர்ச்சி ஆவணப்

பதிவாக “பெயர்” சஞ்சிகையில் இடம் பெறுகின்றது. எஸ்.எஸ்.ராஜனின் “தமிழ்த் தேசியத்தில் ஒரு புறம் தமிழ் மக்கள், மறுபுறம் திருகோணமலை இன்றையதும் எதிர் காலத்தினதும் நிலைப்பாடு” இனமுரண்பாட்டால் சிதையுறும் தேசத்தின் நிலையை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. சீந்துவம்சன், எல்லாளன், மு.மயூரன், நெடுந்தீவு மகேஷ், தேவ அபிரா, கௌசி, அஷ்ரபா நூர்உன், க.அன்பழகன், க.மோகனதாசன், திருமலை வாசன், தில்லை முகிலன் ஆகியோரின் நவீனகவிதைகளும் இதில் இடம்பெற்றன.

இலக்கியத்தையும் மாணவர்களின் நலன்களையும் முன்னெடுக்கும் நோக்கில் சித்திரை 2008முதல் கிழக்கில் இருந்து வெளிவந்த காலாண்டு சஞ்சிகையே “தென்றல்” ஆகும். மட்டக்களப்பு மக்களின் கலை, கலாசார நிகழ்வுகளையும் ஆவணப்படுத்திய மலராக தென்றல் காணப்பட்டது. பெ.பேரின்பராசா எழுதிய மீள்வாசிப்பில் நவீனத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற கட்டுரை தேசவிடுதலை, காலச்சூழல், அரசியல் இயங்குநிலை முதலானவை தமிழ் இலக்கியத்தை எவ்வாறு மாற்றி அமைத்தன என்பது குறித்துப் பேசுகிறது. செ.யோகராசா அவர்களின் “தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியம் வரலாற்று முன்னோடி தி. தி. சரவணமுத்துப்பிள்ளை” கட்டுரை தி. சரவணமுத்துப் பிள்ளையின் தமிழ்ப்பணிகளைக் கூறிநிற்கிறது. வீரமா முனிவரின் சதுரகராதி குறித்துப் பேசும் வலன்ரீனா பிரான்ஸின் “சதுரகராதி ஓர் அறிமுகம்” என்ற கட்டுரையும் தென்றலுக்கு கனதியைத் தந்தன. மட்டக்களப்பு பூர்வீகக் கிராமங்களையும் தென்றலில் வந்த கட்டுரைகள் ஆவணப் படுத்தி உள்ளன. அன்புமணி எழுதிய “ஆலயங்கள் நிறைந்த ஆரையம்பதி ஒரு பழம்பதி” கலை, கலாசாரப்பின்னணியில் ஆரையம்பதி மக்களின் வாழ்வைப் பதிவு செய்கிறது. சிவலிங்கம் எழுதிய “நீர்வளமும், நிலவளமும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற பழம்பெரும் கிராமம் மஞ்சந்தொடுவாய்” என்ற கட்டுரை மஞ்சந்தொடுவாய் மக்களின் வாழ்க்கைச் சுவடுகளை விட்டுச் செல்கிறது. மிதுனனின் “வரலாற்றின் ஊற்று அமிர்தகழி” என்ற கட்டுரை அமிர்தகழி கிராமத்தையும் இ.கோபாலபிள்ளையின் “கலாசார அபிவிருத்தியில் தேற்றாத்தீவு கிராமத்தின் பங்களிப்பு” என்ற கட்டுரை தேற்றாத்தீவுக் கிராமத்தையும் மட்டக்களப்பு க.தங்கேஸ் வரி எழுதிய “படுவான் கரையின் பழமையும், பழமைச் சுவடுகளும்” கட்டுரை படுவான்கரைப்பிரதேசத்தையும் க.தங்கேஸ்வரியின் “சங்கமன்கண்டி தொன்மை வரலாறு” என்ற கட்டுரை சங்கமன் கண்டிப் பிரதேசத்தையும் மக்களின் பண்பாட்டு வாழ்வியற் புலத்தில் வைத்துக் காட்சிப்படுத்தி இருந்தன.

“தென்றல்” கலை மற்றும் பண்பாட்டுச் சடங்கு முறைகளையும் கட்டுரைகளுக்கூடாக ஆவணப்படுத்தி இருந்தது. “தமிழர் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் வைரவர் மடை” என்ற தலைப்பில் எஸ்.எதிர்மனசிங்கத்தால் எழுதப்பட்ட கட்டுரை வீடுகளில், ஆலயங்களில் நடைபெறும் வைரவர் வழிபாட்டின் போது படைக்கப்படும் மடைகள் குறித்தும் பேசுகின்றது. பிரியதர்ஷினி ஜெகதீஸ் வரனின் மட்டக்களப்பு மக்களும் மரபுசார் சடங்கிசை வடிவங்களும் என்ற கட்டுரை மட்டக்களப்பு மக்களின் இனக் குடி பரம்பலையும் அம்மக்களிடம் காணப்பட்ட இசைவடிவங்களையும் கூறிநிற்கிறது. எஸ். எதிர்மன்ன சிங்கத்தின் “தமிழ் கலை இலக்கியங்களில் இசையின் வகிர்பாகம்” என்ற கட்டுரை தமிழர் வாழ்வில் இசை பெற்ற

முக்கியத்துவத்தைக் கூற கீரனின் மட்டுமா நகரில் நடந்தேறிய கண்ணகி இலக்கிய விழா!" கட்டுரை கண்ணகி வழிபாட்டின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கிறது. சிறிதேவி சங்கர் எழுதிய "என் அண்ணா", "மெஸ்ரோறண்ட்", அன்பு மணியின் "தங்கமான புருஷன்", க.பரணீதரனின் "உறவுகள்", பாத்திமாவின் யதார்த்த முடிவுகள் முதலான சிறுகதைகளையும் தாங்கி "தென்றல்" இதழ் வெளிவந்தது. "மாணவர் வினா விடை அரங்கு" என்ற பகுதி மாணவர்களைக் கவனத்தில் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட பகுதி ஆகும். அதேசமயம் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் உள்ள பாடசாலைகளின் கல்விசார் நடவடிக்கைகளையும் இவ்விதழ் ஆவணப்படுத்தியுள்ளது. செங்கலடி மத்திய கல்லூரி, கல்லடி முகத்துவாரம் விபுலாந்தாவித்தியாலயம் முதலான பாடசாலைகள் பலவற்றை "தென்றல்" அறிமுகப்படுத்தியது. சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் "தென்றலின் தேடல்" என்ற பகுதி கலைஞர், இலக்கிய கர்த்தாக்கள் குறித்த ஆவணப்பதிவாகக் காணப்படுகிறது. ஆ.மு.சி. வேலமுகன், சின்னத்தம்பி சோமசுந்தரம், கதைமாமணி மாஸ்டர் சிவலிங்கம், செல்வையா ஞானப்பிரகாசம் போன்ற பலர் இதில் இடம்பிடித்தனர். ஏறாவூர் தாஹிர், நீலா பாலன், கன்னிமுத்து, வாசுகி குணரெத்தினம், வெல்லபதியான், முதலானவர்களின் கவிதைகளும் தென்றலில் இடம்பெற்றன.

திறந்த பொருளாதாரமும் உலகமயமாதலும் பண்பாட்டுத் தனித்துவங்களை பாதித்து வருகின்ற இன்றைய சூழலில் மனித மனங்களை செழுமைப்படுத்தும் வல்லமை இலக்கியங்களுக்கு உண்டு என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு 2008ஆம் ஆண்டு தை மாதம் முதல் கிழக்கிலங்கையில் இருந்து வெளிவந்த இதழே "செங்கதிர்". இதன் ஆசிரியர் திரு.த.கோபாலகிருஷ்ணன் என்கின்ற செங்கதிரோன். செங்கதிரில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் ஆழமானவை. பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரனின் "கல்வியும் நவீனமயமாக்கமும்", ஜின்னா கூறிபுத்தீனின் "இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகள் சில குறிப்புகள்", சேயோனின் "கோடைநாடகம் சில அவதானிப்புகள்", நா.செல்வக்குமாரனின் "இலங்கை அரசியலமைப்பின் 17ஆவது திருத்தமும் நல்லாட்சியும்", சாரல் நாடனின் "இந்திய வம்சாவளியினரைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் இரு நாவல்கள்" முதலான கட்டுரைகள் ஆழமானவை. பங்குனி 2008 இல் வெளிவந்த செங்கதிர் சர்வதேசப் பெண்கள் தினத்தை முன்னிட்டு வந்த மலராகும். இம்மலரில் சித்திரலேகா மௌனகுரு அவர்களின் "எல்லை தாண்டும் பொருளும் மொழியும் : இலங்கையில் பெண்கள் கவிதைகள்" என்ற கட்டுரை ஈழத்தில் வாசகர் பரப்பில் பெண் கவிதைகள் செலுத்திய தாக்கத்தை எடுத்துரைக்கிறது. ஒவ்வொரு இதழிலும் அதிதிப்பக்கம் ஊடாக துறைசார் பிரபலங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார்கள். அவ்வகையில் பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரன், சட்டவிரிவுரையாளர் செல்வக்குமரன், சிலிங்கோ நிறுவனத்தின் பிரதித்தவைர் மாலா சபாரத்தினம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடத் தலைவர் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, கல்வி, கலாசார அமைச்சின் முன்னாள் மேலதிகச் செயலாளர் ஜனாப் எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல், கே.எஸ்.சிவகுமாரன், பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா, அறிவியல் எழுத்தாளர் சுப்பிரமணியம், வ.சிவசுப்பிரமணியம், பேராசிரியன், தெளிவத்தை ஜோசப், ஜீவம் ஜோசப், அந்தனி ஜீவா, ஜனாப் அ.முகம்மது சமீம்,

சி.சிவசேகரம், புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, முதலான பலர் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார்கள். புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை, வ.அ.இராசரத்தினம், நா. சோம காந்தன், சானா, பேராசிரியர் நந்தி முதலான பலர் செங்கதிரில் இடம்பெறும் நீத்தார் நினைவுகள் பக்கத்தில் இடம்பிடித்தனர். செங்கதிர் வழமையான இலக்கிய இதழ் போன்று சிறுகதைகள், கவிதைகள், நூல் விமர்சனம், எழுத்தாளர் அறிமுகம், இலக்கிய நிகழ்வு பற்றிய பதிவுகள் முதலானவற்றுக்கும் இடமளித்திருந்தது.

கிழக்கிலங்கை மட்டக்களப்பிலிருந்து 2008ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் காலாண்டு இதழாக வெளிவந்த "சுதிரவன்" இதழின் ஆசிரியர் சுதிரவன் த. இன்பராசா ஆவார். பிரதேசத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் இயங்கிய இம்மலர் இலக்கிய, சமூகவியல் வரலாற்று கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் என்பவற்றையும் தாங்கி வெளிவந்தது. புலமைப்பரிசில் மாணவர்களுக்கான மாதிரி வினாத்தொகுப்பையும் இம்மலர் கொண்டிருந்தது. எதிர்மனசிங்கம் "எழுதிய நாட்டார் பாடல்களில் இலக்கியச் சுவை", முனைவர் மு.இளங்கோவன் எழுதிய "ஈழத்துப் பூராடனாரின் தமிழ் இலக்கியப் பணிகள்" முதலான கட்டுரைகள் மலருக்கு புதுப் பொலிவைத் தந்தன.

மலையகச் சிற்றிதழ்கள்

இலங்கையில் இருந்து வெளிவந்த "பாரதி", "மலை முரசு", "அகிலம்", "புதியமலையகம்", "பெரட்டுக்களம்", "வடம்", "மதுரத்தமிழ்", "மலைக் கண்ணாடி", "மலைச் சாரல்", "மலைமுரசு", "மலைமுகடு", "குறிஞ்சிக்கதிர்", "குன்றின் குரல்", "சௌமியம்", "கண்டி இலக்கியச் செய்தி மடல்", "கலையருவி", "தேட்டம்", "தீர்த்தக்கரை", "நந்தலாலா", "கொழுந்து", "நதி", "அகல்" முதலான மலையக சஞ்சிகைகள் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி யில் காத்திரமான பணியைச் செய்தன. "லோகாசக்தி", "தென்றல்" ஆகிய இதழ்களைத் தமிழகத்தில் வெளியிட்ட ஆர்வம் கணேசை 1946இல் பாரதியை வெளியிடுவதற்கு அடித்தளமிட்டது. 1946 ஜனவரி தொடக்கம் 1946 வரை "பாரதி" இதழ்கள் ஆறே வெளிவந்தன. முற்போக்கு இதழான பாரதி இலக்கியத்துக்கு கொடுத்த அதே முக்கியத்துவத்தை அரசியலுக்கும் கொடுத்தது. இவ்விதழில் அ.செ.முருகானந்தன், அ.ந.கந்தசாமி எனப் பலரும் எழுதினர். கோர்க்கியின் படைப்புக்களும் இவ்விதழில் வெளிவந்தன. அறிவியல் கட்டுரைகளும் பிரயாணக் கட்டுரைகளும் பாரதி இதழுக்குச் சிறப்பை அளித்தன.

மலையகத்தைக் களமாகக் கொண்டு சி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களால் 1973 இல் கொண்டு வரப்பட்ட சஞ்சிகையே மாவலி. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குரலாக ஒலித்த மாவலி தேசிய சங்கத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்தது. சங்கத்துக்கு தடையாக விளங்கும் சக்திகளிடம் இருந்து தொழிலாளர்களைப் பாதுகாதுக்கொள்ளவும் ஆபத்துக்களை அறிவுறுத்தவும் தொழிலாளர் தம் முயற்சிகளை, செயற்பாடுகளை தொடர்ந்து முன்னெடுப்பதற்கும் உதவும் வகையில் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்ட சஞ்சிகையே மாவலி. மாவலி பொது நோக்குச் சிந்தனையைக் கொண்டிருந்தமைக்கு சான்றாக அதில் வெளிவந்த ஞானமுத்துவின் "சட்டங்களை தெரிந்து கொள்ளுங்கள்", பி.பெருமாளின் "மாதச்சம்பளம் நமது இலட்சியம்" மற்றும் "இலங்கை தொழிற் சங்க வரலாறு",

பி.கந்தையாவின் தோட்டக் குழுவின் முக்கிய அம்சங்கள்”, எஸ்.செல்லையாவின் “தொழிலாளியின் காவலன் தொழிற் சங்கமே” முதலானவற்றைக் கூறலாம். இக்கட்டுரைகள் மலைக மக்களுக்கு விளிப்புணர்வை ஊட்டும் நோக்கில் எழுதப்பட்டவையாகும். மாவலி பெண் விடுதலையை நோக்காகவும் கொண்டியங்கிய சிறுசஞ்சிகை. பெண்கல்வி, தொழிற் சுதந்திரம், சமநோக்கு என்ற அடிப்படையில் மாவலியில் பெண்நிலைவாதச் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. ஜி.என். சீதாலெட்சுமி சுப்பையாபிள்ளை எழுதிய “மலையகப் பெண்களுக்கு எழுத்தறிவு”, பாக்கியம் அலக்சாந்தர் எழுதிய “மலையகத்தில் மாதர் இயக்கம்”, திருமதி கே. பெர்ணாண்டு எழுதிய “தொழில் துறையில் பெண்கள் பங்கு” முதலான கட்டுரைகள் பெண்களின் வாழ்க்கை மேன்மையடைய வேண்டும் என்னும் நோக்கில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் ஆகும்.

மாவலியில் இலக்கிய கட்டுரைகளும் விமர்சனங்களும் கூட வெளிவந்தன. ஜிட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தி குறித்து சக்தி எழுதிய “பரிபூரணானந்தத்தில் திளைக்கும் பரம புருடர்” கட்டுரை ஆழமான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் “உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்” தொகுப்புக்கு பொ.கிருஷ்ணசாமிக்கு எழுதப்பட்ட விமர்சனமும் இதழை அலங்கரித்தது. யமுனா துரைராஜின் “ஏக்கம்” சிறுகதையும் சாவி எழுதிய “திண்ணை” என்ற தொடர் நாடகமும் மாவலியை அலங்கரித்தன. அ.சிதம்பர நாடப் பாவலர், அரு.செல்வராஜ், எஸ்.ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, நா.ஜெயபாலன், எம்.சாமிநாதன் போன்றோரின் கவிதைகளும் மாவலியில் வெளிவந்தது. அதேசமயம் ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் ஆங்கிலக்கவிதையை “தர்மமே புரியும் சத்தியமணிதர்” என்ற தலைப்பில் சக்தி பாலையா மொழிபெயர்த்திருந்தார். மாவலியின் சிறப்பம்சம் “மாவலி சித்தர் பதில்”. வாசகர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு அவரளிக்கும் பதில்கள் நறுக்கு தெறித்தாற்போல் இருக்கும். மாதிரிக்கு ஒரு சான்று

கேள்வி : இலங்கைத் தீவிலே அமைச்சர் பதவிகளுக்கு மதிப்பில்லாமல் போய்விட்டதே ஏன்?

பதில் : மாண்பு என்பது என்ன? மதியூகம் என்பது என்ன என்று தெரியாதவர்களும் தாம் கண்களை மூடிக்கொண்டால் பூலோகமே இருண்டு விடும் என்ற நினைப்பில் வாழுகின்றவர்களும் அந்த பதவி நாற்காலயில் இருப்பது தான்.

மாவலி காலம் ஆறிந்து தொழிலாளர் நலனையும் பெண்விடுதலையையும் மலையக மக்களின் வாழ்வையும் முன்னிறுத்தி வெளிவந்த சஞ்சிகை ஆகும். 1974 மார்ச்சு இதழுடன் நின்று போன சஞ்சிகைக்கு மீண்டும் உயிர் கொடுத்தார் எஸ்.பிலிப். மாவலி 2014 இல் இருந்து மீண்டும் இயங்கத் தொடங்கியது. 2014 ஆவணி புரட்டாதி இதழாக வெளிவந்த “மாவலி” சி.வி.வேலுப்பிள்ளையை நினைவுகூர்கிறது. பழனி திகாம்பரத்தின் “சி.வி.வேலுப்பிள்ளை “மடகொம்பரை மண்ணிற்கு கிடைத்த மகா கௌரவம்”, சுப்பையா கமலதாசனின் “மலையக மண்ணின் மக்கள் கவிமணி ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை”, அந்தனிஜீவாவின் “மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை”, “லெனின் மதிவானத்தின் “ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை நூற்றாண்டு நிறைவு நினைவு: ஒரு முன்னோட்டம்”, ஜே.எம்.செபஸ்டியனின் “ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை ஒரு தொழிற்சங்கப் போராளி”, தெளிவத்தை ஜோசப்பின்

“மலையக இலக்கியம் எனும் மரபுக்கு வித்திட்ட சிவி”, மல்லியப்பு சந்தி திலகரின் “ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் பன்முக ஆளுமையும் பணிகளும்”, சபா ஜெயராசாவின் “மலையகத்தின் விசைத்தளத்தை வடிவமைத்த சி.வி.”, டி.அய்யாதுரையின் “மலையகம் என்றால் ஸி.வி., ஸி.வி. என்றால் மலையகம்”, முதலான கட்டுரைகள் ஸி.வி.யின் சிறப்புகளையும் அவருடைய அரசியல், சமூகம், இலக்கியம் மற்றும் தொழிற்சங்கப் பணிகளையும் நினைவுகூர்கின்றன. ஸ்ரீதரனின் “உரிமைப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்து மலையகத்துக்கு பெருமை சேர்த்தவர் தொழிற்சங்கவாதி பெருமான்”, மல்லியப்புசந்தி திலகரின் “சக்தியும் தீயுமாய் வாழ்ந்த சக்தி பாலையா” ஆகிய கட்டுரைகள் முறையே தொழிற்சங்கவாதியையும் இலக்கியவாதியையும் புதிய தளத்தில் வைத்து நோக்குகின்றன. இர.சிவலிங்கம் நாடற்றவர் கதை நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையையும் இந்நூல் மீள்பிரசுரம் செய்துள்ளது.

மலைமுரசு இர.சிவலிங்கத்தை சிறப்பாசிரியராகவும் சு.பி.சிவம், மு.கு.ஈழக்குமார் ஆகியோரை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1960களில் வெளிவந்தது. “மலைமுரசு” சஞ்சிகையில் வெளிவந்த கட்டுரைகளில் பல அரசியல், இலக்கியம், சமூகச் சிந்தனைகளை வலியுறுத்துவனவாகவும் காணப்படுகின்றன. “தோட்டங்களில் இராப் பாட சாலை” என்ற கட்டுரை வாமதேவனால் எழுதப்பட்டது. இராப் பாடசாலைகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பாடசாலை களின் அமைப்பு, கல்வி முறைகளின் குறைபாடு, தண்டனை முறை, சுகாதாரக்கேடு, பள்ளி ஆசிரியர்கள் முதலான விடயங்களைக் கதைக்கின்றது. பாரதிநேசனின் “மலையகம் வளர்சி அடைய” என்ற கட்டுரை தொழிலாளர் துயர் தீர் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய விடயங்களை கூறுகிறது. வி.கந்தவனத்தின் “மறைநூலும் மலைநாடும்” என்ற கட்டுரை இலக்கியங்கள் உரைக்கும் மலைநாட்டின் வளங்களை இரசனை அடிப்படையில் மதிப்பிடுகிறது. மலைமுரசு இதழில் வெளிவந்த நவாலியூர் நா.செல்லத் துரையின் “இடிந்தமாளிகை” தொடர்கதையாழ்ப் பாணத்தில் இருந்து நாவலப்பிட்டிக்கு செல்லும் பரம தேவன் வாழ்வில் ஏற்படும் அனுபவங்களைப் பேசுகிறது. க.கந்தசாமியால் மலைநாட்டுச் சூழ்நிலையைப் பின்னணி யாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட “நேர்மையின் வெற்றி” நாடகமும் மலைமுரசு இதழில் வெளிவந்தது. மலைமுரசு இதழ் தமிழ்ப்பித்தன், தெளிவத்தை சேவியர், எஸ்.மனோன் மணி, ச.நா.கணேசன், மாத்தளை எஸ்.பொன்னுத்துரை, கச்சாயில் இரத்தினம், முதலானோரின் சிறுகதைகளையும் தாங்கி வெளிவந்தது. கவி.அ.சிதம்பரநாடப்பாவலர், ஹைலன்ஸ் மு.சிவலிங்கம், கலகெதரை எம்.ஏ.ஹக், தமிழ்மோவியன், ஈழக்குமார், உதயபாரதி, அங்கையன், வேழ வேந்தன், சுயம்பாடி, ஜெயம், எஸ்.நடராஜா, ஈழவாணன், அமான், சீவோரா, வி.கந்தவனம், புரட்சிக்கமால், மலைத்தம்பி முதலானோரின் கவிதைகளும் தமிழ் முரசு இதழுக்கு புதுப் பொழிவைத் தந்தன.

1987இல் கலா விஸ்வநாதனை ஆசிரியராகக் கொண்டு இரத்தினபுரியில் இருந்து வெளிவந்த இதழே “மலைக்கண்ணாடி”. விமல் உடுபிலவின் சிங்களக் கவிதையை மலைக்கண்ணாடிக்காக இப்பனு அஸூமத் மொழிபெயர்த்திருந்தார். புசல்லாவை இஸ்மாலிஹா, பாலாஷர்மா, உடுதெனிய நஜூதீன், எஸ்.டேவிட்

முதலானோரின் கவிதைகளும் மலைக் கண்ணாடியை அலங்கரித்தன. செல்வராஜின் “ஒரு தோட்டத்துப் பெண்” சிறுகதையும் மலைக்கண்ணாடியில் வெளிவந்தது.

மலையகத்தில் இருந்து வெளிவந்த கனதியான இலக்கிய சஞ்சிகைகளில் ஒன்றே “நதி”. ஈழத்துப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கலை, கலாசாரத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற்காகவும் பாட்டாளி வர்க்க குணாம்சங்களைக் கொண்ட ஸ்தாபனங்களையும் கலை இலக்கியம் படைப்போரையும் ஐக்கியப்பட வைப்பதற்காகவும் உருவாக்கப்பட்ட “நதி” ஆழமான படைப்புக்களாலும் மொழிபெயர்ப்புக்களாலும் தனித்துவமான சஞ்சிகையாகக் காணப்படுகிறது. நதியில் வெளியான பெனடிக்பாலனின் “புள்ளி அளவில் ஒரு பூச்சி” என்ற சிறுகதை ஒன்பதாம் ஆண்டு அரச பாடத்திட்ட தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும் என்ற பாடப்புத்தகத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. புதுக்கவிதை, மரபுக்கவிதை குறித்த விவாதங்கள் எழுந்த சூழலில் அதனைத் தெளிவு படுத்தும் வகையில் எழுந்த அஜித்தாவின் “புதுக்கவிதையும் மரபுக்கவிதையும்”, கலை குறித்த கருத்துகளை அறிமுகப் படுத்தும் நோக்கில் எழுந்த எம்.எஸ்.கேயின் “கலை இலக்கியப் போக்கும் இன்றைய திசைமார்க்கமும்” மார்க்ஸிய இலக்கியங்களின் தேவையை வலியுறுத்தியோ. பெனடிக்பாலனால் எழுதப்பட்ட “ஆதிக்கம் செலுத்தும் கலை இலக்கியங்கள்”, விமர்சகர்களை முன்வைத்து எழுதப்பட்ட “விமர்சனமும் விமர்சகர்களும்” முதலான கட்டுரைகளும் ஆழமானவை. நெல்லை பேரனின் “ஒரு பட்டதாரி நெசவுக்குப் போகிறான்” சிறுகதைத் தொகுப்பை முன்வைத்து சி.வன்னியகுலதால் எழுதப்பட்ட விமர்சனமும் இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட “புதிய காற்று” திரைப்படம் குறித்து விமர்சகன் எழுதிய விமர்சனமும் சுந்தரலிங்கத்தின் “அபசுரமி நாடகம் குறித்து எழுதப்பட்ட விமர்சமும் நதி”யை அகலித்தன. மாசேதுங், தான்ஹை, ஹோசிமின் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்பும் நதியைக் கனதியாக்கின.

எம்.எச்.எம்.ஜப் வரை ஆசிரியராகவும் கோ.கரேஸை உதவி ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த சஞ்சிகையே “சூரியன்”. 1994களில் டிக்கோயாவில் இருந்து இச்சஞ்சிகை வெளிவந்தது. நிதானிதாசன், விஜயகௌரி, வட்டவளை இரா.ராஜேந்திரன், புத்தளம் ஜெயந்தி சிதம்பரம், பா.ரதிப்ரியன், நோட்டன் பிரிஜ் ம.மு.ரஞ்சன் துரைசிங்கம், பால.ராதகிருஷ்ணன், சரவணேஸ் டெயிசி முதலானவர்களின் கவிதைகளும் இச்சஞ்சிகையை அலங்கரித்தன. தாயுமானவன் எழுதிய “அப்பாவும் மிச்சமிருப்பவையும்”, பா.ரதிப்ரியன் எழுதிய “விரியும் சிறகுகள்” சிறுகதைகளும் சூரியனைச் சிறப்பித்தன.

முத்து சம்பந்தரைப் பிரதான ஆசிரியராகவும் வி.எம்.எஸ் குணத்தை ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த காலாண்டு இதழே “எங்கள் மலையகம்”. இவ்விதழ் 1997ஆம் ஆண்டு முதல் மக்கள் கலை இலக்கிய பேரவையின் வெளியீடாக வெளிவந்தது. இலக்கிய இதழாக இது வெளிவந்தாலும் ஆன்மீகக் கருத்துக்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. எஸ்.பி.செல்வராஜா, குறிஞ்சிக்குமரன், எஸ்.ஷா, சாமிதலை க.சிவனு, மாகியாவ ஆர்.நந்திரன், சஜீரா, இராகலை விஸ்வா, மேகலா முதலானோரின் கவிதைகளையும் கண்டி எம்.இராமச்சந்திரனின் “ஊருக்கே” சிறுகதையையும் இவ்விதழ் தாங்கி வெளிவந்தது.

“பெரட்டுக்களம்” 2013 வைகாசி மாதத்தில்

இருந்து மலையகத்தைக் களமாகக் கொண்டு வெளிவந்த இதழாகும். மலையகத் தேசியத்தையும் தொழிலாளர் பிரச்சினையையும் முன்னிலைப்படுத்தி வந்த இதழாக பெரட்டுக்களம் காணப்படுகிறது. அரசியலை பிரதான தளமாகக் கொண்டு இயங்கிய இவ்விதழில் தென்மாகாணத் தமிழர் குறித்த செய்திகளும் சிறிமாவுக்கும் சால்திரிக்கும் இடையில் நிகழ்ந்தேறிய ஒப்பந்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்கள் குறித்தான ஆவணங்களும் வெளிவந்தன.

வி.விஜித குமாரசாமியை ஆசிரியராகக் கொண்டு கம்பளையில் இருந்த வெளிவந்த இதழே “திரன்” ஆகும். கணேசலிங்கத்தின் “வதையின் கதை நாவலுக்கான விமர்சனம் ஒன்றும் திரளில் இடம்பெற்றிருந்தது. “ஒரு இளைய வரலாற்றின் முன்னுரை” என்ற அஷாந்தியின் கவிதையும் தேசிகனின் வரலாற்றில் ஓர் அமைச்சர்” என்ற அங்கதக் கவிதையும் சாந்தி ஆறுமுகத்தின் “மாற்றி விடுவோம் தலைமுறையை” என்ற கவிதையும் சாந்தி கந்தசாமியின் “அவன் மாடிக்கு வரவேண்டும்”, விஜியின் “நியதியோ?” நிஷாகவியின் நாளை நிறைவேற்றும் முதலான கவிதைகளும் இதழுக்கு சிறப்பைத் தந்தன. மலையகத்தில் உள்ள தோட்டப்பாடசாலைகளின் நிலையைக் கூறும் மலைமகளின் “தோட்டப்பாடசாலை” என்ற கவிதை மலையகப் பாடசாலைகளின் அவலத்தைக் கூறிநிற்கின்றது. முதலாளித்துவ வளர்ச்சியாலும் நவகாலனித்துவ தோற்றத்தாலும் வளர்முக நாடுகள் எதிர்கொள்கின்ற சமூக, பொருளாதார நெருக்கடிக்களைப் பேசும் கட்டுரையே கணேஸின் “வளர்ந்து வரும் நெருக்கடிகள்”. நிவிதா கணேஸின் “ஒண்ணும் இல்லாத போது” சிறுகதை அரசகாணியில் அனுமதி இன்றி இருப்பதால் ஏழைகள் வாழ்வில் அரங்கேறும் துன்பியல் நிகழ்வுகளை விவரித்து நிற்கின்றது. அதுபோல அஷாந்தியின் “நிவாரணங்களும் நிர்வாரணங்களும்” சிறுகதை அரசியல்வாதிகளின் அநாகரிக நடத்தையால் விளையும் கேடுகளைக் கூறிநிற்கிறது.

நாவலப்பட்டியில் இருந்து வெளிவந்த “அகல்” இலக்கிய, சமயக்கட்டுரைகள் கவிதைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது. சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் பாடலடிகள் சிலவற்றை வே.தினகரன் இவ்விதழில் மொழிபெயர்த்திருந்ததும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மலையகத்தில் இருந்து வெளிவந்த “தீர்த்தகரை, நந்தலாலா ஆகிய இரு இதழ்களும் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு உரமாய் அமைந்தன. எல்.சாந்திக் குமாரசாமி ஆசிரியராகக் கொண்டு 1980 ஜூன் - ஆகஸ்டில் இருந்து தன் இலக்கியப்பணியை ஆரம்பித்த “தீர்த்தகரை” 1982 இறுதிவரை மனிதசமுதாயத்துக்காக இலக்கியம் படைப்போருக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. காவலூர் எஸ்.ஜெகநாதன், கல்வயல் வே.குமாரசாமி, ஆனந்த ராகவன், எல்.ஜோதிக்குமார், க.ஆதவன், சாருமதி, எஸ்.சந்திரமோகன், சிவா ராமநாதன், பி.கோவிந்தராஜ், அன்புமணி என பலர் தீர்த்தகரை இதழ்க்கு சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர். தீர்த்தகரையில் வெளிவந்த ஞானகுரு கேள்வி பதில்களும் ஆழச்சிந்திக்க வைத்தன. தரமான மொழிபெயர்ப்புகளைத் தாங்கியும் இச்சஞ்சிகை வெளிவந்தது. ஜீலியஸ் பூசிக்கின் “ஆறு சிறுவர்கள்” சோ.சண்முகத்தால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

காலாண்டு இதழாக 1992 நவம்பர் மாதம் தொடக்கம் ஹட்டனில் இருந்து மானுடம் இலக்கிய வட்டத்தால் வெளியீடு செய்யப்பட்ட “நந்தலாலா” இதழ் சிறந்த கலை இலக்கிய இதழாக வெளிவந்தது. இவ்விதழில்

வெளிவந்த க.சுப்பிரமணியத்தின் “நாட்டார் பாடல்களும் மலையகமும் ஓர் குறிப்பு”, பா.சிவசிதம்பரத்தின் “ஒரு ரஸ்யாவும் சில சிதைவுகளும்”, கே.எஸ்.நரேந்திரனின் “திசையழிந்த அத்துவான வெளியில்”, ஜெயமோகனின் “இலங்கைப் படைப்பாளிகளின் உணர்வுத்தளம்”, லெனின் மதிவானத்தின் “இலக்கிய பேரரங்கில் முனைப்புற்ற சில போக்குகள்”, முதலான கட்டுரைகள் இன்றும் நந்தலாலா இதழை மனதில் நிற்கச் செய்கின்றன.

1994ஆம் ஆண்டில் இருந்து கண்டியில் இருந்து வெளிவந்த கலை இலக்கிய சஞ்சிகையே “அகிலம்” ஆகும். கே.வி இராமசாமியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த இம்மலர் மலையகத்தில் இலை மறைகாயாக ஒதுங்கி இருந்த இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. இவ்விதழில் பெரும்பாலும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளே இடம்பெற்றன. போராசிரியர் துரை.மனோகரனின் “தமிழ் இலக்கியத்தின் திருப்புமுனைகள்” என்ற கட்டுரை சங்க இலக்கியங்கள், அறவிலக்கியங்கள், காவியங்கள் எவ்வாறு தமிழ் இலக்கியத்துக்கு திருப்புமுனையாக அமைந்தன என்பதை கூறிநிற்கும். இக்கட்டுரை பதினேழாம், பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியம் குறித்தும் கவனம் செலுத்துகின்றது. குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினத்தின் “வரலாற்றுப்பின்னணியில் உலகத் தமிழர் ஒருமைப்பாடு அணுகுமுறையும் சிலநற்கூறுகளும்” என்ற கட்டுரை புலம்பெயர்வின் பின்னணியில் புதைந்து கிடக்கும் தமிழர்களின் உண்மை நிலைகளை வெளிக் கொண்டு வருகிறது. பேராசிரியர் தில்லைநாதனின் “இலக்கிய வரலாறு சுற்றல்” கட்டுரை தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதப்பட்டதன் நோக்கத்தையும் அதனைக் கற்க வேண்டிய அவசியத்தையும் கூறிநிற்கிறது. பேராசிரியர் தில்லைநாதன் எழுதிய பிறிதொரு கட்டுரை “வாசிப்பு பழக்கத்தை வளர்ப்போம்”. வாசிப்பின் தேவையையும் அதன் முக்கியத்துவத்தையும் சமூக, இலக்கியப் பின்னணியில் வைத்து ஆராய்கிறது.

சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆட்சியில் சிறப்பு பெற்று விளங்கிய இசைக்கலைகளையும் நடனக்கலையையும் விளக்கி நிற்கும் கலையரசி இராமசாமிப்பிள்ளையின் கட்டுரையும் திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் முதலான நூல்களின் சிறப்பு குறித்து ஞானம் ஞானகேர ஐயர் முறையே எழுதிய “உலகப் பொதுமறை திருக்குறள்” மற்றும் “நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம்” முதலான கட்டுரைகளும் அகிலத்தை முழுமைப்படுத்தின. லீ.எம்.ஏ.அமீனின் “இஸ்லாமியக் கலைகள் - ஒரு பொதுக் கண்ணோட்டம்” என்ற கட்டுரை முஸ்லிம் பண்பாட்டில் எழும் கலைகள் குறித்த பொதுவான நோக்கை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. எஸ்.வை.ஸ்ரீதரின் “பொலன்னறுவை மாவட்டச் சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்கள்” இதுவரை அறியப்படாத பல தகவல்களைத் தருகிறது. தமிழோவியன், கொல்லாந்தை சி.சுயராஜ், மலைத்தம்பி, சிங்கையாழியான், சு.முரளிதரன் முதலானவரின் கவிதைகளும் இதழைச் சிறப்பித்தன.

அந்தனி ஜீவாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த “குன்றின் குரல்” மலையக மக்களின் வாழ்வையும் இலக்கியத்தையும் ஒன்றாக இணைத்தது. தோட்ட பிரதேசங்களுக்கான கூட்டு சங்கம் இந்த இதழை கண்டியில் இருந்து வெளியீடு செய்தது. மார்ச் 1987ஆம் ஆண்டு கோ.நடேசையரை முதன்மைப்படுத்தி வெளிவந்தது. அந்தனி ஜீவாவின் “மலையகத் தொழிற்சங்க முதல்வர்

அமரர் திரு கோ.நடேசையர்” என்ற கட்டுரை அவரை அறிமுகம் செய்கிறது. “கோ.நடேச ஐயர் பேசுகிறார், சகோதரர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை” என்ற அவருடைய கட்டுரையையும் இச்சஞ்சிகை மீள் பிரசுரம் செய்திருந்தது. கோ.நடேசையரைப் போன்று மார்ச் 92 இதழ் மலையகத்தின் முதல் பெண்மணி மீனாட்சி அம்மையாரை முன்னிலைப்படுத்தி கொண்டு வரப்பட்டது. இவ்விதழ் பெண்ணிலைவாதச் சிறப்பிதழாகவே வெளிவந்தது. இவ்விதழில் வெளிவந்த “மலையகப் பெண்களும் தலைமைத்துவமும்” என்ற இவருடைய கட்டுரை மலையகப் பெண்கள் குறித்த விளிப்புணர்வைத் தருகிறது. இதே போல பத்மா சோமகாந்தனின் “எழுத்து துறையில் பெண்கள்” கட்டுரையும் முக்கியமானது. 09.92 இதழ் “கல்வி”யை முன்னிலைப்படுத்தி வெளிவந்த இதழாகும். மலையக மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றான கல்வி குறித்து இவ்விதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் அதிகம் பேசுகின்றன.

மலைமுரசு க.ப.சிவத்தின் “குறிஞ்சி தென்னவன் கவிதைகள்” முதலான கட்டுரைகள் “கொழுந்து” இதழுக்கு வலிமை சேர்த்தன. சாரல்நாடன் கொழுந்தில் மலையக இலக்கியங்களையும் இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் அறிமுகம் செய்தார். அவ்வகையில் சாரல்நாடனுடைய “மலை நாட்டின் கலைமணிகள்”, “எண்பதுகளில் மலையகம் இலக்கியம்”, “மலையகத்தில் சிறு பிரசுரங்கள்”, “இலக்கியப் படைப்பாளிகள் இருவர்” முதலான கட்டுரைகள் கொழுந்தில் வெளிவந்தன. குமாரி ஜெயவர்தனா வின் “பெருந் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அரசியல் உரிமைகள்” உள்ளிட்ட கட்டுரைகளும் கொழுந்தை அலங்கரித்தன. “கங்காணி” குறித்து பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப் பிரமணியனின் கட்டுரையும் கொழுந்து இதழுக்கு மகுடம் சூட்டின. சற்குருநாதனின் “சமூகவியல் நோக்கு: மலையக தமிழரது சமூகக் கட்டமைப்பு”, “மலையகத் தமிழர் பண்பாடு: சில சிந்தனைகள்”, சு.முரளிதரனின் “அண்மைக் கால மூன்று கல்வியல் நூல்கள்”, “இந்திரஜித்தின் உரிமைப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த தியாகிகள்” முதலான கட்டுரைகளும் கொழுந்தில் வெளியாகின. கல்வி குறித்து பேராசிரியர் சோ.சந்திரகேரம் அவர்களின் “சமகால மலையக கல்வி நிலைப்பாடும் அதன் வரலாற்றுப் பின்னணியும்”, “மலையக சமூகமும் உயர்கல்வியும்” முதலான கட்டுரைகள் ஆழமானவை. நாட்டாரியல் குறித்து மாத்தளை வடிவேலன் எழுதிய “காமன் கூத்து மலையக மக்களின் சமூக வாழ்க்கையில் அதன் பங்கு”, மணி சேகரன் எழுதிய “மலையக நாட்டாரியல் ஒரு கண்ணோட்டம்”, சு.முரளிதரனின் “கலாநிதி ந.வேல்முருகு வின் மலையக மக்களின் சமய நம்பிக்கைகளும் சடங்கு முறைகளும்”, அ.அறிவு நம்பியின் “சரகாட்டம்” குறித்தான கட்டுரைகளும் கொழுந்து இதழுக்கு வலுச்சேர்த்தன. கொழுந்து இதழில் பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவதம்பி எழுதிய “இலக்கியமும் (இனப்)புரிந்துணர்வும்” கட்டுரை இனங்களின் பண்பாட்டையும் இலக்கியங்களையும் அறியத் துணை செய்கின்றது.

கொழுந்தில் நூல் குறித்த மதிப்பீடுகளும் வெளிவந்தன. சு.முரளிதரனின் “தியாக இயந்திரங்கள்” தொகுப்பை விமர்சித்து மாத்தளை வடிவேலனும் கி.பி. அரவிந்தனின் “முகங்கொள்” தொகுப்பை மதிப்பிட்டு சுப்ராமந்தனும் சாரல் நாடனின் “மலைக்கொழுந்தி”

சிறுகதைத் தொகுப்பை முன்வைத்து செ.கணேசலிங்கனும் “குன்றத்து குமுறல்கள்” மற்றும் பெனடிக் பாலனின் “சொந்தக்காரன்” முதலான நூல்களை முன்வைத்து லெனின் மதிவாணனும் எழுதிய விமரிசனங்கள் மலையகத்தின் இலக்கிய ஆளுமைகளை அறிய துணைசெய்கின்றன. “பராக்கரம் கொடிதுவக்கு”, “தே.வி.கால்ல” முதலானவர்களின் சிங்களக்கவிதைகளை தமிழில் மடுலுகிரியவிஜயரத்தினவும் எஸ். ஜி.புஞ்சிவேவாவின் கவிதைகளை சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு எம். எச். எம். ஷம்ஸ்ஸும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தனர். மராட்டியக் கவிதைகளை மொ.பெ.கு.இராமச்சந்திரனும் அபூதாலிப் அப்துல் லத்தீஃப் மற்றும் ஃபைஸ் அஹமத் ஃபைஸ் முதலானவர்களின் கவிதைகளை பண்ணாமத்துக் கவிராஜரும் கொழுந்தில் மொழிபெயர்த்திருந்தனர். பசுவாவை இஸ்மாலிஹா, மலரன்பன், பீ.மரியதாஸ், திலகா பழனிவேல், வீரா.பாலச்சந்திரன், சி.சுதந்திரராஜா, யோ.பெனடிக்ர்பாலன், கொ.மா.கோதண்டம், மு.சிவலிங்கம் முதலானவரின் சிறுகதைகளும் கொழுந்தில் வெளிவந்தன. குறிஞ்சித்தென்னவன், மல்லிகை சி.குமார், ஆசிர, கந்தர்வன் வீ.எஸ்.வேலு, சு.முரளிதரன், எஸ்.அமராவதி, ஜோ.பரஞ்சோதி, வி. ஆர்.கே.மதிவாணன், நூரனை சண்முகநாதன், எம்.நாமதேவன் அ. தனலெட்சுமி, அக்குறணை இளைய அப்துல்லாஹ், சு. முரளிதரன், விந்துவை சி.சார்ன்ஸ், சு. முரளிதரன், பாலரஞ்சனிசர்மா முதலியோரின் கவிதைகளும் கொழுந்தை அலங்கரித்தன.

ஏ.எஸ்.எம்.ரம்ஜான் அவர்களை ஆசிரியராகவும் திருமதி ரம்ஜானை உதவியாசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த மலரே “ப்ரியநிலா”. இம்மலர் 1987 முதல் உதயன்வத்தை தெவனகளையில் இருந்து காலாண்டு இதழாக வெளிவந்தது. ப்ரியநிலா இறைநம்பிக்கைகளை வாசகருக்கு ஏற்படுத்தும் பொருட்டு ஆன்மீகக் கட்டுரைகளையும் தாங்கி வெளிவந்தது. எம்.ஸி.எம்.ஸுபைர் எழுதிய “பெண்மைக்கு பெருமை தந்த பெருமான்”, எம்.எம்.எம்.நூறுல்ஹக் எழுதிய “இன்றைய மீலாத் விழாக்கள் ஒரு நோக்கு”, உயன்வத்த றம்ஜான் எழுதிய “வரலாறு கண்ட வள்ளல் நபி” கட்டுரைகள் இவற்றுக்குச் சான்று. இக்கால் குறித்து முகம்மது முனாஸ் எழுதிய “தத்துவக் கவிஞன் அல்லாமா இக்கால்”, கருப்பண்ணப் பிள்ளை பரம்சிவம் மற்றும் அந்தனிஜீவா ஆகிய இருவர் குறித்து போராசிரியர் துரை.மனோகரன் எழுதிய முறையே “மலையகத்தின் ஒரு விடிவெள்ளி”, “மலையகத் தாயின் மைந்தர்களுள் ஒருவர்”, கோநடேசையர் குறித்து சாரல் நாடன் எழுதிய “முதல் திசைரி தமிழ்ப் பத்திரிகையாளர் ஆகிய கட்டுரைகளும் ப்ரியநிலாவை கனதியாக்கின. றுஸ்லா ஸுபைர், கலைவாதி கலீல், திக்குவல்லை ஸ்ப்வான், அல்அஸுமத், மலாஹிரா இல்யாஸ், ரிஸாயூசுப் முதலானவர்களின் போன்றோரின் சிறுகதைகளும் கல்ஹின்னையூர் அன்பழகி ஸன், மூதூர் அலானா ஜுனைட், முஸம்மிலா மீராஸாகிப், தாஜுதீன் எம். அன்வர், பாஸ்ஸா ஜுனைட், ஜுனைத் எம். நிஷா, நஸீபா அஸீல், ஜின்னாஹ், அல்அஸுமத், ஏ.யூ.எம்.ஏ.கரீம் முதலானவர்களின் கவிதைகளும் இம்மலரில் வெளிவந்தன. ப்ரியநிலாவில் கலைமகள் ஹிதயாவின் நேர்காணல் ஒன்றும் இடம்பெற்றது.

மஸ்கெலிய விக்டோரியா அச்சகத்தில் இருந்து அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட இதழே “கொந்தளிப்பு”. சமூக,

அரசியல், இலக்கியச் சஞ்சிகையாக இது வெளிவந்தது. கொந்தளிப்பு மாணவரையும் உள்ளீர்க்கும் முகமாக “மாணவர் உலகம் என்ற பகுதியையும் உள்ளடக்கி இருந்தது. மாணவர் குறுக்கெழுத்துப் போட்டியும் இப்பகுதியில் இடம்பெற்றது. கொந்தளிப்பு இதழில் இடம்பெற்ற “மாதர் பகுதி” பெண்கள் இன்றைய உலகில் எதிர்கொள்ளும் சமூக நெருக்கடிகளையும் அதனால் அவர்கள் எதிர் கொண்ட வலிகளையும் கூறிநிற்கிறது. நாடற்றவர் பிரச்சினை, அகதி முகாம் வாழ்வு, தொழிற்சங்க வளர்ச்சி, தோட்டப் பாடசாலையில் ஆசிரியர் சீர்கேடு, குழந்தை தொழிலாளர் முறை, விவசாயிகளின் போராட்டம், எனப்பல் வேறு விடயங்களைக் கொந்தளிப்பு இதழ் பேசிச் சென்றது. ரோசா லக்ஷம் பேர்க் குறித்து சாந்தகுமார் எழுதிய “படுகொலை செய்யப்பட்ட முதல் பெண் போராளி” குறித்த கட்டுரையும் இவ்விதழ்க்கு பொலிவைத் தந்தது. சி.சிவசேகரம், கதிரசேன், ஊ.நித்தியானந்தன், குறிஞ்சித் தென்னவன், கருணானந்தம், ஸ்ரீதேவப்பிரியா, செ.பரமேஸ்வரி, எஸ்.ஸ்ரீதேவி, இராஜ லக்ஷ்மி, குமார. இராமநாதன், புறாக்கைட் எஸ்.அருணன், ஜெய்லக்ஷ்மி, தங்கவேல், குறிஞ்சி தென்னவன், பி.ஏ.பிரான்சீஸ், பசுல் லாவை குறிஞ்சி நாடன், தங்கம், இர.ஜெயம் முதலான கவிஞர்களுக்கும் “கொந்தளிப்பு” இதழ் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. பாலகிருஷ்ணனின் இருகொடிகள், லக்ஷ்மியின் ஓர் அரும்பின் மலராத ஆசைகள், மல்லிகை சி.குமாரின் “ஒருவன் ஒருத்தனை தேடுகின்றான்”, சு.தீபனின் “எனது சோகமான முகம்” முதலான சிறுகதைகளும் “கொந்தளிப்பு” இதழில் வெளிவந்தன.

ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும், அரசியலுக்கும், சமூகத்துக்கும் சிறுசஞ்சிகைகள் ஆற்றிய பங்களிப்பு முதன்மையானது; முக்கியமானது. சமூகப் பிரக்ஞைமிக்க கருத்துக்களை உள்வாங்கி வெளிவந்த சிறுசஞ்சிகைகள் செம்மையான, நுட்பமான நவீன இலக்கியவடிவங்கள் தோன்றுவதற்கும் ஈழத்தில் சிறந்த இலக்கிய ஆளுமைகளின் உருவாக்கத்துக்கும் துணை புரிந்தன. ஈழத்துச் சிறுசஞ்சிகைகள் குறித்து விரிவான கட்டுரைகளோ நூல்களோ வெளிவராத நிலையில் பேராசிரியர் செ.யோகராசாவின் “ஈழத்து இலக்கியமும் இதழியலும்” என்ற நூலும் “2020-2021 “இலக்கியம்” விசேட மலர்த் தொகுப்பும் ஈழத்துச் சிறுசஞ்சிகைகளின் நோக்கையும் போக்கையும் ஓரளவுக்குத் தெளிவுபடுத்தி இருந்தன. ஈழத்திலக்கியத்தின் பிரதான இயங்குவிசையாக நிகழ்புலங்களாக தம்மை வரித்துக் கொண்ட சிறுசஞ்சிகைகள் தொடர்பான ஆய்வுகள், கருத்தரங்குகளை வருங்காலத்தில் முன்னெடுப்பது காலத்தின் தேவையாகும். ஈழத்து இலக்கிய சிற்றிதழ்கள் தொடர்பாக வெளிவரும் இக்கட்டுரை பட்டியல்படுத்தப்பட்ட அறிமுகக் குறிப்புக்களையன்றி ஆய்வல்ல.

பரந்த வானில் விரியும் பரிதிச்சுடரை ஒரு வீட்டிற்குள் அடக்க முடியாததைப் போன்று ஈழத்தில் தோன்றிய அத்தனை சிறுசஞ்சிகைகளையும் குறிப்பிட்ட பரப்புக்குள் வைத்து ஆய்வு செய்ய முடியாது. ஆயினும் சஞ்சிகை குறித்த ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் ஒருவருக்கு இக்கட்டுரை ஒரு துளியாவது பயனளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரின் இதழியற் செயற்பாடுகள்

கலாநிதி சு. குணேஸ்வரன்

அறிமுகம்

புலம்பெயர்ந்தோரின் இலக்கிய முயற்சிகள் ஆரம்பித்து இற்றைக்கு ஒரு தலைமுறை கடந்துவிட்டது. இக்காலத்துள் ஏராளமான புனைவெழுத்துக்களும் புனைவு சாராத எழுத்துக்களும் வந்துள்ளன. இவை எல்லாவற்றிற்கும் ஆரம்பப் படிக்களை இட்டவர்கள் சஞ்சிகையாளர்களே. தனிநபர்களின் ஆர்வத்தினாலும் நண்பர் வட்டங்களின் கூட்டுமுயற்சியினாலும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இதழ்கள் படிப்படியாக அமைப்புகள் சார்ந்து வெளிவரக்கூடியளவுக்கு வளர்ச்சியடைந்தன.

1983 யூலைக் கலவரங்களுக்குப் பின்னரே இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குப் பகுதியில் வாழ்ந்த இளைஞர்கள் பெருமளவில் மேற்கு நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். அவர்களின் இலக்கியச் செயற்பாடுகளே “புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற புதிய இலக்கிய வகைமைக்கு வழிவகுத்தது. புலம்பெயர்ந்தவர்களில் எழுத்தார்வம் உள்ளோர் தங்கள் அக - புற நெருக்கடிகளை, உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த இதழ்களை வெளியிட்டனர். ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் அவுஸ்திரேலியாவிலும் வடஅமெரிக்காவில் கனடாவிலும் இருந்து அதிகமான பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளை வெளிக்கொண்டு வந்த வரலாறு இவ்வாறுதான் ஆரம்பித்தது. இந்த முயற்சிகள் புலம்பெயர்ந்தோரின் இதழியல் வரலாற்றில் ஆவணப்பதிவுகளாக அமைந்துள்ளன.

முதல் முயற்சி

புலம்பெயர்ந்தோர் மத்தியிலிருந்து முதலில் வெளிவந்த சஞ்சிகையாக “தமிழ்முரசு” என்ற இதழை இனங்காணலாம். பிரான்சில் இருந்து வெளியாகிய இவ்விதழ் பற்றி கலைச்செல்வன் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“பிரான்சில் புகலிட இலக்கியத்தின் உருவாக்கம் கார்த்திகை 1981 இல் வெளியான “தமிழ்முரசு” என்னும் சஞ்சிகையுடன் உருவாகின்றது. இலங்கைத் தமிழரிடையே 1981ஆம் ஆண்டில் உருவாகிய சில காலங்களிலேயே அஸ்தமித்துப்போன பாரிஸ் தமிழர் இயக்கத்தினால் முதன்முதல் தமிழ்முரசு 1981ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் வெளியாகியது.” (16ஆவது இலக்கியச் சந்திப்பு மலர், நெதர்லாந்து, 1993) என்று “பிரான்ஸ் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் ஒரு பதிவு” கட்டுரையில் கலைச்செல்வன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ் முரசின் ஆசிரியராக உமாகாந்தன் பணியாற்றினார். தமிழ்முரசு ஆரம்பத்தில் 16 பக்கங்கள் கொண்ட கையெழுத்திலான ஒளிப்படப்பிரதியாகவும் (Photo Copy) பின்னர் 40-60 பக்கங்களைக் கொண்ட தட்டச்சுச் செய்யப்பட்ட பிரதியாகவும் 1981-1989 ஆம் ஆண்டுவரை 72 இதழ்கள் வெளியாகியது. கலை இலக்கியம் அரசியல் குறித்த இவ்விதழின் ஊடாகவே உமாகாந்தன், செல்வம், கலாமோகன், அருந்ததி, சுகன்,

தேவதாஸ் முதலான படைப்பாளிகள் இலக்கியச் சூழலில் அறியப்பட்டனர்.

வெளிவந்த இதழ்கள்

1981 ஆம் ஆண்டுமுதல் 250 ற்கும் மேற்பட்ட இதழ்கள் புகலிடப் பரப்பில் தம் வரவைப் பதிவு செய்துள்ளன. இந்த இதழ்களில் “சொந்த நாட்டின் அவலங்கள், புகலிட நாடுகளில் எமக்குள்ள வாழ்வு, அன்னியச் சூழல், எம்மிடையேயுள்ள முரண்பாடுகள், தொடர்ச்சிற்ற போராட்டங்கள், பெண்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை, உலகப் பார்வை என்று பல்வேறு கோணங்களில் வெவ்வேறு பார்வைகளைச் சஞ்சிகைகள் படம்பிடித்திருக்கின்றன” (சாள்ஸ், 16ஆவது இலக்கியச் சந்திப்பு மலர்) இவற்றை இதழ்கள் வெளிவந்த நாடுகளின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தி நோக்கலாம்.

பிரான்ஸ்

பிரான்சிலிருந்து வெளியாகிய “தமிழ்முரசு” இதழைத் தொடர்ந்து அசை, அநிச்சு, அம்மா, அரும்பு, அறிவோர், ஆக்காட்டி, ஆதங்கம், இந்து, உயிர்தழில், உறவுகள், உன்னையே நீ அறிவாய், எக்ஸில், எழில், எரிமலை, ஓசை, கதலி, கதிர், கண், கதம்பம், கம்பன், கலையமுதம், குமுறல், சங்கப் பலகை, சமர், சிந்து, சிரித்திரு, சுட்டுப்புள்ளி, சுட்டுவிரல், தகவற்சுருள், தமிழ்த் தென்றல், தமிழ் நெஞ்சம், துளிர், தாமரை, தாயகம், தீபச்சுடர், தேடல், நகர்வு, நம்பிக்கை, நண்பன், நிலா, பகடைக்காய்களின் அவலக்குரல், பரிசு, பள்ளம், பாலம், புன்னகை, புதுவெள்ளம், மத்தாப்பூ, முற்றம், மௌனம், வடு, வண்ணை, வான்மதி, விழுது, வெகுமதி, வெம்மை ஆகிய இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

ஜேர்மனி

ஜேர்மனியிலிருந்து வெளிவந்த “தூண்டில்” புலம்பெயர்ந்தோரின் சஞ்சிகைகளில் அதிகம் கவனத்தைக் கோரிய இதழாகக் கணிக்கப்படுகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து அக்கினி, அகரம், அத்தம், அப்பிள், அபிநயா, அறுவை, அன்றில், இளங்காற்று, இளைஞன், இரவல் தூண்டில், ஊதா, எண்ணம், ஏலையா, ஓவியா, கடல் அலைகள், கதிர், கமலம், கலைவிளக்கு, கலைக்கதிர், சிந்தனை, சிவத்தமிழ், சிறுவர் அமுதம், தமிழ் அகதி, தமிழ் செய்திக் குறிப்பு, தளிர், தமிழ் நாதம், தாகம், தாயகம், தென்றல், தேனீ, நம்நாடு, நமது இலக்கு, நமது குரல், நாணல், பணி, பயணம், பாப்பா, பாரிஸ் ஈழமுரசு, பிரவாகம், புதுமை, புதுயுகம், பூவரசு, பெண்கள் வட்டம், மக்கள் குரல், மண், மலரும் மொட்டுக்கள், மனிதம், மார்க்சிய முன்னோக்கு, யாத்திரை, வசந்தம், வண்ணாத்துப்பூச்சி, வளர்தமிழ், வெகுஜனம், வெளிச்சம், ஜனனம் ஆகியன வெளிவந்துள்ளன.

லண்டன்

லண்டனில் இருந்து 80 களுக்கு முன்னர் புலம்பெயர்ந்த தலைமுறையினரால் (70களில்) “லண்டன் முரசு” என்ற சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. சதானந்தன்

என்பவர் இதன் ஆசிரியராக இருந்துள்ளார். இந்த முயற்சிகள் பற்றி சி. சிவசேகரம் விரிவாக எழுதியுள்ளார். “1970க்கும் சிறிது முன்பின்னாக லண்டனிலிருந்து பாதி தமிழிலும் மீதி ஆங்கிலத்திலுமாக “லண்டன் முரசு” என்ற சஞ்சிகை வந்திருக்கிறது. இதன் அக்கறைகள் கணிசமான அளவு மரபு சார்ந்தவை. அத்துடன் லண்டன் வாழ் வசதி படைத்த தமிழர்களது சுய அடையாளத்தின் நெருக்கடி சார்ந்து அது அமைந்ததில் வியப்பில்லை. கோவில்கள், சங்கங்கள், வாராவாரம் பிள்ளைகள் தமிழ்ப் படிக்கும் தமிழ்ப்பாடசாலைகள் என்ற விதமாக உருவான அமைப்புக்கள் யாவுமே சுய அடையாளத்துக் கான மன உளைச்சலின் வெளிப்பாடுகள்தாம்.” (சி. சிவசேகரம், புலம்பெயர்ந்த தமிழர் நல மாநாட்டு மலர்)

லண்டன் முரசைத் தொடர்ந்து அகதி, அலை ஓசை, ஈழகேசரி, உயிர்ப்பு, உலகத் தமிழோசை, எதுவரை, கலசம், கால ஒளி, காற்றுவெளி, சமகாலம், சிந்தனை, சுடரொளி, தமிழ் ஓலைகள், தமிழர் தகவல், தமிழ் அகதி, தமிழ் உலகம், தாகம், தேசம், தேம்ஸ், நாழிகை, நெய்தல், பனிமலர், பாரிஸ் ஈழமுரசு, புதினம், புலம், மனம் பேசுது, மீட்சி, வான்முரசு. வெண்ணிலா, வெளி, வைகறை ஆகிய இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

கவிலர்லாந்து

கவிலர்லாந்தில் இருந்து ஆனந்தி, ஊசி இலை, கட்டியம், குருத்து, தமிழ் ஏடு, தமிழ்க்குரல், தமிழ்நாடு, பாரிஸ் ஈழமுரசு, மனிதம், வாழை ஆகிய இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

டென்மார்க்

டென்மார்க்கில் வாழ்ந்த எழுத்தாளர்களின் கூட்டு முயற்சியால் 1984 இல் “டென்மார்க் முரசு” என்ற சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. அரும்பு, இனி, கற்பகம், காகம், குயிலோசை, சங்கமம், சஞ்சீவி, செய்திக் கோர்வை, தாயகம் ஆகிய இதழ்கள் தொடர்ந்து வெளிவந்துள்ளன.

நோர்வே

நோர்வேயில் இருந்து உயிர்மெய், கதிரவன், கலைமகள், குவியம், சக்தி, சர்வதேசத் தமிழர், சுமைகள், சுவடுகள், துருவக் குரல், துருவத் தளிர்கள். தேன்தமிழ் ஓசை, நோட்டம், பறை, பாலம், வடலி, வளர்நிலா ஆகிய இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

நியூ சிலாந்து

நியூ சிலாந்திலிருந்து வெண்ணிலவு, தமிழ் மஞ்சரி ஆகிய இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

நெதர்லாந்து

நெதர்லாந்தில் தமிழ் டச்சு ஒன்றிணைப்புக் கழகத்தின் வெளியீடாக “தமிழ் ஒளி” என்ற இதழ் வெளிவந்துள்ளது. இது 1986 தை மாதத்திலிருந்து 16 இதழ்கள் வரை ஏறத்தாழ 30 பக்கங்களைக் கொண்ட செய்தித்தொகுப்பாகவே வந்தது. அ.ஆ.இ, உரிமை, சமந்தி, சுமைகள், செய்திக்கதிர் ஆகியன நெதர்லாந்திலிருந்து வந்த ஏனைய இதழ்களாகும்.

கனடாவில் இருந்து 1985 ஜனவரியில் “தமிழ் எழில்” என்ற கையெழுத்துச் சஞ்சிகை வெளியாகியது. அதே ஆண்டு மார்ச்சுமாத இதழ் தட்டச்சுச் செய்யப்பட்ட ஒளிநகல் பிரதியெடுக்கப்பட்டு வெளியாகியது. இதனைத் தொடர்ந்து “நிழல்” என்ற சஞ்சிகை கணினி எழுத்துருவைப் பயன்படுத்தி வெளிவந்தது. அமுதம், அன்புநெறி, அற்றம், அறிதுயில், ஆத்மஜோதி, ஆலயமணி, இலக்கியவெளி, இளங்கீற்று, ஈழநாடு, ஈழமுரசு, உரைமொழிவு, உலகத் தமிழோசை, உலகத் தமிழர், உலகத் தமிழர் குரல், கரித்துண்டு, காலம், குரல், குவியம், கூர், சிறுவர் கதைமலர், சுடரொளி, தமிழர் செந்தாமரை, தமிழ் மகள், தாயகம், தினத்தமிழ், தூறல், தேசியம், தேடல், தென்றல், நண்பன், நாயகன், நான்காவது பரிமாணம், நுட்பம், பறை, பார்வை, புதிய காற்று, புரட்சிப் பாதை, புன்னகை மலர், பொதிகை, மண், மருத்துவம், மற்றது, மறுமொழி, மாற்று, யாதும், ரமில் ரைம்ஸ், ரோஜா, வாசம், வானமே எல்லை, வானவில், வியூகம், வீடு, வீணைக்கொடி, வைகறை, முகரம் ஆகியன கனடாவிலிருந்து வெளிவந்துள்ளன.

அவுஸ்திரேலியா

அவுஸ்திரேலியாவில் முதல்முதல் வெளியிடப்பட்ட மாதஇதழ் “தமிழ்க்குரல்” ஆகும். மாத்தளை சோமுவால் 1987 ஆம் ஆண்டு ஒளிப்படப் பிரதியாக இவ்விதழ் கொண்டு வரப்பட்டது. அக்கினிக்குஞ்சு, அவுஸ்திரேலிய மரபு, அவுஸ்திரேலிய முரசு, இளவேனில், இன்பத்தமிழ் ஒலி, உணர்வு, உதய சூரியன், எதிரொலி, கதிர், கலப்பை, காவோலை, செய்திச் சுடர், தமிழ் அவுஸ்திரேலியன். தமிழ் ஓசை, தரிசனம், தினமுரசு, தென்றல், பாலம், பாரதி சிறுவர் இதழ், பிரவாகம், மக்கள் குரல், மரபு, மெல்லினம் ஆகியன தொடர்ந்து வெளிவந்தன.

இதழ்களும் அவற்றின் உள்ளடக்கமும்

மாதம் இரண்டு இதழ்கள், மாதாந்த இதழ்கள், காலாண்டு இதழ்கள், அரையாண்டு இதழ்கள், ஆண்டு இதழ்கள் ஆகியன மேற்குறிப்பிட்டவற்றுள் உள்ளன. அதிகமான இதழ்கள் கலை இலக்கியம் அரசியல் சமூகம் பண்பாடு குறித்து வெளிவந்தாலும் குறித்த ஒவ்வொரு இதழ்களும் அதிகம் கவனப்படுத்திய உள்ளடக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. கலை இலக்கிய இதழ்கள்
2. கலை இலக்கிய சமூக அரசியல் இதழ்கள்
3. அரசியல் இதழ்கள்
4. பெண்கள் இதழ்கள்
5. சிறுவர் இதழ்கள்
6. ஆன்மீக இதழ்கள்
7. பல்சுவை இதழ்கள்

இவ்விதழ்களில் தமிழ்ப் போராளி அமைப்புகளின் அரசியற் கொள்கைகள், போராளி அமைப்புகளுக்கு இடையில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள். தமிழருக்கான அரசியல் உரிமைகள், தாயகத்தில் போரால்

ஏற்பட்ட பல்வேறு பாதிப்புகள் - இழப்புகள், புலம்பெயர்ந்தவர்களின் அக - புற நெருக்கடிகள், அனைத்துலகப் பார்வை, பல்வேறு இலக்கிய வகைப் பாடுகளை முன்வைத்தல் முதலானவை விடயதானங்களாக அமைந்திருந்தன.

“ஆக்கங்கள் அனைத்தும் இலக்கியத் தரம் மிக்கவையா இல்லையா என்பதற்கப்பால், பல்வேறு அவலங்களையும் வாழ்வையும் அள்ளிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றன. ஈழத்தின் ஒவ்வொரு முக்கியமான நிகழ்வின் தாக்கத்தையும் இங்குள்ள சஞ்சிகைகளில் பார்க்கக் கூடியதாக இருந்திருக்கின்றது. அதிகமான ஆக்கங்களில் விமர்சனமே முன்னோக்கி நின்றிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இனப்போராட்டம் கேள்விக்குள்ளாகியது, தேசியம் கேள்விக்குள்ளாகியது. யாழ் மேலாதிக்கம் அடையாளப்படுத்தப்பட்டது. கலாசார மதிப்பீடுகள் கேள்விக்குள்ளாயின. சாதி சமய பிரதேசம் எல்லாம் முக்கிய விவாதங்களாயின” (கலைச்செல்வனின் பிரதிகள், ப244) என்று இதழ்கள் அதிகம் வெளிவந்தமைக்கான பின்புலத்தையும் அவற்றில் வெளிப்பட்ட புதிய குரல்களையும் இனங்கண்டு கலைச் செல்வன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

வெளிவந்த இதழ்கள் அனைத்தையும் பெற்றுக் கொள்வது என்பது மிகக் கடினமான பணி. அவற்றுள் எண்ணிம மின்னூற் திட்டத்தில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரு தொகுதி இதழ்களை வகைப்படுத்தி தனித்தனியாகப் பகுப்பாய்வு செய்வது என்பதும் மிகக் கடினமான பணியாகவும் நீண்ட காலத் தேடலுக்கு வழிசமைக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கும். ஆதலால், கட்டுரையாளரால் இனங்காணப்பட்ட இதழ்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிலவற்றை அறிமுகப்படுத்த முடியும்.

இதழ்களின் சிறப்பியல்புகள்

கலை இலக்கிய இதழ்கள் என்ற வகையில் சில இதழ்களின் சிறப்பியல்புகளை நோக்குவோம். கனடாவில் 1990 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “காலம்” சஞ்சிகை தற்போதும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. ஈழ - தமிழக - புகலிடப் படைப்பாளிகள் ஆரம்பத்திலிருந்து தொடர்ந்து எழுதி வருகின்றனர். படைப்பாளிகள் தொடர்பான சிறப்புப் பக்கங்களையும் காலம் தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வருகின்றது. இவ்விதழ் பற்றி காலச்சுவடு கண்ணன் குறிப்பிடும்போது,

“காலம் வெளிவந்த இந்தக் காலகட்டம் புலம்பெயர் அரசியலில் மிகவும் கொந்தளிப்பான காலகட்டம். இக்காலகட்டத்தின் அரசியல் செயல்பாடுகளிலும் செல்வம் தன்னைத் தொடர்ந்து ஈடுபடுத்தி வந்திருக்கிறார். இருப்பினும் “காலம்” அதிகமும் அரசியலைத் தவிர்த்து இலக்கியத்தை மையப்படுத்தி இயங்கியமைக்காக விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று ஒரு பெரும் வெற்றிடம் ஈழத்தமிழ் அரசியலில் ஏற்பட்டிருக்கும் சூழலில் இலக்கிய பண்பாட்டுச் செயல்பாடுகளின் தனித்துவமான முக்கியத்துவம் உணரப்படும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு இதழுக்கு அவசியமாக இருக்கவேண்டிய பண்பாட்டு அரசியல் ஆகிய

வற்றுடன் டொரண்டோவின் பண்பாட்டுப் பின்புலமும் இணைந்து காலத்திற்குச் செழுமை ஊட்டுகின்றன.” (காலம், இதழ் 42) என்று காலம் 22ஆம் ஆண்டு சிறப்பிதழ் வெளியீட்டில் கண்ணன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எழுத்தாளர் க. நவம் ஆசிரியராகச் செயற்பட்ட “நான்காவது பரிமாணம்” கனடாவில் இருந்து வெளிவந்தது. கலை இலக்கியக் காலாண்டு இதழாக 1991 செப்ரெம்பரில் இருந்து 1994 ஏப்ரல் வரை பதினமூன்று இதழ்களுடன் தனது வருகையை இவ்விதழ் நிறுத்தியது. நான்காவது பரிமாணம் வெளியீட்டகத்தின் ஊடாக பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. கனடாவின் இதழியல் முயற்சிகள் பற்றி இதழாசிரியர் குறிப்பிடும்போது “காலம், நான்காவது பரிமாணம், மறுமொழி, முகரம், கூர், பொதிகை, புன்னகை என்பன முக்கியமாக நவீன தமிழ் இலக்கியத்திற்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் நோக்குடன் வெளிவந்த இலக்கியச் சஞ்சிகைகளாகும். இவை இலக்கிய தாகம் கொண்டு தரமான வாசகர்களை இலக்காக வைத்துப் படைப்புக்களைத் தாங்கி வந்தன” (க.நவம், ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம், ஞானம் சிறப்பிதழ் 175) என கனடாவில் இருந்து வந்த இதழ்களை அவற்றின் உள்ளடக்கம் சார்ந்து வகைப்படுத்தி எழுதியுள்ளார்.

பிரான்சில் இருந்து வெளிவந்த “அம்மா” சஞ்சிகை சிறுகதைக்கென காலாண்டு இதழாக வெளிவந்தது. 1997 - 2001 வரை பதினமூன்று இதழ்கள் வந்துள்ளன. இதன் தொகுப்பாசிரியராக சி. மனோகரன் (மனோ) இதில் வந்துள்ள சிறுகதைகள் பின்னர் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. “அம்மா”வில் கட்டுரைகள், எதிர்வினைகளும் வெளிவந்துள்ளன. யமுனா ராஜேந்திரன் இன்னுமொரு காலடியில் பார்த்திபன் பற்றி எழுதிய கட்டுரையின் பின்னரான எதிர்வினைக்குப் பதிலளிக்கும் முகமாக “பார்த்திபன் கதைகளும் புலம்பெயர் இலக்கியமும் இன்னும் சில பிரச்சினைகளும்” என்ற கட்டுரையும் இவ்விதழிலேயே வெளிவந்தது.

பிரான்சில் இருந்து எக்ஸில் வெளியீட்டகத்திற்கு ஊடாக 1998 இல் இருந்து “எக்ஸில்” சஞ்சிகை வெளிவந்தது. எக்ஸிலின் முதலாவது இதழில் “புகலிடத்து வாழ்வில் இருந்து புறப்படுகிறோம். எவரும் எங்களுடன் இணைந்து கொள்ளலாம். எங்கிருந்தேனும் எந்த மொழியிலும் எம்மிலும் முகம் பார்த்துக் கொள்ளட்டும். மீண்டும் யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர். கருத்துக்கள் இலக்கியங்கள் எதுவாயினும் எம்மிலும் பட்டுத் தெறிக்கட்டும். எக்கருத்துக்கும் மதிப்பளிக்கும் மனப்பக்குவம் எமக்குண்டு. எதையும் தவிர்த்து உண்ணும் பாங்கு எம்மிடம் இல்லை. கிடைப்பதைப் பகிர்ந்து உண்ணும் காசங்களாய்” (எக்ஸில், இதழ் 1) என்ற வாக்குமூலத்துடன் வெளிவந்த “எக்ஸில்” தமிழ்ச் சஞ்சிகைச் சூழலில் மிகுந்த கவனிப்புக்கு உள்ளாகியது. அரசியல், எதிர்ப்பில்லக்கியம், பின்நவீனத்துவம், தலித்தியம் குறித்த பார்வைகளையும் இந்த இதழ் கவனப்படுத்தியது.

13 இதழ்கள் வரை வெளிவந்த எக்ஸில் திருமாவளவன், கலாமோகன், சிவசேகரம், சக்கரவர்த்தி ஆகியோரின் நூல்களையும் புகலிடப் பெண்கவிஞர்

களின் கவிதைத் தொகுப்பான “மறையாத மறுபாதி” யையும் வெளியிட்டுள்ளது.

கலைச்செல்வன் மற்றும் லஷ்மி ஆகியோரின் முயற்சியில் பிரான்சில் இருந்து வெளிவந்ததே “உயிர் நிழல்” ஆகும். இவ்விதழும் எக்ஸில் போல இதழியலுக்குரிய கட்டமைப்புடன் அதிகமான வாசகர்களைச் சென்றடைந்த இதழாகும். 1998 இல் இருந்து 2012 வரை 35 இதழ்கள் வரை வெளிவந்துள்ளது. சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம், குறும்படம், ஓவியம், மொழி பெயர்ப்பு ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கி வெளிவந்தது.

முல்லை அமுதனை ஆசிரியராகக் கொண்டு இலண்டனில் இருந்து “காற்றுவெளி” அச்சிதழாக வெளிவந்தது. 16 இதழ்கள் வெளிவந்த நிலையில் தற்போது மின்னிதழாக வெளிவருகின்றது. தனியே நாடகம் தொடர்பான ஆற்றுகைக் கலைக்காக வெளிவருகின்ற “கட்டியம்” சுவில் தமிழ் நாடகக் கல்லூரியின் ஏற்பாட்டில் காலாண்டு ஆய்விதழாக வெளிவருகின்றது. இவ்விதழில் துறைசார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. மேற்குறித்தவை கலை இலக்கியம் தொடர்பாக அதிகம் கவனத்தைக் கோரிய இதழ்களாக அமைந்துள்ளன.

கலை இலக்கியம் அரசியல் சமூகம் குறித்த இதழ்களின் வரிசையில் சிலவற்றைக் கவனப்படுத்தலாம்.

1986 இல் மேற்கு ஜேர்மனியிலிருந்து “தமிழ் செய்திக் குறிப்பு” 44 இதழ்கள் வரை தென்னாசிய நிறுவனத்தின் வெளியீடாக வந்தது. இதில் அதிகமும் இலங்கை தொடர்பான செய்திகள் தகவல்கள் மற்றும் அரசியல் சார்ந்த விடயங்கள் வெளியாகின. தமிழ் செய்திக் குறிப்பின் போதாமை குறித்தும் கலை இலக்கியங்களையும் உள்ளடக்கும் நோக்கங் கருதியும் பின்னர் “தூண்டில்” என்ற பெயரில் இதழியலுக்குரிய கட்டமைப்புடன் இவ்விதழ் வெளிவந்தது.

“தூண்டில்” 1988 ஜனவரி தொடக்கம் 1993 ஆம் ஆண்டு வரை 58 இதழ்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து பல புதிய படைப்பாளிகளுக்குக் களம் அமைத்திருந்தது. ஒரு வகையில் தமிழ்ச் செய்திக் குறிப்பின் தொடர்ச்சியாகவே “தூண்டில்” வெளிவந்துள்ளது. “1986 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து தென்னாசிய நிறுவனத்தின் “தமிழ் செய்திக் குறிப்பு” மாதம் இரு முறையாக வெளிவந்தது. மேற்கு ஜேர்மனியில் அரசியல் தஞ்ச சட்டங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்காகவும் வதந்திகளை நம்பிக் கொண்டிருந்தவர்கள் உண்மைச் செய்திகளை அறிந்து கொள்வதற்காகவுமே தமிழ் செய்திக் குறிப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்தும் தனியே செய்திகளை மட்டும் வெளியிடாமல் பயனுள்ள தகவல்களை அளிக்கும் நோக்கத்திலும் பிடிப்பில்லாமல் இருப்பவர் களுக்கு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் ஆக்கங்களைத் தருவதற்காகவும் தமிழ் செய்திக் குறிப்பு “தூண்டில்” என்ற சஞ்சிகையாக மாறுகிறது.” (ஆசிரியர் குறிப்பு, தூண்டில் இதழ் 1)

பார்த்திபனின் “கனவை மிதித்தவன்” தொடர் கதையின் 25 அத்தியாயங்கள் தமிழ் செய்திக் குறிப்பில் வெளிவந்தது. 26 ஆவது அத்தியாயம் தூண்டில் 1 ஆவது இதழிலிருந்து வெளியாகியது. அதேபோல் தமிழ்

செய்திக் குறிப்பில் வெளிவந்த விடயதானங்களுக்கும் தூண்டிலில் ஒரு பகுதி ஒதுக்கப்பட்டு அதன் தொடர்ச்சி பேணப்பட்டது “தமிழ் செய்திக் குறிப்பு” ஆரம்பத்தில் அரசியல் குறித்த கட்டுரைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தாலும் பின்னர் வெளிவந்த “தூண்டில்” சஞ்சிகை கலை இலக்கியம் குறித்த படைப்புக்களுக்கு முதன்மையளித்தது.

கனடாவிலிருந்து “தாயகம்” 1989 ஜூலை யிலிருந்து 1995 மே வரை ஆறுவருடம் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது. 1989 இல் பத்திரிகையாகவும் 1993 இல் இருந்து சஞ்சிகைக்குரிய வடிவமைப்பிலும் வெளி வந்துள்ளதாக “கனடாத் தமிழ் இலக்கியத்தில் தாயகத்தில் பங்களிப்பு” பற்றி கூர் இதழில் எழுதிய கட்டுரையில் வ. ந கிரிதரன் இவ்விதழ் பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இ. ஜோர்ஜ் குருதேவ் இவ்விதழின் ஆசிரியராக இருந்துள்ளார். இவ்விதழ் கலை இலக்கியம் சமூகம் அரசியல் குறித்த உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டமைந்து “உண்மைத் தேடி” என்ற தாரக மந்திரத் துடன் வெளிவந்தது. ஈழத்து அரசியல் தொடர்பான கட்டுரைகளை அதிகம் வெளியிட்ட இதழாகவும் இது கருதப்படுகிறது. கலாமோகனின் குறுங்கதை வடிவ மாகிய ஜெயந்தீசன் கதைகளும் வ.ந கிரிதரனின் ஆரம்பகாலத் தொடர் கதைகளும் இவ்விதழில் வெளிவந்தனவாகும். புகலிடப்பரப்பிலிருந்த அதிகமான படைப்பாளிகள் இவ்விதழில் எழுதியுள்ளனர்.

நோர்வேயில் இருந்து சுவடுகளும் இதே போன்று 72 இதழ்கள்வரை வெளிவந்த ஆரம்பகாலச் சஞ்சிகையாகும். இதில் ஆதவனின் “மண்மனம்” நாவல் தொடர்கதையாக வெளிவந்தது. கலை இலக்கிய சமூக பொருளாதார விஞ்ஞான மாத இதழாகிய “ஏலையா” ஓபகௌசன் தமிழர் ஒன்றியத்திற்கு ஊடாக வெளி வந்துள்ளது. ஏலையா நூற்றுக்கும் அதிகமான இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளதாக அறியமுடிகிறது. 1990 இல் வெளி வந்த சுமைகள் 9 இதழ்கள் வரை வெளிவந்தது. கலை இலக்கிய அரசியல் கட்டுரைகளோடு அறிவியற் கட்டுரைகளையும் கொண்டமைந்துள்ளது.

அதிகமும் அரசியல் சார்ந்த கருத்து நிலையினை வெளிப்படுத்திய இதழ்கள் சிலவற்றை நோக்குவோம். நெதர்லாந்திலிருந்து வெளிவந்த “அ.ஆ.இ” என்ற அரசியல் ஆய்வு காலாண்டிதழ் 1989 இல் இருந்து வெளி வந்தது. இதில் சிவசேகரத்தின் புனிதமாக்கப்படும் அராஜகம், என். சண்முகரத்தினத்தின் தமிழீழ விடு தலைப் போராட்டம் சில சவால்கள், பி. சரவண முத்து வின் இலங்கை : சிங்கள தமிழ் இனமோதல், தயபால திராணகமவின் இலங்கையில் இராணுவமற்ற அரசியல் ஆகியன மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்த அரசியற் கட்டுரைகளாகும். லோகா, தேவகி ராமநாதன், சான்ஸ், பொ. கருணாகரமூர்த்தி, கலைச்செல்வன், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், கலாமோகன், சுகன், ந. சுசீந்திரன் ஆகிய ஒன்பது படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகளைத் தாங்கி புகலிடச் சிறுகதைச் சிறப்பிதழையும் “அ.ஆ.இ” இதழ் வெளிக்கொண்டு வந்தது. முதலில் கையெழுத்தில் எழுதி பிரதி செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட இவ்விதழ் பின்னர் கணினி அச்சிலும் வெளி வந்தது.

“வடு” சமூக நோக்கங்கருதிய கருத்தியலை வலி யுறுத்தி வெளிவந்த இதழாகும். “புலம்பெயர் சூழலில் எத்தனையோ பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் வந்தன. நின்று போயிருக்கின்றன. ஆனால் இலங்கையில் உள்ள சாதிக் கட்டுமானங்களை அதனுடைய தாக்கங்களை கொந் தளிப்புகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஒரு தனித்துவமான சஞ்சிகை வரவில்லை என்றபோதுதான் தலித் சமூக மேம்பாட்டு முன்னணியினால் நாங்கள் “வடு”வைக் கொண்டு வருகின்றோம். இதை உலகெங்கும் உள்ள தலித் மக்களிடம் கொண்டு செல்வதற்கான முயற்சியில் இருக்கிறோம். இதை மிகவும் எளிமையாகக் கொண்டு வருகிறோம். இதில் பெரிய இலக்கியத் தரமோ தத்துவார்த்தத் தர்க்கங்களோ இல்லை. தலித் மக்களுடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அவர்கள் சாதாரணமாக படித்துப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையிலும் கொண்டு வருகிறோம்” (தேவதாசன், உயிர்நிழல், இதழ் 30) இந்தக் கூற்று வடுவின் நோக்கத்தை மிகக் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

சுவிஸ்ஸில் இருந்து வெளிவந்த “மனிதம்” 1987 இல் இருந்து 30 இதழ்கள் வரை வெளிவந்தது காத்திரமான விமர்சன பூர்வமான அரசியல் கட்டுரைகள் மட்டுமன்றி கலை இலக்கியங்கள் குறித்த படைப்புக் களும் இதில் வெளிவந்தன.

மௌனம், உரைமொழிவு, பனிமலர், சஞ்சீவி, பறை, கூர் ஆகியனவும் சிற்றிதழ்க்குரிய கட்டமைப் புடன் விரிவான விமர்சனக் கட்டுரைகளையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் புனைவெழுத்துக்களையும் வெளிக் கொண்டு வந்துள்ளன.

புலம்பெயர்ந்தவர்கள் மத்தியிலிருந்து முதலில் வெளிவந்த “தமிழ்முரசு” இதழும் ஆரம்பத்தில் அரசியல் இதழாகத்தான் தன்னை வெளிக்காட்டியிருந்தது. இது 1981 நவம்பரில் இருந்து 72 இதழ்கள் வரை வெளி யாகியுள்ளது. ஈழத்து இனமுரண்பாடு, விடுதலைப் போராட்டம் மாத்திரமன்றி ஒடுக்குமுறைக்குள்ளான ஏனைய நாடுகளின் விடுதலைப் போராட்டங்கள் குறித்த கட்டுரைகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தது.

“இரவல் தூண்டில்” அதிகமும் இலங்கை அரசியல் குறித்த விடயங்களையும் பத்திரிகையில் வெளி வந்த தாயகம் தொடர்பான தகவல்களையும் தாங்கி வெளிவந்தது. ஆக்கங்கள் கையெழுத்தில் எழுதப் படும் பத்திரிகைச் செய்திகள் கத்தரிக்கப் படும் ஒளிப்படப்பிரதியாக வெளிவந்தது. இதே அமைப்பில் நெதர்லாந்தில் இருந்து “தமிழ்ஒளி” “செய்திக் கதிர்” ஆகியனவும் வெளிவந்தன.

“சமர்” பிரான்சிலிருந்து ரயாகரனை ஆசிரிய ராகக் கொண்டு வெளிவந்த இதழாகும். அரசியல் சார்ந்த கட்டுரைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அரசியல் தத்துவார்த்த புரட்சிகர விமர்சன ஏடாக 2002 வரை 32 இதழ்கள் வந்துள்ளது. இது தவிர “அரசியல் பொருளாதார கலாசார இதழாக” வெளிவந்த “புதுமை” சஞ்சிகை யும் நீண்ட காலம் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது.

“உயிர்ப்பு” 1993 இல் இருந்து வெளிவந்தது. அதிகமும் அரசியல் இதழாகவே தன்னை வடிவமைத்துக் கொண்டது. தேசியவாதம், இலங்கையில் தேசங்களின்

உருவாக்கம், மார்க்சியம் முதலான விடயதானங்களையும் அதிகம் கவனத்தில் குவித்தது. பிரான்சில் இருந்து சபாலிங்கத்தின் முயற்சியில் எரிமலையும் உமாகாந்தனின் முயற்சியில் தமிழ்முரசும் வெளிவந்தன. இவ்விதழ்கள் அதிகமும் அரசியல் சார்ந்த கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தன.

அரசியற் கட்டுரைகள் மட்டுமன்றி கோட்பாடு சார்ந்த காத்திரமான கட்டுரைகளையும் கொண்டனவாக கனடாவில் இருந்து வெளிவந்த “அறிதுயில்”, “வியூகம்” ஆகியன அமைந்துள்ளன. தேசியவாதம், பெண்ணியம், விடுதலைப் போராட்டம், ஈழத்து வளங்கள் ஆகியன குறித்து இவ்விதழ்கள் அமைந்துள்ளன.

பெண்கள் சார்ந்து வெளிவந்த இதழ்களைப் பொறுத்தவரையில் சக்தி, கண், ஊதா, நமது குரல் ஆகிய சஞ்சிகைகளைக் குறிப்பிடலாம். தமிழ்ச்சூழலில் பெண்களின் படைப்புக்களை ஒன்று சேர்க்கவும் பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்குக் குரல் கொடுக்கவும் இவ்விதழ்கள் பங்காற்றியுள்ளன.

“15 வருடங்களுக்கு முன்னர் மேற்கு ஐரோப்பாவில் பல மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கொண்ட சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன. அவற்றில் பெண்களும் எழுதினார்கள். அநேகமான சஞ்சிகைகளில் பெண்களாலும் ஆண்களாலும் பெண்ணியக் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. விவாதிக்கப்பட்டன. பிரான்சிலிருந்து “கண்” என்ற பெண்கள் சஞ்சிகை முதலில் கொண்டு வரப்பட்டது. இது பெண்களை ஆசிரியர் குழுவாகக் கொண்டிருந்தது. தொடர்ந்து ஊதா, பெண்கள் சந்திப்பு மலர், சக்தி போன்ற பெண்களால் உருவாக்கப்பட்ட சஞ்சிகைகளும் இன்னும் “மறையாத மறுபாதி”, “புது உலகம் எமை நோக்கி”, “ஊடறு” போன்ற தொகுப்புக்களும் வெளிவந்தன. புகலிட வாழ்வு, பெண்ணியம், விளிம்புநிலை மாந்தர்கள், தமிழ் அரசியல் குறித்த படைப்புக்கள் தாங்கிய தொகுப்புக்களாக இவை தம்மை இனங்காட்டின.” (ரஞ்சி, உயிர்நிழல், இதழ் 22)

“கண்” பிரான்சில் இருந்து 1986-1990 வரை 13 இதழ்கள்வரை வெளிவந்த இதழாகும். இதில் பெண் விடுதலை மற்றும் பெண்களுக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய கட்டுரைகளுடன் படைப்புக்களும் வெளிவந்தன. இது பெண்விடுதலையை முன்னிறுத்தி பிரான்சில் இருந்து வெளிவந்த ஒரேயொரு சஞ்சிகை எனக் கருதப்படுகிறது. இவற்றைவிட பெண்கள் சந்திப்பு மலர்களும் பல்வேறு இணையத் தளங்களும் பெண்களின் படைப்புக்களுக்கு களம் அமைத்தன. எனினும் ஏனைய இதழ்களிலும் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகமாகவே இருந்துள்ளது.

ஈழத்து இலக்கியப் புலத்தில் கூட மிகவும் நலிந்து போன துறையாக இருப்பது சிறுவர் இலக்கியம் சார்ந்த துறையாகும். ஜேர்மனியில் இருந்து 1990 இல் “மண்” என்ற சஞ்சிகை வெளிவந்தது. ஒரு வருடம் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையாகவும் பின்னர் 23 வருடம் அச்சிதழாகவும் வெளிவந்தது. இந்த இதழ் அதிகமான சிறுவர்களைச் சென்றடைந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதேபோல் பிரான்சில் இருந்து “பரிசு” என்ற இதழ் 1999 இல் இருந்து பத்மா இளங்கோவனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. லண்டனிலிருந்து

வெளிவந்த “தேம்ஸ்”, ஜேர்மனியிலிருந்து வெளிவந்த “சிறுவர் அமுதம்” அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து வெளிவந்த “பாரதி சிறுவர் இதழ்” ஆகியன சிறுவருக்காக வெளி வந்தன. கலைச் செயற்பாடுகளில் நாடக முயற்சிகள் சிறுவருக்கான ஒலி ஒளிப்பேழைகள் அதிகம் வெளிவருவதாக அறியமுடிகிறது. ஆனால் சஞ்சிகை முயற்சியைப் பொறுத்தவரையில் இத்துறை மேலும் வளர்த்தெடுக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளது.

ஆன்மீக இதழ்களைப் பொறுத்தவரையில் நெதர்லாந்தில் இருந்து 1988 இல் வெளிவந்த “சமந்தி” இதழில் மதசார்பு, சமந்தி, சமூக சீர்திருத்தம் முதலான கருத்துக்கள் உள்ளடங்கியிருந்தன. இது இரண்டு இதழ்களுடன் நின்றுவிட்டது. ஆத்மஜோதி, அன்பு நெறி, ஆலயமணி ஆகியனவும் மேற்குறித்த ஆன்மீக இதழ்களாக கனடாவில் இருந்து வெளிவந்தன. “கலசம்” லண்டன் சைவமுன்னேற்றச் சங்கத்தின் வெளியீடாக 1993 இல் இருந்து வெளிவருகிறது. இதுவரை 102 இதழ்கள் வெளியாகியுள்ளன. சமயம் சார்ந்த காத்திரமான கட்டுரைகளைக் கொண்டமைந்துள்ளது. மொழி சமயம் சார்ந்து பிரான்சில் இருந்து “கதிர்” இதழும் வெளிவந்தது. ஆலயங்கள் சார்ந்து சஞ்சிகைகளும் ஆண்டு மலர்களும் வெளிவருகின்றன.

பல்கலை இதழ்கள் என்ற வகைப்பாட்டுக்குள் அதிகமும் கலை இலக்கியம் பண்பாடு மட்டுமன்றி பொழுதுபோக்கு அம்சங்களுக்குரிய விடயதானங்களையும் உள்ளடக்கிய சில இதழ்களையும் கருத்திற் கொள்ள முடியும்.

பெரியோரிடத்தும் இளையோரிடத்தும் வாசிப்பைப் பரவலாக்கும் பொருட்டு பொழுதுபோக்கு விடயங்களையும் உள்ளடக்கி வேறு பல இதழ்களும் வந்துள்ளன. வெகுஜன வாசிப்பை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு “உலகத் தமிழோசை”, “உலகத் தமிழ்” ஆகிய இதழ்களைக் குறிப்பிட முடியும். வெற்றிமணி வெளியீடாக வந்த கலை கலைசார இதழாகிய “அபிநயா”, “ஓவியா” ஆகியவற்றையும் குறிப்பிடலாம். தமிழ்ப் பண்பாடு சார்ந்து கனடாவில் இருந்து “உலகத் தமிழர் குரல்” வெளிவந்தது. டெனிஸ் தமிழர் தோழமை ஒன்றியத்தின் ஊடாக டென்மார்க்கிலிருந்து வெளிவந்த “செய்திக் கோவை” 12 இதழ்கள் பார்க்கக்கிடைத்த வகையில் அதிகமும் இருமொழித் தொடர்பூடகமாகப் படைப்புக்களை வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இலண்டனில் இருந்து “தமிழ் உலகம்” என்ற இதழ் சிறுகதை, தொடர்கதை, நாடகம், அரங்கியல், முதலான இலக்கியப் பக்கங்களுடன் பல்கலை அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி வெளியாகியது.

ஆரம்பத்தில் புகலிடச்சூழலில் அமைப்பாகச் சேர்ந்து செயற்படமுடியாத நிலையிலே தமது கருத்துக்களையும் எதிர்காலச் செயற்பாடுகளையும் பகிர்ந்து கொள்வதற்காகவே புகலிடத்தில் இத்தனை இதழ்களை உருவாக்கியுள்ளன ரெனக் கருதமுடிகிறது. இதனாலேயே சஞ்சிகைகள் மிக அதிகமாக வெளிவந்த 90களை “புகலிட இலக்கியத்தின் பொற்காலம்” என்று கலைச்செல்வன் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் 95 இன் பிற்பாடு இந்த நிலை மெல்ல மாற்றமடைகிறது. “முக்கிய

மாக சபாலிங்கம் கொலை நிகழ்த்திய அச்சுறுத்தல், ஈழத்து நிலைமைகள் குறித்து, அரசியல் அபிப்பிராயம், கருத்துச் சொல்வதை அச்சுறுத்தியது. பலரை சுய தணிக்கை செய்ய வைத்தது. பலர் எழுது வதையே விட்டுவிட்டனர். சிலர் சஞ்சிகைகளையே விட்டு விட்டனர். இந்நிலைமையானது இறுதியில் நமது அரசியலில் பிரக்ஞை கொள்ளாத நிலைமையை உருவாக்கியது. இறுதியில் பெரிதும் ஈழத்து அரசியல் நிலைமை போன்றன தவிர்க்கப்பட்டு எப்போதாவது இடையிடையே நோகாமல் சொல்லும் போக்கே காணப்பட்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. விடுபட்டுப்போன இந்த வெற்றிடத்தை நிரப்பியது உலகமயமாதல், பின்நவீனத்துவம் போன்றவையாகும்.” (கலைச்செல்வனின் பிரதிகள், ப 246) மேற்படி இந்த நெருக்கடி நிலையிலேயே இதன் அடுத்த கட்டமாக இணையவெளியில் படைப்புக்களைக் கொண்டுவரும் நிலை ஏற்படுகிறது. (இது தொடர்பில் “இலத்திரனியற் சூழலில் புகலிடச் சிற்றிதழ்கள்” - சு. குணேஸ்வரன், புனைவும் புதிதும் 2012 என்ற நூலில் வாசிக்கலாம்)

இதழ்களின் இன்றைய நிலை

புகலிடத்திலிருந்து வெளிவந்த பெரும்பாலான இதழ்கள் பல்வேறு காரணங்களால் நின்றுவிட்ட பிறகு தற்போது சில இதழ்களே வெளிவருகின்றன. காலம், ஆக்காட்டி, சிறுகதை மஞ்சரி, இலக்கிய வெளி. காவோலை. தமிழோசை. இளவேனில். எதிரொலி. கலசம் முதலான சில இதழ்களே தற்காலத்தில் வெளி வருகின்றன. முதலில் அச்சிதழ்களாக வெளிவந்தவை பின்னர் இணைய இதழ்களாக (e-journals/ e-zines) வந்தன. பதிவுகள், தாய்விடு, நடு, ஊடறு, காற்றுவெளி, தமிழ் ஓர்தேர்ஸ், அக்கினிக்குஞ்சு, தமிழ்முரசு, தேசம். கொம், அகழ் முதலான இணையத் தளங்களிலும் (website) புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தொடர்ந்து எழுதி வருகின்றனர். இவை தவிர எழுத்தாளர்கள் தமது இணையத்தளங்களிலும் வலைப்பதிவுகளிலும் (blogspot) எழுதி வருகின்றனர்.

இதழ்களின் வருகை குறைந்தமைக்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தாலும் முதன்மையாக “ஒரு சஞ்சிகையை நடத்துவதற்குப் போதிய நிதிவசதி மட்டுமல்ல, பல்வேறு சிந்தனை கொண்ட படைப்பாளிகளின், வாசகர்களின் ஏகோபித்த ஆதரவைப் பெறுவதும் குழுநிலை அரசியலுக்கு அப்பால் தரமான வாசகர் சமூகம் ஒன்றையும் படைப்பாளிகளையும் சுதந்திரமான சூழலில் உருவாக்கி வளர்த்துச் செல்வதும் இலகுவான காரியம் அல்ல. இன்றைய கனடிய தமிழ்ச் சூழலில் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளைத் தொடர்ந்து நடத்துவது மிகச் சிரமமான காரியமாக இருப்பதற்கும் தோன்றும் வேகத்தில் அவை நின்று போவதற்கும் இவையும் காரணங்கள் என்பதை ஒப்புக்கொண்டே ஆகவேண்டும்” (க.நவம், ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம், ஞானம் சிறப்பிதழ் 175) என்ற கருத்து சான்றாக அமைகின்றது.

நாடுகள் வாரியாக இத்தனை சஞ்சிகைகள் தோற்றம் பெற்றாலும் சில ஓரிரு இதழ்களுடன் தமது பயணத்தை முடித்துக் கொண்டன. இன்னுஞ்சில

இதழ்கள் தசாப்தங்கள் கடந்தும் வெளிவந்துள்ளன. இவை எல்லாவற்றுக்கும் நிதி, விடயதானம், குறித்த கருத்தியல், வெளியிடும் அமைப்பு, தனிநபர் அர்ப்பணிப்பு ஆகியன செல்வாக்குச் செலுத்துவதாகக் கருதலாம்.

முடிவுரை

புகலிடச்சூழலில் வெளியாகிய சஞ்சிகைகளின் ஊடாக சில சாதனைகள் நிகழ்த்தப்பட்டிருப்பதை இவ்விடத்தில் மனங்கொள்ளுதல் வேண்டும். புதிய படைப்பாளிகளை உருவாக்கியமை, ஈழப் படைப்புக்களின் தொடர்ச்சி பேணப்பட்டமை, தமிழ்ச் சூழலுக்குப் புதிய களங்களையும் அவை தொடர்பான எழுத்துக்களையும் முன்வைத்தமை, ஈழத்து மண்ணும் வாழ்வும் புதிய நோக்குநிலையில் பதிவு பெற்றமை, புதிய உணர்வு உள்வாங்கல்கள் புதிய எழுத்து வடிவங்களின் ஊடாகப் பதிவு பெற்றமை, அரசியற் செயற்பாடுகள் பெண்ணிலை வாதக் கருத்துக்கள் தலித்தியம் முதலானவை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்ந்தமை முதலான வற்றை புலம்பெயர்ந்தோரின் இதழ்களே அதிகமும் வெளியே கொண்டு வந்தன.

எனவே, வெளிவந்த இதழ்கள் தொடர்பான விரிவான ஆய்வினை எதிர்காலத்தில் நிகழ்த்தும்போது புலம்பெயர்ந்தவர்களின் ஆரம்பகால இலக்கியச் செயற்பாடுகளையும் ஈழத்திலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியான போக்கையும் இனங்கண்டு தெளிவுபடுத்த முடியும். இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இன்று வரையும் உள்ள இலக்கிய வரலாற்று இடைவெளிகள் மீளவும் மீளவும் இந்த நூற்றாண்டிலும் தொடராமல் காப்பதற்கு இவை தொடர்பான ஆவணப் பதிவுகளும் ஆய்வு முயற்சிகளும் வழிசமைக்கக்கூடும்.

எதிர்காலத்தில் இதழியல் சார்ந்து செய்யக் கூடிய செயற்பாடுகள் சிலவற்றை கவனத்திற் கொள்ளலாம்.

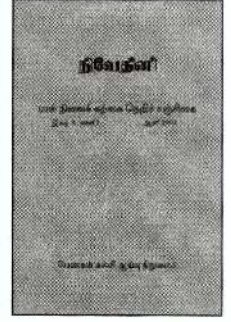
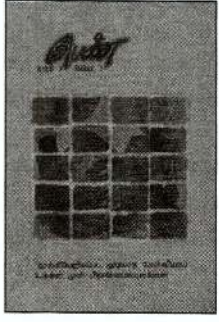
1. தனித்தனி இதழ்களைத் தொகுத்தலும் பதிப்பித்தலும்.
2. இதழ்கள் தொடர்பான தனித்தனி ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுதல்.
3. துறைசார்ந்து படைப்புக்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தொகுத்தல்.
4. புலம்பெயர்ந்தவர்களின் ஆரம்பகாலப் படைப்புக்களில் வெளிப்படுகின்ற புதிய அனுபவங்களை தமிழ் இலக்கியத்தில் முன்வைத்தல்.
5. அரசியல் விமர்சனம், தமிழ் அடையாளம், படைப்புக்களின் வடிவ மாற்றம் ஆகியவற்றை இனங்கண்டு முன்வைத்தல்.

மேற்குறித்தவற்றை புலம்பெயர்ந்தோரின் இதழியல் சார்ந்து செயற்படுத்தும்போது ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர் இலக்கிய முன்னெடுப்பில் இதழ்களின் பங்கும் பணியும் மிகத் தெளிவாகப் புலப்படும் என்று கூறலாம்.

•

ஈழத்தும் பெண் நிலை வாத சஞ்சிகைகள்

தி.செல்வமனோகரன்

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின் வரலாறு என்பது ஈசல்களின் வரலாறுதான். குறித்த காலத்துக்குள் மலர்ந்து குறுகிய காலத்துக்குள் காணமற் போய் விடுகின்றன. அவற்றுள் விதிவிலக்கானவையும் சில உண்டு. ஒவ்வொரு இளைய தலைமுறையின் வருகையின் போதும் புதிய புதிய சஞ்சிகைகளினது வருகையும் நிகழ்ந்து வந்துள்ளது. கலைச்செவ்வியிலிருந்து புதிய சொல் வரை நீள்கின்றது. ஆரம்பத்தில் பால்நிலையடையாளச் சஞ்சிகைகள் உருவாகவில்லை. ஆண்களின் செயற்பாடாகவே சஞ்சிகை வெளியீடுகள் அமைந்திருந்தன. பாரதியின் வழி, புதுமை நோக்கிய படைப்பாளிகளிடத்து ஏற்பட்ட கருத்து நிலை வெளிப்பாடுகள் பெண்நிலை வாதத்தை தொடர்ந்து முன் வைத்து வந்தன. இவற்றின் நீட்சியாக சஞ்சிகைகள் பெண் பற்றிய அல்லது பெண் சார்ந்த சிறப்பிதழ்களை வெளியிடத் தொடங்கின. கலைச் செவ்வியின் பெண் சிறப்பிதழை இதற்கு உதாரணமாகக் கூட்டலாம்.

சுதந்திர இலங்கையில் ஏற்பட்ட இலவசக் கல்வி, சர்வசன வாக்குரிமை முற்போக்குச் சிந்தனை பல்கலைக் கழகங்களின் உருவாக்கம், உயர்கல்வி நாட்டம் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்கள் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மனதிலும் பல மாற்றங்களை உண்டாக்கின. அவற்றுள் ஒன்றாக பெண்ணிலைவாத எழுச்சியைக் குறிப்பிடலாம். சுதந்திரத்திற்கு முன்பே இக்கருத்துநிலைசார் தொடக்கச் செயற்பாடுகள் நிகழ்ந்திருப்பினும் எழுபதுகளிலேயே

பெண் நிலைச் சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் வினைத்திறனுடன் முனைப்புற்றன.

பெண் ஒடுக்குமுறை என்பது உடல், உள ரீதியிலானதும் கலாசாரம், பண்பாடு, சமயம், பாரம்பரியம் எனும் பல்தளக்கூறுகளிலும் இயங்கி வருதலை மனித நாகரிக வரலாறு என்பதே ஆணின் எழுச்சியும் பெண்ணின் ஒடுங்குநிலையாகவும் இருத்தலை பெண்கள் உணரத் தலைப்பட்டனர். அதற்கெதிராக தேசிய சர்வதேசிய அளவில் வேலைத் திட்டங்களை முன்னெடுத்தனர். பெண் அமைப்புக்கள் பல தோற்றம் பெற்றன. அவை சமூக அளவிலும் தேசிய அளவிலும் பல செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுத்தன. அவற்றுள் ஒன்றே பெண்களுக்கான சஞ்சிகை உருவாக்கமாகும்.

பெண்ணின் குரல், நங்கை, தாசம் போன்றன ஈழத்தில் பெண்கள் சார்ந்து வெளிவந்த ஆரம்பகால (1979,1988) சஞ்சிகைகளாகத் திகழ்கின்றன. பிற்காலத்தில் தோழி, பெண், நாற்று, நிவேதனி, பெண்கள் சந்திப்புக் குரல், சக்தி போன்றன ஈழத்திலும் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் வெளிவந்தன. நங்கை இதழ் திருமதி சரோஜாசிலச்சந்திரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு மகளீர் அபிவிருத்தி நிலையத்தினரால் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவருகின்றது. பெண் இதழ் சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தினரால் மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளியிடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு இதழுக்கும் ஒவ்வொருவர் ஆசிரியராக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தோழி (1984). யாழ் பல்கலைக்கழக ஆனந்த குமாரசாமி விடுதியின் முகவரியை உடையதாகவும் செல்வி தியாகராசாவால் தொகுக்கப்பட்டதாகவும் காணப்படுகிறது.

பெண்ணின் குரல் சஞ்சிகையானது சிங்களத்தில் காந்த ஹண்ட எனவும் ஆங்கிலத்தில் Voice of Women எனவும் மும்மொழிகளிலும் வெளியிடப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் சஞ்சிகையின் (தமிழ்) ஆசிரியராக செல்வி. திருச்சந்திரனும் பின்பு திருமதி. பத்மா சோமகாந்தனும் இருந்து வந்துள்ளனர். ஆய்வு நிலைப்பட்ட வீறார்ந்த கட்டுரைகளை தாங்கியதாக இச்சஞ்சிகை அமைந்துள்ளது. சில இதழ்கள் குறிப்பிட்ட விடயத்தை மட்டும் கொண்டதாகத் திகழ்கின்றன. உதாரணங்களாக, துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாகும் வாழ்க்கை (2004) பெண்களும் அரசியலும் (2002) போன்றவற்றைச் சுட்டலாம். இவை முக்கியமான மிக நுண்ணியதான ஆய்வு நிலை சார்ந்த விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளன.

“சுமைகளுடனான பெண் ஆணின் வேகமளவிற்கு ஓடினும் மக்கள், பெண்கள் நளிமமாக ஓடவில்லை எனக் குறை கூறுகிறார்கள். இது ஏனென்று விளங்கவில்லை”

என்ற சீனப் பெண்கள் அமைப்பின் (Zhang Guoying) கூற்றை முன்னிறுத்துவதனுடாகப் பெண்கள் பற்றிய தான சமூகத்தின் கருத்தை முன்னிறுத்துகிறது. அத்தோடு சமூகப் பிரச்சினைகளான சிறுவர் உரிமை (2001), இயற்கை அனர்த்தமும் பின்னரும் (2003), நீரின் நிகழ்காலப் பெறுமதி (2002), யுத்தமும் பால்நிலையும் (2001) முதலான பல்வேறு விடயங்களை அலசி ஆராய்தல் பெண்ணிய இதழ்களுள் பெண்ணின் குரலுக்கு தனித்த அடையாளத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

அதே போல ஆய்வுநிலைப்பட்ட கட்டுரைகளுக்கு முதன்மை கொடுக்கும் இதழாக நிவேதினி திகழ்கிறது. பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம் கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு இவ்விதழை வெளியிட்டது. பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தில் செய்தி மடலாக பிரவாகினி இதழ் வெளியிடப்பட்டது.

இச்சஞ்சிகைகள் யாவும் பெண்களை பிரதி நிதித்துவப்படுத்துவதாகவும் பெண்களின் அடையாள அரசியலை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளன. இவற்றின் உள்ளடக்கங்களையும் நோக்கு நிலைகளையும் பின்வருமாறு சுட்டியுரைக்கலாம்.

1. பெண்கள் மீது காலங்காலமாக நடத்தப்பட்டு வருகின்ற கொடுமைகளைப்பதிவிடல்.
2. சமகாலத்தில் பெண்களின் உடல், உளரீதியாக மேற்கொள்ளப்படும் கொடுமைகளை வெளிக்கொணர்தல்.
3. அதற்குக் களமமைத்துக் கொடுக்கும் சமூக, அரசியல், பொருளாதார, சமய, பண்பாட்டுக் கூறுகளை அடையாளப்படுத்தலும் விமர்சித்தலும்.
4. இக்கொடூரங்கள் நிகழ்ந்தேறும் களங்கள், சந்தர்ப்பங்கள், மேற்கொள்ளும் நபர்கள் பற்றிய உசாவல்.
5. பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கான சட்ட ஆலோசனைகளும் சட்டவலுவூட்டலும்.
6. பெண்ணிலை நோக்கிலான கருத்துக்களைப் பரவலாக்கம் செய்தல்.
7. இவற்றினூடாகப் பெண்களிடம் விழிப்புணர்வினை ஊட்டுதல்.

8. பெண் எழுத்தாளர்களை உருவாக்குதல்.
9. ஆக்கவிலக்கியங்களினூடும் சித்திரிப்புக்களினூடும் பெண்களின் மனவுணர்வில் பெண்ணியம் சார்ந்த கருத்துக்களை ஆழப்பதியச் செய்தலும் சுயம் (self) பற்றிய பிரக்ஞையை ஏற்படுத்தலும்.
10. சமூக, அரசியல், பொருளாதார குடும்ப அலகுகளில் பெண்களின் நிலை மேற்கொள்ள வேண்டிய தீர்மானங்கள், புதிய சிந்தனைகள் பற்றிய தெளிவுறுத்தல்.
11. உலக நடப்புக்களினூடு பெண்களிடம் சர்வதேசம் சார்ந்த அறிவூட்டலும் சுயவலுவூட்டலும்.
12. உழைப்பு, சுய தொழில் பற்றிய கல்வி குறைந்த ஏழைப்பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வூட்டி, பயிற்சியளித்து சுயதொழிலில் ஈடுபட உதவுதல்.
13. பெண்களுக்கான மருத்துவ ஆலோசனைகள்.

இவை பெண்கள் பிரச்சினை, எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், முன்னேற்றம், பெண்ணியம் சார்ந்த ஆக்கங்கள், பாலியல் உள்ளிட்ட கொடுமைகள், அநீதிகள், சீதனம், சட்டவாலோசனைகள், உடல், உள ஆலோசனைகள், கூலி பேதம், வேலைவாய்ப்பு, வேலைப்பளு சார்ந்த பிரச்சினைகள், துஷ்பிரயோகங்கள் உள்ளிட்ட “பெண்” சார்ந்த அனைத்து விடயங்களையும் இவை பேசுகின்றன. குறிப்பாக, சமூக, பண்பாட்டு, கலாசார, நாகரிக, சமயக்கூறுகளின் வழி நிகழ்கின்ற கொடுமைகள், அநீதிகள் பற்றி அம்பலப்படுத்துகின்றன. தமிழர் திருமணம் என்பது பெண் “தன்னை இழத்தலாக” அமைதலை வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஆடை தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள், விளையாட்டுத்துறை, சினிமா, விளம்பரம் உள்ளிட்டவை பெண்ணுடலை எவ்வாறு விற்பனைப் பண்டங்களாக்குகின்றன என்பதைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. பெண்ணைப் பாலியல் பண்டமாக ஆண் நோக்கு நிலையை விபரித்து அதன் அபத்தங்களைக் கண்டிக்கின்றன: காரசாரமான விவாதத்திற்கு உள்ளாக்குகின்றன. பெண்களுக்கான வேலைவாய்ப்பு உள்நாடுகளிலும் வெளிநாடுகளிலும் எந்நிலையில் உள்ள தென்பதையும் எங்கும் பெண்கள் பாலியல் தொல்லைக்கு உள்ளாதலையும் ஆதாரப்படுத்துகின்றன. ஆண் - பெண் பேத நிலையினைப் பெருந்தோட்ட, தோட்ட, கூலி வேலை நிலைகளில் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படுவதை ஆட்சேபிக்கின்றன. குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் தொடர்பான கருத்துக்களைப் பதிவிடுகின்றன. நவீன பெண்ணியவாத சிந்தனைகளை யதார்த்தத்துடன் இணைத்து உரைப்பதுடன் தமிழரல்லாதாரின் பெண்ணியக் கருத்துக்களை மொழி பெயர்த்துத் தருகின்றன.

இச்சஞ்சிகைகளில் சரோஜா சிவச்சந்திரன், செல்வி திருச்சந்திரன், சித்திரலேகா மௌனகுரு, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, கோகிலாமகேந்திரன், ஆதிலட்சுமி இராசையா, கிருஷ்ண மங்கை, மைதிலி அருளையா, விமலாம்பிகை, சுல்பிகா, கமலினி, சோமா பத்மகாந்தன், நதீரா மரியசந்தானம், அம்மன்கிளி முருகதாஸ், வள்ளி நாயகி, கஸ்தூரி, ஹம்சத்வனி மீசாலையூர் கமலா போன்ற எழுத்தாளர்கள் பலர் தொடர்ந்து எழுதி வந்துள்ளனர்.

பெண்கள் தொடர்பான அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் இனங்கண்டு எடுத்துரைத்து அவற்றினுள் மறைந்து நிற்கும் வன்மத்தைக் கட்டுரைகள், நேர்

காணல்கள் ஊடாகவும் ஆக்கவிலக்கியங்கள் ஊடாகவும் இச்சஞ்சிகைகள் வெளியிட்டன. ஆயினும் ஆக்கவிலக்கியங்கள் யாவும் தரம் மிகுந்தவை எனக் கூறிவிட்ட முடியாதுள்ளது. பெரும்பாலானவை சாதாரணமானவை; குறைபாடுகள் உடையவை. புதிய எழுத்தாளர்களை உருவாக்குதலும் ஊக்குவித்தலும் எனும் சிந்தனைக்கமைய அவைக்கிடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்ணெழுத்தாளர்களின் பஞ்சமும் இதற்குக்காரணமாகும். இச்சஞ்சிகைகளில் காணப்படும் முக்கியமான பண்புகளிலொன்றாக பிரச்சாரநெடி சற்றுத்துக்கலாசகத்தெரிகின்றமையைச்சுட்டலாம். இது முற்போக்கு எழுத்துக்கே உரியது போலும்.

ஈழத்தின் போர்சமுதாயங்களுக்குள் வெளிவந்து கொண்டிருந்த நங்கை, பெண்ணின் குரல், பெண் போன்றனவையும் விடுதலைப்புலிகளின் பெண்கள் பிரிவினரால் வெளியிடப்பட்ட நாற்று சஞ்சிகையும் போரினால் பாதிக்கப்படும் பெண்கள் பற்றியும் அதனால் ஏற்படும் உடல், உள சிக்கல்கள் பற்றியும் அதிகம் கவனமெடுத்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவை விடுதலைப்போராட்டங்கள் பெண் விடுதலைக்கு வழிவகுத்தனவா? எனும் வினாவையும் முன்வைத்து ஆராய்கின்றன. நங்கை இதழ் ஒரு படி மேலே போய் தமிழ்த்தேசிய போராட்டத்திற்கான ஆதரவையும் அரசுக்கெதிரான தனது குரலையும் முன்வைக்கிறது.

“எமது ஜீவமரணப்போராட்டத்துடன் சமையும் கூடவே அதிகரித்து விட்டன. எம்மவர்களின் வற்றிய உடலும் வாடிய முகமும் என்றும் மறந்து விடக்கூடியவை அல்ல. துயரங்களின் விளிம்பில் சிக்கித் தவிக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான எம் சகோதரிகள் தாய்மாரின் அபலைக் கண்ணீர் தோய்ந்த முகங்கள் என்றும் எம்மனக்கண் முன் நிழலாடுகின்றன. சொந்த நாட்டுப் படையினரால் மானபங்கப்படுத்தப்படும் யுவதிகள்” என்பதும் (7 இதழ்)

“ஈழத்துத் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கதி (விதி) உலகில் எவ்வினத்திற்கும் ஏற்படக்கூடாது எனப் பிரார்த்திப்போம்”

என்ற கூற்றும் (1996) உதாரணங்களாக அமைகின்றன. 2009 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த நங்கையுத்த முடிவின் அவலத்தைப் பதிவு செய்கிறது. “இந்தோனோசியா ஆச்சே பயண அனுபவங்கள்” எனும் கட்டுரை (சரோஜா சிவச்சந்திரன்) ஆச்சே மாநிலப் போராட்டம், ஆழிப்பேரலை அனர்த்தமும் பேரழிவும், அதன்பின்னான சமாதானப்பேச்சுக்கள், முடிவில் போராளிக்குழுவின் தலைவரை ஆளுநராகக் கொண்டு சுதந்திரமாநிலமாக ஆச்சே ஆக்கப்பட்டமையை பதிவு செய்கிறது. இச்சஞ்சிகை இலங்கையின் 13ஆம், 19ஆம் திருத்தச்சட்டங்கள் பற்றி விமர்சிக்கிறது. பெண்ணிய சஞ்சிகைகள் வெறும் வரட்டு பெண்ணிலைவாதத்தை மட்டும் பேசவில்லை என்பதையும் அதன் சமூக அக்கறைக்கும் செயற்பாட்டிற்கும் இது நல்லுதாரணமாக அமைகிறது.

பெண்ணின் குரல் (1983) மே. இதழ்) சனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிடும் அபேட்சகர்களிடம் பெண் களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய உரிமைகளைப் பட்டியலிடுகிறது. சமவேலை சமசம்பளம், தொழிற்பயிற்சி, பிரசவமாதலீவு அதிகரிப்பு, வேலைப் பாதுகாப்பு, செய்நல நிலையம், உணவு விடுதி, பொது சேவை

(சுகாதாரம், நிலையங்கள், பெருந்தோட்டம் பெண்களுக்கான கல்வி வசதி என்பவை அவை.) முப்பது வருடங்களின் பின் இன்று அவை ஓரளவேனும் நிறைவேறியிருந்தலையும் அவற்றை அன்றே இச்சஞ்சிகையாக்கக்குழு முன்வைத்திருப்பதையும் நாம் அவதானிக்க வேண்டும். இவ்வாறான எதிர் காலத்திட்டமிடல் முக்கியமானது. அதேவேளை பெண், நங்கை முதலான இதழ்களை நடாத்தும் அமைப்புக்கள் சஞ்சிகையாக்கத்தோடு பெண்கள் சார்ந்த நலத்திட்டங்களை, பயிற்சிகளை, உளவள, சட்ட ஆலோசனைகளை வழங்கி வருகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இச் சஞ்சிகைகள் அச் செயற்பாடுகளின் ஆவணங்களையும் செய்திமடல்களையும் பிரச்சாரங்களையும் அமைந்து விடுவதும் உண்டு. அது தவிர்க்கமுடியாததும் கூட. அதேவேளை சில சஞ்சிகைகளில் பிரதேச உணர்வு சற்றே விஞ்சி நிற்பதும் சுட்டத்தக்கது.

பெண்நிலைவாத சஞ்சிகைகள் இவ்வாறு தொடர்ந்து வெளிவரினும் பெண்ணெழுத்தாளர்களின் உருவாக்கம் - செயற்பாடு என்பது மிகக் குறைவாகவே உள்ளது.

1. பொதுவெளிக்கு வரமுடியாத, விரும்பாத பாரம்பரியப்பண்பியல்
2. வாசிப்பு, மொழியைக் கையாளும் திறன் என்பவற்றில் உள்ள இடர்பாடுகள்.
3. இளம் பெண்களாக இருக்கும் போது துடிப்புடன் செயற்பட்டவர்கள் குறிப்பிட்ட வயதின் பின் - திருமணத்தின் பின் எழுதுவதை நிறுத்தி விடுதல். (கணவனால் நிகழ்வதும் உண்டு தாமே தம்சமையால், அக்கறையின்மையால் எழுதுவதை நிறுத்தி விடுவதும் உண்டு.)
4. சலிப்பு, விரக்தி போன்றன.
5. வேலை சார்ந்த பளுக்கள், இடமாற்றங்கள்...

மேற்சொன்ன நிலைப்பாடுகளே பெண் எழுத்துக்கள் பெரிதும் சிதறிவிடக் காரணமாகின்றன. பெண் எழுத்துக்களின் பஞ்சம் இச்சஞ்சிகைகளில் (குறிப்பாக ஆக்கவிலக்கியங்களில்) அதிகம் காணப்படுகின்றன.

“5 இதழ்கள் வெளிவந்து விட்டன எனினும் வாசகர் மத்தியில் உள்ள கருத்துக்கணிப்பீடுகள் எம்மை வந்து சரியாக அடையவில்லை” என்ற பெண் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குறிப்பு (1998) மிக முக்கியமானது. பொதுவில் எல்லா சஞ்சிகைகளின் நிலை இதுதான். இவை குறுகிய வட்டத்திலேயே அறியப்படுகின்றன. ஏனெனில் இவை பொதுசன மலின ரசனைகளுக்குத் தீனி போடுவதில்லை. அதனால் பிரபலமோ, நுகர்வுக் கோரிக்கைக்குரியனவாகவோ திகழ்வதில்லை. அதிலும் பெண் இதழ்கள் யாரிற்காக வெளிவருகின்றனவோ அவர்களால் கூட நுகரப்படுவதில்லை என்பது வேதனைக்குரியது.

சாதாரண பெண்களை கிராம, ஏழை மற்றும் கல்வியறிவற்ற பெண்களை வலுப்படுத்த வேண்டும் என்ற உந்துதல் இருந்தாலும் இச்சஞ்சிகைகள் படித்த பெண்களிடம் மட்டுமே தம் வட்டத்தை அமைத்து விடுகின்றன. (சில விதி விலக்குகள் உண்டு) ஆதலால் அடிமட்டம் சார்ந்த பெண்களிடம் இவை விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தத் தவறிவிடுகின்றன. இதற்கு சமூக வலைப்பின்னல் இன்னும் பெண்ணமைப்புக் களால் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதுவே இச்சஞ்சிகைகளின் உருவாக்கத்திற்கான அர்த்தப்பாட்டை மேலும் உறுதிப்படுத்தும்.

புத்தளம் பிராந்திய சஞ்சிகைகள்

உடப்புர் வீரசொக்கன்

வட கிழக்குப் பிராந்தியத்தை தவிர்ந்த ஓர் மாவட்டமாக முகிர்ந்து நிற்பதே புத்தளம் மாவட்டம். இம்மாவட்டமானது நீண்ட பரப்புச் சூழலைக் கொண்டது. பல வளங்களை அடையாளப்படும் அதே வேளை, தமிழரின் இருப்பை, வரலாற்று செந்நெறிகளையும், தொல்லியல் தொன்மைகளையும் சிறப்புக் களையும் அடையாளப்படுத்தும் இடமாகும். அத்துடன் தமிழர்கள், தமிழ் பேசும் இனக் குழுக்களின் தனித்துவத்தை எடுத்தேம்பும் விளை நிலமாகும் என்றால் அது மிகைப்படுத்தப்படாத கூற்றாகும்.

ஓர் பிராந்தியமானது தனியே வளங்களை மட்டும் கொண்டிருக்காமல், அங்கு வாழும் சிறு பான்மை இனக் குழுமங்களின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, பாரம்பரிய விழுமிய கூறுகளும் கூட அதன் வரலாற்று பெருமைக்கு கட்டியம் கூறி நிற்கும் என்பது பொதுவான கருத்தாகும்.

இதற்கு எடுத்துக் காட்டும் முகமாக தமிழ் அறிஞர் சைமன் காசிச் செட்டியின் ஆக்கப் படைப்புக்கள் என்றால் மிகையன்று 1807.03.21 பிறந்த சைமன் குடும்பத்தினர் இந்தியாவை பூர்வீகமாகக் கொண்டாலும் பின்னர் கற்பிட்டியே அவர்களின் வாழ்விடமானது செட்டி அவர்கள் கல்வி வளர்ச்சியில் சிறந்த ஆளுமையுள்ளவராக திகழ்ந்தார். அரசபணியில் பல உயர் பதவிகளை வகித்தார். தமிழ் ஆங்கிலம் மொழிகளில் ஆற்றல் உள்ளவராக முகிழ்ந்து நின்றார்.

அவர் ஆக்கிய எண்ணற்ற அபூர்வ படைப்புக்கள் காலத்தால் இன்னும் விதந்து பேசப்படுகின்றது. அவர் ஆக்கிய சிருஷ்டிகளான தமிழர்களின் சாதிகள், பழக்க வழக்கங்கள், மரபு பாரம்பரியங்கள், புத்தளம் முக்குவர்கள் சிலோன் கெசெற்றரியல் (Ceylon Government Gazette)

இஸ்லாமியர்களின் சடங்குகள் போன்ற எண்ணற்ற தமிழ், ஆங்கிலப் படைப்புக்களை தீட்டினார். தமிழ் இலக்கியத் துறையிக்கு புத்தூக்கத்தை ஏற்படுத்தினார் என்றார் மிகையில்லை.

சைமன் காசிச் செட்டியின் இப்படைப்புக்கள் இம்மாவட்டத்தின் இலக்கிய புனைவுகளுக்கு கட்டியம் கூறுகின்றதும் காலத்துக்காலம் தமிழ் இலக்கிய படைப்புக்கள் தோன்ற வழிவகுத்தமை என்பது இருவேறு கருத்துக்கு இடமில்லையென்றே கூறலாம். இதை உள்ளீடாக இம்மாவட்டத்தில் பல ஆளுமையாளர்கள் தோன்றினார்கள். அவர்கள் பல படைப்புக்களைத் தீட்டி தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு கால்கோளிடப்பட்டுள்ளனர். அவைகளில் 1929 உடப்பு திரௌபதியம்மன் மான்மியம் 1932 முன்னேஸ்வரம் வரலாறு, 1980 அல் அக்லா ம.வி வெள்ளிவிழா மலர் 1993 கரைத்தீவு மு.ம.வி 80 வது மலர். இவ்வாறு தண்ணளந்த பல ஆக்கப் படைப்புக்கள் முதிர்நிலைகண்டன. மலர்ந்தன.

இப்புனைவுகளைத் தொடர்ந்து சமகாலத்தில் இளம்படைப்பாளர்கள் கைவண்ணத்தில் சஞ்சிகைகள்,

கவிதைத்தொகுதி, பிரசுரங்கள் மலர் வெளியீடுகள் என்பனவற்றை வெளியிட்டு முத்திரை பதித்துள்ளார்கள். அவ்வாறு முனையிட்ட பல ஆக்கப்படைப்புக்களான பின்வருவனவற்றை விதந்து கூறலாம். பொன்மடல் (1975) நாவல் மலர்(1978) காற்று(1984) புதுமலர்(1985) அலை ஓசை(1984) மதுரம்(1986) புத்தெளி(1987) புத்தெழில்(2005) மருத்துவர்(2005) தினப்புயல்(2006) மின்னல்(2002) போன்ற இதழ்கள் மலர் குறிப்பிடலாம்.

இதை அமைப்பாகக் கொண்டு தான் மேலும் அவ்வவ் போது ஆண்டுமலர்கள், பொன்மலர்கள், கும்பாபிஷேக மலர்கள் பாடசாலை மட்டத்தில் பருவ கால மாத இதழ்களும் கண்சிமிட்டியுள்ளன என்றே கூறலாம்.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் இவ்வெளியீடுகள் மூலம் இலைமறைகாயாக மறைந்திருந்த பல ஆற்றல் உள்ளவர்கள் இனம் காணப்பட்டனர். இவர்களின் திறமைகள் வெளியுலகம் கண்டன.

இவ்வெளியீடுகள் பிற மாவட்டங்களால் இனம் காணப்படாவிட்டாலும் ஏதோ ஒரு வகையில் இம் மாவட்ட இலக்கியவாதிகளால் தன்னாலான பங்களிப்பை செய்து வடிகால் அமைத்துள்ளார்கள். என்பதை கூறுவது மனம் கொள்ளத்தக்கது.

புத்தளம் நாவல்காடு வித்தியாலய கலை இலக்கிய மன்ற வெளியீடாக நாவல் மலர் வெளியிடப்பட்டது. நாவல்மலர் இதன் ஆசிரியராக இராஜகுரு சேனாதிபதி இம்மானு வேல் புஸ்பராஜன் மூன்று இதழ்கள் வெளியிடப்பட்டன. கவிதைகள் அம்மலரை அலங்கரித்தன. தில்லையடிச் செல்வன் “எழு” என்ற கவிதையும் வ.நடனசேகரம் தந்த “யார் மனிதர்கள்”, “நாவலுரான்நகர்” “தம்பிக்கு” என்ற கவிதை, உடப்பூர் வீர சொக்கனின் “சுதேசியப் பொங்கல்” கவிதையும் இலட்சுமணன் வழங்கிய “நாங்கள் எதிரி” என்ற கவிதை கலையழகி வடித்த “கலங்கம்” என்ற கவிதைகளுடன் பல விடயங்களைத்தாங்கி நாவல் மலர் மணம் வீசி மனதை மகிழ்ச்சி செய்துள்ளது. அதன் விலை 60 காசு.

புத்தளம் பிராந்தியம் கல்விச் சூழல் பின்தங்கிய நிலையில் காணப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக தமிழ் சமூகம் கல்வியில் விழிப்புநிலை ஏற்படா விட்டால் இருள் சூழ்ந்து போல் போய் விடும். தனது துயரின் ஆதங்கத்தை தில்லையடிச்செல்வன் தனது “எழு” கவிதையின் ஊடாக தூண்டியுள்ளார். அக்கவிதை புனைவு இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

ஓ
சிந்தனையாளனே
உன் சிந்தனை
உலககளத்தில்
உறுதியாய் செய்த
உருக்கு ஈட்டியினால்
அறிவுக்குத்தடைபோடும்
அரக்கியின் இதயத்தை
கிழித்தெறி
இல்லையெனில்
முடமைத்தீயில்
விழுந்து
மனித இனம்
மாண்டு விடும்

மனிதர்களிடத்தில் சுரண்டல் பேர் வழிகளும் உள்ளனர். அதே போல் மற்றவர்களை வஞ்சித்து வாழ்பவர்களும் இருக்கத் தான் செய்கின்றார்கள். மற்றும் மற்றவர்களின் உழைப்பில் வாழ்ந்து ஏப்பமிடுபவர்களும் சமூகத்தில் காணப்படுகின்றனர். மனிதர்களிடத்தில் நல்லவனாக நடத்து நாசம் செய்பவர்களும் வஞ்சித்தனம் கொண்டவர்களையும் நினைத்து வ.நடனசேகரன் “யார் மனிதர்கள்” என்ற கவிதையில் தன் துயரத்தை நினைத்து தனது எண்ணக்கிடக்கையை இவ்வாறு கொட்டியுள்ளார்.

அந்தரத்தில் உழைப்பினிலே
கடும் பயணம் உண்டென்ற
மந்த புத்தியுடைய மாமுடர்
பாலருமுண்டு
சொந்த வாழ்வில் சுரண்டகின்ற
பேய்களுமுண்டு
பந்தமறியா பாவிகளுமுண்டு
மனித வடிவிலே நடமாடும் பேய்கள்
ஏழைகளின் இரத்தத்தை உறிஞ்சிக்
குடிக்கின்ற ரத்த வெறியர்கள்

அண்ணன் தம்பி பாசப்பினைப்பென்பது நகமும் தசையும் போன்றது. சகோதர வாஞ்சைப் பாசத்துக்கு தம்பியின் அன்பு உறவு ஈடியினையில்லாதது. குடும்பத்தில் மூத்தவனை விட தம்பிக்கே முதலிடம் வழங்கப் படுவார்கள். தம்பியே வீட்டில் செல்லப் பிள்ளையாகவும் பாசப்பிள்ளையாகவும் முன்னிலைப் படுத்தப்படுவார்கள். இதை அடியொற்றி நல்லூரான் தம்பிக்கு கவிதையில் தனது பார்வையை இவ்வாறு வடித்துள்ளார்.

வாசனை பூசினாலும்
ஆசி பல கிடைத்திடுமோ
ஆண்டவன் தான் பணித்தால்
அல்லாமல்
பூசைபல
செய்திடினும்
காசை அள்ளி
வீசிடினும்
கடவுளைக்காணலாமோ தம்பி
பாசமணம் வீசாவிட்டால்
எண்ணம் வந்து விட்டால் தம்பி
எல்லாம் பொய்யாகி விடும்

பால் போல் நிலா பசுமையான ஒளியைத் தரும். அந்த ஒளியானது மனதுக்கும் மகிழ்வுக்கும் ஆதரவு தரும். அந்த ஒளியினையும் உள்ளங்களுக்கு கூட வாழ்வைத்தரும். இவ்வாறு பால் போன்ற நிலாவை மறைப்பது கருமேகக் கூட்டங்கள். ஆனால் உத்தியோகம் புருஷலட்சணம். இதை அடைய வேண்டிதை “சம்திங்” என்ற இருள் மறைந்து நிற்கின்றது. பின் வழி கருவுகள் திறக்கப்படும் நிகழ்வை துல்லியமாகப் படம் பிடித்து காட்டுகின்றார். இலட்சுமணன் “கடமை” என்ற கவிதையில் தன் பார்வையை செலுத்தியுள்ளார்.

“வானிலே பால் போன்ற நிலவை
கருமேகக் கூட்டங்கள்
மறைப்பதங்கே

பாரில்....

உத்தியோகம் என்றும் கடமையை
கைலஞ்சம் என்றும் "சம்திங்"
மறைப்பதிங்கே

தமிழர்களின் பண்டிகைகளில் தைப்பொங்கல் முதன்மை பெறுகின்றது. சூரியபகவானுக்கு நன்றி சொல்லும் பண்டிகை. உழவனின் உழைப்பின் சிறப்பை அதன் பெருமையை கட்டியம் கூறும் திருநாளாகும். விவசாயிகள் உழைப்பின் மகிமையை எடுத்துச் சொல்லும் தைப்பொங்கல் விழாவை முன்னிட்டு உடப்பூர் வீர சொக்கன் "சுதேசியப் பொங்கல்" என்ற கவிதையில்

கார்பிடித் தோட்டலே கண்ணியம் என்று
கருதிய காலம் மலை ஏற வேண்டும்
ஏர் பிடித் தோட்டலை ஏற்று நம் நாட்டை
சீர் படுத்திடுமாம் செல்வம் சிறக்க
உழவுத் தொழிலும் எஞ்சிட வேண்டும்
உயர் குடி உழவர் ஏந்திட வேண்டும்
நாடுகலம் பெற உணர்த்திட வேண்டும்
நல்லதோர் பொங்கலை பொங்கிட வேண்டும்

நாவல்லம் சிறுமஞ்சிகையாக இருந்தாலும் நாடு தழுவிய நீதியில் தரமான வாசகர்கள் உள்வாங்கியுள்ளது வாசகர்களின் பேனா பேசுகிறது பகுதியில்:-விண்டுல நிர்மலா சிதம்பரம், தெறுவளை ஏ.பி.சதாசிவம், நாவற்காடு புல்கரணி, கல்முனை முகமது இக்பால் காளியப்பர், கல்முனை அ.நீசைப் பிள்ளை குருணாகல் திலகா நாகமுத்து, உடப்பூர் வீர சொக்கன் காரைதீவு (கீமா) அன்பு சண்முகம், புத்தளம் எஸ்.மதிவதனி, கற்பிட்டி M.A.M. இஸ்மாயில், தேத்தாப்பளை தேவவசந்தா. ஆசிரியர் சிறிது நேரம் என்ற பார்வையில் என்ற தலைப்பில் தனது எண்ணக் கருத்தை இப்படி அமைந்துள்ளது:- இனிய இலக்கிய பயணம் தொடர் கின்றது. இதன் வெள்ளிப் பாதையில் நான்காம் படியில் இப்போது ஏறி நிற்கின்றோம். பெறுமிதம் கொள் கின்றேன். அதே வேளை கடந்து போன எமது வெளியீடு களை வெளிக் கொள்வதில் ஏற்பட்ட இன்ப துன்பங் களை மீட்டிப் பாரக்கிறேன். அப்பப்பா! ஒரு சஞ்சிகை நடத்துவது எவ்வளவு சிரமமான காரியம். இந்தச் சிரமங்களை கஷ்டங்களை வென்று நடைபயின்று கொண்டிருப்பதில் தான் எத்தனை மகிழ்ச்சி மற்றும் நவிலும் காவல் மலரில் குறல் படிப்போம், சுவைப்போம், கட்டுரையில் கல்விச் செல்வம், பள்ளிப்பகிடி, உருவக் கதை ஒன்றுபட்டால் என்பதை "கிளரன்ஸ்" தந்துள்ளார்.

"மூளையில்லாத பன்றி என்ற சீனக் குட்டிக் கதை", வாசகரின் பேனா பேசுகிறது என்ற தொடர் உள்ளீட்டு எங்கள் பதில் பொது அறிவுப் போட்டி, விந்தை உலகில் என்ற காத்திரமான படைப்புக் கதையாக காவல் மலரை அலங்கரித்து நிற்கின்றது என்பது புத்தளம் பிராந்தியத்தில் சஞ்சிகை வளர்ச்சிக்கு மகுட மாக நிகழ்கின்றது.

புத்தொளி சஞ்சிகை

புத்தளம் பிராந்தியத்திலிருந்து 1992 ஆம் ஆண்டு புத்தொளி என்ற சர்வமத கல்வி சஞ்சிகையும்

கால் கோளிடப்பட்டுள்ளது. எட்டு இதழ்களுடன் மலர் விரித்துள்ளது. கொத்தாந்தீவு, கட்டைக்காடு என்ற முகவரியிலிருந்து ஏ.பி. பெர்ணாண்டோபுள்ளே ஆசிரியராகக் கொண்டு புத்தொளி கன்சிடமிட்டியது.

முஸ்லீம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் ஏ.எச்.எம் அல்வரை முகப்பு அட்டையில் தாங்கி 1992.05.05 வெளிவந்துள்ளது. அடக்கமாக எவ்வித ஆகர்ஷியமின்றி காத்திரமான படைப்புக்களை தாங்கி பிரகாசித்துள்ளது.

இம்மலரை மகிழ்விக்க வாழ்த்துச் செய்தி களுக்கோ பஞ்சமுல்லை இதில் 29 ஆளுமையிள்ளவர்கள் மனமுகந்து தமது வாழ்த்துச் செய்தியை அள்ளி வீசியுள்ளார்கள் என்றே கூறலாம். மலரின் வெற்றிக்கு வாழ்த்துரைகள் உந்து சக்தியாகவும் முதுசமாகவும் திகழ்கின்றது என கூற வேண்டியுள்ளது.

இம்மலருக்கு இராஜாங்க அமைச்சர் ஏ.எச்.எம் அல்வரின் வாழ்த்துரையானது மகுடமாக மகிழ்வுரைக் கின்றது. அது இவ்வாறு விரிகிறது: "புத்தொளி என்பதன் பொருள் பல்வேறுபட்டது. ஒளி என்பது உணர்ச்சிமய மானது. ஆதில் புத்தொளி என்றால் கேட்கவா வேண்டுமா? ஒளி மங்கும் போது அல்லது மறையும் போது தான் புத்தொளி தேவைப்படும் புத்தொளி தூண்டத் தூண்ட துலங்கும். இருளில் வர்ணங்களைப் பார்ப்பதெவ்வாறு எனவே ஒளியின் மகத்துவம் உணர் வோம். புத்தொளி ஒரு கிறிஸ்தவ கலை, இலக்கிய இதழ் தான். ஏனைய மதத் தினமும் பயிலும் வண்ணம் பல் வேறு அம்சங்களை தாங்கி மலர்ந் துள்ளது. பாராட்டுக் குரியது. புற மதத்தவர்களும் விரும்பி படிப்பதற்குரிய ஏற்றமலர்." என்று விரிகின்றது.

முதல் பக்கத்தில் கட்டுரையாளரின் உடப்பூரின் சிரிக்க மறுப்பாளோ சித்திரையாள் என்ற கட்டுரையும் மற்றும் இம்மானுவேல் புல்பராஜனின் "இதயம் உயரின் உதயம்" அருட் திரு தமோத்தி ஞானப்பிரகாசம் தந்த "மாண்டர் மீண்டார், நோன்பின் மகிமை" போன்ற கட்டுரை படித்த நுகர மகிழ்ச்சியை தருகின்றது.

இதில் தில்லையடிச் செல்வனின் "சுமை களுக்கும் அளவுண்டு" என்ற குறுங்கதையும் எம்.ஐ.எம் அப்துல்லத்தீப் எமது முன்னோர்களின் திறமை என்ற கட்டுரையையும் கல்விபயிலும் மாணவர்களின் நன்மை கருதி விஞ்ஞான பாடத்தில் சித்தி பெறச் சில வழிகள் என்ற கட்டுரையை எம்.ஏ.எம் ஜவாத் மரைக்கார் வழங்க இம்மானுவேல் புல்பராஜன் கதை பாட கட்டுரையும், ரஷமாஸ்டர் இலகுமுனையில் ஆங்கிலம் கற்பது எப்படி என்ற கட்டுரைகள் புத்தொளியை மகிழ்விக்கின்றது.

புத்தொளியின் 4 வது விசேட வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டது. உடப்பு தீ மிதிப்பாகிய பூமிதிப்பு விழா சிறப்புமலர். இதன் விலை 9.50 சதம். இந்த மலரில் கட்டுரையாளரின் கட்டுரைகளே கூடுதலாக மகிழ்ந்து நிற்கின்றென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம் என்பதற்கிணங்க ஆலயத்தின் முன் கோபுரம் கம்பீரமாக முன் அட்டையை அலங்கரித் துள்ளது. இது உடப்பின் ஆன்மீக சூழலை பறைசாற்றுவ தாக அமைகின்றதுடன் பக்தி உணர்வையும் ஏற்படுத்துவ தாக அமைகின்றது என்றே கூறலாம்.

தீமிதிப்பு விழா மலரில் தமிழகத்தை நினைவு கூறும். உடப்பு தமிழ் மக்கள் என்ன கட்டுரையுடன்

பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன் குழுவினரின் உடப்புக் கோவில்கள் என்ன ஆய்வு தகவல்களும் புள்பராஜனின் தகவல் குறிப்பான உடப்பூர் தமிழ் மகா வித்தியால யத்தின் சில குறிப்புக்கள் என்பனவற்றுடன் வீரசொக்கன் தந்த வணிந்திடுவோம் அன்னைமேல் கவிதை இவ்வாறு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பல்லவி

அலைகடல் ஓரத்திலே அமைந்திருந்து
அன்னை உடப்பினிலே குடிக்கொண்டால்

அனுபல்லவி

அடியார்கள் அனலில் தளிர்க்கும் அற்புத காட்சி

சுரணம்

அள்ளி எழுந்து அற்புதமாக "தீ" வளர்த்து
அடியார்கள் தீப்பளத்தில் தீக்குளிக்க
தீராத குறைகளை தீர்த்து மகிழ்ந்திடவே அன்னை
திரௌபதா பாத மலரில் பணிந்திடுவோம்

கற்பிட்டிரோட்டில் வரலாற்றை எடுத்தோம்பும் பல தமிழ் கத்தோலிக்க கிராமங்கள் கடல்வளமும் நீர் வளமும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றது. அதில் ஒன்றே மாம்புரி. இம்மாம்புரி கிராமம் ஆன்மிகத்துறையிலும் அரசியல் வளர்ச்சியிலும் தன்னகத்தே கொண்டு தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

இதில் ஒன்றே மாம்புரி புனித செபமாலை மாதா தேவாலாயம். இது 100 வது ஆண்டை பூர்த்தி விழாவை கண்டு பூரித்து நிற்கின்றது.(1894-1994) இதை முன்னிட்டு புத்தொளி சிறப்பு மலரை வெளியிட்டுள்ளது.

இம்மலரில் ஊரின் பெருமை புனித செபமாலை மாத வரலாறு பூர்வீக வரலாற்றில் மாம்புரி தேவாலாயம் பற்றி தகபலை க.மரியம் பிள்ளையும், இம்மானுவேல் புள்பராஜன், மரியன்னைக்கு வணக்கம் என்ற கட்டுரையும், மாம்புரிப் பாடசாலையின் இதிகாசம் என்ற தலைப்பிலும், கலைச்சிற்பி வீ.எஸ்பிள்ளை காத்திரமான கட்டுரையாக, கத்தோலிக்க சமயம் கல்பிட்டி குடா நாட்டின் வரலாறு, என்ற கட்டுரையும் அருட்சகோதரி எம்.செல்வராணியின் பார்வையில், கிறிஸ்துவிலும், திருச்சபையிலும் ஒருதிருவருட சாதம் என்ற ஆன்மீகக் கட்டுரையும், ஏ.பி.பெர்னாண்டோ புள்ளை தொகுத்து தந்த பாராளுமன்றம் மன்னனும் கொண்டு போவது ஒன்று மில்லை சிந்தனைத் துணியும் மாதாவின் மள்ளாட்டு மலையும் போற்றப்படும் செந்நெறிகளாக துலங்க விரிந்து நிற்கின்றது.

இம்மாவட்டத்தில் அரசியல் துறையில் பல தமிழ் தலைவர்கள் பிரகாசித்தினர். அரசியலை வழி நடத்தியும் இருந்துள்ளார்கள். அவர்களில் ஒருவரே மாம்புரியின் பொற்காலம் என்று கூறலாம். இவர் அரசியலில் பிரகாசித்த போது இக்கிராமம் பல்வேறு துறைகளில் வளர்ச்சி பாதை கண்டுள்ளதென்பது வெள்ளிடைமலை.

மின்னல் சஞ்சிகை

புத்தளம் நகரை மையப் படுத்தி "மின்னல்" என்ற சஞ்சிகை மின்னலான தகவலுடன் 2002.01 மே மாதத்தில் பிரசுரம் பெற்றது. இதன் விலை 20.00 ரூபா எனக் குறிப்

பிடப்பட்டுள்ளது. அதன் ஆசிரியர்களான ஊடகவியலாளர் ஏ.கே.புல்கி, முகமது மௌபிர் இருவர்களின் தலைமையில் வெளியிடப்பட்டது. 2 வருடங்களாக மலர்ந்த இவ்விதழ் பொருளாதார காரணங்களால் தனது பயணத்தை முடித்துக் கொண்டது.

முதல் இதழ் அழகான முன் அட்டையுடன் 12 பக்கங்களுடன் பிரசுரிக்கப்பட்டது. பாராளுமன்ற விவகார அமைச்சர் ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர், தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் ராஜாஸ்ரீகாந்தின் வீரகேசரி செய்தி ஆசிரியர் சி.வன்னியக்குலம், சக்தி FM செய்தி ஆசிரியர் இரா.செல்வராஜா, சூரியன் FM ஆலோசகர் சீ.நடராஜ சிவம் வன்னி கலாசார ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீசந்தராத்தன ரத்ன ஜோதி தேரர் போன்றவர்களின் ஆதி வாழ்த்துச் செய்திகளுடன் மலர்ந்தன. செய்திகள் இமின்னல் பார்வையில் புடிவேப்பமடு முஸ்லீம் வித்தியால யம், மின்வெட்டு நீக்கம் பெரும்பான்மைகளுக்கு மட்டும்தானா? நாளை நமதே பூக்கவிருக்கும் மொட்டுக்கள், செமினாரின் உண்மைக் கதைகள், கடலரிப்பால் கரையும் கண்டக்குழி, மின்னும் பெண்கள், மின்னும் வைத்தியம், விளையாட்டு செய்திகள் போன்ற பல தகவல்களுடன் பிரகாசித்து மலர்ந்தன.

மின்னலின் இரண்டாவது இதழ் 2002 ஜூன் 15 வெளிவந்தது. பள்ளிவாசல் தகவல்கள் பாடசாலை வரலாற்றில் சிலாபம் நஸ்ரியா மத்திய கல்லூரி "உன்னிடத்தில் என்னைக் கொடுத்தேன்" தொடர் கவனம் மின்னலின் ஆக்கம் புத்தளம் ஜெயந்தி சிதம்பரம் தந்த காதலைச் சுவாசித்த செவ்வந்து உண்மை சம்பவத்தை தந்துள்ளார். அடக்கமாக ஆணித்தரமான படைப்புக்களுடன் இதழ் விரிந்தன. மின்னலின் மூன்றாவது இதழ் 2002யில் 15ம் வெளிவந்த இதில் வழமை போன்று 12 பக்கங்கள், உடப்பு ஸ்ரீ சத்தியபாமா ருக்மணி சமதே ஸ்ரீ பார்த்த சாரதி ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன் ஆலயம் சிறப்பு மலராக மலர்ந்தன முன் அட்டை ஆலய முன் தோற்றம் தீமிதிப்புக்கான காட்சி என்பன வழங்குத்தன்.

இச்சிறப்பு இதழ் முழுக்க முழுக்க உடப்பு கிராமத்தின் பின்புலத்தை கொண்டுமே கட்டுரைகள் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. உடப்பூர் வீரசொக்கனின் ஆலய வரலாறு வண்ண நிலவன் தீட்டிய உடப்பு நாட்டுப் பாடல்கள் "உடப்பான்" வடித்த புத்தளம் மாவட்டத்தில் தமிழ் பாடசாலைகள் தாமுயர்த்தப்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது. உடப்பு அக்கரைக்காது எழுது சில வழங்கிய சித்துரைமுனைக்கொட்டு செவ்வாய் உற்சவம், வீர.நடராசா, மு.சொக்கலிங்கசாமி, பா.முருகானந்தம் கட்டுரைகளும் நினைத்தும் பார்க்கிறேன் என்று அமரர் வில்லிசை வேந்தர் பெரி சோமாஸ்கந்தரின் நினைவு குறிப்புக்கள் என்பன மகுடம் வாசம் வீசின. இம் மலரை ஆன்மீகக் கவிதைகள் கூடுதலாக முளையிட்டு நிற்கின்றன. வீரசோபிதா, பொன்சகிதா, கவிதைகளும் மலரில் மலர்ந்துள்ளன.

மின்னல் சஞ்சிகையானது புத்தளம் தொகுதியின் வரலாற்று இறப்பு மிக அடையாளங்களை ஆவணப் படுத்தும் கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டமை அதன் பணிக் கூறாக அமைந்தன. அந்த வகையில் 4வது இதழ் 2002.04.01 மலர்ந்தது. கற்பிட்டி சிறப்பிதழாக இதழ் விரிந்தது. அதன் முன்னட்டையை கற்பிட்டியில்

வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற டச்சிக் கோட்டை, டச்சி மொழியிலான ஆவணம் கற்பிட்டியின் பழமை கூறும் துலாக் கிணறு கோட்டை முகப்பு என்பன அலங்கரித்தன. ஆசிரியர் தலையங்கம் சமாதானத்தைப் பற்றி நீண்ட பார்வையில் தீட்டப்பட்டுள்ளது. கண்ணுக்கினிய பல தகவல்கள் இதில் காத்திரமாகக் காணப்பட்டுள்ளன. புத்தளம் மாவட்டத்தில் விருத்திக் குழுத் தலைவராக அமைச்சர் அஸ்பர் நியமனம் என்ற செய்தி கட்டமைத்து பிரதரிக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவனைத் தொழுது “துஆ” கேளுங்கள்! பிரச்சினை தீர ஒன்றினைந்து மசூரா செய்யுங்கள் என புத்தளம் மேலதிக நீதவான் ஏ.ஏகநாதன் முஸ்லீம்களுக்கு வேண்டுகோள் என்ற செய்தியும் நுகரக்கூடியதாக இருந்தது.

கனதியான கவிதையாக சமதான ரோஜா என்பதை தந்துள்ளார் (ப)க்கீரன். அவர் பார்வையில் அந்த வெள்ளை ரோஜா...முள்ளைத்தாண்டி மொட்ட விழ்ந்து, கட்டழகாய்க் கையில் கிடைப்பது. வெறும் களவாகிவிடக் கூடாது

.....
யுத்தம் தொடங்கி எத்தனை காலம்
நித்தம் நித்தம் நாம் செத்துழைப்பித்தது போர்ச்
சத்தம் கேட்டு சுத்தமாய் ஓய்ந்து - இன்று
சமாதானப்பாதை தெரிகின்றது.

.....
சத்தியமாய் சமாதான ரோஜா
புத்தொழிலாய்ப் பூக்க வேண்டும்

வாசகர் இதயப்பகுதியில் பலர் தமது கருத்துக் களை முன்வைத்துள்ளார்கள். சிலாபம் தி.சதானந்தன்.. மின்னலில் 3 வது இதழ் உட்பு திரௌபதையம்மன் ஆலய முகப்புத்தோற்றமும் பூ மிதிப்பு வைபவம் சிறப்பு மலராக வெளிவந்தது. காலத்துக்கு பொருத்தமாக இருந்தது. பாலாவி, கரம்பை எஸ்.ஏ ஜாஹித் தனது பார்வையை இவ்வாறு விழித்துள்ளார். எத்தளம் போனாலும் செய்திகளையெல்லாம். ஊன் வசமாக்கி வெளிட்டு புகழ் பெற என்முத்துக்கவிமாலை வாழ்த்துச் சரமாகட்டும்.

2002.5.1 நாளன்று மின்மினிப் போல் மின்னிய மின்னல் இரண்டாவது ஆண்டில் காலடியெடுத்து வைத்துள்ளது. அமைப்பில் விடய தானங்களில் அதன் வீச்சி என்பன வீரியம் பெற்றதாக துலங்கி விரித்து மொட்டவிழ்த்துள்ளது. மின்னலின் 2 வது ஆண்டு மலரில் 90 வது ஆண்டில் காலெடுத்து வைத்திருக்கும் கரைத்தீவு பொன்பரப்பி முஸ்லீம் மகா வித்தியாலய சிறப்பு மலரானது மணம் பரப்பி மனதை கொள்ளை கொண்டுள்ளது. இதில் வரலாற்று தடையங்கள் என்பன அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளதென்பது முக்கிய நிகழ்வாகும்.

மின்னலின் முகப்பு அட்டை மக்கள் முன்பு கவே மோதிக் கொண்டார்கள்.

பின்னர் அரவணைத்து ஆளங்கனம் செய்து கொண்டவர்களான வன்னி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான கௌரவ ரியால் பதூர்தீன் முகம்மது மர்சூத் இருவரின் அரவணைப்புக் காட்சி 90 வது அகவைக் காணும் கரைத்தீவு மு.ம. வித்தியாலயம். அதன்

வரலாறு பொன் பரப்பின் வளங்கள் அதன் கலை அடையாளங்கள் இலவங்குளம் மு.வி தகவல் பண்டைய நாகரிகம் புதைந்துள்ள குதிரைமலையின் சிறப்புக் கட்டுரைகளுடன் உட்பூர் வீர சொக்கன் எழுதியுள்ள விடியலைத் தந்த பொங்கல் சிறுகதையும் இம்மலரை அலங்கரித்துள்ளன.

காற்று

புத்தளம் மாவட்ட கரையோரப் பகுதியில் 18 கச்சான் காற்று அடித்து வீசினதாக கேள்விப்பட்டோம், ஆனால் அது தென்றலாக வீசாமல் வெறும் காற்றாக பேசுவதை பார்க்கின்றேன். இன்று இக்காற்று 1984 கவிதையோடு இராஜ குருசேனாதிபதி இம்மானுவேல் புன்பராஜாவை ஆசிரியராக கொண்டு கவிதை காற்றலையாக வீசியுள்ளது.

முதல் இதழில் ஆசிரியரே சகல கவிதைகளையும் தீட்டியுள்ளார். 1984 மே வெளி வந்தது. அதில் மழலைக்கு அன்னைக்கு, அவன், அவளும் நானும், சீதனம், உதயம், அவளும் நானும், மழை, தற்கொலை, உறங்கும் உறவுகள், அஸ்தமனம், வெற்றி, மின்னல், மழை மண்வாசனை போன்ற கவழுகள் பிரசுரமாகியுள்ளது. தனி கவிதை ஏடாக மலர்ந்த காற்றில் தரமான கவிதைகள். நுகரக்கூடியது. இம் மண்வாசனை இக்கவிதை கட்டியம் கூறி நிற்கின்றது.

மண்வாசனை

புத்தளம் பூமியில்
சித்தம் இது என
உப்பு மலர்கையிலே-வயல்
உப்பி வழிகையிலே-என்று
சித்திரை பொலிந்த
சிறு பூமி என்றுமே
சிரிப்பு மலர்ந்திடுமே என
நினைந்து வழிந்திடுமே

காற்று இரண்டாவது இதழை 1983.10.01 மலர்ந்தது. இதில் இதழாசிரியர் படைத்த நிதர்சனம் நடனசேகரம் (ச)முகக் கண்ணாடி பசியும் உசியும் ராஜன், ஒல்லாந்தக் கால்வாயின் கவிதை சுவடுகள் என்ற தலைப்பிலும், தில்லையடிச் செல்வனின் முதலாளித்துவம், ராஜியின் இது எப்படியிருக்கு, ஒழுவில் அமுதனின் மாற்றம், மாற்றம், ராஜனின் அஞ்சுகின்ற பிஞ்சுமனம், வீரசொக்கனின் “உனக்கு” ரியால்தீனின் வரலாமா என்ற கவிதையும், வசந்தி “காதல்” என்ற கவிதையும், அன்பு சிவலிங்கம், கண்ணீர் சிந்திடுவீர் கவிதைகள் அலங்கரித்து நிற்கின்றது.

புத்தளம் - கொழும்பு வரையும் ஒல்லாந்தர் வெட்டு கால்வாய்மூலமே போக்குவரத்து இடம் பெற்றன. இந்த ஒல்லாந்தர் வெட்டுக் கால்வாய் புத்தளத்தின் முதுசமாகும். அதன் பெருமை இன்னும் பேசப்படுகின்றது. அதை பற்றிய கவிதையை இதழாசிரியர் இவ்வாறு வடித்துள்ளார்.

புத்தளத்தின் எல்லை தொட்டு
புதுமையில்லை கொழும்பு வரை
இத்தளத்தின் உவர்குவையை
புதுமை போன்று எடுத்துரைக்க
ஒல்லாந்தக் கால்வாய்

கண்ணாமர வேர்களெல்லாம்
விண்ணா இதென மேலே பார்க்க
உண்ணாது அவர் இறால் பிடிக்கும்
ஒல்லாந்தர் கால்வாய்

காற்றின் ஆண்டு மலர் 1984 ஆகஸ்ட் செப்டம்பர் மாதம் அதிக பக்கங்களுடன் மலர்ந்துள்ளது. அன்பளிப்பு 2/50 சதம் பக்கங்கள் 32. காற்றின் வளர்ச்சி இப்பிராந்திய சஞ்சிகை வளர்ச்சியில் மைல்கல் பல கவிஞர்கள் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார்கள். அக் கவிதை தரமானதும், சுவைகுன்றாமலும் ததும்பி நிற்கின்றன. அந்த வகையில் மொழிவரதனின், வெலிக்கடை ராமஜியின் திறமை, எஸ்.கே.ராஜ ரெட்ணம் தந்த என் கண்ணே கலங்காதே திலகா பழனிவேலின், காற்றே நீ வீசாதே என்ற படைப்பும் நடனசேகரன் தந்த எதிர்வினை, எம்.எச்.எம்.ரகிம் வடித்த பிரார்த்தனையும், மேத்ததாசன் சொன்ன கவி. மறுபடியும் மறுபடியும், ஒலுவில் அமுதன் கண்ட புதுமை மனிதர், மதியன்பன் மஜித் மறக்காமல் தகுதி முயற்சி ஸ்ரீ தேவகாந்தனின் ஏப்பம் மாத்தளை சாந்தியின் பாரதியின்றது. புதுமைப் பெண், இதழாசிரியர் அகால மரணமான இந்திராவுக்கு அஞ்சலியும், கோகிலா மகேந்திரனின் சாதிச்சுவர் முந்தல் முத்து வின் வாழ்த்து போன்ற கவிதை மனம் கொள்ளத்தக்க வகையில் காற்றை தாலாட்சி செல்லுகின்றது.

பொன்மடல்

தில்லையடிச் செல்வனை ஆசிரியராகக் கொண்டு பொன்மடல் கவிமலர் 1975 மலர்ந்தது. கவிதைகளுடன் மலர்ந்துள்ள இம்மலரின் ஆசிரியர் தலையங்கம் இவ்வாறு அமைந்துள்ளன. சிவப்புக் கூடாரத்தின் கீழ் மஞ்சள் அரைப்பவர்களையும், தனக்குத்தானே முத்திரை குத்திக் கொண்டு திருவிளையாடல் புரிபவர்களையும் நாங்கள் மதியோம். சமதர்ம நோக்கோடு உயரிய கோட்பாட்டோடு செயல்படும் இலக்கிய விற்பன்னர்களை ஆர்வலர்களை மதிக்க தவறோம். இம்மடலில் பத்து புதுக்கவிதைகள் உள்ளன. மேமன்கவி, ஏ.எம்.ஏ.நலீர், சரவணையூர் சுசந்தன், ஏ.எம்.பாருக், செளமினி, சிவம், ஈழத்து நூன் தில்லையடிச் செல்வன் போன்றவர்கள் கவிதைகளை படைத்துள்ளனர்.

75 ஆகஸ்டில் இரண்டாவது மலர்(2) விரிவாக வலம் வந்துள்ளது. புதுக் கவிதைகளை தூற்றுபவர்கள் மத்தியில் இம்மடல் வெளிவந்தமையை இட்டு பலரும் புகழ்ந்து விதந்து போற்றியுள்ளனர். பேராசிரியர் க.கைலாசபதி கடிதம் மலரை அலங்கரித்துள்ளது. அதில் இளம் கவிஞர்களுக்கிடையில் இப்போ காணப்படும் எழுச்சியும், துடிப்பும் எமது கவிதைத்துறைக்கு எத்துணை எதிர்கால வளமிருக்கிறது என்பதை குறிக்கின்றன. நான்கு இதழ்களுடன் பொன்மடல் மாயமாக மறைந்து விட்டது.

தினப்புயல்

ஏ.யூ.எம்.மௌபீர் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு மலர்ந்ததே தினப்புயல். எட்டு புயலுடன்

புயலடிச்சி ஓய்ந்த தினப்புயலில் பல்வேறு அரசியல் பிரச்சினைகள் அலசப்பட்டன. நல்ல தரமான விடைய தாளங்களைக் உள்வாங்கிய தினப்புயலில் இலங்கை அரசு பலவீனமானதா என்ற ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் அரசியல் ஊடாட்டம் பத்திய கருத்து கத்திரமாக அமைந்தது. அதில் இலங்கையில் புரையோடிப் போயுள்ள இனப்பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டிய தொன்றுதான் என அனைவரும் ஒரு மனதுடன் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியது உண்மையாக இருந்தாலும் சிலர் தமிழர்களின் பிரச்சினை என்றும் இன்னும் சிலர் தீவிர வாதம் என்றும் வர்ணிக்கின்ற அதேவேளை அண்மையில் ட்ரான்ஸ் பேரன்ஸி நிறுவனம் பல குற்றச் சாட்டுக்களை முன்வைத்துள்ள தென குறிப்பிட்டுள்ளது.

புத்தொழில்

2005 மே மாதம் உதயமானதே புத்தொழில் என்ற செய்தி பத்திரிகை புத்தளம் மாவட்ட தமிழ் ஊடாகவியலாளர் சங்கம் என்ற தாபனத்தால் வெளிவந்த இவ்விதழ் எம்.நமாஸ் என்பவரின் ஆசிரியராகக் கொண்டு மலர்ந்தது 100க்கு மேற்பட்ட வெளியீடுகளை கண்டது. புத்தளம் மாவட்ட தமிழ் பேசும் மக்களின் குறைகளை சுட்டிக்காட்டி தீர்வு பெற்றுக் கொடுப்பதே இதன் உள்ளார்ந்த நோக்கமாகும். இதன் நோக்கம் நல்ல பலனை தரும் என்றிருந்தாலும் ஏனோ இடையில் அஸ்தமனமாகிவிட்டது.

மருத்துவர்

சிலாபம் சிதாரா ஆயுள் வேதமருத்துவ தாபனத்தின் மூலம் மருத்துவர் என்ற குடும்ப நல சித்த மருத்துவ மாத இலபச இதழ் 2005 ஆண்டிலிருந்து வெளிவந்துள்ளன. அதன் ஆசிரியர் தேசகீர்த்தி வைத்திய நிபுணர் அல்ஹாஜ்பி, எம்.எம்.சாலின் J.P ஆவார்கள்

“காலத்தால் உண்ணும் உணவும்
கடைப்பிடிக்கும் ஒழுக்கம்
காலம் கருதிய ஓய்வும்
உடற்பயிற்சியும்”

“காலம் உள்ளவரை நோயின்றி வாழ வழி செய்யும்” என்ற கருத்தொருமித்த தொனிப் பொருளில் வெளிவருகின்றன. இம்மருத்துவ இதழில் தென்னிந்திய ஆயர்வேத வைத்தியர்களின் ஆக்க மருத்துவ படைப்புக்கள் முத்தாரமாக அமைந்துள்ளதென்பது மனம் கொள்ளத்தக்கது. பல்வேறு நோய் சம்பந்தமான நோய்களின் கட்டுரைகள் மருத்துவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது படித்து பயன் பெற வேண்டிய இதழாகும் என்றால் மிகையல்ல.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் கலை, இலக்கிய, பண்பாடு விழுமியக் கூறுகள் முனைப்புப் பெற்று வரும் சமகாலத்தில், பலதுறை ஆர்பாலர், ஆளுமையாளர்களும் தத்தம் பங்களிப்பை வெளியீட்டுத் துறையில் அகலக் கால் பதித்து வருகின்றனர். என்றாலும் இப்படைப்புக்கள் ஆய்வு ரீதியில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பது காலத்தின் கட்டாய தேவையாவும் இருக்கின்றது.

மதுரை பிரதேசத்தின் சிற்பரிதழ்கள் ஒரு பார்வை

ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா

காத்திரமானதும் கனதியும் கொண்ட சிற்பரிதழ்கள் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் அத்திவார மட்டுள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். இவ்வாறு இலக்கியப் பாரம்பரியத்தினைக் கொண்ட பல்ராயிரக்கணக்கான சிற்பரிதழ்கள் நம்நாட்டில் வெளிவந்து மறைந்துள்ள போதிலும் அவற்றில் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சில சிற்பரிதழ்கள் மாத்திரமே இன்று நம்மிடையே காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஜீவநதி, ஞானம், படிகள், மகுடம், தாயகம், நீங்களும் எழுதலாம் என்பன மிக நீண்ட காலமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

சமகால உலக இலக்கியப் பரப்பில் பல்வேறு வகையான சிற்பரிதழ்கள் புற்றீசல்கள் போன்று நாளுக்கு நாள் தோன்றி வளர்ந்து வந்துள்ள போதிலும் அவைகளால் நீண்ட நெடுங்காலம் நிலைத்து நிற்க முடியவில்லை ஓரிரண்டு இதழ்களுடன் தனது கலைப் பயணத்தை இடைநிறுத்திக் கொண்டுள்ளன.

வகை மாதிரிக்காக ஒரு சில வற்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன் களம், புதுசு, மூன்றாவது மனிதன், அலை, சமர், தேனருவி, தாகம், இளம்பிறை, தேசாபிமானி, தூது, எரிமலை, தீர்த்தக்கரை உட்பட பெருந்தொகையான சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துள்ளன. எனினும் இவற்றில் மல்லிகை சிரித்திரன் போன்ற சஞ்சிகைகள் மாத்திரமே மிக நீண்ட காலமாக வெளிவந்த பின்னர் சிலபல காரணங்களினால் அச்சஞ்சிகைகளும் இடைநடுவில் நின்று போயின.

மொழி தோன்றி பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் கழிந்து விட்ட போதிலும் இதழ்கள் தோன்றிய பின்னர் தான் மொழிகள் மிக வேகமாக செழுமையடைந்தன என்று சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வாறு மொழி விருத்திக்கு இதழ்களின் பங்கும் பணியும் மகத்தானது எனலாம். பெரும்பாலான சிற்பரிதழ்கள் சமூகம் சார்ந்த பிரச்சினைகளைக் கட்டுடைப்பு செய்வதனைக் காணலாம்.

சிற்பரிதழ்களின் மூலம் வாழ்வியல் சார்ந்த பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டு அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலாசாரம் போன்ற வளர்ச்சியடைந்த சமூகத்திற்கு

புதிய பல எழுத்தாளர்கள் தோன்றுவதற்கு இச் சிற்பரிதழ்கள் வழிவகுத்தன.

தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதற்காக இச்சிற்பரிதழ்கள் வெளியிட்டு நண்பர்களுக்கிடையில் கொடுத்து வாசித்தல். ஊருக்கு ஊர், கிராமத்துக்கு கிராமம், மாவட்டத்துக்கு மாவட்டம் குழு மனப் பாண்மையுடன் குழுவுக்கு ஒரு சஞ்சிகை என்ற அடிப்படையில் வெளிவரத் தொடங்கின.

இவ்வாறு வெளிவந்த சிற்பரிதழ்கள் எழுத்தாளர்களுக்கு கவிதை, சிறுகதை, நாவல் என்பன எழுதுவதற்கு ஆர்வத்தை ஊட்டின. சிற்பரிதழ்களில் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உரமூட்டியது எனலாம். நம்நாட்டில் ஈழகேசரியுடன் (1930 - 1958) சிற்பரிதழ்களில் வளர்ச்சி ஆரம்பமாகின்றது. இதன் மூலம் பல தலை முறை எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது.

ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஒவ்வொரு குழுவினர் தோன்றி சிற்பரிதழ்களில் வெளியிட்டனர். ஆயினும் அவை நீண்ட நெடுங்கால நிலைத்திருக்க முடியாமல் ஓரிரு இதழ்களுடன் தமது இலக்கிய பணியை முடித்துக் கொண்டன. சமூகவியல், அழகியல், மண்வாசனை சாதி, முற்போக்கு என்ற அடிப்படையில் கலை நயத்துடன் சிற்பரிதழ்கள் வெளிவந்தன. ஆயினும் முறையற்ற விநியோகம், போதிய முதலீடு இன்மை, வெளியீட்டுக் குழுக்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள் போன்ற இன்னோரன்ன காரணங்களால் அற்ப ஆயுளுடன் பல சஞ்சிகைகள் நின்று போயின.

சிற்பரிதழ்களின் வருகையில் மூலம் புதிய சிந்தனைகள் புதிய கருத்துக்கள் எல்லாம் உருவாகின. அறிவு சார்ந்த விடயங்கள் எதார்த்த வாழ்வின் நுண் முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக் காட்ட இக்காட்சி ஊடகங்கள் தராத இன்பத்தை இச் சிற்பரிதழ்கள் நமக்குத் தருகின்றன.

சிற்பரிதழ்களின் வளர்ச்சிப் போக்கிற்கு முஸ்லிம் களம் பங்களிப்பு செய்துள்ளனர். அண்மைக்காலத்தில் வெளியான இஸ்லாமிய சிற்பரிதழ்களின் மூலம் எழுத்தாளர்களை வளர்த்தல், இலக்கிய சிந்தனையை வளர்த்தல், பாரம்பரிய பண்பாடுகளை வளர்த்தல்,

கருத்துக்களைப் பகிர்தல், விமர்சனங்களை முன் வைத்தல் போன்ற பணிகளை இஸ்லாமிய சிந்தனை, நேயம், அல்ஹஸனாத், மீள்பார்வை, உண்மை உதயம், யாத்ரா, எங்கள் தேசம் உட்பட பல சஞ்சிகைகள் முன்னெடுத்துச் சென்றன. இவ்வாறு வளர்ச்சி அடைந்து காணப்பட்ட சிற்றிதழ்கள் மூதூர் பிரதேசத்திலும் காணப்பட்டன. அவை வருமாறு முத்தூர் முரசு, முத்தொளி, வொய்ஸ் ஒப் மூதூர், துலாம்பரம், பொலி, ஓசை போன்ற சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

மூதூர் பிரதேசத்தில் வளர்ந்து வரும் இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டும் அவர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் பொருட்டும் சிற்றிதழ்கள் 1984 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கின. உள்நாட்டு கலவரச் சூழலில் மிகவும் கஷ்டத்துக்கு மத்தியிலும் இச் சிற்றிதழ்கள் வெளிவர தொடங்கின. சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிடுவது என்பது மிகவும் கஷ்டமான ஒரு காரியம். அமைதியற்ற சூழலிலும், இடப்பெயர்வுக்கும், அகதி முகாம் வாழ்க்கைக்கும் மத்தியில் இலக்கியப் பணி புரிவதென்பது கடினமான காரியம். ஆயினும் இத்தகைய சூழலில் அங்கே சமூகப் பற்றுடன் கலை இலக்கிய உணர்வு மேலோங்கி இருக்கின்றது.

மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் வெளியீடாக “முத்தூர் முரசு”, “ஓசை” ஆகிய இரண்டு சிற்றிதழ்களை வெளிவந்துள்ளன. முத்தூர் முரசு 1982 தொடக்கம் 1985 ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலத்தில் தட்டச்சுப் பிரதியாக 10 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, விமர்சனம் என பல்வேறு அம்சங்களை கொண்டு காலாண்டு இதழாக வெளி வந்தன. ஒவ்வொரு இதழிலும் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு பங்களிப்புச் செய்த மிக முக்கிய எழுத்தாளர்களுடைய படத்தை முகப்பு அட்டைப்படமாகக் கொண்டு வெளிவந்துள்ளது. அவற்றில் வ.அ. இராசரத்தினம், கே. டானியல், மார்ட்டின் விக்கிரம சிங்க, பேராசிரியர் மு.ம.உவைஸ் உட்பட பலருடைய புகைப்படங்கள் இதில் வெளிவந்தன.

“முத்தொளி” 1988ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் காலாண்டு இதழாக வெளிவந்தது. ஒவ்வொரு இதழும் 30 பக்கங்களைக் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. தொடர்ந்து ஐந்து இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்தன. அதில் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, வரலாறு, ஆன்மீகம் போன்ற அம்சங்களைத் தாங்கியதாக வெளிவந்தன. இதன் ஆசிரியராக எஸ்.எச்.பக்கீர் தம்பி செயல்பட்டு வந்தார். மூதூர் பிரதேசத்தில் கலை இலக்கியத்தில் ஆர்வம் கொண்ட நண்பர் வட்டம் ஒன்றிணைந்து மூதூர் இலக்கிய மன்றம் என்ற பெயரில் உருவாக்கப்பட்ட மன்றத்தின் வெளியீடாக இச்சஞ்சிகை வெளிவந்துள்ளது.

“துலாம்பரம்” காலாண்டு சஞ்சிகையாக 2012 தொடக்கம் 2017 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் 25 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இதில் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை மாணவர் பக்கம், குறுக்கெழுத்துப் போட்டி, நேர்காணல், ஆன்மீகம், மொழிபெயர்ப்பு போன்ற விடயதானங்களை கொண்டதாக வெளிவந்துன.. சஞ்சிகையின் முகப்பில் மூதூரின் வரலாற்றோடு தொடர்புடைய வற்றை புகைப்படமாக கொண்டு ஒவ்வொரு இதழும் வெளிவந்தது.

மூதூர் சமூக அபிவிருத்தி மையத்தின் வெளியீடாக இது வெளிவந்துள்ளது. இதன் இணைஆசிரியர்களாக ஏ.எஸ்.எம். அப்துல்லாவும் ஆர்.எம். நிபானும் செயற்பட்டுவந்துள்ளனர்.

“பொலி” காலாண்டு சஞ்சிகையாக 2015 தொடக்கம் 2019 ஆண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் கட்டைபறிச்சான் மூதூரில் இலிருந்து வெளிவந்துள்ளது. தொடர்ச்சியாக 25 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஒவ்வொரு சஞ்சிகையும் 32 பக்கங்களைக் கொண்டதாக கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, வரலாற்றுக் குறிப்புகள், குறுந்தகவல்கள், நாட்டார்பாடல்கள், கருத்துச்சித்திரம் போன்ற அம்சங்களைக் கொண்டதாக வெளிவந்துள்ளன. இதன் பிரதம ஆசிரியராக புண்ணிய மூர்த்தி ஜெயாகரன் செயல்பட்டுவந்துள்ளார்.

பொலி சஞ்சிகை பொலி தமிழர் வலையரங்கம், பொலி கிராமத்தின் குரல் ஆகிய தலைப்பில் இணைய தளத்தினூடாக தற்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

“முத்திதழ்” 2021ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இற்றவரை எட்டு இதழ்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. இச்சஞ்சிகையில் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம், நாட்டு நடப்புகள், நேர்காணல், மருத்துவம், விளையாட்டு, அறிவியல் போன்ற விடயதானங்களை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதன் பிரதம ஆசிரியராக ஜினைட் இஹ்சான் காணப்படுகிறார். இச்சஞ்சிகையை இணையதளத்தில் முத்திதழ் டொட்கொம், மூதூர் ஜே.எம்.ஐ ஆகிய வற்றின் ஊடாகப் பார்வையிடலாம்.

“ஓசை” மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் மற்றுமொரு வெளையீடாக ஓசை கவிதைச் சிற்றிதழ் வெளிவந்துள்ளது. 20 பக்கங்களைக் கொண்டு இதுவரை 28 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளது இதன் பிரதம ஆசிரியராக கவிஞர் மூதூர் முகைதீன் காணப்படுகிறார்.

ஆர்ப்பாட்டமின்றி அமைதியாக மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம் ஓசை கவிதைச் சஞ்சிகை தொடராக வெளியிட்டு சாதனை படைத்துள்ளது. உள்ளூர் சிருஷ்டிகர்த்தாக்களுடன் பாரதியார், மு .மேத்தா, பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், அல்லமா இக்பால் சிலையூர் செல்வராஜன், புரட்சிக்கமால், எம். எச். எம். ஸம்ஸ் ஆகியோரது கவிதைகளும் ஓசையில் இடம் பெற்றிருந்தன.

ஓசை கவிதை சிற்றிதழிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட நூறு கவிஞர்களுடைய நூறு கவிதைகளைக் கொண்டு “சங்கமம்” என்ற பெயரில் கவிதை நூல் ஒன்றை கவிஞர் மூதூர் முகைதீன் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் ஒவ்வொரு தலங்களிலும் கோணங்களிலும் வாழ்வு பரப்பெங்கும் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் படைப் பாளிகளின் கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. ஓசை கடந்த பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக வெளியிடப்பட்டு வந்துள்ளன. இச்சஞ்சிகையின் 28 இதழ்களும் வாசகர்களுக்கு இலவசமாகவே வழங்கப் பட்டு வந்துள்ளன. “ஞானம்” சஞ்சிகை நடத்திய சிற்றிதழ்களுக்கான போட்டியில் ஓசை ஆறுதல் பரிசு பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அநுராதபுர பிரதேசச் சிற்றிதழ்கள் சில பதிவுக் குறிப்புகள்

எல். வஸீம் அக்ரம்

அநுராதபுரம்

அநுராதபுரம் இலங்கையின் வட மத்திய மாகாணத்தில் உள்ள பிரதேசம் ஆகும். இதனை வன்னி எல்லையில் உள்ள பிரதேசம் என்றும் அழைப்பர். முன்னொரு காலத்தில் இலங்கையின் முதலாவது இராச தானியாக காணப்பட்டதுடன், இலங்கையின் தலை நகராகவும் விளங்கியது. வேளாண்மை விவசாயத்திற்கும் பேர் போன இப்பிரதேசத்தில் இன்று சுமார் 90 வீதமான மக்கள் சிங்கள மொழி பேசுபவர்களாகவும் ஏனைய 10 வீதமானவர்கள் தமிழ் பேசுகின்றவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

இலங்கையின் நிலப்பரப்பில் பெரிய மாவட்டமான அநுராதபுரத்தில் தமிழ் மொழி பேசும் சுமார் 113 கிராமங்கள் காணப்படும் அதேவேளை 67 தமிழ் மொழி மூலப்பாடசாலைகள் இயங்குகின்றன.

பேராசிரியர் உக்குபண்டா கருணாரத்ன அவர்கள் அநுராதபுரம் வலிசிங்க ஹரிச்சந்திர பற்றி எழுதிய நூலில் 1871 முதல் 1911 வரையான காலப் பகுதியில் அநுராதபுர நகரில் தமிழ் குடிகளே அதிகம் காணப்பட்டதனை புள்ளிவிபரங்களுடன் குறிப்பிடுகின்றார். இந்தத் தகவலை கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்கள் ஒரு நூற்றாண்டு கால வரலாற்றுப் பகுப்பிலிருந்து அநுராதபுரம் மாவட்ட கலை இலக்கியப் பதிவுகள் என்ற கட்டுரை வாயிலாக பதிவு செய்துள்ளார். (படிகள் 34)

மேலும் அநுராதபுரம் நகரம் இன்று தமிழருக்கு சிம்ம சொப்பனம் என்ற போதும் 1970கள் வரை அது ஒரு குட்டி யாழ்ப்பாணம் என்றே வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை அநு.வை. நாகராஜன் அவர்கள் நாணைலை வருடும் அலைகள் என்ற கட்டுரை வாயிலாக பதிவு செய்துள்ளார். (மல்லிகை 229)

இப்பிரதேசத்தில் தமிழ் பேசும் சமூகத்தின் இருப்பு பழங்கதைகளாகிவிட்ட போதும், அவர்களது கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை கோலோச்சி நிற்கின்றன.

அநுராதபுரப் பிரதேச சிற்றிதழ்கள்

அநுராதபுரம் என்பது ஈழத்துச் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வித்தியாசமான ஒரு பின்புலத்தைக் கொண்ட பிரதேசமாகும். இப்பிரதேசத்தில் சுமார் 10 வீதமானவர்களே தமிழ் பேசுகின்றவர்கள் வாழ்கின்றனர். 1900ளின் பின்னிருந்து கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்ட சான்றுகளை கலாபூசணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா படிகள் 10ஆவது ஆண்டிதழில் வெளியிட்டுள்ளார். இப்பிரதேசத்தில் இருந்து கிட்டத்தட்ட 100ற்கும் மேற்பட்ட கலை இலக்கிய மற்றும் கல்வி சார்ந்த வெளியீடுகள் வந்துள்ளன. அவற்றில் சிற்றிதழ்கள் பற்றிய சில பதிவுகளை இங்கு நோக்குவது தகும்.

1959ஆம் ஆண்டு அநுராதபுரத்தின் முதல் அச்சு சஞ்சிகையான “அன்னை” அநு.வை. நாகராஜனை ஆசிரியராக கொண்டு வெளிவந்தது. இதனை அநுராதபுரம் வாலிபர் முன்னேற்றக்கழகம் முத்திங்கள் மாசிகையாக வெளியிட்டது. “எல்லாந் தமிழ், எல்லாந் தனித் தமிழ்” என்ற அடைமொழியுடன் இது வெளிவந்தது. இதன் துணை ஆசிரியராக ஜோவலன் வால் செயற்பட்டுள்ளார்.

அதனைத்தொடர்ந்து இப்பிரதேசத்தில் பல சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஆரம்பத்தில் சில இதழ்கள் கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளாக வெளிவந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1945 - 48 காலப்பகுதி வரை அநுராதபுரம் புனித வளனார் கல்லூரியிலிருந்து தமிழ்மணி என்ற கையொழுத்து இதழை அல்ஹாஜ் எம்.எஸ். ஹுசைன் வெளியிட்டுள்ளார். 1958ஆம் ஆண்டு இளைஞர் குரல் என்ற சஞ்சிகையை எம். அமீர் சுல்தான், பீ.ஏ.சி. ஆனந்தராசா ஆகியோர் வெளியிட்டுள்ளனர். 1965 - 1970 வரை அநுராதபுரம் கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளின் பொற்காலம் என கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா குறிப்பிடுகின்றார் (படிகள் 18) இக்காலப்பகுதியில் அநுராதபுரம் புனித வளனார் கல்லூரி, விவேகானந்த தமிழ் மகா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் கற்றுத் தேர்ந்த இளைஞர்கள் பல்வேறு கலை இலக்கிய முயற்சிகளில்

ஈடுபட்டனர். இதன் விளைவே பல சிற்றிதழ்கள் தோற்றம் பெற்றன. இரா நாகராசன், இரா வினாயக மூர்த்தி ஆகியோர் இணைந்து “புதுமையொளி” என்ற இதழை வெளியிட்டுள்ளனர். பின்னர் இவர்களுடன் அன்பு ஜவஹர்சா அவர்களும் இணைந்து “தமிழ்ச் சுடர்” என்ற இதழை வெளியிட்டுள்ளனர். அது 36 இதழ்கள் வரை வெளிவந்துள்ளது. 36ஆவது இதழ் அச்சிதழாக வெளிவந்து முற்றுப் பெற்றது.

பேனா மனோகரன் “கலைமதி” என்ற இதழையும் எஸ்.எச்.எம். சஹீர் “வீரத் தமிழன்” என்ற இதழையும் வெளியிட்டுள்ளனர். எஸ். சேவியர் குலாஸ் “அன்பன்” என்ற சஞ்சிகையும் வெளியிட இதே காலப்பகுதியில் பெட்டகம், செங்கொடி என்ற இதழ்களும் வெளிவந்துள்ளன. இவை அனைத்தும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளாக வெளிவந்து இப்பிரதேச கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு கால்கோலிட்டது.

1972 முதல் இயங்கிய அநுராதபுரம் கலைச் சங்கம் “களம்” என்ற இதழை இக்காலப் பகுதியில் வெளியிட்டது. இவ்விதழ் வெளிவருவதற்கு மா.வை. நித்தியானந்தன், க. குமாரசுவாமி, அன்பு ஜவஹர்ஷா, பேனா மனோகரன் போன்றவர்கள் உருதுணையாக இருந்தனர்.

1987ஆம் ஆண்டு எப் ராசிக் பரீட்ஹ் அவர்கள் அண்ணை என்ற பெயரில் சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளார். இது ஆறு இதழ்கள் வரை வெளிவந்துள்ளதாக அறியக் கிடைக்கின்றது. நாச்சியாதீவுப் பிரதேசத்தில் இருந்து நாச்சியாதீபம், தூரியம் ஆகிய இதழ்கள் ரோணியோ அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றில் நாச்சியாதீவு பர்வீன், சஹ்ரிள் அஹமட், அன்பு அமீன், சுபஹான் (அபு நுஹா) ஆகியோர் செயற்பாட்டாளர்களாக இருந்துள்ளனர்.

கனேவல் பொல சமூக அபிவிருத்தி மன்றம் “விம்பம்” என்ற சஞ்சிகையையும் “விழிப்பு” என்ற மலரையும் வெளியிட்டுள்ளது.

இது தவிர 1999ஆம் ஆண்டு நாச்சியாதீவு பர்வீனின் முயற்சியால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அநுராதபுரம் கலை இலக்கிய வட்டம் என்ற அமைப்பின் வாயிலாக “அநு ராகம்” என்ற இதழை வெளியிட்டனர். இதன் ஆரம்பகட்ட ஆசிரியர் குழுவில் எப். ராசிக் பரீட்ஹ், ஜன்சி கபூர், ஏ.பி.எம். அன்சார் எஸ். சாஜஹான் ஆகியோர் செயற்பட்டனர். இவ்விதழ் 06 இதழ்கள் வரை வெளிவந்த போதும், பிந்திய மூன்று இதழ்களுக்கும் ஐ.றஹ்மதுல்லாஹ் ஆசிரியராக இருந்துள்ளார்.

2003களில் இருந்து இன்றுவரை இப்பிரதேசத்தில் மட்டுமன்றி தேசிய ரீதியிலும் அநுராதபுரத்தின் கலை இலக்கியப் பரிமாணமாக “படிகள்” சஞ்சிகை வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனை ஆரம்பத்தில் அநுராதபுரம் நட்சத்திர நற்பணி மன்றமும் பின்னர் நண்பர்கள் இலக்கிய குழுவும் வெளியிட்டு வருகின்றன. இதுவரை 50 இதழ்கள் வரை வெளிவந்த இப்பிரதேசத்தின் ஒரே ஒரு சஞ்சிகை இதுவாகும். இவ்விதழின் ஆரம்பத்தில் ஏ.எஸ். ஷர்மிலா, எல். வஸீம் அக்ரம் ஆகியோர் ஆசிரியர்களாக இருந்ததுடன், பின்னர் எல். வஸீம் அக்ரத்துடன் இணைந்து எம்.சி நஜிமுதீன் துணையாசிரியராக இருந்து வருகின்றார்.

2005களில் ஏ.பி.எம். அன்சார் கஹடகஸ்திகிலி

யப் பிரதேசத்தில் இருந்து “தாகம்” என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். இது 03 இதழ்களுடன் நின்று போனது. ஆர்.எம். தாறிக் அவர்களை ஆசிரியராக கொண்டு தூறல் என்ற சஞ்சிகை வெளிவந்தது. இது மாணவர்களை மையப்படுத்திய ஒரு இதழாக காணப்பட்டது. 2013ஆம் ஆண்டு நேகம பசான், எம்.சி. சபூர்தீன் ஆகியோரை ஆசிரியராக கொண்டு “அடையாளம்” என்ற சிறு பத்திரிகை ஒன்றை வெளியிட்டனர். இது மூன்று இதழ்கள் வரை வெளிவந்தன. இதே காலப்பகுதியில் கனேவல்பொல பிரதேசத்தில் முயற்சி என்ற பத்திரிகை ஒன்றும் வெளிவந்து, இரண்டு இதழ்களுடன் நின்றுபோனது.

ஆசிரியர் பயற்சிக்காக அழைக்கப்பட்ட தொலைக்கல்வி செயற்றிட்டத்தின் வாயிலாக “தொலைச் சுடர்” என்ற சஞ்சிகை ஒன்று வெளிவந்தது. அதன் ஆசிரியையாக ஜன்சி கபூர் அவர்கள் இருந்துள்ளார்.

இவையே பொதுவாக தனிநபர்களாலும் அமைப்புகளாலும் வெளிவந்த சிற்றிதழ் முயற்சிகளாக பதிவுக்கு கிடைத்துள்ளன.

பாடசாலை மட்ட சிற்றிதழ் முயற்சிகள்

அநுராதபுரம் மாவட்டத்தில் காணப்படுகின்ற சுமார் 67 பாடசாலைகளில் இருந்து பருவகால வெளியீடுகளாகவும் வருடாந்த வெளியீடுகளாகவும் என சில இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றில் 1971ஆம் ஆண்டு அநுராதபுரம் ஸாஹிரா மகா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இளந் தளிர்கள் கலை இலக்கிய வட்டம் என்ற அமைப்பின் வாயிலாக “பிறையொளி” என்ற சஞ்சிகையை கல்லச்சுப் பிரதியாகவும் அச்சுப் பிரதியாகவும் வெளியிட்டு வந்துள்ளது. இறுதியாக ஸாஹிராவின் பொன்விழா மலராக அது வெளிவந்தது. அநுராதபுரம் விவேகனந்தா மகா வித்தியாலயத்தில் இருந்து “விவேகானந்தன், விவேகி” ஆகிய இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவ்வாறே நேகம முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம் “முழுமதி” என்ற இதழையும் வெளியிட்டது. ஹொரவப்பத்தானை அங்குநச்சிய அல்மாஸ் வித்தியாலயம் “பிரபஞ்சம்” என்ற இதழை கடந்த சில ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வருகின்றது. அது தவிர கலாவெவ அழகப் பெருமாகம் வித்தியாலயம், கெகிராவ கொள்ளங்குட்டிகம், நெல்லியகம் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம், பளளுவெவ முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம், ந்திகம் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம் ஹொரவப்பத்தானை வீரச்சோலை முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம், கெபிதிகொள்ளாவ முஸ்லிம் அட்டவீரவெவ வித்தியாலயம் (வித்து), கஹடகஸ்திகிலிய துருக்கராகம் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம் (துருவம்) ஆகிய பாடசாலைகள் இதுவரை தமது வெளியீடுகளை கொண்டு வந்துள்ளன. இவை தமது வருடாந்த நிகழ்வுகள், வைரவிழா, பொன்விழா போன்ற விழாக்களின் வாயிலாக வெளியிடப்பட்டவையாகும்.

இதற்கு மேலதிகம் அநுராதபுரம் ஸாஹிரா விடுதி மாணவர்கள் இணைந்து “பார், தென்றல” ஆகிய இரு இதழ்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

எழுபதுகளில் சிறுசஞ்சிகைகள்

திக்குவல்லை கமால்

இலங்கை தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் தசாப்த ரீதியாகப் பார்க்கும் ஒரு மரபுண்டு. அந்த வகையில் “எழுபதுகளில் சிறு சஞ்சிகைகள்” என்று சிந்திப்பதற்கு விசேட காரணங்கள் உள்ளன. எமது சஞ்சிகை வரலாற்றை நோக்கும்போது... மறுமலர்ச்சி, கலைச்செல்வி, மரகதம்... கவிஞன்... என்றொரு வரிசை தொடரும். மல்லிகை, சிரித்திரன் போன்றன முன்பே ஆரம்பித்து எழுபதுகளிலும் தொடர்ந்தன. 1970-79 காலப் பகுதியில் இலக்கியத்தை முதன்மைப்படுத்தி வெளிவந்த சஞ்சிகைகளே எமது கவனத்திற்குரியன.

பொதுவாக தமிழகத்திலிருந்தே எமக்கு புத்தகம், சஞ்சிகைகள் வந்து சேர்வது அன்றுதொட்டு நடைமுறையிலுள்ள விடயம். மாணவர் களுக்கும் பலதரப்பட்ட வாசகர்களுக்கும் அவை உதவு கின்றன. அதே நேரத்தில் எமது நாட்டில் அத்தகைய வெளியீட்டு முயற்சிகளில் அவை தாக்கம் செலுத்தி வருவது ஒரு தவிர்க்க முடியாத நிலையே. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் உருவாகி வளர்ந்து வந்த கட்டத்தில் அதன் கவனத்தை ஈர்த்த விடயங்களில் இதுவுமொன்று. இது பற்றி தொடர்ந்து குரலெழுப்பி வந்துள்ளது. அதற்கு மல்லிகை போன்ற சஞ்சிகைகள் பெரிதும் கைகொடுத்து வந்தன.

1961ல் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்

சங்கம் கூட்டிய தமிழ் எழுத்தாளர் பொது மாநாட்டில், இக்கருத்தை ஸ்தாபன ரீதியாக முன்வைத்தது. கடும் எதிர்ப்பும் பின்னர் தெளிவும் ஏற்பட்டதாகப் பதிவாகி யுள்ளது.

1972 இல் கொழும்பில் நடைபெற்ற ஈழத்து தமிழ் சஞ்சிகைகளினது ஆசிரியர்கள், வெளியீட்டாளர் களது மாநாட்டில் இழுஎச பொதுச் செயலாளர் பிரேமஜி ஞானசுந்தரம் சமர்பித்த “ஈழத்து தமிழ் சஞ்சிகை பிரச்சினைகளும் தீர்வும்” என்ற அறிக்கை நீண்ட கருத்துப் பரிமாறல்களின் பின் பொது முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன.

இந்திய பத்திரிகை சஞ்சிகைகளால் எமது இலக்கிய வளர்ச்சி பாதிக்கப் படுவதால் வர்த்தக மயப் படுத்தப்பட்ட கட்டற்ற இறக்குமதி கட்டுப் படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும், பிறநாடுகளிலிருந்து நல்லிலக்கி யங்களை பெற்றுப் பயனடைய நமது மக்களுக்குள்ள உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டு மென்பதும் கூட்ட முடிவின் சாராம்சமாக அமைந்தது.

அரசு அது சம்பந்தமாக அறிக்கை ஒன்றைக் கோரியபோது, பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பும் அளவுக்கு அது சர்ச்சைக் குரியதாக வளர்ந்தது. ஈற்றில் எந்தப் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளும் தடை செய்யப் படவில்லை; கட்டுப்பாடு மட்டுமே விதிக்கப்பட்டது.

இதன் ஆரோக்கியமான விளைவாகவே வீரகேசரியின் நூல் வெளியீடுகள் வரலாயின. தொடர்ச்சியாக ஐந்தாறு ஆண்டுகள் எழுபதுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் வெளி வந்தன. அதேபோன்று சஞ்சிகைகளும் பெரும் ஆர வாரத்தோடு வெளிவரத்தொடங்கின. யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு மாத்திரமன்றி நாட்டின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன.

வெறும் ஆர்வத்தை மட்டுமே முதன்மைப் படுத்தி 60 -70 சஞ்சிகைகள் வந்துள்ளதாகக் கருதலாம். எமக்கு கிட்டியுள்ள சஞ்சிகைப் பட்டியல் வருமாறு.

(சஞ்சிகையின் பெயர், ஆசிரியர், வெளியீட்டிடம் என்ற ஒழுங்கில் அமையும்)

- (1) தமிழின்பம், நா. இரத்தினசபாபதி, கொழும்பு.
- (2) செவ்வந்தி, பா. தவபாலன், யாழ்ப்பாணம்.
- (3) கற்கண்டு, கொழும்பு.
- (4) கலசம், கனகபாலசுப்ரமணியம், கொழும்பு.
- (5) களனி, க. இராசரத்தினம், கிளிநொச்சி.
- (6) ஊற்று, பா. சிவகடாட்சம், கண்டி.
- (7) தேன்மதி, மருதூர்வாணர், மருதமுனை.
- (8) நளினி, என். ஆர். சந்திரன், யாழ்ப்பாணம்.
- (9) செங்கதிர், பி. குமாரகுரியர், யாழ்ப்பாணம்.
- (10) கிறுக்கன், டி. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, யாழ்ப்பாணம்.
- (11) வெள்ளி, தி. சுவரதாசன் (வரதர்) யாழ்ப்பாணம்.
- (12) மணிமஞ்சரி அப்துல் காதர் லெப்பை, அக்குரணை.
- (13) விகடன், மா. குலேந்திரன், யாழ்ப்பாணம்.
- (14) ரோஜா, எம். எஸ். எம். மஃபாஹிர், காலி.
- (15) குங்குமம், குங்குமம் நாதன், கொழும்பு.
- (16) சிப்பி, கி. கெங்கநாதசிவம், சாவகச்சேரி.
- (17) நினைவு, ஏ. எஸ். காந்திமணி, பண்டாரவளை.
- (18) நோக்கு, இ. இரத்தினம், இ. முருகையன், கொழும்பு.
- (19) மலர்விழி எம். சி. யேசுதாஸன், யாழ்ப்பாணம்.
- (20) அஞ்சலி, ஏ. எம். செல்வராஜா, வத்தளை.
- (21) மங்கை, ஆர். எஸ். சங்கர், காங்கேசன்துறை.
- (22) தேன்கூடு, நெல்லை நடேஸ், கரவெட்டி.
- (23) விடிவெள்ளி, புத்தளம்.
- (24) கற்பகம், (குழு) கொழும்பு.
- (25) குமரன், மீ. கணேசலிங்கம், கொழும்பு.
- (26) பொன்மடல், தில்லையடிச் செல்வம், புத்தளம்.
- (27) கலகலப்பு, யாழ்ப்பாணம்.
- (28) ஒளி, எஸ். பஞ்சரத்தினம், யாழ்ப்பாணம்.
- (29) தாயகம், க. தணிகாசலம், யாழ்ப்பாணம்.
- (30) மலர், அன்புமணி, மட்டக்களப்பு.
- (31) அக்னி, ஈழவாணன், கொழும்பு.
- (32) தமிழமுது, சரவணையூர் மணிசேகரன் வேலளை.
- (33) நவயுகம், ஏ. யெம்மே, நலீர், தாரைத்தீவு.
- (34) அணு, (குழு) யாழ்ப்பாணம்.
- (35) கண்மணி, சி. சுவாநானசுந்தரம், யாழ்ப்பாணம்.

- (36) கலைமலர், எம். வை. எம். மீ. ஆத், ஹெம்மாத்தகம்.
- (37) ரோஜாப்பூ, சுரேஷ் சுவாமிநாதன், கொழும்பு.
- (38) இதயம், சி. மகேஸ் வரன், யாழ்ப்பாணம்.
- (39) இனிமை, (குழு) பண்டாரகம்.
- (40) கலாவல்லி, கொழும்பு.
- (41) கடல், எம். எஸ். ஐ. சராஜாதீன், பேருவளை.
- (42) பூமாலை, ஜீவாநாவுக்கரசன், கொழும்பு
- (43) பூரணி, (குழு), கொழும்பு
- (44) மாணிக்கம், சரோஜினி கைலாசபில்லை, கொழும்பு. (45) சுடர், கோவை மகேசன், கொழும்பு.
- (46) அலை, (குழு) யாழ்ப்பாணம்.
- (47) சங்கமம், (குழு) யாழ்ப்பாணம்.
- (48) கற்பகம், (குழு) கொழும்பு.
- (49) கலைக்கண், யாழ்ப்பாணம்.
- (50) சமர், டானியல் அன்ரனி, யாழ்ப்பாணம்.
- (51) நுதா மன்மதராஜன், குரும்பசிட்டி.
- (52) நான், வின்சென்ட் பற்றிக், யாழ்ப்பாணம்.
- (53) குயில், இணுவில்.
- (54) செந்தாமரை, எஸ். நிரஞ்சன், யாழ்ப்பாணம்.
- (55) யாழ்மதி, ஆறு திருமுருகன், யாழ்ப்பாணம்.
- (56) வாணி, ஈழத்தீபன், வல. வெட்டித்துறை.
- (57) அமுதா, க. குணரத்தினம், காங்கேசன்துறை.
- (58) தென்றல், ருதிரா, யாழ்ப்பாணம்.
- (59) வைகறை, (குழு) மல்லாகம்.
- (60) காலரதம், மீலாத்கீரன், கல்முனை.
- (61) கீற்று, நா. லோகேந்திரலிங்கம், கல்முனை.
- (62) மலைத்தேன், திருகோணமலை.

(பட்டியலை முழுமைப்படுத்த உதவுங்கள்)

பெரும்பாலான சஞ்சிகைகள் நூலைந்து இதழ்களுக்குமேல் போகவில்லை. ஆர்வத்தை மீறிய நடைமுறைச் சிக்கல்கள் அதற்கு ஏதுவாகலாம். ஒருசில இதழ்களே சில வருடங்கள் நின்றுபிடித்தன. கட்டுப் பாட்டினால் சாதகமான விளைவுகள் கிட்டியபோதும், அதனை வளர்த்தெடுக்க அரசு உதவவில்லை. எவ்வாறெல்லாம் உதவலாமென்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அது கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. நியாய விலையில் கடதாசி - கூட்டுத்தாபன விளம்பரம் - வங்கிக் கடன் - அச்சு சாதன வசதி - விளம்பரங்களுக்கு வரி விலக்கு - கல்வி... கலாசார அமைச்சுக்கள் பிரதி கொள்வனவு - ஊடக ஊக்குவிப்பு - தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழும் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி - சிறந்த சஞ்சிகைகளுக்கு அரசு விருது - போன்ற சிபார்சுகளில் சிலவற்றையாவது நடைமுறைப்படுத்தும் நிலை உருவாகவில்லை.

1977 ல் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றமும் அது கொணர்ந்த திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையும், எல்லாக் கட்டுப்பாடுகளையும் தளர்த்தின. ஈழத்து சிறுசஞ்சிகை வரலாற்றில் எழுபதுகளின் எழுச்சி தொடராமல் போனது பெரும் துரதிர்ஷ்டமே. ●

சாகாவரம் பெற்ற ஈழத்துத் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின் பெருந் தொகுப்புகள்: ஒரு விரிவான ஆய்வுக்கான சில குறிப்புகள்

என்.செல்வராஜா

அறிமுகம்

ஈழத்தின் முதலாவது தமிழ்ப் பத்திரிகை என்ற பெருமையைப் பெற்றுக் கொள்வது 1841ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க மிஷன் மூலம் வெளியிடப்பட்ட “உதய தாரகை” யாகும். ஈழத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகின் உதயதாரகையாக உதித்த இப்பத்திரிகை இன்றும் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றது.

இதையடுத்து வெளிவர ஆரம்பித்த “சத்திய வேத பாதுகாவலன்” (இதனை சிலர் “காவலன்” என்றும் குறிப்பிடுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது) “முஸ்லீம் நேசன்”, “இஸ்லாம் மித்திரன்”, “இந்து சாதனம்” என்பவையும் பெரும்பாலும் மதப்பிரசார நோக்க முடையவையாகவும், செய்திப் பத்திரிகைகள் போலவும் அமைந்திருந்தன. இந்து சாசனம் பின்னாளில் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் ஓரளவு பணியாற்றியமை குறிப்பிடத் தக்கது.

வீரகேசரியின் முன்னாள் ஆசிரியர் திரு ஆ. சிவநேசச்செல்வனும், தினகரன் முன்னாள் ஆசிரியர் அமரர் இ.சிவகுருநாதனும் இத்துறையிலே ஆராய்ச்சி செய்து முதுகலைமாணிப் பட்டம் பெற்றுள்ளனர். நூலுருவில் வெளிவந்த அவர்களுடைய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் ஆய்வுபூர்வமாகப் பல தரவுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன.

“இலங்கையில் தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகையின் வளர்ச்சி” என்ற தலைப்பில் இ.சிவகுருநாதனின் ஆய்வு நூலுருவில் 1993இல் வெளிவந்தது. அது மீண்டும் 2021இல் மீள்பதிப்புக்கண்டுள்ளது. இலங்கையில் தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி பற்றிய வரலாற்றுடன் தினகரன் (கொழும்பு) பத்திரிகையின் வரலாறு, அதன் பங்களிப்பு பற்றியும், அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த மூன்று தசாப்தகால அனுபவங்களினூடாக சிவகுருநாதன் ஆவணமாக்கியுள்ளார். ஆறு பகுதிகளைக்கொண்ட இந்நூல், தகவல் தொடர்பின் தோற்றம் வியாப்தி-உலகக் கண்ணோட்டம்,

பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு முன் இலங்கைத் தமிழரிடையே காணப்பட்ட தகவல் தொடர்பு முறை, மிஷனரிகளின் வருகை, அவர்தம் பணி பற்றிய ஓர் அறிமுக நோக்கு, இலங்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ்ப் பத்திரிகை வளர்ச்சி, தினகரனின் தோற்றமும் தோற்ற காலச் சமூக அரசியற் சூழலும், இலங்கையின் தேசிய வளர்ச்சி நிலைகளும் தினகரனும், தினகரனும் இலங்கை தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியும், முடிவுரை ஆகிய இயல்களில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

2010இல் வெளிவந்த ஆ. சிவநேசச்செல்வனின் “ஈழத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் ஓர் ஆய்வு: 1930ம் ஆண்டு வரை” என்ற ஆய்வு நூல், அச்சுக்கலை மரபும் பத்திரிகைத்துறைத் தோற்றமும், பத்திரிகைகளும் சமயப் பின்னணியும், பத்திரிகைகளும் அரசியல் பின்னணியும், பத்திரிகைகளும் உரைநடை மரபும், இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் 1930ஆம் ஆண்டு வரையிலான பட்டியல் ஆகிய ஏழு இயல்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

நவீன வரலாற்றைத் தன் ஆய்வுப்புலமாகக் கொண்ட அமரர் திருமதி சோமேசுந்தரி கிருஷ்ண குமார், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத் துறையில் 35 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பணியாற்றி வந்தவர். “யாழ்ப்பாணத்தில் பத்திரிகைகள் (1900-1915)” என்ற இவரது நூல் 2016 இல் குமரன் பதிப்பகத்தினரால் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இந்நூலில் இரு கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. முதலாவது கட்டுரை “வட இலங்கையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் (1900-1915) வெளியிடப்பட்ட தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் அவற்றினூடாக நாம் காணும் யாழ்ப்பாணமும்” என்ற தலைப்பில் 2008ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட ஆய்வுத் தொடரில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது கட்டுரை “சுதேச நாட்டியம்

பத்திரிகையும் (1902-1915) கல்லடி வேலனும்” என்ற தலைப்பில் ஏ.ஜே.கனகரத்தினா நினைவுப் பேருரையாக 2008ஆம் ஆண்டு வாசிக்கப் பட்டது. வட இலங்கை ஆரம்பகாலப் பத்திரிகைகள் பற்றிய ஆய்வாக இருந்த போதிலும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்பட்ட சமூக பொருளாதார கலாசார நிலைமைகளை வெளிக்காட்டும் ஆய்வாக இது அமைந்துள்ளது.

காலக்கிரமத்தில் பத்திரிகைகளின் மற்றொரு பரிமாணமாக சஞ்சிகை வடிவம் சமூகத்தில் உள்வாங்கப் படுகின்றது. இலங்கையில் இம்மாற்றம் உருவாகும் காலகட்டம் பற்றி அறிஞர்களிடையே கருத்துவேறுபாடுகள் உள்ளன.

ஈழத்தின் சிறுசஞ்சிகைகளின் வரலாறு பற்றி

ஈழத்தின் சிறுசஞ்சிகைகளின் வரவு 1915இல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மா.மங்கம்மாள் (மங்களாம் பாள்?) என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த “தமிழ் மகள்” சிற்றிதழின் வருகையுடன் தொடங்குவதாக சில ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அதே வேளை, 1946 ஜனவரியில் கொழும்பில் தொடங்கப் பட்டு 1948 ஜனவரி வரை ஆறு இதழ்களை வெளியிட்ட “பாரதி” சஞ்சிகையை ஈழத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் ஆரம்பமாக/முன்னோடியாகக் கருதவேண்டும் என்றும் தெளிவத்தை ஜோசப் உள்ளிட்ட சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள். (1948 முதல் 1950 வரை கிழக்கிலங்கையில் மண்டிரிலிருந்தும் “பாரதி” என்ற பெயரில் சஞ்சிகை ஒன்று வெளிவந்துள்ளது). அதே 1946ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் தொடங்கப்பெற்ற “மறுமலர்ச்சி” இதழ் 1948 ஒக்டோபர் வரை 24 இதழ்களை வெளியிட்டு நின்றுபோனமையையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். 1915இற்கும் 1946இற்கும் இடைப் பட்ட காலத்தில் மேலும் சில சஞ்சிகைகள் பருவ வெளியீடுகளாக மாதர் மதிமாலிகை (1927), சரஸ்வதி (1927), ஞாயிறு (1933), கலாநிதி (1943), மறுமலர்ச்சி (1946) ஆகிய தலைப்புகளில் ஈழத்தில் வெளி வந்திருப்பதையும் இவ்வாய்வாளர்கள் மனம்கொள்ள வேண்டும்.

ஈழத்தின் புதினப் பத்திரிகையின் வரலாற்றை ஓரளவு தெளிவாக ஆவணப்படுத்தியும் ஆய்வு செய்தும் வந்துள்ள எம்மவர்கள் புதினப் பத்திரிகையிலிருந்து பரிணாம வளர்ச்சிகண்ட சஞ்சிகை வடிவம், உள்ளடக்கம் பற்றிய ஆழமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள எதிர்காலத்தில் முன்வர வேண்டும். ஏற்கெனவே கட்டுரை வடிவில் பல ஆழமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஊடகங்களில் வெளிவந்தவண்ணம் உள்ளன. அவற்றில் சில ஒன்றுக்கொன்று முரணான தரவுகளையும், சொந்தக் கருத்துகளையும் உள்ளடக்கியதாக உள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்நிலையிலிருந்து நீங்கி முறையான ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தில் ஆதாரபூர்வமாக ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளின் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் படவேண்டும்.

ஒரே தலைப்பில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சஞ்சிகைகள் சமகாலத்திலும், வெவ்வேறு காலகட்டங்களிலும் வெளிவந்திருக்கின்றன. சில சஞ்சிகை வெளியீட்டாளர்கள் இடைநடுவில் தமது சஞ்சிகையின் பெயரை மாற்றி

விட்டு அதே வெளியீட்டைத் தொடர்ந்துள்ளார்கள். சில சஞ்சிகைகள் ஒரே இடங்களுடன் தமது ஆயுளை முடித்துவிடுகின்றன. இத்தகைய சிக்கல்கள் ஆய்வாளர்களைக் குழப்பமடையச் செய்கின்றன. இப்பிரச்சினையை நிரந்தரமாகத் தீர்க்கும் வகையில் ஈழத்தில் வெளிவந்திருக்கும் அனைத்துச் சஞ்சிகைகளையும் குறிப்புரையுடன் கூடியதாக “நூல்தேட்டம்: குறிப்புரையுடனான நூல்விபரப்பட்டியல்” என்ற ஆவணத்தினைப் போன்று ஆவணப்படுத்தி வைக்கத் தொடங்க வேண்டும். குழப்பமற்ற ஆய்விற்கான தொடக்கப் புள்ளியாக இதனை மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்று ஊடகங்களில் ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள் தொடர்பான ஏராளமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவருகின்றன. அக்கட்டுரைகளுக்குள் பொதிந்து கிடக்கும் சஞ்சிகைகளின் அரிய வரலாறுகளை இரத்தினச் சுருக்கமாக்கி ஆய்வாளர்களின் எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கு வசதியாக ஆவணப்படுத்தி வைக்கவேண்டும்.

சஞ்சிகைகளை ஆவணப்படுத்திய முன்னைய அறிஞர்களில் முன் நிற்பவர் அமரர் கனக. செந்திநாதன் என்று கருதுகின்றேன். இவரது பட்டியலை “வரதரின் பலகுறிப்பு” என்ற ஆண்டிதழில் அதன் தொகுப்பாசிரியரான நா.சோமகாந்தன் பயன்படுத்தியிருந்தார். வரதரின் பலகுறிப்பு, லேக்ஹவுஸ் நிறுவனத்தின் Ferguson Directory யின் பாணியில் ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு உபயோகப்படக் கூடிய நானாவித விடயங்களையும் உள்ளடக்கிய தொகுப்பாக வெளியிடப்பட்டது. புதுமை விரும்பியான ஆனந்தா அச்சக உரிமையாளர் தி.ச.வரதராஜன் என்கிற வரதர் எம்மிடையே நீண்டகாலம் வாழ்ந்து சென்றவர். அவரது புதுமைகளுள் ஒன்றான “வரதரின் பலகுறிப்பு” 1964-65, 1965-66, 1966-67, 1971 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கான நான்கு பதிப்புகள் வெளிவந்து நின்று போனது. அதற்கு முன்னதாக ஈழத்துத் தமிழ் நூற்பட்டியல் ஒன்றினை “ஈழமுந் தமிழும்” என்ற பெயரில் 1957இல் வழங்கிய எப்.எக்ஸ்.சி.நடராசா அவர்கள் சஞ்சிகைகள் எதனையும் அதில் பட்டியலிட்டிருக்கவில்லை. சைமன்காசிச்செட்டியின் தமிழ் புனடாக்கிலும் ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள் பற்றிய அக்கறை காணப்படவில்லை.

“இலங்கையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள்” என்ற தலைப்பில் ப.சிவானந்த சர்மா (கோப்பாய் சிவம்) அவர்கள், தனது தந்தையாரான பஞ்சாட்சரக் குருக்களின் வாழ்நாட் சேகரிப்பான ஏராளமான பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு, 1841ல் தொடங்கிய உதயதாரகை தொடக்கம் 1984ல் தொடங்கிய சுவர் வரை இலங்கையில் வெளிவந்த தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் பற்றிய சுருக்கமான விளக்கங்களுடனான பட்டியலை 1985இல் வெளியிட்டிருந்தார். இலங்கையில் - தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் - ஒரு நோக்கு, ஆரம்பித்த ஆண்டுவரிசையில் இதழ்களின் பட்டியல், வெளிவர ஆரம்பித்த ஆண்டு விபரம் தெரியாதவை ஆகிய பிரிவுகளில் தகவல்கள் வகுக்கப்பட்டிருந்தன. இதன் மீளச்சு 2016இலும் இற்றைப்படுத்தப்படாமல் நேர்படியாக்க முறையில் (Facsimiled version) வெளியிடப்பட்டது.

2009இல் கொழும்பிலிருந்து இரா.சர்மிளா

தேவி அவர்களால் எழுதப்பட்டு புரவலர் புத்தகப் பூங்கா வெளியீடாக 2009இல் “மலையகத் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள்: ஓர் ஆய்வு” என்ற நூல் வெளிவந்திருந்தது. மலையகச் சஞ்சிகைகள் என்ற அடிப்படையில் மட்டுமின்றி, மலையகம் தொடர்பான விடயங்களைப் பிரதானமாகக் கொண்டு மலையகம் தவிர்ந்த பிற பிரதேசங்களில் இருந்து வெளிவந்த- வெளிவருகின்ற சஞ்சிகைகளும் இவ்வாய்வில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. இவ்வாய்வின் முதலாவது இயலில் தமிழில் சஞ்சிகையும் ஈழத்தில் அதன் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றி நோக்கப் பட்டுள்ளது. இரண்டாவது இயலில், மலையகமும் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளும் பற்றி நோக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது இயலில் மலையகத் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் பிரதிபலிக்கும் மலையகத் தமிழ் அரசியல், சமூக, பண்பாடு பற்றி விரிவாக நோக்கப்பட்டுள்ளது. நான்காம் இயலில் மலையகத் தமிழரின் கலை, இலக்கியம், ஆகியன பற்றி தனித்தனியாகவும் அவதானிக்கப் பட்டுள்ளது. இறுதி இயலில் மலையகத் தமிழ்ச் சஞ்சிகை பற்றிய ஒரு மதிப்பீடு வழங்கப் பட்டுள்ளது.

அண்மையில் 2021இல் ஜீவநதி ஆசிரியர் க.பரணீதரன் அவர்களின் “வடமாகாண சஞ்சிகைகள் ஓர் அறிமுகம்” என்ற நூல் ஜீவநதி வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலில் வடமாகாணத்தில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளை ஆன்மீக இதழ்கள், கல்வி இதழ்கள், மருத்துவ இதழ்கள், அரசு இதழ்கள், சிறுவர் இதழ்கள், உளவியல் இதழ்கள், பெண்ணிய இதழ்கள், பல்கலை இதழ்கள், அறிவியல் இதழ்கள், விளையாட்டு இதழ்கள், தொழில்சார் இதழ்கள், ஓவிய இதழ்கள், விழிப்புணர்வு இதழ்கள், சமூக அரசியல் இதழ்கள், வணிக இதழ்கள், ஆய்வு இதழ்கள், சினிமா இதழ்கள், இயக்க இதழ்கள், கலை இலக்கிய இதழ்கள், பல்கலைக்கழக இதழ்கள், பிரதேச இதழ்கள், ஏனைய இதழ்கள் என 22 வகுப்புகளாகப் பிரித்து ஆவணப்படுத்தியுள்ளார்.

சஞ்சிகைகளின் பெருந்தொகுப்புகளின் வரவு

இலங்கையில் சிறுசஞ்சிகைகளின் வருகை அறிதாயிருந்த ஆரம்ப காலங்களில்கூட அவற்றால் நீண்டகாலம் பயணம் செய்ய இயலாத நிலை காணப்பட்டது. தொடர் நிதி வசதியின்மை, சந்தைப்படுத்தும் திறனின்மை, தத்தமது கருத்தியல் நிலைப்பாட்டுக்கான ஆதரவின்மை என்பன சிறுசஞ்சிகைகள் பலவற்றின் அற்ப ஆயுசுக்குக் காரணம் எனலாம். ஈழத்து சிறு சஞ்சிகைகள் தமக்கென வாசகர்களை ஈட்டிக் கொள்வதில் அக்கறை காட்டுவதை விடுத்து தீவிர இலக்கியகாரர்களான தம்மை நாடி வாசகர்கள் வருவார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்பினை வலுவாக வளர்த்திருந்தமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. பல ஆரம்பகால சஞ்சிகைகள் அற்ப ஆயுளுடன் நின்றுபோய்விட்டாலும் கூட அத்தகைய சில சஞ்சிகைகள் பற்றி இன்றும் பேசக்கூடியதாயுள்ளமைக்கு, அச்சஞ்சிகைகளின் பாதையில் விதைத்துச்சென்ற கருத்துக்களும், புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்களும் காரணமாக இருக்கலாம். அவற்றில் சில இதழ்கள் சேகரிக்கப்பட்டு பெருந்தொகுப்புகளாக சமகால வாசகர்களுக்கு மீள் அறிமுகம் செய்யப்படுவதையும் எம்மால் காணமுடிகின்றது.

“மறுமலர்ச்சி” ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றில் மிக முக்கியமான ஒரு சஞ்சிகை. 1946ஆம் ஆண்டு பங்குனியில் முதல் இதழ் வெளியானது. மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் தி. ச. வரதராசன் மறுமலர்ச்சி சங்கத்தினதும் மறுமலர்ச்சியினதும் மூலவர். 23 இதழ்களினதும் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் அ.செ.முருகானந்தன் 1வது இதழிலிருந்து 18 ஆவது இதழ் வரை இணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றியிருந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து மறுமலர்ச்சிப் பண்டிதர் ச.பஞ்சாட்சர சர்மா (கோப்பாய் சிவம் அவர்களின் தந்தை) அவர்கள் 18ஆவது இதழிலிருந்து 23ஆவது இதழ்வரை துணையாசிரியராகப் பணியாற்றினார். கா.மதியாபரணம், நாவற்குழியூர் நடராசன், க. இ.சரவணமுத்து ஆகியோரும் இணைந்து மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகையை வளர்த்தெடுத்தார்கள். ஐப்பசி 1948 வரை 23 இதழ்கள் வெளியாகின. 23 இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்திருந்த போதிலும் மகாகவி, இலங்கையர் கோன், முதலிய இலக்கிய ஆளுமை மிக்க எழுத்தாளர்கள் பலரைப் பிரசவித்தமை மறுமலர்ச்சி மேற்கொண்ட சாதனை எனலாம். இச்சஞ்சிகையின் 23 இதழ்களும் மீள் அச்சிடப்பெற்று “மறுமலர்ச்சி இதழ்களின் தொகுப்பு 1946-1948” என்ற தலைப்பில் 2016இல் தனிப்பெரும் தொகுப்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கோப்பாய் சிவம், செல்லத்துரை சுதர்சன் ஆகிய இருவரும் பதிப்பாசிரியர்களாகவிருந்து 68 ஆண்டுகளின் பின் இதனை 945 பக்கங்களில் மீள் அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள்.

1948 முதல் 1950 வரை கிழக்கிலங்கையில் மண்டரீலிருந்து “பாரதி” என்றதொரு சஞ்சிகை மொத்தமாக 10 இதழ்களை வெளியிட்டிருந்தது. இதன் பதிப்பாசிரியராக ம.நாகலிங்கமும், நிர்வாக ஆசிரியராக க.செபரத்தினமும், பிரசுரகர்த்தாவாக கு.த.குருமூர்த்தியும் இயங்கியுள்ளனர். மண்டரீர் “பாரதி” சஞ்சிகையின் பெருந்தொகுப்பு 2016இல் “பாரதி: 1948-1950” என்ற தலைப்பில் சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம் அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்று 360 பக்கங்களில் மட்டக்களப்பு, மண்டரீர் கலை இலக்கிய அவையினரின் வாயிலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இச்சஞ்சிகையின் உள்ளடக்கத்தை கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், குட்டிக் கதைகள், கவிதைகள், இளைஞர் பகுதி (கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள்), மங்கையர் மன்றம் (கட்டுரைகள், உரையாடல்), பாலர் பகுதி (கதைகள், கவிதைகள்), ஆசிரியர் கருத்துக்கள்-செய்திகள்-கடிதங்கள், பாரதி சஞ்சிகையின் முன்னட்டைப் பக்கங்கள் ஆகிய பிரிவுகளாகப் பகுத்துத் தந்திருந்தனர்.

மேலும் இப்பெருந்தொகுப்பின் வருகைக்கு முன்னதாக, மண்டரீர் பாரதியின் பணி பற்றிய உரையொன்று “ஈழத்து நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்தில் மண்டரீர் பாரதியின் பங்களிப்பு” என்ற தலைப்பில் 2010இல் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவிருந்த செ.யோகராசா அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டிருந்தது. 19.07.2010 அன்று பதினான்காவது சுவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரையாக நிகழ்த்தப்பட்ட இவ்வரை பின்னர் நூலுருவிலும் வெளிவந்து மண்டரீர் பாரதியின் மீள் அறிமுகத்துக்குக் காரணமாகியிருந்ததுடன் பெருந்

தொகுப்பின் வருகைக்கும் வழிகோலியிருந்தது என்றே நம்புகின்றேன்.

ஈழத்தின் முதலாவது தமிழ் கவிதைச் சஞ்சிகையான “தேன்மொழி” மாத இதழ் “வரதர்” என்ற தி.ச.வரதராசன் அவர்களினால் புரட்டாதி 1955 முதல் சிறிது காலம் வெளியிடப்பட்டது. ஒவ்வொன்றும் 16 பக்கங்கள் கொண்டதாக 6 தேன்மொழி இதழ்கள் வெளிவந்திருந்தன. முதல் நான்கு இதழ்களும் தொடர்ச்சியாக மாதம் தவறாமல் வெளிவந்திருந்தன. ஐந்தாம் இதழ் தை-மாசி மாதங்களை இணைத்து 1956இலும் ஆறாவது இதழ் தட்டுத்தடுமாறி நான்கு மாதங்களுக்குப் பின் ஆனி 1956இலும் வெளிவந்தன. அதுவே தேன்மொழியின் இறுதிக் குரலாக ஒலித்து ஓய்ந்தது. ஒவ்வொரு தேன் மொழி இதழின் பின் அட்டையிலும் சிறப்பாக ஒரு கவிஞர் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார். நாவற்குழியூர் நடராசன், சோ.நடராசன், அ.ந.கந்தசாமி, முதலிய ஈழத்துக் கவிஞர்களும், ச.து.ச.யோகி, கலைவாணன், ரகுநாதன் முதலிய தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர்களும் இப்பகுதியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டனர். ஈற்றடிகள் கொடுத்துத் தனி வெண்பாப் பாடத்துண்டும் முயற்சியையும் தேன்மொழி மேற்கொண்டது. மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளும், பிறமொழித் தழுவல் கவிதைகளும் கூட இதில் வெளிவந்தன. 2020இல் தேன்மொழி இதழ்களின் முழுத் தொகுப்பும் “தேன்மொழி இதழ்த் தொகுப்பு” என்ற தலைப்புடன் தில்லைநாதன் கோபிநாத், கலாமணி பரணீதரன், நடராசா பிரபாகர் ஆகியோரைத் தொகுப்பாசிரியர்களாகக் கொண்டு ஜீவநதி வெளியீடாக வெளிவந்திருந்தது.

செ.கணேசலிங்கன் அவர்களால் “குமரன்” சஞ்சிகை 1971இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதும், இடையில் ஏற்பட்ட பற்பல தணிக்கைகள், அரசியல் போராட்டங்களிடையே 1983வரை 77 இதழ்களே வெளியிடப்பட்டன. இலங்கையின் அரசியல், கலை, இலக்கிய வரலாற்றில் சிற்றிதழான குமரன், மார்க்சிய வரலாற்றினை எளிமைப்படுத்தி வழங்குவதில் பெரும் பங்காற்றியது. ஓகஸ்ட் 2006இல் குமரன் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக குமரனின் 77 இதழ்களும் புதிய வடிவில் “குமரன் தொகுப்பு 1971-1983” என்ற தலைப்புடன் பெருந்தொகுப்பாக 950 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டது. 194 கட்டுரைகள், 75 சிறுகதைகள், 93 கவிதைகள் கொண்ட பாரிய தொகுப்பாக மலர்ந்துள்ள இந்நூலின் இறுதியில் குமரனில் வெளிவந்த கேள்வி-பதில் பகுதிகள் பக்கம் 853-910 வரையும், துணுக்குகள் பகுதி, பக்கம் 911-933 வரையிலும் இடம்பெற்று இப்பாரிய தொகுப்பினைப் பூரணப்படுத்தியுள்ளன.

“புதுசு” சஞ்சிகை, 80களின் ஆரம்பத்தில் வெளிவரத் தொடங்கியது. தெல்லிப்பழை மகாஜன கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களான நால்வரின் கூட்டிணைவாக இந்த இதழ் வெளிவர ஆரம்பித்தது. இதன் நிர்வாக ஆசிரியராக - நா. சபேசன் பணியாற்றினார். ஆரம்பத்தில் ஆசிரியர் குழுவில் இளவாலை விஜயேந்திரன், பாலசுரியன், அளவெட்டி அ. இரவி ஆகியோர் அங்கம் வகித்தனர். இலக்கியம் சார்ந்த சஞ்சிகையாகவே இது 1987 வரை வெளியானது. காலாண்டுச் சஞ்சிகையாக வெளிவர ஆரம்பித்த இந்த

இதழ் விநியோகம், கட்டுரைகள் பெறுவதிலான சிரமங்கள் போன்ற காரணங்களால் கால ஒழுங்கில் வெளிவரவில்லை. புதுசு முதலாவது இதழ் வெளிவந்து 37 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட நிலையில் புதுசு இதழ்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் கருதி “புதுசு இதழ்களின் முழுத் தொகுப்பு 1980-1987” என்ற தலைப்புடன் முழுத்தொகுப்பும் தனி நூலாக நோர்வே யிலிருந்து 2017இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

இலங்கையில் தமிழில் நூலகவியல்துறை சார்ந்த சஞ்சிகைகளின் முன்னோடியாக அமைந்த “நூலகவியல்” ஒரு காலாண்டுச் சஞ்சிகையாக செப்-டெம்பர் 1985இலிருந்து வெளிவர ஆரம்பித்தது. நூலகவியல் துறைசார் ஆக்கங்கள் தமிழ்மொழியில் இல்லாத குறையைநிவர்த்திசெய்யும் பொருட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சஞ்சிகை கல்வச்சுப்பிரதியாக 500 பிரதிகள் வரையில் அச்சிடப்பட்டு இலங்கையின் பிரதான நூலகங்களுக்கும் நூலகவியல் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன. 1991இல் இவ்விதழின் ஆசிரியரான என்.செல்வராஜா புலம்பெயர்ந்து லண்டனில் குடியேறும் வரையில் தடையின்றி இயங்கிய நூலகவியல் சஞ்சிகையின் வெளியீட்டின் பின்னணியில் அயோத்தி நூலக சேவை அமைப்பு உதவியாக இருந்தது. அவர் லண்டன் வந்த பின்னரும் இலங்கையிலிருந்து பல நூலகவியல் மாணவர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் ஜனவரி 2006, ஏப்ரல் 2006, ஏப்ரல் 2007 ஆகிய காலங்களில் ஏழாவது தொகுதியின் மூன்று இதழ்கள் அச்சுருவில் வெளியாகி இலங்கையில் விநியோகிக்கப்பட்டன. 2013இல் 706 பக்கங்களில் வெளிவந்த “நூலகவியல் பெருந்தொகுப்பு” நூலகவியல் சஞ்சிகையின் முழுமையான ஏழு தொகுதிகளினதும் கட்டுரைகளை நுழைவாயில், நூலக வரலாறு, நூலகக் கல்வி, நூற்பகுப்பாக்கம், பட்டியலாக்கம், நூலகமும் கணினியும், நூலகமும் சமூகமும், நூலகமும் இளையோரும், நூலகமும் கல்வியும், நூலக முகாமைத்துவம், நூலகக் கூட்டுறவு, நூலகமும் நூற்பாதுகாப்பும், தேசிய நூலகமும் ஆவணக் காப்பகமும், நமது நூலகங்கள், நமது நூலகர்கள், எழுத்தும் அச்சுக் கலையும், நூலியல்-நூல்கள்-பதிப்புத்துறை, நூல் விபரப்பட்டியலும் சுட்டிகளும், கருத்தரங்குகளும் ஒன்றுகூடல் களும், செய்திகள் ஆகிய 20 பிரிவுகளில் பாடவாரியாகப் பகுத்துத் தொகுத்து ஆவணப்படுத்து கின்றது.

சிற்றிதழ்களின் முழுமையான தொகுப்புகளின் வெளியீடுகளை மேலே கண்டோம், மேலும் சில சிற்றிதழ்கள் அவை வெளிவரும் காலத்திலேயே கடந்த கால இதழ்களைத் தொகுத்துத் தனித்தொகுப்புகளாகவும் வெளியிட்டு வந்துள்ளன.

“அலை” 1975 தொடக்கம் 1990 வரை வெளிவந்த இலக்கிய சிற்றிதழாகும். உள்ளடக்கத்தில் இலக்கிய கட்டுரை, விமர்சனம், கவிதை, சிறுகதை, நூலறிமுகம் என்பவற்றை தாங்கி வெளிவந்தது. இதன் முதலாவது இதழ் 1975ஆம் ஆண்டு கார்த்திகையில் வெளிவந்தது. அலை சிற்றிதழின் ஆசிரியர் குழாம் அ. யேசுராசா (நிர்வாக ஆசிரியர்), ஐ.சண்முகன், மு.புஷ்பராஜன், இ. ஜீவகாருண்யன் ஆகியோரை உள்ளடக்கியிருந்தது. ஈழத்தின் குறிப்பிடத்தக்க இலக்கிய

சிறிதழக திகழ்ந்த இதன் கடைசி இதழ் (35 ஆவது இதழ்) 1990ஆம் ஆண்டு வைகாசியில் வெளிவந்தது. அலை இதழின் முதல் 12 இதழ்களும் பின்னாளில் தனித் தொகுப்பாக வெளிவந்திருந்தது. முழுமையான இதழ்களும் பெருந்தொகுப்பாக வெளியிடப்படவில்லை. (அலை இதழ்கள் முழுமையாக நூலகம் இணையத்தில் பதிவேற்றப்பட்டுள்ளன).

திருக்கோணமலையிலிருந்து திருமலை சுந்தா (சி.சுந்தரலிங்கம்) அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு "மானுடம்" என்ற சஞ்சிகை தை 2009 முதல் வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. பன்னிரண்டு பக்கங்களில், தனது ஆக்கங்களையும், பிற எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களையும் சேர்த்து 250 பிரதிகள் மாதாந்தம் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட இச்சிறிதழின் முதல் ஓராண்டுக்கான 11 சிறிதழ்களையும் தனித்தொகுப்பாக பின்னாளில் வெளியிட்டிருந்தார்கள். கவிதைக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்து இந்த இதழ் வெளியானது. இலக்கியம் சார்ந்து சிறு கட்டுரைகளும் இந்த இதழில் வெளியானது.

"நீங்களும் எழுதலாம்" என்ற தலைப்பில் "தடைகளைத் தகர்த்து தகவுகளைத் தேடி" என்ற மகுட வாசகத்துடன் இருமாத கவிதை இதழ் பங்குனி-சித்திரை 2007 முதல் திருக்கோணமலையிலிருந்து வெளியிடப்பட்டு வந்துள்ளது. எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 2007-2009 இடைப்பட்ட காலத்திற்குரிய இச்சஞ்சிகையின் முதல் 12 இதழ்களைத் தொகுத்து "நீங்களும் எழுதலாம்: கவிதையிதழ் தொகுப்பு" என்ற தலைப்பில் 482 பக்கங்களில் தனி நூலருவில் 1ஆவது தொகுதியாக ஒக்டோபர் 2020இல் வெளியிட்டுள்ளார். இதுவரை 27 இதழ்களைக் கண்டுள்ள நீங்களும் எழுதலாம் சஞ்சிகையின் பின்னைய இதழ்கள் இரண்டாம் தொகுதியில் வரவிருப்பதாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இக்கவிதைச் சிறிதழ் வெளிவந்த காலத்தில் அதனை மையப்படுத்தி திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் ஒரு இலக்கிய ஊடாட்டம் தொடர்ந்திருந்தது. இலக்கியச் செயற்பாடுகள் மேலெழுந்தன. அத்தோடு சில இடங்களில் சமூகம் சார்ந்த செயற்பாடுகளாகவும் அவை விரிவடைந்து கருத்துருவாக்கங்களிலும் பங்கேற்றன. இன்றுவரை தொடரும் அவ் வெழுச்சி பற்றிய பதிவுகளும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

சஞ்சிகைகளின் தேர்ந்த ஆக்கங்களின் தனித்தொகுப்புகள்

இளம் எழுத்தாளர் முன்னேற்றப் பேரவையின் வெளியீடாக 1970 நடுப்பகுதிகளிலிருந்து ஈழத்தின் சிறுசஞ்சிகையாக வெளிவந்திருந்த "கற்பகம்" இதழின் சிறப்பாசிரியராகப் பணியாற்றியவர் தம்பு-சிவா என்ற புனைபெயர் கொண்ட த.சிவசுப்பிரமணியம். யாழ்ப்பாணம் இணுவிலை பிறப்பிடமாகவும், திருக்கோணமலையை வதிவிடமாகவும் கொண்ட இவர், மூன்றே மூன்று இதழ்களே வெளிவந்திருந்த "கற்பகம்" சிறிலக்கிய ஏட்டில் வெளிவந்திருந்த 12 சிறுகதைகளையும் தொகுத்து "காலத்தால் மறையாத கற்பக இதழ் சிறுகதைகள்" என்ற பெயரில் மணிமேகலைப் பிரசுரமாக 2005இல் வெளியிட்டிருந்தார். செ.கணேசலிங்கன், நெல்லை க.பேரன், நீர்வை பொன்னையன், குப்பிளான்

ஐ.சண்முகன், கே.டானியல், போர்வையூர் ஜிப்ரி, செ.கதிர்காமநாதன், எஸ்.இராஜம் புஷ்பவனம், செ.கந்தசாமி, செ.யோகநாதன், த.சிவசுப்பிரமணியம், தமிழக எழுத்தாளர் பிரகாஷ் ஆகியோரின் படைப்புக்கள் இதில் இடம்பெற்றிருந்தன.

"முற்போக்கு இலக்கியம்: கலைச்செல்வி இதழ்வழிக் கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள்" என்ற தலைப்பில் தி.செல்வமனோகரன் அவர்கள் தொகுத்து யாழ்ப்பாணம், தூண்டி இலக்கிய வட்டத்தினரின் வெளியீடாக ஒரு நூல் 2018இல் வெளிவந்திருந்தது. கலைச்செல்வி ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி ஆகியவற்றுக்கு அடுத்தபடியாகத் தோன்றிய மிக முக்கியமான சஞ்சிகையாகும். 1958 இல் முதன்முதலாக கலைச்செல்வி வெளிவரத் தொடங்கியது. இதன் ஆசிரியராக (சிற்பி) சி. சரவணபவன் பணியாற்றினார். கலைச்செல்வி சுமார் எட்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. இச்சிறிதழ் ஒழுங்கு செய்திருந்த இதழ்வழிக் கருத்தரங்கில் 1962 நவம்பரில் கா.சிவத்தம்பி எழுதியிருந்தார். அதன் தொடர்ச்சியாக 1962 டிசம்பர்-1963 ஜனவரி இதழ்களில் மு.தளையசிங்கமும், 1963 மார்ச் இதழில் நவாலியூர் சோ.நடராசனும் முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிய விவாதத்தைத் தொடர்ந்தனர். சமகாலத்தில் எஸ்.பொ. அவர்களும் முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிய தனது பதிவுகளையும் ஆங்காங்கே மேற்கொண்டார். இவ்வாறு ஈழத்தில் கலைச்செல்வியின் களத்தில் நடைபெற்ற கருத்தியல்சார் உரையாடலை இந்நூல் ஆவணப்படுத்தியுள்ளது. இதில் முற்போக்கு இலக்கிய விவாதங்கள்: மீள்வாசிப்பு (தெ.மதுசூதன்), முற்போக்கு இலக்கியம் (கா.சிவத்தம்பி), முற்போக்கு இலக்கியம் -எதிர்வினை 1 (மு.தளையசிங்கம்), முற்போக்கு இலக்கியம் -எதிர்வினை 2 (நவாலியூர் சோ.நடராசன்), முற்போக்கா? பிற்போக்கா? (எஸ்.பொன்னுத்துரை) ஆகிய ஐந்து கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

புதுசு சஞ்சிகையின் பதினொரு இதழ்களிலும் வெளிவந்த கவிதைகளின் முழுத்தொகுதியாக 2003இல் "அமைதி குலைந்த நாட்கள்" என்ற தொகுப்பு வெளிவந்திருந்தது. 1980களில் உருப்பெற்று வளர்ந்த இளந்தலைமுறையின் படைப்புக்களே இத்தொகுதியில் பெரும்பான்மையாக இடம்பெற்றுள்ளன. பாலசூரியன், இளவாலை விஜயேந்திரன், சேரன், உமா வரதராஜன், எச்.எம்.பாறுரக், எம்.ஏ.நுஃமான், ஹம்சத்வனி, எஸ்.வி.பரமேஸ்வரன், நா.சபேசன், ஊர்வசி, மு.புஷ்பராஜன், அ.இரவி, தர்மபாலசிங்கம், சண்முகம் சிவலிங்கம், அ.யேசுராசா, வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், சு.வில்வரத்தினம், தா.இராமலிங்கம், மா.சித்திவிநாயகம் பிள்ளை, க.ஆதவன், செல்வகுமாரன், ஓளவை, ரஞ்சகுமார், அன்ரன் யூட் ஆகிய கவிஞர்களின் கவிதைகள் இங்கு தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன. இந்நூலை புதுசு ஆசிரியர்களுள் ஓரவரான நா.சபேசன் பதிப்பித்திருந்தார்.

திருமறைக் கலாமன்றம் தனது செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்திய காலத்தில், 1990 இல் "கலைமுகம்" சஞ்சிகையை காலாண்டிதழாக வெளியிட ஆரம்பித்தது. விடுதலைப் போராட்டத்தின் உச்ச காலம், இடப்

பெயர்வுகள், எண்ணிலடங்கா அவலங்கள், சுனாமி என எல்லாவிதமான நெருக்கடிகள் நிறைந்த காலங்களிலும் பயணித்து 2019இல் கலைமுகம் முப்பதாவது அகவையில் நடைபோட்ட வேளையில் “காலத்தின் தடங்கள்” என்ற நூல் வெளிவந்திருந்தது. “கலை முகம்” இதழ்களில் வெளிவந்த ஆசிரியர் தலையங்கங்களின் தொகுப்பாக இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஈழத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் முப்பது ஆண்டுகள் ஒரு கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையின் இருப்பென்பது சாதனைக்குரிய பயணமாகும். முப்பது ஆண்டுகளின் நிறைவில் கலைமுகம் சஞ்சிகையில் இருந்து தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்படும் முதலாவது நூலாக, கலைமுகத்தின் ஸ்தாபகரும், இயக்குநரும், பிரதம ஆசிரியருமான நீ.மரியசேவியர் அடிகளாரால் எழுதப்பட்ட ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் தொகுக்கப்பட்டு வெளிவருகின்றது. கலைமுகம் முதலாவது இதழ் தொடக்கம் இறுதியாக வெளிவந்த 68 ஆவது இதழ் வரை வெளிவந்த ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் அனைத்தும் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியரின் எண்பதாவது அகவைப் பூர்த்தியின்போது இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

மறுமலர்ச்சி என்ற ஈழத்துச் சஞ்சிகை 1946-1948 காலகட்டத்தில் 23 இதழ்கள் வெளியாகின. குறுகிய கால இதழான போதிலும், ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றில் மறுமலர்ச்சிக் காலம் என்றொரு காலக் கணிப்பிற்கு இவ்விதழ் வித்தூன்றியது. மறுமலர்ச்சியின் ஆசிரியர் குழுவில் தி.சுவரதராசன் (வரதர்), கா.மதியா பரணம், நாவற்குழியூர் நடராசன், சு.பஞ்சாட்சர சர்மா, க.இ.சரவணமுத்து ஆகியோர் இடம்பெற்றிருந்தனர். ஈழத்து இலக்கியப் புனைகதைத் துறையின் மறுமலர்ச்சிக் காலகட்டத்துச் சிறுகதைகளில் சிறப்பானவை என ஆசிரியர் கருதிய 25 சிறுகதைகள் “மறுமலர்ச்சிக் கதைகள்” என்ற தலைப்பில் செங்கையாழியான் தொகுத்திருந்தார். திருக்கோணமலை, வடக்கு-கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு, 1997ல் இத்தொகுப்பினை வெளியிட்டது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையைச் சேர்ந்த சுதர்சன் பங்குனி 1946 முதல் ஐப்பசி 1948 வரையிலான காலப்பகுதியில் வெளியான 23 மறுமலர்ச்சி இதழ்களிலும் இடம்பெற்ற கவிதைகளைத் தொகுத்து “மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்” என்ற தலைப்பில் 2006இல் நூலுருவாக்கியுள்ளார். சாரதாவின் சிறு காவியத்தைத் தவிர்ந்த மறுமலர்ச்சிக் கவிதைப் படைப்புகள் யாவும் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. இக்காலகட்டத்தில் மறுமலர்ச்சி சிற்றிலக்கியச் சஞ்சிகையில் 51 கவிதைகளும் ஒரு மொழிபெயர்ப்புக் காவியமும் வெளியாகியிருந்தன.

சிறு சஞ்சிகைகளைப் போன்றே பத்திரிகைகளின் வார இதழ்களும் ஒரு சஞ்சிகைக்குரிய சில குணாம்சங்களுடன் பரிணாம வளர்ச்சிபெற்று வந்தவையே. வாரமலர்கள், வாரமஞ்சரிகள், சஞ்சிகைகள், எனவும் தனிப்பெயர்களுடனும் (வீரகேசரி-கலைக் கேசரி, தினபதி-சிந்தாமணி, உதயன்-சஞ்சீவி) இவை வெளிவரத் தொடங்கின. அத்தகைய வார இதழ்களின் ஆக்கங்களும் தனி நூலுருவில் காலத்துக்குக் காலம் வெளிவரத் தொடங்கின.

“ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள்” என்ற பெருந்தொகுப்பு, செங்கை ஆழியான் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு நூலுருவாக்கப்பட்டது. ஈழத்து இலக்கியப் புனைகதைத்துறையின் 1930 முதல் 1958 வரையிலான காலகட்டத்தில் ஈழகேசரியில் எழுதப்பட்ட 42 சிறுகதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. திருக்கோணமலை, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு, ஒக்டோபர் 2000இல் இந்நூலை வெளியிட்டிருந்தது.

செங்கை ஆழியான், 2008இல் “ஈழநாடு சிறுகதைகள்” என்ற பெயரில் தொகுத்திருந்த சிறுகதைகளின் முதலாவது தொகுதியை திருக்கோணமலை, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின் வெளியீடாக, 420 பக்கங்களில் வெளியிட்டிருந்தனர். ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தை 1930களிலிருந்து 1958வரை ஆரோக்கியமாக முன்னெடுத்துச் சென்ற “ஈழகேசரி” வார இதழின் தொடர்ச்சியாக, இலக்கியப் பணி ஆற்றுவதற்காக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த ஏடாக ஈழத்து இலக்கியவாதிகளினால் ஈழநாடு மதிக்கப்பட்டது. 1959 பெப்ரவரி 09இலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கிய ஈழநாடு 90களின் நடுப்பகுதிவரை 36 ஆண்டுகள் வெளிவந்தது. அக்காலகட்டத்தில் 17 நாவல்கள், 12 குறுநாவல்கள், 799 சிறுகதைகள் இப்பத்திரிகையில் வெளிவந்தன. அவற்றில் தேர்ந்த 53 கதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டாவது தொகுதி செங்கை ஆழியான் மறையும் வரை வெளிவரவில்லை.

செங்கை ஆழியான், ஏப்ரல் 2002இல் “சுதந்திரன் சிறுகதைகள்” என்ற பெருந்தொகுப்பினை யாழ்ப்பாணம். இலக்கிய வட்டத்தினரின் வெளியீடாக 740 பக்கங்களில் ஆவணப்படுத்தியிருந்தார். ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்துக்குச் சுதந்திரன் ஆற்றிய பங்களிப்பையும், அதில் தம் சிறுகதைகளை எழுதிய படைப்பாளிகளின் ஒரு காலகட்டத்துப் படைப்பாற்றலையும் ஆவணப்படுத்தும் ஒரு முயற்சியாக இது அமைந்திருந்தது. இத்தொகுதி 109 சிறுகதைகளைக் கொண்டது. 1947 ஜூன் 1ம் திகதியிலிருந்து 1983 டிசம்பர் வரையிலான மூன்றரை தசாப்தகாலத்தில் சுதந்திரன் பத்திரிகை கொழும்பிலும், பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும் வெளிவந்த போது அதில் பிரசுரமான சிறுகதைகளே இத்தொகுப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய பழைய சஞ்சிகைகளின் தேர்ந்த ஆக்கங்களின் மீள்வரவுகள் பெருந்தொகுப்புகளாக இன்றும் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. கட்டுரையின் நீட்சி கருதி, அவற்றை முழுமையாக இங்கு ஆவணப்படுத்த முயலவில்லை.

1961ம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் ஆர்.கனகரத்தினம், இளம்பிறை M.A.ரஹ்மான் ஆகியோரை அமைப்பாளர்களாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதே இலக்கிய ரசிகர்குழு என்ற அமைப்பாகும். இவ்வமைப்பு 1961இல் “மரகதம்” சஞ்சிகை வழியாக இளம்பிறை M.A.ரஹ்மான் அவர்களின் உதவியுடன் ஏற்பாடு செய்திருந்த சிறுகதைப் போட்டியில் தேர்ந்தெடுக்கப்

பெற்ற ஒன்பது சிறுகதைகளை தனி நூலாக “ரசிகர் குழு போட்டிக் கதைகள்” என்ற பெயரில் M.A.ரஹ்மான் அவர்களின் வாயிலாகத் தொகுத்து 1966இல் வெளியிட்டிருந்தார்கள். அவ்வகையில் சிரத்தை (சத்தியன்), போரும் முடிவும் (யோ.பெனடிக்ற் பாலன்), அதர் (மருதூர்க்கொத்தன்), மோகம் (ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன்), புதுவாழ்வு (புலோலியூர் க.சதாசிவம்), பொறி (எம்.ஏ.நுஃமான்), ஒரு பிடிச் சோறு (அ.ஸ.அப்துஸ் ஸமது), விரல்கள் (செம்பியன்செல்வன்), கரத்தைக் காரன் (டி.எல்.ஏ.மஜீத்) ஆகிய 9 சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அன்று இளநிலை எழுத்தாளர்களாக இருந்த இப்படைப்பாளிகள் பின்னாளில் புகழ்பெற்ற படைப்பாளிகளாக விளங்கினர். நூலுருவில் வெளிவந்து ஆவணப்படுத்தப்பட்டதால், மொத்தம் நான்கு இதழ்களையே வெளியிட்ட “மரகதம்” சஞ்சிகையின் இருப் பினை காலாதிகாலமாக நினைவு கொள்ளத்தக்கதாக ரசிகர் குழு போட்டிக்கதைகளின் வரவு அமைந்து விட்டது.

சஞ்சிகை ஆசிரியர்களின் சுய வரலாறுகள்

ஈழத்தின் சிறு சஞ்சிகைகளின் இருப்பையும் அதன் வரலாற்றையும், அச்சஞ்சிகையின் ஆக்கங்களினூடாக வெளிப்படும் சமகால சமூகவியலையும் அடுத்த தலைமுறையினரிடம் கையளிப்பதற்கு மேற்கண்ட பெருந்தொகுப்பு முயற்சிகளும் தேர்ந்த ஆக்கங்களின் தொகுப்பு முயற்சிகளும் பயன்படுகின்றன. அதுபோலவே அச்சஞ்சிகைகளின் உருவாக்கத்திற்கு உழைப்பினை நல்கி, சஞ்சிகையின் வாழ்வைத் தன் வாழ்வுடன் இணைத்துப் பயணித்துவந்த குறித்த சஞ்சிகை ஆசிரியர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளும், சுயசரிதைகளும், அவர்களது சிற்றிதழ் வெளியீட்டுப் பயணத்தின் மேலும் பல உள்ளக விடயங்களை வெளிக்கொண்டு வருகின்றன. அவ்வகையில் வெளிவந்த சில படைப்பாக்கங்களை இக்கட்டுரையின் இறுதிப் படிசுளில் நின்று இப்போது காண்போம்.

சிற்பி சி. சிவசரவணபவன் அவர்களின் “கலைச்செல்வி காலம்” என்ற நூலை கொழும்பு ஞானம் பதிப்பகம், 2016 இல் வெளியிட்டிருந்தது. ஈழத்தின் குறிப்பிடத்தக்க ஓர் எழுத்தாளரான “சிற்பி” சி. சிவசரவணபவன் (28 பெப்ரவரி 1933 - 9 நவம்பர் 2015) ஒரு சிறுகதையாசிரியர், நாவலாசிரியர், இதழாசிரியர் எனப் பல தளங்களிலும் இயங்கியவர். கலைச்செல்வி இதழின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். ஆடி 1958 முதல் ஆவணி 1966 வரை கலைச்செல்வி என்ற சஞ்சிகையை இவர் வெளியிட்டுவந்தார். ஈழத்துத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கிய உலகில் “கலைச்செல்வி காலம்” என்றொரு வரலாற்றுக் காலத்தை இச் சஞ்சிகையின் வரவு ஆழமாகப் பதிவுசெய்திருந்தது. ஈழத்தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியிலே கலைச்செல்விக்கு இருந்த வகிபாகத்தினை நேர்மையான முறையிலே சுட்டிக் காட்டுவதாக இந்நூல் அமைகின்றது. கலைச்செல்வி ஆசிரியர் சிற்பி அவர்கள் ஞானம் சஞ்சிகையின் 97ஆவது இதழிலிருந்து 140ஆவது இதழ் வரை எழுதிய தொடர்கட்டுரையின் நூல்வடிவமே இதுவாகும்.

“எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்” என்ற பிரபல்யமான நூல் மல்லிகை ஆசிரியர்

டொமினிக் ஜீவாவின் ஒரு காலகட்டத்து சுயசரிதை யாகும். கொழும்பு மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக ஜூன் 1999இல் இந்நூல் வெளிவந்தது. ஏற்கெனவே தன் வாழ்வின் சுவையான, அவலமான, நகைச்சுவை நிரம்பிய சம்பவங்களைத் தொகுத்து “அநுபவ முத்திரைகள்” என்ற தலைப்பில் தகவல் திரட்டொன்றை முன்னர் ஜீவா வெளியிட்டிருந்தார். அதன் தொடர்ச்சியான இந்நூலில் “மல்லிகை” சஞ்சிகையை இவர் தொடங்கும் வரையிலான (ஆகஸ்ட் 1966) காலப்பகுதியை பதிவு செய்துள்ளார்.

“அச்சத்தாளின் ஊடாக ஓர் அநுபவப் பயணம்” என்ற நூல் டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் சுயசரிதையின் இரண்டாம் பாகமாகக் கருதத்தக்கது. கொழும்பு மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக செப்டெம்பர் 2004இல் இது வெளிவந்திருந்தது. 40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக மணம்பரப்பி நின்று ஈழத்து சிற்றிலக்கிய ஏடான மல்லிகையின் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் சுயசரிதையின் 2ம் பாகம் இதுவாகும்.

“எனது இலக்கியத் தடம்” என்ற நூல் “ஞானம்” சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகள் பற்றிய சுயசரிதையாக 2013 இறுதியில் வெளிவந்த நூலாகும். ஞானம் பதிப்பகத்தின் 26ஆவது வெளியீடாக வெளிவந்திருந்த இந்நூலில், ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியரான வைத்திய கலாநிதி தியாகராஜ ஐயர் ஞானசேகரன் அவர்கள் தனது இலக்கியப் பயணத்தை படிமுறையாக விளக்கிச் செல்கின்றார். முன்னர் ஜீவநதி இலக்கியச் சஞ்சிகையில் கட்டுரைத் தொடராக இது வெளிவந்திருந்தது. இதைத் தவிர, அவுஸ்திரேலியப் பயணக்கதை (1999), வட இந்தியப் பயண அனுபவங்கள் (2013), லண்டன் பயண அனுபவங்கள் (2015), ஞானரதம்: தி.ஞானசேகரன் பவளமலர் (2017), கனடா பயண அனுபவங்கள் (2018), தி.ஞானசேகரன் நேர்காணல்கள் (2018) ஆகிய நூல்களின் வழியாகவும் திரு ஞானசேகரம் அவர்கள் “ஞானம்” இதழியல் பயணத்தின் அனுபவங்களை ஆங்காங்கே பகிர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்.

சஞ்சிகைகள் தொடர்பான சிறப்பாய்வுகள்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கத்தினால் 1948முதல் வெளியிடப்பட்டுவரும் “இளங்கதிர்” சஞ்சிகையின் தோற்றம், வளர்ச்சி, அதன் செயற்பாடுகள், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் அதன் தாக்கங்கள் என்பனவற்றை “காலக்கண்ணாடி இளங்கதிர்” என்ற தனது நூலில் காலரீதியாகப் பகுத்து ஆய்வு செய்திருக்கின்றார் க.அருணாசலம் அவர்கள். இதுவரை வெளிவந்த இளங்கதிர் இதழ்களில் முதல் 27 இதழ் களைக் கொண்டு மேற்கொண்ட ஆய்வு இதுவாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த “திசை” என்ற வாரப் பத்திரிகையின் வரவையும் அதன் செயற்பாடுகளையும் இலக்கிய உலகிற்கும் சமூகத்திற்கும் அப்பத்திரிகை ஆற்றிய பணிகளையும் த.அஜந்தகுமார் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். “தனித்துத் தெரியும் திசை: திசையின் சிறுகதைப் பங்களிப்பு ஒரு மதிப்பீடு” என்ற நூல் த.அஜந்தகுமார் அவர்களால் எழுதப்பட்டு, கரவெட்டி புதிய தரிசனம் வெளியீடாக நவம்பர்

2009இல் வெளியிடப்பட்டது. நூலாசிரியர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை உதவி விரிவுரை யாளர். தனது கலைமாணிச் சிறப்புப் பட்டத்திற்காக மேற்கொண்ட ஆய்வு இது. Saturday Review என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையின் சகோதர இதழாக 14.1.1989 இல் இருந்து வாராந்தம் வெளிவந்த இப்பத்திரிகை முதல் வருடம் 51 இதழ்களையும் இரண்டாம் வருடம் 18 இதழ்களையும் மொத்தம் 69 இதழ்களை வெளியிட்டது.

“திசை” இதழில் வெளிவந்த சிறுகதைகளை, அதை எழுதிய எழுத்தாளர்களை, அச்சிறுகதைகள் வெளிவந்த சூழலை, அச்சிறுகதைகளின் பேசுபொருளான உள்ளடக்கங்களை அந்த உள்ளடக்கங்கள் எவ்வளவு உக்கிரமாகவும் கலாபூர்வமாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளன என்பதையும் மிக விரிவாகவும், ஆழமாகவும் அஐந்தகுமார் ஆய்வுசெய்துள்ளார். தனது ஆய்வினை ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் பத்திரிகைகள், திசை இதழின் கலை இலக்கியப் பங்களிப்பு, திசை சிறுகதைகளின் உள்ளடக்கமும் வெளிப்பாடும் ஆகிய மூன்று பிரதான இயல்களாக வகுத்து ஆய்வு செய்துள்ளார்.

அதேபோன்று மல்லிகை சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் அமரர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களும் மறுமலர்ச்சி, ஈழகேசரி, பாரதி, கலைச்செல்வி, சிரித்திரன், தீர்த்தக்கரை, மல்லிகை ஆகிய ஈழத்தின் சிறுசஞ்சிகைகள் பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரைகள் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து “நெஞ்சில் நிலைத்திருக்கும் சில இதழ்கள்” என்ற தலைப்பில் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக 2002இல் வெளியிட்டிருந்தார். இக்கட்டுரைகளில் பெரும்பாலானவை மல்லிகை இதழ்களில் முன்னர் பிரசுரமானவை. டொமினிக் ஜீவா, தெளிவத்தை ஜோசப், சிற்பி, செங்கை ஆழியான், செயோகராசா, வரதர் ஆகியோர் இதிலுள்ள பதினொரு கட்டுரைகளையும் எழுதியிருந்தனர்.

பத்திரிகைகளை விடச் சற்றே ஆயுள் அதிகமான சஞ்சிகைகள் எமது சமூக வரலாற்றின் காலக்கண்ணாடியாக இருந்து வந்துள்ளன. ஒவ்வொரு சஞ்சிகையும் தனித்தனியாக எம்மினத்தினால் கடந்துசெல்லப்பட்ட சமூக வாழ்வின் ஒரு காலகட்டத்தை மட்டும் புதைபடிவங்களாகப் பாதுகாத்து வைத்திருப்பதாகத் தோன்றினாலும், ஈத்தின் ஒட்டுமொத்தச் சஞ்சிகைகளையும் நாம் மீள்வாசிப்புச் செய்யும்போது நமது இனம் கடந்துவந்த காலத்தை தெளிவாகத் தரிசிக்கமுடிகின்றது. நமக்குள்ள துர் அதிர்ஸ்டம் என்னவென்றால் இதுவரை எத்தனை சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன என்ற தகவலைக் கூட உறுதியாகச் சொல்லமுடியாத நிலையிலேயே நாமுள்ளோம்.

நூலகம் இணையத்தின் பங்களிப்பு

ஈழத்தில் 1841-ல் எழுந்த முதல் பத்திரிகை உதயதாரகை இன்றும் தொடர் அறாத சங்கிலியாக எமது பார்வைக்கு Google Books வழியாகக் கிடைக்கின்றது. ஹென்றி மார்ட்டின் (Henry Martin), செத் பேய்சன் (Seth Payson) ஆகிய கிறிஸ்தவ போதகர்களால் தொடங்கப்பட்ட உதயதாரகையின் பதிவுகளின் வழியாக இன்றைய தலைமுறையினரால் காலப்பயணம் (Time Travel) செய்து நாம் கடந்த வந்த 19ஆம் நூற்றாண்

டின் வாழ்வை மானசீகமாக அனுபவிக்க முடிகின்றது.

இதன் சாத்தியம் என்னவெனில் “ஆவணப் படுத்தி வைத்தல்” என்ற தாரக மந்திரமேயாகும். எமது அறியாமை காரணமாக நாம் தொலைத்து அழித்த ஆவணங்களில் சிறுசஞ்சிகைகளும் பத்திரிகைகளும் துண்டுப்பிரசுரங்களும் முன்னணியில் இருக்கின்றன. நூலகங்களில் நூல்களுக்கு வழங்கும் முக்கியத்துவத்தை சஞ்சிகைகளுக்கு வழங்கியதில்லை. இன்றும் ஒருசில நூலகங்களே சஞ்சிகைகளை மட்டைகட்டிப் பாதுகாத்து வருகின்றன. எமது பிரதேசத்தில் பொதுவான தொரு சுவடிச்சாலையினை உருவாக்கி அனைத்து இதழ்களிலும் ஒரு பிரதியையாவது அங்கு பாதுகாத்து வைத்திருந்தால் வெளிவந்த ஆண்டுக்கூடத் தெரியாமல் இருட்டறைக்குள் கறுப்புப் பூனைகளைத் தேடும் நிலை ஆய்வாளர்களுக்கு இன்று ஏற்பட்டிராது.

இந்நிலையில் கணனித் தொழில்நுட்பமும் சமூக விழிப்புணர்வும் கொண்ட சிறு எண்ணிக்கையினரான இளைஞர்களால் “இலங்கைத் தமிழ் பேசும் சமூகங்களின் எழுத்தாவணங்களை எண்ணிமப்படுத்தி ஆவணப்படுத்தும் செயற்பாடுகளை ஊக்குவிப்பதோடு, தகவல் வளங்களையும் அறிவுச்சேகரங்களையும் ஒழுங்குபடுத்தி அனைவருக்கும் கிடைக்கச் செய்துவரும் இலாப நோக்கற்ற தன்னார்வ முயற்சி”யாக “நூலகம். ஓர்க்” என்ற மின்நூலகம் உருவாக்கப்பட்டது.

ஈழத்தவரின் நூல்களில் இணையத்தில் தரவேற்றம் செய்து இணைய நூலகமொன்றை உருவாக்கும் நோக்குடன், 2005இல் உருவானதே நூலக நிறுவனம் (Noolaham Foundation). இவ்வமைப்பு இதுவரை காலமும் ஈழத்தவரின் நூல்களுடன் சேர்த்து ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளையும் கணிசமான அளவில் இணையத்தில் பதிவுசெய்துவைத்துள்ளது. இச்சஞ்சிகைகளை ஆய்வாளர்கள் பார்வையிடுவதற்கு வசதியாக 400இற்கும் மேற்பட்ட சஞ்சிகைகளின் பெயர்ப் பட்டியலை உள்ளடக்கியதாக “இதழகம்: ஈழத்து இதழ்களை ஆவணப்படுத்தும் செயற்றிட்டம்” என்ற வழிகாட்டி நூலொன்று நூலகம் நிறுவனத்தினரின் சார்பில் (Noolaham Foundation), கஜானி சச்சிதானந்தன் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு ஜூன் 2012இல் வெளியிடப் பட்டிருந்தது. கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் 2012 ஜூன் முதல் வாரம் நடைபெற்ற உலக தமிழ் இலக்கிய விழாவினையொட்டி இக்கைந்நூல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

இவ்வழிகாட்டி வெளியிடப்பெற்று பத்தாண்டுகள் கடந்த நிலையில் இன்று ஏராளமான நூல்களுடன் 1109 சஞ்சிகைத் தலைப்புகளின் கீழ் கிடைக்கப்பெற்ற இதழ்களையும் மின்வருடல் செய்து பொதுமக்களின் பாவனைக்கு விட்டுள்ளனர். பொறுப்புணர்வுள்ள இதழியலாளர்கள் தங்களது சஞ்சிகை முழுமையாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளதா என்பதை இவ்விணையத் தளத்தில் தேடிக்கண்டறிந்து இல்லாத பிரதிகளை மேற்படி நிறுவனத்திற்கு வழங்கித் தத்தமது சஞ்சிகைத் தொகுப்பை முழுமையடையச் செய்தால் உதயதாரகை போன்று சாகாவரம்பெற்று, உலகின் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் ஆய்வாளர்கள் பார்வையிட்டுப் பயன்பெற வழியேற்படுத்திக் கொடுக்கலாம்.

தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் பயணியில் போர்க்கால இதழ்கள்

சு.ஜெபவி

1. அறிமுகம் :

ஈழத் தமிழினம் தனது உரிமைக் கான போராட்டத்தைத் தொடங்கி அரை நூற்றாண்டைக் கடந்து நிற்கின்றது. மக்களின் விடுதலைக்கான பயணியில் இன்றைய காலம் மாற்றத்திற்குரிய, சர்வதேசத்தில் முக்கியத்துவம் மிகு காலகட்டம். உலகால் தமிழ்த் தேசிய மக்களின் போராட்டத்தை புறந்தள்ள முடியாத வாறான கனதியான சூழ்நிலைக்குள் ஈர்க்கப்பட்டுள்ள காலம். மக்கள் மயப்பட்ட தமிழ்த் தேசியப் பயணிப்பு களுள் உலகின் அனைத்துத் தரப்பினரின் பங்களிப்பு இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட ஓர் இனத்தின் இத்தகு துயரப்பட்ட பயணிப்புக்கு கொடுக்கப்பட்ட விலைமதிப்புக்கள் யாவை? அவற்றுக்குப் பின்னால் இருந்த பின்புலக் காரணிகள் யாவை? அவற்றின் அகப்புறச் செல்வாக்குகள் எவை? இது எவ்வாறு நிகழ்ந்தது. இவ்விடத்தில் போர்க்கால இதழியல்களின் வகிபாகம் என்ன? ஆகியவற்றை ஒரு தொகு நிலையில் நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

2. தொடர்புகங்கள் :

தொடர்புகங்களின் வளர்ச்சி பரந்து பட்ட உலகை ஒரு சமூகம் என்ற நிலைக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. உலகின் பரப்பை ஒரு காலகட்டத்தில் அறியமுடியாதிருந்த மனிதனுக்கு இப்போது உலகின் எந்தவொரு நிகழ்வையும் உடனே பார்க்கும் வாய்ப்பு எட்டியிருக்கின்றது. மனித உறவின் வட்டம் சர்வதேச அளவில் விரிவடைந்து விட்டது. இன்றுள்ள சமூகம் தகவல் சமூகம். தகவல் பலம் சமூக, அரசியல், போராட்ட, பொருளாதார, மத நிர்ணய சக்தியாக மாற்றம் பெற்று விட்டது.

ஒரு சமூகத்தின் மனித வாழ்வின் உறவு வட்டம்

சர்வதேச தர நிர்ணயம் செய்யப்படுகின்றது. இதற்கெல்லாம் முதன்மைக் காரணியாகச் செயற்படு நிலையிலுள்ளவைகள் தொடர்புகங்களே. தகவல் அடிப்படையிலான சமூக மாற்றமும், தகவல் அடிப்படையிலான அரசியலும் இன்றைய உலகின் நடைமுறையாகியுள்ளது. தகவலை கடத்துகின்ற தொடர்புகங்கள் மனித வாழ்வின் தீர்மான சக்தியாக உருப்பெற்றுள்ளன.

ஒரு மாறும் சமூகம் அல்லது மாற்றத்தை அரசியலாக, பொருளாதாரமாக, மொழியாக, இனத்தின் விடுதலையாக, தேசிய அங்கீகாரமாகக் கருதுகின்ற போது வெகுசனத் தொடர்புகளின்றி அது நடந்தே முடியாது. ஆகவே ஒரு இனத்தின் மாற்றத்திற்கான முனைப்பில் ஈடுபட்டவர்கள் வெகுசன ஊடகங்களினூடாகத் தங்களின் மாற்றத்தினை மிக வேகமாக நகர்த்தவும் அதனூடாகத்தங்களின் பயணிப்பின் தாக்கங்களையும் வெளிக் கொணர்ந்தனர். இது உலக வரலாற்றிலும் இடம் பெற்றது. ஓர் இன மக்களிடையேயான நம்பிக்கைகள், நடத்தைகள், நாகரிகம், கலாசாரம், சமூக அமைப்பு என எதிலும் தாக்கம் விளைவிக்கக் கூடிய சக்தியினை கொண்டுள்ளது. மனித வாழ்வில் பிரிக்கப்படமுடியாத ஒன்றாக, ஒரு நாட்டின் எழுச்சியோடும் வீழ்ச்சியோடும் தொடர்புபட்டதாக வெகுசன ஊடகங்கள் இன்றுள்ளன.

குறிப்பாக முதலாம் உலகயுத்த காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் இத்தாலி, ஜேர்மன், ரஷ்யா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகள் ஊடகங்களைக் குறிப்பாக இதழியலை உச்சளவில் பயன்படுத்திச் செய்யப் பிரச்சார கருத்துருவாக்கங்கள் தீவிரவளர்ச்சிக்கும் இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் தயார்படுத்தலுக்கும் இட்டுச் சென்றன. இது தொடர்பில் ஹிட்லர் தனது “மெயின் காம்ப்” என்பதில் விரித்துக்கூறியுள்ளார்.

எனவே வெகுசன ஊடகங்கள் மனிதவாழ்வின் மறுக்கப்பட முடியாத ஒரு தீர்க்கமான சக்தி, சமூக,

பொருளாதார, அரசியல் நிலைகளின் நிர்ணயசக்தி ஒன்றின் வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும் எழுச்சிக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் வெகுசன ஊடகங்களால் பங்காற்ற முடியும்.

இத்தகு முன்னுதாரணங்கள் தமிழ்த் தேசிய விடுதலை வரலாற்றிலும் தமிழர்களின் போரியல் கால கட்டத்திலும் பொருந்துவன.

வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மிக்க ஈழத்தமிழர்கள் எத்தனையோ சாதனை மிகு வரலாறுகளைக் கண்டுள்ள போதிலும் அவற்றுக் கான ஆவணங்களைப் பேணுவதிலோ, பதிவுகளை மேற்கொள்வதிலோ அக்கறை காட்டியது மிகவும் குறைவு, வேதனைக் குரியது. இந்த இடர்ப்பாடு ஊடகம் மற்றும் போரியல் இதழியல் தொடர்பிலும் காணப்படுகின்றது.

ஈழத்தமிழ் மக்களின் தமிழ்த் தேசியம் நோக்கிய போராட்டத்தை அறவழிப் போராட்டம், போரியல் போராட்டம் (ஆயுத) என இருகட்டங்களாக வகுக்கலாம். தந்தை செல்வா தலைமையிலான இரு தசாப்த காலம் அறவழிப்போராட்டத்தைத் தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமாகப் பார்ப்பது தொடர்பில் சிக்கலுண்டு. மொழியுரிமை, நிலயுரிமை, கல்வியுரிமை ஆகிய கோரிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

எனினும் 1974ஆம் ஆண்டு தமிழராய்ச்சி மாநாடு ஏற்படுத்திய வருஷம் ஆயுதப்போராட்டத்திற்கான வலுச்சேர்க்கப்பட்டு 1983 இல் ஏற்பட்ட ஆடிக்கலவரத்துடன் தீவிரம் பெற்றது. அதாவது ஆயுதப் போராட்டத்திற்கான நியாயத் தன்மையையும் அதுவே பெற்றுத் தந்தது. குறித்த இரண்டு போராட்ட கால கட்டங்களிலிருந்தும் பின்னையதே தொடர்ச்சியானதாகவும் இடைவிடாததாகவும் பல சாதனைகளையும் வேதனைகளையும் தாங்கியதாகவும் அமைந்திருந்தது.

இக்காலகட்டத்தில்தான் தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் பயணிப்பில் பல்வேறு பெயர்களுடன் விடுதலைசார் அமைப்புக்கள், இயக்கங்கள் முனைப்புப் பெற்றன. இவை தமது தத்துவார்த்தக் கருத்துருவாக்கங்களை வெகுசனப்படுத்த முனைந்தபோது மேடைப் பேச்சு, கூட்டங்கள், கருத்தரங்குகள் என்பவற்றுக்கப்பால் மக்களின் தேவைகள் மற்றும் அபிலாசைகளையும் தங்களின் அமைப்புக்கள் மற்றும் இயக்கங்கள் சார்பாக எண்ணங்களையும் வெளிப்படுத்த அல்லது மக்களுக்கு சொல்ல முனைந்தபோது போரியல் சார் இதழ்கள் தோற்றம் பெற்றன.

இதழியல் வரலாற்றில் தமிழ்த் தேசிய விடுதலை மற்றும் ஈழவிடுதலைப் போராட்டத்தில் தோன்றிய இதழ்கள் பின்வரும் மறுமலர்ச்சி மாற்றங்களையும், இலக்கிய வரலாற்றுப் பின்னணியில் புதிய போக்குகள் மற்றும் புதிய வரவுகளைத் தமிழுக்குத் தந்தன. குறிப்பாக,

- தங்களது அமைப்பின் கொள்கை, கோட்பாடுகளை, அரசியல் சித்தாந்தத்தை முன்னெடுப்புச் செய்தமை.
- இளம் எழுத்தாளர்களுக்கான களமாக அமைந்தமை.
- போராட்டச் சிந்தனைகளை மக்கள் மத்தியில் பரப்பியமை.
- போராட்டத்திற்கான வலுச் சேர்க்கும் உந்து சக்தியாகச் செயற்பட்டமை.
- இலக்கியத்திற்கான புதிய பொருள், புதிய

வடிவம், புதிய மரபு முதலியன தோன்றுவதற்கான தடத்தை மேற்கொண்டமை.

- மக்களின் அவலவாழ்வு, பேரின வாதக் கொடூரங்கள், தமிழ் மக்களது சாதனைகள் மற்றும் வேதனைகளை வெளிப்படுத்தும் அறிகைக்கான செயலொழுங்கை ஏற்படுத்தியமை.
- வெளியுலகத் தேவைகளையும் தமிழ்த் தேசியத்தின் அவசியப்பாட்டையும் சகலரும் அறியும் வழியாகப் பயன்பெற்றமை.
- நாளாந்தச் செய்திகளை வெளிக் கொணர்ந்தமை.

ஆகிய காரண காரியங்களினால் தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் பயணிப்பில் போர்க்கால இதழ்கள் முதன்மைச் சக்தியாக, தமிழ் இனத்தின் பலமாக நிலைபெறத் தொடங்கியன.

3. பத்திரிகைகள் :

1956 முதல் 1977 நாடாளுமன்றப் பொதுத் தேர்தல் வரையான அறவழிப் போராட்டக் காலகட்டத்தில் தமிழ்த் தேசியம் என்ற ஒரு கருத்துரு முழுமையாக உருவாகியிருக்கவில்லை. தமிழரசுக் கட்சி தலைமை தாங்கி நடாத்திய போராட்டங்களை ஒரு தொடர்ச்சியான இடையறாத போராட்டமாக நோக்க முடியாதநிலையில் அத்தகைய கருத்தை வழிமொழிந்து எழுதிய இதழியலாளர்களின் வகிபாகம் இக்காலத்தில் பெரிதும் வெளிப்படவில்லை.

தமிழரசுக் கட்சியின் உத்தியோகபூர்வ பத்திரிகையான சுதந்திரன், பின்னாளில் வெளியான தீப்பொறி மற்றும் ஒரு தீப்பொறி ஆகியவையே இந்த அறவழிப் போராட்டங்களை ஆதரித்து எழுதி வந்தன. கோவை மகேசன், எம்.கே.அந்தனிசில் ஆகியோரால் நிர்வகிக்கப்பட்டுவந்த இந்தப் பத்திரிகைகள் செய்திப் பத்திரிகைகளாக அன்றி கட்சிப் பிரசாரப் பத்திரிகைகளாகவே கருத்துவாக்கங்களை முன்னெடுத்தன.

அதேவேளை, தேசியப் பத்திரிகைகள் என்ற வரையறைக்குள் அடக்கப்பட்டு இலங்கைத் தீவு முழுமைக்குமான வாசகர்களைக் கொண்டிருந்த தினகரன், வீரகேசரி, தினபதி ஆகிய தினசரிகள் தமிழ் மக்களின் அறவழிப் போராட்டச் செய்திகளை அளிக்கை செய்து வந்தனவே தவிர அந்தச் செய்திகளின் ஊடாகத் தமிழ்த் தேசியம் சார்ந்த கருத்தைக் கட்டியெழுப்ப முனையவில்லை. மாறாக, இலங்கைத் தேசியம் என்ற கருத்துருவைக் கட்டி வளர்ப்பதாகவே அந்த எழுத்துக்கள் அமைந்திருந்தன.

1977 பொதுத் தேர்தல் முதல் 1983 ஆடி வரையான காலகட்டத்தை தமிழ் ஊடகங்களினதும் இதழியலாளர்களினதும் நிலைமாறும் காலகட்டம் எனலாம். இக் காலகட்டத்தில்தான் தமிழ் மக்களின் அரசியற் தலைமை அரசியல்வாதிகளின் கரங்களில் இருந்து விலகி ஆயுதபாணிகளின் கரங்களைச் சென்றடைந்தது. அத்தோடு தமிழ் மக்கள் இலங்கைத் தீவில் சிங்கள மக்களோடு இணைந்து வாழமுடியாது என்ற முடிவை நோக்கியும் நகர்ந்தது.

தனிநாடு (தமிழீழம்) அமைப்பதொன்றே தமிழ் மக்கள் நிம்மதியாக வாழச் சாத்தியமான ஒரேவழி.

இல	சஞ்சிகையின் பெயர்	வெளியீடு	முதல் வரவு	வந்தவை
01	வெளிச்சம்	கலைபண்பாட்டுக்கழகம் த.வி.பு	1991 புரட் - ஐப்பசி	96இதழ்கள்
02	நாற்று	பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனம் த.வி.பு	1995 தை - மாசி	30இதழ்கள்
03	விளக்கு	கல்விக்கழகம் த.வி.பு	1991 ஐப்பசி	30இதழ்கள்
04	சாளரம்	மாணவர் அமைப்பு த.வி.பு	1991 ஆனி	25இதழ்கள்
05	வழிகாட்டி	தூயவன் அரசறிவியல் கல்லூரி த.வி.பு	1995 ஆடி	25 இதழ்கள்
06	ஊக்கி	பொருமியம் த.வி.பு	2001	10 இதழ்கள்

அதுவும் போர் ஒன்றின் மூலமே சாத்தியமாகும் என்ற கருத்து தமிழர்கள் மத்தியில் குறிப்பாக இளைஞர்கள் மத்தியில் மேலோங்கிய காலம்.

இத்தகைய முக்கியமான காலகட்டத்தில் கூட தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரவலாக நிலவிய இக் கருத்துரு வாக்கத்திற்கு உத்வேகம் தரும் வகையில் எந்தவொரு குறித்த பத்திரிகைகளும் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை.

அதேவேளை, தமிழ்த் தேசிய எழுச்சி பற்றிப் பேசிவந்த தமிழரசுக் கட்சிப் பத்திரிகைகள் இளைஞர்களின் கருத்துக்களுக்குப் பதிலளிப்பதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டு வந்தன.

1983 ஆடியில் தமிழர்களுக்கு எதிராக பேரின வாதத்தின் ஆதரவுடன் நடாத்தப்பட்ட இனப்படுகொலை களத்தில் அனைத்தையும் மாற்றியமைத்தது. போரியல் ரீதியிலான தாக்குதல்கள், அரசியல் முனைப்புகள், தமிழ்த் தேசிய எழுச்சி எனப் பல முனைகளிலும் ஏற்பட்ட பாய்ச்சல் இதழியல்களையும் விட்டு வைக்க வில்லை.

அனைத்தையும் அடிப்படையில் இருந்தே மாற்றியமைக்கும் தன்மை கொண்ட புரட்சி, இதழியலாளர்களின் வரவுக்காகக் காத்திருக்கவில்லை. புரட்சியாளர்கள் மத்தியில் இருந்தே தேசியத்தை ஆதரிக்கும் ஆற்றலுள்ள இதழியலாளர்கள் உருவாகினார்கள்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் அன்றள் பாலசிங்கம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த உணர்வு, குமணன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட புதிய பாதை, ஈழப் புரட்சிகர மாணவர் அமைப்பினால் (ஈரோஸ்) பாலநடராஜ ஐயரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட தர்க்கீகம், சுந்தர் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட சஞ்சிகையான பாலம், தமிழீழ விடுதலை இயக்கத்தினால் (ரெலோ) வெளியிடப்பட்ட எழுச்சி, ஈழ மாணவர் பொது மன்றத்தினால் சிறிதரன் (சுகு) அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட ஈழ மாணவர் குரல் ஆகிய ஆரம்பகாலப் பத்திரிகைகள் தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் பயணிப்பில் போர்க்கால இதழ்கள் தோற்றம் பெற்றன.

பின்னாளில் வெளிவந்த தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் விடுதலைப் புலிகள், சுதந்திரப் பறவை, களத்தில் மற்றும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியினால் (ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்) பத்மநாபாவை

ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட ஈழச் செய்திகள், சமகண்ணன் (தாஸ்) அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட கண்ணோட்டம், சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமாரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட புதிய கண்ணோட்டம், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் மட்டக்களப்பில் வெளியிடப்பட்ட விடுதலைச்சுடர் (1985 - 1986), தாய்மண், சுதந்திரச்சுடர் (1990 - 1992) ஆகியவை உட்பட பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் இளம் இதழியலாளர்களை, கட்டுரையாளர்களை, கவிஞர்களை, சிறுகதையாளர்களை ஈழத் தமிழுக்கும் தமிழ்த் தேசியத்திற்கும் அறிமுகஞ் செய்து வைத்தன.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் முதல் வானொலியை தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகமே அறிமுகஞ் செய்தது. தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழிகளில் சிற்றலையில் ஒலிபரப்புச் செய்யப்பட்ட இவ்வானொலி 1984, 85 இல் இயங்கியது. இரண்டாவது வானொலியை ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஆரம்பித்தது. பின்னாளில் விடுதலைப் புலிகளால் நடாத்தப்பட்ட புலிகளின்குரல், நிதர்சனம் தொலைக்காட்சி ஆகியவை தமிழீழ வானொலி, தமிழீழத் தொலைக்காட்சி எனப் பரிணாமம் அடைந்தன. புலிகளின் குரல் வானொலி தற்போதும் இணையத் தளம் ஊடாக ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதே வேளை, தமிழீழப் பொதுவுடமைக் கட்சி என்ற பெயரில் செயற்பட்ட ஒரு அமைப்பும் தனியான ஒரு வானொலியை நடாத்தியதாக அறிய முடிகின்ற போதிலும் அது தொடர்பான செய்தியை உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை.

4. சஞ்சிகைகள் :

தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்தில் ஈழ விடுதலையின் போரியல் கடுமையாக நடந்து கொண்டிருந்த வேளைகளில்தான் சஞ்சிகைகளின் வரவு வேகமாக முனைப்புப் பெறத் தொடங்கியது. விடுதலைப் போராட்டமொன்றின் போது கலை, இலக்கியப் பங்களிப்பின் முக்கியத்துவமும் அவசியப்பாடும் மிகப் பெரியது. இந்தப் பங்களிப்பை நிறைவேற்றும் பொருட்டுச் சஞ்சிகைகளின் வரவு முக்கியமாயிற்று. குறிப்பாகச் சஞ்சிகைகள்:

- தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை உத்வேகப்படுத்தவும் சிங்களப் பேரினவாத ஒடுக்குமுறையைப் பகிரங்கப்படுத்தி அதை

எதிர்க்கவும் வேண்டிய தேவைப்பாடு.

- போராடும் போரியல் காலத்தின் பதிவாகப் போராட்டச் செயற்பாடுகளை, போராட்டக் கால கட்டத்தை, போராட்ட வாழ்வை பதிவு செய்ய வேண்டியதன் அவசியப்பாடு.
- சமூக, அரசியல், இலக்கிய விடயங்களில் உலக ரீதியிலும் தமிழ்ப் பரப்பிலும் ஏற்பட்டு வரும் வளர்ச்சிகள் மற்றும் மாற்றங்களில் கவனம் கொண்டு சமாந்திரமாகத் தன்னையும் தன் சூழலையும் வளப்படுத்துதல்.

ஆகிய அடிப்படைகளுடன் போரியல் கால சஞ்சிகைகள் தமிழ்த் தேசியப் போராட்டத்தில் வெளிவரத் தொடங்கின. குறிப்பாக:

4.1 வெளிச்சம் :

தமிழர்களின் கலை, பண்பாடு செம்மையானது. ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் கலையும் பண்பாடும் தனித்துவமானது. வெளிச்சம் இதழ் A4 வடிவில் ஒவ்வொரு இதழும் 60 பக்கங்களுக்கு மேற்பட்டே வெளிவந்ததென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 75ஆவது இதழ் வெளிச்சம் "பவள இதழ்" 2001 என்ற தலைப்பில் 300 பக்கங்களில் வெளிவந்தது மிகுதியான சிறப்பம்சமாகும். இதே போன்று பத்து இதழ்கள் குறித்த காலத்தில் ஏற்பட்ட சிறப்பு நிகழ்வுகளின் இதழ்களாக அதிக பக்கங்களுடன் வெளிவந்தன. ஒவ்வொரு சிறப்பிதழ்களும் அதனதன் முதன்மை விடயங்கள் பேசப்பட்டிருந்தன. வெளிச்சம் சிறப்பிதழ்கள் மட்டுமின்றி பின்வரும் விடயங்களுக்கு ஒவ்வொரு இதழிலும் முதன்மை கொடுத்திருந்தன.

நேர்காணல்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், கருத்தாடல்கள், ஓவியங்கள், புகைப்படங்கள், சந்திப்புக்கள், நூல் வெளியீடுகள், வாசகர் வட்டங்கள் என எல்லா விடயங்களுக்கும் முதன்மை கொடுத்திருப்பதை காணலாம்

நேர்காணல்கள் 41 வெளிச்சம் இதழில் வெளிவந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்தின் கலை இலக்கியத்தின் ஆளுமையாளர்களுடன் இந்நேர்காணல்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. பேராசிரியர் கா.சிவதம்பி, பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ், கவிஞர் முருகையன், இசைப்பிரியன், கண்ணன், கவிஞர் சோ.பத்மநாதன், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், கோமல் சுவாமி நாதன், கோகிலா மகேந்திரன் எனப் பலரின் நேர்காணல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

வெளிச்சம் இதழில் 256 சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. மூத்த சிறுகதை ஆசிரியர் வரதர், அ.செ.மு முதல் சாந்தன் வரையில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதையாளர்கள் எழுதியுள்ளனர்.

ஈழத்துக் கவிதைகளின் இன்னொரு கால நகர்வினை வெளிச்சம் கவிதைகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. 200 கவிஞர்களுக்கு மேல் கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன போர் அனுபவங்கள், இடப் பெயர்வுகள், அகதி வாழ்வு, போராளிகளுக்கிடையிலான உறவும் உணர்வும், தாயக நேசிப்பு, அரசியல் விசாரிப்புக்கள், கொடூரமான விமானத் தாக்குதலின் சித்திரிப்பு எனப் பல்வேறு புதிய உள்ளடக்கங்கள் கவிதைகளில்

பேசப்பட்டுள்ளன.

இதே போன்று 200 மேற்பட்ட கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. ஈழத்து அறிஞர்கள் முதல் தமிழக அறிஞர்கள் வரையில் இவற்றில் எழுதியுள்ளனர். இவற்றைவிட ஓவியர்கள், புகைப்படங்கள், கருத்தாடல்கள், சந்திப்புக்கள், நூல்வெளியீடுகள் (குறிப்பாக வெளிச்சம் சிறுகதைகள், வெளிச்சம் கவிதைகள், செம்மணி, ஆனையிறவு, வாசல் ஒவ்வொன்றும் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.)

எனவே ஈழத்துப் போரியல் கால கலை, பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் வெளிச்சம் சஞ்சிகை பாரிய சமூகப் பொறுப்புணர்வு, கலை, பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு உணர்வு ஆகியவற்றை நிறைவேற்றியிருக்கின்றது.

4.2 நாற்று :

1995ஆம் ஆண்டு தை - மாசியில் முதல் இதழ் வெளிவந்தது இருமாதங்களுக்கு ஒரு இதழ் எனும் வகையில் 2008ஆம் ஆண்டு வரையில் 30 இதழ்கள் வெளிவந்தன. பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனம் இதனை வெளியிட்டது. முதல் இதழ் கல்லியங்காடு, கோப்பாய், யாழ்ப்பாணம் என்ற முகவரியில் தொடங்கி தமிழீழ பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனம், கோம்பாவில், புதுக்குடியிருப்பு என்ற முகவரியிலிருந்து 30 வது இதழ் வெளிவந்தது.

ஒவ்வொரு இதழிலும் "பெருமைக்குரிய பெண்மணி; என்ற மகுடத்தில் உலக வரலாற்றில் பேசப்படுகின்ற பெண்ணின் வரலாறு வெளிவந்திருக்கின்றது. நாற்று பெண்களின் மேம்பாட்டில் முக்கியமானது. முதல் இதழில் திருமதி ஸாரா ஜோசப் அவர்களோடு தொடங்கி சகோதரி நிவேதிதா, ஜான்சிராணி, ஆங்சாங் சூகி, அன்னை திரேசா, பேர்ள்.எஸ்.பக், மருத்துவர் ஜோய்செலின் எல்டேர்ஸ், முதலியோர் இதழ்களை அலங்கரித்துள்ளனர்.

சிறுகதைகள், நேர்காணல்கள், கவிதைகள், சமூக, பொருளாதார, பெண்ணியம் சார்பான கட்டுரைகள் "நாற்று" இதழில் அதிகமாக வெளிவந்துள்ளன. குறிப்பாக ஒவ்வொரு இதழும் 60-80 பக்கங்களுக்கு குறையாத வகையில் B5 அளவில் வெளிவந்துள்ளது.

நாற்று இதழ்களினூடாக பெண்களின் சமூக மாற்றம், போரியல் வரலாற்றில் பெண்களின் வகிபாகம் மற்றும் துன்ப அவலங்கள், பொருளாதாரத்தில் பெண்களின் பங்கு, பெண்களும் கல்வியும் முதலிய பல்வேறு விடயங்களை இவ்விதழ்கள் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. பெண்ணியம் சர்கருத்துருவாக்கத்திற்கு நாற்று முதன்மை இடத்தை வழங்கியுள்ளது.

4.3 விளக்கு :

விளக்கு முதல் இதழ் 1990ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் சிற்பி அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமிழீழக் கல்விக் கழகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. 1993 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் முதல் நெடுந்தீவு மகேஸ் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 2008ஆம் ஆண்டு வரையில் கிளிநொச்சியை மையமாகக் கொண்டு 30 இதழ்கள் வெளிவந்தன. அகவிழி, ஆசிரியம் ஆகிய கல்வியியல் சார்பான இதழ்களுக்கு நிகராக விளக்கு ஈழத்தில்

கல்வியியல் சார்பான முதல் இதழாக வெளிவந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆசிரியர் கல்வி மற்றும் வாண்மைத் துவம், கல்விப் பிரச்சினைகள், வகுப்பறை மற்றும் கற்பித்தல் சார்பான முகாமைத்துவம் தொடர்பான கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. அத்துடன் கற்றல் கற்பித்தல் தொடர்பான கதைப் பொருளை மையப்படுத்திய சிறுகதைகள், கவிதைகள் வெளிவந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஒவ்வொரு இதழும் 60 பக்கங்கள் கொண்டதாக A4 அளவில் வெளிவந்தது.

4.4 சாளரம்

“சாளரம்” முழுமையான மாணவர்கள் சார்பான இதழாகும். அதாவது கல்வியில் மாணவர்கள் காட்ட வேண்டிய அக்கறைகள் மற்றும் மாணவர்களின் கடமைப்பாடுகள் மற்றும் விழுமியங்கள், நாளைய தலைவர்கள் என்ற வகையில் ஆளுமை விருத்தி, தலைமைத்துவம், சமூகப் பெறுமானம், சமூக அக்கறை, தேசியப் பற்று என்பன வெளிக் கொணரப்பட்டன. 1991 யூன் மாதம் முதல் இதழ் வெளி வந்தது விவேக் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 25 இதழ்கள் 2007 ஆம் ஆண்டு வரையில் வெளிவந்தன.

4.5 வழிகாட்டி

இவ்விதழ் முழுமையான அரசியற்கல்வி சார்ந்த இதழாகும் அதாவது தூயவன் அரசறிவியல் கல்லூரியிலிருந்து வெளிவந்தது. தேசிய, மற்றும் சர்வதேச அரசியல் மாற்றங்கள் மற்றும் புறந்தள்ளப்பட்ட விடுதலைப் போராட்ட உலக வரலாறுகள், போரியல் சாதனைகள், உலகப்போரின் திருப்பு முனைகள் என்பன இவ்விதழில் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. உலகத் தலைவர்களின் வரலாறுகள் தமிழ்த் தேசிய விடுதலை போராட்டத்தில் மரணித்தவர்களின் வரலாறுகள் என்பன வெளிவந்தன. கவிதை மற்றும் சிறுகதை களும் வழிகாட்டியில் வந்திருந்தன.

4.6 ஊக்கி

முழுமையான சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி சார்பான இதழாகும். இவ்விதழ் பொருமியம் என்ற அமைப்பால் வெளியிடப்பட்டது.

5. முடிவுரை :

ஒரு சமூகத்தின் குறித்த காலத்தின்

அசைவியக்கம் தொடர்பான அறிக்கைக்கு அக்காலத்தில் வெளிவந்த தொடர்புடைய சாட்சியங்கள் என்பர். அதற்கு 1990 முதல் 2009 வரையான காலப்பகுதியின் தமிழ்த் தேசியம் சார்பான போரியல் வரலாற்றினையும் அதன் அசைவியக்கத்தையும் அறிந்து கொள்வதற்கு அந்த சமூக அமைப்பில் சமூகக் கட்டுமானத்தில் வெளிப்பட்ட அல்லது வெளிக் கொணரப்பட்ட பத்திரிகைகள் மற்றும் சஞ்சிகைகள் அதாவது இதழ்கள் உற்ற சாட்சியங்களாக உள்ளன.

இவை பற்றிய ஆய்வுகள் முறைமையாக மேற்கொள்ளப்படும்போது அதன் அசைவியக்கமும், அது சமூகத்தில் ஏற்படுத்திய நகர்வுகளும், தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் பயணிப்பில் அதன் வகிபாகமும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளப்படும். இதற்கு வெளிவந்தவைகள் சரியாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இவற்றின் உரித்துடையோர் இல்லையாயினும் யாரோ ஒருவரின் அல்லது பலரின் பாதுகாவலில் இவைகள் இருக்கும். ஆகவே இதழ்கள், பத்திரிகைகள் தொடர்பில் முழுமையான ஆய்வினை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இக்கட்டுரை ஒரு தொகுநிலை ஆய்வே தவிர திறன்நிலை சார்ந்த ஆய்வல்ல. இவை எல்லாவற்றையும் மீள்பார்ப்பதற்கான ஒரு முயற்சி, ஆனால் ஆய்வு நிலையில் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் நிறையவே உள்ளன. அவற்றை நோக்கிய பயணிப்பினை உயர் ஆளுகை கொண்ட ஆய்வாளர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆய்வுக்கான களத்தை உயர்கல்வித் தளங்கள் திறந்து விடுதல் அவசியம்.

உசாத்துணைகள் :

1. வெளிச்சம் பவள இதழ் : கார்த்திகை மார்ச்சு 2001: விடுதலைப் புலிகள், கலை, பண்பாட்டுக்கழகம்
2. நாற்று 1-30 இதழ்கள் தமிழீழப் பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனம்: புதுக்குடியிருப்பு
3. வழிகாட்டி: இதழ் 22: தை - மாசி 2005 : தூயவன் அரசறிவியல் கல்லூரி, கிளிநொச்சி
4. நேர்காணல். நெடுந்தீவு மகேஸ் 01.10.2012 காலை 1100 முதல் 1200 மணிவரை
5. சண் தவராஜா. தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் பயணத்தில் ஊடகர்களின் பங்கு முகநூல் : சண்முகம் தவராஜா

(நன்றி குளம் - போர்க்காலச் சிறப்பிதழ்)

ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியம் பரம்பரைக்கு வித்திட்ட “பாரதி”

■ தெளிவத்தை ஜோசப் ■

“இலங்கை முற்போக்கும் எழுத்தாளர் சங்கமும் ஈழத்தின் தமமிழலக்கிய தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியும்” என்பது பற்றிய ஒரு வரலாற்று நோக்குக் குறிப்பெழுதிய பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“1946-ல் இச்சங்கம் தோன்றுவதற்குக் காரணமாயிருந்தோர் அக்காலத்தில் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினர்களாக விருந்த கே.ராமநாதன், கே.கணேஷ் ஆகியோரே இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உந்துதலையும் ஆற்றுப் படுத்தலையும் அடிக்கல்லாகக் கொண்டு இந்தியாவில் கே.ஏ.அப்பால் முதலியோரின் தலைமையில் தோன்றிய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் போன்று ராமநாதனும் கணேஷும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தனர். (புதுமை இலக்கியம் தேசிய ஒருமைப் பாட்டு மாநாட்டு மலர் - 1975) இதே 1946-ல், இதே கே.கணேஷும், ராமநாதனும் கூட்டாசிரியராக இணைந்து “பாரதி” சஞ்சிகையை வெளியிட்டனர்.

“விஞ்ஞான முடிவுகளில் புரட்சி ஏற்படுத்திய அணுசக்தி போல், தமிழ் மொழிக்குப் புதுமைப் போக்களித்த மகாகவி பாரதியின் பெயர் தாங்கி வருகிறது இந்த இதழ். மகாகவி பாரதி தமிழுக்குப் புது வழி காட்டியது போலவே எமது பாரதி இதழும் “கண்டதும் காதல் கதைகள்” மலிந்து விட்ட இன்றைய தமிழிலக்கியப் போக்கிற்கும் புதுவழி காட்டும்.

“ஏகாதிபத்தியத்தை அழிக்கக் கவிபாடிய பாரதியார் முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்க முழுமைக்கும் பொது வுடைமையான ஒப்பில்லாச் சமுதாயத்தை ஆக்கவும் கவி பாடினார். அவர் காட்டிய அந்தப் பாதையில் பாரதி யாத்திரை தொடங்குகிறது. இந்தப் பணிக்கு வேண்டியது தமிழர் ஆதரவே” என்னும் தலைவங்கத்துடன் 1946-ம் ஆண்டு தை மாதம் “பாரதி” முதல் இதழ் வெளிவந்தது. ஆண்டுச் சந்தா ஆறு ரூபாய். தனிப் பிரதி அரை ரூபாய் என்னும் அறிவிப்புடன் எழுத்தாளர்களுக்கான ஒரு வேண்டுகோளும் இருக்கின்றது. “கட்டுரை, கதை கவிதை, ஓவியங்களை” பாரதி வரவேற்கிறது. பிரசுரிக்கப்படுவனவற்றிற்குச் சன்மானம் வழங்கப்படும். “எழுத்தாளர்களைக் கனம் பண்ண வேண்டும்” என்னும் இலக்கியச் சிற்றேடுகளின் குறிக்கோளைப் பாரதி” தனது முதல் இதழிலேயே ஆரம்பித்து வைத்துள்ளமை இதிலிருந்தும் புலனாகிறது.

முதல் இதழின் அட்டையை அலங்கரிப்பது களத்து மேட்டில் நெல்லிடிக்கும் காட்சி. பாரதி என்னும் பெயருக்குப் பொருத்தமான “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை” செய்யும் இந்தப் படத்தை “லங்கா” சிங்கள மாசிகை தந்துதவியதாகவும்

ஒரு குறிப்பு போட்டுள்ளார்கள்.

முதல் இதழில் எழுதியுள்ள எழுத்தாளர்கள் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்பும் ஒரு முக்கியமான அம்சமாக விளங்குகிறது. இந்த இதழில் அ.ந.கந்தசாமியின் “வழிகாட்டி” என்னும் சிறுகதையும் மார்க்சிம் கார்க்கியின் “கோமாளி” என்னும் மொழி பெயர்ப்புக்கதையும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இசை மன்னன் லுட்விக்வான் பெதோவன் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் சி.ஆர்.கே.மூர்த்தியின் கட்டுரையும் கொடிய நோயான குஷ்டரோகம், ஏன், எப்படி உண்டாகிறது, பரவுகிறது. இந்நோய் ஒருவனைப் பிடிக்கத் தொடங்கியுள்ளது என்பதற்கான ஆரம்ப அறிவுறுகள் என்ன? என்பது போன்ற பயனுள்ள தகவல்களைத் தரும் நீ.ரா.பூர்ணி வாசனின் “பெருநோய்” என்னும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையும், “புதிய மலாயா” என்னும் ராமசாமியின் கட்டுரையும் இதழ்க்கு அணி செய்யும் அருமையான விஷயங்கள்.

இசை மன்னன் பற்றியும் பெருநோய் பற்றியும் எழுதியுள்ள இருவரும் பெங்களூர் “டாடா” விஞ்ஞானக் கழகத்தில் ஆராய்ச்சி நடத்தும் இளம் விஞ்ஞானிகள் என்று எழுத்தாளர் அறிமுகப்படுத்தி கூறுகிறது.

சென்னைக்குக் கிழக்கே சுமார் 1500 மைல் தூரத்தில் மலாயா இருக்கிறது. கிழக்காசிய மக்களை உய்விக்க வேண்டுமென்று ஜப்பான் அடிக்கடி கூறுகிறதல்லவா. அதே கிழக்காசியாவில் தான் மலாயாவும் இருக்கிறது. மூன்று பக்கம் கடலும், நான்காவது பக்கமான வடக்கே தாய்லாந்தின் எல்லைப் புறத்தையும் உடைய ஒரு அழகான தீபகற்பம் இது. சுமார் 500 மைல் நீளமும் 250 மைல் அகலமும் கொண்ட இந்தப் பிரதேசம் முழுதுமே கொழுத்துச் செழித்த பூமி. எந்தப் பக்கம் திரும்பினாலும் ரப்பர் மரங்களும், செடி கொடிகளும் கண்ணுக்கும் மனதுக்கும் குளிர்ச்சி தரும் பூமி. காடுகளும் மலைகளும், ஆறுகளும் அருவிகளும் இந்நாட்டை வளம்படுத்துகின்றன” என்று ஆரம்பித்து சுவையாகச் செல்கிறது புதிய மலாயா கட்டுரை.

“ஹோட்டல்கள் - சினிமாக்கள் - ஓட்டை டிராம்கள் முதலியவற்றையே பிற நாடுகளில் காணும் கட்டுரை ஆசிரியர்களுைய வாசித்து புளித்துவிட்ட தமிழர்களால் வெ.ராமசாமியின் புதிய மலாயா உற்சாகத்துடன் வரவேற்கப்படும் என்று நம்புகிறோம்.

இந்த மூன்ற கட்டுரைகளைத் தவிர்த்து, “வாழத் துணிந்தவன்” என்னும் தலைப்பில் நவயுக எழுத்தாளன் “ரால்ப் பாக்ஸ்” பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்பை “கிருபா” என்னும் புனைபெயருக்குள் இருந்து எழுதியுள்ளார், கே.ராமநாதன். பேனை பிடித்த கரங்களிலே போர்க் கருவி ஏந்தி போர்

முனையின் தீப்புயலில் கருகி மாய்ந்த பாக்கலைப் பற்றிய வீரவரலாறு இந்தக் கட்டுரை.

“கலாநேசன்” என்னும் பெயரில் கே.கணேஷ் எழுதியுள்ள பாரதியார் கவிதையும் யோகி சுத்தானந்த பாரதியார் எழுதியுள்ள “குயிலிசை” என்னும் கவிதையும் இந்த முதல் இதழில் வெளியாகி இருக்கின்றன.

“தமிழ் தமிழுக்காகவே என்று தம் கூட்டத்திற்குள்ளேயே மொழியைச் சிறைப் படுத்திக் கொண்ட பண்டிதர்களின் இரும்புப் பிடியினின்று அதனை மீட்டு மக்கள் சொத்தாக்கினான் பாரதி. பாரதி பரம்பரை நாங்கள் என்று இன்று ஐம் பமடிக்கும் எழுத்தாளர் கோஷ்டி கலை கலைக்காகவே என்று அதே பல்லவியை வேறு இராகத்தில் பாடுகிறது. தமிழைச் சிறைமீட்ட பாரதியார் செய்த சேவையே இந்தப் பாரதியின் இலட்சியமும்” என்னும் இந்த முதல் இதழ் தலையங்கத்தின் மூலம் பாரதி எந்தவிதமான இலக்கியக் கொள்கையுடன் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளது என்பதை கே. ராமநாதனும் கே.கணேஷும் ஒளிவு மறைவின்றித் தெளிவுபடுத்தி விடுகின்றனர். இதைக் கூறும் போது எனக்கு “சரஸ்வதி” நினைவும் வருகிறது.

“என் பெயருக்கு இருக்கும் அரசியல் வர்ணம் எனது பத்திரிகைக்கும் வந்து விடக் கூடாது என்பதற்காகவே கொஞ்சம் அரசியல் பூச்சுத் தெரியாத பெயராக இருக்கட்டும் என்று “சரஸ்வதி” என்ற பெயரை எனது பத்திரிகைக்குத் தெரிவுசெய்தேன்” என்று விஜயபாஸ்கரன் கூறியுள்ளார்.

ஆனால் பாரதியின் ஆசிரியர்களோ அந்தப் பூச்சுப் புலப்படவே பத்திரிகையை நடத்திக் காட்டினர்.

இலக்கிய ஆர்வம் என்பது மட்டுமின்றி இலக்கிய நோக்கம் பற்றிய சிந்தனையுடனும் வெளிவந்த பாரதி பற்றி ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர்களும் விமர்சகர்களும் ஒன்றும் கூறாமல் விட்டுவிட்டது வியப்பாகவே இருக்கிறது.

தமிழ் இலக்கியத்தில் கருத்துப் புரட்சியைக் காண விரும்பிய ப.ஜீவானந்தம் அவர்களின் நெருங்கிய தோழரும் சிறந்த பேச்சாளரும், ஜனசக்தியின் ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்தவருமான ஐ.மாயாண்டி பாரதி திரு. கே.கணேஷின் ஆப்த நண்பர். ஜனசக்தியில் கே.கணேஷின் படைப்புக்கள் வெளிவந்தன. ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதராவதற்காகத் திரு.வி.க. விடம் தமிழ் படிக்கச் சென்ற இவருக்கு இடதுசாரிகள் பலருடன் பழகவும் கலந்துரையாடவும், எழுதவுமே பிடித்திருந்தது.

கே.ராமநாதன், மாயாண்டி பாரதி, சக்திதாசன், சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் சேர்ந்து சென்னையிலிருந்து வெளியிட்ட “லோக சக்தி” முதல் இதழிலேயே கே. கணேஷின் படைப்பு வெளிவந்திருந்தது. கே. ஏ. அப்பாஸ், முல்க்ராஜ் ஆனந்த், பிரேம்சந்த் போன்றோர்களோடும், தமிழ் நாட்டின் பழம் பெரும் எழுத்தாளர்கள் சகலருடனும் புதுமைப் பித்தன் உட்பட பழகியவர் கே. கணேஷ். இந்தப் பழக்கத்தின் நெருக்கம் காரணமாக அங்கேயும் அப்பாஸ் முதலியோருடன் சேர்ந்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்கினார். பெரும் பான்மையான நாடுகளுக்குச் சென்றுள்ள திரு.கே.கணேஷ் அந்த நாட்டின் எழுத்தாளர்கள், இலக்கியங்கள் இவற்றுடனேயே கூடுதலான தொடர்பு கொள்பவர். தமிழ்ப் பண்டிதர் ஆகாமலே இலங்கை திரும்பிய கே.கணேஷ் தனது வெளிநாட்டு எழுத்தாளர் தொடர்புகளைத் துண்டித்துக் கொள்ளாது வைத்துக் கொண்டே இருந்தார்.

அப்போது நியூ ரைட்டிங்ஸ் என்ற வெளியீடு பென்குயின் புகல் வெளியிட்டாளர்களால் வெளியிடப்பட்டது. ஓர் ஏழு இதழ்களே வெளிவந்த இந்தப் “புது எழுத்துக்கள்” பாசில் எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தை மேற்கொண்டிருந்தன. நியூ ரைட்டிங்ஸ் முதல் இதழில் இத்தாலிய எழுத்தாளர் இக்னேசியஸ் சிலோனியினுடையதும் முல்க்ராஜ் ஆனந்தினுடையதும் படைப்புக்கள் வெளிவந்திருந்தன. நியூ

ரைட்டிங்ஸ் கணேஷைத் தேடிவரும் போது நாமும் ஏன் இதுபோல்... எனும் ஓர் உந்துதல் ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருந்ததால், அப்போது இலங்கையில் இருந்த கே.ராமநாதனுடன் கலந்தாலோசனை செய்தார். அப்போது இலங்கையில் ஏற்பட்டிருந்த மலையாள இலக்கியத்தின் தாக்கமும், உத்தம பாலையம் நண்பர் ரா.நாராயணசாமி 1930 களில் நடத்திய பாரதி இதழின் நினைவும், எல்லாமாகச் சேர்ந்து 1946 தை பிறந்தவுடன் கே.கணேஷ், கே.ராமநாதன் வெளியிட்ட “பாரதி”க்கான வழியும் பிறந்துவிட்டது.

முதல் இதழின் அட்டைப் படத்தை, பாரதிக்கு வழங்கிய, “லங்கா” சிங்கள் இதழின் ஆசிரியராக அப்போது இருந்தவர் திரு.ஆனந்த திஸ்ஸ டி. அல்விஸ் அவர்கள் தான் என்பதும் குறிப்பிடக் கூடியதே.

கலாநேசன் என்னும் பெயரில் கே.கணேஷ் எழுதியுள்ள கவிதை புதுமைக்கவி பாரதி உதித்த காலத்தை நினைவுபடுத்துகிறது.

“தாய்மொழி என்றொரு
மொழியும் உண்டோ என்று
தமிழ் மக்கள் ஈய
முற்றிருந்த காலம்
பேயரசர் கொடுஞ்செயல்கள்
தமை எதிர்த்தப்
பேசுதற்கும் ஆண்மையற்றிருந்த காலம்
இப்படி இருந்த தமிழ்
மக்களையும் புலவர்களையும்,
உரிமை உணர்வளித்தவரை
விழிக்கச் செய்து
போர் செய்யும் திற
னளித்த ஊக்குவித்த
புலவர் பிரான்
பாரதியார் நாமம் வாழி”

என்கிறார் கவிஞர்.

இராகம் - பேஹாக், தாளம் ஆதி. என்னும் குறிப்புடன் வெளிவந்திருக்கும் யோகி சுத்தானந்தா பாரதியின் “குயிலிசை” என்னும் கவிதை யோகியார் பாரதிக்கென்றே எழுதிய கவிதையாகும்.

“மானிட வாழ்விலே
வானமுதம் பொழியும்
ஆனந்தப் பண்ணொலிப் பாய் - குயிலே
அன்பான கண்மணியே”
என்று ஆரம்பிக்கும் தன் கவிதையை
“நெஞ்சினிலே வஞ்சமின்றி
நேர்மை கடைப்பிடித்தே
அஞ்சாத சுதந்திரத்தில் - குயிலே
ஆடிக்களித்திடுவோம்.
சத்திய யுகம் வர
ஈயரச நிறைபெற.
சத்த சக்தி ஓம் என்றே - குயிலே
சுதந்திரமாய்ப் பாடுவோம்”

என்று முடிக்கிறார் அரவிந்தாசிரமத்தில் யோக சாதனையில் ஈடுபட்டிருக்கும் சுத்தானந்த பாரதியார். நமது “பாரதி”யிலும் பங்கு பற்றிக் கவிதை ஒன்று உதவியாயிருக்கிறார் என்னும் குறிப்பும் இருக்கிறது.

புதுமை இலக்கியத் தந்தை ரஷ்யப் புரட்சி அளித்த இலக்கியக் கொடை மார்க்ஸிசம் கார்க்கியின் கதை, முற்போக்கை முழுமூச்சாகத் தழுவிக்கெண்ட அ.ந.சுந்தராமியின் கதை, ஸ்பெயினில் பாசிஸத்தை எதிர்த்து வீரப்போரிட்டு மரணம் ஏந்திய நவயுக எழுத்தாளன் “ரால்ப் பாக்கைஸ்” பற்றிய கே.ராமநாதனின் கட்டுரை ஆகியன, “பாரதி” இதழின் இலக்கியக் கோட்பாட்டை, முதல் இதழிலேயே உறுதிப்படுத்துகின்றன.

“பாரதி” இரண்டாவது இதழ் மாசி மாதமே வெளிவந்திருக்கின்றது. (1946-ல் தை முதல் இதழ் - மாசி இரண்டாவது இதழ்)

முதலாம் இதழுக்குத் தமிழ் மக்கள் அளித்த வரவேற்பு இரண்டாம் இதழினை உற்சாகத்துடன் கொண்டு வரத்தூண்டு கோலாக இருந்தது. அரை ரூபாவிலை அதிகம் என அன்பர்கள் குறை கூறியுள்ளார்கள். அச்சச் செலவு அதிகமான தனி காரணமாகவே அவ் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மேல் வரும் இதழ்களை அதிக பக்கங்களுடன் படங்களுடன், உயரிய காசுதித்திலும் வெளியிட முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். என்று ஆசிரியக் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. ஆனாலும் பாரதி கடைசி இதழ் வரை நாற்பது பக்கத்துக்கு மேல் செல்லவில்லை. உயரிய காசுதித்தில் அடிப்படவில்லை. படங்கள் கூடுதலாக இடம் பெறவில்லை. இதிலிருந்தே இருந்திருந்து கிடைத்த கடைசிப் பக்க ஒரே விளம்பரத்துடனும், அரை ரூபா விலையுடனும் அச்சச் செலவு இத்தியாதிகளைச் சமாளிக்க முடியாமலே பாரதி வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது புலனாகிறது.

இரண்டாவது இதழின் அட்டையை அலங்கரிப்பவர் புரட்சி வீரர் பகவத் சிங். அட்டைப் படக் கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார் கே.கணேஷ்.

வெறும் விவாத சபையாக இருந்த இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இந்தியாவின் சுதந்திரம் கேட்கும் ஸ்தாபனமாக 1928-ல் கல்கத்தாவில் நடந்த மகாநாட்டில் மாறியது. குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்துக் கேட்டு, அது கிடைக்காமல் போகவே சுதந்திரமே இலட்சியம் என்று கொடி உயர்த்தியது. அரசியலில் தீட்சண்யமுள்ள வாலிபர்கள் பலர் தொழிற்சங்கம் ஏற்படுத்தித் தொழிலாளர் உரிமைக்காகப் போராடினர். இவர்களின் சுதந்திர உணர்வை மழுங்கடிக்கும் எண்ணத்துடன் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இங்கிலாந்தின் பிரபல வழக்கறிஞர் சைமன் பிரபுவைத் தலைமையாகக் கொண்ட ஒரு கமிஷனை அனுப்பியது. கொதித்தெழுந்த பொதுமக்கள் “சைமனே திரும்பிப்போ” என்று ஒன்று பட்டுக் கறுப்புக் கொடிகாட்டினர். 1928 அக்டோபர் 30-ம் திகதி இந்தக் கமிஷன் பாஞ்சாலத் தலைநகரான லாகூரை அடைந்தது. அச்சமயம் எதிர்ப்புக் கோஷ்டிக்குத் தலைமை தாங்கியவர் லாலாஜபதி ராய். பொலிசாரின் தாக்குதலுக்குள்ளான லாலாஜி இரண்டு வாரத்தின் பின் மரணமானார். இவரின் மரணத்தால் கொதித்தெழுந்த பாஞ்சால யுவர்களில் “பகவத்சிங்”கும் ஒருவர். அவர் செய்த வீரப் புரட்சிச் செயல்களை சுவைபட ஒரு வீரர்க்கதை போல் தந்திருக்கின்றார் கணேஷ்.

லாகூர் சதி வழங்குச் சட்டம் என ஒன்றைச் சிருஷ்டித்து வக்கில்கள் ஆஜராகாமலே வழக்கை விசாரித்துத் தண்டனையளிக்கவும் விசாரணைச் சபைக்கு உரிமையளித்தது அரசாங்கம். 1930ம் வருடத்தில் லாகூர் சதி வழக்குச் சட்டத்தின் கீழ் குற்றவாளியாகக் கருதப்பட்ட பகவத்சிங் 1931 மார்ச் 23ம் திகதி தூக்கிலிடப்பட்டார்.

சாவதற்கு முன் பகவத்சிங் தனது தம்பிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் “நான் இறப்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. உன்னதமான இலட்சியத்துக்காக உயிர் விடுகிறேன்” என்று கவலையை மறந்து மக்களுக்குச் சேவை செய்வதையே உன் கடமையாகக் கொள் என்று எழுதினார்.

“இது அவர் தம்பி குல்தார் சிங்கிற்கு மட்டும் கூறியதல்ல” என்று கட்டுரையை முடிக்கிறார் ஆசிரியர்.

வீரர் பகவத்சிங் போன்றவர்களின் படத்தை அட்டையில் போடவும் ஓர் இலக்கியத் துணிவு வேண்டும்.

“திரண்டு வரும் புரட்சிச் சக்தியின் முன்னறிவிப்பே இது” என்று வாக்குமூலம் கொடுத்து மரணத்தை ஏற்றுக் கொண்ட வீரர் பகவத் சிங்கின் வீர வரலாறு சகலரும் அறிந்திருக்க வேண்டிய ஒன்றே.

மக்களுக்கு சேவை செய்வதற்காக மரணத்தையும்

துச்சமெனக் கருதி ஏற்றுக் கொண்ட வீரர்கள் இருவரைப் பற்றி முதல் இதழில் கே.ராமநாதனும் இரண்டாவது இதழில் கே.கணேஷும் எழுதியுள்ளார்கள்.

கவிதைப் பகுதியில் இலங்கையின் உயர்வையும் உயர்வற்றதையும் காட்டும் “எங்கள் இலங்கை” க.இ.சரவண முத்துவின் “எங்கள் பாரதி” சோ.நடராஜனின் பாதகாணிக்கை அடிமைத்துவத்தின் சின்னங்கள் என்னும் சிப்பியின் கவிதை, பண்டிதரின் “மாரி” எனும் வர்ணனைக் கவிதை என்று ஐந்து கவிதைகள் இந்த இரண்டாவது இதழில் வெளியாகி இருக்கின்றன. “இத்தனை கவிதைகளுமாகச் சேர்ந்து இந்தப் பாரதியை ஒரு கவிதை மலராகவே செய்து விட்டன” என்று கூறியுள்ளார்கள் கூட்டாசிரியர்கள்.

அட்டைப் படத்தைக் கொஞ்சம் கூர்மையாகப் பாருங்கள். பாரதியின் “பா”வுக்கு முன்னே ஒரு கம்பிரமான பாரதியின் முகம் தெரிகிறதல்லவா!

பாரதி எழுத்துடன் அந்த முகத்தையும் வரைந்து முகப்போவியத்தை அமைத்துக் கொடுத்தவர் ஓவியர் ஆர். எஸ். ஆர். கந்தப்பா! யார் இந்த ஆர். எஸ். ஆர். கந்தப்பா!

பாரதி இதழ்களின் முகப்போவியத்துடன் அட்டை அமைப்புக்களையும் அழகாகச் செய்தவர். “கிறாண்ட்” அட்வர்டைசிங் முதல்வர் ரெஜி கந்தப்பா அவர்கள் தான்.

முதல் இதழில் ஆரம்பமான டாக்டர் நீ. ரா. ஸ்ரீனிவாசனின் பெருநோயும், வெ. ராமசாமியின் புதிய மலாயாவும் இந்த இரண்டாவது இதழில் நிறைவு பெறுகின்றன. கதைகளை மட்டுமே தொடரும் என்று போட்டு, அதுவும் திடுக்கிடவைக்கும் ஓர் இடத்தில் தொடரும்” என்று போட்டு வாசகனை அடுத்த இதழை வாங்கப் பண்ணும் ஒரு யுக்தியைக் கடைப்பிடிக்கும் சராசரி பத்திரிகை எண்ணங்களைக் கைவிட்டு, அறிவியல் கட்டுரைகளை, வாசிப்பதன் மூலம் வாசகன் பயனடையும் கட்டுரைகளையும் “தொடரும்” போட்டு அடுத்த இதழில் முடிக்கும் துணியை பாரதியில் காணக்கிடைக்கிறது.

முதல் இதழில் “இதழுக்கு எழுதியவர்கள்” என்ற மகுடத்தின் கீழ் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய சின்னச் சின்ன அறிமுகங்கள் இடம் பெற்றன. இரண்டாவது இதழிலிருந்து இந்தப் பகுதி “இந்த இதழில்” என்று மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது. “இந்த இதழில்” பகுதியில் “இவ்விரு கட்டுரைகளும் இந்த இதழில் முடிகின்றன. இந்த நண்பர்களின் உபயோகமான கட்டுரைகள் பாரதியில் அடிக்கடி இடம் பெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்” என்று கூறிவைக்கிறார்கள் ஆசிரியர்கள். வளரும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு நிறையவே செய்ய வேண்டும், அதுவும் நம்மாலானதைச் செய்ய வேண்டும் என்னும் நம்பிக்கையும் ஆசையும் இந்தத் துணிச்சல் முயற்சிகள் மூலம் பிரகடனப்படுத்தப் படுகின்றன.

மலாயா மக்களில் சீனர்கள், இந்தியர்கள் மலாய்க் காரர்கள் ஆகியோரின் அபிலாஷைகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் அவர்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து நடத்தி வரும் போராட்டத்தின் தன்மையை உணர்ந்து கொள்ளுவதற்கும் மலாயாவின் மக்களையும் அவர்களது சமுதாய அமைப்பு முறைகளையும் தெரிந்து கொள்வது அவசியம். மலாயாவில் சீனர்களின் ஐனத்தொகை சுமார் 25 இலட்சம். ஈயச் சுரங்கங்களில் தொழில் செய்வோர் அனைவருமே சீனர்கள். கப்பல்களில் சாமான் ஏற்றுவது இறக்குவது, கப்பல்களை மராமத்துச் செய்யும் பகுதியில் தொழில் செய்வது அனைவரும் சீனர்கள். மலாயாவின் ரப்பர் தோட்டங்களில் 25 சதவீதமான சீனத் தொழிலாளர்கள் மட்டுமே வேலை செய்கின்றனர். இந்த ரப்பர் தோட்டங்களில் பெரும்பாலானோர் இந்தியர்களே. அதுவும் கூடுதலாக இந்தியத் தமிழர்களே. வெள்ளைக்காரர்களுக்குச் சொந்தமான இந்தப் பெரிய ரப்பர் தோட்டங்களில் கூலி வேலை செய்யும் இந்தியர்கள் மீது தமிழர்கள் மீது வெள்ளைக்காரர்களுக்குப்

பிரியும் அதிகம். தமிழர்கள் புத்திசாலிகள் என்பதால் அல்ல. என்ன சொன்னாலும் என்ன செய்தாலும் பேசாமல் சகித்துக் கொண்டு காலுக்குச் செருப்பாய்க் கிடப்பார்கள் என்பதால்தான். இதைக் கேட்கும் போது நமது மலையகத்துத் தேயிலை, ரப்பர் தோட்டத்து மக்களினது நினைவும் வரத்தான் செய்கிறது. இவர்களும் அவர்களைப் போலத் தானே! தங்களது முதலாளிமார்களுக்குக் காலுக்குச் செருப்பாய்....

பத்துக்கு ஒன்றாய் மிகச் சொற்ப அளவில் இந்த ரப்பர் தோட்டத்திலே வேலை செய்யும் சீனர்களை வெள்ளைக் காரர்களுக்குப் பிடிப்பதில்லை. காரணம் அவர்கள் சொன்ன படி கேட்பதில்லையாம். மலாய்க்காரர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளாகவும், மீன் பிடிப்பவர்களாகவுமே இருப்பார்கள். ரப்பர் தோட்டங்களிலும், ஈயச் சுரங்கங்களிலும் தொழில் செய்யும் மலாய்க் காரர்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம், காரணம் கூலித் தொழிலை அவர்கள் விரும்புவதில்லை....

இப்படியே மலாயாவை வெகு இயல்பாக, அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறார் வெ.ராமசாமி அவர்கள். பெரும் பாலானவர்கள் இன்றெழுதும் பயணக் கட்டுரைகளுக்கும் இதற்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உண்டு.

இந்த இரண்டாவது இதழில் இன்னொரு விசேஷமான கட்டுரையும் இடம் பெற்றுள்ளது. அதுவும் ஒரு யாத்திரைக் குறிப்புத்தான். என்றாலும், ஒரு முக்கியமான சர்வதேச சம்மேளனத்தில் முதன் முதலாக இலங்கை கலந்து கொண்டது பற்றிய கட்டுரை இது!

1954-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் உலகத் தொழிற் சங்க சம்மேளனம் பிரான்சின் தலைநகரான பாரிஸில் ஆரம்பமானபோது, இலங்கைத் தொழிலாளரும் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இந்த சம்மேளனத்தில் பங்குபற்ற விரும்பினார்கள். சிலோன் டிரேட் யூனியன் பெட்ரேஷன், டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரம சிங்கவையும், நா.சண்முகதாசனையும் பிரதிநிதிகளாகத் தெரிவு செய்து அனுப்பி வைத்தது. உலகத் தொழிற் சங்க மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு திரும்பிய திரு. நா.சண்முகதாசனே இந்த யாத்திரைக் குறிப்பை "பாட்டாளி பார்சிலே" என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ளார்.

சம்மேளனக் கூட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்பாகத் தான் கண்ட பாரிஸைப் பற்றியும் பாரிஸைப் பற்றி நினைக்கும்போது எழும் பாட்டாளி மக்கள் புரட்சிகள் பற்றியும் தான் கலந்து கொண்ட ஒரிரு கூட்டங்கள் பற்றியும் இந்த இதழில் எழுதியுள்ளார் திரு. சண்முகதாசன்.

இந்தக் கட்டுரை பற்றி "இந்த இதழிலே" பகுதியில் "இதன் தொடர்ச்சியான கட்டுரை அடுத்த இதழில் இடம் பெறும்" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் பிந்திய இதழ்களில் இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

இந்த இதழிலும் இரண்டு சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. மறுமலர்ச்சிக் குழு எழுத்தாளர் அ. செ. முருகானந்தனின் "உழவு இயந்திரம்" என்ற சிறுகதையும் அ.ந.கந்தசாமியின் "உதவி வந்தது" என்ற சிறுகதையும் இந்த இதழ்ச் சிறுகதைகள்.

பாடுபடும் பாட்டாளியின் விழிப்பில் தான் இருக்கிறது உலகின் பிரகாசமான எதிர்காலம் என்பதைக் கூறுகிறது "உழவு இயந்திரம்".

சீனாவின் ஒரு கோடியில் லெயாங் நகரில் நடந்த உண்மைச்சம்பவம் பற்றியது "உதவி வந்தது". சீன உள்நாட்டுப் போரில் நடந்த ஒரு நிஜ சம்பவத்தைக் கதையாகப் பின்னியுள்ளார் அ. ந. கந்தசாமி.

இதழின் கடைசி இரண்டு பக்கங்களின் கடை அங்கம் என்னும் ஒரு புதுப் பகுதி இந்த இரண்டாவது இதழில் இருந்து ஆரம்பமாகிறது. இந்த கடை அங்கம் அடுத்த அடுத்த இதழ்களில் "பலகணி" என்று பெயர் மாற்றம் கொண்டுள்ளது.

இந்த கடை அங்கம் பகுதியிலே அமெரிக்காவின் நிறத் துவேஷம் பற்றிய துணுக்குச் செய்திகள் இடம்

பெற்றுள்ளன. மாதிரிக்கு ஒன்றைத் தருகிறேன்.

"வாஷிங்டனில் ஒரு அந்தஸ்துள்ள வெள்ளை மது ஒரு நீக்ரோ வேலைக்காரியோடு ஒரு சமயம் சாப்பிட்டான். அதன் பயன் அவளை அறிமுகம் செய்து வைக்கும் போது ஹோட்டலின் சமையல்காரி என்று அறிமுகம் செய்தாராம் ஒரு மரியாதையான கனவான்.

பாரதி சஞ்சிகையின் கொள்கைப் பிரகடனம் போல் வெளிவந்துள்ளது ஒரு சின்னஞ்சிறு கவிதை. கவிதையின் தலைப்பு அடிமைத்துவத்தின் சின்னங்கள். கவிதை எழுதியவர் "சிப்பி".

இதுதான் கவிதை

உள்ளத்திலே தயக்கம்
செயலில் சோர்வு,
பயத்திலே மிதத்தல்
பலவீன உணர்வு
தன்னால் ஏதும் ஆகுமோ என்று
எந்நேரமும் நீள
சந்தேகங் கொண்டு
வாழாதல் வாய் நீள
வழுவழாப் பேச்சு!
அடிமைத்தவத்தின்
அறிகுறி இவையாம்.

சமுதாயத்தில் அரித்துக் கொல்லும் அழுக்குகளை, படம் பிடித்துக் காட்டி மனித நல்வாழ்வுக்கு வழிதேடும் வகையில் வெளிவந்த ஒரு புத்தொளிச் சஞ்சிகை பாரதி என்பதை ஒவ்வொரு இதழும் இனம் காட்டியே நின்றுது.

இலக்கியத்தின் போக்குகளை ஒரு கணிசமான அளவுக்கு நிர்ணயிக்கும் சக்தி பத்திரிகைக்கு உண்டு. பத்திரிகையின் இலட்சியங்களும், பத்திரிகைக்காரர்களின் கொள்கைகளும் அந்தந்தப் பத்திரிகையில் வெளிவரும் படைப்புக்களிலும் பிரதிபலிக்கவே செய்யும். அரசியல் பற்றிய தங்களது கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கெனவே தோன்றிய பத்திரிகைகள் கூட இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்குச் சேவை செய்துள்ள செய்திகளை அனுசரித்துச் செய்யப்படுபவை. அரசியல் கலவாத இலக்கியத்துக்கு மட்டும் என்று ஆரம்பிக் கப்பட்ட இதழ்கள் கூட நாளடைவில் அரசியல் விமர்சனங்கள் எழுதத் தொடங்குவதும் அரசியல் கேலிச் சித்திரங்கள் போடத் தொடங்குவதும் காலத்தின் தேவை கருதித்தான்.

ஏகாதிபத்தியத்தை அழிக்கக் கவி பாடிய பாரதியார் முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்க முழுமைக்கும் பொதுவுடைமையான ஒப்பில்லாத சமுதாயத்தை ஆக்கவும் கவி பாடினார். அவர் காட்டும் அப்பாதையில் பாரதி யாத்திரை தொடங்குகிறது, என்ற தனது கோட்பாட்டைத் துல்லியமாகவே கூறிக்கொண்டு வந்தது "பாரதி". அந்த 1940 களில் முற்போக்கு அரசியல் இயக்கமே பொதுமக்களிடையே பிரபலம் பெறாமல் இருந்த நிலையில் முற்போக்கு இலக்கியத்தையும் சேர்த்து வியாபிக்கச் செய்ய "பாரதி" ஏடு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஒரு நல்ல சகுனமாக, நம்பிக்கையாகத் திகழ்ந்தது. 1946 மார்ச்சில் வரவேண்டிய "பாரதியின்" மூன்றாவது இதழ் ஏப்ரல் இறுதியிலேயே வந்தது.

"பாரதி - புதுமை இலக்கியப் பேரிகை. (3-4) பங்குனி - சித்திரை" என்னும் குறிப்புகளுடன் இரண்டு மாதங்களுக்கு மாக ஒரே இதழ் வெளிவந்தது.

இலக்கியச் சிற்றேடுகள் இப்படி "மாதமொன்று" என்று கிளம்பி இரண்டு மாதத்துக்கொன்று என்று வருவதும், திடீரென வராமல் போய்விடுவதும் புதுமையல்ல.

1970 ஜனவரியில் ஞானராதம் சஞ்சிகையை வெளியிட்ட ஜெயகாந்தன் முன் அட்டையில் ஞானராதம் "1" என்று மாத்திரமே போட்டுக் கொண்டார். மாதமோ வருடமோ போடவில்லை. உள்ளே முதற் பக்கத்தில் 1,1970

என்று போட்டு ஆண்டைக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டார். மாதத்தைப் போடவில்லை. பிறகு ஓர் இதழ் ஒரு மாதம் விட்டு அடுத்த மாதம் வந்தபோது இப்படி ஒரு குறிப்பும் இருந்தது. “சென்ற மாதம் ஏன் ஞானரதம் வரவில்லை என்னும் கேள்வியுடன் இருப்பவர்களுக்கு ஒன்றைக் கூறிவைக்கிறோம். இது ஞானரதத்தின் சென்ற இதழுக்கு அடுத்த இதழ். அவ்வளவுதான். மாதந்தோறும் “இத்தனையாம் திகதியில் வரும் என்று நாங்கள் கூறவில்லையே” என்பதுதான் அந்தக் குறிப்பு. இது ஒரு கெட்டிக்காரத்தனமான சமாளிப்புத்தான் என்றாலும் தொடர்ச்சி விட்டுப் போவதும் ஓர் இலக்கியத் தரத்தையே நிர்ணயிக்கிறது.

பாரதியின் மூன்றாவது இதழ் அட்டையை அலங்கரிக்கும் படம் சோவியத் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியையும் விவசாயப் பெருக்கத்தையும் கலையருவில் சித்திரிக்கும் ஓவியம். இந்த ஓவியத்தைச் சிருஷ்டித்த கலைஞர் வே. ராமகிருஷ்ணாவுக்கு 1939-ல் இந்த அரிய சிருஷ்டிக்காக ஸ்டாலின் பரிசு கிடைத்தது. சத்தியல் தொழில் வளர்ச்சியையும் அரிவாள் விவசாயத்தின் அறுவடையையும் குறிக்கிறது. இந்த ஓவியத்தின் சிறப்பை உணர்த்தும் வகையில் பாரதி இவ்வோவியத்தைத் தனது அட்டையில் தாங்கி வந்தது. இதே படம் தாமரையில் 1974 நவம்பரில் அட்டைப் படமாக வெளியிடப் பட்டது என்றாலும், தாமரையில் வந்ததை விட பாரதியின்படமே தெளிவாக இருக்கிறது.

மூன்றாவது இதழ் பாரதி வந்த போதுதான் “மறுமலர்ச்சி” முதல் இதழ் வந்தது. அதாவது மார்ச் 1946-ல் இலக்கிய ரசனையின் அடிப்படையில், அடிக்கடி சந்தித்து ஆனந்தவிகடன், கலைமகள் போன்ற தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த கதைகள் நாவல்கள் பற்றிப் பேசி, விவாதித்து, விவாதித்து அந்த ஆர்வத்தால் ஒரு சங்கம் அமைத்து, சங்கத்தின் இதழாக மறுமலர்ச்சி என்னும் கையெழுத்துப் பிரதியை வெளியிட்டனர். இதே மறுமலர்ச்சி அச்ச வாகனம் ஏற, ஏறத்தாள நான்கு ஆண்டுகள் பிடித்தன. “மறுமலர்ச்சி” இயக்கத்துக்கும், இதழுக்கும் மூல காரணமாய் இருந்தவர்களில் குறிப்பிடக்கூடிய சிலர், தி.வரதராசன், அ.செ. முருகானந்தன், நாவற்குழியூர் நடராஜன், அ.ந. கந்தசாமி ஆகியோர் அந்தக் காலத்தில் இருந்து வந்த பண்டிதர்களின் செல்வாக்கையும் அவர்களது கொடுந்தமிழ் ஆதிக்கத்தையும் ஆக்கிரமிப்பையும் எதிர்த்துப் போராடும் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தது மறுமலர்ச்சி.

அச்ச வாகனமேறிய முதல் “மறுமலர்ச்சி” இதழ் தன்னுடைய தலையங்கத்தைக் கீழ்க் கண்டவாறு திட்டியிருந்தது.

“தமிழ்ப் பூங்காவில் உள்ள மறுமலர்ச்சி இலக்கியச் செடியிலே இன்று ஒரு புதுமலர் பூத்திருக்கிறது. தமிழன்பர்களின் இதயங்களுக்கு இந்த மலரைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம். இதயத்தைக் கவரும் மணத்தினாலும், அழகு மிக்க தோற்றத்தினாலும் அன்பர்களை இந்த மலர் திருப்திப்படுத்தும் என்று நம்புகின்றோம்.

எழுத்தாளர்களும் இரசிகர்களும் சேர்ந்து ஆரம்பித்த பத்திரிகை இது. இதனுடைய வளர்ச்சி இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி. இதனுடைய இதயத்துடிப்பு தமிழ் இலக்கியம் தான்.

அரசியல், சமூக விஷயங்களைக் குத்திக் கிளறுவதற்காகவே ஒரு புதுமையான இலக்கியத்தை “மறுமலர்ச்சி” சிருஷ்டிக்கப் போவதில்லை. ஆனால், இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியிலே சமூகத்தின் வளர்ச்சி பின்னி வரும் என்பதை மறுமலர்ச்சி நிரூபிக்கும்.

மிகவும் கஷ்டங்கள் நிறைந்த சமயத்தில் இந்த இதழ் வெளியாகிறது.... என்று இந்த முதல் இதழ் தலையங்கம் “முகத்துவாரம்” என்னும் தலைப்பின் கீழ் தொடர்கிறது.

அரசியலை இழுத்து இலக்கியத்தில் போட மாட்டோம் என்று திட்டவாட்டமாகவே மறுமலர்ச்சி தனது

முதல் இதழிலேயே கூறிவிட்டது. இது பிடிக்காத முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணியினர் மறுமலர்ச்சி பற்றிக் கூறும்போதெல்லாம் “இலக்கிய நோக்கமின்றி குறிக்கோளின்றி வெறும் இலக்கிய ஆர்வத்தால் மட்டுமே தாபிதமாகி, பின்னாள் வாழ்ந்து மறைந்தது” என்றும் “நவீன இலக்கிய வகைகளினால் கவரப்பட்ட மறுமலர்ச்சிக்காரர்கள் இலக்கிய இலட்சியங்கள் பற்றி ஆழமான மதிப்பீடு எதுவும் இல்லை இலாது இணைந்திருந்தனர். அதன் காரணமாக நாவல் சிறுகதை போன்ற நவீன இலக்கிய வகைகளை ஈழத்தில் ஐனரஞ்சகப் படுத்தினர் என்றும், ஈழகேசரி இவர்களுக்குச் சரியாகப் பிரசுரகளம் அமைத்துக் கொடுத்திருந்தால் “மறுமலர்ச்சி” ஏடு தோன்றியிருக்காது என்றும், பலப்பல கூறி வந்துள்ளனர். தங்களின் இலக்கியக் கோட்பாட்டுடன் ஒத்துவராத “மறுமலர்ச்சி” பற்றி இப்படி எல்லாம் கூறி வந்த முற்போக்கு அணியினர் தங்களுடைய கொள்கைகளுக்கு அனுசரணையாகவும் இன்னும் அழுத்திச் சொல்லப் போனால் “அதற்காகவே என்றும் வெளிவந்த “பாரதி” இதழ்கள் பற்றி ஒன்றுமே பேசாதது பெரும் வியப்பானதே! ஒரு வேளை கே.கணேஷ் என்ற மலையகத் தமிழரும், கே.ராமநாதன் என்ற இந்தியத் தமிழரும் கூட்டாசிரியர்களாக இருந்து கொழும்பிலிருந்து பாரதியை வெளியிட்டதால் அவர்களது மேலான பார்வைக்கு பாரதி கிடைக்காமல் போயிருக்கலாம். இருப்பினும் இலங்கையின் முற்போக்கு எழுத்தாளர் பரம்பரைக்கு வித்திட்ட ஏடு இந்தப் “பாரதி” என்பதை ஒத்துக் கொள்ளவே வேண்டும்.

உண்மைகளை உண்மைகளாக ஒத்துக்கொள்ளும் மனம் படைத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணியில் பெரும் பான்மையினருள் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடியவரான மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா, கே. கணேஷின் படத்தை அட்டையில் பிரசுரித்த மல்லிகை இதழில் எழுதியுள்ளதையும் நன்றியுடன் நான் நினைவூட்ட விரும்புகின்றேன்.

“மலையகம் தந்த கலைப்புதல்வர்களில் ஒருவர்திரு. கே.கணேஷ். பழம்பெரும் எழுத்தாளர். கவிஞர். ஐக்கியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் கலாசாரப் பிரிவின் தலைவர்.

ஈழத்தில் ஆரம்ப காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இலக்கிய மன்றங்கள் செயல்படுவதற்கு முன் நின்று உழைத்தவர்களில் முக்கியமானவர், திரு. கே.ராமநாதனும், இவரும் சேர்ந்து பாரதி என்றொரு முற்போக்குச் சஞ்சிகையை வெளியிட்டார்கள். இம்மாசிகையில் பல புதுமைகளைச் செய்ததுடன் ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கிய பரம்பரைக்கு வித்திட்டு வைத்த பெருமையும் இதையே சாரும்.... (மல்லிகை ஏப்ரல் 1971)

பாரதி மூன்றாவது இதழ் தாமதமாகி விட்டதற்காக ஆசிரியர்கள் ஆரம்பத்திலேயே மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கின்றனர். பாரதி நேயர்களே இந்த இதழ் மிகவும் காலம் தாழ்த்தி வெளிவந்திருக்கிறது.

மன்னிப்பீர்களாக! அடுத்த இதழைக் கூடிய விரைவில் கொண்டுவர முயல்கின்றோம். கால தாமதமானாலும் கலை மணம் குன்றாது பாரதி மூன்றாவது இதழை நேயர்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றோம். இலக்கிய ரசனை மிகுந்த அன்பர்களின் சிந்தனையைக் கிளறும் கட்டுரைகள் இதிலே இடம் பெற்றுள்ளன” என்று “இந்த இதழ்” பகுதியில் குறிப்பிடுகின்றது பாரதி.

மறுமலர்ச்சி முதல் இதழில் பாரதி பற்றிய ஒரு சிறு அறிவிப்பு இருக்கிறது. இது விளம்பரம் அல்ல என்பதை “வரப்பெற்றோம்” எனும் தலைப்பு கூறுகிறது.

“பாரதி மாதவெளியீடு, கூட்டாசிரியர்கள் கே. ராமநாதன், கே.கணேஷ், காரியாலயம் ரொட்னி பிளேஸ்” கொட்டாறோட், கொழும்பு” என்பதே மறுமலர்ச்சியில் காணப்படும் குறிப்பு. பாரதி மூன்றாவது இதழில் விமர்சன விதி என்னும் பகுதியில் மறுமலர்ச்சி முதல் இதழ் பற்றியும்

எழுதியுள்ளார்கள்.

“மறுமலர்ச்சி மாதவெளியீடு. விலை - 30 சதம். 288, ஹொஸ்பிடல் ரோட், யாழ்ப்பாணம். ஆசிரியர்கள் தி.ச.வரதராசன், அ.செ.முருகானந்தன்.

பாரதி நேயர்களை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு மலர்ந்துள்ள மறுமலர்ச்சி முதல் இதழ் கிடைக்கப் பெற்றோம். இலங்கையர்கோனின் கட்டுரை சிந்தனையைக் கிளறுகிறது. வண்டிக்காரர்களுக்கு வந்த சண்டைக்கால யோசகத்தை வைத்து அ.செ. மு. பின்னியுள்ள சிறுகதை யதார்த்த சித்திரம். எழுத்தாளர்களும் இரசிகர்களும் சேர்ந்து ஆரம்பித்துள்ள இப்பத்திரிகைக்கு எமது வாழ்த்து. எழுத்தாளர் பேனா தயக்கமின்றி ஓடவும் இரசிகர்கள் ரசனை காயாமல் இருக்கவும் வேண்டுகின்றோம்.

இதே பகுதியில் இன்னும் இரண்டு விமர்சனங்கள் வந்திருக்கின்றன. சென்னையிலிருந்து கே.எஸ். வெங்கட ரமணி வெளியிடும் பாரதமணி பற்றியது ஒன்று. அ.சிதம்பர நாத பாவலர் இயற்றி “இலங்கையில் வாடும் இந்தியர்” எனும் நூல் பற்றியது மற்றது.

“பாரத மணி” பற்றிக் கூறும் போது “ஸ்ரீராமன் கே.எஸ். வெங்கட ரமணியை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்துவதென்பது அதிக பிரசங்கித்தனம். ஆங்கில தமிழ் எழுத்துக்கள் மூலம் நாட்டில் பிரபலமடைந்த எழுத்தாளர் இவர். தனது பாரதமணி இதழ்களை பாரதிக்கு விமர்சனத்துக்காக அனுப்பியுள்ளார். விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளுடன் சரித்திரக் கதைகளும் வேறு சமூக சம்பந்தமான கதைகளும் பிரசுரமாகி இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டைப் பிடித்துள்ள கதை வியாதியின் காற்றுப் பாரதமணிக்கும் அடித்திருக்கிறது.

கவி.அ.சிதம்பரநாத பாவலரின் “இலங்கையில் வாடும் இந்தியர்” என்னும் பாட்டுப் புத்தகம் தோட்டத்து மக்களின் துயர் பற்றியது. சிதம்பரநாத பாவலர் நமக்குப் புதியவர் அல்லர். பாமர கவியாக பத்திரிகை உலகு பலகாலமாக அறிந்தவர் இவர். தேயிலைத் தோட்டத்து மக்களுடன் வாழ்ந்தவர், பழகியவர். ஆதலால் அவர்களின் வாழ்க்கை முறைகளைச் சித்திரிப்பதில் நிபுணர். இந்த நூலில் பதின்மூன்று பாடல்கள் உள். பாரதியாருடைய பாடல்களின் சந்தத்தை அமைத்துப் பாடியிருக்கிறார். தொழிலாளர் துயர், பெண்கள் படும் துயரங்கள், துரோகிகளுக்குச் சாட்டை, புதுயுகம் பூக்குமா என்னும் ஏக்கம், ஆகிய பல பல சிந்தனைச் சிதறல்களைப் பாட்டாக வடித்திருக்கிறார். பாமரரஞ்சிதமான பாடல்கள். உள்ளமுருக்கும் கருத்துக்கள். ஆனாலும் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் உண்மை விரோதியான ஏகாதிபத்தி யத்தைப் பற்றிக் கவி விரலசைக்கவில்லை. அச்சப் பிழைகளும் ஏராளம்.

மறுமலர்ச்சி முதல் இதழ், பாரதமணி மாதப் பத்திரிகை, இலங்கையில் வாடும் இந்தியர் கவிதைப் புத்தகம் ஆகியன பற்றிய விமர்சனத்தை எழுதியுள்ளவர் கே.ராமநாதன். இவருடைய “கவிதையின் வருங்காலம்” என்னும் கட்டுரையும் இந்த இதழில் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

குற்றங்கள் எதிலிருந்து பிறக்கின்றன? வறுமை, பசி, சுரண்டல், கொடுமை, ஆதிக்கப் போராட்டம், பெண்ணடிமை, நிறத்தமிர், கோணல், சமூக அமைப்பு இவைகளிலிருந்தே குற்றங்கள் பிறக்கின்றன. எந்த நாட்டில் குற்றங்கள் இராது. அல்லது குறைவாக இருக்கும். அப்படியானதொரு சமூக அமைப்பு இந்த நாட்டில் உருவாக வேண்டும் என்னும் ஆவலில் உருவாக்கிக் காட்டுவோம் என்னும் துடிப்புடன், அதற்கான இலக்கு நோக்கி படிப்படியாகக் காலூன்றி நடந்த பத்திரிகை, “பாரதி”. ஒரு விடுதலைக்கான வேகம் இலக்கியத் தளத்திலிருந்தும் கிளம்ப வேண்டும் என்னும் நோக்கமே “பாரதி”.

“கவிதையின் வருங்காலம்” என்னும் கே.ராம நாதனின் விமர்சனக் கட்டுரை பற்றிக் கொஞ்சம் விரிவாகவே

எழுத வேண்டும்.

கவிதை மலர்ந்தது எப்படி? அதன் பரிணாமத்தின் கதை என்ன? சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் கவிதைக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன? அழியாத கவிதை எது? என்னும் பலவாறான கேள்விகளுக்கும் பதில் கூறும் வகையில் தான் எழுத இருக்கும் கட்டுரைகளுக்கு இந்தக் கட்டுரை ஒரு முன்னோட்டம் என்று கூறியுள்ளார் கே.ராமநாதன்

முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் கவிதை கவிஞர்களின் வாழ்க்கைப் படி மாறுதல் அடைந்தது. ஷேக்ஸ்பியர் பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் வாழ்வைப் பிணைத்துக் கொண்டவர். மில்டன் போன்றவர்கள் பூர்ஷ்வா சமுதாயத்தில் இருந்தனர். ஆனால், இங்கிலாந்தில் யந்திரப் புரட்சி நிகழ்ந்த பின் பிரபுத்துவ கலாசாரத்தின் சுவடே இல்லாமல் போய் விட்டது. முதலாளித்துவ சமுதாயத்துக்குக் கவிதை ஆர்வம் குன்றியதும் சிலகாலம் கவிதை அநாதையாகக் கிடந்தது. மத்தியதர வர்க்கத்திடம் அடைக்கலமாயிற்று. மத்தியதர வர்க்கம் மேல் வர்க்கத்தால் உதாசீனம் செய்யப்பட்டாலும், பாட்டாளி வர்க்க முகாமில் குதிக்காமல் எட்டி உதைப்பவர்களைக் கட்டி எழுப்புவதிலேயே காலம் தள்ளும் ஒரு வர்க்கம், அவர்கள் கையில் விழுந்த கவிதை கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பானகையில் இருந்தது.

சமுதாயத்தோடு இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் நிலையே கவிதையின் மூலம். ஆனால், தனித்தன்மை என்னும் போதை கவிதையிலே ஏறி மூலஸ்தானத்திலிருந்து கவிதையைப் பிரித்து வேரிலே காந்த மரம் போலாகி விட்டது.

உலகத்தை இருட்டடிக்க வந்த பாசிஸப் பேயே உண்மைக் கவிதையின் விரோதி. எனவே உலகிருட்டை ஓட்டி உன்னத வாழ்வை உலக மக்கள் அனைவரும் பெற உழைப்பதே உண்மைக் கவியின் உயிரான பணி என்பதைப் பலவித உதாரணங்களுடன் நிறுவுகிறது இக்கட்டுரை.

“டேமின் ஆப் தவ் று”.... “டெம் பெஸ்ட்” “மெர்சண்ட் ஆப் வெனிஸ்” போன்ற ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் சோவியத் நாட்டில் வரவேற்கப் படுகின்றன. மனிதஜாதியிடம் அனுதாபமும், மனிதன் என்னும் பண்பும், மனித இதயத்தின் அடிநாதமும் அவருடைய நாடகத்தில் காட்டப்படும் அனுபவங்கள். ஷேக்ஸ்பியர் தனிநபர்களையே வர்ணித்தார். ஆனாலும் அவர் தனிமனித ஆணவ மயக்கத்தில் ஆழ்ந்து ஆன்மாவைப் பறிகொடுக்கவில்லை. உலகத்தில் உள்ள உன்னத இலக்கியங்களை மக்கள் அனுபவிக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தில் சோவியத் நாட்டு மக்கள் ஷேக்ஸ்பியரை அனுபவிக்கின்றனர். ஆனால் நாமோ பரீட்சை எழுதவும் பாஸ்மார்க் வங்கவுமே ஷேக்ஸ்பியரைப் படிக்கின்றோம் என்று குத்திக் காட்டுகிறது. “சோவியத்தில் ஷேக்ஸ்பியர்; என்னும் கட்டுரை.

இந்த மூன்றாம் நான்காம் இதழில் பலகணி என்னும் பகுதி தொடர்கிறது. “தேசிய” சர்வதேசிய, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி எல்லாம் குறிப்புகள் எழுத வேண்டும் என்று அன்பர்கள் பாரதிக்கு விடாமல் கடிதங்கள் எழுது கிறார்கள். கட்டுரைகள் கதைகளில் பிரதிபலிக்கும் ஆதர்சத்தைக் கொண்டு பாரதியின் லட்சியப் பாதையைப் புரிந்துகொள்ளலாம். இருந்தாலும் வெட்டொன்று துண்டி ரண்டாகப் பட்டவர்த்தனமாக பிரகடனப் படுத்த வேண்டிய விஷயங்கள் பல உள்ளன. அன்பர்களின் ஆசையை நிறை வேற்றவே பலகணி என்ற இந்தப் பகுதியை தொடங்கி யுள்ளோம். இதில் பாரதி வாசகர்களும் எழுதலாம்”, என்ற குறிப்புடன் வந்துள்ள இந்தப் பலகணியில் “இலங்கை வாழ் இந்தியருக்கு ஒட்டுரிமையும், பிரஜா உரிமையும் கொடுக்கப் பட வேண்டும் என்னும் கோரிக்கையும் இலங்கை இந்தியக் காங் சிரஸ் தொழிலாளர் சங்கம் சிங்களத் தொழிலாளர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளச் செய்திருக்கும்

முடிவு பற்றியும், சில உள்நாட்டு அரசியல் போக்கு பற்றியும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

உலகப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் முல்க்ராஜ் ஆனந்தின் "புரட்சி வீரன்" என்னும் நண்ட சிறுகதை இந்த இதழுக்குக் கனம் சேர்க்கிறது. திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி, "லாகூர்மண்" எனும் சிறுகதையை எழுதியுள்ளார். கடமைக்காக உயிரைப் பணயம் வைத்த காதலனையும் காதலனுக்கு வாழ்வின் இண்பங்களைப் பணயம் வைத்து சேவை செய்யும் காதலியையும் உயிரோட்டத்துடன் காட்டுகிறது லாகூர்மண்.

இந்த இதழிலும் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. 1941ல் கேரளத்தில் கயர் என்ற கிராமத்தில் விவசாயிகள் மகாநாடொன்று நடைபெற்றது. அப்போது ஏற்பட்ட தகராறில் பொதுமக்களுக்கும் நகர்க் காவலர்களுக்கும் ஏற்பட்ட கைகலப்பில் ஒரு காவலன் இறக்க நான்கு விவசாயத் தோழர்களைக் குற்றவாளியாக்கித் தூக்கிலிட்டது அரசாங்கம். உயிர்த் தியாகம் செய்த அப்பாட்டாளித் தோழர்களுக்கான நினைவுக் கவிதை ஒன்று தோழர்கள் என்னும் மகுடத்தில் பிரசுரமாகியுள்ளது.

அன்னியர்கள் ஆட்சிகட
ஆசையோடு நாம் மூட்டும்
நன்நெருப்புக்கு அவர் நினைவு
நறு நெய்யாம் தீவளர்க!

என்று முடிகிறது கவிதை. வங்காள மாணவர் சம்மேளனத்தின் வீரச்செயல்களுக்கு வணக்கம் செய்யும் வங்கக் கவிஞர் கௌதம சட்டோ பாத்யாயாவின் கவிதையின் மொழிப்பெயர்ப்பும் வந்துள்ளது.

தேயிலைத் தோட்டத்திலே துயரம் தோய வாழும் தொழிலாளத் தாயின் மனதைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் கவிதை "தேயிலைத் தோட்டத்திலே" அ.ந.கந்தசாமி "கவிந்திரன்" என்னும் பெயரில் இந்தக் கவிதையை எழுதியுள்ளார்.

"மனிதனின் மிகவும் அருமையான பொருள் வாழ்க்கை. அது அவனுக்கு ஒரு தரம் கிட்டுகிறது. ஆனபடியால் அவன் அதை வீணாக எவ்வித நோக்கமும் அற்றுக் கழிந்துபோன வருடங்களுக்காக உள்ளம் புண்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லாதபடி வாழட்டும். கோழைத் தனமும் சிறுமையும் நிறைந்த ஒரு வாழ்வின் அவமானம் உள்ளத்தை வருத்தும் நிலை ஏற்படாதபடி வழட்டும். சாகும்பொழுது என்னுடைய முழுவாழ்வும் முழுப் பலமும் உலகத்திலேயே மிகவும் சிறந்த ஒரு காரணத்திற்குச் செலவிடப் பட்டது. மனிதகுலத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்திலே கழிந்தது என்று கூறிக்கொள்ளக் கூடியதாக வாழட்டும்" இது லெனினின் கூற்று.

லெனினுடன் பழகிய வில்லியம் கல்ச்சர் எழுதிய "ஜனநாயகம் என்றால் என்ன?" என்னும் நூலை கவிந்திரன் மொழிப்பெயர்ப்பில் தமிழில் பாரதி பிரசுரம் வெளியிடப் போவதாக பின் அட்டையில் ஓர் அறிவிப்பு இருக்கிறது.

பாரதி பிரசுரம் என்று நூல்கள் வெளியிடும் எண்ணமும் பாரதிக்கு இருக்கிறது என்பதையே இது காட்டுகிறது.

பாரதியின் ஐந்தாவது இதழும் ஆசிரியர்களின் உறுதிமொழிகளை எல்லாம் தூசியாக்கி விட்டு ஜூன் மாதமே வந்திருக்கிறது மூன்றாவது இதழ் மார்க்சிஸ்ட் வரமுடியாமல் ஏப்ரலில் வந்தபோது அடுத்த இதழைத் தாமதமின்றிக் கொண்டு வந்து விடுவோம் என்று உறுதி கூறியிருந்தனர். ஆனாலும் அடுத்த இதழும் மே-ஜூன் என்றே வந்தது.

"இந்தத் தடவையும் பாரதிக்கும் லங்கா பிரசிற்கும் ஏழாம் பொருத்தம்தான். எனவே தான் இந்த இதழும் தாமதித்து விட்டது. நேயர்கள் பொறுப்பார்களாக! அச்சாபீசில் ஏற்பட்டுள்ள எழுத்துப் பஞ்சத்தைத் தீர்த்துவிட

தீர்க்கமான முடிவை மனேஜர் எடுத்து விட்டார். ஆதலால் கவலை வேண்டாம்" என்று மறுபடியும் ஓர் உறுதிமொழி.

இந்த இதழில் வந்திருக்கும் மூன்று கவிதைகளில் ஒன்றை எழுதியிருப்பவர் முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணியின் மூத்தவர்களில் ஒருவரான இளங்கீரன். "ஏழ்மையின் சிந்தனை" என்னும் இக்கவிதை உழைக்கும் மக்களின் உழைப்பின் பயனை இன்னொருவன் அனுபவிக்கும் சமுதாயக் கூனலைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

"இந்த இதழில்" என்னும் பகுதியிலும் இளங்கீரன் கவிதை பற்றி உத்வேகமூட்டும் புரட்சிப்பாடல் என்ற குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

மணிக்கொடிக்குப் பிறகு தோன்றிய இலக்கிய சிற்றேடுகளில் கலாமோகினிக்கு ஒரு சிறந்த இடம் உண்டு. கலாமோகினி ஆசிரியர் வி.ராஜகோபாலன் நல்ல கவிஞர். சிறுகதை நாடகம் ஆகியவைகளையும் திறமையுடனேயே கையாண்ட இவர் ஒரு துணிச்சலான விமர்சகரும் ஆவார். எதையும் புதுமையாகவே செய்ய வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் உடைய வி.ரா.ராஜகோபாலன், சாலிவாஹனன், விக்ரமதித்தன் என்னும் புனை பெயர்களிலும் எழுதினார்.

ரசிகமணி டி.கே.சி., புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் போன்ற பெருந் தலைகளைக் கூட தனது கலாமோகினியில் இவர் வாட்டி எடுத்த கதைகளை வல்லிக்கண்ணன் கவையாக எழுதியுள்ளார் தனது சரஸ்வதி காலம் நூலில்

இதே சாலிவாஹனன் தனது கலாமோகினியில் பாரதி இதழைப் பாராட்டி உற்சாகமூட்டியதையும் "இந்த இதழில்" பகுதி மகிழ்ச்சியுடன் அறிவித்துக் கொள்ளுகிறது.

நவசக்தி இதழ் திரு.வி.க. தொடங்கியது. "அடிமைப் பட்டுக்கிடக்கும் மக்களின் விடுதலையே நம் முதல் லட்சியம். இரண்டாவது லட்சியமும் அதுவே. இறுதி லட்சியமும் அதுவே. மக்கள் அரசியல் விடுதலை பெற்றுவிட்டால் மட்டும் போதாது. அது ஒன்றினால் மட்டும் மக்களின் வாழ்க்கை முறை உயர்ந்து விடாது. பொருளாதார விடுதலையும் வேண்டும். சமூக விடுதலையும் வேண்டும்" என்று உரத்துக் கூறிய இதழ் நவசக்தி.

அ. மாதவையா, வ.வே.சு. ஐயர் போன்றவர் களிலிருந்து கல்கி, புதுமைப்பித்தன் போன்ற சகலரும் எழுதிய பத்திரிகை இது.

ஈழத்தில் பாரதி வெளிவந்து கொண்டிருந்த போது நவசக்தியின் ஆசிரியராக இருந்தவர் திரு.சக்திதாசன் சுப்பிரமணியம். இந்த நவசக்தியும் பாரதிக்கு மதிப்புரை எழுதி பாரதியின் வரவுபற்றி மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருந்தது.

தாமதமாக வெளிவருவதில் உண்டான தாபத்தை இது போன்ற பாராட்டுரைகள் தீர்த்து வைக்கின்றன என்று ஆசிரியர் குழு ஆறுதல் கொள்வதும் புலனாகிறது.

பாரதியின் ஐந்தாவது இதழ் அட்டையை அலங்கரிப்பது சோவியத் நாட்டின் கூட்டுப் பண்ணை ஒன்றைப் பற்றிய படம். உலகமெல்லாம் பஞ்சம் பஞ்சம் எனப் பாமர மக்கள் ஆலாய்ப் பறக்கும் போது பஞ்சத்துக்குப் பஞ்சம் ஏற்படுத்திய கூட்டுப் பண்ணையின் விவசாய மாண்பை விளக்கும் அட்டைப் படக் கட்டுரையும் இந்த இதழுக்கு அணி செய்கிறது.

சோவியத் விவசாயத்தின் மகத்தான வெற்றிக்குக் காரணமே இந்தக் கூட்டுப் பண்ணை முறைதான் என்பதைச் சோவியத் விரோதிகளும் ஏற்றுக் கொள்வர். இந்தக் கூட்டுப் பண்ணை முறை என்பதுதான் என்ன? அதன் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் யாவை?

ஐர் ரஷ்யாவில் 28 ஆயிரம் நிலப் பிரபுக்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் கையில் 16 கோடி 70 இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் சிக்கிவிட, எஞ்சியிருந்த ஒருகோடி விவசாயிகளில் 30 சதவீதம் பேருக்கு எவ்விதமான விவசாயக் கருவிகளும் இருக்கவில்லை. 15 சதவீதம் விவசாயிகளுக்குப் பயிர் செய்ய

நிலமே இருக்கவில்லை. இதன் காரணமாக ஒரு விவசாயி, ஒரு குதிரையே, ஓர் ஏர்க்கருவியே, கொஞ்சம் நிலமோ, தேவைப்பட்டால், நிலப் பிரபுக்களிடம் போக வேண்டும். வட்டிக்குப் பணம் கேட்டுப் பெறவேண்டும். வாழ்நாள் முழுவதும் பணமுட்டைகளிடம் தன்னை ஒப்படைக்க வேண்டும்.

ஆனால், 1971-ல் தொழிலாளி விவசாயிகளின் ஒன்றுபட்ட போராட்டத்திலே புது வாழ்வு பூத்தது, நிலச் சொத்துரிமை இரத்தாக்கப் பட்டது. எல்லா நிலமும் தேசத்தின் நிலம் என்று பிரகடனப் படுத்தப் பட்டது. இதனி மூலம் விவசாயிகளினி விடுதலைக்கு அடிகோலப்பட்டதுடன் நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சிக்கும் சாவு மணி அடிக்கப் பட்டது. இங்ங்னம் தேசிய மயமாக்கப் பட்ட நிலம் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குப் பங்கிட்டுப்பட்டது. இதன் மூலம் விவசாயியின் ஒரு கனவு பூர்த்தி ஆயிற்று. காணி நிலம் வேண்டும் என்னும் அவா நிறைவேற்றிற்று.

ஆனால் விவசாய வளர்ச்சி இதனால் மட்டும் ஏற்பட்டு விடுமா? விவசாயப் பெருக்கம் ஏற்பட்டு நாடு செழிக்க வேண்டுமானால், விஞ்ஞான ரீதியான யந்திர ரீதியில் வேலை செய்வதற்குப் பிரமாண்டமான வயல்வெளிகள் வேண்டும். சாதாரண விவசாயி ஒருவரின் நிலப்பங்கில் ட்றக்டர் போன்ற யந்திரங்கள் வேலை செய்ய இடம் காணாது இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வழிதான் என்ன? கூட்டுப் பண்ணை முறை இப்போதுதான் ஜனன மாயிற்று. தங்கள் நிலங்களை ஒன்று சேர்த்து ஒரு பிரமாண்ட வயல் வெளியை ஏற்படுத்த கிராமம் தோறும் ஏராளமான விவசாயிகள் முன் வந்தனர். நிலத்தில் உழக் குதிரைகளோ எஃகு கருவிகளோ இல்லாதவர்களே இதில் முதலாவதாக ஆர்வத்துடன் சேர்ந்தனர். இப்படி பொட்டுப் பொட்டாகச் சேர்ந்து பிரமாண்டமான வயலானதும் அதில் வேலை செய்ய பெரிய ட்றக்டர் வந்தது. தூரத்தில் இருந்தெல்லாம் டிறக்டர் தரிசனத்துக்குக் கட்டுச்சாத்ததுடன் விவசாயிகள் வந்தனர். ரஷ்ய நாடோடிக் கதை ஒன்றிலே ஒரு மாயக் குதிரை வருகிறது. அதன் எஜமானனான குடியானவன் சொற்படி எல்லா வேலைகளையும் அது உடலுக்குடன் செய்து முடிக்கும். இந்த டிறக்டர் யந்திரமும் இவர்களுக்கு அந்த மாயக் குதிரையைத் தான் நினைவுபடுத்தியது. எஃகுக் குதிரை என்று பெயரும் சூட்டிக் கொண்டார்கள். இதற்கு, கூட்டுப் பண்ணை பற்றிய பிரசாரத்துக்கு ட்றக்டர்களே பிரசாரக்கருவியாக அமைந்து விட்டன. இதன் மூலம் அதிகரித்த வருவாயும் ஓய்வும் இருப்பதைக் கண்ட மற்ற விவசாயிகளும் இதில் பங்குபற்ற முன்வந்தனர். கூட்டுப் பண்ணைகள் வளர்ந்தன. விவசாயம் விருத்தியடைந்தது. நாடு வளம் பெற்றது.

இதுவே கூட்டுப் பண்ணை தோன்றிய வரலாறு. மக்கள் விரும்பி வாசிப்பதையே அவர்களுக்குத் தருகிறோம் என்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு பத்திரிகைகள் காதல் கதைகளையும், பொழுதுபோக்குச் சமாசாரங்களையும் தந்து அவர்களுடைய சிந்தனையை மழுங்கடித்துக் கொண்டிருக்கையில் "பாரதி" மக்களின் சிந்தனையைத் துண்டும் விதத்தில் பயனுள்ள கட்டுரைகளைத் தந்து கொண்டிருந்தது. விற்பனை அல்ல பாரதியின் நோக்கம்.

இந்த இதழின் தலையங்கமும் குறிப்பிடக்கூடிய ஒன்று. யார் கவி? என்பதே தலையங்கம். "பாட்டுத் திறத்தாலே இந்த வையத்தைப் பாலித்திட வேண்டும்" என்றான் பாரதி. பாரினை இயக்கும் சக்தி - ஆளும் திறன் பாவலனுக்குண்டு. கவி சிருஷ்டிப்பவன்! சரக்கு விற்பவன் அல்ல. சமூகக் கோரங்களை ஒழிப்பதற்கும், மனித சாதி சரி நிகர் சமானமாக வாழ்வதற்கான சந்தர்ப்பங்களைச் செப்பம் செய்வதற்கும் உத்வேகத்தோடு முன்வருபவனே கவியாகிறான். பவளமீன் தன் வயிற்றிலே பவளத்தைப் பேணி வளர்த்து உயிரைத் தியாகம் செய்து உலகத்தில் பவளத்திற்குச் சிறப்புத் தேடுகிறது. சமுதாயத்தின் சுமையாக வரும் சில கவிகள் பவளம்

போன்றவர்கள். சமுதாயம் அவர்களைப் போற்ற வேண்டும். பெருமைப் படுத்த வேண்டும். பண முடிப்புக்கள் பரிசளிக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றார்கள். ஆனால் சமுதாயத்துக்கு உருப்படியான சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதை மட்டும் ஏனோ மறந்து விடுகிறார்கள்.

"நமக்கு தொழில் கவிதை, நாட்டுக்குழைத்தல் இமைப்பொழுதும் சேராதிருத்தல்" என்று கம்பீரமாகக் கூறி, பாரதியின் பெயரைக் கொண்டு வெளிவந்த பாரதி ஏடும் கவிதைக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பது மட்டுமின்றிக் கவிதை எப்படி இருக்க வேண்டும், கவிஞன் என்பவன் யார் என்பதிலும் ஒரு நேரான கொள்கையுடனேயே பணியாற்றி வந்தது.

இந்த இதழிலும் இரண்டு "பாரதி பப்ளிஷர்ஸ்" வெளியீடு பற்றிய அறிவித்தல்கள் வந்திருக்கின்றன. தேயிலைப் புதர்களிலே தங்கம் விளைகிறது என்று ஆசைவார்த்தை காட்டி அடிமைப் படுத்தப் பட்ட ஒருவன். தோட்டத்துரைமாரின் துராக்கிரமிப்பை எதிர்த்துச் சங்கமூலம் திரண்டு சாவை வெல்ல முன் வந்தான்! அசாமில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்வைச் சித்தரிக்கும் முல்கராஜ் ஆனந்தின் நாவல் "இரண்டு இலை ஒரு மொட்டு" கே.ராமநாதன் மொழி பெயர்ப்பில் பாரதி வெளியீடாக விரைவில் வெளிவருவதாக ஓர் அறிவிப்புக் கூறுகிறது.

ஸ்டாலின் பரிசு பெற்ற எழுத்தாளர் இலியா எஹ்ரென்பர்க், தயவு தாட்சண்யமின்றிக் கண்ணிலே இரலை விட்டு ஆட்டுகிற மாதிரி எழுதுபவர் இவர். தமது நாவல்களில் வரும் பாத்திரங்களில் வரும் வர்ணனை மூலமே பேசவைக்கும் திறமை கொண்டவர். தேசபக்தி உணர்ச்சியின் தீப்பொறியும் - மனித ஜாதியைப் பாதுகாக்க எழும் ஆர்வமும் பெரு வெள்ளமும் இவரது எழுத்திலே துள்ளும். அவரது பேனா முனையில் இருந்து எழும் இலக்கியத் தேனை உயிர் துள்ளும் உணர்ச்சியூட்டும் கட்டுரைகளை பாரதி நேயர்களுக்குப் புத்தக ரூபத்தில் விரைவில் தருவோம் என்பது மற்ற அறிவிப்பு.

லெனினுடன் பழகிய பிரிட்டிஸ் கம்யூனிஸ்ட் தலைவரும் பாராளமன்ற அங்கத்தினருமாகிய வில்லியம் கலச்சருடைய "ஜனநாயகம் என்றால் என்ன?" என்னும் நூலையும் பாரதி வெளியீடாகத் தரப்போகும் அறிவிப்பு ஒன்று சென்ற இதழிலேயே இருந்ததையும் முன்பே குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

தமிழ் நாட்டின் சில இதழ்கள் (சக்தி, லோகசக்தி - முல்லை போன்றவை) நூல் வெளியீட்டிலும் பங்கு கொண்டதுபோல் பாரதி ஆசிரியர்களுக்கும் பாரதி பப்ளிகேசன் மூலம் நல்ல புத்தகங்களை வெளியிட வேண்டும் என்னும் ஆசை கட்டு மீறியே இருந்ததை இவ்வறிவுப்புகள் காட்டுகின்றன. ஆனால், அடுத்தடுத்த இதழ்களில் இவ்வெளியீடுகள் பற்றிய அறிவிப்புகளைக் காணவில்லை. "பாரதி பப்ளிகேஷன்" நூல்கள் ஏதும் வெளியிட்டதாயும் தெரியவில்லை.

பாரதி காலத்தில் கூட்டாக நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாத புத்தக வெளியீட்டு ஆசையை பிறகு தனியாகச் செய்து ஆத்ம திருப்தி பெறுகின்றார் திரு. கே. கணேஷ். ஹோசி மின் சிறைக் குறிப்புகள் கவிதைத் தொகுதியை 1973-ல் வெளியிட்டார் கணேஷ். கலைகள் எல்லாம் ஓவியம் உட்படப் போர்முனைதான். எழுத்தாளர்களும் ஓவியர்களும் அம்முனையில் போரிடும் வீரர்களே என்று கூறிய ஹோசி மின் "பிரிசின்டைரி"க்குப் பின் வேறு இலக்கியங்கள் ஏதும் படைக்கவில்லை. போர்முனைகளே கவிகளாகி விட்டன. அவருடைய ஒரே படைப்பான இச்சிறைக் குறிப்புகளை அழகான கவிதை நூலாகத் தந்துள்ளார் திரு. கணேஷ். ரெயின் போ அச்சு ஆர்.கனகரத்தினம் அவர்கள் ஒரு நல்ல. தரமான இலக்கிய வாசகர் - ரசிகர். அவருடைய உதவியும் இ நூடலை அழகுற ஆக்கியிருக்கிறது.

இந்தக் கவிதை நூலைத் தொடர்ந்து "அந்த கானம்"

(குறுநாவல்) லூசுன் கதைகள் ஆகிய நூல்களையும் கணேஷ் வெளியிட்டுள்ளார்.

பாரதி பப்ளிகேஷனாக அறிவிக்கப் பட்ட நூல்கள் வராத குறையை கே.கணேஷ் இப்படி நிறைவுபடுத்திக் கொண்டதும் ஈழத்து இலக்கிய உலகுக்கு நன்மையையே செய்திருக்கிறது.

இந்த ஐந்தாவது இதழில் நான்கு சிறு கதைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. முல்க்ராஜ் ஆனந்தின் விஜயன், கிருபா என்னும் புனைபெயரில் கே.ராமநாதன் எழுதியுள்ள “பேபி நோனா”, அப்துல் லத்திப் எழுதியுள்ள “பாசம்”, எஸ். பி. அமரசிங்கம் எழுதியுள்ள ரெண்டுருவாக்காக ஆகிய சிறுகதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கோணத்தில் உயர்ந்து நிற்கின்றன. சீதேவி என்னும் நளப்பெண் நான்கு பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்த பிறகு ஐந்தாவது பிரசவத்துக்காக, யார் என்ன சொன்னாலும் பொருட்படுத்துவதில்லை என்ற முடிவுடன் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று பிரசவிப்பதையே எஸ்.பி. அமரசிங்கத்தின் கதை அருமையாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

பாரதியுடன் தன்னை இறுகப் பிணைத்துக் கொண்ட அ.ந.கந்தசாமி இந்த இதழில் ஒரு சினிமா விமர்சனம் எழுதியுள்ளார். “பெட்டில் ஷிப் பொடம்கின்” (பொடம்கின் என்னும் சண்டைக் கப்பல்) என்னும் புரட்சிப் படம் பற்றியது இவ்விமர்சனம். 1925-ல் தயாரிக்கப்பட்ட இந்தப் படம், கொந்தளிக்கும் கடலில், அநீதியான அதிகாரிகளுக்கெதிராகக் கொதித்தெழும் மாலுமிகளின் புரட்சியைக் காட்டுவது. புழுநெளியும் உணவை உண்ணமாட்டோம். மனிதர் உண்ணக் கூடிய உணவு வேண்டும் என்னும் மாலுமிகளின் ஏகோபித்த போராட்டம், “உப்புத் தண்ணீரில் அலசிவிட்டு உண்ணுங்கள்” என்னும் அதிகாரிகளின் அசட்டை, ஒன்றுபட்ட மாலுமிகள் ஆயுதங்களை அதிகாரிகளுக்கெதிராக உயர்த்தினார்கள். மாலுமிகளின் சொந்தக் கொடி பாய்மர உச்சியில் ஏறுகிறது. இது படத்தின் ஆரம்பம். ஒடோசோவில் பொது மக்கள் புரட்சிக்கார மாலுமிகளை ஆதரித்து, துறைமுகத்துக்கு வந்து உணவும் உற்சாகமும் அளிக்கிறார்கள். மிஸேச்சர் ஜார் மன்னனின் மிருகத்தனம் பட்டாள ரூபத்தில் வந்து மக்கள் மேல் பாய்கிறது. ஒடேசா துறைமுகத்தின் படி எல்லாம் மக்களின் பிணம். மாலுமிகளைக் கொல்ல கடற்படை மாலுமிகளும் அதிகாரிகளின் அட்டகாசமான சவுக்கடிகளுக்கு ஆளாகிறவர்கள் தானே. “தோழா சுடாதே! சுடுவாயோ?” என்கின்றனர் புரட்சிக்கார மாலுமிகள்.

முதலில் திகைத்தாலும் பிறகு “தம்மைப் போன்ற அந்த மாலுமிகளுக்காகத் தோழமைக் கரத்தை நீட்டுகின்றனர். கடற்படையின் மாலுமிகள்.

இதுதான் படக்கதை.

உணர்ச்சியைத் தூண்டும் கலைரசம் ததும்பும் சின்னச் சின்ன நிகழ்ச்சிகள் மனதை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளுகின்றன. புழு நெழியும் உணவைப் பூதக்கண்ணாடி காட்டும் கோலம், ஜன சமுத்திரத்தை பட்டாளத்தார் சுட்டுத் தள்ளும் பயங்கரம், துறைமுகப்படியில் உருண்டு வரும் தள்ளுவண்டிச் சிறுமியின் பரிதாபம் என்பன உள்ளத்தில் நீங்கா இடம் பெறுகின்றன.

இந்தப் படத்துக்கு எத்தனையோ நாடுகளில் தடை விதிக்கப் பட்டிருந்தும் கொழும்பில் “பிலிம் கிளாப்” மூலம் ஆர்ட்சலரியில் காட்டப்பட்டது. இது சங்கீதம் இல்லாத மௌனப் படம்தான். தகுந்த மண்டபம் திரைவசதி இல்லாத இடத்தில்தான் காட்டப் பட்டது. இருந்தும், மந்திரத்தால் சுட்டுண்டது போல் மனதை ஆக்ரமிக்கும் சக்தி கொண்ட கலைப் படைப்பு இது. மலர்ந்து வரும் புதுயுகத்தில் சிரஞ்சீவியாய் விளங்கப் போகும் சினிமாக்கலைவின் வாடாமல்லிகை இத் திரைப்படம் என்று எழுதுகிறார் அ.ந.கந்தசாமி.

அற்ப ஜீவிகளான கறையானின் வாழ்வைப் பற்றிய கட்டுரை கறையான் சமுதாயம்.

பூமிக்கடியில், மண் குன்றுகளில், உக்கிப் போன விட்டங்களில் பங்களாக்கள் கட்டி வாழும் இந்தக் கறையான் இனம் மனித இனம் தோன்றுவதற்குப் பத்துக் கோடி வருஷங்களுக்கு முன் தோன்றியது. ஆதிகாலத்தில் மானிட சாதி பொதுவுடைமை வாழ்வில் திளைத்திருந்ததாக இதிகாசம் உரைக்கிறது. ஆனால் அதை எல்லாம் பின்னோடச் செய்யும் புதுமையான சமுதாயம் கறையான் சமுதாயம்.

தனித்தன்மை இல்லாத சமூக வாழ்வு. கூட்டுறவினால் மலர்ந்த வாழ்வு. புழு உலகிலேயே ஒரு புதுமை இந்தக் கறையான் சமுதாயம். இவைகள் அல்பாயுக்களாய் இல்லாமல் பூர்ணாயுகடன் வாழத் தொடங்கியிருந்தால் உலகமே கறையானுலகமாக மாறிப்போயிருக்கும். மனிதப் பிராணிக் கு இடமிருந்திருக்காது என்று முடிசிறுது இந்தக் கட்டுரை.

அருமையான தலையங்கம் ஐந்து கவிதைகள் சிந்தனைக்கு விருந்தளிக்கும் கட்டுரைகள். நான்கு சிறுகதைகள் ஒரு சினிமா விமர்சனம் ஆகியவைகளுடன் அரை ரூபாய் விலையில் இந்தப் “பாரதி” இதழ் ஒரு பொக்கிஷமாகவே திகழ்கிறது.

1946 ஜனவரியில் வெளிவரத் தொடங்கிய பாரதி இதழுக்கும் அதற்கு மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாக 1943 ஆகஸ்டில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கிய கிராம ஊழியனுக்கும் ஒரு முக்கிய ஒற்றுமை இருக்கிறது.

பாரதி கட்டிய வழியைப் பணிவுடன் பின்பற்றித் தொண்டு செய்வதையே சபதமாகக் கொண்டு விட்டான் ஊழியன் என்ற அறிவிப்புடன் தான் அது தன் இலக்கியப் பணியினைத் தொடங்கியது. கு-ப-ரா-மிகவும் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டுழைத்த கிராம ஊழியனில், மற்றப் பத்திரிகைகள் ஏற்கமறுத்த கு-பா-ராவின் சிறுகதைகளும், கவிதைகளும் நிறையவே பிரசுரமாயின. பாரதியின் சிரார்த்த தினம் கொண்டாடப் படுவதை வன்மையாகக் கண்டித்த கிராம ஊழியன் பாரதிக்குச் சிரார்த்த தினம் வேண்டாம், அவர் பிறந்த பொன்னாளை நன்னாளாகக் கொண்டாடுவோம் என்று தலையங்கமேதிட்டிருந்தது.

பாரதியின் ஆறாவது இதழ் ஆகஸ்டில் வந்தது. (மாதம் ஒர் பாரதியின் ஆறாவது இதழ் ஆகஸ்டில் வந்திருக்க வேண்டும். மூன்றாவதும் நான்காவதும் என்று போட்டுக் கொண்டு ஒர் இதழ் வந்ததால் ஆகஸ்டில் வந்த இதழ் 6 என்று இருந்த போதும் ஐந்து இதழ்களே வெளிவந்திருந்தன. எட்டு இதழ்கள் வரவேண்டிய நேரத்தில் ஐந்து இதழ்கள் வந்துள்ளன) இந்த ஆறாவது இதழ் கவியரசர் ரவீந்திரநாத் தாகூரின் நினைவு மலராக வெளிவந்துள்ளது. “மலர்” என்றதும் வழமையான இதழ்களில் இருந்து வேறுபட்ட தடித்த, அழகான ஆர் ட் கடதாசி அட்டையுடன் கூடியதாக இருக்கும் என்று நீங்கள் நினைப்பதிலும் தவறில்லை. ஆனால், பாரதியின் இந்த தாகூர் நினைவு மலர் மற்ற இதழ்களைப் போலவேதான் இருந்தது. அட்டைப் படம் கவியரசர் ரவீந்திரநாத் தாகூருடையது. இந்தப் படத்தைப் பாரதிக்கு வழங்கியுள்ளது “நவலோகய” என்ற சிங்கள மாசிகை. இந்த “நவலோகய” மாத இதழுக்கும் பாரதிக்காரர்களுக்கும் ஏற்கெனவே தொடர்பு இருந்தது “பாரதி போல் ஒரு சிங்கள மாசிகை நவலோக. ஆசிரியர் ரணங்கர தேரோ” என்று முந்திய இதழ் ஒன்றில் நவலோகய பற்றிய அறிவிப்பு வந்திருந்தது. சாந்தி நிகேதனில் இருந்தவரான சரணங்க தேரோ வெளியிட்ட இந்தச் சிங்கள மாசிகையே பாரதியின் இந்த இதழ்க்கான அட்டைப் படத்தை உதவியிருக்கிறது. “கவியரசர் பாதையிலே” என்பதுவே இந்த இதழ்த் தலையங்கம்.

புதியதோர் உலகம் பூத்தலையும், பொல்லாத கெட்ட உலகம். வேருடன் சாய்வதையும் காணத் துடிப்பவர் தாகூர் - சமூகக் கோரங்களை எதிர்த்துப் போரிடக் கிளம்பிய

அவர் தமது நவீனங்கள் மூலம் வங்க சாகித்தியத்திலே ஒரு புதிய வளப்பை விளைவித்தார்.

தந்தக் கோபுரத்தில் ஏறி அமர்ந்துகொண்டு தன்னைச் சுற்றியுள்ள உலகைப் பற்றிக் கவலைப் படாமல் அவரால் இருந்திருக்க முடியும். ஆனால், அவரது முற்போக்கு எண்ணம் இந்தக் கவிக்குகை வாழ்க்கைக்குள் அவரை இருக்கவிடவில்லை. நாட்டை அலைத்த பிரச்சினைகளில் அவர் கருத்தைச் செலுத்தினார். சொந்த மக்களின் சிறப்போங்கத் தன் கடமையைச் செய்யத் துணிவு கொண்டார். அவரது வழியைக் கவிஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் பின்பற்றுவார்களா? என்கிறது இவ்விதழின் தலையங்கம்.

ரவீந்திர சித்திரங்களின் புதுமை புரியாமல் மலைக்கும் வாசகர்களுக்கு அவற்றின் கலையுள்ளத்தைத் திறந்து காட்டகிறார் அபநிந்திரநாத் தாகூர் தனது “ரவீந்திரக் கலை” என்னும் கட்டுரையில்.

பிரபல எழுத்தாளரும், சிந்தனையாளரும், விஞ்ஞான ரீதியில் கருத்துக்களைச் செப்பஞ் செய்த அறிஞருமான எச்.ஜி. வெல்சைப் பற்றி “பலகணி”யில் குறிப்பிடுகிறது இந்த இதழ். “தமது 79 - ஆம் வயதில் எச்.ஜி. வெல்ஸ் மறைந்தார் - இயற்கை விஞ்ஞானத்தில் பெரும் நம்பிக்கை கொண்டு அதுவே வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கும் என நம்பினவர் வெல்ஸ். முதலாளித்துவ யந்திரத்துக்குள் புகுந்து அதன் அறிவால் தத்துவாசிரியராக மலர்ந்தவர். அவரது சரித்திர நூல்களில் எத்தனையோ உண்மைகளை எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார். ஆனால், அவற்றிலிருந்து ஒரு பொதுவான சித்தாந்தத்தைப் பிழிந்தெடுக்க அவரால் முடியவில்லை - உலகத்திலே நலன்கள் புரிவதெல்லாம் ஒரு சில சிந்தனையாளராலும் வசதி கிடைத்த வர்க்கத்தினாலும் தான் என்பது அவருடைய கருத்து. ஞான சக்தியிலும் ஜனநாயகத்திலும் நம்பிக்கையற்று உலகத்தில் புதியதோர் புரோகித ஜாதியை ஏற்படுத்தி முதலாளித்துவத்தின் மோட்சத்துக்குப் புதிய வழிகாட்ட முனைகிறார் வெல்ஸ் என்று குறிப்பிடுகிறது. “வெல்ஸ் மறைந்தார்” என்னும் இந்தப் பலகணி.

1954 முதல் பாரிய வேகத்துடன் பணியாற்றத் தொடங்கிய இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தனது குறிக்கோள்களையும் அமைப்பு விதிகளையும் சிறு கைநூலாக 25-10-1954 அன்று வெளியிட்டது. அவ்வெளியிட்டில் காணப்படும் முதல் மூன்று பந்திகளையும் மீண்டும் பார்த்துக் கொள்வது பயன் தருவதாகும் என்று கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் தனது “ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம்” என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ் செல்வமும் எய்தலே இல்லாருமில்லை உடையாருமில்லை” என்னும் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட சகல எழுத்தாளர்களையும் ஓர் அணியில் திரட்டி மக்கள் கலாசாரம் உயர்ந்த மனித வர்க்கத்துக்குமான இலக்கியம் படைப்பதும் சம அடிப்படையில் சகல தேசிய இனங்களின் மொழி கலாசார முன்னேற்றத்துக்காக உழைப்பதும் எழுத்தாளர்களினி நலன்களுக்காகவும் உரிமைகளுக்காகவும் பாடுபடுவதும் சங்கத்தின் நோக்கமாக இருக்கும்.

சங்கத்தைப் பரவலாக்கும் முயற்சியும் எழுத்தாளர்கள் ஆதரவைப் பெறுவதற்கான முயற்சியும் பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 10-04-55-இல் வெளியிடப் பட்ட “எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு வாரத்தை” என்ற துண்டுப் பிரசுரம் சர்வதேசிய நிலையிலும் அன்று நிலவிய அபாயகரமான ஆபத்தான கட்டங்களை விளக்கி, இறுதியில் எனவேதான் உங்களைச் சகோதர பாசத்துடன் நெருங்குகின்றோம். காலத்தின் பொறுப்பை உணர்ந்து கடமை உணர்வுடன் அணுகுகிறோம். இலங்கை முற்போக்க எழுத்தாளர் சங்கத்தின் கொடிக்குக் கீழ் (அதே நூல் பக்கம் 41:42)

இந்த வேண்டுகோளை 1946 ஆகஸ்ட் இதழ் பாரதி கவிதை மூலம் தருகிறது.

“முன்னேற்றச் சேனை ஒன்று” முன்னேற்றச் சேனை ஒன்று மூவுலகம் வாழ்ந்திட மூடத்தனம் யாவும் நிர்மூலமாகி வீழ்ந்திட

முன்னேற்றச் செல்கின்ற

முகூர்த்தமிது தோழர்களே.

இத்தருணம் எழுந்திடுக எங்கள் சேனை சேர்த்திட

எங்கும் அடிமை சுரண்டல் எனும் பிசாசு

தீய்ந்து மாய்ந்திட இவ்வுலக மக்களெல்லாம்

ஒருசமாளமாகினால்

தங்கமான எம்படையின் வெற்றியதுவாகுமே

தகனில்லாத புது உலகம் தோன்றல் வேண்டும் என்போம்!

கடமை தாங்கி எழுந்து செல்லும்

சேனைதன்னை வாழ்த்துவோம்.

காளையீர் நீரும் அந்தச் சேனையோடு சேருவீர்!

இந்தக் கவிதையின் அழைப்பும் நாம் மேலே கண்ட

எழுத்தாளர்களுக்கான பிந்திய அழைப்பும் ஏறத்தாள ஒத்திருக்கின்றன. ஆகவே முற்போக்கு இலக்கியப் பரம்பரைக்கு அப்போதே பாரதி வித்திட்டிருக்கிறது என்பது புலனாகிறது.

முன்னேற்றச் சேனையிலே சேர வாருங்கள் என்ற கவிதை மூலம் அழைப்பு விடுத்தவர் அ.ந.கந்தசாமியே தான்.

வங்கக் கவிஞர் ஹரீந்திரநாத் சட்டோபாத்யாய ஓர் உயர்ரகவி. சோஷலிஸ் ஆதர்சமுள்ள நவயுக எழுத்தாளர். அவரது நாடகங்கள் வாழ்க்கையின் வண்ணப் படங்கள் “காவலன் தீபம்” என்னும் அவருடைய நாடகத்தின் ஒரு பகுதியை “தொழிலாளியாகப் பிற” என்னும் தலைப்பில் இந்த இதழ் தருகிறது. இராணுவச் சட்டப் படி தூக்குத் தண்டனைகள் தான் நாடகத்தின் சுருக்கம். ஒரு வர்த்தகன், ஒரு கவிஞன், ஒரு தொழிலாளி ஆகியோரே அம்மூவர். சமூகத்தின் ஏணிப் படியில் வேறு வேறு பதவியிலிருப்பவர்களின் மனோபாவத்தை இது காட்டுகிறது. “கவிஞனே நீ மீண்டும் ஜனப்பாயாகில் ஒரு தொழிலாளியாகவே பிறந்து நமது கோடி கோடி சகோதரர்களை எல்லாம் அக்கொடியின் கீழ் திரளச் செய்” என்று முடிகிறது சம்பாஷணை.

இந்த இதழிலும் நான்கு சிறுகதைகளும் ஆறு கவிதைகளும் பல அறிவியற் கட்டுரைகளும் இடம் பெறுகின்றன. சோவியத் நாட்டின் புதுமை எழுத்தாளர் இலியன்ரன்பெர்க் குபேர நாடு என்று வர்ணிக்கப் படும் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று வந்த தனது அனுபவங்களை “குபேர நாட்டில்” என்னும் கட்டுரை மூலம் பாரதி வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார். எதையும் ஒளிவு மறைவோ, தயவு தாட்சண்யமோ இன்றிப் பட்டவர்த்தனமாகக் கூறிவிடுகிறவர் இலியா.

உலகெங்கும் சுற்றுப் பயணம் செய்துள்ள சோவியத் எழுத்தாளர் இலியா ஏரன்பர்க்.

பிரேசில் பத்திரிகையாளர் ஒருவர் இலியாவைப் பற்றிக் கூறும் போது ஏரன்பர்க்கின் உழைப்பாற்றல் அதிசயமானது. மாஸ்கோவில் அவருடைய நூல்கள் பத்துத் தொகுதிகளாக இரண்டு இலட்சம் பிரதிகள் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. இவை அவர் எழுதியவற்றில் பத்தில் ஒரு பங்கே ஆகும். பல்வேறு துறைகளைப் பற்றி நூறு நூல்கள் எழுதியுள்ளார். அவரது நூல்களின் கதாபாத்திரங்களைக் கணக்கிட்டால் ஒரு சிறிய நகரத்தின் ஜனத்தொகை ஆகிடும. 1910-1920 ஆம் ஆண்டுகளில் அவர் கவிதை எழுதினார். இலியா ஏரன்பர்க்கின் பத்திரிகைக் கட்டுரைகள் மட்டுமே பதினைந்து தொகுதிகளுக்குச் சேரும். அவர் நாள் முழுவதும் எழுதிக்கொண்டே இருப்பார். அவருடைய அறை ஒரு மியூசியம் போல் இருக்கும். பிக்காசோவின் ஓவியங்கள், சோவியத் ஓவியங்கள், பழைய சிற்பங்கள், போலந்து நாட்டுக் கம்பளம் என்று எடுத்தெடுத்துக் காட்டுவார், இலியா என்கிறார் அந்த பிரேசில் பத்திரிகையாளர். ஏரன் பர்க்கைப் பேட்டி காணுவதற்காகவே அவருடைய அறைக்குப்

போனாராம்.

“எப்படி இருக்கிறீர்கள்” என்பது முதல் கேள்வி.

அதற்கு இலியாவின் பதில் “எப்படி இருக்கிறேன். எல்லாக் கிழவர்களும் எப்படி இருப்பார்களோ அப்படி இருக்கிறேன். நான் சொல்வது உங்களுக்குப் புரியாது. காரணம் நீங்கள் இன்னும் கிழவராகவில்லை.

உங்கள் புதிய புத்தகத்தில் என்ன எழுதப் போகிறீர்கள்.

நான் ஓரளவு மூட நம்பிக்கை உள்ளவன். செய்யாத காரியங்களைப் பற்றிப் பேசுவது எனக்குப் பிடிக்காது.

“நீங்கள் எப்போது எழுதுவீர்கள். காலையிலா? இரவிலா?”

“இரவில் தூங்கவே விரும்புகிறேன். பகல் முழுவதும் ஏழுதுவேன்”.

“நீங்கள் சிக்கலான தன்மையுள்ளவர் என்று மக்கள் கூறுகிறார்கள். உங்களைப் பற்றி என்ன எண்ணுகிறீர்கள்?”

“சிக்கலான தன்மை என்று கூறுவானேன். மோசமானவன் என்றே கூறலாமே. மோசமானவன் என்றாலும் நல்ல காரியங்களும் செய்திருக்கிறேன்”.

“உங்களுக்குப் பிடித்தமானது எது? புனைகதையா. கவிதையா. கட்டுரையா?”

“நான் ஒரு மனிதன். மனிதத் தன்மை உள்ள எதுவும் எனக்குப் புறம்பானதல்ல”.

பிரபல சோவியத் எழுத்தாளரான இலியா தனது அமெரிக்க விஜயம் குறித்து “குபேர நாட்டில்” என்று எழுதிய கட்டுரை இந்தப் பாரதி சஞ்சிகையின் ஆறாவது இதழில் இருக்கிறது.

“நான் விமானத்திலிருந்து இறங்கியதும் பத்திரிகைக் காரர்கள் என்னை வளைத்துக் கொண்டு அமெரிக்க எழுத்தாளர்கள் பலர் சோவியத் நாட்டிற்கு வரும்போது எங்கள் நாட்டைப் பற்றிய புத்தகம் ஒன்றை எழுதித் தயார் செய்து கொண்டு வருவதுலண்டு. நான் அப்படியல்ல. காண்பன எல்லாம் கண்டு உணர்ந்து போகவே வந்தேன். கண்ணிலே எண்ணெய் போட்டுக் கொண்டு கருத்தாகச் சோதனை செய்யும் சங்க அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சொல்லவா? கண்மூடித்தனமாகக் கேள்வி கேட்கும் பத்திரிகை நிருபர்களைப் பற்றிச் சொல்லவா. கறுப்புத் தோலை உடையவர்கள் மனிதர்கள் அல்லர் என்று ஒதுக்கி வெறுக்கும் நிறத்தினைப் பற்றிச் சொல்லவா?” என்று தனக்கே உரிய பாணியில் எழுதியுள்ளார் இலியா, தனது அமெரிக்கப் பயணத்தின் அனுபவங்களை.

ஒருவன் பூரண வாழ்க்கை வாழ வேண்டுமென்றால் குறைந்த பட்சம் முந்நூறு வருசமாவது வாழ வேண்டும் என்று அபிப்பிரயப்பட்டவர் ஜோர்ஜ் பேர்னாட்ஷா.

“வாழ்வது எப்படி என்று தெரியாத காரணத்தால் நாம் சாக வேண்டியிருக்கிறது. வேண்டாத சாவுப் பழக்கங்களால் நம்மை நாமே சாகடித்துக் கொள்ளுகிறோம். சாவு இயற்கை. தவிர்க்க முடியாதது என்று எண்ணுவது சரியல்ல. கொலை, தற்கொலை, விபத்துக்கள் ஆகியவைதான் மரணத்துக்கு மூலமாக இருக்க வேண்டும்” என்று கூறுகிறார். தொண்ணூறு வயது நிரம்பிய ஷா. தொண்ணூறு வயதிலும் துள்ளும் இளமையின் தெம்போடு அவர் இருக்கிறார். “நம்முடைய குணங்கள் வெறும் அனுபவத்தால் செப்பம் செய்யப்படுவன அல்ல. எதிர்நோக்கும் ஆதர்சங்களால் ஆக்கப் படுபவை. எனவே பாடிக் குதிக்கவே ஒருவனுக்கு எழுபது வருஷம் வேண்டும். முழு வாழ்க்கைக்கும் முந்நூறு ஆண்டு களாவது வேண்டும். வயதாக ஆக என்னுள்ளே என் பழைமை கலைந்து கொண்டே வருகிறது. நித்தம் கழற்றி எறியும் சட்டைபோல்”.

வாழ்வாவது மாயம். மண்ணாவது திண்ணம் என்ற வேதாந்தச் சிமிழிலே மனித ஜாதி அடைபடாமலிருக்க மார்க்கம் சொன்ன பேர்னாட்ஷாவைப் பற்றி “சாக மறுக்கும் ஷா” என்னும் கட்டுரையும் இந்த இதழில் பிரசுரமாகி

இருக்கிறது.

பாரதி ஐந்தாவது இதழில் வெளிவந்த “சுறையான் சமுதாயம்” போலவே இந்த ஆறாவது இதழில் “கொட்டும் தேள்” பற்றியதொரு கட்டுரை வெளிவந்துள்ளது. தேளின் அதிசய ரீதியான வாழ்வைச் சுவையாகக் கூறுகிறது இக்கட்டுரை.

“தேள் நண்டின் குலத்தைச் சேர்ந்ததல்ல. ஆனால், சிலந்தியின் பரம்பரையைப் பேணிப் பிறந்தது. அதன் கொடுக்குகள் கால்களல்ல. உதடுகளின் விசித்திரப் பரிமாணங்கள். குட்டிகள் எல்லாம் தாயின் முதுகில் ஏறிக் கொண்டிருக்கும் இருக்க இடம் போதாமல் மற்றவைகளைத் தள்ளப் பட்டு கீழே விழுந்து விட்டால் - தான் பெற்ற குட்டி என்று கூடப் பார்க்காமல் தாய்த் தேள் அதைப் பிடித்துத் தின்று விடுமாம். ஆகவே தேள் குட்டிகள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகத் தாயின் முதுகில் ஒட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும். நினைவு தளிர்த்ததும் தாயின் முதுகில் இருந்து தாவிக்குதித்து அதன் கண்களில் படாமல் ஒரே ஓட்டமாக ஓடித் தப்பித் தானாகப் பிழைத்துக் கொள்ளுமாம்.

பெற்ற தாயிடமிருந்தே தப்பியோடி விடுதலை வாழ்வு தேடிக் கொள்ளும் தேளின் வாழ்க்கை விசித்திரமானது தான்.

தப்பிக்க வழியில்லாத விதத்தில் எங்காவது மாட்டிக் கொண்டால் தேள் தன்னைத் தானே கொட்டிக் கொண்டு தற்கொலை செய்து கொள்ளுமாம்.

தாய்மை என்னும் பாசம் இல்லாத தேளின் விசித்திரமான வாழ்வைச் சுவைபடச் சித்தரிக்கிறது இந்தக் கட்டுரை.

யுத்த காலத்திலே விஞ்ஞானப் புதுமைகள் பலகண்டு பிடிக்கப் பட்டன. “ராடர்” என்று கூறப்படும் ரேடியோ ஒளி. இது நெடுநாளைய ஆராய்ச்சியின் முடிவாகப் பிறந்தது. முந்நூறு கோடி டாலர் செலவில் பெருவாரியான விஞ்ஞானிகளின் முழுநேர உழைப்பில் கண்டு பிடிக்கப் பட்டது. “ராடர்” என்பது என்ன? அது எதற்காக எப்படிக் கண்டு பிடிக்கப் பட்டது என்பது போன்ற விபரங்களைத் தரும் ஒரு விஞ்ஞானக் கட்டுரையும் இந்த இதழில் இடம் பெற்றுள்ளது.

முன்னேற்றச் சேனையிலே சேர வாருங்கள் என்னும் கவீந்திரனின் கவிதையைத் தவிர்த்து இன்னும் ஐந்து கவிதைகள் இந்த இதழில் இருக்கின்றன.

வேலை நிறுத்தம் என்றொரு கவிதை எழுதியவர் “வித்யா” என்றிருக்கிறது. முன்னேற்றச் சேனையிலே என்று அழைப்பு விடுக்கும் கவிதைக்குச் சற்றும் சளைக்காதது இது.

அப்பா வேலைக்குப் போகவில்லை.

வேலை நிறுத்தமாம்.

தினசரி கருங்காலிகளைத் தடுக்கத் தொண்டர் படையிலே நின்றுழைக்கிறார்.

அம்மா கவலையால் கண்ணீர் உதிர்க்கிறாள்.

தொண்டர் முகாமில் தாய்மார்கள்

எத்தனை பேர் கஞ்சி காய்ச்சுகிறார். துவையல் அரைக்கிறார்.

தீபாவளி கொண்டாடாவிடில் போகட்டும்.

தீரட்டும் இந்த அடிமைத்தனம் என்று முழங்குகிறார்.

தனி மரம் தோப்பாகுமா.

நமக்குள்ள செல்வமெலாம் தொழிலாளர் கட்டுப்பாடே.

ஐக்கியமிருந்தால் ஐயமேன்.

ஜெயந்தான்...

என்று போகிறது கவிதை.

முந்திய கவிதைக்குச் சற்றும் சளைக்காத இந்தக் கவிதையும் முற்போக்குப் பிரசாரக் கவிதை தான் “வித்யா” என்ற பெயரில் ராமநாதனே இதை எழுதியிருக்கலாம்.

திரு.ராமநாதன் இந்த இதழில் மூன்று கவிதைகளும் (மூன்று வெவ்வேறு பெயர்கள் - விஜயன், ராம், வித்யா) கிருபா என்ற பெயரில் ஒரு சிறுகதையும் எழுதியிருக்கிறார்.

“ஒரு சிறிய சம்பவம்” என்னும் சிறுகதை முல்க்ராஜ் ஆனந்தால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

கே. ஆனந்த சுப்பிரமணியம் என்பவர் “பாசம்” என்னும் சிறுகதையை எழுதியிருக்கிறார்.

சகோதர பாசத்தை - ஆற்று வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு போகும் தம்பியைக் காப்பாற்ற முடியாத அண்ணனது பாசத்தின் ஏக்கத்தை அழகாகச் சித்திரிக்கிறது இந்தச் சிறுகதை.

வழமை போலவே நாற்பது பக்கத்தில் வந்திருக்கும் இந்த இதழின் பெரும்பான்மையான விஷயங்கள் கே.ராம நாதன், அ.ந.சுந்தராம ஆகிய இருவராலேயே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டாசிரியர் கே.கணேஷ் என்று இருந்தாலும் திரு.கணேஷின் எழுத்துக்கள் எதுவும் இந்த இதழில் இல்லை. ஒரு வேளை கே.கணேஷ் அவர்களுக்கும் இந்த இதழ் தயாரிப்புக்கும் சம்பந்தமில்லாமலும் இருந்திருக்கலாம்.

கட்டுரைகள், கதைகள், கவிதைகள், பலகணி போன்ற வழமையான அம்சங்களை விடத் துணுக்குத் துணுக்காகவும் நிறையச் செய்திகள் இந்த இதழில் இடம்பெறுகின்றன.

“உயர்வும் தாழ்வும்” எனத் தலைப்பிட்டு, பின்வரும் செய்தி வெளியாகி இருக்கிறது. உபாத்தியாயர்கள் உத்தமமான சேவையைச் செய்து வரும் உயர்ந்த மனிதர்கள். உன்னதமான இலட்சியங்களை உடையவர்கள். அவர்கள் தாழ்மையான செயல்களிலே ஈடுபடக் கூடாது என்று கல்வி மந்திரி கன்னங்கரா கூறுகிறார். உரிமைக்காகப் போராடும் ஆசிரியர்களின் எழுச்சியைத் தான் தாழ்மையான செயல் என்கிறார்கள். இந்த உயர்வு தாழ்வைப் பற்றி உபாத்தியாயர் ஒரு பழங்கதையைக் கூறினார். ஒரு பிராமணனும் வண்ணானுமாகச் சேர்ந்து ஒரு பசுவை வாங்கினார்கள். வண்ணான் சொன்னான். வேதமோதும் பெரியவர் நீங்கள். உயர்ந்தவர். எனவே பசுவின் முன் பக்கத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சாணி, மூத்திரம் ஆகிய கீழான பின்பகுதியைத் தாழ்நவனான நான் வைத்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று. அதன் பிரகாரம் பிராமணன் புல், தவிடு, தண்ணீர், பிண்ணாக்கு எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும். வண்ணான் பால் சுறந்து கொள்வான். இந்த வண்ணான் வாதத்தைத்தான் மந்திரி வெளந்து வாங்குகிறார். இந்த இலட்சணத்தில் “டாணா டாவண்ணா” என்று தொண்டை சிழிய பசங்களைக் கட்டி மாரடிப்பதை விட “மஹநுவர” பஸ் சர்வீசில் கண்டக்டர் வேலை செய்யலாம் என்று வாதத்தியார் பலர் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர்.

இது ஓர் அரைப் பக்கச் செய்தி. இதைப் போலவே இன்னும் நெடுக பொறுக்குதில்லையே, சம்பூர்ணக் கலைஞன். கொள்ளை போவது கண்டு கொதிக்கிறோம் என்ற சின்னச் சின்ன அரைப்பக்க விஷயங்கள் ஆறேழு இந்த இதழில் வந்திருக்கின்றன.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தமிழக முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக விளங்குகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. நச்சு இலக்கியத்தை எதிர்த்தல் - நல்ல இலக்கியத்தை - மக்களுக்கு நலம் பயக்கும் இலக்கியத்தை வளர்த்தல், என்னும் பணியில் இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை. அவர்களது அரசியல் சார்பு யாதாகிலும் ஓரணியில் திரட்டிய பெருமை இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துக்கு உரியது. இச் சங்கத்தின் கொள்கை, வேலைத்திட்டம், வெளியிட்டுள்ள மலர்கள் இவற்றை ஆராய் வோருக்கு இவ் வுண்மை புலனாகும். தேசிய மரபுக்கேற்ப முற்போக்கு இலக்கியத்தை எப்படி வழி நடத்திச் செல்ல வேண்டும் என்பதற்கு இ.மு.எ. சங்கம் ஓர் உதாரணமாகத் திகழ்கிறது என்று மகிழ்வுடன் எழுதியுள்ளார். இந்திய இலக்கிய விமர்சகர் தி.க.சி. (மல்லிகை ஆண்டு மலர் ஆகஸ்ட் 84)

எந்த ஒரு மாறுதலும் திடீரென்று ஓர் இரவில் நடந்து

விடுவடுவதில்லை என்பதையும், உலகில் நிகழும் எல்லாக் கர்மங்களும் ஒரு வரலாற்றின் நீட்சியே என்பதையும், நாம் ஏற்றுக் கொண்டால் இந்திய முற்போக்கு விமர்சகர் ஒருவரே பூரித்தப் போகும் அளவுக்கு இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் முன்னேற்றமடைந்துள்ள இன்றைய செயலுக்கு அன்றைய “பாரதி ஏடுகள்” ஆற்றிய பணியின் சிறப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளவே வேண்டியிருக்கிறது.

இன்று நடப்பவைகளைக் காணும் ஒருவருக்கு நேற்று என்ன நடந்தது என்பதை அறிந்து கொள்ளுவதன் மூலமே நாளைக்கான செயல்பாட்டுக்கு ஒரு தீர்மானம் கிடைக்கிறது.

1946 ஜனவரியிலிருந்து ஆகஸ்ட் வரையிலான எட்டு மாதங்களில் ஐந்து பாரதி இதழ்களை திருவாளர்கள் கே.கணேஷும், கே. ராமநாதனும் கூட்டாசிரியர்களாக வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் பொருளாதாரச் சமைகள் சிறுசுச் சிறுசு அதிகரித்துக் கொண்டே வந்துள்ளமையை ஓர் இதழுக்கும் அடுத்த இதழுக்கு முள்ள இடைவெளி துல்லியமாகக் காட்டுகிறது.

பாரதியில் விளம்பரங்கள் இல்லை. பணத்துக்காக அலைகிற பலவீனம் பத்திரிகையின் தரத்தையோ குறிக்கோளையோ சிதறடித்துவிடலாம் எனினும் சிந்தனையால விளம்பரத்துக்காக அலைவதைப் பாரதிக்காரர்கள் விட்டிருக்கலாம். அதுவே சஞ்சிகை வெளியிட்டுத் துறைக்கு ஒரு சவாலாகப் போய்விட்டது.

கவியரசர் ரவீந்திரநாத் தாகூரின் அட்டைப் படத்தின் ஆகஸ்ட் மாதம் 1946ல் வெளிவந்த இதழுக்குப் பிறகு ஒரு நீண்ட இடைவெளியின் பின் ஏழாவது இதழ் 1948 ஜனவரியில் வெளிவந்திருக்கிறது.

ஏறத்தாழ ஒருவருட இடைவெளிக்குப் பிறகு (பதினைந்து மாதங்கள்) பாரதியின் ஏழாவது இதழ், சோவியத் நாட்டின் புதுமை எழுத்தாளர் மார்க்ஸிம் கோர்க்கியின் அட்டைப் படத்துடன் வெளிவந்தது. பாரதியின் ஆசிரியர்கள் இரண்டாண்டுக்கு முன்னர், 1946ல், தங்களது முதல் இதழிலேயே கோர்க்கியின் சிறுகதையை வெளியிட்டு மொழி பெயர்க்கப் பட்டிருக்கும் புதுமை இலக்கியத் தந்தை மார்க்ஸிம் கோர்க்கி ரஷ்யப் புரட்சி தந்த இலக்கியக் கொடை. இப்பேரறிஞர் பற்றிய கட்டுரை பாரதியில் விரைவில் வெளிவரும், என்று எழுதியுள்ளமை இப்போது நினைவு கூரத் தக்கது.

முதல் இதழில் கூறியதைத் தங்களது ஏழாவது இதழில் நிறைவேற்றியுள்ளனர். முன் அட்டையில் கோர்க்கி. உள்ளே கோர்க்கியின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு - ஆண்டுவாரியாக, அதாவது 1868ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் 28ம் திகதி பிறந்தார். 1878 முதல் 1884 வரை தொழில்கள் தேடித் திரிந்தார். சப்பாத்துக் கடையில் சமையல்காரனுக்குச் சிற்றான் வேலை. ரொட்டிக் கடையில், நூல் நிலையத்தில், என்று பல தொழில்கள் புரிந்தார். 1898 புரட்சி இயக்கத்தவர்களின் நட்பு கிடைக்கிறது. விவசாயிகளிடையே புதிய எண்ணங்களைப் பரப்ப முயன்று கைது செய்யப் படுகிறார். 1892 மார்க்ஸிம் கோர்க்கி என்னும் புனைபெயரை ஏற்று முதல் சிறு கதையை வெளியிடுகிறார் என்பது போன்ற 1936 ஜூன் 8-ம் திகதி மாஸ்கோவில் சதிகாரணமாக மரணமானது வரையிலான வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை ஆண்டுவாரியாகத் தந்துள்ளார்கள்.

“புதுமை எழுத்தாளர்” என்னும் தலைப்பில் கோர்க்கி பற்றிய கட்டுரை ஆகிய அனைத்துடனும் ஏழாவது இதழ் “பாரதி” ஒரு மார்க்ஸிம் கோர்க்கி மலர் போலவே திகழ்கிறது.

கோர்க்கியின் முயற்சியின் பேரில் மாஸ்கோ இலக்கியக் கழகம் அமைக்கப் பட்டது. இந்த நிறுவனம் பல துறைகளிலும் ஆற்றலுடைய எழுத்தாளர்களை மிக அதிகமாகவே உருவாக்கியிருக்கிறது. மார்க்ஸிம் கோர்க்கி இலக்கியத்தின் எதிர்காலம் பற்றிக் காட்டி வந்த இடையறாத

சிரத்தை, ஆரம்ப எழுத்தாளர் ஒவ்வொருவரின் நிலைமை குறித்தும் அவர் அனுசரித்த ஆதரவான மனோநிலை, அவருடைய அதிசயிக்கத்தக்க வற்றாத சக்தி, திறமையைக் கண்டு பிடித்து அது முன்னுக்கு வருவதற்கு உரியமுறையில் உதவுகின்ற அவருடைய ஆற்றல் ஆகியவற்றை யாரும் மறக்க முடியாது. வேறு எவரையும் போலல்லாது ஆரம்ப எழுத்தாளர்களுக்கு அவர்களின் எழுத்துத் தொழிலின் ஆரம்ப நிலையில் தரப்படுகின்ற ஆதரவின் தோழமை நிறைந்த உதவியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திருந்த மகாமனிதர் அவர்.

“இலக்கியப் பயிற்சிகள்” என்னும் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து அதற்குத் தானே ஆசிரியராக இருந்து தனது அந்நியநாள் வரை அதிகமான சிரத்தையும் இயக்கபூர்வமான சக்தியையும் செலுத்தி வந்தார். அனுபவத்தில் முதிர்ந்த எழுத்துலகத் தோழர்கள் அளிக்கக் கூடிய நம்பிக்கை நிறைந்த ஓர் இன்சொல்லும் அன்பான ஆதரவும் ஆரம்ப எழுத்தாளனுக்கு எவ்வளவு முக்கியமானவை என்பதைத் தனது சொந்தக் கசப்பான அனுபவத்தால் நன்கு உணர்ந்தவர் கோர்க்கி. அந்நாளைய இளம் இலக்கியத்தின் எழுச்சிக்கு அவருடைய ஒத்துழைப்பு எல்லையற்றதாய் இருந்தது. திறமை வெற்றி அடைவதற்கு ஊக்கம் அளிப்பதில் அவர் தாராளமாக இருந்தார். அலட்சிய மன நிலையைக் கண்டபோது அவர் கடுமையாகவும் கண்டிப்பிடும் நடந்து கொண்டார்.

கோர்க்கி ஒரு யதார்த்தவாதி. ஆகவே வாழ்க்கையை விட்டு விலகிச் செல்ல வேண்டாம் என்றும் புதிய சமுதாயம் அமைவதற்கான போராட்டத்தின் ஒரு வகையாகவே எழுத்தைக் கருத வேண்டும் என்றும் இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு வற்புறுத்திக் கூறிய மார்க்ஸின் கோர்க்கி பெரும் திறமையாளர். நாவலாசிரியர். நாடகாசிரியர். விமர்சகர், இலக்கிய வரலாற்று அறிஞர், ஆசைப் பிசரங்கி ஆகிய எல்லாமாகத் திகழ்ந்த அன்னாரின் உருவப் படத்தை அட்டையிலும் அவரைப் பற்றிய கட்டுரைகளை உள்ளேயும் கொண்டு வெளிவந்த “பாரதி” இதழும் புதுமை இலக்கியத்துக்கும் தனக்கும் உள்ள தொடர்பின் நெருக்கத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டே இருந்தது.

இந்த ஏழாவது இதழே “பாரதி”யின் கடைசி இதழ் என்பது அன்றைய பாரதி வாசகர்கள் பெரும்பாலானவர் களுக்குமே தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம்.

ஆகஸ்ட் 1946-ல் வந்த ரவீந்திரநாத் தாகூர் மலரே கடைசி இதழ் என்று அவர்கள் எண்ணியிருக்கலாம். 15 மாதங்களுக்குப் பிறகு இன்னோர் இதழ் வரும் என்று யாரும் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாததுதான். ஏதோ இரண்டு மூன்று மாத இடைவெளிக்குப் பிறகு அடுத்த இதழ் வந்துள்ளது போல ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் “டிசம்பர் - ஜனவரி, கூட்டுமலராக இந்த இதழ் விரிகின்றது. காத்திருந்து கண்பூத்துப் போன கலை அன்பர்களுக்குக் கொடுத்த வீண்சிரமத்துக்கு மன்னிப்புக் கோருகிறோம். தாமதத்தினால் ஏற்பட்ட தாகத்தினைத் தீர்க்கும் முறையில் பாரதியின் உள்முறை திகழ்கின்றது” என்று எழுதியுள்ளார்கள்.

1948-ம் வருஷமே வா! வா! உன் வரவு நல்வரவாகுக! என்று 1948-ம் வருஷத்துக்கு வரவேற்பும் இந்த இதழில் கூறப் பட்டுள்ளது. “உலகில் சமாதானமும் மனிதரிடையே நல் லெண்ணமும் மலர வேண்டுமென்று ஏசுவின் திரு அவதாரம் தொட்டு உலகத்தில் வந்த எல்லாத் தீர்க்கதரிசிகளும் ஞானசிரியர்களும் ஒங்கி உரைத்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய வாழ்வுக்கு அரண் செய்யும் முறையில் 1948 பிறப்பதாக! என்ற பாரதி நேயர்களுக்குப் புத்தாண்டு வாழ்த்தும் கூறப் பட்டுள்ளது.

ஹிந்தி எழுத்தாளர் பிரேம் சந்தின் இலக்கியச் சாதனைகள் பற்றி பிரேம்சந்தின் குமாரர் அமிருதாய் எழுதியிருக்கும் கட்டுரை முன்ஷி பிரேம் சந்த் என்னும் தலைப்பில் வெளியாகி இருக்கிறது. பிரேம்சந்தின் நூல்கள்

தமிழில் அதிகம் இல்லை. என்றாலும் தமிழ் வாசகர்களால் அதிகமாக அறியப்பட்ட ஹிந்தி எழுத்தாளர் அவர் - அவருடைய சிறுகதைகளை வெளியிடாத தமிழ்ப் பத்திரிகை களே இல்லை எனலாம். இந்தியாவின் பல மொழிகளிலும் பிரேம்சந்தின் படைப்புக்கள் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவருடைய படைப்பின் மகத்துவம் பற்றி ஹிந்தியில் பல விமர்சன நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

சிறந்த முற்போக்கு எழுத்தாளரான பிரேம்சந்தைப் பற்றிய கட்டுரையை அவருடைய மகனைக் கொண்டே எழுதி எடுத்துப் பிரசுரித்துள்ளமை மிகவும் குறிப்பிடக் கூடியது.

...இந்த இதழில் உள்ள இன்னொரு விசேஷமான கட்டுரை “கார்ல்மார்க்ஸின் நடை” என்பது சமூக பூகம்பங் களுக்கும் தனியுடமைப் பேயின் சர்வ நாசத்துக்கும், காரண கர்த்தரான கார்ல்மார்க்ஸின் நடையைப் பற்றி விமர்சனம் செய்துள்ளவர் பிரபல நாவலாசிரியையான பமேலா “ஜோன்சன்” என்பவர்.

“கார்ல்மார்க்ஸின்” நூல்களைப் படித்தவர்கள் அவரது இலக்கியச் சாதனைகளை அறிந்திருப்பார்கள். இரசனையும் மேதையும் இலக்கியச் சுவையுடன் தரும்பு வதைக் கண்டிருப்பார்கள். அவரது நூல்களிலிருந்து சில பகுதி களை இங்கே தந்து, அதன் மூலம் அவரது இலக்கியச் சாதனை களை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்” என்று தன்னுடைய கட்டுரையை ஆரம்பித்திருக்கிறார் பமேலா எச். ஜோன்சன்.

அவரது மகத்தான சாகித்தியங்களில் அங்க சமூர்ணமான ஆராய்ச்சியோ ஜேர்மன் பாஷையில் தெளிவான அறிவோ எனக்கு உண்டு என்று நான் பெருமை கொள்ள முடியாது. ஆயினும் விமர்சனத்தில் ஆர்வமுள்ள மாணவி என்ற முறையில் எனது கருத்துக்களைத் திரட்டி உருவகப்படுத்தியிருக்கிறேன்.

“மூலதனம்” என்னும் தனது நூலின் முன்னுரையில் மார்க்ஸ் கூறுகின்றார் ஜேர்மனியில் நீசமான பொருளாதாரத்தின் வழுவழுவென்று உளறும் வாயர்கள் எனது புத்தகத்தின் நடையைப் பற்றியும் விளக்க முறையைப் பற்றியும் குறை சொன்னார்களாம். மூலதனத்தின் இலக்கியக் குறைபாடுகள் பற்றி எல்லாரையும் விட நான் மிக நன்றாக உணர்கின்றேன். இருந்தாலும் இந்தக் கனவான்களின் நன்மைக் காகவும் தமாஷுக்காகவும், ஓர் ஆங்கிலப் பத்திரிகையின் விமர்சனத்தைத் தருகின்றேன். சட்டர்டே நிவியூ என்னுடைய அபிப்பிராயத்துக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டாலும், என் புத்தகத்தைப் பற்றி கூறுவதாவது இந்த விஷயத்தை எடுத்து விளக்கி இருக்கும் முறை வறண்ட பொருளாதாரப் பிரச் சினைக்கும் கூட ஒரு வேடிக்கையான மெருகு கொடுத் திருக்கிறது.

மூலதனம் நூலைப் பற்றி இந்த மதிப்புரை போதும். மார்க்ஸின் நையாண்டி மிகவும் தொந்தரவு கொடுப்பது. சுற்றி வளைத்து முளைப்பதல்ல. ருசிக்குறைவால் பிறப்பதல்ல. கோபத்தீயால் கனிவது. மனித ஜாதியினை வாட்டும் வேண்டாத கொடுமைகளைக் கண்டு பொங்கி எழும் ஆத்திர நெருப்பு.

மார்க்ஸ் ஏராளமான நூல்களைக் கற்றவர். அவர் கொடுக்கும் விமர்சனங்கள் கணக்கிடலங்காதவை. அவரது வசனம் சூரியனின் பரப்புப் போல பரந்து, உருண்டு, இரும்பு போல் உறைந்து எதிர்பாராத அக்கினிப் பிழம்பு போல் ஆக்ரோஷம் செய்வது. அன்பு நிறைந்தது. ஆத்திரம் கொதிப்பது. ஹாஸ்யம் கொட்டுவது.

தெருவலையும் காடைக் கூட்டத்தை “ஆபத்தான வர்க்கம். சமூகத்தின் குப்பை, பழைய சமுதாயம் விட்டெறிந்த அழகிக் கிடக்கும் சகதி” என்று சித்திரிக்கின்றார்.

மார்க்ஸ் அஞ்சாத அமரன். பெரிய தத்துவாசிரியர் மாத்திரமல்ல. ஒரு சாகித்திய சிற்பி, என்றெழுதுகின்றார் “பமேலா ஜோன்சன்”

மார்க்ஸ், 1883 மார்க்சில் காலமான போது லண்டன் இடுகாட்டில் "பிரதிக் ஏங்கல்ஸ்" ஆற்றிய உரையின் சில வரிகளையும் தன்னுடைய கட்டுரையின் முடிவுரையாகத் தந்துள்ளார் கட்டுரையாசிரியர்.

"மார்க்ஸ் ஒரு புரட்சியாளர். முதலாளித்துவ சமுதாயத்தையும் அது கொண்டுள்ள அரசாங்க அமைப்புக்களையும் தூக்கியெறிந்து ஏதாவதொரு வழியில் நவீன கால பாட்டாளி வர்க்கத்தின் விமோசனத்திற்காகப் பாடுபடவேண்டும் என்பதே அவரது வாழ்வின் லட்சியம். போராட்டம் அவரது உடல் பிறப்பு. அவர் எவ்வளவு பேராவேசத்துடனும் பிடிவாதத்துடனும் வெற்றிகரமாகப் போராடினாரோ அவ்வாறு ஒரு சிலரால் தான் முடியும். இதன் விளைவாக அவர், அவர் காலத்தில் எல்லோரையும் விட மிக அதிகமாக வெறுக்கப்பட்டார். அவதூறு செய்யப் பட்டார். எதேச்சாதிகார அரசாங்கங்களும் குடியரசு அரசாங்கங்களும் அவரைத் தத்தம் பிரதேசங்களில் இருந்து நாடு கடத்தின. அபாண்டங்களைச் சுமத்தின. இவற்றை எல்லாம் வெறும் ஒட்டடை என்று ஒதுக்கி மார்க்ஸ் அசட்டை செய்தார். தவிர்க்க முடியாத அவசியம் நிர்ப்பந்தித்த போது மட்டும் பதிலளித்தார்.

அவர் இறந்த போது சைபீரியச் சுரங்கத்திலிருந்து கலிபோர்னியா வரை, ஐரோப்பா, அமெரிக்காவின் சகல பகுதிகளில் இருந்தும் இலட்சக்கணக்கில் புரட்சிகரமான சக ஊழியர்கள் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தித் துக்கம் அனுஷ்டித்தார்கள்.

அவருக்கு எத்தனையோ எதிரிகளிருந்தாலும் சொந்த விரோதி என்று எவரும் இல்லை என்று துணிந்து கூறுவேன். அவரது பெயரும் சேவையும் யுக யுகந்திரங்களுக்கும் நிலைத்து வாழும்" என்பதே ஏங்கல்ஸ் ஆற்றிய உரையின் சில வரிகள்.

உலக ஆதிக்கப் பேராசையில் அமெரிக்க டாவர்ஸ்தாபித சதி பற்றி "டாவர் ராஜ்" என்னும் கட்டுரையும் இந்த இதழுக்குக் கனம் சேர்க்கும் ஒரு ஆக்கமே.

"ஐயோ பட்டினியாகக் கிடக்கின்றீர்களே. வியாபாரம் ஸ்தம்பித்துக் கிடக்கிறதே. உற்பத்தி தேய்ந்து வருகிறதே. கவலையே படாதீர்கள். நானிருக்கின்றேன், என்று உதவ ஒடி வரும் அன்னதாதா - பணத்தாதா யார் என்று கேட்கின்றீர்களா? அவர்தான் அமெரிக்காவின் டாவர் மன்னன். என்று ஆரம்பித்து மற்ற நாடுகளின் அரசு, சமூக, பொருளாதார விஷயங்களில் தலையிடும் அமெரிக்கச் சதிகள் பற்றிக் கிண்டலும் கேலியுமாக எழுதுகின்றார் கே.ராமநாதன்.

"விஞ்ஞான முறையில் கல்வி" என்னும் கட்டுரையைப் பேராசிரியர் ஜே.டி.பொனால என்பவர் இந்த இதழில் எழுதியுள்ளார். கல்வியின் இலட்சியங்களில் கருத்துச் செலுத்துவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று சமுதாயத்தில் பெரும்பாலான மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் கல்வி அமைய வேண்டும். இரண்டாவது கல்வித் திட்டத்தின் அச்சாணியாக விஞ்ஞானக் கல்வி இடம் பெற வேண்டும்.

விஞ்ஞானக் கல்வி என்பது வாணையும் மீனையும் அளப்பது பட்டுமல்ல. விஞ்ஞானிகள், பூமிசாஸ்திர நிபுணர்கள் ஆகியோரை உருவாக்குவது மட்டுமல்ல. வாழ்வின், சமுதாய லௌகீகத் துறைகளோடும் பிறகலைகளோடும் இணைந்தும் பிணைந்தும் நிற்கும் விஞ்ஞான அறிவை வளர்ப்பதே.

சம்பிரதாயக் கல்வி முறைக்கும் விஞ்ஞானக் கல்வி முறைக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை ஆராய்வதுடன் விஞ்ஞானக் கல்வி முறையின் அவசியம் பற்றியும் அந்த 48லேயே அறை கூவல் விடுத்துள்ளார் பேராசிரியர் ஜே.டி.பெர்னால, எப்.ஆர்.எஸ்.

ரே. மலாத்ரா என்பவர் ஒரு இந்தியர். பஞ்சாப்பின்

ஒரு மூலையில் ஜிலால்பூர் என்னும் இடத்தில் காலையில் மாடு மேய்த்து விட்டு மாலையில் பள்ளிக்கூடம் செல்லும் ஒரு ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். தன்னுடைய பதினைந்தாவது வயதில் காஷ்மிரத்துக்குக் கல்வி பயிலச் சென்று இந்திய சுதந்திர போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டு அடிபட்டுச் சிறை சென்று மீண்டார். தொழில் கல்வி நிமித்தம் அமெரிக்கா சென்று எஞ்ஜினியராகிச் சோவியத் நாட்டுக்குச் சென்று ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையில் தலைமை எஞ்ஜினியராகிப் பிறகு சோவியத் பிரஜையானவர்.

அமெரிக்காவில் கல்வி பயில்கையில் முதலாளித்துவ நாடுகளில் கல்வி, கலை, அறிவுக் கூர்மை, ஆகிய அனைத்துமே சந்தைப் பண்டங்கள் தான். சமூகச் சேவைக்கான சாதனங்கள் அல்ல என்பதைக் கண்டுணர்ந்து சோசலிசப் புரட்சி கண்ட சோவியத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

அன்றாடம் சாப்பாட்டுக்கே வழியில்லாத ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்து மாடுமேய்க்கத் தொடங்கிய ஒரு சிறுவன் இரு பெரும் கடல்களைக் கடந்து செய்துள்ள சாதனைகள் முயற்சியின் வெற்றிக்கு ஒரு உதாரணம்.

"பாட்டாளி ஆட்சியில்" என்னும் தனது கட்டுரை மூலம் இரண்டு நாடுகளிலும் தான் வாழ்ந்த போது கண்ட வித்தியாசங்களைச் சுவைபடக் கூறியுள்ளார். இந்தியாவில் பிறந்து அமெரிக்காவில் கல்வி கற்று சோவியத்தில் பணிபுரியும் சோவியத் பிரஜையான ரே மலாத்ரா.

பாரதியின் இந்தக் கடைசி இதழில் ஆறு அருமையான கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. வாசகர்களுக்குப் படிக்கக் கொடுக்கும் விஷயங்கள் மூலமாகவே ஒரு ஏடு அறியப்படுகின்றது. வெறுமனே வாசிக்கவும் கொஞ்ச நேரம் மகிழவும் பிறகு மறந்து விட்டுத் தூக்கி எறிந்து விடவுமே லாயக்கான ஜனரஞ்சக விஷயங்கள் பாரதியில் வரவில்லை என்பதனை இந்தக் கட்டுரைகள் பறைசாற்றி நிற்கின்றன. இந்த இதழில் இரண்டு கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. முதல் இதழில் "வாழாவெட்டி" என்னும் கவிதையை எழுதியிருந்த டாக்டர் ஜிட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தி சமுதாயத்தின் சகல துறைகளிலும் உதயமாகி மேற்கிளம்பியுள்ள உரிமைப் போர் முரசைத் தனது வசனகவிதை மூலம் காட்டுகிறார் இந்தக் கடைசி இதழில்.

கவிதையின் தலைப்பு "உதயம்".

சீனாவின் சியாங்கை ஷேக்கின் ஆட்சியை எதிர்த்துச் சீனமானவர்களும் வாலிபர்களும் எழுகின்றனர். மக்களின் உரிமைகளைப் பலிகொடுத்து சீனாவை ஆதிக்க வெறியர்களின் கைகளில் அடகு வைக்கத் துணிந்த சியாங்கின் ஆட்சிக் கொடுமைகளை எதிர்க்கும் சிந்தனைகளைக் காட்டும் கவிதை மற்றது. யான் சிங் சர்வகலாசாலைப் பத்திரிகையில் இருந்து எடுத்துப் பிரசுரித்துள்ளார்கள் பாரதிகாரர்கள். "சியாங் ஆட்சி" என்பது கவிதைத் தலைப்பு.

முந்திய இதழ்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஐந்தாறு கவிதைகள் இடம் பெற்றே வந்துள்ளன. பாரதி என்னும் மகாகவியின் பெயரைத் தாங்கி வந்த ஏடு கவிதைக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தே வந்துள்ளது. ஆனாலும் இந்த இதழில் இரண்டே கவிதைகளுடன் ஆறு கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மூன்று சிறுகதைகள் இந்த இறுதி இதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

கே.ராமநாதன் எழுதியுள்ள "மண்வெட்டிச் சிப்பாய்", சீதா என்னும் புனைபெயரில் அவரே எழுதியுள்ள அகதி என்னும் சிறுகதை ஆகிய இரண்டும் சிறுகதை என்னும் மகுடத்தின் கீழ் பிரசுரிக்கப் பட்டிருந்தாலும் கட்டுரை களாகவே இருக்கின்றன.

இந்தியாவில் நடந்த இந்து முஸ்லிம் கலகத்தால் அகதியான ஒரு பெண் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தோற்றத்தால் உருவான தொழிலாள வர்க்கச் சமாதானப் படையின்

உதவியுடன் அச்சம் தவிர்த்து அகதி என்னும் நினைவு நீங்கியதைக் கூறுகிறது "அகதி".

...யுத்தத்தின் போது இராமானுவத்தில் சேர்ந்த சிப்பாய் வீரர்களோன் யுத்தம் முடிந்து திரும்பியதும் தன்னுடைய உடையும், மெடலும். பிரமோஷனும் தனது குடும்பத்துக்கு சோறு போடாது என்பதை உணர்ந்து "நிலீப்ஸ்கீம்" என்னும் பிரிவில் சேர்ந்து மற்றப் பட்டாளத்து வீரர்களைப் போல மண் வெட்டுகின்றான்.

மண் வெட்டிக் கூலிதினவாச்சே என்னும் மனக்குமுறலுடன் வீரர்களோன் என்னும் அவன் வீரம் கூனாகி வீரக்கூனாகிவிட்டான். ஜனசக்தி மனது வைத்தால் தொழிலாள வர்க்கம் தீ மூண்டு எழுந்தால் இது போன்ற ஆயிரக்கணக்கான மண்வெட்டி சிப்பாய்களுக்குக் கதியுண்டு என்று தனது கதையை முடிக்கின்றார் ஆசிரியர்.

"பதினெட்டு வருடங்களாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் தேசாபிமானியின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய கே.இராமநாதன் குறிப்பிடத்தக்க பத்திரிகையாசிரியராவார். அவரது கட்டுரைகள் தாம் சார்ந்த கொள்கைகளைத் தெளிவாக விளக்கின. இளைஞர் மத்தியிலே போராட்ட ஆர்வத்தினையும் தியாக சிந்தனையையும் வளர்த்தன. இலக்கிய வளர்ச்சி கருதி 1946-ம் ஆண்டிலே "பாரதி" என்னும் பத்திரிகையை நடத்தினார். தற்போது அவரது திறமையை தென்னகத்திலிருந்து வெளிவரும் ஜனசக்தி பயன் படுத்துகின்றது" என்று கனகசெந்திநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதை இந்த இடத்தில் என்னால் நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

"இலக்கை இடதுசாரி இயக்கக் கருடன் ஒத்துழைத்த கே.இராமநாதன், கே.கணேஷ், எம்.பி.பாரதி போன்றோரால் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தாபிக்கப் பட்டது. அவர்களால் நடத்தப்பட்ட பாரதி என்னுள் சஞ்சிகை இலக்கியத்துறையில் மார்க்சிச கண்ணோட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது" என்று குறித்திருக்கின்றார் ரசிகமணி கனகசெந்திநாதன். (ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி - பெப்ரவரி 1964: பக்கம் 171: 179)

இந்த இதழில் வெளிவந்திருக்கும் மற்றச் சிறுகதை டாக்டர் முல்க்ராஜ் ஆனந்தின் "அபிலாஷை" என்பதாகும்.

சண்டைக் கப்பலில் வேலைசெய்யும் முஸ்தபா என்னும் இளைஞன் தாய் நாடு திரும்பும் அபிலாஷையுடன் தனது சண்டைக் கப்பல் அனுபவங்களை ஒரு சிறு குழந்தையின் வெள்ளை மனதுடன் தனது தந்தைக்குக் கடிதம் மூலம் எழுதுகின்றான். அவனுடைய அபிலாஷையை இக்கடிதம் மூலம் காட்டுகின்றார் உலகப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் முல்க்ராஜ்.

முல்க்ராஜ் ஆனந்தின் சிறுகதைகள் பாரதி இதழ்களில் கூடுதலாகவே வெளிவந்துள்ளன. மொத்தமாக வெளிவந்த ஆறு இதழ்களில் இவருடைய மூன்று சிறுகதைகள் என்பது கூடுதல்தான்!

இவருடைய நாவலொன்றும் பாரதிப் பப்ளிகேஷன் மூலமாக வெளிவரப் போவதாக விளம்பரங்கள் வந்திருந்தன பாரதி இதழ்களில். ஆனால் பாரதி பப்ளிகேஷன் இயக்கவில்லை.

பாரதியின் இந்தக் கடைசி இதழ்களிலும் கூட ஆண்டுச் சந்தா ஆறு ரூபாய். தனிப் பிரதி அரை ரூபாய். பாரதியின் எழுத்தாளர்களுக்குச் சன்மானம் வழங்கப்படும் என்னும் அறிவிப்பு பிரசுரமாகி இருக்கிறது. இதுவே பாரதியின் கடைசி இதழாக இருக்கப் போகிறது என்பது அவர்களுக்கே தெரிந்திருக்கவில்லை.

மனிதனுடைய சாதனைகள் அனைத்தும் அவனுடைய சிந்தனையின் தெளிவையும் போக்கையும் குறித்தே வெளிப்படுகின்றன. தெளிவடைந்த சிந்தனையிலிருந்தே வாழ்க்கையின் வளம் பெருகுகின்றது.

சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் தெளிவுக்கும் பரவலான அறிவு தேவைப்படுகிறது. பரவலான அறிவுக்குப் பல விஷயங்களைத் தெரிந்தெடுத்துத் தனது வாசகர்களுக்குத் தருவதில் பாரதி என்றுமே முன் நின்றிருக்கிறது என்பதற்கு பாரதியில் வெளியான பல்வேறு ஆக்கங்களே உதாரணமாகின்றன.

தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்கும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் இன்னும் எவ்வளவோ செய்ய வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் பாரதிகாரர்களுக்கு இருந்திருக்கலாம். ஏதோ லட்சியக் கனவுகளையெல்லாம் அவர்கண்டிருக்கலாம்.

ஆனாலும் பொருளாதாரச் சூமை அவர்களை அழுத்திக் கொண்டே இருந்தது. இருந்தபோதும் "பொருளாதாரம் பலவீனமடைகிறது. உங்கள் இலட்சியப் பத்திரிகையான பாரதியை நிறுத்திவிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விடுமோ என்று அஞ்சுகிறோம்" என்பது போன்ற அறிவிப்புக்களோ "சந்தாக்களை உடனே அனுப்பி வையுங்கள்" என்பது போன்ற வேண்டுகோள்களோ பாரதியில் இடம் பெறவில்லை.

இரண்டாவது இதழில் மட்டும் ஒரு குறிப்பு இருந்தது. "அரை ரூபாய் விலை அதிகம் என்று அன்பர்கள் சிலர் குறை கூறி எழுதி இருந்தார்கள். அச்சச் செலவு அதிகமானதன் காரணமாகவே அவ்வாறு விலை நிர்ணயிக்க வேண்டியிருந்தது.

இதைத் தவிர தங்களுடைய பொருளாதாரப் பிரச்சினைபற்றி எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் பாரதி தன் வாசகர்களுடன் பேசியதில்லை.

தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகில் காலம் காலமாக இருவேறு உலகங்கள் இயங்கி வருகின்றன என்பது கண்கூடு.

பொழுதுபோக்கல், ஜனரஞ்சகம், வெறுமனே வியாபார நோக்கம் என்ற காரணங்களுக்காக ஒரு உலகமும், இலக்கியம், இலக்கியச் சோதனைகள், கலாச்சாரத் துறைகளின் நவீனத்துவம், சமுதாய முன்னெடுப்பு போன்ற காரணங்களுக்காக இன்னொரு உலகமும் இயங்கி வந்திருக்கின்றன. இயங்கி வருகின்றன.

மற்றப் பிரிவாகிய இலக்கியப் பத்திரிகைகளைப் பொறுத்த மட்டில் அரசியல் கொள்கைகள், சமூகக் கோட்பாடுகள், தத்துவம், மானுடவியல், சரித்திரம், விஞ்ஞானம் என்று பலவிதமான பத்திரிகைகள் தோன்றுகின்றன. ஆகவே சிறுசஞ்சிகைகள் எண்ணிக்கையில் கூடுதலாகத் தோன்ற வேண்டிய சூழ்நிலையும் அவசியமும் ஏற்படுகின்றது.

1926-ல் தோன்றிய ஆனந்த விகடன் 1941-ல் தோன்றிய கல்கியும் இவையிரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தோன்றிய குமுதமும், இன்ன பிற ஜனரஞ்சக ஏடுகளும் அதே ரீதியில் எதுவிதத் தடங்கலுமின்றி அதே ஆனந்த விகடன், கல்கி, குமுதங்களாக வந்து கொண்டிருப்பதற்கும்.

1933-ல் தோன்றி 36-ல் நின்று 1937-ல் மறுபடித் தோன்றி 39-ல் நிறுத்தப் பட்ட மணிக்கொடி, அதைத் தொடர்ந்து வந்த, சூறாவளி, கலா மோகினி, கிராம ஊழியன், முல்லை, சந்திரோதயம், சிந்தனை, தேனி, காதம்பரி, மனிதன், சாந்தி, சரஸ்வதி, எழுத்து என்றும் ஹனுமான், காந்தி, சுதந்திரச் சங்கு, சக்தி என்றும் 1955க்குள் எத்தனை எத்தனையோ சிறு சஞ்சிகைகள் தோன்றி மறைந்து விட்டமைக்கும் இவைகளின் நோக்கங்களே காரணமாகின்றன.

எதுவிதமான சமுதாய நோக்கமோ, இன்ன பிறவோ இன்றி மக்களின் ரசனையை மழுங்கடித்து, வியாபாரம் ஒன்றையே நாட்டமாகக் கொண்டுள்ள பத்திரிகைகளுக்கு அரையிலும் குறையிலும், நிறுத்தப் பட வேண்டிய அவசியம் இருப்பதில்லை.

அவர்களுடைய இலக்குப் பணம். இலக்கை நோக்கிய பயணத்தில் இடையே வரும் தடைகளை

உடைத்தெறியப் பணத்தால் முடியும்.

மற்றவர்களின் இலக்குப் பணம் அல்ல. ஒரு தர நிர்ணயம். இவர்களது இலக்கு நோக்கிய பயணத்தில் முதலில் குறுக்கிடும் தடையே பணம் தான்.

சில நேரங்களில் பணத்தால் இலட்சியங்களை உடைக்க முடியும். ஆனால் எல்லா நேரங்களிலுமே இலட்சியங்களால் பணத்தை உடைக்க முடிவதில்லை. ஆகவே ஏதாவதொரு இலட்சியத்துக்காக ஒரு ஏட்டை ஆரம்பிக்கின்றவர்கள் இடையில் குறுக்கிடும் பணத்துடன் மோதிப் பார்த்து, முடியாமல் தோற்றுப் போவதுண்டு. இந்தத் தோல்வியே, பெருமைக்குரியதுதான்.

“எழுதத் தெரியாதவன் எல்லாம் எழுத்துலகில் போற்றப் படுகின்றான். இன்னும் இன்னும் எழுதிக் கொண்டே இருக்கின்றான்.”

“பேப்பர் நடத்தத் தெரியாதவன் எல்லாம் நடத்திக் கொண்டே இருக்கின்றான். இருக்கின்றான்.”

“இவர்களுக்கு ஒரு எதிர்ப்புக் குரல் கூட நாம் கொடுக்காவிட்டால் நாமும் இவைகளை ஏற்றுக் கொண்டவர்களாகி விடுகின்றோம்” என்று கூறிக்கொண்டு வெளிவரத் தொடங்கும் ஒரு சிற்றேட்டின் இலக்கு பணம் அல்ல. இத்தனை சீரழிவுகளையும் அழித்தொழித்து விட்டு தன்னுடைய இலக்கை அடைந்து விடுவதென்பது சாத்தியமான தொன்றுமல்ல. ஆனாலும், அவர்களுடைய நோக்கம், நாம் வாழும் காலத்தில் நடக்கும் இந்த அநீதிகளுக்கு நாமும் உடந்தையாகி விடக் கூடாது என்னும் விழிப்புணர்வு போற்றுதலுக்குரியது.

தமிழ் நாட்டிலும் சரி, இங்கும் சரி இலக்கியச் சிற்றேடுகளின் தோற்றம் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத் தகுந்த மாறுதல்களை நிகழ்த்தி இருக்கின்றது என்பதை மறுக்க முடியாது.

1930 ஜூனில் தொடங்கிய ஈழகேசரி, 1946 ஜனவரியில் தோன்றிய “பாரதி” 1946 மார்ச்சில் தோன்றிய மறுமலர்ச்சி, 1958 ஜூலையில் தோன்றிய கலைச்செல்வி போன்றவற்றைத் தொடர்ந்து அறுபதுகளின் பின் தோன்றிய தேனருவி, மரகதம், மல்லிகை, தாயகம், குமரன், விவேகி, பூரணி, தீர்த்தக் கரை, சிரித்திரன் என்று தொடர்ந்து சிற்றேடுகளும் தம்மாலான பணிகளைச் செய்தே வந்துள்ளன.

“கண்டதும் காதல் கதைகள் மலிந்து விட்ட இன்றைய இலக்கியப் போக்கிற்குப் புதுவழி காட்ட முன்வருகிறது பாரதி” என்னும் அவர்களது முதல் இதழ் தலையங்கமே தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகின் இரு பெரும் பிரிவுகளில் எந்தப் பிரிவைச் சார்ந்தது பாரதி, என்பதற்கான சான்று.

கலை கலைக்காகவே என்று கூறி, மொழி வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தும் கலைஞர்களுக்கு கெதிராகவும், ஏகாதிபத்தியத்திற்கு கெதிராகவும், பாசிசத்துக்கெதிராகவும், முதலாளித்துவத்துக் கெதிராகவும் குரல் எழுப்பப் பாட்டாளி வர்க்கத் துணையுடன் பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்துக்கு ஆதரவாகக் குரல் எழுப்பிய முதல் தமிழ் ஏடு பாரதி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

...உலகளாவிய ஒரு விரிந்த பார்வையுடன்

அநீதிகளுக்கெதிராகக் குரல் கொடுக்கக் கிளம்பிய பாரதி பண்பலத்துடன் ஆரம்பமாகவில்லை என்பதை முதல் இதழ் தலையங்கத்தின் கடைசி வரிகள் நிரூபிக்கின்றன.

“காகிதக் கட்டுப்பாடு, அச்செழுத்து இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடு, ஆகியவற்றினுடாகத் திணறிக் கொண்டு வெளிவரும் பாரதி முதல் இதழை எதிர்பார்த்த அளவு சிறப்பாகக் கொண்டு வரமுடியவில்லை. நேயர்கள் மன்னிக்க. மேல் வரும் இதழ்கள் சீர்திருந்தும். என்று முடிகிறது தலையங்கம்.

1946 ஜனவரியில் தோன்றிய “பாரதி” ஆகஸ்ட் வரையிலான எட்டு மாதங்களில் ஐந்து இதழ்களை வெளியிட்டுப் பிறகு 1948 ஜனவரியில் ஆறாவது இதழை வெளியிட்டதுடன் ஒய்ந்து விட்டது.

ஒரு முற்போக்கு இலக்கிய ஏடாக ஆரம்பமாகி இலக்கியத்துக்கும் அரசியலுக்கும் சமமான இடமளித்து வந்த “பாரதி” மூன்றாவது இதழுக்குப் பிறகு இலக்கியப் பகுதிகள் குறைந்து ஒரு அரசியல் ஏடாகவே தன்னை இனம் காட்டியமையும் பொதுவான வாசகர்களிடமிருந்து இந்த ஏடு அந்நியப் பட்டுப்போனதற்கான ஒரு முக்கிய காரணமாக இருக்கலாம்.

அப்போதைய ஈழத்தின் எழுத்தாளர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பாரதியைத் தங்களுக்கான ஒரு இலக்கியக் களமாக்கிக் கொள்ளாமல் விட்டு விட்டது வருந்தக்கூடியதே.

அ.ந.சுந்தசாமியைத் தவிர்த்து மற்ற எவரும் பாரதியில் முழு மூச்சாகப் பங்கேற்றதாகக் கானவில்லை. அ.செ.முருகானந்தன் ஒரே ஒரு கதையையும், அபுதாலி அப்துல் லதீப் ஒரே ஒரு கதையையும் எழுதி உள்ளனர். நாவலாசிரியர் முற்போக்குச் சிந்தனையாளரும், பத்திரிகையாளருமான இளங்கீரன் கூட ஒரு கவிதை தான் எழுதியுள்ளார் பாரதியில்.

முப்பதுகளிலேயே எழுதிப் புகழடைந்திருந்த ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகள் கூட ஆனந்தவிகடன், கலைமகள், கிராம ஊழியன் போன்றவற்றில் எழுதினார்களே தவிர, “பாரதி”யில் எழுதக் காணோம்.

பாரதியின் தீவிரமான முற்போக்குச் சிந்தனைகள் அரசியல் கொள்கைகள் போன்றவை பெரும் பாலாக ஈழத்து எழுத்தாளர்களிடமிருந்தும் பாரதியை அந்நியப் படுத்தியே வைத்திருந்தமை இதனாலும் புலனாகிறது.

நமது நாட்டைப் பற்றி, நம் நாட்டு மக்கள் பற்றி, எழுத்தாளர்கள் பற்றி, இலக்கியம் பற்றி ஒன்றும் பேசாமல், சோவியத் பற்றியும், சோவியத் நாட்டு மக்கள் பற்றியும், எழுத்தாளர்கள் பற்றியும் அளவுக்கதிகமாகப் பேசப் புகுந்தமை நம்மவர்களுக்கு ஒரு எரிச்சலை ஏற்படுத்தி இருக்கலாம். இந்த எரிச்சலும் நியாயமானதுதான்.

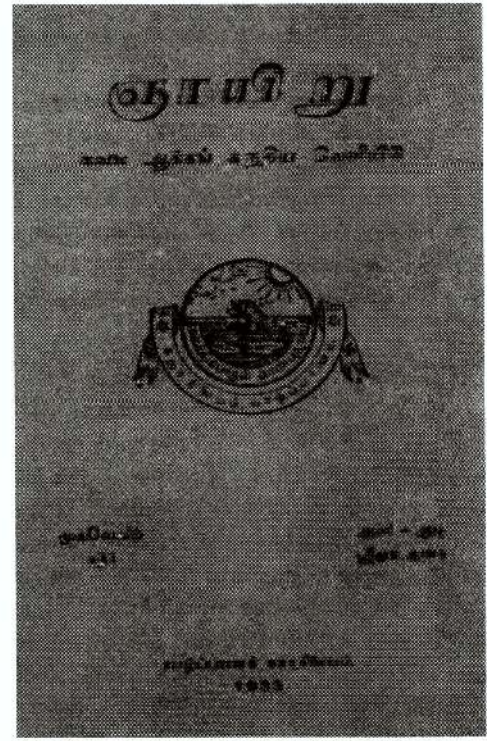
இந்தக் குறைகளை ஓரளவுக்கேனும் நிவர்த்தி செய்திருந்தால் பாரதி இன்னும் கொஞ்சக் காலம் ஜீவிதம் கொண்டிருக்கலாம்.

குறைகள் எதுவாக இருப்பினும் ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்டு வைத்த பெருமை பாரதிக்கே உண்டு.

(ருன்றி - நெஞ்சில் பதிந்த இதழ்கள்)

ஈழத்து இதழியல் வரலாற்றில் ஞாயிறு

■ தி. செல்வமனோகரன் ■

காலனித்துவத்தின் குழந்தை நவீன கல்வி. காலனித்துவ ஆட்சி அதிகாரத்தின் போக்கிலே ஏற்பட்ட அதிகார மற்றும் சமயம் சார்ந்தவடிக்கைகளின் வழி கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் முன்னெடுத்த கருத்தியல்களின் வழியும் 1850களிற்குப்பின்னர் சுதேசிகளுக்குக் கிடைத்த சில சலுகைகளும் ஈழத்தில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தத் தொடங்கியது. யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவ மிசனரிகளுடைய பாடசாலை நிறுவுதல் மற்றும் கல்விப்பல செயற்பாடுகள் மிகப்பாரிய அளவிலான கல்விசார் சிந்தனைகளையும் அவைசார் எண்ணக்கருக்களையும் அதிகம் உற்பத்தி செய்தது. அதனாலே 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய வளர்ச்சிப் போக்கு அல்லது செல்நெறிப்பாங்கு என்பது கடந்துவந்த பாதைகளை விட மிக முக்கியமானதாக அமைந்து விடுகின்றது. கலை, இலக்கியம், சமூகம், பண்பாடு, அரசியல், சமயம், தத்துவம், பொருளாதாரம் என்கின்ற அனைத்துக் கூறுகளிலும் அவற்றினுடைய செல்வாக்கினைப் பார்க்கக்கூடியதாகவுள்ளது. அந்த செல்நெறியின் ஒரு செயல்நிலை நிகழ்வாகத்தான் அச்சுப்பண்பாட்டைப் பார்க்கவேண்டும். சுதேசிகளாலும் விதேசிகளாலும் பத்திரிகைகள் உற்பத்தியாகின்றன. பழைய நூல்கள் பதிப்பிக்கப்படுகின்றன. உரைநடை இலக்கியங்கள் புதிதாக உருவாக்கம் பெறுகின்றன. கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் வருகைதான் இந்த வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியது. அது 19ஆம் நூற்றாண்டை புதியதொரு நூற்றாண்டாக அமைத்துவிடுகின்றது.

இந்த வளர்ச்சி இந்தக் கல்விப்பலம் என்பனவற்றின் ஊடாக நவீன ஆராய்ச்சி பற்றிய அறிவு தமிழிலே ஏற்படத்தொடங்குகின்றது. அது புதிய மாற்றங்களை எங்களுக்குள் தருகின்றது. எப்படி என்றால் கால்டுவலின் "திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்" என்பது தமிழ் ஆய்வியலின் தொடக்கநிலை ஆகும். மேலைத் தேயத்தவர் தான் தொடக்க நிலை ஆக இருந்தாலும் கூட அவரின் திராவிட மொழிகளினுடைய ஒப்பிலக்கணம்

பற்றிய - தமிழிலக்கணத்தினுடைய முக்கியமான ஆய்வுசார் நூலாக அதைக் கருதலாம். அதே போல் ஈழத்தில் சைமன் காசிச்செட்டியை இந்த ஆய்வுமுறையியல் தளத்தில் இயங்கிய ஒருவராக அடையாளப்படுத்தலாம்.

20ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் தோன்றிய செந்தமிழ், செந்தமிழ்ச்செல்வி, தமிழ்ப்பொழில், முதலானவை ஆய்வுமனப்பாங்கைத் தமிழ்ச்சூழலில் உருவாக்கின. அவற்றிலே குமாரசாமிப்புலவர் உள்ளிட்ட பலர் செந்தமிழ் தொடக்கம் தமிழ்ப்பொழில் வரைக்கும் ஈழத்தவர்களும் எழுதியிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவை புதிய ஆய்வுமனப்பாங்கினைத் தந்ததுடன் பழைய நூல்களை ஏட்டில் இருந்து எடுத்துத் தேடிப் பதிப்பிக்கின்ற முயற்சிகள் தொடக்கம் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி ஈறாகப் பல்வேறு ஆய்வுமுறைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. அதேநேரம் 1924இனை அண்மித்து ஆனந்தவிகடன் போன்ற ஜனரஞ்சக வாசிப்புக்குரிய சஞ்சிகைகளும் தமிழகச் சூழலில் உருவாகியிருந்ததைக் காணலாம். ஆனால் இந்த காலப்பகுதியில் குறிப்பாக 1925ற்கு பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றம் மிகமுக்கியமானது. புதிய யாப்புச் சீர்திருத்தம், இராமநாதனுடைய எழுச்சியும் மறைவும் அதற்குப்பிறகு வருகின்ற ஈழகேசரி, வீரகேசரி பத்திரிகைகள் என அமையும் இந்தச்சூழல் கல்விசார் வாசிப்பையும் சாதாரண மக்களுடைய வாசிப்பையும் மகிழ்விக்கின்ற அல்லது ஆழப்படுத்துகின்ற ஒரு அம்சமாக அமைகின்றது. கல்விசார்வாசிப்பு, பொழுதுபோக்கு வாசிப்பு மாகிய இரண்டு சமாந்தர, ஒருமித்த இயல்புகளைப் பார்க்கலாம். இந்த வாசிப்புச் சூழல், ஆய்வுசார் நடவடிக்கைகள் புதிதாக உருவாகின்ற போது - ஒரு அடையாளத்தை உருவாக்குகின்ற எண்ணக்கரு உருவாகின்ற சூழலிலும் தான் ஞாயிற்றுக்கான தொடக்கப் புள்ளியாக கலாநிலையம் உருவாக்கம் பெறுகின்றது.

இந்தக்காலப்பகுதியில் சமயச்சண்டைகள் ஓரளவு இணக்கப்பாட்டுக்கு, ஒய்வுக்கு வந்து அதற்கப்

பால் மொழிசார் தேசம்சார், உணர்வுகளுக்கு முதன்மை கொடுக்கின்ற ஒரு போக்கைத் தரிசிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. மேலைத்தேசத்திற்கும் கீழைத்தேசத்திற்குமான எண்ணங்களின் கூட்டிணைவு அல்லது இவை இரண்டிற்குமான இடைப்பட்ட - இதைசார்வதும் அதைச்சார்வதுமான இரட்டைத்தன்மை காணப்பட்டது. அதற்கப்பால் புதிய தளத்தினை உருவாக்கிய நிலையமாக கலாநிலையம் காணப்படுகின்றது. அது பல்வேறு கலைசார் இலக்கியப்பணிகளை தமிழியல் அடிப்படையில் முன்வைக்கின்றது. ஜ.சாக். தம்பையா “சமயச்சார்பற்றது கலாநிலையம்” என்று சொல்லியிருந்தார். அது ஞாயிறு இதழில் வெளிவந்தது. அந்த அடிப்படையில் யாழ்ப்பாணக் கலாநிலையத்தினுடைய கலையாக்கம் நிறைந்த குறிப்பாக இலக்கியம், தத்துவஞானம் பெளதீக சாஸ்திரம், ஓவியம், சரிதம், என்பவற்றில் இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் அடைந்த பேறுகளை ஆராய்ந்து அறிதல், இவற்றை இக்கால ஆராய்ச்சி அறிவின் முறையில் விளக்குதல், கலைகளின் புத்துயிர்ப்புக் காகவும் நாட்டின் நோக்கங்கள் கை கூடுவதற்காகவும் முயலுதல் என மூன்று நோக்கங்கள் பேசப்படுகின்றன.

சமயம் தாண்டி சிந்திக்கின்ற தமிழியல் சார் புதிய போக்கொன்றினுடைய உருவாக்கத்தை காண முடிகின்றது. கலாநிலையத்தின் அங்கத்தவர்களை இரண்டாக சொல்கின்றனர். பொதுவகையினர் என்றால் கலையாக்கத்தில் ஊக்கமுள்ளவர்கள் யாவரும் இந்த நிலையத்தில் அங்கத்தவர்களாக இருத்தல். தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் ஓரளவு ஆர்வமுடையவர்களாக இருத்தல் இன்றியமையாதது. ஒருமொழி அறிவும் புறநடைப்பாண்மையால் ஏற்கப்படும் எனும் இந்தக் குறிப்புக்கள் முக்கியமாக அந்தச் சூழலில் கல்விப் புலத்தில் இருந்த மனிதர்களுடைய மனப்பாங்கினையும் கலாநிலையத்தின் செல்நெறியினையும் கூறுவதாக அமைகின்றது. கலையாக்கத்திற்கு உதவிய அங்கத்தவர்கள் சிறப்பு வகையங்கத்தவர்களாகக் கொள்ளப்படுவர். எல்லோரும் சேர்ந்து நன் முயற்சியைப் பெருகச் செய்வோம் என்று சொல்வதாக அந்த நோக்கம் அமைந்துள்ளது.

கலாநிலையத்தின் முக்கிய செயற்பாடாக ஞாயிறு இதழ் வெளிவருகிறது. 1933 முதிரவேனிற் காலத்தில் தொடங்கி 1934 இளவேனிற் காலத்தில் நிறைவுறுகின்றது. ஐந்து இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. 512 பக்கங்கள், ஆறு படங்கள் என்பன இடம் பெற்றுள்ளது. ஐந்து இதழ்களிலும் ஐந்து பிரதான படங்களும் தனி மனித படமாகக் குமாரசாமிப்புலவர் படமும் வெளிவந்துள்ளது. தமிழ்ச்சூழலில் எல்லாப் பாகங்களிலிருந்தும் ஆய்வுநூல்களை ஒருங்கிணைத்து குழு மனோபாவம் இல்லாத புதிய போக்கை கொண்டு வந்த இதழாக ஞாயிறு இதழினைக் குறிப்பிடலாம். ஆய்வாளராக இல்லாமல் வழக்கறிஞர்கள், நடேசபிள்ளை போன்ற பல்புற ஆற்றல் உள்ளவர்கள், பாடசாலை ஆசிரியர்கள், பல்

கலைக்கழகம் சார்ந்த சுவாமி விபுலானந்தர் எனப் பல்புறசார் வாண்மையுள்ளவர்கள் பல்வேறு ஆய்வுகளை அல்லது கட்டுரைகளை இந்த இதழில் எழுதியிருக்கின்றமையைக் காண முடிகின்றது. ஒரு உயர்தர வாசிப்பாளருக்குரிய போக்கை முதலாவது இதழ் கொண்டிருந்தாலும் பிறகு அதன் ஆசிரியர் “இயலுமானவரை வாசிக்க அறிவுள்ள அனைவரும் வாசிக்கின்ற வகையிலே கனதியான விடயத்தை எளிய முறையில் கூறுவதற்கு ஞாயிறு முயற்சிக்கின்றது” என்று சொல்கிறார். மிக முக்கியமாக சாதாரண மக்களிடையே ஆய்வியல் சார் கருத்தினைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் இங்கே இருந்திருக்கின்றது என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும்.

தமிழியல்சார் ஆய்விதழ் என்ற கட்டமைப்பு, நவீன எண்ணக்கருக்கள், மொழியினுடைய இலக்கணம், இலக்கியம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் அவை சார்ந்த சமூகவியல், பண்பாட்டியல், அரசியல், பொருளாதாரவியல், தத்துவவியல் என்கின்ற பல்வேறு கூறுகளின் கூட்டிணைவினைக் கொண்ட ஒரு பண்பு தமிழியல்சார் ஆய்விதழில் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது இன்றைய கருத்து. ஆனால் அது அன்றைக்கும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டதா எனக்கேட்டால் இல்லை என்று தான் கூறமுடியும். ஆனாலும் அதற்கான பெரும் பான்மை முயற்சிகளை ஞாயிறு எடுத்து இருக்கின்றது என்கின்ற வகையில் ஈழத்தாய்விதழ்களில் முன்னோடி ஆய்விதழாக ஞாயிறைக் சொல்லலாம். அது அதற்கான தனித்த முக்கியமான ஒரு போக்கைக் கொண்டமைந்திருப்பதைப் பார்க்க முடியும். மரபார்ந்த ஆய்வியல் முறையில் நின்றும் இது வேறுபட்டு அதேவேளை நவீனர்கள் சொல்கின்ற நவீன ஆய்வியல் முறை என்ற தளத்திற்கும் இடைப்பட்ட செல்நெறியை கொண்டமைந்த ஒரு இதழாக அமைந்திருக்கின்றது.

ஞாயிறு இதழில் கலைசார்ந்த படங்கள் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முதலாவது இதழில் பல்லவர்காலத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு அழகிய சுந்தரமூர்த்தியினுடைய சிற்பத்தினை இணைத்துள்ளனர். அதனுடைய அழகியல் கூறுகள், முக்கியத்துவம், உருவக்கட்டமைப்பில் உள்ள சிறப்பம்சங்கள் என்பன பற்றிய குறிப்புக்களை நவரட்ணம் என்பவர் எழுதியிருக்கின்றார். இரண்டாவது இதழில் சாவகத் தீவில் சைபேந்திர அரசர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்தில் கட்டமைக்கப்பட்ட கி.பி682ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் நிறுவப்பட்ட அல்லது ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுச்சான்றோடு கண்டெடுக்கப்பட்டு அகத்திய முனிவரின் சிலை இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை சிவகுரு என்று அவர் குறிப்பிடப்படுகின்றார் என்றும் சிவகுரு என்பது சிவன் அல்ல அகத்தியர் என்றும் நிறுவி நடேசபிள்ளை நிறுவி அதனை எழுதினார். ஒரு கலையை கலைசார் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியினூடாக ஒரு சிலையின் பண்பையும் அதன்

சொல்லாராய்ச்சியையும் அது சொல்லுகின்ற கருத்தினையும் நிறுவுகின்ற ஒரு போக்கினை அகத்தியர் என்ற கட்டுரையில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

முன்றாவது இதழில் கௌதம புத்தரின் பரிநிர்வணம். இதில் நடேச பிள்ளை புத்தரின் சிலை பற்றி உரையாடுகின்றமை மிக முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. நான்காவது இதழில் புலத்திமுனிவர் பற்றியுள்ளது. இதனை எழுதியவர் சு.நடேசபிள்ளை நடேச பிள்ளையை சைவசித்தாந்தம் சார்ந்த ஒரு மரபார்ந்த அறிஞராக மட்டும் தான் நான் பார்த்திருக்கின்றேன். படித்திருக்கின்றேன் ஆனால் புலத்திமுனிவர் பற்றிய கட்டுரையில் நடேசபிள்ளையின் புதிய ஆய்வு அணுகு முறை மிக முக்கியமானது. இந்த புலத்திமுனிவர் பற்றி பேசுகின்ற இந்த கட்டுரை இலங்கையில் ஆதிக்குடிகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற இராவணன் முதலானவர்களுடைய தோன்றல் அவர்களுடைய முன்னோடி இந்தப் புலத்திய முனிவரில் இருந்து தான் அரக்க வம்சத்தில் இராவணனும், இயக்கர் வம்சத்தில் குபேரனும் உருவானதாகக் கூறப்படுகின்றது. அப்படிக்கூறப்படுகின்ற அந்தப் புலத்திய முனிவருடைய சிலை தான் பொலனறுவையில் மகாபராக்கிரமபாகுவின் சிலை என்று சொல்லப்படுகின்றது என்று அவர் எழுதுகின்றார். இதில் மிக முக்கியமான விடயம் மகாபராக்கிரமபாகுவின் சிலை இல்லை என்பதை அவர் தெளிவாக எழுதியுள்ளார். இது அகத்திய முனிவரின் சிலை என்ற வாதம் கூட உண்டெனக் குறிப்பிடுகின்றார். பரணவிதான கூட இது ஒரு முனிவரின் சிலைதான் மகாபராக்கிரமபாகுவினுடையது இல்லை என்று ஆரம்பகாலத்தில் எழுதியிருக்கின்றார். பல சிங்கள ஆய்வாளர்கள் இல்லை அது மகாபராக்கிரமபாகுவினுடைய சிலைதான் அழுத்திச் சொல்லி எழுதியிருக்கின்றார். ஆனால் அதற்கு மாறாக அண்மையில் பேராசிரியர் மகிந்த சோமதிலக சோழனுடைய குருவாக இருந்து கருவூர்த்தேவருடைய சிலைதான் இந்தச்சிலை என்று கூறுகின்றார். அதைப்போல் ஜந்தாவது இதழில் அநுராதபுரத்தில் தியான நிலையில் இருக்கின்ற புத்தருடைய சிலை பற்றி நவரத்தினம் எழுதியிருக்கின்றார். ஆனந்த உணர்வு எப்படி வெளிப்படுகின்றது என்பது தொடர்பாக அது பேசப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆக்க இலக்கியம், நாடகம், கதை, ஆராய்ச்சி, என்கின்ற பல்வேறு கூறுகளைக் கொண்ட இதழாக ஞாயிறு இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் அவர்களின் நோக்கம். இந்த அடிப்படையில் ஆக்க இலக்கியம் தொடர்பாக பல்வேறு வகையான விடயங்களை அவர்கள் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இமயமலை பற்றி பொன்மாலியம் என நேரிசை ஆசிரியப்பாவில் நவநீத கிருஸ்ண பாரதியார் எழுதிய ஒரு கவிதை, செந்தமிழ்த் தென்றல் பற்றி வேலணை சரவணனார் எழுதிய பாடல் என்பன இருக்கின்றன. நடேசபிள்ளையின் மிகமுக்கியமான பணிகளில் ஒன்றாக "சகுந்தலை வெண்பா" அமைகின்றது.. இதில் முக்கியமாக ஒரு விடயம் ஞாயிறு இதழ் நின்றதன் பின்னர் அதில் எழுதி விடப்பட்ட சில விடயங்கள் ஆரிய திராவிட பாசாவிருத்திச் சங்கத்தின் கலாநிதியில் வெளிவந்துள்ளது.

"உயிரிளங்குமரன் நாடகம்" நவாலியூர் சோம

சுந்தரப்புவருடையது சைவசித்தாந்த முப்பொருள் களையும் பேசுகின்ற முக்கியமான நாடகமாக பேசப்பட்டதாகவும் பின்பு நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளது. இதேபோல நடராஜனுடைய ஒரு நாடகம் இங்கே இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. "கனவிற்கினியாள் கற்புக்கரசி" என்று பழைய சங்க இலக்கியங்களில் இருக்கக் கூடிய பல்வேறு பாடல்களை அடுக்கி ஒரு கதையாக மு.நல்லதம்பி அவர்கள் தந்திருக்கின்றார். இப்படிப் பல்வேறு கதை மரபுகளும் காணப்படுகின்றன. செழுங்கதிர்ச்செல்வம் என்று நவநீதகிருஸ்ண பாரதியார் சூரியனைப் பற்றி எழுதிய பாடலும் இங்கே இடம்பெற்றிருக்கின்றது.

இதிலே "அன்பில் இன்பு" என்று கணேசையர் எழுதிய கட்டுரை அன்பினால் விளையக்கூடிய இன்பத்தை ஆன்மீகவியல், உளவியல், சமயவியல் என்ற பல்வேறு தளத்தில் குறிப்பிடுகின்றது. இசைத்தமிழ்க் கல்வி தொடர்பாக செவ்வந்திநாததேசிகர் மிக முக்கியமான கட்டுரைகளை இந்த இதழில் எழுதியுள்ளார். அடுத்து புராதன அரசும் புறநானூறும் என்ற கட்டுரையை நவாலிமு.மு. நடராஜர் எழுதியிருக்கின்றார். இந்த இதழில் ஆங்கில எழுத்துக்களை ஆங்கில எழுத்தாகவே எழுதப்பட்டிருப்பதை மொழிக் கலப்பைப் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்தியர்களும் மேலை நாட்டார்களுக்கு கற்பித்த சாஸ்திர முறைகள் பற்றி எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளும் அராபியர்களுக்கும் மேலைத்தேசத்தவர்களுக்கும் இந்தியர்கள் கொடுத்ததாக சொல்லப்படுகின்ற சாஸ்திர முறைகள் தொடர்பாகவும் இக்கட்டுரை பேசுகின்றது. இது இன்றும் பல்வேறு ஆய்வுகளுக்குரியது.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கொடுத்தலும் வாங்கலும் என்று ஒரு மொழியியல் சார்ந்த மிக முக்கியமான கருத்தை ஈகை தொடர்பான கருத்தியலை முன் வைத்து அவர் எழுதுகின்றார். அதேபோல் சங்க காலத்தில் தெய்வ வழிபாடு சுவாமி விபுலானந்தரின் கடவுள் பற்றி சங்க இலக்கியத்தில் இருந்தது என்பது தொடர்பான ஒரு தொடக்கநிலை குறிப்பாய்வுகளில் முக்கியமாகதொரு ஆய்வாக இக்கட்டுரை அமைந்துள. அதே போல் திருவாய்மொழி பற்றி சுந்தரராஜ ஐயங்கார் எழுதியுள்ளார். சாளுக்கிய தேசத்து சிற்பக்கோயில்கள் பற்றி கோவை நாராயணசாமி முக்கியமான ஒரு கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். பாடசாலைகளில் இலக்கியக் கல்வி பற்றி சதாசிவஜயரும் இசைத்தமிழ்க் கல்வி பற்றி செவ்வந்தி நாதஜயரும் எழுதியிருப்பது கல்வியியல்சார் ஆய்வுகளாக அமைந்துள்ளன.

ரசனைமுறைக் கட்டுரைகளை கா. பொ. இரத்தினம், அகஸ்தியர், பதஞ்சலி ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். அகஸ்தியரால் "நகைக் கூட்டம் செய்தான் அக்கள்வன் மகன்" எனும் கட்டுரை குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. இதே விடயத்தை பண்டிதமணி சி.கணபதிப் பிள்ளை "நகைப்பூங்கொத்து" எனும் தலைப்பில் பிற்காலத்தில் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு பற்றிய அருட்டுணர்வு அதிகம் இருந்த அக்காலப்பகுதியில் இராசநாயகம் முதலியாரின் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் ஞாயிறில் இடம்பெற்றுள்ளது. வ.குமாரசாமி என்னும்

வழக்கறிஞர் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலம் பற்றி எழுதிய கட்டுரையும் இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ளது.

செந்தமிழில் இலக்கிய மொழிசார் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றிருந்தாலும் ஞாயிறில் அது வலுப்பெற்ற ஒரு செயல்நிலையாக பரிணமித்துள்ளது. கணேசையரின் தொல்காப்பியப் பாயிர ஆராய்ச்சி பற்றியும் இந்த இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளையும் எழுதியிருப்பது முக்கியமானது. இலக்கியத்திற்கு அப்பால் சொல், மொழியியல் சார் ஆய்வுகளும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

மனித நேயத் தமிழ்ச்சொற்கள் பற்றி இள முருகனார் எழுதியிருக்கின்றார். அவர் தன்னை நவாலியூர் கிழார் என்று ஒரு இதழில் குறிப்பிடுகின்றார். தமிழ்ச்சொற்களின் உருவாக்கம் தொடர்பான பல்வேறு கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றார். பிறமொழிக்கருத்து தருகின்ற கேடு தொடர்பாக இவர் இந்தக்கட்டுரையிலே விளக்குகின்றார். பிறமொழிச்சொற்களை உள்வாங்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அதனைத் தமிழ்ப்படுத்திப் பயன்படுத்துக்கள் என்று சொல்லுகின்ற போக்கு இளமுருகனாரிடம் இருக்கின்றது.

அதேபோல் தொன்மை என்னும் வரலாறு தொடர்பான கட்டுரையில் ஞானப்பிரகாசர், தொன்மை என்ற சொல் தமிழில் எப்படி வந்தது, தொன்மையை ஒத்த சொற்கள் வடமொழியில் இருக்கின்றது ஆனாலும் தொன்மை என்ற சொல் தமிழ்ச்சொல் தான் என்று நிறுவவதுடன் ஆன்றமொழிகளுக்குள் உயர் ஆரியத்துக்கு நிகரென வாழ்ந்தேன் என்று பாரதி சொன்னதை சொல்லாமல் மறுக்கின்ற ஒரு போக்கை ஆன்றமொழி தமிழே என எடுத்துரைத்துள்ளார்.

பெருங்காப்பிய ஆராய்ச்சியியல் மிகமுக்கியமான போக்கினை செய்தவர் இராமசாமிச்சர்மா அவர் வியாகரணமகோவாத்திய இலக்கணத்தில், வடமொழியில் மிக்க அறிவுள்ளவர் என்பதற்கு அவருடைய பட்டம் எமக்கு சான்றாகின்றது. மணி மேகலைக் காப்பியத்தினுடைய தனித்துவம்சத் தினை எடுத்துச் சொல்கின்ற ஒரு தொடர்ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையாக இது இருந்திருக்கின்றது.

அடுத்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எலிமயிர்ப் போர்வை என்று இரண்டாவது இதழில் எலியினுடைய மயிரில் செய்யப்பட்ட கம்பலம் பற்றி இப்போது கம்பலத்தினை கம்பளம் என்றுதான் பெரும்பாலும் நாங்கள் உச்சரிக்கின்றோம். கம்பலம் என்று சாதாரண லகரத்தினை வலியுறுத்துகின்றது இந்தக்கட்டுரை. எலிமயிர்ப்போர்வை உருவாக்கம் நெசவுத்தொழிலில் வந்தது என்பது தொடர்பான சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இரண்டுபேர் கட்டுரை எழுதினார்கள். ஒருவர் சீனிவாச முதலியார், அடுத்து சேனாதிபதி நடேசச்செட்டியார் தமிழ்நாட்டினைச் சேர்ந்தவர். இவர்கள் இருவரும் போர்வை உருவாக்கத்தில் எந்தப்பிரச்சினையும் இருக்கவில்லை. எலிமயிரில் போர்வை செய்யவில்லை என்பதனையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள். எலி என்பது மெலி என்பதன் திரிபு என்றும். எலி என்பது எரி என்பதன் திரிபு என்றும் போலி என்றும் என்ற இரண்டு போக்கும் இருக்கின்றது. இதனை மறுத்து ஒருவகையில் செம்மலியும் கம்பலமும் என்று சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

ஒரு கட்டுரையினை எழுதுகின்றார். இதைப்போல இரண்டு கட்டுரையினையும் விமர்சித்து மொழி ஆராய்ச்சியின் வழி தன்கருத்தினை முன்வைக்கின்ற முக்கியமான கட்டுரையை முதலியார் இராசநாயகம் எழுதியுள்ளார். இதனை விட மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி ஒன்று இந்த இதழில் இடம் பெற்றுள்ளது. சாமளா தண்டகம் என்கின்ற சமஸ்கிருத நூலை தேவீஸ் தோஸ்திரமாலை என்று சதாசிவஐயர் அவர்கள் மொழிபெயர்க்கின்றார்.

அதே போல் காலஆராய்ச்சி தொடர்பான ஒரு விடயம் முதலாவது கட்டுரையாக அதாவது முதல் மூன்று இதழ்களிலும் முதலாவது கட்டுரையாக வருகின்ற கட்டுரை தமிழ் இலக்கியத்தில் பருவவரணனை. காலம் தொடர்பாக அது முதுவேளிர்காலம், கூதிர காலம், இளவேளிர்காலம் பற்றிய ஆராய்ச்சியை இந்தக்கட்டுரைகள் முன்மொழிந்துள்ளன.

சமயவியல் நோக்கில் கதிர்காமப் பள்ளி யெழுச்சி வருவதோடு முருகன் வரலாறு பற்றி பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரி எழுதிய கட்டுரை இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

தத்துவ ஆராய்ச்சி பற்றிய கட்டுரைகளும் ஞாயிறில் இடம் பெற்றுள்ளன. சாங்கியம் பற்றிய திருகோணமலை அ.விஸ்வலிங்கம் எழுதிய தொடர் தமிழில் வந்த முக்கியமான கட்டுரை எனலாம். சாங்கியத்தை தமிழில் மிகச்சிறப்பாக அது அறிமுகம் செய்கின்றது.

யோக தரிசனம் பற்றியும் இவரின் ஒரு கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. தமிழகத்தில் தர்க்கநூல் வளர்ச்சி பற்றி பொ.கைலாசபதி எழுதிய கட்டுரை தமிழ் மெய்யியல் வரலாற்றில் முக்கிய போக்கை படம் பிடித்துக்காட்டுகின்றது. இவர் கனிதவியலாளர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கூவூர்கிழார், ஆபிரகாம் எழுதிய அறிவியல் கட்டுரை ஒன்றும் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. இது டார்வினின் உயிரியற்கோட்பாடு தொடர்பாக உரையாடுகின்றது. மூன்று தனிமனித வரலாறும் இடம் பெற்றிருக்கின்றது.

கலாநிலையம் முன்னெடுத்த பல்வேறு விதமான காத்திரமான பணிகளுள் ஞாயிறு வெளியீடும் ஒன்று. ஞாயிறு இதழ் அக்கால கலையிலக்கிய சமய, தத்துவ, மொழியியல், அறிவியற் சிந்தனை மரபுகளை எளிமையாகவும் காத்திரமாகவும் வாசிப்புத்திறனுள்ள அனைவருக்கும் உரியதாக ஆக்கித்தந்திருக்கின்றது. தமிழகம், ஈழம் என்கின்ற இரு நிலங்களிலிருந்தும் பல்வேறு அறிஞர்களால் எழுதப்பட்ட ஆக்கங்கள் இவை. ஆய்வுப்புலமைத்துவத்திற்கான களமாக ஞாயிறு தன்னை வடிவமைத்திருக்கின்றது. அத்தோடு பல்வேறு ஆவணங்களைக் கொண்ட இதழாக இது அமைகின்றது.

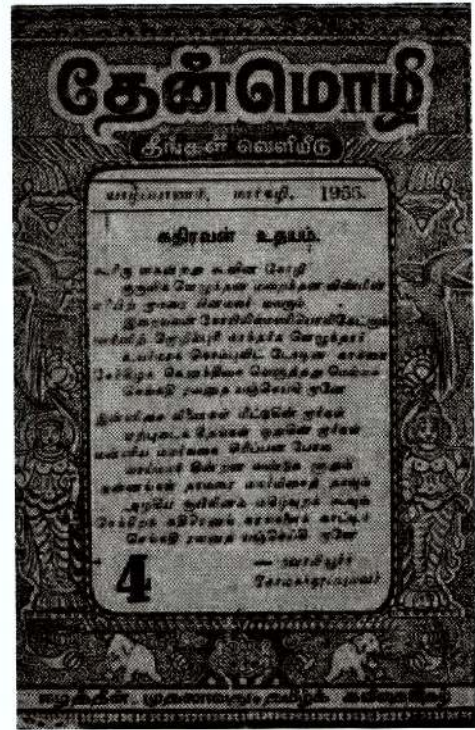
தனக்கு பின் வந்த இதழியல்களில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அது தாக்கத்தினைத் செலுத்தியிருக்கின்றது. மரபும் நவீனமும் இணைந்த ஒரு புத்தாக்க முறை இதழ் இது.

இந்த அடிப்படையில் ஈழத்து ஆய்வியல் வரலாற்றில் முதன்மை பெறுகின்ற முதல் ஆய்விதழாக புதிய போக்கை கட்டமைத்த ஒன்றாக ஞாயிறைத் தரிசிக்க முடிகின்றது.

ஈழத்தின் முதல் கவிதை இதழ் “தேன்மொழி”

■ க.பரணீதரன் ■

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் சஞ்சிகைகளின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்தின் முதலாவது கவிதைக்கான இதழாக “தேன்மொழி” வெளி வந்தது. 1955 புரட்டாதி மாதம் திங்கள் இதழாக 16 பக்கங்களடன் வெளியான இந்த இதழின் நிர்வாக ஆசிரியராக தி.ச.வரதராசன் அவர்களும் இணையாசிரியராக “மஹாகவி”யும் விளங்கினார்கள்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் வரதரின் பங்களிப்பு காலத்தால் காவு கொள்ளப்பட முடியாத பங்களிப்பு எனலாம். தி.வரத ராசன் என்ற இயற்பெயரை உடைய வரதர் அவர்கள் இதழியல், சிறுகதை, கட்டுரை, புதுக்கவிதை, எழுத் தாளர் அமைப்புகள், பதிப்பு, அச்சு என பல்வகைமை சார்ந்த இலக்கியத் துறைசார் செயற்பாடுகளிலும் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்ட ஓர் ஆளுமை. மறுமலர்ச்சி(1946 பங்குனி 1948 வரை) 23 இதழ்களை வெளியிட்டார். இலக்கியம், பதிப்புத்துறை ஆர்வம் காரணமாக தொடர்ந்து ஏதோவொரு இலக்கிய செயற்பாட்டாளராக விளங்கினார். அந்த வகையில் 1950 இல் “வரதர் புது வருஷமலர்” என ஒரு ஆண்டிதழை வெளியிட்டார். பின்னர் யாழ்ப்பாணன். புதுமை லோலனுடன் இணைந்து “ஆனந்தன்” என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். இந்த இதழ்பிரியம் 1955 இல் தேன்மொழி என்ற ஈழத்தின் முதலாவது தமிழ்க் கவிதை இதழை வெளியீடு செய்யும் ஆர்வத்தை தூண்டியது. அதன்விளைவாக 1955 புரட்டாதி மாதம் முதலாவது “தேன்மொழி” இதழ் வெளியானது. இந்த இதழில் துணையாசிரியராக ஈழத்து பிரபல கவிஞர் “மஹாகவி” அவர்களும் வரதருடன் இணைந்து செயற் பட்டார். இதைவிட 1961 இல் “புதினம்” இதழ், 1970 இல் “வெள்ளி” இதழ், மாணவருக்கான பொது அறிவுச் சஞ்சிகையான “அறிவுக்களஞ்சியம்” என்பனவும் வரதரால் வெளியீடு செய்யப்பட்ட இதழ்களாக விளங்குகின்றன.

16 பக்கங்களை கொண்ட திங்கள் இதழாக வெளி வர ஆரம்பித்த தேன்மொழி இதழ் ஆறு (1955 புரட்டாதி, 1955 ஐப்பசி, 1955 கார்த்திகை, 1955 மார்ச்சி, 1956 தை மாசி, 1956 ஆனி) இதழ்களை பிரசவித்து தன் வருகையை நிறுத்திக் கொண்டது. தனிப்பிரதி 25 சதமாகவும் ஆண்டு சந்தாவாக ரூ 3.00 ம் பெற்றுக்கொண்டார்கள். 226,காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து இந்த இதழை வெளிக் கொணர்ந்தார்கள்.

ஒவ்வொரு இதழின் அட்டையிலும் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் கவிதைகளே இடம்பெற்று இதழை சிறப்பித்தன. நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவருக்கு ஒரு நினைவுச் சின்னமாக இந்த இதழ்கள் அமைய வேண்டும் என்ற நோக்கமும் இந்த இதழின் வருகைக்கு காரணம் என ஆசிரியர்கள் முதலாவது இதழின் ஆசிரிய தலையங்கத்தில் கூறுகின்றார்கள். அந்த வகையில் நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரின் கவிதைகள் இந்த இதழின் முன் அட்டையை அலங்கரித்தும் வாசிப்பார்வத்தை தூண்டுவனவாகவும் தமிழ்ப் பற்றை, தமிழின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவனவாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. முதல் இதழில் “தன்னைத் தனி நேர் தமிழகத்துத் தாயே வருக!” என்ற கவிதையில் தமிழ்த் தாயின் சிறப்பைக் கூறி, தமிழ்த் தாயை அன்போடு அழைக்கிறார். இரண்டாவது இதழில் “தமிழ்க் கடலே எழுந்திடு” என்னும் கவிதை மூலம் தமிழ்த் தாய்க்கு பள்ளி எழுச்சிக் கவிதைகள் இரண்டை பாடியுள்ளார். மூன்றாவது இதழில் “அல்லலைத் தீர்க்க அறிவு வராதா?” என்ற கவிதை மூலம் தமிழ் மொழியின் செழுமையைக் கூறி அன்னை மொழியை நாம் வெறுக்காது பாசத்துடன் கற்க வேண்டும் என்கின்றார். கதிரவனின் உதயத்தை தேன் சொட்டும் தன் வரிகளால் அழகான கவிதையாக நான்காவது இதழில் “கதிரவன் உதயம்” என்ற கவிதை வாயிலாக பாடுகின்றார். “பொழுது விடிந்தது!” என்ற

ஐந்தாவது இதழின் கவிதை மூலம் காலையில் நடை பெறும் செயற்பாடுகளை கவித்துவமாக புனைந்துள்ளார். ஆறாவது இதழில் “பயமில்லை!” என்ற கவிதை வாயிலாக துணிந்த தமிழ் நெஞ்சத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆசிரியர் தலையங்கம்

ஒவ்வொரு இதழின் இறுதிப் பக்கத்திலும் ஆசிரியர்களது தலையங்கம் சிறு குறிப்பாக எழுதப்பட்டாலும் அதன் ஊடாக வெளிப்படுத்தப்படும் கருத்து ஆழமுடன் தூர நோக்கு கொண்டனவாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. முதல் இதழில், “கட்டிளமை சொட்டுகின்ற கன்னிகையும், காதலனும் ஒன்று சேர்ந்தது போல, எமது உள்ளத்திலே தோன்றிப் பேராவலாய் நிறைந்த கிரு எண்ணங்களின் சேர்க்கைதான் இந்த இதழ் - “தேன்மொழி” என இதழின் தோற்றம் பற்றி குறிப்பிடும் ஆசிரியர்கள், மேலும், “கவிதைகளை மாத்திரமே தாங்கிய ஒரு இதழை வெளிக்கொணர வேண்டுமென்பது ஒரு எண்ணம். நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவருக்கு ஒரு நல்ல நினைவுச் சின்னத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்பது மற்ற எண்ணம். இந்த கிரண்டு எண்ணங்களும் சேர்ந்து “தேன்மொழி”யை உருவாக்கிவிட்டன” என தேன்மொழியின் வருகையைப் பற்றி கூறுகின்றார்கள்.

ஒவ்வொரு இதழின் தலையங்கத்தின் ஊடாக ஒவ்வொரு கவிஞரை அறிமுகம் செய்து அவரது கவிதைத் திறன்பற்றிய குறிப்பும் இடம் பெற்றது. அந்த வகையில்,

- நாவற்குழியூர் நடராசன் (இதழ் 1)
- அ.ந. சுந்தராமன் (இதழ் 2)
- புலவர் நடராசன் (இதழ் 3)
- சு.து. சுப்பிரமணிய யோகி தமிழ்நாடு (இதழ் 4)
- திரு கலைவாணன் - தமிழ்நாடு (இதழ் 5)
- திரு. ரகுநாதன் - தமிழ்நாடு (இதழ் 6)

போன்றவர்களது குறிப்புகள் இடம் பெற்றதோடு அவர்களது கவிதையின் முக்கியத்துவம், அவர்களது பார்வை, அவர்களது இலக்கியச் செயற்பாடு, புனைபெயர்கள் போன்ற தகவல்களைத் தந்துள்ளார்கள்.

இரண்டாவது இதழில் இருந்து “வெண்பா அடி” ஒன்றை கொடுத்து, “தனி வெண்பாக்களை” யாத்து அனுப்பும் படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். கிடைக்கப் பெற்ற வெண்பாக்களில் சிறந்த பத்து வெண்பாக்களை அடுத்த இதழில் பிரசுரித்து கவிஞர்களுக்கு உவகை அளித்தார்கள். அந்த வகையில்,

இதழ் 3 இல் -

“வேசிக்கும் உண்டோ விருப்பு”

இதழ் 4 இல் -

“வீட்டிலே வைத்த விளக்கு”

இதழ் 5 இல் -

“இல்லையோ கண்கள் இரண்டு”

இதழ் 6 இல் -

“எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கு!”

என்ற ஈற்றடிகளில் எழுதப்பட்ட அற்புதமான இரசிக்கத்தக்க 40 வெண்பாக்கள் வெளியாகின.

முதல் இதழ் தவிர்ந்த ஏனைய இதழ்களில் தேன்மொழிக்கு கவிதை வடிவில் கிடைத்த ஒவ்வொரு பாராட்டுக் கவிதைகளை பிரசுரித்தது. விடிவெள்ளி, பண்டிதர் சோ. இளமுருகன், உமாசுதன் போன்றோரின் பாராட்டுக் கவிதைகள் அந்த வகையில் தேன்மொழிக்கு உற்சாகத்தை அளித்தன.

பத்து ஆண்டுகளின் முன் பாடிய செல்வங்கள்

“பத்து ஆண்டுகளின் முன் பாடிய செல்வங்கள்” என்ற தலைப்பின் கீழ் 6 இதழ்களிலும் 6 கவிஞர்களின் கவிதைகள் இடம்பெற்றன. இந்த கவிதைகள் இன்று பிரபலமான கவிஞர்களாக திகழும் கவிஞர்கள் 10 வருடங்களுக்கு முன்பும், அவர்கள் எழுதத் தொடங்கிய காலத்தில் எவ்வாறான அருமையான கவிதைகளை எழுதியிருக்கிறார்களென்பதை கலை இலக்கிய உலகிற்கு எடுத்துக்காட்ட வெளியிடப்பட்டன.

முதல் இதழில் “சாரதா”வின் “துயிலெழுச்சி” என்ற கவிதை பிரசுரமாகியுள்ளது. இந்த கவிதை, தமிழ்நே நீ எழ வேண்டும், பல் வகை சிறப்புகளையும் நீ புரிய வேண்டும், ஏழ்மை நிலை கண்டு அச்சாதே, தொழிலால் உயர்வு இழிவு இல்லை, அடிமையாக வேலை செய்யாதே, உலகத்தோடு சரிநிகராய் தலையெடுத்து நடக்க பழகிக்கொள், அரசியல் - விஞ்ஞானம் - பொருளாதாரம் என அனைத்தையும் ஆராய்ந்து உயர்வு காண வேண்டும் என தமிழர்களுக்கு புத்துணர்ச்சி கொடுக்கும் கவிதையாக பிரசுரமாகியுள்ளது.

இரண்டாவது இதழில் நாவற்குழியூர் நடராசனின் “சிலம் பொலி” எனும் கவிதை இடம் பெற்றுள்ளது.

கேட்டுது மணி ஓசை போலக்
கிண்கிணீரென எனை
வாட்டுமந்த வனிதைகாலின்
வளைசிலம் பொலி!

அள்ளுதென்றன் நெஞ்சை அச்
சிலம்பரற்றலே மனம்
கொள்ளுதந்த நூபுரத்தில்
கோடி ஆசைகள்!

என தொடர்ந்து செல்லும் ஓசைச் சிறப்பு மிக்க இக்கவிதை மனதுக்கு தரும் ரம்மியம், அளவிடப்பட முடியாதது.

இதழ் 3 இல் “கிராம ஊழியனில்” வெளியாகிய “தடுத்தது

யார்?" என்ற கதிரேசனின் கவிதையும், இதழ் 4 இல் அ.ந.சுந்தராமியின் "காதல் தத்துவம்" என்ற கவிதையும், இதழ் 5 இல் சோதியின் "வாழ்வுத் திரையில்" என்ற கவிதையும், இதழ் 6 இல் சோ.சண்முகபாரதியின் "காகித வள்ளம்" என்ற கவிதையும் இடம் பெற்றன. இக் கவிதைகளின் ஓசைச் சிறப்பும், மொழிசிறப்பும், கருத்தாழ்வும், உவமான உவமேயங்களும், அனைவருக்கும் விளங்கும்படியான இனிமையான மொழி அமைப்பும் பாராட்டிற்குரியன.

வெண்பா

இதழ் இரண்டில் இருந்து வெண்பா அடி எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டு இதழ் 3, 4, 5, 6 இல் 40 வெண்பாக்கள் இடம்பெற்றன. இதழ் 3 இல் "வேசிக்கும் உண்டோ விருப்பு?" என்ற அடிக்கு முருகையன், சோ.சண்முகபாரதி, அ.ந.க, ஓளவை, சு.பஞ்சாட்சரம், பண்டிதர், மிருசுவில் அரி அரண், பரிமளா, வி.கி. இராசதுரை, "யுவன்" ஆகியோர் வெண்பா எழுதியுள்ளார்கள்.

"அவளுக்கு என்ன! ஆயிரமாயிரம் ஞாபகவளமவன் கையில்! தாலி பல! - இவளுக்கா காசு ஆசை? கற்பரசி! "வீசு புகழ் வேசிக்கும் உண்டோ விருப்பு"

என ச.பஞ்சாட்சரம் அவர்களால் எழுதப்பெற்ற வெண்பாவில் எள்ளும் கிண்டலும் நிறைந்துள்ளது.

பட்டத்துக்காக பகல் வேடம் போடுவோர்க்கு எண்டுணையும் உண்டோ இணப்பற்று? பொட்டிட்டுப் பூசிப் புனைவாள் பொருளே, குறிக்கோள்! அவ் வேசிக்கும் உண்டோ விருப்பு!

என, இணப்பற்று இல்லாதோரை வேசியர்க்கு ஒப்பிட்டு முருகையன் தன் கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இதழ் 4 இல் "வீட்டிலே வைத்த விளக்கு" என்னும் வெண்பா அடிக்கு சோ.சண்முகபாரதி, வி.கி.இராசதுரை, செல்வி முத்தையா, ச. அசோகன், பரிமளா, செவ்வேள், தமிழ் மகன், குறமகன், செ.வேலாயுதபிள்ளை. காப்பியாற்றுங் காப்பியனார், மிருசுவில் அரிஅரண் போன்றோரின் வெண்பாக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பிரபல பெண் எழுத்தாளரான குறமகளது வெண்பாவில் வெளிப்படும் கருத்து சிந்தனைக்குரியது:

தண்ணளியுந் தாங்கிடாள் தன் பெருமை யிறறாழ்வாள் கண்ணாகுங் கற்பினிலே காசுற்றாள் - பெண்பேய்தான் பூட்டிலே சூழ்ந்துறையும் புகைநடுவிலேயேணையும் வீட்டிலே வைத்த விளக்கு!

இதழ் 5 இல் "இல்லையோ கண்கள் இரண்டு" என்ற வெண்பா அடிக்கு பண்டிதர், கனக.சிவன், சி.சின்னத்தம்பி, சோ.சண்முகபாரதி, செவ்வேள், செ.வேலாயுதபிள்ளை, தமிழ்மகன், ச.அசோகன், ஆனந்தன், ஈழன், வெண்பா பாடியுள்ளார்கள். ஆனந்தனின் வெண்பாவில்,

ஒற்றுமையே வேண்டி உலகிற் பிறர் முயல்ச சிற்றிலங்கைத் தீவைச் சிதைத்திடுவார் - முற்றிருள் கூர் அவளையே பட்டப் பகலென்றறையுமிவர்க் கில் லையோ கண்கள் இரண்டு!

என இன ஒற்றுமையின் அவசியத்தை உணர்த்துகிறார். தமிழ்மகன் வெண்பாவும் கூட,

செந்தமிழும் சிங்களமும் சீர்மேவும் ஈழத்தின் சுந்தரம்சேர் கண்ணிரண்டென்றோராறே! வெந்தழலும் சொல்லையே பேசுமறம் சூழ்வார்! இவர் முகத்தில் இல்லையோ கண்கள் இரண்டு!

என இன ஒற்றுமையையே வலியுறுத்துகின்றது.

இதழ் 6 இல் "எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கு" என்னும் அடிக்கு, காப்பியாற்றுங் காப்பியனார், சோ.சண்முகபாரதி, மிருசுவில் அரியரண், செ.வேலாயுதபிள்ளை. குறமகன், ராஜன், பண்டிதர் கந்தையா, செவ்வேள், சி.சின்னத்தம்பி, பண்டிதர் வெண்பா யாத்துள்ளார்கள். சோ.சண்முகபாரதி,

காபும் வயிறோ கனல் வீசும் காயமெலாம் நோயும் மிடியும் நொருக்கிடுமே; -பாயோடும் இங்குமூல் வோம்; எங்குமிருள்: ஈசா இக்குலத்தில் எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கு?"

என இயற்கையின் கருணையை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

இவ்வாறாக 40 வெண்பாக்களும் தரும் சுவையானது அற்புதம். இன்றைய நிலையில் வெண்பா இயற்றக்கூடிய கவிஞர்கள் சிலரே காணப்படுகிறார்கள். இது தொடர்பில் நமது கவிஞர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இவ்வாறான வெண்பாக்களை வாசித்துணர வேண்டும்.

தேன் மொழியில் இடம் பெற்ற காதல் கவிதைகள்

கற்பனை உணர்வு அத்தீமாக உள்ள கவிஞர்களே நல்ல கருத்தாழ்வும் மிக்க கவிதைகளை படைக்கின்றார்கள். அதிலும் மூத்த கவிஞர்கள் கற்பனையில் காதலை உணர்ந்து பாடிய கவிதைகள் தரும் இன்பமோ மனதுக்கு ரம்மியமானது. உணர்ச்சி பூர்வமாகவும், பெண்ணொருத்தியின் அங்க அழகினையும், குண இயல்புகளையும் வர்ணிப்பதாயும், காதலின் இன்பத்தை துன்பத்தை வெளிப்படுத்துவதாயும், காதல் தூதுக்கு இயற்கையை பட்சிகளை இறைஞ்சும் கவிதைகளாகவும் இந்தக் கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

முதலாவது இதழில்,

வி.கி. இராசதுரை, "காதல் போச்சோ...?" கவிதையில் ஏழ்மையான ஒரு காதலன் தன் காதலியை விளித்து தன் நிலையை விபரித்து, தாங்கொணாக் காதல் வலியில் துடிக்கும் தன் இதயத்தை ஒத்தடம் கொடுக்க நீ வர வேண்டும் என இறைஞ்சுகிறார். உதாரணமாக சில வரிகள்:

".....

இரந்துண்டு வாழ்கின்ற பஞ்சுசையன்றா

எனை வந்து சேருவதற் கஞ்சுகின்றாய்...?

திரண்டுள்ள புயமுண்டு; சோம்பி வீழாத

தேகத்திற் தமிழ் ரத்தமுண்டு; நாட்டிற்

பரந்துள்ள நிலமுண்டு, நீருமுண்டு;

பசிகொண்டு நீவாட விடுவேனோடி...?

சுரந்துள்ள அன்புனை வழிநடத்தும்!

சுயபுத்தியோடென்னை வந்து சேராய்..."

மிருசுவில், அரி அரண் தனது, "நிலவு விடு தூது" கவிதை வாயிலாக தன்னைக் காதலியாக உருவகித்து தன் காதலனுக்கு நிலவை தூதுக்கு அனுப்புகிறார், காதல் நெஞ்சத்தால் நிறைந்த பெண். அத்தானை சேர்வதற்காக தான் காத்திருக்கும் நிலையை மிக இனிமை சொட்டப் புனைந்துள்ளார்.

“.....

கொய்யாப் பழக்கன்னம்
கோவைப் பழ இதழ். பு
வையா நீள் கூந்தல், இள
நீர்க் கொங்கை மெய்யாய்.
இவையெல்லாம் அத்தானில்
இன்பம் பெற மிக்க
நரசு கொள்வதாயும் நவில்!”

என்கிறார்.

அவசர உலகில் காதல் சில விபரீதங்களையும்
ஏற்படுத்தும் என்பதையும் எள்ளி நகையாடுகிறார்.
காதலாம் காதல்” என்ற கவிதை வாயிலாக வரதர்.

“ஆணும் பெண்ணும்
அலுவகைத்தில்
காணும் போது
கரையுடைப்பது
ஐயோ, காதல்! காதல்!

கட்டிய மனைவியை
விட்டொரு பெண்ணை
தொட்டிடுமிருகமும்
“தோத்திரஞ்” செய்வது

ஐயோ காதல்! காதல்!

என அவசர காதல், கண்டதும் காதல் ஏற்படுத்தும்
விபரீதங்களை கேலியும் கிண்டலுமாக சுவைபடப்
புனைந்துள்ளார் வரதர்.

இரண்டாவது இதழில்,

ஊர்களின் பெயர்களையும் அந்த ஊரின்
சிறப்புகளையும் தன் காதல் பெண்ணுடன் ஒப்பிட்டு
தன்னை வாட்டும் காதலை வி.கி.இராசதுரை “கிராமக்
காதல்” என்னும் தலைப்பிலான கவிதை மூலம்
தந்துள்ளார்.

“மானிப்பாயூர் மாங்கனி போல்
மல்கிச் சிவந்த கன்னங்கள்”

“வன்னிக்காட்டு வயல்களிலே
வளரும் பச்சைப் புகையிலைபோல்”

“மட்டக்களப்பு மண்ணீன்ற
மாரிப் போக நெற்கதிராய்ப்”

“பருத்தித்துறையின் பனம் பழமாய்ப்
பருத்துத் திரண்ட பாகத்தைச்”

“சுன்னாகத்து வெயிலினிலே
சுருண்டு காயும் ஓடியலதாய்”

என விபரித்து இறுதியில் அவள் தன்னை சேராது விடின்,
“முத்தே, மணியே, மோகத்தை

மூட்டிப் பின்னர் கைவிட்டால்,

புத்தூர்ஆழக் கிணற்றுக்குள்

போய்வீழ்ந் துயிரை மாயேனோ?”

என தன் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகிறார்.

தில்லைச் சிவனின் “சென்று விட்டான்” என்னும்
கவிதையும் காதற்பிரிவைக் குறித்த கவிதை. கவிதையின்
நாயகனின் தொழில் பாட்டெழுதல் என்று அறிந்ததும்

பெண் விலகி ஓடி விடுகிறாள். எள்ளும் எழிலும்
நிறைந்த கவிதை.

மூன்றாவது இதழில்,

“பூத்திருக்கும் மூல்லை மலர்க் கொத்து உன்
புன்னகையிலே ஜொலிக்கும் முத்து
காத்திருந்தேன் இரவு மணி பத்து வரை
காண மனம் கொள்ளுதடி பித்து!”

என “காண மனம் கொள்ளுதடி பித்து” என்ற மணி
பல்லவனின் கவிதை தன் காதலியை காண துடிக்கும் ஒரு
இளைஞனின் உள்ளத்து உணர்வுகளை விபரிக்கின்றது.

நான்காவது இதழில்,

ச.து. சுப்பிரமணியம் தன் இதயத்தில் நிறைந்த
வளை காதல் நெஞ்சு கனக்க தேடி அலையும் கவிதை
யாக “அன்றொருநாள்” கவிதை எழுதப்பட்டுள்ளது.
இறுதியில் காதலி தோன்றி “உன் இதயத்தில் யான்
குடியிருக்க, ஏனோ வெளியிலே என்னைத் தேடினாய்?”
என்கின்றாள். உண்மைக்காதலை நெஞ்சம் அறியும்
என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டான கவிதை.

தமிழின் தொன்மையை. தமிழின் பெருமையை
பறைசாற்றும் கவிதைகள்

தமிழின் தொன்மையை, பெருமையை தமது
கவிதை வரிகளுடாக உலகறியச் செய்வதில் நம்
கவிஞர்களுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. தமிழின் இனிமை,
தமிழின்-தமிழரின் பாரம்பரியம், தமிழின் சிறப்பு,
சொற்சிறப்பு, அழகு, முக்கியத்துவம் என்பவை கருதிய
பல கவிதைகள் தேன்மொழியில் வெளியாகியுள்ளன.
அவற்றின் சிறப்பினையும் இங்கு ஆராய்வோம். அந்த
வகையில்,

அ.ந. கந்தசாமி இதழ் 1 இல் எழுதிய “எதிர்
காலச் சித்தன் பாடல்” மிகவும் முக்கியமானதொரு
கவிதை. உலகத்துக்கு ஒரு பொதுமொழியாக தமிழ்
இருக்கும் என தன் கவிதை வாயிலாக கூறுவதோடு,
அனைவரும் ஒன்று பட்டு வாழவேண்டும் என்ற
கருத்தையும் முன் வைக்கிறார்.

தின்னத்தின்ன தெவிட்டாத தமிழை கற்க
வேண்டும் என்ற கருத்தை நாவற்குழியூர் நடராசன்
“வாரிக்கொள்!” கவிதையினூடாக புலப்படுத்துகிறார்.
(இதழ் 3)

தமிழ்த் தாயை பாதுகாக்க எதுவும் செய்வேன்
என “ஆணையிடு தாயே!” கவிதையூடாக தன் மன
உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார் வி.கி இராச
துரை.(இதழ் 3).

தமிழன் ஓரங்கட்டப்பட்டு, செந்தமிழரின்
உரிமைகள் மெல்ல மெல்ல பறிக்கப்பட்டு இலங்கையில்
ஆட்சி மொழி வேறுபட்டு மொழி வெறி தாண்டவ
மாடத் தொடங்க தமிழை, தமிழரை காக்க உரிமை
யுணர்வோடு நாம் ஒன்றிணைய வேண்டும் என “உடனே
ஒரு வழி உருவாக்க வேணும்” என்னும் கவிதையூடாக
மகேஸ்வரன் பரிந்துரைகளை செய்துள்ளார். உதாரண
மாக சில வரிகள்:

“சிறு மீன்களைப் பெரு மீன்கள் விழுங்கிடும்
செய்கையைப் போலவே, செந்தமிழ் மக்களின்
உரிமையை யெல்லாம் ஒழித்திட வேயவர்

ஒட்டியொட்டிச்சதி செய்கிறார்! இவ்வெறி
பெருகிடு முன்னே, தமிழர் திரண்டொரு
பேரணை கட்டுவதே முறை; ஆதலின்
உரிமையுணர்வோடு ஒன்றுபட்டே வழி
ஒன்றை, உடனுகுவாக்கும் ஊக்கமாய்! (இதழ் 3)

1955 இல் நம் தமிழர்கள் விழிப்பாய் இருக்க வேண்டும் என கவிஞர் பாடிய இக்கவிதையில் நாம் அதிக சிரத்தை எடுத்திருந்தால் தமிழருக்கு இன்று இந்த நிலை வந்திருக்குமா என எண்ணத் தோன்றுகிறது. இந்த கவிதைபோல தமிழரிமைக்காக நாம் எழ வேண்டும் என இதழ் 4 இல் “என் குழந்தாய், பாடு!” என்ற அம்பிகாபதியின் கவிதையும் முக்கியமானதொரு கவிதை.

“தூங்குகிற தமிழ் இதயம் துடிக்கப்பாடு!
துன்பனலிற் சாம்புமனம் துளிர்க்கப்பாடு!
ஏங்குகிற எமது குலம் எழுப்பப்பாடு;
ஏவல்கள் செய் எளியவர்கள் ஒழியப்பாடு!
வேங்கைவரிப் புலி கரடி போன்றுவேறாய்
வெகுண்டோடுந் தமிழ்த் தலைவர் சேர்ப்பாடு!
ஒங்கிவளர் தமிழுணர்வு ஒழுகிப்பாய்
ஒருகுரலில் தமிழரிமை கோரிப்பாடு!”

இதழ் 6 இல் கவிஞர் யுவன் தமிழ் அன்னையை விளித்து “அஞ்ச வேண்டாம்” எனப் பாடும் கவிதையும் தமிழ் அன்னையின் புகழ் மங்காது காக்க தமிழர் நாம் பாடுபடுவோம் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

இயற்கையின் சீற்றம் பற்றிய கவிதை

மழையால் ஏற்பட்ட பாதகங்களை இழப்பு களை “கொடுமழை” என்னும் கவிதை வாயிலாக இதழ் 5 இல் கவிதை யாத்துள்ளார் செ.வேலாயுதபிள்ளை. மேகம் இருண்டு மழை ஆரம்பிப்பது தொடக்கம் தொடர் மழை ஏற்படுத்திய இழப்புகளை அழகாக சித்திரிக்கின்றார்.

“ஓ”வென மதகிடை நீரோட,
ஒடிய நீரோடு பொருளோட,
ஆவினம் கோழிகள் இறந்தோட
அருமனைப் பொருள்களும் உருண்டோடச்
சீவன மிழ்தவர் திகைத் தோடச்,
சிறுகுடல் அழிந்தவர் கவன்றோடச்,
“சோ”வென சொரிந்தவம் மழை விளைத்த
சேதம் என் சொல்லினில் அடங்காவே!”

மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள்

சோதியின் “நதி” கவிதை ஒரு ஸ்பானியக் கவிஞரின் எண்ணத்தை அடியாகக்கொண்டு எழுதப் பட்ட கவிதையாக இதழ் 1 இல் வெளியாகியுள்ளது. நதியை வர்ணனை செய்யும் இக்கவிதையை, “மலையின் சிரிப்பே மரங்களின் நாதமே!” என நதியை விளித்து ஆரம்பிக்கின்றார். ஒரு நதியில் ஆசை தீரக் குளித்த உணர்வைத் தரும் கவிதை. இதழ் 2 இல் சோதி, “சாள்ஸ் ஒளியன்ஸ்” என்னும் பிரான்ஸ் தேசத்து கவிஞரின் கருத்தை முன்வைத்து வசந்தத்தை வேண்டி “வசந்தம்” என்னும் கவிதையை தந்துள்ளார். இதே இதழில் செ.வேலாயுதபிள்ளை “விதி ஒறுத்த மாந்தர் என்ற கவிதையை ஆங்கிலக் கவிதை தூண்டிய சிந்தனையைக் கொண்டு தந்துள்ளார். மேலும் இந்த இதழில்

அ.ந.கந்தசாமி “கடைசி நம்பிக்கை” என்னும் சீனக் கவிதையொன்றை மொழி பெயர்த்துள்ளார். அரசியல் பேசும் இக்கவிதையும் இதழுக்கு பெருமை சேர்க்கிறது.

சிறுவர் கவிதை

ஈழத்து சிறுவர் கவிதை வரலாற்றில் முக்கிய இடம்பெறும் கவிஞர்களில் ஒருவராக விளங்குபவர் வித்துவான் க. வேந்தனார். தமிழ் பேசும் சிறுவர்கள் அனைவரும் கவையுடன் இதழ்வழி இனிப்பு சொட்ட பாடும் “அம்மா” என்ற தலைப்பில் அமைந்த

“காலைத் தூக்கிக் கண்ணில் ஒற்றிக்
கட்டிக் கொஞ்சம் அம்மா
பாலைக் காய்ச்சிச் சீனி போட்டுப்
பருகத் தந்த அம்மா .

புழுதி துடைத்து நீரும் ஆட்டிப்
புவஞ் சூட்டும் அம்மா
அழுது விழுந்த போதும் என்னை
அணைத்துத் தாங்கும் அம்மா

அள்ளிப் பொருளைக் கொட்டிச் சிந்தி
அழிவு செய்த போதும் பிள்ளைக்
குணத்தில் செய்தானென்று
பொறுத்துக் கொள்ளும் அம்மா.

பள்ளிக்கூடம் விட்ட நேரம்
பாதி வழிக்கு வந்து
துள்ளிக் குதிக்கும் என்னைத் தூக்கித்
தோளில் போடும் அம்மா

பாப்பா மரைப் பாட்டை நானும்
பாடி ஆடும் போது
வாப்பா இங்கே வாடா என்று
வாரிக் கொஞ்சம் அம்மா”

என்ற அருமையான காலத்தால் அழியாத சிறுவர் கவிதையை இதழ் 5 இல் தந்து இதழிற்கு சிறப்பையும் சிறுவர் இலக்கியத்துக்கு அருமையான கவிதையையும் தந்த வேந்தனார் என்றும் கொண்டாட்டத்திற்குரியவர்.

மேலும் இவ்விதழ்களில் வெளியான சில சிறப்பு கவிதைகள்

மஹாகவியால் இதழ் 6 இல் எழுதப்பட்ட “புதுமைப் பொங்கல்” என்ற கவிதையை வாசிக்கின்ற போது தைப் பொங்கல் பண்டிகையை நாம் கொண்டாடி முடித்தது போன்றதொரு உணர்வு நம்மை ஆட்கொள்கின்றது. பொங்கல் பண்டிகையின் ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளும் உணர்வு பூர்வமாக காட்சிப் படிமங்களாக வாசகனிடம் ஒட்டிக் கொள்ளும் வகையில் படைக்கப்பட்ட அருமையான கவிதைகளில் ஒன்று. உதாரணமாக சிலவரிகள்,

“.....
கட்டுவனில் சுட்ட களிமண் முழுப்பாணை
கூட்டுக் கறவை இறைத்த நறும்பாணை
ஊற்று; நெடுநாள் உழைப்பால் விளைவித்த
நாற்றுக் கொடுத்த நமது வயலரசி
ஒவ்வோர் மணியும் உதிரத் தொகுளியாய்;

அவ்வாறிருக்க அதனையோ சிந்துவது;
மெல்லக் "கிளைந்து" மெதுவாகப் பாணையிலே
அள்ளி இருபொன்னே! ஆலை நெறித்த
கரும்புச் சருக்கரையின் கட்டிகளைக் கொட்டு
விரும்பிச் சிறுவர் விளாப்புடைக்க உண்பதற்கே!
கொள்ளி விறகெடுத்துக் கொண்டோடும் சின்னவணைக்
கிள்ளுதற்குத் தேவை கிடையாது; தம்பீநீ
சீனத்து நன்மக்கள் செய்தனுப்பித் தந்தவெடி
வானத்தை மோதட்டும், வைத்துக் கொளுத்தி எறி!

....."

என நீண்டு செல்லும் கவிதை அனைத்து ரக
வாசகர்களுக்கும் இன்பத்தை தர வல்லது.

இதழ் 4 இல் வெளியான முருகையனின்
"விமர்சகரையா!" கவிதையும் பல விமர்சகர்கள் வாசிக்க
வேண்டிய கவிதை. இவரது இதழ் 2 இல் வெளியான
"புகைஞர்" கவிதையும் சிந்தனைக் கிளறுவகுரிய
கவிதை. மேலும், இதழ் 1 இல் வெளியான சோ.
பத்மநாதனின் "யாருக்கு வெறி?", இதழ் 2 இல்
வெளியான மஹாகவியின் "திருட்டு", இதழ் 4 இல்
வெளியாகிய வி.கி. இராசதுரையின் "நீராமகனிர்", இதழ்
5 இல் வெளியாகிய சோ. சண்முகபாரதியின் "நீரிற்
கொளுத்திய தீபம்", இதழ் 6 இல் வெளியான நவாலியூர்
சோ.நடராசனின் "நவீன சூர்ப்பனகை வருகை" போன்ற
கவிதைகள் இதழின் கனதிக்கு ஏதுவாய் அமைந்து
சிறப்பளித்துள்ளன.

இலங்கைத்தேவி தசாங்கம்

தேன்மொழி ஐந்தாம் இதழில் வெளிவந்த
பண்டிதர் சோ.இளமுருகனார் எழுதிய முக்கியமான
மரபுக் கவிதை "இலங்கை மாதேவி தசாங்கம்"
என்பதாகும். தமிழ் மரபிலே அரசு ஒன்றின் சிறப்புக்
குறித்துப் பாடுவதற்காக அச்சிறப்புகளுக்குக் காரணமாக
அமைந்த கூறுகளின் சிறப்புகளை வருணித்து "தாசங்கம்"
பாடப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வகையில் அந்த அரசின்
தனிப் பெருமைகளைக் கூறுவதாக நாடு, நகர், மலை,
ஆறு, பறை, கொடி, தார், யானை, குதிரை, செங்கோல்
ஆகியவை பற்றியதாக கவிஞர்கள் பாடல்களைப்
பாடுவர். இப்பத்து அம்சங்களைப் பற்றியதாக, அதாவது
ஓர் அரசின் பத்து அம்சங்களைப் பாடுவதன் காரண
மாகவே இப்பாடற்றொகுதி "தாசங்கம்" என் அழைக்க

கப்படுகிறது. பண்டிதர் இளமுருகனார் அவர்கள்
இலங்கை மாதேவியை அரசியாகக் கொண்ட அரசின்
பெருமை குறித்து அதன் அங்கங்களை விபரித்து
வருணித்துப் பாடுவது கவிதை படிப்பவர்களைக்
கவர்வதாக உள்ளது.

தமிழ்த் தென்னிலங்கையை நாடாகவும்
கழனிக்கும் திருகோணமலையை நகராகவும் சிவனொளி
பாதத்தை மலையாகவும் மாவலியை ஆறாகவும்
சமட்டிப்பறையை பறையாகவும் எல்லாளன் ஏந்திய
நந்திக் கொடியைக் கொடியாகவும் வரையாது
தானல்கும் தாலத்தைத் தார் ஆகவும் பகைவர்
வியனரணம் தாமெறியும் காவலுரிமைக் களிற்றை
யானையாகவும் அடிமையிலா ஆட்சிப்பரியை
குதிரையாகவும் வள்ளுவனார் தந்த மறையை
செங்கோலாகவும் கொண்ட அரசின் தேவி இலங்கை
மாதேவி என கவிஞர் பாடும்போது நாடும் படித்து
இன்புறுகின்றோம். வகை மாதிரிக்கு, செங்கோல்பற்றிய
பாடலை நோக்குவோம்.

பாவிற்புகழ் மணக்கும் பைங்கிளியே நீராடைத்
தேவிக்கு வாய்த்த தணிச் செங்கோலென்- ஆவிக்குத்
தெள்ளமுதாயெங்கள் திருவாய்த் திகழ்கின்ற
வள்ளுவனார் தந்த மறை

தமிழ் வேதம் என அழைக்கப்படுகின்ற
திருக்குறள் கூறும் அறமே எமது செங்கோல் அறம் என
கவிஞர் கூறுவது தமிழுக்குப் பெருமை தருவது.

முடிவுரை

ஈழத்தின் காலத்தால் அழியாத முக்கியமான
கவிஞர்கள் பலரும் இந்த இதழை அலங்கரித்
துள்ளார்கள். கவிதைகள் அனைத்துமே தகுந்த தேர்வு
செய்யப்பட்டு பிரசுரம் கண்டுள்ளன. வாசகர்களுக்கு
இனிய விருந்தாக கிடைத்த இந்த கவிதை இதழ் 6
இதழ்களுடன் நின்றுபோனமை ஈழத்து இலக்கிய
யத்துக்கு பேரிழப்பு. உள்ளடக்கம் பொருட்சிறப்பு,
கவிதை அமைப்பு, கவிதை ஓசை, பாடப்பட்ட விதம்,
கருத்தாழம், காலத்தோடு ஒன்றிய பயணம் என பல
சிறப்பான அம்சங்களைக் கொண்ட கவிதைகளைக்
கொண்ட "தேன் மொழி இதழ்கள்" ஈழத்து இலக்கிய
வரலாற்றில் காலத்தால் அழியாத செல்வமாக
கொள்ளத்தக்கவை.

வசந்தம்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 1981 ஜனவரி - பெப்ரவரியில் கலை இலக்கிய விமர்சன
இதழாக வசந்தம் என்னும் ஓர் இதழ் வெளியானது. இந்த இதழில் கலாநிதி
க.கைலாசபதி அவர்கள் "பாரதி நூற்றாண்டை நோக்கி... செய்ய வேண்டியவை
செய்யக்கூடியவை" என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். பாரதி பற்றிய விரிவான
பார்வையாகவும் எதிர்கால முன்னேற்றம் வேண்டிய கட்டுரையாக அமைந்தது.
"மகாராணி மீண்டும் வருவாள்" என்னும் செ.யோகநாதனின் சிறுகதை, லூசனின்
"வாழ்க்கை அனுபவங்களும் கலை வெளிப்பாடு" என்னும் அனுபவக்கட்டுரையும்,
பி.ரயேவஸ்கியின் சோவியக்கதையான "ஒரு படைவீரனின் கடமை" என்ற கதையும்,
"தமிழ்த்திரை உலகிற்கு நம்பிக்கை அளிக்கும் நெறியாளர்களில் ஒருவரான ருத்ரய்யா
பேட்டியும், கிருஷ்ண சந்தரின் "மந்திரியும் அந்தப்பூணையும்" என்ற கதையின்
க.சட்டநாதனின் மொழிபெயர்ப்பும், "லியோ டால்ஸ்டிராயின் இலக்கிய மேன்மை"
என்னும் கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் கட்டுரையும் பாப்ரியா, சுப்பிரமணிய பாரதியார்,
மஹாகவி கவிதைகளையும் தாங்கி இந்த இதழ் வெளியானது. நிதி நெருக்கடி
காரணமாக தொடர்ந்து வெளிவரவில்லை.

-புரணீ

“கலைச்செல்வி” சஞ்சிகையும் அதன் இலக்கியப் பங்களிப்பும்!

■ வ.ந.கிரிதரன் ■

கலைச்செல்வி சஞ்சிகையின் ஆரம்பமும்,
நோக்கங்களும் பற்றி.....

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் தடம் பதித்த முக்கியமான சஞ்சிகைகளிலொன்று “கலைச்செல்வி”. இச்சஞ்சிகை எழுத்தாளர் சிற்பி (சிவசரவணபவன்) அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு ஆடி 1958இலிருந்து வெளியானது.

“புதிய சொல் சஞ்சிகையின் , ஜனவரி-மார்ச் 2016 வெளியான, முதலாவது இதழில் எழுத்தாளர் அருண்மொழிவர்மன் எழுதிய “கலைச்செல்வி” பற்றிய கட்டுரையில் முதலாவது கலைச்செல்வி இதழ் ஆகஸ்ட் 1958 வெளியானதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அதன் முதலாவது இதழ் ஆடி 1958 வெளியானது என்பதை “நூலகம்” தளத்திலுள்ள ஆடி 1958 இதழிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. 1966 வரை வெளியான சஞ்சிகை அக்கால கட்டத்தில் அதன் 70 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளதாக எழுத்தாளர் அருண்மொழிவர்மன் கலைச்செல்வி பற்றிய “புதிய சொல்” இதழில் வெளியான கட்டுரையில் “ஈழத்தின் மிகமுக்கியமான இதழ்களில் ஒன்றாக கலைச் செல்வி 1958 முதல் 1966 வரையாக 8 ஆண்டு காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 70 இதழ்கள் வரை வெளியானது” என்று குறிப்பிட்டிருப்பார். ஆனால் ஜூன் 2008 ஞானம் இதழில் வெளியான சிற்பியின் “கலைச் செல்விக்காலம்” கட்டுரையின் இறுதியில் கலைச்செல்வி 71 இதழ்கள் வெளியானதாகக் கட்டுரையாளர் சிற்பி கூறுவார்: “அவர் கையளித்த பிரதிகளுடன் என்னிடமிருந்த பிரதிகளையும் சேர்த்து, ஆண்டு - மாத வாரியாக ஒழுங்கு படுத்தினேன். அந்த எட்டு ஆண்டுகளில் 71 பிரதிகள் மட்டுமே வெளியாகியிருந்தன; அவற்றுள் இரண்டு பிரதிகள் தொலைந்தே விட்டன. ” (ஞானம் ஜூன் 2009 பக்கம் 129)

இவற்றிலிருந்து கலைச்செல்வி சஞ்சிகையின் முதல் இதழ் ஆடி 1958இல் வெளியானதென்பதையும்,

மொத்தம் 71 இதழ்கள் வெளியானதென்பதையும் அத்துடன் சஞ்சிகை 1966 வரை வெளியானதென்பதையும் அறிய முடிகின்றது. எண்ணிம நூலகம் தளத்தில் கலைச் செல்வி சஞ்சிகையின் இறுதி இதழாக அக்டோபர் 1966 இதழ் பற்றிய விபரமேயுள்ளது. அதற்கான இணைப்பு வேலை செய்யவில்லை. இவ்விதழ் கலைச்செல்வியின் கடைசி இதழா என்பது தெரியவில்லை. ஏனென்றால் கலைச்செல்வி இதழானது தொடர்ச்சியாக மாதா மாதம் வெளிவந்திருக்கவில்லை. சில சமயங்களில் இரு மாதங்களுக்கு ஓர் இதழாகவும் வெளிவந்துள்ளதை நூலகம் தளத்திலுள்ள கலைச் செல்வி இதழ்களிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. அருண்மொழிவர்மனின் கட்டுரையிலிருந்து சில மாதங்களில் அது வெளிவராமலுமிருந்திருக்கின்றது என்பதையும் அறிய முடிகின்றது. டிசம்பர் 1966 வரை இதழ் வந்ததா அல்லது மேற்படி அக்டோபர் இதழே அதன் இறுதி இதழா என்பது நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டியதொன்று. எது எப்படியிருந்தாலும் ஆடி 1958இல் வெளியாகத் தொடங்கிய கலைச்செல்வி 1966இன் இறுதிப்பகுதியில் தன் பயணத்தை நிறுத்துக்கொண்டது என்பது தீர்மானமாகத்தெரிகின்றது.

கலைச்செல்வி இதழின் ஆரம்பத்தில் இணை ஆசிரியர்களாக தமிழ்வேள், சிற்பி ஆகியோர் இருந்திருக்கின்றனர். துணை ஆசிரியர்களாக தமிழ்ச் செல்வன், ஈழத்துச் சோமு இருந்திருக்கின்றனர். இடையில் கௌரவ ஆசிரியர்களாக தமிழ்வேள், சிற்பி, தமிழ்ச் செல்வன் ஆகியோர் இருந்திருக்கின்றனர். இறுதிக் காலத்தில் ஆசிரியராகச் சிற்பியும், துணை ஆசிரியராக மு.கனகராசனும், கௌரவ ஆசிரியராக இ.வைத்தியலிங்கமும் இருந்திருக்கின்றார்கள். முதல் இதழில் கலைச் செல்வியைத் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் (கந்தரோடை, சுன்னாகம்) வெளியிட்டுள்ளது என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இடைப்பட்ட காலத்தில் பாலன் வெளியீடு (மார்ச்சு 1962, கார்த்திகை 1962) என்றும்

அறிவிக்கப்பட்டு கலைச்செல்வி வெளியாகியுள்ளது. அக்காலகட்டத்தில் செட்டிசூரம் பகுதியிலிருந்து கலைச்செல்வி வெளியானதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

கலைச்செல்வி இதழ் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் எழுத்தாளர் “ஞானம்” ஞானசேகரன் அவர்கள் தனது “ஈழத்துச் சிற்றிதழ்கள்” கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

“ஈழத்தில் கீழ்வரை காலத்தில் நூற்றுக்கும்: மேற்பட்ட சிற்றிதழ்கள் தோன்றியுள்ளன. பாரதி, மறுமலர்ச்சி, கலைச் செல்வி மல்லிகை, குமரன், இளம்பிறை, சிரித்திரன், விவேகி, மரகதம், தேனருவி, மலர், மாலை முரசு, நதி, அலை, தீர்த்தக் கரை, அஞ்சலி, கொழுந்து, நந்தலாலா, பூரணி, சுடர் பூசு...”

இவ்விதமே கலைச்செல்வி பற்றி எழுதும் பலரும் குறிப்பிடுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ்விதமான பட்டியல் தவறானதொரு பிம்பத்தைத் தருகின்றது. ஏனென்றால் இங்கு முக்கியமான இன்னு மொரு சஞ்சிகையின் பெயர் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. அது தவிர்க்கப்பட முடியாத சஞ்சிகை. அதுதான் ஈழதேவி. கலைச்செல்வி சஞ்சிகை தோன்றுவதற்குக் காரணமே ஈழதேவி சஞ்சிகைதான். 1957-1958 காலகட்டத்தில் கருத்துறையில் வெளியான மாத சஞ்சிகை ஈழதேவி. இதன் ஆசிரியர் பண்டிதர் த.சுப்பிரமணியம். நிதி, நிர்வாகம், வெளியீட்டுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர் நா.பாலசுப்பிரமணியம் (பாலா). 58 கலவரத்தையடுத்து உருவான சூழலில் கழுத்துறையில் தொடர்ந்தும் ஈழ தேவி சஞ்சிகையினை நடத்த முடியாத நிலையேற்படு கின்றது. இதனைப்பற்றி எழுத்தாளர் உதயணன் டிசம்பர் 15 வெளியான “தாய்வீடு” பத்திரிகையில் பின்வருமாறு பதிவு செய்கின்றார்:

“பாலா என்னிடம் வந்து ஈழதேவியை நிறுத்த முடியாது என்று துன்பப்பட்டார். வெகுநாட்கள் யோசித்த பின்னர் பாலாவும் நானும் யாழ்ப்பாணம் போய் சிற்பியைச் சந்தித்து விபரத்தைச் சொன்னோம்.

கருத்துறையில் வெளிவந்த ஈழதேவி இதழை ஒரு குழு அமைத்து நடத்துவது பற்றி பல தடவைகள் கூடி ஆலோசித்தோம். அந்தக் குழுவில் சிற்பியின் ஆசிரியரான பொன்னம்பலமும் இருந்தார். முடிவில் ஈழதேவி என்ற பத்திரிகைப் பெயரைக் கலைச்செல்வி என்று மாற்றுவது என்றும் ஈழதேவியில் வெளிவந்த தொடர் அம்சங்களைத் தொடர்ந்து கலைச்செல்வியில் வெளியிடுவது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. உதாரணமாக ஈழதேவியின் கடைசி இதழில் இதய வானிலே எனும் எனது தொடர்கதையின் முதலாம் அத்தியாயம் வெளியானது. அதன் இரண்டாம் அத்தியாயம் கலைச்செல்வி முதலாம் இதழில் வெளியானது. இதுவே கலைச்செல்வியின் ஆரம்ப கால வரலாறு!”

இதனைப்பற்றிக் கலைச் செல்வி சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழிலும் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவ்விதழில் வெளியான “அன்பார்ந்த நேயர்களே”

என்னும் கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

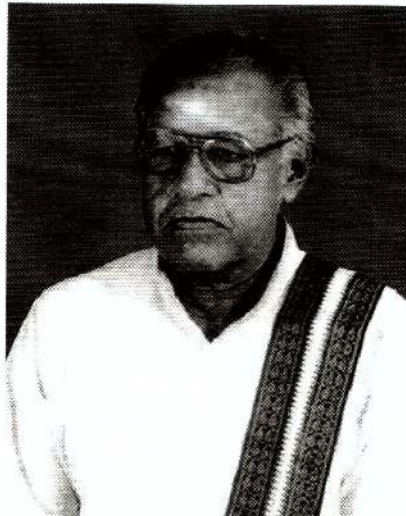
“வணக்கம், இம்மாதம் தொடக்கம் ஈழதேவி கலைச்செல்வியாக மாறுகின்றாள். பெயர் மாற்றம் பெரும்பாலான நேயர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கச் செய்யப்பட்டது. கலைகள் பல வளரத் துணை புரியும் ஈழதேவி உண்மையிலேயே கலைச்செல்விதானே. நிர்வாகத்திலும் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கருத்துறைத் தமிழ்க்கழகத்தின் வெளியீடாக வந்த பத்திரிகை, இனி மேல் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் ஆதரவில் ஒவ்வொரு தமிழ் முதலாந்திகையின் போதும் ஒழுங்காக மலரும். ஆசிரியர் குழுவில் புதிதாக தமிழ் வேள், தமிழ்ச்செல்வன் ஆகியோர் இடம் பெறுகின்றனர்.”

“ஈழதேவி”யே கலைச்செல்வியாக உருமாறினாள் என்னும் தகவலைக் கலைச்செல்வி சஞ்சிகை பற்றி ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அல்லது அறிமுகக் கட்டுரைகள் எழுதும் எவரும் மறக்காமல் குறிப்பிட வேண்டும். இலங்கைத் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் வரலாற்றில் “ஈழதேவி” சஞ்சிகைக்குள்ள முக்கியத்துவத்தை எக்காரணம் கொண்டும் மறைத்துவிடக் கூடாது. “ஈழதேவி” சஞ்சிகையின் பிரதிகள் எவையும் என் பார்வைக்குக் கிட்டவில்லை. நூலகம் தளத்திலும் தேடிப்பார்த்தேன். கிடைக்கவில்லை. “ஈழதேவி” சஞ்சிகை பற்றிய ஆய்வும் அவசியமானது.

கலைச்செல்வி பத்திரிகை பற்றி எழுத்தாளர் உதயணன் தாய்வீடு பத்திரிகையின் டிசம்பர் 15, 2015 இதழில் எழுதிய கட்டுரையை வெளியிட்ட தாய்வீடு பத்திரிகை கட்டங்கட்டிப்பின்வருமாறு கூறும்:

“ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உலகின் முன்னோடி சஞ்சிகை எனக்கூறப்படுவது கலைச்செல்வியாகும். தமிழகத்தில் இலக்கியத்தில் முக்கிய பாய்ச்சல்கள் நடந்த காலத்தை மணிக்கொடி காலம் என்று அழைப்பது போல் ஈழத்தில் கலைச்செல்வி காலம் அழைக்கப்படுகிறது.”

இக்கூற்றினைத் தாய்வீடு பத்திரிகை எழுத்தாளர் உதயணனின் கட்டுரையில் கட்டங்கட்டிய கூற்றாகப் பிரகரித்துள்ளது. உதயணனின் கட்டுரையைப் பார்க்கும் எவரும் இக்கூற்று அக்கட்டுரையிலுள்ள உதயணன் அவர்களின் கூற்றென்றே எண்ணி விடுவர். ஆனால் இது உதயணனின் கூற்றல்ல. அக்கட்டுரையில் இல்லாத கூற்று. தாய்வீடு பத்திரிகையின் கலைச்செல்வி பற்றிய அறிமுகக் கூற்று. இவ்விதமான கட்டுரையாளரின் கூற்றுகள் அல்லாத கூற்றுகளை வெளியிடுகையில் வெளியிடும் ஊடகத்தினர் அவ்வகையான கூற்றுகளின் சொந்தக்காரர்களையும் குறிப்பிடுவது அவசியம். தேவையற்ற சந்தேகங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு இவ்வகையான அணுகுமுறை உதவும். உண்மையில் மேலுள்ள கூற்றில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு கலைச்செல்வி ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உலகின் முன்னோடிச் சஞ்சிகையும் அல்ல. இலங்கையின் மணிக் கொடிக்

காலத்துடன் கலைச் செல்விக் காலகட்டத்தை ஒப்பிடவும் முடியாது. இலங்கையின் மணிக்கொடிக் காலத்தை மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகைக் காலத்துடன் ஒப்பிடுவதே பொருத்தமானது. கலைச்செல்வி சஞ்சிகை இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முக்கியமானதொரு சஞ்சிகை. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களித்த முக்கியமானதொரு சிற்றிதழ். இலக்கியத்தின் பல்வேறு முகாம்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் களமாக விளங்கியதோர் இதழ் கலைச்செல்வி என்று கூறலாம். அதன் நோக்கத்தை அதன் முதலாவது இதழின் ஆசிரியத்தலையங்கமே வெளிக்காட்டுகின்றது:

“மேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவ வேண்டும். தமிழனின் மொழி, கலை, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றிற்கு, அவற்றின் தொன்மை மணம் குன்றாது புதுமை மெருகேற்ற வேண்டும். இவைதான் “கலைச் செல்வி”யின் நோக்கங்கள். “ஈழதேவி”யை இதுவரை ஆதரித்து வந்த சந்தா நேயர்கள், வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள், விற்பனையாளர்கள், விளம்பரதாரர்கள் தொடர்ந்து “கலைச்செல்வி”யையும் ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்புகின்றோம்.”

மேற்படி ஆசிரியத்தலையங்கக் கூற்று “கலைச் செல்வி”யின் நோக்கங்களைச் சிறப்பாகவே வெளிப்படுத்துகின்றது. தமிழோசை உலகமெலாம் பரவ வேண்டும். தமிழர்தம் மொழி, கலை, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றின் தொன்மைக்குப் புதுமை மெருகேற்ற வேண்டும். இதுதான் கலைச்செல்வியின் பிரதான நோக்கம். இந்த அடிப்படையிலேயே கலைச்செல்விக் காலகட்டத்தை “தாய்விடு” கூறுவதுபோல் “தமிழகத்தில் இலக்கியத்தில் முக்கிய பாய்ச்சல்கள் நடந்த காலத்தை மணிக்கொடிகாலம் என்று அழைப்பது போல் அழைக்க முடியாது. மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகை அத்தகைய பாய்ச்சல்களை நிகழ்த்திய சஞ்சிகை, ஆனால் நிச்சயமாகக் கலைச் செல்விக் காலமென்று இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு காலகட்டத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

கலைச்செல்வி சஞ்சிகை பற்றிக் கலாநிதி க.கைலாசபதியின் “முற்போக்கு இலக்கியம் உச்சக் கட்டத்தில் இருந்த அறுபதுகளை ஒட்டிய காலப்பகுதியில் எதிரணியில் இருந்தவர்களுக்கு ஓர் ஒதுக்கிடமாக கலைச்செல்வி இருந்தது” என்னும் கூற்றினையும் என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதுள்ளது. முற்போக்குத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் பலர் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி உட்படக் கலைச் செல்வியுடன் இணைந்திருந்தார்கள் என்பதையும் தட்டிக்கழித்துவிட முடியாது. கலைச் செல்வியின் முதலாவது இதழ் வெளியான போது ஈழத்துச்சோமு அதன் துணையாசிரியர்களிலொருவராக இருந்திருக்கின்றாரென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவா, பேராசிரியர்கள் க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி (அப்பொழுது அவர்கள் பட்டதாரிகள்) போன்றோரின் படைப்புகள் வெளியாகியுள்ளன.

கூடவே எஸ்.பொன்னுத்துரை, மு.தளையசிங்கம் போன்றவர்களின் படைப்புகள் வெளியாகியுள்ளன. கலைச்செல்விக் கென்று நோக்கங்கள் இருந்தபோதும் அனைத்துத்தமிழ் இலக்கியப் பிரிவினரையும் அது அரவணைத்தே சென்றுள்ளது என்பதற்குக் கலைச் செல்வியில் பல்வேறு இலக்கிய முகாம்களையும் சேர்ந்தவர்கள் எழுதியதே சான்று. அதேசமயம் அனைத்துப் பிரிவினரையும் அரவணைத்து, ஆதரிக்கும் அதன் தனித்துவத்தையும் கலைச்செல்வி பேணி வந்துள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. அதனைக் குறிப்பிட்ட ஓர் இலக்கியக் குழுவைச் சேர்ந்தது என்று கூற முடியாத வகையில் அது தன்னை இறுதிவரை தக்கவைத்துள்ளது. அதுவோர் ஆரோக்கியமான விடயம்.

“ஞானம்” தி.ஞானசேகரன் அவர்கள் “சிற்றிதழ்கள்” பற்றிய தனது கட்டுரையில் “இந்த இதழ்கள் வாசகர்களைக் கவர்வதற்குச் சமரசம் செய்வதில்லை” என்று கூறியிருப்பார். கலைச்செல்வி சஞ்சிகை இறுதிவரை அப்படி இருந்ததா என்பதை உறுதியாகக் கூற முடியாது. அறுபதுகளில் வெளியான அதன் பல இதழ்களில் சினிமா நட்சத்திரங்களை உள்ளடக்கிய விளம்பரங்களும், செய்திகளும் (திரைவிருந்து, சினிமா ரேஸ்) வெளிவந்திருந்ததை அவதானிக்க முடிகின்றது. சினிமா நடிகர்களுடனான நேர்காணல்கள், நடிகர், நடிகைகள் பற்றிய செய்தித்துணுக்குகள் என வெகுசன வாசகர்களைக்கவரும் வகையில் சினிமா சம்பந்தமான விடயங்களைத் தாங்கி கலைச்செல்வி அக்கால கட்டத்தில் வெளியாகியுள்ளது என்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. கலைச்செல்வியின் இப்போக்கு அது தீவிர வாசகர்களை மட்டும் அணுகுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லையென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. அனைத்து வாசகர்களையும், அனைத்து இலக்கியப் பிரிவினரையும் கவர்வதையே நோக்கமாகக் கொண்டு அது செயற்பட்டது என்பதையும் வெளிக் காட்டுகின்றது. இது ஒருவகையில் சமரசமே. “கலைச் செல்வி”யும் தன் இருப்புக்காகச் சமரசம் செய்த சஞ்சிகைகளிலொன்றே என்பதும் மறுக்கப்பட முடியாததே.

மேலும் பாரதி, மறுமலர்ச்சி, கலைச்செல்வி போன்ற சஞ்சிகைகள் வெளிவருவதற்குப் பல வருடங்களின் முன்னரே இலங்கையில் தமிழ் சஞ்சிகைகள் சில வெளியாகியுள்ளன என்பதையும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இது பற்றிப் பேராசிரியர் கெ.யோகராசா குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இதனை “ஈழத்தில் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின் பங்களிப்பு” என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் தற்காலிக விரிவுரையாளரான சி.ஓசா நிதி பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டுவார்: “1915இல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து மங்களாம்பாள் என்பவரைக்கொண்டு வெளிவந்த தமிழ்மகள் என்னும் பெண்கள் சஞ்சிகை, 1927இல் திரு கோணமலையில் இருந்து தையலம்மா என்பவரைக்கொண்டு வெளிவந்த

மாதர்மதி மாலிகை என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கவை யாக இருந்தாலும் இவை பற்றி ஆய்வு செய்தவர்கள் குறைவாதலினால் இவை பற்றிக் கவனத்தில் எடுக்கப் படவில்லை (செ.யோகராசா, செ.2011)” இச்சுட்டிக் காட்டல் இலங்கையில் வெளியான சஞ்சிகைகள் பற்றிய விரிவான ஆய்வொன்றின் தேவையினை வலியுறுத்து கின்றது.

கலைச்செல்வியும் அதன் கலை, இலக்கியப்பங்களிப்பும் பற்றி...

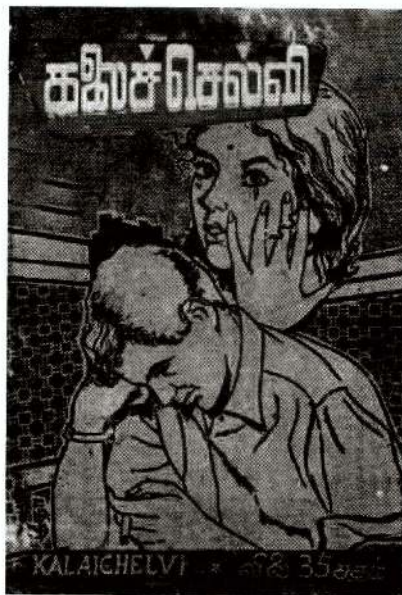
கலைச்செல்வி தனது முதலாவது இதழிலி லிருந்தே இளம் எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. உதாரணத்துக்கு எழுத்தாளர் யாழ் நங்கையைக் (அன்னலட்சுமி ராஜதுரை) குறிப்பிடலாம். அப்பொழுது அவர் இராமநாதன் கல்லூரி மாணவியாக விருந்தார். “அன்னையின் ஆவல்” என்னும் அவரது கவிதையினைப் பிரசுரித்து “சற்று முயன்றால் சிறந்த கவிஞராகலாம்” என்றும் வாழ்த்தியிருந்தது. யாழ்நங்கை பின்னர் சிறந்த எழுத்தாளர்களிலொரு வராகப் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்தார். அவரைப் போல் கவிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சரத்தின் எழுத்தையும் வளரும் எழுத் தாளர் பகுதியில் பிரசுரித்து வாழ்த்தியிருந்தது. எழுத் தாளர் இலங்கையர்கோனின் உறவினரான திருமதி நாகபூஷணி பாலசுப்பிரமணியத்தின் முதற் சிறுகதை யான “அன்பிற்கு அப்பால்” கதையினை முதற்கதை யெனக் குறிப்பிட்டு, அவரை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தது (ஏப்ரில் 1963 இதழ்). இவை சில உதாரணங்கள். இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்ப தென்பது ஊடகங்களின் முக்கியமானதொரு பங்களிப்பே. அதுபோல் எழுத்தாளர்களை அவர்கள்தம் படைப்புக்களுடு அறிமுகம் செய்வதும் முக்கியமானதே. அந்தப் பங்களிப்பின் தேவையினை ஆரம்பத்திலிருந்தே உணர்ந்து கலைச்செல்வி செயற்பட்டிருப்பது ஆரோக்கியமானது. பாராட்டுதற்குரியது.

கலைச்செல்வி சிறுகதை, கவிதை, நாவல், கட்டுரை எனத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிய பங்களிப் பினைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. சிறுகதையைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன், ச.வே, தெளிவத்தை ஜோசப், வ.அ.இராசரத்தினம், மு.தளையசிங்கம், சொக்கன், சாந்தன், செ.கணேச லிங்கன், ஈழத்துச் சோமு, புதுமைப்பிரியை, உமா, யாழ்நங்கை, செம்பியன் செல்வன், செங்கை ஆழியான், பவானி, செ.யோகநாதன் (இனியன்), பா.பாலேஸ்வரி (பின்னர் நா.பாலேஸ்வரி என்று அறியப் பட்டவர்), எஸ்.பொன்னுத்துரை, நாவேந்தன், தேவன் (யாழ்ப்பாணம்), முனியப் பதாசன், தெணியான், து.வைத்திலிங்கம், பானுசிம்ஹன், இ.நாகராஜன், மு.பொன்னம்பலம் (தீவான்), சி.வைத்தியலிங்கம், பெரி சண்முகநாத, யாழ்வாணன் என்று அனுபவம்மிக்க, ஆரம்ப, வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளர்களின் படைப்பு களைக் கலைச்செல்வி வெளியிட்ட தும் கவனிக்கத்தக்கது. ச.வே.யின்

புகழ் பெற்ற சிறுகதையான “மண் வாசனை” வெளியானது கலைச்செல்வி இதழில்தான். எழுத்தாளர் மு.தளைய சிங்கத்தின் முக்கிய சிறுகதைகளிலொன்றான “புதுயுகம் பிறக்கிறது” கலைச்செல்வியின் தீபாவளி மலரில் (1962) வெளிவந்துள்ளது. குகம் என்னும் பெயரில் எழுதிய எழுத்தாளரும் கலைச்செல்வி அறிமுகப்படுத்திய எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். எழுத் தாளர் பானுசிம்ஹன் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வடமொழிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர். சரித்திர, இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளை மைய மாகக்கொண்டு சிறுகதைகள் எழுதியவர். அவரது “அவள் பென்” நினைவில் நிற்கு மொரு சிறுகதை. காரணம்: யசோதரை, சித்தார்த்தரை வைத்து, சித்தார்த் தர் துறவு போனதற்குப் புதியதொரு காரணத்தை வைத்துப் பின்னப்பட்ட கதையென்பதால். தமிழகத் தின் சிறந்த எழுத்தாளரான எம்.வி.வெங்கட் ராமனின் சிறுகதையான “ஊஞ்சல்” அதன் பொங்கல் மல ரொன்றில்(1966) வெளியாகியுள்ளது. சொக்கனின் “ஆசிரியர்” சிறுகதை மறக்க முடியாத சிறுகதைகளி லொன்று. அவரது மாணவனொருவன் உண்மை விளம்பி யென்று கையொப்பமிட்டு நடக்கவிருந்த திரு மண மொன்றில் மணமகளுக்கு எதிராக மொட்டைக் கடித மொன்றை எழுதித் திருமணத்தைக் குழப்பவிருந்த சமயம், ஆசிரியர் செல்வரத்தினம் மொட்டைக் கடிதத்திலிருந்த இலக்கியப்பிழைகள் மூலம் அதை எழுதியவன் அவரது மாணவர்களிலொருவனே என்பதைக் கண்டுபிடித்துத் திருமணத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி வைக்கின்றார். சிறுவயதில் வாசித்ததிலிருந்து மறக்க முடியாத சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைக்கும் சிறுகதைகளிலொன்று.

கலைச்செல்வி அவ்வப்போது உருவகக் கதை களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிட்டு உள்ளது. ச.வே, சொக்கன் , எம்.ஏ.ரஹ்மான் என்று பலரின் உருவகக்கதைகள் கலைச்செல்வியில் வெளி யாகியுள்ளன.

மேலும் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக வும், சிறுகதையின் வளர்ச்சிக்காகவும் கலைச்செல்வி நடத்திய சிறுகதைப்போட்டிகள் முக்கியமானவை. குறிப்பாக கலைச் செல்வி வவுனியா வில் அது நடத்திய கலைவிழா வினையொட்டி (1962) சிறுகதைப் போட்டியை குறிப்பிடலாம். முதல் மூன்று பரிசுகளை முறையே செம்பி யன் செல்வன் (“இதயக்குமுறல்”), யோ.பெனடிக்ற் பாலன் (“மெழுகு வர்த்தி”), எம்.எம்.மக்கின் (“ரிவொலூ ஷன்”) பெற்றன. பாராட்டுப்பத்திரங் களை நால்வர் பெற்றனர். அவர்கள்: வி.சிங்காரவேலன் (“பெரியக்கா”), செங்கை ஆழியான் (“உச்சிப் பொழுது”), நாவேந்தன் (“தவறு”), மு.பொன்னம்பலம் அல்லது “தீவான்” (“குருட்டுச் சிலை”). அன்று ஆரம்ப எழுத்தாளர்களாகிய மேற்குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்கள் பின்னர் நாடறிந்த, இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு

வளம் சேர்த்த முக்கிய எழுத்தாளர்களாக விளங்கினார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விதமான அவர்களது வளர்ச்சிக்கு நிச்சயம் கலைச் செல்வியில் அவர்களது பங்களிப்பு நிச்சயம் உதவி யிருக்கும். கலைச்செல்வியின் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்துக்கான சிறுகதைப் பங்களிப்பு முக்கியமானதுடன் விரிவான ஆய்வுக்குழியது. கலைச்செல்வி நடத்திய இலங்கையர்கோன் சிறுகதைப்போட்டியும் அதன் சிறுகதைத்துறைப் பங்களிப்பே.

கலைச்செல்வியின் இன்னுமொரு முக்கியமான பங்களிப்பு அது தமிழ் நாவல் துறைக்கு கொடுத்த முக்கியத்துவம். உதயணனின் “இதயவானிலே”, “மனப்பாறை”, சிற்பியின் “உனக்காகக் கண்ணீர்”, “அன்பின் குரல்”, “சிந்தனைக் கண்ணீர்”, செம்பியச் செல்வனின் “கர்ப்பக்கிருகம்”, அகிலனின் “சந்திப்பு” என நாவல்கள் பல தொடர்களாக வெளிவந்துள்ளன. செ.யோகநாதனின் வரலாற்றுக் குறுநாவலான “மலர்ந்தது நெடுநிலா”வையும் கூடக் குறிப்பிடலாம். இக்குறுநாவல் பற்றிய அறிமுகத்தில் கலைச்செல்வியின் “இனியன்” என்னும் பெயரில் “முப்பது ரூபா” என்னும் தலைப்பில் சிறுகதை எழுதியவர் செ.யோகநாதன் என்பது குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலம் செ.யோகநாதன் இனியன் என்னும் புனைபெயரிலும் எழுதிய விபரத்தை அறிந்துகொள்கின்றோம். நாவல் துறையின் வளர்ச்சிக்காகவும், எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்காகவும் அது நடத்திய 1000 ரூபா நாவல் போட்டி முக்கியமானது. முதற்பரிசு ரூபா 500 பெற்ற நாவல் மு.தளையசிங்கத்தின் “ஒரு தனி வீடு”, இரண்டாம் பரிசான ரூபா 300 பெற்ற நாவல் மு.கந்தப்பு (மன்னவன்) எழுதிய “காலடியில்”, மூன்றாம் பரிசு ரூபா 200 பெற்ற நாவல் செ.யோகநாதனின் “ஞாயிறும் எழுகிறது”. மேலும் நான்கு நாவல்கள் பாராட்டுப்பரிசினைப் பெற்றன. அவை: செங்கை ஆழியானின் “சங்கிலியன்”, பா.பாலேஸ்வரியின் “திலகம்”, மு.மயில்வாகனத்தின் “காட்டு மல்லிகை” மற்றும் க.பரராஜசிங்கத்தின் “பெண்ணல்ல நீ”. பின்னர் பிரபஞ்ச யதார்த்த வாதம் பேசியவரும், முற்போக்கு இலக்கியத்தைக் கடுமையாக விமர்சித்தவருமான மு.தளைய சிங்கத்தின் “ஒரு தனி வீடு” நாவலை முதற் பரிசுக் குறியதாகத் தேர்ந்தெடுத்த நடுவர்கள் லொருவர் இலங்கை முற்போக்கிலக்கியத் தூண்களிலொருவரான திரு. க.கைலாசபதி என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனையவர்கள்: அகிலன், இராஜ அரியரத்தினம், சிற்பி, சி.த.சிவநாயகம்.

கலைச்செல்வி சஞ்சிகை கவிதைத்துறைக்கும் முக்கிய பங்கினை ஆற்றியுள்ளது. மஹாகவி, சாலை இளைந்திரையன், தில்லைச் சிவன், யாழ்வாணன், திமிலைத்துமிலன், முருகையன், நீலாவணன், அம்பி, ச.வே.பஞ்சாட்சரம், பா.சத்தியசீலன், கல்வயல் வே.குமாரசாமி என்று பலரின் கவிதைகள் வெளியாகியுள்ளன. அதிகம் அறியப்படாத

லத்திகா போன்ற கவிஞர்களின் கவிதைகளும் பல வெளியாகியுள்ளன. கவிஞர் மஹாகவியின் “கல்லழகி” காவியம் வெளி யானது கலைச்செல்வியில்தான் என்பதும் இங்கு சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டியது. கவிஞர் பா.சத்தியசீலன் கலைச்செல்வி மூலம் கவிதையுலகுக்குள் புகுந்து அத் துறையில் தடம் பதித்தவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவரைப்போல் கவிதைத்துறைக்குக் கலைச்செல்வி மூலம் அறிமுகமான இன்னுமொருவர் கல்வயல் வே.குமாரசாமி.

கலைச்செல்வியின் புனைவுப் பங்களிப்பு எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியம் அதன் புனைவுப் பங்களிப்பும். கலை இலக்கியத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளான கவிதை, புனைகதை, கட்டுரை, ஓவியம், நாடகம், சினிமா மற்றும் அறிவியல், வரலாறு பற்றிய கட்டுரைகள், கட்டுரைத்தொடர்களைக் கலைச்செல்வி வெளியிட்டது. குறிப்பாக எழுத்தாளர் எஸ்.பொன்னுத் துறையின் “நான் நினைப்பவை”, க.இராசரத்தினத்தின் “ஓவியக் கலை”, அ.ஸ.அப்துஸ்ஸமதுவின் “ஈழத்து இலக்கிய வானிலே” (ஈழத்து முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களைப் பற்றியது), அ.க.சர்மாவின் “அணுவில் ஓர் அதிசயம்” (அறிவியல்), வித்துவான் ந.வேலனின் “அண்ணாமலை நகரில்”, சி.பொன்னம்பலத்தின் “யாழ் நாட்டு இறந்த நகர்ச் செல்வங்கள்”, க.த.திருநாவுக்கரசுவின் “தென்னிந்தியாவும், தொல்லிலங்கையும்” (வரலாறு) போன்ற தொடர்கள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை.

இலக்கிய மணிமண்டபம், வளருந் தமிழ் பகுதிகளில் நூல் விமர்சனங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. செம்பியன் செல்வன், ச.வே.பஞ்சாட்சரமென்று, இரசிக மணி கனக செந்திநாதன் என்று பலர் நூல் விமர்சனங்களை எழுதியுள்ளார்கள். குறிப்பாக இலக்கிய மணி மண்டபம் பகுதியில் விரிவான, ஆழமான விமர்சனங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தோணி பற்றி செங்கை ஆழியான் (பங்குனி 1963), வெள்ளிப்பாதரசம் பற்றி க.கைலாசபதி (தை 1963), கடவுளரும் மனிதரும் - பவானி பற்றி செம்பியன் செல்வன் (ஏப்ரில் 1963) போன்றவற்றை உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

முற்போக்கிலக்கியம் பற்றிக் கா,சிவத்தம்பி (கார்த்திகை 1962, தீபாவளி மலர்) அவர்கள் ஆரம்பித்து வைக்க மு.தளையசிங்கம் (மார்ச்சு 1962, தை 1963), நவாலியூர் சோ.நட ராசன் (பங்குனி 1963) ஆகியோர் தொடர்ந்து தமது எதிர்வினைகளை முன் வைத்தனர். இத்தர்க்கம் இலங்கைத் தமிழ் ஊடகச்சூழலில் நிகழ்ந்த சிறப்பான தர்க்கங்களிலொன்று. இறுதியாக இது பற்றி எழுதிய நவாலியூர் சோ.நடராசன் அவர்களின் எதிர்வினை தர்க்கரீதியிலானது. அதிலவர் கூறிய பின்வரும் கூற்று என் கவனத்தை ஈர்த்த கூற்றுகளிலொன்று:

“யதார்த்தம் (உலகியல் வழக்கு), கற்பனை நவீனம் (Romanticism), சேரியலிஸிம் (Surrealism), எக்ஸ்பிரஷனிசிம் (Expressionism) என்ற

வகையிலுள்ள கலையமைப்புத் தன்மைகளெல்லாம், கலைஞனுடைய உள்பாங்கைப் பொறுத்து வித்தியாசப்படும். மனிதனிடத்து நான்கு மனக்கூறுகளுண்டு என்பர் உள நூலாசிரியர்கள். சிந்தனை, உணர்ச்சி, அக்காட்சி, புறக்காட்சி என இவை வகுக்கப்பட்டுள்ளன. சில கலைஞரிடம் சில சமயம் சிந்தனை மேலோங்கி நிற்கும். சில சமயம் உணர்ச்சி மேலோங்கி நிற்கும். சில சமயம் அக்காட்சி மேலோங்கி நிற்கும். சிலவேளை புறக்காட்சி மேலோங்கும். சில சமயம் இவை தம்முட் கூடியும், குறைந்தும் கலந்து நிற்கும். இம்மனப்பாங்கு கட்டு ஏற்றவாறு அவ்விவக்கியப் படைப்புகள் கோலங் காட்டும். புறக்காட்சி ஒங்கி நிற்பவர் ரியாலிஸம் என்ற யதார்த்தவாதிகள். அக்காட்சியிற்றிளைப்பவர்கள் படைப்புகள் அகப்பொருள் விரிவையுடையதாய் (இதனைச் லேரியலிசிம் எனவும் - Stream of Consciousness), தன்னுள் நவிற்சி (Expressionism) என்றும் பலபடப் பிரித்துக் கூறுவர்”

கவிஞர்கள் தாம் எழுதிய, தமக்குப் பிடித்த தமது கவிதைப் பற்றிய கருத்துகளை “என்னைக் கவர்ந்த என் கவிதை” என்னும் பெயரில் எழுதினார்கள். கவிஞர்களான முருகையன், அம்பி, திமிலைத்துமில்ன், தில்லைச்சிவன், நீலாவணன் என்று பலரின் கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. அவர்கள் தமக்குப் பிடித்த தமது கவிதைகளைப்பற்றிய எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். இலக்கியத்தரம் மிக்க, ஆழமான எழுத்துப் பதிவுகள் அவை. இது போல் எழுத்தாளர்கள் பலர் தம்மை உருவாக்கியவர்கள் பற்றி “என்னை உருவாக்கியவர்கள்” பகுதியில் எழுதினார்கள். அவர்களில் சிலர்: மு.தளையசிங்கம், பவானி, தேவன் யாழ்ப்பாணம், புதுமைலோலன், சொக்கன்.

கலைச்செல்வி நகைச்சுவை இலக்கியத்துக்கும் இடம் ஒதுக்கியிருந்தது. இலங்கை நகைச்சுவை இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்த பலர்தம் நகைச்சுவை எழுத்துகளைக் கலைச்செல்வி வெளியிட்டுள்ளது. பொ.சண்முகநாதனின் புகழ்பெற்ற “கொழும்புப் பெண்” நடைச்சித்திரம் வெளிவந்ததும் பங்குனி 1963 கலைச்செல்வி இதழில் தான். இத்தலைப்பில் அவரது நகைச்சுவை எழுத்துகளை உள்ளடக்கி நூலொன்றும் வெளியாகியுள்ளது. சானா, ரீ.பாக்கிய நாயகம் என்று பலரின் படைப்புகள் கலைச் செல்வியில் வெளியாகியுள்ளன.

நாடக உலகைப்பற்றிய கலைச் செல்வி விமர்சனங்கள் மூலம் அக்காலகட்ட தமிழ் நாடக உலகைப் பற்றிய விரிவான தகவல்களைப் பெற முடிகின்றது. நாடகங்களும் சில கலைச் செல்வியில் பிரசுரமாகியுள்ளன.

இளம் எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக்கொடுத்த கலைச் செல்வி பால்யபருவத்துக் குழந்தைகளுக்காக அதிக அளவில் படைப்புகளை வழங்கியதாகத் தெரியவில்லை. சில குழந்தைப் பாடல்கள் அவ்வப்போது வெளியாகின. பாமா ராஜ கோபாலின் “இரட்டையர்கள்”

சிறுவர் தொடர்கதை (பங்குனி 1963) அதன் சிறுவர் இலக்கியத்துக்கான பங்களிப்புகளிலொன்று.

கலைச்செல்வியின் இன்னுமொரு பிரதான அம்சம் அது வாசகர்களுக்குக் கொடுத்துள்ள முக்கியத்துவம்தான். வாசகர் கருத்துகளுக்கு அது தன் ஆரம்பப்பக்கங்களில் இடமொதுக்கி வெளியிட்டு வந்தது. கலைச்செல்வியின் வாசகர் கருத்துகளைத் தனியாகத்தொகுத்து வெளியிட்டால் அது நல்லதொரு கலைச்செல்வி பற்றிய விமர்சனமாக அமையும். எழுத்தாளர்கள் தொடக்கம் சாதாரண வாசகர்கள் வரை நூற்றுக்கணக்கில் பலர் கலைச்செல்வியில் வெளியான பல்வகைப்படைப்புகளைப்பற்றிய தங்களது கருத்துகளைப் பதிவு செய்துள்ளார்கள். இன்னுமொரு முக்கியமான விடயம் அதன் “நம் நாட்டு வாசகர்” பகுதி. வாசகர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர்களது கலை, இலக்கியம் பற்றிய கட்டுரைகள் கலைச்செல்வியில் வெளியாகியுள்ளன. குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகள் மூலம் வாசகர்களைப் பங்குபற்ற வைத்துப் பரிசுகளை வழங்கியுள்ளதும் குறிப்பிடவேண்டிய அதன் செயற்பாடுகளிலொன்று.

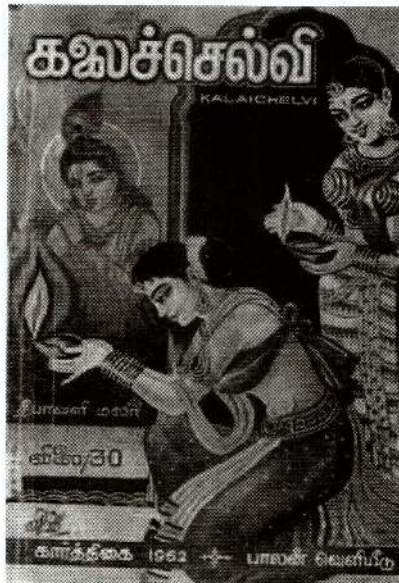
பண்டிதர் வ.நடராஜனின், செட்டிகுளம் பூலோகசிங்கத்தின் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைகளும், இரசிகமணி கனக செந்திநாதனின் நவீனத்தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைகளும் கலைச்செல்வி தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு வழங்கியுள்ள பங்களிப்புகளே.

தாண்டவக்கோனின் “பட்பட்” கேள்வி -பதில் பகுதி கலைச்செல்வி வாசகர்கள் மத்தியில் புகழ் பெற்ற பகுதிகளிலொன்று. பல பக்கங்களில் வெளியான இப்பகுதியில் தாண்டவக்கோன் சினிமா, இலக்கியம், அரசியல், மானுட வாழ்க்கையென்று பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றிய கேள்விகளுக்குச் சுவையாக, சிந்திக்க வைக்கும் பதில்களை அளித்திருப்பார். யார் தாண்டவக்கோன் என்பது தெரியவில்லை. ஒருவேளை ஆசிரியர் சிற்பியோ?

கலைச்செல்வி என்றதும் முதலில் நினைவுக்கு வருவது அதன் அழகான அட்டைப் படங்களும், புனைகதைகளுக்கு வரையப்பட்டுள்ள ஓவியங்களும் தாம். மாலதி, மேடம், வீகே,மாதவன், ஆதவன், கோமதி என்று ஓவியர்கள் பலரின் கைவண்ணத்தைக் கலைச் செல்வியின் அட்டைகளில், பக்கங்களில் காணலாம். ஓவியர் மாலதியும் கவிஞர் திமிலைத்துமில்னும் ஒருவரே என்னும் உண்மையினையும் கலையரசி தன்பக்கங்களிலொன்றில் அறிவித்திருந்தது.

இந்திரஜித்தின் இலக்கியக் கணை பத்தி யெழுத்தும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்திரஜித்தின் பல்வேறு விடயங்களைப்பற்றிய கருத்துகளை வெளிப்படுத்தும் பகுதி. தாண்டவக்கோனைப்போல் இந்திரஜித் என்னும் புனை பெயருக்குள் ஒளிந்திருப்பவரையாரென்பது தெரியவில்லை.

இன்னுமொரு குறிப்பிடத்தக்க

விடயம். கலைச் செல்வி தமிழ்ப்பகுதிகளில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த பல்வேறு தொழிற்சாலைகளைப்பற்றிய கட்டுரைகளை வெளியிட்டு அவை பற்றிக் கலை, இலக்கிய வாசகர்கள் அறியும் வண்ணம் செய்தது. உதாரணத்துக்கு மில்க்வைற் தொழிற்சாலை மற்றும் அதன் ஸ்தாபகர் கனகராஜா பற்றிய கட்டுரையினைக் குறிப்பிடலாம். தமிழர்தம் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியுடன், தமிழர்தம் பொருளாதார வளர்ச்சியும் அவசிய மென்பதைக் கலைச்செல்வி உணர்ந்து செயற்பட்டதை இது வெளிக்காட்டுகின்றது.

பல புதிய தமிழ்ச் சொற்களையும் கலைச்செல்வி தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. கவிஞர் பா.சத்திய சீலன் தனது விழி திறப்பு என்னும் நெடுங்கவிதையில் (வைகாசி-ஆனி 1963) “டாக்ஸி”க்கி வரியி என்னும் சொல்லைப்பாவித்திருப்பார். நவாலியூர் சோ நடராசனும் தனது முற்போக்கு இலக்கியம் கட்டுரையில் இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பலவற்றுக்குப் புதிய கலைசொற்களைப்பாவித்திருப்பார். உதாரணத்துக்கு ஒன்று; கற்பனாவாதம் என்று பொதுவாகப் பாவிக்கப்படும் சொல்லுக்குக் கற்பனை நவீனம் என்று அவர் பாவித்திருப்பார்.

இவ்வளவு கூறிவிட்டுக் கலைச்செல்வி வெளியிட்ட பல்வேறு மலர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியுமா? வழக்கமான தீபாவளி மலர்கள், பொங்கல் மலர்களுடன் வவுனியாக் கலைவிழா மலர் (ஆவணி 1962), ஆண்டு மலர் (ஆகஸ்ட் 1959), மகளிர் மலர் (ஆவணி 1960)வளரும் எழுத்தாளர் மலர் (சித்திரை 1959) என்று பல தரமான இலக்கிய மலர்களைக் கலைச்செல்வி வெளியிட்டுள்ளது. நானறிந்து தமிழில் வளரும் எழுத்தாளர்களுக்காக இலக்கிய மலர்கள் எனவையும் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. அறுபதில்

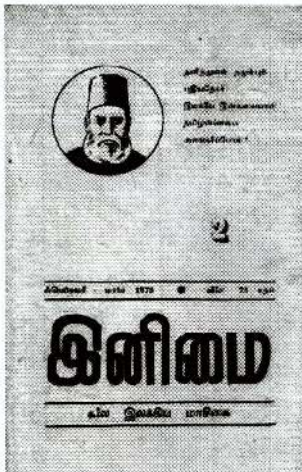
மகளிர் மலர் வெளியிட்டுள்ளது உண்மையில் அது மகளிர் எழுத்தின் முக்கியத்தை உணர்ந்து செயற்பட்டிருப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. இம்மலர்களில் எழுதியவர்களில் பலர் பின்னர் நாடறிந்த எழுத்தாளர்களாகப் பரிணாமம் அடைந்தார்கள். அது கலைச் செல்வி பெருமைப்படத்தக்க விடயம். அழகான ஓவியங்களால் அட்டைகளை, பக்கங்களை அழகுபடுத்தி வெளிவந்த மலர்கள் இவை.

மொத்தத்தில் கலைச்செல்வியின் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கான பங்களிப்பு காத்திரமானது. ஆரோக்கியமானது. பெருமைப்படத்தக்கது. அதன் முழு இதழ்களும் திரட்டப்பட்டு, அது பற்றிய விரிவான ஆய்வுகளைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், பேராசிரியர்கள், கலை, இலக்கியத்திறனாய்வாளர்கள் செய்ய வேண்டும்.

உசாத்துணைச்சான்றுகள்:

1. ஈழத்துச் சிற்றிதழ்கள் - ஞானம் ஆசிரியர். தி. ஞானசேகரன் (தமிழ்ஆதர்ஸ்.காம்)
2. கலைச்செல்வி - அருண்மொழிவர்மன் (புதியசொல். ஜனவரி-மார்ச் 2016)
3. நண்பர் சிற்பி சிவசரவணபவன் - உதயணன் (தாய்வேடு, டிசம்பர் 2015)
4. கலைச்செல்வி, ஆடி 1956-68
5. நினைவு கூர்வோம்: “கலைச்செல்வி” சிற்பி சரவணபவன்! - வ.ந. கிரிதரன் (பதிவுகள், முகநூற் குறிப்பு)
6. இலங்கையில் தமிழ்ப் புத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் (1841-1984) - ஒரு கையேடு கோப்பாய் சிவம் (வெளியீடு - கோப்பாய் சிவம்)
7. கலைச்செல்வி பழைய இதழ்கள் (நூலகம் இணையத்தளம்)
8. ஈழத்தில் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின் பங்களிப்பு - சி. ஓசாநிதி. தற்காலிக விரிவுரையாளர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
9. தாய்வேடு (டிசம்பர் 2015)

இனிமை

“இனிமை” என்னும் கலை இலக்கிய இதழ் 1977 மார்ச்சி - தை இல் அத்துருகமவில் இருந்து வெளியானது. பண்டாரகம இனிமை இலக்கிய வட்டத்தினர் இவ் இதழை வெளியிட்டார்கள். “தனித்துவம் ததும்பும்” புதியதோர் இலக்கிய இன்கவையால் தமிழன்ணையை அலங்கரிப்போம்” என்னும் மகுட வாசகத்துடன் இவ்விதழ் வெளியானது. எழுத்தாளர் அறிமுகம், சிறுகதை, கவிதை, கடிதம், சொல்லாக்கப் போட்டி, உருவகம், கட்டுரை போன்ற பல விடயங்களை உள்ளடக்கி இந்த இதழ் வெளியானது. ஆட்டுக்குட்டிகளை வைத்து “பாசம்” என்ற தலைப்பில் நீர்வை பொன்னையனால் புணையப்பட்ட கதையொன்று இரண்டாவது இதழில் வெளியானது. பொதுவாக “நாயை” வைத்து பல சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ள இலக்கிய வெளியில் இந்த கதை வித்தியாசமான ஒரு அனுபவத்தை வாசகனுக்கு ஏற்படுத்துகின்றது. மேலும் இவ்விதழில் ஏ.எஸ்.உபைத்துல்லாவின் “நெஞ்சம் மறப்பதில்லை” என்னும் கதையும் வெளியாகியது. “வெளிநாட்டு பத்திரிகைகள்; சஞ்சிகைகள்” என்னும் எம்.றகீம்கான் அவர்களின் கட்டுரையும் சிறந்ததொரு பதிவுக்கட்டுரை. “இலங்கை சினிமாத்துறையில் தமிழ்ப்பட வளர்ச்சி” என்னும் புலஹாரியின் கட்டுரை இலங்கையில் வெளியான தமிழ்ச்சினிமா பற்றிய சில தகவல்களைத் தருகின்றது. மு.மேத்தாவின் கவிதையும் இரண்டாவது இதழில் இடம் பெற்றுள்ளது. 75 சதத்தில் வெளியான இந்த இதழும் தொடர்ச்சியாக வருகையைப் பேணவில்லை.

-பரணீ

“மாதர் மதி மாலிகை”

■ பேராசிரியர் செ.யோகராசா ■

மேற்குறிப்பிட்ட மாதர் மதி மாலிகை (1927-1930) ஈழத்தில் இரண்டாவதாக வெளிவந்த பெண்களுக்கான சஞ்சிகையாகும். மேலும் திருகோணமலையிலிருந்தும் கிழக்கு இலங்கையிலிருந்தும் வெளிவந்த முதற்சஞ்சிகையும் இதுவே. ஆண்டு வெளியீடாக நான்கு இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்திருக்கிறது. இதழாசிரியராக ஒருவரது பெயரின்றி திருகோணமலை மாதர் ஐக்கிய அங்கத்தின் (ஸ்தாபனம், 1919-) நிர்வாகக் குழுவினரின் பெயர் விவரமே இடம்பெற்றுள்ளது. வீணை ஏந்திய சரஸ்வதியின் உருவம் ஒவ்வொரு இதழையும் அலங்கரிக்கின்றது. ஈரிதழ்கள், அச்சியந்திர சாலை பருத்தித்துறையிலும் ஈரிதழ்கள் ஸ்ரீகணேஷயந்திரசாலை யாழ்ப்பாணத்திலும் அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளன. (ஏறத்தாழ 1930 வரை கிழக்கிலங்கை நூல்களுள் கணிசமானவை, பிறபிரதேச அச்சகங்களில் அச்சடிக்கப்பட்டமை தனி ஆய்விற்குரியதொன்று) கடவுள் வாழ்த்து, திருகோணமலை மாதர் ஐக்கிய சங்க விவரங்கள் என்பன இடம்பெற்ற பின்பே கட்டுரை ஆக்கங்கள் இடம் பெறுவதும் இறுதியில் ஒவ்வொரு ராண்டு அறிக்கைப் பத்திரம் அல்லது நிறைவு விழா செய்யுள்கள் இடம் பெறுவது ஒவ்வொரு இதழினதும் உள்ளடக்க அமைப்பாகும்! அறிக்கைப் பத்திரங்களின் இறுதியில் திருகோணமலை மாதர் ஐக்கிய சங்க காரியதரிசியான தையல் நாயகி சுப்பிரமணியம் பெயர் இடம்பெறுவதும் கவனத்திற்குரியது. (இவர் அக்கால கட்டத்து திருகோணமலையின் குறிப்பிடத்தக்க பெண் ஆளுமை; சமகால தமிழக சஞ்சிகைகளிலே பெண்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்)

இச்சஞ்சிகைக் கட்டுரைகளின் உள்ளடக்கங்களை பின்வருமாறு இனங்காண முடிகின்றது:

• பழந்தமிழிலக்கியங்களும் பெண்களும் சார்ந்தவை: (எ-டு) : தமிழ் மகளிர் வீரம் - திரு ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை)

• சமகாலமும் பெண்களும் சார்ந்தவை : (எ - டு

மகளிர் நிலை : ஸ்ரீமதி அசலாம்பிகை அம்மையார்)

• பொதறிவு சார்ந்தவை : (எ - டு) : உலகத்தின் உற்பத்தி தி.க.இராஜராஜன்)

• பொது விடயங்கள் சார்ந்தவை: (எ - டு) : தேசபக்தி - ஸ்ரீமத் விபுலானந்தசுவாமிகள்)

• பத்திரிகைகளின் அவசியமும் பெண்களுக்கான சங்கங்களின் தேவையும் பற்றியவை (ஒவ்வொரு இதழிலும் இவ்விடயங்கள் பலரால் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளன)

மேற்கூறியவற்றுள் சமகாலமும் பெண்களும் சார்பான பல கட்டுரைகளுள் சில கட்டுரைகளை மட்டும் பொருத்தம் கருதி விரிவாக அவதானிப்போம்.

மேற்கூறிய அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளொன்று; “பெண்கள் மூளையில் போதிய அறிவு இல்லையா?” திருமகள் இரத்தினசுப்பிரமணியம்

மேற்குறிப்பிட்ட கட்டுரை இந்திய, தமிழக பண்டைய வரலாற்றும் பின்புலத்தில் பெண்களின் நிலைபற்றி முதலில் விவரிக்கிறது. பெண்களின் உயர்நிலைபற்றி புதிய தகவல்களை வெளிப்படுத்துகிறது; பிற்காலத்தில் பெண்கள் வட இந்திய பெரியோர்களால் இழிநிலைக்குள்ளாக்கப்பட்டமை பற்றி விவரிக்கின்றது. இறுதியாகவே, மூளை தொடர்பாக விரிவாக ஆராய்ந்து முக்கியமாக முன்வைக்கின்ற தகவலாக பின்வரும் விடயம் அமைகின்றது.

“எனவே, பெண் பாலார் மூளையானது பொதுவாகச் சிறிதாகவே இருப்பினும் சிலர் தமது சிறிய மூளைகளிலும் பல்வகைப்பட்ட அறிவு நிகழ்ச்சிக்கும் ஆற்றல்களுக்கும் காரணங்களான கருவிகள் பல உட்காரணங்கள், வெளிக்காரணங்கள் பலவற்றால் விருத்தியுற்றுத் தொழில் புரிவதாகும் என்பது உம் அதனால் அவர்கள் ஆண்மக்களோடு ஒத்த அறிவு எய்திச் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்ய வல்லவரும் ஆவர் என்பதூஉம் பெறப்படும். இதற்கு அறிவு ஆற்றல்களால் இறந்த முன்னைக் காலத்துப் பெண் மக்களும்

இக்கலத்துப் பெண்மக்களுமே சான்றுகளாவர். ஆகவே ஆண்பாலார் பலருடைய மூளைகள் அறிவாற்றல்களுக்குரிய உட்கருவிகளின் வளர்ச்சியின்றிப் பெரும் பிண்டமாகப் பருத்திருப்பதனாற்றான் என்ன பயன்? மூளையின் பருமை, சிறுமை அறிவுக்கும் அறியாமைக்கும் பொதுவான காரணங்கள் அல்ல. இவ்வண்மை களெல்லாம் இவ்வாண்டு, லண்டன் நகரத்து இணைப்பரியாரிகள் தம் இராஜகலாசாலையில் லெர் ஆர்த்தர்கீத் என்பார் ரூஷியா கண்டத்தின் தலைவராக இருந்த லெனின் என்பவருடைய மூளையின் பரிசோதனையைப் பற்றிச் செய்த மிக்க அருமையான உபந்நியாசத்தாலும் நன்கு விளங்குகின்றன”

இன்னோரன் ந நியாயங்களாற் பெண்களுடைய இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாகிய அறிவும் அதனால் விளையும் ஆற்றலும் விருத்தியுறாவண்ணம் இயற்கை ஒழுங்கிற்கிணங்க அவைபெரிதும் விருத்தியடையச் செவ்வி (Opportunity) தரப்படு மேல், பெண்மக்கள் ஆண் மக்களுக்கு ஒத்தராகவும் அவரினும் மிக்கராகவும் பொலிவடைவரென்பதும் நன்கு அறியக்கிடக்கின்றன. இயற்கை ஒழுங்கோடு கூடி வாழும் வாழ்வே சிறந்த வாழ்வாகும்”

கட்டுரையின் இறுதிப்பகுதி பெண்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்துவதை வற்புறுத்துகின்றது:

“மூளையின் சிறுமைகண்டு ஆண்மை மிகுந்த பெரும்பான்மையோர் இடைக்காலத்து மெல்லிய லாரை அவர்தம் உரிமைகளிலிருந்து விலக்கினமையும், அவ்வாறே இக்காலத்து மனவன்மையுடையோர் நம் உரிமைகளைத் தர மறுத்துரைக்கின்றமையும் எத்துணைப் பாவச் செயல் என்பதனை, சகோதரிகளே சிறிது சிந்தனை செய்து பார்மின்கள். நாம் இயற்கையால் உணர்ச்சி (Emotion) வயத்தர். உணர்ச்சிவயத்தாராகிய நம்மிடத்தேதான் பேரன்பும் பேரிரக்கமும் உள என்று உளநூல் (Psychology) நுவல்கின்றது. ஆகவே அவ்வணர்ச்சியால் உள்ளங் கலங்கி கண்ணீர் சொரிந்து நம் அன்பையும் இரக்கத்தையும் ஆண் பாலாருக்கு வெளிப்படுத்துவதைவிட வேறு என்ன செய்யக் கடவோம்”

(மேற்குறிப்பிட்ட கட்டுரை எழுதியவரது புலமையும் மொழித்திறனும் தேடலும் விடயதானமும் இன்றும் கூட வியப்பளிக்கின்றன என்பதில் தவறில்லை: எனினும் அவர் யாரென்பதனை அறிய முடியாமையான விசனமளிக்கின்றது!)

இந்தியாவிலுள்ள பெண்கள் நிலைபற்றி எழுதப்பட்ட இருகட்டுரைகளுள் ஒன்று இந்திய மாதர் எழுச்சி, எழுதியவர் : ஸ்ரீமான் ரா.நாராயணஸ்வாமி FRHS, ஆசிரியர், “பாரதி” (தமிழ்நாட்டிலிருந்து இவர் வெளியிட்ட பாரதி சஞ்சிகையில் ஈழத்தவர் பலர் கட்டுரை எழுதியுள்ளனர்) இக் கட்டுரையின் முக்கியமான பகுதி:

“மாதர் முன்னேற்றம்

உலகமெங்கும் பலவித பலமான கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறபடியால் அநேக எழுச்சிகளெழும்பி ஒவ்வொரு இயக்கமும் புத்துணர்ச்சியும் புத்துயிரும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஐரோப்பா, அமெரிக்க நாடுகளில் மாதர்கள் மகா

அபிவிருத்தியடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் கீழை நாடுகளில் ஐப்பானியப் பெண்கள் கல்வி, கைத்தொழில், சமூகம் முதலிய வளர்ச்சிகளில் நாகரீக நாட்டாருடன் சமமாகவேயிருக்கிறார்கள். துருக்கி, எகிப்து, பெஞ்சியா, சைனா மாதர்களும் விழித்தெழுந்து வேகமாய் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தியா “...முதலிய கணக்கற்ற பெண்களால் சிறப்புற்ற இந்தியா பல தலைமுறைகளுக்கு முன்ப்படியோ பெண்களின் சமத்துவத்தையிழந்து விட்டது. மதத்தின் பெயராலும் சாஸ்திரங்களின் பெயராலும் இந்திய மாதர்கள் அடிமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் சென்ற நூற்றாண்டின் கடைசிக்காலத்தில் தான் இந்திய வனிதாரத்தனங்களுக்கு ஏதோ சிறிது சீர்திருத்த உணர்ச்சி உண்டாயிருக்கிறது”

(மேற்குறிப்பிட்ட பாரதியில் ஸ்ரீமதி தையல் நாயகி இலங்கைத் தமிழ் மாதர்(1929, பிப்ரவரி) என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ள கட்டுரையும் இவ்வேளை நினைவிற்குள் நுழைகின்றது)

மற்றொரு கட்டுரை, “மலையாளத்து மாதர்கள் எழுதியவர் ஸ்ரீமான் தேவாரம், சு.நாராயணஸ்வாமி M.R.A.S.F.R ஆசிரியர், எல்விவசாயி மலையாள மாதர்கள் உயர்நிலை பற்றி சிறப்பாக எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரையில் தமிழ்நாட்டு பெண்களின் தாழ்வுற்ற நிலை பற்றியது ஆக்ரோஷமான முறையில் எழுதப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது)

பெண்கள் சங்கம் எங்கும் பெருகுக என்றொரு முக்கியமான கட்டுரை ஸ்ரீமதி க.வள்ளியம்மாள் என்பவரால் எழுதப்பட்டிருப்பதும் நினைவுகூரத்தக்கது.

விரிவஞ்சி சுருக்கினாலும் ஈழத்தில் பெண்கள் வரலாறு எழுதப்படுமாயின் மாதர் மதி மாலிகைக்கும் முக்கியமான இடமளிப்பது அவசியமென்பது வற்புறுத்தப்பட வேண்டியது!

இறுதியாக, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இச்சஞ்சிகை அற்ப ஆயுளில் தற்கொலை செய்தமைக்கு பெண்களின் ஆதரவு கூட போதியளவு இல்லை.

மேலும் இச்சஞ்சிகையில் கட்டுரைகள் எழுதிய பிரபல்யமான கிழக்கிலங்கைப் புலமையாளரும் பலருள்ளனர். முற்குறிப்பிட்ட சுவாமி விபுலாநந்தர், புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை, மா.பீதாம்பரம் (பிள்ளை) முதலானோர் சிலர் இவ்வரிசையில் அடங்கும் விஞ்ஞானக்கட்டுரை எழுதிய புதியவரான திரு.தி.க. இராஜஇராஜன் B.A தி.த.கனகசுந்தரம் பிள்ளையின் மகனாவார்.

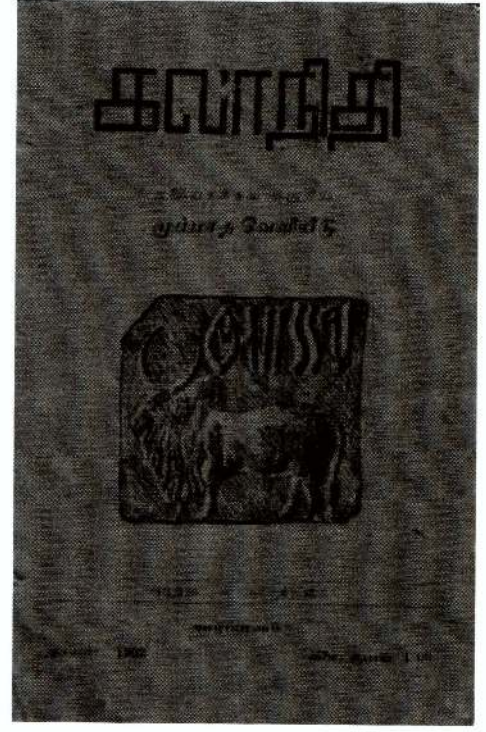
திருகோணமலை மாதர் ஐக்கிய சங்கமே இச்சஞ்சிகையை வெளியிட்டமையால் நிர்வாகக் குழுவினரின் விபரங்களும் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன. (திருகோணமலை சார்ந்த தேடல் மிக்க மூத்தலைமுறையினரான க.சரவணபவன் கா.சிவபாலன் முதலானோரும் இளைய தலைமுறையினரான சத்தியதேவன் முதலானோரும் இளைய தலைமுறையினரான சத்தியதேவன் அ.சதீஸ்குமார், மு.மயூரன் சுஜீவ்ராஜ் முதலானோரும் குறிப்பிட்ட பிரமுகர்கள் பற்றிய மேலதிக விபரங்களை தேடி வெளிப்படுத்துவது பயனுடையது. ஏனெனில், முற்பட்ட காலச் சஞ்சிகை பற்றிய ஆய்வுகளாலேற்படும் இலக்கிய பயன்பாடுகளுள் இதுவுமொன்றல்லவா?

கலாநிதி

■ அருண்மொழிவர்மன் ■

“இலங்கையில் தமிழ்க் கலையாக்கங்கருதி வெளிவரும் பத்திரிகை கலாநிதி ஒன்றே” என்ற பிரகடனத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு 1942ம் ஆண்டு சித்திரைமாதம் தொடக்கம் மும்மாத வெளியீடாக “ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கம் (The Jaffna Oriental Studies Society)” வெளியிட்ட இதழே கலாநிதி ஆகும். இதன் நிர்வாக ஆசிரியராக சுன்னாகத்தைச் சேர்ந்த தி. சதாசிவ ஐயரும், பத்திராசிரியர்களாக சு. நடேசபிள்ளை, சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, வே. நாகலிங்கம், வை. இராம சுவாமி சர்மா, தி. சதாசிவ ஐயர் ஆகியோரும் இருந்திருக்கின்றார்கள். ஈழத்துத் தமிழ் இதழ்களின் முன்னோடிகளில் ஒன்றான கலாநிதி பற்றி அறியும் ஆவலுடன் அதன் இதழ்களைத் தேடியபோது நூலகம் இணையத்தளத்தில் கிடைத்த 1943ம் ஆண்டு சித்திரை மாதத்தின் பிரதி தவிர்ந்த வேறு எந்தப் பிரதியையும் கண்டறிய முடியவில்லை. இணையத் தேடுகைகளின் ஊடாகவும், இத்துறையில் அக்கறை கொண்டவர்கள் சிலரிடமும் பேசியபோதும் கூட ஆசிரியர் குழு, வெளியிடப்பட்ட காலம் முதலிய தகவல்கள் தவிர வேறு எந்தத் தகவல்களும் கிடைக்கவில்லை. எனது பார்வைக்குக் கிடைத்த 1943 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் வெளியிடப்பட்ட இதழின் உள்ளடக்கத்தை வைத்துப் பார்க்கின்றபோது இவ்விதழின் முக்கியத்துவத்தை உணர முடிகின்றது. மரபுரிமைகள் பற்றிய கவனயீர்ப்பு அதிகரித்து வருகின்ற சமகாலத்தில் இவ்விதழானது 1940களிலேயே “தொன்மை மறவேல்” என்பதைத் தன் மகுடவாக்கியமாகக் கொண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. கலாநிதியின் தொடக்கம் பற்றியும் இடையில் ஏற்பட்ட தடங்கல்கள் குறித்தும் இவ்விதழில் வெளிவந்துள்ள ஆசிரியர் குறிப்பைக் கீழே உள்ள மின் வருடலில் காணலாம்.

இந்த இதழைப் படித்தபோது புத்தகவரவு என்கிற பகுதியில் இருந்த “போரும் காதலும்” என்கிற புத்தகத்தின் அறிமுகம் முக்கியமானதாக இருந்தது.

டால்ஸ்டாயின் War and Peace இனை தமிழாக்கம் செய்தவராக பொதுவாக டி. எஸ். சொக்கலிங்கமே குறிப்பிடப்படுவது வழக்கம். இவரது மொழி பெயர்ப்பின் முதலாவது பதிப்பு போரும் வாழ்வும் என்ற பெயரில் 1957 இல் வெளியானதாகவும் நீண்டகாலத்துக்குப் பின்னர் மீள்பதிப்பு போரும் அமைதியும் என்ற பெயரில் வெளியானதாகவும் அறியமுடிகின்றது. அப்படி இருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில் பொ. திரிகூட சுந்தரம் அவர்களின் வெளியீடானது - ஒப்பீட்டளவில் 421 பக்கங்களில் சுருக்கமானதாக இருப்பினும் - டி. எஸ். சொக்கலிங்கம் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு வெளியாவதற்கும் 14 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வெளியாகியிருக்கின்றது என்பது முக்கியமான விடயமாகும். டால்ஸ்டாய் பற்றியும், போரும் அமைதியும் பற்றியும் தமிழிலக்கிய உலகில் பரவலான பேச்சுகள் இருப்பினும் கூட பொ. திரிகூடசுந்தரம் அவர்களின் மொழி பெயர்ப்புப் பற்றிய விபரங்கள் சரியானமுறையில் பதிவுசெய்யப்படவில்லை என்றே புலனாகின்றது. இதில் குறிப்பிட வேண்டிய விடயம் என்னவென்றால் டி. எஸ். சொக்கலிங்கம் மொழிபெயர்த்த War and Peace இன் முதலாவது பதிப்பினை போரும் வாழ்வும் என்ற பெயரில் முதலில் பதிப்பித்த சக்தி வை. கோவிந்தனே பொ. திரிகூட சுந்தரத்தின் மொழிபெயர்ப்பினையும் பதிப்பித்திருக்கின்றார். இந்தப் பின்புலத்தின் வைத்துப் பார்க்கின்ற போது பொ. திரிகூடசுந்தரத்தின் சுருக்கமான மொழி பெயர்ப்பு தந்த உந்துதலே டி.எஸ். சொக்கலிங்கத்தின் மொழிபெயர்ப்புக்கோ அல்லது அதனை சக்தி வை. கோவிந்தன் பதிப்பிக்கவோ தூண்டுதலாக அமைந்திருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு.

இதே கலாநிதி இதழில் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை எழுதிய “பண்டைக்காலத்து இலங்கையின் பிறநாட்டு வணிகம்” என்கிற கட்டுரை இலங்கை பண்டைக்காலத்திலேயே (கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டு மற்றும் அதற்கும் முற்பட்ட காலங்

களிலேயே) இந்தியா, கிரேக்கம், ரோம், சீனா, எத்தியோப்பியா உள்ளிட்ட மேற்கிலிருந்து கிழக்கு வரையான பல்வேறு நாடுகளுடன் வணிகத் தொடர்புகளைப் பேணியதையும் இந்நாடுகளுக்கிடையிலான வணிகத் தொடர்புகளுக்கான வலையமைப்பின் மையமாக விளங்கியது என்பதையும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் இருந்து நிரூபனம் செய்கின்றார். சந்திரகுப்தன் காலப்பகுதியிலேயே அவனது அவையில் இருந்த சாணக்கியரின் அர்த்த சாஸ்திரத்தில் இலங்கையின் முத்து வணிகம் பற்றியும் அதே காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த மெகத்தினியின் குறிப்புகளில் இலங்கையில் இருந்து யானைகள் இந்தியாவிற்கு விற்கப்பட்டமை பற்றியும் குறிப்புகள் இடம்பெற்றிருப்பதையும், பின்னர் கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் பட்டினப்பாலையில் உருத்திரங்கண்ணனால் இலங்கையில் இருந்து உணவுப் பொருட்கள் இந்தியாவிற்கு ஏற்றியனுப்பப்பட்டமை பற்றியும் இக்கட்டுரை குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் அந்நாளைய வரலாற்று ஆசிரியர்களாகவும் பதிவுகளை மேற்கொண்டவர்களாகவும் கொள்ளத்தக்க பிளினி, திராபோ, பெரிபிளஸ், தொலமி ஆகியோர்களின் குறிப்புகளில் அந்நாளைய இலங்கையின் வணிகத் தொடர்புகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதையும் இக்கட்டுரை சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்த அவரது மாணவர்களால் கூட அவரது எழுத்துக்கள் முழுமையாகத் தொகுக்கப்படவில்லை என்பது துரதிஸ்டவசமானதே. 1974 இல் த. சண்முகசுந்தரம் எழுதிய “கலையருவி கணபதிப்பிள்ளை” என்கிற நூலிலே பேராசிரியர் எழுதியவைகளில் சில என்கிற பட்டியல் ஒன்று இடம்பெற்றுள்ளது. அந்தப் பட்டியலிலே கலாநிதியில் வெளிவந்திருக்கின்ற “பண்டைக்காலத்து இலங்கையின் பிறநாட்டு வணிகம்” என்கிற இக்கட்டுரை இடம்பெறவில்லை. அந்தப் பட்டியலின் நிறைவில் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டவாறு பேராசிரியரின் அன்பர்களும் ஆய்வாளர்களும் இணைந்து அந்தப் பட்டியலை முழுமையாக்குவதற்கு உழைக்கவேண்டும். “பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் புலமைப்பாரம்பரியம் பற்றிய ஓர் அறிமுக ஆய்வு” என்கிற குறுநூலை இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதிய பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் அதன் முன்னுரையிலே “பேராசிரியர் பற்றிய ஒரு பூரணமான ஆய்வு முயற்சி விரைவில் தொடங்கப் பெறல் வேண்டும்” என்பதை வேண்டு தலாக முன்வைத்திருந்தார். துரதிஸ்டவசமாக பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை பற்றிய முழுமையாக ஆய்வுகள் இன்னமும் நடக்க வில்லை என்பதோடு தற்போது காலஞ்சென்று விட்ட பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் இறுதிக்கால எழுத்துகளும் இன்னமும் முழுமையாக தொகுக்கப்படவில்லை என்பதை வேதனையுடன் குறிப்பிட வேண்டி இருக்கின்றது.

1942 இல் இலங்கைப்

பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கப்பட்ட பின்னரே இலங்கைப்பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் பதவி உருவாக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னர் தமிழ்த்துறைக்கு விரிவுரையாளர் பதவியே இருந்தது. இவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட முதலாவது பேராசிரியர் விபுலானந்த அடிகள் ஆவார். “சர்வகலாசாலையார் இவர்களை நியமித்ததும் இந்நியமனத்துக்கு அடிகள் இசைவு கொண்டதும் இலங்கைத் தமிழ்மக்களது அரும் பெறலாகிய பாக்கியமே ஆகும்” என்று குறிப்பிட்டு இதனை ஒரு செய்திக்குறிப்பாக கலாநிதி வெளியிட்டிருக்கின்றது.

1940களில் வெளியான இந்த இதழின் உள்ளடக்கத்தை நோக்கும்போது அந்நாளிலேயே சிறுகதை, கவிதை என்கிற புனைவிலக்கியங்களுடன் பண்பாட்டு ஆய்வு, வரலாற்று ஆய்வு, இலக்கியம் பற்றி கோட்பாட்டு ரீதியாக அணுகுகின்ற கட்டுரைகள், ஓவியம் போன்ற கலைகள் பற்றிய கட்டுரைகள் என - சமகாலம் வரை பேணப்படுகின்ற சிற்றிதழ்களின் அல்லது இலக்கிய இதழ்களின் வடிவத்தில் வெளியாகி இருப்பது ஆச்சரியமூட்டுகின்றது. குறிப்பாக பி. கோதண்டராமன் (இந்தியக் கலைகள்) எழுதியிருக்கின்ற “நாவல் கலை” என்கிற கட்டுரை இன்றளவும் நாவல் பற்றி தொடர்கின்ற புள்ளிகளைத் தொட்டும், விவாதித்தும் பேசியிருக்கின்றது. இக்கட்டுரை “கலாநிதி”இல் தொடர்ச்சியாக மீள்பிரசுரமாகியிருக்கின்றது. ஆயினும் அது முதலில் எங்கே பிரசுரமானதென்று குறிப்பிடப்படவில்லை. அதன்பிறகே பி. கோதண்டராமனின் இக்கட்டுரைத்தொடர் நூலாகவும் தொகுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இக்கட்டுரை மாத்திரமன்றி தென்னாட்டு மொழிகள், இருபதாம் நூற்றாண்டில் வசனம், யாழ்ப்பாண சரித்திர சந்திரிகை, பல்லவ ஓவியங்கள் ஆகிய கட்டுரைகளும் மீள்பிரசுரமான தொடர்கட்டுரைகளே.

இவ்வாறான கட்டுரைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பிரசுரமானதை வைத்து நோக்கின்ற போது கலாநிதி 1940களின் சமகாலத்திய இலக்கியச் செல்நெறி பற்றியும் கலை, பண்பாடு பற்றிய வரலாற்றுப் பார்வையுடனும் கூடிய தெளிவான நோக்குடனேயே வெளிவந்திருக்கின்றது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

கலாநிதியின் ஓர் இதழ் மாத்திரமே பார்வைக்குக் கிடைத்த போதும், அதனுடாக கலாநிதியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. இதனை ஓர் ஆதாரமாகவும் முன் மாதிரியாகவும் வைத்துக் கொண்டு கலாநிதியின் இதர இதழ்களைத் தொகுக்கவும், கலாநிதி இதழ் குறித்த தகவல்களைத் திரட்டவும் தீவிரமாகச் செயற்படவேண்டியிருக்கின்றது. அத்துடன் ஈழத்தின் இதழ்கள் குறித்தும் புலமைச் செயற்பாடுகள் குறித்ததுமான விபரங்களைத் திரட்டிப் பட்டியல்படுத்துவதன் அவசியத்தையும் இது வலியுறுத்துகின்றது.

ஈழத்து சாதனை சஞ்சிகை மல்லிகை

■ ஈழக்கவி ■

நவீனத்துவத்தின் உந்துதல் மூலமாக தமிழில் புதிய பரிமாணங்களுடன் உருவாக்கம் பெற்றதே சஞ்சிகை அல்லது சிற்றிதழ் ஆகும். பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் சொற்களை கடன்பெற்று சொல்வ தென்றால், “புதிய சவால்கள், புதிய பிரக்ஞைகள், புதிய எழுத்துக்கள்” என்ற தாரக மந்திரத்துடன் சிற்றிதழ்கள் தோன்றின. ஆங்கிலேயரின் வருகையும், ஆங்கில கல்வியும், ஜனநாயக கல்வி முறைமையும், படித்தவர்களின் தொகை அதிகரித்தமையும், அச்ச இயந்திரங்களின் வருகையும், புதிய தேடல்களின் முகிழ்ப்பும் சிற்றிதழ்களை பிரசவித்தன. தமிழகத்தில் மணிக்கொடி, எழுத்து இதழ்கள் ஈழத்தில் பாரதி, மறுமலர்ச்சி இதழ்கள் இவ்வாறுதான் வெளிக்கொணரப்பட்டன.

அச்ச இயந்திரங்களின் வருகையுடன் அமெரிக்காவில் பேரிதழ்கள் எழுத்துச் சூழலை முழுமையாக ஆக்கிரமித்திருந்தன. இதற்கு எதிராக ஒரு கருத்தியலின் தேவை உணரப்பட்டு, ஒரு மாற்று ஊடகமாக சிற்றிதழ்கள் தோன்றின. வில்லியம் ஃபிலிப்ஸ், ஃபிலிப் ரெவ் ஆகியோரை ஆசிரியர்களாக கொண்டு 1934 முதல் வெளிவரத்தொடங்கிய “பார்ட்டிஸன் ரிவ்யூ” என்னும் இதழ்தான் முதலாவது சிற்றிதழ் என குறிக்கப்படுகின்றது. ஸ்டீபன் ஸ்பெண்டர் 1953ல் ஆரம்பித்த “என்கவுண்டர்” உலகளாவிய கவனத்தைக் ஈர்த்த சிற்றிதழ். 1953ல் ஹெரால்ட் ஹ்யூம் மற்றும் பீட்டர் மாடிசன் ஆரம்பித்த “பாரீஸ் ரிவ்யூ” அமெரிக்காவிலும் உலகமெங்கும் குறிப்பிடத்தக்க வாசகர்களைக்கொண்ட முன்னுதாரணமான சிற்றிதழாக கவனிப்புக்குள்ளானது. சிற்றிதழ்கள் தனக்கென தனித்துவங்களையும், தனியான வாசகர் கூட்டத்தையும் கொண்டிருந்தன. பேரிதழ்களுக்குரிய கவர்ச்சிகளோ, ஆக்கங்களோ, ஜனரஞ்சகத் தனமோ இல்லாமல், தீவிர வாசகர்களை சார்ந்து நிற்கும் படைப்புகளையும் கலைத்துவமான அல்லது அழகியல் ரசனையையும் கொண்டதாகவும் ஒரு குறுகிய வட்டம் சார்ந்ததாகவும் அமையப் பெற்றிருந்தது. இவ்விதழ்

களை மாதிரியாகக் கொண்டு இந்திய மொழிகள் அனைத்திலும் சிற்றிதழ் இயக்கம் 1950களில் உருவானது. தமிழில் சிற்றிதழ் என்ற பிரக்ஞையுடன் வெளியிடப்பட்ட முதல் இதழ் “எழுத்து”. இதற்கு முன்னர் “மணிக்கொடி” வந்திருந்தாலும் அது ஆரம்பத்தில் முழுமையாக சிறுகதைகளை மாத்திரமே உள் வாங்கியிருந்தது. ஆனால் எழுத்து இதழ்தான் தன்னை சிற்றிதழ் என பிரகடனப்படுத்திக்கொண்டது. “எழுத்து” இதழுக்கு முன்னர் பல சிறிய இதழ்கள் தமிழில் வெளிவந்துள்ளன. பாரதியாரின் “இந்தியா”வும் “விஜயா”வும் சிறிய இதழ்கள். “மணிக்கொடி”யும் “கிராம ஊழியனு”ம் சிறிய இதழ்கள். ஆனால் அவை அன்றைய சூழலால் சிறிய அளவில் நடத்தப்பட்டவை மட்டுமே. சிற்றிதழ் என்ற பிரக்ஞைக்குரியனவாக அமைந்திருக்கவில்லை. “எழுத்து” இதழைத்தான் தமிழின் முதல் சிற்றிதழ் என அழைப்பது வழக்காயிற்று.

ஈழத்தில் முதல் சிற்றிதழாக குறிக்கப்படுவது “பாரதி”(1946 ஜனவரி) இதழ்தான். கே.கணேஷ், கே.இராமநாதன் இணைந்து பாரதி இதழை வெளியிட்டார்கள். பாரதி ஏழு இதழ்களுடன் நின்றுவிட்டது. “பாரதி” என்ற பெயரில் இன்னுமொரு சிற்றிதழ் கிழக்கிலங்கை மண்டுரிலிருந்து இருந்து 1948இல் வெளிவந்துள்ளது. பண்டிதர் ம. நாகலிங்கம், அமரர் கு. தட்சணாமூர்த்தி, திரு. த. சபாரத்தினம் ஆகியோர் இதன் கூட்டாசிரியர்கள். இச்சஞ்சிகை 36 இதழ்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது..

1915ஆம் ஆண்டு மங்களாம்பாள் என்பவர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து “தமிழ்மகள்” என்னும் பெண்ணிய இதழை வெளியிட்டுள்ளார் என்பதும், 1927ஆம் ஆண்டு தையலம்மா என்பவர் திருகோணமலையிலிருந்து “மாதர்மதிமாலிகை” என்னும் சஞ்சிகையை வெளியிட்டுள்ளார் என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. நவீன இலக்கிய தோற்றப்பாடு

களுடன் ஈழத்தில் வெளிக்கொணரப்பட்ட முதல் சிற்றிதழ் “மறுமலர்ச்சி”(1946 மார்ச் - 1948 ஒக்டோபர்) ஆகும். “மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகையின் வருகையும் மறுமலர்ச்சியின் போக்கும்; எனக்கு ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய காலகட்டமாகப்படுகிறது” என நேர்காணல் (ஞானம் சஞ்சிகை) ஒன்றில், பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிடுவது அவதானிக்கத்தக்கது. “ஈழத்தில் இதுவரை காலத்தில் நூற்றுக்கும்; மேற்பட்ட சிற்றிதழ்கள் தோன்றியுள்ளன. பாரதி, மறுமலர்ச்சி வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சஞ்சிகையே “மல்லிகை” ஆகும்.

சிற்றிதலொன்றை வெளிக்கொணர அதன் ஆசிரியரே அதற்கான மூலதனத்தை தேடிக்கொள்ளல் வேண்டும் என்ற நியதி ஈழத்து தமிழிலக்கிய சூழலில் எழுதா விதியாக தொடக்கம் முதல் தொடர்கின்றது. ஈழத்து முதல் சிற்றிதழான “பாரதி”யை வெளியிட்ட கே.கணேஷ் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்: “மகாகவி பாரதியின் பெயரிலேயே ஒரு ஏடு தோன்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இச்சஞ்சிகையை தொடங்கினோம். பிற்றர் கெனமன் அவர்களது வீட்டையே செயலகமாகக் கொண்டு சஞ்சிகை வெளிவந்தது. இதற்கு மூலதனம் வேண்டியபோது என்பெயரில் எனது தந்தை எழுதிவைத்த தலாத்துஓயா - தற்போதைய தலாத்துஓயா மத்திய மகா வித்தியாலயம் அமைந்திருக்கும் இடத்தை விற்று சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தோம்” (காலம் 17; 2003 ஜனவரி; கே.கணேஷ் நேர்காணல், பக். 9).

மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்தினூடாக “மறுமலர்ச்சி” என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட பணம் தேவைப்பட்ட போது, சங்கத்தின் ஐந்து நண்பர்கள் (வரதர், அ. செ. முருகானந்தன், நாவற்குழியூர் நடராசன், பண்டிதர் பஞ்சாட்சர சர்மா) சேர்ந்து ஒவ்வொருவரும் ஐம்பது ரூபா முதல் போட்டு 250 ரூபா மூலதனத்தில் “மறுமலர்ச்சி” சஞ்சிகையை வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

பாரதி, மறுமலர்ச்சி சிற்றிதழ்களுக்குப்போன்று தான் மல்லிகைக்கும் அதன் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின்மால் முதல் வெளியீட்டுக்கான பணம் திரட்டப் பட்டுள்ளது. அதனை டொமினிக் ஜீவா பின்வருமாறு பதிவு செய்திருக்கிறார்: “அடைவு வைக்கப்போவதாகப் பெயர் சொல்லி மனைவியின் காப்பை வாங்கி விற்றேன். 360 ரூபா கிடைத்தது. தோழர் அரியரத்தினம் 40 ரூபா அன்பளிப்புச் செய்தார். பூபாலசிங்கம் 25 ரூபா தந்துதவினார். அந்தப்பணத்தில் முதல் இதழை வெளிக் கொணர்ந்தேன்” (பார்க்க, டொமினிக் ஜீவா; “அச்சுத் தாளின் ஊடாக ஓர் அநுபவப் பயணம்”; 2004: 03).

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா, ஆவுறம் பிள்ளை (1927.06.27 - 2021.01.28) யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர். தண்ணீரும் கண்ணீரும், பாதுகை, சாலையின் திருப்பம், வாழ்வின்

தரிசனங்கள், டொமினிக் ஜீவா சிறுகதைகள் ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புக்களையும் அநுபவ முத்திரைகள், எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம் (UNDRAWN PORTRAIT FOR UNWRITTEN POETRY என ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது), அச்சுத் தாளினூடாக ஓர் அநுபவ பயணம், நெஞ்சில் நிலைத்திருக்கும் சில இதழ்கள், முப்பெரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் ஆகிய கட்டுரைத் தொகுப்புக்களையும் தந்துள்ளார். சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற சிறுகதைத் தொகுதியான “தண்ணீரும் கண்ணீரும்” தொகுப்பு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.ஏ.க்கு உபபாட நூலாக வைக்கப்பட்டது.

“டொமினிக் ஜீவா, ஒரு விளிம்புநிலை மனிதர், படிக்காத மேதை, சிறந்த மனிதாபிமானி, முற்போக்கு சிந்தனையாளர், தலை சிறந்த தமிழ் மொழி ஊடகவியலாளர், சிறந்த எழுத்தாளர், திறனாய்வாளர், சிறுகதையாசிரியர், சமூக சீர்திருத்தவாதி, உன்னதமான மேடைப்பேச்சாளர், கடின உழைப்பாளி, நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் வற்றாத ஜீவன் என பன்முக ஆளுமை படைத்தவர்” - டொமினிக் ஜீவா 94ஆவது வயதில் (2021.01.28) கொழும்பில் காலமான போது, இவ்வாறு தான் இரங்கலுரைகள் விதந்து கூறின.

யாழ்ப்பாணச் சாதியச் சமூகக் கட்டமைப்பில், ஜீவா பிறந்த சாதி “பஞ்சமர்” என்ற கட்டமைப்புக்குள்ளேயே கட்டுண்டிருக்கிறது. ஆலய நுழைவு, தேநீர் கடை நுழைவு போன்ற அடிப்படை மனித உரிமைகளே தலித்துகளுக்கு மறுக்கப்பட்டிருந்த, கொடிய சாதியத் தீண்டாமை நிலவிய காலத்திலேயே இளம் ஜீவா உருவாகிறார். பள்ளிக்கூடத்திலேயே பிஞ்சு ஜீவா மீதான சாதிய ஒடுக்குமுறை தொடங்கிவிடுகிறது. அந்த ஒடுக்குமுறை கடந்த தொண்ணூற்று நான்கு வயதில் அவர் மறையும்வரை, அவரை வெவ்வேறு வடிவங்களில் தொடர்ந்தேயிருக்கிறது. சாதியின் ரகசியக் கரங்கள் ஜீவாவைத் துரத்திக்கொண்டேயிருந்தன. 1990-ல் வெளியாகிய அவரது தன்வரலாற்று நூலான “எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்” நூலைப் படிக்கும் போது, சாதியத்தால் அவர் எதிர்கொண்ட அவமானங்களும் வேதனைகளும் பற்கடிப்புகளும் மட்டுமல்லாமல், சாதியத்துக்கு எதிராக அவர் விடாமல் தொடுத்துவந்த போரையும் அறிய முடிகிறது. டொமினிக் ஜீவா ஒரு தனிமனிதனல்ல, சாதிய அடக்குமுறை களுக்கு எதிராக வாழ்ந்து காட்டிய ஒரு இயக்கம். சாதியம் ஜீவாவை எவ்வாறு ஆட்கொண்டது என்பதைக்காட்ட நான்கு “வன்மங்களை” மட்டும் இங்கு சுட்டுகிறேன்.

ஒன்று, டொமினிக் ஜீவா ஐந்தாம் வகுப்புவரை யாழ். சென். மேரிஸ் பாடசாலையில் படித்தவர். ஜீவாவின் இலக்கியப் பிரவேசத்திற்குக் காரணம் அவர் தொடக்கப் பள்ளி மாணவனாக இருந்தபோது அந்தப் பிஞ்சுப் பருவத்திலே அவரது நெஞ்சில் விழுந்த நெருப்படி. வகுப்பறையில் ஆசிரியர் கரும்பலகையில் போட்ட

கணக்கு தவறானது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார் மாணவனான ஜீவா. சகமாணவர்கள் வகுப்பறையே அதிரும்படி சிரித்துவிட்டார்கள். ஆத்திரம் கொண்ட ஆசிரியர் ஜீவாவின் கையிலிருந்த நோட்டுப் புத்தகத்தைப் பிடுங்கி இரண்டாகக் கிழித்து அவரது முகத்தில் எறிந்து “நீங்கள் எல்லாம் ஏண்டா படிக்க வந்தீர்கள். சிரைக்கப் போவதுதானே!” என்று ஜீவாவின் பிறப்பை, தந்தை செய்த தொழிலைச் சுட்டிக்காட்டிய போது ஜீவாவின் இதயத்தில் விழுந்த “அக்கினிக்குஞ்சு” தான் கண்ணு கனிந்து அவரது எழுத்தில் எரியத் தொடங்கியது.

இரண்டு, தன்னுடைய மல்லிகை இதழின் பிரதிகளை ஆரம்ப நாட்களில் ஒரு நாள் சுமந்து செல்கையில் சாதிவெறி கொண்ட ஒரு இளைஞன் “மல்லிகை” இதழை வாங்கி நின்ற இடத்திலேயே கிழிதெறிந்த நிகழ்வு ஜீவாவின் இத்தனை ஆண்டுகால, அதாவது 401 இதழ்களைக் கொண்டு வர அவரின் மனதில் கிளர்ந்த ஓர்மத்தின் வெளிப்பாடாகியது.

மூன்று, யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விச் சமூகம் சாதியம் என்ற கறையானால் காலத்துக் காலம் பீடிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுவே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் டொமினிக் ஜீவாவுக்கு முதுமாணி என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்துத் தன் விநோதப் போக்கை நிரூபித்துக் கொண்டது. கௌரவ கலாநிதிப் பட்டம் பெறுவதற்குச் சகல தகுதிகளும் உரித்துகளுமுள்ள ஜீவாவை எம்.ஏ பட்டத்திற்குக் கீழிறக்கிப் பரிந்துரைத்த பல்கலைக்கழகத்தின் இழிசெயலில் உறைந்திருந்தது சாதியமே. பல்கலைக்கழகம் வழங்க முன்வந்த எம்.ஏ பட்டத்தை ஜீவா சுயமரியாதையுடன் நிராகரித்தார் (இது பற்றி முழுமையாக அறிய பார்க்க, “பட்டம் மறுதலிப்பும் பல்வேறு சர்ச்சைகளும்”; தொகுத்தவர்: மேமன்கவி; 2001).

நான்கு, ஜீவாவின் எண்பதாவது பிறந்தநாளில் “தினக்குரல்” நாளிதழில் முதன்மை ஆசிரியர் வீ. தனபாலசிங்கம் “ஜீவாவை வாழ்த்துவோம்” எனத் தலையங்கக் கட்டுரை எழுதி வெளியிட்டார். கட்டுரை வெளியானதும் ஆசிரியரை அழைத்த பத்திரிகையின் உரிமையாளர் “டொமினிக் ஜீவாவைப் புகழ்ந்து ஆசிரியத் தலையங்கம் தீட்டியது சரியான காரியமா? அவர் யாழ்நகரில் கஸ்தூரியார் வீதியில் முடிதிருத்தும் நிலையம் வைத்திருந்தவர் என்பது உமக்குத் தெரியுமா?” என்று கோபப்பட்டார் என்பதை வீ. தனபாலசிங்கம் பதிவு செய்துள்ளார். மல்லிகை அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்படும் கடிதங்கள் சிலவற்றின் முகவரியில் “ஆசிரியர்” என்பதற்குப் பதிலாக “ஆசிரையர்” எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பப்படுவதுண்டு.

தனது இளமை காலத்தில் தீண்டாமை கொடுமையால் தனது காதலை சாகடித்தார். சாதியின் பேரால் பல அவமானங்களை சந்தித்தார். இந்த வன்மங்களை கண்டு

துவண்டு விடவில்லை இவற்றை எதிர்கொண்டு போராடினார். அந்த போராட்டத்தின் ஒரு வெளிப்பாடே மல்லிகை சஞ்சிகை! பன்னிரண்டாவது வயதில், ஐந்தாம் வகுப்போடு பள்ளிப் படிப்பை நிறுத்தி, தந்தையின் சிகைஅலங்கரிப்பு தொழிலுக்கு சென்றார். “சுவரக்கடையே எனது சர்வகலாசாலை” என ஒரு நேர்காணலில் ஜீவா குறிப்பிட்டுள்ளார். “யோசப் சலூன்” எனவும் “வண்ணான் குளத்தடிக்கடை” எனவும் அழைக்கப்பட்ட அந்தச் சிகைலங்கார நிலையமே, ஜீவாவின் கற்கை நிலையமானது. “சலூன் தொழிலாளியாகிய நான், அந்தச் சுவரச் சாலையை சர்வகலாசாலை யாக நினைத்தேன், மதித்தேன், படித்தேன் இயங்கினேன்” எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார் இந்த கற்கை நிலையமே மல்லிகை இதழின் காரியாலயமாகவும் ஆகிப்போனது. டொமினிக் ஜீவாவின் எழுத்துலகம் அதிகம் தலித்துகளாலும் விளிம்புநிலை மனிதர்களாலுமானது. இலக்கியம் அவருக்கு வெறும் ரசனைக்கான பண்டமல்ல. எழுத்து அவருக்கு விடுதலைக்கான கருவி. அவரது ஆரம்ப கால எழுத்துகளுக்கு, தமிழகத்தின் இடதுசாரி இதழ்களான சரஸ்வதியும் தாமரையுமே களம் அமைத்துக்கொடுத்தன. இந்த இதழ்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டுதான், ஜீவா மல்லிகை இதழை யாழ்ப்பாணத்தில் தொடங்கினார்.

இதுபற்றி “அச்சத்தாளின் ஊடாக ஓர் இலக்கியப் பயணம்” நூலில் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்: “என்னால் ரொம்பவும் மதிக்கப்பட்டவர் விஜயபாஸ்கரன் அவர்கள். இவர் “சரஸ்வதி; என்ற தரமான ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையைச் சென்னையிலிருந்து வெளியிட்டு வந்தார். இந்த இதழில் தான் ஜெயகாந்தன் நிறைய சிறுகதைகள் எழுதி வந்தார். க.நா.சு. எழுதினார். எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், ரகுநாதன், சாமி. சிதம்பரனார், வல்லிக்கண்ணன் போன்றோர் அடிக்கடி எழுதிவந்தனர். சுந்தர ராமசாமியும் எழுதி வந்தார். இதே கால கட்டத்தில் நானும் சரஸ்வதியில் தொடர்ந்து சிறுகதைகள் எழுதி வந்தேன். தமிழக எழுத்தாளர் உருவப் படங்களுடன் எனது படமும் அட்டையில் வெளிவந்திருந்தது. சரஸ்வதியில் வெளிவந்த அட்டைப்பட வெளியீடுகள்தான் எனக்குள் மல்லிகையில் கலைஞர்களை அட்டைப்படமாக வெளியிட்டு வைக்கும் முயற்சிக்கு உந்து சக்தியாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது. இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லப் போனால் சரஸ்வதியின் மறைவிற்குப் பின்னர்தான், அப்படியான ஓர் இலக்கிய இதழை யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிட வேண்டும் என்ற மன ஓர்மத்தை என்னுள் விதைத்து வைத்தது என்று கூடச் சொல்லலாம் (2004: 2).

இன்னுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் இவ்வாறும் குறிப்பிட்டுள்ளார்: “எமது மண் வாசனையுடன் யதார்த்த இலக்கியம் தோன்றியபோது அதற்கு களம் கொடுக்க சஞ்சிகைகள் இருக்கவில்லை. இந்திய சஞ்சிகைகளும் எமது இலக்கியத்தை முற்று முழுதாக

ஏற்றுக்கொள்ளாது புறக்கணித்தன. இந்நிலையில் எமக்கென்றொரு சஞ்சிகையின் அவசியத்தை உணர்ந்து அதன் வழி மல்லிகையை தோற்றுவித்தேன். அத்தோடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயற்பாடுகள், கொள்கைகளை எழுத்தின் மூலம் பரவலாக்கம் செய்யவும் சஞ்சிகை ஒன்று தேவைப்பட்டது. இவை மட்டுமல்லாமல் எம்மண்ணில் ஆக்க கர்த்தாக்களை அறிமுகப்படுத்துவதும், ஊக்குவிப்பதும் அவசியமாக இருந்தது அதற்கு ஒரு பிரசுரகளம் தேவைப்பட்டது. இதன் வழியே மல்லிகை மலர்ந்தது”.

மல்லிகை ஆரம்பித்து முப்பது ஆண்டுகளின் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்துப் போர்ச்சூழல் காரணமாக இடம்பெயர்ந்து கொழும்புக்கு வந்த ஜீவா, 1996 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சகலதையும் இழந்து 360 ரூபா காசுடனும் இரண்டு சோடி உடுப்புடனும் கொழும்பு வந்ததாகப் பதிவு செய்துள்ளார். 05.-02.1997 மல்லிகைக் காரியாலயம் கொழும்பில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன்பின்னர் மீண்டும் மல்லிகை வெளிவரத் தொடங்கியது. போர் உச்சம் கொண்ட காலத்திலும் இரட்டைறால் கொப்பித்தாளிலும் மல்லிகை வெளிவந்தது, வரலாற்றில் பதியப்பட வேண்டியது.

மல்லிகையின் முதல் இதழ் பக்கம் 48 பக்கங்களுடன் வெளியானது. அட்டை கொத்து கொத்தாக மல்லிகை மலர்களைச் சுமந்த மல்லிகை செடியுடன் அழகாக வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. அட்டையில் ஆசிரியர் “டொமிக் ஜீவா” என்றும் “சலை இலக்கிய மாத இதழ்” என்னும் பெரிய எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. முதல் பக்கத்தில் ஆசிரியர், மல்லிகை, 60, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம் என்ற முகவரியும், சதம் 30 விலையும், - நல்லூர் வரதனின் “மல்லிகையார்” என்ற கவிதையும் இடம் பெற்றன. இரண்டாவது பக்கத்தில், “இலக்கிய உலகிலே சென்ற மாதம்” என்ற தலைப்பில் இரு நிகழ்வுகள் பற்றிய குறிப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன. பக்கம் மூன்றில் “ஆடுதல், பாடுதல், சித்திரம் கவி ஆதி யினைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர், பிறர் ஈன நிலைகண்டு துள்ளுவார்” என்ற பாரதியின் வாக்கை மகுட வாக்கியமாக பதிகை செய்ததுடன், கொடி 1 ஆகஸ்ட் 15, 1966 மலர் 1 என்ற அடையாளத்துடன், வணக்கம் “மல்லிகையின் முதல் இதழ் தான் இது; என்ற தலைப்பில் ஆசிரியர் கருத்தை முன் வைத்திருந்தார். “இந்த சஞ்சிகைக்கு “மல்லிகை” என்ற நாமகரணம் சூட்டப் பட்டதே ஒரு தனிக்கதை; சுவாரஸ்யமான வரலாறு; என்ற தொனியில் பெயர் வைத்த கதையை சொல்லியுள்ளார். “மிக எளிமையாகவும் தூய்மையாகவும் அதே சமயம் மங்களகரமான முக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் முதலிடம் பெறும் மல்லிகை மலரைப் போலவே அமைப்பில் மிக எளிமையாகவும், கருத்தில் தூய்மையாகவும் அதே நேரம் மக்களின் வாழ்க்கைப் பாதையில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்

களில் தோளோடு தோள் சேர்த்து நிற்கும் நண்பனைப் போன்று ஏதோ ஒரு வகையில் பயன்படக் கூடியதுமான அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுமலர இருப்பது மல்லிகை. ஆடம்பரமான வார்த்தைகளினால் சொல்லப்படும் எந்த வாக்குறுதிகளுமே இதயத்தி லிருந்து வெளியிடப் படுபவையல்ல. மல்லிகையின் கருத்தே உங்கள் கருத்தானால் அதுவே போதும்” என்பது மல்லிகைமுதல் இதழின் பிரகடனமாயிற்று.

கவிதை (கூத்து! - நீலாவணன், எந்த நாளோ? - பெரி.சண்முகநாதன்), சிறுகதை (உடையார் பரம்பரை - சிவா சுப்பிரமணியம், பச்சைப் பூக்கள் - நந்தி, நீர் வட்டம் - வே.தனபாலசிங்கம்), மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதை (அடக்கம் - ஆன்டன் செகாவ், தமிழில்: கௌரி), உணர்வூற்றுச் சித்திரம் (நான் என்ற நீ - எஸ்.அகஸ்தியர்) கட்டுரை (பிரேம் சந்த - திலீபன், தமிழ்க் கலையும் கலாச்சாரமும் எங்கு செல்கின்றன? - அரியம்), குறிப்பு (புறமும் அகமும், யாழ்ப்பாணக் கவிராயர்- கவிஞர் பசுபதியின் மறைவின் நிமித்தம் எழுதப்பட்ட அஞ்சலிக் குறிப்பு, கவியரங்கில் வியட்நாம்), உங்கள் கருத்து இவையே முதல் இதழின் உள்ளடக்கங்களாக அமைந்திருந்தன. டொமினிக் ஜீவாவின் உழைப்பும் அர்ப்பணிப்பும் பக்கம் தோறும் பளிச்சிட்டது. மல்லிகையின் முதல் இதழே காலத்தில் நிலைபெறும் என்பதை நிச்சயப்படுத்திற்று.

மல்லிகை இரண்டாவது இதழ் செப்டெம்பர் 15, 1966 இல், 48 பக்கங்களுடன் வெளியானது. “உங்கள் கருத்து” பற்றிய பகுதியில் முதல் இதழ்பற்றி இப்படியும் எழுதப்பட்டுள்ளது: “மல்லிகை நான் எதிர் பார்த்த மாதிரி அப்படியொன்றும் பிரமாதமாகவில்லை. திருத்துவதற்கு இடமுண்டு.” - இ.ஆர்.திருச் செல்வம்; “எதிலும் குறைகாண்பதே எனது பண்பு. அதன் நோக்கம் நல்லவையே பெருக வேண்டு மென்பதே. ஆனால், மல்லிகையைப் பொறுத்தவரை என்னால் எக்குறையும் காணமுடியவில்லை. - உ.இ.தமிழ் செல்வன்.” இவ்விதழில் பால்ஸாக் பற்றி அருமையான ஒரு கட்டுரையை திலீபன் எழுதியுள்ளார். ஆபாச இலக்கியம் பற்றி ஏ.ஜே. உம், துப்பறியும் நவீனங்கள் பற்றி அரியம் உம் எழுதியுள்ளனர். எச்.ஏ.சென விரதன் என்ற சிங்கள எழுத்தாளரின் “உத்தியோகம்” என்ற சிறுகதையை சிவா சுப்பிரமணியம் தமிழ் பெயர்த்திருக்கிறார். இரசிகமணி கனக செந்திநாதனின் “அன்பளிப்பு” சிறுகதையும் இடம் பெற்றுள்ளது.

மல்லிகையின் மூன்றாவது இதழின் (ஒக்டோபர் 15, 1966) முன்னட்டை வித்துவான் க.வேந்தனார் இன் புகைப்படத்துடன் வெளியானது. முதல் இரண்டு இதழ்களையும் பற்றி இவ்விதழில் தெளிவத்தை ஜோசப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்: “மல்லிகை இரண்டும் பார்த்தேன். மகிழ்வுடன் திருப்தியும் அளிக்கிறது. ஜனரஞ்சகத்திற்கு எத்தனையோ ஏடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே மல்லிகை இலக்கிய கனம் உள்ளதாக

இருக்கட்டும்”. கவிஞர் வேந்தனார் அவர்களின் “கவிதைப் பூம்பொழில்” தொகுதிக்கு பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையினால் “சோமசுந்தரப் புலவரின்” வாரிசு என வழங்கப்பட்ட சிறப்புப்பாயிரம் மீள தரப்பட்டுள்ளது. “கரவைக்கவி கந்தப்பனார்” என்ற புனைப்பெயரில் கனக. செந்திநாதன் “ஈழத்துப் பேனா மன்னர்கள்” என்ற தலைப்பில் நாற்பது ஆளுமைகளை “ஈழகேசரி”இல் அறிமுகம் செய்திருந்தார். அவர்களில் ஒரு ஆளுமைதான் வேந்தனார். 13.11.1956இல் எழுதப்பட்ட கட்டுரை “பேனா மன்னன் வேந்தனார்” என்னும் தலைப்பில் இவ்விதழில் மீளவும் பிரசுரம் கண்டுள்ளது. “ஆசிரியர் வேந்தனார்” என ஐ.ஆர்.அரியரத்தினமும், “வேந்தனல்ல - மனிதன்!” என டொமினிக் ஜீவாவும், “தமிழ் காத்த வேந்தன்” என வ.பொன்னம்பலமும் வேந்தனார் பற்றி எழுதியுள்ளனர். வரதரின் “சமர்ப்பணம்” சிறுகதையும் இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ளது. கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி “மக்கள் இலக்கியம் - சில குறிப்புகள்” என்ற கட்டுரையை எழுதியுள்ளார்.

“யுகப்புரட்சியின் 50வது ஆண்டுமலர்” என்ற முழுக்கத்துடன் மல்லிகையின் 50ஆவது இதழ் நவம்பர் 15, 1967 இல் 60 சத விலையுடனும் 72 பக்கங்களுடனும் வெளியானது. அதன் உள்ளடக்கம் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது: மனுக்குலத்தின் சாதனை, அரை நூற்றாண்டும் யுகப்புரட்சியின் தாக்கங்களும், ஆகா வென்று எழுந்தது பார், யுகப்புரட்சி- (மகாகவி பாரதியார்), மகாகவி பாரதியும் சோவியத் ஜனமும், இளம்எழுத்தாளர்களுக்கு கார்க்கு கற்றுத்தந்த பாடங்கள்- (அலெக்ஸி சுர்கேசுவ்), இலியா எரன்பர்க்குடன் கடைசிப் பேட்டி, இனக்கவர்ச்சி தான் கவிதைப் பொருளா?- (ரொஷ் தென்ஸ்கி) பிள்ளைப் பிராயம் முதலே மனிதன் உருவாகிறான்- (செர்ஜீய் மிக்கல் கோவ்), குழந்தைகளுக்கு உலகக் கவிச்செல்வம், அமெரிக்க குத்துச்சண்டை வீரர் பேசுகிறார், பேட்டி- அல்லான்ஸ் பியதாஸ்- (பெரி. சண்முகநாதன்), பாகுவில் நெருப்புக் கோயில்!, இத்தாலியரின் விந்தைப் பரிசு, மயக்க மருந்துக்குப் பதிலாக ஹிப்னாடிஸம், சிறுகதை- தண்ணீர்- (பியதாஸ்- தமிழில்: பெரி), ஆற்றல்- (ஏ. இக் பால்), பறக்கும் தெருக்கள், ஆண்டன் செகாவ்- (ஒஸ்கா க்னிப்பர் செகாவோ- தொகுப்பு: கௌரி), வீனஸ் 4 பற்றி வெளிநாட்டு விஞ்ஞானிகள், வந்தான் காண் வான மரன்!- (வ. பொன்னம்பலம்), புரட்சி கீதம்- (மஹாகவி நஸ்ருல் இஸ்லாம்- தமிழில்: பண்ணாமத்துக் கவிராயர்), மனித கணித யந்திரம், தைகாவில் விலங்குகள் பிடித்தல்- (கிரெப்த் ஸோவ்), மழை நாட்கள் வரும்- (எம். ஏ. நுஸ்மான்), சிறுகதை- புலம்பல்- (அ. கதிர்காமநாதன்), ஒலிம்பிக் போட்டிக்குத் தயாராகிறது மெக்ஸிகோ- (என். லோரின்), அன்னை தரும் அழகு- (துரை. மனோகரன்), உறைநிலைத் தூக்கம் உயிரை மீட்டுமா?- (அபா செர்னியாக்கோவ்ஸ்கி), பட உலகில்

உண்மையும் போலியும்- (மார்க் தான்ஸ்காய்), மாஸ்கோ மியூசியத்தில் இந்தியக் கலைச் சிற்றுருவங்கள்- போரில் ருதெங்கோ, முப்பதுகளில் சோவியத் இலக்கியம்- (தமாரா த்ரிபொனோவா), அக்டோபர் புரட்சியின் இந்திய மக்களின் இலக்கியமும்- (பேராசிரியர் ஓய். செலிஷேவ்), தூக்கத்தில் கல்விப் பயிற்சி- (ரோமன் கின்ஸுர்க்), செகாவ் கதையைத் தழுவி ஒரு படம், சோவியத் யூனியனில் நான்கு இந்தியத் திரைப்படங்கள்- (ஐ. லெவெஷினா), வளியும், காலமும் கூண்டிலடை பட்ட பிராணிகளின் நடத்தை- (அனதோலி தோப் ரோவிச்). 1983 இல் அன்னம் வெளியீடாக வந்த “மழை நாட்கள் வரும்” என்ற கவிஞர் எம்.ஏ.நுஸ்மான் அவர்களின் கவிதை தொகுப்பின் தலைப்புக்கவிதை இவ்விதழில் இடம்பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விதழ் ஈழத்து இலக்கிய செல்நெறியின் வளர்ச்சிப் போக்கினை எடுத்துக்காட்டியது.

மல்லிகையின் 100ஆவது இதழ் பன்னிரண்டாவது ஆண்டுமலராக (ஆகஸ்ட் 1976) வெளிவந்தது. இலக்கிய விமரிசனத் துறையில் புதிய தொடுவானம்? (சபா.ஜெயராசா), புதிய கலை மரபு (சோ.கிருஷ்ண ராஜா), கலைஞனும் சமூகமும் (கே.எஸ்.சிவகுமாரன்), ஈழத்துப் புனைகதையும் இன்றைய பிரச்சினைகளும் (துரை.மனோகரன்), ஆக்க இலக்கியங்களும் மொழியியலும் (அ.சண்முகதாஸ்), வெகுசனத் தொடர்பும் உரை நடை வளர்ச்சியும் (கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி) போன்ற முக்கிய கட்டுரைகள் இவ் விதழை அலங்கரித்தன.

மல்லிகையின் 200 ஆவது இதழ் ஜூலை 1986 இல் வெளியானது. இதில் புதுவை இரத்தினதுரையின் “ஒரு ஆடற் கலைஞன்”, சோலைக்கிரியின் “கால் மாட்டுச் சுழற்சிகள்” ஆகிய கவிதைகளுடன் இருபது ஆக்கங்கள் இவ்வதழில் இடம்பெற்றிருந்தன. 300 ஆவது இதழ் ஏப்ரல் 2004 வெளியாக, 400 அவது இதழ் ஒக்டோபர் 2012 இல் வெளிவந்தது. இறுதி இதழ் அதாவது 401 ஆவது இதழ் (நவம்பர் - டிசம்பர் 2012), தமிழ் இலக்கியத்தை நேசிக்கும் சகோதர சிங்கள எழுத்தாளர் உபாலி லீலாரட்னவின் அட்டைப்

படத்துடன் மிக நேர்த்தியாக வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. பாராளுமன்றத்தில் ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர் அவர்களின் உரையும் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியமும், அட்டைப்படம்: இன்றைய இலக்கிய சூழலில் உபாலியின் வருகை - திக்குவல்லை கமால், வணிக மயப்படும் பதிப்புத்துறையில் விடியல் சிவாவின் பங்களிப்பு - ந.இரவீந்திரன், கவிதை: இரண்டு கவிதைகள் - முல்லை முஸ்ரிபா, சிறுகதை: டயானாவின் விக்கல் - கே.எஸ்.சுதாகர், ஆய்வு: அடுத்தவரை நோக்கி இலக்கியத்தினூடாகத் திறக்கும் சாளரமும், சுதாரஜின் கதை சொல்லும் கலையும் - எம்.ரிஷான் ஷெரீப், கவிதை: இலவுக்கிளிகள் - முல்லை வீரக் குட்டி, உரையாடல்: உபாலியுடன் ஓர் உரையாடல் - மேமன்கவி, சிறுகதை: விடியும், இனி

விடியும் - ச.முருகானந்தன், காலத்திட்டம் கரைந்து போன திக்கவயல் சி.தர்மகுலசிங்கம் - த.எலிசெபத், கவிதை: இரங்கலுடன் காத்திருத்தல் - ஈழக்கவி, உபாலி லீலாரட்னவின் நாவல்களிலிருந்து சில பகுதிகள், எதிர்வினை, விமர்சனம்: ஆர்.எம்.நெளசாத்தின் “வெள்ளி விரல்” சமூகத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் விளக்கு, கவிதை: காலமும் கவிதையும் - அருணாசுந்தரராசன், தூண்டில் - டொமினிக் ஜீவா ஆகியனவே இறுதி இதழின் ஆக்கங்களாகும்.

மூலவின கலை, இலக்கிய ஆளுமைகள், சமூகப் பணியாளர்கள் மற்றும் இலக்கிய பேராசிரியர்கள், அறிஞர்கள் முதலானோரின் உருவப்படங்களை முன்னட்டையில் பதிவுசெய்து, அவர்கள் பற்றிய செறிவான கட்டுரைகளையும் “மல்லிகை” தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டது. ஈழ ஆளுமைகள் மட்டுமல்ல, தமிழக படைப்பாளர்களான ஜெயகாந்தன், சிதம்பர ரகுநாதன், தி.க.சிவசங்கரன், வல்லிக்கண்ணன், நீலபத்மநாபன், பேராசிரியர் நா.வானமாமலை, பா.ஜெயப்பிரகாசம், அறிவுமதி, ஓவியர் மருது, சிந்துபூந்துரை அண்ணாச்சி சண்முகம் பிள்ளை, ஏ.ஏ.ஹெச் கே கோரி முதலானவர்களுடன், புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களான அ.முத்துலிங்கம், அம்பி, இரா உதயணன், பத்மநாப ஐயர், சேரன், நிலக்கிளி பாலமனோசுரன், க.பாலேந்திரா, எஸ்.பொ., வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், சுதாராஜ், இளைய அப்துல்லாஹ், முருகபூபதி ஆகியோரின் உருவப்படங்களையும் மல்லிகை அட்டை அலங்கரித்துள்ளது. மல்லிகை முன்னட்டையில் தன்னுடைய உருவப்படம் வந்தது பற்றி பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஸ்மான் இப்படி குறிப்பிடுகின்றார்: “ஜீவா கொழும்புக்கு வந்தபின்னர் மல்லிகை அட்டையில் எனது படமும் இடம்பெற வேண்டும் என்று விரும்பினார். கொழும்பில் சந்திக்கும் போதெல்லாம் வற்புறுத்தி எனது படம் ஒன்றை அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்பார். நானும் அனுப்புவதாகச் சொல்லிவிட்டுச் செல்வேன், பிறகு மறந்துவிடுவேன். இவ்வாறான விடயங்களில் எனக்கு அதிக ஆர்வம் இருந்ததில்லை என்பதும் அதற்கு ஒரு காரணம். ஒருமுறை கொழும்பில் சந்தித்தபோது எனது படம் மல்லிகை அட்டையில் வரா

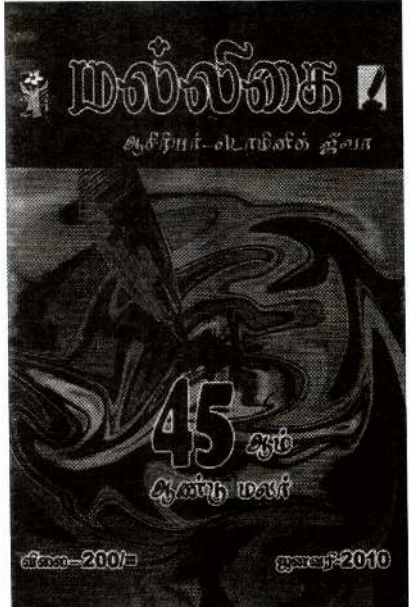
விட்டால் வரலாறு தன்மீது பழி சுமத்தும் என்று தனக்கே உரிய பாணியில் ஜீவா என்னிடம் கூறினார். “வரலாற்றுப் பழியில்” இருந்து ஜீவாவை விடுவிக்க வேண்டும் என்று நானும் நினைத்தேன். ஆயினும் சொன்னதுபோல் படம் அனுப்பவில்லை. பின்னர் எப்படியோ எனது படம் ஒன்றை எங்கிருந்தோ பெற்று, எனது மாணவன் பிரசாந்தனைக் கொண்டு என்னைப்பற்றி ஒரு நல்ல கட்டுரை எழுதுவித்து ஜூன் 2009 மல்லிகை இதழில் பிரசுரித்தார். “வரலாற்றுப் பழியில்; இருந்து ஜீவா விடுபட்டதில் எனக்குத் திருப்தியே.”

பல புதிய எழுத்தாளர்கள் மல்லிகை மூலம் இனங்கண்டு வளரத் தெடுக்கப்பட்டார்கள். “1976-ம்

ஆண்டு ஜூலை மாத மல்லிகையில் “இளந்தளிர்” 1 என்று தலைப்பிட்டு என்னைப்பற்றிய குறிப்பு வெளி வந்தது. அன்று வெளிவந்த அக்குறிப்பு என்னைப் பொறுத்தவரை நான் இலக்கியத்துறையில் வளரத் தூண்டிய ஒரு பெரிய ஊக்கமாகும்” என்று மேமன்கவி குறிப்பிடுகின்றார் (2001: 4). மல்லிகை முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் பலரை இனங் காட்டியதோடு ஆய்வுக் கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புகள், இலக்கிய சர்ச்சைகள் பலவற்றை வெளியிட்டது. “பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியரான கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, எம்.ஏ.நுஸ்மான், சி.மெளனசூரு, சபா.ஜெயராஜா, செ.யோகராஜா, இ.கிருஷ்ணராஜா, இரா. சிவச்சந்திரன், நா.சுப்பிரமணியம் போன்ற பலர் “மல்லிகை”யில் தமது சிறந்த கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். இவர்களில் பலர் கட்டுரை உதவியால் புள்ளிகள் பெற்றவர். இதைப் பெருமையாகவும் சொல்பவர்” என்று தினகரனில் (28.10.2001) செ.யோகநாதன் எழுதியுள்ளார் (2001: 44). மல்லிகை வெளியானதும் அந்த இதழ்களைச் சுமந்து சென்று நேரடியாக வாசகர்களிடம் கொடுத்து அடுத்த இதழ் வெளியிடுவதற்கான பணத்தை ஜீவா சேகரித்து விடுவார். “பிரதிகளைத் தோளில் சுமந்து வீதி வீதியாக விற்கத் தொடங்கினேன் என்பதைவிட திணிக்கத் தொடங்கினேன் என்பதே சரியாகும்” எனக் குறிப்பிடும் அவர், ஒரு முழுநேர இலக்கிய உழைப்பாளியாக இருந்து 401 மல்லிகை இதழ்களை வெளிக் கொணர்ந்தமை ஒரு பெரும் சாதனையே! “பெரிய கல்வி மான்கள், பொருளாதார வசதியுடைய இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அல்லது பத்திரிகை நிறுவனங்களாற் கூட இதனைச் சாதிக்க முடியவில்லை. ஆனால் ஜீவாவுக்கு சாத்தியப்பட்டிருக்கிறது” என்கிறார் சுதாராஜ் (2001: 98).

மல்லிகை நீர்கொழும்பு, திக்குவல்லை, அநுராதபுரம், மலையகம், மாத்தளை, முல்லைத்தீவு உட்பட பல பிரதேசச் சிறப்பு மலர்களை வெளியிட்டுள்ளது. அவுஸ்திரேலியா போன்று கடல்கடந்த நாட்டு விஷேட மலர்களையும் மல்லிகை வெளியிட்டுள்ளமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

அவுஸ்திரேலியா சிறப்பு மலர்பற்றி மல்லிகையுடன் கைகோர்த்து பயணித்த முருகபூபதி பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்: “1972இல் ஒருநாள் நீர்கொழும்பு கடற்கரை மணலில் அமர்ந்திருந்தபொழுது மல்லிகை நீர்கொழும்பு சிறப்பிதழ் சிந்தனை தோன்றியது போன்றே, பல வருடங்களுக்குப் பின்னர் 1999இல் நீர்கொழும்பில் அதே குரியவீதி இல்லத்தில் நண்பர் திக்குவல்லை கமாலுடனும் ஜீவாவுடனும் அமர்ந்து மதிய உணவுண்டபோது உருவான சிந்தனை தான் மல்லிகையின் அவுஸ்திரேலியா சிறப்பு மலர். 2001ஆம் ஆண்டு நாம் அவுஸ்திரேலியாவில் நடத்திய முதலாவது தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவில் குறிப்பிட்ட மலர் வெளியிடப்பட்டது. இம்மலரில் பேராசிரியர்

பொன். பூலோகசிங்கம், நடேசன், ஜெயசக்தி பத்மநாதன், தி.ஞானசேகரன், கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன், அம்பி, மாத்தளை சோமு... த.கலாமணி, முருகபூபதி ஆகியோர் எழுதியிருந்தனர். மலரின் முகப்போவியத்தை அக்காலப்பகுதியில் சிட்னியிலிருந்த தற்பொழுது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஜீவந்தி மாத இதழை வெளியிடும் கலாமணி பரணீதரன் வரைந்திருந்தார். குறிப்பிட்ட அவுஸ்திரேலியா மலர் இலக்கியத்தரமானதாகவும் கனதியானதாகவும் வெளியாகியது” (இணையம்).

நாற்பத்தியாறு ஆண்டுகள் நான்கு மாதங்கள் அதாவது 1966 தொடக்கம் 2012 இறுதிவரை தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த மல்லிகையின் ஆக்கங்கள் ஈழத்து ஆவணங்களாக கொள்ளத்தக்கவை. மல்லிகையில் வெளிவந்த சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் மற்றும் ஆசிரியர் தலையங்கங்கள், அட்டைப் படங்களுடன் ஆளுமைகள் பற்றிய அவதானங்கள், மொழி பெயர்ப்புகள் முதலானவை தனித்தனி தொகுப்புகளாக வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும். அப்படி தொகுக்கப்பட்டால் அரை நூற்றாண்டு ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் பல பரிமாணங்களைத் தரிசிக்கக்கூடியதாக அமையும் என்பது வெள்ளிடை மலை!

“சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எழுத்தை, இலக்கியத்தை மட்டும் நம்பி வாழ்பவர் இலங்கையில் நான் அறிந்தவரை ஜீவா ஒருவர்தான். அவருடைய விடா முயற்சியும், தந்துணியும், அர்ப்பணிப்பும் அதைச் சாத்தியமாக்கியுள்ளன, மல்லிகையை ஐம் பதாவது ஆண்டை நோக்கிக் கொண்டு செல்கின்றன. இதை ஒரு தனிமனித சாதனையாக நாம் கொண்டாடலாம்.

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகால ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் மல்லிகையின் பங்கு என்ன என்ற கேள்வி நம்முன் உள்ளது. 1970க்குப் பின்னர் மல்லிகையில் எழுதி முன்னணிக்கு வந்த ஒரு எழுத்தாளர் பரம்பரை இதற்குப் பதில் சொல்லும் என்று நம்புகின்றேன். திக்வல்லை சுமால் எனக்கு உடனடியாக நினைவுக்கு வரும் ஓர் இலக்கிய ஆளுமை. இவருடைய கணிசமான படைப்புகள் மல்லிகையிலேயே பிரசுரமாயின. செங்கையாழியான் தொகுத்த மல்லிகைச் சிறுகதைகள் இரு தொகுதிகளும் மல்லிகையின் இலக்கியப் பங்களிப்பின் அறுவடைகள் தான். தான் வளர்த்த அல்லது தன்னைக் களமாகக் கொண்டு வளர்ந்த இலக்கியப் பரம்பரை பற்றி மல்லிகை பெருமைப்படுவதில் நியாயம் உண்டு. முக்கியமான சிங்கள எழுத்தாளர்களையும் அவர்களது படைப்புகளையும் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியதிலும் மற்ற இதழ்களைவிட மல்லிகைக்கு முக்கியமான பங்கு உண்டு.

மல்லிகை வெளியிட்ட சிங்களச் சிறுகதைகள் தொகுப்பு இதற்கு ஒரு உதாரணம். ஈழத்து இலக்கியம், இலக்கிய விமர்சனம் தொடர்பான திறந்த விவாதங்

களுக்கு மல்லிகை எந்த அளவு களமாக அமைந்தது என்ற கேள்வியையும் நாம் கேட்டுப் பார்க்கலாம். இது தொடர்பான கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு இடம் உண்டு. எனினும் மல்லிகையில் இடம்பெற்ற விமர்சனங்கள், விவாதங்கள் முக்கியமானவை. மார்க்சியம், தேசியம், இலக்கிய வடிவங்கள் என்பன தொடர்பான முக்கியமான விமர்சனக் கட்டுரைகள், விவாதங்கள் மல்லிகையில் இடம்பெற்றுள்ளன. கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, ஏ. ஜே. கனகரட்னா உட்பட ஈழத்தின் முக்கியமான விமர்சகர்கள் மல்லிகையில் எழுதியுள்ளனர். மல்லிகையில் வெளிவந்த முக்கியமான விமர்சனக் கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டு நூலுருவாக்கப்படின இத்துறையில் மல்லிகையின் பங்களிப்பு வெளிச்சத்துக்கு வரும்” என்று பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் மல்லிகை பற்றிய அவதானத்தை முன்வைத்துள்ளார்.

கோலாலம்புரில் இயங்குகின்ற இலக்கியச் சிந்தனை என்ற எழுத்தாளர் - வாசகர் அமைப்பு 05.09.1985 அன்று நடத்திய திறனாய்வுக் கருத்தரங்கில் சுந்தர ராமசாமி அவர்களால் வாசிக்கப்பட்ட, நீண்ட ஆய்வுக்கட்டுரை “சுந்தர ராமசாமியின் கருத்துக்கள்” என்னும் தலைப்பில் ஜனவரி 1986 - ஜூன் 1986 வரை ஆறு மல்லிகை இதழ்களில் 39 பக்கங்களில் பிரசுரமானது. “மல்லிகையில் தொடர்ந்து சுந்தர ராமசாமியின் கருத்துக்களைப் பிரசுரித்துவருகிறீர்கள். இக் கருத்துக்களோடு எந்தளவுக்கு உடன்படுகிறீர்கள்? (இப்பனு அஸூமத்) என்ற “தூண்டில்” கேள்விக்கு பின்வருமாறு பதில் சொல்லியுள்ளார்: ““சாந்தியில்” ரகுநாதன் கண்டுபித்த எழுத்தாளர்தான் சுந்தர ராமசாமி. சரஸ்வதியிலும் எழுதியுள்ளார். அப்பொழுது இவரது கருத்தில் இருந்த ஆளுமை இன்று திசை கெட்டுப் போய்விட்டதென்றே நான் கருதுகின்றேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இவரை திருவனந்தப்புரத்தில் எழுத்தாளர் மாதவன் கடையில் சந்தித்துப் பேசியிருக்கின்றேன். இவரது இன்றைய இலக்கியக் கருத்துக்கள் எனக்கு உடன்பாடுடையவையல்ல. எனக்கு உடன்படுகிறதோ இல்லையோ இப்படியான கருத்துக்களையும் சுவைஞர்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்றே ஆவலில் தான் அன்னாரது கருத்துக்களை மல்லிகையில் பிரசுரஞ் செய்கிறேன்” (மல்லிகை: மே1986: 52).

எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்கள் எழுதிய “கைலாசபதியின் “தமிழ் நாவல் இலக்கியமும்” சாமிநாதனின் கட்டுரையும்” என்ற மிக நீண்ட ஆய்வுக்கட்டுரை மல்லிகை இதழ் 78 (அக்டோபர் 1974) தொடக்கம் இதழ் 90 (ஒக்டோபர் 1975) வரை 12 இதழ்களில் வெளியானது.

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்கள் மல்லிகையில் தொடர்ச்சியாக பல விமர்சனக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் “சேரனின் கவிதைகள் பற்றிய விமர்சனம்; (பெப்பிரவரி 1985: 42-50), மண்சுமந்த மேனியர் நாடகம் பற்றி ஒரு விமர்சனம்; (ஆகஸ்ட்- செப்டம்பர்

1985: 56-60) முதலான விமர்சனங்கள் முக்கியமானவை. இலங்கை கண்ட பாரதி - க.கைலாசபதி (மே 1982 - பாரதி நூற்றாண்டு சிறப்பிதழ்), இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்து இலக்கிய முதல்வர் பாவலர்.தெ.அ.துரையப்பா பிள்ளை - ஆ.சிவநேசச்செல்வன் (பாவலர் நூற்றாண்டு நினைவு மலர்; ஜூலை 1972), அபிவிருத்தியும் இலக்கியக் கலையும் - எதிரிவீர சரத்சந்திர (தமிழில் ஏ.எம்.ஜே. பைஸ்தீன்; ஏப்ரல்-மே 1984), காமன் கூத்து - காரை. செ.சுந்தரம்பிள்ளை (பெப்ரவரி 1990), ஈழத்தின் நவீன படைப்பிலக்கிய வரலாற்றில் கே.டானியல் ஒரு திறனாய்வு நோக்கு - நா.சுப்பிரமணியன் (செப்டம்பர் 1994), சித்திலெவ்வை மரைக்காரின் அஸன்பே சரித்திரம் - பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் (மார்ச் 2006), எனக்குள் இருக்கும் ஏஜே. - எம்.ஏ.நுஃமான் (செப்டம்பர் 2002), ஈழத்தின் புனைகதைப் படைப்பாளிகள் - செங்கை ஆழியான் (ஏப்ரல், மே, ஜூன் 2006-தொடர்கட்டுரை) முதலான கட்டுரைகள் மல்லிகையின் கனதியை காட்ட ஒரு சிறு எடுத்துக்காட்டாகும். மல்லிகை 21 -வது ஆண்டு மலரில் (ஆகஸ்ட் - செப்டம்பர் 1985) முருகையன் "கடுங்கோபத்துடன் ஒரு கட்டுரை" என்ற விமர்சனத்தில் சோலைக்கிளியின் "மழைப் பழம்" என்ற கவிதை விளங்காமல் மோசமாக உளறியிருந்தார். இதனை வாசிக்கையில், "தாமரை" ஜூன் 1972 இல் "ம.ந.ரா." "ஞானக்கூத்தனின் எட்டுக் கவிதைகள்" பற்றி எழுதிய மோசமான திறனாய்வை வாசித்த அருட்டுணர்வில் எழுதியது போல் இருந்தது. முருகையனின் விமர்சனத்திற்கு சார்பாகவும் எதிராகவும் மல்லிகையில் தொடர்ச்சியாக பலர் எழுதினர். நவம்பர் 1985 மல்லிகையில் "உனது அடுத்த தலைமுறை" (பக். 24) என்று சோலைக்கிளி கவிதை மூலமாகவே முருகையனின் விமர்சனத்தினை எதிர்கொண்டிருந்தார். இப்படி திரும்பத்திரும்ப வாசிக்கத் தூண்டும் ஆக்கங்களை மல்லிகை சுமந்து வந்திருக்கிறது.

தமிழ் பேசும் உலகெல்லாம் மல்லிகைக்கு வரவேற்பு இருந்த அதேவேளையில் எதிர்ப்பும் இருந்தது. எம்.ஏ.ரஹ்மான் வெளியிட்ட "இளம்பிறை" சஞ்சிகையில் எஸ்.பொன்னுத்துரை ஜீவாவையும் மல்லிகையையும் கடுமையாக தாக்கி வந்தார். "சிறு சோறு படைக்கும் சஞ்சிகை" என்று தனக்கே உரிய பாணியில் எஸ்.பொ. கிண்டலாக மல்லிகையை விமர்சித்து வந்தார். "இளம்பிறை சஞ்சிகையில் என் மனதைப் பாதித்த, எனக்குப் பிடிக்காத விடயம் என்னவென்றால் இதில் டொமினிக் ஜீவா அடிக்கடி தாக்கப்பட்டு வந்தது தான். அவருக்கு எழுதவே வராது என்ற அளவுக்கு. அந்தநாட்களில் அவ்வப்போது மல்லிகைக்கு கருத்துக் கடிதங்கள் எழுதுவதுண்டு. "இளம்பிறை"யின் எழுத்துக்கள் தொடர்பாக நீங்கள் ஏன் பதில் சொல்வதில்லை என்பதே எனது கேள்வியாகவிருந்தது. மல்லிகை என்ற ஆயுதம் கையிலிருக்கும் போது தாராளமாகப் பதில்

சொல்லலாம் தானே என்பதே எனது எதிர்பார்ப்பு. அந்த எதிர்பார்ப்பு அன்றோ அதற்குப் பின்போ நிறைவேறவே யில்லை. ஒருநாள் வழமை போல் அந்த மாதத்துக்குரிய மல்லிகை வந்தது. அட்டையிலே எஸ்.பொ. உள்ளே அவர் பற்றியக் கட்டுரை. இதுதான் மல்லிகை. இதுதான் ஜீவா" என்று மல்லிகை (மே 2004: 21, 22) இதழில் திக்குவல்லை கமால் எழுதிய குறிப்பு அவதானிக் கத்தக்கது. எஸ்.பொ.வுக்கு 75வயது (பவளவிழா) ஆனபோதுகூட வாழ்த்து தெரிவித்து, கட்டுரையையும் மல்லிகை பிரசுரித்தது.

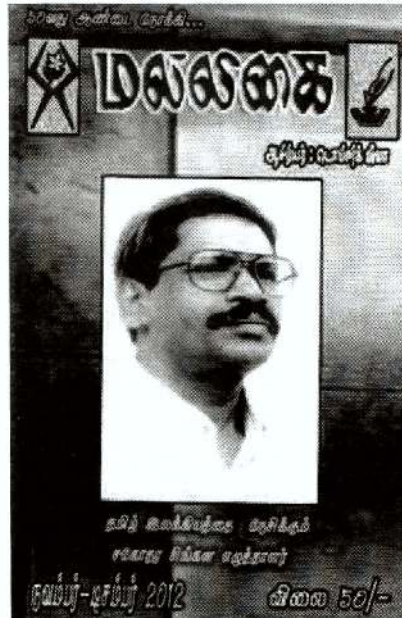
மல்லிகையின் முரண்பட்டவர்களைக்கூட மல்லிகை கனம் பண்ணியுள்ளது. இந்தப் பண்பு இலங்கை இலக்கிய உலகிற்கு மட்டுமல்ல, தமிழகத்து இலக்கியவாதிகளுக்கும் முன்னுதாரணமாகும். கோமல் சுவாமிநாதனின் "சுபமங்களா"வில் ஜெயகாந்தனின் நேர்காணல் வெளிவரவே இல்லை. அதற்கான முயற்சியை ஞாநி மேற்கொண்டபோதும் "சுபமங்களா" ஆசிரியர் கோமல் சுவாமிநாதன் அதற்கு உடன்பட வில்லை. தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பால் இலக்கியவாதிகள் இயங்க வேண்டும் என்பதற்கு "மல்லிகை" எடுத்துக்காட்டாக திகழ்ந்துள்ளது.

தமிழக எழுத்தாளர் ஜெயமோகனின் மல்லிகை பற்றிய விமர்சனம் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது: "ஈழ இலக்கியத்தின் பல குறிப்பிடத்தக்க படைப்புக்கள் மல்லிகையில் வெளியாகியிருக்கின்றன.

பல ஆண்டுகள் மல்லிகை எனக்கு தொடர்ச்சியாக வந்துகொண்டிருந்தது. நான் வாசிக்கநேர்ந்த போது அதன் பொற்காலம் முடிவுற்றுவிட்டிருந்தது. பெரும்பாலும் பயிற்சியற்ற தொடக்கநிலை எழுத்துக்களே அதில் வெளியாகி வந்தன. மல்லிகையில் ஜீவாவின் கேள்விபதில்கள் கூர்மையானவை" (இணையம்).

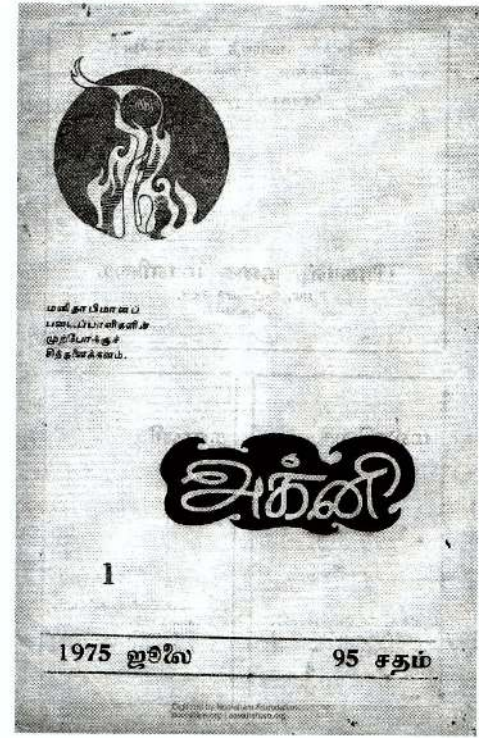
"மல்லிகை 50ஆவது ஆண்டு மலரை போட்டு விட்டே ஓய்வேன்" என்று ஓயாது உழைத்த டொமினிக் ஜீவாவின் 85ஆவது வயதில் (2012) மூப்பின் காரணமாக மல்லிகையை நிறுத்தவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. 04.07.2001 இல், இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் ஹன்சாட்டில், பாராட்டுடன் கூடிய பதிவைப் பெற்ற மல்லிகை, 2012 மார்சு தனது 401ஆவது இதழுடன் தன் நீண்ட பயணத்தை நிறுத்திக் கொண்டது.

தமிழ் இலக்கியம் என்ற பெருவெளியில், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற அடையாளத்தைத் தக்கவைத்ததிலும், விரிவாக்கி வளர்த்ததிலும், நவீன இலக்கியத்தைச் ஜனநாயக மயப்படுத்தியதிலும், பிரதேச இலக்கியத் தளத்திற்கு முதன்மையளித்ததிலும் தமிழ் உலகில் மிக நீண்டகாலம் வெளிவந்து பணியாற்றிய ஒரே இதழ் என்றவகையிலும் மல்லிகையை ஈழத்து சாதனை சஞ்சிகையாக கொண்டாடுவதில் பிழையில்லை.

அக்னி

திக்குவல்லை கமால்

இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுசஞ்சிகை வரலாற்றில் “அக்னி” குறிப்பிடத்தக்க கவிதைச் சஞ்சிகையாகக் கூறப்பட்டாலும் அது பல்வேறு இலக்கிய உள்ளடக்கங்களையும் கொண்டது எனலாம். முதலாம் இதழ் 1975 - ஜூலையிலும் ஐந்தாம் இதழ் 1976 - ஜனவரியிலும் வெளிவந்துள்ளன. ஒவ்வொரு இதழும் 32 பக்கங்களைக் கொண்டது. விலை 95 சதம்தான். “அக்கினிப் பூக்கள்” என்ற கவிதைத் தொகுதியைத் தந்த ஈழவாணன் அதன் ஆசிரியர். 32 - லோர்ஸ் ரோட் , கொழும்புவிருந்து வெளிவந்துள்ளது. வெளியீட்டாளராக லோகேந்திரலிங்கம் செயற்பட்டுள்ளார். “மனிதாபிமானப் படைப்பாளிகளின் சிந்தனைக் களம்” என்ற மகுட வாசகம் ஒவ்வொரு முன்னட்டையிலும் பளிச்சிடுகிறது. அழகியல் வாதியான ஆசிரியர் பக்கவடிவமைப்பைச் சிறப்பாகச் செய்துள்ளார். ரமணியின் கைவண்ணம் அதற்கு மெருகூட்டியுள்ளது. அக்னி என்ற சிற்றிதழ் எதற்காக என்பதை முதல் இதழ் தலையங்கம் இவ்வாறு உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. “... நாங்கள் தீர்த்தக் கரையில் ஞானப் பிச்சை கேட்க பிஞ்சுகள் அல்ல. ஒரு புதிய சகாப்தத்தின் இளைய ரத்தங்கள். பிரபஞ்ச வீதியில் சமுதாயக் கூரை முகடுகளை உலுப்பிவிடும் கொடுமைகளைக் காணும்போது எங்கள் ஆவேசம் கவிதையாகின்றது. புனருத்தாரணத்துக்காக வன்றி புது யுகத்திற்காகவே நாங்கள் எழுகிறோம்...”

எழுபதில் இடதுசாரிகள் இணைந்த கூட்டாட்சி நடைபெற்ற காலம். அவ்வாறே எழுபதுகள் தான் புதுக்கவிதை தீவிரமாக இயங்கிப் பரவிய காலமும் கூட. இவ்விரண்டும் கூட்டிணைந்த வெளிப்பாட்டுக் களமாகவே அக்னி அமைந்திருந்தது எனலாம். லதா பாரதியின் “மரண பேதங்கள்” என்ற கவிதை இவ்வாறு அமைகிறது... யமுனாவைவிட ஈர நதிக் கரைகள் இல்லாமல் இல்லை அடிமடியில் துயில் கொள்ள மும்தாணைக் காட்டிலும் அழகிய மலர்கள் அரும்பாமலுமில்லை இருந்தாலும் இங்கே எழுப்பப்

படும் கல்லறைகளெல்லாம் தாஜ்மஹால்களில்லை காரணம் எங்களில் யாரும் ஷாஜகான்களில்லை. இனி தில்லையடிச் செல்வனின் “?” என்ற கவிவரிகளைப் பார்ப்போம்.

....தொழிலாளி
நாங்கள் எனும்பும் தோலுமாக
இருப்பதால்தான்
எங்களை இந்நாட்டின்
முதுகெலும்பு
என்கிறார்களோ.

பாலமுனை பாறாக்கின் “சுமைகள்” கவிதையின் ஒரு பகுதி.

....குடும்பப் பாரம்
சுமக்க முனைந்தநீ...
தலையிற் பாயைச்
சுமந்து நடந்தாய்.

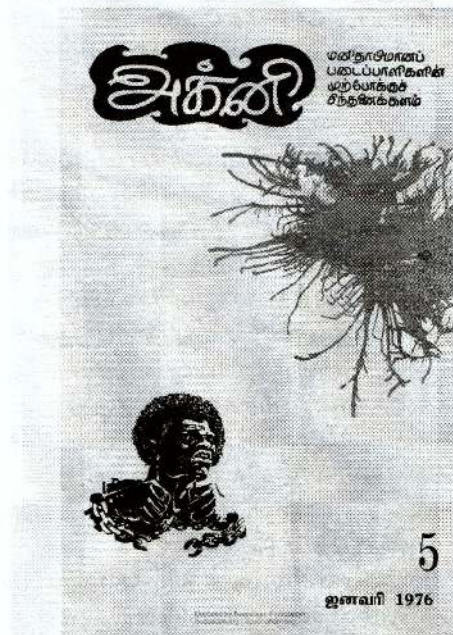
மேலே பதச் சோறாய் தரப்பட்ட கவிதைப் பாங்கிலே கவிதைகள் தெரிவாகியுள்ளன. ஐந்து இதழ்களிலும் 64 கவிஞர்களின் 105 சுய கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மேமன்கவி - இராஜ தர்மராஜா - ஜவாத் மரைக்கார் - கனக பாலதேவி - மு.பசீர் - வ.ஐ.ச.ஜெய பாலன் - சரவணையூர் சுசந்தன் - என்.சண்முகலிங்கன் - ஆ.த.சித்திரவேல் - அன்புஜவஹர்ஷா - பண்ணாமத்துக் கவிராயர் - சண்முகம் சிவலிங்கம் - சபா ஜெயராசா - ஷெல்லிதாசன் - வதிரி சி.ரவீந்திரன் - அன்புடின் - சோலைக்கிளி - கல்முனை பூபால் - ஈழத்து நூன் - இரத்தன விக்கினேஸ்வரன் - எம்.எச்.எம்.சம்ஸ்... போன்றோர் அன்று துடிப்போடு எழுதிய இளங்கவிஞர்கள் எனலாம். சுய கவிதைகளைப் போலவே கணிசமான மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும் இடம்பிடித்துள்ளன. முதல் நான்கு பேரின் கவிதைகளைத் தவிர ஏனையவை பலகால கட்டங்களைச் சேர்ந்த கறுப்பு இனக் கவிஞர்களின் கவிதைகளாகும். டேவிட் டியொய் - பெட்ரேஸ்

பிரிசெட் - வியட் நாம் கோரியர் - மஹ்மூத் தர்விஷ் - எவுக்கிள்பட்(1925) - கௌண்டர் குரல்(1903)- நோமன் ஜோர்டன்(1938) - சால்ஸ்கோப்(1944) - கிளேட் மெக்கே(1819) - சிமென் கொடர்(1895) - லங்ஸ்டன் ஹியுஸ்(1902)- வில்லியம் வெயிற்(1878) - டொன் எல்லி(1942) - மாகிரட் வாசர்(1915) - எல்விமெக்(1947) -ஜீன் கெசப் ரபே(1901) மேற்படி கவிதைகளை எஸ்.தவராசா - மொழிவளவன் - எம்.ஏ. நுஃமான் - மு.கனகராசன் - தீபகாந்தன் -கே.எஸ் சிவகுமாரன் - தர்ம புவனா ஆகியோர் ஆங்கில வழியாக மொழி பெயர்த்துள்ளனர் கனில் குனவர்தன - கமல் எஸ்.ரத்நாயக - சரத் பி.லியனகே போன்ற சிங்களக் கவிஞர்களின் கவிதைகளை தென்னிலங்கைக் கவிஞர்களான செந்தீரன் - நீள்கரை நம்பி ஆகியோர் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். ஹங்கேரி - ஜப்பான் - சிலி - செக் - வியட்நாம் போன்ற நாடுகளின் பெயர்களுடன் ஆங்காங்கே சிறுசிறு கவிதைகள் பதிவாகியுள்ளன.

“பிறநாட்டுக் கவிஞர்கள்” என்ற தொடரில்... யூஜினியோ மென்ரல் - ரன்போ - மாயகோவ்ஸ்கி - பாப்லோ நெருடா - போன்றோர் பற்றி இ.இரத்தினம் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். கே.எஸ்.சிவகுமாரனின்... கறுப்பு இலக்கியம், - எம்.ஏ. நுஃமானின்...சிங்கள இலக்கியத்தில் நிசந்தஸ் கவிதைகள் போன்ற கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. மற்றும் இ.முருகையன் - பெனடிக்ற் பாலன் - சு.வே - இராஜ தருமராஜா ஆகி யோரும் எழுதியுள்ளனர். நூல் மதிப்பீடுகளும் இடம்பெற்றுள்ளமை மகிழ்ச்சி தருகிறது. அந்த வகையில் சமகாலத்தில் வெளிவந்த சரவணையூர் சுகந்தன் தொகுத்த “சுவடுகள்”, செந்தீரனின் “விடிவு”, தில் லையடிச் செல் வனின் “சமுதாய வீதியிலே” - எம்.ஏ.எம்.நிலாமின் “நூன் கவிதைகள்” போன்ற புதுக் கவிதைக் குறுந் தொகுப்புக்களும் சாந்தனின் “கடுகு” - நெல்லை க.பேரனின் “ஒரு பட்டதாரி நெசவுக்குப் போகிறான்” - அ.யேசுராசாவின் “தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும்” போன்ற புனைகதைகளும் மதிப்பீட்டுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளன. வர விருக்கும் நூல்களைப் பற்றிய முன்னறிவிப்புக்களும் இலங்கை - தமிழக சிற்றிதழ்களுக்கு கட்டமிட்டு இலவச விளம்பரமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கவிதையை முதன்மைப்படுத்திய இலக்கிய இதழாக அக்னியை வெளிக்கொண்டு வருவதில் ஆசிரியர் கடுமையாக உழைத்துள்ளமை தெரிகிறது. தர மேம்பாடு கருதிப் பல புனைபெயர்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். அக்னி வெளியீடுகளைக் கொண்டு வருவதிலும் அவர் அக்கறையோடு இயங்கியுள்ளார். சாந்தனின் “ஒரே ஒரு ஊரிலே” சிறுகதைத் தொகுதியும், இ.முருகையனின் “ஆதிபகவன்” காவியமும் அக்னி வெளியீடுகளே. “யுகப் பிரலயம்” - “ பாரதி பற்றிய மறுபரிசீலனை” ஆகிய நூல்கள் வெளிவரவுள்ளதாக முன்னறி விப்புச் செய்திருந்த போதிலும் அவை வந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு இதழிலும் பல விளம்பரங்கள் காணப்படுகின்றன. பெரும் வரவேற்புடன் இலக்கிய வாதிகளின் கைகளில் அக்னி காட்சித்தந்து. தமிழக புதுக்கவிதை இதழ்களோடு ஒப்பிட்டுப் பேசக்கூடியதாக தரமும் வனப்பும் கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணம் - அல்வாய் - கொழும்பு - திக்குவல்லை போன்ற இடங்களில் அறிமுக விழாக்கள் இடம்பெற்றன. இருந்தும் என்ன? ஐந்து இதழ்களுக்குமேல் பயணம் தொடரவில்லை. ஐந்து இதழ்களும் 160 பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு தனித் தொகுப்பாக வருவதற்கான சகல தகைமைகளையும் கொண்டுள்ளது அக்னி. காலம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

ஆறு தசாப்தங்களுக்கு
முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில்
வெளியான
விவேகி
தேர்ந்த வாசகர்களையும்
ஆற்றல்மிக்க
படைப்பாளிகளையும்
உருவாக்கிய சிற்றிதழ்

■ முருகபதி ■

ஆறு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர், அதாவது 1960 ஆம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கிய விவேகி மாத இதழின் அன்றைய விலை நாற்பது சதம்தான்.

“நாற்பது சதமா...?” அது எப்படி இருக்கும் என்று சமகாலத்தில் எமது குழந்தைகள் கேட்பார்கள். இலங்கையில் பணவீக்கம் படிப்படியாக வளர்ச்சி கண்டு, அக்கால நாணயங்களை மதிப்பிழக்கச் செய்து விட்டது. அதற்கு காரண கர்த்தாக்களான அரசியல் வாதிகளும் தவறான பொருளாதாரக் கொள்கைகளை பின்பற்றிய அரசுகளும் நாணயமற்றுப் போனதன் விளைவை இலங்கை இன்று அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் சூழலில், இன, மத, கட்சி சார்பற்ற இதழ் என்ற மகுட வாக்கியத்துடன் விவேகி இதழ், இலக்கம் 32, கண்டி வீதி யாழ்ப்பாணம் என்ற முகவரியிலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கியிருக்கிறது.

விவேகியின் கௌரவ ஆசிரியர்: மு.வி. ஆசிரியர் வாத்தம், நிர்வாக ஆசிரியர்: மாட்டின். ஆசிரியர்கள்: செம்பியன்செல்வன், செங்கை ஆழியான்.

இதனை வெளியிட்டவர்கள் மட்டுமல்ல, இதில் எழுதிய பலரும் தற்போது நினைவுகளாகி விட்டனர். சிலர் பின்னாளில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஆளுமைகளாகவும் விளங்கினர். சிலர் புலம்பெயர்ந்தனர்.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தகுந்த தாக்கத்தினை அன்று ஏற்படுத்தியிருக்கும் விவேகி இதழ்களை தற்போது நூலகம் இணைய ஆவணகத்தில்தான் பார்க்க முடிகிறது. அனைத்து இதழ்களையும் அதில் காணமுடியவில்லை. ஆயினும், 1963 முதல் 1970 வரையிலான காலப்பகுதியில் வெளியான சில இதழ்களை மாத்திரம் அவதானித்து இக்குறிப்புகள் எழுதப்படுகின்றன.

சிலவேளை சில மூத்த எழுத்தாளர்களின் வீட்டு நூலகங்களிலும் விவேகி இடம்பெறலாம்.

நூலகம் ஆவணகத்தில் விவேகி இதழ்களை தரவிறக்கம் செய்து பார்த்தபோது, அக்காலப்பகுதியிலேயே தரம்மிக்க உள்ளடக்கங்களை இவ்விதழ் பதிவேற்றியிருப்பது புலனாகின்றது.

சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், துணுக்குகள், செய்திக்குறிப்புகள், விமர்சனங்கள், நாடகம், மொழி பெயர்ப்பு சிறுகதைகள், அரசியல் வரலாற்றுப்பத்தி எழுத்துக்கள், கேள்வி - பதில், குறுக்கெழுத்துப்போட்டி முதலான விடயங்கள் விவேகியின் உள்ளடக்கச் சிறப்புகள்.

ஓவியர் (அமரர்) “சௌ” சௌந்தரராஜனின் கருத்துப்படங்கள் இதழ்களை அலங்கரிக்கின்றன.

டக்... டக்... பதில் விவேகி - என்ற கேள்வி - பதில் பகுதியிலிருந்த ஒரு கேள்வி சுவாரசியமானது.

எழுத்தாளர் பாமா ராஜகோபால் இப்போது என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்...?

பதில்: உங்கள் கேள்விகளுக்கு பதில் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்.

தற்போது இந்தக் கேள்வியை எவரேனும் கேட்டால்,

“அவர் இங்கிலாந்திலிருந்து பத்திரிகை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்” என்று பதில் சொல்ல முடியும்.

டொமினிக் ஜீவா (சாலையின் திருப்பம்) நந்தி (மலைக்கொழுந்து) முதலானவற்றின் விளம்பரங்களையும் காணமுடிகிறது. செங்கை ஆழியானின் நந்திக் கடல் வரலாற்றுக்கதைத் தொடரும் வ. அ. இராச ரெத்தினத்தின் தேய்பிறை கதைத் தொடரும் செம்பின் செல்வன் (அமைதியின் இறகுகள் மற்றும் மூன்று முழு நிலவுகள் - நாடகம்) ஏ.ரி. பொன்னுத்துரையின் ஓலிவர் டுவீஸ்ட் என்பனவும் விவேகியில்தான் வெளியாகியிருக்கின்றன.

நகுலன் என்ற தங்கரத்தினம் ஆசிரியரின்

கன்னிப்பெண் கதைத் தொகுதி பற்றிய மதிப்பீடு உட்பட, வேறு எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்புகளும் வரவாகியுள்ளன.

எழுத்தாளர் நகுலன் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் வவுனியாவில் வாசனை விபத்தில் கொல்லப்பட்டார் என்ற துயரச்செய்தியும் தற்போது நினைவுக்கு வருகிறது.

1967 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் வெளியான விவேகியின் ஆசிரியத்தலையங்கம் கவனத்திற்குரியது. அத்துடன் ஐம்பத்தியைந்து ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட இன்றைய நிலையிலும், சமகாலத்துடன் பொருத்திப் பார்க்கவேண்டியது.

அதிலிருந்து ஒரு பந்தி:

“ஒரு நாட்டின் இலக்கிய வளர்ச்சி, அந்நாட்டின் எழுத்தாளர்களின் எண்ணிக்கையாலோ பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கையினாலோ அளவிடப்படுவதில்லை. இலக்கிய இரசனை மிகுந்த மக்களின் எண்ணிக்கையினாலேயே அளவிடப்படும். இந்த உண்மையை இன்று எமது நாட்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ஏமாற்றமே எழுகின்றது.”

இதே இதழில் அன்பார்ந்த வாசகர்களே என்ற தலைப்பில் ஆசிரியர் செம்பியன்செல்வன் விடுத்திருக்கும் அறைகூவலும் கவனத்தைப்பெறுகிறது. அதன் உள்ளடக்கத் தொனிப்பொருள் இதுதான்:

விவேகி, யாழ்குடாநாட்டுக்குள்ளிருந்து வெளியானாலும், இங்குள்ள எழுத்தாளர்களுக்கு மாத்திரம் உரிய இதழ் அன்று, வெளிப்பிரதேச எழுத்தாளர்களும் எழுதவேண்டும். அதன் மூலம் தேசிய உணர்வை பலப்படுத்த முடியும்.

உலக இலக்கியங்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய தேவையையும் சொல்லி, இளம் தலைமுறையினரை குறிப்பாக மாணவர்களையும் அரும்பு என்ற பகுதியில் விவேகி ஆசிரிய பீடம் இணைத்துக்கொள்ள விரும்பியதையும் தெரிவித்திருக்கிறது.

சிறுகதை எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக சிறந்த கதைகளை எழுதும் எழுத்தாளர்களுக்கு 25 ரூபா பரிசு வழங்கவிருப்பதாகவும் அறிவித்துள்ளது. அத்தகைய கதைகள் மணிக்கதைகள் என்ற மகுடத்தில் வெளியிடப்படும் என்று அக்குறிப்பு சொல்கிறது.

ஈழம் - இலக்கியம் - இயக்கங்கள் என்ற தலைப்பில் 1-4-67 இல் வெளியான விவேகி ஆசிரியத்தலையங்கமும் தேர்ந்த வாசகர்களை உருவாக்கவேண்டிய பொறுப்புணர்வுடன் பத்திரிகைகளும் இலக்கிய இயக்கங்களும் உழைக்க வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறது.

இதிலிருந்தும் அன்றைய காலப்பகுதியில் இலக்கிய உலகம் எவ்வாறிருந்திருக்கிறது என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

புத்தக வாரம் என்ற தலைப்பில் (1-7-67 இதழ்) வெளியாகியிருக்கும் ஆசிரிய தலையங்கமும், வாசிப்பின் தேவையை உணர்த்தியுள்ளது.

வாசகர்களை கவர்ந்திழுப்பதற்காகவும் விவேகி நகைச்சுவைத் துணுக்கு போட்டிகளையும் நடத்தியிருக்கிறது.

சுந்தர் அம்மான் - செல்லாச்சி என்று இரண்டு முதிய பாத்திரங்களை உருவாக்கி, அவர்களைப் போன்றவர்கள் உங்கள் ஊர்களிலும் இருக்கலாம் அவர்கள் இருவரும் உதிர்க்கும் நகைச்சுவைகளை தபால் அட்டையில் எழுதி அனுப்புமாறு விவேகி கோரியிருக்கிறது. சிறந்த நகைச்சுவைத் துணுக்கிற்கு பரிசு ஒரு ரூபா!

அக்காலத்தில் இந்த ஒரு ரூபா பரிசை வென்ற எழுத்தாளர்கள் - வாசகர்கள் எத்தனைபேரோ...?!

அ. யேசுராசா, அக்காலத்தில் விவேகியில் எழுதியிருந்த குறிப்பும் கவனத்தை பெறுகிறது.

ஒரே தலைப்பில் வேறு வேறு எழுத்தாளர்கள் எழுதிய படைப்புகளின் பட்டியலை (1-7-67 இதழில்) யேசுராசா தந்துள்ளார்.

பூரணி, அக்கரைச்சீமையிலே, இலக்கியக்கலை, தரங்கிணி, நாசகாரக்கும்பல், மனக்கண், பிறந்த மண், மணிபல்லவம், சடங்கு, பசி, நீரோட்டம், முள்ளும் மலரும், ஆதாரசுருதி.

தலைப்பு ஒன்றானாலும் உள்ளடக்கம் வேறாகியிருக்கிறது என்றும் யேசுராசா குறிப்பிடுகிறார். இது 1967 இல் அவரது கணிப்பு. பின்னாளில் இதில் சிலவற்றின் தலைப்பில் மேலும் சிலர் எழுதியிருப்பது நினைவுக்கு வருகிறது.

சாலை இளந்திரையன், துவைத்திலிங்கம், ஐ. சாந்தன், மு. கனகராசன், வி. கந்தவனம், இமையவன், மருதூர்வாணன், துரை மனோகரன், தானையடி சபாரத்தினம் முதலான சிலரின் ஆக்கங்களுக்கு அன்றுகளம் வழங்கியிருக்கும் விவேகி, அக்காலப்பகுதியில் பல்கலைக்கழகங்களில் பயின்ற கலை, இலக்கிய ஆர்வம் மிக்கவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காகவும் சில பக்கங்களை ஒதுக்கியிருக்கிறது.

விவேகியில் இணைந்திருந்த செம்பியன் செல்வன், செங்கை ஆழியான் ஆகிய இருவருமே பல்கலைக்கழகத்தின் பயின்ற காலத்திலேயே இலக்கியப்பிரவேசமும் செய்தவர்கள். தம்மைப்போன்று மேலும் எழுத்தாளர்கள் உருவாகவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களிடமிருந்தமையால்,

விவேகியையும் அதற்கு தக்க முறையில் பயன்படுத்தி யிருப்பது தெரிகிறது.

விவேகிக்கு எழுதும் எழுத்தாளர்கள் விவேகி யில் எட்டுப் பக்கங்களுக்குள் அடங்கத்தக்கதாக எழுத வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளும் விடுக்கப்பட்டிருக் கிறது.

இக்காலத்தில் பத்திரிகைகள், இதழ்கள் இத்தனை சொற்களுக்குள் எழுதி அனுப்பவேண்டும் என்ற எழுதாத சட்டத்தை எழுத்தாளர்களிடம் பிரயோகித்திருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. கணினியில் எழுதுவோருக்கு கணினியே எத்தனை எழுத்துக்கள் எனச்சொல்லிக்கொடுத்துவிடும். ஆனால், காகிதத்தில் பேனையால் இன்றும் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர்கள் எழுதிய சொற்களை ஒவ்வொன் றாக எண்ணவேண்டியிருக்கும். இவர்கள் பாடு திண்டாட்டம்தான். ஆனால், அன்று விவேகி தனது பக்கங்கள் குறித்தே அறிவுறுத்தியிருக்கிறது!

விவேகி வெளியான காலத்தில், தமிழகத்தி லிருந்து பல வணிக இதழ்கள் இலங்கைக்குள் படையெடுத்திருந்தன. அவற்றின் சந்தையாகவும் இலங்கை திகழ்ந்திருக்கிறது.

அதற்கு எதிராகவும் விவேகி போர்க்குரல் எழுப்பியிருக்கிறது.

1-10-67 விவேகி இதழின் ஆசிரியத்தலையங்கம் (தவறு எங்கே இருக்கிறது?) இதுபற்றி இடித்தரைத்துள்ளது. இவ்விதழில் செம்பியன் செல்வன்

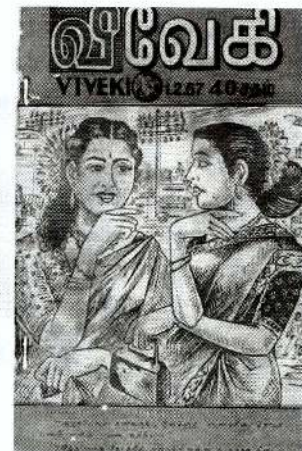
எழுதிய ஈழத்து சிறுகதை மணிகள் தொடரும் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. வைத்திலிங்கம், இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன், தாளையடி சபாரத்தினம் முதலான ஈழத்து மூத்த சிறுகதை இலக்கிய கர்த்தாக்களை அறிமுகப்படுத்தும் இத்தொடரில் அவர்கள் பற்றிய அரிய குறிப்புகளுடன் அவர்கள் எழுதிய ஒரு சிறுகதையையும் வெளியிட்டுவந்துள்ளார். இத் தொடர் பின்னர் நூலாகவும் வெளியானது.

இதுபோன்று விவேகியில் வெளியான செங்கைஆழியானின் படைப்புகளும் பின்னாளில் நூலுருப்பெற்றுள்ளன.

சிறந்த மலையாள, சிங்கள சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளுக்கும் விவேகி, களம் வழங்கி அந்நாட்களிலேயே முன்னுதாரணமாக விளங்கியிருக்கிறது.

குயிலோசை என்ற மகுடத்தில் விவேகி கவிதை ஏடு என்ற சிறப்புப்பகுதியில், கருவை தமிழரசன், காரை சுந்தரம்பிள்ளை, மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தி, வே. குமாரசாமி ஆகியோர் எழுதியிருக்கின்றனர்.

மொத்தத்தில் அன்று வெளியான விவேகி, கலை, இலக்கிய, இதழியல் பரப்பில் விவேகமான முன்னெடுப்புகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். காலப்போக்கில் விவேகி வெளிவருவது தடைப்பட்டிருந்தாலும், அதில் எழுதியவர்கள் பின்னாளில் குறிப்பிடத்தகுந்த படைப்பாளிகளாக திகழ்ந்தார்கள்.

மண்ணீரிலிருந்து

வெளிவந்த

“பாரதி”

க.பரணீதரன்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் சஞ்சிகைகளின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. ஈழத்து இலக்கியம் சஞ்சிகைகளின் வரவின் பின்னரே எழுச்சியடைய ஆரம்பித்ததுடன் பல இலக்கிய கர்த்தாக்கள் சஞ்சிகை வாயிலாகவே இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்துள்ளனர். இன்றுள்ள பல மூத்த எழுத்தாளர்கள் சஞ்சிகை வாயிலாக அறியப்பட்டவர்களாகவும், சஞ்சிகை வாயிலாக இலக்கிய உலகத்திற்கு புதுவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை வெவ்வேறு துறை சார்ந்த சஞ்சிகைகள் இன்று வெளியாகின்றன. ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட சஞ்சிகைகள் ஈழத்தில் வெளியாகியுள்ளன. இன்றும் பல சஞ்சிகைகள் வெளியாகிய வண்ணம் உள்ளன. தரம், தரமின்மை என்பவற்றிற்கு அப்பால் மாதாந்தம் பல புது புது சஞ்சிகைகள் ஈழத்தில் தோற்றமாகிக் கொண்டும் இருக்கின்றன. அவற்றின் ஆயுள் குறித்த கேள்வி, கேள்விக்குறியாகவே இருப்பினும், பல சஞ்சிகைகள் தோன்றுகின்றன. மறைகின்றன. ஆனால் தரமான சஞ்சிகைகள் காலத்தால் அழியாதவை; பல வாசகர்கள், இலக்கியவாதிகள் மத்தியில் பேசப்படுபவையாக உள்ளன. இலக்கியப் பிரக்ஞையுடன் வெளியாகி ஈழத்தில் நின்று போன சஞ்சிகைகள் பல. கணேசின் பாரதி, மறுமலர்ச்சி, ஈழகேசரி, கலைச்செல்வி, அலை, மல்லிகை, எரிமலை, குமரன், சிரித்திரன் போன்ற ஈழத்து இதழ்களின் வருகை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, கணேசின் பாரதி, கலைச்செல்வி ஆகிய கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்கள் இன்றும் பேசப்படுவன. தமிழகத்தில் “மணிக்கொடி காலம்” “சரஸ்வதிகாலம்” என்று குறிப்பிடப்படுவது போல, ஈழத்தில் “ஈழகேசரிக்காலம்”, “மறுமலர்ச்சிக் காலம்”, “கலைச் செல்விக் காலம்” என அவை வெளிவந்த காலம் சிறப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

மண்ணீரில் இருந்து 1948 - 1950 காலப்பகுதியில் வெளியான “பாரதி” சஞ்சிகை மூன்று இளைஞர்களின்

கூட்டிணைவின் பயனாக 1948 - 1950 காலப்பகுதியில் 10 இதழ்கள் வெளியாகியுள்ளன. இவர்களது வெளியீட்டிற்குப் பின்னர் 66 ஆண்டுகளாக மண்ணீர் பிரதேசத்தில் இருந்து எந்த சஞ்சிகைகளும் வெளியாகவில்லை என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும். இதன் ஆசிரியர்களாக அமரர் பண்டிதர் ம.நாகலிங்கம், அமரர் கு.தட்சணாமூர்த்தி, இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும் த.செபரத்தினம் ஐயா ஆகியோர் திகழ்ந்துள்ளனர். முற்போக்கு சிந்தனையுடன் வெளியான இந்த சஞ்சிகை பாரதியின் கருத்துக்களாலும், நவீன சிந்தனைகளாலும் ஈர்க்கப்பட்ட மேற்கூறப்பட்ட மூவரின் கூட்டிணைவின் பயனாக வெளியாகிய வெளிப்பாடு. முதலாவது இதழ் கண்டுபிடிக்கப்படாமையே துரதிஷ்டமாகவே கொள்ளப்பட வேண்டியது. முதலாவது இதழ் இதுவரை எவர் கையிலும் சிக்கவில்லை. இரண்டாவது இதழின் ஆண்டு, மாதம் குறிப்பிடப்படாத போதும் அதிலுள்ள ஆசிரியரின் வாழ்த்துச் செய்தியில் “வருக வருக 1949 ஆம் ஆண்டே” என்ற வரவேற்பு “1948 இன் பிற்பகுதியில் முதல் இதழை வெளியிட்டிருந்திருக்கலாம் என்ற எண்ணத்தை தோற்றுவித்துள்ளது. மூன்றாம் இதழ் 1949 மாசி மாதத்திலும், நான்காம், ஐந்தாம் இதழ் நேயர் கடித திகதியின் அடிப்படையில் பங்குனி, சித்திரை மாதங்களில் வெளியாகி இருக்கும் எனவும், 6 இதழின் ஆண்டு (1949) எனவும், ஏழு தொடக்கம் ஒன்பது வரையான இதழ்களில் ஆண்டும் திகதியும் தெரியவில்லை எனவும், பத்தாவது இதழ் 1950.06.15 இல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது எனவும் கலாநிதி சி.சந்திரசேகரம் அவர்களின் முன்னுரைக் குறிப்பின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. இன்றைய சஞ்சிகையாளர்கள் எதிர் கொண்டுள்ள பண நெருக்கடி, விற்பனை நெருக்கடியை பாரதி குழுவின் சந்தித்துள்ளனர் என்பதை ஆசிரியத்தலையங்கங்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. “சந்தாதாரர்க்கோர் நல்வார்த்தை” என்னும் தலைப்பில் 10 ஆவது இதழில்,

ஆசிரியர் வார்த்தைகள் இதனைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன:

“சந்தாதாரர்களே! நமது பொறுமையைச் சோதித்தது போதும் பாரதி சிறப்பாகத் தொடர்ந்து வருவதற்கு நாங்கள் பொறுப்புதாரர் அல்ல. நீங்கள் தான் பொறுப்புதாரர். நாங்கள் பண மூட்டை கட்டிப் பட்டம் பெறுவதற்காக பாரதியைத் தொடங்க வில்லை. நம் அனைவரதும் உயர்வுக்காகத் தொடங்கினோம். நிலையை உணர்ந்து கடமையைச் செய்து எங்களை ஆதரிப்பது உங்கள் பெருந்தொண்டாகும்” (இதழ் -10)

கட்டுரைகள்

அ.செ.மு., பண்டிதர் வி.சி.கந்தையா, நாவற்குழியூர் நடராஜன், வி.விசுவலிங்கம், மயிலன், கோணேஸ், சந்திரநாதன், எஸ்.கணபதிப்பிள்ளை, சுவாமிநாதன், கோல் ஸ்மித், சைனாபே ஆ.தம்பிராசா, ஐ.வ.செல்வநாயகம், ம.சிவநேசராசா, செல்வம், அ.அமிர்தலிங்கம், எம்.என்.பாலு, ஜோ.தெரேஸ் ரூபாணி, செ.குணபாலசிங்கம், கோ.கோணேசபிள்ளை ஆகியோரின் கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் பழந் தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்தவையாகவும், புலவர்களின் கவிதைகளில் காணப்படும் ஆளுமைத் திறன், தீண்டாமை, தமிழின் பெருமை, தமிழர், பூமி, அணு, கல்வி சார்ந்தவையாகவுமே காணப்படுகின்றன.

“புதிய காரியம்” என்னும் அ.செ.முவின கட்டுரை புதிய பத்திரிகை ஒன்றை தொடங்குவதைப் பற்றியதான கட்டுரை. பத்திரிகை ஒன்றை வெளியிடுகிற வரையில் வெகு கண்ணியமாக செய்ய வேண்டும் என்ற சாராம்சத்தில் ஒரு சிறு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். பண்டிதர் வி.சி.கந்தையாவின் “விதியும் மதியும் - பாரதி”, நாவற்குழியூர் நடராஜனின் “பாரதியார் திறமை என்ன?” ஆகிய கட்டுரைகள் பாரதியைப் பற்றியவையாக காணப்படுகின்றன.

தமிழ் மன்னனான சேரலாதனையும் வான வெளியில் நின்று உலகினைப் புரக்கும் பரிதியையும் கபிலர் எனும் புலவர் பெருமான் தமது உள்ளத் தராசில் எடைபோட்டு, தமிழ் மன்னனுக்கு குரியன் கூட ஒப்பாகான் என நிறுவிக்காட்டும் கட்டுரையாக வி.விசுவலிங்கம் அவர்களால் “பாரதியும் பார்வேந்தரும்” என்ற கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. செவிலித் தாயின் அரவணைப்பில் வளர்ந்த பெண் குழந்தை பருவப்பக்குவம் அடைந்ததும் தலைவன் பின்னர் செல்லும் காட்சியை கவித்தொகைப்பாடல்களுடன் ஒப்பிட்டு விளக்குகின்ற கட்டுரையாக மயிலனால் எழுதப்பெற்ற “தலைவனைத் தொடர்வது தருமந்தானா” கட்டுரை அமைகின்றது.

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் முதல் இடம் பெற்றதும் சங்க காலத் தமிழ் பனுவல்கள் என்று வகுத்துள்ள நாற்பதங்களுள் ஒன்றுமாகிய சேரமுனி, இளங்கோவடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரத்தின் சிறப்பு பற்றி கோணேஸ் என்பவர் “சிலப்பதிகாரத்தின் சிறப்பு” என்னும் கட்டுரையில் விளக்குகிறார். மாதவி மீது தீராக்காதல் கொண்ட கோவலனின் மனதை, கோவலன் மாதவியுடன் மகிழ்வுற்றிருந்த காலத்தை, கணவன் கொலையுண்ட செய்தி கேட்ட கண்ணகியின் சீற்றத்தை, சிலப்பதிகாரப் பாடல்களைத் தொட்டுக் காட்டி

விளக்குவதோடு பண்டைய காலத்தில் இசை, நடனம் மீது மக்களுக்கு இருந்த ஈடுபாட்டையும் சிலப்பதிகாரப் பாடல்களினூடு எடுத்துக்காட்டி “யாழ்” பெற்ற முக்கியத்துவத்தையும் இக்கட்டுரை விபரிக்கின்றது.

சந்திரநாதனின் “இருபதாம் நூற்றாண்டுப் புலவர்களும் சமுதாயமும்” என்னும் நீண்டதொரு கட்டுரை வாயிலாக பாரதி, பாரதிதாசன், தேசிக விநாயகம்பிள்ளை கவிதைகள் அலசி ஆராயப் பட்டுள்ளன. மக்களுக்கு விளங்கக்கூடிய எளிய சொல் வழக்கில் கவிதைகள் புணையப்பட வேண்டும் என்னும் நோக்கில் இம்மூன்று கவிஞரும் கவிதை புனைந்துள்ளனர். இக்கவிஞர்களின் கவிதைகளில் எளிமையையும், இனிமையையும் கண்ட பொதுமக்கள் கவிதைச் சுவையை கனிவோடு பருக ஆரம்பித்தார்கள் என பல எடுத்துக் காட்டுக்களை எடுத்துக்காட்டி கட்டுரையாளர் தன் கட்டுரையை வளர்த்துள்ளார். இம்மூவரின் எளிய நடைக்குச்சான்றாக,

“பிள்ளைக் கனியமுதே - கண்ணம்மா
பேசும் பொற் சித்திரமே
அள்ளியணைத்திடவே - என்முன்
ஆடி வருந்தேனே”

- பாரதி

“தமிழரின் சீர்தனைக்குறைத்துத்
தனியொரு சொல் சொன்னாலும்
பார்ப்பான் தன்னை
உமிழ்ந்திடுக மானத்தை
ஒரு சிறிதும் இழக்காதீர்”

- பாரதி தாசன்

“மண்ணை ஒரு நாள் ஒரு குயவன்
மயக்கிப் பிசையும் வேளையிலே
திண்ணையருகு சென்றிருந்தேன்
செய்யும் தொழிலும் கண்டிருந்தேன்
“அண்ணா! மெல்ல மெல்ல” என
அமைந்த அழகைக்குரல் கேட்டேன்
கண்ணிற் காணாநா வாலே
களிமண் கரைவதென வுணர்ந்தேன்

- தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

என்பவற்றை உதாரணப்படுத்தலாம். இம்மூன்று கவிஞர்களும் பல்வேறு கருப்பொருட்களில் கவிதைகள் பாடியிருக்கின்றார்கள் என்பதை பல எடுத்துக்காட்டுகள் மூலமாக இக்கட்டுரை நிறுவியுள்ளது. பாரதி, பாரதி தாசன், தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை கவிதைகளை மாணவர்கள் பாடசாலைகளில் கற்கும் காலத்தில் கற்றுக் கொள்ளுதல் அறிவு வளர்ச்சி, ஒழுக்கம் என்பவற்றிற்கு அவசியமாகும் என்பதை இக்கட்டுரை மூலமாக உணர்த்தியுள்ளார் கட்டுரையாளர்.

“மனிதனிடம் இயல்பாக உள்ளத்தெழுகின்ற உணர்ச்சிகளுக்கு நிலையான உருக்கொடுக்கவும், வாழ்வின் அமைதியையும் இன்பத்தையும் காண்பதற்கும் கலை தான் உதவுகின்றது” என்ற அடிப்படையில் கலைகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தும் கட்டுரையாக எஸ். கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பெற்ற “லளித கலைப் படைப்பு” என்ற கட்டுரையும் பாரதி இதழிற்கு அழகை சேர்த்துள்ளது. கவிஞர் செகசிற்பியார் பற்றியும், செக சிற்பியார் விழாக் கொண்டாட்டம்

பற்றியும் தனது நேரடியான அனுபவங்களை, கண் கொண்டு பார்த்தவற்றை வைத்து சுவைபட எழுதப் பெற்ற கட்டுரையாக சு.வித்தியானந்தன் அவர்களால் எழுதப் பெற்ற “செக சிற்பியாரும் அவர் பிறப்பிடமும்” கட்டுரை அமைந்துள்ளது. கட்டுரையின் இறுதியில் “ஆங்கிலேயர் செக சிற்பியார் விழாவைக் கொண்டாடுவது போல் நாமும் தமிழ்க் கவிஞர் விழாக் கொண்டாடுவது எக்காலமோ?” என்ற வினாவுடன் கட்டுரையை நிறைவு செய்துள்ளார். கோல் சிமித்தின் “பட்டு வியா பாரிகள்” என்னும் கட்டுரை மூர்த்தி என்பரால் தமிழாக் கம் செய்யப்பட்ட கட்டுரையாக காணப்படுவ தோடு, இந்த ஒரு கட்டுரை மட்டுமே மொழியாக்கம் செய்யப் பட்ட கட்டுரையாக பாரதி இதழில் வெளியாகியுள்ளது.

பாரதி இதழ் முற்போக்கு எண்ணத்துடன் வெளியாகிய சஞ்சிகை. அந்த வகையில் இந்த இதழில் வெளியாகிய சைனாவே எம். தம்பிராசாவின் “தீண்டாமை”, டி.ரி.செல்வநாயகத்தின் “தீண்டாமையின் திரு நடனம்” ஆகிய கட்டுரைகள் அக்காலத்தைய தீண்டாமைக் கொடுமைகளைப் பற்றிய கட்டுரைகளாக அமைகின்றன. தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமானால் மன ரீதியில் ஒவ்வொருவரும் தம்மை சீர் செய்ய வேண்டும் என இக்கட்டுரையாளர் கள் கூறுகின்றார்கள். “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற பாரதியின் மணிவாக்கின் படி அனைவரும் சமத்துவமாக வாழ வேண்டும் என்ற உணர்வை மக்களுக்கு புகட்டும் கட்டுரைகளாக இவை அமைந்திருப்பது சிறப்பு.

ம.சிவநேசராசாவின் “இலங்கைக் கல்வியின் இன்றைய நிலை” என்னும் கட்டுரை இலவசக் கல்வி இலங்கை சிறார்களிடையே ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைக் குறிப்பிட்டு தொழில்நுட்பக்கல்லூரி, விவசாயக் கல்லூரி போதிய அளவு நாட்டில் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பன போன்ற பல அரிய கருத்துக்களுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது.

“தமிழா! இன்னுமா தூங்குகிறாய்” - செல்வம், “இலவசக் கல்வியில் தாய்மொழிக் கொலை” - வீ.சி.கந்தையா ஆகியோரின் கட்டுரைகள் தமிழரின் நிலமை, தாய் மொழிக் கொலை என்பன பற்றி பேசுவதாக அமைந்ததுடன் ஆங்கிலக் கல்வியின் வருகையும் ஆங்கில மோகமும் தமிழ்க்கல்வியை, தமிழரைப்படுத்திய பாட்டையும் ஆராய்வு ரீதியாக நிறுவி யுள்ளது.

அ.அமிர்தலிங்கம் அவர்களால் எழுதப்பெற்ற “இலங்கைத் தமிழரின் எதிர் காலம்” என்னும் தலைப்பின் கீழ் வெளியாகிய கட்டுரை அரசியல் சார் கட்டுரையாக, தமிழரின் உரிமை, தமிழரின் விடுதலை, தமிழர்கள் மீது மேற்கொள்ளப்படும் அடக்குமுறைகள், இலங்கையில் அரசியல் மொழிப் பிரச்சினை, தமிழ் மொழி பேசும் மக்களின் இடர் நிலை போன்ற பல வற்றை குறிப்பிட்ட கட்டுரையாக காணப்படுகின்றது.

பேனாப் புரட்சியாளன் சீ.என். அண்ணாத்துரை பற்றிய கட்டுரையை எம்.என்.பானு எழுதியுள்ளார். ஊழல்களை வெளியுலகிற்கு தன் பேனா முனையின் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்த அண்ணாத்துரையின் நூல்கள் வாசகரிடையே அறிவு வளர்ச்சியை, தட்டிக் கேட்கும் மனப்பாங்கை - துணிச்சலை வளர்க்க வல்லவை என்றவாறான கருத்துக்களுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஜோ.தெரேஸ் ரூபராணி அவர்களால் எழுதப் பெற்ற “சிந்தனைச் சுருள்” கவிதை நயத்துடன் கூடிய கட்டுரையாக, வாசகர் மனத்தைக் களிப்பூட்டும் வகையினதாக அமைந்துள்ளது. செ. குணபாலசிங்கம் அவர்களின் “பூமியின் உற்பத்தியும் அதன் காலமும்” கட்டுரையும் கோ. கோணேசபிள்ளையால் எழுதப் பெற்ற “அணு” கட்டுரையும் விஞ்ஞான ரீதியான விளக்கங்களுடன் எழுதப் பட்ட விஞ்ஞானம் சார் கட்டுரைகளாக அமைந்துள்ளன.

பாரதி இதழில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் யாவும் இலகு மொழி நடையில் அமைந்துள்ளதோடு அனைவரும் வாசித்து பயன் பெறக் கூடிய சமூக சிந்தனை மிக்க கட்டுரைகளாக அமைந்திருப்பது சிறப்பிற்குரியது. சிறு கட்டுரைகளாக சில கட்டுரைகள் எழுதப் பெற்றிருப்பினும் அவற்றின் பெறுமானமும் கவனத்திற்குரியதாக காணப்படுகின்றது. பாரதி இதழிற்கு வலுச்சேர்த்த விடயங்களாக பாரதியில் வெளியாகிய கட்டுரைகளை குறிப்பிடலாம்.

சிறுகதைகள்

18 சிறுகதைகள் பாரதி இதழில் வெளியாகியுள்ளன. எம்.எஸ்.பாலு, எம்.எஸ்., ராஜூ, மூர்த்தி, செல்வன், அபலை, வ.அ.ராசரத்தினம், ரகுநாதன், பாஞ்சாலி, எம்.எம்.லாலிஹ், எஸ்.கே. ராஜூ, வெண்ணிலா, என்.சாமித்தம்பி, வி.சந்திரசேகர், கிரிஜா, ஆகியோரின் கதைகள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. மூர்த்தியின் “நல்ல காலம்”, “நாகரிக பிச்சைக்காரன்” ஆகிய இருகதைகளும், ஏனையோரின் ஒவ்வொரு கதையும், எழுதியவர் தகவல் இல்லாமல் இரு கதைகளுமாக (“அவள்”, “பாடையிலே காதல்!”) 18 கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இக்கதைகளைப் பொறுத்தமட்டில் அவை காலத்துடன் ஒன்றிய கருப்பொருட்களை (ஆசிரியத்துவம், காதல், வறுமை, தொழிலாளர் சுரண்டல், பெண்ணியம், சமூகக் கட்டுப்பாடுகள், விதவை) பற்றி அதிகம் வெளிப்படுத்தியிருப்பினும் காதல் சார்ந்த கருப்பொருளில் எழுதப்பெற்ற கதைகளே அதிகம். இக்கதைகள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தப்படும் உணர்வுகள் மெய்சிலிர்க்க வைக்கக்கூடியவை. கதைகளின் கதையோட்டம், மொழி என்பவை சீரான சுருதியில் ஏற்ற இறக்கங்களுடன் காணப்படுகின்றன. சில கதைகள் சாதாரண கருப்பொருட்களை கொண்டு எழுதப் பெற்றாலும் வாசகர் இரசனைக்கு தீனி போடுபவையாக அமையப்பெற்றுள்ளன. கதைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள மொழி, சேர்க்கப்பட்ட சொற்கள், உவமானங்கள், உவமேயங்கள், வர்ணிப்புகள் கதையை வாசிக்கத் தூண்டுவதாக காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக “அவள்” என்ற கதையின் ஆரம்பத்தில் ஒரு விதவையை வர்ணிக்கும் போது,

“வானத்திலே நிலவு உணர்வது போல் அவள் நடந்தாள். வெண்ணிலாவைச் சுருள் பிரித்து சுற்றியது போல அவள் உடம்பில் வெள்ளைச் சீலை!

அந்த மோன இரவிலே அவள் பின்னுக்கு நாதஸ்வரக் கத்தலும் தவிவின் பரிதாபக்குரலும் தான் வந்தன!

அவள் நடந்த பாதை முன்னுக்கு நீண்டு சென்று தொலை வில் வானத் துடன் கலக்கிறது! அந்த நிலவின் வெண்மையிலே அந்த வெள்ளிப்பாதை ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போக

கந்தர்வர்கள் விரித்த வெண் விரிப்புப் போன்று நீண்டு கிடக்கிறது! அவள் நடந்தாள்; பின்னால் திரும்பிப்பாராமலேயே நடந்தாள்.

அவள் உடம்பில் வெண்ணிலாவைப் பதித்தது போல வெண்சீலை.

அவள் விதவை.

அவள் விதவையாகப் பிறக்கவில்லை!

காலம் அவளைக் கன்னியாக்கிற்று!!!

எழில் மிக்க குமரியாக்கிற்று!!

கர்வமுள்ள மனைவியாக்கிற்று!!

ஆனால் சமூகம் அவளை விதவையாக்கி வேட்கை பார்த்தது! சமூகம் அவளுக்கு வெள்ளைச் சீலை உடுத்திப் பாழ் நெற்றியாக்கி அந்த ஆணை விழுங்கும் கண்களிலே ஏக்கத்தைப் புகுத்தி அழகு பார்த்தது!

என்றோ ஒருநாள் அவளுக்கு விவாகம்

என்றோ ஒருநாள் அவள் மனைவி.

அன்று சமூகம் அவள் அழகுக்கு அடிமை.

இன்று அவள் விதவை,

சமூகத்தின் வாயில் அவள் "முண்டச்சி"

காதல் கதைகளாக பல கதைகள் அமையப் பெற்றிருப்பதால் சில கதைகள் திகட்டினாலும் காதல் நெஞ்சம் நிறைந்த வாசகர்களுக்கு திகட்டாத தன்மை வாய்ந்தவையாக பாரதியில் வெளியாகிய கதைகள் இன்றும் சுவையாக இருக்கும்.

குட்டிக்கதைகள்

இரண்டு குட்டிக்கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

1. வறுமையின் கொடுமை - இ.தங்கம்மா

2. கொடுத்த கடன் - குட்டி

வறுமையின் கொடுமை கதை, வறுமையோடு வாழும் இளைஞன் ஒருவனின் ரயில் பயணத்தையும், அந்த ரயிலில் பயணம் செய்த செல்வந்தப் பெண்ணின் நகைகளை களவாட காத்திருந்த அக்குறிப்பிட்ட இளைஞன் தூங்கி எழு அங்கு நடைபெற்ற சம்பவங்களையும் விபரித்து நகைச்சுவை உணர்வுடன் எழுதப் பெற்றுள்ளது. கொடுத்த கடன் கதை, வருமானம் குறைந்த ஒருவன் ஊதாரி மனைவி, மகனைப் பெற்று படும் அவஸ்தைகளை நகைச்சுவை ததும்ப கூறுகிறது.

பாலர் பகுதி

பாலர் பகுதியின் கீழ் கதைகள், கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. பாலர்களை மகிழ்வுட்டக்கூடிய வகையிலான கருத்துக்கள், அறிவுரைகளை முன் வைத்து எழுதப்பெற்ற உப்புக்கஞ்சி, காட்டில் பிரஜா உரிமை, பிறந்தது எலி வேட்டை ஆகிய மூன்று கதைகளும் பாரதி வாழ்க நீ!, பாலர் விளையாட்டு ஆகிய கவிதைகளும் வெளியாகியுள்ளன.

கவிதைகள்

பாரதியில் வெளியாகிய 19 கவிதைகள் பிரசுரமாகியிருக்கின்றன. மரபுக்கவிதைகளும் புதுக் கவிதைகளும் பாரதியை அலங்கரித்து இருக்கின்றன. பரமஹம்ஸதாஸனின் 5 கவிதைகளும், கவி.ஜி.எம். செல்வராஜனின் 2 கவிதைகளும், அன்புதாசனின் 3 கவிதைகளும், எஸ்.கே. ராஜலிவின் 2 கவிதைகளும் வித்துவான் ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை, ஜோஸ், ராஜா

ராம், எம். சோமசுந்தரம்பிள்ளை, சுபமணி, மூனாக் கனா, சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார் ஆகியோரின் ஒவ்வொரு கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

பரமஹம்ஸதாஸனின் 3 கவிதைகள் சாரதா, கவிக்குயில் சரோஜினியம்மா, பாரதி பற்றிய மனப்பதிவுகளாக அமைந்துள்ளன. ஏனைய இரு கவிதைகளும் தமிழரின் எழுச்சி பற்றியதாக கவி பாடப்பட்டுள்ளது. ஜி.எம்.செல்வராஜனின் இரு கவிதைகளும் பொங்கல் பற்றியதாக அமைந்துள்ளன.

பொதுவாக கவிதைகளின் கருப் பொருள் பரந்தது அன்று. மனிதனது அன்றாட வாழ்வுடன் ஒன்றிப்போன விடயங்களையும், தனிநபர் சிறப்புகள் பற்றிய புகழ் மாலைகளாகவும் பல கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. காலத்துடன் ஒன்றிய கவிதைகளாயினும் பாரதியில் வெளியாகிய கவிதைகள் குறிப்பிடும் படியாக இல்லை. ஒரே கவிதைகள் சிறப்பாக உள்ளன. உதாரணமாக சுபமணியால் எழுதப் பெற்ற "எனது தோழா" கவிதை குறிப்பிட்டு கூறப்படக்கூடியது.

"எழுதுகோல் எனது தோழன்

இப்புவிடாளும் ராஜன்!

பழுதிலானஞ்ச மின்னேல்

படுகொலைக் காரணானவன்...!"

இளைஞர் பகுதி

இளைஞர் பகுதியின் கீழ் இளைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்கோடு, அவர்களது ஆக்கங்களுக்கு அமைத்துக் கொடுக்கும் நோக்குடன் பிரசுரமாக்கப்பட்ட 5 கட்டுரைகளும், 2 சிறுகதைகளும் ஒரு கவிதையும் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்படைப்புகள் இளைஞர்களின் பயில் களமாக அமைந்திருக்கின்றன.

மங்கையர் மன்றம்

மங்கையர் மன்றம் என்னும் பகுதியின் கீழ் 3 கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன.

1. செல்வி தேவகி - "கிராமப் பெண்ணே விழித்தெழுங்கள்!"

2. செல்வி நாகேஸ்வரி - "பெண்பிறவி", "கூறையும் தாலியும்"

கிராமப் பெண்கள் சகல துறைகளிலும் முன்னேற வேண்டும். கல்வி யறிவு பெறவேண்டும், தலைமை தாங்கும் பண்பு வளர வேண்டும், பெண்ணின் பெருமை, விதவைகள் மறுமணம் புரிய வேண்டும் போன்ற விடயங்களில் பெண்கள் விழித்தெழுவேண்டும் என்ற கருத்துப்பட இக்கட்டுரைகள் பிரசார ரீதியாக எழுதப் பெற்றுள்ளன. பெண் அடிமை அதிகரித்த காலப்பகுதியில் வெளியாகிய இக்கட்டுரைகள் வரவேற்கத்தக்கன.

ஆசிரியர் கருத்துக்களின் கீழ் ஆசிச் செய்திகள், சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள், அட்டைப்பட விளக்கங்கள், ஆசிய மாநாடு, நூல் அறிமுகங்கள், போதை ஒழிப்பு, அஞ்சலிகள், புதிய பத்திரிகை வரவுகள் பற்றிய செய்திகள், அரசியல், கிராம அபிவிருத்தி, தமிழ் மொழியின் பெருமை என பல அரிய சிறு கருத்துக் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதழ் - 4 இல் 2 கடிதங்களும், இதழ் - 5 இல் 2 கடிதங்களும் வாசகர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவை கூட சமூகம் சார்பான விடயங்களை பிரச்சினைகளை பேசின.

களனி

க. பரணீதரன்

கிளிநொச்சியில் இருந்து முத்திங்கள் ஏடாக 1973 புரட்டாதி மார்கழியில் “களனி” இதழ் வெளிவர ஆரம்பித்தது. கிளிநொச்சி மக்கள் கலாசாரப் பேரவையின் ஆதரவுடன் “மாவலி” என்ற பெயரில் சஞ்சிகையை வெளியிடத் தீர்மானித்து செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது மலையகத்தில் இருந்து சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களால் “மாவலி” என்னும் மகுடத்தில் சஞ்சிகையொன்று வெளியானது. அதன் காரணத்தால் “களனி” என பெயரை மாற்றி இந்த இதழை வெளியிட்டார்கள்.

“நூறு சிந்தனை மலரட்டும்

நாறும் கீழ்மைகள் தகரட்டும்”

என்னும் மகுட வாசகத்தை நோக்காகக் கொண்டு இவ்விதழ் வெளியானது. “கலை - இலக்கியம் - அறிவு” சார்ந்த இதழாக இது வெளியானது. இதழின் அட்டைப் படத்தில் இலக்கியத்துடன் தொடர்பான வாசகங்களைப் பதிப்பித்தார்கள். உதாரணமாக முதல் இதழில்,

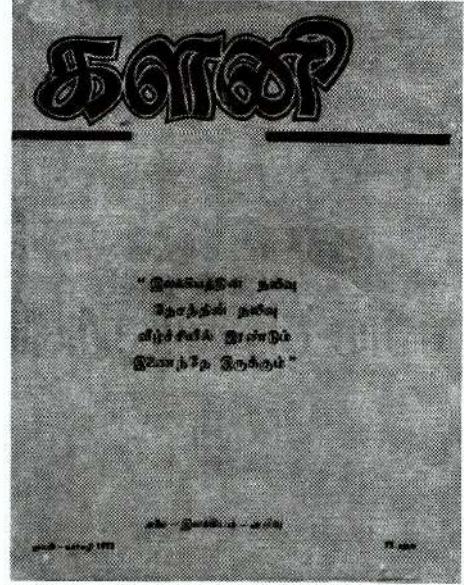
“இலக்கியத்தின் நலிவு, தேசத்தின் நலிவு

வீழ்ச்சியில் இரண்டும் இணைந்தே இருக்கும்”

என்னும் வாசகம் புலப்படுத்தும் உண்மை பலரும் அறிந்ததே.

உழைக்கின்ற மக்களுக்கு சேவை செய்யும் கலை இலக்கிய நோக்கினால் ஒன்றிணைந்த நண்பர்கள் (களினியினர்) இந்த இதழை வெளியிட்டார்கள். நல்லூர் நாவலன் அச்சகத்தில் இவ்விதழ்கள் அச்சச் செய்யப்பட்டன.

உழைக்கும் மக்களின் துயரங்கள், சமூகம் சார்ந்த விடயங்கள், சாதிய வேறுபாடுகள், பண்பாட்டு அம்சங்கள் போன்ற பல விடயங்களைத் தாங்கி கவிதைகள் வெளியாகின. அந்த வகையில் பாலகிரி, ராதேயன், சின்னையா வெங்கட்ராமன், சுபத்திரன், அஜிதா, சிவா, நோசிமின், ஓடை.பொ.துரையசன், அ.யேசுராசா, பொன்.பொன்றாசா, நிந்தவூர் சபாத் அஹமட், கே.கே.தியாகணி, ரா.தியாகலிங்கம், லட்சுமி, கல்லூரான், முத்துக்குமரன், பாலமுனை பாறுக், பேனா மமனோகரன், ஷெல்லிதாசன், வீரராகவன், எழிலமுதன், இளமதி, கோமகன், குமார் தனபால், இறம்பொடை அரத்தினம், நக்கீரரன், செ.மகேந்திரன், அன்புடையன், சிவராசா, வானவரம்பன், இறம்பொடை பத்மநாதன்

போன்றோரின் கவிதைகள் இந்த இதழ்களை அலங்கரித்தன.

செ.கந்தசாமியின் “அம்மா மாறி விட்டாள்”, சசி.கிருஷ்ணமூர்த்தியின் “துயரங்களினூடே ஒரு நிறைவு”, யோ.பெனடிக்கபாலனின் “எனக்குள்ளே ஒரு எரிமலை புகைக்கிறது”, இராஜலஷ்மியின் “கூலி கொடுக்காதவனுக்கு”, சசி.சண்முகரத்தினத்தின் “அடம்பன் கொடியும்”, கிருபாவின் “பேத்திக்குக் கல்யாணம்”, மாவை நித்தியானந்தனின் “பிக்பெக்கற்”, யோகனின் “நல்ல பாடம்”, சாரணியனின் “பனங்கிழங்கு” போன்ற கதைகள் களனியில் வெளியாகின.

சி.சிவசேகரத்தின் “எண்ணெய் நெருக்கடி”, “உணவு நெருக்கடியும் நாமும்” போன்ற பொருளாதாரம் சார்ந்த கட்டுரைகள் முக்கியமானவை.

“ஏன் எழுதுகின்றோம்” என்னும் நீர்வை பொன்னையனின் கட்டுரை எழுத்தாளன் ஏன் எழுதுகின்றான், அவனது மனநிலை என்ன, எழுத்தாளனிடம் இருக்க வேண்டிய பண்புகள், அவனது எழுத்து இயங்கியலின் போக்கு எவ்வாறு அமைய வேண்டும் போன்ற பல விடயங்களை பேசி செல்கின்றது.

கடி ஏறும்புகள் என்னும் யோ. பெனடிக்கபாலனின் குட்டிக்கதை, அ.யேசுராசாவினால் சீன எழுத்தாளரான அய்பங் இனால் எழுதப்பட்ட கவிதையின் மொழிபெயர்ப்பான “சீன நிலத்தின் மீது பனிமழை பெய்கிறது” கவிதை என்பனவும் களினியில் வெளியாகி உள்ளன. டொமினிக் ஜீவாவின் குழறுபடியான கருத்துகள் பலவற்றிற்கு களினியில் பதில்கள் கூறப்பட்டுள்ளதுடன் கேள்விகளும் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. “ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளனின் புதிய கண்டு பிடிப்புகள்” - இதழ் 4 இல், “இலக்கிய வேசைத்தன்ம்” - இதழ் 1 இல் இவ்வாறான கருத்துகள் பதில்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. நகைச்சுவை சார்ந்த சிறு ஜோக்குகளும் சில இதழ்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. பட்டாளி வர்க்கத்திற்கான குரலாக பல படைப்புகள் இச்சஞ்சிகை வழியாக வெளிப்பட்டன. காத்திரமான ஓர் இதழாக களனி வெளியானமை குறிப்பிடத்தக்கது. எத்தனை இதழ்கள் வெளியானது என்பது தொடர்பான தகவல் தெரியவில்லை.

குமரன்

மார்க்சிய சித்தாந்தத்தின் முகம்

■ பாஸ்கரன் சுமன் ■

- ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியிலும் ஈழத்திலிருந்து வெளிவந்த - வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்ற சிற்றிதழ்களுக்கும் கணிசமான பங்குண்டு. அவ்வாறு வெளிவரும் சிற்றிதழ்கள் பெரும்பாலும் கலை, இலக்கிய இதழ் என்ற தளத்தில் நின்றியங்கும் அதேவேளை தமிழர் சிந்தனை விரிவுக்கான ஆக்கங்களையும் தாங்கி வெளிவருகின்றன. இந்நிலையே பல்வேறு இதழ்களைக் கலை, இலக்கிய இதழ் என அறுதியிட்டுக் கூற முடியாத சூழலைத் தோற்றுவித்துள்ளது. மறுமலர்ச்சி, மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி, மகுடம் முதலான ஈழத்துச் சிற்றிதழ்களைக் கூர்ந்துநோக்கும்போது இதனை எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இதழ்கள் பற்றிய கண்ணோட்டமானது அவை கொண்டுள்ள கருத்தியல் பற்றியதாகவும் அமைதல் வேண்டும். ஈழத்திலே வெளிவந்த இதழ்கள் பல அவற்றுக்கென ஒரு கருத்துநிலையை அடிநாதமாய் கொண்டுள்ளன. மறுமலர்ச்சி, மூன்றாவது மனிதன், தாயகம், நந்தலாலா முதலான இதழ்களின் கருத்து நிலைச் சார்பு இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. மார்க்சிய சித்தாந்தத்தைக் கருத்துநிலையாக உள்வாங்கிக் கொண்டு கலை, இலக்கியம், அரசியல், சமூக சிந்தனை, மார்க்சியக் கல்வி முதலானவை சார்ந்த ஆக்கங்கங் களைத் தாங்கி வெளிவந்த குமரன் இதழையும் இந்தப் பின்புலத்திலேயே நோக்குதல் வேண்டும்.

ஈழத்தின் முற்போக்கு எழுத்தாளராக விளங்கிய செ.கணேசலிங்கனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1971 தை முதல் 1990 ஜூன் வரையிலும் வெளிவந்தது (77 இதழ்கள் - இவ்விதழ்கள் யாவும் ஒரு தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளன). கவிதை, சிறுகதை, இலக்கிய விமர்சனம், அரசியற் கட்டுரை, முற்போக்குச் சிந்தனைக் கட்டுரை, மார்க்சிய சித்தாந்த கல்வி, கேள்வி - பதில் ஆகிய ஆக்கங்களைத் தாங்கியதாக வெளிவந்தது.

ஈழத்தின் தீவிர முற்போக்கு எழுத்தாளராக விளங்கிய கணேசலிங்கன் உள்ளடங்கிய குழுவினர் தமது கருத்து நிலைப் பரவலுக்கான ஊடகமாகவும் அக்கருத்துநிலை சார்ந்த ஆக்கங்களுக்குக் களமாகவும் இவ்விதழைத் தொடங்கி நடத்தினார் எனலாம். "குமரன் ஒரு தனிநபரின் கோட்பாடுகளைக் கொண்டதல்ல. தனி நபராகத்தான் இச்சித்தாந்தங்கள் பரப்பப்படுகின்றன என்று கூறுவதும் நம்புவதும் கூட மடைமையாகும். பூஷ்வா ஜனநாயக சுதந்திரத்தில் இவற்றை அச்சில் எழுதிப் பரப்புவதற்கும் எல்லை உண்டு என்பதைச் சாதாரண மார்க்சிச அறிவுபடைத்தோரே அறிந்து கொள்வர். ஆனால், ஒன்றுமட்டும் உறுதியாகக் கூற முடியும். குமரனில் எழுதப்படும் கோட்பாடுகள் உலகெங்கும் வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞானபூர்வமான, பரீட்சிக்கப்பட்டு வெற்றிகண்ட கோட்பாடுகளாகும். இக்கோட்பாடுகள் தேய்ந்துவரும் முதலாளித்துவத் துக்கும் ஏகாதிபத்தியத்தியங்களுக்கும் சாத்தானாகத் தோன்றுவதும் தவிர்க்க முடியாதது (இதழ் - 1 : தனி நபரும் இயக்கங்களும் - மாதவன்) என்ற வாக்குமூலம் இதற்குச் சான்று. இனி, குமரனில் வெளிவந்த படைப்புக்களின் தன்மைபற்றி விரிவாக நோக்கலாம்.

சாருமதி, புதுவை இரத்தினதுரை, சண்முக ராஜா, அக்கினி புத்திரன், இராஜலிங்கம், சுபத்திரன், அன்புடன் முதலானோரின் கவிதைகள் குமரன் இதழை அலங்கரித்தன. மேற்குறித்த கவிஞர்களுள் சாருமதி தவிர ஏனையோர் தொடர்ச்சியாக குமரனில் எழுத வில்லை. குமரனில் வெளிவந்த கவிதைகள் கருத்து நிலைசார் கவிதைகளாக - மார்க்சிய சித்தாந்த வெளிக்குள் நின்றெழுந்த படைப்புகளாக வெளிப்பட விழைந்து, பிரசார வாடையில் மூழ்கி கவித்துவ ஆற்றலை இழந்துவிட்டன. மாதிரிக்காக ஒரு கவிதை இங்கு வழங்கப்படுகின்றது :

புதிய உலகைப் படைத்திருவோம்
 புண்ணியம் அஃதென் றுரைத்திருவோம்
 விதியைச் சொல்லி விழலுரைக்கும்
 வீணர் கொள்கை தகர்த்திருவோம்
 நதியைத் திருப்பி பயிரிடுவோம்
 நாளும் உலகைப் பொசிக்கிடுவோம்
 மதியைக் கெடுக்கும் தனிபுடைமை
 மடியப் புரட்சி செய்திருவோம்
 மொழியைச் சொல்லும் பிளவுகளும்
 மோட்ச ராச்சியக் களவுகளும்
 அழிய வைக்க நாமெழுவோம்
 அனைவரும் சமம் என்றிருவோம்
 .....

உமியை நெல்லெனச் சொல்லிடும்
 உலுத்தர் ஆட்சி அழித்திருவோம்
 இனங்கள் மொழிகள் வேறாக
 இருக்கும் பிரிவுகள் இருந்தாலும்
 உலகில் உழைப்போர் வியரவைகளில்
 உண்டோ வேற்றுமை ஏதுமிங்கே?
 எழுக உழைத்து அலுத்தோரே
 எல்லாம் எவர்க்கும் என்றிட்ட
 பழுதே இல்லாப் புமியொன்றைப்
 படைக்க நாங்கள் துணிந்தெழுவோம்.

(புதிய உலகைப் படைத்திருவோம் - சாரமதி)

குமரனில் சீனக் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்பு
 (ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து) முயற்சி பேனா
 மனோகரனால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. சீன நாடோடிக்
 கதைகள் முதலானவற்றை அறிந்த தமிழ் வாசகர்களுக்கு
 இம் மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஊட்டமளித்திருக்கும்.
 அத்தகைய மொழிபெயர்ப்புகள் குமரனில் தொடராமல்
 போனமை துரதிஷ்டமே. எடுத்துக்காட்டாக பின்வரும்
 கவிதை வழங்கப்படுகிறது :

நாங்கள் கைதிகள் அல்ல
 வர்க்கப் போர்க்களத்தினின்றும்
 கடத்தப்பட்டவர்கள் மட்டுமே
 நாங்கள் கைதிகள் அல்ல
 எங்கள் மீது எந்தக் குற்றத்தையும்
 உறுதிப்படுத்த முடியாது
 எங்கள் மீது இழைக்கப்பட்ட கொடுமை
 எங்கள் நாடிக் குருதியைப்
 பொங்கிப் புரளச் செய்தன
 இரும்புச் சட்டங்கள் சங்கிலிகள்
 உயர்ந்த இருட்டுச் சுவர்கள்
 எங்களைத் தடுத்து நிறுத்தலாம்
 எங்கள் உணர்வுகளை
 அவைகளால் ஒன்றும்
 செய்துவிட முடியாது
 .....

தோல்வியை வெற்றியின் தூண்கள்
 நாம் துணிந்து விட்டோம்
 இறுதி வெற்றி எங்களுக்கே
 தொடர்ந்து போரிடுவதற்காய்
 நாங்கள் எங்களைத்
 திடமாக்கிக் கொள்வோம்
 (செஞ்சிகப்பின் வழியில் - சீன

மூலம் : செங் சின்)

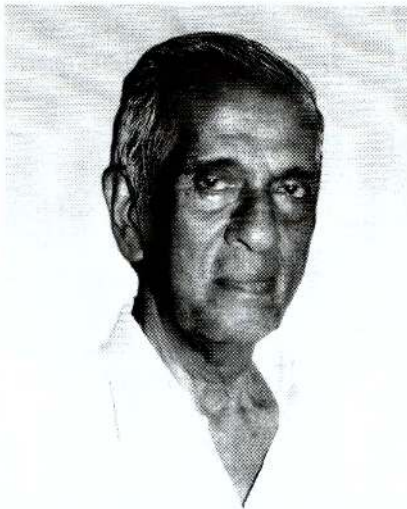
தாம் சிருஷ்டிக்க விரும்பிய

உலகை - விதைக்க விரும்பிய

கருத்துநிலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிறுகதை
 களைக் “குமரன் எழுத்தாளர் குழுவினர்” படைத்தளித்த
 வண்ணமிருந்தனர். செ.கணேசலிங்கன், பெனடிச்
 பாலன், இராஜன், மாதவன், செ.யோகநாதன் முதலா
 னோர் சிறுகதைத்துறையில் தமது கருத்துநிலையைத்
 தாங்கிய படைப்புக்களைத் தந்தனர் (செ.கணேசலிங்க
 புனைபெயர்களிலும் பல்வேறு ஆக்கங்களை
 இவ்விதழில் எழுதினார். இதழில் இடம்பெறும் பெயர்
 களே இக்கட்டுரையிலும் இடம்பெறுகின்றன).
 செ.கணேசலிங்கனின் “பூசாரிகள்”, “சட்டங்கள்
 எங்களுக்கே”, “சமுதாய நீதி”, “ஒரு தாயின் குரல்”, மாத
 வனின் “புதிய சுலோகங்கள்”, “நவீன தொழிற்சாலை
 கள்”, “கொடுமைகள் தாமே அழிவதில்லை”, பெனடிச்
 பாலனின் “சைத்தான்கள்”, “துக்க தினம்”, “இரையாகி
 வந்தோம்”, இராஜனின் “மீண்டும் ஜீப்பு வருகிறது”,
 செ.யோகநாதனின் “நவீன ஏற்றுமதிகள்” முதலான
 கதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. குமரனில் வெளிவந்த
 சிறுகதைகள் எடுத்துரைப்பின் அழகியல்லும் சிறந்து
 விளங்குவன. உருவ உள்ளடக்க முழுமையும்
 கொண்டவை. இந்நிலையில், குமரன் இதழ்ச்
 சிறுகதைகள் யாவும் ஒரு தனியான தொகுதியாக
 வெளிவருதல் காலத்தின் தேவையாகவுள்ளது.

அவ்வப்போது இலக்கிய விமர்சனங்கள்
 இதழ்களை அலங்கரித்தன. அத்தகைய விமர்சனங்கள்
 அவ்விதழ் வரித்துக்கொண்ட கருத்துநிலைக்கு உட்
 பட்ட வகையிலேயே இலக்கியங்களை அணுகியுள்ளன.
 காலங்கள் சாவதில்லை நாவலுக்கு யோ.பெனடிச்
 பாலன், சுகுமார் ஆகியோர் முன்வைத்த விமர்சனங்
 களும் வாடைக்காற்று நாவலுக்கு முன்வைக்கப்பட்ட
 விமர்சனக் குறிப்புகளும் பஞ்சமர் நாவல் குறித்து பெரு
 மாள் முன்வைத்த விமர்சனமும் இவ்வணுகுமுறைக்குத்
 தக்க சான்றுகளாக அமையும். காலங்கள் சாவதில்லை
 நாவலுக்கு முன்வைக்கப்பட்ட விமர்சனத்தின் ஒரு பகுதி
 பின்வருமாறு:

எங்கள் நாட்டு மன்னையும் மனிதரையும்
 சுரண்டிக்கொண்டு போவதற்காக பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய
 வாதிகளால் காலனித்துவ முறையில் அமைக்கப்பட்ட தேயிலைத்
 தோட்டங்களில் முதலாளித்துவ அடக்குமுறைக்கும் சுரண்டலுக்
 கும் உள்ளாகி வாழ்க்கையின் அடிப்படைச் சுகங்களும் மனித
 உரிமைகளும் அற்று நவீன அடிமைகளைப் போல் வாழ்வின்

அதளபாதாளத்தில் உழலும் உழைக்கும்
 மக்களின் வாழ்க்கையைக் களமாகக்
 கொண்டு அம்மக்கள் மத்தியில் பிறந்து
 வளர்ந்து அவர்களின் வாழ்க்கையை
 நன்கறிந்த ஒரு எழுத்தாளனால் எழுதப்பட்ட
 நாவல் என்ற காரணத்தால் ஆவலோடு
 படித்த எனக்கும் பெரும் ஏமாற்றமே
 ஏற்பட்டது. இந்நாவல் ஏகாதிபத்திய சார்பு,
 முதலாளித்துவ சார்பு, வகுப்புுவாத சுரண்டல்
 அமைப்பைப் பாதுகாக்கும் படுபிற்போக்குத்
 தனத்தினை வாசகர் மனதில் ஏற்படுத்தக்
 கூடிய தொழிலாளி வர்க்க விரோத நாவ
 லாகும் (காலங்கள் சாவதில்லை : பாட்டாளி
 வர்க்க நாவலை - யோ.பெனடிப்பாலன்)

செங் கை ஆழியானின்
 வாடைக்காற்று நாவலையும் கேரள

எழுத்தாளர் தகழி எழுதிய செம்மீன் நாவலையும் ஒப் பிட்டு “வாடைக்காற்றும் செம்மீனும்” என்ற கட்டுரையில் விமர்சிக்கும் மாதவன் “கூட்டு மொத்தமாகக் கூறின் வாடைக்காற்று செம்மீன் போலவே பூஷ்வா வர்க்க நலன் பேணும் கதையே தவிர, பாட்டாளியின் வர்க்க எழுச்சியைப் பிரதிபலிக்கும் நாவல்ல” என்று முடிக்கிறார். இந்நாவல் பற்றிய ஓர் குறிப்பு 41ஆம் இதழில் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது :

இலங்கையில் இதுவரை வெளிவந்த நாவல்களில் வாடைக்காற்று நவீனம்போல வேறு எந்த நாவலும் விமர்சிக்கப்படவில்லை. இவ்விமர்சனத்தில் உள்ள புதுமை என்னவெனில் நெடுந்தீவு மீனவ மக்களின் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதாகக் கூறப்படும் இந்நாவலை நெடுந்தீவு மீனவ மக்களே காரசாரமாக விவாதிக்க முன்வந்ததாகும். இவ்விமர்சனத்தில் நெடுந்தீவு புத்திஜீவிகளும் எழுத்தாளர்களும் கூட கலந்துகொண்டனர். இதுதவிர நெடுந்தீவு கலாசார குழு, முற்போக்கு வாலிப இயக்கத்தினர் நாவலை விமர்சித்துத் துண்டுப்பிரசுரமே வெளியிட்டுள்ளனர். அவ்வெளியீட்டில் “நெடுந்தீவு மீனவர் வாழ்க்கையை எந்த ஒரு அம்சத்திலும் பிரதிபலிக்காத இந்நவீனத்தை நெடுந்தீவு மீனவர்களின் வாழ்க்கையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நவீனம் என்று பச்சைப்பொய்யில் விளம்பரமும் செய்கிறார்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு தொழிலாளரைப் பண்பற்றவர் களாகவும் முரடர்களாகவும் காட்டி எழுதப்பட்டிருப்பதையும் கண்டித்துள்ளனர். இனிமேல் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதி மக்களின் வாழ்க்கையை வைத்து யதார்த்தமாக எழுத முனையும் எழுத்தாளர்கள் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். அல்லது “யாவும் கற்பனை” என்ற சொற்றொடரில் முழுகிவிட வேண்டும்.

மேற்படி விமர்சனக் குறிப்புகள் குமரன் இதழின் கருத்துநிலைச் சார்புக்குத் தக்க சான்றுகளாகும். இவ்விமர்சனங்கள் குணம் நாடிச் குற்றமும் நாடிய விமர்சனக் கருத்துகளா அல்லது நக்கீரரது விமர்சனப் பாங்கானதா என்ற ஆய்வு ஒருபுறமிருக்க, ஆக்கபூர்வமான - தமது கருத்துநிலை நின்ற - காரசாரமான இத்தகைய விமர்சனத்தால் ஈழத்து இலக்கியம் வளம் பெற்றது என்பதை மறுப்பாரிலர். குணம் நாடி, மிக்க சொல்லி உறவு மேம்படுத்தும் இன்றைய இலக்கிய விமர்சகர்கள் ஈழத்து இதழ்களின் பயணங்களை நன்கறிந்து செயற்படுவது ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு ஊட்டம் சேர்க்கும்.

குமரன் இதழின் பெரும்பகுதியை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டவை கட்டுரை ஆக்கங்களே. அக் கட்டுரைகள் பல்வேறு பொருண்மைகளை உள்ளடக்கியிருந்தன. அவற்றைக் கீழ்வரும் பாகுபாட்டுக்குள் வைத்து நோக்கலாம் : 1. மார்க்சிய சித்தாந்தக் கல்வியை வழங்குதல், 2. சமகால இலங்கை அரசியல், பொருளாதாரப் போக்கை மார்க்சிய சித்தாந்தத்தின் வழி அணுகுதல், 3. கலை, இலக்கியங்களை மார்க்சிய பின்புலத்தில் வாசிப்புச் செய்தல், 4. மார்க்சிய சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் மேற்குலக நாடுகளின் வரலாற்றையும் சமகால நிலையையும் முன்வைத்தல்

மார்க்சியம் - விடுதலையின் இலக்கணம் (மாதவன்), கூலி - உழைப்பு - மூலதனம் (தியாகு), மார்க்சிய அரசியற் பொருளாதாரத்தின் இயல்பும் இலக்கும், மார்க்சின் மூன்று நூல்கள் (அ.வரதராஜப் பெருமாள்), முதலாளித்துவத்தின் தோற்றமும்

வளர்ச்சியும் (அ.வரதராஜப் பெருமாள்) முதலான கட்டுரைகள் மார்க்சிய சிந்தனைகளை எளிதுபடுத்தி வழங்குவனவாக விளங்குகின்றன. குமரன் குறிப்புகள் என இதழாசிரியர் வரைந்த குறிப்புகள் பலவற்றில் இளைஞர்கள் மார்க்சிசத்தைச் சரிவர புரிந்துகொள்ள வேண்டும் எனவும் மார்க்சிசம் (இக்கட்டுரைகள்) குறித்த சந்தேகங்களைத் தொடர்புகொண்டு தெளிந்து கொள்ளலாம் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது. குமரன் குழுவின் சமூக மாற்றத்துக்கான - செயல்வடிவத்துக்கான கருவியாக பேனாவை நம்பிச் செயற்பட்டனர் என்பது அக்குறிப்புகளால் புலனாகும்.

நவீன படைப்பிலக்கியத்தில் மார்க்சியத்தின் தாக்கம் (செயோகநாதன்), கவிஞர் கண்ணதாசன் - ஒரு மதிப்பீடு (த.ச.இராசாமணி), கலை இலக்கியத்தின் நோக்கங்களும் பணியும் (மாதவன்), கலையும் சமுதாயமும் (செ.கணேசலிங்கன்), பாரதி யார்? (த.ச.இராசாமணி) ஆகிய கட்டுரைகள் தொடர்கட்டுரைகளாக குமரனில் வெளிவந்தன. மார்க்சம் கலை இலக்கியமும் (மாதவன்), கடுதாசி மல்லிகை (மல்லிகை இதழ் பற்றிய விமர்சனம்), கலை இலக்கியமும் மனிதாபிமானமும் முதலான கட்டுரைகளும் தொடர்கட்டுரைகளாக அல்லாது வெளிவந்தன. இலக்கியத்தை மார்க்சிய சித்தாந்தத்தின் வழியாகப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியாக இவை அமைந்தன. இலக்கியத்தை மார்க்சிய அணுகுமுறையில் அணுகிய மேற்படி கட்டுரைகள் ஒரு தொகுதியாக வெளிவருதல் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்குப் பயன்தரும் (கலையும் சமுதாயமும் எனும் செ.கணேசலிங்கனின் கட்டுரைத் தொகுதி மாத்திரம் நூலாக வெளிவந்துள்ளது).

இவை தவிர முன்னர் குறிப்பிட்ட பொருண்மைகளில் பல கட்டுரைகள் குமரன் இதழ்களில் வெளிவந்தன. அவை பற்றிய பார்வை கட்டுரையின் நீட்சி கருதி தவிர்க்கப்படுகிறது. குமரனில் வெளிவந்துள்ள கட்டுரைகள் யாவற்றையும் ஒருசேர நோக்கும்போது, புரிந்துகொள்ளச் சிக்கலான பிரச்சினைகளையும் நம்மை ஆட்படுத்தித் தம்வசம் ஈர்த்துவைத்துள்ள முதலாளித்துவ மனோபாவங்களையும் தந்திரோபாயங்களையும் எளிய நடையில் தோலுரித்துக் காட்டியமையே குமரன் கட்டுரைகள் பெற்ற வெற்றி எனலாம். குமரன் இதழ் வரித்துக்கொண்ட கோட்பாடு “அதீதீவிர இடதுசாரிச் சிந்தனைப் போக்கு” என்ற கருத்து சமகால இலக்கிய உலகில் எழுப்பப்பட இதுவே காரணமாகும்.

“நீங்கள் காலை இளம் சூரியன் போன்றவர்கள். உலகம் உங்களுடையது. இலங்கையின் எதிர்காலம் உங்களுக்கு உரியது. உங்களது நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் குமரன் வெளிவருகிறான். அவனது உருவம் எளிமையானது, ஆடம்பரமற்றது. எம் நாட்டுக் குழந்தைகள் போலவே அவன் காட்சியளிப்பான். அக்கிரமம், அதிகாரம், அநீதியைக் கண்டு அவன் கொதித்தெழுவான். நீதிக்கும் நேர்மைக்குமாக அவன் வேலெடுப்பான்” என்ற பிரகடனத்தோடு குமரனின் முதல் இதழ் வெளிவந்தது. அந்தப் பிரகடனம் பொய்த்துவிடவில்லை. குமரனின் ஆக்கங்கள் யாவும் அந்தப் பிரகடனத்தை நினைவூட்டக்கூடியன. ●

இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றுப் பதிவாக “சுடர்”

■ திருமதி நூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ் ■

அறிமுகம்:

காலத்தின் தேவைக்கேற்ப தோற்றம் பெறுகின்ற சஞ்சிகைகள் தம் நோக்கத்திற்கேற்ப விடயங்களைப் பிரசுரிப்பது வழக்கம். விதி விலக்குகள் உள்ளபோதிலும் சஞ்சிகைகளின் ஆயுட்காலம் பெரும்பாலும் குறைவானதாகும். இதற்குப் பல காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. பொருளாதாரப் பிரச்சினை மிக முக்கிய காரணியாகும். இதைவிட அரசியல் காரணங்களும் ஒரு சஞ்சிகையின் தொடர் வரவில் செல்வாக்குச் செலுத்துவதைக் காணலாம். எவ்வாறிருப்பினும் பொதுவாக சஞ்சிகைகள் அவை எழுந்த காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் சிலவேளை அவை நிறுத்தப்பட்ட அல்லது நின்றுபோன நிலையிலும் கவனத்திற்கும் கணிப்பிற்கும் உரியனவான சிறப்பினைப் பெறுவதுமுண்டு.

இத்தகைய சஞ்சிகைகள் இலங்கையில் மிகச் சிலவே. அத்தகையவற்றுள் “சுடர்” சஞ்சிகைக்கு சிறப்பானதோர் இடமுண்டு. கலை இலக்கிய அரசியல் பங்களிப்பினை அச்சஞ்சிகை வழங்கியது. கலை இலக்கியப் பங்களிப்பிற்கும் அப்பால் அது வெளிவந்த குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக குறிப்பாக அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் குரலாக அது ஒலித்தமையும் கூட இதற்குக் காரணமாகலாம். இலங்கைத் தமிழ்ச் சஞ்சிகை பற்றிக் குறிப்பிடுவோர் அல்லது ஆராய்வோர் இச்சஞ்சிகை பற்றி மிகச் சுருக்கமாகவே தம் எழுத்துக்களிற் பதிவு செய்துள்ளமையைக் காணலாம். இப்பின்னணியில் இச்சஞ்சிகை பற்றிய குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வொன்றினை முதன் முதலாக வெளிக் கொணரும் நோக்குடையதாக இக் கட்டுரை அமைகின்றது.

'சுடர்' சஞ்சிகை:

சுதந்திரன் வெளியீடாக 194 ஏ, பண்டார நாயக்க வீதி, கொழும்பு - 12 என்பதனை தொடர்பு

முகவரியாகக் கொண்டு 1975ஆம் வருடம் சித்திரை மாதம் தொடக்கம் 1983ஆம் வருடம் ஆனி - ஆடி மாதம் வரை “சுடர்” சஞ்சிகை இலங்கையில் வெளிவந்தது. ஆரம்பத்தில் இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக கோவை மகேசன் கடமையாற்றினார். பின்னர் காசி ஆனந்தன், சட்டத்தரணி கரிகாலன் முதலானோரும் ஆசிரியர் களாகக் கடமையாற்றியிருந்தனர். மாதாந்த சஞ்சிகையாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சஞ்சிகை தவிர்க்க முடியாத சில காரணங்களால் இடைக்கிடை மாதமிருமுறையும் வெளிவந்திருந்தது. குறிப்பிட்ட காலப் பகுதிக்குள் எண்பத்தாறு இதழ்கள் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சஞ்சிகை ஒன்றின் விலை ஒரு ரூபாவாக இருந்தது. 1980இல் ஒரு ரூபா ஐம்பது சதமாகக் காணப்பட்டது. ஒவ்வொரு சஞ்சிகையும் சுமார் 32 பக்கங்களை யுடையது. கட்டுரைகள் (விமர்சனக் கட்டுரைகள், பயணக் கட்டுரைகள்), கவிதைகள், செவ்விகள், தொடர் கதைகள், குட்டிக் கதைகள், உருவக் கதைகள், சிறு கதைகள், குறுநாவல், மாதர் சுடர், வைத்தியம், நகைச் சுவைத் துணுக்குகள், அரசியல் மேடை, இலக்கியச் சந்திப்புக்கள், இலக்கியச் சர்ச்சைகள், இலக்கியச் செய்திகள் முதலான பல்வேறு அம்சங்கள் இச்சஞ்சிகையில் இடம்பிடித்திருந்தன.

“சுடர்”ன் முதலாவது இதழில் பாரதியின் பின்வரும் கவிதை மகுட வாசகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

“சொல்லடி சிவசக்தி எணைச்
சுடர்மிகு அறிவுடன் படைத்து விட்டாய்
வல்லமை தாராயோ இந்த
மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே”

தமிழன்னைக்குக் காணிக்கையாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கும் இச்சஞ்சிகையின் நோக்கம் குறித்து அவ்விதழில் அதன் ஆசிரியர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இருண்டு கிடக்கும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு ஒளி தரும் சுடராக - தீமையும் கொடுமையும் அதர்மமும் எங்கு நிகழ்ந்தாலும் அவற்றைச் சுட்டெரிக்கும் தர்மச் சுடராக - அறியாமையையும் அஞ்சுணத்தையும் அழிக்கும் சுடராக “சுடர்” உங்கள் ஆதரவுடன் சுடர் விட்டொளிர் போகிறது.

சுடர் முற்றுமுழுதாக ஓர் கலை இலக்கிய ஏடாகவே இருக்கும். அதேவேளையில் முழுத் தமிழினத்தையும் தமிழ் ஈழ நாட்டையும் பாதிக்கின்ற பிரச்சினைகளில் தன்னுடைய கருத்தை அவ்வப்போது ஆணித்தரமாக சொல்லவும் அது தயங்காது.”

மேற்குறித்த நோக்கத்திற்கேற்பவே இச்சஞ்சிகை கலை - இலக்கிய - அரசியல் அம்சங்களைத் தாங்கி குறிப்பிட்ட காலத்தின் குரலாக வெளிவந்தது.

சிறுகதைகள்:

86 இதழ்களில் சிறுகதை, குட்டிக்கதை, மணிக்கதை, உருவக்கதை, குறுங்கதை என்னும் தலைப்பு களின் கீழ் ஏறத்தாழ 310 கதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுள் சிறுகதைகள் 255 ஆகும். இந்த எண்ணிக்கை எட்டு வருட சுடர் சஞ்சிகை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஒரு இதழில் மூன்று தொடக்கம் நான்கு வரையிலான சிறுகதைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. கட்டுரை, கவிதை என்பவற்றைவிட சிறுகதைகள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருந்தமைக்கு சம கால நிகழ்வுகளுக்கான பதிவுகளுக்கு அக்குறிப்பிட்ட கால எழுத்தாளர்கள் சிறுகதை வடிவத்தைத் தெரிவு செய்தமையும், கதைகளுக்கான ஊக்குவிப்புகளை இச்சஞ்சிகை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருந்தமையும் காரணங்களாக அமைந்திருந்தன. கதைகள் பெரும்பாலும் இலங்கைத் தமிழரின் இன்னல்கள், இனங்களுக்கிடையேயான பூசல், தமிழ் மக்களிடையே காணப்படும் சாதிப் பிரச்சினை, இன ஒற்றுமை, காதல், தமிழர் வரலாறு ஆகியவற்றைக் கருப்பொருள்களாகக் கொண்டிருந்தன.

உதாரணமாக:

மயில்வாகனம் எழுதிய சொத்தி (சுடர்: வைகாசி 1975) என்னும் கதை 1958ஆம் ஆண்டுக் கலவரத்தை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டது. வடகோவை தி. வரதராஜனின் குனியம் (சுடர்: ஆவணி 1975) என்னும் கதை தரப்படுத்தல் காரணமாக பல்கலைக்கழக அனுமதி மறுக்கப்பட்ட தமிழ் இளைஞர்கள் பற்றிய கதையாகும். இவரது ஒரு மலர் உரமாகிறது என்னும் கதை காதலைத் துறந்து தமிழர் உரிமைப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டு சிறை செல்லும் ஒரு இளைஞனின் கதையைக் கூறுகிறது. காவலூர் எஸ். ஜெகநாதனின் புத்தனின் ஊர்வலம் முடிகின்றது என்னும் கதை தமிழ் மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட இனவன்முறைகள் குறித்துப் பேசுகின்றது. யானை மீதமர்ந்து ஊர்வலம் போகும் புத்தரின் உருவச்சிலை இவற்றை அவதானித்துச் செல்வதாகவும் இக்காட்சிகளால் மனமுடைந்து ஊர்வலத்தை நிறுத்தி கொடுமை செய்வோர்க்கு பாடம் புகட்டுவதாகவும் கதை முடிகிறது. வரதரின் இனி ஒரு புதுயுகம் பிறக்கும் என்னும் கதை (சுடர்: சித்திரை 1977) 1974இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டின்போது வன்முறைகளால் தமிழர் கொல்லப்

பட்ட நிகழ்வை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டது. இத்தகைய கதைகளின் இறுதியில் வழக்கமாக எழுதப்படும் யாவும் கற்பனை என்னும் வாசகத்திற்குப் பதிலாக யாவும் கற்பனை அல்ல, உண்மை கலந்த கற்பனை என்பன போன்ற வாசகங்கள் எழுதப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

திருமலை சுந்தாவின் அவர்கள் தப்பி விட்டார்கள் (சுடர்: ஆனி 1975) என்னும் கதை சிங்கள - முஸ்லிம் மக்களிடையே ஏற்பட்ட முறுகல் நிலையைச் சித்திரித்துள்ளது.

வல்வை ந. அனந்தராஜின் அந்தச் சுவடுகள் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன என்னும் கதை தமிழரிடையே காணப்படும் சாதிப்பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்ட கதையாகும். தாமரைச்செல்வியின் அக்கினி மலர்கள் (சுடர்: புரட்டாதி 1979) என்னும் கதையும் இத்தகையதொன்றே.

அனலை ஆறு இராசேந்திரத்தின் தெய்வ மலர்கள் என்னும் கதை சங்கிலி மன்னனின் போர் வெற்றி குறித்த கதையாகும்.

பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சில பிரச்சினைகள் குறித்தவனாகவும் சில கதைகள் எழுதப்பட்டன. சீதனம், கணவனால் துன்புறுத்தப்படல், பாரம்பரிய வாழ்விற்கான நிர்ப்பந்தம், அதை மீறுதல் முதலான விடயங்களை இக்கதைகளிற் காணலாம். மேலும் மலையக மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் குறித்தும் சில கதைகள் வெளிவந்தன. பண்டாரவளை அன்புச்செல்வனின் பழுத் துவிட்ட போது (சுடர்: 1977 மாசி), எஸ்.கே.சுப்பையாவின் கள்ளத்தோணிகள் (சுடர்: 1975 ஆவணி), காவலூர் எஸ். ஜெகநாதனின் புதிய துரையும் பழைய துரைத்தனமும் (சுடர்: 1977 ஆடி) ஆகியவற்றை இதற்கு உதாரணங்களாகக் கூறலாம்.

இவற்றைவிட பொதுவாக சமூகச்சீர்கேடுகளை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் சில கதைகள் அமைந்திருந்தன. இத்தகைய கதைகளை எழுதியோருள் பொ.சண்முகநாதன், கறுவாக்கேணி முத்து மாதவன், வ.அ. இராசரத்தினம், ஆரையம்பதி ஆ. தங்கராசா, செ.குணரத்தினம், புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன், க.தி. சம்பந்தன், கந்தவனம் குமாரசுவாமி, கே.என்.நடராஜன், கல்முனை சங்கரப்பிள்ளை, கே.எஸ்.ஆனந்தன், உதயணன், மருதமுனை ஏ.எம்.ஏ.அலீஸ், எஸ்.எல்.எம். ஹனிபா, திக்வல்லை கமால், நௌஷாத், ஏ.கே.எம். நியாஸ், மருதூர் வாணன், எம்.ஐ.எம். முஸ்லிம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

ந.பாலேஸ்வரி, லலிதாம்பிகை இரத்தினசாமி, செல்வி, கனகா, தமிழ்ப்பிரியா(எம்.புஸ்பராணி), தாமரைச்செல்வி, லலிதாப்பிரியா, செல்வி மௌனா, சந்திரா அரசக்கோன், கோகிலா மகேந்திரன், பரந்தன் கலைப் புஸ்பா, ஊரேழு கமலா, இந்திராணி தாமோதரம்பிள்ளை முதலான பெண் எழுத்தாளர்களின் காத்திரமான கதைகளை இச்சஞ்சிகையின் இதழ்களிற் காணலாம். தமிழ்ப்பிரியாவின் பெருமைகள்(சுடர்: பங்குனி 1979), ந.பாலேஸ்வரியின் ஒரு டாக்டரின் மகன் விவசாயி ஆகின்றான் (சுடர்: தை 1976), தாமரைச் செல்வியின் இந்த பறவைகளுக்கு சிறகுகள் இல்லை

(சுடர்: சித்திரை 1982), கோகிலா மகேந்திரனின் குரூர ரசனைகள்(சுடர்: ஆனி 1980), சந்திரா அரசுக்கோனின் ஓர் ஒற்றைக் குயிலின் அலறல் (சுடர்: வைகாசி 1980) அருண் விஜயராணியின் ஆத்மாவின் தைரியம் (சுடர்: மார்கழி 1980) ஆகிய சிறுகதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

குறுநாவல்:

தமிழ்ப்பிரியாவின் வீணையில் எழும் ராகங்கள் (சுடர்: ஆனி 1979) என்பதை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

உருவகக் கதைகள்:

உருவகக் கதைகள் பெரும்பாலும் இலங்கைத் தமிழரின் பிரச்சினைகளையே மையமாகக் கொண்ட மைந்திருந்தன. அத்துடன் சமூக நிலைமைகளும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டன. முருகுவின் வெள்ளைக் கொக்கின் கேள்வி (சுடர்: வைகாசி 1980), செ.குணரத்தினத்தின் தண்டனை (சுடர்: பங்குனி 1980), எம்.ஐ.எம். முஸ்மில்லின் தத்துவம் (சுடர்: ஆடி 1977), வாகரை வாணனின் நாணலும் நாவலும் (சுடர்: ஐப்பசி 1979) ஆகியன அவற்றுட் சிலவாகும்.

குறுங்கதைகள்:

ஒரு பக்கத்தில் 4 - 5 குறுங்கதைகள் இடம் பெறும். உதாரணமாக வ.அ.இராசரத்தினம் எழுதிய சன்மானம், யதார்த்தம், அஹிம்சை, பசி, கர்மயோகி ஆகிய ஐந்து கதைகள் 1975 வைகாசி இதழில் வெளி வந்தன. சன்மானம் என்னும் கதை வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“ஏதாவது உத்தியோகம் கொடுக்காமென்றால் அவரிடம் கல்வித் தகைமைகள் இல்லையே”

“வேறு பதவிகள் கொடுக்க நிர்வாகத் திறமையும் அவரிடம் கிடையாதே”

சின்தித் துத் தன்னுள் மறுகிய அரசியல்வாதி கடைசியாகத் தன்

ஆதரவாளரைச் சமாதான நீதவானாகச் சிபார்சு செய்தார்.

முக்கோணக் கதை:

ஒரு கதையை ஒருவர் ஆரம்பிக்க மற்றையவர் அதைத் தொடர முன்றாமவர் அக்கதையை முடித்த வைப்பார்.

உதாரணம்:

ஆழமில்லா அத்திவாரங்கள் (சுடர்: சித்திரை 1980) என்னும் சிறுகதையினை தமிழ்ப்பிரியா ஆரம்பிக்க முத்து குணரத்தினம் அதைத் தொடர செ.குணரத்தினம் கதையை முடித்த வைத்தார்.

ஒரு கோபுரமும் சில சருகுகளும் (சுடர்: புரட்டாதி 1980) என்னும் கதையை ஆனந்தி ஆரம்பிக்க துரைராஜா மனோகரன் தொடர காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன் முடித்து வைத்தார்.

முக்கோணக் குறுநாவல்:

நெஞ்சங்கள் இக் குறுநாவலை தமிழ்ப்புதல்வி, ஏ.எம்.எம்.ஏ.ரசீத், தமிழ்பித்தன் ஆகியோர் எழுதினர்..

ஐங்கோணக்குறுநாவல்

ஐவர் சேர்ந்து எழுதியது. உதாரணம் : ஆத்மாவின் தாகங்கள்

கோகிலா மகேந்திரன், விஜயராணி, ஸ்ரீ ரஞ்சனி, இந்திராணி தாமோதரம்பிள்ளை, மாவை பாரதி ஆகிய ஐந்து பெண்கள் சேர்ந்து எழுதிய கதை.

இருவர் எழுதும் சிறுகதை:

உதாரணம்:

முற்றுப் புள்ளி இதனை புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன், கோகிலா மகேந்திரன் ஆகிய இருவரும் எழுதினர்.

கவிதைகள்:

150இற்கு மேற்பட்ட கவிதைகள் இச்சஞ்சிகையின் இடம்பெற்றுள்ளன. காசி ஆனந்தன், வீ.சீத்தா ராமன், சுரதா, ஜீவா ஜீவரத்தினம், பாண்டியூரான், அக்கரைச்சக்தி, கோப்பாய் சிவம், செ.சிவானந்த தேவன், நாவண்ணன், புதுவை இரத்தினதுரை, அ.கௌரிதாசன், நிலா தமிழின்தாசன், தாமரைத் தீவான், ஆனந்தி நடராசா, பதுளை இராகுலன், திமிலைக்கண்ணன், கமலினி முத்துலிங்கம், கண மகேஸ்வரன், மருதூர் வாணன், புரட்சி பாலன், வாகரை வாணன், அண்ணா தாசன் (கி.துரைராசசிங்கம்), அன்புமணி, செ.குணரத்தினம், ஏ.எம்.பாறுாக்க, அம்பிளாந்துறை அரியம் முதலான பலரது கவிதைகள் இச் சஞ்சிகையில் இடம் பெற்றுள்ளன. சிறுகதைகளின் உள்ளடக்கத்திற்கொப்பவே கவிதைகளிலும் கருப்பொருள்கள் கையாளப் பட்டுள்ளன.

உதாரணம்:

காவலூரானின் ஊதடா சங்கு (சித்திரை 1979) என்னும் கவிதை விடுதலையுணர்வு தொடர்பானது. காசி ஆனந்தனின் பின்வரும் கவிதையும் (சுடர்: வைகாசி 1979) தமிழ் உணர்வு தொடர்பானது.

“பட்டினி கிடந்து பசியால் மெலிந்து

பாழ்பட நேர்ந்தாலும் - என்றன்

கட்டுடல் வளைந்து கைகால் தளர்ந்து

கவலை மிகுந்தாலும் - வாழ்வு

கெட்டு நடுத்தெரு வோடுகிடந்து

கீழ்நிலை யுற்றாலும் - மன்னர்

தொட்டு வளர்த்த தமிழ்களின் துயர்

துடைக்க மறப்பேனா?”

செ.குணரத்தினத்தின் ஹைக் கோட்டில் நிற்கிறார்கள் (சுடர்: கார்த்திகை 1979) என்னும் பின்வரும் கவிதை சமூக நிலையைப் பிரதிபலித்துள்ளது.

கந்தன் விதானையார் கணேசன் பொலிஸ்காரர்

சுந்தரம் கள்வனென்று சொல்லி விளையாடும்

பிள்ளைகளைப் பார்த்து பொறுக்க முடியாமல்

சுந்தரத்தின் தாயார் சொன்னமமா கோபித்து

“எந்தன் மகன்தானா எந்நாளும் உங்களுக்கு

கள்வனென்று கேட்ட காரணத்தால் சண்டை முற்றி

கைகட்டிப் பெற்றோர்கள்

ஹைக்கோட்டில் நிற்கின்றார்

பிள்ளைகளின் விளையாட்டைப் பெரிதுபடுத்தியதால் உள்ளதெல்லாம் விற்று உருக்குலைந்த நிலையினிலே பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள் படுத்துன்பம் அறியாத பிள்ளைகள் மறுபடியும் பாழ்வளவில் கூடிநின்று "கள்வனெ"ன்று சுந்தரத்தை கலைத்து விளையாடி துள்ளிக் குதித்து துயர் மறந்து சிரித்திருக்க

கைகட்டிப் பெற்றோர்கள்
ஹைக்கோட்டில் நிற்கின்றார்

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும் உள்ளன.

லோங்ஸ்டன் "ஹியூஸ்(அமெரிக்கா) எழுதிய கவிதையை நதியைப் பாடும் நீக்ரோப் பாணன் என்னும் தலைப்பிலும் நிரலாவின் (இந்தய)க் கவிதையை கல்லுடைக்கின்றார் என்னும் தலைப்பிலும் தீ. சிவலிங்கம் மொழிபெயர்த்துள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம். (சுடர்: ஜப்பசி 1977))

குறுங்காவியங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. அனலை இராசேந்திரத்தின் காவியமானவள், வாகரை வாணனின் ஒரு பெண்ணின் கதை ஆகியவற்றை இதற்கு உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

கட்டுரைகள்:

ஏறத்தாழ 45 கட்டுரைகள் மொத்தமாக இடம் பெற்றுள்ளன. நூல் விமர்சனம், அனுபவப் பகிர்வு, இலக்கியம், எழுத்தாளர், பயணம் என்னும் பிரிவுகளுக்குள் இவற்றை அடக்கலாம்.

வாகரை வாணனின் தமிழ்ப்பாவை பற்றி அன்புநெஞ்சனும், மெற்றாஸ்மெயிலின் வன்னிவள நாட்டுப்பாடல்கள் பற்றி தாழை செல்வநாயகமும் வ.அ. இராசரத்தினத்தின் ஒரு காவியம் நிறைவு பெறுகிறது என்பது பற்றி சாலை இளந்திரையனும் எழுதிய கட்டுரைகள் நூல் விமர்சனமாக அமைப்பவை.

காசி ஆனந்தன் தொடராக எழுதிய சிறைச் சாலை இனிக்கும் என்னும் கட்டுரை அவர் சிறைவாசம் அனுபவித்த காலத்தில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையாகும்.

இது அவரது அனுபவப் பகிர்வாக இருக்கும் அதேவேளை 1970களில் தமிழ் மக்கள் எதிர் கொண்ட இன்னல்களையும் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

உதயகவியின் நீலாவணன் தமிழ்ப்பற்று, கலா மோகனின் சிந்தை கவரும் சித்தர் பாடல்கள் (சுடர்: ஆடி 1979), பொ.சண்முகநாதனின் ஈழத்து நகைச் சுவை நாவல்கள், பொன் பூலோகசிங்கத்தின் தமிழர் பண்பாட்டில் சங்கு, எஸ்.அகஸ்தியரின் ஒரு நூற்றாண்டின் இரு தமிழ் நாவல்கள் (சுடர்:தை 1981) என்பன இலக்கியக் கட்டுரைகள். கோவை மகேசன் தொடராக எழுதிய தமிழக நினைவுகள் பயணக் கட்டுரையாகும்.

பொன்.பூலோகசிங்கத்தின்

ஒளவையாரும் சிறில் மத்தியூவும் (சுடர்: ஆனி 1979) என்னும் கட்டுரை அரசியல் விமர்சனக் கட்டுரையாகும்.

செவ்விகள்:

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றுள்ள செவ்விகள் இரு வகையினவாக நோக்கப்படத்தக்கன.

அ) எழுத்தாளர்களையும் அறிஞர்களையும் பேட்டி கண்டமை.

இது கண்டோம் கருத்தறிந்தோம் என்னும் பகுதித் தலைப்பில் வெளிவந்தது. இரசிகமணி கனக செந்திநாதன், வி.பி கணேசன், நாவலாசிரியர் அருள் சுப்பிரமணியம், சி.வி. வேலுப்பிள்ளை, யாழ்ப்பாணத்தில் உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தை ஸ்தாபித்த இரா.கனகரத்தினம் ஆகியோரைப் பேட்டி கண்டமையை இதற்கு உதாரணங்களாகக் கூறலாம்.

ஆ) சாதாரண மக்களைப் பேட்டி கண்டமை. இது திருவாளர் பொதுசனம் என்னும் பகுதியினூடாக அமைந்திருந்தது. இதனூடாக சாதாரண மக்களது வாழ்க்கை அனுபவங்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பிட்டபல சிகையலங்காரத் தொழிலாளியான கட்டையன் மெய்யன் கறுப்பையா, திருகோணமலை தள்ளுவண்டி கரீம் நானா, கீரிமலைக் கேணியின் காவலாளர் கதிர்காழி சின்னத்துரை ஆகியோரின் பேட்டிகளை இதற்கு உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

இதைத்தவிர எழுத்தாளர்கள் பரஸ்பரம் சந்தித்துக் கொள்ளும் வகையில் இச் சஞ்சிகையில் இலக்கியச் சந்திப்பு என்னும் பகுதி வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. சில்லையூர் செல்வராஜன் - காவலூர் எஸ்.ஜெகநாதன் : ரீ. பாக்கியநாயகம் - திமிலைத் துமிலன்: குறமகள் (வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்) - தமிழ்ப்பிரியா (எம்.புஸ்பராணி) : தமிழ்ப்பிரியா - தாமரைச்செல்வி ஆகியோரின் பரஸ்பர சந்திப்பு உரையாடல்களை இதற்கு உதாரணங்களாகக் கூறலாம்.

இலக்கிய சர்ச்சைகள்:

பாரதியின் பாட்டு வடிவங்கள் தொடர்பாக சாலை இளந்திரையனுக்கும் எம்.ஏ.நுஃமானுக்கும் இடையே நடைபெற்ற வாதங்களைக் கூறலாம். 1977 சித்திரை தொடக்கம் சில இதழ்களில் இது வெளிவந்தது.

மக்கள் பிரச்சினைகள்:

சுடரில் இப்பகுதியும் இடம்பெற்றுள்ளது. இப்பகுதியில் பொது மக்கள் அரசிடமிருந்தோ, பொது நிறுவனங்களிடமிருந்தோ தாங்கள் படும் தொல்லைகளை தகுந்த ஆதாரங்களுடன் எழுதி அனுப்புவதற்காக உருவாக்கப்பட்டது.

ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் சமகால அரசியல் பிரச்சினைகளை

மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டன. இத்துடன் கோவை குறிப்புகள் என்ற பகுதியில் சம கால சமூகப் பிரச்சினைகள் குறித்தும் எழுதப்பட்டன.

மதிப்பீடு:

இலங்கையின் வரலாற்றில் நெருக்கடிகளும் இடர்களும் இடம்பெற்ற ஒரு காலத்தில் 1975 தொடக்கம் 1983 ஆடி மாதம் வரை இச்சஞ்சிகை மாத மொரு முறை வெளிவந்தது. இன்றைய நிலையில் விதந்து பேசப்படும் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கவிஞர்கள் பலருக்கு சுடர் அன்றைய கால கட்டத்தில் களமாக இருந்திருக்கின்றது. தமிழ்ப்பிரியா, கோகிலா மகேந்திரன், ந.பாலேஸ்வரி, தாமரைச்செல்வி முதலான பெண் எழுத்தாளர்களையும் வ.அ. இராசரத்தினம், செ.குணரத்தினம், காசி ஆனந்தன், கோப்பாய் சிவம், காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன், பாண்டியூரன், எஸ்.எல்.எம்.ஹனிபா, அன்புமணி, ஈழவேந்தன், மருதுார் வாணன், திருமலை சுந்தா போன்றோரையும் உதாரணங்களாகக் கூறமுடியும்.

இது தொடர்பில் கோகிலா மகேந்திரனின் பின்வரும் கருத்தினையும் இவ்விடத்தில் பதிவு செய்வது பொருத்தமானதாக இருக்கும். 1980இல் (ஆனி மாதம்) சுடர் சிறுகதைப் போட்டி நாடளாவிய ரீதியில் நடத்தப்பட்டபோது மொத்தமாகக் கிடைக்கப்பெற்ற 74 கதைகளுள் மூன்றாவது பரிசினை (50 ரூபா) தான் எழுதிய “முரண்பாடுகளின் அறுவடை” என்னும் சிறுகதைக்காக கோகிலா மகேந்திரன் பெற்றார். அதற்காக சுடர் அவரை வாழ்த்தியபோது அதன் ஆசிரியருக்கு அவர் எழுதிய கடிதத்தின் ஒரு பகுதி 1980 மார்ச்சு இதழில் குறித்த அவரது கதையுள் பிரசுரமாகியிருந்தது. அதில் வருமாறு அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“எனக்குப் பரிசு கிடைத்தமையையிட்டு

எனக்கென்ன பெருமை?

நீங்களே ஊட்டி வளர்த்த பிள்ளைக்கு

நீங்களே பரிசும் கொடுத்து மகிழ்கிறீர்கள்.”

என தன் வளர்ச்சிக்கு சுடர் உதவியமையை நாகுக்காக அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். அப்போட்டியில் தாமரைச்செல்வி எழுதிய “ஒரு ஞாயிறின் உதயம்” என்னும் சிறுகதை முதலாமிடத்தையும் எஸ்.முத்து குணரத்தினம் எழுதிய “சட்டங்களும் மீறப்படுவதுண்டு” என்னும் சிறுகதை இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழக அறிஞர்கள் மற்றும் இலக்கிய கருத்தாக்களுடனான தொடர்பினை சுடர் பேணியமையையும் காணலாம். இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் தமிழக அறிஞர்களுக்கும் இடையிலான இலக்கியக் கருத்துப் பரிமாறல்களுக்கும் விவாதங்களுக்கும் சுடர் தளமாக இருந்திருக்கிறது.

அதிக கதைகள் இடம்பெற்றிருப்பது விசேட அம்சமாகும். இளம் எழுத்தாளர் பலருக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தமை, அனுபவம் வாய்ந்த மூத்த எழுத்தாளர்களும் எழுதியமை, சுடர் வாசகர்களைக் கொண்டு சுடர் கலை இலக்கிய வட்டங்களை உயர் தோறும் ஏற்படுத்தியமை, சிறந்த சிறுகதைக்கு

மாதாந்தம் பரிசு வழங்குதல், சிறுகதைகள் பற்றிய திறனாய்வினைக் கோரி அவற்றுள் சிறந்த திறனாய் விற்குப் பரிசு வழங்குதல் ஆகிய சிறப்புக்களையும் சுடர் பெற்றிருந்தது.

சுடர் கலை இலக்கிய மன்றங்களின் நோக்கங்களாகப் பின்வருவன அமைந்திருந்தன.

- ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தரத்தை உயர்த்துதல்.
- தமிழரின் தனித்துவத்தைப் பாதுகாத்தல். ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தல். கருத்தரங்குகள், விழாக்கள் என்பவற்றை நடத்துதல்.
- சுடரின் வளர்ச்சிக்கு உதவுதல்.

1983ஆம் ஆண்டு ஜூலை கலவரத்தின் பின்னர் இச்சஞ்சிகை நிறுத்தப்பட்டது. அது வெளிவந்த குறிப்பிட்ட காலத்தில் காத்திரமான பங்களிப்பினை அது வழங்கியிருந்தது. கலை இலக்கியப் பங்களிப்பினை வழங்கிய அதேவேளை தமிழர் மக்களிடையே அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியும் சம கால அரசியல் தொடர்பான கருத்துக்களை ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தியும் பங்களிப்பு செய்திருந்தது. குறித்த காலத்து தமிழ் மக்களின் அரசியல் குரலாகவும் அது விளங்கியது. தமிழ்த் தலைமைகளின் தவறான போக்குகள் இடம்பெற்ற வேளை அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டவும் சுடர் தயங்கவில்லை.

சுடருக்காக காவலூரான் கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியம் அவர்களை பேட்டி கண்டபோது இச்சஞ்சிகையின் முக்கியத்துவம் குறித்து அவர் பின்வருமாறு கருத்துக் கூறியிருந்தார்.

“தமிழ் இனத்தின் உணர்வுகளை மதிக்கும் நோக்கில் எழுந்த இதழ் என்ற அளவிலும் உருவாகிவரும் எழுத்தாளனுக்கு பயன்படும் பிரசுரங்களும் என்ற வகையிலும் சுடரின் பங்களிப்பு வரலாற்று முக்கியத்துவமுடையது.”

அவரது இக்கூற்று இதன் முக்கியத்துவத்திற்குச் சான்று பகர்வதாய் அமைகின்றது.

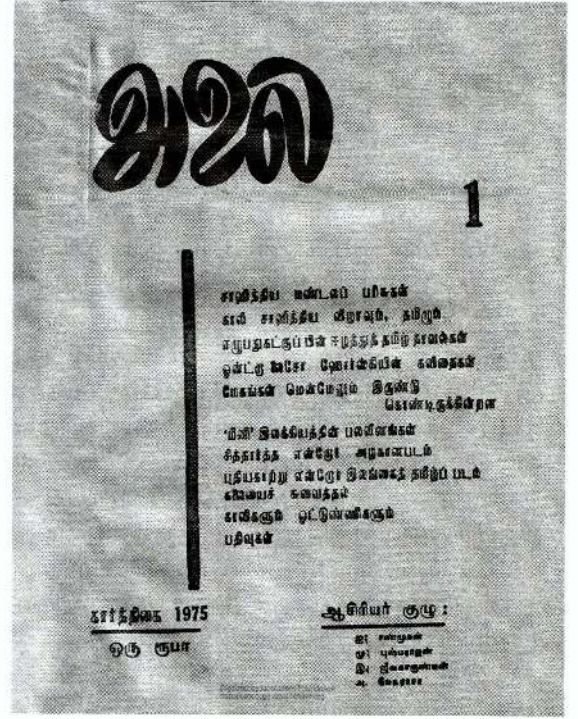
86 இதழ்களே வெளிவந்தபோதும் இச்சஞ்சிகை எழுந்த காலத்து பின்னணியில் வைத்து இதன் வரலையும் அதன் உள்ளடக்கக்கூறுகளையும் நுனித்து நோக்குகின்றவர்களுக்கு இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்வதும் அறிவதும் கடினமானதல்ல. இருபத்தி யோராம் நூற்றாண்டின் மூன்றாவது தசாப்தத்தில் இத்தகையதோர் சஞ்சிகையை மீள நினைவுறுத்திப் பார்ப்பது தமிழர் கலை இலக்கிய சமூக அரசியல் வரலாற்றில் சுட்டாயமானதொன்றாகும்.

உசாத்தணை:

சுடர் சஞ்சிகை: 86 இதழ்கள்: சுதந்திரன் வெளியீடு, சுதந்திரன் அச்சகம், 194 ஏ. பண்டாரநாயக்கா வீதி, கொழும்பு - 12 ●

காலம் கரைத்திடாத பெருவெளி “அலை”யை முன் வைத்து உசாவுதல்

■ சி.ரமேஷ் ■

தமிழ் அச்சாக்கப் பிரசுர சரித்திரத்தில் சிற்றிதழ்களின் பங்கும் அதன் வகிபாகமும் இன்றியமையாதது. இலட்சிய நோக்கும் ஆழ்ந்த கொள்கைப் பற்றும் சோதனை முயற்சிகளின் ஈடுபாடும் கொண்டு புதுமைகளை வளர்க்க முயன்று அதில் வெற்றி கண்ட சஞ்சிகைகள் இன்றும் நிலைபெறுடையதாய் நிற்கின்றன. கலை இலக்கியத் தரத்தோடும் சிறந்த வடிவமைப்போடும் வெளிவந்த இதழ்கள் தனித்தன்மை கொண்டவை. இலக்கிய ஆரோக்கியத்தின் ஜீவதாதுக்களாய் இவ்விதழ்கள், கலை இலக்கியத்தைக் கூர்ந்த மதியோடு அணுகின. 1970களின் பிற்பகுதியில் வெளிவந்த ஈழத்துச் சிற்றிதழ்கள் காத்திரமான, தீவிரமான இலக்கியத் தளத்தில் இயங்கின. இவ்விதழ்கள் தமக்கு பரட்சியமான புனிதங்களாகக் கற்பிக்கப்பட்ட இலக்கியங்களை மீள்வாசிப்புக்குட்படுத்தின. வீரியமும் தொலைநோக்கும் கொண்டு இயங்கிய படைப்பாளிகள் சிற்றிதழ்களுக்குப் புத்துயிரளித்தனர். இச்சிற்றிதழ்கள் நவீன தமிழ் இலக்கியங்களை அதன் கோட்பாட்டு முயற்சிகளை பொதுவிதியின் இயங்கு நிலையில் நின்று நோக்காது, அதன் உள்ளடக்கத்தை மற்றும் அதன் பேசுபொருளை புதிய பார்வை கொண்டு பன்முக நோக்கில் அணுகிப் புனருத்தாரணம் செய்தன. அவ்வகையில் ஈழத்து இலக்கியத்துக்குச் செழுமை சேர்த்து புதிய பாதையைக் காட்டிய இதழாக “அலை”யைக் குறிப்பிடலாம். தேர்ந்த வாசகன் சிறந்த இலக்கியங்களைக் கண்டடையவும் நவீன இலக்கியக் கருத்தாக்கங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வை ஊட்டவும் “அலை” கால்கோளாக அமைந்தது. புதிய இலக்கிய கருத்தாக்கங்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்த “அலை” ஸ்தாபன பலம் பெற்றிருந்த வரட்டு இலக்கியவாதிகளுக்கு எதிரான கலகக் குரலாகவும் ஒலித்தது. தேசிய இன ஒடுக்குமுறையைக் கண்டு மௌனம் சாதித்த போலி முற்போக்குவாதிகளின்

முகத்திரையை கிழித்தெறித்த “அலை” சத்தியத்தின் வழிநின்று முற்போக்குப் பாதையில் பயணித்தது.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் “அலை” இதழின் பங்களிப்பு அசாத்தியமானது. இலக்கியம் தொடர்பான கருத்துப் பரிமாறுதல்களுக்கும் படைப்புக்கள் தொடர்பான விமர்சனங்களுக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்து வெளிவந்த “அலை” இதழ் காலமாறுதலுக்கமைய கோலம் கொண்ட இலக்கியப் போக்குகளையும் கோட்டிட்டுக் காட்டியது. 1975ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் அலையின் முதல் இதழ் யாழ்ப்பாணம் நாவலர் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது. அலை முதலிதழின் ஆசிரியர்களாக அ.யேசுராசா, குப்பினான் ஐ.சண்முகம், ஜீவகாருண்யன், மு.புஷ்பராஜன் முதலானோர் இருந்தனர். ஆன்மீகக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் மு.பொன்னம்பலத்தின் “பிரபஞ்சக் கும்மி”யை “அலை”யில் பிரசுரிக்க முடியாதென அலை ஆசிரியர்கள் ஏனைய மூவரும் மறுத்த நிலையில் ஜீவகாருண்யன் ஆசிரியர் பதவியில் இருந்து நீங்கினார். பின்னர் இதழ் ஏழில் இருந்து பன்னிரண்டு வரை அ.யேசுராசா, குப்பினான் ஐ.சண்முகம், மு.புஷ்பராஜன் முதலியோர் அலையின் ஆசிரியராக விளங்கினர். இதழ் பதினமூன்றில் இருந்து இருபத்தைந்தாவது இதழ் வரை அ.யேசுராசாவும் மு.புஷ்பராஜனும் அலையின் இணையாசிரியராக இருந்தனர். “அலை”யோடு சேர்ந்து இயங்குதலில் இருந்த போதாமைகள், அதிருப்தி காரணமாக குப்பினான் ஐ.சண்முகம், மு.புஷ்பராஜன் முதலியோர் நீங்கினார். பின்னர் வெளிவந்த 26 தொடக்கம் 35 “அலை” இதழ்களின் ஆசிரியராக அ.யேசுராசா இருந்தார். ஆனால் மு.புஷ்பராஜன் விலகிய பின் வெளிவந்த பத்து அலைகளிலும் சஞ்சிகை ஆசிரியர் என்ற இடத்தில் அ.யேசுராசாவின் பெயர் இருக்கவில்லை. “அலை இலக்கிய வட்டம்” என்ற

தொடரே இருந்தது. இந்நிலையில் அலையை தனியே நடாத்தி சென்ற ஒருவராக அ.யேசுராசா காணப்படுகின்றார்.

சாஹித்திய மண்டலப் பரிசுகளின் குழறுபடிகளையும் காலியில் நடந்த சாகித்திய விழாவில் தமிழ் புறக்கணிக்கப்பட்டதை வெளியுலகுக்கு அம்பலப்படுத்தி வெளிவந்த முதலிதழ் கனதியான கட்டுரைகளையும் மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளையும் மு.புஷ்பராஜனின் “மேகங்கள் மென்மேலும் இருண்டு கொண்டிருக்கின்றன” என்ற சிறுகதையையும் தாங்கி இருபத்திரண்டு பக்கத்தில் வெளிவந்தது. எழுபதுக்கு பிற்பட்ட ஈழத்து நாவல்கள் குறித்தும் மினி இலக்கியத்தின் பலவீனங்கள் குறித்தும் “அலை” விரிவாகப் பேசியது. கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவதை முக்கிய இலக்காகக் கொண்டு இயங்கிய அலையில் மொழிபெயர்ப்புகளும் முதன்மை பெற்றன. செக்கோஸ்லாவாக்கிய கவிஞர் ஒன்ட்ரா லைசோ ஹோர்ஸ்கியின் கவிதைகளை இவ்விதழில் மு.பொ. மொழிபெயர்த்திருந்தார்.

“அலை”, வரட்டுவாத முற்போக்கு சக்திகளுக்கு எதிராக இயங்கியது. பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி முதலான பலரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் வலுப்பெற்ற நிலையில், அரசு அச்சாக்க தமிழ் ஊடகங்களும் அப்போது வெளிவந்த சிறுசஞ்சிகைகளும் இப்புலமைத்துவ மையப்போக்கை அனுசரித்தோ ஆதாரித்தோ எழுதவேண்டியநிலை காணப்பட்டது. தேசிய இனப்பிரச்சினையைக் கண்டும் காணாததுபோல் மௌனத்துக் கொண்டும் மாக்ஸியத்தின் பெயரால் போலி முற்போக்குவாத வரட்டுச் சிந்தனைகளை மக்கள் மத்தியில் வளர்த்துக் கொண்டும் இவ்வியக்கம் பேரிலக்கிய செயற்பாட்டுவாதமாக வளர்ந்த சூழலில் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அப்பால் தூரநோக்கும் இலக்கியம் குறித்த ஆழமான பார்வையும் தீர்க்கமான சிந்தனையும் கொண்ட இளைஞர்கள் சிலர் ஒன்றிணைந்து கொண்டுவரப்பட்ட இதழே “அலை” ஆகும். அறிவார்ந்த தளத்தில் நின்றுகொண்டு தமிழ் இலக்கியங்கள் குறித்த ஆழமான விவாதங்களையும் விமர்சனங்களை “அலை” முன் வைத்தது. இடதுசாரி தீவிரவாதத்தின் வரட்டுவாதப் போக்குகளை “அலை” கண்டித்தது. அதனை வழி நடாத்திச் சென்ற ஈழத்து இலக்கியத்தின் பிரதிநிதிகளாகவும் ஐம்பவான்களாகவும் இருந்த கலாநிதிகளின் சர்வாதிகாரப் போக்கை “அலை” எதிர்த்தது. பல்கலைக்கழகத்துக்குள் இருந்து கொண்டு தன் இலாப நோக்குக்காகவும் தம் இருக்கைகளைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காகவும் மாக்ஸியக் கொள்கைகளை முன்னெடுத்தவர்களேயன்றி இவர்கள் செயற்பாட்டுத் தளத்தில் இயங்கிய வரல் வர்.

அதேசமயம் எழுத்துலக ஜனநாயகத்தை மதித்தவர்களுமல்லர். இலக்கியம் பிரச்சாரமாக்கப்படுவதை “அலை” விமர்சனத்துக்குட்படுத்திய போது அலை மார்க்ஸீயவாதக் கருத்துக்களுக்கு எதிரானது எனக் கூறி அதைப் புறம் தள்ளியவர்கள் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் கருத்துச்சட்டகத்துக்குள் வைத்து ஆக்கவிலக்கியத்தை முற்போக்குவாதிகள் சிருஷ்டிக்க முனைந்த வேளையில் படைப்புப் போலிகளின் வருகையை “அலை” சுட்டி நின்றது. கருத்துப்பிரச்சாரம் செழுமையான கலை வடிவத்திற்கு ஊறுவிளைவிக்கும் என்பதை நிதர்சன பூர்வமாக “அலை” எடுத்து விளக்கியது. அனுபவவயப்படாமல் வெறுமனே இலக்கியம் அரசியல், பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஊடு பொருளாக அமையக்கூடாது என்பதைத் தொடர்ந்தும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் “அலை” செயற்பட்டது. 1980 “அலை” பங்குனி இதழில் வெளிவந்த அ.யேசுராசாவின் “குருக்களை மிஞ்சும் சீடப்பிள்ளை”, மு.புஷ்பராஜனின் “புதிய திராட்சை இரசமும் பழைய சிந்தையும்” கட்டுரைகள் இதற்குத் தக்க சான்றுகள் ஆகும். அ.யேசுராசா, மு.புஷ்பராஜன் முதலியோரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் நோக்கில் Lanka guardian இதழில் “மார்க்ஸீயவாதிகள் எதிர் உருவவாதிகள்” என்ற தலைப்பில் சமுத்திரன் ஒரு கட்டுரையை எழுதி இருந்தார். சமுத்திரனின் கட்டுரையில் உள்ள திரிபுவாதக் கருத்துக்களைச் சுட்டிக் காட்டி அதனைக் கண்டிக்கும் வகையில் “நீ சொன்னால் காவியம்” என்ற தலைப்பின் கீழ் சிவசேகரம் கட்டுரை ஒன்றை எழுதினார். இக்கட்டுரையில் தமிழின் விமர்சன மரபு வளராத நிலையை சுட்டிக்காட்டிய சிவசேகரம் முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளால் முன்னெடுக்கப்படும் இலக்கியம், செயற்பாடுகளின் நிலைகள் குறித்தும் கேள்விகள் எழுப்பினார். அத்துடன் சமுத்திரனின் கட்டுரையில் எழும் மயக்கங்களையும் அக்கட்டுரையை புரிந்து கொள்வதில் எழும் சிக்கல்களையும் சுட்டிக் காட்டி ரெஜி சிறிவர்த்தனா “உருவம், உள்ளடக்கம், மார்க்ஸீய விமர்சனம்” என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒரு கட்டுரையை எழுத அதனை ஏ.ஜே. தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். சிவசேகரத்தின் கட்டுரைக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் “அலை”யில் எம்.ஏ.நுஃமானின் “நீங்களாவது காவியம் பாடலாம்” என்ற கட்டுரை வெளியானது. கிண்டலும் கேலியுமாக எழுதப்பட்ட நுஃமானின் கட்டுரைக்கு காரசாரமான பதிலாக சிவசேகரத்தின் “மு.பொ. இலக்கியம் என்றொரு யானை இருந்ததாம்” கட்டுரை அமைந்தது.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் இலக்கிய முயற்சிகளை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்துவதற்கு இவ்விவாதங்கள் துணை நின்றன. இலங்கையில் மாத்திரமல்ல தமிழகத்திலும் இவ்விவாதங்கள் கூடிய கவனம் பெற்றன. “இலங்கை

இலக்கியச் சூழலும் விவாதமும்” என்ற தலைப்பின் கீழ் “படிகள்” இதழில் வெளிவந்த கட்டுரை ஈழத்திலக்கியங்களை தமிழகத்தார் சிறப்பாக அணுகவும் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும் தூண்டியாக அமைந்தன.

தமிழகத் தோடு “அலை” கொண்டிருந்த தொடர்பினால் “அலை”யில் வெளிவந்த விவாதங்கள் ஆரோக்கியமான இலக்கிய முயற்சிக்கு வித்திட்டன. இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் உள்ளடக்கத்தை விளங்கிக் கொண்டு அதனுடன் பயணிக்கவும் இவ்விவாதங்கள் துணைநின்றன. “அலை” 23வது இதழில் வெளிவந்த “இருத்தலியல்வாதம் என்கின்ற எக்சிஸ்டென்சியலிசம் தொடர்பாக” என்ற சிவசேகரத்தின் கட்டுரை இருத்தலியக் கோட்பாடுகளின் இயங்குதளத்தின் இருப்பியலை, அதன் பொறிமுறையைக் கேள்விக்குட்படுத்தியது. அக்கட்டுரையின் அடிப்படைவாத உள்நோக்கை விளங்கிக் கொண்டு எஸ்.வி.ராஜதுரை “எக்சிஸ்டென்ஷியலிசமும் - சிவசேகரத்தின் மாரர்க்ஸியமும்” என்ற தலைப்பின் கீழ் ஓர் கட்டுரையை எழுதினார். திறனாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட கோட்பாட்டின் உடன் பாட்டுவகையான கூறுகளை ஆராயாது, நூலாசிரியரின் கூற்றுக்களை மேற்கோளாகக் காட்டாது, மூலநூல் கூறும் விடயங்களைத் திரிபடுத்திக்கொண்டு எழுதும் ஐடனோவியக் கோட்பாட்டடிப்படையில் எழுதப்பட்ட சிவசேகரத்தின் கட்டுரையை அக்கு வேறு ஆணியேராக எஸ்.வி.ஆர்.பிரித்து மேய்ந்தார். இவை தவிர இருத்தலியலின் இயங்குநிலையை சுட்டிக்காட்டி “அலை”யில் இருத்தலியம் குறித்து ஏ.வி.அசோக் என்பவரால் எழுதப்பட்ட “விக்டர் ஃபிராங்கல் இன் இருத்தலியல் வெறுமை” மற்றும் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் “இருப்பியல்வாதம் பற்றிய ஒரு சிறு விளக்கம்” முதலான இருகட்டுரைகளும் வெளியாகி இருந்தமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

“அலை” மார்க்ஸிய சிந்தனைகளுக்கு எதிரான தல்ல. மார்க்ஸிய சிந்தனை குறித்த தெளிவான பார்வை அவர்களிடத்தில் இருந்தது. இலக்கியங்கள் மக்களுக்காக எழுதப்பட்டன என்ற போர்வையில் எழுதப்பட்ட போலிகளை “அலை” கண்டித்தது. கருத்தியல்வாத அடிப்படையில் முன்னெடுக்கப்படும் அளவீடுகளைக் கொண்டு இலக்கியங்கள் அளக்கப்படுவதையும் அது இலக்கிய கர்த்தாக்களின் தற்கொலைக்கு காரணமாவதையும் மாயாகோவ்ஸ்கியின் வாழ்வைப் பின்னணியாகக் கொண்டு “அலை” விமர்சித்தது. மு.பொன்னம் பலத்தின் “இலக்கியமும் இடதுசாரியும்” என்ற கட்டுரை இது குறித்து விரிவாகப் பேசியது. “அலை”யில் வெளியான பீனிக்ஸின் “மார்க்ஸியமும் பஜனைக் கவிஞர்களும்” என்ற கட்டுரை பிரச்சாரத்துக்காக புதுக் கவிதைகளைப் படைக்கும் கவிஞர்களைக் கண்டித்தது. கவிதை வாழ்க்கையின் அனுபவங்களில் இருந்து பிறக்கின்றதேயன்றி கருத்துக் குவியல்களில் இருந்து அல்ல. அதேபோல் கவிதை என்று சொல்லிக் கொண்டு யாப்பற்று வசனங்களை முறித்துப் போடுவதையும் இக்கட்டுரை கண்டித்தது. மைக்கல் லோவியால் எழுதப்பட்டு ஏ.ஜே.கனகரத்தனாவால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட “மார்க்சியவாதிகளும் தேசிய இனப்பிரச்சினையும்” என்ற கட்டுரை தேசிய இனப்பிரச்சினை குறித்து மார்க்சிய

இயக்க சான்றோரிடையே நிகழ்ந்த விவாதத்தின் முக்கிய கொள்கை முறையியல் சார்ந்த விடயங்களைப் பேசுகிறது. ஏ.ஜே.யின் பிறிதொரு மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரையான நேமண்ட் வில்லியம்ஸின் “மார்க்ஸியப் பண்பாட்டுக் கோட்பாட்டில் அடித்தளமும் மேற்கட்டுமானமும்” என்ற கட்டுரை எப்போதும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் பண்பாட்டு நடைமுறைகளின் நிர்ணயித்தல், அடித்தளம், மேற்கட்டுமானம் குறிக்கும் சொற்பதங்களின் வரையறைகள் குறித்துப் பேசுகிறது. இக்கட்டுரை சமூக முழுமை, நவீன பண்பாட்டு நடைமுறைகளின் மூலங்கள், பொருளியல் அம்சங்கள், அதன் கருத்துப் போக்குகள், இலக்கியத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் முதலானவற்றை விளங்கிக் கொள்ள உதவுகிறது. “அலை” ஏழில் வெளிவந்த ஞானியின் “பிராய்டின் பாலியல் நோக்கும் மாக்ஸிசமும்” கட்டுரை பிராய்டின் கோட்பாடுகளை மாக்ஸிசத்துடன் இணைத்து இவ்விரு கோட்பாடுகளுக்கும் இடையிலான பொதுத்தன்மைகளைக் காணும் முயற்சியாக அமைய, “அலை” எட்டில் வெளிவந்த சண்ணின் “பிராய்டிசமும் மாக்ஸிசமும்” கட்டுரை பிராய்டிசம் ஒரு கருத்தியல்வாதம் என்பதையும் அதே சமயம் மாக்ஸிசம் தத்துவம் என்பதையும் கூறி, அவ்விரண்டும் அடிப்படையில் வேறுபாடானது என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறது.

அதுமட்டுமின்றி ரஷ்ய இலக்கியத்தில் காணப்படும் சுவாரசியமான பயனுள்ள பகுதிகளை “ரஷ்ய இலக்கியத்தின் அருமையான பகுதிகள்” என்ற தலைப்பின் கீழ் “அலை” தந்துள்ளது. “பரிமாணம்” இதழில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட இப்பகுதி எழுத்தாளர் மிக்கேல் ஸ்படினோவிச்சுக்கும் லெனினுக்கும் இடையில் இலக்கியம் குறித்த உரையாடலாக அமைகிறது. இதேபோல் “பரிமாணம்” இதழில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட “புதிய இடதுசாரிகளும் கம்யூனிஸ்டுகளும்” என்ற கட்டுரை இலங்கையில் நிலைகொண்டிருந்த தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்கள் குறித்து புதிய இடதுசாரி அமைப்புக்கள் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்ன? என்பது குறித்துப் பேசுகிறது. எம்.ஏ.நுஃமானால் எழுதப்பட்ட “இலக்கிய விமர்சனம் - ஒரு மார்க்சியப் பார்வை சிலகுறிப்புக்கள்” கட்டுரை கேசவனால் எழுதப்பட்ட “இலக்கிய விமர்சனம் - ஒரு மார்க்சியப் பார்வை” என்ற நூலை கலை, கோட்பாட்டு அடிப்படையில் திறனாய்வு செய்கிறது. உண்மையில் முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளை விட மார்க்ஸியம் குறித்த தெளிவும் புரிதலும் “அலை”யிடம் இருந்தமைக்கான சான்றுகளாக இக்கட்டுரைகள் அமைகின்றன. மார்க்சியச் சித்தாந்தத்தை விளங்கிக் கொண்டு அதன் தெளிவார்ந்த அறிவியல் சிந்தனைகளோடு அலை பயணித்ததை இக்கட்டுரைகளின் வாயிலாக அதன் வாசகர்கள் நன்கறிந்து கொள்வர்.

இலக்கியத்தை அறிவியல் அடிப்படையில் அணுகும் கட்டுரைகளையும் “அலை” பிரசவித்தது. கந்தையா சண்முகலிங்கம் எழுதிய “மார்க்சியமும் கருத்துநிலையும்” என்ற கட்டுரை ஐடியோலஜி என்ற கருத்துநிலை சமூகவியலிலும் மார்க்சியத்திலும் எவ்வகைப் பொருண்மையில் எடுத்தாளப்படுகிறது

என்பதை விளக்கி நிற்கிறது. இக்கட்டுரையின் இரண்டாம் பகுதி அல்தூசரின் சிந்தனையான “ஸ்டீக்ரலிஸ்ட் மார்க்சீயம்” என்பதை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் “கருத்து நிலை பற்றி அல்தூசர்” என்ற தலைப்பில் “அலை” 27வது இதழில் வெளிவந்தது. உற்பத்தி, மறு உற்பத்தி என்ற அடிப்படையில் அல்தூசரின் சிந்தனா வழி கட்டமையும் இக்கட்டுரை மேற்கட்டுமான கருத்துநிலைகள் மூலம் உற்பத்தி, உறவுகளின் மறு உற்பத்தியை நிகழ்த்துவதையும் கூறிநிற்கிறது. “அலை” இரண்டில் வெளிவந்த நுஃமானின் “ஆக்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்கள்” என்ற கட்டுரை அறிவியல் மொழிபெயர்ப்புக்கள், படைப்பிலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்கள் எவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன என்பதை விளக்கி நிற்கிறது. படைப்பிலக்கியங்களை மொழிபெயர்க்கும் போது சமூக, பண்பாட்டுச் சூழல்களுக்கமைய பிரதேச கிளைமொழிகளைக் கவனத்தில் கொண்டு மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை விளக்கி நிற்கும் இக்கட்டுரை பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களை இக்கால உரைநடையை உள் வாங்கி எழுதுவதும் மொழிபெயர்ப்பே என்பதனையும் கூறிநிற்கிறது. நிரமலா நித்தியானந்தனால் எழுதப்பட்ட “ஹிட்லரும் ரிச்சாட் வாக்கனரும் - வெ.சா.வுக்கு குறிப்புக்கள்” கட்டுரை வாக்கனரின் கலைத்துவ ஆற்றலையும் மற்றும் யூத எதிர்ப்பு வாதத்தையும் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. சு.மகேந்திரனின் “நோபல் இலக்கியப் பரிசும் சர்ச்சைகளும்” கட்டுரை நோபல் பரிசு குறித்த விபரங்களைத் தருவதுடன் அப்பரிசுக்குரியவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போது எழும் சர்ச்சைகளையும் சுட்டி நிற்கிறது. “மினி இலக்கியத்தின் பலவீனங்கள்” குறித்து முருகையன் எழுதிய கட்டுரை சின்னஞ்சிறிய கவிதைகளை வெளிப்படுத்துவதில் உள்ள சங்கடங்களையும் அதன் பேசுபொருளின் போதாமை குறித்தும் ஆய்வு செய்கிறது. செ.யோகராசாவின் “எழுபதுகட்குப் பின் ஈழத்துத் தமிழ்நாவல்கள்” என்ற கட்டுரை ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் வெளிவந்த நாவல்களின் போக்கையும் அதன் இயங்கு நிலையையும் சுட்டி நிற்கிறது. கால வரிசையில் தமிழ் நாவல்களை வகைமைப்படுத்தி அதன் நோக்கையும் போக்கையும் விபரித்துக் கூறும் இக்கட்டுரை “அலை”யில் வெளிவந்த சிறந்த கட்டுரைகளில் ஒன்றாகும். நாவல் குறித்து வெளிவந்த பிறிதொரு கட்டுரை ராஜ்கௌதமனின் “வர்க்கப் போரும் கானலும்”. இக்கட்டுரை டானியலால் எழுதப்பட்ட நாவலை முறையான திறனாய்வுக்குட்படுத்துகிறது. 1956ஆம் ஆண்டுச் சூழலில் தனிச்சிங்களச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட நிலையில் சுரேந்திரன், சோமா என்ற சிங்கள யுவதியின் காதல் முறிந்து போனதைப் பேசும் செங்கை ஆழியானின் “தீம் தரிகிட தித்தோம்” நாவலுக்கு ரூபனாள் எழுதப்பட்ட விமர்சனம், நாவலின் கட்டுமானத்தை அதன் பேசுபொருளை அறிய உதவுகிறது. தமிழிலக்கியத்தை வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கில் “அலை” சிந்தித்து செயற்பட்டதை இக்கட்டுரைகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் முனைப்பு பெற்ற சூழலில் “அலை” அரசியற்கட்சி சாராது தமிழ்த் தேசியவாதக்

கருத்துக்களை தன்னளவில் முன்னெடுத்தது. “அலை”யின் பிரதான பணிகளில் இதுவும் ஒன்று. “புதிய சூழலும் தமிழர் பிரச்சினையும்” என்ற ஐந்தாவது இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கம் முக்கியமானது. அன்றைய சூழலில் தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் செய்ய வேண்டிய விடயங்கள் என்ன என்பதை திட்டவாட்டமாக வரையறுக்கும் ஆசிரியர் தலையங்கம், அவ்வரசியல் உரிமைகளை வென்று எடுப்பதற்கு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் எவ்வாறு முட்டுக்கட்டையாக இருந்துள்ளனர் என்பதையும் உணர்த்தி இருந்தது. அதேசமயம் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினரும் தமிழருக்கான உரிமையைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் திராணியற்றவராகவே காணப்பட்டனர் என்பதையும் சுட்டிநின்றது. அலை பத்தாவது இதழின் முகப்பு பக்கத்தில் வெளிவந்த “தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரி! பாதுகாப்பை வழங்கு” என்ற கட்டுரை தமிழ் மக்களின் நலனில் அலைக்கு இருந்த அக்கறையையும் சமூகப் பொறுப்பையும் வெளிக்காட்டி நிற்கிறது. “அலை” 14 இல் ஆசிரியர் தலைப்பாகக் குறிக்கப்படும் “சூரியனும் கிளம்புகிறது” பகுதி கடந்த காலங்களில் பேரிடர்களுக்குள் அகப்பட்டு உரிமைகள் இழந்த தமிழர்களின் அவல வாழ்வை வெளிச்சம் போட்டு காட்டுகிறது.

அலையில் வெளிவந்த ஆக்கங்களும் தமிழ் தேசிய உணர்வை வளர்த்தெடுப்பதில் பெரும் பங்காற்றின. எம்.ஏ.நுஃமானின் “நேற்றைய மாலையும் இன்றைய காலையும்” கவிதை 27.08.1977 அன்று அரசால் முன்னெடுக்கப்பட்ட வன்முறைகளால் யாழ்ப்பாண நகரம் எரியூட்டப்பட்டதை கூறிநிற்க, சசியின் “வெளியார் வருகை” இரவு நேரங்களில் வீட்டுக்கதவுகளைத் தட்டும் அரசு பாதுகாப்பு படையினரின் வருகையால் அச்சப்படும் தமிழர்களின் வாழ்க்கைக் கோலங்களை எடுத்து விளக்கிநின்றது. புஷ்பராஜனின் “81 மே 31 இரவு மனைவிக்கு” கவிதையும் யாழ்ப்பாணத்தின் அச்சம் தரும் அன்றைய சூழ்நிலையைப் பதிவு செய்கிறது. தமிழாராட்சி மாநாட்டின்போது சிங்கள அரசின் இனவெறியாட்டத்தையும் அவ்வெறியாட்ட வன்முறையால் உயிர்கள் காவு கொல்லப்பட்ட சம்பவத்தையும் அ.யேசுராசாவின் “கல்லுகளும் அலைகளும்” கவிதை உணர்வுபூர்வமாகப் பதிவு செய்கிறது. வில்வரத்தினத்தின் “அகங்களும் முகங்களும் - 1” கவிதையேசுராசாவின் தடத்தில் தமிழாராட்சி மாநாட்டின் போது சிங்கள அரசால் படுகொலை செய்யப்பட்ட அப்பாவித்தமிழர்களின் வாழ்வியல் இழப்பைப் பாடுகிறது. இவருடைய “அகங்களும் முகங்களும் - 2” கவிதையாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பையும் பதவிகளுக்காகச் சோரம் போகும் அரசியல்வாதிகளின் இழந்த போக்கையும் சாடுகிறது. அலையிலேயே வெளிவந்த சுந்தரனின் “புத்தரின் படுகொலை”க் கவிதையும் சிகாலோக வாத்தின் பெயரால் நூலக எரிக்கப்பட்டதைப் பாடுகிறது. அலை பதினெட்டாவது இதழ் “அரசுப் பயங்கரவாதம்” என்ற தலைப்பின் கீழ் இக்கொடுஞ் செயலைக் கண்டித்தது. 31.05.81 அன்று நாய்மார்க்கு கடைகள், வீடுகள் எரிக்கப்பட்ட சம்பவங்களை நினைவுகூரும் இக்கட்டுரை ஈழநாடு பத்திரிகை எரிக்கப்பட்ட நிகழ்வு

களையும் சுட்டிநின்றது. அதேபோல “அஞ்சலி” என்ற தலைப்பின் கீழ் நாவலியூர் நடேசன் எழுதிய கவிதை 10.06.86இல் மண்டைத்தீவுக் கடலில் அரசப் பயங்கர வாதத்தால் உயிர் நீத்த அப்பாவிக்கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வை நினைவுகூர்கிறது. ரகுபதிதாஸின் “உங்களுக்கு கேட்கவில்லையா” கவிதை அடிமைத்தளையை நீக்கி மண்ணினை மீட்டிட நாமனைவரும் ஒன்றுபட வேண்டிய தேவையை உணர்த்தி நிற்கிறது. 1981இல் அரசு யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்த்திய அட்டோழியங்களை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் எழுதப்பட்ட “வெறியாட்டு” நாடகத்தை விமர்சன நோக்கில் “அலை” அணுகியதும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. உயிரைத் துச்சமென மதித்து களத்தில் மக்களுக்காகப் போராடி தியாகங்கள் புரியும் போராளிகளின் வாழ்வை பிற்புலமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் “மண் சுமந்த மேனியர்” நாடகமும் “அலை” யால் விமர்சிக்கப்பட்டது. அரசியல் இலாபத்துக்காக மலையகத் தமிழரின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டு அவர்கள் நிரகதியான குழந்தைகளுக்குத் தள்ளப்பட்டதை “இந்தியத்தமிழரும் வாக்குரிமையும்” என்ற மு.நித்தியானந்தனின் கட்டுரை தெளிவுபடுத்தி இருந்தது. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை அரசு பயங்கரவாதத்தால் அவர்கள் எதிர் நோக்கும் அவலங்களை இதயசுத்தியோடு “அலை” வெளிப்படுத்தி இருந்தமைக்கு இச்சான்றுகள் போதுமானவை.

“அலை” பதினேழாவது இதழில் வெளிவந்த “இந்தியத் தமிழரும் வாக்குரிமையும்” என்ற கட்டுரை அரசியல் ஆதாயத்துக்காக இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரஜா உரிமை பறித்து அவர்களின் வாழ்வாதாரங்களை சிதைத்த வரலாறை எடுத்துரைக்கிறது. “அலை” பதினெட்டாவது இதழ் நூலக எரிப்பு குறித்தும் விரிவாகப் பேசுகிறது. தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் குழுக்களாக பிளவுண்ட நிலையில் மக்களால் எடுக்கப்பட வேண்டிய முயற்சிகள் குறித்தும் அலை பேசியது. “அலை” 27 இதழில் இடம்பெறும் “நிகழ் காலமும் எதிர்காலமும் மக்களின் கைகளில்” என்ற கட்டுரை நம்பிக்கையான எதிர்காலத்தை நோக்கி விடுதலைப் போராட்டம் நடைபோடுவதற்கும் சரியான பாதையில் மக்கள் நலன் சார்ந்து அப்போராட்டம் இயங்குவதற்கும் எவ்வகையான செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் விளக்கி நிற்கிறது. அதேசமயம் இயக்கங்களின் குழு மனோபாவத்தால் நிலைகுலைந்து போவதையும் இளைஞர்கள் காணாமல் போவதையும் அலையில் வெளிவந்த ரகுபதிதாஸின் “அவர்கள் காத்து நிற்கிறார்கள்” கவிதை விளக்கி நிற்கிறது. தமிழீழ தேசிய விடுதலை போராட்டம் குறித்து அலை எடுத்த முயற்சிகள் கூர்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டியவை. எவ்வித இலாப நோக்குமின்றி தன் வட்டத்துக்குள் அலை சரியாக இயங்கியதை இத்தகைய செயற்பாடுகள் தெளிவுபடுத்தி நிற்கின்றன.

புனிதங்கள் என்ற லேபிள்களுக்குப் பின்னால் ஒளிந்திருக்கும் போலிகளையும் அதன் இலக்கிய அரசியல் பின்னணிகளையும் “அலை” அடையாளப்படுத்தியது. அவ்வகையில் டானியலின் உண்மை எழுத்துருக்களை அவருடைய நேர்மையற்ற நடத்தை

வாதமுறைகளை அ.யேசுராசாவின் “உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின்” என்ற கட்டுரை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. “அலை” 33இல் வெளிவந்த “இரண்டு எதிர்வினைகள்” என்ற பகுதி “அலை” மீது சிவசேகரத்துக்கு இருந்த அதிருப்தியையும் இலக்கியத்தின் மீது அவர் கொண்டுள்ள தார்மீக நிலைப்பாட்டையும் வெளிப்படுத்தி நின்றது. எதிர்வினையின் அடுத்த பகுதி இலக்கிய செயற்பாட்டுத் தளத்தில் முருகையன் இயங்கும் போது அவருக்கு இருக்கும் ஒரு முகத்தையும் அதேசமயம் சமூகவட்டத்தில் முருகையன் ஊடாடும் போது அவருக்கு இருக்கும் பிறிதொரு முகத்தையும் சுட்டிநின்றது. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நமுவல் போக்குகளையும் அவர்களின் சுயஇலாப நோக்குகளையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் எழுதப்பட்ட “முகமூடிகளைக் கிழித்தெறியுங்கள்” கட்டுரை இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துக்கான சாவுமணியாக ஒலித்தது.

மரபுக்கலை வடிவத்திலிருந்து விலகிய நவீன நாடகங்களை ஈழத்து தமிழ் வாசகருக்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமையும் “அலை”யையே சாரும். நாடகம் குறித்தான புதிய பார்வையை அலை தந்ததோடு நிலலாது அதன் புதிய கருத்தியல்களையும் காண்பிய அரங்குகளையும் அறிமுகம் செய்தது. அலை பத்தில் சாமுவேல் பெக்கற்றின் மூன்று அபத்த நாடகங்களை ஏ.ஜே.கனகரத்தினா தமிழில் மொழிபெயர்த்திருந்திருந்தார். வாழ்வின் தரிசனங்களை குறுகிய காலத்தில் பதிவு செய்யும் பெக்கற்றின் நாடகங்கள் வடிவ நேர்த்தி மிக்கவை என்பதையும் குறுகிய வடிவத்துக்குள் தோற்றம் பெறும் அவருடைய நாடகங்களில் தேவையற்ற விடயங்களை காணமுடியாது என்பதையும் அம்மொழிபெயர்ப்பு உணர்த்தி நின்றது. ஆங்கில நாடக உலகில் அழியா இடம்பெற்ற ரொம்ஸ்ரொப்பட் குறித்து ஆ.சபாரத்தினம் எழுதிய கட்டுரையும் மேலைத் தேய நாடக இலக்கியங்களை அறிய உதவுகிறது. 15.11.80களில் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றப்பட்ட பேராசிரியர் மௌனகுருவின் “சங்காரம்” நாடகம் குறித்து மு.புஷ்பராஜன் எழுதிய விமர்சனமும் நாடக விழாக்களுக்காகத் தயாரிக்கப்படும் நாடகங்களின் அன்றையநிலை குறித்து மாவை நித்தியானந்தன் எழுதிய “நான்கு நாடகங்களும் நாடக விழாக்களும்” என்ற கட்டுரையும் பாலேந்திராவின் “முகமில்லாத மனிதர்கள்” நாடகத்துக்கு கடலோடி எழுதிய பதிவும் பாலேந்திராவின் நெறியாமுகையின் கீழ் அரங்கேற்றப்பட்ட கிரிஷ் கர்னாட்டின் “துக்கள்” நாடகத்துக்கு க.முருகவேல் எழுதிய குறிப்பும் “அலை” தமிழ் நாடக வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பணிகளை விளக்கி நிற்கின்றன.

“அலை” சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்களை வாசகருக்கு தந்தது. “அலை”யில் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள் தனியே வைத்து நோக்கப்பட வேண்டியவை. “அலை”யில் வெளிவந்த ஸ்ரீ அரவிந்தரின் இலக்கு கவிதையை காளிதாஸும் மாஓசேதுங் கவிதைகளை யோகனும் எம்.ஏ.நுஃமானும் மணியும் மொழி பெயர்த்திருந்தனர். இவை தவிர விமல் திசாநாயக்கா, ஜாக் ப்றிவேயர், புத்ததாச கலப்பத்தி,

அய்ஜிங், ஜியுசெப்பி உங்கரெட்டி, சல்வடோர் குவாசிமோடா ஏரியல் டோர்வ்மன் முதலானவர்களின் கவிதைகளை முறையே நெய்தல் நங்கை, கே.எஸ்.சிவகுமாரன், எஸ்.எம்.ஜே.பைஸ்தீன், அ.யேசுராசா, ராகேல், நிர்மலா நித்தியானந்தன், மைத்ரேயி போன்றவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இக்கவிதைகள் பேசுபொருளிலும் வடிவமைப்பிலும் தமிழுக்குப் புதியவை. கவிஞர் ஆன் ரணசிங்கவின் கவிதைகளை மைத்ரேயி “காணாமல் போனார்கள்” என்ற தலைப்பில் வெளிக்கொணர்ந்தார். இக்கட்டுரையில் இடம்பெறும் “நம்பிக்கை கவிதை” அன்றைய, இன்றைய நிலைகளின் இயல்பு வாழ்க்கையை காணாமல் போன மகன் பற்றிய துயரைத் தத்துருபமாக, உணர்வுபூர்வமாகப் பதிவு செய்கிறது. சூமியால் எழுதப்பட்ட கவிஞர் எமிலி டிக்கின்ஸன் பற்றிய பதிவுகளும் ஆழமானவை. தலைப்பிடல் அர்த்தத்தை வரையறுக்கும் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட எமிலி டிக்கின்ஸன் தலைப்பிடாத கவிதைகளை பெரும்பாலும் எழுதினார். அவ்வகையில் அவரின் கவிதைகளில் பெரும்பாலும் இடம்பெறுகின்ற இறப்புக் குறித்த செய்திகளை மற்றும் அது குறித்தான பதிவுகளை “அலை”யும் தருகிறது. பெண்ணினுடைய உணர்வுகளைச் சித்திரிக்கும் கமலதாஸ் மற்றும் அன்னா அக்மத்தோவாவின் கவிதைகளை முறையே “நினைவுச் சின்னம்”, “மாலையில் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஜெயசீலன் மொழிபெயர்த்திருந்தார். பெடரிகோ கார்ஸியா லோர்க்காவின் “மலகுவேனா” மற்றும் கமலாதாஸின் பாலை முதலான கவிதைகளை அ.யேசுராசா மொழிபெயர்த்திருந்தார்.

“அலை”யில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் காத்திரமானவை. முழுக்க முழுக்க கருத்தாழமும் கனதியும் கொண்டவை. இலக்கியத்தின் விமர்சனக் குரலாகவும் கலகக் குரலாகவும் “அலை” ஒலித்தது. உருவவியலில் அக்கறை கொண்ட வால்டர் பேடர் முதலானோரால் கலைகலைக்காகவே என்ற கோட்பாடு முன்னெடுக்கப்பட்ட நிலையில் அது குறித்த புரிதல் தமிழ்ச் சூழலில் அரிதாகவே காணப்பட்டது. இந்நிலையில் “கலை” குறித்த புரிதலை, தெளிவை வாசகனுக்குடன் பகிர்ந்த இதழாக “அலை” காணப்பட்டது. கலையை வாழ்க்கைக் குரிய ஒன்றாக, மக்கள் நலனுக்குரிய ஒன்றாகத் தமிழ் இலக்கியங்களும் மாத்யூ அர்னோல்ட் முதலானோரும் அடையாளப்படுத்த முயன்ற வேளையில் கலையின் நோக்கை, அதன் இயற் பண்பை வெளிப்படுத்தும் கட்டுரைகள் பலவற்றை “அலை” பிரசவித்தது. அதே சமயம் கலைத்துவம், கலைநுணுக்கம், கலைநயம், அழகியல் என்பவைகள் முற்போக்குவாத இலக்கியத்திற்கு எதிரானவை என்ற கருத்து நிலவியவேளையில் கலைகளின் இயங்குமுறைகளை அதன் தத்துவார்த்தக் கொள்கைகளை சமூகமாற்றத்திற்கான அதன் போக்குகளை அலை வெளிப்படுத்தி நின்றது. ஏ.ஜே.கனகரத்தினாவால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ரெஜி சிறிவர்த்தனாவின் “கலை என்றால் என்ன?” என்ற கட்டுரையும் “அலை” முதல் இதழில் ஆனந்த குமாரசாமியால் எழுதப்பட்டு ஏ.ஜே.யால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட “கலையைச் சுவைத்தல்” கட்டுரையும் மு.பொ.வால்

எழுதப்பட்ட “இலட்சியமும் இடதுசாரியும்”, “இனிவரும் இலக்கியம்” முதலான கட்டுரைகளும் கலை குறித்த ஆழ்ந்த புரிதலைத் தந்தன. இன்றைய பரிணாமத் தேவைகளின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து இலக்கியம் படைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை “இனிவரும் இலக்கியம்” கட்டுரை வெளிப்படுத்தி நிற்க “இலட்சியமும் இடதுசாரியும்” என்னும் கட்டுரை கலைநேர்த்தி மிக்க படைப்பின் சிருஷ்டியை மாக்ஸிய கண்ணோட்டத்தில் வைத்து நோக்குவதால் எதிர்கொள்ளும் விளைவுகளைப் பேசுகிறது. ஏ.ஜே.க.வால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட ரெஜி சிறிவர்த்தனாவின் “கலை என்றால் என்ன” என்ற கட்டுரை கலையை ஓர் அழகியல் அனுபவமாக முன் வைப்பதுடன் கலைக்கும் கலை அல்லாதவனவற்றுக்கும் உரிய வேறுபாடுகளை கண்டடைகிறது. சமூக, பொருளாதாரக் காலப்பின்னணியில் படைக்கப்பட்ட கலை இலக்கியம் அக்கால கட்டம் நீங்கிய பின்பும் சுவைக்கப்படக் கூடியதாக இருக்க காரணம் என்ன? என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் நோக்கில் ரெஜி சிறிவர்த்தனா “மார்க்சம் இலக்கியமும்” என்ற கட்டுரையை எழுதினார். ஏ.ஜே.க.வால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இக்கட்டுரை ஆக்க இலக்கியங்கள் மீது மார்க்ஸ் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டை விளக்கி நின்றதுடன் இலக்கிய உற்பத்திக்கும் கருத்தியல் சார்ந்த மேற்கட்டுமானத்துக்கும் இடையிலான உறவுமுறைகள் குறித்தும் பேசுகிறது. இக்கட்டுரை பேசும் உள்ளடக்கத்தை மு.பொ. அலசி ஆராய்ந்தே “கலை என்றால் என்ன?” என்ற கட்டுரை. இதில் கலை இலக்கியங்கள் வளர்கிறதென்றால் அதற்கு காரணம் அவை தொடர்பு கொள்ளும் தளங்களும் அத்தளங்களின் வெட்ப, தட்ப நிலைகளும் எனக் கூறும் மு.பொ. கலையும் அதன் இயக்கம் குறித்தும் விரிவாகப் பேசுகிறார். மு.பொ.வின் இக்கட்டுரையின் அடிப்படைவாதம் நித்தியத்துக்குமான அழகு, இலக்கியத்துக்கும் கலைக்கும் உண்டு என்பதே ஆகும். மு.பொ.வின் வாதத்தைத் தொடர்ந்து அவருக்கும் ரெஜி சிறிவர்த்தனாவின் இரு கட்டுரைகளுக்கும் பதில் அளிக்கும் வகையில் ஒரு எதிர் வினையைத் தமிழவன் “ஆன்மா ஒரு கணித நிபுணனின் கைக்குள் சிக்கிவிடும் சமாசாரம்” என்ற தலைப்பில் ஆற்றியிருந்தார். கோட்பாட்டடிப்படையில் கலை இலக்கியத்தை எவ்வாறு அணுகலாம் என்பதை இக்கட்டுரை எமக்குத் தெளிவுபடுத்தி நிற்கிறது. கலை குறித்த புரிதல்களோடு “அலை”யில் கட்டுரை எழுதியவர்களுள் ஒருவர் ஜோதி விநாயகம். இவர் எழுதிய “ஆலமரத்தோப்பும் தோப்பாகாக் காளான்களும்” கட்டுரை கலை வழி இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவுகிறது. கலை குறித்த ஆழ்ந்த பார்வையும் விளக்கமும் அலைக்கு இருந்தமைக்கு இக்கட்டுரைகள் சான்று பகர்கின்றன.

நவீன ஓவியங்களை அறிமுகம் செய்து வைத்ததில் அலையின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஓவியக் கலைகளில் உளத்தாக்கங்களுக்கு முதன்மை தரும் “பதிவுநவில் வாதம்” எனப்படும் “மனப்பதிவு வாதம்” முக்கியத்துவம் பெற்றது. வண்ணங்களும் கையசைவுக்

கோடுகளும் உணர்ச்சிப் பதிவுகளாக ஓவியங்களில் கையாளப்பட்டன. அகமனவுணர்வுகளின் விடய தானத்தைப் பகுத்தோ, தொகுத்தோ கொடுக்காமல் தூண்டல்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதை பிரதான இலக்காகக் கொண்டு மனப்பதிவு வாதம் இயங்கியது. பொருளிலும் பார்க்க விமரிசனத்தைத் தூண்டிவிடல் மனப்பதிவு வாதத்தின் முக்கிய செயற்பாடாக அமைந்தது. புறக் காட்சிகளுக்கான முக்கியத்துவம் குறைவாகவும், மன உணர்வுகளை அதன் நெருக்கடிகளை பிராதானமாக வெளிப்படுத்துபவையாகவும் மனப்பதிவுவாதம் அமைந்தது. இவ்வடிப்படையில் சுயமானகோடுகளையும் பிரதிமைகளையும் வெளிப்படுத்தும் ஓவியங்களை “அலை” பிரசவித்தது. பார்வையாளனின் அனுபவங்களுக்குப் புதிய பரிணாமத்தைக் கொடுக்கவல்ல மாறுபட்ட முறைகளில் கட்டமைக்கப்படும் அருப ஓவியங்களையும் வாசகருக்கு அறிமுகம் செய்தது. அவ்வோவியங்களில் படைப்பாளியின் உணர்ச்சியும் அறிவுசார்ந்த சக்தியும் இணைந்திருந்தன. திட்டமிடல், தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் வரையப்படும் இவ்வோவியங்களில் தனிமனித உணர்வு வியாபகமாகப் பரந்திருக்கும். அவ்வோவியங்கள் அலாதியான லயத்தில் ஓர் அபாரமான ஒழுங்கில் இயங்கும் தன்மை கொண்டவை. படைப்பில் இருந்து படைப்பை உருவாக்கும் தன்மை கொண்டவையாக அவை காணப்பட்டன. மாற்கு மாஸ்ரரால் வரையப்பட்ட இவ்வகையான ஓவியங்களை 7, 8, 9, 20, 26, 28 இதழ்களில் காணலாம். இதே போல் கைலாசநாதனின் ஓவியங்களை “அலை” 14, 16, 19, 23, 27, 33 இதழ்கள் தாங்கி வந்தன. “அலை”யினுடைய லோகோக்களை (குறி) ரமணி என்பவரே தயாரித்துக் கொடுத்தார். நவீன ஓவியங்கள் குறித்தான கட்டுரைகளும் அலை வளர்ச்சியில் மைல் கல்லாய் அமைந்தன. அவ்வகையில் சங்கராவால் எழுதப்பட்ட “நவீன ஓவியம் பிரகக்ஞையின்றிய ஒரு தூரிகை விளையாட்டா” என்ற கட்டுரையும் உலகப் புகழ்பெற்ற சர்ரியலிச ஓவியரான சல்வடோர் டாலி குறித்து “நினைவின் மீட்சி” கட்டுரையும் கொ.றோ.கொன்ஸ்ரன்ரைன்னின் “ஓவியர் ரிச்சார்ட் கேப்ரியல்” குறித்த கட்டுரையும் ஜோசப் ஜேம்ஸின் நவீன ஓவியம் சில விளக்கங்கள் என்ற கட்டுரையும் சௌவின் விளக்கப்பட ஓவியர்கள் பற்றி ஒரு குறிப்பு என்ற கட்டுரையும் நவீன ஓவியம் பற்றிய புரிதலை வாசகருக்கு அளித்தன.

“அலை”யில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் மனித வாழ்க்கையை அதன் இயல்போடும் கலையழகோடும் வெளிப்படுத்தி நின்றன. “அலை”யில் வெளிவந்த கதைகளின் கதைப்பரப்பும் அதன் அனுபவமும் கதையின் வடிவ நேர்த்தியும் விரிந்த தளத்தில் வைத்துப் பேசப்பட்டன. வாய்மொழியும் வட்டார வழக்கும் கலந்த நடுத்தர, அடித்தட்டமக்களின் வாழ்க்கையும் அவர்களின் நிகழ் இருப்பும் சிறுகதையின் கதைப்பொருளாயின. மு.புஷ்பராஜன், ரஞ்சகாமர், உமாவரதராஜன், குப்பிழான் ஐ.சண்முகன், மாவை நித்தியானந்தன், த.ஆனந்தமயில், க.சட்டநாதன், நந்தினி சேவியர், குந்தவை, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், எஸ்.ராஜ கோபாலன், வ.அ.இராசரத்தினம், எம்.எல்.எம்.மன்கூர்,

சண்முகம் சிவலிங்கம், ஸ்ரீதரன், அ.ரவி, அசோகமித்ரன், திலீப் குமார் எனப் பெரும் இலக்கிய ஆளுமைகளின் இலக்கியத்தரமிக்க சிறந்த சிறுகதைகளை “அலை” பிரசவித்தது. மு.புஷ்பராஜனின் “மேகங்கள் மென் மேலும் இருண்டு கொண்டிருக்கின்றன சிறுகதை வறுமையின் கொடும் பிடிக்குள் அகப்பட்டு குடும்ப பாரத்தால் நலிவுற்ற ஒருவனின் துன்பக்குரலாய் ஒலிக்கிறது. உமாவரதராஜனின் “தொலைவில் தெரியும் ஒற்றை நட்சத்திரம்” கதை கொழும்பில் இருந்து தன் வீட்டுக்கு திரும்பும் ஒருவனின் மனவோட்டத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. கடந்த காலத்தில் காதலால் ஒரு மனிதன் எதிர்நோக்கிய அசௌகரியங்களை தன்னுணர்வின் வெளிப்பாடாக வெளிப்படுத்தும் இச்சிறுகதை இடம்பெயர்வும் தனிமனிதனின் வளர்ச்சியும் சமூகத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் என்பதை குடும்பத்தில் நிகழும் சம்பவங்கள் வாயிலாகக் கூறி நிற்கிறது. அலையில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் மாத்திரமன்றி அவை குறித்து வெளிவந்த கட்டுரைகளும் முக்கியமானவை. அ.யேசுராசா எழுதிய “ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளும் தேசிய இனப்பிரச்சினையும்” என்ற கட்டுரை இனப்பிரச்சினை தீவிரம் பெற்ற காலப்பகுதியில் அப்பிரச்சினைகளால் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கிய மானிட அவலங்களைப் பேசுகிறது. சாந்தனின் இன்னொரு வெண்ணிரவு சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு கடலோடியால் எழுதப்பட்ட விமரிசனம் சாந்தனின் படைப்பலகத்தின் இயங்கு தளத்தைப் புடம் போட்டுக் காட்டுகிறது. “கதை சிறு கதை சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள்” என்ற தலைப்பில் சேரன் எழுதிய கட்டுரை அன்றைய சிறுகதைகளின் போக்குகளை விளக்கிக் கொள்ள உதவுகின்றன. “உமாவரதராஜனின் சிறுகதைகளும் சமூக யதார்த்தக் கோட்பாடும்” என்ற மு.பொ.வின் கட்டுரை அவருடைய உளமன யாத்திரைத் தொகுப்பில் வெளிவந்த சிறுகதைகளின் இயங்கியல் தளத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

யதார்த்தத்துக்கு மாறான பிரமிப்பை ஏற்படுத்தும் ஜனரஞ்சக வணிகசினிமா தீவிரம் பெற்ற ஈழத்து இலக்கியச் சூழலில் நல்ல சமுதாயத்தில் வாழ்ந்தலுக்கான விழிப்பை ஊட்டும் காத்திரமான திரைப்படங்கள் குறித்த தகவல்களையும் அலை தந்தது. சமூக அரசியல் பண்பாட்டு நிலவரங்களையும் எண்ணக் கருக்களையும் கருத்தியல்களையும் வெளிப்படுத்தும் கலாபூர்வமான உலக திரைப்படங்களை அலை வாசகனுக்கு இனங்காட்டிச் சென்றது. உண்மையானதும் யதார்த்தமானதும் ஆக்கபூர்வமானதுமான திரைப்படங்களைப் பிரகக்ஞபூர்வமான அதன் கலை பண்பாட்டு அம்சங்களுடன் வாசகனுக்கு அலை அறிமுகம் செய்தது. திரைபடமொன்றில் வெளிப்படும் நடிப்பு, காட்சியமைப்பு, இசை, எழுத்துரு, கமெரா நகர்வுகள், அதன் நெறியாள்கை தொடர்பான விடயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவும் அலை உதவியது. காந்திய ஆச்சிரமத்துக்குள் வாழ்ந்த மூன்று தனி நபர்களின் வாழ்வைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எடுக்கப்பட்ட “தாகம்” படத்தின் விமரிசனம், கலைத்திறன் கொண்டு அப்படத்தை வாசகன் கண்டுரை உதவியது. இந்தியா

வின் முக்கிய திரைப்பட நெறியாளர்கள் சிலருடன் சஷிகுமார் தனித்தனியாக நிகழ்த்திய பேட்டியினை ஏ.ஜே.கனகரத்தினா தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இப்பேட்டி பண்பாடு, அரசியல், சமூகவியல் சார்ந்த இந்திய சினிமாவின் பரிணாம வளர்ச்சியையும் அதன் புதிய போக்குகளையும் வாசகன் கண்டறிய உதவியது. எஸ்.எம்.ஜே.பைஸ்தீனால் எழுதப்பட்ட “சிங்கள பட வெளியீட்டுக்கு தமிழ்த் திரையரங்குகளில் ஆறாவது காட்சி மண்டலம்” என்ற கட்டுரை இலங்கைத் திரையரங்குகளில் திரைப்படங்கள் எவ்வாறு?, எவ் நிபந்தனையின் அடிப்படையில் வெளியிடப்படுகின்றன குறித்தான தகவல்களைத் தருகிறது. ஏழாவது சர்வதேசத் திரைப்படவிழா மொஸ்கோவில் நடைபெற்ற போது போலந்து திரைப்பட நெறியாளர் ஆந்திரே வைடாவுக் கும் ரஷ்ய திரைப்பட நெறியாளர் கிறிகோரி சுக்ராய்க்கும் இடையில் நடைபெற்ற உரையாடல் “அலை” 13இல் இடம்பெற்றது. தற்புதுமையை நாடும் வாசகருக்கு ஏற்ற வகையில் திரைப்படம் உருவாக்கப் பட வேண்டிய அவசியத்தை இவ்வரையாடல் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இவ்விதழில் வெளிவந்த சொற்பொன்னில் ஐசன்ஸ்ரைன் பற்றிய குறிப்புக்களும் முக்கியமானவை. உலக சினிமாவையும் அதன் போக்கு களையும் அறிந்து கொள்ள ஜேர்மன் திரைப்படவிழா குறித்த கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் மனப்பதிவுகள் துணை செய்வதுடன் அலை பதினேழில் அ.யேசுராசாவால் எழுதப்பட்ட பதிவுகள் குறிப்புக்களும் உதவுகின்றன. கலை என்ற பெயரில் அதீத கற்பனை கொண்ட ஹெர்ஸொக்கின் படங்களை அறிய இக்குறிப்புக்கள் எமக்குத் துணைநிற்கின்றன. யேர்மன் நெறியாளர் ரோல்வ் புஷ்யுடன் “அலை”க்காக கோ.கேதாரநாதனும் அ.யேசுராசாவும் நடாத்திய பேட்டி முதன்மையானது. திரைப்படத்தின் கலை வடிவத்தை அறியவும் அதன் யதார்த்தப் போக்கை வாசகன் விளங்கிக் கொள்ளவும் இப்பகுதி உதவி நிற்கிறது. சோவியத் பிளிம் இதழில் வெளிவந்த “மெக்சிக்கோ நீடு நீ வாழி” என்ற கட்டுரை சட்டநாதனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்தது. ஐசன்ஸ்ரைனனால் தயாரிக்கப்பட்டு பல்வேறு தடங் களுக்கு மத்தியில் வெளிவந்த இத்திரைப்படம் எடுக்கப் பட்ட வரலாறும் அத்திரைப்படம் பேசும் பொருளும் தமிழ்த் திரையுலகுக்கு புதியது. மாயா இன வழித் தோன்றல்கள் வாழும் யூகாற்றனில் எடுக்கப்பட்ட இத்திரைப்படம் அதி உன்னத திரையாக்கமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. “அலை” 28இல் வெளிவந்த தற்போதைய தமிழ்த் திரைப்படங்களின் நிலையை மதிப் பிடும் “மூவர் பார்வைகள்” பகுதி கலா வெளிப்பாட்டுச் சாதனமான சினிமாவின் வர்த்தக இயங்கியலை விளங்கிக் கொள்ளவும் அதன் சமூகப் பெறுமானத்தை உணர்ந்து கொள்ளவும் துணை செய்கிறது. கொன்றாட் றாக்கலைன் நெறியாள்கையில் வெளிவந்த “சித்தாந்த” என்ற திரைப்படம் வாழ்வின் அர்த்தங்களை தேடுகின்ற ஒரு மனித ஆத்மாவின் கதையாக வெளிப்படுகிறது. அதே சமயம் வர்த்தக படமாக வெளிவந்த புதியகாற்று படத்தின் போக்கையும் அதன் நோக்கை சாடுகின்ற கட்டுரையாக புதிய காற்று என்றோர் “இலங்கைத்

தமிழ்ப் படம்” கட்டுரை அமைகிறது. கலப்பதியின் இறுக்கமான திரைக்கதை அமைப்பில் வெளியான “தாச நிசா” திரைப்படம் அதனைக் கண்டு களித்த ஒருவனின் மனவுணர்வில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை கலை உணர் வோடு விமர்சித்துச் செல்கிறது. மூன்று மலையாள சினிமா என்ற கட்டுரை அரவிந்தனின் “ஒரிடத்து”, அடூர் கோபாலகிருஷ்ணனின் “அனந்தராம்” மற்றும் ஜான் ஆப்பிரஹாமின் “அக்கிரஹாரத்தில் கழுதை” என்ற மூன்று படங்களின் உள்ளீடுகள் குறித்துப் பேசுகின்றன. சினிமா சிந்தனை மரபை வளர்க்கவும் காட்சிகளில் தோன்றும் ஆழமான விடயங்களைத் தெளிவாக, அதன் வீரியம் குறையாது வாசகன் அணுகவும் அலையில் வெளிவந்த இக்கட்டுரைகள் துணைநிற்கின்றன.

அலையில் வெளிவந்த கவிதைகள் புதிய சமூக, அரசியல், இலக்கிய மாற்றங்களை உள்வாங்கி வெளி வந்தன. தமிழ்த் தேசியத்தின் மென்மையான உணர் வெழுச்சியையும் இக்கவிதைகள் வெளிப்படுத்த தயங்க வில்லை. அலையில் தேர்ந்த கவிதைகளை மு.பொன்னம் பலம், எம்.ஏ.நூஃமான், சு.வில்வரத்தினம், அ.யேசுராசா, நிலாந்தன், சேரன், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், தா.இராம லிங்கம், ஜெயசீலன், சண்முகம் சிவலிங்கம், இளவாலை விஜேந்திரன், மு.புஷ்பராஜன், சி.சிவசேகரம், மைத்திரேயி, ஊர்வசி, கீதப்பிரியன் முதலியோர் எழுதினர். மஹாகவி, நீலாவாணன் முதலானவர்களால் எழுதப்பட்ட தரமான கவிதைகளையும் இனங்கண்டு மீள்பிரசுரமும் அலை செய்தது. அதேசமயம் சின்னான் கவிராயர் என்ற பெயரில் நீலாவாணனால் எழுதப்பட்ட சிறுதுரும்பு கவிதை அலையிலேயே முதன்முதலில் பிரசுரமானது. அரசதரப்பினரால் மனித உயிர் செல்லாக் காசாய் மதிக்கப்பட்ட நிலையில் அலை இதழில் தா.இராமலிங்கம், எம்.ஏ.நூஃமான், சேரன், அ.யேசு ராசா, சண்முகம் சிவலிங்கம், மு.கனகராசன் முதலானோர் ரகுபதிதாஸ், சுந்தரன், கவியரசன், ச.ரவீந்திரன், சசி, ராஜவர்மன் முதலான புனைபெயர் களில் தம் கவிதைகளை எழுதினர்.

ஆத்மார்த்த தத்துவார்த்தத்தின் இயங்கு நிலையை மனிதவாழ்வோடு இணைத்து கவிதைகள் புனைந்த மு.பொன்னம்பலத்தின் “சுய ஆட்சி” என்ற கவிதை “அலை” இரண்டு இதழில் பிரசுரமாயின. தஞ்சைப் பெரிய கோவிலைக் குறியீடாகக் கொண்டு மனித வாழ்வின் சுயத்துவத்தைப் பேசும் இக்கவிதை மனித இருப்பே கலை என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. “சங்கம் புழைக்கும் மாயா கோவஸ்கிக்கும்” என்ற அ.யேசுராசாவால் எழுதப்பட்ட கவிதை முறிந்த காதலால் தன்னிலை துவளாத மனிதனின் மனத் திட்பத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. வ.ஐ.ச. ஜெய பாலனின் “நம்பிக்கையின் வேர்கள்” கவிதை யாழ்ப் பாண நகர்வழி ஊடாடி ஈற்றில் மனித மனத்தின் உள்ளுணர்வுத்தளத்தில் கட்டுறுகிறது. பிரிவென்னும் துன்பத்தில் உழலாத மனிதனின் தன்னுணர்வின் வெளிப்பாடே இக்கவிதை எனலாம். அலையில் வெளி வந்த மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள் நவீன கவிதைகளை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் அவை குறித்த புரிதல்களுக் கும் இடமளித்தன. றொபேர்ட்டு கிறேவ்ஸ் : தனித்து வம் மிக்க கவிக்குரல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரெஜி சிறி

வர்த்தனாவால் எழுதப்பட்டு ஏ.ஜே.யால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட கட்டுரை ஆங்கிலக் கவிதைகளோடு இணங்கிச் செல்லும் கிறேவ்ஸின் கவிதைகளை இனங்காணவும் அவரின் கவிதையின் வெளிப்பாட்டுத் தன்மையை அறியவும் துணை செய்கிறது. எளிமையான அழகான வாழ்வின் வேர்களில் இருந்து கிளந்தெழும் விக்ரிமாதியனின் கவிதைகளை “ஆகாச நீல நிறம்” என்ற கட்டுரை உணர்த்தி நிற்கிறது. சி.சிவசேகரத்தின் “புதிய போத்தலில் சாக்கடை நீர்” என்ற கட்டுரை ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் கவித்துவமற்று சொல்லுங்காரத் துடன் எழுதப்படும் வார்த்தை ஜாலங்களை கவிதைகளாக கருதப்படக்கூடாது என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. சோலைக்கிளியின் எட்டாவது நரகம் என்ற கவிதைத் தொகுப்புக்கு சு.வில்வரத்தினத்தால் எழுதப்பட்ட விமர்சனம் சோலைக்கிளியின் கவிதை உலகை வாசகன் சென்றடைவதற்கு உதவி நிற்கிறது. வளர்முக நாடுகளில் விடுதலைப் போராட்டம் முனைப்பு பெற்ற நிலையில் அங்கு வெளிவந்த கவிதைகள் மையப்பொருளாய்க் கொண்டு எம்.ஏ.நுஃமானால் எழுதப்பட்ட “ஆசிய நாடுகளில் விடுதலைப் போராட்டமும் கவிதையும்” என்ற கட்டுரை அக்காலக் கட்டப் போராட்டச்சூழலை உணர்ந்து எழுதப்பட்ட கட்டுரையாகும். தன்னுணர்வின் வெளிப்பாட்டையும் அதேசமயம் சமூக யதார்த்த நடத்தியல் முறைகளையும் ஒன்றிணைத்து எழுதப்பட்ட அ.யேசுராசாவின் “அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக” தொகுப்புக்கு மு.பொ. எழுதிய நீண்ட விமரிசனம் கவிதையில் அ.யேசுராசாவின் இடத்தையும் இருப்பையும் ஆராய்கிறது. பேரினவாதத்தின் முகத்தையும் அதேசமயம் ஈழப் போராட்டத்தின் விடுதலையையும் அவாவி நிற்கும் சு.வில்வரத்தினத்தின் “அகங்களும் முகங்களும்” தொகுப்புக்கு செ.யோகராசா எழுதிய விமரிசனம் வில்வரத்தினத்தின் கவிதைகளின் பேசுபொருளைச் சுட்டி நிற்கின்றன. அக்கறை காற்று ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிதைகள் என்ற கட்டுரை ஹைக்கூ கவிதையின் வடிவத்தையும் அதன் வெளிப்பாட்டு முறைகளையும் எடுத்துரைக்கிறது.

“அலை”யில் வெளிவந்த நேர்காணல்கள் பன் முகத்தன்மை கொண்டவை. ஆளுமைகளின் திறனையும் ஆற்றல்களையும் அறியத் துணைநின்ற இந்நேர்காணல்கள் இலக்கியப்படைப்பொன்றின் நோக்கத்தையும் போக்கையும் அறிந்து செயற்படவும் துணைநின்றன. நிலந்தஸ் (சந்தமற்ற கவிதை) கவிதை இயக்கத்தின் முன்னோடியாக இருந்த சிறிகுணசிங்ஹ நேர்காணலை “அலை” சிவகுமாரன் வாயிலாகப் பதிவு செய்தது. இவர் ஹெவனல்ல நாவலின் ஆசிரியராகவும் சச்சமுத்ர என்ற திரைப்பட நெறியாளராகவும் இலக்கியத் திறனாய் வாளராகவும் விளங்கியவர். சமஸ்கிருத மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் இந்திய ஒவியத்தின் உத்திமுறைகள் என்ற தலைப்பில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவர். இந்நேர்காணலில் இலங்கையில் திறனாய்வுத் துறை வளராமலுக்கு காரணம் ஆங்கில இலக்கியங்களின் மீது பரீட்சியமின்மையே என அவர் முன் வைக்கும் குற்றச்சாட்டு முக்கியமானது. இந்நேர்காணல் புதிய தீர்க்க தரிசனத்தை தந்தது. சிங்கள கலை இலக்கிய சூழலில் பெருந்தாக்கத்தை செலுத்திய சிறிகுணசிங்ஹாவின் நேர்காணல் ஒரு ஆளுமையின் தனித்துவத்தை

அவருக்கேயுரிய இயற் பண்புகளுடன் வெளிப்படுத்தி நிற்பதுடன் உண்மையான இலக்கியத்தை நோக்கி நகர்வதற்கான பயணமாகவும் அமைகிறது. “அலை” 34 இதழில் வெளிவந்த சுந்தரராமசாமியின் நேர்காணல் கலைகுறித்து அவர் கொண்டிருந்த நிலைப்பாட்டையும் யதார்த்த படைப்புக்கள் மீது அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டையும் எமக்குணர்த்தி நிற்கிறது.

நவீன இலக்கியம் குறித்த பல்வேறான தோற்றங்களை அவை குறித்தான புரிதல்களை வாசகன் மனதில் வளர்க்கும் வண்ணம் உருவாக்கப்பட்டதே அலையில் வெளியான முப்பரிமாணம் மற்றும் மூவர்பார்வைகள். இப்பகுதியில் எஸ்.பொன்னுத்துரை, எம்.ஏ.நுஃமான், மு.பொன்னம்பலம், சசி.கிருஷ்ணமூர்த்தி, அ.ரவி, சட்டநாதன் முதலானோர் பங்களிப்புச் செய்தனர். ஆக்கவிலக்கியவாதிகளின் கருத்துநிலையை அறிந்து கொள்வதற்கும் இலக்கியங்கள் குறித்தான அவர்களின் பார்வை, நோக்குநிலையை புரிந்து கொள்வதற்கும் இப்பகுதி துணை செய்தன.

“அலை” வெளியீட்டுத் துறையிலும் ஆழத்தம் பதித்தது. மீனவர் பால்கள் குறித்து எழுதப்பட்ட மு.புஷ்பராஜனின் கட்டுரைகளை “அம்பா” என்ற நூலாக வெளியிட்ட “அலை” குப்பிழான் ஐ.சண்முகனின் பதினொரு சிறுகதைகளை “கோடுகளும் கோலங்களும்” என்ற தொகுப்பாகவும் கொண்டுவந்தது. ஏ.ஜே.கனகரட்னாவின் மொழிபெயர்ப்புக்களை மாரச்சீயவாதிகளும் இனப்பிரச்சினையும், மாரச்சீயமும் இலக்கியமும் என்ற பெயரிலும் நூலாக்கம் செய்த “அலை” ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் “ஒரு கோடைவிடுமுறை” நாவலையும் வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் “தேசிய இனப்பிரச்சினையும் முஸ்லிம் மக்களும்” நூலையும் சு.வில்வரத்தினத்தின் “அகங்களும் முகங்களும்” என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும் செம்மையான முறையில் எழுத்துப் பிழைகளற்ற வெளிக் கொணர்ந்தது. இதே போல் அ.யேசுராசாவின் “பனிமழை”, “குறிப்பேட்டிலிருந்து”, “நினைவுக்குறிப்புக்கள்”, “நிழல்கள்”, “அங்கும் இங்குமாய்...” முதலான நூல்களும் அலை வெளியீடாகவே வந்தன. அலையில் அ.யேசுராவால் எழுதப்பட்ட “பதிவுகள்” அதே தலைப்புடன் அலை வெளியீடாகவே நூலுருப்பெற்றது. அலை வர்த்தக நோக்கமற்று நல்ல நூற்களை இனங்கண்டு வெளிக்கொண்டு வந்தது என்பதை அதன் வாசகர்கள் நன்கறிவார்.

கலையுணர்வு புறக்கணிக்கப்பட்டு வரட்டுவாதங்களும் விமர்சன வழிபாடுகளும் ஈழத்துச் சூழலில் அரங்கேறியநிலையில் இலக்கிய நேர்மையினங்களைச் சுட்டிக்காட்டி அறிவுபூர்வமான தடத்தில் பயணித்த இதழாக “அலை” காணப்படுகிறது. இலக்கியத்தின் ஊடாக சமூக மாறுதல்களைத் தோற்றுவிப்பதில் முக்கிய பங்காற்றிய இதழ் என்ற வகையில் அலை இற்றைவரை நிலைத்து நிற்கிறது. அலை குறித்த பதிவுகள் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய சூழலில் எனது இக்கட்டுரை அலையின் முயற்சிகளை அதனது உள்ளீடுகளை நுண்ணாய்வுக்கு உட்படுத்தவில்லை. எனவே இக்கட்டுரை அலை குறித்த தகவல்களைத் தாங்கிவரும் பதிவுகளாகவே அமைகின்றன. ●

மணிக்கொடி

■ த.அபிநாத் ■

இந்து சமுத்திரத்தின் நித்திலமாக உலகோர் மலங்கமமும் ஈழமண்டலத்திலே எழுந்த தமிழ் சஞ்சிகைகளுள் 1950களில் ஈழத்தில் வெளிவந்த மணிக்கொடி சஞ்சிகையானது தனக்கென பிரத்தியேகமான இடத்தை ஈழத்துச்சஞ்சிகைகளின் மத்தியில் நிலைநாட்டியுள்ளது. இலக்கிய அரசியல் மாசிகையாக அமைந்த இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இணுவை மாறன் செயற்பட்டார். இலங்கையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களாக போற்றப்படும் மு.கந்தையா, க.கைலாசபதி, பிரேம்ஜி, எச்.எம்.பி. முகைதீன், ஜீவா முதலியோரின் ஆக்கங்களால் பொலியப்பெற்ற இச்சஞ்சிகையின் 1956.09.11 இல் வெளிவந்த மணிக்கொடி இதழும் 1956.10.16 இல் வெளிவந்த மணிக்கொடி இதழும் தற்போது வெளியீடுகளாய் அடையாளப்படுத்தப்பட்டும் முதலாவது மணிக்கொடி சஞ்சிகையே கைவசம் கிட்டியிருக்கின்றமை மிகுந்த கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

இச்சஞ்சிகையின் பெயர்சார் விளக்கமானது முதற் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் ஆசிரியர் இணுவை மாறனால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் சுருக்கம் யாதெனில் இலங்கையில் பிரதானமாக வாழுகின்ற மூவினமக்களான தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லிம்களின் ஒன்றிணைப்பை வலியுறுத்துவதுடன் இதன் பொருட்டு பச்சை, சிவப்பு, மஞ்சள் எனும் நிறங்களைக்கொண்ட “மணிக்கொடி” எனப்பெயர்பெற்ற மூவரணக்கொடி ஒரு இலட்சிய மாதிரியாக அமைகின்றது. அக்கொடியிலுள்ள செழிப்பை குறிக்கும் பச்சை நிறமானது முஸ்லிம்களையும் வீரத்தினைச் சுட்டும் செந்நிறம் தமிழரையும் மங்களகரமான மஞ்சள் சிங்களவர்களையும் சுட்டி நிற்கின்றன. இவ்விலட்சிய மாதிரியின் கீழ் இனப்பிரிவுகளை களைந்து இனங்கள் ஒன்றிணைந்து சமஷ்டி அரசியலை நிலைநாட்டுவதே இச்சஞ்சிகையின் நோக்கம் என்பதை இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கம் ஒன்றின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

மணிக்கொடி சஞ்சிகையின் முதலாம் இதழின் 2ம் ஆசிரியர் தலையங்கமானது பாரதியாரின் நினைவுதினத்தை போற்றுவதாய் அமைவதுடன் சிந்துக்குத் தந்தையான பாரதியின் மூன்று இலட்சியங்களாக சாதிப்பிரிவினை ஒழிக்கப்படுதல், இல்லை என எதையும் கூறமுடியாமை, வறுமை ஒழிப்பு முதலிய பாரதியின் கவிதைகளுடாக கூறப்பட்டு அவ்விலட்சியங்களை மக்கள் மத்தியில் நினைவூட்டுவதாக அமைகின்றது.

மு.கந்தையா அவர்களின் “அன்னைக்கு ஆசி” எனும் கவிதையானது தமிழன்னையின் பெருமையை பறைசாற்றுவதுடன் இலங்கையில் தமிழ் ஒடுக்கப்பட்ட நிலைகள் யாவும் வெல்லப்படும் என்பதை வெளிப்படுத்தியமைகின்றது. அக்கவிதையில் இடம்பெறுகின்ற “நாடுநீறும்வே றெமக்கின்றால் நலமாறனக்கிங் காசரிமை நாட்டும் விழைவாற் றுடிதுடித்தோம் நாமே யன்றுன் குறை முடிப்போம்” மேற்கண்ட வரிகள் சிந்தனையை தூண்டி பவையாக அமைகின்றன.

ஜீவா அவர்களின் புத்தர் ராஜ்யம் எனும் சிறுகதையானது இலங்கையில் நடைபெற்ற இனங்கட்கிடையிலான கசப்பான அனுபவங்களை கதைக்கருவாக கொண்டிருப்பதுடன் வாசகரை கதைக்களத்தினுள் அழைத்துச்செல்லும் ஈர்ப்புத்தன்மையுடன் அமைவதுடன் கதையின் முடிவுப்பகுதியில் காயமுற்று இரத்தம் காய்ந்து பெருக்கோடி இருந்த ஏபிரகாமிடம் புத்தபிக்கு ஒருவர் அவனை பார்த்துத் சிங்களவனா, முஸ்லிமா, தமிழனை என வினாக்களை தொகுத்த போது அவற்றுக்கு இல்லையென பிக்குவிற்கு மறுமொழி உரைத்த ஏபிரகாமிடம் அப்படியென்றால் நீ யார் என பிக்கு வினவியபோது நான் ஒரு மனிதன் என ஏபிரகாம் கூறிய பதிலானது வாசகர்களை ஒரு கணம்

ஸ்தம்பிக்க வைக்குமாறு அமைகின்றது.

தேசிய இயக்கங்களும் இலக்கியமும் என்ற கைலாசபதி அவர்களுடைய கட்டுரையானது ஒரு இனத்தினதோ அல்லது நாட்டினதோ விடுதலைக்கு அது சார்ந்த கருத்துக்கள் பொதிந்த இலக்கியங்களின் தோற்றமே வழிவகுக்கும் என்பதை சூட்சமாக உணர்த்துவதுடன் அதனை நிரூபிக்கின்ற வகையில் அயர்லாந்து, ஜப்பான் நாடுகளில் நடைபெற்ற நிகர் சன விடயங்களை சுட்டிக்காட்டியிருப்பது பீடுடைய தாகும்.

ஆய்வுக்கட்டுரையாக அமைகின்ற இந்தியாவில் நாவலின் வளர்ச்சி என்ற எச்.எம்.பி.முஹிதீனின் கட்டுரையானது நாவல் இலக்கியம் 194 நூற்றாண்டுகளின் பின் மேற்கத்தேய நாடுகளில் தோன்றியிருப்பினும் நாவலின் சாயலானது புராதன இந்திய நாட்டின் இலக்கியங்களில் தெறித்திருப்பதாக கூறுவதுடன் ஆசியா ஐரோப்பியாவில் இருந்த தொன்மைக்கதைகள் எவ்வாறு நாவலில் இருந்து வேறுபடுகின்றன என்பதையும் விளக்கி நிற்கிறது.

பிரேம்ஜியின் பாரதியின் பூரணத்துவம் எனும் கட்டுரையானது பாரதியின் பூரணத்துவத்தை பாரதியின் கவிதைகள் மூலம் சுட்டி வாசகர்களை கவரும் வண்ணம் அமைகின்றது குறிப்பாக தமிழருக்கு இனவழி ஆட்சியை கோருவதாக பாரதியின்

“காவிர தென்னபெண்ணைப்பாலாறு உயர் கண்டதோர் கங்கை பொருளை நதி இவற்றிடை புகழ் மண்டிக் கிடக்கும் தமிழ்நாடு”

பாடல் அமைந்தாலும் அதே பாரதியார்

“முப்பது கோடி முகமுடையான் உயர் மொழ்புற வென்றுடையான் இவள் செபுமொழி பதினெட்டுடையான் எனிற் சிந்தனை ஒன்றுடையான்”

பாரதத்தின் ஐக்கியத்தை பாடியிருப்பதை குறிப்பிடுவதன் மூலம் கட்டுரையாசிரியர் பாரதியின் பூரணத்துவத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

மணிக்கொடி சஞ்சிகையின் முதல் இதழில் பாலர்பகுதி, மாதர்பகுதி முதலியனவும் முக்கிய அம்சங்களாக திகழ்கின்றன. மாதர்பகுதியினுள் செல்வி எஸ்தர் சாமுவேலின் உரிமைப்போரும் மாதர் சுதந்திரமும் எனும் கட்டுரையானது பண்டைக்கால தமிழ்ப்புதுமைப் பெண்களையும், வீரமங்கை ஜோனையும் மூன்னுதாரணப்படுத்தி மாதர்கள் இருக்கின்ற அடிமைத்தளைகளை களைதலின் முக்கியத்துவத்தை வீரம் பொங்குமாறு எடுத்துரைக்கின்றது. இவ்விதமாக மேற்கண்ட ஆக்கங்கள் அமைவுற்று மணிக்கொடி சஞ்சிகையை பிரசுரமாக்கிப்போனதுடன் அரசியல், இலக்கியம் சார்ந்த சஞ்சிகையாக மணிக்கொடி வாசகர்களிடத்தில் தவழ வித்திட்டுள்ளன.

கலைப்பூங்கா

1960 களின் முற்பகுதியில் இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தினால் ஆண்டுக்கு இரு முறை “கலைப்பூங்கா” இதழ் வெளியிடப்பட்டது. ஆண்டுதோறும் கொண்டாடப்படும் தமிழிலக்கிய விழாவை முன்னிட்டு இந்த இதழ் வெளியிடப்பட்டது. இலக்கியம், பழந்தமிழ் இலக்கியம், மொழி மரபு வளர்ச்சி, கலைச்சொல்லாக்கம், இலக்கணம், புராணங்கள் போன்ற விடயங்களில் அதிகம் அக்கறை கொண்டு ஆக்கங்களை பிரசுரித்தது. 1964 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் வெளியான இதழில் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்ட “இலட்சியமும் சமூக நோக்கும்” என்னும் கட்டுரையானது ஒரு மனிதரிடம் காணப்படும் இலட்சியவேட்கையே உயர்ச்சிக்கான படி என்கிறார். இலக்கியங்கள் வாயிலாக மனிதன் கற்றுக் கொள்வது இலட்சியங்களையே என்கிறார். இளம் சந்ததியினர் வாசிக்க வேண்டிய அருமையான தொரு கட்டுரை. மனதை மகிழ்விக்கும் மக்கள் இலக்கியத்தை கம்பன் வெளிப்படுத்தியதை, “கம்பன் தந்த மக்கள் இலக்கியம்” என்ற கட்டுரையூடாக சத்தியதேவி துரைசிங்கம் வெளிப்படுத்துகிறார். சங்க இலக்கியத்தில் திருவிழா பெறும் முக்கியத்துவத்தை

வெளிப்படுத்தும் சு.அருளம்பலவாணரின் “சங்க இலக்கியத்தில் திருவிழா” என்னும் கட்டுரை, ச.தனஞ்சயராச சிங்கத்தின் “பல்லவர் காலத்து பக்தி இலக்கியம்”, “கலைச்சொல்லாக்கம்”, “இலக்கணம் ஏன்?”, “குத்தபு நாயகம் என்னும் முகியித்தீன் புராணம்”, “மொழி மரபு” போன்ற பல சிறப்பான கட்டுரைகளுடன் வெளியானது. 1964 இல் வெளியான புரட்டாதி இதழ் “தமிழ் இலக்கிய மரபு” விழாச் சிறப்பிதழாக மலர்ந்தது. இதன் ஆசிரியர்களாக ஆ.சதாசிவம், செ.துரைசிங்கம் விளங்கினார்கள். இந்த இதழில் உள்ளடங்கிய ஆக்கங்கள் அனைத்தும் “மரபு” பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளன. “தமிழ் மரபும் பேராசிரியரும்”, “மரபும் வழக்கும்”, மரபும் ஆக்கமும்”, “மரபு”, “நாடகமரபு”, “மகாகவி இக்பாலின் தத்துவம்”, “இசுலாமுந் தமிழும்”, “உரைநடையிற் சிறுகதை மரபு” என அருமையான பல ஆக்கங்களை இந்த இதழ் தாங்கி வெளியானது. 1965 சித்திரை இதழ் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியானது. செந்தமிழின் சிறப்பை உணர்த்தும் புலவர் சி.சின்னையாவின் “செந்தமிழ்ச் சிறப்பு” என்னும் கவிதை சிறப்பானது. “திருவாக்கு” என்னும் “திருநூல்” தமிழில் வளர்ந்த வரலாற்றை பி.சே.செ. நடராசாவின் கட்டுரை கத்தோலிக்க மதம் சார்ந்த பல தகவல்களை வெளிப்படுத்துகின்றது. இலக்கியமும் சமூக வாழ்வும், இலக்கியமும் நாட்டு வர்ணனையும் போன்ற கட்டுரைகளும் குறிப்பிடக் கூடியன. தொடர்ந்து சில ஆண்டுகள் இந்த இதழ் மிகக் கனதியான கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளியாகியது. தமிழ் பற்றிய ஆய்வாளர்களுக்கு பல அரிய கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக இந்த இதழைக் கருத முடியும்.

- பரணீ

சிறுசஞ்சிகை வரலாற்றில் மறக்கமுடியாத இதழ் மலர்

■ வி. மைக்கல் கொலின் ■

கலை இலக்கியம் என்ற சிம்மாசனத்தின் நான்கு கால்களும் முக்கியமானவை. படைப்பாளி, வாசகன், வெகுஜன ஊடகம் என விரியும் அந்த உலகில் சிற்றிதழ்களென்பது நாலாவது காலாகும்.

படைப்பாளி-வாசகன்

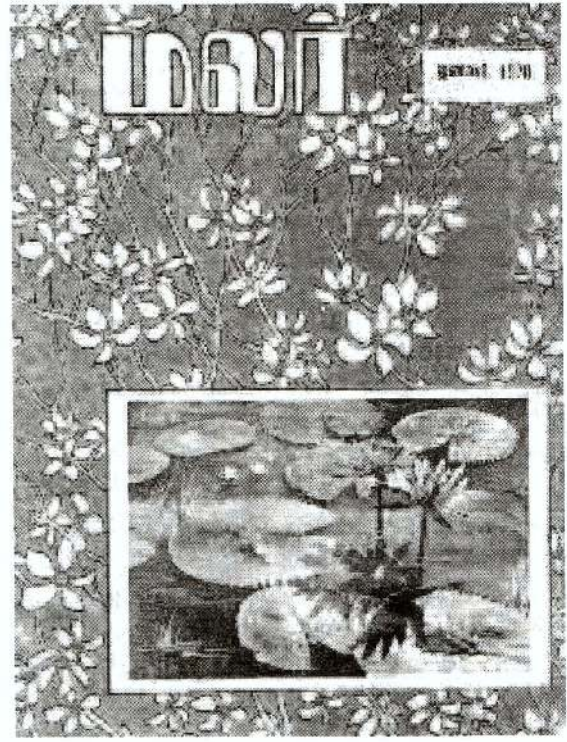
என்ற இரு மேதமைகளுக்கிடையேயான ஒரு பாலமாக அமைவது சிற்றிதழ்களே. சாதாரண ஒரு வாசகனை அறிவுத் தேடலுடையவனாக மாற்றுவதுடன் படைப்பாளியை கூட தீவிர வாசகனாக்கும், படைப்பாளியாக்கும் வித்தையை சிற்றிதழ்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஈழத்திலே காலத்துக்கு காலம் பல சிற்றிதழ்கள் தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றன. உண்மையில் சிற்றிதழ்களின் வெற்றி என்பது நீடித்து நிலைத்து காலா காலத்துக்கும் தொடர்ச்சியாக வெளிவருவதல்ல. எந்த நோக்கத்திற்காக ஒரு சிற்றிதழ் ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ அதன் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படுவதில்தான் அதன் வெற்றியும் தோல்வியும் உள்ளது. இன்றும் கூட நாம் தீவிரமாக பேசும் சில இலக்கிய இதழ்கள் ஒரு சில இதழ்கள் வெளிவந்தவையே. ஒரே இதழ்கள் என்பதற்காக அதன் பணியை பங்களிப்பையாருமே புறக்கணித்து விடுவதில்லை.

இதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாக நாம் ஆறு இதழ்களே வெளிவந்த “தீர்த்தக்கரை” இதழையும், சில இதழ்களே வெளிவந்த “மூன்றாவது மனிதன்” இதழையும் குறிப்பிடலாம்.

இது உதாரணம் மட்டுமே. இப்படி இன்றும் பேசப்படும் பல இதழ்கள் பற்றி பேசலாம்.

இதே போன்றதொரு இதழே 1970 ஜனவரியில் ஆரம்பமாகி மாத

இதழாக வெளிவந்து பத்து இதழ்களுடன் நின்றுபோன மலர் சஞ்சிகையும்.

1970 ஜனவரி மாதம் 21, மத்திய வீதி, மட்டக்களப்பில் இருந்து பிரபல எழுத்தாளர் அன்புமணி இரா. நாகலிங்கம் அவர்களை ஆசிரியராக கொண்டு “உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி யுண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்” என்ற மகாகவி பாரதியாரின் வரிகளை மகுட வாசகமாக கொண்டு செடி-01, மலர் - 01 என வெளிவந்த இதழே மலர்.

நான் பிறப்பதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர் வெளிவந்த ஒரு சஞ்சிகையைப் பற்றி 52 வருடங்களுக்கு பின்னர் எழுதுகிறேன் என்பதே அச்சஞ்சிகையின் வெற்றிதானே?

மலர் முதலாவது இதழின் ஆசிரியர் உரையில்

“ஈழத்தில் இலக்கியத்தரம் வாய்ந்த பத்திரிகை இல்லாத குறையை போக்குவதற்காக இச்சஞ்சிகையை வெளியிடுகின்றோம். என்று எல்லோரையும் போல் பீற்றிக்கொள்ள நாம் விரும்பவில்லை.

ஏனென்றால் அக்குறையை இந்தச்சஞ்சிகையால் மட்டும் போக்கி விடமுடியாது ஆனால் ஈழத்தில் இலக்கியத்தரம் வாய்ந்த பத்திரிகைகள் பல தோன்ற வேண்டும் என்ற எமது ஆத்மார்த்தமான ஆசையின் முன்னோடியாக இச்சஞ்சிகை வெளிவருகிறது என்பதை மட்டும் சொல்லி வைக்க விரும்புகிறோம்.”

என ஆசிரியர் தனது நோக்கத்தை தனது ஆசிரியர் உரையின் ஆரம்ப வரிகளில் மிகத் தெளிவாக சொல்லிச் செல்கிறார்.

மலர் சஞ்சிகையின் வெற்றிகரமான பயணத்திற்கு அதன் பரவலான அறிமுகம் காரணமாயிற்று. மலர்

திருகோணமலை, கொழும்பு போன்ற இடங்களில் அறிமுக நிகழ்வுகளை நடாத்தியது.

மலரின் ஆசிரியர் அன்புமணி அவர்கள் ஒரு எழுத்தாளராக இருந்ததன் காரணத்தால் அவர் தனது சக எழுத்தாளர்களின் துணையுடன் மலர் பரவலான அறிமுகத்தை பெற முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். அக்காலத்தில் மலரில் வளர்ந்த, வளரத்துடித்த பல எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புகளை வழங்கி யிருந்தனர்.

அ. ஸ. அப்துல் ஸமது, அருள் செல்வநாயகம், க. அருள் சுப்பிரமணியம், திமிலைத் துமிலன், அண்ணல், எருவில் மூர்த்தி, அன்பு முகையதீன், கவிதா, கு. ராமச்சந்திரன் என ஒரு எழுத்தாளர் கூட்டமே மலரில் பங்களித்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடரும் மலர் இதழ்களிலும் பல இலக்கிய ஆளுமைகளின் படைப்புகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதில் செங்கை ஆழியான், நவம், செ. யோகநாதன், மஹாகவி, வ. அ. இராசரத்தினம்,

போன்றோர் முக்கியமானவர்கள்.

மலரில் ஒரு சிறப்பம்சம் தனது இதழில் சகோதர பத்திரிகையையும் அது வெளிப்படுத்தியது. மலரின் முதலாவது இதழில் அரைப்பக்கத்திற்கு சிரித்திரன் சஞ்சிகையின் விளம்பரம் வெளிவந்திருந்தது.

மலரின் பத்தாவது இதழில் நினைவு என்ற மலையக இதழ் பற்றிய விளம்பரம் வெளிவந்தது.

மேலும் மலர் ஈழத்து படைப்பாளிகளின் நூல்களுக்கும் இலவச விளம்பரங்களை செய்து உதவியது.

மலர் பத்தாவது இதழில் மலர் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு நடாத்திய கவிதை, சிறுகதை போட்டி தொடர்பான அறிவித்தல் வந்திருந்தது. இதன் மூலம் மலர் பாடசாலை மாணவர்களின் கலை இலக்கிய செயற் பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவமளித்ததை காணக்கூடியதாக இருந்தது.

ஈழத்திலே வெளிவந்த சிற்றிதழ்களில் மலருக்கும் ஓர் தனித்துவமான பங்கு உண்டு என்பதையாரும் மறக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது. ●

கீற்று

சீற்று கவிதைகள்
பதிப்பு: 1979

1979 - 1980

1

“மனிதாபிமான படைப்பாளியின் சிந்தனைக்களம்” என்ற அட்டைப்படப் பிரகடனத்துடன் கல்முனையில் இருந்து 1979 ஜனவரி - மார்ச் இல் கீற்று இதழ் வெளியானது. காலாண்டு இதழாக வெளிப்பட்ட இவ்விதழின் இணையாசிரியர்களாக “நா.யோகேந்திரலிங்கம்”, “கல்லூரன்” செயற்பட்டார்கள். துணையாசிரியர்களாக கலைக் கொழுந்தன், நளினி ராகவன் பிள்ளை செயலாற்றினார்கள். “இளங்கீற்று” இலக்கிய வட்டத்தின் வெளியீடாக இவ்விதழ் வெளியானது.

கீற்றின் முதலாவது இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் கீற்றின் வருகை தொடர்பான நோக்கத்தை பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறார் ஆசிரியர்,

“வளருகின்ற ஆக்கபூர்வ இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு “கீற்று” நிறைய இடமளிக்கும். வியாபார நோக்கோடு கட்டவிழ்த்து விடப்படும் நூற்றுக்கணக்கான சஞ்சிகைகளின் மத்தியில் எங்கள் கீற்று தொடர்ந்து வெளிவருவதற்கு ஈழத்து வாசகர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பங்களிப்பைச் செய்ய உடன் முன் வரவேண்டும் அது உங்களின் கடமையுங் கூட.

முற்போக்கு என்று எதையெதையோ கூறிக் கொண்டு இலக்கியத்தை வியாபாரமாக்கி வருகின்ற சில ஏடுகளின் போலிமைகளை வெளிக் கொணர்வதற்கு கீற்று களம் அமைத்துக் கொடுக்க தயங்காது. வரும் காலத்தில் முற்போக்கு மேகங்கள் நிகழ்த்தவிருக்கின்ற இடிமுழக்கங்களுக்கு காலாண்டுக்கு ஒரு தரம் ஒளிரப் போகின்ற

“கீற்று” ஒரு முத்தாய்ப்பாக அமையும் வகையில் அதன் எழுத்துக்கள் உழைத்து நிற்கும் என்று நம்புகிறோம்...”

முதலாவது இதழில், ஒரு விபச்சாரியின் அவல நிலையை கலைவாதி கலீல் “ஒரு விபச்சாரியின் விசாரணை” என்னும் கவிதையூடாக வெளிப்படுத்துகின்றார். ஜேம்ஸ் மெக்ரூலே என்ற கவிஞரின் கவிதையை தீபசிகா மொழிபெயர்த்துள்ளார். “நியாஸ் நீ என்னை மன்னிக்க வேண்டும்” என்னும் பனீல் காரியப்பர் கவிதை, “என் அன்னை” என்னும் ராமுவின் கவிதை, மலையன்பனின் “two leaves and a bad” கவிதை, அமலனின் “விடிவு” கவிதை என்பவற்றோடு பிரதீபாவின் “ஒரு நிவாரணம்” சிறுகதை பரமசாமி என்ற ஏழை நிவாரணம் பெறப்படும் பாட்டை சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றது. மேலும் பாண்டியூர் இரத்தினத்தின் “தேசிய இனப் பிரச்சினையும் இடதுசாரி இயக்கங்களும்” என்னும் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய கட்டுரையும், “அறுவடை” என்னும் நாகேந்திர ராஜாவின் உருவகக்கதையும் முதல் இதழை அலங்கரித்துள்ளன.

கீற்றின் இரண்டாவது இதழ் 1979 செப்ரெம்பர்மாதம் வெளியானது. நீண்டஇடைவெளிக்குப் பின்னர் வெளியான இவ்விதழில் மணிக்கூட்டு மனிதர்கள், ச(ர)கானம் என்ற இரு நாடகங்களைப்பற்றிய எம்.எச்.எம் அவுர்ப் அவர்களால் எழுதப்பட்ட “புதுமோடிகளின் இரு நாடகங்கள்” என்னும் ஒப்பீட்டு விமர்சனக் கட்டுரை பதிவாகியுள்ளது. கல்லூரானால் “அழகற்ற சிறுமி”, “பாண்” ஆகிய இரு கவிதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. விட்டில் பூச்சிகள் என்னும் சிங்கள சினிமா பற்றிய விமர்சனத்தை கந்தையா சண்முகலிங்கம் எழுதியுள்ளார்.

- பரணீ

நோக்கு

புதுமைப் பா ஏடு

பேராசிரியர் ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்

“புதுமைப் பா ஏடு” எனத் தன்னை அறிமுகப் படுத்திய “நோக்கு” எனும் கவிதை இதழ் 1964ஆம் ஆண்டு தை மாதம் கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்தது. 1964-1965 ஈராண்டுகளில் ஐந்து இதழ்களும், பின் ஐந்து ஆண்டு இடைவெளியில் 1970 இல் ஒரிதழுமாக மொத்தம் ஆறு இதழ்களை நோக்கு பிரசுரித்திருந்தது. செய்யுட் களம் எனும் அமைப்பின் வெளியீடான இவ்விதழின் ஆசிரியர்களாக இ. இரத்தினம், இ. முருகையன் ஆகிய இருவரும் விளங்கினர்.

செய்யுட்களம் என்பது அக்காலத்தில் தலைநகரில் இயங்கிய ஓர் இலக்கிய அமைப்பாகும். 149-3 காலி வீதி, கொழும்பு 04 எனும் முகவரியிலே செயலகத்தைக் கொண்டியங்கிய இவ்வமைப்பின் தலைவராக தமிழகத்திலிருந்து ஈழம் வந்து தமிழ்ப் பணியாற்றிய புலவர் சிவங்குணாலய பாண்டியனார் விளங்கினார். துணைத் தலைவர்களாக அ.வி. மயில் வாகனம், ம. முருகேசுபிள்ளை இருவரும், செயலாளராக இ. இரத்தினமும், துணைச்செயலாளராக இ. முருகையனும், பொருளாளராக ஆதி. கருப்பையாவும் விளங்கினர். இவ்வமைப்பின் பிரசுரமான இக்கவிதை இதழ் “முத்திங்கள் இதழாக” அதாவது ஆண்டுக்கு நான்கு இதழ்கள் என்ற அடிப்படையில் வெளிவரும் என விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது. அதன்படி 1964 இல் நான்கு இதழ்களும் வெளிவந்தன. ஆசிரியர்களுள் ஒருவரான முருகையனின் உடல்நலக் குறைவால் சற்றே தாமதமாகி 1965 இல் ஒரேயொரு இதழ் மட்டும் வெளிவந்தது. பின் வெளிவராமல் நின்றுபோயிருந்த நோக்கு முத்திங்கள் இதழின் ஆறாவது பிரசுரம் ஐந்து ஆண்டுகளின் பின் 1970 இல் வெளிவந்தது.

இணையாசிரியர்களுள் முருகையன், தமிழி லக்கிய உலகம் நன்கறிந்தவர், நவீன கவிதை முன்னோடிகளுள் ஒருவர். அவருக்கும் கவிதை இதழ் வெளியிடும் எண்ணத்தை ஊட்டி, முயற்சியில் ஈடுபட்ட மற்றையவரான இ. இரத்தினம், யாழ்ப்பாணம் இணுவிலிலே

பிறந்து கொழும்பிலே வாழ்ந்த கலைப்பட்டதாரி. மரபுத் தமிழில் ஈடுபாடு கொண்டவர். இவரின் மரபுத் தமிழ் ஈடுபாட்டுக்குக் காரணம் செய்யுட்களத் தலைவரான புலவர் பாண்டியனார் அவர்கள். புலவரிடம் இரத்தினம், தொல்காப்பியம் முதலான நூல்கள் கற்றுத்தேறியவர். ஆங்கில இலக்கியத்திலும் மிகுந்த பரிச்சயம் நிரம்பியவர். இப்பின்னணியில் ஆசிரியர் இருவரையும் நோக்கும் பொழுது நோக்கின் போக்கு எத்தகையதாக இருந்திருக்கும் என்பதை உணர்வது கடினமாக இராது. என்னதான் “புதுமைப் பா ஏடு” என்று இட்டுக்கொண்டாலும் - புலவர் வழியாக ஆசிரியர்களுள் ஒருவரான இரத்தினம் அவர்களிடம் ஏற்பட்டிருந்த மரபின் பற்றிலிருந்து “நோக்கு” முழுவது மாக விடுபடவில்லை என்றே சொல்லத் தோன்றுகின்றது. எனவே, முருகையன் - இரத்தினம் கூட்டின் பிரசவமான “நோக்கு” எனும் பிரசுரம், மரபினதும் நவீனத்தினதும் கலவையாக இருந்தமை வியப்பில்லை.

“நோக்கில்” பிரசுரமான படைப்புகளை எடுத்தாராயும்போது துலாம்பரமாகத் தெரிவது, இவ்விதழில் மொழிபெயர்ப்புக்கு வழங்கப்பட்ட முக்கியமான இடமாகும். இலங்கையில் கவிதை இதழ்கள் பல வெளிவந்துள்ள பொழுதும் எண்ணிக்கையளவில் உலகக் கவிதை இலக்கியங்களின் தமிழ் பெயர்ப்புகள் “நோக்கு” அளவில் அக்கால வேறு இதழ்களில் பிரசுரமாகவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. இதற்கு, இணையாசிரியர்கள் இருவரும் ஆங்கிலத்தின் வழி உலக இலக்கியங்களில் கொண்டிருந்த நாட்டமே காரணம் எனலாம். முருகையன், ஆங்கில ஏடுகளைப் படித்ததால் தனக்கு ஏற்பட்டிருந்த இதழ் நாட்டம் பற்றிக் கூறியுள்ளார். “அந்த விதமான முயற்சி வளமும் கலை இலக்கியச் செழுமையும் தமிழுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்னுமோர் ஆர்வமும் எனக்கிருந்தது” என்பது முருகையனின் பதிவு. தன்னைப்போலவே இரத்தினத்துக்கும் மொழிபெயர்ப்பில் மிகுந்த நாட்டம்

இருந்ததையும் அவரே எடுத்துக் கூறுகின்றார். “அவர் மொழிபெயர்ப்புக்களில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்டிருந்தார். ஆங்கிலக் கவிதைகளையும் ரஷ்ய, ஸ்பானிஷ், ஜேர்மன், ஃபிரெஞ்சு, சீனம் முதலான பிறமொழிக் கவிதைகளையும் எப்படியாவது தமிழிற் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற துடிப்பு அவரிடம் இருந்தது. இதன்பேறாக அவர் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் பெரிதும் ஈடுபட்டார். “நோக்கும்” மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் பலவற்றைதாங்கி வெளியாயிற்று.”

நோக்கு கவிதை இதழானது பெரிதும் தனித் தமிழ் நடையைப் பேணிய இதழாகக் காணப்படுகின்றது. புலவர் சிவங். கருணாலய பாண்டியனார் தனித் தமிழ் நடையைப் பேணிய அறிஞர். அவரைத் தலைவராகக் கொண்டிருந்த செய்யுட் களத்தின் வெளியீடாகிய நோக்கு இதழில் தனித்தமிழ் நடை காணப்பெற்றது ஆச்சரியமானதன்று. புலவரின் மாணவரே இணையாசிரியரின் ஒருவரான இரத்தினம் என்பது முன்பே கூறப்பட்டது. இவற்றால், பிறமொழிக் கவிஞர்களின் பெயர்கள் செகப்பிரியர், உவால்ந் உவிற்றுமன், உவேட்சேத், மயகோவ்சுகி என்றே இதழில் பிரசுரிக்கப்பட்டன. கவிதைகளுள் வரும் பாத்திரப் பெயர்கள் உரோமியோ, அம்லெந் என்றே வழங்கப் பெற்றன.

இத் தனித்தமிழ் நடை காரணமாகவும், மரபுத் தமிழறிஞர்கள் அதிகளவு பங்களித்ததனாலும் சாதாரண பொது வாசகர்களுக்கு “நோக்கு” இதழின் நடை கடுமையானதாக இருந்துள்ளது. இதனை இணையாசிரியர்களுள் ஒருவரான முருகையனே பின்னாளில் ஒத்துக் கொண்டு பின்வருமாறு எழுதுகிறார்: “செவ்வியற் பாங்கான பழந்தமிழ் அமைப்புக் கொண்ட மொழிநடையும் “நோக்கு” இதழில் மேலோங்கி இருந்தது. கவிதைகளில் மாத்திரந்தான் அந்தக் கடுமை இருந்ததென்று நினைக்க வேண்டாம். எப்பொழுதாவது வெளியாகிய இரண்டொரு கட்டுரைகளிற் கூட, அந்தப் பழமரபுப் பெருமியத் மிதப்புடன் காணப்பட்டதென்றே கூற வேண்டும்.” (முருகையன், ப. 25)

நோக்கு எந்தளவு தூரம் மரபின் பாதிப்போடும் இயங்கியது என்பதற்கு, அதன் முதலாவது இதழின் அட்டைப்படக் கவிதையே ஒரு சான்றாகும்.

“பொற்புடையணங்கு: மழலையொடுமே
கருத்துண் ஊட்டுந் கற்பகம்: கீழமென்
மொழியிவள் இனநலம்: பைங்கொடி
உம்வளம்: தழைத்திவள் ஓங்கத்
தலையணிசெய்தல்பெருமஉம்கடனே

எனும், புலவர் பாண்டியனார் செய்யுளில், சங்க இலக்கியச் சாயல் படிந்துள்ளது. இவ்வாறு, கந்த முருகேசன், நவாலியூர் சோ. நடராசன், முருகசூரியன் முதலிய மரபு நாட்டங் கொண்டிருந்த பலரும் நோக்கில் எழுதினர். அவர்களது கவிதைகள் பிரசுரிக்கப்பட்ட பொழுது, பெரும்பாலும் நேரிசை ஆசிரியப்பா போன்ற யாப்பு வகைகள் அடைப்புக்குள் தரப்பெற்றுள்ளன. பின்னாளில் தமிழில் திறனாய்வுப் போக்கில் முக்கிய ஆளுமையாக

மேற்கிளம்பிய கா. சிவத்தம்பி “முல்லை சான்ற கற்பு” எனப் பழந்தமிழ் இலக்கியம் பற்றியே கட்டுரை வரைந்துள்ளார்.

இவையெல்லாம் “நோக்கு” மரபின் மீது கொண்டிருந்த விடுதலறியா விருப்பைக் காட்டின என்றால், மறுபுறம் மஹாகவி, நீலாவணன் போன்ற நவீன கவிஞர்களுக்கும், தா. இராமலிங்கம் முதலிய புதுக் கவிஞர்களுக்கும் இடம் தந்து, புதுமை நாட்டத்தையும் அது புலப்படுத்தியது. குறிப்பாக, ஆங்கில இலக்கியத்தில் புதிய திசையில் பயணந் தொடக்கி வைத்த வால்ந் விட்மண்ட் முதலிய புதிய கவிஞர்களின் படைப்புகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டமையைக் குறிப்பிடல் வேண்டும். இவ்வாறு, “நோக்கு” தன்னை “புதுமைப் பா ஏடு” என விளம்பரப்படுத்துவதில் பிரியங்கொண்டிருந்தாலும், அவ்விதழ் மரபினதும் புதுமையினதும் கலவையாகவே அமைந்திருந்தமையை நேரிய விமரிசகர்கள் ஒப்புவர்.

ஈழத்தின் நவீன கவிதை முன்னோடிகள் எனப்படுகின்ற மஹாகவி, நீலாவணன், முருகையன் ஆகிய மூவருமே கவிதை இதழ் வெளியீட்டிலும் பங்கெடுத்துள்ளார்கள். ஈழத்தின் முதலாவது கவிதை இதழான தேன்மொழியை எழுத்தாளர் வரதரோடு இணைந்து மஹாகவி வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். கிழக்கிலங்கையின் அடையாளங்களுள் ஒன்றான “பாடும் மீன்” எனும் தலைப்பில் நீலாவணனில் கவிதை இதழ் வெளியானது, இ. இரத்தினம் அவர்களின் தூண்டுதலாலும், தேன்மொழி இதழின் உருவாக்கத்துக்கு மறைமுகமாக உதவி வழங்கியதால் ஏற்பட்டிருந்த விருப்பினாலும், ஆங்கில இதழ்களின் பாதிப்பினாலும் இ. முருகையனும் இக்கவிதை இதழ் வெளியீட்டில் பங்கெடுத்துள்ளார். இவ்வெளியீட்டில் ஈடுபடுவதற்கு, தொழில் நிமித்தம் அவர் கொழும்பில் வாழக்கிடைத்த வாய்ப்பு சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியது எனலாம்.

“நோக்கு” கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்த தாலோ, என்னவோ இலங்கையின் பெரும்பாலான பிரதேசத்துக் கவிஞர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள்தம் பங்களிப்பை அது பெற்றுள்ளது. கொழும்பிலேயே பணி நிமித்தம் தங்கியிருந்த கோவைவாணன் முதலியோர் எழுதினர். மஹாகவி, அ. ந. கந்தசாமி முதலிய யாழ்ப்பாண வாசிகள் எழுதினர். நீலாவணன் முதலிய கிழக்கிலங்கைப் படைப்பாளிகள் எழுதினர். கே. கணேஸ் போன்ற மலையகக் கவிஞர்களும் எழுதினர். இவ்வாறாக, அனைத்துப் பிரதேசத்துப் படைப்பாளிகளும் சங்கமிக்கின்ற களமாக நோக்கு இருந்தது. இச் சங்கமத்துக்கு மற்றொரு காரணம் இதழ் அவையாகும். இதில் அனைத்துப் பிரதேசக் கவிஞர்களையும் ஆசிரியர்கள் இணைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

முன்பு சொல்லப்பெற்றது போல, இவ்விதழ் மரபுக்கவிதையை யும் அங்கீகரித்தது. நவீன கவிதையை யும் பிரசுரித்தது. புதுக்கவிதையையும் வெளியிட்டது. மேலும் கவிதை, மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை, பா

நாடகம், கவிதை தொடர்பான கட்டுரைகள் என வெவ்வேறு தன்மையானதான படைப்புகளையும் பிரசுரித்தது. இவ்வாறு பல பிரதேசத்துப் படைப்பாளர்களது, பன்மைத்துவ விடயங்கள் குறித்த, பல்வகைப் படைப்புகளை “நோக்கு” இதழில் காணமுடிகிறது. இப் பன்மைத்துவம் தான் நோக்கின் தனித்துவம் என்று சொல்லத் தோன்றுகின்றது. பொதுவாக ஓர் இதழ் எனின், இவ்விதழில் பிரசுரமாகும் படைப்புகள் இத்தன்மையான என எளிதில் மட்டிட முடிந்துவிடும். அவ்வாறு எளிதில் எல்லைப்படுத்திக் கூறமுடியாத பன்மைத்துவமே “நோக்கு” இதழின் சிறப்பம்சமாகும்.

இனி, நோக்கு இதழ் ஒவ்வொன்றையும் குறித்து சற்றே நோக்குதல் அவசியமாகும். முதலாவது இதழ் 1964 தை மாதம் வெளிவந்தது. இவ்விதழில், தம் இதழின் நோக்கங் குறித்து இணையாசிரியர்கள் பின்வருமாறு குறிப்புரை வரைந்துள்ளனர்: “புதியது முயலும் என்று ஆரம்பத்தில் சொன்னோம். தமிழ் மக்களைக் கவிதையுலகில், அழிவில் முயலுமாறு அழைக்கின்றோம். கவிதையில், விமரிசனத்தில், நாடகத்தில் யாவினும் புதிய முறைகளை, நடைகளை ஆக்குமாறு கேட்கின்றோம். உணர்வினில் மிதக்கும் இளைஞரைப் புதிய கவிதைகள் ஆக்குமாறு வேண்டுகின்றோம். சிந்தையில் வல்ல அறிஞரைப் புதிய விமரிசனத்துறைகளைக் கோலுமாறு கேட்கின்றோம்” என படைப்பாளரை நோக்கி புதியது முயலுமாறு அறைகூவல் விடுக்கும் நோக்கிடம் மரபுப் பற்றும் இருந்ததை இக்குறிப்புரை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. “முன்னைப் பழைமைக்கும் ஈடாகப் பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையதாய் நோக்கு மிளிரும் என்பதற்கு இவ்விதழே சான்று பகரும்.” இங்கே, புதுமைக்குப் புதுமையாய் இருக்கும் நோக்கு இதழ் “முன்னைப் பழைமைக்கும் ஈடாக இருக்கும்” என்பது சுட்டப்பட்டுள்ளது. இது நோக்கின் நோக்கத்தைத் தெளிவாக இனங்காட்டி விடுகின்றது. “வசையிலா வொரு மரபுபேணு நற் புதுமையானவோர் இதழ் விரிந்தது” என அமைந்துள்ள ஆசிரியர் தலையங்கமும் இதனையே கூறுகின்றது.

“நோக்கு” கவிதை தொடர்பான சில கட்டுரைகளையும் அவ்வப்பொழுது பிரசுரித்துள்ளது. அவ்வகையில் முதலாம், மூன்றாம், ஐந்தாம் இதழ்கள் கட்டுரைகளைத் தாங்கியுள்ளன. இவற்றை அடிப்படையில் மூன்று வகைப்படுத்தலாம்.

ஒன்று கவிதை, இலக்கிய மரபு குறித்த பழந் தமிழ்க் கொள்கைகளை வெளிப்படுத்தும் கட்டுரைகள். இவ்வகைப்பினுள் அசுமரபுள் ஒன்று குறித்துப் பேசும் கா. சிவத்தம்பியின் “முல்லை சான்ற கற்பு” என்ற கட்டுரையும், செய்யுள் உறுப்பாகிய “நோக்கு” குறித்துப் பேசும், சிவங் கருணாலய பாண்டியனாரின் கட்டுரையும் அடங்குகின்றன. இரண்டுமே பண்டைத் தமிழ் மரபை தக்கபடி தெளிவாக விளக்குகின்றன.

இரண்டு கவிதை குறித்த மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள். இவ்வகையுள், ஐந்தாவது இதழில் வெளிவந்துள்ள, எலியட்டின் மரபும் தனித்திறமையும் எனும் கட்டுரையின் மொழிபெயர்ப்பும், பிரெஞ்சுக் கவி போல் வலரியின் இலக்கியம் எனும் கட்டுரையின் மொழிபெயர்ப்பும் அடங்குகின்றன. இலக்கியங் குறித்த உலகக் கவியாளுமைகளின் கருத்துகளைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு வழங்கிய இவ்விரு கட்டுரைகளும் முக்கியமானவை.

மூன்று, அறிமுகக் கட்டுரைகள். இவை முக்கிய கவிஞரை, கவிதைப் படைப்புகளை அறிமுகம் செய்வதை நோக்காகக் கொண்டவை. இவ்வகையுள் மூன்றாவது இதழும் அடங்கும் மூன்று கட்டுரைகள் அடங்கவல்லன. இவற்றுள் ஒன்று, உலகப் புகழ் பெற்ற கவிதை ஆளுமையாகிய காசியா லோகாவை அறிமுகம் செய்யும் கட்டுரையாகும். முந்தைய இரண்டும், அப்பொழுது வெளிவந்திருந்த இரு தொகுப்புகளைக் குறித்த சிறிய அறிமுகக் கட்டுரைகள் - இரண்டுமே முருகையனால் எழுதப்பெற்றவை.

நோக்கின் முக்கிய அடையாளம், அதில் வந்துள்ள மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் என்பது முன்பும் சுட்டப்பெற்றது. ஆறு இதழ்களுள் ஆறாவது இதழ் தவிர ஏனைய ஐந்து இதழ்களும் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளை முக்கிய இடங்கொடுத்து, பிரசுரித்துள்ளன. இவற்றுள் நான்காவது இதழ் மிக முதன்மையானது. இது சேக்ஸ்பியர் நினைவாக “செக்சிப்பியர் இதழ்” எனும் குறிப்போடு வெளிவந்துள்ளது. இவ்விதழில் செய்யுளில் அமைந்த பாண்டியனாரின் தலைமொழி எனும் வெளியீட்டாளர் சார்பான உரையைத் தவிர வேறு கவிதையோ கட்டுரையோ இடம்பெறவில்லை. முழுவதும் சேக்ஸ்பியரின் படைப்புக்களின் மொழிபெயர்ப்புக்களால் நிரம்பியது. அவரின் மாக்குபெத், அம்லெற், ஓதல்லோ முதலிய புகழ்பெற்ற படைப்புகளில் இருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட முக்கியமான பகுதிகள் சில மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் அவருடைய சொன்றறுக்கள் சிலவும், பல படைப்புக்களிலும் இருந்து தெரிவுசெய்யப்

பெற்ற காதல் காட்சிகள் சிலவும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. இம்மொழிபெயர்ப்புகளில் சிலவற்றை நவாலியூர் சோ. நடராசன், செ. வேலாயுதபிள்ளை, மஹாகவி ஆகியோர் மேற்கொண்டுள்ளனர். பலவற்றை ஆசிரியர்களே மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இவ்விருவரும் யார் எக் கவிதையை மொழிபெயர்த்தார் எனும் விபரம் வழங்கப்படவில்லை.

அடுத்து, நோக்கு இரண்டாவது இதழும் மூன்றாவது இதழும் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை தொடர்பில் கவனத்துக்குரியன. சேக்ஸ்பியர் இதழ் போலத் தனித்துச் சுட்டப்பெறா விட்டாலும், இரண்டாவது இதழை மயகோவ்ஸ்கியின் இதழாகவும், மூன்றாவது இதழை பெடரிக்கா காவியா லோகாவின் இதழாகவும்

கொள்ள முடியும். அவ்வகையில் குறித்த இதழ்கள் அவ்வக் கவிஞரின் சில கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. இவற்றுக்கும் மேலாக இரண்டாவது இதழ் இயூசினி எப்ரு சென்கோவின் கவிதை ஒன்றினதும், சேக்ஸ்பி யரின் இளியோபாத்ரா பற்றிய விலு பகுதி ஒன்றினதும் மொழிபெயர்ப்புகளையும் கொண்டுள்ளன. சென்கோவின் கவிதையை அ.ந.கந்தசாமி மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

ஏனைய முதலாவது இதழும், ஐந்தாவது இதழும் பல தேசக் கவிஞர்களது முக்கியமான கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. அவ்வகையில் முதலாவது இதழில் வால்ந்றிம்ன் வோர்ட்ஸ் வேர்த், பெடரிக் கோ காசியா லோகா ஆகியோரின் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளும், ஐந்தாவது இதழில் ஸ்பானியக் கவிஞர் மிருவேல் உனாமுனா, மா.வோ. சேதுங், பிரெஞ்சுக் கவிஞர் பூடிலயர், தோமஸ்கிரே ஆகியோரின் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளும் காணப்படுகின்றன. சார்லஸ் கிக்ஸ்லேயின் கவிதை ஒன்றின் தழுவலான கருணை எனும் கவிதை ஐந்தாவது இதழில் உள்ளது.

இவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும் போது மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் “நோக்கு” ஆற்றியுள்ள காத்திரமான பங்களிப்பை இலகுவிலே உணர்ந்து கொள்ளலாம். பிரித்தானியா, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், ரஸ்யா, ஸ்பெயின், சீனா முதலிய நாடுகள் பலவற்றின் புகழ்பெற்ற கவிதை ஆளுமைகள் தமிழ்ச்சூழலுக்கு நோக்கு மூலமாக அறிமுகப்படுத்தப் பெற்றுள்ளனர். வெறுமனே ஒவ்வொரு கவிதையை மொழிபெயர்ப்பு தோடு அமையாமல் சில முக்கிய ஆளுமைகளின் பலபரிமாணங்கள் வெளிப்படுத்தப்படிக் அளவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க சில படைப்புகளாவது மொழிபெயர்த்து வழங்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், அறுபதுகளில் ஈழத்து மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் குறுக்கு வெட்டு முகத்தைத் தரிசிக்கும்படியாக “நோக்கு” அமைந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இக்கால கட்டத்தில் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்ட இ.இரத்தினம், இ.முருகையன், நவாலியூர் சோ. நடராசன், செ.வேலாயுதபிள்ளை, அ.ந. கந்தசாமி, மஹாகவி முதலிய இருமொழிப் புலமையாளர்களின் மொழிபெயர்ப்பு வன்மையை அறியவும், அவர்களின் மொழிபெயர்ப்புகளிடையிலான ஒப்பீடுகளை மேற்கொள்ளவும் இவ்விதழ்கள் தக்க உசாத்துணையாக அமைந்து விளங்குகின்றன.

தனது நிலைப்பாட்டின்படி “நோக்கு” வேறுபாடு இல்லாமல் மரபுக்கவிதை, நவீன கவிதை, புதுக் கவிதை ஆகிய கவிதைகள் பலவற்றையும் - வகைமை நோக்காது பிரசுரித்துள்ளது. பாண்டியனார் பழகியது எனும் நீண்ட செய்யுள் பல இதழ்களிலுமாகப் பிரசுரிக் கப்பட்டுள்ளது. தவிரவும் அவரின் தனிச் செய்யுள்களும் அவ்வப்போது பிரசுரமாகியுள்ளன. கந்தமுருகேசன், முருகசூரியன், கோவைவாணர் ஆகியோரது மரபு நிலைப்பட்ட படைப்புகளாகக் காணப்பெறுகின்றன. நவீன கவிஞர் வருகையின் பின்னரான ஈழத்து மரபுச் செய்யுளாக்கப் போக்கு எவ்வாறு இருந்தது என்பதற்கு இவை சான்றுகளாக அமையவல்லன.

இவ்வாறு, அப்பொழுதே திரும்பத் தொடங்கி

யிருந்த ஆனால் முக்கியமான கவிஞர்கள்தோ, விமர்சகர்கள்தோ அங்கீகாரத்தையோ பெற்றிராத புதுக்கவிதை முயற்சிகள் சிலவற்றை நோக்கில் காணலாம். தா.இராமலிங்கம், கே.கணேஸ் போன்றவர்களின் ஒரு சில படைப்புடன் இவ்வாறு வெளிவந்தன.

எனினும், இவ்விரண்டு போக்கையும் விட, ஈழத்து நவீன கவிஞர் பரம்பரையினராக அடையாளங் காணப்பெற்ற மஹாகவி, நீலாவணன் முதலிய கவிதை யாளுமைகளின் படைப்புகளே ஈழத்துக் கவிதையி யலுக்கு “நோக்கு” வழங்கிய முக்கிய கொடைகளாகக் கருதத்தக்கன. நவீன கவிதை முன்னோடிகளான மஹாகவியின் திருவிழா எனும் சிறிய பா நாடகமும், கறுத்த முகில்களின் இருள் கவிகின்றது, இன்பம் இருக்கும் இடம், மலை ஏறல் ஆகிய கவிதைகளும் நீலாவணனின் போக்கு, வேட்கை, காதலி வீடு ஆகிய கவிதைகளும் முருகையனின் எங்கள் சாதி கவிதையும் “நோக்கு” இதழில் பிரசுரமாகியுள்ளன. நவீன கவிதைப் பரம்பரையின் முக்கிய படைப்பாளிகளான பா.சத்திய சீலன், இராஜபாரதி, சாரதா, பாண்டியூரன், எம்.ஏ.நுஃமான், மு.சடாட்சரன் முதலிய பலரின் படைப்புக்களும் இவ்விதழில் வெளியாகின.

இவ்வாறு நோக்கு இதழில் வெளிவந்த கவிதைப் படைப்புகள் அக்கால ஈழத்து இலக்கியத்தின் செழுமையைப் பறைசாற்றும் சாட்சிகளாக உள்ளன. இக்கவிதைகள்

“இப்புவிவில் இந்நாட்டில் இன்றுள்ள பிரச்சினைகள் கத்திமுனைக் கருவாகக் கைக்கொண்டு புதுவளங்கள் முத்துமுத்தாச்சீந்தனையில் மூடிடுமெம்புலமையினால் சத்துமிக நலநலமாய்ச் சமைத்திடுவோம் நற்கவிதை” (சிந்தன், 6, ப: 23)

எனத்தம் நோக்கத்தைத் தெளிவு அறிவிக்கின்றன.

“கொரிய யுத்தம் கொன்றுகவிந்திடும் வியற்றாம் போரினும் முடிவுறவில்லை எல்லைச் சண்டைகள் சீனா இந்தியா சீனா ருஸ்யா. இந்தியா பாகிஸ்தான் யேமன் அரேபியா இப்படி எத்தனை” (ஏ.இக்கபால், 6 ப: 10)

என, எங்கெங்கும் காணும் போரின் கோர முகத்தை வெறுத்து மானுடம் அவாவுகின்றது. இம்மானுடத்துடன், “நாலாம் தெருவின் நல்லதம்பியும் நயாகரா வீழ்ச்சியின் நதானியேல் ஃபிலிப்பும், புற்றாலத்து குமார் ஜெய் சிங்கும் எஸ்கிமோ சாதியான் எனப்படும் ஜோவும் அவர்களும் இவர்களும் எவர்களும் ஒருவரின் சாதியார் (முருகையன், 6, 21) எனும் உணர்வு பெறுகின்றமை உணர்த்துகின்றன. காவியங்களில் வரும் நகரப்படலம், நாட்டுப்படலச் செய்யுள்களுக்கு சவால் விடும் வகையில் சாதாரண ஊர்களைப் பாடுந் தன்மையை, நோக்கு இதழில் வெளிவந்த நவீன கவிதைகளிற் காணமுடிகின்றது.

“கல்லுக்கும் மண்ணுக்கும் களைப்பைத் தந்து கலப்பைக்கும் மாட்டுக்கும் உழைப்பைத் தந்து பல்லுக்கும் சொண்டுக்கும் சிவப்பைப் பூசி பரிமளிக்கும் வெற்றிலைக்கு வாயைத் தந்து தொல்லைக்கும் கதிருக்கும் தோளைத் தந்த தொண்டர்குடி வாழும் இடம் அல்லைப்பிட்டி”

(சத்தியசீலன், 6, 28)

என்று இலங்கையின் சாதாரண ஊர்களும் கவிதையேடுகளில் முகம்காட்டின. மேலும், தமிழின் திசைமாற்றிகளாக விளங்கிய கவியாளுமைகள் குறித்து, அக்கால ஈழத்து நவீன கவிஞர்களது அபிப்பிராயங்கள் கவிதைகளாலே “நோக்கு”வில் வெளிவந்தன. இவ்வகையில் பாரதிதாசன் குறித்த:

“பாரதிதாசன் கவிதை செய்ய என்றே
பைந்தமிழ்த்தாய் பெற்றுவிட்ட செல்லப்பிள்ளை
கூரியன அவனுடைய சொற்கள் - ஆயின்
குளிர்வதுண்டு சிலசமயம் கருத்துப்போக்கு
வீரமுடன் வெறிதெறிக்கும் மின்னி மின்னி
வெயில் எறிக்கும், அவனுடைய தமிழ்நோக்கு”

என்ற கவிதை முக்கியமானது.

அழகியல் தரச்சிறப்புக் கொண்ட அகத்துறைப் பாடல்கள் பல நோக்கு இதழை அலங்கரித்துள்ளன. நீலாவணன், நுஃமான், இராஜபாரதி, திமிலைத்துமிலன் எனப்பலரும் காதற் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர். அவை எவ்வளவு வசீகரமாக அமைந்தன என்பதற்கு,

“பழுத்த பனைகாட்டும் பாரம் சுமந்த
இழைக்குஞ் சிறுத்த இடையாள் - வெளுத்த
முறுவல் வெளிக்காட்டும் மூதூரில் முல்லைத்
தருவே நீ பூத்ததுன் தப்பு” (3, ப. 2)

எனும் இராஜபாரதியின் “முல்லை யும் பூத்தியோ” கவிதை தக்க உதாரணமாகும். இவ்விதழில் வெளியான சில புதிய பாடு களங்கள் தரும் அதிர்ச்சியினையும் மகிழ்ச்சியினையும் பதிவிடுதல் கடன். இறந்த ஒருவனின் குரலாக ஒலிக்கும் “தீயிலே இட்டீர் தெரிந்து” எனும் கவிதை, பாடையிலே படுத்து நால்வர் தோளிலே சுடலையைச் சென்றடையும் நிகழ்ச்சியைப் படமாக்கிவிட்டு பின்வருமாறு நிறைகின்றது.

“ஊரான் தோள் ஏறி உயர்வோன் கடைசியிலே
நீறாகிப் போவான் நெருப்பிலெனும் உண்மையினை
எல்லோரும் காண எனை விட்டுச் செல்கின்றீர்” (3,5)

இவ்வாறே, வளர்ந்தோர்க்கு மட்டுமான நீலப் படத்தை இரகசியமாகச் சென்றுபார்க்கும், கிளர்ச்சி யூட்டும் அனுபவம் நவீன கவிதையாகப் பின்வருமாறு விரிந்துள்ளது.

“இன்றிவயட்டுந்தான் இவ்விரிவெடுவதால்
சென்று வருதல் சிறப்பு (3, ப. 7)

எனத் தொடங்கும், இதுவரை கவியுலகு காணாத அனுபவத்தை பேசுகிறது. இவ்வாறே, விண்வெளிப் பயணத்தில் நாயின் காதல் துணை கதறுவதாக அமைந்துள்ளன.

“வாக்கும் மனமும் எட்டாத
வான்வெளியின் மருமத்தை
நோக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றுள்ளேன்,
நொந்து வருந்தேல், என் நெஞ்சில்
தேக்கும் காதல்தனை நல்கத்
திரும்பி வருவேன் தோழா என்
றாக்கந்தந்தாய், போகும்போ துணக்கோ
இந்தக் கதியன்பே” (1, ப. 18)

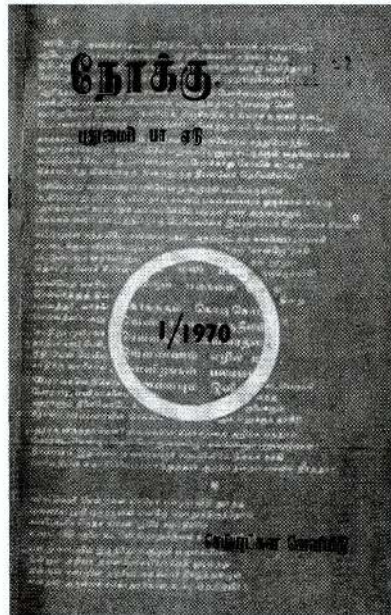
எனும் கவிதையும், இதுவரை தமிழ்க்கவியுலகு கண்டறியாத புதிய தளங்களுக்கும் கவிதையைப் பிரவேசிக்கச் செய்கிறது.

ஈழத்து நவீன கவிதையின் பிதாமகரான மஹாகவியின் சின்னஞ்சிறு பாநாடகமான “திருவிழா” முக்கியமானதொரு படைப்பாகும். உளவியல் ஈடுபாடு கொண்டு கோயில் வணங்குதல் முதலிய ஆன்மிகக் கடமைகளில் நாட்டங் கொள்ளாதிருக்கும் கணவனை பக்தியில் திளைக்கும் மனைவி ஒருத்தி கோயில் தேர்த்திருவிழாவுக்கு அழைத்துச் செல்வதைப் படமாக்கு கிறார் மஹாகவி. சூழல் தரும் பக்தி உணர்வில் தானும் “அரோகரா” எனும் கணவனைப் பார்த்து “வேலவா எந்தன் வினை தீர்த்து விட்டாயே, ஏலுமாறெல்லாம் எதையும் மழித்த இவர், கொண்டு தம் ராங்கி குறைத்து, குனிந்துனது தேர்வேடத்தைப் பற்றித் திரண்டிழுப்போ ரோடிமுத்தல் பார், முருகா! என்றன் பழிநீக்கிவிட்டாய்” என்று புளகாங்கிதம் கொள்கின்றாள் மனைவி. இவ்வுணர்வைப் பொருத்தமுற கம்பனின் வரிகளோடு நிறைவு செய்கிறார் மஹாகவி.

“இன்றே என்னின் இன்றேயாம், உளதென்னுரைக்கின் உளதோயாம்” எனும் வரிகளோடு நிறைந்து யாழ்ப்பாணக்கோயிற் பண்பாட்டைப் படம் பிடிக்கின்றது இக்கவிதை. இவ்வாறு ஈழத்து நவீன கவிஞர்தம் படைப்புக்களின் பங்களிப்பு ஒருபுறமாக நோக்கு பிரசுரித்திருந்த அக்கால தமிழக நவீன கவிஞர் ஒருவரது படைப்பு ஒன்றைப் பற்றியும் குறிப்பிடுதல் கடன். மஹாகவிக் கே ஆதர்சமாக இருந்த கவிஞர் கலைவாணனின் கவிதைப் படைப்பு நோக்கு இதழின் இரண்டாவது இதழை அலங்கரிக்கின்றது. அகலிகை போல அல்லாமல் நவீன கவிதையுலகில் பெரிதும் பேசப்பெறாத ஒரு பாத்திரமாகிய “ஊர்வசி” பற்றிய அப்படைப்பு முக்கியமானதாகும்.

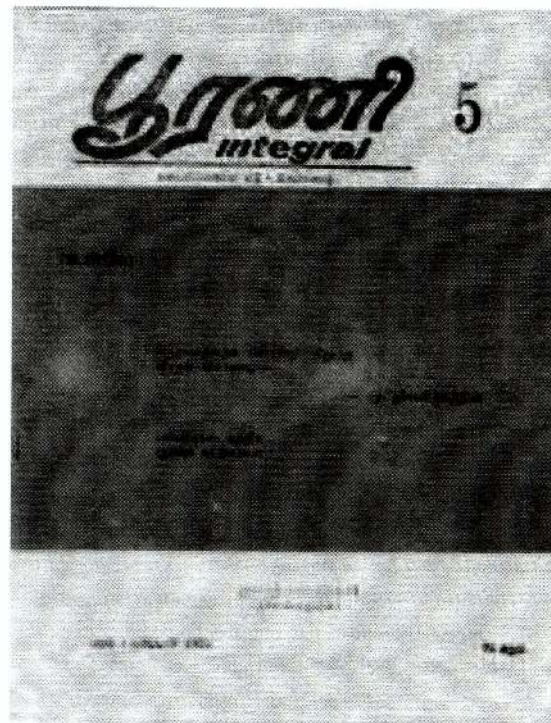
“பூங்கணைமார்பில் தைத்த புண்ணுடன் பொங்கும் காமத் தீங்கனல் நெஞ்சில் பாய்ந்த தீம்புடன் ஆசைப் பாழில் தேங்கிய நெஞ்சம் சாம்புந் தேய்வுடன் தோய்ந்த யாரே தூங்குவார். குந்தி பெற்ற தோன்றலும் மனிதன்தானே” என்று சொல்லும் நெடும்படைப்பு உயிர்ப்பானை படைப்பாற்றலுக்கோர் எடுத்துக்காட்டாக வல்லது.

இவ்வாறு, பல வழிகளில் கவனிப்புப் பெற்றும், கவிதை வளர்ச்சிக்கு உதவியும் நின்ற நோக்கு இதழ் இனும் சில ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வெளிவந்திருப்பின், ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சிக்குத் துலாம் பரமாகத் தெரியத்தக்க பங்களிப்பை நல்கியிருக்கும் என்பது உண்மை. கவிதை ஓட்டத்தைப் பாதித்திருப்ப தோடு நோக்கு பரம்பரைக் கவிஞர் என்ற ஒரு குழாத்தினரையும் உருவாக்கியிருக்கும். ஆனால், துரதிஸ்ட வசமாக ஆறு இதழ்களோடு பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு விட்டதால், அதன் பங்களிப்பை தக்கபடி மதிப்பிட முடியாத நிலையே காணப்படுகின்றது. எனினும், ஒரு காலகட்டத்து ஈழத்து கவிதைப் போக்குகளின் சாட்சியாகவும், மொழி பெயர்ப்புக் கலையின் அறிகாட்டியாகவும் விளங்குகின்ற “நோக்கு” பிரசுரித்த ஆறு இதழ்களையும் தொகுத்துப் பாதுகாப்பது முக்கியமானதாகும். ●

பூரணியும் மாற்று இதழியல் பண்பாடும்

ஹரோசனா, ஜெ.

சிற்றிதழ்கள் தமக்கான எழுத்தாளர் மற்றும் வாசகர் வட்டத்தை உருவாக்குவதுடன் மாற்றுச் சிந்தனைகளை விதைப்பதிலும் அவற்றைக் கலை இலக்கிய வெளிக்கு எடுத்துச்செல்வதிலும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. கலை இலக்கிய இதழ்கள் என்னும் பொதுப்பெயரில் இவை அழைக்கப்பட்டாலும் கலை இலக்கியங்களுக்குப் புறம்பான அரசியல், பொருளாதாரம் முதலான விடயப்பரப்புக்களையும் கொண்டே வெளிவருகின்றன. இலங்கையிலும் மாற்றுச் சிந்தனைகளை விதைத்ததில் சிற்றிதழ்களின் வகிப்பங்கு மசுத்தானது. சிற்றிதழ்கள் காரசாரமான பல விவாதங்கள், கலந்துரையாடல்கள், கருத்து மோதல்கள், குழும் உருவாக்கம் என்பவற்றுக்கு வித்திட்டவையாக விளங்குகின்றன. தொடக்ககாலத்தில் பாரதி, மறுமலர்ச்சி, மல்லிகை, குமரன், புதுமை இலக்கியம் உள்ளிட்ட பல சிற்றிதழ்கள் இலங்கையிலிருந்து வெளிவந்துள்ளதுடன் 60, 70, 80 களில் இலக்கியப் பண்பாட்டைப் பேணுவதற்கும் வளர்த்தெடுப்பதற்கான களமாக இச்சிற்றிதழ்கள் மிகத் தீவிரமாக இயங்கின.

அச்சுப் பண்பாட்டின் உள்நுழைவுடன் தோன்றிய பத்திரிகைக் கலாசாரம், பத்திரிகைகளில் கலை இலக்கியம் சார்ந்த விடயங்களின் பிரசுரிப்பாக வெளிப்பட்டு, கலை இலக்கியங்களுக்கான தனிப் பத்திரிகையாகப் படிப்படியாக வளர்ச்சியுற்றது. இதனை உதயதாரகை முதல் ஈழகேசரி வரையான இலங்கைப் பத்திரிகை வரலாற்றில் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. கலை இலக்கிய எழுத்தாளர்கள் பலரும் பத்திரிகைகளைக் காட்டிலும் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளில் எழுதுவதையும், தமது சித்தாந்த நிலைக்கு ஏற்ப, அதனோடு பொருந்திப் போகின்ற கலை இலக்கிய சஞ்சிகையுடன் தம்மை இணைத்துக்கொண்டு ஒரு குழுமமாகச் செயற்படுவதிலும் அதிக நாட்டம் கொண்டிருந்தனர். இதனாலேயே 1980 களில் ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறி பற்றி எழுதிய கா.சிவத்தம்பி,

எழுத்தாளரின் காத்திரத்தன்மையை நிர்ணயிப்பதில் இச்சஞ்சிகைகளுக்கு உள்ள முக்கியத்துவத்தைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

“தினசரிப் பத்திரிகைகளின் வாரப்பதிப்புக்கள் இலக்கிய வாசிப்பிற்கான பொருட்களைப் பிரசுரிக்கின்றனவெனினும் முன்னர் வாரப்பதிப்புக்களுக்கும் காத்திரமான இலக்கிய முயற்சிகளுக்குள்ள மிகுந்த உறவு இப்பொழுது பெரிதும் போற்றப்படுவதில்லையென்பது உண்மையாகிவிட்டது. இதனால் பிரபல எழுத்தாளர்கள் வாரப்பதிப்புக்களில் எழுதுவதில்லை என்பதன்று; எழுதுவதுண்டு. ஆனால் வாரப்பதிப்புக்களில் எழுதுவதால் மாத்திரம் ஒருவர் காத்திரமான எழுத்தாளராகக் கருதப்படுவதில்லை. கனதியான இலக்கிய சஞ்சிகையொன்றில் எழுத்தாட அல்லது இத்தகைய சஞ்சிகையோடு சம்பந்தப்படாத ஒருவர் அல்லது இத்தகைய சஞ்சிகையைத் தோற்றுவிக்க முயலாத ஒருவர் காத்திரமான எழுத்தாளராகக் கணிக்கப்படுவதில்லை” (சிவத்தம்பி.கா., இலக்கியமும் கருத்துநிலையும், 2002 :101).

இந்த அடிப்படையிலேயே பூரணி என்கின்ற சிற்றிதழையும் அணுகவேண்டியுள்ளது. பூரணி போன்ற தொரு கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையின் பண்பாட்டினை ஆராயுமிடத்து, ஒரு கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையாக அச்சஞ்சிகை வெளிவர வேண்டிய அவசியம், இச்சஞ்சிகை முன்வைத்த, வலியுறுத்திய கருத்துநிலை, ஈழத்துத் தமிழ் இதழியல் வளர்ச்சியிலும் இலக்கிய, சிந்தனை வளர்ச்சியிலும் பூரணி என்னும் இதழ் செலுத்திய தாக்கம், பூரணி என்ற இதழின் வரவு ஈழத்துத் தமிழ் இதழியல் பரப்பில் நிகழாதிருப்பின் அல்லது பூரணியின் இழப்பு ஈழத்து தமிழ் இதழியல் பரப்பில் அல்லது சிந்தனை உலகில் எவ்வெவற்றுக்கெல்லாம் பேரிழப்பாகும் என அணுகுவதனூடாகப் பூரணி ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ் வெளியில் உருவாக்கிய இதழியல் மரபையும் அம்மரபின் தொடர்ச்சியையும் கண்டுகொள்ள முடியும். இந்த அடிப்படையில் ஆராயும் போது பூரணி என்னும் சஞ்சிகை வெளிவந்த தோற்றப் பின்புலத்தையும் அப்பின்புலம் சார்ந்து,

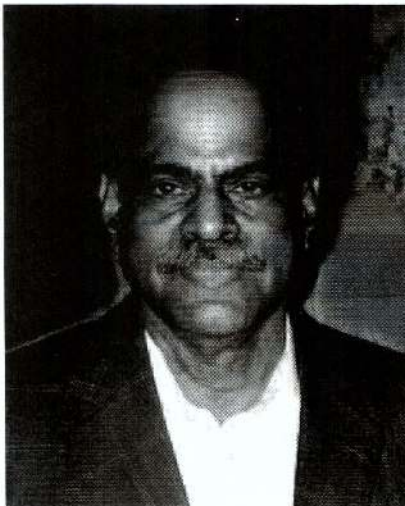
பூரணியின் வரவுக்கான அவசியப்பாட்டினையும் அறிந்துகொள்வது மிக முக்கியமானதாகின்றது.

பூரணியின் தோற்றச் சூழ்மைவைப் பின்வரும் கட்டங்களாக வகுத்துக் கொள்ள முடியும்.

1. இடதுசாரியச் சிந்தனைகளின் பரவல், பிளவுகளும் கருத்துநிலை மோதல்களும், இடதுசாரியச் சிந்தனைகள் மீதான மாற்றுநிலைப்பாடுகள்
  2. உலக இலக்கியத்துடனான ஊடாட்டம்
  3. குழு நிலைப்பட்ட அமைப்புக்களின் உருவாக்கமும் விமர்சன வளர்ச்சியும்
  4. இதழ்களுக்கான இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகள்
- பூரணி வெளிவந்துள்ள காலம் இடதுசாரியச் சிந்தனைகள் நன்கு பரவத் தொடங்கி, வளர்ச்சி பெற்றிருந்த கால கட்டமாகும். இச்சிந்தனைகளைப் பின்பற்றியோர், பின்பற்றாதோர் மற்றும் மறுத்தோர் முதலானோர் நிறுவன ரீதியான குழுக்களாகச் செயற்பட்டு நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றத் தொடங்கியிருந்தனர். முற்போக்கு, நற்போக்கு, பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதம் முதலான போக்குகள் இயக்கங்களாகவும் தனித்தனியான குழுக்களாகவும் மிகத் தீவிரமாக இயங்கத் தொடங்கிய காலமாகும். பொருள்முதல்வாதம் என்னும் மார்க்சியத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் கலை, இலக்கியங்களை அணுகிய க. கைலாசபதி தலைமையிலான முற்போக்கு அணியினரது சம காலத்தில் எஸ். பொ. நற்போக்கு என்னும் போக்கையும் மு. தளையசிங்கம் பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதம் என்னும் சித்தாந்தத்தையும் முன்வைத்து மிகத்தீவிரமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தனர். இக்குழுக்கள் யாவும் படைப்பு வெளியிலும் தத்தமது சித்தாந்தத்தை அடியாகக் கொண்ட விமர்சன வெளியிலும் எதிர்திரி நிலைகளில் மிகத் தீவிரமாக இயங்கின.

“முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தின் மிக முக்கியமான இலக்கியப் பண்பு படைப்பும் விமரிசனமும் கைகோர்த்துச் சென்றமையாகும். குறிப்பாக, அறுபதுகளில் விமரிசன வழிகாட்ட முற்போக்கு இலக்கியம் வளர்ந்தது. மேலும் அந்த விமரிசனம் முற்போக்கு வாதத்துக்கும், அதன் வழி வரும் படைப்புக்களுக்கும் அங்கீகாரத்தை வழங்கிற்று. முழுத் தமிழிலக்கியப் பின்புலத்தில், இந்தப் புதிய வளர்ச்சிகள் நியாயப்படுத்தப்பட்டன. இந்த விமரிசனத்தினாலும் முக்கியமாக விமரிசகர்களாலும் தான் இலக்கியத்தில் பழமைவாதம் முற்றிலும் தோற்கடிக்கப்பட்டது. இதனை முற்போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஒரு முக்கிய பலான மரபுப் போராட்டத்திற்கு கண்டு கொள்ளலாம். மரபுப் போராட்ட வெற்றி நவீன இலக்கியத்தை நிலை நிறுத்திற்று. நவீன இலக்கியத்திலும் முற்போக்கு இலக்கியத்தை ஏற்காதோர், முற்போக்கு வாதத்தை எதிர்த்த பொழுது இந்த விமரிசன ஆற்றல் அவர்களுக்கெதிராகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கட்டத்திலே தான் விமரிசனக் கடுங்கோன்மையொன்று நிலவியதாகக் கருதப்பட்டது” (சிவத்தம் பி.கா., ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம், 2010: 47).

படைப்பும் விமரிசனமும்

வெவ்வேறு சித்தாந்தக்குழுக்களுக்கிடையில் வளர்ச்சியுற்ற வேளையில், இவ்வணியினர் யாவும் தத்தமது கொள்கை முன்னெடுப்புக்காகவும் தத்தமது சித்தாந்தத்தைச் சார்ந்தோரை ஆதரிக்கவும், சாராதோரையும் அவரது படைப்புக்களில் துலங்கும் சித்தாந்த நிலைப்பாடுகளைச் சாடவும் சிற்றிதழ்களை ஒரு களமாகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். முற்போக்கு அணியினர் சார்ந்து புதுமை இலக்கியம், தாயகம், மல்லிகை முதலானவை இயங்கியதுடன் பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதத்தை முன்வைப்பதாக சத்தியம் முதலான பத்திரிகைகளும் வெளிவந்தன.

1970 களில் அமுற்படுத்தப்பட்ட இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து பெருவாரியாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஜனரஞ்சகப் போக்கிலான மற்றும் தரம் மிக்கதெனக் கருதப்பட்ட கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் வரவைக் கட்டுப்படுத்தியதுடன் ஈழத்து இதழியல் உலகிலும் புதிய இதழ்களின் தேவையை அதிகரித்தது. இதனால் கலை, இலக்கிய இதழ்கள் எழுவதற்கும் வெகுசனப்படுவதற்கும் அதிக வாய்ப்புக்கள் நிலவின. அதேவேளை, இடதுசாரிய மார்க்சிய நிலைப்பாடு மற்றும் இவற்றுக்கு எதிரான சிந்தனைகளின் பரவல் என்பன உலக இலக்கியத்துடனான பரிச்சயம் ஏற்படுவதற்கும் காலாகியது. அதன் காரணமாக புகழ் பெற்ற உலக எழுத்தாளர்களின் மொழிபெயர்ப்புக்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதுடன் இச்சிந்தனைகளின் தாக்கமும் தமிழ் எழுத்துலகிலும் ஈழத்து எழுத்துலகிலும் நிலவியது. அவற்றால் ஈர்க்கப்பட்ட பலர், உலக எழுத்தாளர்களது ஆக்கங்களை மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கியதுடன் அவர்களது கருத்துக்களை விவாதப் பொருளாகவும் முன்வைத்தனர். அவற்றுக்கான காத்திரமான களத்தினை இச்சிற்றிதழ்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன. இச்சூழ்மைவிலே தான் பூரணி என்னும் கலை இலக்கிய இதழின் வரத்து இலங்கைத் தமிழ்ச்சிற்றிதழ் வெளியில் நிகழ்கின்றது.

என்.கே. மகாலிங்கம், க. சட்டநாதன் ஆகியோரை ஆசிரியராகக் கொண்டும், மு.நேமிநாதன், த.தங்கவேல், இமையவன், இரா.சிவச்சந்திரன், கே.எஸ். பாலச்சந்திரன், அ.மகாலிங்கம் ஆகியோரை பூரணிக் குழுவாகக் கொண்டும் அமைந்துள்ள பூரணி இதழ் 1972 முதல் 1974 வரையான காலப்பகுதியில் வெளிவந்துள்ளது. காலாண்டிதழாக அமையப்பெற்றுள்ள இவ்விதழில் எட்டு இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்துள்ளன.

பூரணியின் அடிப்படை நோக்கம் முழுமையான நிறைவை ஏற்படுத்தல் என்பதாகும். அதாவது, முழுமை - “Integral” என்ற சொல்லால் இதன் அர்த்தம் வெளிப்படுத்தப்பட்டு பூரணமான நிறைவை ஏற்படுத்தல் என்னும் தாரக மந்திரம், ஒரு வருடம் வரையான பூரணியின் எல்லா இதழ்களிலும் ஒலிக்கின்றது. ஒரு வருடத்திற்குப் பின்னர், 1973 ஆடி - புரட்டாசி இதழில் புதுயுகச் சிந்தனைகளின் ஊற்றும் உருவமும் வடிகாலும்

என அதன் தாரக மந்திரம் மாற்றமடைகின்றது. எனவே, இத்தாரக மந்திரத்தின் அடிப்படையில் பூரணி இதழின் நோக்கத்தைப் பின்வருமாறு வரையறுத்துக்கொள்ள முடியும்.

1. பூரணமான நிறைவை ஏற்படுத்தல்
2. புதுயுகச் சிந்தனைகளினை விதைத்தல்

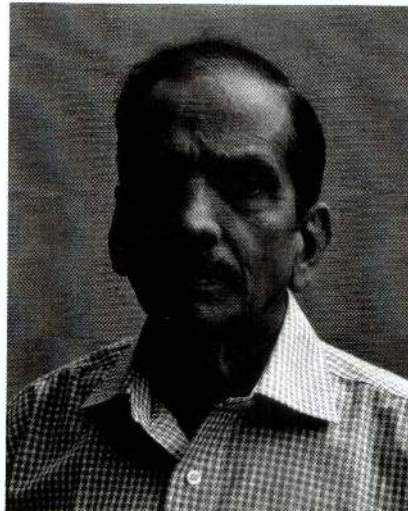
இந்நோக்கை அடைவதற்காகப் பூரணி தன் இதழ் அமைப்பிலும் அதன் வெளிப்பாடுகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க சில புலப்பாடுகளில் அதிக சிரத்தை எடுத்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. அவை வருமாறு:

1. புதிய சமூக பொருளாதார கலை இலக்கியம் சார்ந்த விடயங்களுக்கு பூரணி இதழில் முக்கியத்துவம் அளித்தமை
2. உலகக் கலை இலக்கியங்களின் போக்குகளை உள்வாங்கியமை
3. பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த இதழியல் நோக்கை ஆரம்பத்தில் பின்பற்றியமை
4. இலக்கிய உருவம் சார்ந்த பரிசோதனை முயற்சிகள்

சமகாலக் கலை இலக்கியம் சார்ந்த எழுத்துக்களுடன் காலத்துக்குப் பொருத்தமான சமூக விஞ்ஞானம் சார்ந்த பிரச்சினைகளும் பூரணியில் அதிக கவனிப்புப் பெற்றுள்ளன. அறிவுத்துறை சார்ந்த இம்முக்கியத்துவத்தை பூரணியில் வெளிவந்துள்ள கட்டுரைகளினூடாகவும் மொழிபெயர்ப்புக்களினூடாகவும் அறிய முடிகின்றது. பூரணியில் வெளிவந்துள்ள கட்டுரைகள், அரசியல் மற்றும் வரலாறு, பொருளாதாரம், தத்துவம், சிந்தனை, கல்வி, விளையாட்டு, இலக்கியம் மற்றும் மொழி, மொழிபெயர்ப்புக்கள் என்னும் தளங்களிலும், கலை இலக்கியப் புனைவுகள், கவிதை, சிறுகதை, நாடகங்கள், வில்லுப்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்கள் என்னும் வகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. கலை இலக்கியம் சார்ந்த எழுத்துக்களைப் பார்க்கிலும் பூரணியில் கட்டுரைகளுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பூரணியின் ஆசிரியர் தலையங்கமும் புதிய நோக்கிலான விரிந்த அதன் நோக்கினைப் பின்வருமாறு வலியுறுத்துகின்றது:

"நமது எழுத்தாளர்கள் புனைகதை, கவிதை, நாடகம் ஆகிய ஆக்கங்களுக்குக் காட்டும் ஆர்வத்தினைப் பிற அறிவுத்துறை சார்ந்த எழுத்துக்களுக்குக் காட்டுவதில்லை. இது மிகவும் கவலைக்குரிய விஷயம். புனை விலக்கியத்திற்கு அப்பாலும் அறிவுத்துறை சம்பந்தப்பட்ட ஓர் விரிந்த பரப்பு உண்டு. அது சரியான அணுகுதலுக்கும் ஆய்விற்கும் உட்பட வேண்டும். அத்தகு பணியாற்றான் நமது தமிழ் முழுமை பெற முடியும்... புதிய போக்கில் தமிழ் விரிவுறப் பூரணி தன்னாலானது செய்ய விரும்புகிறது. எனவே எழுத்தாளர்களே! புதிய சமூக, பொருளாதார, விஞ்ஞான கலை இலக்கிய நிலைகள் உள்ளடக்கிய அதேபோது சமகாலத் தேவைகளைப் புர்த்தி செய்யக் கூடிய ஆக்கங்களினைப் பூரணிக்கு

அனுப்புங்கள். பூரணி அவற்றுக்கு முதன்மை கொடுக்கும். பிரசுரிக்கும்" (பூரணி, 1973, தை - பங்குனி: 1).

இங்கு, புதிய சமூக பொருளாதார கலை இலக்கிய விஞ்ஞானத் துறை சார்ந்த விடயங்கள் மீது பூரணி செலுத்திய பார்வை வலுவாகத் தெளிவுறுத்தப் படுவதுடன் அப்பார்வை பற்றிய அதன் நகர்வையும் பூரணியின் இதழியல் புலத்தில் அவதானிக்க முடிகின்றது. மு.தளையசிங்கம், மு.பொன்னம்பலம், இ.முருகையன், சு.மகாலிங்கம், எஸ்.பி. நடராசா, அ.சிவராசா, சிறீபதி, கே.எஸ். சிவகுமாரன் முதலானோரது கட்டுரைகள் பூரணியில் வெளிவந்துள்ளன.

முருகையனின் தேமதுரமும் மாமதுரமும் என்னும் கட்டுரை முருகையனின் மொழிச் சிந்தனை பற்றி மிக விரிவான, ஆழமான ஒரு கட்டுரையாகும். அக்கட்டுரை, குறி குறிப்பான் ஆகியவற்றுக்கிடையான தொடர்பற்ற தன்மை, வசன மொழி மற்றும் கவிதை மொழிக்கிடையிலான வேறுபாடு என்பவற்றை விளக்குவதுடன் குறியீட்டுப் பயன்பாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் மொழி, பாதிப்புப் பயன்பாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் மொழி ஆகியவற்றுக்கிடையிலான ஒப்பீட்டைப் பல்வேறு உதாரணங்களுடன் விளக்குவதுடன், தமிழில் அறிவியல் மொழி விருத்திக்கான அவசியத்தை ஆராய்வதாகவும் அமைந்துள்ளது. அக்கட்டுரையில் முருகையன்,

"கதைகளையும் பட வசனங்களையும் பாட்டுக்களையும் எழுதிவிட்டால் மாத்திரமே எங்கள் கலையும் இலக்கியமும் வளரும் என்று நம்பினால் நாம் ஏமாந்து போய் விடுவோம். ஏனென்றால், எங்கள் கவிதைகளும் உணர்ச்சி வசனங்களும் இன்றுள்ள நிலைமைகளில் இயலக்கூடிய உச்சங்களை ஓரளவுக்கு எட்டிப்பிடித்தே உள்ளன. இதற்கு அப்பாலும் மேம்பட வேண்டுமானால், அறிவு வசன வளர்ச்சியை உள்ளடக்கிய ஒரு முழுமையான மொழி வள விருத்தியாகத்தான் அது இருத்தல் வேண்டும். அந்த மொழி வள விருத்தி கூட, ஒரு நவீன தமிழ்ப் பண்பாட்டு உருவாக்கத்தின் அங்கமாகத்தான் அமையும். அந்த நவீன தமிழ்ப் பண்பாடு கூட, நாம் மேலே கண்டவாறு, நவீன உலகப் பண்பாட்டின் உயிர்ப்புள்ளதோர் அங்கமாகவே மலர்ச்சி பெறும்" (பூரணி, 1: 35)

என அறிவியல் மொழி விருத்தியின் தேவைப் பாட்டை வலுவாக முன்வைத்துள்ளதைக் காணலாம்.

பிற மொழி எழுத்துக்களின் மொழி பெயர்ப்புக்களுக்குப் பூரணியில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதை அதன் கட்டுரைப் போக்கில் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. அத்தகைய மொழிபெயர்ப்புக்களை சு. மகாலிங்கம், இரத்தினம், ரவீந்திரன் முதலானோர் செய்துள்ளனர். டட்லி சியர்ஸின் இலங்கைத் தூதரின் படிப்பினைகள் என்னும் தலைப்பில் வேலையின்மை மற்றும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் பற்றிய கட்டுரையை சு. மகாலிங்கமும் அலக்சாண்டர் சொல்சனீர்சினின் நோபல் பரிசுப் பேச்சினை இரத்தினமும் மொழி பெயர்ப்புச் செய்துள்ளனர். மாக்கிம் கார்க்கி போன்ற புகழ் பெற்ற

அறிஞர்களது மேற்கோள்களை பூரணி வாசகர்களுக்காக இணைத்துள்ள பண்பையும் பூரணியில் காணலாம்.

பூரணி வெளிவந்த காலம், மலையகத் தமிழர் அரசியல் சமூக வரலாற்றில் மிக முக்கியமான ஒரு கால கட்டமாகும். ஸ்ரீமீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் நிமிர்த்தமான இந்தியப் புலப்பெயர்வுகள், மலையகத் தமிழர் மீதான வன்முறைகள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த 1972 கால கட்டமாகும். இதனால் போலும் மலையக எழுத்தாளர்களுடைய எழுத்துக்களுக்குப் பூரணி முக்கியம் கொடுக்க முயன்று, தனது ஆசிரியர் தலையங்கங்களில் மலையக எழுத்தாளர்களுடைய எழுத்துக்களை வேண்டி நிற்கின்றது. எனினும் நூரணை சண்முகநாதன், பதுளை நித்தியானந்தன், மு.பொன்னம்பலம், மு.நேமிநாதன், சு. மகாலிங்கம் போன்ற ஒரு சிலரது ஆக்கங்களே மலையகம் பற்றிய எழுத்துக்களாக பூரணியில் வெளிவந்துள்ளன.

பூரணியில் வெளியான பெரும்பாலான கவிதைகள், இடதுசாரிய அணிதிரள்வும் அதன் விளைவுகளும், தொழிலாளர் வாழ்வு, சுரண்டல், யதார்த்தமான சமூக வாழ்வும் அதில் வருகின்ற மனிதர்களும் என்பவை சார்ந்து அமைந்துள்ளன. இவற்றை எம்.ஏ.நுஃமான், எஸ். வில்வரத்தினம், மு.நேமிநாதன், அ.யேசுராசா, கோப்பாய் சிவம், திக்குவல்லைக் கமால், மு.தளைய சிங்கம், மு.பொன்னம்பலம், நெய்தல் நம்பி, கல்முனைப் பூபால், அன்பு முகைதீன், சண்முகம் சிவலிங்கம், மு.புஷ்பராஜன், கண. மகேஸ்வரன், நா.தர்மலிங்கம், யூ.எல்.எஸ்.ஹசன் முதலானோர் எழுதியுள்ளனர்.

பூரணியில் சிறுகதை எழுதியவர்களாக, எஸ்.எல்.எம்.ஹனிபா, திக்குவல்லைக் கமால், தேவி, சாந்தன், நூரணை சண்முகநாதன், க.சட்டநாதன், யோ.பெனடிக்கப்பாலன், லெ.முருகபூபதி, என்.கே.மகாலிங்கம் ஆகியோர் விளங்குகின்றனர். பூரணி சிறுகதைகள், கணவன் மனைவி குடும்ப வாழ்வு - அதன் முரண்பாடுகள், நவீன, நகர்ப்புறச் சூழலுக்குள் சிக்குப்பட்டு வாழும் இளைஞர், பெண்கள் - அவர்களது உடல், உள் சிக்கல்கள், தொழிலாள வர்க்கத்தினது வறுமையும் வாழ்க்கைப் போராட்டமும், அநாதரவாக்கப்பட்ட சிறுவர் ஆகியோர் தொடர்பான பொது வெளிப்பாடுகளாக அமைந்துள்ளன. லெ.முருகபூபதியின் அந்தப் பிறவிகள் என்னும் சிறுகதை முரண்பாடான நடத்தை யின் போதும் மாறாத சகோதரப் பிணைப்பை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைகின்றது. துரோகம் செய்கின்ற சகோதரனையும் தன்னுடைய மனைவியையும் மன்னித்து விடுவதாய் அக்கதை இடம்பெற்றுள்ளது. எம்.ஏ. கிருஷ்ணன் சந்தர் எழுதிய அணைந்த சவாலை என்னும் உருது சிறுகதையை தமிழில் முக்தார் மொழி பெயர்த்துப் பூரணி வாசகர்களுக்கு அளித்துள்ளார். யோ. பெனடிக்கப்பாலனின் “ஒருவழிப்பாதை” என்னும் கதை மூன்று இளைஞர்களின் நாடோடி வாழ்வு பற்றிய கதையாய் அமைவுற்றுள்ளது. சாந்தனின் ஹிரோத்தனம் என்கின்ற கதை, வாலிபத்தில் போக்கிரித்தனத்தால் வாழ்வைக் கழித்த இளைஞனது உள் போராட்டங்களைச் சித்திரிக்கும் அதேவேளை அவனது பாலியல் நடத்தை பற்றிய கழிவிரக்கமாகவும் அமைந்துள்ளது.

பூரணி இதழ்களில் மு. தளையசிங்கத்தின் சிறப்பிதழாக வெளிவந்துள்ள ஐந்தாவது இதழ் குறிப்

பிட்டுக் கூறக்கூடியதொன்றாகும். நான்காவது இதழாக வெளிவந்துள்ள 1973, சித்திரை - ஆனி இதழ் மு.தளைய சிங்கம், அழகு சுப்பிரமணியம் ஆகியோரின் மறைவுக் கான அஞ்சலிக் குறிப்புக்களுடன் வெளிவந்துள்ளது. மு.தளையசிங்கம் மறைந்த காலகட்டத்தில், அவருக்கான அஞ்சலிக் குறிப்புக்கள் பல இடம்பெற்றுள்ள துடன் குறித்த காலத்தின் சமூக வரலாற்று ஆவணமாகவும் இவ்விதழ் அமைகின்றது. டொமினிக் ஜீவா, பிரேம்ஜி, சி.தில்லைநாதன், சுதிரவேலு, லெ.முருகபூபதி, வித்துவான். க.ந.வேலன், தெனியான், செ.தில்லைநாதன், நாக.பத்மநாதன், ஈழத்துச் சிவானந்தன், பூராச.செ.வயிரவநாதன், தா.இராமலிங்கம், மாத்தளை வடிவேல் ஆகியோரால் மு.தளைய சிங்கத்தின் மறைவுக்கான அஞ்சலிக் குறிப்புக்கள் அவ்விதழில் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மு.தளைய சிங்கத்தின் எழுத்து இலக்கியப்பணிகளும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஓர் இயக்கமாக அவர் செயற்பட்ட விதமும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக மாத்தளை வடிவேலன் பதிவு செய்கின்ற கருத்துக்கள் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கன:

“தளையசிங்கம் ஒரு எழுத்தாளராக மட்டுமல்லாது ஓர் இயக்கமாகவும் இருந்து செயற்பட்டவராவார். தான் சரியென்று ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு கோட்பாட்டிற்காக தன் வாழ்நாள் முழுவதும் போராடிய ஒரு வீரர்” (மாத்தளை வடிவேலன், பூரணி, 1973, சித்திரை - ஆனி:3).

இதனைத் தொடர்ந்து வந்த பூரணியின் ஐந்தாவது இதழ், மு. தளையசிங்கம் சிறப்பிதழாக வெளிவந்துள்ளது.

“இவ்விதழை மு.த.வின் ஆய்விற்காக அர்ப்பணித்துள்ளோம். அதாவது மு.த. வை மதிப்பிடும் அதேவேளையில் ஈழத்துச் சமகால இலக்கிய வரலாற்றையும் மதிப்பிட முனைகின்றோம்... மு.த.வைப் பல பக்கங்களிலிருந்தும் பூரணமாகக் கணிப்பதற்கு உதவியாகவே இம்முறை பூரணியைக் கொண்டு வர முயன்றுள்ளோம். கூடவே மு.த.வின் பலமுனைக் கட்டுரைகளில் இங்கு சிலவற்றைத் தருவது ஒரு சமகாலப் போர்க்கோலம் கொண்ட இலக்கியவாதியின் முழுமையான இயக்கத்தை அறிவதற்காகவே. அவரை இன்னும் அறிவதற்கு இவை இன்னும் ஆரம்பமாகப் பயன்படும் என்பதே எமது கருத்து” (பூரணி, 1973, ஆடி - புரட்டாசி:1).

என ஆசிரியர் தளையசிங்கம் பூரணி ஐந்தாவது இதழ், தளையசிங்கம் சிறப்பிதழாக அமைந்ததன் நோக்கை வலியுறுத்துகின்றது. மு.த. வின் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களுடன் வெளிவந்துள்ள இவ்விதழில் மு.த.வின் ஆக்கங்களும் மு.த.பற்றிப் பிறர் எழுதிய ஆக்கங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. சு.வித்தியானந்தன், கா.சிவத்தம்பி, சி.தில்லைநாதன், கே.எஸ்.சிவகுமாரன், எம். சிறீபதி ஆகியோர் மு.த. பற்றிப் பதிவு செய்துள்ளதைக் காணலாம். மு.தளையசிங்கத்தின் ஆக்கங்களாக அவ்விதழில் வர்க்கவியலும் குணவியலும் ஒரு பரிணாம வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம், பூரண இலக்கியமும் அதன் தேவைகளும், அண்டை வீடுகள், மு.தவும் குருவும் என்பவை இடம்பெற்றுள்ளன. சிறப்பாகப் பல்கலைக்கழகப் பின்புலத்திலிருந்து வந்த பலரது எழுத்துக்களும், ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தனக்கான ஒரு தனித்துவமாக வழியை ஏற்படுத்திவிட்டுச் சென்றவருமான மு.தளையசிங்கத்தின் படைப்புக்களும்

அதில் இடம்பெறுவது அவ்விதழின் தரத்துக்கான மிக முக்கியமான காரணங்களாக அமைந்தன எனலாம்.

மு.தளையசிங்கத்தின் படைப்புக்கள், பிரபஞ்ச யதார்த்த வாதம் என்னும் கருத்தியலை வலுவாக முன்வைப்பதாகவும் மெய்யியல் தன்மையுடன் எழுதப்பட்டுள்ள படைப்புக்களாகவும் விளங்குகின்றன. ஐந்தாம் இதழ் தவிர்ந்த பிற இதழ்களில், உலகப் பரிணாமப் பிரச்சினைகளும் நமது புதிய கல்வித் திட்டமும், ஆத்மீகம் என்றால் என்ன, கலப்பு வலயம், ஒளி படைத்த கண்ணினாய் (மெய்யுள்) என்னும் தலைப்புக்களில் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் சில, மு. தளையசிங்கம் உயிரோடு இருந்த காலத்திலும் மேலும் சில, அவர் மறைவுக்குப் பின்னரும் வெளிவந்துள்ளன. இந்த அடிப்படையில் பூரணியின் கருத்துநிலையை மொத்தமாகத் தொகுத்து நோக்கும் போது, அவ்விதழ் மு. தளையசிங்கத்தால் வலியுறுத்தப்பட்ட பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதம் என்னும் இலக்கிய இயக்கத்திற்கான ஆதரவு சார்ந்த மனநிலை கொண்டிருந்தது என்ப தனைப் பூரணி இதழ் வெளியீடுகளின் மூலம் அறியக் கூடியதாய் உள்ளது. எனினும் பூரணியின் ஆரம்ப இதழ்கள் எல்லாவகையான எழுத்துக்களுக்கும் அதாவது பன்முகப்பட்ட எழுத்தாக்கங்களுக்கு இடம்கொடுத்தே உள்ளன. குறிப்பாக முற்போக்கு சார்ந்து எழுதிய நுஃமான், சண்முகம் சிவலிங்கம் ஆகியோருடைய படைப்புக்களுக்கும் இடம்கொடுத்துள்ளது. பூரணி தன் ஆரம்ப இதழ்களில் பின்பற்றிய இப் பன்முகத் தன்மையை அதன் ஆசிரியர் தலையங்கம் பின்வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளது.

"கட்சி, அணிக் கொள்கை முதலியவற்றைக் கடந்து உண்மையான ஆழமும், கனமும் தரமும் மிக்க சிந்தனை களுக்கு - அவை எந்த உருவில் இருப்பினும் (கதை, கவிதை, கட்டுரை, நாடகம்) களம் அமைத்துக் கொடுப்பதே நமது பணி. அப்பணி முழுமை பெற்றதாகவும் பூரண மாற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் விட்டுக் கொடுக்கும் இயல்பினதாயுமிருக்கும்" (பூரணி.1:1)

எனினும் காலப்போக்கில் அவ்விதழ் மு. தளையசிங்கம் குழுவினரின் பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதத்தை நோக்கி நகர்வடையத் தொடங்கியதை அதன் போக்கில் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. இதனைப் பூரணியின் ஏழாம், எட்டாம் இதழ்களில் அவதானிக்க முடிகின்றது. பூரணியில் இக்கொள்ளையை முன்னெடுப்புச் செய்த தில் மு.தளையசிங்கத்தைப் பார்க்கிலும் மு.பொன்னம் பலத்துக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு. மு.பொன்னம் பலத்தின் எழுத்துக்கள், எதிர்வினைகள் பல, பூரணியில் வெளிவந்துள்ளதுடன் பூரணி வெளிவந்த ஆக்கங்களை ஒப்புநோக்கும் போது, புனைபெயர்களிலும் மு.பொ. எழுதியுள்ளார் என்பதைக் கணிக்க முடிகின்றது. பூரணியின் ஆரம்ப இதழ்களில் அமைந்த கனி, வாசக ஈர்ப்பு பின்னைய இதழ்களில் இழக்கப்பட்டு விடுகின்றது. கிட்டத்தட்ட மு.தளைய சிங்கத்தின் இறப்புக்குப் பின்னர் வந்த இதழ்களில் இடம்பெற்றுள்ள பெரும் பாலான ஆக்கங்கள் ஒரே போக்குடையதாகவும் பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதப் பண்புகளை அதிகம் பின்பற்று வதாகவும் பிற கருத்துநிலைகளை எதிர்ப்பதாகவும் அமைவதால் பூரணியின் தொடக்கத்தில் அமைந்த பன்முகத்தன்மை பிந்திய இதழ்களில் இழக்கப்பட்டு விடுகின்றது.

ஈழத்துத் தமிழ் இதழியல் வளர்ச்சியிலும் இலக்கிய, சிந்தனை வளர்ச்சியிலும் பூரணியின் இடத்தினையும், பூரணி என்ற இதழின் தவிர்க்க இயலாத்தன்மை பற்றியும் ஆராயும் போது அவ்விதழின் காத்திரமான எழுத்துச் செயற்பாடுகளிலும் அக்கால இலக்கியக் கலை வெளியில் அது ஏற்படுத்திய தாக்கு திறன் மூலமும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அவ்வாறு அணுகும் போது, பூரணி இதழின் சிறப்புக்கு முக்கிய காரணமாகக் கொள்ளத்தக்கது: பூரணியில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்துக் களையும், எதிர்வினைகளையும், காழ்ப்புக்களையும் பிரசுரித்துள்ளமையாகும். இவை உங்கள் பக்கம் என்னும் பெயரில் பூரணி இரண்டாம் இதழ் தொடக்கம் வெளிவந்துள்ளன.

தனிப்பட்ட எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களின் மீதான எதிர்வினைகள், விமர்சனங்கள், சந்தேகங்கள், சர்ச்சைகள் என்பன பூரணியில் இடம்பெற்றுள்ளதுடன் மூன்றாம் இதழ்தொட்டு விமர்சனங்களுக்கான குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்களின் பதில்களும் ஒருசேரப் பிரசுரிக் கப்பட்டுள்ளன. அந்த அடிப்படையில், மு.பொ. வுக்கும் கே.எஸ். சிவகுமாரனுக்குமிடையில் நிகழ்ந்த விமர்சனம், லெ. முருகபூபதியின் அந்தப் பிறவிகள் கதை பற்றி அனு.வை. நாகராஜனுக்கும் லெ.முருகபூபதிக்கு மிடையில் நிகழ்ந்த விமர்சனம் முதலானவற்றை இங்கு சுட்டிக்காட்டலாம். எனினும் பூரணியின் உங்கள்பக்கம் பகுதி, பூரணியின் ஆறாவது இதழுடன் நிறுத்தப் பட்டுள்ளது. பூரணி ஐந்தாம் ஆறாம் இதழ்களில் உங்கள் பக்கம் என்னும் பகுதி வெளிவந்துள்ள போதும் அவை உண்மையில் வாசகர் பக்கமாக அமையவில்லை. ஐந்தாம் இதழில் சட்டக்கல்லூரி மாணவர்களின் தமிழ் மன்றத்தால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பூரணி பற்றிய விமர்சன அரங்கில் சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் சிலர் ஆற்றிய விமர்சனங்களின் தொகுப்பாக லெ. முருகபூபதியால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையே உங்கள் பக்கமாக வெளிவந்துள்ளது. ஆறாம் இதழில் மு.தளையசிங்கம் தொடர்பாக ஸ்ரீபதி எழுதிய கட்டுரை மீதான விமர்சனம் மட்டும் இடம்பெறுகின்றது. லெ. முருகபூபதி எழுதிய கட்டுரையில் ஜனாப.எச்.எம்.பி. மொகைதீன் ஆற்றியதாக லெ. முருகபூபதி குறிப்பிடும் குறிப்பு, பூரணியின் புரிதல் தன்மையும் மக்கள் மயப் பாடும் பற்றிய பூரணியின் உண்மையான நிலையைக் குறிப்பிடுவதாய் அமைந்துள்ளது. அது வருமாறு:

"சர்வோதய சோஸலிஸம், சர்வதேச சோஸலிஸம், சனநாயக சோஸலிஸம் என்றுண்டு. பூரணி கூறும் சோஸலிஸம் என்ன? பூரணி குழுவும் ஏதோ ஒரு சோஸலிசத்தைத் தான் கூறு கின்றது. பூரணியை மக்கள் புரிந்து கொள்வார்களா? மக்களுக்கு அது புரியாவிட்டால் அது யாருக்கு? எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமா? சிந்தனைப் புரட்சி எழுத்தாளர்களிடம், புத்திஜீவிகளிடம் மட்டும் உருவாகக் கூடாது. அது மக்களிடமும் உருவாக வேண்டும்" (பூரணி 1973, ஆ5டி - புரட்டாசி, :5).

குறிப்பாகப் பூரணியில் இடம்பெற்றுள்ள படைப்புக்களின் புரிதல் மற்றும் மக்கள் மயப்பாடு பற்றிய விமர்சனங்களை இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதும் அவசியமாகும். பூரணியில் இடம்பெறும் பல கட்டுரைகளின் புரிதல்தன்மை, எளிமைப்பாடு பற்றிய கவலை இங்கு மேலெழும்பு கின்றது. பல கட்டுரைகள்

பொது வாசகருக்கும் சில வேளைகளில் இலக்கியப் புலமையுடைய வாசகருக்கும் கூட ஒருவித சலிப்பை உண்டு பண்ணுகின்றன. தத்துவம், அறிவியல் சார்ந்த கட்டுரைகளை எழுத விரும்பிய எழுத்தாளர்கள் பிறமொழி எழுத்தாளர்களை அவர்களது எழுத்துக்களைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்த முனைந்தாலும் அவை அறிமுகமாக அமையாமல் வித்துவப் புலமையின் வெளிப்பாடுகளாகவே அமைந்துள்ளன.

அதேவேளை பூரணியின் ஆரம்ப இதழ்களில் அமைந்த அவர்களது நோக்கு சார்ந்த நகர்வு மற்றும் இதழின் செயற்பாடுகள் பின்னைய இதழ்களில் அமையவில்லை என்றே கூறவேண்டும். பின்னைய இதழ்கள் க. கைலாபதியையும் அவரைச் சார்ந்தவர்களையும் சாடுவதாகவும் ஈழத்து இலக்கியத்தைச் சாடுவதாகவுமே அமைந்துள்ளன. மு. பொன்னம்பலம் எழுதிய “வெ. சாமிநாதனின் இலக்கிய ஊழல்கள் பற்றிய ஒரு மெய்யுள்” என்னும் கட்டுரை வெ. சாமிநாதனின் கருத்துக்களுக்கு ஆதரவாகவும் வெ. சாமிநாதனின் கருத்துக்கு மறு கருத்து எழுதிய எம்.ஏ. நுஃமானின் கருத்தினை விமர்சிப்பனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

புதிய இலக்கியப் பரிசோதனை முயற்சிகள் பல பூரணி இதழில் இடம்பெற்றுள்ளன. “மெய்யுள் உள் இயங்கும் மெய்” என்னும் அர்த்தத்தில் மெய்யுள் என்னும் புதிய இலக்கிய வடிவம் சார்ந்த கவிதைகள் பல பூரணி இதழில் இடம்பெற்றுள்ளன. மு. தளைய சிங்கத்தின் ஒளி படைத்த கண்ணினாய், மு. பொன்னம் பலத்தின் நாங்கள் மலைநாட்டு மக்கள், மெய்யுளிரை கள், புரட்சியின் ஆரம்பம், எஸ்.வில்வரத்தினத்தின் தல புராணம் ஆகியவை மெய்யுள் என்கின்ற இலக்கிய வடிவம் சார்ந்து அமைந்துள்ளன. மெய்யுள் இசைகள் என அழைக்கப்பட்ட வடிவம் இசை, பாட்டு வடிவம் சார்ந்தது.

“புதுக்கவிதை வியாப்தியினை அடுத்து முக்கியத்துவம் பெறுவது, மேலே குறிப்பிடப்பெற்ற “மாக்கியத்துக்கு அப்பாலான” மெய்யுள் பாட்டு விமரிசன முறைமை ஆகும். செய்யுள் என்பது மனிதனது ஆத்ம மலர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டும் இலக்கிய வடிவமாக பொருளாக முகிழ்க்கும் நவ இலக்கிய அம்சமனை இக்குழுவினர் வாதிட்டனர். மு. தளையசிங்கத்தினால் தொடங்கி வைக்கப்பெற்ற இவ்வியக்கம் அவர் மறைவின் பின்னர் ஓரளவு வலுவிழந்தது எனலாம்” (சிவத்தம்பி.கா., ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம், 2010: 84).

எனினும் எல்லா மெய்யுள் களும் இசை அல்லது பாட்டு வடிவமாக அமையவில்லை என்பதையும் பூரணி எழுத்துக்களில் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. “மெய்யுள் உள் இயங்கும் மெய்” என்னும் அர்த்தத்திலேயே, அதன் உள்ளடக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே இவ் இலக்கிய வடிவம் உருவாக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது என்பதை அதன் போக்கில் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. மெய்யுள் என்ற பெயரில் கட்டுரைகளும் மு. தளையசிங்கத்தாலும் மு. பொன்னம்பலத்தாலும் எழுதப் பட்டுள்ளன. மெய்யுள் என்னும் பெயரிலே கட்டுரை எழுதிய மு.

தளையசிங்கம் அக்கட்டுரையில் அவ்வடிவத்தின் பண்புகளை விளக்குகின்றார். அது வருமாறு:

“மெய்யுள் ஒரு புதிய இலக்கிய உருவமாகும். அது பூரண உருவமாகவும் இருப்பதால் சிறுகதை, நாவல், கவிதை, கட்டுரை என்ற பாகுபாடுகளை உடைத்துக் கடந்தும் செல்லும் ஓர் உருவமாகவும் இருக்கும். செய்யுள், உரைநடை என்ற வித்தியாசங்களையும் அது மதிப்பதில்லை. இதுகாலவரையுள்ள இலக்கிய உருவங்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் கற்பனைத் தளங்களுக்கூரியவையே. “மெய்யுள்” கற்பனைக் கோலங்கள் சகலவற்றையும் குலைத்துக்கொண்டு அவற்றின் தளங்களைத் தகர்த்துக்கொண்டு நித்திய சத்தியத்தை நோக்கிய நேரடி அனுபவரீதியான ஊடுருவல்களுக்குரிய கலை, இலக்கிய உருவமாகும். அதன் உள்ளும் புறமும் உருவமும் உள்ளடக்கமும் மெய்யாகவே இருக்கும். அதனால் அது இதுகாலவரையுள்ள கலை, இலக்கியங்களை அழிக்கும் கலை இலக்கியமாகவும் இருக்கும். அதேபோல அது தத்துவ, அரசியல், ஆத்மீக மெய் வாழ்க்கை அனுபவங்களாகவும் அமையும். பூரண சர்வோதயத்துக்குரிய பிரபஞ்ச யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்கும்” (தளைய சிங்கம், மு., மு. தளையசிங்கம் படைப்புக்கள், 2006: 950).

இதன்படி, மெய்யுள் என்பது கவிதைக்குரிய ஒரு வடிவமாக மட்டும் கருதப்படவில்லை என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. எனினும் மு. தளைய சிங்கத்தாலும் அவரைச் சார்ந்தோராலும் பூரணி உள்ளிட்ட இதழ்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட இவ் விலக்கியவடிவம் மு. தளையசிங்கத்தின் மறைவுக்குப் பின்னர் படிப்படியாகச் செல்வாக்கிழந்ததோடு தமிழ் இலக்கிய வெளியிலும், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வெளியிலும் என்றென்றைக்குமாக நிலைத்திருக்கின்ற ஒரு இலக்கிய வடிவமாக மாறவில்லை. “மெய்யுள், திசை தவறிய ஓர் எழுத்தாளனின் சிதைந்த ஆக்க சக்தியின் வெளிப்பாடாகும்” எனக் க. கைலாசபதி, குறிப்பிட்டு உள்ளமையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது (கைலாச பதி, கா., நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள், 1980: 105).

மொத்தமாக நோக்கும் போது, பூரணி என்னும் இதழ், தன் தோற்றப் பின்புலம், அது தன் படைப்பு வெளியின் மூலமாக வலியுறுத்திய கருத்துநிலை, ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிந்தனைப் பண் பாட்டில் அவ்விதழ் ஏற்படுத்திச் சென்ற தாக்கம் மற்றும் அவ்விதழ் விட்டுச் சென்ற வெற்றிடம் என்பன பூரணி என்னும் இதழின் ஊடக முக்கியத்துவத்தை இன்றும் வலுவாக அறிவிப்பதாக அமைகின்றன. அதேவேளை, ஈழத்துத் தமிழ் இதழியல் பண்பாட்டில் பூரணி இதழ், பொதுமைப் படுத்தப்பட்ட ஒரு கலை இலக்கிய இதழ்ப் பண்பாட்டிலிருந்து மாறுபட்ட பண்பாட்டினைப் பேணியுள்ள ஓர் இதழாகவும் மாறுபட்ட கலை, இலக்கிய, அறிவியல் நுகர்வைத் தன் நுகர்வோருக்கு, வாசகர்களுக்கு வழங்கிய இதழாகவும் அப்பண்பாட்டைத் தொடர்ந்து வளர்த்தெடுப்பதற்கு முயன்ற இதழாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்நிலைநின்று பார்க்கும்போது, ஈழத்துத் தமிழ் இதழியல் வளர்ச்சியில் பூரணியின் பங்கு தவிர்க்க முடியாத மிகக்கனதியானதொன்றாகும். ●

மக்கள் இலக்கியம் சஞ்சிகை பற்றிய பார்வை

■ மு. தயாளன் ■

சிற்றிதழ்களின் தோற்றம்

காலத்திற்குக்காலம் சிற்றிதழ்கள் தோன்றுவதும் மறைவதும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவை ஏன் தோன்றுகின்றன? ஏன் மறைகின்றன? என்பவற்றிற்கு விடைகாணவேண்டியது மிக அவசியமாகும்.

சிற்றிதழ்களின் தோற்றத்திற்கு

1. ஆர்வம்
2. அரசியல் பின்னணி.
3. தம்மை நிலைநிறுத்துவதற்கான வடிவகாலம்.

இவைகள் தான் பிரதான காரணங்களாக உள்ளன. எழுத்துத் துறையில் புகவிரும்புகின்ற எழுத்தார்வம் கொண்டவர்கள் தங்கள் எழுத்துக்களை புத்தக வடிவத்திலோ அல்லது அச்ச வடிவத்திலோ காண்பதற்கு ஆசை கொள்கிறார்கள். இந்த ஆசையின் வெடிப்பு தான் சஞ்சிகைகள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும் அச்சப் பிரதிகளாகவும் வெளிவருகின்றன. இவை நீண்டநாட்கள் நிலைப்பது மில்லை. அவர்களின் எழுத்துகள் ஓரளவுக்கு அங்கீகரிக்கப்பட்டு தேசிய பத்திரிகைகள் அவற்றைப் பிரசுரிக்கத் தொடங்கும் போது அவர்களால் தொடங்கப்பட்ட சிற்றிதழ்கள் நின்றுவிடும்.

- இன்னொரு வகை அரசியற் தேவைகள். காலத்திற்குக்காலம் அரசியல் மாற்றமடைகிறது. இந்த மாற்றங்களின் வெளிப்பாடுகள் சஞ்சிகைகளாக கொள்கை பரப்பும் நோக்கோடு வெளிவருகின்றன. இவை வெளிவந்து அவற்றிற்கான பொருளாதார பலம் இல்லாமல் போகும்போது விட்டிற் பூச்சிகளாக மறைந்துவிடுகின்றன.
- இன்னுமொரு வகையாக ஒருசில எழுத்தாளர்களால் மற்றவர்களோடு ஒத்துப் போக

முடிவதில்லை. எல்லாவிடயங்களிலும் தனித்து வெளியே நிற்கும் தன்மை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படியானவர்கள் தம்மை சமுதகத்திற்கு அடையாளப் படுத்துவதற்காகவும் தம்மைத் தாமே நிலை நிறுத்திக் கொள்வதற்காகவும் சிற்றிதழ்களை ஆயுதங்களாக எடுத்துக் கொள்கின்றனர். உணர்ச்சிவசப்பட்டுத் தொடங்கப்படுகின்ற இத்தகைய இதழ்கள் நெடுங் காலம் நிற்காது வந்த வேகத்திலேயே மடிந்து விடுகின்றன. ஆனாலும் பொருளாதார பலம் இருக்கும் பட்சத்தில் இவை சில காலம் தாக்குப் பிடிக்கின்றன என்பதற்கும் பல உதாரணங்கள் நடைமுறையில் உண்டு.

மக்கள் இலக்கியம் என்ற சஞ்சிகையின் தோற்றம். மக்கள் இலக்கியம் எனும் இச்சஞ்சிகை 1982 ஐப்பசி- கார்த்திகை - மார்கழி மாதங்களுக்கான காலாண்டிதழாக முதல் இதழைக் கொண்டு வருகிறது. இந்த இதழ் 1983 சித்திரை-வைகாசி-ஆனி மூன்றாவது இதழுடன் தன் ஆயுளை முடித்துக் கொள்கிறது. மூன்றே மூன்று இதழ்கள் மட்டும் வெளிவந்துள்ளது. இந்த இதழின் பின்னணி மிகப் பெரிய அரசியலாகும். இலங்கைக் கம்யூனிச கட்சி 1964 ஆம் ஆண்டு இரண்டாகப் பிளவடைந்தது. இலங்கைக் கம்யூனிச கட்சிக்குள்ளே புரட்சிவாதிகளுக்கும் திரிபுவாதிகளுக்கும் இடையேயான யுத்தம் கடைசியில் மிகப் பெரிய பிளவாக உருவானது. பிளவுக்குப் பின் புரட்சிவாதிகள் சீனாவின் டென்சியாவோ பிங்கின் தலைமையைத் தூக்கி எறிந்து இலங்கையில் சண்முகதாசன் தலைமையில் ஒன்று திரண்டனர். இவர்களின் அணியின் கீழ் பல முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளும் சேர்ந்து கொண்டனர். இவர்களில்

அன்று குறிப்பிடக் கூடியவர் கே. டானியல் ஆவார்.

இவர்கள் பகிரங்கமாக சாதிப்பிரச்சினையை தமது கைகளில் எடுத்துக் கொண்டனர். இவர்களின் தலைமை பாராளுமன்ற முறையை நிராகரித்து முதல் முதலாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் போராட்டங்களில் துணிகரமான வழிகாட்டலை வழங்கியது. சாதி வெறியர்கள் ஒரு அடி அடித்தால் திருப்பி இரண்டு அடி அடியுங்கள் என்ற அறைகூவலின் பிரகாரம் எங்கும் போராட்டங்கள் வெடித்தன.

சாதியமைப்புத் தகரட்டும் - சமத்துவ நீதி ஓங்கட்டும் - ஆலயக் கதவுகள் திறக்கட்டும் - தமிழ் மக்கள் ஐக்கியம் ஓங்கட்டும் போன்ற கோசங்கள் விண்ணதிர எழுப்பப்பட்டன.

இப்படியான ஒரு அரசியற் பின்னணியில் மக்களை அணுகுவதற்கு இலக்கிய வடிவங்களும் அவசியம் என்ற எண்ணப்பாட்டில் 1982 ஆம் ஆண்டு வீ. சின்னத்தம்பி- பொன். பொன்ராசா- த. பரமலிங்கம் ஆகிய மூவரின் எண்ணக்கருவில் உருவாக்கப்பட்ட தே மக்கள் இலக்கியம் எனும் காலாண்டிதழாகும்.

இவர்கள் பின்வருமாறு கூறினர்:

மக்கள் சார்பு நின்று

மக்களிடத்துக் கற்று

மக்கள் கையில் நல்கும்

மக்கள் இலக்கிய ஏடு

சஞ்சிகையின் அடிப்படை நோக்காக இதனைக் குறிப்பிட்டனர். தங்களது முதல் இதழில் நான்கு கோரிக்கைகளையும் எழுத்தாளர்களை நோக்கி வைத்தனர்.

1. தமிழ்ப் பிரதேசமெங்குமுள்ள மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகள் யாழ்ப்பாணம் வவுனியா மன்னார் முல்லைத்தீவு திருகோணமலை மட்டக்களப்பு - ஆகியவை எமது எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்டு வெளியிடப்படும் நூல்களில் கணிசமான தொகையினை விலை கொண்டு தங்கள் ஆளுமைக்குட்பட்ட நூல் நிலையங்களுக்கு விநியோகிப்பதன் மூலம் எழுத்தாளனை ஊக்குவித்து தமிழ் வாசகர்கள் எமது நாட்டு இலக்கியத்தைப் படிக்கும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தவேண்டும்.
2. நூல்கள் சஞ்சிகைகளை வெளியிடும் எழுத்தாளர்களுக்கு அவற்றின் அச்சுக்கான கடதாசியை சலுகை அடிப்படையில் அரசிடமிருந்து பெற்றுத் தர மாவட்ட சபைகள் முன்வர வேண்டும்.
3. மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகளுக்கான சகல விளம்பரங்களையும் இலக்கிய சஞ்சிகைகளுக்கும் கொடுத்துவை வேண்டும்.
4. மாவட்ட சபைகள் தங்கள் ஆளுமைக்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் உள்ள சகல

உயர் பாடசாலைகளின் நூல் நிலையங்களிலும் இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வாங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மேற் கூறப்பட் நான்கு கோரிக்கைகளை முன்வைத்து மக்கள் இலக்கியத்தின் முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது. இது நடந்தது 1982 ஆம் ஆண்டாகும். ஆனால் துரதிஸ்டவசமாக இன்று(2022) வரை அந்தக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படாமலே இருக்கின்றன. இதனால்தான் பல சிற்றிதழ்கள் வேகமாக உணர்ச்சி வசப்பட்டு ஆரம்பமாகி வந்தவேகத்திலேயே மறைந்து போய்விட்டன.

மக்கள் இலக்கியம் 1

இந்த இதழில் வீ. சின்னத்தம்பி நா. சண்முகதாசன் - கி. பவானந்தன் - பாஷையூர் தேவதாசன்- கே. கிருஷ்ணபிள்ளை நல்லை அமிழ்தன் - நவாலியூர்க் கவிராயர்- சில்லையூர் செல்வராசன் - கே. டானியல் - பொன் பொன்ராசா வி.ரி. இளங்கோவன் - தில்லை முகிலன் ஆகியோர் தமது படைப்புகளை நல்கியுள்ளனர். எல்லாப் படைப்புகளும் அரசியல் முலாம் பூசப்பட்ட பிரச்சாரவாடை கொண்ட படைப்பு களாகவே உள்ளதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளன. நான் முன்பே கூறியவாறு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட பிளவுகள் காரணமாக சண்முகதாசன் பக்கம் நின்றோரின் கொள்கைப் பிரகடனங்களாகவே பெரும்பாலான படைப்புகள் இருந்தன.

இந்த நிலையும் மக்கள் இலக்கியம் நீண்ட நாட்கள் வராதமைக்கான ஒரு காரணமாக உள்ளது.

மக்கள் இலக்கியம் 2

மக்கள் இலக்கியம் இரண்டாவது இதழ் இலக்கிய சஞ்சிகை என்ற நிலைப்பாட்டிலிருந்து அரசியற் செய்திப் பத்திரிகையாக மாற்றம் பெற்றதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. ஒரு சிறுகதையும் பல சிறு கவிதைகளும் ஒரு சஞ்சிகையை இலக்கியப் பரப்புக்குள் நிலைகொள்ளப் போதுமானவையாக இருக்கவில்லை. ஆனாலும் பல நல்ல விடயங்களை இரண்டாவது இதழ் கொண்டிருந்தது.

இந்த இரண்டாவது இதழில் எழுத்தாளர் சி. வைத்திலிங்கம் அவர்கள் பற்றிய உண்மையை துணிகரமாக வெளிக் கொணர்ந்திருக்கிறார்கள். சாதிபற்றிய இலக்கியங்களைப் படித்து அலுப்புத் தட்டி விட்டதாகக் கூறும் வைத்திலிங்கத்தின் கூற்றினை காரணங்களோடு நிராகரித்துள்ளார்கள். இது பாராட்டத் தக்கதே! சிறுகதையின் முன்னோடிகளாகக் கருதப்படும் வைத்திலிங்கம் - சம் பந்தன் போன்றோர்களின் இலக்கிய முகமூடியை துண்டு துண்டாகக் கிழித்துப் போட்டுவிட்டார்கள் என்ற சொல்ல வேண்டும்.

வெறுப்பை ஏற்படுத்தும் விதமாக ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இவர்களின் அரசியல் பிரிவுகளை

நியாயப்படுத்தும் அலப்பறைகளை தவிர்த்திருக்கலாம். இங்கு கைலாசபதி அவர்கள் யார்பக்கம் என்ற விவாதங்களும் வெளிப்படையாக நடைபெறுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

குமரனையும் விட்டு வைக்க வில்லை. குமரன் ட் ரொஸ் கியவாதம் பேசுவதாகக் கூறி செ. கணேசலிங்கன் சண்முகதாசன் பக்கம் இல்லை என்று நிறுவவதிலும் பந்திகளைச் செலவு செய்துள்ளார்கள். உண்மை அப்படி இல்லை என்பதைக் காலம் அவர்களுக்கு உணர்த்தியிருக்கும் என்றே நினைக்கிறேன்.

அடிப்படலைக் காரியங்களைத் தொடாத தமிழ் இலக்கியகாரர் என்று சங்கு சக்கரன் என்பவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரை முற்போக்கு இலக்கிய காரர்களின் போர்வைகளை தயவு தாட்சண்யமின்றித் தூக்கி எறிவது அசாத்தியமான துணிச்சலாகவே இருந்தது.

அக்டோபர் 21 இன் நினைவாக நடைபெற்ற உரையரங்கில் கே. தங்கவடிவேல் அவர்கள் "சமூகப் பிரச்சினைகளை படம்பிடித்துக்காட்டித் தீர்வு கொடுக்கும் படைப்புகளே உயர்ந்த உலக இலக்கியங்களாக மதிக்கப்படுகின்றன. ஏனோ ஈழத்து தமிழ் இலக்கியவாதிகள் இத்தகைய சமூகப்பிரச்சினைகளை கதைகளாகவோ கவிதைகளாகவோ படைப்பதற்கு முற்படுகிறார்கள் இல்லை" என்கின்ற ஆதங்கத்தை பதிவு செய்ததன் மூலம் மக்கள் இலக்கியம் சஞ்சிகை முன்னணியில் நிற்கின்றது உண்மையே. அரசியல் பிரச்சாரம் அதிகமாக இருந்த போதிலும் இலக்கியத்திற்கான பாதையை வரையறுப்பதிலும் இச்சஞ்சிகை முன்னணியிலேயே நின்றது.

மக்கள் இலக்கியம் 3

இவ்விதழ் கவிஞர் பசுபதி சிறப்பிதழாக வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது.

கவிஞர் பசுபதி தன் கவிதைகளை பாட்டாளி மக்களின் விடுதலைக்கான ஒரு ஆயுதமாகவே பயன்படுத்தினார் என்று மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

கவிஞர் பசுபதி பற்றி சில்லையூர் செல்வராசன் அவர்களது கவிதையொன்றை சான்றாகப் போட்டுள்ளனர்.

"சிந்தையால் வாக்கால் செம்மைச் செய்கையால் புரட்சி உய்க்க
செந்தமிழ் செங்கொடிக்குச்
சேவகம் செய்ய வைக்க
வந்த மாமனிதனானான
பசுபதிக் கவிஞன்"

இந்த இதழில் அ. யேசுராசா அவர்களின் தொலைவும் இருப்பும் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி பற்றிய விமர்சனத்தை மாக்கி என்பவர் மாக்கிய கண்ணோட்டத்தில் செய்திருந்தமையும் சிறப்பாகவே இருந்தது.

அடுத்து புத்தக உரை வர்த்தகர்களின் சித்தப் பரமை விமர்சனங்கள் என்ற தலைப்பில் சங்கு சக்கரனின் ஒரு காத்திரமான கட்டுரை பிரசுரமாகியுள்ளது. டானியலின்

படைப்புகளை அரசியல் கோபதாபங்களை அடிப்படையாக வைத்து கீழ்த்தரமாக விமர்சிக்கின்ற ஒரு கூட்டத்தை அம்பலப்படுத்தியுள்ளமை ரசிக்கவும் சிந்திக்கவும் கூடியதாக உள்ளதை பாராட்டவே வேண்டும்.

அடுத்து மா. பாலசிங்கத்தினால் எழுதப்பட்ட இரும்புகள் உருக்காகின்றன என்ற சிறுகதை மிகச் சிறப்பாக இருந்தது.

அரசியல் பிரிவுகளுக்குப் பின் மாசேதுங் அவர்களின் கொள்கைகள் மறுக்கப்பட்டபின் ஏற்பட்ட சீனாவின் சீரழிவுகளையும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

முடிவு:

மூன்று இதழ்களை மக்களுக்கு வழங்கிய ஆசிரியர்கள் தங்கள் மட்டில் மிகத் தெளிவான அரசியல் பின்புலத்தைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அரசியலில் ஏற்பட்ட பிளவுகள் மக்கள் மத்தியில் முற்போக்காளரைப்பற்றி மிகப் பெரிய பின்னடைவை கொண்டிருந்ததால் நீண்டகாலத்திற்கு மக்கள் இலக்கியம் சிற்றிதழ் வாழமுடியவில்லை என்பதே நிஜமாகும்.

இறுதியாக கலாநிதி கைலாசபதி அவர்களின் அடியும் முடியும் புத்தகத்திலிருந்து சில வரிகளைக் கூறி இதனை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவோம் என்ற நினைக்கிறேன்.

"பழைய இலக்கியங்களைக் காட்டி சாந்தியும் சமாதானமும் போதிப்போர் உண்மையில் மாற்றத்தை எதிர்ப்பவர்களேயாவர். அவர்களும் இலக்கியத்தைத் தமது நோக்கிற்கு ஏற்பப் பயன்படுத்துகிறார்கள். வள்ளுவன் முதல் வள்ளலார்வரை வாழ வழிவகுத்தோர் தொகை பெரிதுதான். ஆனால் மனிதனது அடிமைத்தனைகள் தாம் பலவிடங்களில் இன்னும் அறுபடவில்லை.

எவ்வளவுதான் இலட்சிய உணர்வும் இரக்க சிந்தையும் இருந்தவராயினும் பண்டைய இலக்கிய கர்த்தாக்கள் அல்லது எமக்குக் கிடைக்கும் நூல்களின் ஆசிரியர்கள் உலகை விவரித்தவரேயாவர். எமது மொழியில் பாரதிதான் ஓரளவேனும் புதியதோர் உலகம் செய்வோம் என்று முதலிற்பாடினான். யாழ்ப்பாணக் கவிராயரும்

புதுவுலகம் காண்பதற்குப்

புரட்சி வேண்டும்

இது உலகம் எமக்களித்த பாடம்

என்றும்

விடிவுகாலம் இங்கு

எமக்காம் - இதை

வெற்றியோட்டித்தருவோம்

என்று புதுக்குரலிற் பாடினார். இப் புதுக்குரல் போர்க்குரலாகும்.

சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் மாவலி “மா வலிகளையும் தூண்டி...”

■ ஈழக்கவி ■

From time to time
From the highway
I shall strike
Upon my harp
And sing my song....

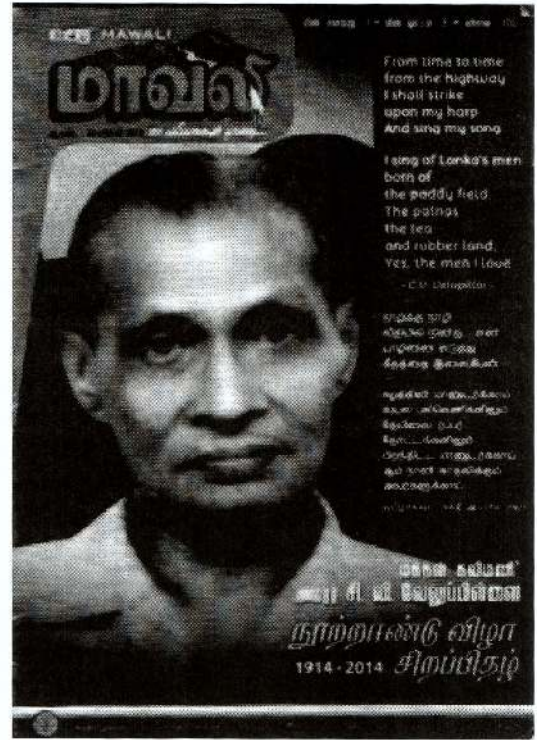
I sing of Lankas |s
Born of
The paddy field,
The patnos
The tea
And rubber land@
Yes, the men I love
- C.V.Velupillai

நாழிக்கு நாழி
வீதியில் நின்று - என்
யாழினை எடுத்து
கீதத்தை இசைப்பேன்...

ஈழத்தின் மானுடர்க்காய்
வயல் புல்வெளிகளிலும்
தேயிலை, ரப்பர்,
தோட்டங்களிலும்
பிறந்திட்ட மானுடர்க்காய்...
ஆம் நான் காதலிக்கும்
அவர்களுக்காய்...

- தமிழாக்கம் : சக்தீ அ. பால ஐயா
(“மாவலி” முன்அட்டை: ஆகஸ்ட் - செப்டம்பர் 2014)

ஈழத்தின் மானுடர்களுக்காய் உலகே அறிய
உரத்து குரல் கொடுத்த ஒரு உன்னத கவிஞர் சி.வி.
வேலுப்பிள்ளை (கண்ணப்பன் வேல்சிங்கம் வேலுப்
பிள்ளை; 1914.09.14 - 1984.11.19). நமது மண்ணின்
துயரை (குறிப்பாக, தேயிலைத் தோட்ட துயரை,
தெளிவத்தை ஜோசப் இன் வார்த்தைகளில் (“தேயிலை
தேசம்” நூல் முன்னுரை; 2003: x) சொன்னால்,

“மலையகத் தோட்டத்தில் வாழும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்களின் வஞ்சிக்கப்பட்ட வாழ்வின்” சர்வதேசம் அறியும் வண்ணம் ஆங்கில மொழியில் கவிதைகளாக வெளிப்படுத்தியவர். அவரது 'In Ceylo's Tea Garden' (1952) என்ற புகழ் பெற்ற ஆங்கில நெடுங் கவிதை காலத்தை வென்று நிலைத்திருக்கும் ஒரு காவியம். இதனை “இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத் திலே...” என்று சக்தீ அ. பால ஐயா “தமிழ்” படுத்தி யுள்ளார் (இதனை “மொழி பெயர்ப்பு” என்பதைவிட “தமிழ் பெயர்ப்பு” எனக்குறிப்பதே பொருந்தும். ஏனெனில், இது மொழி பெயர்ப்பாக அன்றி, தழுவுவா கவே அமைந்துள்ளது. சக்தீ பால ஐயா உம் இதனை ஏற்றுள்ளார்). இரு தசாப்ததிற்கு முன், இக்கவிதையின் ஆறுபகுதிகள் உயர்தர தமிழ் பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. 2000ஆம் ஆண்டு முதல் இக் கவிதையை நானும் தொடர்ச்சியாக கற்பித்து வந்தேன். அந்த கவிவரிகளின் “உயிர்ப்பை” அணுஅணுவாய் அனுபவித்திருக்கிறேன். தேயிலைத் தோட்டத்தின் துயர் தோய்ந்த வாழ்வியலை இதுவரை யாரும் இத்தனை உயிரோட்டத்துடன் “கவிதை” ஆக்கிவிட வில்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். என் மனதை விட்டகலா கவிவரிகள் இவை:

புழுதிப் படுக்கையில்
புதைந்த என் மக்களைப்
போற்றும் கிரங்கற்
புகல்மொழி இல்லை
பழுதிலா அவர்க் கோர்
கல்லறை இல்லை
பரிந்தவர் நினைவுநாள்
பகருவார் இல்லை

ஆழப் புதைந்த
தேயிலைச் செடியின்
அடியிற் புதைந்த

அப்பனின் சிதைமேல்
ஏழை மகனும்
ஏறி மிதித்து
இங்கெவர் வாழுவோ
தன்னுயிர் தருவன்

(பார்க்க. "அலை"; பங்குனி-1985: 746)

"மாவலி" இரண்டாவது இதழில் இக்கவிதையின் தமிழ் பெயர்ப்பின் 14 பகுதிகள் மீள பிரசுரம் கண்டுள்ளது. சிவியின் இக்கவிதைப்பற்றி பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்: "சிவியின் கவித்துவம் தனித்துவம் மிக்கது. கிராமிய மணமும் உலக இலக்கியப் புரிதலும் மலையக வாழ்வின் துயரங்களுடன் இணைந்த எழுச்சிச் சிறகடிப் பும் கொண்ட செலுங்கலைவைப் படையலைச் சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் வாழும் மக்களின் காலடிகளில் வைக்கும் பரவலாக அவரது கவிதைகள் அமைந்துள்ளன... எலியட்டின் ஆங்கிலக் கவிதைகளின் அழகியற் பாங்கோடு சிவியின் கவிதைகள் ஒப்புமை கொள்ளாத தக்கவையாய் இருப்பினும் உள்ளடக்க நிலையில் அவர் இயற்கையோடு உறவாடும் மனோரதியக் கவிஞராக இருக்கவில்லை. ஒடுக்குமுறை அவலங்களும் அவற்றை விடுவிக்கும் உணர்ச்சிக் கொப்பளிப்பும் கொண்ட கவிஞராகவே அவர் விளங்கினார். சிவியின் கவிதைப் படிமங்களை இலங்கையின் புகழ்பூத்த ஓவியராகிய மன்யூசிறி ஓவியப் படிமங்களாகிய நிலையில் 1956ஆம் ஆண்டில் இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத்திலே முதற்பதிப்பு வெளிவந்தது. இரண்டாவது பதிப்பு 2007 ஆம் ஆண்டில் அந்நூல் பாக்கியா பதிப்பத்தால் வெளியிடப்பட்டது" (பார்க்க, "மாவலி" ஆக. செப். 2014: 34).

மலையகத்தில் தலவாக்கொல்லை, மடக் கொம்பரை என்ற கிராமத்தில் பிறந்த சி.வி. வேலுப் பிள்ளை (சிவி), கொழும்பில் நாலந்தா கல்லூரியில் கற்றவர். "மலைநாட்டு இந்திய வம்சாவளியினர் மத்தியில், ஆங்கிலத்தில் படித்து அந்த மொழியில் கவிதை படைத்த ஒரே நபர்; என சாரல் நாடன் ("இலங்கை மலையகத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள்"; 2014:208) குறிப்பிடுகின்றார். 1934 ஆம் ஆண்டு நோபல் பரிசு பெற்ற ரவீந்திரநாத் தாகூர் இலங்கைவந்த சமயத்தில் (1934) அவரை நேரில் சந்தித்து, தான் எழுதி வைத்திருந்த ஏளைஅயனபநநெந (1934, விஸ்மாஜினி) என்னும் இசைநாடக நூலை அவரிடம் வழங்கி ஆசி பெற்றிருக்கிறார். தன்னுடைய ஐம்பது வருடத்திற்கும் மேற்பட்ட இலக்கிய செயற்பாட்டில், 28 ஆண்டுகள் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதியுள்ளார். Way Ferer, Tagore at A Glance, Ananda's Dream, Born to Labour (1970, ஆங்கில நடைச் சித்திரம்; தமிழாக்கம்: மு.சிவலிங்கம்; "தேயிலை தேசம்"; 2003), Borderland (எல்லைப்புறம்: நாவல்) முதலியன இவரது ஆங்கில எழுத்துக்களாகும். "ஆங்கிலத்தின் எழுதியதன் மூலம் துயரம் தோய்ந்த இம் மக்களின் வாழ்வை, தமிழின் எல்லை களுக்கப்பாலும் கொண்டுசென்ற பெருமைக்குரியவர் சி.வி. என்பது ஒருபுறமிருக்க, ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ஒரே காரணத்தால் மலையகம்

அல்லாத மற்றைய இலக்கியகாரர்கள் மத்தியில் ஒரு பரவலான அறிமுகத்தையும் எழுத்தாள அந்தஸ்தையும் சி.வி. பெற்றிருந்தார். ஆனால், மலையகத்தமிழ் எழுத்து, இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை ஓர் அந்நியராகவே இருந்திருக்கின்றார். அறுபதுக்குப்பின் சிலிர்த்துக் கொண்டெழுந்த மலையக இலக்கியம் கண்டு பூரித்துப் போன சி.வி. புதியவர்களுடன் தன்னைப் பரிச்சயம் செய்துகொண்டார். புதுமை இலக்கியம் என்று அதற்குப் பெயரிட்டுப்போற்றினார். தன்னுடைய எழுத்துக்கள் தமிழில் வரவேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தார் என்று மலையகத்தின் மூத்த எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் தன்னுடைய "மலையகச் சிறுகதை வரலாறு" என்னும் நூலில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

சிவி தன்னுடைய அந்திம காலத்தில் சுயமாக தமிழிலும் எழுதத்தொடங்கினார், "வாழ்வற்ற வாழ்வு", "காதல் சித்திரம்", "வீடற்றவன்", "பார்வதி", "இனிப்படமாட்டேன்" போன்றன இவரது நாவல்களாகும். இதில், "வீடற்றவன்", "பார்வதி", "இனிப்படமாட்டேன்" போன்றன நேரடியாகவே சிவி தமிழில் எழுதியவை. ஏனையவை ஆங்கில மூல நாவல்கள். பொன்.கிருஷ்ணசாமி அவர்களினால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டவை. மலையக நாட்டார் பாடல்களையும் தொகுத்து (மலை நாட்டு மக்கள் பாடல்கள் - 1963) வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இந்தியாவின் ஐக்கீமோகன் வாச்சானி பி.லால் போன்ற பத்திரிகை ஆளுமைகளுடனும், பேராசிரியர் வி.சூரிய நாராயணன், பேராசிரியர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், திருமதி.லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி போன்றோருடன் அதிகளவான கடிதப் பரிமாற்றத்தை மேற் கொண்டுள்ளார். புகழ்பெற்ற ஓவியரும் கவிஞரும் மாண "ஜோர்ஜ் கீந்", சிவியுடன் நட்பு கொண்டிருந்த துடன் கடிதப் பரிமாற்றங்களையும் செய்துள்ளார். புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் மார்ட்டின் விக்கரமசிங்க, சி.வி.யின் 'Born to Labour' என்ற படைப்பை, "தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியல் குறித்த முக்கியமான பதிவு; என பாராட்டியுள்ளார். சிவி அவர்களும் தலாத்துஓயா கே.கணேஸ் அவர்களும் சமகால மலையக எழுத்தாளர்கள். இவர்கள் இருவரினதும் முக்கியத்துவம் என்னவெனில் இருவரும் ஆங்கிலப் புலமையுடன் இலக்கியப்பரப்பில் இயங்கியமையாகும். "சி.வியின் பன்முக ஆளுமைப் பரிமாணங்களை மாமன் மகளே முன்னுரையில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார், "ஆசிரியராய், தொழிற் சங்கவாதியாய், நாடாளுமன்ற உறுப்பினராய், அரசியல் பிரமுகராய், இலக்கிய கர்த்தாவாய், பத்திரிகை எழுத்தாளராய்" என்று அடுக்கிச் செல்கின்றார் ("மாவலி" ஆக. செப். 2014: 34).

சோல்பரி அரசியலமைப்பின் (1947) பிரகாரம் நடந்த சட்டசபைத் தேர்தலில் மலையகத்தி லிருந்து தெரிவான ஏழு பிரதிநிதிகளுள் சிவியும் ஒருவர். தலவாக்கலை தொகுதியிலிருந்து தெரிவான சிவி, அன்றைய ஐக்கிய தேசியக்கட்சி பதிவியிலிருந்த காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட குடி

யுரிமைச் சட்டத்தால் அந்த வாய்ப்பை இழக்கநேர்ந்தது. அந்தச்சட்டம்தான் மலையக தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்களை நாடற்றவர்களாக்கியது. அதன்பின்னர் சிவியின் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் தீவிர மடைந்தன. இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் சௌமிய மூர்த்தி தொண்டமான் தலைமையில் வலதுசாரிப் போக்குள்ள தொழிற்சங்கமாக இயங்கியதனால், சிவி, வி.கே. வெள்ளையன் முதலானவர்களிடமிருந்து முற்போக்கான தொழிற்சங்கமாக “தொழிலாளர் தேசிய சங்கம்” உருவானது. மீண்டும் புதிய அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் 1977 இல் நடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் நுவரெலியா தொகுதியில் போட்டியிட்டு தோல்வி கண்ட சிவி. அரசியல், தொழிற்சங்கம், இதழியல், படைப்பிலக்கியம், மற்றும் சமூகப்பணிகளில் முழுமையாய் இயங்கலானார். காங்கிரஸின் உத்தியோகபூர்வ ஏடான “Congress News” என்னும் ஏட்டில் ஆசிரியராக இருந்த சிவி, “கதை” என்னும் இலக்கிய இதழ், “மாவலி” என்ற மாத இதழ் ஆகியனவற்றினதும் ஆசிரியராக இயங்கினார். எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் “தொழிலாளர் தேசிய சங்கம்” என்ற தொழிற்சங்கத்தின் வெளியீடாக கொழும்பிலிருந்து (முகவரி: அறை 1, மாடி 2, ஃபேலரிட் கட்டிடம், காலி வீதி, கொழும்பு - 3.) வெளிவந்த மாவலி, “தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின்” உத்தியோக பூர்வ ஏடாக திகழ்ந்தது. “மாவலி”யின் நிர்வாக ஆசிரியர் சிவி. அதன் இணையாசிரியர் சக்தி பால ஐயா. “வெறுமனே தொழிற்சங்கப் பிரசாரத்துக்காகவும், தலைவர்களின் சுயபுராணங்களை பாடுவதற்காகவும், வெறும் விளம்பரங்களுக்காகவும் செயற்படாமல் மலையக மக்களின் விழிப்புணர்வுக்கும் கலாசார வளர்ச்சிக்குமான பங்களிப்பிற்காக முனைப்புடன் செயலாற்றியமையாலேயே “மாவலி” பற்றி பேசப்பட வேண்டிய” (“இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்து இதழியலும் இலக்கியமும்” நூலில் தெளிவத்தை ஜோசப்) உந்துதலை உருவாக்கியுள்ளது. “இலங்கை மலையகத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள்” நூல், மலையகம் தொடர்புடைய 228 தமிழ் இதழ்களை பட்டியல் படுத்தியுள்ளது. ஏ.எல்.அபுபக்கர் 1918ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலிருந்து வெளியிட்ட “லங்கா மித்ரன்” முதல் இதழாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “மாவலி” 128ஆவது இதழாகியுள்ளது.

“மாவலி” முதல் இதழ் ஜூலை 1973ஆம் ஆண்டு 32 பக்கங்களுடன் வெளிவந்தது. முன்னட்டை மலையகத்தின் எழிலை வெளிக்கொணரும் ஓவியமாக வண்ணப் பொலிவுடன் வடிவமைக்கப் பட்டிருந்தது. நிர்வாக ஆசிரியர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை என ஆங்கிலத்தில் இதழின் இறுதிப்பக்கத்தின் கீழ் மிகச்சிறு எழுத்தில் பதியப்பட்டிருந்தது. “தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் சிற்பி, தியாகச் செம்மல் அமரர் திரு.வி.கே. வெள்ளையன் அவர்களின் நினைவஞ்சலியுடன் “மாவலி” முதல் வெளியீட்டினைச் சமர்ப்பணஞ் செய்கிறோம்.” என எழுதப்பட்டு, வெள்ளையன் அவர்களின் புகைபடம் முதல் பக்கத்தை அலங்கரித்தது.

“தமிழுக்குக் கதி நீதான் தமிழா - வீரத் தமிழனுக்கது அல்லால் வேறேது கதியே”

என்னும் “சக்தி”யின் கவிவரிகள் இதழின் மகுடவாசமாகியது. “மாவலியின் பவனி” பற்றி ஆசிரியர்

தலையங்கம் சுட்டிநிற்கிறது. “தொழிலாளர்களைப் பயிற்றுவித்திடவும் பிரச்சினைகளை விளங்கி ஆராய்ந்து அவனது பிரச்சினைகளுக்கு அவனே தீர்வு காணும் வழிவகைகளை ஆக்கத்தர முற்படும்” என்பதே ஆசிரிய தலைப்பின் சாரமாகும். “மாதச்சம்பளம் நமது இலட்சியம்?”, “இலங்கை இந்திய உறவில் சந்தேகம் ஏனோ இலங்கைக்கு?”, “மலையகப் பெண்களுக்கு எழுத்தறிவு”, “சட்டங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்; ஆகிய கட்டுரைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. ஜி.ஏ.ஞான முத்து எழுதிய “சட்டத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்” என்ற கட்டுரை முதல் இதழிலிருந்து தொடர் கட்டுரையாக எழுதப்பட்டது. இலங்கையில் குடியேறும்படி இந்தியத் தொழிலாளர்களை ஊக்குவிக்கவும், இந்திய அரசு அவர்களின் வருகையை கட்டுப்படுத்த எடுத்த முயற்சிகளை முறியடிக்கவும் 1923 இல் இயற்றப்பட்ட தொழிலாளர் குடியேற்றச் சட்டத்திலிருந்து இக்கட்டுரை தொடங்குகிறது. சிவியின் “உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்” நூலைப் பற்றி காத்திரமான ஒரு விமர்சனத்தை பொ.கிருஷ்ணசாமி எழுதியுள்ளார். “இன்பமும், துன்பமும், அழகும், அவலமும் நன்கு கலந்து தீட்டப்பட்ட ஓவியமாக அமைந்துள்ள புத்தகம் உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்” என்றெழுதுகிறார் பொ.கிருஷ்ணசாமி. செய்திக் கடிதம் என்ற தலைப்பின் கீழ் இலங்கை - இந்திய பிரச்சினை, தோட்டச் சுவீகரிப்பு, உணவு உற்பத்தி ஆகிய விஷயதானங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. யமுனா துரைராஜ் “ஏ - க் - க - ம்” என்ற உருவகச் சித்திரத்தினை எழுதியுள்ளார். “மலையகத் தொழிலாளியைப் பிரதிபலித்திடும் சீவாதாரக் கருத்துக்களை கட்டுரைகளை, விரிவுரைகளை மாவலி தாங்கி பவனிவரும்” என்ற ஆசிரியர் தலைப்பு குறிப்பிட்ட கருத்துக்கு ஏற்ப முதலாவது “மாவலி” அமைந்திருந்தது.

“மாவலி”யின் இரண்டாவது இதழ் ஆகஸ்ட் 1973இல் 44 பக்கங்களுடன் வெளியானது. முன்னட்டையில் மலையக எழில் தோற்ற ஓவியம்; அதற்குள் வி.கே.வெள்ளையன் புகைப்படம் பதிவை கண்டுள்ளது. “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்ற மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியின் கவிவரி இவ்விதழின் நோக்கக்கூற்றாயிற்று (தொடர்ந்து வந்த இதழ்களின் மகுடவாசகம் இதுவே). இதில் 21 ஆக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. “மலையகத்தின் மாண்புமிக்க உணர்வுகளைத் தன்னுணர்வாகத் தாங்கி தியாக உள்ளம் படைத்த தளபதி திரு. வி.கே. வெள்ளையன் அமரராகிவிட்ட போதிலும், அவரது உணர்வுகளால் நாம் உந்தப்படுகிறோம். மலையக மக்களின் துயர் துடைத்திடத் துணிந்த அன்னாரின் இதயக்குரலை அவரது இக்கட்டுரை எதிரொலிக்கிறது” என்ற குறிப்புடன் அமரர் வி.வெள்ளையன் எழுதிய “வஞ்சிக்கப்படும் மலையகம்” என்னும் கட்டுரை தரப்பட்டுள்ளது. தொழில் ஆணையாளர் லக்ஷ்மன் த.மெல் எழுதிய “தேயிலைத் தொழில்துறை” என்ற கட்டுரை தேயிலை தொழில்துறை எவ்வாறு தொடங்கப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்தது என்பதை வரலாற்று கண்ணோட்டத்துடன் அணுகியுள்ளது. “தொழில் துறை நல்லுறவு வளர்ச்சி” எனும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட இக் கட்டுரை அடுத்தடுத்த இதழ்களுக்கும் தொடர்கிறது.

சிவியின் “தேயிலைத் தோட்டத்திலே...” கவிதையின் 56 வரிகள் இதழை கனதியாக்கியுள்ளது.

1973 ஓக்டோபரில் “மாவலி”யின் மூன்றாம் இதழ் வெளியானது. “நியமனப் பதவியா? தொழிலாளர் நலனா?” என்ற வினா தொடுப்போடு ஆசிரியர் தலையங்கம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. “இலங்கை தேசியப் பேரவையில் நியமனப்பதவிக்காகப் போட்டா போட்டி யிடும் இருபெரும் தொழிற் சங்கங்களும் இருபெரும் அரசியல் கட்சிகளின் கூட்டுச்சேர்கையுடையன. ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளிக்கு எந்த அரசு வந்தாலும் அவன் வாழ்க்கை மட்டும் சீரடைந்ததாகக் காணப்பட வில்லை...” எனத்தொடர்கிறது ஆசிரியர் தலைப்பு. 42 பக்கங்கள் கொண்ட இவ்விதழில் 11 கட்டுரைகளும், எட்டு கவிதைகளும், ஆசிரியருக்கு, செய்திக்கடிதம், மாவலி சித்தர் பதில், அறிவுரைகள் ஆகிய தலைப்பில் கடிதங்களும் அதன் உள்ளடக்கமாகியுள்ளன. லக்ஷ்மன் த.மெல் இன் “தேயிலைத் தொழில் துறை”, ஞானமுத்து இன் “சட்டங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்” ஆகிய தொடர்கட்டுரைகள் இதழுக்கு சிறப்பு சேர்க்கின்றன. மகாகவி ரவீந்திரநாத் தாகூர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய “சீதாஞ்சலி” இன் சில வரிகளுக்கு சக்தீ பாலஜயா தமிழ்விடிவம் தந்துள்ளார்.

“நான் பாடும்போது எனது பாட்டிலே தாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

தங்களின் தோற்றத்தின் முன்னே ஒரு பாடகியாக மட்டுமே வருகிறேன்பதும் எனக்குத் தெரியும்.

தங்களின் திருவடிகளை அடைவேனென்று எப்போதுமே கண்ணால் பார்த்திட முடியாதிருந்த நான் வெகு தொலைவிற்கு விரியும் எனது பாடலின் சிறகுகளின் முனையால் தங்களின் திருவடிகளைத் தொடுகிறேன்.

எனது பாட்டின் ஆனந்த அமுதை அருந்தி, எனை மறந்து என் தோழா! என் பிரபுவே! என்று தங்களை அழைத்துக் களிப்படைகிறேன்.....”

“மாவலி” நாலாவது இதழின் (1974 ஏப்ரல்) ஆசிரியத் தலையங்கம் “நல்லதைச் சொல்லிக் கெட்டதைச் செய்தல்” என்னும் தலைப்பில் தீட்டப்பட்டுள்ளது. “ஒரு கெட்ட காரியத்தை நல்ல நோக்கைக் காட்டி செய்வது பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். நாட்டு மக்களின் நலனுக்காக தேயிலைத் தோட்டங்களைச் சுவீகரிக்கின்றோம் என்று கடந்த இரண்டு வருடங்களாக எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகள் இவைகளில் ஒன்று. தேயிலைத் தோட்டங்களை சுவீகரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் நடத்திய போது தொழில் சங்கங்கள் எந்த வித எதிர்ப்பையும் தெரிவிக்கவில்லை. ஏனெனில் இந்த சுவீகரிப்பின் மூலமாக ஜாதிக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய பயங்கரமான வித்து இந்தச் செய்தியில் புகுத்தப் பட்டிருந்தது. தப்பித் தவறி யாராவது தோட்டச் சுவீகரிப்பின் மூலம் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு தீமை இழைக்கப்படுகின்றது என்று கண்டனம் தெரிவித்து இருந்தால், அது சிங்கள மக்களுக்கு விரோதமாக எடுத்த துரோகச் செயல் என்று பழிசுமத்தி இனக்கலவரத்திற்கும் வழி வகுத்திருக்கும். எனவே கடந்த இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் தோட்டச் சுவீகரிப்பால், தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட சகல இன்னல்களையும் மகஜர் மூலம் முன்னணி

தொழில் சங்கங்களும் அவைகளோடு தோழமை கொண்ட நடுநிலை சங்கங்களும் பிரதமருக்கு சமர்ப்பித்தன. இந்த மகஜருக்கு இதுவரை பரிகாரம் கிடைக்கவில்லை. தோட்டங்களை சுவீகரிக்கும் அமைச்சர் “இந்த நிலங்கள் சிங்கள மக்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டவை. அவைகளை மீட்டுக் கொள்கின்றோம் என்று சொல்லும் கூற்று உண்மைக்கும், சரித்திரத்திற்கும் நேடமாறானது. இப்போது எடுக்கப்பட்ட பல தோட்டங்கள் அந்தக் காலத்தில் மனிதர் நடமாடாத காட்டுப் பிரதேசங்கள். பலனை கணவாய்க்கு மேல் எந்த வித விவசாயமும் செய்யப்படவில்லை என்று சரித்திரம் கூறுகிறது” - என்றெழுதுகிறார் ஆசிரியர். “அடிதடிக்கதை பரவ சுரண்டி வாழும் சுயநலப் புலிகள் முதலைக் கண்ணீர் விட” வி.கே.வெள்ளையன் 06.10.1971இல் எழுதிய கட்டுரையை அதன் முக்கியத்துவம் கருதி மீள தந்துள்ளார்கள். “அன்று தொழிலாளிக்குச் செய்த துரோகத்தை யாராலும் எக்காலத்திலும் மன்னிக்க முடியாது! இன்று அவன் முதுகின் மேல் ஏறி கொடி பிடிப்பதா?” என்ற ஆக்கம் டி.அய்யாத்துரை உடையது. மெய்யன், அவன் மனைவி அஞ்சலை ஆகியோரது “திண்ணை” உரையடலை சாவி உரைத்துள்ளார். மலையகத்தின் நடைமுறை இருத்தலையும், சிந்திக்கத் தூண்டும் கருத்துக்களையும் சாவி உயிர்ப்போடு சொல்லியுள்ளார். சித்திரப்போட்டியில் வெற்றிகண்ட த.நடராஜாவின் ஓவியம் அட்டைப்படமாகியுள்ளது. அந்த சித்திரம் பற்றி ஓவியர் எழுதிய குறிப்பு 15ஆம் பக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ளது. “தோட்டக்காட்டில் அழகிய அணங்குகள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் கரங்கள் காந்தேனுக்கு ஒப்பானதாகும். நாட்டின் நலன்களை அயராது கண்காணிக்கும் இனத்தை சேர்ந்த பெண்மணியின் உருவத்தை அனுப்பியுள்ளேன். வெய்யிலிலும், மழையிலும் காலை ஏழரை மணி முதல் மாலை ஆறு மணிவரை கொழுந்து பறிக்கும், இப்பெண் முக்காடு இட்டு தேயிலைச் செடிகளுக்கு மத்தியில் எதிகாலம் எப்படியோ என்று சிந்திப்பதை நீங்கள் காணுவீர்கள்”.

“நூற்றி எட்டு உரு” என “மாவலி” ஐந்தாம் இதழின் (1974 ஆகஸ்ட்) ஆசிரியர் தலையங்கத்தை சிவி தீட்டியுள்ளார். தொழிலாளர்களின் சம்பளச் சிக்கல் வரலாற்று நோக்கில் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. “நாள் சம்பளம் 58 சதமாக ஆவதற்கு 75 வருடங்கள் ஆகின (1870-1945). இச்சம்பளம் 1950ல் 1.10 சதமாகக் கூடியது. இதற்குப்பின் 1954ல் 15 சதம் இதில் கூட்டப்பட்டது. எனவே, இச்சம்பளத்தில் 13 வருடத்தின் பின் 1967ல் 10 சதம் கூடியதால் தொழிலாளிக்கு 1-35 சதம் சம்பளமாக கொடுக்கப்பட்டது....” “தொழிற்சங்கம் அதன் கடமை” என்ற வி.கே.வெள்ளையன் 24.10.1969இல் எழுதிய கட்டுரை மீள பிரசுரம் கண்டுள்ளது. “இலங்கை இந்தியப் பிரச்சனை” பற்றி பி.பெருமாள் எழுதும் தொடர் செய்திக்கடிதம் இடம் பெற்றுள்ளது. ஆர்.தியாகராஜாவின் “முன்னேற்ற மடைந்து வரும் சமுதாயத்தில் தொழிற்சங்கங்களின் பொறுப்பான பங்கு”, பெ.பெருமாளின் “இலங்கை தொழிற்சங்க வரலாறு”, டி.ஐயாத்துரையின் “இலங்கை மன்றக் கல்லூரி”, பி.வி.கந்தையாவின் “தொழிற் சங்கமும் அரசியல் கட்சியும்” முதலான கட்டுரைகள் இதழை சிறப்பிக்கின்றன.

மாவலி ஆறாவது இதழ் (1974 டிசெம்பர்) ஆண்டு மலராக மலர்ந்துள்ளது. “இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் எத்தனையோ தமிழ் வார, மாத ஏடுகள் வெளியாகின்றன. அவை பல்கலை விருதுகளையும் படைக்கின்றன. ஆயினும் பாட்டாளி மக்களின் கண்ணீர்க் கதையை எடுத்துச்சொல்லி அவர்களது வாழ்விலே மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தப்பாடுபடும் ஒரே தமிழின் ஏடு தங்கள் “மாவலி” தான் என்பது பெருமைப் படக் கூடியது” என்று ஓராண்டு மாவலிக்கு, வீரகேசரி, மித்திரன் பிரதம ஆசிரியர் கே.வி.எஸ்.வாஸ் வாழ்த்து தெரிவித்துள்ளார். ஆசிரியர் தலையங்கம் “அஞ்சலி செய்ய வாரீர்” என்கிறது. “தொழிற் சங்கம் தொழிலாளர் களின் சொத்தாக இருக்க வேண்டும் என்ற உயர்ந்த இலட்சியத்தோடு 1942 முதல் தொழிற் சங்கத்துறையில் வீ.கே.உழைத்து வந்தார். தன்னையும் தொழிற் சங்கப் பணிக்கே அற்பணித்து தனது இல்லற வாழ்க்கையையும் துறந்து பிரம்மச்சாரியாக வாழ்ந்தவர். அவர் எப்போதும் சிந்திப்பது நசுக்கப்பட்டு, ஒதுக்கப்பட்டு, புழுங்கும் தோட்டத் தொழிலாளியைப் பற்றியேதான்...” என்று வி.கே. வெள்ளையன் பற்றி எழுதுகின்றார் சிவி. “அமரர் வி.கே.வெள்ளையன் அவர்கள் இன்று நடப்பதை தீர்க்க தரிசனமாக 7.11.69-லேயே கூறிவிட்டார். மலையக மக்களுக்கு என்றைக்குத்தான் மனம் நிறைந்த தீபாவளி வரும் என்பதை இக்கட்டுரை சுட்டுகிறது. இக்கட்டுரையில் எப்படி சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது, அதை அமுல் நடத்துவது யார் என்பதை யெல்லாம் தெளிவு படுத்தியுள்ளார்” என்ற ஆசிரியர் குறிப்புடன், வி.கே. வெள்ளையன் எழுதிய “மலையக மக்களுக்கு மனம் நிறைந்த தீபாவளி என்றைக்கு” எனும் கட்டுரை மீள பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. மாவலி மலர் பற்றிய குறிப்பினை சிவி எழுதியிருக்கிறார். “தொழில் துறையில் பெண்கள் பங்கு” என்ற கே. பெர்ணாண்டு இன் கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது. இன்னும் பல கட்டுரைகளுடன், கவிதைகள், மாவலிக்கு ஓராண்டு வாழ்த்துக்கள், சங்கச் செய்திகள், விலைவாசியைக் குறைக்க தமிழக தொழில் அமைச்சர் திரு. மாதவன் வெளிநாட்டு பேட்டி ஒன்றுக்குக் கூறியது, எண் ஞானம் - சோதிடம், அமரருக்கு அஞ்சலி முதலான விடயங்களும் மலரில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தேயிலைத் தோட்ட (குறிப்பாக, தொழிலாளர் களின்) பிரச்சினைகளை, அதன் நியாயப்பாடுகளை, ஆழ அகலங்களை, எமாற்றுப் பேர்வழிகளின் சுயநல அரசியலை, உரிமைகளை வென்றெடுக்கும் முறைமையை எடுத்துக்காட்டுகின்ற, விவரிக்கின்ற, விவாதிக்கின்ற கட்டுரைகளை “மாவலி” தாங்கி வந்துள்ளது. மலையத்தின் “மாவலிகளையும் தாண்டி” “மாவலி” பிரவாக மெடுத்திருக்கிறது. “மாவலியின் பிரதம ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவர் மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை என்பதுவும் கூட மாவலியின் சிறப்புக்கும் முக்கியத்துவத்துக்குமான ஒரு காரணம் என்பதும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே” என்கிறார் தெளிவத்தை ஜோசப் சிவியால் வெளிக் கொணரப்பட்ட “மாவலி” இதழ்கள் முழுமை யாக தொகுக்கப்படுதல் (பையன்ட் வால்யூம்) வேண்டும்.

“மாவலிகளையும் தாண்டி...” 2014 மார்ச் முதல் “மாவலி” மீள்வருகையைத் தொடங்கிற்று. அதன் நிர்வாக ஆசிரியர் எஸ்.பிலிப். ஹட்டனிலிருந்து வெளி

யானது. “மாவலி” மீள் முதல் ஊற்றில் சாரல் நாடனின் சில ஆக்கங்களை நன்றியுடன் பிரசுரித்திருந்தது. “மாவலி”யின் மீள் ஓட்டம் 3 அதாவது மூன்றாவது இதழ் “மக்கள் கவிமணி” அமரர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை நூற்றாண்டு விழா (1914- 2014) சிறப்பிதழாக (ஆகஸ்ட் - செப்தம்பர் 2014) மலர்ந்தது. இச்சிறப்பிதழ் கனதியாகவும் நேர்த்தியாகவும் அழகியல் நுட்பத்துடனும், 66 பக்கங்களில் உருவான இவ்விதழின் முன்னட்டை சி.வி.இன் புகைப் படத்துடனும் அவரது கவி வரி களுடனும் (ஆங்கிலம், தமிழ்) வடிவமைக் கப்பட்டிருந்தது. “மாவலியின் மீள்வருகையின் மூன்றாவது இதழை சி.வி.நூற்றாண்டு சிறப்பிதழாக வெளிக் கொண்டு வருவதில் பெருமகிழ்ச்சி. கடந்த மே மாத இதழுக்குப்பின் ஜூலை ஆகஸ்ட் இதழாக வெளிவந்திருக்க வேண்டிய இதழ் சி.வி.நூற்றாண்டு பணிகள் நிமித்தம் சற்றே தாமதமாகியது. அதேநேரம் அந்த இதழையும் இணைத்ததாக அளவில் பெரியதான கனதியான இதழை கொண்டுவரும் வாய்ப்பையும் அது ஏற்படுத்திவிட்டது. சி.வி. அவர்களுடன் தொழிற்சங்க பணியில் இணைந்து பயணித்த முன்னாள் நிதிச் செயலாளர் பெருமாள் அவர்களினதும் இலக்கிய, இதழியல் பணியில் இணைந்து பயணித்த சக்தி பால அய்யா அவர்களினதும் பதிவுகள் சி.வி. நூற்றாண்டு சிறப்பிதழ் உள்வாங்கிக் கொள்கின்றமை மறைந்த அந்த ஆளுமைகளுக்கு மேலும் பெருமை சேர்ப்பதாக உள்ளது. அந்த இரு கட்டுரைகள் தவிர்ந்த ஏனைய அனைத்துக் கட்டுரைகளும் சி.வி.எனும் மகா கவிஞரின் எமது தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் முன்னாள் மதியுரைஞரும் நிர்வாக பொறுப்பாளருமான சி.வி. வேலுப்பிள்ளை நாமம் தழுவிய சிறப்பிதழாக இந்த இதழ் அமைந்திருக்கிறது” என்று நிர்வாக ஆசிரியர் எஸ்.பிலிப் எழுதியுள்ளார்.

சிறப்பிதழின் முதல் பக்கத்தில் சிவி குடும்ப புகைப்படம் பிரசுரிக்கப்பட்டு, அதன் கீழ் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது: “படத்தில் அமர்ந்திருப்பவரில் மூன்றாவதாக அமர்ந்திருப்பவரே சி.வியின் பாட்டனாரும் மடக்கம்பரைத் தோட்டத்தின் பெரிய கங்காணியுமான குமரன். அவருக்கு இடதுபுறம் பாட்டி. வலது புறம் தாயார். நிற்பவர்களில் முதலாவதாக இருப்பவர் தாய்மாமன் சின்னையா. அவருக்கு முன்னால் இருப்பவர் மாமி, மடியில் குருபரன். அடுத்தவர் சி.வியின் சகோதரன். அடுத்ததாக எமது நாயகன் சி.வி.காந்தி குல்லாவுடன். அடுத்தவர் மாமன் சுப்பிரமணியம். அவருக்கு முன்னாள் மாமி. அவரது மடியில் தற்போது “சுடரொலி” பத்திரிகையின் ஆசிரிய பீடத்தில் கடமையாற்றும் சி.எஸ்.காந்தி அவர்கள். முன்னால் பாயில் இருப்பவர் பாட்டனாரது வளர்ப்பு பிள்ளை. 1950ம் ஆண்டு ஸி.வியின் பாட்டனார் மரணிக்கும் வரை அவரின் அரவணைப்பிலேயே ஸி.வி.வாழ்ந்தார்.” இத்தகைய அரிய புகைப்படங்களும், முக்கிய ஆவணங்களும் (சிவியின் பிரஜா வரிமைச் சான்றிதழ்; கலாநிதி குமாரி ஜயவர்தன, ஜோர்ஜ் கீட், லங்காதீப பத்திரிகையின் ஆசிரியரான ஏ.பி.தனபால ஆகியோர் சிவிக்கு எழுதிய கடிதங்கள்; சிவிக்கு இந்திய அரசு, பத்திரிகை, பதிப்பகத் தொடர்புடைய கடிதங்கள்; பாராளுமன்றம் சார்பான பிரதிகள்;

இந்திய கேசரியில் வெளியான செய்தி...) இவ்விதழில் பதிவு பெறுவது பெறுமதியானது.

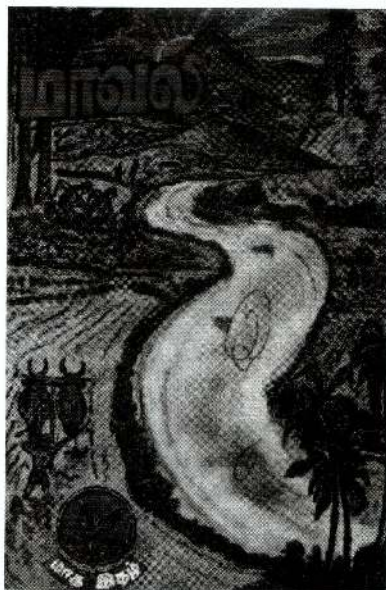
சிவியின் பன்முக ஆளுமையை எடுத்துக் காட்டும் 15 கட்டுரைகள் இவ்விதழில் காணப் படுகின்றன. ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட (எம்.வாமதேவன்) ஒரு கட்டுரையும், சிங்களத்தில் எழுதப்பட்ட (எரந்தன ஹேமவர்தன) ஒரு கட்டுரையும் இதில் உள்ளடங்குகின்றது. பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவின் “மலையகத்தின் விசைத் தளத்தை வடிவமைத்த சி.வி.”, பி.பி.தேவராஜின் “நிலை மாற்றம் கண்டு வரும் மலைநாட்டு தமிழர்”, “மலையக இலக்கியம் எனும் மரபுக்கு வித்திட்ட சிவி”, மல்லியப்பு சந்தி திலகரின் “ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் பன்முக ஆளுமையும் பணிகளும்” போன்ற கட்டுரைகள் சிவி பற்றிய புதிய தகவல்களுடனும் ஆய்வுநுட்பத்துடனும் எழுதப்பட்டுள்ளன. சிவி எழுதிய “மலையத் தமிழரின் இன்றைய பிரச்சினைகள்” என்ற கட்டுரை மீள் பிரசுரம் கண்டுள்ளது. “வாழிய சி.வி. நற்பெயரே!” என்ற நீண்ட கவிதையை ஏ.பி.வி. கோமஸ் யாத்துள்ளார்.

“உரிமைப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்து மலையகத்துக்கு பெருமை சேர்த்தவர் தொழிற்சங்க வாதி பெருமான்” என்ற கட்டுரை பி.ஸ்ரீதரனால் எழுதப்பட்டுள்ளது. “சக்தியும் தீயுமாய் வாழ்ந்த சக்தீ பாலஜயா” என்ற நினைவுக்குறிப்பினை மனத்திரையில் விரிந்துச் செல்லும் காட்சி ரூபமாக மல்லியப்புசந்தி திலகர் சித்திரித்திருக்கிறார். இந்த குறிப்பினை படிக்கையில் சிவி பற்றி அ.யேசுராசா “அலை” பதிவுகளில் (அலை; பங்குனி - 1985: 180,181) எழுதிய வரிகளை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்: “அவர் (சிவி) இறப்பதற்குச் சுமார் இரண்டு மாதங்களின் முன்னாக இருக்கலாம். கொள்ளப்பிட்டியில் “டேன்ஸ்” தனியார் மருத்துவ மனையில் அவர் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த போது, ஒருநாள் இரவு எட்டரைமணிபோல் நுஃமானும், நானும் அவரைப் பார்க்கச் சென்றிருந்தோம். மெலிந்து போய், மிகப் பலவீனமாய் படுக்கையில் இருந்தார். மனைவியைக் கூப்பிட்டு அறிமுகப்படுத்தினார். (“தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காக உழைப்பதற்கு வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துள்ள நீங்கள், வாழ்க்கைத் துணையாக ஒரு சிங்களப் பெண்ணை ஏன் தெரிந்தீர்கள்?” என்று ஒருவர் கேட்டபோது, “அவள் ஒரு பெண்ணாக இருப்பது தான் காரணம்” என்ற அவரது பதில், எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது.) இரு தலையணைகளைப் பக்கவாட்டில் வைத்துச் சிறிது சரிந்துபடுத்த படியே எம்முடன் கதைத்தார். “கைலாசபதி” யின் மரணம் பற்றிக் கவலையுடன் நினைவு கூர்ந்தார்... அவருக்குச் சிரமமாயிருப்பதால், ஓய்வாக விட்டுச் செல்வதைத் தெரிவித்த போதும் எம்முடன் அவர் உரையாட விரும்புவதை அறிந்தோம். அவரது “வீடற்றவன்” இரண்டாம் பதிப்பும், “இனிப்பாட மாட்டேன்” நூலும் வெளிவந்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்ட போது “தான் இன்னும் பார்க்க

வில்லை” என்று சொன்னார். (சில நாட்களின் பின்னர் நண்பர் பத்மநாப ஐயர் கொடுத்துவிட்ட “வீடற்றவன்” பிரதியை, நுஃமான் அவரிடம் சேர்ப்பித்தார்... பத்மநாபன் “இனிப் பாட மாட்டேன்” நாவலை சி.வி. யிடம் சேர்ப்பிக்குமாறு தந்தார். அதைத் தொழிற்சங்க அலுவலகத்தில் சேர்ப்பித்தேன்.) வெகுநேரமாகிக் கொண்டிருப்பதால் சென்று வருவதாக நாங்கள் சொன்னபோது, நுஃமானின் கையைப் பற்றியபடி சிறிது நேரம் கண்களை மூடினார். கண்களை திறந்தபோது “Bring hope from outside” அவரது மெலிந்த குரலும், தோற்றமும் திரைப்படத்தின் “உறைகாட்சி” போல் மனதில் பதிந்திருக்கிறது...” இத்தகைய அணுகுமுறையில் தான் சக்தீ பற்றி திலகரும் விவரணப்படமாக்கி யிருக்கிறார்.. அவர் குறிப்பிடும் ஒவ்வொரு சம்பவமும் “திரைப்படத்தின் உறைகாட்சி” போல் மனத்திரையில் பதிக்கிறது. சக்தியின் பன்முக ஆற்றலை தன் குறிப்பில் ஆங்காங்கு சட்டிக்காட்டவும் திலகர் தவறவில்லை. ஒரு சிறு எடுத்துக்காட்டு: “சி.வி.யின் In Ceylon Tea Garden” “இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத்திலே” எனும் தமிழ் வடிவம் பெற்றது வெறுமனே சக்தீக்கு ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழுக்கு மொழி பெயர்க்க முடியும் என்பதனால் மட்டுமான ஒரு விடயமல்ல. அது சக்தியின் கவிதை ஆளுமையுடன் தொடர்புடையது என்பது எனது கணிப்பு. எனவே “புழுதிப் படுக்கையில்... புதைந்த என் மக்களை.” சி.வியின் சிந்தனையிலும் சக்தியின் கவிதை ஆளுமையினாலும் எழுந்த வரிகள் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியவர்களாகவே உள்ளோம்” (18).

“சி.வி. அவர்கள் தொடங்கி நிர்வாக ஆசிரியராக பணிசெய்து வெளியிட்ட மாவலியை இப்போது மீள கொண்டு வந்திருப்பதும் எமது சங்கத்தின் சாதனைத்தான். 2014 ஆண்டு இது மூன்றாவது இதழ். முதல் இரண்டு இதழ்களையும் விட இன்னும் நேர்த்தியாக அமைவதையிட்டு மகிழ்ச்சி” என்று நிர்வாக ஆசிரியர் குறிப்பிட்டதற்கு அமைய இவ்விதழ் அழகியல் நேர்த்தியுடனும் ஆழம் பொதிந்த ஆக்கங் களுடனும் ஆகியுள்ளது. “2014-09-14 ஸி.வி. நூற்றாண்டு நினைவு நாள்” எனும் மகுடத்தில் சிவியின் “இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத்திலே” (In Ceylon Tea Garden; 1952) எனும் நெடுங்கவிதை யின் இறுதி வரிகளை (ஆங்கிலம், தமிழ்) இவ்விதழ் 37ஆம் பக்கத்தில் பதிகை செய்துள்ளது. அதிலுள்ள சில தமிழ் கவி வரிகளுடன் இக்குறிப்பு களை நிறைவு செய்கிறேன்.

“நூற்றாண்டு காலமாய்
நுழைந்த இவ்விருட்டை
வேரோடழிக்க
என்தமிழ் மக்கள்
கூறுவர் சிகர
உச்சியில் ஏறிக்
கூறுவர்திடல்கள்
யாங்கணு மடுக்கவே
விடுதலைக் குரலிது
வெற்றிக் குரலிது
வீரக்குரலிது
விரைந்தெழுவீர் கேட்பீர்!” ●

“எழில்” நினைவுகள்

■ சாந்தன் ■

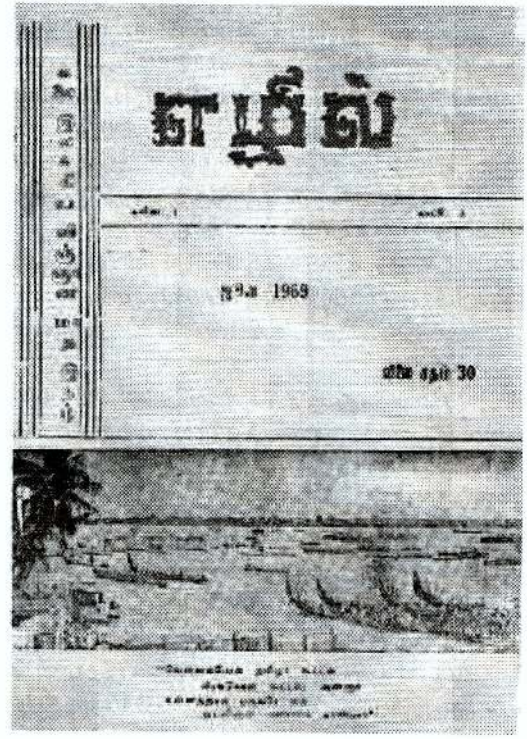
“திசை புதிது” சஞ்சிகையின் வெளியீட்டாளர்கள் இன்னமும் தமது மாணவப் பருவத்திலேயே இருப்பவர்கள். இருந்தும், தமது ஆர்வத்தாலும் முயற்சியாலும் இச்சஞ்சிகையை வெளியிட அவர்கள் முயன்று செயலாற்றுவதானது, எனக்கு என் மாணவப்பருவத்தையும் அப்போது நாம் வெளியிட்ட “எழில்” சஞ்சிகையையும் நினைவூட்டுவதாக அமைந்தது.

1968 அக்டோபரில் கட்டுபெத்தை தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் அனுமதி கிடைத்து அங்கு சேர்ந்தேன். இன்று மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகமாக முழுவளர்ச்சி பெற்று மிளிரும் அக்கல்வித்தாயின் பரிணாம வளர்ச்சியும் பல படிசளைக் கண்டது.

அறுபதுகளுக்கு முன் மருதானையிலுள்ள தொழில்நுட்பக் கல்லூரியிலே ஒரே நிறுவனமாக அமைந்து பொறியியல், வர்த்தகம் போன்ற துறைகளிலான தொழில்நுட்பப் பயிற்சிகளை அளித்து வந்தது. பின்னர் அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் பொறியியல் துறைசார் கற்கைநெறிகளுக்கெனவே தொடங்கப்பட்டது Institute of Practical Technology எனும் நிறுவனம். யுனஸ்கோ அனுசரணையுடனும் கனேடிய உதவியுடன் உதயமான இந்நிறுவனம், விரைவிலேயே Ceylon College of Technology என ஆகிற்று. இவ்வேளையிலேயே நான் அங்கு மாணவனானேன். தொடர்ந்து, எழுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் இது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கட்டுபெத்தை வளாகமாகவும்; அதற்குச் சில ஆண்டுகளின் பின்னர் முழுமையான மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகமாகவும் ஆயிற்று.

நான் சேர்ந்தது ஓராண்டுக்கால முழுநேர “பொறியியல் வரைஞர்” பயிற்சி நெறியில். இதனை 69ல் முடித்த பின் தொடர்ந்து மூன்றாண்டுகள் Evening Course எனப்பட்ட பகுதிநேர சான்றிதழ் நெறியில் கட்டுமானப் பிரிவில் அனுமதி கிட்டிற்று. இப்படியாக நாலாண்டு கால வாசம்.

68 அக்டோபரில் நான் இங்கு சேர்ந்த போதே

“எழில் கூட்டமைப்பு” ஓரளவு கருக்கொண்டிருந்தது. அப்போது “டிப்ரெக்” எனப்பட்ட பின்னர் பொறியியல் பட்ட நெறியாக்கப்பட்ட பயிற்சியில் இரண்டாண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்திருந்த மாவை நித்தியானந்தன், அதே நெறியில் முதலாமாண்டைப் பூர்த்தி செய்திருந்த தில்லைக்கூத்தன் என்ற சிவசுப்பிரமணியம், செல்வராசா, தர்மபாலா; மற்றும் இப்போது NDT எனப்படுகிற (அப்போது JTO எனப்பட்ட) நெறியில் இணைந்திருந்த ஜெயநாதன், லஷ்மன் ஞானப்பிரகாசம் ஆகியோரும் மற்றும் சிலரும் எழில் கூட்டமைப்பினை உருவாக்கியிருந்தனர். என்னை ஏலவே ஓரளவு அறிந்திருந்த மாவை நித்தியானந்தன் போனதும் போகாததுமாக என்னையும் அதில் சேர்த்துக் கொண்டார். இப்படியாக, “எழில்” இன் புண்ணியத்தால் மூத்த மாணவர்களின் நெருங்கிய நட்பும் சகவாசமும் எனக்கு உடனடியாகவே வாய்த்தன.

“எழில்”லின் முதலாவது இதழ், பெப்ரவரி 1969ல் வெளியாயிற்று. “விஞ்ஞான, கலை, இலக்கிய மாத இதழ்” என்ற மகுடத்துடன் “விலை சதம் 30” என வெளியிடப்பட்டது. அந்த முதல் இதழ் டொக்டர். கிரீன் அவர்கட்குச் சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டிருந்தது. கலை-இலக்கியத்துடன், தமிழில் அறிவியலும் செழிக்க வேண்டும் என்ற முனைப்பு “எழில்”லுக்கு இலட்சியமாக இருந்தது. இதனைக் கருத்தரங்கம் போன்றவற்றுடன் இரண்டு விஞ்ஞான /தொழில்நுட்பக் கட்டுரைகளும் வெளியிடப்பட்டிருந்தன. அவற்றிலொன்று திரு.விஸ்வம் என்ற எமது நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்த யுனஸ்கோ வல்லுனரால் எழுதப்பட்டு, மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

அடுத்த இதழ் அறிஞர் அண்ணாவின் படத்துடன், “பங்குனி 69” என மாதமிடப்பட்டு வெளியாகிற்று. இவ்விதழில் “அதிசயக்கருவிகள்!” எனும் அறிமுகத்துடன் “இலத்திரக் கணினிகள்” பற்றிய தொடர் கட்டுரை ஆரம்பமாகிற்று. இதை எழுதியவர் அப்போது நிறுவனத்தின் பெளதிகவியல் விரிவுரையாளராக இருந்தவரும், பின்னர் இங்கிலாந்திற்குச்

சென்று சிறந்த பொறியியலாளரும் கலாநிதியுமாய் மிளிர்ந்து அண்மையில் காலமாகியவருமான க.நடேசலிங்கம் அவர்கள். இவ்விதழில் இடம்பெற்ற இலக்கியப் படைப்புக்களில் எனது சிறுகதையுமொன்று.

“எழில்” கூட்டமைப்பிற்கு இருந்த சமூகப் பிரக்ஞையும் அப்போது பலருக்கு அந்நியமாய்ப்பட்ட அரசியல் நிலைப்பாடும், இரண்டாவது இதழிலிருந்து வெளிப்பட்டன. இவ்விதழின் ஆசிரியத்தலையங்கம், “மாபெரும் அபாயம்” என்ற பெயரில், மலையகத்தமிழர் குடியரிமை இழப்பது பற்றி மாவை நித்தியானந்தனால் எழுதப்பட்டது.

மூன்றாவது இதழ், இடையில் வந்த விடுமுறை காரணமாக, ஜீனில் தான் வெளியாயிற்று. எல்லோரும் ஊருக்குப் போயிருந்தோம். கூட்டமைப்பில் ஜெயநாதன் ஒருவர் மட்டும் மட்டக்களப்பு, மற்றைய யாவரும் யாழ்ப்பாணம். இவ்வேளையில் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சி அவர்களை, நானும் இன்னொரு நண்பருமாய் (இப்போது யாரென நினைவில்லை) வல்வெட்டித்துறையில் போய்ப் பேட்டி கண்டோம். இப்பேட்டி மூன்றாவது இதழில் வந்தது. அத்துடன் வேறிரு பேட்டிகளும் சேர்ந்து அதனைப் பேட்டி மலராகவே ஆக்கிவிட்டன. அப்பேட்டிகளில் ஒன்று டி.கே.எஸ். சகோதரர்களிலொருவரான டி.கே பகவதியினுடையது. இவரை மாவை பேட்டி கண்டார். மூன்றாவது பேட்டி தமிழ்மாணனுடையது. தமிழ் வாணன் இங்கு வந்திருந்த போது வெளியிட்ட சில கருத்துக்களால் சர்ச்சைகளை உருவாக்கியிருந்தார். எனவே அவரைச் சந்திப்பதிலும் ஆர்வமாக இருந்தோம். இப் பொறுப்பும் எனக்கும் இன்னொரு நண்பருக்கும் (யார்?) தரப்பட்டது.

இவ்விதழின் தலையங்கம் அவ்வேளையில் பரவலாக இடம்பெற்ற சாதியக் கலவரங்களைக் கண்டித்து எழுதப்பட்டது. அட்டைப்படத்திற்கென ஜெயநாதன் ஒரு புகைப்படத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தார். நிறையப்படகுகள் படகிலும் கரையிலுமாய் நிறைய மனிதர்கள். என்ன தலைப்பு கொடுக்கலாம் என ஆலோசித்த போது, பாரதிதாசனின் வரிகளான “வெள்ளம் போல தமிழர் கூட்டம்” என்பதனை முன் வைத்தேன். ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இதழ் அட்டகாசமாக வெளியாயிற்று.

நாலாவது இதழ் ஜீலையிலேயே வெளியாகி விட்டது. கணினி தொடர்கட்டுரை, ருவ்யச் சிறுகதை மொழிபெயர்ப்பு இவற்றுடன், அப்போது உலகெங்கும் அலைந்து கொண்டிருந்த “ஹிப்பி”களைப் பேட்டி கண்டு செல்வராசா தர்மபாலா எழுதிய கட்டுரையும், “நாவலரும் மலையகமும்” என்ற பெயரில் மலையகத் தமிழரின் கல்வி நிலை பற்றிய ஆசிரியத் தலையங்கமும் இவ்விதழில் இருந்தன.

ஐந்தாவது இதழ், நவம்பரில் தான் வெளியாயிற்று. மகாத்மா காந்தியின் நூற்றாண்டு விழாவினை யொட்டி அவரின் படத்தை அட்டையில் தாங்கி அவ்விதழ் வந்தது. வழமையான அம்சங்களின் தொடர்ச்சியுடன், என்னை கதாநாயகனாகக் கற்பித்து மாவை எழுதிய சிறுகதையும் இவ்விதழில் வெளியாகியிருந்தது. இவ்விதழே “எழில்” இதழின் கடைசி இதழாகவும் ஆக நேரிட்டது. அவரவர் படிப்பும், பிரச்சினைகளும்,

சூழலுமாய் அதற்கு மேல் எம்மைத் தொடரவிடவில்லை (ஆனால், பின்னர் எழில் கூட்டமைப்பின் சம்மதத்துடன் குரநகர் / பாசையூரிலிருந்து ஒரு நண்பர் பெயர், யேசுதாசனாக இருக்கலாம்; நினைவில்லை. “எழில்” பெறுப்பேற்று 2, 3 இதழ்களைக் கொண்டு வந்தார். பிறகு நின்று விட்டது.)

“எழில்” ஓராண்டு காலமே வந்ததெனினும் அது எமக்களித்த அநுபவங்கள் செழுமையானவை. எதிர்காலத்திற்கான ஒரு பயில்களமாக அது எமக்கு அமைந்தது. இனிய நினைவுகளின் சேமிப்பாய் இன்றும் உள்ளது. அக் காலத்தைப் பற்றி எழுதுகையில் எனது ஆக்கமொன்றில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

“தாய்மொழி வழிக்கல்வியாளருக்கு முன்பே புதிய மாக்ளிய சிந்தனைகள் - சின்னச்சின்னக் கலந்துரையாடல்களும் கருத்தரங்குகளுமாய் - உருக்கொள்ள முனைந்த விடியற் காலம். கனவுகளும் திட்டங்களும் கருக்கொள்ள முயன்ற காலம். (“எழுதப்பட்ட அத்தியாயங்கள்”)

கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்த எல்லோருமே விடுதியிலோ அன்றி கட்டுபெத்தையிலும் அதன் அயற் பிரதேசங்களான அங்குலான, மோல்பே, இரத்தமலான போன்றவற்றிலுமே வசித்தோம். ஆனால், பத்திரிகை அச்சிடப்பட்டது ஆட்டுப்பட்டித்தெருவில். முதலிரு இதழ்களும் சுரேஷ் அச்சகத்திலும் அடுத்த மூன்றும் லட்சுமி அச்சகத்திலும் அச்சிடப்பெற்றன. இதனால் போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகள் நிறைய இருந்தன. கொட்டாஞ்சேனையிலிருந்த எமது இன்னொரு நண்பர் ராஜேஸ் வரன், சுரேஷ் அச்சக உரிமையாளர்; அப்போது சட்ட மாணவராயிருந்த ஒரு மலையகத்து நண்பர் - பெயர் ஞாபகமில்லை - மற்றும் லட்சுமி அச்சக சிவராமன் ஆகியோர் உதவியாயிருந்தனர்.

பத்திரிகை அச்சிடுவதன் பாரங்களான விற் பனை, சந்தா, விளம்பரம் - எம்முடையதும்; எமக்கும் - ஆகியவற்றின் அழுத்தலே எமது கற்றல் செயற்பாடு களுக்கிடையில் பெரும் பிரச்சினைகளாக அமைந்தன. மாஸையிலும், இரவிலும் வார இறுதியிலும் முறை வைத்து இவற்றைக் கவனித்தோம். பத்திரிகைக்கான “போஸ்டர்” ஒட்டுவது இரண்டு மூன்று தடவைகள் இரவில் செய்தோம். போஸ்டர் கட்டும், பசைவாளியும் கையுமாய் நாவலந்து சைக்கிள்களில் மொறட்டுவையிலிருந்து கொட்டாஞ்சேனை ஈறாக - இரவுக் கடைகளில் அப்பமும் “பிளேன் ரீ” யும் சாப்பிட்டு அலைந்ததும் அருமையான அநுபவம். பணத்தேவைகளைச் சமமாகப் பகிர்ந்து கொண்டோம்; பொறுப்புக்களையும். எனினும் நித்தியும் இன்னும் ஓரிருவரும் கூடுதல் பாரங்களைச் சமந்தவர்கள் என்பது நிச்சயம்.

இங்கே எழுதியவை யாவும் நினைவில் பதிந்தவையே. எழுபத்தைந்து வீதத்திற்கும் மேல் சரியாகத் தானிருக்கும். எனினும் எல்லாவற்றையும் சரிபார்த்து தருவது சாத்தியமில்லை. ஏனெனில், “எழில் கூட்டமைப்பு” பிலிருந்தோரில் இப்போது எஞ்சி இலங்கையிலிருப்பவன் நான் ஒருவன் தான். மாவை நித்தி அவுஸ்ரேலியாவில்; மற்றையவர்களைப் பற்றி அதுவும் தெரியாது. என்றாலும், எப்போதோ எல்லோரும் சந்திக்க நேரையில் - சந்தித்தால் - இன்னும் முழுமையான பதிவுகள் அப்போது சாத்தியமாகலாம். (நன்றி: திசைபுதி 1(2003))

வாசகர்களுக்கு வழிகாட்டிய “சேமமடு நூலகம்”

■ ஜெ. கீர்த்திகா ■

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய மரபில் சஞ்சிகைகள் பல நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் வைத்து வெளிவந்து கொண்டிருந்தாலும், புத்தகங்கள் பற்றிய அறிமுகம் மற்றும் விமர்சனங்களை சஞ்சிகையினூடாக தொடர்ச்சியாக வெளியீடு செய்யும் முயற்சியை சேமமடுப் பதிப்பகமானது “சேமமடு நூலகம்” என்ற இதழின் ஊடாக முன்னெடுத்திருந்தது. இந்தியாவிலிருந்து “புதிய புத்தகம் பேசுது”, “உங்கள் நூலகம்” போன்ற இந்திய மாத இதழ்கள் இவ்வாறான முயற்சியை தொர்ந்து வெளிப்படுத்தியிருந்தன. ஈழத்திலே “பிரசுரகளம்” என்ற இதழ் 2004ஆம் ஆண்டு இதழாசிரியர் என்.செல்வராஜாவின் முயற்சியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அயோத்தி நூலக சேவைகளின் ஐக்கிய இராச்சியக் கிளைகளின் ஊடாக வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இவ் “பிரசுரகளம்” இதழானது ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பிலும், புகலிடத்திலும் வெளியாகிக் கொண்டிருந்த ஈழத்துப் படைப்பாளிகளின் நூல்கள், சஞ்சிகைகள், நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளை வெளியிடும் நோக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் அது தொடர்ச்சியாக வெளிவரவில்லை.

இதனைத் தொடர்ந்து தமிழாசிரியர் என்ற இதழாசிரியரால் 2009ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாத மளவில் “சேமமடு நூலகம்” இதழின் முதல் வெளியீடானது ஆரம்பிக்கப்பட்டு தொடர்ச்சியாக காலாண்டு இதழாக கொழும்பில் இருந்து வெளிவந்தது. இதன் நிர்வாக ஆசிரியராக சத்ய.பத்மசீலன் பணியாற்றியிருந்தார். இருப்பினும் 2011ம் ஆண்டின் இறுதியிலிருந்து இதன் வரவு தடைப்பட்டுள்ளது. தற்போது “எங்கட புத்தகங்கள்” சஞ்சிகையானது எழுத்து, பதிப்பு, வாசிப்பு என்ற எண்ணக்கருவோடு, துறைசார்ந்த வாசிப்பினை ஊக்குவிக்கும் இலக்கிய உள்ளடக்கங்களை

தாங்கி காலாண்டு இதழாக வெளிவருகின்றமை சுட்டிக் காட்டத்தக்கது.

அந்தவகையில் இதழியல் வரலாற்றின் புதுப் பரிமாணமாக அமைந்த சேமமடு நூலக இதழின் உள்ளடக்கமானது நூல்கள் பற்றிய அறிமுகம் மற்றும் விமர்சனத்தினைப் பிரதானமாகக் கொண்டிருந்ததோடு, நூலக வாசிப்புச் சார்ந்த கட்டுரைகள், சேமமடுப் பதிப்பகத்தினால் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற நிகழ்வுகளின் பதிவுகளையும் தாங்கி வெளிவந்திருந்தது. இதன் முதல் இதழானது கார்த்திகை வாசிப்பு மாதச் சிறப்பிதழாக அதிகளவில் புத்தக வாசிப்புச் சார்ந்த கட்டுரைகளை தாங்கியிருந்தது. வாசிப்பினால் தன்முனைப்புக் கற்ற லானது அகலப்படுத்தப்பட்டு அறிவைத் திரட்டிக் கொள்ளும் பண்பு புதுப்பரிமாணம் பெறும் என்பதால் “நூற் பண்பாடும் வாசிப்பும்”, “நூலகங்களும் கல்வி மேம்பாடும்” “வாசிப்பு அனுபவம்”, “கள ஆய்வும் இலக்கிய வாசிப்பும்”, “வாசிப்பு ஒரு சிக்கிச்சையாகும்”, “மாணவர் மத்தியில் வாசிப்புப் பழக்கம் குறைந்து செல்வதேன்”, “வாசிப்பின் தேவை”, “கல்வியற் கல்லூரியும் வாசிப்பும்”, “பதிப்பகங்களும் புத்தகங்களும்” போன்ற கட்டுரைகளைப் பிரசுரித்திருந்தது. இதில் மேலும் பல நூல்களின் நூல் அறிமுகங்களை மிகச் சுருக்கமாகவும் அச்சிட்டிருந்தது.

எழுத்தாளர்கள் மற்றும் பதிப்பாளர்கள் நூல்களை வெளியிடுவதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது அதற்கு அப்பால் வாசகர்களை அவை சென்று சந்திக்கும் தருணங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காக நூல் சார்ந்த அறிமுகங்களை பதிப்பித்திருந்தது. குறிப்பாக இதழ் இரண்டிலிருந்து பல நூல்களின் அறிமுகங்கள் இவ்விதழ்களின் அதிக பக்கங்களை தனதாக்கிக் கொண்டிருந்தது. திருக்குறளும் முகாமைத்துவமும்,

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை இயற்றிய கட்டளைக் கலித்துறை, அடிப்படை உளவியல், கே.டானில் படைப்புக்கள், உள்ளம் பெருங்கோயில், துயரம் சுமந்தவர்கள், ஈழத்து அரசியல் நாவல், மஹ்மூத் தர்வீஷ் கவிதைகள், பாலை நண்டுகள், சமூகவியல் கோட்பாடுகள், துப்பாக்கி மொழி, மாற்றமுறும் இலங்கைப் பொருளாதாரம், இலங்கையில் உயர்கல்வி: பல்கலைக் கழக கல்வியின் வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும், சதுரகராதி ஆராய்ச்சி, ஏழாவது ஊழி, கல்வி நுட்பவியல் போன்ற சமூகவியல். பொருளாதாரம், உளவியல், கல்வியியல், இலக்கியம் என பலதுறைப்பட்ட நூல்களின் அறிமுகங்களை வழங்கி சமூகத்தில் இலைமறை காயாகக் காணப்படும் தீவிர வாசகர்களுக்கு விருந்தளிப்பதாய் அமைந்தது.

இவ் இரண்டாவது இதழானது தைப்பொங்கல் திருநாள் மாதச் சிறப்பிதழாக மலர்ந்ததோடு பண்பாடு, பண்டிகை சார்ந்த கட்டுரைகளை முன்வைக்கும் இதழாக அமைந்திருந்தது. “பொங்கலும் அறிகை மானிடவியலும்”, “தைப்பொங்கலும் உழவர் விழாவும்”, “எமது பண்பாட்டில் விளக்கு” போன்றன தமிழரின் பண்பாட்டு மரபை வெளிப்படுத்தும் கட்டுரைகளாக அமைந்துள்ளன.

இதழ் மூன்றானது உலகப் புத்தக மாதச் சிறப்பிதழாக 2010ம் ஆண்டு சித்திரையில் வெளிவந்ததோடு, இதழ் நான்கானது புத்தகம்-வாசிப்பு- பண்பாடு-இயக்கம்-சிறப்பிதழாக வெளிவந்திருந்தது. குறிப்பாக இதில் சிறார்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட பத்மம் பதிப்பகத்தின் நூல் வெளியீடுகள் புத்தகங்களின் அட்டைப் பக்கப் படங்களுடன் உள்வாங்கப்பட்டது குறிப்பிட வேண்டியதாகும்.

மேலும் இதழ்களின் வெளியீட்டில் படிப்படியான முன்னேற்றங்களைப் பெற்று இதழ் ஐந்தானது நூற்பண்பாட்டுச் சிறப்பிதழாகவும் வெளியாகியது. குறிப்பாக நூல் அறிமுகங்களில் மேலும் வாசகர்களுக்கு நூல்களைப் பற்றிய தெளிவுபடுத்தல்களை ஏற்படுத்த நூல்களிலிருந்து குறிப்பிட்டிருக்கூடிய முக்கிய விடயங்களை “நூலிருந்து...” என்ற உப தலைப்பினூடாக வெளிப்படுத்தி புத்தக நுகர்வுகளை வாசகர் மத்தியில் அதிகப்படுத்தியிருந்தது. இரவுகளில் பொழியும் நுரைபனி என்ற கவிதை நூல் அறிமுகக் கட்டுரையில் அந் நூலின் கவிதைகள் வாசகர்களின் பார்வைக்காக பதிவிடப்பட்டிருக்கின்றதனை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இதனைவிட சில நூல் அறிமுகக் கட்டுரைகளில் புத்தகங்களின் உள்ளடக்கமும் குறிப்பிட்டமை வாசகர்களின் புத்தகங்கள் பற்றிய தெளிவுபடுத்தல்களுக்கு மேலும் சாதகமாய் அமைந்தது.

இதழ் ஆறானது ஓமந்தை மத்திய கல்லூரிச் சிறப்பிதழாக வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இவ் இதழில் ஓமந்தை மத்திய கல்லூரியின் நூற்றாண்டு நிறைவு பற்றிய சிறப்புப் பார்வையில் பாடசாலையின் ஆரம்ப கால வரலாறு, பாடசாலையை வழிநடாத்திய அதிபர்களினது செயற்பாடுகள், விழா மலர்க்குழுவின்

செயற்பாடுகள், பாடசாலையின் சாதனைகள் என பாடசாலையின் நூற்றாண்டு நிறைவு பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டிருந்தது. இவ் இதழில் சேமமடு புதுவரவு என்ற வழிகாட்டலுடன் ஆசிரியர் வாண்மையியல், தமிழியல் சார் சிந்தனைத் துளிகள், முதுசம், அறிகைத் தொழிற்பாடும் ஆசிரியர்களும், கல்வியில் தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம், அரசியலும் சிவில் சமூகமும், கல்வியில் புதிய தடங்கள், கல்வித் தத்துவம், கலை இலக்கியக் களஞ்சியம் என அதிகளவிலான சேமமடு பதிப்பகத்தின் புதுவரவு புத்தகங்களின் அறிமுகமற்றும் விர்சனப் பார்வைக் கட்டுரைகளை தன்வசப்படுத்தி வெளியாகியிருந்தது.

சேமமடு நூலக இதழின் களஞ்சியம் என்ற பகுதியில் முதுசொம் என தலைப்பிட்டு அதில் மீள் வாசிப்பு, மீள்பதிப்பிற்கு உட்பட்ட இந்திய மற்றும் இலங்கையின் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய பழந்தமிழ் நூல்களின் தகவல்களை சுருக்கமாக வாசகர்களுக்காக வெளியிட்டிருந்தது. உதாரணமாக இதழ் நான்கின் களஞ்சியப் பகுதியானது பழந்தமிழ் நூல் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது. சுப்பிமணியத் தீட்சிதரால் இயற்றப்பெற்ற பிரயோக விவேகம் மூலமுமுரையும் என்ற நூலானது ஆறுமுகநாவலரால் பல பிரதிநிரூபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து விசுவநாதப்பிள்ளையால் சென்னைப்பட்டணம் சைவ வித்தியாநுபாலயந்திர சாலையில் மூன்றாம் பதிப்பாக பதிப்பிக்கப்பட்டது என கூறுகிறது இவ்வாறாக சுருக்கமாக நூல்களின் விபரங்களைத் வெளிப்படுத்தியுள்ளமையால் கால மாற்றத்தில் பழைய நூல்கள் மறக்கப்படாதிருக்க வழிசமைத்திருக்கிறது.

இதழின் வடிவமைப்பு பற்றி நோக்கும் போது அட்டைப்பக்கம் புத்தக வாசகர்களைக் கவரும் விதமாக வடிவமைக்கப்பட்டதோடு இதழின் இறுதிப் பக்கமானது சேமமடு நூலகத்தினால் வெளியீடு செய்யப்பட்ட நூல்களின் அட்டைப் பக்கங்களை கண்ணைக் கவரும் விதத்தில் பதிப்பிட்டுள்ளது. புத்த அறிமுகங்கள் விமர்சனப் பகுதிகளில் புத்தங்களின் அட்டைப் பக்கம் படத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. அத்தோடு வெளியீடு செய்யப்பட்ட பதிப்பகம், நூலின் அறிமுக விமர்சனம் எழுதியவரின் பெயர் என்பன பக்கத்தின் மேல் பதியில் தெளிவாக காட்டப்பட்டிருப்பதோடு, கீழ்ப்பகுதியில் நூலாசிரியரின் பெயர், புத்தகத்தின் பக்க எண்ணிக்கை, விலை, வெளியீட்டகத்தின் பெயர் முதலியவற்றையும் உள்ளடக்கியிருந்தும் குறிப்பிடத் தக்கது.

சுருக்கமாக நோக்கும் போது புத்தகங்களின் பல்வேறு புதிய சிந்தனைகளையும், வித்தியாசமான படைப்பனுபவங்களையும் ஒருங்கிணைத்துக் கையளிக் கும் முயற்சியாக இவ் இதழ் வெளியீடுகள் அமையப் பெற்றதோடு வாசிப்பு, இலக்கியம், அறிவுத் தேடல் ஆகியவற்றின் மீது ஆர்வமுள்ளவர்கள் தவறவிட முடியாத முக்கியமான இதழாக இது வலம் வந்திருக்கிறது என்பதனையும் அறிய முடிகிறது.

ஈழத்துச் சிறுசஞ்சிகைகள் வரிசையில் “சமர்” ஓர் அறிமுகம்

■ என்.செல்வராஜா ■

“ஈழத்தின் முதலாவது இலக்கியச் சஞ்சிகை “பாரதி” 1946ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் வெளியாகியது. இந்த இதழை முதுபெரும் எழுத்தாளர் கே. கணேஷ் தமது நண்பரான கே. ராமநாதனுடன் இணைந்து வெளிக்கொணர்ந்தார்” என்று தன் கட்டுரையொன்றில் “ஞானம்” கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை ஆசிரியர் திரு.தி.ஞானசேகரன் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாரதி, 1946 ஜனவரி முதல் 1946ஆகஸ்ட் வரையான எட்டு மாதங்களில் ஐந்து இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்திருந்தன. கே. ராமநாதன் இந்தியா சென்றபின் நின்றுபோன பாரதியை, இரண்டாண்டுகள் கழிந்த நிலையில் கே.கணேஷ் அவர்கள் அ.ந. கந்தசாமியுடன் இணைந்து உயிர்ப்பித்து, 1948 ஜனவரியில் ஆறாவது இதழாக வெளிக்கொணர்ந்தனர்.

“பாரதி” சஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கிய நிலையில், 1946 மார்ச் மாதத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து “மறுமலர்ச்சி” சஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கியது. அக்காலத்தில் புத்திலக்கியம் படைக்கும் ஆவல் கொண்டிருந்த பலரை “மறுமலர்ச்சி” இணைத்து வைத்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிய “தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக் கழகம்” இதனை வெளியிட்டது. இச்சஞ்சிகையானது 1948 இல் இடைநிறுத்தப்பட்டு அரை நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1999 ஆம் ஆண்டு மறு வருகை கண்டிருந்தது. மறுவருகையின் நிர்வாக ஆசிரியராக வரதர் என்கின்ற தி.சுவரதராஜன் இயங்கினார். மறுமலர்ச்சியும் காலக்கிரமத்தில் நின்று போயிற்று.

இவ்வாறு தொடங்கிய ஈழத்தின் தமிழ்ச் சஞ்சிகை வெளியீட்டுத் துறையின் பாதையில் இன்றளவில் ஏராளமான கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் மாத்திரமல்லாது பல்துறை சார்ந்த சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்து வரலாற்றில் தடம்பதித்தும் பதியாமலும் நின்று போயுள்ளன. இவற்றில் ஓரிரு இதழ்களுடன்

நின்றுபோனவையே ஏராளம். சில சஞ்சிகைகள் குறுகிய காலமே வெளிவந்த போதிலும் அவை இன்றும் இலக்கியவாதிகளின் மனங்களில் நிலைத்து, இலக்கிய ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகளிலும் அடிக்கடி தலைகாட்டிவந்தவண்ணம் உள்ளன. சில சஞ்சிகைகள் வந்த சுவடே இன்றி எவ்வித ஆவணங்களிலும் இடம் பெறாது அழிந்துபோய்விட்டன.

இந்த வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் நின்று 1979 ஏப்ரல் தனது முதலாவது தடத்தைப் பதித்து 1990 மார்ச் மாதத்தில் தனது இறுதித் தடத்தைப் பதிந்து 8 இதழ்களுடன் நின்றுபோன “சமர்” பற்றிய அறிமுகமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

“சமர்” கலை இலக்கிய விமர்சன சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் டானியல் அன்ரனி ஈழத்தின் சிறு சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சிப்போக்கை நன்கு புரிந்துவைத்துள்ளதை அவரது முதலாவது இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கத்திலேயே (பார்வை) அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

“ஸ்தாபிதமாகிவிட்ட பெரும் சஞ்சிகைகளின் ஏகபோக ஆக்கிரமிப்பினால் இலக்கியப் பிரக்ஞை அமுக்கப்பட்டு சர்வமும் வர்த்தகம் என்ற நியதியாகி விட்ட சமூகச் சூழ்நிலையிலும், சுரணையுள்ள சிலர் முக்கி முனகி சில இதழ்களை சில காலம் நடத்தி ஆக்கபூர்வமான-ஆரோக்கியமான இலக்கியச் சூழ்நிலைகளுக்கு வழிதிறந்துவிட்டுச் சென்றிருக்கின்றனர்.

“வாழ்ந்து மறைந்த அத்தகைய சஞ்சிகைகளினதும் வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் சில சிற்றேடுகளினதும் அந்தரிப்புக்கள், அனுபவங்கள் சகலவற்றையும் எதிர் பார்த்துக்கொண்டே இந்த இதழும் வெளிவருகிறது. எமது பார்வை ஏற்கெனவே தீர்மானமாகிவிட்ட தொன்று. அந்த மனுசீகத்தை மகிமைப்படுத்தும் தத்துவத் திராணியின் அடிப்படைப் பலத்தில் நின்று-அனைத்துக் கருத்துக்களுக்கும் களம் தருவோம். அவ்வப்போது “சமர்” உசிதம் போல அவற்றிற்கான

தனது கருத்துக்களையும் சுய விமர்சனங்களையும் சிலிரிக்கும். ஆரோக்கியமான சூழ்நிலையில் விவாதங்களையும் விமர்சனங்களையும் வழிநடத்தும். திறந்த மனம் கொண்ட விசாரணைகளையும் சுயபரிசீலனைகளையும் வரவேற்கும். ஒரு அறிவார்ந்த தளத்தில் நின்று விமர்சனபூர்வமாகத் தங்கள் பார்வையை முன்வைக்க விரும்புவோர்களினது கலை இலக்கிய முயற்சிகளை அரசியல் சமூகத் தளத்திற்கு கலாபூர்வமாக நகர்த்திச் செல்லும் ஆண்மையுள்ள ஆக்கங்கள் முதன்மை கவனிப்புப் பெறும்.

“இது வெறும் தனிமனிதனோடு கொண்ட உறவல்ல. அறிவார்ந்த பலமும் ஆக்கபூர்வமான துணையும் எமக்குத் தேவை. அரசியல் கலை இலக்கியம் - நச்சு நசிவுத் தளங்களின் எல்லா மட்டத்திலும் இது பிரகடனப்படுத்தப்படாத சமர் தான் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்”.

இவ்வாறு தொடங்கும் 1979 ஏப்ரல் “சமர்” 24 பக்கங்களைக் கொண்ட தனது முதலாவது இதழில் “உரத்த சிந்தனை” என்ற தலைப்பில் 1979இல் ஞானபீடப் பரிசுபெற்ற டாக்டர் சிவராமகாரந் அவர்களின் கருத்துகள் தேர்ந்து தரப்பட்டுள்ளன. மேலும், செ.யோகநாதன் எழுதிய “சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா” என்ற சிறுகதை, கவியரசன் (காத்திருப்பு), வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் (கறுத்த ஆகஸ்ட், நீண்ட பயணம், புதிய பாலஸ்தீனம்) ஆகியோரின் கவிதைகள், “புதிய நாடகங்களில் கூத்து முறைகள் சில குறிப்புகள்” என்ற தலைப்பில் சி. மொளனகுரு எழுதிய அரங்கியல் கட்டுரை, எம்.ஏ.நுஃமான் தமிழாக்கம் செய்த பஸ்கேரியக் கவிஞர் நிகோலொவ் பச்சேரோவ் படைத்த எனது மனைவியிடம் ஒரு பிரியாவிடை, ஒரு பாடல், எனது நாடு எனதே, மனைவியின் பாடல் ஆகிய கவிதைகள் என்பன இடம்பெற்றுள்ளன.

“சமர்” சஞ்சிகையின் அனைத்து இதழ்களிலும் டானியல் அன்ரனி பார்வை, அதிர்வுகள் ஆகிய இரு பத்திகளையும் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ளார். ஒவ்வொரு இதழிலும் சமகால கலை இலக்கிய சர்ச்சைகள் பல வற்றிற்கு இப்பகுதி வழிகோலியுள்ளது. டானியல் அன்ரனியின் துணிச்சலான பார்வை இப்பத்தியில் வெளிப்படுகின்றது. அவருக்குப் பல இலக்கிய எதிரிகளையும் நண்பர்களையும் இப்பத்தி உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது.

சமர் இதழ்களில் தமது சிறுகதைகளை த.ஆனந்தமயில், சாந்தன், சி.சுதந்திரராஜா, செ.யோகநாதன், எம்.ஏ.நுஃமான், மாத்தளை வடிவேலன் ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். ஆசிரியர் டானியல் அன்ரனியும் “இழப்பு” என்ற ஒரு சிறுகதையை மட்டும் சமரில் எழுதியுள்ளார்.

சசி கிருஷ்ணமூர்த்தி, கே.எஸ்.சிவகுமாரன், இ.முருகையன், உதயன், சி. மொளனகுரு, மொள.சித்திரலேகா, க.கைலாசபதி, கோ.கேதாரநாதன், கே.சண்முகலிங்கம், சமுத்திரன், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், சி.வண்ணியகுலம், சோ.கிருஷ்ணராஜா ஆகியோர் கட்டுரைகளை வழங்கியுள்ளனர்.

கவிதைகளை அ.ரவி, அன்புநெஞ்சன், த.ஆனந்தமயில், இதயராசா, இன்சூலாப், உதயன், எஸ்.ஜி.கணேசவேல், கவியரசன், சாருமதி, சுபத்திரன், சேரன், தேவிபரமலிங்கம், நல்லை அமிழ்தன், இ.முருகையன், பாலசூரியன், மேமன் கவி, வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், வண்ணநிலவன், வளவன், எம்.ஏ.நுஃமான், சி.இரா.தனபாலசிங்கம், ஏ.ஆர்.ஏ.ஹனீர் ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர்.

1979 ஜூலையில் வெளிவந்த 2ஆவது “சமர்” இதழில் க.கைலாசபதி அவர்களின் “முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியல் பிரச்சினைகளும்” என்ற கட்டுரை முக்கிய இடம்பிடித்துள்ளது. தொடர்ந்து கே.சண்முகலிங்கம் (சறுங்கலேயும் இனவாதமும்), மொள.சித்திரலேகா (ஈழத்து இலக்கியமும் இடதுசாரி அரசியலும்: சில குறிப்புகள்) ஆகியோரின் கட்டுரைகளும், உதயன் (காத்திருப்பு), கவியரசன் (சமாந்தரம் கொள்ளாத உலகங்கள், தொடரும் இருப்பு), சேரன் (மழைகாலமும் கூலிப் பெண்களும்) ஆகிய கவிதைகளும், டானியல் அன்ரனியின் “இழப்பு” என்ற சிறுகதையும் இடம்பெற்றுள்ளன.

3ஆவது “சமர்” இதழ் 1979 செப்டெம்பரில் வெளி வந்துள்ளது. இவ்விதழில் சி.வண்ணியகுலம் எழுதிய “ஈழத்துப் புனை கதைகளில் சமுதாயச் சித்திரிப்பும் பேச்சு மொழி வழக்கும்” என்ற கட்டுரையும், வளவன் (மாறத்தான் போகிறது), மேமன் கவி (அணுசிக), இ.முருகையன் (முயல்வு, ஆற்றல், இனிமை), சி.இரா.தனபாலசிங்கம் (புதிய குழந்தை), ஏ.ஆர்.ஏ.ஹனீர் (சாஹித்யவான்) ஆகியோரின் கவிதைகளும், பண்காரிகள் - எம்.ஏ.நுஃமான் எழுதிய “பண்காரிகள்” என்ற சிறுகதையும், திஸ்ஸ அபயசேகர ஆங்கிலத்தில் எழுதி கே.சண்முகலிங்கம் தமிழாக்கம் செய்த “திரைக்கதை எழுதும் கலை” என்ற மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரையும், அ.தாசீரியஸ் அவர்களின் நெறியாங்கையில் அமைந்த “பொறுத்தது போதும்” என்ற நாடகம் பற்றிய உதயனின் விமர்சனமும் இடம்பெற்றுள்ளன.

4ஆவது “சமர்” இதழ் 1980 ஜனவரியில் வெளிவந்துள்ளது. இவ்விதழில் “சிங்கள சினிமா 70-79 நம்பிக்கை தரும் பத்தாண்டுகள்” என்ற ரெஜி சிறிவர்த்தனவின் கட்டுரை க.சண்முகலிங்கம் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பாக வெளிவந்துள்ளது. வண்ணநிலவன் (பிரியமானவளே), வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் (மாயாகோஸ்கியும் நானும்), இதயராசா (மீண்டுமொரு முறை), பலஸ்தீனக் கவிஞர் மஹ்மூட் தர்வீஸ் (நான் பிரகடனம் செய்கிறேன்), பாலசூரியன் (விரியும் ஒரு பாதை, விழித்திருக்கிறேன்) ஆகியோரின் கவிதைகளும், மாத்தளை வடிவேலனின் “வெட்டு மரங்கள்” என்ற சிறுகதையும், “தமிழ் நாவல் களில் மனித உரிமைகளும் மக்கள் போராட்டங்களும்” என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட க.கைலாசபதியின் கட்டுரையும், கோ.கேதாரநாதன் தமிழாக்கம் செய்த “லூசன் எழுதிய புரட்சி காலத்து இலக்கியம்” என்ற கட்டுரையின் தமிழாக்கமும், சினிமா பற்றி ருத்தரய்யா சிகரத்தில் எழுதிய

கட்டுரையின் பகுதியொன்றின் மீள்பிரசுரமும் இடம்பெற்றுள்ளன.

5ஆவது “சமர்” இதழ் 1980 நவம்பர் மாதத்தில் வெளிவந்துள்ளது. முன்னைய இதழ்களின் கால இடைவெளியைவிட பத்து மாதங்கள் கழித்து வெளிவந்த காரணத்தை இவ்விதழில் ஆசிரியர் “பார்வை” என்ற பகுதியில் குறிப்பிடுகிறார்.

“சமர் மிகவும் காலம் தாழ்த்தியே வெளிவருகின்றது. சிரமங்கள் பற்றி வாசகர்களுக்குப் புரியாததல்ல. குறிப்பிட்ட காலத்தில் சமர் வெளிவரும் என்ற வரன்முறை பகிரங்கப் படுத்தப்படாததும் சரியானதே. இயன்றவரை சமர் அதிக இடைவெளி இன்றி வெளிவர முயற்சிக்கிறோம்” என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து “நினைத்தபோது வெளிவரும் இதழ்” என்பதை வலியுறுத்தி சமமான கால இடைவெளியில் சமர் இதழ்கள் பிரசுரமாகாது என்பதை மீள வலியுறுத்தியுள்ளார்.

மேலும் அவர் இப்பத்தியில் குறிப்பிடும் மற்றொரு விடயம் “சமர்” என்ற சொற்பதத்திற்கு அர்த்தம் தருகின்றது.

“...அது (சமர்) எதிர்கொள்ள எத்தனிக்கும் போராட்டங்களும் அகலித்தே செல்கின்றது. பண்டிதத்தனமான தூய அழகியல்வாதிகளும் கூட முற்போக்குக் குள் முகம் புதைத்துக்கொண்டு மார்க்சியத்துள் நியாயம் தேடத் தலைப்பட்டுள்ளனர். மார்க்ஸிஸ்டுகளின் கலை இலக்கிய கருத்துகளை திரித்துப் புரட்டுவதிலும் நாட்டம் கொண்டுள்ளனர். இன்னொரு பக்கத்தில் கோஷப் பிரியர்களும், சூத்திரத்தனமான அழகியல் மறுப்புக்காரரும், உண்மைக் கலைத்தேட்டமும் தன் சமூகப் பயன்பாடு பற்றிய உள்ளார்ந்த நம்பிக்கையும் கொண்டோரிடையே, இவர்களை தனிமைப்படுத்திக் காண்பது என்பது இன்றைய சூழ்நிலையில் கலப்பமான தொன்றல்ல. இவர்களது சுயத்தை அம்பலப்படுத்துவதும், இவர்களது முரண்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே உண்மைக் கலையை பிரபலப்படுத்துவதும் கூட தனது முக்கிய பணியாக “சமர்” ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.”

5ஆவது “சமர்” இதழில் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் “சாதி அமைப்பும் இலங்கைத் தமிழர்களும்”, இ.முருகையனின் “எங்கள் இலக்கியத்தின் அழகியல்”, மிர்னான் சென் எழுதி கே.சண்முகலிங்கம் தமிழாக்கம் செய்திருந்த “கலைஞரும் கலைக் கொள்கையும்” ஆகிய கட்டுரைகளும், கவியரசன் (வேர்களிலிருந்து பூக்கள், கானல்வரி) ஆகியோரின் கவிதைகளும், எம்.ஏ.நுஃமான தமிழில் மொழிபெயர்த்த முயின் பெசைசோவின் “எதிர்த்து நில்” என்ற பாலஸ்தீனக் கவிதையும், இ.முருகையன் தமிழாக்கம் செய்த இஸ்ரேலிய யூதன் ஒருவனுக்கும் அராபியன் ஒருவனுக்கும் இடையேயான உரையாடலும், சி.சுதந்திரராஜா எழுதிய “பூபாளமும் புதுச்சிலிர்ப்பும்” என்ற சிறுகதையும், ஐ.சாந்தன் எழுதிய “ஒரு விருந்தின் முடிவு” என்ற குறுங்கதையும் இடம் பெற்றுள்ளன.

6ஆவது “சமர்” இதழ் 1981 மே மாதத்தில் வெளிவந்துள்ளது. இவ்விதழில் அ.ரவி (விலகல்), த.ஆனந்தமயில் (மாதுளம் பிஞ்சுகள்), இன்குலாப் (விலங்குகள் நொறுங்குக), நல்லை அமிழ்தன் (நிலைமைகள், தூரத்து விளக்குகள்), அன்பு நெஞ்சன் (கீறல்கள்)

ஆகிய கவிதைகளும், சி. சுதந்திரராஜாவின் “வசதி படைத்தவன் தரமாட்டான் வயிறு பசித்தவன் விட மாட்டான்”, த.ஆனந்தமயில் எழுதிய “நண்பனும் ஒரு புளியமரமும்” ஆகிய சிறுகதைகளும், சமுத்திரன் எழுதிய “கலை இலக்கியத்தில் உள்ளடக்க உருவ உறவும் மார்க்சீய விமரிசனமும்”, அனூப் பபானி எழுதி இ.முருகையன் மொழிபெயர்த்த “பப்ளோ நெருடா”, டானியல் அன்ரனியின் “இலங்கை இலக்கியச் சூழலும் விவாதமும்-படிசுள்: ஓர் அவசரக் குறிப்பு” ஆகிய கட்டுரைகளும், கலாநிதி க.கைலாசபதியின் “சமூகவியலும் இலக்கியமும்” என்ற நூலுக்கான க.சண்முகலிங்கம் எழுதிய நூல் விமர்சனமும் இடம் பெற்றுள்ளன.

7ஆவது “சமர்” இதழ் 1981 செப்டெம்பர் மாதத்தில் வெளிவந்துள்ளது. இவ்விதழில் யென்ஃபெங் எழுதி இ.முருகையன் தமிழாக்கம் செய்திருந்த “தலைவர் மாஓவின் கலை இலக்கியப் பாதை: ஒரு கண்ணோட்டம்”, கே.எஸ்.சிவகுமாரன் எழுதிய “கலையும் விவாதங்களும்”, எச்.ஏ.செனிவிரத்தின எழுதிய “பெத்தகம்” திரைப்படம்: வியனாட் வூல்வம் லெஸ்ரர் யேம்ஸ் பீரிசும்” ஆகிய கட்டுரைகளும், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் (மீன் பாடும் தேன் நாடு, துறவியும் நாங்களும்), கவியரசன் (நெய்தல்), மேமன்கவி (கறல் பிடித்த சைக்கிளும் சாப் விமோசனமும்), உதயன் (வாடை, உயிர் தரித்தல்), சுபத்திரன் (சிவந்த பூமி) ஆகியோரின் கவிதைகளும், சாந்தன் எழுதிய “மனிதர்களும் மனிதர்களும்” என்ற சிறுகதையும் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஏழாவது இதழுடன் “சமர்” வெளியீடு நீண்ட காலம் வெளிவரவில்லை. யாழ்ப்பாணப் பொது நூலக எரிப்புடன் யாழ்ப்பாணத்தில் இயல்புவாழ்க்கை படிப் படியாகச் சீர்குலைந்த நிலையில் 1981 செப்டெம்பரில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்திருக்கும் ஏழாவது இதழில் யாழ் நூலக எரிப்பு பற்றிய எவ்வித சலனமும் கட்டுரைகளிலோ செய்திகளிலோ காட்டப்படவில்லை- இவ்விதழில் வெளிவந்த வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் “துறவியும் நாங்களும்” என்ற கவிதையில் மாத்திரம்

“சாம்பல் மேடாய் சிறுகாற்றுக்கே
அலைப்புண்ட யாழ்ப்பாணத்தில்
சுவர்களைத் தாமே காத்தவர் போல
நிமிர்ந்து நடந்தனர் படைவீரர்கள்.
கண்ணீர் மீதும் வியர்வையின் மீதும்
கரியும் சாம்பலும் படிந்து கறுத்த
ஆயிரம் ஆயிரம் ஆயிரம் முகங்கள்.
அக்கினிகுறும் எரிமலை போன்று
எத்தனை கண்கள் எத்தனை சபதம்
யாழ்ப்பாணத்து பொது நூலகத்தை
எரித்ததன் கரியை எமது முகங்களில்
பூசி விட்டது பெருஞ்சாதனை போல்
காவல் நிலைய முன்றலில் பரந்த
விளையாட்டரங்கில் பிசாசுகள் கூத்திடும்”

என்ற கவிவரிகளின் வாயிலாக தன் கருத்தை பதிவுசெய்து “சமர்” திருப்தியடைந்து கொண்டது.

“சமர்” சஞ்சிகையின் எட்டாவது இதழை மார்ச் 1990இல் மீண்டும் நம்பிக்கையுடன் வெளியிட முனைந்தார் டானியல் அன்ரனி. சமூ விடுதலைப்

போராட்டச் சூழ்நிலையும் அக்காலகட்டத்தில் நிலவிய வரையறுக்கப்பட்ட படைப்புச் சுதந்திரமும், அவரது சுகவீனமும் தனது கலை இலக்கியச் சமரை தொடரும் சாத்தியத்தினை அவருக்கு தொடர்ந்தும் வழங்கியிருக்கவில்லை.

மார்ச் 1990இல் இறுதியாக வெளிவந்த சமரின் எட்டாவது இதழில் டானியல் அன்ரனியின் “போராட்ட சூழ்நிலையும் படைப்புச் சுதந்திரமும்” என்ற பத்தி எழுத்து அன்றைய காலகட்டத்தின் கலை இலக்கிய இயலாமையை கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது. அமெரிக்கரான மார்கரேட் வாக்கர் எழுதிய “புதிய பூமி எழுந்து வரட்டும்”, வடக்கு கரோலினா-கார்ல் வெண்டல் ஹைன்ஸ் எழுதிய “செத்துப் போனவர்”, ஹங்கேரியரான சாந்தோர் பெட்டோல்ஃபி எழுதிய “எத்தனை நாள் துயின்றிருப்பாய் என்னருமைத் தாய் நாடே”, தேவி பரமலிங்கம் எழுதிய “புதுமையில்லை”, “திணறல்”, மாசேதுங்கின் “ஒரு கவிதை”, “இரு பறவைகள்: ஒரு உரையாடல்” எஸ்.ஜி.கணேசவேல் எழுதிய “நினைக்க மறந்த 71” ஆகிய கவிதைகளும், அமெரிக்கரான வில்லியம் மெல்வின் கெல்லி எழுதிய “துணைக்கு வராத துப்பாக்கிகள்”, சாந்தன் எழுதிய “தரிசனங்கள்” ஆகிய சிறுகதைகளும், கே.கணேஷ் தமிழாக்கம் செய்த “பார்பரா கவிதைகள்” பற்றிய கே.எஸ். சிவகுமாரனின் பார்வை, சோ.கிருஷ்ணராஜா எழுதிய “மாக்ஸிச அணுகுமுறை”, சசி கிருஷ்ணமூர்த்தியின் “திரு.ஐ.விஸ்வலிங்கம்: மரச் செதுக்குச் சிற்பங்கள்”, நீலகியின் “பெண் திரைப்பட நெறியாளர் அபர்ணா சென்” ஆகிய கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவ்விதழில் மொழிபெயர்ப்புப் படைப்பாக்கங்கள் அதிக பக்கங்களை நிரப்பியிருக்கின்றன. ஒன்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாண மண்ணில் “விடுதலைப் போராளிகளின்” அச்சுறுத்தல்கள், ஊடகக் கட்டுப்பாடுகள் என்பனவற்றின் மத்தியில் “சமரை” தொடர முயற்சித்த டானியல் அன்ரனி விரக்தி நிலையில் நின்றே தனது “பார்வையை” இவ்விதழில் பகிர்கின்றார்.

“சில சஞ்சிகை ஆசிரியர்கள் கற்பிதம் செய்வது போல அல்லாமல் சமர் வெளிவராத காரணத்தினால் இலக்கிய உலகிற்கு நட்பும் எதுவும் ஏற்பட்டதாக நான் கருதவில்லை. இந்த பத்து வருட தவத்திற்கு பல காரணங்கள் சொல்லலாம். இது பற்றி வாசகர்களுக்கு அக்கறை இருக்கப் போவதில்லை. இந்த தேசத்தைப் போலவே சமருக்கும் பல பாதிப்புக்கள். பல தடவைகள் வெளியிடுவதற்கு முயற்சி எடுத்தபோதும் சூழ்நிலை கைநழுவிப் போய்க்கொண்டே இருந்தது. இந்தத் தேசம் புதிய அனுபவங்களை பெற்றிருக்கின்றது. போராட்டங்களை சந்தித்து இருக்கின்றது. புதிய பாடங்களை படித்திருக்கிறது. புதிய பாய்ச்சலை பார்த்திருக்கிறது. தேவைக்கும் அதிகமாகவே இரத்தம் சிந்தியிருக்கின்றது. மனிதர்களை இழந்திருக்கிறது. இவை கலை இலக்கியத்திலும் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கவேண்டும். சில கவிதைகள், சில கதைகள், சில ஓவியங்கள், சில அழகான ஒப்பென் அஞ்சலிச் சுவரொட்டிகள் இதற்கும் மேல் இலக்கியத்தில் எதைச் சாதித்திருக்கிறோம்?” என்ற கேள்விக்கு அவரால் மரணம் வரை பதில் தேட முடியவில்லை.

சமரின் முதல் மூன்று இதழ்கள் யாழ்ப்பாணத்தி

லிருந்து சமர் இலக்கிய வட்டக் குழுவினரால் 310, மணிக் கூட்டு வீதியில் அமைந்துள்ள சித்திரா அச்சகத்திலும் நான்காவது இதழிலிருந்து ஆறாவது இதழ் வரை சாவகச்சேரி மட்டுவில் திருக்கணித அச்சகத்திலும், ஏழாவது இதழ் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலங்கா அச்சகத்திலும், எட்டாவது இதழ் யாழ்ப்பாணம் புதிய சித்திரா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. சராசரியாக ஒவ்வொரு இதழும் விளம்பரங்களைத் தவிர்த்து 20 முதல் 24 பக்கங்களை கொண்டுள்ளது. சமர் இதழ்களுக்கான முகப்போவியங்களை ஓவியர் கோ.கைலாசநாதன் வரைந்துள்ளார்.

17.03.1993 அன்று மறைந்த டானியல் அன்ரனியின் நினைவாக மல்லிகையின் 1994 மே இதழில் சசி.கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுதியிருந்த அஞ்சலிக் கட்டுரையில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“டானியல் அன்ரனியின் கடைசி நாட்கள் மிகவும் சோகமானவை. இன ஒடுக்குமறையின் குரூரம் அவரையும் விட்டு வைக்கவில்லை. தொழில்பார்த்த நிறுவனம் குலைந்து போக, நிரந்தர வேலையின்மை, குடும்ப பாரத்தின் அழுத்தம், இவற்றுக்கிடையேதான் இவரைக் கொடிய நோய் பற்றிக் கொண்டது. ஆரம்ப நிலையில் அந்த நோயின் தன்மை கண்டு பிடிக்கப்பட்டு உரிய சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டிருந்தால் அந்தக் கொடிய நோயிலிருந்தும் அவர் மீண்டிருக்கக்கூடும். நோய் முற்றிய நிலையில் மிகவும் அச்சத் தரும் பயணத்தை மேற்கொண்டு கொழும்பு சென்றும் அவரால் மீள முடியாது போய்விட்டது”

டானியல் அன்ரனி (13.07.1947- 17.03.1993) திருமணமாகி இரு குழந்தைகளுக்குத் தந்தையானவர். யாழ்ப்பாணத்தில் நாவாந்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். யாழ். மத்திய கல்லூரியில் கல்வி பயின்றவர். வடமாகாண கடற்றொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசத்தில் வெளிக்கள உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றியவர். இவர் இந்தப் பிரதேசத்தில் மூன்று தளங்களில் நின்று தனது செயற்பாட்டை தொடர்ந்து நடத்திவந்தார். ஒரு தளம் சமூக முன்னேற்றம். இன்னொரு தளம் விளையாட்டுத் துறை. பிறிதொரு தளம் இலக்கியக் களம். இவை மூன்றையும் தனது ஆளுமையைக் கொண்டு செழுமைப்படுத்தி வந்துள்ளார்.

படைப்பாளியாக அறியப்பட்டிருந்த இவர். ஆரம்பத்தில் ராதா, சிந்தாமணி, சுந்தரி போன்ற இதழ்களில் சிறுகதைகளை எழுதி வந்தார். பின்னர் முற்போக்கான கதைகளை, தான் வாழ்ந்த கடல்-சார் மக்களின் வாழ்வியலை மையமாகக் கொண்டு எழுதலானார். மல்லிகை, வீரகேசரி, சிரித்திரன், கணையாழி போன்ற இதழ்களில் இவரது கதைகள் வெளிவந்தன. வேறு சில இலக்கிய நண்பர்களுடன் இணைந்து 1970களில் “செம்மலர் இலக்கிய வட்டத்தை” ஆரம்பித்து அதன் தலைவராகவும் செயற்படலானார். இவ்வட்டத்துடன் விரைவில் வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன், நந்தினி சேவியர், உ.சேரன் போன்றோர் இணைந்தனர். வட்டம் சார்பில் “அணு” என்ற இலக்கிய இதழை வெளியிட்டனர். இது மூன்று இதழ்களுடன் நின்று போனது. அணுவில் தான் பெற்ற அனுபவங்களை முன்வைத்தே “சமர்” கலை இலக்கிய சஞ்சிகையினை டானியல் அன்ரனி வெளியிட்டுள்ளார். இலக்கியச் சர்ச்சைகளுக்குள் புகுந்து விளையாடும் இவரது இலக்கியப் பார்வை ஒரு புதிய பரபரப்பையே இந்த மண்ணில் ஏற்படுத்தி விட்டது. ●

புதுமை இலக்கியம் மலர்ந்தும் மலராத இதழ்

■ ந.இரவீந்திரன் ■

சிற்றிதழ்கள் தொடர்பான சிறப்பிதழ் ஒன்றுக் காக “புதுமை இலக்கியம்” பற்றி எழுத முனைந்த நிலையில் அது பற்றிய தேடலை “நூலகம்” வாயிலாக மேற்கொண்டேன். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தனக்கான இலக்கிய இதழாக 1961 ஆம் ஆண்டு முதலாக இதனை வெளியிடத் தொடங்கியதாக அறியக் கிடைத்தது; நூலகத்தில் 1994 வரையான பதிவு உள்ளது. மாத இதழாக அறிவிக்கப்பட்ட போதிலும் அவ்வாறு வெளிப்பட்டு இருக்கவில்லை.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் (சென்னை) 1997 முதல் நடாத்தி வந்த “தமிழில் இதழியல்” என்ற கருத்தரங்கத் தொடர் நிகழ்வின் கட்டுரைகள் பின்னர் நூலுருப் பெற்றிருந்தன. அந்த நூலில் “இலங்கை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் - வரலாறும் சாதனையும்” என்ற கட்டுரையை பேராசிரியர் செ. யோகராசா எழுதியுள்ளார். அனைத்து இதழ்கள் பற்றியும் எழுதியவர் “புதுமை இலக்கியம்” என்பதனைத் தனித்து எழுதியிருக்க வில்லை. “மரகதம்” சஞ்சிகை பற்றி எழுதத் தொடங்கும் போது மட்டும் இதனைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“பாரதி”க்குப் பின்னர் இலங்கையில் (பொதுவுடைமை சார்ந்த) முற்போக்கு இதழ் என்ற விதத்தில் வெளிவந்தது புதுமை இலக்கியம். ஆயினும் இவ்விதழ் கட்டுரைகளையே தாங்கி வெளிவந்தது. எனவே, இவ்விதழைத் தவிர்த்து நோக்கும்போது மரகதமே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது” என செ. யோகராசா எழுதிச் செல்வார்.

மரகதம் இதழ் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் இயங்கிய (பின்னர் அந்த அமைப்பின் வரலாற்றை எழுதிய) சுரைப் இளங்கீரன் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது என்ற விடயம் கவனிப்புக்கு உரியது. புதுமை இலக்கியம் சிறுகதைகளையும் வெளியிட்டு இருந்த போதிலும் கட்டுரைக்கான இதழாகக் கவனம் பெற நேர்ந்துள்ளது. கட்டுரைகளிலும் கூட மரபு இலக்கியப் போராட்டம், தேசிய இலக்கியம் என்பவற்றைத் தொடராகப் பல ஆளுமைகளை உள் வாங்கி எழுத வைத்துப் பின்னர் தொகுப்பு நூல்களாக மரகதம் சஞ்சிகையால் வெளிப்படுத்த முனைந்தது போன்ற பங்களிப்பு எதனையும் புதுமை இலக்கியம் இதழினால் செயற்படுத்த இயலவில்லை.

இந்த இதழ் வெளியிடத் தொடங்கி மூன்று வருடங்களில் (1964 இல்) சோவியத்-சீனப் பிளவு ஏற்பட்டிருந்தது. புதுமை இலக்கியம் சோவியத் தர்ப்பை ஆதரித்தது; மரகதம் இதழை வெளியிட்ட இளங்கீரன் சீன சார்புத் தலைமையை ஆதரிப்பவராக இருந்தார்.

மரகதம், வசந்தம் போன்ற சீன சார்பு அணியினரது இதழ்கள் தாக்கம் உடையனவாக வெளிவந்த போது புதுமை இலக்கியமும் தன்னைப் பல்தளம் சார்ந்து விரிவாக்கி இருக்க இயலும்; அதனை மேற்கொள்ள முயற்சிக்க இயலாவகையில் அமைப்புக்கான இதழெனும் கட்டுக்கோப்புத்தடை செய்திருந்தது. அத்தகைய சூழலில் சோவியத் யூனியனை ஆதரித்த அணியில் இருந்து டொமினிக் ஜீவா அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட “மல்லிகை” நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக இடையீட்டின்றி தொடர்ச்சியாக வெளிவர இயலுமாக இருந்தது. புதுமை இலக்கியம் தொய்ந்து வெளிப்பட இயலாமல் போனதற்கான காரணங்களில் ஒன்றாக மல்லிகை இன் விகவரூப எழுச்சியைச் சொல்வோரும் உள்ளனர். ஆயினும் டொமினிக் ஜீவா மீதான குற்றப் பத்திரிகையாக அதனை முன்வைக்க எவரும் முற்படுவது இல்லை. இறுதி வரை சோவியத் சார்புக் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினராக அவர் இயங்கி உள்ளார்.

அமைப்புக்கான இறுகிய தன்மைகளே புதுமை இலக்கியம் விரிவு பெற இயலாமல் ஆனதன் அடிப்படைக் காரணம் என்பது தெளிவு. தமிழகத்தில் தொ.மு.சி. ரகுநாதனின் “சாந்தி”, விஜயபாஸ்கரனின் “சரஸ்வதி” என்பன முற்போக்கு இலக்கியத்துக்குப் பெரும் பங்களிப்புகளை நல்கியிருந்தன. தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்ற அமைப்புக்கான இதழாக ப. ஜீவானந்தம் “தாமரை” இதழைத் தொடங்கி வெளிப் படுத்த முற்பட்ட பின்னர் தனியாருக்கான இதழ்கள் காணாமல் போயின. அனைத்து அம்சங்களையும் உள்வாங்கும் இதழியல் பண்பு காரணமாக தாமரை இதழ் ஏனையவற்றை உள்வாங்கிச் செழிப்புற்றதைப் போலவே தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் “செம்மலர்” சஞ்சிகையும் பன்மைத்துவத்துடன் தொடர்ந்து வெளிவருவதைக் காண இயலுமாக உள்ளது. இவ்வாறு கூறும்போது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இறுகிப் போன அமைப்பாக இருந்து சாதனைப் பண்புகள் அற்றதாக இயங்கியதாக சொல்ல முற்படுவதாக கருத வேண்டிய தில்லை. இலக்கிய - சமூகத் தளங்களில் அதன் வீச்சுக் காத்திர மிக்கதாக அமைந்திருந்தது என்பதை எவரும் மறுத்துவிட இயலாது. இலக்கிய இதழ் ஒன்றை வெற்றிகரமாக்குவதற்கு அதே சாதனை வீச்சுத் தடையாக அமைந்தது என்று கூறலாம். பாரதி, மரகதம், வசந்தம், மல்லிகை என்பன அந்த அமைப்பின் தோற்றத்துக்கும் விருத்திக்கும் கட்டியம் கூறுவனவாகவும் வெளிப்படுத்து வனவாகவும் அமைந்தன!

மீள: ரூ. 10.00

இ.மு.எ.ச. ஏடு

உவகை தரும் உள்ளம்

கணபதி சர்வானந்தா

கொக்குவில் வளர்மதி முன்னேற்றக் கழக வெளியீடான “உள்ளம்” மீண்டும் வெளிவரத் தொடங்கியிருக்கிறது. உள்ளம் சஞ்சிகை மூத்த இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்குப் பரிச்சயமானதொன்று எனினும் இளையோருக்குப் புதியதொன்றே. எனவே உள்ளம் பற்றிச் சிறு குறிப்பொன்றை தருவது பொருத்தமானதென எண்ணுகிறேன்.

1989 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் கையெழுத்துப் பிரதியாக வெளிவந்தது. பின்னர் 1989 - 90 களில் அச்சப் பிரதியாக மாற்றம் பெற்றது. மொத்தம் 13 இதழ்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த அச்சஞ்சிகையானது நாட்டில் அப்போது காணப்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலையால் தடைப்பட்டுப் போயிருந்தாலும் 2001 இல் மீண்டும் வெளிவரத் தொடங்கியது. அதுவும் இரண்டு இதழ்களோடு நின்று விட்டது.

தற்போது, ஒரு நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின்னர் உள்ளம் மீண்டும் வெளிவரத் தொடங்கியிருக்கிறது. உள்நாட்டிலும் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் வாழுகின்ற கொக்குவில் வளர்மதி முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தவர்களின் பெருமுயற்சியினால் உள்ளம் மின்நூலாக உருவெடுத்திருக்கிறது. கலை இலக்கிய சமூக காலாண்டு இதழான உள்ளம் சஞ்சிகை கடந்த 2021 மார்ச்சுமீயில் அச்சப் பிரதியாகவும் வெளிவந்திருக்கிறது.

“தற்போது தமிழ் மொழியில் ஏராளமான சஞ்சிகைகள் மின்னூல்களாகவும், அச்சப் பிரதிகளாகவும் வெளிவந்திருந்தாலும் கூட வாசிப்புக்கு எல்லை இல்லை என்பது நாமறிந்த விடயம். அத்துடன் எமது இளைய வருக்கும் புதிய படைப்பாளிகளுக்கும் புதியதொரு களமொன்றை அமைத்துக் கொடுக்கும் நன் நோக்கில் உள்ளம் பயணப்பட விரும்புகிறது என்றும், அதே சமயம் சிறுவயது முதல் வாசிப்பு பண்ணுதல் மிக முக்கியமானதால் அடிப்படை இலக்கண அறிதலோடு கருத்து மயக்க மற்ற, எளிமையான, இயல்பான, எல்லோருக்கும் பொதுவான தெளிந்த மொழிப் பயன்பாட்டினூடாக, எங்கள் மொழிப் பண்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவோம்.” என்ற வகையில் உள்ளத்தின் ஆசிரிய தலையங்கம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளத்தின் மீள் வருகை பற்றிக் கவிஞர் கருணாகரன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டு

உவகையுற்றிருக்கிறார். “உள்ளம் மீள்வருகையாகிறது என்ற சேதி மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டு களுக்குப் பிறகு, இணைய இதழாகவும், அச்சப் பிரதியாகவும் வருகிறது. இது காலத்தின் விந்தையா? காலத்தின் வளர்ச்சியா? என்று தெரியவில்லை. எதுவாக இருந்தாலும் மீள்வருகையென்பது மகிழ்ச்சியே. இந்த மீள்வருகை, இடையிட்ட காலத்தை நிரப்புமா அல்லது புதிய தளமொன்றை உருவாக்குமா? என்ற எதிர்பார்க்கை கேள்வியாக எழுகிறது. நிச்சயமாகப் புதிய தளமொன்றை உருவாக்க வேண்டும். அன்று இளைஞர்களாக இருந்தோரால் வெளியிடப்பட்ட “உள்ளம்” இப்பொழுது அதே தரப்பினரால் மீள் வருகை - மீள் எழுச்சி அடைகிறது. இது கவனத்துக்குரிய ஒன்று. ஏனென்றால் முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இவர்களுடைய உள்ளத்தில் அந்தக் கொளந்து தளிராகவே உள்ளது. அதுவே இந்தச் சாத்தியமாகும். இளமையின் கனல் ஒருபோதும் அணைவதில்லை. உள்ளத்தின் அடியாழத்தில் அது சுடர்ந்து கொண்டோ கனன்று கொண்டோ இருக்கும் என்பதற்கு இதுவும் ஒரு சான்று.” என அவர் குறிப்பு அமைந்திருந்ததைக் கண்டேன்.

பங்குனி 1989 இல் வெளிவந்த உள்ளத்தின் முதல் அச்சப் பிரதியை (மதி 1 - பிறை 2) நூலகம் இணையத்தில் பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. பிறை ஒன்று கையெழுத்துப் பிரதியாக வெளிவந்ததென அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “பெரியோர்களும், வாசகர்களும் தந்த ஊக்கத்தினால் இவ்விதழிலிருந்து சஞ்சிகையாகப் பரிணமித்திருப்பது குறித்து எமது உள்ளம் உவகை கொள்கிறது. ஊக்கம் பெறுகிறது.” என ஆசிரிய தலையங்கத்திலே எழுதியிருக்கின்றனர்.

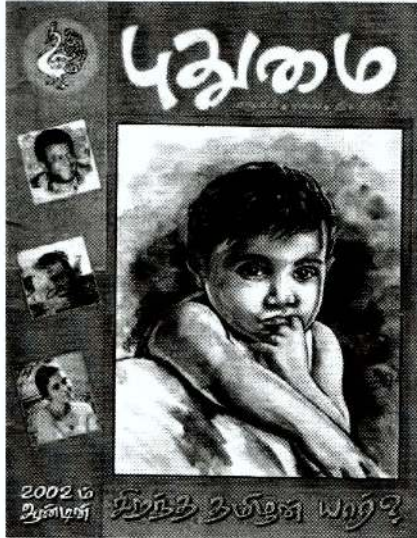
முதலாவது அச்சப் பிரதியோடு தற்போது மார்கழி 2021 இல் வெளிவந்த இதழை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறேன். பலதை நிறைவேன்று சொல்லலாம். சிலவற்றை குறை என்றும் குறிப்பிடலாம். குறை நிறை என்று ஒன்றைச் சொல்லுமுன் அந்த முயற்சி பற்றி ஒரு முறை ஆழ்ச் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. முயற்சிகள் இடம்பெற்ற காலத்தையும், அவர்கள் கொண்டிருந்த நோக்கத்தையும், வெளிவந்த போது காணப்பட்ட சூழ்நிலையையும், வெளியீட்டின்போது

எதிர்கொண்ட நெருக்கடிகளையும் என்று பலவற்றைப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பெரு முயற்சி என்பது மறுக்க முடியாதொன்று. அவை எக்காரணங்கள் கொண்டும் விமர்சிக்க முடியாதவைகள் என்பது நன்கு புரியும். காலத்தின் கட்டாயமும், அதன் உந்துதலுமே இப்படியான முயற்சிகளை செய்யத் தூண்டுகின்றன. இவ்வாறு தூண்டப்படுபவர் ஒரு தனி மனிதனாகவோ அல்லது குழுவினராகவோ இருக்கலாம். ஏன் அவர்கள் இதனைச் செய்கிறார்கள்? என்ற கேள்விக்குரிய சரியான விடை கிட்டும்போது அங்கே விமர்சனத்துக்கு இடமில்லாது போகிறது. இருந்தும் இதழின் விடய ஒழுங்கமைப்பிலும், வடிவமைப்பிலும் பங்குபற்றிய தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்களோடு இதழியலில் அனுபவமுள்ள புலமையாளர்களும் தயாரிப்பில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய கட்டாயத்தை இந்த இதழ் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. வடிவமைப்பில் வர்ணங்களால் மட்டும் தரத்தைப் பேண முடியாது.

கறுப்பு நிறத்தில் அச்சடிக்கப்பட்டு வரும் கலைமுகம், வலு போன்ற இதழ்கள் சிறந்த வடிவமைப்பினால் தரம் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். அதனூடாகச் செலவைக் கூடக் குறைக்க முயற்சிக்கலாம். இதழ் குழுவினர் இவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டால் உள்ளம் இன்னும் பலருக்கு உவகை தரும் என்பது எனது கருத்து.

பல காலத்துக்கு முன்னர் அந்த இதழில் பங்களித்தவர்கள் பலரை இவ்விதழிலும் இணைத்துக் கொள்ள அவர்கள் முயன்றிருப்பது தெரிகிறது. இவர்கள் அவர்களை நினைவு கூர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எழுத்தாளர் அமரர் இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்தி நாதனின் ஒவியத்தை உள்ளடக்கிய இதழின் அட்டை சாட்சியாக நிற்கிறது. அது மட்டுமல்ல இதழில் பல புதியவர்களையும் இணைத்திருக்கிறார்கள். அது பாராட்டுக்குரியது. உள்ளம் தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டும். அதனால் பலர் உவகையற வேண்டும் என்பதே பல இலக்கிய ஆர்வலர்களின் பேரவா. ●

புதுமை

கல்கிசையில் இருந்து சமூக கலை இலக்கிய சஞ்சிகையாக 2003 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் “புதுமை” மாத இதழ் வெளி வர ஆரம்பித்தது. இதன் பிரதம ஆசிரியராக சி.சந்திரகுமார் செயற்பட்டார். கௌரவ ஆசிரியர்களாக செ.யோகநாதன் அவர்களும் நிர்வாக ஆசிரியராக யோ. சுந்தரலட்சுமி அவர்களும் விளங்கினார்கள். ஆசிரியர் குழுவில் மா.பாலசுப்பிரமணியம், கௌதமன், சகுந்தலா ஞானசேகரன் ஆகியோர் இணைந்து செயற்பட்டார்கள்.

“ஒயுதல் செய்யோம் - தலை

சாயுதல் செய்யோம்

உண்மைகள் சொல்வோம் - பல

வண்மைகள் செய்வோம்”

என்னும் மகாகவி பாரதியாரின் பாடலை மகுட வாசகமாகக் கொண்டு இவ்விதழ் வெளியானது.

முதலாவது இதழில் வெளியான சி.சந்திரகுமாரின் “தமிழராய் வாழ்வோம்” என்னும் கட்டுரை தமிழரின் தனித்துவ அடையாளத்தை வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டி தமிழரின் சிறப்பை உணர்த்தும் கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. “2002 ஆம் ஆண்டின் சிறந்த தமிழன் யார்?”

என்னும் கருத்துக்கணிப்பை “தற்ஸ் தமிழ்.கொம்” வலைத்தளத்தினூடாக நடாத்தியது. தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் முதல் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். அது தொடர்பான ஒரு கட்டுரையும் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. உடுவை தில்லை நடராசாவினால் எழுதப்பட்ட “இடைக்கால ஈழத்து தரிசனங்கள்” என்னும் கட்டுரையானது ஒரு இக்கட்டான காலத்தில் தமிழரின் நிலையை விளக்கி நிற்கும் கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது.

செ.யோகநாதனின் “கண்ணீரில் தெரியுதொரு தோற்றம்” கதையும், செ.கதிர்காமநாதனின் “ஒரு கிராமத்துப் பையன் கல்லூரிக்குச் செல்கின்றான்” என்னும் மறுபிரசுரக் கதையும் இதழில் இடம்பெற்றுள்ளன. புதுமை இரத்தினதுரையின் கவிதையும் இதழுக்கு வலுச்சேர்த்துள்ளது. மேலும் சர்வதேச திரைப்படவிழாவில் திரையிடப்பட்டு பேசப்பட்ட சிங்களத் திரைப்படமான “அக்கினி தாகயோ” படம் பற்றி செ.யோ. அவர்கள் விமர்சனக்குறிப்பு எழுதியுள்ளார். ருஷ்ய எழுத்தாளரான “நோவோகோஷ் ப்ரிபொய்” அவர்களால் எழுதப்பட்ட கதையை “கள்ளப்பொருள்” என்னும் தலைப்பில் மொழி பெயர்த்துள்ளார் யோ. சத்யன் அவர்கள். “சோமரத்ன பாலசூரிய”வால் எழுதப்பட்ட சிங்கக்கதையை தமிழில் மடுஞ்சிரிய விஜேரத்னா “வண்டில்” என மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஒரு வரிச்செய்தி, புத்தக அறிமுகம் என பல விடயங்கள் தாங்கி தனித்துவமான வடிவமைப்புடன் இதழ் வெளியாகி பலரது கவனத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது. துரதிஷ்டவசமாக இந்த இதழ் தொடர்ந்து அதிகம் வெளிவரவில்லை.

- பரணீ

★ அன்பளிப்பு: ரூ. 1/- ★ 1985 ஜூலை ★ 8

ஈழத்தின் போர்க்காலச் சிற்றிதழ்கள் வரிசையில் “தூது”

■ தீரன்.ஆர்.எம். நௌஷாத் ■

பரிமாற்றம்!	83.ஜூலை!
பரிமாற்றம் இலக்கவரம் பதவிகளைச் சந்திக்கவும் புதுப் புரட்சிச் சஞ்சலியை சேரவிடக் கிடைக்கும் மனப்போர் மனக்கலியை	அரித்தது உணர்ச்சி அடுத்தது உணர்ச்சி சரித்தது தாரமீகம் சரித்தது ரூ (துல)ஓ
புதுப்புதுவால் சேரல்களும் போலீஸும் புதுப்புதுவால் சேரல்களும் தூக்கிப்போம் புதுப்புதுவால் சேரல்களும் தூக்கிப்போம்	கெடித்தது குண்டு குடித்தது குண்டு மடித்தது தேவரம் இடித்தது கோவில்
தாமஸ் திரிபு கலித்தொழில் தரிமதம் துழிதல் கைதிடல் தீர்ப்புவரும் தகுதல்வா மிகச்சொத்து இன்னமியு நம்பெறுபின் எல்லை	கொடுத்தன மணங்கள் மீறித்தன காக்கள் குவித்தன மணங்கள் குவித்தன மணங்கள்
புதுப்புதுவால் சேரல்களும் புதுப்புதுவால் சேரல்களும் புதுப்புதுவால் சேரல்களும் புதுப்புதுவால் சேரல்களும்	எரித்தது நீவு உரித்தது மானம் சரித்தது உட்கங்கள் புரித்தது மூச்சி
அழகிழைக்க மடக்காதல் நேவை கருத்தியுக் காற்றும் சேவை ஆக்கினால் மிக்காரர் ஆனால் புதுப் புதுவரம் அழகிக்க கூடாதுவரத்த	இடித்தன மணங்கள் மடித்தன உணர்வு மடித்தன உணர்வு
மாலை (1984)	--- 83 ஜூலை ---

★ இலக்கவரம் தூக்கி இலக்கவரம் தூக்கி ★

இலங்கையில் உள்நாட்டுப் போர் மூர்க்கமுறத் தொடங்கிய 1980 களில் ஆர்.எம். நௌஷாத் - எஸ்.எம்.எம். றாபீக் - கல்முனை அபு - கல்முனை ஆதம் - ஏ.எல். சுபர் - எம். வை. நஜீப்கான் - பாண்டியூர் நாகராஜா கல்முனை கலீல் ஆகியோர் சேர்ந்து கல்முனை புதிய கவிஞர் வட்டம் (கல்முனை புகவம்) என்னும் அமைப்பினைத் தொடங்கினோம். இந்த அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்ட ஒரு கவிதைச் சிற்றேடுதான் தூது.

கண்களில் நிறையக் கவிதைக் கனவுகளோடு களமிறங்கி தூது என்ற இந்தக் கவியேட்டை அச்சில் 16 இதழ்கள் வரை வெளியிட்டோம். 1983ல் தொடங்கி 1989 வரை ஆறு வருடங்கள்தாம் இந்தச் சிற்றேடு உயிர் வாழ்ந்தது. இதற்கு எத்தனையோ அக புறக் காரணங்கள் இருந்த போதிலும் உள்நாட்டுப் போரும்-பொருளாதார நெருக்கடியுமே இச்சிற்றேட்டின் இறுதிமூச்சுக்கு பிரதான காரணிகளாக இருந்தன.

தமிழ் தெரியாத அதிரடிப்படை வீரர்களினால் திடீர் திடீரென சுற்றி வளைத்துச் சோதனைக்குள்ளாக்கப்படும் தமிழ் அச்சகங்கள்... அச்சகங்களுக்குப் போக முடியாத வீதிப் பயங்கரவாதங்கள்.. ஆட்கடத்தல் கள்... இனக் கலவரங்கள்... எவ்வேளையிலும் நடத்தப்படும் ஹர்த்தால்கள்... மாதக்கணக்கில் மூடப்பட்டுக் கிடக்கும் அச்சகங்கள்.. அச்சுத் தாள்களின் தட்டுப்பாடு... அச்சுக் கோர்ப்புனர்களின் தலைமறைவுகள்... என்று எத்தனையோ விதமான சிரமங்கள்... சோதனைகள்...

எனவே தூதுவின் வருகை தொடர்ச்சியான மாத இதழாகவோ.. காலாண்டிதழாகவோ வெளியிடுதல் சாத்தியமற்றதாக இருந்தது.. நாட்டின் போர்க்காலநிலை தான் இதழின் வருகையை தீர்மானிப்பதாயிருந்தது., இக்காலத்தில் கணினி வசதியோ அலைபேசி வசதியோ இல்லாத காலம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது...

00

“இலக்கியத் தூதே இலட்சியத் தூது” என்ற மகுட வாசகத்துடன் தூது வெளியான 6 வருட

காலத்திலும் அதில் மரபு - புதுசு - வைக்கூ - குறும்பா - வெண்பா - எண்சீர் - வசன கவிதை நெடுந்தொடர் கவிதைகள் என்று ஏராளமான கவிதைகள் வெளியாகியுள்ளன. 1 - தூது இதழின் ஆசிரியத் தலையங்கம் “பரிமாற்றம்” என்ற தலைப்பில் கவிதை வடிவங்களிலும் வசனவடிவிலும் எழுதப்பட்டுள்ளதோடு தூதில் இலக்கியத் தகவல் பகுதியாக “காதோரம்” - வாசகர் கடிதங்களுக்கு “மடல்விடு தூது” தமிழகக்கவிதைகளின் மறுபிரசுரத்திற்காக “பாலம்” என்ற பகுதி - நூல் விமர்சனம் எழுத “தராக” - என்ற பக்கம் - இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்கு “டேரி -” என்ற பகுதி இடப்பட்டிருக்கிறது...

மற்றும் கவிதைப் போட்டிகள் குறும்பா போட்டிகள் கவியரங்குகள்- அந்தியில் சந்திப்போம் என்ற பூரணை தின மாதாந்த இலக்கியச் சந்திப்புகள்... நூலறிமுக- விமர்சன விழாக்கள்.. இடப்பட்ட ஏராளமான சங்கதிகள் வேறு...

00

தூதின் ஒவ்வொரு இதழும் தந்த அனுபவங்கள் பயங்கரமானவை... விசித்திரமானவை... விரிவாகச் சொல்லப்படவேண்டியவை... இரசிக்கத்தக்கவை... என்று ஏராளமான சங்கதிகள் உள்ளன..

முதலாம் தூதை நண்பர் கல்முனை முபாறக்கின் அச்சுக் சாதனங்களைக் கொண்டு நாமே அச்சுக் கோர்த்து கேளில் அடுக்கி அதிரடிப்படை வீரர்களின் கண்களில் படாமல் அதை கல்முனை மொடர்ன் அச்சுத் திற்கு என் தந்தையின் கறுப்பு மொரிஸ்மெனர் காரில் கொண்டு சென்று கூலியாக ரூ 35 கொடுத்து அச்சடித்த தும்... வெளியான ஒவ்வொரு இதழையும் ரூ 5 தந்து வாங்கி வாசிக்கும் என் தாயாரின் ஊக்குவிப்புகளும்... வெறும்; 6 பக்கம் கொண்ட ஒரு ரூபாய் விலையிட்டிருந்த இக்கவிச் சிற்றேட்டை மறைந்த ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் அஷ்ரப் அவர்கள் வீதியில் வைத்து ரூ 100 தந்து வாங்கி வாசித்ததும் - தூதின்

மூன்றாவது இதழ்களை அச்சகத்திலிருந்து எடுத்து வரும்போது சுற்றிவளைப்பில் அகப்பட்டு "தமிழீழப் பிரசாரம்" என்று கல்முனை பொலிசில் மாட்டி ஒரு புண்ணியவானின் உதவியால் விடுவிக்கப்பட்டதும்...

நம் இலக்கியக் குருநாதர் பாவலர் பஸில் காரியப் பரின் ஆலோசனைகளும்... அச்சக உரிமையாளர் திரு.கபீரியலின் படுகொலையும்... கல்முனை புகவம் குழுவிருந்த ஷப்பீக்கின் அகால மரணமும்... வெளியீட்டாசிரியர் கபூர் பயங்கரவாதிகளால் கடத்திக் கொலை செய்யப்பட்டதும்... ஆசிரியர் குழுவே திக்கொருவராய் சிதறியதும்...

ஏராளமான எழுத்தாள நண்பர்களும்... பாடசாலைப் படிப்பு பற்றிய சிந்தனையின்றிச் சதாவும் இலக்கியச் செயற்பாடுகளும்... வாசிப்புகளும்... எழுத்துகளும்... இடையிடையே ஊடுருவுகிற நயவஞ்சக நச்சுப் பாம்புகளின் நக்கல்களும்... அம்மாட... இந்த 2017ல் 35 வருடங்களின் பின் இவற்றை பின்னோக்கி மீட்டிப் பார்க்கின்ற போது வெகு ஆச்சரியமாகவே உள்ளது..

ஒவ்வொரு இதழின் வெளியீட்டின் பின்னணியிலும் போர்க்காலத்தின் குருதி கொஞ்சம் பூசப்பட்டே யிருக்கும்... இவை பற்றி விரிவாக உரையாடுவது இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமல்ல... தூது 16 இதழ்களையும் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான அறிமுகமே இங்கு செய்யப் படுகிறது....

-2-

1வது தூது- (1983 ஓகஸ்ட்) காணிக்கை ரு1.

தூது முதலாவது இதழில் கொக்கூர்கிழான் கா.வை. இரத்தினசிங்கம், ஜூல்பிகா ஷெஷரீப், "பால் கதிரவேல், மஷூஷூறா மஜீட், ராபீக், கள்ளொளுவை பாரிஸ், ரஷீட் நூறுல் ஐன், தீரன், நவீரா லாபீர், ராதா வேல்முருகு, அல்வை சயானந்தன், உதயா அம்பல வாணி, அபுஇம்தியாஸ், கலாவிஸ்வநாதன், ஆகியோரின் 17 கவிதைகள் வெளியாகியிருந்தன. அதன் காதோரம் பகுதியில் காவலூர் ஜெகநாதனின் மாருதம் - என்.பி. கனகலிங்கத்தின் சந்திப்பு - கணமகேஸ்வரனின் தாரகை - ஆகிய சஞ்சிகைகளின் அறிமுகங்கள் இடம் பெற்றன.

2வது தூது- (1983- நவம்பர்)

இதில், மெஹ்நூன் நிஸா ரிசாத், ரஞ்சினி சரவண முத்து, குறைஷா முகைடன், நிலாதமிழின் தாசன், ஏ.எம்.எம். நவீர், அ.கௌரிதாசன், ராபீக், கல் முனை கலீல், இப்னுஅஸுமத், சிறிதேவகாந்தன், சித்தி ஜெரினா கரீம், ஆகியோர் எழுதியிருந்தனர். காதோரம் பகுதி இடம்பெறவில்லை.

3வது தூது-(1984 பெப்ரவரி)

இவ்விதழில் சுலைமா ஏ.ஷமி, பாண்டியூர் நாகா, பாவலர் பஸில்காரியப்பர், கல்முனை ஆதம், தம்பிலுவில் ஜெகா, எம்.ஏ. ரஹிமா, கட்டுகொட மஸீஷீதா ஹம்சா, பாத்திமா மைந்தன், நற்பிட்டிமுனை பஸில், முருகு அஷ்ஷர்பா நூர்டின்

போன்றோரின் கவிதைகள் வந்திருந்தன.

4 வது 5வது தூது (1984- மே-ஓகஸ்ட்)- ஆண்டுமலர்.

இவ்வாண்டு மலரில் செ.குணரத்தினம், பால முனை பாறுக், மேமன்கவி, எச்.ஏ. அஸீஸ், திக்வல்லை ஸப்வான், மஸீதா ஹம்ஸா, அன்பிதயன் சிறாஜ், நி. இராஜம் புஷ்பவனம், அறநிலா, கலைலங்கா, நவீரா அன்சார், இக்பால்கான், மருதூர் ஜமால்தீன், பாரிஹா, எம்.எம்.எம். நகீபு, தர்ஹாநகர் ஷாரா, இவர்களுடன் முன் கூறப்பட்ட பலரும் எழுதியிருந்தனர். காதோரம் பகுதி மரபு, புதுக் கவிதைகளின் பயன்பாடு பற்றிப் பேசியது. இதுவரை வெளியான தூது இதழ்கள் பற்றிய ஒரு விமர்சனத் தொகுப்பை மேமன்கவி விமர்சித்திருந்தார். இதுவரை மொத்தமாக பிரசுரிக்கப்பட்ட 41 கவிதைகளில் 5 மட்டுமே கவிதை என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். மேலும்,

பார்வை பகுதியில்- சில சஞ்சிகைகளின் அறிமுகம் உள்ளது.. தர்காநகர் ஸபாவின் சந்தம், நூறுல்ஹக்கின் சோலை, க.தணிகாசலத்தின் தாயகம், மசுரா மஜீதின் நிறைமதி, இம்மானுவேல் புஷ்பராஜனின் காற்று, க.ஜ. யோகராசாவின் இந்துமதி, சந்தியோ அமிர்தராஜாவின் இதயசங்கமம், தராசு என்ற நூல் விமர்சனம் பகுதியில் கலைவாதிகலீலின் - கருவறையிலிருந்து கல்லறைக்கு விமர்சனத்தை ஞானக்கண்ணன் எழுதியிருந்தார். மற்றும் இவ்விதழில் 83 ஆடிக்கலவரத்தில் உயிரிழந்தோருக்கும் கவிஞர். ஈழவாணனுக்கும் அஞ்சலி செலுத்தப் பட்டுள்ளது.

6வது தூது-1985 ஜனவரி)-

முன்னைய இதழ்களில் எழுதிய 12பேரின் கவிதை களுடன் தற்கால பொதுக் கவியரங்குகளில் கவிஞர்கள் ஒருவரையொருவர் வசைபாடும் கீழ்த்தர இயல்புக்கு பலத்த கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது போக்கு வரத்துப் பயங்கரம் நிலவிய காலத்தில் மட்ட.கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

7வது தூது-1985- ஏப்ரல்)-

அபாபீல் என்ற பறவையின் இறகுவிரித்து எழும் தோற்றத்துடனான தூது புளக். செய்யப்பட்டு பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது.. இவ்விதழில் கலையன்பன் ரபீக், வாழைச்சேனை அமர், கலைமகள் ஹிதாயா மஜீட், எஸ் கமர்ஜான், பீபி, ஏ.எல். கஷர், ஆகியோர் எழுதியிருந்தனர். 17.03.1985ல் காலமான நாவலர் ஈழமேகம் பக்கீர்தம்பி அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டுள்ளது. பரி மாற்றம் எனும் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் எழுத்தாளர் நலன் வங்கி ஒன்றினை ஆரம்பிக்க யோசனை தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது.

இக்காலப் பகுதி ரோணியோ இலக்கியச் சிற்றேட்டுகளின் காலம். அவற்றில் கிடைக்கப் பெற்றவை களாக- தடாகம் (அன்பிதயன் சிறாஜ்-

கலைமகள் ஹிதாயா)- (நிஸ்ஷ்மி மஜீட்-மாவூர்) மருதம் (சுமர்ஜான்பீபி- மருதூர் ஜமால்தீன்) அன்புடன் (சித்ரா - ராஜகவி- பாவலர்தாசன்) வசுவம் (மேமன்கவி)- யதார்த்தம் (அஸீஸ் நிஸாருத்தீன்) ஞெகிழி (நவாஸ் ஏ. ஹமீட்) அக்கினி (மசுறா. ஏமஜீட்) அலைஓசை (உடப்பூர் வீரசொக்கன்) இளமதி (வாழை. அமர்) காற்று (புஷ்ப ராஜன்) உடைப்பு (அஸ்மி-ஜவ்பர்) என்பன குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. இந்தக் காலத்தில் இணையத்தில் புளக் ஸ்பொட்டுகள் (Blogspot) செய்கிற வேலையை ரோணியோக்கள் செய்தன..

8வது தூது 1985 ஜூலை.

இவ்விதழிலிருந்து ஆசிரியர் தலையங்கத்தை நான் கவிதை (குறும்பா) வடிவில் ஆரம்பித்துள்ளேன்.. பாரிணையே இனக்கலவரம் மூடும், பத்திரிகைச் சுதந்திரங்கள் ஓடும், புதுப்புரட்சிக் கருத்துக்களையே பிரசுரிக்க மிகத் தடைகளும்- படைப்போர் மனங்களிலே ஆடும்.

இந்த இதழில், ஷலஷ்க்னா லாபீர், மருதூர் மெய் யொளி, நவாஸ் ஏ. ஹமீட், உட்பட 11 பேர் எழுதியிருந்தனர். மறுபிரசுரக் கவிதையாக ஒட்டமாவடி அஷ்ரபின் (அஷ்ரப் சிகாப்தீன்) எட்டப்பன்- பிரசுரமானது. இவ்விதழ் 22.03.1985ல் காலமான நாடக நெறியாளர் கே.எம். வாசகருக்கு அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

9வது தூது - 1985 நவம்பர்)

இலக்கியப் பாதையில் மூன்றாம் வருட மைல்கல் என்ற கொட்டெழுத்துக்களுடன் வெளியான இவ்விதழில் ஆசிரியர் தலையங்கத்தை வெண்பா வடிவில் செய்து பார்த்தேன்.

ஈர்ப்பில்லை காப்பில்லை யாப்பில்லை உப்பில்லை
யாக்கின்றார் யாரிவர் ஆசிரியர் - நோணியோப்
பேப்பரில் பார்ப்பது நாற்பது பெண்பெயர்
ஊர்க்கிது சேர்க்குமா புகழ்...?

இவ்விதழில் சாரணா கையும், யாழ் ஜெஸீலா முகமட், நஸீலா மீரா முகைடன், எம்.ஐ.எம். சுபைர்- உட்பட மேலும் பலர் எழுதினர். குறிப்பாக எச்.ஏ அஸீஸின் போதி மரத்தின் கீழிருந்து... என்ற கவிதையை இக்காலத்துக்கும் பொருத்திப் பார்க்கக் கூடியதாகவுள்ளது ஓர் ஆச்சரியமே.. அதிலிருந்து சில வரிகள்

பள்ளி வாயிலா யாருக்கு..?
நாளைய பெரஹர தொடங்கும்
அங்குதான்... எல்லாம் இழந்து
எல்லாம் இழந்து அரச மரத்தின்
விதைகளைத் தூவம் காக்கைகளுக்கு
அழைப்பு விடுங்கள்

உங்கள் தலையிலும் ஒன்றைத் தூவக் கூடும்
சந்தோஷம்தானே...
கசாப்புக் கடைகளைத்
திறந்தே வைத்திருங்கள்..

10வது தூது (1986 ஜூன்.)

இவ்விதழ் மூன்றாண்டுப் பூர்த்தி மலராக அமைந்தது. லிபிய மக்கள் மீது அமெரிக்கா வீசிய குண்டுத்தாக்குதலில் பலியான அப்பாவி டியுனீஸிய

மக்களுக்கும் 23.03.1986ல் மறைந்த எழுத்தாளர் டானியல் அவர்களுக்கும் அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டுள்ளது. கவிதைப் போட்டி முடிவுகளும் வெளியாகியுள்ளது. நடுவர்களாக அல்அஸீமத், மேமன்கவி, வீ. ஆனந்தன் ஆகியோர் கடமையாற்றியிருந்தனர். 1ம் பரிசு- ஏ.எம்.எம். நஸீரின்? (கேள்விக்குறி) - 2ம் பரிசு நிதானி தாசனின் சமாதானத்தின் தலைமறைவு 3ம் பரிசு நஸீலா மீரா முகைடனின் வாஷிங்டன் மீசையம் பாபுஜியின் ராட்டினமும் மற்றும் மசுறா மஜீதின் வடுக்கள் ஆறுவதில்லை என்பன தெரிவாகியிருந்தன..

இவ்விதழில் வாசுதேவன், ரஹ்மான், ஏ.கர், யாழ் ஜெஸீலா, அடிமை- நிஹாரா ஷரிப்பீடன், இளைய கலீபா என்று மொத்தம் 21 கவிஞர்கள் கவிதை யாத்திருந்தனர்.

என்னதான் 10 இதழ்கள் வரை வெளியிட்டாலும் இச்சமயத்தில் எமக்கு ஒரு இலக்கிய அலுப்பு- ஏற்பட்டிருந்தது... போர்த்தீ கொழுந்து விட்டெரிந்து கொண்டிருந்தது... மூத்த கவிஞரின் நரகல் நக்கல் விமர்சனங்கள். வேறு... பொருளாதார நெருக்கடி... ஒருபுறம் ... தரமான கவிதைகள் கிடைக்கப் பெறாமை... ஆகியன இந்த அலுப்பின் பின்புறக் காரணிகள்... ஆயினும் கவிஞர் அல்.அஸீமத் எமக்கு ஒரு உயிர்மாத்திரை தந்து ஊக்கு வித்ததை மறக்க முடியாது... அவர் அச்சமயத்தில் எமக்கெழுதிய குறும்பா இது,

தூதே நீ நேர்வழியில் கற்பாய்
தூயானின் வார்த்தைகளில் நிற்பாய்
துருப்பிடித்த புண்மைகளை
தூக்கியெறி வெந்நரகில்
தோள்கொடுப்போம் யாமுள்ளோம் நட்பாய்.

11வது 12வது தூது (1987 ஜனவரி-ஏப்ரல்)

உள்நாட்டுப் போர்மூர்க்கம் மிக்கதான காலம் இது.. அடிக்கடி நடக்கம் ஹர்த்தால் கடத்தல்கள் காரணமாக அச்சகத்திற்குச் செல்ல முடியாத நிலை.. எனவே 11ஆவது 12ஆவது இதழ்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து வெளியானது. தீவிர யுத்தம் காரணமாக அதற்கேயுறித்தான கவிதைகள் இடம்பெற்றன. மொத்தம் 41 கவிதைகள்.. எச்.ஏ. அஸீஸின் 5 கவிதைகளுடன் அவரது SriLankan ashtray and ethnic cigar என்ற புகழ்பெற்ற ஆங்கிலக் கவிதை இடம்பெற்றது.. ஆரையம்பதி ஈஸ்ரன் ஒட்டோ அச்சகத்தில் பாதி வேலை முடிந்த தறுவாயில் அச்சு உரிமையாளர் கப்ரியல் இனம்தெரியாதோரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

பல நாட்கள் கழித்து மிகுந்த சிரமத்தின் பேரில் ஆரையம்பதியில் ஒரு இயக்கப் போராளியிடம் முறையிட்டதன் பேரில் அச்சகத்தை பலவந்தமாகத் திறந்து பார்த்தபோது தூது முழுவதும் அச்சடிக்கப்பட்டு அழகாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது.. ஏனைய பிரசுரங்கள் முழுவதும் கப்ரியலின் இரத்தத்தில் ஊறிப் போயிருந்ததைக் கண்டு அதிர்ச்சியானோம். அதைத் தொடர்ந்து மற்ற இயக்கப் போராளிகளால்; நாம் விசாரணை என்ற பேரால் பட்டபாடும் அலைச்சலும் தனி ஒரு நூலாக எழுதப்படக் கூடியது..

13வது தூது (1987 ஜூலை)

இந்திய அமைதிப்படையின் அட்டேழியம் குறித்த குறும்பா வடிவ தலையங்கத்துடன் வெளியான

இவ்விதழில் மொத்தம் 11 கவிதைகள் வந்திருந்தன.. ஆனால் நான்கு பேரே அனைத்தையும் எழுதினர். (அலீஸ்-தீரன்-நகீபு-நஸீர்.) அத்துடன் விமர்சகர் கே.எஸ் சிவகுமாரன் 27.05.1987 ல் the Island ல் எழுதிய தூது பற்றிய A remarkable magazine என்ற குறிப்பு உள்ளது. இவ்விதழ் மட். கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

14வது தூது. (1988 மார்ச்)

புகவம் எட்டாண்டு நிறைவையும் தூது ஐந்தாண்டு பூர்த்தியையும் முன்னிட்டு சற்றுப் பெரியளவில் ஒரு கவிதை மலராக வந்த இவ்விதழ் சமாதான ஒப்பந்தத்தின் பின் சாம்பலாகிப் போன நபிகளின் உம்மத்துகளுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் ஆசிரியத்தலையங்கம்

புலிப்படை அடிப்படை வெளிப்படை தனியீழம்
அதிர்ப்படை அடிப்படை ஒருகுடை சிறிலங்கா
அமைதிப்படை முனைப்பும் திருமலைத் துறைநகர்
ஐஹாத்தபடை உருவடைத் தேவை....

என்று தமிழ்ப்படை-சிங்களப்படை-இந்தியப் படை- என்று படை மயமாக இருக்கையில் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு படையுமில்லை.. பட்டாளமுமில்லை.. எல்லாப்பக்கத்தாலும் பாதிப்படைந்ததால் நமக்கும் ஒரு பாதிப் படையாவது உருவாக்கவேண்டுமென்ற ஆதங்கத்தில் வெண்பாவில் எழுதப்பட்டது..

மொத்தம் வெளியான 21 கவிதைகளில் புதியவர்களான ஜவ்பர் காரியப்பர், மதுரம் பியாஸ், எம்.ஏ. மாறன், எம்.வை. நஜீப், கஸ்ஸாலி அஸ்ஷமஸ், மதிமகன் ஜாபிர் ஆகியோரும் எழுதியிருந்தனர். புகவம் எட்டாண்டு நிறைவையும் தூது ஐந்தாண்டு பூர்த்தியையும் முன்னிட்டு குறும்பா போட்டி ஒன்றுக்கு அறை கூவல் விடுக்கப்பட்டது... இவ்விதழில் பாலமுனை பாறுக்கின் பதம் - தர்ஹாநகர் ஸ-லைமா சமியின் வைகறைப் பூக்கள்- ஆசுகவி அன்புடனின் முகங்கள்- நூல்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இது சாய்ந்த மருது நஷனல் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

15 வது தூது (1988 - ஒக்டோபர்) --

வாசகர் எவரும் இதுவரைக்கும் பணமனுப்பாததால் இவ்விதழ் முற்றிலும் இலவச வெளியீடாக வந்தது. இக்காலத்தில் புலிகளுக்கும் இந்திய அமைதிப் படைக்கு மிடையில் உச்சக்கட்ட மோதல் இருந்தது. இந்த இதழில், வீ. ஆனந்தனின் - புதிய பரதீஸ், பாவேந்தல் பாலமுனை பாறுக்கின் - அனுமான்களை அழைத்துக் கொள் அப்பா.. - ஓட்டமாவடி அஷ்ரபின் - என்னைப்பற்றிய கவிதை- நஸீரின் - 1988.03.31- சிலகுறிப்புகள்- தீரனின் - ப்ரம் சிறிலங்காட்டு இண்டியா பை எயார்மெயில்- போன்ற புகழ்பெற்ற கவிதைகளுடன் மொத்தம் 7 கவிதைகள் பிரசுரமாகியுள்ளன.

கவிஞர். ஏ. இக்பாலின் தூது பற்றிய குறிப்பு- மற்றும் கல்முனை புகவம் நடத்திய புதுச்சுவர் சஞ்சிகை விமர்சன விழாவில் எம்.ஏ.நுஹ் மான்- சண்முகம் சிவலிங்கம்- பாஸில்- கல்லூரன்- நாபிக் ஆகியோரின் உரைகள் பற்றிய குறிப்புகளும்- வெளியாகின. இது கல்முனை பைன் ஆர்ட். அச்சகத்தில் பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

16வது தூது -(1989- ஏப்ரல்)

இவ்விதழில் பரிமாற்றம் ஆங்கிலக் கவிதையாக எழுதப்பட்டுள்ளது.. ஒரு புதுமையான அமைப்பில் இது வெளியாயிற்று. தூதின் ஆஸ்தான கவிஞர் பலர் இனப்பற்றுடன் மிக மூர்க்கமான மொத்தம் 11 கவிதைகளை எழுதியிருந்தனர்.. இது அக்கரைப்பற்று ஆர்ஜே. அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது..

17வது தூது - (1989 ஜ-லை)

இவ்விதழ்க்கான அனைத்து வேலைகளும் பூர்த்தியாக முன்பே அக்கரைப்பற்று அச்சகத்திற்கு ஒப்பு நோக்கச் சென்ற எமது புகவம் பொருளாளர் பாறுக் இனத்தெரியாதோரால் இடையில் கடத்தப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து மீள முடியாமல் தூது தனது இறுதி மூச்சை இழந்தது...

-03-

1983ல் தொடங்கி 1989 வரை ஆறு வருடங்கள். 16 இதழ்கள்.. சிறியதோ பெரியதோ ஒரு சஞ்சிகை தரும் பிரசவ வலி ஒரே மாதிரித்தான்.. இந்த 6 தூது வருடங்களிலும் நான் சந்தித்த எத்தனையெத்தனையோ கறுப்புப் பறவைகள்.. கவிஞர்கள்.. கவிதைகள்.. எழுத்தாளர்கள்... தந்த அனுபவங்கள் சொல்லி மாளா.. என்னைப் போன்ற வாலிபர்கள் தொழில் கலக்கல் போர்ப்புதினங்கள் என்று அலைந்து கொண்டிருந்த போது ஒரு பைத்தியக்காரத் தனமாக நான் மட்டும் - நமக்குத் தொழில் கவிதை கவிதையென்று செத்த அந்தப் போர்க் காலங்கள் கூட இனியன..

இத்தனை வருட காலங்களிலும்.. அப்பப்பா..

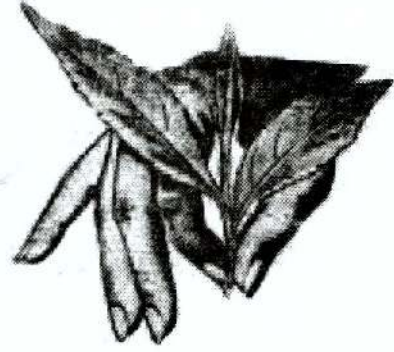
எத்தனையெத்தனையோ கவிஞர்கள்.. கவிதைகள்.. பிரசுரங்கள்.. கபடப் பறவைகளான எழுத்தாளர்கள்.. நயவஞ்சகப் புலவ்களைப் பார்த்தாயிற்று.. பேசியாயிற்று.. இப்போது 2013ல் ஏறக்குறைய 33 ஆண்டுகளுக்குப் பின் இவற்றை மீட்டிப் பார்க்கும் போது எனக்கே கொஞ்சம் மலைப் பாகத்தான் இருக்கிறது..

1983களின் கவிதைப் பிரசுரங்கள் வெளியீடுகள் பற்றிய தகவல்களை மற்றும் அந்த ஆரம்பகால போர்க் கால அனுபவங்களை கோர்த்துக் காட்டும் ஒரு சிறிய கறுப்பு-வெள்ளை அல்பமாகவும் இத்தொகுப்பினை முன் வைத்தேன்.

ஏற்றுக் கொண்டு அருள் புரிவீர்களாக...

கொழுந்து பாதையும் பயணமும்

எம்.எம்.ஜெயசீலன்

தமிழ்நாடு சாஸ்திர அகாடமி

இந்தியாவிலிருந்து வந்து இலங்கையில் குடியேறி, பலதலைமுறைகள் கடந்து, இலங்கையர்களாக வாழ்ந்து வரும் மக்களை, “இந்தியத்தமிழர்” என அடையாளப்படுத்துவதால் ஏற்படுகின்ற அந்நியத்தன்மையையும் உரிமை மறுப்புக்களையும் நிராகரித்து, அவர்களும் இந்நாட்டு மக்களே என்பதை வெளிப்படுத்தவே, “மலையகத்தமிழர்” என்ற இன அடையாளம் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வுருவாக்கத்துக்குச் சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு நாட்டில் மேலோங்கிய இனத்துவ அரசியல், பிரஜாவுரிமைப் பறிப்பு, மலையகத் தமிழரின் சமூக அரசியல் அசைவியக்கம் போன்றன பிரதான காரணங்களாக அமைந்தன எனலாம்.

சுதந்திரத்துக்கு முன்னைய காலத்தில் அம்மக்கள் மத்தியில் முதன்மைபெற்றிருந்த இந்திய-பாரத என்ற அடையாளம், சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரான காலத்தில் வேகமாகச் செல்வாக்கு இழக்க, அந்த இடத்தை மலையகம்-மலைநாடு என்ற அடையாளம் பெற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளது. இந்த மலையகம் என்ற அடையாளத்தையும் அதையொட்டிய மலைநாடு, மலையகத் தமிழர், மலையக இலக்கியம், மலையகத் தேசியம் முதலான அடையாளங்களையும் பொதுவெளியில் பரவலாகக் கியதிலும் அவற்றுக்கு வலுவான ஏற்புடைமையை ஏற்படுத்தியதிலும் சஞ்சிகைகள் மற்றும் பத்திரிகைகளின் பங்களிப்பு கணிசமானதாகும்.

1960களிலிருந்து முனைப்பு பெறத்தொடங்கியுள்ள மலையகம்-மலைநாடு என்ற அடையாளம், அக்காலத்தில் ஏற்பட்ட புதிய விழிப்பின் வெளிப்பாடாகவே கருதப்படுகின்றது. இந்த அடையாள எழுச்சியுடன் இந்தியத்தமிழர் என நண்டகாலமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டுவந்த மக்களிடமிருந்து புதிதாகத் தோன்றிய கலை இலக்கிய அமைப்புக்களும் சமூக

அரசியல் இயக்கங்களும் மலையகம்-மலைநாடு என்பதையே தமது அடையாளமாக முன்னிறுத்தி இயங்கியுள்ளன. உதாரணத்திற்கு, மலைநாட்டு நல் வாழ்வு வாலிபர் சங்கம் (1960), மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் (1963), மலையக இளைஞர் பேரவை (1968), மலையக இளைஞர் முன்னணி (1969), மலையக மக்கள் இயக்கம் (1974), மலையக வெகுஜன இயக்கம் (1978) முதலான அமைப்புக்களைக் கூறலாம். அவ்வாறே சுதந்திரத்துக்குப் பிந்திய காலத்திலிருந்து அம்மக்களை மையப்படுத்தி உதயமாகிய பெரும்பாலான சஞ்சிகைகளும் பத்திரிகைகளும் தமது பெயர்களில் மலைநாடு-மலையகம் என்ற அடையாளத்தையே சுமந்து வந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, மலைநாடு (1951), எங்கள் மலைநாடு (1959), மலை முழக்கம் (1961), மலைநாடு (1962), மலைமுரசு (1962), மலைப்பொறி (1964), மலைதேவி (1967), மலையருவி (1968), மலைமகன் (1969), மலையகம் (1971), மலைவாசல் (1975), மலைமடல் (1976), மலைக்குருவி (1976) முதலான சஞ்சிகைகளையும் பத்திரிகைகளையும் குறிப்பிடலாம் (சாரல்நாடனின் இலங்கை மலையகத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள் என்ற நூலின் பின்னிணைப்பிலிருந்து மேற்படி சஞ்சிகை மற்றும் பத்திரிகைகளின் விபரங்கள் பெறப்பட்டுள்ளன). அத்துடன் நாட்டின் தேசிய பத்திரிகைகளும் பிற இடங்களிலிருந்து வெளிவந்த சஞ்சிகைகளும் மலையகம்-மலைநாடு என்ற அடையாளத்தை அங்கீகரித்துள்ளதோடு அதன் நிலை பேற்றுக்கும் துணைபுரிந்துள்ளன. தினகரனின் மலையக மன்றம் என்ற பகுதி, சிந்தாமணியின் எங்கள் மலைநாடு என்ற பகுதி, வீரகேசரியின் மலையகப் படைப்பாளிகளுக்கான போட்டிகள், மல்லிகை முதலான இதழ்கள் வெளியிட்ட மலையக இலக்கியச் சிறப்பிதழ்கள் போன்றவற்றை இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

மேற்படி அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகளாலும் சஞ்சிகை மற்றும் பத்திரிகை வெளியீட்டு முயற்சிகளாலும் மலையகம் என்ற தனித்த அடையாளமும் மலையகம் என்ற உணர்வெழுச்சியும் அதிக அழுத்தம் பெற்றதுடன் அந்த அடையாளத்தின், உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் அணிதிரண்டு இயங்குதலும் பரவலாகியது. இத்தகைய இயக்கநிலைப்பட்ட செயற்பாடுகள், மலையகத் தேசியம் என்ற கருத்தாக்க வளர்ச்சிக்குத் தேவையான பின்னணியினைக் கட்டியெழுப்பியதோடு மலையகத் தேசியம் என்பதைச் சித்தாந்த அடிப்படையில் வரையறுக்க வேண்டிய தேவையையும் ஏற்படுத்தின. மலையக மக்கள் இயக்கம் (1974), மலையக வெகுஜன இயக்கம் (1978) முதலானவை மலையகத் தேசியத்தைச் சித்தாந்த அடிப்படையில் வரையறுக்கும் முன்னோடி முயற்சிகளை முன்னெடுக்கத்தொடங்கின. அதிலும் மலையக மக்கள் இயக்கம் வெளியிட்ட தீர்த்தக்கரை இதழ், மலையகத் தேசியத்தை - அதன் இருப்பைச் சமூக வரலாற்று யதார்த்தத்துடன் ஒரு கோட்பாட்டுப் பின்னணியில் தர்க்கபூர்வமாக நியாயப்படுத்தும் முயற்சியை, விரிவான தளத்தில் முன்னெடுத்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

மலையகத் தமிழர் தனியான தேசிய இனம் என்ற கருத்தாக்கம் அதிக அழுத்தம் பெற்றதும், மலையகத்தின் பண்பாடு, மொழி, கலை இலக்கியம் முதலானவற்றின் தனித்துவம், அவற்றைப் பேண வேண்டியதன் அவசியம் முதலியன குறித்த அக்கறையும் ஆர்வமும் பெருகத் தொடங்கின. மலையகத் தமிழரின் பிரஜாவுரிமை பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் முகமாக 1988ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டசீர்திருத்தத்தினால் ஒரு தொகை மலையக மக்கள் பிரஜாவுரிமையைப் பெற்றுக் கொண்டனர். அதனால் தேசிய அரசியல் நிரோட்டத்துடனான மலையக அரசியலின் இணைவும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இவை மலையகத் தேசியம் குறித்த உணர்வுக்கு மேலும் வலுவூட்டின. இத்தகைய தொரு பின்புலத்திலேயே கொழுந்து என்ற இதழை மலையக வெளியீட்டகம் வெளியிட்டுள்ளது.

மலையகக் கலை இலக்கிய வரலாற்றில் மலையக வெளியீட்டகத்துக்கெனத் தனித்துவமானதோர் இட முண்டு என்பதில் எவ்வித கருத்துவேறுபாடுகளுக்கும் இடமில்லை எனலாம். அந்தனிஜீவா, சாரல் நாடன், சு.முரளிதரன் முதலானவர்களின் கூட்டிணைவுடன் இயங்கிய இந்த அமைப்பு, மலையகக் கலை இலக்கியத் துறையில் ஆத்மார்த்த பற்றுடன் இயங்கியுள்ளது. நூல் வெளியீடு, கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள், இதழியல் முயற்சி, மலையகம் தொடர்பான ஆக்க இலக்கியப் போட்டிகள் எனப் பலதளங்களில் இயங்கியுள்ள மலையக வெளியீட்டகம், பேரினவாத ஒடுக்கு முறைகள், குண்டு வெடிப்புகள், கைதுகள், உரிமைமீறல்கள் என நாடு முழுதும் அச்சமும் அடக்குமுறையும்

கூழ்ந்திருந்த நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் தனது பயணத்தை ஆரம்பித்து, காத்திரமான பல பணிகளைச் செய்துள்ளது. அவ்வமைப்பின் பிரதான செயற்பாட்டாளர்களுள் ஒருவரான அந்தனிஜீவா மலையக இலக்கியங்கள் மற்றும் மலையகப் படைப்பாளிகளின்மீது தீராக் காதல்கொண்டவர் எனலாம். எழுத்தாளர், இதழியலாளர், அரங்கியலாளர், இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர், பதிப்பாளர் எனப் பல தளங்களில் மலையகக் கலை இலக்கியத் துறையில் இயங்கிய அவர், மலையக எழுத்தாவணங்களை உலகமுழுவதும் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் என்ற பெருவிருப்புடன் இயங்கியவராவார். மலையக இலக்கியங்களையும் மலையகக் கலை இலக்கிய முன்னோடிகளையும் விந்ந்து கொண்டாடிய அவர், மலையகக் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியை இலக்காகக் கொண்டு குன்றின் குரல், கொழுந்து முதலான சஞ்சிகைகளை நடத்திவந்துள்ளார்.

சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு மலையகத்திலிருந்து வெளிவந்துள்ள சஞ்சிகைகளின் பெயர்களை அவதானிக்கையில் அவை நான்கு தளங்களிலிருந்து பெயரிடப்பட்டவையாகப் பெரிதும் அமைந்துள்ளன. முதலாவது, மலையகம், மலைநாடு முதலான அடையாளங்களை நேரடியாக வெளிப்படுத்தும்வகையில் பெயரிடப்பட்டவை. இரண்டாவது, மலையக மக்களின் வாழ்வியல் அடையாளங்களை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பெயரிடப்பட்டவை. மூன்றாவது, மலையகத்தில் இயங்கிய அமைப்புக்கள், தொழிற்சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் பெயரிலோ தொழிற்சங்கச் செயற்பாட்டாளர்களின் பெயரிலோ பெயரிடப்பட்டவை. நான்காவது, மலையகம், மலையக மக்கள் முதலான அடையாளங்களுக்கு அப்பால் பொதுவான பெயர்களைக் கொண்டவை. மேற்படி இதழ்கள், தனிநபர்களாலும் கலை இலக்கிய அமைப்புகள், சமூக அரசியல் இயக்கங்கள், தொழிற்சங்கங்கள் முதலானவற்றாலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. கலை இலக்கிய மற்றும் சமூக அரசியல் அமைப்புகள் தத்தமது கருத்துநிலைத் தளத்துக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு இலக்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டுள்ளன. இருப்பினும் வெளிவந்துள்ள சஞ்சிகைகளை அவதானிக்கையில், தமக்கெனத் தனித்த கருத்துநிலைத் தளத்துடன் இயங்கிய இதழ்களின் எண்ணிக்கை வெகு குறைவாகவே இருப்பதைக் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. அத்துடன், மலையகத்திலிருந்து பிரபலமான வெகுஜன இதழ்கள் எவையும் இதுவரை வெளிவராத போதிலும் வெளிவந்துள்ள அனைத்து இதழ்களையும் சிற்றிதழ் என்ற எல்லைக்குள் உள்ளடக்க முடியாதுள்ளது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். பெரும்பாலான இதழ்கள் சிறுபத்திரிகைக்குரிய கருத்தியல் செறிவும் ஆழமும் கொண்டவையாக இல்லை. வணிக ரீதியில் பெரிய வெற்றியைப்

பெறாவிட்டாலும் வெகுஜன மற்றும் இடைநிலை இதழ்களுக்குரிய தன்மைகளையே அவை அதிகமாகக் கொண்டுள்ளன. குறிப்பாக, மிகப் பெருந்தொகையான தொழிலாளர்களைக் கொண்டு தொழிற்சங்க அரசியலையே பிரதான போராட்ட வடிவமாகக் கொண்டிருந்த மலையகத்திலிருந்து தொழிற் சங்கத்தை மையப்படுத்திய குறிப்பிடத்தக்க தனித்த இலக்கியச் செல்நெறிகூட மேற்கிளம்பவில்லை என்பது வருத்தம் தரும் உண்மையாகும். அத்தகைய ஒரு போக்கினைக் கட்டியெழுப்பும் ஒரு சிற்றிதழ் கலாசாரத்தைத் தொழிற்சங்கங்கள் கட்டியெழுப்பத் தவறிவிட்டன.

மலையகத்தில் மட்டுமல்ல மொத்த இலங்கையிலும் சிற்றிதழ் குறித்த சரியானதொரு புரிதல் நிலவுவதாகத் தெரியவில்லை. தமிழகத்தில் இடம்பெற்றது போல சிற்றிதழ் கலாசாரம், சிற்றிதழ்களின் பங்கு, அவற்றின் அரசியல் முதலானவை குறித்த விரிவான உரையாடல்கள் எவையும் இதுவரை இலங்கையில் காத்திரமாக முன்னெடுக்கப்படவும் இல்லை. பத்திரிகைகள் தவிர்ந்த ஏனைய கலை இலக்கிய அரசியல் இதழ்களைச் சிற்றிதழ் எனச் சுட்டும் வழமையே இங்கு பொதுவாக நிலவுகிறது. சில சஞ்சிகைகள் தத்தமது கொள்கைக்கும் செயற்பாடுகளுக்கும் ஏற்ப சிற்றிதழ்-சிறுபத்திரிகைக் குறித்த வரையறைகளை உருவாக்கி, தம்மைச் சிற்றிதழ்களாகப் பிரகடனப்படுத்தியுமுள்ளன. சிற்றிதழ்க்குரிய கனதியோடு வெளிவந்துள்ள இதழ்களும் வெகுஜன மற்றும் இடைநிலை இதழ்களுக்குரிய தன்மைகளோடு வெளிவந்துள்ள இதழ்களும் சிற்றிதழ் என்ற ஒரே வகைமைக்குள்ளேயே உள்ளடக்கப்படுவதால் சிற்றிதழ்களின் கலாசார முக்கியத்துவமும் தனித்துவமும் பெரிதும் சிதைந்துவருகின்றன எனலாம்.

மலையக மக்களின் அடையாளங்களுள் பிரதானமானதான தேயிலையினை-தேயிலையிலிருந்து பறித்தெடுக்கப்படும் இரண்டு இலைகளையும் ஓர் அரும்பையும் கொண்ட கொழுந்தைத் - தனது பெயராகக் கொண்டு வெளிவந்துள்ள கொழுந்து இதழானது முற்றிலும் சிற்றிதழ்க்குரிய ஆழமும் கருத்தியல் பலமும் கொண்டு வெளிவந்துள்ளதென்று கூறமுடியாது. ஆனால், வெகுஜன இதழிலிருந்து அது பெரிதும் வேறுபட்டுள்ளது. அதனால் அதனை ஓர் இடைநிலை இதழாக வரையறுத்துக் கொள்ளலாம்.

மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்பு செய்வதையும், மக்கள்நலன்சார் இலக்கியக் கலாசாரத்தை வளர்த்தெடுப்பதையும், மலையகப் படைப்பாளிகளுக்கு நல்ல தொரு களத்தை அமைத்துக் கொடுப்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளி வந்துள்ள கொழுந்து இதழ், மலையகக் கலை இலக்கியங்களையும் மலையக ஆளுமைகளையும் பரவலான கவனத்துக்குக் கொண்டு செல்லும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

“வெள்ளம் போல் கலைப் பெருக்கும் கவிப் பெருக்கும் மேவுமாயின் பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம் விழிப்பெற்று பதவிகொள்வர்” என்ற பாரதியாரின் கவிவரிகளை மகுட வாசகமாகக் கொண்டு (பாரதியார் பாடலில் “வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல்” என்று இடம்பெறுவதைக் கொழுந்து, “வெள்ளம் போல்” எனக்குறிப்பிட்டுள்ளது.) வெளிவந்துள்ள கொழுந்து,

“தேயிலைக்குப் பசுமையையும் தேநீருக்குச் சாயத்தையும் தந்த பாரம்பரியத்தின் வழித்தோன்றல்கள் நாங்கள். மலைமுகடுகளிலும் தேயிலைக்காடுகளிலும் மானுடம்பாடும் வானம்பாடிகளின் எண்ணங்களுக்கும் இதயதாகங்களுக்கும் கொழுந்து களம் அமைக்கும். மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் சமூகப் பார்வையுடன் கொழுந்து வலிவும் பொழிவும் ஊட்டும். புதிய விடியலில் முகங்காட்ட விரும்புகிறவர்கள் எங்களோடு இணைந்து பரணி பாட வரலாம், சமுதாய பார்வையுள்ள அனைவரையும் அணைத்துக்கொண்டு செயற்படுவோம். மலையக எழுத்துலகின் பழைய பரம்பரையும் புதிய தலைமுறையும் எங்களோடு இணைந்து பயணம்போக வந்துள்ளார்கள். பாதை தெரிகிறது. பயணம் தொடர்கிறது”

என வானம்பாடி இதழைப் போல மக்கள் நலன் சார் கொள்கை பிரகடனத்துடன் தனது பயணத்தை ஆரம்பித்துள்ளது.

1988ஆம் ஆண்டு ஜனவரி-பெப்ரவரி-மார்ச் ஆகிய மாதங்களை உள்ளடக்கிய மும்மாத இதழாக முதன்முதல் வெளிவந்துள்ள கொழுந்து, முதல் இதழுக்குப்பின் நீண்டகாலம் வெளிவராமலிருந்து 1989ஆம் ஆண்டு ஜனவரி-பெப்ரவரி மாதங்களை உள்ளடக்கி இருமாத இதழாக மீண்டும் வெளிவந்துள்ளது. தொடர்ந்து இரு மாத இதழாகவே வெளிவந்துள்ள கொழுந்து, ஆறாவது இதழுடன் (செப்டெம்பர்-ஒக்டோபர் 1989) நின்றுபோய் மீண்டும் 1990, மே-ஜூன் தனது ஏழாவது இதழை வெளியிட்டுள்ளது. அதன்பின்னர் எட்டாவது இதழை ஜூலை-ஆகஸ்ட் 1996ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளது. இவ்வாறு இடைக்கிடை வெளிவராமல் நின்றுவிடுதல், மீண்டும் புத்துயிர் பெறுதல் என மாறிமாறி கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இயக்கத்தில் இருந்த கொழுந்து, தற்போது முழுதாக நின்றுவிட்டது.

கொழுந்தில் இடம் பெற்று உள்ள ஆக்கங்களை மொத்தமாக நோக்கும்போது பொதுமைநோக்கில் அவற்றை இரண்டு வகையாகப் பிரித்துக்கொள்ளலாம். முதலாவது, ஏலவே வெளிவந்த படைப்புக்களை மீளப் பிரசுரம் செய்தல். இரண்டாவது, புதிய ஆக்கங்களை வெளியிடுதல். இவ்விரண்டையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது ஏறக்குறைய புதிய ஆக்கங்களுக்கு இணையான அளவுக்கு ஏலவே வெளிவந்த ஆக்கங்கள் மறு பிரசுரம் பெற்றுள்ளதைக் கண்டு

கொழுந்து

16
செப்டம்பர் 2024
விலை ரூ. 100/-

மலையக மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்பு செய்வதையும், மக்கள்நலன்சார் இலக்கியக் கலாசாரத்தை வளர்த்தெடுப்பதையும், மலையகப் படைப்பாளிகளுக்கு நல்ல தொரு களத்தை அமைத்துக் கொடுப்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளி வந்துள்ள கொழுந்து இதழ், மலையகக் கலை இலக்கியங்களையும் மலையக ஆளுமைகளையும் பரவலான கவனத்துக்குக் கொண்டு செல்லும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

தேயிலைக்குப் பசுமையையும் தேநீருக்குச் சாயத்தையும் தந்த பாரம்பரியத்தின் வழித்தோன்றல்கள் நாங்கள்.

மலைமுகடுகளிலும் தேயிலைக்காடுகளிலும் மானுடம்பாடும் வானம்பாடிகளின் எண்ணங்களுக்கும் இதயதாகங்களுக்கும் கொழுந்து களம் அமைக்கும். மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் சமூகப் பார்வையுடன் கொழுந்து வலிவும் பொழிவும் ஊட்டும். புதிய விடியலில் முகங்காட்ட விரும்புகிறவர்கள் எங்களோடு இணைந்து பரணி பாட வரலாம், சமுதாய பார்வையுள்ள அனைவரையும் அணைத்துக்கொண்டு செயற்படுவோம். மலையக எழுத்துலகின் பழைய பரம்பரையும் புதிய தலைமுறையும் எங்களோடு இணைந்து பயணம்போக வந்துள்ளார்கள். பாதை தெரிகிறது. பயணம் தொடர்கிறது”

16
செப்டம்பர் 2024
விலை ரூ. 100/-

மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்பு செய்வதையும், மக்கள்நலன்சார் இலக்கியக் கலாசாரத்தை வளர்த்தெடுப்பதையும், மலையகப் படைப்பாளிகளுக்கு நல்ல தொரு களத்தை அமைத்துக் கொடுப்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளி வந்துள்ள கொழுந்து இதழ், மலையகக் கலை இலக்கியங்களையும் மலையக ஆளுமைகளையும் பரவலான கவனத்துக்குக் கொண்டு செல்லும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

கொள்ள முடிகின்றது. இம்மறு பிரசுரத்தில் மலையகத்தின் சமூக வரலாறையும், மலையகத்தின் சமூக அரசியல் இலக்கிய முன்னோடிகளையும் மக்கள் மயப்படுத்தும் வகையில் நீண்ட காலத்துக்கு முன்பு வெளிவந்த படைப்புக்களை மறுபிரசுரம் செய்தலும் மலையகம் தொடர்பாகவும் ஏனைய விடயங்கள் தொடர்பாகவும் சமகாலத்தில் உள்நாட்டிலும் வெளி நாட்டிலும் வெளிவரும் ஆக்கங்களை மறுபிரசுரம் செய்தலும் இடம் பெற்றுள்ளன. முதலாவது இதழிலேயே நடேசய்யர் குறித்து பி.ஆர் பெரியசாமி என் குருநாதர் என்ற தலைப்பில் எழுதிய கவிதையும் ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை நடேசய்யர் பற்றி தினகரனின் எழுதிய பத்தியும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளதோடு எழுத்தாளன் சமுதாயத்தின் ஜீவநாடி, மலையகத்தில் மனித வியாபாரம், மலேசியாவில் புதுக்கவிதை, இருண்ட வானம் முதலான பல ஆக்கங்கள் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு கொழுந்தின் எல்லா இதழ்களிலும் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்ட ஆக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. இர.சிவலிங்கம், மு.நித்தியானந்தன், தி.சு. நடராசன், வல்லிக்கண்ணன், சி.மகேந்திரன், கா.சிவதம்பி, செ.யோகராசா, என்.செல்வராஜா, ஏ.எஸ். சந்திரபோஸ் எனப் பலரும் மலையகம் தொடர்பாக வெவ்வேறு இதழ்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் எழுதிய கட்டுரைகள் கொழுந்தில் மீளப் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதேவேளை மலையகம் சாராத பல ஆக்கங்களும் அவ்வப்போது மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கொழுந்து முன்னெடுத்த செயற்பாடுகளுள் மலையகத்தின் விடுதலைப் போராட்ட முன்னோடிகளான கோ.நடேசய்யரையும் மீனாட்சியம்மானையும் பரந்தளவில் அறிமுகப்படுத்தி, அவர்கள் குறித்த அறிதலை விரிவாக்கியமை விதந்து குறிப்பிட வேண்டியதாகும். நடேசய்யர் மற்றும் மீனாட்சியம்மாள் குறித்த செய்திகள் குமாரி ஜயவர்தனா முதலான ஆய்வாளர்களால் ஆங்கிலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களைத் தமிழ்ச் சூழலில் பரவலாக அறிமுகப்படுத்திய பெருமை சாரல்நாடன், அந்தனிஜீவா முதலானவர்களையே சாரும். சாரல்நாடனின் தேசபக்தன் கோ.நடேசய்யர் என்ற நூலுக்குப் பிறகே நடேசய்யர் குறித்த அறிதல், தமிழ்ச் சூழலில் வேகம்பெறத்தொடங்கியது எனலாம். அந்நூலை மலையக வெளியீட்டகமே முதன்முதல் வெளியிட்டுள்ளது. அந்நூல் குறித்த விளம்பரங்களையும் தகவல்களையும் அவ்வப்போது கொழுந்து பிரசுரித்து வந்துள்ளது. எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்கள் தனது நாடாளுமன்ற உரையில் தேசபக்தன் நடேசய்யர் நூல் குறித்துக் குறிப்பிட்ட தகவல்களும் கொழுந்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. கொழுந்தின் இரண்டாவது இதழ், நடேசய்யரை அட்டைப்படமாகச் சுமந்து வந்துள்ளதுடன் நடேசய்யரின் கவிதை ஒன்றையும்

முன்னட்டையிலேயே பிரசுரித்துள்ளது. அத்துடன் ஏனைய பல இதழ்களிலும் நடேசய்யர் பற்றிய தகவல்களும் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, தேசபக்தன் நடேசய்யரை நினைவுகூருவோம் (இதழ்: 6), மலையக இலக்கிய முகம் கோ.நடேசய்யர் (இதழ்: 14), ஈழத்தின் முதல் அரசியல் நாடகாசிரியர் நடேசய்யர் (இதழ்: 33), வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்கு தொழிற்சங்கத் தந்தை கோ.நடேசய்யர் (35), மலையக மக்களின் அடிமை இருளகற்றிய ஆதவன் கோ.நடேசய்யர் (இதழ்: 38), மலையக மக்களின் விடிவெள்ளி (இதழ்: 38) முதலான பல கட்டுரைகள் கொழுந்தில் வெளிவந்துள்ளன. மேலும், ஈழத்தின் முதல் அரசியல் நாடகாசிரியர் நடேசய்யர் என்ற கட்டுரை இரு தடவைகள் (இதழ்: 33,39) பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.

நடேசய்யரைப் போலவே மீனாட்சியம்மாள் குறித்த பல செய்திகளையும் கொழுந்து தொடர்ந்தும் வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளது. முதலாவது இதழிலே, “சட்டமிருக்குது ஏட்டிலே நம்ம சக்தியிருக்குது கூட்டிலே...” என்ற மீனாட்சியம்மாளின் பாடலை பிரசுரித்துள்ளதுடன் சர்வதேச மகளிர் தினத்தையொட்டி வெளிவந்த கொழுந்து இதழ்களில் எல்லாம் மீனாட்சியம்மாளைச் சிறப்பித்துத் தொடர்ந்தும் கட்டுரைகள், தகவல்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன; கொழுந்தின் பல இதழ்களின் அட்டைப்படத்தில் மீனாட்சியம்மாள் இடம்பெற்றுள்ளார். கொழுந்தில் மீனாட்சியம்மாள் குறித்து இடம்பெறும் பதிவுகளுக்கு, “திருமதி மீனாட்சி அம்மையார்”(இதழ்: 7) “மலையகப் பெண்களுக்காக உரிமை முழக்கம் செய்த திருமதி மீனாட்சியம்மாள்:(இதழ்: 11), “மறக்கப்பட்டதும் மறைக்கப்பட்டதுமான மலையகத்தின் முதற் பெண்மணி”(இதழ்: 19), “மலையகத்தின் முதற்பெண்மணி மீனாட்சி அம்மையாரை நினைவுகூருவோம்”(இதழ்: 22), “மலையகத்தின் முதற்பெண்மணி”(இதழ் : 30 மற்றும் 36), ஈழத்தின் முதற்பெண்கவிஞர் (இதழ்: 30), “களத்தில் நின்ற கணவனும் மனைவியும்”(இதழ்: 30) முதலானவற்றை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். இவற்றுள் சில கட்டுரைகள் ஏலவே வெளிவந்தவை என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. மலையகத்தி

லிருந்து வெளிவந்துள்ள சஞ்சிகை களுள் நடேசய்யர் மற்றும் மீனாட்சியம்மாளுக்கு அதிகூடிய முக்கியத்துவம் கொடுத்த இதழாகக் கொழுந்தே விளங்குகிறது எனலாம். மீனாட்சியம்மாளுடன் நல்லம்மா அவர்களை அறிமுகப்படுத்தும் பணியையும் கொழுந்து மேற்கொண்டுள்ளது. சாரல்நாடன் எழுதிய, “மலையக மேம்பாட்டுக்குழைத்த மேலும் ஒரு தம்பதியினர்”(இதழ்: 08) என்ற கட்டுரை சத்தியவாகீஸ்வரய்யரையும் அவரது மனைவியான நல்லம்மாவையும் சிறப்பாக அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன் “ஸ்திரீகளும் வாக்குரிமையும்”(இதழ் 36) என்ற

தலைப்பில் நல்லம்மா அவர்கள் எழுதிய அரிய கட்டுரையும் கொழுந்தில் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

கொழுந்து மலையகத்தின் முக்கியமான ஆளுமைகளையும் மலையக மக்களின் முன்னேற்றத்துக்காக உழைத்த ஆளுமைகளையும் அட்டைப்படத்தில் பிரசுரித்து, அந்த ஆளுமைகளை கௌரவப்படுத்தியுள்ளதோடு அவர்கள் குறித்த அறிதலைப் பரவலாக்க முயற்சி செய்துள்ளது. குறிப்பாக, தனது பெயருக்கு ஏற்ப தேயிலையின் இரண்டு இலைகளையும் ஒர் அரும்மையும் முதலாவது இதழின் அட்டைப்படமாகக் கொண்டிருந்த கொழுந்து, இரண்டாவது இதழில் நடேசய்யரையும் மூன்றாவது இதழில் கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வாவையும் நான்காவது இதழில் கே. கணேஷயும் ஐந்தாவது இதழில் சக்தி பால ஐயாவையும் ஆறாவது இதழில் என்.எஸ்.எம். ராமையாவையும் 12வது இதழில் தெளிவத்தை ஜோசப், துரை.வில்வநாதன், க.ப.சிவம் முதலானவர்களையும் அட்டைப்படத்தில் பிரசுரித்துள்ளது. கிரிக்கட் விளையாட்டில் பல்வேறு சாதனைகளுக்குச் சொந்தக்காரரான முத்தையா முரளிதரனும் அட்டைப்படத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டு சிறப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளார் (இதழ்: 11) என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் அட்டைப்படத்தில் இடம் பெறும் ஆளுமைகள் சிலர் குறித்த சிறப்புக் கட்டுரைகளையும் கொழுந்து வெளியிட்டுள்ளது. உதாரணத்துக்கு, கே.கணேஷ் குறித்துச் சு. முரளிதரன் எழுதியுள்ள “தனிமனித இலக்கிய இயக்கம்” என்ற கட்டுரையையும் என்.எஸ்.எம். ராமையா குறித்து அந்தனிஜீவா எழுதியுள்ள “மலையகச் சிறுகதை சிற்பி” என்ற கட்டுரையையும் குறிப்பிடலாம். கே.கணேஷயும் என்.எஸ்.எம். ராமையாவையும் சிறப்பாக அறிமுகப்படுத்துவதாக அக்கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன.

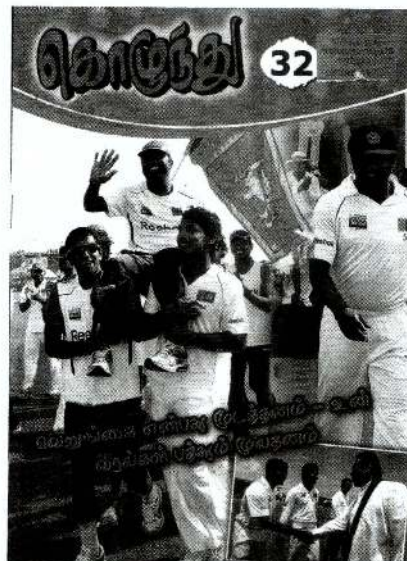
கொழுந்தில் சாரல்நாடன், அந்தனிஜீவா, சு. முரளிதரன், க. அருணாசலம், வீ.ரா. பாலசந்திரன், பொ.பூலோகசிங்கம், ப.ஆப்டின், குமாரி ஜயவர்தன, கே.எஸ். சிவகுமாரன், மு.சின்னத்தம்பி, வல்லிக்கண்ணன், வ.அ.இராசரத்தினம், சி.மகேந்திரன், தி.சு. நடராசன், மு.நித்தியானந்தன், பொன்னீலன், கே.ஏ. குணசேகரன், மேமன்கவி, சா.அன்பழகன், அ.சண்முகதாஸ், க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, தி.க.சி., ஆ.சிவ சுப்பிரமணியன், பா.செயப்பிரகாசம், சபா. ஜெயராசா, செ.யோகராசா, தை.தனராஜ், ஏ.எஸ்.சந்திரபோஸ், தம்பு. சிவசுப்பிரமணியம், தெ.மதுகுதனன், ஆதவன் தீட்சண்யா, என்.செல்வராஜா, சந்திரகாந்தா முருகானந்தம், ஜெ.சற்குருநாதன் எனப் பலரது கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் பெரும்பாலானவை ஏலவே வேறு இதழ்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்தவற்றின் மறுபிரசுரங்களாக அமைந்துள்ளன. சாரல்நாடன், அந்தனிஜீவா, சு.முரளிதரன், க.அருணாசலம், மேமன்கவி

முதலான சிலரது கட்டுரைகளே கொழுந்தில் முதற்பிரசுரம் பெற்றுள்ளன.

க.அருணாசலம் அவர்களின் “இலங்கையின் மலையகத் தமிழர்” என்ற கட்டுரை, கொழுந்தின் முதல் இதழிலிருந்து தொடராக வெளிவந்துள்ளது. மூன்றாவது இதழை விடுத்து முதல் ஐந்து இதழ்களில் வெளிவந்துள்ள அத்தொடர் முற்றுப்பெறவில்லை. மலையகத் தமிழரின் வரலாற்றைத் தொடக்க நிலையில் அறிமுகப்படுத்தும் சிறந்த முயற்சியை க. அருணாசலம் அவர்கள் அக்கட்டுரையில் மேற்கொண்டுள்ளார். கொழுந்தில் வெளிவந்த தொடர்களுடன் அதன் தொடர்ச்சியான பகுதிகள் இணைக்கப்பட்டு “இலங்கையின் மலையகத் தமிழர்” (1994) என்ற தலைப்பில் அது பின்னர் நூலாக வெளிவந்துள்ளது. இத்தொடருடன் வெளவால் தகவல்கள், கம்பளி நியூஸ் முதலான தொடர்களும் வெளிவந்துள்ளன. அவை மலையகத்தின் கலை இலக்கிய தகவல்களையும் அரசியல் தகவல்களையும் வெளிப்படுத்தும் பத்திகளாக அமைந்துள்ளன. அக்காலத்தில் மலையகத்தில் இடம்பெற்ற கலை இலக்கிய மற்றும் அரசியல் நிகழ்வுகளை அறிந்துகொள்வதற்கான நல்ல சான்றாக அப்பத்திகள் விளங்குகின்றன. அந்தனிஜீவாவின் தேசபக்தர் கோ.நடேசய்யர் முதல் தொழிற்சங்கவாதி தொண்டமான் வரை என்ற தொடரும் மலையக அரசியல் வரலாற்றின் சில பக்கங்களை அறிந்து கொள்வதற்குப் பயன்படக்கூடியதாகும். “கேட்டிருப்பாயோ காற்றே” என்றொரு தொடரையும் அந்தனிஜீவா கொழுந்தில் எழுதியுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் முகமும் முகவரியும் என அந்தனிஜீவா எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்த எடுத்துள்ள முயற்சி, முகப்புத்தகம் புழக்கத்தில் இல்லாத அக்காலத்தில் மலையக எழுத்தாளர்களைப் பரவலாக அறிமுகப்படுத்தும் அரும்பணியைச் செய்துள்ளது எனலாம்.

கொழுந்தில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளுள் எண்ணிக்கையளவில் சாரல்நாடனின் கட்டுரைகளும் அதிகமாக இடம்பெற்றுள்ளன. மலையகக் கலை இலக்கியம், மலையக ஆளுமைகள், மலையக அரசியல் முதலானவை குறித்து விரிவான கட்டுரைகளைக் கொழுந்தில் எழுதியுள்ள அவர், தன் பயண அனுபவங்களையும் பதிவு செய்துள்ளார். அரிதான தகவல்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ள அவரது கட்டுரைகள் மிகுந்த கவனத்தைக் கோருவனவாக அமைந்துள்ளன. மலையகத்தின் இலக்கியப் போக்கு, மலையகத்தின் சமூக வரலாறு முதலானவற்றை அறிந்து கொள்வதற்குச் சாரல்நாடனின் அக்கட்டுரைகள் மிகவும் பயன்படக்கூடியவையாகும்.

மலையகத்தின் முன்னணி சிறுகதை எழுத்தாளர்களான மல்லிகை சி.குமார், மலரன்பன், மொழிவரதன், பூரணி, நூரளை சண்முகநாதன், மாத்தளை வடிவேலன், மாத்தளை சோமு,

கே.கோவிந்தராஜ், பதுளை சேனாதிராஜா, பிரமிளா செல்வராஜா முதலான பலரது சிறுகதைகள் கொழுந்தில் இடம்பெற்றுள்ளதுடன் என்.எஸ்.எம். ராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப், சாரல்நாடன் ஆகியோர் ஒவ்வொரு அங்கமாக எழுதிய குறுநாவலும் கொழுந்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள்ளும் அநேகமானவை ஏலவே பிரசுரம் பெற்றவையாகவே விளங்குகின்றன.

கொழுந்தில் அதிகமான சிறுகதைகளை எழுதியவர்களுள் மல்லிகை சி.குமாரும் ஒருவராவார். ஒரு தொழிலாளியாக இருந்து ஆக்க இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்ட அவர், தான் சார்ந்துள்ள தொழிலாளர் சமூகத்தை, அவர்களது வாழ்வையதார்த்தமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளதைக் காணலாம். கொழுந்தில் இடம்பெறும் அவரது சிறுகதைகளின் பிரதான மையங்களாக இரு அம்சங்கள் விளங்குகின்றன எனலாம். ஒன்று, தான் சார்ந்துள்ள தொழிலாளர் சமூகம் மீதான பரிவும் நேயமும். இரண்டு, அந்தப் பரிவாலும் நேயத்தாலும் அவர்களை அடக்கி ஆளும், ஏமாற்றும், சுரண்டும் அதிகார வர்க்கத்துக்கும் அரசியல் தலைமைகளுக்குமான எதிர்ப்பு. இந்த இரு தளங்களிலிருந்தே மலையகத் தமிழரின் வாழ்வு, வரலாறு முதலானவற்றை மல்லிகை சி. குமார் பெரிதும் அணுகியுள்ளார். இதனை அவரது ஏனைய படைப்புக்களினதும் பொதுப்பண்பாகவே கூறலாம். அத்துடன் பிரச்சினைகளையும் சிக்கல்களையும் மட்டும் காட்சிப்படுத்தாது அவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கு அம்மக்கள் மேற்கொள்ளும் எத்தனிப்புக்களையும் சித்திரித்துள்ளதோடு அம்மக்களின் விடுதலைக்கான மார்க்கங்களையும் தன் படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவரது கதைகள் கொழுந்தின் உருவ உள்ளடக்கச் செறிவுக்குக் கூடுதல் வலுச் சேர்த்துள்ளன எனலாம்.

சிறுகதைகளைப் போலவே மலையகத்தின் முன்னணி கவிஞர்களான சு.முரளிதரன், தமிழோவியன், குறிஞ்சித் தென்னவன், க.ப.லிங்கதாசன், அரு.சிவானந்தன் முதலான பலரது கவிதைகள் கொழுந்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. மலையக சமூக அவலங்களையும் அச்சமூக எழுச்சியையும் கவித்துவச் செறிவுடன் வெளிப்படுத்தும் சு.முரளிதரனின் கவிதைகள் கொழுந்து இதழுக்கு அணிகூட்டுபவையாக அமைந்துள்ளன. அவரின் கூடைக்குள் தேசம் தொகுப்பில் வெளிவந்த ஹைக்கு கவிதைகள் பலவும் கொழுந்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. பிறமொழிகளிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை என்பனவும் சிறுவாரியாகக் கொழுந்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றிலும் மறு பிரசுரம் செய்யப்பட்டவையே அதிகமாக காணப்படுகின்றன. அத்துடன் தினமணிக் கதிரில் வெளிவந்த கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் நேர்காணலும் கொழுந்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறீமா-சாஸ்திரி உடன்

படிக்கையினால் இலங்கையிலிருந்து தமிழகத்துக்குப் புலம்பெயர்ந்து இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வந்த சி.பன்னீர்செல்வம் முதலானவர்களின் படைப்புக்களையும் அவர்களது படைப்புக்கள் குறித்த விமர்சனங்களையும் கொழுந்து ஆர்வத்துடன் வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளது. அத்துடன் மலேசிய இலக்கியம் குறித்த அக்கறையும் கொழுந்து சஞ்சிகையில் வெளிப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. புலம்பெயர்ந்து தமிழகம் சென்ற படைப்பாளிகள் குறித்தும் மலேசிய கலை இலக்கியங்கள் குறித்தும் மிகுந்த அக்கறை காட்டிய மலையக சஞ்சிகைகளுள் கொழுந்தும் முன்னணி வகிக்கிறது எனலாம்.

மலையக மாணவர்களுக்காகவும் பெண்களுக்காகவும் இலக்கியப் போட்டிகளை நடத்தியுள்ள கொழுந்து, மாணவர்களின் ஆக்கங்களையும் பிரசுரித்து அவர்களுக்குக் களம் அமைத்துக்கொடுக்கும் செயற்பாட்டினையும் முன்னெடுத்துள்ளது. அத்துடன் "கொழுந்து நூலகம்" என்ற மகுடத்தில் நூல் விமர்சனங்களையும் சில காலங்களில் கொழுந்து மேற்கொண்டு வந்துள்ளது.

கொழுந்து, மலையகம்-மலையக இலக்கியம் என்பதை அடிப்படைத் தளமாகக் கொண்டியங்கினாலும் இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களினதும் தமிழகத்தினதும் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளிலும் கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளதோடு அவை தொடர்பான ஆக்கங்களையும் பிரசுரித்து வந்துள்ளது. சு.வித்தியானந்தன், எதிரிவீர சரச்சந்திரா முதலான ஆளுமைகள் மறைந்தபோது அவர்களைத் தமது ஆசிரியர் குறிப்பில் நினைவுகூர்ந்துள்ள கொழுந்து, சு.வித்தியானந்தன் குறித்த சிறப்புக் கட்டுரையினையும் வெளியிட்டுள்ளது. அத்துடன் புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன் முதலானோருக்கான சிறப்பு இதழ்களையும் கொழுந்து வெளியிட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையில் வெளிவந்துள்ள இதழ்களில் ஏற்கனவே வெளிவந்த படைப்புக்களை எண்ணிக்கையளவில் அதிகமாக மீளப் பிரசுரம் செய்த இதழாகக் கொழுந்தே விளங்குகிறது எனலாம். அவ்வாறு மீள் பிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ள ஆக்கங்கள் எங்கிருந்து பெறப்பட்டன என்ற தகவல்கள் பெரும்பாலான ஆக்கங்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிட்டுச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதாகும். அதனால், அத்தகைய ஆக்கங்கள் ஏலவே வெளியானவையா, கொழுந்தில் தான் முதலில் பிரசுரம் பெற்றனவா, முதன்முதல் எங்கு பிரசுரமாகின முதலானவற்றை எளிதில் அறிந்துகொள்ள முடியாதுள்ளது. அத்துடன் அவ்வாறு வெளியிடப்பட்டுள்ள படைப்புக்களின் மூலபாடம் குறித்தும் கொழுந்து அக்கறை செலுத்தவில்லை என்றே தெரிகின்றது. உதாரணமாக, கொழுந்தின் இரண்டாவது இதழில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள

நடேசய்யரின் கவிதையில் இடம் பெறும் “இந்த மக்கள் சிந்தும் வேர்வை...” என்ற பகுதி “இந்து மக்கள் சிந்தும் வேர்வை...” என்றே மூலத்தில் இருக்கிறது. அதனை அந்தனிஜீவா அவர்களே பின்நாளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஆனால், அந்த இதழில் தான் மேற்கொண்டுள்ள மாற்றம் குறித்து எந்தப் பதிவையும் அவர் தரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மக்கள் கலை இலக்கியப் பிரகடனத்துடன் மலையகக் கலை இலக்கியத்தை அச்சமூக நலனுடன் இணைத்து வளர்த்தெடுக்க முயன்ற கொழுந்து, தனக்கான பாதையை முதலாவது இதழிலேயே தெளிவாக வரையறுத்திருந்தாலும் அப்பாதையில் எவ்வளவு தூரம் பயணித்துள்ளது என்பது ஆய்வுக்குரியதாகும். கொழுந்தில் இடம்பெறும் மலையகம்-மலையக இலக்கியம் குறித்த செய்திகள், படைப்புக்கள் முதலானவையும் பிற இதழ்களிலிருந்து மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ள ஆக்கங்களும் கொழுந்தின் அட்டைப் படங்களை அலங்கரிக்கின்ற மலையக ஆளுமைகளும் அவர்கள் பற்றிய சிறப்புக் கட்டுரைகளும் மலையக இலக்கியத்தின் மீது கொழுந்து காட்டிய அக்கறைக்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளன.

அதேவேளை, இளந்தலை முறையினருக்குக் களம் அமைத்துக்கொடுக்கும் செயற்பாட்டினையும் கொழுந்து அவ்வப்போது மேற்கொண்டுள்ளது. ஆனால், வெளிவந்துள்ள ஆக்கங்களுள் எத்தனை ஆக்கங்கள் முதன்முதல் கொழுந்தில் பிரசுரம் பெற்றுள்ளன, கொழுந்து தேர்ந்தெடுத்த பாதைக்கு அப்படைப்புக்கள் எவ்வளவு வலுச்சேர்த்துள்ளன என்று ஆராய்கின்றபோது, சாரல்நாடன், சு.முரளிதரன், மல்லிகை சி.குமார், மொழிவரதன் முதலான சிலர் கொழுந்து தன் பாதையில் தொடர்ந்தும் பயணிப்பதற்கான பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளபோதும் எல்லா இதழ்களையும் மொத்தமாக அவதானிக்கின்றபோது கொழுந்தின் பயணம் நிர்ணயித்த இலக்கை முழுமையாக அடையவில்லை என்றே தெரிகின்றது.

கொழுந்து பின்பற்றியுள்ள மறுபிரசு உத்தி, மலையகக் கலை இலக்கியங்களையும் கலை இலக்கிய முன்னோடிகளையும் பரவலாக அறிமுகப்படுத்தும் செயற்பாட்டினை செய்துவந்திருந்தாலும் கொழுந்தின் தனித்துவ இருப்பில் அது எதிர்நிலையான தாக்கத்தினையே செலுத்தி வந்துள்ளது எனலாம். கொழுந்தின் சிறுகதைகள், கொழுந்தின் இலக்கிய விமர்சனம், கொழுந்தின் கவிதைகள் எனத்

தனித்து அடையாளப்படுத்த முடியாத அளவுக்குக் கொழுந்து மறுபிரசுரத்தில் தங்கியிருந்துள்ளது. இந்தத் தனித்துவ இழப்பு, கொழுந்துத் திட்டமிட்டிருந்த பயணத்தில் சரிவினை ஏற்படுத்தியுள்ளதை அவ தானிக்க முடிகின்றது.

கொழுந்து இதழ்களை மொத்தமாகத் தொகுத்து நோக்கும் போது, மலையகம் - மலையகத் தேசியம் முதலான அடையாளங்கள் வலுப்பெற்ற காலத்தில், மலையகத்தின் கலை இலக்கியத் தனித்துவத்தை அழுத்தமாக வலியுறுத்தி, மலையகக் கலை இலக்கிய அரசியல் முன்னோடிகளையும் கலை இலக்கியங்களையும்

பரவலாக மக்கள் மயப்படுத்தியமை, 1983ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரான பேரினவாத அடக்குமுறைகளால் தேக்கமடைந்திருந்த மலையகக் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கு ஒரு புது ஊக்கம் வழங்க முயன்றமை முதலானவற்றை அவற்றின் தனித்துவச் சிறப்பென அடையாளப்படுத்தலாம். இருப்பினும் மலையக இலக்கியத்தையும் மலையக சமூக அரசியல் கலை இலக்கிய முன்னோடிகளையும் விமர்சனங்களுக்கு அப்பால் கொண்டாடுதலைக் கொழுந்து தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்து வந்துள்ளது. மலையக ஆளுமைகள் எல்லோரும் ஒரே கருத்தியல் தளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கியவர்கள் அல்லர். அவர்கள் வெவ்வேறு கருத்துநிலைத் தளத்தில் இயங்கியுள்ளதுடன் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒருவரோ டொருவர் முரண்பட்ட தளத்தில் இயங்கியுள்ளனர். இம்முரண்பாடுகளுக்கான அடிப்படை, மலையக சமூக அரசியல் அசைவில் அக்குறிப்பிட்ட ஆளுமைகள் செலுத்திய தாக்கங்கள், அவர்களுடைய பலம்-பலவீனம், மலையக சமூக வரலாற்று யதார்த்த வெளிச்சத்தில் அந்த ஆளுமைகளின் உடன்பாடான மற்றும் எதிர்மாறான செயற்பாடுகள் முதலானவற்றில் கொழுந்து ஆர்வம் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை.

மலையகத்திலிருந்து மேற்கிளம்பி யிருந்தாலே அவர்களை விமர்சனங்களுக்கு அப்பால் கொண்டாடுகின்ற போக்கினையே அது கொண்டிருந்துள்ளதாகத் தெரிகின்றது. இதனால் புறவயமான, கறாரான விமர்சனப் போக்கொன்றைக் கொழுந்தினால் வளர்த்தெடுக்க முடியாமற் போய் விட்டது.

ஒருவகையில் கொழுந்து முதலான இதழ்களில் மேலோங்கியுள்ள மலையக இலக்கியம்மீதான அகவயமான போற்றுதலும் மலையக இலக்கியச் செல்நெறியில் காத்திரமான விமர்சன மரபொன்று வளர்ச்சி பெறாமலிருக்கக் காரணமெனலாம். ●

நந்தலாலா

விமர்சன கண்ணோட்டம்

■ சி.ரஞ்சிதா ■

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இதழ்களின் பங்களிப்பும் அதனூடாக தமிழ் இலக்கிய பரப்பு புதுபொலிவு கண்டமையையும் எவரும் மறுதலிக்க முடியாது. ஐரோப்பியர் வருகையுடன் 19 ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதிகளில் அச்ச இயந்திரங்களின் துணையோடு மக்கள் மத்தியில் இதழ்களும் அவர்தம் கைகளில் தவழ்ந்தன. ஆரம்ப காலகட்டங்களில் சமயம் சார்ந்த விடயங்களைத் தாங்கி வந்த இதழ்கள் படிப்படியாக தமிழ் இலக்கியம், விமர்சனம், கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், நேர்காணல்கள் எனத் தனக்கான உள்ளடக்கத்தில் புதுமையைப் புகுத்தியது. அந்த வகையிலே ஈழத்தில் 1990களில் வெளிவந்த நந்தலாலா இதழும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறான பங்களிப்பைச் செலுத்தியுள்ளது என்பதை இனி ஆராயலாம்.

“நந்தலாலா” என்ற சொல் இவ்விதழுக்கு பொருத்தமா? பொருத்தமில்லையா? என்ற குழப்பமும் இவ்விடத்தில் எழுகின்றது. கண்ணபிரானின் தந்தை நந்தன் ஆவார். இவருடைய செல்லப்பிள்ளை கண்ணன் என்பதாலும் வடமொழியில் குழந்தைகளைச் செல்லமாக “லாலா” என்று அழைப்பதாலும் நந்தலாலா என்ற பெயர் கண்ணணையே குறிக்கின்றது. அப்படியிருக்கும்போது கலை இலக்கிய சஞ்சிகை ஒன்றிற்கு இப்பெயர் வந்துள்ளமை சற்று பொருத்தமற்றதாகவே இருக்கின்றது. இந்தக் குழப்பம் ஒருபுறம் இருக்க, நந்தலாலா இதழ் தொடர்பாக அறியவேண்டிய தேவையும் எமக்கு இருக்கிறது. இவ்விதழின் ஆசிரியர் ச. சிவப்பிரகாசம் ஆவார். எனினும் சட்டத்தரணியான சாந்திகுமார் ஜோதிசுமார் விரிவுரையாளர் வி.டி. செல்வராஜ் ஆகியோரது வழிகாட்டலிலும் இவ்விதழுக்கு கிடைத்ததாக சை. கிங்ஸ்லி கோமஸ் நந்தலாலா இதழ் பற்றி எழுதிய கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்விதழில் சிறுகதை, கவிதை, விமர்சனம், நேர்காணல் முதலிய அம்சங்கள் வெளிவந்ததோடு 1992

இலிருந்து 1997 வரை தொடர்ந்து தமிழ் உலகிற்குள் வருகை தந்து பின்னர் 2001 ஆம் ஆண்டும் 2004 ஆம் ஆண்டும் 2012 மற்றும் 2014 ஆம் ஆண்டும் இவ்விதழ் தொடர்ச்சியற்ற முறையில் வெளிவந்துள்ளது. இவ்விதழுக்கான வருகைக்கு தடையாக இருந்த சமூக, பொருளாதாரமற்றும் ஆளணி பற்றாக்குறை காரணங்கள் பற்றி எதுவும் தெரியவில்லை. இலக்கிய பங்காற்ற வந்த ஒரு இதழ் இடைநடுவில் தடைபட்டு மீண்டும் தோன்றி மீண்டும் மறைந்து ஒரு சறுக்கல் நிலையை எட்டியுள்ளமை கவலையளிக்கின்றது.

நந்தலாலா இதழின் அட்டைப்படங்களை எடுத்துப் பார்க்கும்போது அவை ஓவியங்களாகவே தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கணனியின் உதவி மூலம் இந்தப் படங்கள் ஓவியங்களாக்கப்பட்டிருப்பினும் அவற்றில் புதுமையான, இதழுக்கு பொருத்தமான காட்சிகளை காணமுடியாமலேயே இருக்கின்றது. மேலும் இந்த இதழின் நுழைவாயில் கவிதையொன்றை பதிவிட்டு அதன் பின் ஏனைய படைப்புகளை வெளியிடுவது ஆசிரியரின் சிறந்த திட்டமிடலை சுட்டி நிற்கின்றது.

1992 இல் முதலாவது இதழாக நந்தலாலா உருவெடுத்தபோது மலையக படைப்பாளிகளில் ஒருவரான முரளிதரனின் “எனது சிறுவன்” என்னும் கவிதை, கேகாலை கைலைநாதனின் “வெண்ணிற தாமரைகள்” என்னும் சிறுகதை, க. சுப்ரமணியம் எழுதிய நாட்டார் பாடல்களும் மலையகமும் ஆகியன இலக்கியம் சார்ந்த படைப்புகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவை தவிர கியூபாவிலிருந்து ஒரு குரல் என்ற அரசியல் கட்டுரை, நந்தலாலா இதழ் நடத்திய நேர்காணல் சந்திப்பொன்று தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டதைச் சொல்கிறது. முதலாவது இதழாக இது வெளிவந்தாலும் காத்திரமான தமிழ் இலக்கிய படைப்புகளையோ படைப்பாளிகளையோ விமர்சனங்களையோ தாங்கி வெளிவரவில்லை என்பது கவலை அளிக்கிறது.

1994 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த நந்தலாலா இதழிலும் கூட மிகையான ஒரு மாற்றத்தைக் காண முடியவில்லை. ராமையா முருகவேல் எழுதிய “சிறுவன்” என்னும் சிறுகதை மலையக வாழ்வின் துன்பத் துயரங்களை சுமக்கின்றது. கேகாலை கைலைநாதன் எழுதிய “தூரிகை” என்னும் படைப்பு எழுத்தாளர் ஜெயமோகனின் “திசையழிந்த அத்துவான வெளியில்” நூல் விமர்சனம் - கே.எஸ்.நரேந்திரன் எழுதியது எண்ணிச் சொல்லக்கூடிய இலக்கிய படைப்புகளாகும். தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பின்னர் மலையக மக்கள் அனுபவித்த வேதனைகளை ரகசிய கடித உத்தி மூலம் ஒரு பகுதி ஆராய்கிறது. இது மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை வெளிக்கொண்டு வரும் ஒரு புதிய படைப்பாகவே அக்காலகட்டத்தில் ஆராயவேண்டியிருக்கிறது.

2004 இல் இந்த இதழ் வெளிவந்தபோது விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய இலக்கியங்கள் மட்டுமே வெளிவந்துள்ளன. நெருடாவின் கவிதையினூடாக இதழின் உட்பகுதிக்குள் பிரவேசிக்கமுடிகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து கே. கணேஷ் அவர்களை நேர்காணல் செய்த பகுதியும் “ஒரு பிரம்பு ஒரு மீசை” என்ற சிறுகதையும் இன்குலாப்பின் கவிதையும் இலக்கியம் பற்றிய பதிவுகளாக அமைகின்றது. மலையக மக்களுடைய பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் “தமிழ் இனப் பிரச்சினையும் இந்தியாவின் நிலைப்பாட்டு மாற்றமும்” என்ற அரசியல் கட்டுரையும் “ஸ்ரீபாத கல்வியியல் கல்லூரி மாணவர்கள் மீது காட்டுமிராண்டிதனமான போலிஸ் தாக்குதலும்” என்ற செய்தியும் வெளிவந்திருக்கிறது. ஒரு கலை இலக்கிய சஞ்சிகை என்று இந்த இதழை சொல்வது சிறிதும் பொருந்தாது. காரணம் செய்திகளையும் அரசியல் சார்ந்த கட்டுரைகளையும் இது பெரும்பாலும் வெளியிட்டுள்ள தோடு இலக்கியம் சார்ந்த கட்டுரைகள் மிகவும் சொற்ப அளவிலேயே வெளிவந்துள்ளது.

நந்தலாலா இதழ் மீண்டும் எட்டு வருடங்களின் பின் துளிர் விடத்தொடங்கியது 2012 ஆம் ஆண்டில் ஆகும். இடைப்பட்ட காலத்தில் இதழுக்கு தடையாக இருந்த காரணிகளை அறியமுடியாது போனாலும் எட்டு வருடங்களின் பின்னர் சற்று மாறுதல்களுடனேயே அதன் உள்ளடக்கங்கள் ஓரளவு கனதியோடு வெளியாகியது. அதில் திரு. மதிவாணனின் “ஆசிரியன்” குறிப்பு பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரை நீண்ட பக்கங்களில் அலசப்பட்டிருந்தது. தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் புனைகதைகளில் பேசப்படும் யதார்த்தவாதம் பற்றிய கருத்துக்களையும் இந்தக் கட்டுரையில் வாசித்து அறிவதோடு பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கும் பணியாற்றும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் இந்தப் பதிவு துணைபுரிகிறது. “நாட்டாமை செய்ய நரிகள் வந்தபோது” என்ற சமூக விமர்சனம் சார்ந்த கவிதையும் வெளிவந்துள்ளது. இவை தவிர நீர்வை பொன்னையனின் கவிதை “முகம்” என்னும் கட்டுரை, “ரசிக்கத்தக்க நாடக விவகாரங்கள்” என்னும் தலைப்பிலான கட்டுரை (நாடகத்திற்கு பங்களிப்பு செய்தவர்கள் பற்றி சொல்கிறது. குறிப்பாக மஹாகவி, பேராசிரியர் க.கைலாசபதி ஆகியோர் பற்றியும் பேசுகிறது.) பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி எழுதிய “கவனிக்கப்படாது போய்விட்ட கவிஞனொருவன் சாமுதியின் கவித்துவம் பற்றிய குறிப்பு” என்ற தலைப்பில் இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ள

தோடு ஈழத்து இலக்கிய ஆர்வலர்களும் மாணவர்களும் ஆராய வேண்டிய ஒரு படைப்பாளி என்னும் கருத்தையும் பேராசிரியர் அவர்கள் இவ்விதழினூடாக முன்வைப்பதால் ஆய்வு நெறிமுறைக்கு வழிகாட்டும் ஒரு பணியையும் இவ்விதழ் செய்துள்ளது. வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் “காயத்ரி” என்ற கவிதை யுத்தகால வடுக்களை கருப்பொருளாக பேசுகிறது. தொல்பொருள் பற்றிய தகவல்களையும் இவ்விதழின் ஒரு கட்டுரை ஆராய்ந்துள்ளது. மேலும் “கைலாசபதியும் நனவோடையும்”, “கைலாசபதியும் புதுமைப்பித்தனும்”, “யதார்த்தவாதமும் மார்க்சியமும்” ஆகிய கட்டுரைகளும் இவ்விதழின் அட்டைப்படங்களில் பதிவிடப்பட்டுள்ளமை அதன் கனதிக்கு துணைசெய்வதோடு வாசகர்களையும் வாசிக்கத்தூண்டும் வகையிலும் அமைந்துள்ளது.

2014 ஆம் ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 10 வருடங்களின் பிறகு நந்தலாலா இதழ் மீண்டும் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குள் வருகின்றது. 56 பக்கங்களைக் கொண்டு இவ்விதழ் வந்ததோடு இலக்கியம், அரசியல் சார்ந்த கட்டுரைகளும் வெளிவந்தன. “ஈரானிய ஒப்பந்தம்”, “இலங்கை - இந்திய உறவு ஒப்பந்தம்”, “பங்களாதேஷ் - அடுத்தது என்ன?” ஆகிய கட்டுரைகள் அரசியல் சார்ந்த கட்டுரைகளாகும். “தீண்டாத வசந்தம்” என்ற மறுமலர்ச்சி நாவல் கட்டுரை தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் புனைகதை ஆர்வலர்களுக்கும் உதவும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

நந்தலாலா இதழானது மானுடம் இலக்கிய வட்டம் வெளியிட்டதாகவும் இந்த இதழின் கருப்பொருள் யாவும் மலையகம் சார்ந்தும் அந்த மக்களின் பிரச்சினை சார்ந்தும் வெளிவருதாக இலக்கிய ஆர்வலர்களிடையே கருத்துக்கள் நிலவியபோதும் அவை நூறு வீதம் பொருத்தமுடையதாகத் தெரியவில்லை. இலக்கிய பணியை இவ்விதழ் ஓரளவும் உலக அரசியல் பார்வையை ஓரளவும் பூர்த்தி செய்துள்ளதாகவே அறியமுடிகின்றது. இலங்கையில் 1980, 1990களில் உள்நாட்டு போரும் மக்களின் இடப்பெயர்வும் அமைதியற்ற ஒரு சூழலை தந்ததின் விளைவாக பல்வேறு இலக்கியங்களும் இதழ்களும் சமூக அவலங்களை வெளிப்படுத்த முன் வந்தன. அந்த வகையில் அக்காலகட்டச் சூழலில் நந்தலாலா இதழும் தன்னால் முடிந்த இலக்கிய பங்களிப்பைச் செய்யத் தவறவில்லையாயினும் அது பூரண வெற்றியாகவும் அமையவில்லை என்பது வருத்தமளிக்கிறது. பொதுவாக மலையகச் சூழலிலிருந்து வெளிவரும் இலக்கியங்களோ சஞ்சிகையோ அந்தச் சமூக பின்னணியைத் துன்பத் துயரங்களை மிகையாக வெளிப்படும் பண்பு வாய்ந்தனவாகவே இருக்கும். அத்தோடு இலங்கையில் நடைபெற்ற உள்நாட்டு யுத்தம் மலையக மக்களையும் பாதித்துள்ளதை நாம் மறுக்கமுடியாது. அவ்வாறான பதிவுகளை நந்தலாலா இதழ் வெளிக்கொண்டு வந்திருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். அவை ஆவணங்களாகவும் இனிவரும் தலைமுறைக்கு உதவும் வகையிலும் அமைந்திருக்கும். எது எவ்வாறு இருப்பினும் ஈழத்து இதழ்களின் வளர்ச்சியில் பல்வேறு தடைகளுக்கு மத்தியிலும் நந்தலாலா இதழ் ஒரு சில இதழ்களை வெளியிட்டு தமிழ் உலகிற்கு பணியாற்றியதை இவ்விடத்தில் சிரம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதில் மாற்றுக்கருத்திற்கு இடமில்லை. ●

ஈழ இலக்கியத்தில் முனைப்பு சிற்றிதழின் இடம்

■ ஜிஃப்ரி ஹாசன் ■

தீவிர இலக்கியமானது சிற்றிதழ்கள் வழியாகவே வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. பெரும்பாலும் தமிழ் இலக்கியச் சூழலைப் பொறுத்தவரை, இது மறுக்கமுடியாத ஒரு விதியாகவே இன்றுவரை தொடர்கிறது. ஈழ இலக்கிய மும் சிற்றிதழ் வழியாகத்தான் தன்னை திடப்படுத்தி வளர்ந்து வருகிறது. தமிழ்ச் சூழலில் சீரியஸ் இலக்கியத்துக்கான வாசக எல்லை வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதன் மிக முக்கிய குறிகாட்டி இது. தொடக்கத்தில் அச்ச இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்தன. இப்போதுள்ளது போல் இணைய இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் பங்களிப்பு அப்போது இருக்கவில்லை. தமிழ் இலக்கியவெளியில் இணைய இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் வருகை என்பது பெரும்பாலும் 2000 இற்குப்பிறகு நிகழ்ந்த ஒரு மிக முக்கிய தோற்றப்பாடாகும். அச்ச இதழ்களோடு ஒப்பிடும்போது இணைய இலக்கியச்சிற்றிதழ்கள் தமிழின் விரிந்த பரப்பிலுள்ள வாசகர்களையும் இணைக்கும் சாத்தியப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தன. அந்தவகையில் தமிழ் இலக்கிய இணையச் சிற்றிதழ்கள் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இன்னொரு பரிமாணத்தை தோற்றுவித்தன.

பெரும் பத்திரிகைகள் தீவிர இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெரிதளவு அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். தொடக்கத்தில் தமிழக சிற்றிதழ்களான மணிக்கொடி, சரஸ்வதி, கணையாழி, தாமரை போன்ற இதழ்களே ஈழப்படைப்பாளிகளுக்கு மாண களமாக அமைந்தது. பின்னர் ஈழத்திலிருந்தும் சிற்றிதழ்கள் வெளிவரத் தொடங்கின.

ஈழ இலக்கியத்தை பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் தூக்கி நிறுத்தி அதனை முன்கொண்டு சென்றதில் சிற்றிதழ்களுக்குத்தான் மகத்தான பங்கிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். ஈழத்திலிருந்து பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் மறுமலர்ச்சி, அலை, மல்லிகை, கவிஞன், மூன்றாவது மனிதன், ஞானம், யாத்ரா, பெருவெளி போன்ற சிற்றிதழ்கள் தோன்றியும் மறைந்தும்

தொடர்ந்து இயங்கியும் தத்தம் காலகட்ட ஈழ இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கும், போக்குக்கும் பங்களித்துள்ளன. இந்த வரிசையில் இடம்பெறத்தக்க மிக முக்கியமான சிற்றிதழ்களுள் ஒன்று முனைப்பு.

முனைப்பு கிழக்கிலங்கையில் மருதமுனையிலிருந்து 1989 லிருந்து 2004 வரை வெளிவந்த தனி இலக்கியச்சிற்றிதழ். முனைப்பின் முதல் இதழில் ஆசிரியர் குறிப்பில், "கார்த்திகை 88" என தேதியிடப்பட்ட முதலாம் இதழ் மாசி 89 தான் வெளிக்கொணர் முடிந்தது" எனச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. அந்தவகையில் 1989 லிருந்து 2004 வரை 12 இதழ்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

மருதமுனையைச் சேர்ந்த அதிபரும் எழுத்தாளருமான மருதூர் பாரி அதன் வெளியீட்டாளராகவும், பிரதம ஆசிரியராகவும் இருந்தார். முனைப்பின் இணையாசிரியர்கள் மாறிமாறி வந்திருக்கிறார்கள். இலக்கியத்தில் புதிய சிந்தனையும், தீவிர ஈடுபாடும் கொண்டவர்களுக்கு முனைப்பின் ஆசிரியரீடம் தொடர்ந்தும் இடமளித்தது. அதுவே, அதன் உள்ளடக்கம் ஓர் ஆரோக்கியமான நிலையில் இருந்ததற்கான, தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியை காட்டி வந்ததற்கான முக்கியமான காரணம் என நினைக்கிறேன். முனைப்பின் இணையாசிரியர்களாக எம்.ஐ.எம். ரவுஃப், எம்.ஐ.ஏ. ஜபார் போன்றோர் பங்களிப்புச் செய்தனர்.

முனைப்பு வெளிவந்த காலம் என்பது ஈழ இலக்கியத்தில் முற்போக்கு இலக்கிய விவாதங்களும் முயற்சிகளும் தணிந்து, போரும் அதுசார்ந்த வாழ்வியலையும் பேசும் படைப்புகள் தீவிரமாக வெளிவந்த காலகட்டமாகும். பெரும்பாலும் ஈழ இலக்கியத்தின் மையக் குரல் என்பது போர், இனத்துவம், சிங்கள அரசு-புலிகள் மோதலால் உருவான மிகச் சிக்கலான, துயரார்ந்த சமூக நிலைமைகளின் மீதே கவனம் கொள்வதாக அமைந்தது.

இதனால் இக்காலப்பகுதியில் ஈழத்திலிருந்து

வெளிவந்த அனைத்துச் சிற்றிதழ்களுமே இந்த நிலைமை களைப் பேசுவையாகவே மேலெழுந்து வந்தன. குறிப்பாக போர், இனமோதல்கள், பரஸ்பர சந்தேகங்கள், தமிழ்-முஸ்லிம் உறவில் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட பூசல்கள் போன்ற நிலைமைகளை வெளிப்படையாகவும், குறியீட்டு நிலைகளிலும் பேசும் கவிதைகள், சிறுகதைகள், மொழிபெயர்ப்பு படைப்புகள் என சிற்றிதழ்கள் வெளியிட்டன. முனைப்பும் அத்தகைய தொரு போக்கிலேயே தன் பெரும்பாலான படைப்புகளைத் தேர்வு செய்து வெளியிட்டது. எனினும் படைப்பிலக்கியம் சார்ந்து முனைப்புக்கென ஒரு தனியான கொள்கை நிலைப்பாடுகளோ கோட்பாட்டுத் தளமோ இருக்கவில்லை. எல்லாவகையான நிலைப்பாடுகளுக்கும் அது இடங்கொடுத்தது. குறிப்பாக அரசுக்கும் புலிகளுக்குமிடையில் போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலப்பகுதியிலேயே, மொழி சார்ந்தும் சிங்களத் தரப்பால் தமிழ்மொழி புறக்கணிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில், சிங்கள-தமிழ் உறவினையும், இரு இனங்களுக்குமிடையிலான பரஸ்பரப்புரிதலையும், சகவாழ்வையும் பேசக்கூடிய சிங்களப் படைப்புகளை முனைப்பு மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டது. முனைப்பு இந்த மகத்தான பங்களிப்பை தொடர்ச்சியாகச் செய்து வந்தது. குறிப்பாக இந்தப் பங்களிப்பினை முனைப்பு இதழினூடாக தென்னிலங்கையைச் சேர்ந்த கவிஞரும் எழுத்தாளருமான அல் அஸுமத் செய்து வந்தார். முனைப்பின் பல இதழ்களில் அவரது சிங்கள மொழிபெயர்ப்புக் கதைகள் வெளிவந்தன.

முனைப்பின் இரண்டாவது இதழில் சிங்கள எழுத்தாளர் நிரங்க விக்கிரமசிங்கவின் “பாம்புகள்” எனும் கதையை அவர் மொழிபெயர்த்தார். இக்கதை இலங்கைத் தமிழ்-சிங்கள மக்களுக்கிடையிலான சகவாழ்வைப் பேசும் கதையாக இருந்தது. சிங்கள-தமிழ் புதுவருடத்தை ஒரு குறியீடாக வைத்து இனநல்லிணக்கத்தை அக்கதை பேசுகிறது. போர் உக்கிரமாக நடந்து கொண்டிருந்த அக்காலப்பகுதியில் சிங்களத் தரப்பிலிருந்து எழுதப்பட்ட அக்கதையை தமிழ்ச் சூழலுக்கு அறிமுகம் செய்த முனைப்பின் பணி மகத்தானது என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது.

முனைப்பு வெளியிட்ட ஆக்கங்களைப் பொறுத்தவரை மிகத் தீவிர சீரியஸான இலக்கிய முயற்சிகளுக்கே அது களம் ஒதுக்கியது. முனைப்பின் 12 இதழ்களிலும் வெளிவந்த படைப்புகளைப் பார்த்தால் இன்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. மிக ஆழமான படைப்புகள், நேர்த்தியான தெரிவுகள் என முனைப்பு மிக சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு தன் உள்ளீட்டைத் தீர்மானித்திருக்கிறது. கிழக்கிலிருந்து அப்போதே இத்தகையதொரு தீவிரமானதும், காத்திரமானதுமான இதழ் வெளிவந்திருக்கிறது எனும் போது உண்மையில் ஆச்சரியமாகவே இருக்கிறது.

கவிதை சிறுகதை, கட்டுரை,

இலக்கிய ஆய்வுகள், மொழிபெயர்ப்புகள் என முனைப்பு இலக்கியத்தின் பல்வேறு களங்களிலும் இயங்கி வந்துள்ளது. கவிதையைப் பொறுத்தவரை முனைப்பில் ஈழத்தின் மிக முக்கியமான கவிஞர்களாகவும், எழுத்தாளர்களாகவும் அப்போது அறியப்பட்டிருந்த சோலைக்கிளி, சண்முகம் சிவலிங்கம், மருதூர்க்கொத்தன், அல் அஸுமத் போன்றோர் எழுதினர். அடுத்த தலைமுறையில் எம்.ஐ.எம். ரஷிப், மருதூர் பாரி, கருணாகரன், வாசுதேவன், டீன் கபூர் போன்றவர்கள் பங்களித்தனர். சிலர் முனைப்பிலிருந்தே உருவான புதிய கவிஞர்களாக இருந்தனர். அதேபோல் மு.மு.மு. பாசில், எம்.எம்.எம். நகீபு, செஹபா, கஜனி போன்ற புதிய முகங்களும் எழுதினர். கவிதைகள் பெரும்பாலும் அடர்த்தியான கவித்துவச் செறிவும், அக்கால இலங்கையின் சமூக அரசியல், தனிமனித உளவியல் சார்ந்த நெருக்கடிகளையும் பேசுவையாக ஈழ இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிநிலையைக் காட்டுவதாகவே அமைந்தன. உதாரணமாக மருதூர்க்கொத்தனின் “கழைக்கூத்து”, டீன்கபூரின் “சண்டைப் பொழுது” போன்ற கவிதைகள் அப்போதைய சமூக அரசியலை அழகியலோடு முன்வைத்தன.

கவிதைகள் விசயத்தில் அதன் காத்திரத் தன்மையை கவனத்திற் கொண்டது போலவே சிறுகதைகள் விசயத்திலும் முனைப்பு உறுதியான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது. சிறப்பான பல கதைகள் முனைப்பில் வெளிவந்தன. சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் “துருவப்பறவைகள்”, முனைப்பு 3வது இதழில் நற்பட்டிமுனை பள்ளிலின் “மறுபடியும் மறுபடியும்” போன்ற கதைகள் மிக நேர்த்தியும் புனைவு நுணுக்கமும் கொண்டவை. இதில் பள்ளிலின் “மறுபடியும் மறுபடியும்” சிறுகதை போர்க்கால வாழ்வியலை, குறிப்பாக போரின் தொடக்ககால கிழக்கு மாகாண மக்களின் வாழ்க்கைப்பாடுகளையும், பதட்டங்களையும் அழகிய புனைவாக முன்வைக்கும் கதை. பள்ளி ஒரு முக்கியமான படைப்பாளியாக வருவதற்கான அனைத்து தகைமைகளையும் கொண்டிருந்தார் என்பதற்கு நிரூபணமான கதை அது. ஒரு படைப்பாளியாக பள்ளி முதன்முதலில் அடையாளம் காட்டியதும் முனைப்பு என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

அல்-அஸுமத்தின் “வான் கோழி” என்றொரு கதையும் முனைப்பில் வெளிவந்தது. அப்போதைய ஈழ இலக்கியச் சூழல், இலக்கிய வட்டம் குறித்த ஒரு படைப்பாளியின் அவதானத்தை மெல்லிய அங்கதத்தோடு முன்வைத்த கதை அது.

குறுநாவலுக்கும் முனைப்பு இடமளித்து வெளியிட்டது. இது சிற்றிதழ்களில் குறுநாவல்களையும் சுதந்திரமாக வெளியிடுவதற்கான களத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதாக அமைந்தது. மருதூர் பாரியின் “மறுகரையின் நிறம்” என்ற குறுநாவல் முனைப்பில் தொடராக வெளிவந்தது.

அதேநேரம் சிறுகதைகள் சார்ந்து சாதி, போர், வர்க்க முரண்

போன்ற பொதுவான சமூகப் பிரச்சினைகள் பேசப்பட்டு வந்த ஈழ இலக்கிய சூழலில் தனிமனித உணர்ச்சிகள், தனிமனித அகம்சார்ந்த நெருக்கடிகளை பேசும் புதிய கதைப்போக்குகளுக்கும் முனைப்பு களம் அமைத்தது. எம்.ஐ.எம். ரவூபின் “இடையில் வெளிகள்” என்ற கதையை இந்தவகைக் கதைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டான கதையாகச் சொல்ல முடியும்.

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் முனைப்பின் மற்றுமொரு பரிமாணம். எம்.கே.எம். கூசீப் மிக முக்கியமான பிற மொழிக்கவிதைகளைத் தேர்வு செய்து மொழிபெயர்த்தார். அதனை முனைப்பு வெளியிட்டு ஈழத்தில் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், ஈழத்துக் கவிஞர்களுக்கு பரந்துபட்ட கவிதை அனுபவத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. ரவீந்திர பாணர்ஜியின் “எனது கதை” எனும் கவிதையை முனைப்பில் எச்.ஏ. அலீஸ் மொழிபெயர்த்திருந்தார்.

பரந்துபட்ட இலக்கிய ஆய்வு முயற்சிகளுக்கும் முனைப்பு உரிய இடத்தை வழங்கியது. மருதூர்க் கொத்தனின் பாரதிதாசன் கவிதைகள் குறித்த இலக்கிய ஆய்வு பாரதிதாசன் கவிதைகள் குறித்த பல்வேறு திறப்பு களை ஒரு புதிய இலக்கிய வாசகனுக்கு ஏற்படுத்துவதாக அமைந்தது. புலவர் ஆ.மு. ஷெரிபுத்தீன் படைப்புகள் பற்றிய செயித் ஹஸன் மௌலானாவின் ஆய்வு நோக்கிலான கட்டுரைகளை முனைப்பு வெளியிட்டது.

மலையக இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் முனைப்பு களம் ஒதுக்கி அதன் வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தது. குறிப்பாக மலையக படைப்புகளைப் பிரசுரித்ததோடு மலையக இலக்கியம் குறித்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்கும் இட மளித்து ஊக்குவித்தது. முனைப்பின் 6 வது இதழ் மலையக இலக்கியத்தின் மிகப்பெரும் ஆளுமையான சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் வாழ்வும் பணியும் பற்றிய அந்தனி ஜீவாவின் கட்டுரையை வெளியிட்டது.

பெண்களின் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் முனைப்பு தனியான இடத்தை ஒதுக்கியது. சபீனா அபூபக்கரின் “கண்ணீரைக் காணவில்லை”, எஸ்.எச். வஜீனா ராணியின் “ஊனங்கள்” செஹபாவின் மூன்று கவிதைகள் போன்ற படைப்புகளை எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல முடியும். இவை மரணத்தையும் வாழ்வையும் வெளிப்படுத்தும் கவிதைகளாகவும், பெண்ணின் அடக்கப்பட்ட வாழ்வின் பல்வேறு உணர்ச்சித் தருணங்

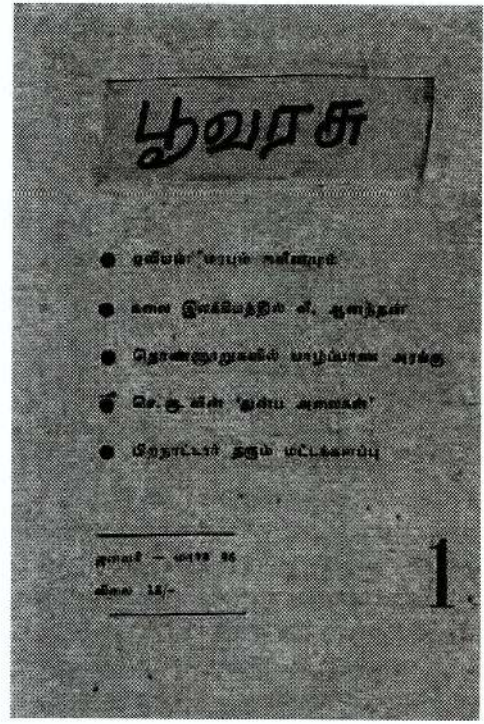
களையும் பேசும் படைப்புகளாக அமைந்தன.

முனைப்பின் மற்றொரு மிக முக்கிய இலக்கியப் பங்களிப்பாக ஈழ இலக்கியச் சூழலில் புதிதாக வெளி வரும் கவிதைத் தொகுப்புகள், சிறுகதைத் தொகுப்புகள், நாவல்கள், விமர்சன நூல்கள் என அனைத்து வெளியீடு களுக்குமான அறிமுகப்பகுதியையும் சில நூல்கள் குறித்த விரிவான விமர்சனங்களையும் முன்வைத்து அவற்றை வாசகர்களிடையே கொண்டு சேர்க்கும் பணியை அந்நாட்களில் முன்னெடுத்ததைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். அப்போதைய ஈழ இலக்கிய சூழலைப் பொறுத்தவரை சிற்றிதழ்களே இப்படி பரந்த இலக்கிய தேடலுள்ள வாசகனை இலக்கியச் சூழலோடு இணைக்கும் பணியையும் செய்தன. இத்தகைய புத்தகங்களின் விரிவான அறிமுகத்தோடு புத்தகங்களைப் பெறுவதற்கான தகவல்களையும் முனைப்பு வெளியிட்டு வாசகத் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் ஒரு பணியைச் செய்தது. இது அந்நாட்களில் ஒரு தீவிர இலக்கிய வாசகனுக்கு மிகமுக்கியமான சேவையாக அமைந்திருக்கும் என நம்பலாம்.

முனைப்பு நாட்டில் போதிய அச்ச வசதிகளோ, தொடர்பாடல் வசதிகளோ இல்லாத காலப்பகுதியில், இத்தனைக்கும் தென்னிலங்கையுடன் ஒப்பிடும் போது அத்தகைய வசதிகள் மிக மிகக் குறைந்த மட்டத்திலிருந்த கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து தொடர்ச்சியாக ஒரு தீவிர இலக்கிய இதழாக 12 இதழ்கள் வரை வெளிவந்தது என்பது ஒரு சாதனையான அடைவாகும். முனைப்பு அதன் இரண்டாவது இதழிலேயே தனக்கான சவால் களை முன்வைத்தது. மின்சார வசதிகள் இன்மை, ஆக்கங்கள் உரிய நேரத்தில் கிடைக்கப் பெறாமை, பணம், படைப்பாளிகளுடனான தொடர்பாடல் பிரச்சினை போன்றன முனைப்பு எதிர்கொண்ட சவால் களுள் சிலவாக சுட்டிக்காட்டலாம். இந்த சவால்கள் சிற்றிதழ்களை எப்போதும் பின்தொடரும் துயர நிழலாகவே தோன்றுகிறது. எனினும் முனைப்பு இந்த சவால்களுக்கு வெற்றிகரமாக முகங்கொடுத்து 12 இதழ்கள் வரை வெளிவந்து ஈழ இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒரு காலகட்டத்துக்கான காத்திரமான பங்களிப்பினை வழங்கி இருக்கிறது என்று சொல்வதே இன்றைய நாட்களில் முனைப்பு குறித்த ஒரு நேர்மையான மதிப்பீடாக அமையும்.

பூவரசு

■ அஷ்வினி வையந்தி ■

1996 தை - பங்குனி தொடங்கப்பட்டு 1996 சித்திரை-ஆனி வரையிலான காலப்பகுதியில் வெளிவந்த காலாண்டு சஞ்சிகையாக பூவரசு இதழ் விளங்குகின்றது. பிரபல கவிஞர் சாருமதி, வாசுதேவன் ஆகியோர் இதன் ஆசிரியர்களாக காணப்பட்டார்கள். மட்டக்களப் பிணைக் களமாகக் கொண்டு வெளிவந்த பூவரசு, கலை இலக்கிய சஞ்சிகையாகும். மட்டக்களப்பின் ஜெஸ் கொம் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட பூவரசு இதழ் அக்காலத்தில் நிலவிய நவீன கலை இலக்கியம் சார்ந்த தரமான விமர்சன ரீதியாக நோக்கத்தக்க பல கட்டுரைகள், காத்திரமான கவிதைகள், நவீன பெண்ணிலைவாதக் கருத்துக்கள் முதலான விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்தது. இவ்விதழ் இரண்டு இதழ்களுடன் தடைபட்டுள்ளமையும் குறிப்பிட்டு சொல்ல வேண்டிய விடயமாகும். அக்காலத்தில் வெளிவந்த இவ்விதழின் விலை ரூபா 15 ஆகும்.

பூவரசு முதலாவது இதழில் வாசுகி ஜெயசங்கர், சோலைக்கிளி, செ.யோகராசா, சி.ஜெயசங்கர், அபிமன்யன், தெ.கிருபாகரன், வித்துவான் சா.இ.கமல நாதன் ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளதுடன் சஞ்சிகை ஆசிரியர்களான சாருமதி மற்றும் வாசுதேவன் ஆகியோரது ஆக்கங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்துடன் பூவரசு இதழினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட கருத்தரங்குகள் தொடர்பான விடயங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

“ஓவியம்: மரபிலிருந்து நவீனத்துவத்திற்கு” என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட வாசுகி ஜெயசங்கர் என்பவரின் கட்டுரை ஓவியத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி நிலையினைச் சுட்டி நிற்கின்றது. மறுமலர்ச்சி கால ஓவியங்கள் ஒழுங்கிற்கும், அழகிற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தது எனவும், கைத்தொழில் காலத்தில் காணப்பட்ட ஓவியங்கள் மறுமலர்ச்சி கால ஓவியங்களின் கருப்பொருளில் இருந்து மாற்றமடைந்தது எனவும் ஆசிரியர் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது கைத்தொழில் புரட்சி கால

ஓவியங்களின் பார்வை தம்மைச் சூழவுள்ள உலகை நோக்கி திரும்பியது என்ற கருத்தை முன்வைக்கின்றார். இவ்வாறு காலமாற்றத்திற்கேற்ப ஓவியங்கள் அடைந்த வளர்ச்சியின் படிநிலைகளை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

“போர்க்கால குருவிகள்” என்ற சோலைக்கிளியின் கவிதை குறியீட்டு பாங்கினூடாக போர்க்காலச்சூழலை பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது. இங்கே குறியீட்டு படிமமாக குருவி பயன்படுகின்றது. சாதாரண குருவிகூட தனது சொண்டில் குண்டை வைத்து மக்களை கொலை செய்யும் என்ற சூட்சுமமான கருத்தை ஆசிரியர் தனது கவிதையினூடாக வெளிப்படுத்துகின்றார். குருவி புல்லை சாப்பிடாமல் இருக்க புல்லையும் சேர்த்து அழி என கூறப்படும் கருத்தினூடாக போர்க்காலத்தில் மக்களை சாப்பிடவிடாமல் உணவையும் சேர்த்து அழியுங்கள் எனக் கூறுவதாக உள்ளது.

அடுத்து “மட்டக்களப்பு கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஆனந்தன்” என்ற செ.யோகராசாவின் கட்டுரை யானது ஆனந்தன் என்ற எழுத்தாளர் மட்டக் களப்பு கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எந்த வகையில் பங்களிப்பு செய்துள்ளார்?, என்ன மாதிரியான விடயங்களை முன்னெடுத்து சென்றுள்ளார்? போன்ற பல்வேறு பட்ட விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக காணப்படுகின்றது.

“முற்றுக்கையிடப்பட்ட நாட்களின் அரங்கு” என்ற சி.ஜெயசங்கர் என்பவரின் கட்டுரை நாடகத்தில் கையாளப்பட்ட குறியீடு, நவீன அரங்கச் செயற்பாடுகள், ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் நாடக அரங்குகள் வளர்ச்சியடைந்த விதம், நாடகம் எப்பாணியில் நிகழ்த்தப்பட்டது?, சுதேசிய ஆங்கில நாடக அரங்கு முதலிய விடயங்கள் குறித்த விடயங்களை தருகின்றது.

இவற்றைத் தவிர்த்து இவ்விதழில் சாருமதியின் “அலிகளுக்கு”, “இளமைப் புணர்தல் செய்வோம்” போன்ற கவிதைகளும், அபிமன்யவரின் “நானை வரும் மனிதன்” என்ற கவிதையும், வாசுதேவரின் “பறவையின்

கவிதை” என்ற கவிதையும், தெ.கிருபாகரன் மொழி பெயர்த்த “ஜெயசங்கரின் “தீ சுமந்தோர்” பற்றிய சில மனப்பதிவுகள்” என்ற கட்டுரையும், வித்துவான் சா.இ.கமலநாதனின் “மட்டக்களப்பு பிறநாட்டார் தரும் தகவல்கள் - 1” என்ற கட்டுரையும், சாருமதியின் துன்ப அலைகள் குறுநாவலா? ஒரு குறுகிய குறிப்பு என்ற கட்டுரையும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

“கோடையினை வென்றே குடையாகி

பூமிக்கு பானுட்டும் பூவரசுகள்”

என்ற மகுட வாசகத்தை தாங்கி வெளிவந்த பூவரசு இரண்டாவது இதழில் வாசுதேவன், செ.யோக ராசா, சு.வில்வரெத்தினம், சித்திரலேகா மௌனகுரு, என்.ஆத்மா, சி.ஜெயசங்கர், சோலைக்கினி, ஜபார், வி.தமயந்தி, சாருமதி, வாசுகி ஜெயசங்கர், அபிமன்யன் ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

“மட்டக்களப்பு பிரதேச சிறுகதை தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” என்ற செ.யோகராசாவின் கட்டுரை மட்டக் களப்பு மாவட்டத்தில் சிறுகதை தோன்றி வளர்ந்த விதம் பற்றிய தகவல்களையும், சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பற்றிய தகவல்களையும் தருகின்றது. மட்டக்களப்பு மாவட்ட சிறுகதை வளர்ச்சிகட்டங்களை ஆண்டு அடிப்படையில் வகைப்படுத்தி விளக்கியுள்ளதுடன், சிறு தலைப்புக்கள் இட்டு மட்டக்களப்பு பிரதேச சிறுகதை வளர்ச்சியினை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். எட்டு பக்கங்களை உள்ளடக்கியுள்ள இக்கட்டுரை மட்டக்களப்பு சிறுகதை பற்றிய விரிவான விளக்கங்களை தருகின்றது.

வித்துவான் சா.இ.கமலநாதன் என்பவர் பூவரசு முதலாவது இதழில் எழுதிய “மட்டக்களப்பு பற்றி பிறநாட்டார் தரும் தகவல்கள்” என்ற கட்டுரையின் இரண்டாவது பாகம் இவ்விதழில் வெளிவந்துள்ளது. அக்கட்டுரை மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த விமலதர்மன் என்ற மன்னனுக்கும், ஒல்லாந்த அதிகாரிகளுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளை எடுத்துரைப்பவனாக உள்ளது. அத்துடன் மட்டக்களப்பு மக்கள் ஒல்லாந்தரின் மீது கொண்ட வெறுப்புணர்ச்சியையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. அக்கால கட்டத்தில் நிலவிய மன்னன், மக்கள், பிறநாட்டவரின் ஆதிக்கம் என்பவற்றை துல்லியமாக ஆசிரியர் பதிவுசெய்கின்றார்.

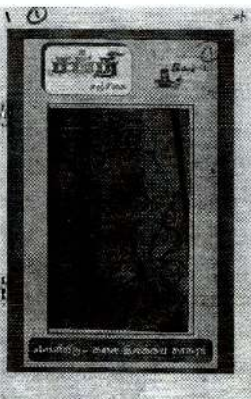
“மட்டக்களப்பு ஓவியர் வரிசையில் திரு.கமலச் சந்திரன்” என்ற வாசுகி ஜெயசங்கரின் கட்டுரையானது ஓவியர் திரு.கமலச்சந்திரனின் ஓவிய வகைகள், அவரின் ஓவியங்கள் வெளிப்படுத்தும் விடயங்கள் மற்றும் ஓவியங்களில் அவர்கையாண்ட உத்திகள் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்துவதுடன் கட்டுரையின் ஆரம்ப பகுதியில் அக்காலகட்ட மட்டக்களப்பு ஓவியத்தின் நிலை பற்றியும் கூறப்படுகின்றது.

வாசுதேவனின் “தளைகளிடை”, “சாறு”, சு.வில்வ ரெத்தினத்தின் “சாவை மறுதலித்து”, என்.ஆத்மாவின் “கவிதைகள் காணாமல் போன இரவு”, சோலைக்கினியின் “கரப்பான் பூச்சி எழுதும் கவிதை”, சாருமதியின் “தொலைந்து போன எனது முதுமை”, சி.ஜெயசங்கரின் மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள் (“மனத்திருள் மனிதர்”, “பழைய கவிதை”, “மரபுக்கவிதை”, “எல்லை”), அபிமன் யனின் “மேதினத் தியாகிகளுக்கு ஒரு விண்ணப்பம்” போன்ற கவிதைகளும், சித்திரலேகா மௌனகுருவின் “பெண்ணிலைவாதமும் மாற்று அரங்கும்”, சி.ஜெய சங்கரின் “நவீன வாதமும் தமிழ் நாடகமும்”, வி.தமயந்தி யின் “முற்றுகையில் மாற்றுக் கருத்து: சூனியமாக்கப் பட்ட அரங்கு” போன்ற கட்டுரைகளும் பூவரசு இரண்டாவது இதழில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும்போது மொழி பெயர்ப்பு ஆக்கங்கள் இடம்பெறுகின்றமை, எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களையும், அவர்களின் ஆளுமையையும் வெளிக்கொண்டு வருதல், மட்டக்களப்பு பிரதேசம் சார்ந்த இலக்கிய வளர்ச்சியினை முன்னிறுத்துதல், நாடக இலக்கியம் சார்ந்த ஆக்கங்கள் இடம்பெறுகின்றமை போன்ற விடயங்களை மையமாகக் கொண்ட ஆக்கங் களை கொண்ட இதழாக பூவரசு இதழ் வெளி வந்துள்ளது.

குறிப்பிட்ட சில எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் தொடர்ச்சியாக இரு இதழிலும் இடம்பெறுவதைக் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. முதல் இதழிலும் பார்க்க இரண்டாவது இதழில் அதிகளவான கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளதுடன் காத்திரமான படைப்புக்களை கொண்டதாக இவ்விரு இதழ்களும் விளங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சக்தி

தொண்டைமானாறு கெருடாவில் கலை இலக்கிய சாகரத்தினால் 2000 ஆம் ஆண்டு மார்சு மாதம் “சக்தி” இதழ் வெளியிடப்பட்டது. சு.குணேஸ்வரன், கி.நவந்தன், வெ.பிரேமச்சந்திரன் இதன் ஆசிரியர் குழுவில் இணைந்து செயலாற்றினார்கள். அ.மார்க்கு மாஸ்ரரின் ஓவியத்தை அட்டைப்படமாகக் கொண்டு 46 பக்கங்களில் இவ்விதழ் வெளியானது. துவாரகன், எஸ்.குணேஸ், கி.நவந்தன் ஆகியோர் கவிதை களையும், ஈழத்தின் பிரபல மூத்த எழுத்தாளர் குந்தவையின் “வல்லைவெளி” என்னும் சிறுகதையையும், ப.தயாளதாசனின் “களைகள்” என்னும் உருவகக்கதையையும், எழில்மதி, நவீனன் போன்றோரின் கட்டுரைகளையும் தாங்கி வெளியான இந்த இதழில் “சிறந்த தலைமுறையினரை உருவாக்குவதில் பெரும் பங்கு வகிப்பது சமூக நலமா? குடும்ப சூழலா?” என்னும் விவாத அரங்கும் உள்ளடக்கமாக இடம் பெற்றுள்ளது. மேலும் மாணவர்களுக்கு பயன்படுத்தக்க உள்சார்பு, பொது அறிவுப்போட்டி என்பவற்றையும் உள்வாங்கி இவ்விதழை வெளியிட்டார்கள். இலக்கியம் சார்ந்த விடயங்களுடன் மாணவர்களைக் கருத்திற் கொண்டு மாணவர்களுக்கான விடயங்களையும் தாங்கி வெளியான இந்த இதழ் ஒரு இதழுடன் தன் வரவை நிறுத்திக் கொண்டது. - பரணீ

கிழக்கிலங்கையின் சஞ்சிகை வளர்ச்சியில் தடாகம் இதழின் வகியாகம்

■ உட்பூர் வீரசொக்கன் ■

கிழக்கிலங்கை தமிழ் பேசும் இனக்குழுமத்தின் பாரம்பரிய பண்பாட்டுக்கு விழுமியக் கூறுகளையும் தொன்மை இருப்பையும் எடுத்தியம்பும் மாவட்டமாகும். இங்கு அழகியல் துறை விழிப்புணர்வு கொண்டதுபோல கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிப் படியிலும் ஒரு பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதென்றால் அது மிகையில்லை என்றே கூறலாம்.

அதற்கிணங்க கலை, இலக்கிய துறையிலும் காலத்துக்குக் காலம் அறிஞர் பெருமக்கள் தோன்றி தமது ஆளுமையை திறமைகளை அவ்வப்போது படைப்புத் துறையில் அகலக்கால் பதித்துள்ளார் என்பது வெள்ளிடைமலை. இப்பிராந்தியத்தில் இலக்கிய தாகம் பூத்த புத்திஜீவிகளுடன் ஆளுமை கொண்டவர்களும் கவிதைகளாக, சிறுகதைகளாக, கட்டுரை வடிவங்களை படைத்து புனைவு இலக்கியத்திற்கு கால்கோலிட்டு உள்ளார்கள் என்பது இரு வேறுகருத்துக்கு இடமில்லையென்றே கூறலாம்.

இந்த ஆளுமைகளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் இப்பிரதேச இனக்குழுமங்களின் தொன்மைச்சிறப்பை எடுத்தேம்பி நிற்கும் அதேவேளை வரலாற்றின் செந்நெறிகளை அப்பட்டமாக எடுப்பி நிற்கின்றென்பது மனம்கொள்ளத்தக்கது.

சமகாலத்தில் கிழக்கிலங்கையின் பூர்வீகத்தை கேள்விக்குறியாக்கி நிற்கும் பெரும்பான்மை சமூகத்திற்கு இப்பிராந்திய அறிவுசார்ந்த ஆளுமைகளால் சிருஷ்டிக்கப்படும் படைப்புக்கள் முதுசங்களாகத் திகழ்வதுடன் பாரம்பரிய வரலாற்று தென்மைகளை எடுத்துச்சொல்வதென்றே கூறலாம்.

இதன் அடிநாத இசைவாக்கத்தைக் கொண்டு பல சஞ்சிகைகள், இதழ்கள், ஆவண வெளியீடுகள் அவ்வப்போது தோன்றி காத்திரமான கனதியான படைப்புக்களை காலத்திற்கு ஏற்ற வண்ணம் இலக்கிய வாணர்கள் விதந்துரைக்கும் பல ஒளிக்கீற்றுக்களாக

எழுந்து நிற்பதைக் காண்கின்றோம்.

இதை உள்ளீடாக்கும் முகமாக கிழக்கிலங்கையில் சஞ்சிகையில் பருவ, மாத இதழ்கள் கால்கோலிடப்பட்டுள்ளன. அவை வரலாற்று ஆவணமாகவும் முதுசங்களாகவும் போற்றப்படுகின்றன. அது காலத்தின் கண்ணாடியாகவும் காட்சியளிக்கின்றன என்பது மிகைப்படுத்தப்படாத கூற்றாகும். அவ்வாறு வெளிவந்த இதழ்களாவன: மலர், தாரகை, வயல், பாரதி, சுமை தாங்கி, தொண்டன், போது, பாடுமீன், முக்கனி, தாபம், செங்கதிர், தென்றல், மகுடம், தடாகம் என பட்டியல் நீண்டுகொண்டே நகர்கின்றது.

இவைகளுடன் இன்னோரன்ன பல இலக்கிய சஞ்சிகைகள் தோன்றினாலும் அவைகள் பல பொருளா தார தாக்கங்களுக்கு ஈடுகொடுக்காமல் மாண்டு மடிந்தன என்பது யதார்த்தமாகும். ஆனாலும் கூட இவைகள் பெயர்கூறுமளவிற்கு தடம் பதித்தாலும் இலக்கிய நெஞ்சங்களில் வேறுவற்றி நின்றன. தாக்கங்களுக்கும் ஏக்கங்களுக்கும் உட்பட்டன என்றே சொல்லலாம். சில இதழ்கள் பல போராட்டத்திற்கு மத்தியிலும் எதிர்த்சுல் போட்டன. இவைகளில் பல தாக்கங்களின் மத்தியிலும் கூட வேறுவற்றி நின்றாலும் தொடர்ந்து நகர்த்த முடியாத நிலைக்கும் நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் முகங்கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் இவ்விதழ்கள் காத்திரமான செந்நெறிகளை விளைவித்துள்ளதுடன் அர்த்தபுஷ்டியான ஆக்கங்கள் வெளிவர வழிசமைத்தன. அவைகளில் சில முத்திரை பதித்துள்ளதென்பது மனம்கொள்ளத்தக்கது.

இவைகளுக்கெல்லாம் முகம்கொடுத்து நாடு தழுவிய ரீதியில் வாசகவட்டத்தை அமைத்துக் கொண்டு வீறுநடை போட்ட இலக்கிய சஞ்சிகையாக முகிழ்ந்து நின்றதே “தடாகம்” என்ற சஞ்சிகையாகும். இதன் நீட்சியாக தடாகம் தமிழ் இலக்கிய இதழ் 12 இதழ்களை வெளியிட்டு தடம் பதித்துள்ளது. அதன் வகியாகம் போற்றத்தக்கது. புகழாரம் சூட்டக்கூடியதென்பது

நகைமுகத்துடன் உரைக்கலாம். இதன்மூலம் பல இளம்கலைஞர்கள், கவிதாயினிகள் தோன்றினார்கள் என்பதற்கு இருவேறு கருத்துக்கு இடமில்லை என்றுரைக்கலாம். அதில் வலம் வந்தவர்கள் இன்றுபலர் முன்னனி கவிஞர்களான எழுத்தாளர்களாக முகிழ்ந்து நிற்கின்றனர் என்பது இலக்கிய உலகம் அறியும்.

ஆசிரிய பின்புலமும் இலக்கிய தாகமும்

கிழக்கிலங்கை சாய்ந்த மருதை தனது பூர்வீகமாக பிறந்து வளர்ந்த கலைமகள் ஹிதாயா என்ற பெயர் இலக்கிய உலகின் முதுசமாக ஒலித்து பிரகாசிக்கின்றது. அவர் ஹிதாயாமஜீத் மருதும் நிலா போன்ற புனை பெயரில் பல ஆக்கங்களைப் படைத்து வந்தார்.

80களின் முற்கூற்றில் கவிதை பிரவாகத்தில் வீரியம் பெற்ற காலச் சூழலில் தனது பெயரான கலைமகள் ஹிதாயா என்ற நாமத்தை அடையாளப்படுத்தி முகிழ்ந்த கவிதாயினியாக வலம் வந்தார். பிரகாசித்து ஜொலித்தார் என்பதை நாமறிவோம்.

முன்னனி இதழான சிந்தாமணி வாரப்பதிப்பில் “அன்னை” என்ற தலைப்பிலான கவிதை மூலம் எழுத்துலகில் கால்பதித்து வந்தார் இந்த கலைமகள் ஹிதாயா என்ற கவிஞர். இதன் உள்ளீர்ப்புடன் தனது எழுத்துருவாக்க வாண்மையை கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரை வடிவங்களை விரிவுபடுத்தினார். எழுதுவித்தார். இதன் பரிமாண வேட்கையுடன் தன்னை ஓர் கவிதாயினியாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். (இலங்கை முஸ்லிம் கவிதைத்திரட்டு முதலாம் பாகம்: புன்னியாமீன்)

அத்துடன் இவரின் ஆக்கங்கள் முன்னனி பத்திரிகைகள் இலக்கிய சஞ்சிகைகள் பருவகால இதழ்களில் ஜொலித்தன. இவரின் கருத்து செறிந்த கவிதைகள் இலக்கிய உலகில் பேசப்பட்டன. அர்த்தபுஷ்டியுடன் நோக்கப்பட்டன.

வெளியீடுகள்

சிறந்த ஆளுமை உணர்வு கொண்ட இவரின் முதல் கன்னித்தொகுதியான 1984 “நாளையும் வரும்” என்ற தொகுப்பும் சிந்தனை வட்டத்தினால் “தேன்மலர்” என்ற தொகுதியும் மூன்றாவது கவிதை தொகுதியான “இரட்டைத்தாயின் ஒற்றைக்குழந்தை” என்ற தொகுதியும் இலக்கிய உலகம் கண்டது. அத்தொகுதியில் மலீதா புன்னியாமீன் இணைந்து வெளியிடப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

“தடாகம்” இலக்கிய இதழ் எழுத்துலகில் ஓர் பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதென்றே கூறலாம். இவ்விதழ் வெறுமனே கவிதைகளை மட்டும் உள்ளடக்காமல் பல்வேறு விடய தானங்களையும் இலக்கியங்களையும் உள்வாங்கியுள்ளதென்றே கூறலாம்.

தடாகம் இலக்கிய ஆர்வலர்களின் தனியான தாகத்தை தீர்க்கும் முகமாக 12 இதழ்களை பிரசவித்துள்ளன. அவைகள் அத்தனையும் முதுசங்களாக முகிழ்ந்து நிற்பதுடன் கொத்தாக புனைவுகளும் பூத்துக் குலுங்கி தவழ்ந்துள்ளன.

தடாகத்தில் முன்அட்டை படங்கள் கூட முன்னனி வாண்மையாளர்களை இனங்கண்டு முகப்புப் படங்களில் அலங்கரித்தன. இது முதிர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகும். அத்துடன் முதிர்ந்தவர்களை கௌரவிக்கும்

நோக்க மென்றும் கூறலாம். தடாகத்தில் இதுவரையும் வெளி வந்த முகப்புப் படங்கள் மல்லிகை டொமினிக்ஜீவா, ஸீ.எஸ்.பிரேமினி, பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், ஏ.யூ.எம். கரீம், கல்ஹின்னை ஹலீம்தீன், புன்னியாமீன் போன்றவரின் படங்கள் தடாகத்தை அலங்கரித்தன. இது ஆசிரியரின் பெருந்தன்மையும் பரந்த உணர்வையும் எடுத்தேம்புவதாக இருக்கின்றது.

கிழக்கிலங்கையில் ஒளிக்கீற்றாக ஒளிவீசும் கலை இலக்கிய மலராக தடாகம் தடம்பதித்து தவழ்ந்து தளிர்மனம் கொள்ளை கொள்கின்றது.

கலைவளர்ப்போம் என்ற தொனிப்பொருளில் 1984 முதல் கன்னி இதழ் வெளியிட்டது. அதன் இரண்டாவது இதழ் 1985.

ஜனவரி மாதம் அன்பிதயன் கலைமகளை ஆசிரியராக கொண்டு மலர்ந்த இரண்டாவது இதழின் விலை மூன்று ரூபாய். இதன்பக்கம் 15. ரோணியோ இதழாக மலர்ந்தன. அது நாடுதழுவிய ரீதியில் வாசக வட்டத்தை பெற்றது.

சிற்றிலக்கியத்தில் ஓர் பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தி வீறுநடைபோடும் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக்ஜீவாவின் அட்டைப்படம் அதில் கம்பீரமாக காட்சியளிக்கின்றது. இதை வரைந்தவர் நற்பிட்டிமுனை பஜலின்.

ஆசிரியர் தனது எண்ண அசைவாக்கத்தை யதார்த்த உணர்வோடு “உங்களுடன்” என்ற தலைப்பில் துணிச்சலுடன் பல கருத்துக்களை தூவியுள்ளார். பல பிரச்சினைகளின் மத்தியில் எமது இலக்கியப்பணி ஒரு போதும் தளம்பிவிடாது ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிடுவது ஒரு சாதனையாகும்.

முதலாவது தந்த ஆதரவு எம்மை பிரமிக்க வைக்கின்றது. அட்டைப்படத்தில் டொமினிக்ஜீவாவை கௌரவித்துள்ளோம். புல வெளியீடுகளிலும் இலக்கிய சேவை செய்யும் எழுத்தாளர்களை கௌரவிக்க உள்ளோம். தடாகம் ஒருபோதும் நேர்மை தவறாது. தொடர்ந்து வெளிவரும் என்று தலையங்கத்தை தீட்டியுள்ளார். இம்மலரின் கவிதை சாரம்சத்தில் பல கவி உள்ளங்களுக்கு விருந்து படைத்துள்ளனர். 18 கவிஞர்களின் கவிதைகள் மலர்ந்துள்ளன. அவைகள் க.ப.லிங்க தாசனின் “மானம் என்னும் மணிவிளக்கு”, வாழை ஜெஸிருவின் விடிவை நோக்கி”, ரி. ஏல்.ஜவ்பர்கானின் “மரணம்”, கலைக்காதலி அவ்ரபாவின் “இயற்கைபாடு”, எம். ஸீயே பரித் “இரவுப்பானம்” அ.கௌரிதாசனின் “முடிவின் மரணமானால் முடிந்தது என்றன் வாழ்வு”, ந.முனைபூரான் “சுடும் நினைவுகள்”, குருவூர் கிருபா “பிரசவம்”, செல்வி மதூரா, ஏ.மஜிட் “வித்தியாசத் தோல்வி”, இயக்கச்சிகருணா “அதிலும் இன்பந்தான்”, நவீரா அன்சார் “சமத்துவம்”, எஸ்.எம்.எம்.றாபிக் “போர்”, உடப்பூர் வீரசொக்கனின் “அந்திவானம்”, சித்திஜெரினா கரீம் “காவியம் கலையுமா”, வி.மைக்கல் கொலின் “சுவடுகள்”, நற்பிட்டிமுனை பஜல் “மனைவி”, கல்முனை பௌசியா ஆதமின் “விருப்பமில்லை”, வாழைச்சேனை அமரின் “இறுதி யாத்திரை”, செல்வி சியாமா ஸிறாக் “மீண்டும் வரா தேர்”, இராகலை திருமுகம் “கவிதை காற்று”, ஜெஸ்மின் அன்சாரின் “இது தத்துவம்” போன்ற கவிதைகள் அலங்கரித்து நிற்கின்றன.

மல்லிகை ஜீவாவின் அட்டைப்படக்

குறிப்பினை அன்பிதயன் சிறாக் மல்லிகையின் வளர்ச்சி அதன் போக்கு இலக்கிய உலகில் அது செய்த சாதனையுடன் டொமினிக்குவாவின் படைப்பிலக்கியம் போன்றவற்றை மிக நேர்த்தியான முறையில் தந்துள்ளார்.

முதார் சுலானாமக்கின் “ரஜினி ஓர் காவியம்” சிறுகதையும் வாசகர்களின் சுவைக்கேற்ப பல விடயங்களையும் சிறப்பிக்கின்றது.

இதன் நீட்சியின் உணர்வோடு மூன்றாவது இதழ் சற்று வித்தியாசத்துடன் அச்சுவாகனம் கண்டது. இதன் அமைப்பாளர் அன்பிதயன் சிறாஜ் ஆசிரியர் கலைமகள் ஹிதாயா, ஆசிரியர் குமுவில் ஒரு பட்டாளமே உள்வாங்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் அஷ்ரப் நூர்தீன், நிலா தமிழன், சித்தி ஜெரினா கரீம், உடப்பூர் வீரசொக்கன், கோவை என் ஜெயந்தி, திக்குவல்லை ஸ்ப்வான், ஜெஸ்மீன் அன்ஸார், இசைக்கவி மாஹிர், மருதூர் நிஸ்மி மஜித், மருதூர் ஏ. இக்பால், நஸீரா அன்ஸார், எம்.ஐ.எம் பியாஸ், நஸ்ரின் முகமட் ராஜா, றஜலானா நஜீம், றிபானா அனஸ், ஓவியர்கள், நற்பிட்டி முனை பறீஸ், கல்முனை ஹனீ, தொடர்புக்கு 677, அஹமட் வீதி சாய்ந்த மருது-6 கல்முனை ஒரு பிரதியின் விலை ரூ.3 பக்கங்கள் 12. காத்திரமான படைப்புக்கள்.

இவ்விதழ் 1985.03.04 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. முகப்படத்தின் அடியில் கவினூறு கலைகள் வளர்ப்போம் என்ற தொனிப்பொருளில் கலை, இலக்கியம் படைக்க துடிக்கும் இளம் கலைஞர்கள் வளர ஒன்றிணைந்து புதுஉலகம் சிருஷ்டிப்போம். என அறைகூவலாக துளிர்ந்து, தெளித்து துலந்து நிற்கின்றது.

ஆசிரியர் குறிப்புக்களில் “மனம்விட்டு” என்ற தலைப்பில் தனது எண்ண வேட்கையை தூரிகை கொண்டு தீட்டுவதாக இருக்கின்றது. அதன் உள்ளக் கிடக்கை இருக்கின்றது. அதன் உள்ளக்கிடக்கை இப்படி வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

தடாகம் திடீரென்று நாம் அச்சேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு வந்து விட்டது. இது தடாகத்தின் சாதனையாகும். கடந்த இரு நோணியோ இதழ்களுமே பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்திவிட்டது என்பதை உணர் கிறோம். ஏமக்கு வந்த கடிதங்கள் விமர்சனங்களே இதற்கு சான்று என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். முற்றும் எமது மதிப்பிற்குரிய முதிர்ந்த எழுத்தாளர் ஜனாப் ஈழமேகம் அவர்களும் இறையடி சேர்ந்துவிட்டார்கள். உயிருடன் இருக்கும்போதே தடாகம் அட்டைப்படமாக போட எண்ணியிருந்தோம். அடுத்து வரும் இதழ்களில் அவரின் தகவல்கள் வெளிவரும். ஒருதீர்க்கமான இலட்சிய வெளியில் நாம் என்றும் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது உண்மை. இந்த இதழில் பல புதுமைகளும் உண்டு. படித்து சுவைப்பதோடு முன்னரைவிட அப்போதெல்லாம் உங்களது ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் நிறையத்தேவைப்படுகின்றது. உங்களால் இயன்ற உதவிகளை மனமுவந்து அணியுங்கள். அதுவே எமது பிற்கால நகர்விற்கு கூடிய வசதியை ஏற்படுத்தும் என்றார்.

அட்டைப்படம் தனித்துவம் மிக்கதொரு “மதிழ்மகள்” என்ற தலைப்பில் அன்பிதயன் சிறாக் அவர்களின் பார்வையில் நமது எழுத்துக்கள் எல்லாம் சமுதாயப் பிரச்சினைகளை அணுகி அநியாயங்களை சுட்டிக்காட்டி மரபுமுறைகளை உடைத்தெறிந்து ஆழமான கருத்துக்களுடன் மாற்றம் காண வழிகாட்ட

வேண்டும் என உணர்ச்சிபொங்க குரலெழுப்பி ஓர் உலர்ந்த இலட்சியத்தோடு இலக்கியம் எழுதும் யாழ் சி. ஏல் பிரேமினி ஒரு தனித்துவம் மிக்க எழுத்தாளராவார்.

ஈழத்து இலக்கியத் துறையில் அடக்கமாக அமைதியாக இருந்து நிறைவான இலக்கியப்பணி புரியும் இவர் ஏராளமான படைப்புக்களை எம்முன் வைத்திருக்கின்றார். சிந்திக்கத் தூண்டும் இவரது படைப்புக்கள் யதார்த்த சிறப்புடன் சீர்திருத்தம் நோக்கி நிற்கும் பல்வேறு துறைகளில் தனது முத்திரையை பதித்துள்ளார்.

முதிழ் மகள், பிரேம்-பிரேமி போன்ற புனை பெயரில் எழுதி வருகின்றார். பேராதனை பல்பலைக் கழகத்தின் வெளிவாரி மாணவி. பண்டிதமும் படித்து வருகிறார்.

செயலால் பேச்சினால் எழுத்தால் நடைமுறைகளால் ஒரு எழுத்தாளன் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அத்தனை சிறப்புக்களும் இவரிடம் பொதிந்து கிடக்கின்றன. நிறைவான நெஞ்சோடும் புனிதமிக்க இலட்சியங்கள் கொள்கைகளோடும் ஓர் உயர்ந்ததொரு கலை இதயசுடராய் விளங்குகின்றார். அன்பு, பண்பு, அமைதி, அறிவு, ஆத்மிக உணர்வுடன் சகலரோடும் பழகி நிற்கும் சிறந்த குணவதியுமாவார்.

“நான் விரும்புகின்ற இலட்சிய சமுதாயதடதைப் படைக்க நான் மட்டுமல்ல நிங்களும் கூடவே எழுதிக் கொண்டே இருங்களய்யா” என்ற அவரது கடிதவரிகள் என்றும் என் நெஞ்சில் நின்று நிலைக்கிறது.

இவ்விதழில் கவிதைகளைப் பொறுத்தவரை கணிசமானவைகள் அன்பின் வெளிப்பாட்டை ஆதரித்து நிற்கின்றது. மேமன் கவியின் “சின்ன கனாவொன்றும் சிதறிய இருதயமும்”, இப்னு அஸுமத்தின் “விஷ் யூ ஹெப்பி நிவ் இயர்”, ஈழ கணேஷின் “நரகத்து வேதனை”, நவாஷ் ஏ. ஹமீட்டின் “பிணம்”, மெஹ்ரூன் நிஷாறி ஷாட்டின் “நாறிப்போன சில நதிகள்”, கல்முனை கல்லீலின் “அழகு சிரிக்கின்றது”, ஒவ்ஷல் அமுதனின் “நோக்கங்கள்”, சோலைக்கிளியின் “நானும் ஒரு பூனை”, நிலாத் தமிழின்தாசனின் “எங்கள் புதுவுலகே எங்கே நீ சென்றாய்”, கம்பளைச் செல்வி றம்ஸான் மன்கூரின் “ஆனால்” என்ற கவிதைகளை உள்வாங்கி பதினொரு கவிதைகள் புதுப்பூக்கள்” என்ற பகுதியில் பூத்து குதூகலித்து புத்துணர்வையும் புதுமையையும் புலர்ந்து விரிவுபட்டு நிற்பதைகாணுகின்றோம்.

மேமன் கவியின் கவிவரிகள் இதய விம்பத்தில் இன்பசகத்தின் இங்கிதத்தில் இதை நுகரும்போது:-

மென்மை எழுத்துக்கள்
இதயத்தில் பதிய மறுக்கும்
ஏகாந்த ராத்திரியில்
ஏக்கம், நித்திரையில்
நெடும்மூச்சா புறப்பட்டு
கனவுகளுக்கு கீழுத்து
சென்றுய முறுத்தும்

விஞ்ஞானம் விண்ணைப்போல் வளர்ந்துவிட்ட சம காலத்தில் நவீனம் பல்வேறுநிலையில் வியாபித்து விரிந்துள்ளது. தொழில்நுட்ப விஞ்ஞானத்தில் ஆக்க படைப்புக்கள் வந்தாலும் அழிக்கும் சக்திவாய்ந்த நுண் கருவிகள் உருவாக்கி மனிதகுலத்தை சங்காரம் செய்யும் அளவுக்கு அழிக்கும் சக்திகள் தோன்றி உலகை அழிவுபாதைக்கு எம்மை இட்டுச் சென்றிருக்கின்றன.

நிலா தமிழின் தாசன் “புதுவுலகே எங்கே நீ செல்கிறாய்” அந்த வரிகள் எம்மை நிலைகுலையச் செய்கின்றன. அந்த வரிகள்:

கஞ்சிக்கு வழியின்றிக்
கடும்பசியில் வாடுபவர்
கால் வயிற்றையேனுமுடன்
கடிதிலிலே தான் நிரப்பி
பஞ்சத்தைத் தொலைப்பதற்கோர்
பாதையினை நாடாது
பலகோடி உயிர்கொல்லப்
படைத்த நீ அணுக்குண்டே
இந்த பூவுலகை இடுகாடாய்
ஆக்க வெண்ணி
எங்கள் பூவுலகே
எங்கே நீ செல்கின்றாய்.
மழைக்காம் மனதை மனம்கவர் தேனீர் காலம்
வாடிய மலர்களெல்லாம் மழையைக் கண்டதும்
மகிழ்ச்சி கொள்ள கொல்லும்
வண்டுகள் ரீங்காரமிடும் மலர்கள் பூத்து குலுங்கும்
வாடிய மலர்கள் மமை நீர்கண்டு மகிழ்ச்சி
பிரவாகம் புரியும் கமலமலர்

விரிந்து காட்சிதரும் அந்த கண்கொள்ளாக் காட்சியை வாழும் புலமை என்ற கவி வரிகள் மனதை மகிழ்விக்கின்ற அவ்வரிகள்:

கானல் எழுப்பித் தவளையெல்லாம்
கச்சேரிவைத்து இசைபாடும்
தானிய முதிர்க்கும் பயிரினமும்
தழைத்து உயர்ந்து வளர்ந்து வருகும்
கண்ணைக்கவரும் வண்ணமலர்கள்

கண்டு மகிழும்போதும் எம் உள்ளத்தை கொள்ளை கொள்ளும் கண்கொள்ளாக் காட்சி பகரும். மலர்கள் தனியே மலரும் காட்சியை விட எல்லாமலர்களையும் ஒன்றிணைந்து தடாகத்தில் காணும் காட்சி மனதுக்கு மகிழ்வையும் சுற்று சூழலில் மனத்தையும் தரும். அதை நுகரும்போது மனதை கொள்ளைகொள்ளும் நிலையை கவிஞர் ஏ.யூ.எம்.ஏ கரீம் தடாகம் மலர்கள் தலைப்பில் தந்த கவிவரிகளின் பாங்கு இது.

மற்றும் இத்தடாகம் பல தகவல் களஞ்சியமாக பல விடயப் பரப்புக்களை தந்து நுகர வைக்கின்றது. இளம் கவிஞர்களை ஊக்கப்படுத்தும் முகமாக புதுக் கவிதை போட்டியையும் நடாத்த பூர்வாங்க ஒழுங்கமைப்பை செம்மைப்படுத்தியுள்ளது. கலந்து கொள்ளும் கவிஞர்களுக்கு ஏழு விதிகள் விதித்துள்ளது. போட்டியில் வெற்றிபெறும் கவிஞர்களுக்கு 1,2,3 இடங்களைப் பெறுபவர்களுக்கு 100, 50, 25 என்ற முறையில் பரிசும் வழங்கப்படும். எனவும் அறிவித்துள்ளமை இதன் விரிந்த மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

பார்வை பகுதிக்கு வரவுகளின் விபரங்கள் விமர்சனத்தை கவிதா காய்த்தல் உவப்பின்றி நேர்த்தியுடன் படைத்துள்ளார். இதில் மேமன்கவியின் இயந்திரச் சூரியன் புதுக்கவிதைகள் தொகுதியில் 50 கவிதைகள் உள்ளீர்க்கப்பட்டுள்ளன. தகவலும் கவிஞர் ஹலீம் தீன் எழுதிய “காலத்தின் கோலங்கள்” தொகுதியில் 42 நெடுங்கவிதைகளும் 16 குறுங்கவிதைகளும் அடங்கிய இத்தொகுப்பின் விமர்சனக் குறிப்பும்

உள்வாங்கப்பட்டுள்ளது. கவிதைகளின் விமர்சன குறிப்பும் அலங்கரித்து நிற்கின்றன.

இவ்விதத்துக்கு சிறுகதை சிறப்பு வடிவத்தை தந்துள்ளது. வாழ்க்கை சிறப்பின் பெருமையை வடிவமைத்த பாங்கு இவ்விதமுக்கு முத்தாக முகிழ்ந்து நிற்கின்றது. திக்குவல்லை ஸப்பாவின் கைவண்ணத்திவ்வரம் பெற்ற சிறுகதை “இரத்தமே பாலாக” ஒரு பிரதேச பேச்சுமொழி வழக்கு அப்பிராந்தியத்தின் மண் வாசனையை பிரதிபலிக்கின்றது.

“இந்தாங்க உங்களுக்கு என்ன நடந்திட்டுது. இருட்டும் வரையில் இப்படி என்ன யோசனை நான்கேட்கிறேன் என்னங்க நான் கத்துறது காதில விழல்லயா உமக்கு மூளை கீளை கிடையாதா... இவ்வளவு நாளும் என்ற நகையை அடகு வைச்சித்திண்டங்க... இன்னும் ஏதாவது மிச்சம் சொச்சம் இருக்குதா என்று யோசிக்கிறீங்களோ...”

காதலித்து கல்யாணம் புரிந்து கொள்ளும் இளம் குடும்பத்தின் சீரழிவுக்கு காரணமாகத் திகழ்வது மதுப் பழக்கம். குடி குடியைக் கெடுக்கும் கருமூலத்தைக் கொண்ட இச்சிறுகதை “இப்படியும் ஒரு தியாகம்” பௌஸியா நூர்டன் கை வண்ணத்தினால் படைக்கப்பட்டது.

இக்கதையில் வாழும் முஸ்லீம் சமூகத்தினரிடத்தில் உலாவி வரும் பேச்சு வழக்கு ஒங்கி ஒலித்து ஒலிக்கின்றதைக் காணுகின்றோம்.

“உங்களுக்கு என்மேல் அன்பிருந்தா தயவு செய்து குடிக்காதேங்க.. எத்தனை தடவை கெஞ்சியும் பார்த்து விட்டேன் இனிமேல் குடிச்சா நான் உங்களோட பேசவே மாட்டேன்”.

தடாகத்தை முன்னம் வெளிவந்து வாசர்களிடத்தில் தவழ்ந்து, மலர்ந்து காத்திரமாக பங்களித்த இதழ்களில் சுவை... சுவை... என்ற பகுதியில் 15 சுவைஞர்கள் ருசித்த - வகைகளை, வர்ணங்களை ஊசலாடவிடப்பட்டுள்ளது.

அஞ்சலிகள்: நாடறிந்த எழுதந்தாளர் ஈழமேகம் ப.கதிர்ந்தம்பி அவர்கள் 1995.03.18 இறைவனடி சேர்ந்தார். மற்றும் பல நாடகம் தயாரிப்பாளர் கே.எம்.வாசகர் 1985.03.22 அன்று காலமானார்கள். இவர்களுக்கு நேச நெஞ்சங்களுக்கு ஆழ்ந்த அஞ்சலி குறிப்பும், மலரை நெவிலவைத்துள்ளது.

ஆண்டு மலர்

தடாகத்தின் முதலாவது ஆண்டு மலர் 1987 நவம்பர் மலர் பூத்து பூரிப்பு விரித்துள்ளது. 24 பக்கங்கள், முன் அட்டை தடாகத்தில் பூத்து குலுங்கும் கமல மலர்கள் ஆதவனைக் கண்டு இன்பப் பூரிப்பில் திகழும் இயற்கை காட்சிகள் அற்புதமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அட்டையின் கீழ்ப் பகுதியில் கவினூறு கலைகள் வளர்ப்போம் “மகுட வாசகமும்” மற்றும் வெள்ளைக் கொடியில் புறாவின் ரத்தத்தால் எழுதினோம். விடுதலை இனோகா கீர்த்தி நந்தவின் உறுதிமொழியும், கிழக்கிலங்கையில் உரித்த இனத்தமிழ் கவிஞர் ஏ.யூ.எம்.ஏ.கரிமின் முகப்புக் குறிப்பும் மலரை நுகரத் தூண் உந்தி நிற்பதுடன் பல விடயதானங்கள் ஆர்ப்பரித்து ஆகஷீர்கின்றன.

ஆசிரியர் கலைமகள் ஹிதாயா தனது ஆகியோர்

குறிப்பில் :

முதலாவது ஆண்டு மலர் மிக நீண்ட இடை வெளிக்குப்பின் சந்திப்பில் மகிழ்ச்சி தடாகம் பல இன்னல்களைச் சந்தித்து தாமதமாகி வெளிவருகின்றது.

நம் நாட்டு இலக்கியவாதிகளின் புகைப்படங்களை குறிப்புக்களையும் பிரசுரித்துள்ளோம். மலருக்குப் பல ஆக்கங்கள் கிடைத்தன. அனைத்தையும் கண்டு பிரசுரிப்போம். ஆலோசனை வழங்கிய நண்பர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றிகளையும் ஆசிரியர் தனது கருத்தை சிரத்தின் சுருக்கமாக கூறியுள்ளார்.

அட்டைப்படம் இன்பத்தமிழ் கவிஞர் கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த ஏ.யூ.எம்.கரீம் இளமையில் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர். இன்பத்தமிழில் எழில் மணங்கமழும் கேட்பேன் கவிதைகள் படைத்தவர் சொற்பொழிவாளர். அத்துடன் மேடை பிரசங்கியுமாவார் இலக்கியம் மணக்கும் இதயத்தைச் சுமக்கும் கவிஞரின் புகைப்படத்தை அட்டைப்படமாக தருவதில் தடாகம் பெருமை கொள்கின்றது.

28 வருடத்துக்கு முன் அன்பு முகைதீனை ஆசிரியராக கொண்ட “உதயத்தில்” இவரின் புகைப்படம் உதயமாகியுள்ளது. ஆசிரியரின் கவிதை ஆளுமை போட்டியில் கலந்து கொண்டு பெற்ற பரிசுகள், கவிதைகளின் பங்களிப்பு சிறப்புக்களை ஆசிரியர் ஆதியோடு அந்தமாக விரிவாக தந்துள்ளார்.

துறை நிலாவனை சுதா தம்பி ராசாவின் “அவள் தான் எனக்கு வேண்டும் - கவிதையும் பானுஹாஸி என்றபிக் “நினைவலைகள் மனதலையில்..” அ.கௌரிதாசனின் “யாழ்ப்பயணம்”. எம்.ஐ.உசனார் ஸலீம் தந்த “முழுநிலவு” மரபு கவிதைகளுடன் புதுப்பூக்களில் மலர்ந்த கவி ஆக்கத்தில் இளம் கவி உள்ளங்களான:- கணேஸின் “சந்திர மண்டலத்தில்” கவிதையும் கவிநேசன் நவாஸ் தந்த “இசைத்த திசைகளுக்கு”, மாளிகாவத்தை எம்.எஸ்.எம்.நிஸான் “பிறக்காத சிசுக்கள்” ஏ.எம்.எம். நஸீர் “ஒரு சுதந்திரப் போராட்டம்” சுமதி அற்புதராஜா வின் - “நிஜங்கள்”, கண்டி முத்து சம்பந்தரின் - “மழை”, புசல்லாவை இஸ்மாலீஹாவின் - “மூடநம்பிக்கை” போன்ற கவிஞர்கள் கார்த்திகை மலராக பூத்து நிற்கின்றன.

நாடறிந்த எழுத்தாளர் நெல்லை சு.பேரன் தந்த “விருப்பங்கள்” என்ற சிறுகதை மனதை வாட்டி நிற்கின்றது. என்பத்து மூன்றாம் ஆண்டு இனமுறுவலால் நாடு பத்தி எரிந்தன. தமிழர்கள் வகை தொகையின்றி காவு கொள்ளப்பட்டார்கள். எரிந்த வீடுகள் சாம்பல் மேட்டுக்கு இறையான வர்த்தக நிலைகள் தமிழன் எங்கிருந்தாலும் வெட்டியும் கொண்டும் கொலையும் செய்யப்பட்ட அந்த துன்பியல் நிகழ்வு தமிழலை நாதியற்ற நடப்பிணமாக்கி உயிர் பிச்சை கேட்ட அந்த காட்சி கல்மனதைக் கசியவைத்தது. அந்த பகைப்புலனை நினைவாக்கி சிறுகதையை நெல்லை பேரன் தனக்கே உரியசெல்நெறியுடன் அவலநிலையுடன் வடித்துள்ளார்.

என் உயிரை, என் உத்தமியை, என் செல்வமான சித்திராவை என்னால் மறக்க முடியவில்லை. உண்மையில் அவள் சித்திரமேதான். எப்போதும் அத்தான் என்று கனியக் கனியக் பேசுவாள் அவளது வெள்ளை உள்ளத்தில் இருந்து கள்ளம் கபடம் அற்ற பேச்சு எனக்கு மழலையாக இனிக்கும். புதியதாக பார்க்கும்

ஒவ்வொன்றையும் குழந்தைத்தனமான ஆவலோடு கேட்டு தெரிந்து கொள்வார்.

மற்றும் உடுதெனிய ஏ.எஸ்.நஜீதின் சிறுகதையான “ஒரு நிரபராதி தண்டிக்கப்படுகிறான்” பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேமன்கவி தந்த நவீன ஓவியம் ஒரு பார்வை கட்டுரையும் இம் மலருக்கு பெருமை சேர்க்கின்றது. அதேவேளை இப்பனு.அஸுமத் தந்த “ஓர் அறிமுகத் தேடலில் ஒரு பெண் கவிஞர்” கவிதை தொகுதியின் விமர்சனபடைப்பும் இம்மலரை அலங்கரிக்கின்றது.

ஒரு மலரும் சஞ்சிகைக்கு மகுடமாக முகிழ்ந்து நிற்பது பிராந்தியங்களின் சிறப்பு வெளியீடுகளே. இதன் மூலம் அப்பிரதேசத்தின் கலை, கலாசார, பண்பாட்டு, விழுமியங்களை வெளியுலகத்துக்கு கொண்டுவரப்படும் அதே வேளை இலைமனை காயாக மறைந்திருக்கும் கலைகளின் படைப்புக்களை கோடிட்டு காட்டுவதாக அமையும் என்பது மிகைப்படுத்தாத கூற்றாகும்.

அந்த வகையில் தடாகம் ஆசிரியர் கலைமகள் ஹிதாயா செந்நெறிகளுடன் துணை ஆசிரியர் அஷ்ரபா நூர்உன் அவர்களுடன் “மலையகச் சிறப்பு மலர்” 1989 ஆண்டு மலர்ந்து மணம் பரப்பி மனதை மகிழ்விக்கின்றது. இதன் விலை 13.50 சதம், பக்கம் 44.

புதுப்பூக்கள் தந்த கவிதை பகுதி புதுமை, புரட்சியை புதுமலராக விரித்துள்ளது. இதில் நிந்தி மணாளனின் மண்ணின் வாசலிலே மரணம், சித்தி ஜெர்னா கரீமின் - “அடிமை”, ஒலுவில் அமிர் தந்த “வெள்ளையும் சிவப்பும்”, ஹெருன்நிஸா ஆப்தீன் “கணக்குத் தேவை”, தெல் தோட்டை ஸெய்னுல் ஏ.நியாஸின் - “கனவுத் தோணிகள்”, கலா விஸ்வநாதனின் - “மலையகத்தில்” இர்பானா ஜெப்பாரின் - “கனவுக் குழந்தையும்”, ஸீயா நிலாம் படைத்த - “ஒரு பெருமூச்சு”, இக் கவிதை பனுவலுடன் எம்.வை.எம்.மீ.ஆத்தின் - “வாலிபத் தோழனே புறப்பட்டு..”, உடுதெனிய ஏ.எஸ்.நஜீதீனின் - “என்று விடியும்”, ஏ.ஏ.அஷ்ரப்பின் - “கண்ணீர் புஷ்பங்கள்”, உடுதெனிய ரஷித்.எம்.ரியால் றிஞ்சி தென்னவனின் - “குறும்பாக்கள்”, குடுத்தலாவ ஐ.ஜெளபரின் “கௌரவம்”, கீழ்கரவை குலசேகரன் - “யாரறிவார்?”, சிறத்தோட்டை ஜனுல்ஸலாமின் - “தொழிலாளர் ஓலம்”, தலவின்ன பூதொரவின் - “ஹெக்கூ”, செல்வி மதுளா ஏ.மஜித் - “இறைவன்”, தலவன்னையூர் மஸிதா புன்னியாமீன் தந்த “வானம் பார்த்த பூமி”, உடப்பூர் வீரசொக்கனின் - “அம்மாவுக்கு” கவிதைகள் கனகாம்பரம் வீசி கச்சித்துடன் தடாகத்தில் தவழ்ந்து நிற்கிறது.

இதழின் ஆசிரியர்குறிப்பு ஆற்றோழுக்கத்துடன் ஆதர்ஷ உணர்வோடு ஆர்ப்பரித்து நிற்கின்றன. இது மலையக மலரல்லவா...! மலையேறி வருவது கொஞ்சம் கடினமாகி விட்டது மலையக சிறப்பு மலரை வெளியிடும் முயற்சியில் ஆர்வமும், ஆலோசனையும் தந்தவர். வைத்துயக் கலாநிதிடாக்டர் யூ.எஸ்.ஏ.மஜித் (I.P) அவர்கள் இறைவனடி சேர்ந்தாலும் அவரின் ஆசையை இன்று நினைவேறுகின்றது.

மலையகத்தின் படைப்பிலக்கியத்துறை, கலைத்துறை, இசைத்துறை, தொழில்வளர்ச்சி கல்வி ஆளுமைகளின் செந்நெறிகளை தனக்கே முறைமைகளில் அந்தனி ஜீவாவின் கட்டுரை காலத்தின் கண்ணாடியாக

இருக்கின்றது “நினைவின் அலைகள் “மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையும் அதன் பணிகளும்” என்ற கட்டுரையும், மேமன் கவியின் தொடர்கட்டுரையான “நவீன ஓவியர்” படைத்த மலையகத்தின் நாடகக்கலை அன்றும் இன்றும், எம்.எம்.புன்னியாமீனின் மலையக இலக்கியம் பற்றி கட்டுரையும் ஆசிரியர் ஹிதாயா ஏ.மஜித்தின் தேடலில் ஈழத்து பாலகப்பிரமணியம் என்ற குரலுக்குரியவர் என்ற அடைமொழியில் கண்டி பளில் அல்லது ஈழத்து பால சுப்பிரமணியம் என அழைக்கப் படும் ஜனாப் எம்.ஏ.எம். பஸீல் என்ற பாடகரை அறிமுகப்படுத்தும் குறிப்பும் மலர்ந்துள்ளது. கிழக்கிலிருந்து “வாழ்த்துகின்றோம்” என்ற தொனிப்பொருளில் 40க்கு மேற்பட்ட நூல்களை தந்த கல்வரின்களை சேர்ந்த சட்டத்தரணி அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.ஹனிபா(B.A) அவர்களையும் காலாண்டு இதழான “ப்ரிய நிலா” ஆசிரியர் உயன்வத்தை றம்ஜான் அவர்களின் இலக்கிய பணியும் இதில் செம்மைப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. மேலும் ஓர் மலையக கலைஞனின் கால் நூற்றாண்டு கால இலக்கிய பணி புரிந்த அந்தனி ஜீவா வின் இலக்கிய பணியும் இதில் விதந்துரைக்கப் பட்டுள்ளது. இம்மலர் சிறுகதை பிரியர்களுக்கு இரண்டு கதைகளும் மனதை கொள்ளை கொண்டன. அவையில் தியத்தலாவ இரா.விஜயாவின் “நெஞ்சில் துணிவிருந்தால்...” இக்கதை மலையக பாட்டாளி மக்களின் துன்பியல் கோளத்தை படம் பிடித்து காட்டுகின்றது. மலையக மக்களின் வாழ்வாதார பின்புலம் தோட்ட மக்களை சுரண்டும் பெருச்சாலிகள் நிலையுடன் அம்மக்களின் பேச்சு மொழியே அப்படியே ஆசிரியர் நடனமிடும் பாணி மெச்சத்தக்கது. வரிகள்:

ஐயா.. உங்க ஆசைக்கு வேறு ஆளை பாருங்க. நான் மலையில நெனஞ்சி வெயில்ல வெப்பத்தில் காஞ்சாலும் மானத் தோட வாழனுமென் பதை நினைக்கிறவா. ஐயாவின் ஆரோக்கியத்தை எண்ணி வெதும்பியது சீ சீ மானம் கேட்ட காத்து - பிராட்டுக்களத்தில் பார்க்கவே அருவருப்பாக இருந்தது.

நாவலப்பிட்டி எஸ்.ஸ்டெலா மேரியின் சிறு கதையான “அவள் துணிந்துவிட்டால்” அப்பகுதி மண் வாசனை பேச்சு மொழி என்பன கொஞ்சி தவழ்கின்றது.

“நேருக்கு நேர்” சொல்லாடலில் சுவாரசியமான தகவல்களும் மலையகம் பற்றிய வளர்ச்சி அதன் தேய்வு பின்புலம் என்பவற்றை மலையக முன்னணி எழுத்தாளர் களின் நேருக்கு நேர் உரையாடல் பல தகவல்களையும் செய்திகளையும் தொட்டு நிற்கின்றது.

மொத்தத்தில் மலையக சிறப்பு மலர் 1989 சிறந்த படைப்பாகவே தென்படுகின்றது.

மற்றோர் இதழான தடாகத்தில் நவம்பர் - டிசம்பர் 99 வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதன் விலை 20/=-, பக்கங்கள் 48. கண்ணைக் கவரும் வண்ணப் படமாக காட்சியளிக்கின்றார் நாடறிந்த எழுத்தாளர் புண்ணியாமீன். அழகு தோற்றம், வசீகர முகபாகம், அட்டைப் படத்தை தாங்கி தடாகம் கலை இலக்கிய மலராக விரிந்துள்ளது. தடாகம் வழமை போல் இல்லாமல் சற்று மாறுதலுடன் பல விடயப்பரப்புக்களையும் தாங்கி மலர்ந்துள்ளதென்றே கூறலாம்.

ஆசிரியர் குறிப்பு என்ற தொடரில் மனம் விட்டு தனது எண்ண உணர்வுகளை சாங்கோபத உணர்வு

களுடன் வடித்துள்ளார். தனது ஏக்கம், அதன் தாக்கம், வளர்ச்சிப்படி தனது குறிக்கோள் என்பனவற்றை மனந் திறந்து வடித்துள்ளார். இது ஓர் ஆசிரியரின் உள்ளக் கிடக்கின் யதார்த்தம் நிறைந்த வெளிப்பாடாக திகழ்கின்றது.

இன்றைய அட்டைப்படத்தில் அதிதியாக முகிழ்த்து நிற்கும் மலையக செந்தமிழ் விசம்பிலே உலாவருகின்ற மனிதநேயமிக்க உடத்தலவின்னை கலாநிலா “புன்னியாமீன்” இலக்கிய பனுவல்களை ஹிதாயா றில்வி தனக்கே உரிய பாணியில் தந்துள்ளார். சிந்தனை வட்டம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி மத்திய மலை நாட்டில் இருந்து 150க்கு மேற்பட்ட நூல்களை படைத்துள்ளார். அது இலக்கிய புனைவுகளாகவும் மாணவ சிறார்களுக்கேற்ற அறிவு சார்பு நூல்களாகவும் வகைப்படுத்தலாம். இவர் அச்சுத்தாள்களிலும் இலத்திரனியல் சாதனங்களிலும் கலைப் படைப்புக்களை தந்துள்ளார் என்றும் அன்னாரின் இலக்கிய சாதனையை பெருமைப் படுத்தும் முகமாக அரசு உயரிய விருதான “கலாபூசணம் விருது” வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இம்மலரின் “புதுப்பூக்கள்” தரும் கவிதைச் சோலையில் பதினொரு கவிதைகள் பூத்து பூரிப்பு அடையச் செய்கின்றது. தென்னிந்தியாவின் மூத்த கவிஞர் தமிழழகனின் - “காலக் கவிஞன்”, கவிஞர் நிலா தமிழின் தாஸனின் - “பூபாளம் ஒலிக்கட்டும்”, “பதுளை சாரன கையும்”, போறே பொறியியலாளர் நியாஸ் ஏ.ஜமாத்தின் “தீக்குச்சிகள்” - எச்.எம்.ஆர்.சி. துரறையின் - “முறைமை”, அறிவிப்பாளர் நாகபூசணி கருப்பையா வின் - “வேண்டுகோள்”, பணகமுலை எஸ்.முஸ்தாக் - “விடிவெப்போது”, தானாதிருச்செல்வம் - “கானல்நீர்”, புரட்சிமகன் மர்லின் - “ஹிஜாபின் பரவல்”, மலை மகன் செல்வராஜ் - “எண்கள் ஸ்கூல் கல்வியூர் விஜயபாரதி”, “பாரதி நீ வந்து பார்”, எம்.எம்.எம்.சதாத் - “சிகரட்” கவிதைகள் மனதை மணங்கொள்ள வைக்கின்றது.

இத்தடாகத்தில் தவழும் இலக்கிய மலராக சிறுகதை முத்தாக அமைந்து முதுசமாக முகிழ்த்து முத்தமிடுகின்றன. “பித்தன்” கே.எம்.எம்.ஷாவின் “அகந்தை” ந.பார்த்தீபன் (M.A) அவர்களின் “அகலிகை” புன்னியாமீனின் “யாரோ எவரோ எம்மை ஆள்” போன்ற சிறுகதைகள் பலரை மகிழ்விக்கின்றன.

ஓர் இதழுக்கு காத்திரமாக அமைவது கட்டுரை வடிவங்கள். அந்த வகையில் சிறந்த கட்டுரைகள் பரவி நிற்கின்றன :-

மழலை பிரியனின் புரட்சிக்குயில் அல்லாமா இக்பால் (ரஹ்). மருதூர் நிலாவின் கிழக்கிலிருந்து வாழ்த்துகிறோம். பெண் கவிஞரான நூர்ருல் ஆயின் நஜ்ஜீன்முல் ஹீசைன் பற்று, கலைமகள் ஹிதாயாவின் பார்வையில் “காலை உலகலங்காவில் ஒரு மணம் வீசும் பெண்மல் மலாய்” நெய் ரஹிம் சமித் கமலினி செல்வ ராசனின் “சற்றே சிந்திக்க..!” ஊரணி அ.அன்பழகன் குருஸ் தந்த ஹைக்கூ கவிதைகள் போன்ற, கட்டுரை போன்ற விடய தானங்கள் வீரியம் பெற்று துலங்கி நிற்கின்றன. மற்றும் சிறுகதைப் போட்டி பரிசு 1500 ரூபா. போட்டியையும் நடாத்த விளம்பரமும் காணப்படுகின்றது. பல துணுக்குகள், சுவை.. சுவை போன்ற வாசகர் கடிதப்பகுதியும் காட்சியளிக்கின்றன.

வசந்தம் இதழ் குறித்து

■ அருண்மொழிவர்மன் ■

ஈழத்தவர்கள் மீதான இந்திய ஆதிக்கம் பற்றிய உரையாடல்கள் மிக நீண்டகாலமாகவே தொடர்ந்து வருகின்றன. அரசியல் தளத்திலும் பண்பாட்டுத் தளத்திலும் பிரக்ஞைபூர்வமாக இந்த உரையாடல்களை முன்னெடுக்கவேண்டிய தேவைகள் முன்னெப்போதையும் விட அதிகரித்திருக்கின்ற சமகாலச் சூழலில் ஜீவநதி இதழ் தொடர்ச்சியாக ஈழத்தின் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் குறித்த பதிவுகளையும் சிறப்பிதழ்களையும் கொண்டு வருவது முக்கியமானதாகும். அதிலும் ஈழத்தின் பதிப்பு முயற்சிகளும் நூல் வெளியீடுகளும் இந்தியாவின் அரசியல் நடைமுறைகள் மற்றும் பண்பாட்டு ஆதிக்கத்தால் தொடர்ந்தும் நலிவடைந்தே செல்கின்ற காலப்பகுதியில் இதழ்கள் குறித்த சிறப்பிதழ் ஒன்றினை ஜீவநதி வெளியிடுகின்றமை முக்கியமான ஒரு நடவடிக்கையாகும். அந்தச் சிறப்பிதழில் 1965 முதல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த வசந்தம் என்கிற இதழ் குறித்தும் எழுதுவது பொருத்தமானதென்றே கருதுகின்றேன்.

“ஈழத்து இலக்கியம் என்று ஒன்று உண்டா?” என்று கேட்பவர்கள் எம்மத்தியில் பலர் இன்னும் இருக்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது? எம்மேல் எம் சக்திக்கு மேற்பட்ட ஒன்று மேலாதிக்கம் வகிக்கிறது என்பதைத்தான். இதிலிருந்து விடுபட முடியாமல், இதை எதிர்த்து நின்று முன்னேற முடியாமல் திணறுகிறோம்; திக்கு முக்காடுகிறோம். அதுதான் இந்திய ஆதிக்கம் என்பது.

நாமும் மனிதர்கள் என்ற முறையில், நமக்கும் தனித்துவமான கலாச்சார பண்பாடு உண்டு என்ற முறையில், நாமும் சுயமாக சிருட்டிக்கக் கூடியவர்கள் என்ற முறையில் இந்த ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து நிற்கத்தான் வேண்டும். எமது கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் ஆண்மையை; தனித்துவத்தை நாம் நிலைநாட்டித்தான் ஆகவேண்டும். எந்த நாட்டுக் கலை இலக்கிய சிருட்டி களுக்கும் ஈழநாட்டுக் கலை இலக்கியம் தாழ்ந்ததல்ல;

சமதையானதுதான் என்பதை நாம் நிலைநிறுத்தியேயாக வேண்டும். இந்த மனப்பான்மை எங்கள் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் மத்தியிலும் கண்டிப்பாக ஏற்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் இந்தியக் கலைஞர்கள்; எவர் வாங்கினாலும் இந்தியப் பத்திரிகைகள்; எந்தப்படம் என்றாலும் இந்தியப் படம் தான் என்ற நிலை இருக்கும் வரைக்கும் இலங்கைக் கலைஞர்கள் வளர முடியுமா? இலங்கைப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் தான் நிலைக்க முடியுமா? இல்லவே இல்லை.”

என்று நவம்பர் 10, 1965 இல் வெளியான வசந்தம் இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கம் குறிப்பிடுகின்றது. இது வசந்தத்தின் மூன்றாவது இதழ் என்பதை வைத்துப் பார்க்கின்றபோது வசந்தம் 1965 இல் வெளிவரத் தொடங்கியிருக்கின்றது என்பதனை அறிய முடிகின்றது. நூலகம் இணையத்தளத்தில் வசந்தத்தின்

- 1965: நவம்பர்,
- 1966: மார்ச், மே, ஜூலை. ஓகஸ்ட், செப்டம்பர், ஒக்டோபர்,
- 1967: ஜனவரி

ஆகிய மாதங்களில் வெளியாகிய 8 இதழ்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றை வாசித்ததன் அடிப்படையில் வசந்தம் முன்னெடுத்த, சமகாலத்திற்கும் தேவையான உரையாடலினை உணரக்கூடியதாக உள்ளது. வசந்தம் இதழின் தோற்றம் குறித்து ஆராயும் போது அது எந்தவொரு அமைப்பினதும் உத்தியோக பூர்வ இதழாக வெளிவந்ததாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றாலும் அதன் உருவாக்கத்திலும் கருத்தியல் பின்னணியிலும் சீனச் சார்பான இடதுசாரிகளின் தாக்கம் இருப்பதை அறியமுடிகின்றது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினரின் கலை, இலக்கியம் குறித்த நிலைப்பாட்டையே வசந்தமும் பிரதிபலித்திருப்பதையும் நாம் அவதானிக்கலாம். அதில் பங்களித்தவர்களையும் நோக்கும்போது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் சார்ந்தவர்களால் வெளியிடப்பட்ட இதழ்களாக வசந்தம்

இருக்கலாம் என்று கருதமுடிகின்றது.

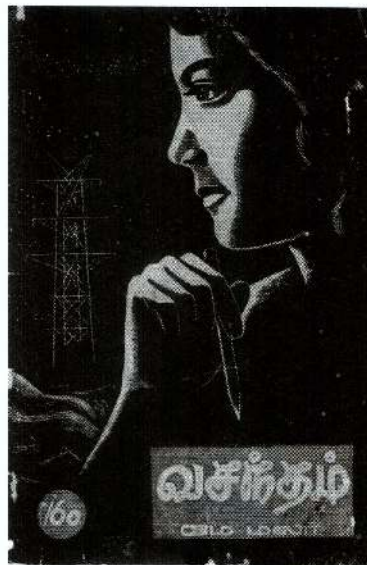
வசந்தத்தின் முதலாண்டு நிறைவடைந்தது குறித்து ஒகஸ்ட் 1966 இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்படுகின்றது,

“கலை இலக்கியப் பத்திரிகை ஒன்றைத் தொடங்கவேண்டும் என்ற உள்ளுணர்வால் உந்தப்பட்ட இலக்கிய அன்பர்கள் சிலர் கொழும்பிலும் கண்டியிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் உள்ள இலக்கியப் பிரமுகர்கள் பலருடன் தொடர்பு கொண்டு பலமுறை உரையாடிய துடன் அதற்கான ஒரு சில ஆரம்பவேலைகளையும் ஏற்பாடுகளையும் செய்துவிட்டபடியால் மேற் கொண்டும் காலதாமதம் செய்வது அந்த முன் முயற்சியைத் தளர்த்தி விடும் என்ற காரணத்தால் உடனடியாகவே பத்திரிகை ஆரம்பிப்பது என்றும் அதை யாழ்ப்பாணத்திலேயே நடத்தவேண்டும் என்றும் முடிவுக்கு வந்தோம்.”

“வசந்தம் பத்திரிகைக்கு இவ்வளவு முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றனவே, இவை அவசியம்தானா என்ற கேள்வியும் சிலர் மத்தியில் எழலாம். இவர்கள் ஈழத்துக் கலாச்சார வளர்ச்சி எதிர்நோக்கும் - இன்னும் கடக்க முடியாத பெருமலைகளாக இருக்கும் மேற்கத்தைய பிடிப்பையும் இந்திய கலாச்சார தாக்கத்தையும் உணர முடியாதவர்களாக இருப்பதும், கலாச்சார எழுச்சி எப்படி அரசியல், பொருளாதார சமூக மாற்றத்திற்கு அவசியமானது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாததும் தான் காரணமாகும்.”

“மேற்கத்தைய ஊடுருவலை, இந்தியத் தாக்கத்தை எதிர்த்து நின்று வளர்த்த ஈழத்துக் கலை இலக்கிய நிலைப்பாடு ஒன்று இருக்கிறது, அதில் நிலைத்து நின்று மக்களே கலை இலக்கியத்தின் உற்றுக் கண் என்பதைக் கண்டுகொண்டு அவர்கள் மத்தியில் பட்டை தீட்டப்படாத ஒழுங்கு முறையாய் அமையாத கருவூலங்களைக் கற்றுத்தேர்ந்து அவற்றை ஒளிவீசும் மாணிக்கங்களாகத் திரும்பவும் மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதே வசந்தம் செய்யவேண்டிய கலை இலக்கியப்பணியாகும்”

இதழொன்றினைத் தொடங்குகின்றபோது அதற்கான தெளிவான வேலைத்திட்ட மும் திட்டமிடலும் இருப்பது மிகவும் அவசியமானது. ஈழத்திலிருந்து தொடங்கப்படுகின்ற இதழ்கள், பதிப்பு முயற்சிகளுக்கு சந்தையும் சந்தைப்படுத்தலும் அதற்கான வலையமைப்புகளை உருவாக்குவதும் பேணுவதும் சவாலாகவே இருக்கின்றன. இவற்றின் காரணத்தால் எழுகின்ற நிதிச் சிக்கல்களும் சோர்வும் மன உளைச்சலும் ஒரு கட்டத்திற்கு மேல் இந்த முயற்சிகளுக்குத் தடையாக அமைந்துவிடுகின்றன. ஈழத்தின் ஆரம்பகால கலை இலக்கிய இதழ்களில் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, எனது அணுகக்கத்திற்குக் கிடைத்த அவற்றின் வெளியீடுகளை வாசித்து அறிமுகக் கட்டுரைகளை எழுத ஆரம்பித்த போது அந்த இதழ்கள் அனைத்துமே ஏதோவொரு விதத்தில் அல்லது சந்தர்ப்பத்தில் இந்தச் சவால்கள் குறித்துக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றன

என்பதை அவதானித்தேன். வசந்தத்தின் ஆசிரியர் குழு இது குறித்து ஆலோசித்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முன்னைய இதழ்களான பாரதி, புதுமை, இலக்கியம், மரகதம் போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு ஏற்பட்ட கதி வசந்தத்திற்கு ஏற்படவே கூடாது என்று உறுதியெடுத்து, ஒவ்வொரு மாதமும் பத்திரிகைக்கான செலவை விற்பனையையோ விளம்பரங்களையோ எதிர்நோக்காமல் தாமே நிதி திரட்டிப் பத்திரிகையைக் கொண்டுவரமுடியும் என்று திட்டமிடுகின்றனர். வசந்தம் இதழ் ஒன்றின் விலையானது 35 சதங்களாக இருந்தபோது, 2000 பேரிடம் 10 ரூபாய்கள் வீதம் சந்தாதாரராகச் சேர்த்துக்கொண்டால் இதழினைத் தடங்கலின்றி கொண்டுவரமுடியும் என்கிற நிதித்திட்டமிடலினையும் இதழில் காணமுடிகின்றது. இவ்வாறு சந்தாதாரர்களைச் சேர்ப்பது குறித்தும் சந்தாதாரரை ஊக்குவிக்கப் பரிசுகளைக் கொடுப்பது பற்றியும் அறிவித்தல்கள் சில இதழ்களில் காணக்கிடைக்கின்றன, ஆயினும் அதில் எவ்வளவு வெற்றியடைந்தார்கள் என்பதையும் இதழ் எவ்வளவுகாலம் தொடர்ச்சியாக வெளியானது என்பதையும் அறியமுடியவில்லை. எனக்குக் வாசிக்கக் கிடைத்த இதழ்கள் நவம்பர், 1965 முதல் ஜனவரி 1967 வரையான காலப்பகுதியைச் சேர்ந்தவை.

வாமணன் எழுதிய ஈழமும் உலகில் என்கிற தொடர் பத்திவடிவில் வெளிவந்துள்ளது. இதில் செ. கணேசலிங்கனின் நீண்ட பயணம் நாவல் வெளியீட்டு விழா தமிழ்நாட்டில் நடந்தபோது கிவாஜ ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகளுக்கு அடிக்குறிப்பு தேவை என்று சொன்னதைக் குறிப்பிட்டு “இந்த அகம்பாவங்களை எல்லாம் இலங்கைக்கு அழைத்து நிலபாவாடை விரித்து வரவேற்றால் வேறு என்னதான் சொல்ல மாட்டார்கள்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அண்மையில் ரொரன் றோவில் ஆனந்த பிரசாத்தின் “சொல்லப்படாத கதை” நூல் வெளியீட்டு விழாவில் பேசிய சிவதாசன் ஆனந்த பிரசாத்தின் நூலில் ஈழத்து வழக்குச் சொற்கள் அதிகமாக உள்ளதாகவும் இது இந்திய வாசகர்களுக்கு விளங்காது என்பதால் அவர்களுக்கு விளங்கக்கூடிய சொற்களைப் பாவித்து திருத்தியிருக்க வேண்டும் என்று தனது உரையில் குறிப்பிட்டதை இங்கே நினைவுகூர வேண்டியுள்ளது.

கிவாஜவுக்கு முன்னரும், ஈழத்துக்கு வந்திருந்த கங்கை இதழின் ஆசிரியர் பகீரதன் ஈழத்து எழுத்தாளர் கள் பத்து வருடங்கள் பின் தங்கி இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார், பகீரதன் முதல் ஜெயமோகன் வரை பெரியண்ணன் கள் பெரியண்ணன் களாகத்தான் இருக்கிறார்கள், பெரியண்ணன் களாக இருப்பதால் கிடைக்கின்ற சலுகைகளையும் அதிகாரத்தையும் அனுபவித்துக்கொள்ளும் அவர்கள் அப்படித்தான் இருப்பார்கள்; ஆனால் அந்த ஆதிக்க மனப்பாங்கை எதிர்க்கும் சுயமரியாதையற்றவர்களாக சில ஈழத்தவர்கள் பலரும் இருப்பதுதான் நாம் கவனத்திற்கொள்ளவேண்டியது.

இலக்கியத்தைப் போலவே

ஈழத்துத் திரைப் படங்களுக்கும் ஈழத்தவர்கள் மத்தியில் இருந்து கூட போதிய ஆதரவு கிடைப்பது இல்லை. அதே நேரத்தில் ஈழத்தவர்களின் பெருமளவு பணம் தென்னிந்திய திரைப் படச் சந்தைக்குள் சென்றுகொண்டே இருக்கின்றது. இன்று மிகப் பிரமாண்டமான பொருட் செலவுகளுடன் தென்னிந்தியத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் எடுக்கப்படுவதற்கு புலம்பெயர் நாடுகளில் அந்தத் திரைப்படங்கள் பெருந்தொகைக்கு விற்கப்படுவது ஒரு முக்கியமான காரணம். மக்கள் வாழ்வைப் பிரதிபலிக் காத, கலையாகவும் வெற்றிகொள்ளாத மசாலாக் குப்பைகளாகவே வெளி வருகின்ற திரைப்படங்களின் உருவாக்கத்தில் ஈழத்தவரின் பணம் சுரண்டப்படுவதுடன் பண்பாட்டு ரீதியிலும் எதிர்மறையான தாக்கத்தையே நிகழ்த்துகின்றது.

தென்னிந்திய மக்களில் பெரும் பான்மையானோரின் வாழ்வைக் கூட பிரதிபலிக்காமல் எவ்வளவு போலியானதாக இருக்கின்றது, அதனால் எவ்வாறு ஒரு கூட்டம் பெருமளவு பணத்தினைத் சுரண்டுகின்றது ஆகிய விடயங்கள் குறித்தும் விரிவாக அலசுகின்றது.

கலை இலக்கிய இதழாகவே வசந்தம் வெளிவந்த போதிலும் அது பண்பாடு, வரலாறு, சமகால நிகழ்வுகள் குறித்த விமர்சன பூர்வமான நோக்கிலான கட்டுரைகளைக் கொண்டு வெளிவந்திருப்பது அதன் தனிச்சிறப்பு. கே. டானியல், டொமினிக் ஜீவா, செ. கணேசலிங்கன், நீர்வை பொன்னையன், பெனடிக்ற் பாலன், எஸ்,

அகஸ்தியர், அ.ந. கந்தசாமி, செ. யோகநாதன் உள்ளிட்டவர்கள் அதில் புனைவுகளை எழுதியுள்ளார்கள். அதுதவிர நிறையக் கட்டுரைகள் புனைபெயர்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அன்றைய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பலரும் இதில் பங்களித்திருக்கின்றனர் என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. மலேசியாவில் இடம்பெற்ற முதலாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு குறித்த விமர்சன நோக்கிலான கட்டுரை 3 இதழ்களில் தொடராக வெளி வந்திருக்கின்றது.

இதுதவிர இலங்கையில் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்கள் சிங்களத்தைத் தம் போதனா மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டமை குறித்த தமிழ்க் கட்சிகளின் நிலைப்பாடு, குளங்கள் தொடர்ச்சியாக அழிக்கப்பட்டும் கைவிடப்பட்டும் வருதல், 1965 இல் நடந்த பல்கலைக்கழக மாணவர் வேலை நிறுத்தம் பற்றிய பல்கலைக்கழக விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கை தவறவிட்ட முக்கியமான விடயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்த "மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடித்தனர்" என்கிற கட்டுரை, சிங்களப் பண்பாட்டில் பிரபலமாக இருந்த முகமுடி நடனம் குறித்த மானிடவியல் நோக்கிலான கட்டுரை, 1966 இல் சீனா, பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளுடனான போரின் பின்னர் இந்திய தனது நாணயப் பெறுமதியை இறக்கியபின்னரும் தென்னிந்தியப் பொருட்களின் விலை அதற்குரிய விகிதத்தில் குறைக்கப்படாமல் ஈழத்தில் விற்கப்படுவதால் சுரண்டப்படும் பணம் போன்ற, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயங்களை அக்கறையுடன் விமர்சன ரீதியில் அலசி அணுகிய கட்டுரைகள் வசந்தத்தில் தொடர்ந்து வெளிவந்திருக்கின்றன.

கலை இலக்கியம் என்பவற்றை அணுகும்போது அரசியல், பண்பாட்டு அரசியல், வரலாறு, பொருளியல் போன்றவற்றின் சட்டகங்களில் வைத்து ஆய்வது முக்கியமானது. வசந்தம் அந்தப் பணியைச் செவ்வனே செய்துள்ளது. ●

இன்றைய நிலையில் புலம்பெயர் நாடுகளில் இரண்டாண்டுகளுக்கு தென்னிந்தியத் தமிழ்த்திரைப் படங்களை திரையிடாமலும் கொள்வனவு செய்யாமலும் விட்டுவிட்டால் தென்னிந்தியத் தமிழ்த் திரையுலகின் பிரமாண்டங்களை நம்பிப் படமெடுப்போரும் "ஸ்ரார்" நடிகர்களும் வங்கிரோத்து ஆகிவிடும் நிலைதான் இருக்கின்றது; ஆனால் இதை ஈழத்தவர்கள் புரிந்துவிடாமல் இருப்ப தோடு அவ்வப்போது தென்னிந்திய தமிழ் திரையுலக பிரபலங்கள் சொல்லும் ஈழ ஆதரவு கருத்துக்களுக்கே பரவசம் அடைந்து கிடப்பது பெரும் அவலம் என்றே சொல்லவேண்டும். 1966 ஜூலை இதழில் இடம் பெற்றுள்ள "ஒரு கோடியே நாற்பத்தொருவட்டத்து நாற்பத்தோராயிரம்" என்ற கட்டுரை குறித்த அந்தத் தொகையான பணம் இலங்கையிலிருந்து இந்தியாவுக்கு சினிமா என்ற பெயரில் கொள்ளை போயிருக்கின்றது என்பதை விபரங்களுடன் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றது.

இன்றைய சூழலில் ஈழத்தவர்கள் பாராளுமன்ற அரசியல் குறித்து நிறைய உரையாடுகின்றபோதும் பொருளா தாரம் குறித்து உரையாடுவதோ பிரக்ஞை பூர்வமாகக் கவனம் செலுத்துவதோ மிகவும் அரிதாகவே உள்ளது. திரைப் படத்துறை என்று இல்லாமல் சடங்குகள், விழாக்கள் போன்றவற்றிற்கான ஆடை கொள்வனவு உட்பட இந்தியாவுக்குப் போய்ச் சேரும் ஈழத்தவர்களின் நிதிவளம் குறித்து நாம் பிரக்ஞை பூர்வமான உரையாடல்களை முன்னெடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இதே இதழில் இடம் பெற்றுள்ள, இன்றைய ஈழத்தில் தமிழ் சினிமாவின் அவசியம் என்ற கட்டுரை சினிமாக்கலையை விமர்சன ரீதியாகப் பார்க்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதுடன் இந்தியத் திரைப்படங்களில் வெளிக்காட்டப் படும் பண்பாடு எம்மை எப்படிப் பாதிக்கின்றது, அது

ஈழத்து இலக்கிய இதழ்களின் வரிசையில் “இதயம்”

ஜெயப்பிரசாந்தி ஜெயபாலசேகரம்

“இதயம்” இதழ் 1970 களில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த கலை இலக்கிய மாத இதழ் ஆகும். திரு. சி. மகேஸ்வரன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு கலை இலக்கியக் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், கலைஞர்கள் பற்றிய குறிப்புகள், துணுக்குகள், விமர்சனங்கள், வாசகர் கருத்துகள், கேள்வி பதில்கள் முதலானவற்றைத் தாங்கியதாக வெளிவந்திருக்கும் இவ்விதழ் 1971ஆம் ஆண்டு நான்காம் மாதம் முதல் வெளிவர ஆரம்பித்திருக்கின்றது. இருப்பினும் தற்போது 1971.06, 1971.07, 1971.10 ஆகிய காலப்பகுதி களில் வெளிவந்த மூன்று இதழ்களே இணைய வழி யிலான நூலக நூற்பகுப்புத் திட்டத்தில் பதிவேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையில் யாழ்ப்பாணம் மின்சார நிலைய வீதியில் அமைந்திருந்த ஆனந்தா அச்சகத்தினூடாக வெளிவந்திருக்கும் இவ்விதழ் சரியாக எத்தனை இதழ்கள் வெளிவந்தன? எக்காலப்பகுதிவரை வெளிவந்தது என்பதை வரையறுப்பது கடினமானதாகவே அமைந்துள்ளது. இருப்பினும் தற்போது பார்வைக்கு கிடைத்துள்ள இதழ்களின் அடிப்படையில் இவ்விதழின் இலக்கியத்தரம் மற்றும் இதழ்க் கட்டமைப்பு என்பவற்றினூடாக குறித்த காலத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் “இதயம்” இதழின் பங்களிப்பினை இங்கு ஆராயலாம்.

இலக்கியத் தரம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் சரி, ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் சரி அன்று முதல் இன்று வரை பல்வேறுபட்ட இதழ்களின் பங்களிப்பு என்பது இருந்து கொண்டேதான் இருக்கின்றது. மூத்த எழுத்தாளமைகள் முதல் இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்கள் வரை பல்வகைப்பட்ட எழுத்தாளர்களை இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகம் செய்து அவர்களின் வளர்ச்சிக்கும் அதனூடான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதில் அன்றும் இன்றும் இவ்வாறான

இதழ்களின் பங்களிப்பே இன்றியமையாததாக அமைந்துள்ளது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. இத்தகைய இதழ்களின் நீடித்த இருப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகளுள் ஒன்றே “இலக்கியத்தரம்” எனலாம். “இலக்கியத்தரம்” என்றால் என்ன? “இலக்கியத்தரம்” என்ற ஒன்று உள்ளதா? எனப்பல்வேறான வினாக்களும் முரண்பாடுகளும் எம் மத்தியில் நிலவினாலும் உண்மையில் இலக்கிய மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள், விமர்சகர்கள், வாசகர்கள் முதலானோர் மத்தியில் அவரவர் கருத்துநிலைக்கேற்ப “இலக்கியத்தரம்” என்பது முதன்மை வாய்ந்த பேசுபொருளாகவே அமைகின்றது.

அந்த வகையில் “இதயம்” இலக்கிய இதழின் இலக்கியத் தரத்தினை தற்போது கிடைக்கும் மூன்று இதழ்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கின்,

1971.04ஆம் மாதத்திலிருந்து இவ்விதழ் வெளிவர ஆரம்பித்தது என்ற தரவின் அடிப்படையில் இதன் மூன்றாவது இதழாகவும் தற்போது கிடைப்பன வற்றுள் முதல் இதழாகவும் அமைவது 1971.06 ஆம் மாதம் வெளிவந்த இதழே ஆகும். இதில் ஐ.சாந்தன், மு.தளையசிங்கம், யாழ்.கலட்டியான், திக்குவல்லை கமால், செ.வே.கா, ஷெல்லிதாசன், மு.நேமிநாதன், எம்.எஸ்.எம் ஜின்னா, ஜெயா மகேஸ்வரன், நந்தினி முத்துக்குமாரு, இளந்தீவகன் ஆகியோரின் போற்றுதல், இலக்கியத்தில் எஸ்.பொ.வின் போக்கு, இலக்கிய எழுத்துக்களில் ஆபாசம், ஏனிந்தப் பெருமூச்சு, அவனும் திருந்துவானா?, இந்தப்பக்கம் என்ன(ப்)பா?, அவள் இன்னும், உணர்வுகள் சுழல்கின்றன, THE PROFESSIONAL, பூனையும் முட்டையும், அகாரணம், அடுத்த அறைக்குள்ளே ஒரு வருத்தக்காரப் பெட்டை, முதலான படைப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன. இதனை அடுத்து 1971.07 ஆம் மாதம் வெளிவந்த இதழில்,

இளசை அருணா - முடக்கப்பட்ட ஆன்மா, இளந்தீவகன் - அவள் இன்னும், எஸ். இராஜம்

புஷ்பவனம்- அவன் ஒரு பட்டதாரி, தம்பியையா தேவதாஸ்- அடிமைகள், கல்முனைப் பூபால்- அடங்காச் சிரிப்பு!, யோ.மரியாம்பிள்ளை-கடல் அலைகள் ஓயாதோ?, குட்டிக்கதைகள்- பிறைகாந்தன், காதல், வழி, கண்ணீர் - நந்தினி, சென். ரபேல்ஸ் கொள்வென்ற இலக்கிய வட்டத்தினர் - ஒரு கதைக்கு விமர்சனம், பால முனை பாறாக் - நானோர் கவிஞன், எஸ். பொன்னுத் துரை-கலை, மு. புஷ்பராஜன்-கவிதைத்துறையுள்தா.இராம லிங்கத்தின் பார்வை, சி. மகேஸ்வரன்- இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன், ரஜனி மணாளன்- ஈக்கள் மொய்க்கின்றன

முதலான படைப்புக்களும், அடுத்ததாகக் கிடைக்கப்பெறும் 1971.10 ஆம் மாதம் வெளிவந்த இதழில் தம்பியையா தேவதாஸ், நெல்லை.க.பேரன், ரஜனி மணாளன், நந்தினி, நீள்கரை நம்பி, கல்முனைப் பூபால், கவிஞர் எம். பி. சிராஜிடன், ஹாஜா முகைதீன், சாது, மு.புஷ்பராஜன், இளந்தீவகன் ஆகியோரின் விசாக விளக்கு, போர் தரைம் பீயிங், சில நினைவுகள், ஒற்றைத் தென்னை, ஒரு போக்கிரிப்பயல், ஏமாற்றம், இதயம் கொடுப்பேன், கனவுக்கண்ணி, 5புதுக்கவிதைகள், எங்கள் கலைஞர் ஓவியர் மணியம், கவிதைத் துறையுள் தா. இராமலிங்கத்தின் பார்வை, அவள் இன்னும் முதலான படைப்புக்களும் வெளிவந்துள்ளன.

இம்மூன்று இதழ்களிலும் வெளிவந்துள்ள இத்தகைய படைப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவற்றின் இலக்கியத் தரம் குறித்து நோக்கின் குறிப்பாக இலக்கியப் படைப்புக்களை இவை எழுந்த காலப் பின்னணியில் வைத்து நோக்குதல் அவசியமானதாகும். அந்த வகையில் இவ்விதழ்கள் எழுந்த காலத்தில் இலக்கியத்தில் முக்கிய பேசுபொருளாக இருந்த எவரும் தொடர்முனையாத விடயங்களைப் பேசுதல், இலக்கியத்தில் ஆபாசம், இலக்கியத்தில் எஸ்.பொ வின் போக்கு முதலானவற்றையும் அக்கால சமூகத்தின் எரியும் பிரச்சினைகளான வேலையின்மை, சாதியம், வறுமை, பொருளாதார அவலம் என்பவை குறித்தும் பேசியிருத்தல் கவனத்தில் கொள்ளப்படத்தக்கதாகும்.

இவை தவிர கவிதை, சிறுகதை, தொடர்கதை, குட்டிக்கதை, துணுக்குகள், புதுக்கவிதை என வெவ் வேறு வகையான இலக்கிய வடிவங்களைத் தாங்கி வெளிவந்தமை, எங்கள் கலைஞர் என ஆளுமைகளை அறிமுகம் செய்யும் போது தனியே எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமன்றி ஓவியர்களுக்கும் இடமளித்தமை, மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியங்களையும் தாங்கி வெளிவந்தமை முதலான பண்புகளும் இவ்விதழ்களின் இலக்கியத் தரத்திற்கு கட்டியம் கூறி நிற்கின்றன எனலாம்.

இதழ்க் கட்டமைப்பு

இந்த இந்த இலக்கியங்கள் இவ்வாறு அமைய வேண்டும் என சில வரைமுறைகள் இருப்பது போன்றே இதழ்கள், பத்திரிகைகள், நூல்கள் என்பனவும் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்ற சில வரையறைகளையும் விதிமுறைகளையும் கொண்டுள்ளன. இதற்கமைய இதழ்களை எடுத்துக் கொண்டால் அட்டைப்படம், பக்க வடிவமைப்பு, பக்கங்களின் எண்ணிக்கை என்றவாறாக வாசகரைக் கவரும் தன்மையிலான சில பண்புகள் இதழியலாளர்களால் விதந்துரைக்கப்படுகின்றன. இவ்வகையில் எமக்குக் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள “இதயம்”

இதழ்களை நோக்கின், அட்டைப் படம் தற்போதைய இதழ்களைப் போன்று ஆழமான பொருளற்று நேரடியாகவே கருத்தைப் புலப்படுத்தும் வகையில் அமைக்கப் பட்டுள்ளதுடன் உள்ளிருக்கும் விடயங்கள் சிலவற்றை வெளிப்படுத்தி வாசகரைக் கவரும் வகையிலும் அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக “எங்கள் கலைஞர் ஓவியர் மணியம் பேட்டி 41”, “ஐ.சாந்தன் எழுதும் சிறுகதை THE PROFESSIONAL 33ஆம் பக்கம்” என்பவற்றைக் கூறலாம். அநுசரணை வழங்கிய விளம்பரதாரர்களின் விபரங்களை இடையிடையே தாங்கியவாறு அன்றைய தொழிற்புட்ப வசதிக் கேற்ற வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பக்க வடிவமைப்பிலும் பெரிதாகக் குறை கூறுவதற்கு எதுவும் இல்லை எனலாம். அடுத்த இதழில் வரும் முக்கியமான படைப்புக்களை கட்டம்போட்டு விளம்பரப்படுத்தி உள்ளமையும் ஒருவகையில் வாசகரைக் கவரும் உத்தியே எனலாம்.

இவை தவிர இவ்விதழின் எழுத்தாளர் வட்டம் அதாவது பங்குபற்றுநர் குறித்தும் நோக்குவது அவசியமாகின்றது. இன்று மூத்த படைப்பாளர்களாக அறியப்படும் திக்குவெல்லை கமால், மு.தளையசின்கம், ஐ.சாந்தன் முதலான பலரின் படைப்புக்களைத் தாங்கியும் மிகப்பெரும் ஆளுமைகளான தா.இராமலிங்கம், கனக.செந்திநாதன், எஸ்.பொ ஆகியோர் குறித்துப் பேசியுள்ளமையும் அத்துடன் அக்காலத்து இளம்தலை முறையினருக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளமையும் ஒரு சில படைப்பாளர்கள் தொடர்ந்து மூன்று இதழ்களிலும் எழுதினாலும் மேலும் பல புதியவர்களுக்கும் இடமளித்துள்ளமை முதலான பலவற்றினூடாக இவ்விதழ் இதழியல் தர்மத்தைப் பேணியுள்ளமையையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இவை மட்டுமன்றி “இதயம்” குறித்த வாசகர் கருத்துக்கு இடமளித்தமையுடன் இலக்கிய விமர்சனத்திற்கு மட்டுமன்றி இதுவரை வெளிவந்த “இதயம்” இதழ் குறித்த விமர்சனங்களையும் வரவேற்றுள்ளமை பாராட்டுதற்குரியதே.

இவ்வாறே தொடர்கதைகளையும் அவை போன்ற தொடர் படைப்புக்களையும் தாங்கி வெளி வரும் போது வாசகர்கள் ஈர்க்கப்படுவது உண்மையே ஆயினும் கால நீட்சியில் இடையே ஒரு இதழ் தவறும் பட்சத்தில் அதன் பயன் கேள்விக்குள்ளாகின்றது. குறிப்பாக தற்போது நமக்குக் கிடைக்கும் “இதயம்” முதலாவது இதழிலேயே “இலக்கியத்தில் எஸ்.பொ வின் போக்கு” என்கின்ற முக்கியமான படைப்பு சென்ற இதழின் தொடர்ச்சியாகவே அமைவதைக் கூறலாம்.

இதுபோன்றே இதழின் தொடக்கத்தில் உள்ளடக்கம் அல்லது பொருளடக்கம் காணப்படாமையும் இவ்விதழின் குறைபாடாகின்றது. இதழின் இறுதிப் பக்கத்திலேயே இவை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இன்றைய இதழ்களைப் போன்று ஆசிரியர் தலையங்கம் அல்லது ஆசிரியர் கருத்து என்னும் பகுதியும் ஆரம்பத்தில் அமையாது இறுதியில் “இதயம்” இதழ் குறித்து ஆசிரியர் பேசுவதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய சிறு தவறுகள் ஆரம்ப முயற்சிகளின் போது இடம்பெறுதல் வழக்கமே என்பதால் இவற்றைத் தவிர்த்து நோக்கும் போது “இதயம்” இதழ் அன்றைய காலத்திலேயே இதழியல் கட்டமைப்பை உள்வாங்கி வெளிவந்திருக்கின்றது என்றே கூறலாம். ●

ஈழத்து கலை இலக்கிய பயணத்தில் தம் பதித்த களம் இதழ் - ஒரு கண்ணோட்டம்

■ சி.ரஞ்சிதா ■

ஈழத்துப் படைப்புகள், களம் என்ற மணித்தும் கருணை மிகவுய்தகளை களம் என்ற பெயரின்மீது மட்டும் களம் என்ற பெயர் தில்லிதே மகமமம் "களம்" என்ற மணித்தும் பெயர்தோடு கூட்டப்பட இன் தான் இலக்கிய வளர்ச்சியை தட்டாத தீர்ச்சிக்குத் துக்கநிலை மானகத்தி துட்டானின் கொட்டணைத் தண்டுகளுமே மொட்டைக்கிட்டு மட்டினால் மட்டமன் விலகும் இத்தகைய இடையிடையே தமிழகத்தை நெனவத்தும் களம் என்ற பெயரின் இயல்பு சார்ந்ததே நேன் கிழிவதை துட்டினின் வளர்ச்சியை தானகின்ற துட்டிகள் தவகைய விலகித்தான் மணித்தும் களம் என்ற

— கவிஞன் —

களம் கலை இலக்கிய வட்ட விவரீயீடு * ரூபா 4-00

களம் இதழ் இலங்கையின் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து களம் கலை இலக்கிய வட்டத்தின் துணையோடு 1980களில் வெளிவந்த கலை இலக்கிய சஞ்சிகையாகும். கிழக்கு மண்ணிலிருந்து கிடைக்கப் பெற்ற செய்திகள், இலக்கியம் சார்ந்த செய்திகள் கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாட்டார் பாடல்கள் எனப் பல்வேறு தகவல்களைத் தாங்கி இவ் இதழ் வெளிவந்துள்ளது. களம் என்னும் பதத்திற்கு தமிழ் அகராதி பல அர்த்தங்களைத் தருகின்றபோதும் இவ்விடத்தில் "இடம்" என்ற பொருளே மிகப் பொருத்தமாக அமைகின்றது. பல்வேறு படைப்பாளிகளின் கருத்திற்கு இடமாகவும் தாம் வெளிவரும் இடத்திற்கு ஒர் அடையாளமாகவும் திகழ்கின்ற நோக்கோடு களம் என்ற நாமத்தை அதன் கலை இலக்கிய வட்டம் சூட்டியிருக்கலாமோ என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. எவ்வாறு இருப்பினும் "களம்" என்ற பெயர் ஈழத்து இதழ்களின் வரிசையில் அங்கம் வகித்துள்ளமையை எவறும் மறுக்கமுடியாது.

களம் இதழுக்கான களம் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குள் 1984 இல் கிடைக்கப்பெற்றது. களம் என்ற பெயரைத் தாங்கிய அட்டைப்படத்துடன் களம் கலை இலக்கிய வட்டத்தினால் வெளியிடப்பட்ட இவ் இதழில் தொடர்ந்து இந்த இதழை வெளியிடுவதே தங்கள் நோக்கமென்று இந்த இலக்கிய வட்டக் குழு குறிப்பிட்டு இதழுக்கு பிள்ளையார் சுழியும் இட்டிருந்தது. "மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள்" என்னும் கட்டுரை, ஞானரதனால் எழுதப்பட்ட "விருந்து" என்னும் சிறுகதை பித்தனின் "விடிந்தும் விடியாத" என்னும் சிறுகதை எழுத்தாளர் முருகபூபதி எழுதிய "சமகாலப் பிரச்சினைகளின் இலக்கியப் பிரதி பலிப்பும் விமர்சனப்பாங்கும்" என்னும் கட்டுரை, "ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில்

இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சினைகள்" என்னும் கட்டுரை (கலாநிதி க. அருணாசலம் எழுதியது) மற்றும் பல்வேறு கவிதைகளையும் விளம்பரங்களையும் இந்த இதழில் காணமுடிந்தது.

1996 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் வெளிவந்த களம் இதழில் பல்வேறு படைப்புக்கள் வெளிவந்திருந்ததோடு இதன் அட்டைப்படத்தில் இதழின் உள்ளடக்கங்கள் அனைத்தும் ஒரு வடிவமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இந்த வடிவமைப்பு சற்று வித்தியாசமான பாணியாகவும் இருந்தது. "மட்டக்களப்பின் இலக்கிய வளர்ச்சி" என்ற காத்திரமான கட்டுரை ஒன்றும் வெளிவந்திருந்தது. இந்தக்கட்டுரையில் மட்டக்களப்பு மண்ணில் உதித்த பல எழுத்தாளர்களின் அரிய பணிகளையும் எழுத்து உலகில் அவர்களுக்கு கிடைத்த விமர்சனங்களையும் அன்புமணி என்னும் எழுத்தாளர் எழுதியுள்ளார். செ. குணரத்தினம் எழுதிய "துன்ப அலைகள்" என்னும் குறுநாவல் மண்டுர் அசோகனின் "சிறுகொடிந்த பறவைகள்" என்னும் நாவல் அடியேனது "ஒரு தந்தையின் கதை" எனப் பல மண்வாசனை கமழும் படைப்பு முயற்சிகள் பற்றிய பதிவுகள் இந்தக் கட்டுரையில் இடம்பெற்றிருந்தமை இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு சுவை பயப்பதாகவே இருந்திருக்கும். இந்தக் கட்டுரை வெறுமனே மட்டக்களப்பு மண்ணின் இலக்கிய முயற்சிகளை மாத்திரம் பேசிச் செல்லாது இந்த இலக்கியங்களையும் எழுத்தாளர்களையும் விமர்சித்தவர்களுக்கு தகுந்த காரணங்களையும் சொல்லிச் செல்வது சிறப்புக்குரியது.

1996 டிசம்பர் முதல் 1997 ஜனவரி வரை இரண்டு ஆண்டுகளின் இறுதியையும் ஆரம்பத்தையும் இணைத்து பாலமாக வெளிவந்த களம் இதழானது கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள் எனத் தரமான

படைப்புக்களைத் தாங்கி வெளிவந்தது. களம் இதழ் தொடர்பான கருத்துக்களை வாசகரிடமிருந்து பெற்று அதனை “கடிதங்களும் கருத்துகளும்” என்னும் பகுதியில் பிரசுரித்திருந்தது. இவ்வாறான முயற்சிகளை ஈழத்திலிருந்து வெளிவரும் பல இதழ்கள் செய்து வருகின்றன. கிட்டத்தட்ட மூன்று பக்கங்களில் களம் இதழ் பற்றி வெளிவந்த கருத்துக்கள் இவ் இதழை மென்மேலும் செப்பனிட வழிவகுத்துள்ளது என்றுதான் கூறவேண்டும். மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள், தொலைக்காட்சி நாடகங்கள், மட்டக்களப்பில் நவீன கவிதைகள், எமது படைப்பாக்க முயற்சிகளில் மேலைத்துவத்தின் செல்வாக்கு எனப் பல கனதியான கட்டுரைகளையும் இவ்விதழ் தந்துள்ளது. இந்த இதழில் மட்டக்களப்பு மண்சார்ந்த படைப்பு முயற்சிகளுக்கு அப்பால் “போரின் முகங்களும் இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளும்”, “தமிழ்க் கலைகளின் தமிழ்த் தன்மை தொடர்பாக” ஆகிய தலைப்புகளில் தமிழ் ஆய்வு உலகிற்கு தேவையான தமிழ் கற்கும் பல்கலைக்கழக மாணவருக்கு அவசியமான தகவல்களையும் இவ் இதழில் வெளியிட்டுள்ளது.

கிழக்கு வாழ் முஸ்லிம்களிடையே வயல் நிலங்களைக் கட்டி ஆட்சிசெய்த போடியார்களையும் அவர்களுக்கு கீழ் வேலை பார்த்த தொழிலாளர்களும் அனுபவித்த இன்னல்களையும் நன்கு அறியமுடிகின்றது. ஆனால் “போடியாரின் பரிசு” என்னும் கவிதையை மணிக்கவிராயர் மிகவும் வித்தியாசமான கோணத்தில் படைத்திருக்கின்றார். இந்தக் கவிதையில் ஒரு போடியார் தனக்கு கீழ் கஸ்டப்படும் தொழிலாளியைப் புரிந்து கொண்டு அவனுக்கு நிலத்தின் ஒரு பகுதியைப் பரிசாக கொடுப்பதும் அவனால் தான் வாழ்ந்த செழிப்பான வாழ்வின் சுகங்களை வெளிப்படுத்துவதுமாக ஒரு போடியாரின் கூற்றில் இக்கவிதை படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவை தவிர சோலைக்கிளியின் “இரும்பு ஆமை இட்ட முட்டை”, வி.சுதாகர் எழுதிய “ஆவி மனிதன்”, அ.குமணன் எழுதிய “சாவதே வாழ்வானால்”, மு. நூகா எழுதிய “பேய்ச் சமூகம்” மருதூர் கொத்தனின் “வண்ணங்கள்” முதலான பல்வேறு கவிதைகள் மட்டக்களப்பு மண்ணின் வாழ்வியலை பதிவு செய்துள்ளன. இவை தவிர ஐரோப்பிய படங்கள் பற்றிய கட்டுரை ஒன்றும் கே. எஸ். சிவகுமாரனால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

1997ஆம் ஆண்டு உதயமாகிய களம் இதழில் பல தரமான படைப்புகளை அவதானிக்க முடிந்தது. “செத்துப்போன ஒழுங்கை”, “ஒற்றைப்பனை”, “இரவைப் போல இனி விவசாயி”, ஆகிய தலைப்புகளிலான கவிதை மலையாள சினிமா பற்றிய கட்டுரை, கூத்தரங்கின் புத்துருவாக்கம் ஒரு சுதேசிய நவீன வாதத்தின் திறவுகோல் என்னும் கட்டுரை, ஓவியக் கற்கையில் பெண்களின் வாய்ப்புகள் பற்றிய ஓர்

நோக்கு, ஒரு எழுத்தாளனும் சில ஏடுகளும் என்னும் கட்டுரை, சார்பு நிலை வாதமும் சமூக உளவியல் நோக்கும் என்னும் கட்டுரை ஆகியனவும் பல கவிதைகளும் இவ்விதழின் இலக்கியத் தரத்திற்கு தக்க சான்றாக அமைகின்றன.

1998 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வெளிவந்த களம் இதழானது ஏராளமான கவிதைகளையும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சிறுகதைகளையும் கட்டுரைகளையும் பிரசுரித்து வெளிவந்துள்ளது. வழமை போல இந்த இதழின் இரண்டாம் பக்கத்தில் வாசகர்களின் விமர்சனக் குறிப்புகளைக் களம் இதழ் தொடர்பாக வெளியிட்டுள்ளது. சசி கிருஸ்ணமூர்த்தி எழுதிய “திரைப்பட விமர்சனக் கட்டுரை” சீவரத்தினம் எழுதிய “ஈழத்து அரசியலும் கூத்துக்கலையும்” என்னும் கட்டுரை சி. ஜெயசங்கர் எழுதிய “தகவல் யுகமும் ஈழத்தமிழர் அரசும்” ஆகிய கட்டுரைகளும் மருதூர் கொத்தனின் “மரையாம் மொக்கு” என்ற சிறுகதையும் எனப் பல்வேறு தரமான படைப்புகளையும் இவ்விதழில் காணமுடிகின்றது. மருதூர்கொத்தன் சிறுகதையின் பக்கங்களில் அவரது வேறு சிறுகதைகளை இணைத்து இடையிடையே பதிவிட்டுள்ளமை சிறுகதையைத் தொடர்ந்து வாசிப்பதற்கு இடையூறாகவே அமைகின்றது. விளம் பரம் செய்வது போல நினைத்து சில படைப்புகளை இதழ்கள் இப்படி வெளியிடுவது கவலைக்குரியது. இந்த இதழில் கிழக்கு பல்கலைக்கழக பீடாதிபதியும் நாடகக் கலைஞரும் விமர்சகருமாகிய கலாநிதி சி. மௌனகுரு அவர்கள் “கறையான் தின்னாத கடிதங்கள்” என்ற தலைப்பில் தன் மனதில் பதிந்துபோன சில கடிதங்களைத் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார்.

களம் இதழானது 1984, 1985 இல் வெளிவந்து பின்னர் 1996 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் உயிர்பெற்றாலும் தொடர்ந்து இவ் இதழ் தன் இருப்பை தமிழ் இதழ் உலகில் நிலை நிறுத்தாமல்போனது பெரும் கவலையளிக்கின்றது. களம் என்ற பொருத்தமான நாமம் சூட்டி பல படைப்பாளிகளுக்கு களம் கொடுத்த பெருமை இந்த இதழுக்கும் உண்டு. மட்டக்களப்பு மண்ணிலிருந்து வெளிவந்தபோதும் மணவாசனை மட்டும் கமழ்ந்து மணம் பரப்பவிடாது பிரதேசம் தாண்டி, தேசம் கடந்து இவ் இதழ் தமிழ் பேசும் நெஞ்சங்களின் இடங்களைப் பிடித்துள்ளது என்று தான் கூற வேண்டும். 1984 1998 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப் பகுதிக்குள் வெளிவந்து இடையில் சில வருடங்கள் தோல்வியடைந்து மீண்டும் இலக்கியப் பணி செய்த குறுகிய காலத் திற்குள் தரமான படைப்புகளையே இவ் இதழ் வெளியிட்டமை தனிக் கவனத்திற்குரியது. ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இதழ்களுக்கு கான பங்களிப்பில் களம் இதழும் பாதம் பதித்து இன்று வரை அந்தப் பெயர் மங்காமல் வாழ்ந்து வருகின்றமை மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. ●

மரபு மற்றும் நவீன கவிதைகளின் சங்கமம் “கவிஞன்” காலாண்டு இதழ்

கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன்

“கவிஞன்” என்ற இதழ் காலாண்டுக் கவிதை இதழாக பங்குனி 1969 இல் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமானின் தொகுப்பாகவும் வாசகர் சங்க வெளியீடாகவும் வெளிவந்தது. இதில் கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களின் பங்களிப்பு எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்களுக்கு பேராதரவாக அமைந்திருந்தது. கவிஞர்களான முருகையன், மஹாகவி, நீலாவணன், பஸீல் காரியப்பர், பாண்டியூர், அன்பு முகையுதீன், மு.சுடாட்சரன், மருதுார்க்கனி, ஹான்ஸ் மெக்னெஸ் என்சன்ஸ் பேசர் ஆகியோரின் கவிதைகளுடன் முதலாவது இதழ் வெளிவந்திருந்தமை “கவிஞன்” கவிதை இதழின் காத்திரமான ஆரம்பமாக அமைந்திருந்தது. இந்தக் கவிதைகளை கடைகளில் விற்பனைக்காக தொங்கவிட விரும்பாத தொகுப்பாளர் “கவிஞர் வாசகர் வட்டம்” என்ற அமைப்பை உருவாக்கி அவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்பவே பிரதிகளை அச்சிட்டார். கவிதைகளையும் கவிதைசார் கட்டுரைகளையும் மட்டும் தன்னகத்தே கொண்ட இந்நூல் பல இளம் கவிஞர்களுக்கு பெரும் வழிகாட்டியாகவும், புதிய களமாகவும் அமைந்திருந்தது. அந்தக் காலகட்டத்தில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளிலும், மலர்களிலும் கவிதையென்பது ஒரு மூலையில் பிரசுரிக் கப்படும் ஆக்கமாகவே இருந்தது. இந்தக் குறையினை போக்குவதற்கும், கவிதைகளுக்கான ஒரு சிறப்பு வெளியை உருவாக்குவதற்கும், தமிழ்க்கவிதைகள் தொடர்பான சரியான மதிப்பீட்டைப் பெறுவதற்குமான முயற்சியாகவே “கவிஞன்” காலாண்டுக் கவிதை இதழ் வெளிவந்தது. இதில் பிறநாட்டுக் கவிதைகளின் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளும், கவிதை/மொழி தொடர்பான கட்டுரைகள், நூல் அறிமுகம் என்பன இடம்பெறுவது இதழின் சிறப்பம்சம். இருந்த போதிலும் எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்கள் கூறியதுபோல் பதிப்புத்துறையில் மிகச் சொற்பமாகவே அவரால் சாதிக்கமுடிந்தது. ஏனெனில் அவரால் நான்கு “கவிஞன்” இதழ்களை மட்டுமே வெளியிட முடிந்தது.

புராணக் கதைகளை மரபுவழிக் கவிதை வடிவில் தருவது தேனூற்றிப் பலாச்சுளையை ஊட்டுவது போன்றது. அந்த வகையில் “கவிஞன்” இதழில் வெளிவந்த மஹாகவியின் “அகலிகை” என்ற கவிதை வாசகர் மனதைக் கவர்ந்துள்ளது. முருகையன், நீலாவணன், பாண்டியூர், இ.சிவாணந்தன், ஜீவாஜீவரத்தினம், மு.சுடாட்சரன், ஏ.இக்பால், மருதுார் கொத்தன் ஆகியோரின் மரபுசார் கவிதைகளும் எம்.ஏ.நுஃமான் சண்முகம் சிவலிங்கம் ஆகியோரின் நெடுக்கவிதை வடிவங்களும் தம்மகத்தே தரம்நோக்கி போட்டிபோட்டுக் கொள்கின்றன. அன்னல், சி.மெளன குரு, அ.யேசுராசா, மு.பொன்னம்பலம், யோனகபுர-ஹம்ஷா ஆகியோரின் நவீன கவிதை வடிவங்களில் சிலவற்றில் மரபுச்சாயலிருப்பதையும் காணலாம். நாக மகாலிங்கம், தான்தோன்றிக் கவிராயர் ஆகியோரின் குறுங்கவிதை வடிவங்களும் “கவிஞன்” இதழுக்கு அழகூட்டுகின்றன.

இந்திரன் இறங்கி வந்தான்/ இமயத்தின் அடிவாரத்தே/ சந்தனம் கமழும் மார்புச்/ சால்வையிற், சரிகை மீதில்/ பிந்திவந் தெறிக்கும் தேய்ந்த / பிறையின் செந் நிலவு பட்டுச் / சிந்திற்று. மரண்டங்கே ஓர்/ சிள்வண்டு மூடிற்றாம். /கற்களிற் படாத காலில்/ கழல் ஒலி கிளம்ப வில்லை/ நிற்கவும் இல்லை. தோள்கள்/ நிமிர்ந்தவன் நடந்து சென்று/ புற்றரை அடைந்த போது/ பாதத்தைப் பொறுக்க வைத்தான்./ சிற்றாற்றின் அவரும் கேட்டுச்/ செல்கின்றான் அதனை நாடி. - (மஹாகவி)

நெருப்பை அணைக்கும்/ நீர்ப்பாத திரத்தை/ ஏந்திய இவர்கள்/எம்மைக் கடந்து/பாராததுபோல் தூரச் செல்கையில்/ நாய்கள் போல நாக்குத் தொங்க/நாம் அவர் பின்னால்/நடந்து செல்வதா ?/ எங்கள் வயிற்றில் /நெருப்பே எரிகையில்/ அங்கே அவர்கள்/அமைதி யாகக்/ காலைப் பானம் பருகிக் களிப்பதா ? (எம்.ஏ.நுஃமான்)

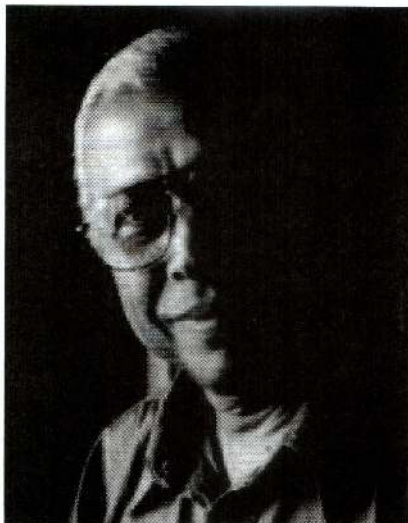
தமிழ்க் கவிதைகளுக்கு அப்பால் மேலைத்தேய, கீழைத்தேய பிறமொழிக் கவிதைகளின் மொழி நடையையும், அவர்களின் வாழ்வியலில் புதைந்திருக்கும்

கலாசாரம், வாழ்வாதாரம், எழில்மிகு வளங்களையும் தமிழ்மொழியில் தரம் குன்றாது வெளியிட்டுள்ள “கவிஞன்” 1969 இல் பிறநாட்டின் மனிதர்கள், அவர் களது வாழ்க்கை முறைகளையும் எமக்கு ஒரு படிப்பினை யாக தந்துள்ளது. போரையும் தனது அர்த்தமில்லா நாளாந்தப் பொழுதைகளையும் கூறும் ஜேர்மன் கவிஞர் ஹான்ஸ் மாக்னஸ் என்சன்ஸ்பேகரின் மூன்று கவிதை களும், ரஸ்யக் கவிஞர் அன்டெய் ஊநெசன்ஸ்கியின் இருகவிதைகளும் கவனத்திற்குரியவை. இல்லற வாழ்வியம்பும் “இலை உதிர் காலம்” என்ற மாறுபட்ட கவிதையில் இடம்பெற்றுள்ள “அப்பிள் மரங்கள் பழங்களுடன் குலுங்குவது”, “ஓக் மரத்தின் புதர்கள்”, “தானியங்கள் பழுத்துவரும்”, “வெண்பனியின் முதந்துளிகள் வெளியினிலே வீழும். விரிந்த வயல் முழுதும் -அது அலுமினியம் பூசும்.” போன்ற வரிகள் இல்லறம் பேசும் கவிதையின் ஒப்பீட்டுப் பொருட்களாக தாம்பத்திய வாழ்வோடு நகர்த்திச் செல்லும் கவிதையாக அமைந்துள்ளது.

அப்பிள் மரம்
பழங்களுடன் குலுங்குவதைக் காண்பாள்
அச்செவலைப் பசுவும் ஒரு கன்றதனை ஈனும்
எப்பொழுதும்,
ஓக் மரத்தின் புதர்களிலே,
அந்த
இடையறாத புல்வெளியில்,
வீடுகளில்,
காற்றுச்
சத்தமிடும் வனங்களிலும் உயிர் ததும்பி நெருளும்.....
தானியங்கள் பழுத்துவரும்:
சேவல்களும் புணரும்.
இத்தனையும்
அவள் பார்த்துப் பெருமூச்சே எறிவாள்,
இரங்கிமன ஆசையிலே
நோயுற்றே அழுவாள்

அமெரிக்க கவிஞர்களான எட்கார் லீ மாஸ்ற்றேஸ், அமி லோவல், கார்ல் சேன்பேர்க், உவால்ந் விறமன் ஆகியோரின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளில் ஒரு மனிதனின் முப்பதாண்டு வாழ்வு பற்றியும், இயற்கையின் எழில் பற்றியும், இயற்கையின் புலம்பலாகவும் அவை அமைந்துள்ளன “Leaves of grass”, “Modern American Poetry” ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புக்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட கவிதைகளாக இவை இடம்பெற்றுள்ளன. மக்கள் சீனக் குடியரசுக் கவிகளான லூச் - சி, ஃபு - கு ஆகியோரின் கவிதைகள் நதிமீதலையும் படகு பற்றியும், மாடு மேய்க்கும் பெண்பற்றியும் வர்ணிக் கும் கவிதைகளாக அமையப் பெற்றுள்ளன. அனேகமான மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளை சசி என்பவர் விளக்கியுள்ளார்.

இரவு முழுவதும் நதியின்மீது
பணியும் புகாரும்
தொங்கிப் படர்கையில்,
தன்னந்தனியே

கண்ணீருடன் குழம்பி
வழிதவறிப் போன குழந்தை போல
ஒரு படகின் ஊதல் ஒலி
துறை முகத்தின் மார்பையும்
கண்களையும் தேடி
இடைவிடாது கத்தி அழைக்கிறது.

“கவிஞன்” இதழின் மற்றொரு சிறப்பம்சமாக கவிதை அல்லது மொழி சார்ந்த ஒரு கட்டுரை இதழின் இறுதியில் பிரசுரிக்கப்படுவதே ஆகும். முதலாம் இதழில் “பேச்சு மொழியும் கவிதையும்” என்ற கட்டுரையில் “கூடியவரை பேசுவதுபோல் எழுதுவதுதான் உத்தமம்” என்ற வாதத்தை முன்நிறுத்தி தனது கட்டுரையை ஆரம்பித்துள்ளார் எம்.ஏ.நூர்மான். அக்கட்டுரையில் மரபுக்கவிதையின் வடிவமைப்பையும், பேச்சு மொழி யின் பயன்பாட்டையும், ஒத்திசைப்பையும் விளக்கி யுள்ளார். இரண்டாம் இதழில் “கவியரங்கக் கவிதைகள்” என்ற கட்டுரையில் தனது கவியரங்க அனுபவ பகிர்வின்பால் “கவியரங்கம் செய்யும் கவிஞர்கள் அரங்கை ஆட்சிப்படுத்தும் திராணியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்” என்று எம்.ஏ.நூர்மான் வலியுறுத்தி யுள்ளார். கவிதையின் பொருளமைப்பு, கவிதையின் கலையாக்கம், எதை எழுதவேண்டும் என்பதன் முக்கியத்துவம் எப்படி எழுதவேண்டும் என்பதற்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும் போன்ற பல கருத்துக்களை இக்கட்டுரையில் பொதித்துள்ளார்.

மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் இதழ்களில் “இன்றையத் தமிழ்க் கவிதைபற்றிச் சில அவதானங்கள்” என்ற கட்டுரை எட்டுச் சிறு பாகங்களாக எழுதப் பட்டுள் ளது. இக் கட்டுரையில் தற்பொழுது நல்ல கவிதைகள் கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டது, மக்களிடையே கவிதைக்கு மதிப்பில்லை என 1969 களில் எழுந்த குற்றச் சாட்டுக்களை ஆராயும் கட்டுரையாக சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள் எழுதியுள்ளார். இலக்கியப் படைப்புக்களை வர்க்க வேறுபாடுகளாலும், சமய கலாசார வேறுபாடுகளாலும் பிரித்துணரும் தன்மைகள் படைப்பிலக்கியத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தையும் அதில் விளக்கியுள்ளார். இவை போன்ற கட்டுரைகள் “கவிஞன்” இதழுக்கு மட்டுமன்றி கவிஞர்களின் கவித்துவத்திற்கும் பெரும் பங்காற்றியுள்ளது.

“கவிஞன்” மூன்றாம் இதழில் முருகையனின் நாலாவது நூலான “கோபுர வாசல்” பற்றிய அறிமுகமும் இடம் பெற் றுள்ளது. கவிதைப்போக்கின் வளர்ச்சி யையும், பல மூத்த எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களையும், மொழிபெயர்ப் புக் கவிதைகளின் நாடு சார்ந்த மொழி நடையையும், கவிதை தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு வந்த “கவிஞன்” காலாண்டுக் கவிதை இதழின் பயணம் குறுகியதானபோதும் அது திருக் குறளைப் படித்தது போல் ஒரு அனுப வத்தைத் தந்துள்ளது. எம்.ஏ.நூர்மான் மற்றும் சண்முகம் சிவலிங்கம் ஆகியோரின் இந்த முயற்சியை தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு மறக்க இயலாது. ●

மேகம் இதழ் ஒரு பார்வை...

காரைக்கவி கந்தையா பத்மாநந்தன்

மேகம் என்ற இலக்கிய இரு திங்கள் இதழ் இலக்கிய கலை விமர்சன இதழாக எண்பதுகளின் தொடக்கத்தில் 234/7, புனித செபஸ்தியன் ஒழுங்கை, மானிப்பாய் வீதி, ஓட்டுமடம் யாழ்ப்பாணம் என்ற இடத்தில் இருந்து வெளியானது. 1981 ஆம் ஆண்டு வைகாசியில் முதல் இதழாக வெளியாகிய மேகத்தின் ஆசிரியராக கணபதி கணேசன் செயற்பட ஆசிரியர் குழுவில் அன்பு நெஞ்சன், தமிழ்ப் பிரியன் ஆகியோர் இருந்திருக்கிறார்கள். மேகம் இலக்கிய வட்ட நண்பர்களுக்காக இந்த இதழினை ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த அன்புநெஞ்சன் அவர்கள் அப்போது பிரபலமாக இருந்த பெரிய அச்சகங்களில் ஒன்றாகிய விவேகானந்தா அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள். அப்போதைய அதன் விலை இரண்டு ரூபாய்களாக நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருந்தது.

எண்பத்து இரண்டாம் ஆண்டு மாசி பங்குனி யில் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்த அன்புநெஞ்சன் நீங்கியிருக்க பிரியா இணைந்துகொள்கின்ற அதே வேளை அதனது முகவரி ஓட்டுமடத்தில் இருந்து சிவன்கோவில் தெற்குவீதி, திருநெல்வேலி என்ற இடத்திக்கு மாறுகிறது. அச்சிடும் பணியையும் விவேகானந்தா அச்சகத்தில் ஆசிரியராகிய கணபதி கணேசனே செய்திருக்கின்றார். அதற்கான காரணங்கள் தெளிவாகத் தெரியாவிட்டாலும் அப்போதிருந்த அரசியல், சமூக, பொருளாதார, இலக்கிய நிலைகள் காரணமாக இருந்திருக்கக்கூடும்.

மேகம் பொழிவது போல இந்த இதழும் இலக்கிய மழை பொழியவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் போலும் அவர்கள் மேகம் என்ற பெயரினை இந்த இதழிற்கு வைத்திருக்ககூடும். ஆயினும் ஆசிரியர் தனது முதலாவது இதழில் எழுதிய கவிதை வடிவிலான ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் இதனை மறுதலித்துள்ளார். அதாவது இந்த மேகம் இலக்கிய மழை பொழிவதற்காக அல்ல

என்கிறார். ஆயினும் அது இலக்கிய மழை பொழிய வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருந்திருக்கக்கூடும். அதனாலேயே இதழ் பருவத்தினை (ஆண்டினை) மழை என்றும் இதழ் இலக்கத்தினை துளி என்றும் வைத்திருக்கக்கூடும். சிறு துளி பெருமழையாவது போல இந்த இதழ் துளியாகத் துமித்து மழையாகி ஈழத்து இலக்கிய வயலை நனைத்து கவிதை, கட்டுரை, கதை, விமர்சனம் என்ற ஆக்கப் பயிர்களை வளர்த்து விட வேண்டும் என்ற பெரு விருப்பு அவர்களிடம் இருந்திருக்கக்கூடும். அதனாலேயே இந்த இதழ், கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, விமர்சனம், கடிதம் என இலக்கியம் சார்ந்த பல விடயங்களையும் தாங்கி வெளிவந்திருக்கிறது.

முதலாவது இதழின் முதல்பக்கத்தில் ஆசிரியர் கீழ்வருமாறு தங்களின் நோக்கம் என்பதனைத் தெளிவு படுத்துகிறார்.

இந்த மேகம்

இலக்கிய மழை பொழிவதற்கல்ல - நாங்கள்
சிலர் வாழப் பலர் வதைபடுகின்ற
சீர்கேட்டைத் திருத்த வந்த
சிவப்புச் சட்டைக்காரர்களல்ல ...

மெத்தப் படித்த மேதாவிலாசத்தினாலோ
அத்தனையும் தெரியும் என்ற
ஞானப்பேரோளியினாலோ
இத்தனையும் நாம் கூறவில்லை ...

விளம்பரத்தில் பணம் சுருட்டலாம்
விசயம் இல்லாமல் முதலைக்கண்ணீர் வடிக்கலாம்
படித்த பண்புள்ளோர் பண்பைச் சுரண்டலாம்
என்ற எண்ணமும் எமக்கில்லை ...

அன்புடையீர் ஒரு வார்த்தை

2

மூன்று தாலாட்டுகள்!

முன்பு காலம்... மூன்று தாலாட்டுகள்!...

விலை 2

August / September 81

மேகம்

3

விலை 2-50

August / September 82

அன்று குளிர்வடை... இன்று...

பண்புடைய உங்கள் பங்களிப்பு எல்லாம் ஆவேசங்களைக் களைந்த ஆதரவான ஆலோசனைகளே ...

வஉத்தகப் பிரமுகர்களின் வளமுற்ற கரங்களும் வாசக நல்லிதயங்களின் வாய்மொழிகள் துணை புரிய இந்த இலக்கிய மழலைகளின் யுபாசம் அரங்கேறுகிறது ...

அதே பக்கத்தில் இதில் வரும் எந்தவொரு படைப்பின் கருத்துகளிற்கும் அதன் படைப்பாளர்களே காரணம், சில கருத்துக்கள் எமக்கு உடன்பாடற்றவை ஆயினும் அதன் அவசியம் கருதியே பிரசுரிக்கப்படுகிறது என்று இலக்கிய சஞ்சிகை ஒன்றிக்கு இருக்க வேண்டிய பத்திரிகை தர்மம் பற்றி அதாவது எழுத்தாளரின் கருத்துக்களோடு உடன்பாடாவிட்டாலும் கூட அந்த ஆக்கம் முக்கியம் எனின் அதனைப் பிரசுரிக்கின்ற இன்று பெரும்பாலும் இல்லாமல் போய்விட்ட பெரும் பண்பினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

அதன் முதல் இதழில் ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்தவர்களே பல ஆக்கங்களை எழுதி இருந்தாலும் கூட பின்னர் வந்த சில இதழ்களில் புதுவை இரத்தின துரை, முல்லை அமுதன், கோகிலாமகேந்திரன், கீழ்க் கரவை பொன்னையன், சோலைக்கிளி, அ. யேசுராசா, சுரதா சண்முகநாதன், சிவமலர் செல்லத்துரை, செ.யோக நாதன், செ. கணேசலிங்கன், முத்து இராச ரத்தினம் போன்ற அப்போது பிரபலமாக இருந்த இலக்கியர் களுடன் பல புதிய இலக்கியர்களின் ஆக்கங்களையும் தாங்கி வெளிவந்திருக்கின்றன .

மேகம் 1981.05, மேகம் 1981.08-09, மேகம் 1982.02-03, மேகம் 1982.09-10, மேகம் 1983.01 ஆகிய ஐந்து இதழ்களை மட்டுமே நூலகம் இணையத்தளத்தில் இருந்து வாசிக்கக் கூடியதாக இருந்தது வேறு இதழ்கள் கிடைக்கவில்லை. மிகவும் தரமாக வெளிவந்த இந்தச் சஞ்சிகை இடையில் நின்று போயிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு நின்று போனமைக்கு மேலே குறிப்பிட்டது போல அரசியல், சமூக, பொருளியல், இலக்கிய காரணி

கள் காரணமாக இருந்திருக்கக் கூடும். எழுத்தாளர் களுக்கு அதன் ஆசிரியர்களுக்கு அவர்களின் கருத்துக் களோடு முரண்பட்டவர்கள் அந்த இதழை நிறுத்துமாறு நெருக்கடி கொடுத்து இருக்கலாம். ஏனெனில் ஆயுதப் போராடம் முனைப்பு பெற்றபோது இயங்கிய பல்வேறு அரசியல் குழுக்களும் தமக்கு சார்பாக எழுதும்படி அல்லது எதிராக எழுதாது இருக்கும்படி வேண்டி நின்ற ஒருகாலம் நிலவி இருந்தது என்பதை மறுக்க முடியாது. அதனாலேயே பல இலக்கியர்கள் இலக்கியப் பணிகளில் இருந்து அப்போது ஒதுங்கி இருந்தார்கள் என்பதும் உண்மை.

அல்லது பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக சஞ்சிகையை வெளிக்கொணர போதுமான விளம்பரம் கிடைக்காமல் சந்தாதாரர்கள் கிடைக்காமல் நின்று போயிருக்கலாம். அல்லது சஞ்சிகையை வெளியிட்டவர் கள் அப்போதைய சமூகச் சூழலில் தங்கள் வாழ்வாதாரப் பிரச்சினைக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க விரும்பி சஞ்சிகை வெளியீட்டிற்கு போதிய கவனம் செலுத்த முடியாமல் சஞ்சிகை நின்று போயிருக்கலாம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இலக்கிய வாதிகள் என்று தம்மைப் பீற்றிக் கொள் (ல்)பவர்கள் போதுமான ஆக்கங்களை வழங்காமல் அல்லது நேர காலத்தோடு ஒத்துக்கொண்ட மாதிரி ஆக்கங்களை வழங்காமல் இழுத்தடித்து அதனால் மனம் நொந்து போய் ஆசிரியர்கள் சஞ்சிகையை நிறுத்தி இருக்கலாம். இதனைவிடத் தற்போது இருப்பதைப் போலவே அப்போதும் இருந்த வாசிப்புப் பஞ்சமும் ஒரு காரணமாக இருந்து சஞ்சிகையின் வரத்தினை நிறுத்தி இருக்கலாம்.

சில இதழ்களே வந்தாலும் (இதனை உறுதி செய்ய வேண்டும்) தரமாக வந்து இடையில் நின்று போன மேகத்தின் சரிதத்தில் இருந்து கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் இன்று மேகத்துக்கு இருந்த அதே போன்ற சூழலியல் சவால்களைச் சந்தித்து விடாப்பிடியாக வந்து கொண்டிருக்கின்ற இதழ்களுக்கு இலக்கியர்களும், வாசகர்களும், விளம்பரதாரர்களும், சந்தாதாரர்களும் உதவி செய்யவேண்டிய சமூக இலக்கிய மொழிசார் தார்மீகக் கடப்பாடு இருக்கின்றது என்பதை மீள வலியுறுத்துகின்றன.

எம் பெளசரின் “மூன்றாவது மனிதன்” சிறு சஞ்சிகையின் காலத்தேவையும் அதன் பணியும்

■ சூரியகுமாரி ஸ்ரீதரன் (பஞ்சநாதன்) ■

-இலங்கையிலிருந்து வெளிவந்த மூன்றாவது மனிதன் இலக்கிய சஞ்சிகை எம் பெளசரை ஆசிரிய ராகக் கொண்டு 1996 இலிருந்து 2007 வரையான காலப் பகுதியில் வெளிவந்தது. இத்தொகுதிகளின் உள்ளடக்கம் அன்றைய காலகட்டத்தில் காணப்பட்ட இலங்கையின் அரசியல் பொருளாதார பின்புலத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றை விமர்சிப்பனவாகவும் மக்களிடத்தில் விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தும் எழுத்துக்களாகவும் அமைந்திருந்தன.

மூன்றாவது மனிதன் சிறு சஞ்சிகையானது இலக்கிய சஞ்சிகையாக மட்டுமல்லாது இனம் மொழி வர்க்க பேதங்களைக் கடந்து மக்களின் சுபீட்சத்தினை மையப்படுத்தியதாகவும் மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கு களம் கொடுப்பதாகவும் அமைந்திருந்தது. ஆசிரியர் எம் பெளசர் தனது முதலாவது இதழில் “மனித நேயமிக்க படைப்பாளிகளினதும் கலைஞர்களினதும் மொளனத்தைத் தகர்க்கும் குரலாக மூன்றாவது மனிதன் சஞ்சிகை திகழும்” என்கின்ற கருத்தினை ஆணித்தரமாக முன்வைக்கிறார். அத்துடன் “தென்னிலங்களிலிருந்து எழுக குரல்கள், வடக்கிலிருந்து எழுக குரல்கள்” என்று அப்போதைய அரசியல் யுத்த சூழலினைக் கருத்தில் கொண்டு அனைவருக்கும் அறைகூவல் விடுக்கிறார்.

மூன்றாவது மனிதன் சஞ்சிகையின் ஒவ்வொரு இதழினதும் அட்டைப்பட வடிவமைப்பு, ஓவியங்கள் என்பன நஷ்டமினதும் பெளசரினதும் கடினமான உழைப்பின் வெளிப்பாடு என்பதனையும் இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். வாசகர்களை நவீனத்துவத்தின் வாசல் வரை கை பிடித்து அழைத்துச் செல்லும் பாங்கு அற்புதமானது.

மூன்றாவது மனிதன் 5வது இதழில் இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்து இலக்கியம் முழுமையாக ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும் என்கின்ற கருதுகோளை ஆசிரியர் கூற்றாக முன்வைக்கின்றார் எம் பெளசர்.

இதன் தொடர்ச்சியாகவே திரு பெளசர்

பிரித்தானியாவிற்கு 2009 இல் புலம் பெயர்ந்து சென்ற பின்னர் “எதுவரை” என்கின்ற E Magazine ஐ இரு மாத இதழாக வெளியிடுகிறார். மாற்றுக்கருத்துக்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்த எதுவரையின் இரு இதழ்கள் அச்சிலும் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. (05/04/2009 & 03/02/2010) இதுவும் பல்வேறு பட்ட சமூக காரணிகளால் நின்றுபோய் விடுகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து இலக்கிய ஆளுமைகள் குறித்த இணைய வழி கலந்துரையாடல்களையும் எதிர் கால சந்ததியினருக்கு உதவும் வகையில் தொடர்ந்தும் பதிவுசெய்து வருகிறார். இதை பெளசரின் விடா முயற்சிக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகவே நாம் பார்க்க முடியும்.

மூன்றாவது மனிதனை ஆசிரியராகக் கொண்ட திரு எம் பெளசர் கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் கவிஞர்களில் ஒருவர். இவர் 1990 களில் “தடம்” என்கின்ற இலக்கிய சஞ்சிகையினையும் “முஸ்லிம் குரல்” என்கின்ற பத்திரிகையினதும் ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. முஸ்லிம் மக்களின் வெளியேற்றம் குறித்த அவலங்களை ஒளிப்படமாகவும் இவர் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார்.

மூன்றாவது மனிதனில் வெளிவந்த ஆக்கங்களை நாம் உற்று நோக்கினால் பரந்து பட்ட எழுத்தாளர்களை இணைக்கும் ஒரு பாலமாக இந்த சஞ்சிகை அமைந்திருந்த தனை அவதானிக்கலாம். வடக்கு - கிழக்கு - மலையகம் - மற்றும் இலங்கையின் ஏனைய மாவட்டங்களில் இருந்தும் பலர் எழுதியிருக்கின்றனர். குறிப்பாக கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த பல புதிய முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களும் எழுத ஆரம்பிக்கிறார்கள். இன்று அனார், ஃபஹீமா ஜஹான் போன்ற பெண் எழுத்தாளர்களின் கவிதை வீச்சுக் குறித்து பேராசிரியர் நுஹ்மான் மற்றும் பலராலும் விதந்து உரைக்கப்படுகிறது. இவர்கள் இருவரும் மூன்றாவது மனிதன் சஞ்சிகையின் மூலம் இனங்காணப்பட்டவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு ஆக்கமும் காலத்தின் தேவையை

யும் உள்ளடக்கத்தின் கனதியினையும் கருத்தில்கொண்டு தேர்வு செய்யப்பட்டிருப்பதனையும் நாம் அவதானிக்கலாம்.

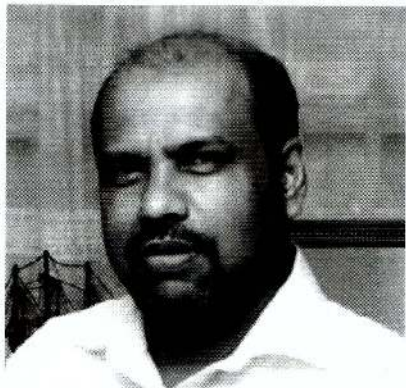
வன்முறை, போர், இனவாதம் அடங்கலான கலைப்படையங்கள் நீதியையும் சமத்துவத்தினையும் வற்புறுத்தியதோடல்லாது அவற்றின் மீதான எதிர்வினைகளையும் ஆங்காங்கே பதிவு செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது, மாற்றுக்கொள்கைக்கான சஞ்சிகையாக மட்டுமல்லாது சிறுகதை, கவிதை, என்பனவற்றில் பரிசோதனை முயற்சிகளையும் மூன்றாவது மனிதன் செய்யத் தவறவில்லை. அத்துடன் புதிய எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக்கொடுக்கவும் அது பின்நிற்கவில்லை.

ஆங்கிலம் மற்றும் பல்வேறுபட்ட மொழிகளிலிருந்து பெறப்பட்ட மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் கட்டுரைகள் என்பன தமிழில் முக்கிய எழுத்தாளர்களான மு பொன்னம்பலம், சி ஜெய்சங்கர், எம். ஏ நுஹ்மான் எம் கே எம் ஷகீப், கே ரி கேதாரநாதன், மது பாஷிணி போன்றோரினால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றோடு நூல் விமர்சனங்களும் அவ்வப்போது முக்கிய விமர்சகர்களால் எழுதப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கவிதைகளை எடுத்துக்கொண்டால் றஷ்மி, ஜெயபாலன், ஷகீப், எம்.பெளசர், சேரன், சோலைக்கிளி, சிவசேகரம், ஏ.இக்பால், ஆழியாள், தில்லை சண்முகம் சிவலிங்கம், தேவ அபிரா, பாறுக், கல்லூரான், அனார், சுவில்வரத்தினம், கருணாகரன், எஸ் போஸ், ஓளவை, ஃபஹீமா ஜஹான். அஸ்வகோஸ், அஷ்ரப் சிஹாப்தீன், ஜிப்ரி, என் ஆத்மா, மஜீத், சோ பத்மநாதன் இளைய அப்துல்லா, பெண்ணியா, ஓட்டமாவடி அரபாத் என பட்டியல் நீளும். கொடிய யுத்தமும், இந்திய அமைதிப்படை விட்டுச்சென்ற வடுக்களும், புலம்பெயர்வால் ஏற்பட்ட, துயர் பிரிவு என்பன முக்கிய பாடு பொருளாகவும் இருந்த அதேவேளை கவிதையின் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் புதிய தொரு போக்கினை இவர்கள் கையாளத் தலைப்பட்டனர். இதுவே பின்னாளில் ஈழத்துக் கவிதைகள் உலகளாவிய ரீதியில் முக்கியத்துவம் பெறக் காரணமாயிற்று என்றும் சொல்லலாம்.

மூன்றாவது மனிதனில் சண்முகம் சிவலிங்கம், உமா வரதராஜன், எஸ் கே விக்னேஸ்வரன், த. மலர் செல்வன், தெளிவத்தை ஜோசப், சாந்தன், திசேரா, இராகவன், சட்டநாதன், அ.முத்துலிங்கம், குந்தவை, அ.ரவி போன்றோர் காத்திரமான சிறுகதைகளை எழுதி உள்ளனர்.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி “ரியலிசம் சோசலிஸ்ட் ரியலிசம் மார்க்சியம் ஒரு விமர்சனத் தலையீடு” என்ற தலைப்பிலும், “இலங்கை அரசியல் சூழலில் தமிழ் தேசியம்” என்ற தலைப்பிலும் எழுதி உள்ளார். தி.மது குதனனின் மறுமலர்ச்சி கால கட்டுரையும் பிரமிள் குறித்த மதிப்பீடும் நிறைய உசாத்துணைகளைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட

கட்டுரைகள். இவை தவிர “மாற்று சினிமா” குறித்து கான்ஸ்டன்டைன், தீப் மேத்தா வின் “நெருப்பு” குறித்து சசி கிருஷ்ண மூர்த்தி, “மலையக மக்களின் வரலாற்றில் மீனாட்சி அம்மாள்” குறித்த கமலினி கதிர் வேலாயுத பிள்ளையின் கட்டுரையும். ஓவியங்கள் குறித்த கோ.கைலாசநாதனின் ஆக்கங்களும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களைக் கொண்டவை.

எம் பெளசரினால், முக்கிய ஆளுமைகளின் நேர்காணல்கள் சமகாலத்தின் தேவை கருதி ஒவ்வொரு இதழிலும் வெளிவந்ததுடன். இவற்றின் முக்கியத்துவம் கருதி பின்னாளில் இவை தொகுப்பு நூலாக வெளிவந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. (ஈழத்து இலக்கியத்தின் சமகால ஆளுமைகளும் பதிவுகளும் - 2001)

மூன்றாவது மனிதன் சிறுசஞ்சிகை வெளிவந்த சம காலத்திலேயே சரி நிகர் பத்திரிகையும் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. (சரிநிகர் - 1990 இலிருந்து 2001 வரையான காலப்பகுதியில் 222 வெளியீடுகள் வெளிவந்தன)

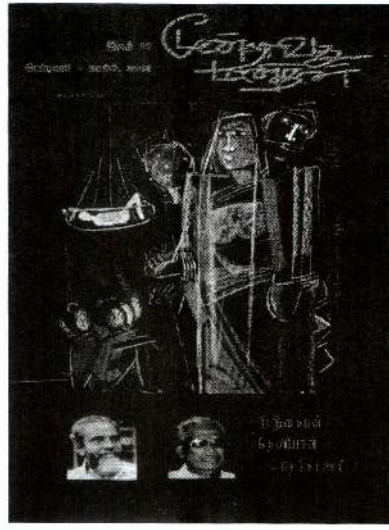
சரிநிகரின் ஆசிரிய குழுமத்தினருக்கும் மூன்றாவது மனிதன் ஆசிரியர் எம் பெளசருக்குமிடையில் நட்பு ரீதியான தொடர்பு இருந்ததன் காரணமாக சரிநிகர் பத்திரிகையிலும் மூன்றாவது மனிதனிலும் உள்ளடக்க ரீதியாக பல ஒற்றுமைகளை நாம் கண்டு கொள்ளலாம். காரணம் சரிநிகரில் எழுதிய றஷ்மி, ஷகீப், வ ஐ ச ஜெயபாலன், சோலைக்கிளி, தேவ அபிரா, சேரன், எஸ். கே.விக்னேஸ்வரன் போன்றோர் மூன்றாவது மனிதனிலும் எழுதுகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரே சிந்தனைப் போக்குடையவர்களாகவும் நுட்பமான விடயங்கள் மக்களை எவ்விதம் சென்றடைய வேண்டும் என்பதிலும் அதிக சிரத்தை உள்ளவர்களாகவும் இவர்கள் இனங் காணப்பட்டனர்.

மூன்றாவது மனிதனில் வெளிவந்த நேர்காணல்கள் பின்வரும் ஆளுமைகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்தது

- (1) வ ஐ ச ஜெயபாலன் (2) எம் ஏ நுஹ்மான் (3) பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் மதியழகன் (4) டொமினிக் ஜீவா (5) மு பொன்னம்பலம் (6) சேரன் (7) சி சிவசேகரம், ஏ இக்பால் (8) சோலைக்கிளி, செ யோகநாதன் (9) உமா வரதராஜன் (10) சந்திர ராமசாமி (11) அ. யேசுராசா (12) சித்திரலேகா மௌனகுரு (13) தெளிவத்தை ஜோசப் (14) க. சண்முகலிங்கம் (15) டி தயா சோமகந்தரம் (16) தெணியான், இ முருகையன் (17) குப்பிளான் ஐ. சண்முகன் (18) எஸ் கே விக்னேஸ்வரன் (19) ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம்

1996 தொடக்கம் 2006 வரையான காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த முக்கிய ஆளுமைகளின் நேர்காணல்கள் என்பதால் அக்கால கட்டத்தின் செல்நெறியினை இவர்களின் கருத்துக்களினூடு நாம் கண்டறியக் கூடியதாக இருக்கிறது.

எம். பெளசர் அவர்கள் “மூன்றாவது மனிதன் பதிப்பகம்” என்கின்ற வெளியீட்டகத்தை நிறுவி, அன்றைய இக்கட்டான காலத்திலும்

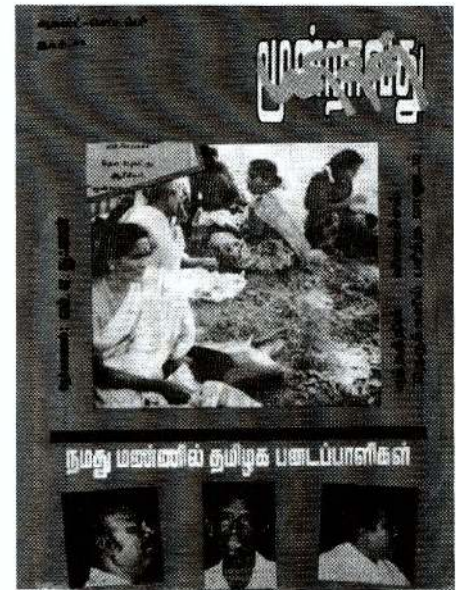

கூட பல காத்திரமான நூல்களை வெளியிட்டு இலங்கைத் தமிழுக்கு வளம் சேர்த்திருக்கிறார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அந்நூல்களாவன,

- (1) ஆளற்ற தனித்த தீவுகளில் நிலவு, ஈரமற்ற மழை - செய்யிள் (2002)
- (2) இருபதாம் நூற்றாண்டு உலக இலக்கியம் - சாந்தன், ஐயாத்துரை (2005)
- (3) இலங்கை: அரசியலில் பெண்களும் பெண்களின் அரசியலும் - என் சரவணன் (2001)
- (4) இலங்கையில் இனக் குழும் அரசியல் - சி. அ. யோதிலிங்கம் (2000)
- (5) ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத் தடம் 1980-2000 - காசிவத்தம்பி (2000)
- (6) உயிர்த்தெழுகிற கவிதை - வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் (1998)
- (7) ஊஞ்சல் ஆடுவோம் - மு பொன்னம்பலம் (2001)
- (8) எல்லை கடத்தல்- ஓளவை (2000)
- (9) ஓவியம் வரையாத தூரிகை - அனார் (2004)
- (10) கபாலபதி- திசேரா (2000)
- (11) கவசங்களைதல் - எஸ் நாஸிருதீன் (2007)
- (12) குழந்தைகளுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே - மூலம் - டாக்டர் ஹெய்ம்ஜி இனோட் தமிழில் - எஸ். கே. விக்னேஸ்வரன் (2001)
- (13) தலவாக்கலை தண்ணீர் மறிப்புத்திட்டம் - மூன்றாவது மனிதன் பதிப்பகம், சரிநிகர், நாடோடிகள் (2002)
- (14) தூவானம் - எயேசுராசா (2001)
- (15) பலஸ்தீனக் கவிதைகள் - எம் ஏ நுஹ்மான் (1981/2000)
- (16) பிரபஞ்சம் முதல் பூமி வரை - ஏ எல் ஷிஹாறா (2002)
- (17) மறைத்தலின் அழகு - எஸ் நாஸிருதீன் (2002)
- (18) முஸ்லிம் தேசமும் எதிர்காலமும் - விக்ரர் (1997)
- (19) யுகமொன்று உடைகிறது - ஆரையம்பதி ஆ தங்கராசா (2001)
- (20) வெள்ளைத்தோல் வீரர்கள் - திசேரா (2004)

எம் பௌசரின் மூன்றாவது மனிதன் சஞ்சிகை காலத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தாயினும் அது இடை நடுவில் நின்று போனமை, இலங்கையில் தமிழில் வெளிவந்த மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கான தளம் ஸ்தம்பிதமடைந்து விட்டது என்பதனையும் இங்கு நாம் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். சிறு சஞ்சிகைகள் குறுகிய ஆயுளைக் கொண்டவை என்கின்ற வரைவிலக்கணத்தை மூன்றாவது மனிதனும் கொண்டிருப்பது துயர் தரும் விடயமே. ஆயினும் மூன்றாவது மனிதன் சஞ்சிகை தனது காலத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துள்ளது என்பதும் இங்கு மறுக்க முடியாத உண்மை ஆகிறது.

புதிய இலக்கிய செல் நெறியை நோக்கி, இன்றைய தமிழ் இலக்கியம் பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இனி அடுத்த தலை முறைக்கான காலம் இது. தொடர்ந்தும் மாற்றுக் கருத்துக்களும் சிந்தனைகளும் வாசகரிடத்தில் விதைக்கப்படல் வேண்டும். அதற்கான தளத்தினை இளையோர் ஆரம்பித்து வைத்தல் அவசியமாகிறது. பொருளாதார பலமும், பன்முகப்பட்ட எழுத்தாளரின் தரமான எழுத்துக்களுமே இதனை முன் நோக்கி நகர்த்தும் காரணிகளாக உள்ளன.

காலத்தின் கண்ணாடியாக தாகம் கலை இலக்கிய இதழ்

■ மைதிலி ■

சிறு சஞ்சிகைகள் என்பவை நவீன கலை இலக்கிய வளர்ச்சியின் தேடலில் உருவாகுபவை. தமிழ் நாட்டிலும் சரி, ஈழத்திலும் சரி நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியின் பிதாமகர்களாக இலக்கியம் வளர்ப்பவை சிறு சஞ்சிகைகளே.

ஈழத்திலும் நாற்பதுகளுக்குப் பின்பே நவீன இலக்கியம் தொடர்பான ஒரு பரந்துபட்ட பார்வை விசாலிக்கத் தொடங்கியது. இக்காலப் பகுதியில் வெளி வந்த சிறு சஞ்சிகைகளின் வரவுடனே நவீன இலக்கியம் ஈழத்தின் தன் இருப்புக்கான அத்திவாரத்தை இடத் தொடங்கியது. 1946 காலப் பகுதியில் கொழும்பில் இருந்து வந்த பாரதியும், யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வந்த மறுமலர்ச்சியும் 1948 காலப்பகுதியில் திருகோணமலையில் இருந்து வந்த எரிமலையும், மட்டக்களப்பில் இருந்து வந்த பாரதியும் நவீன இலக்கியத் தடத்தில் பல சாதனைகளைப் படைத்துள்ளன. மறுமலர்ச்சி தனக்கென ஒரு எழுத்தாளர் பரம்பரையையே வளர்த்தெடுத்தது. இதேபோன்றே தமிழகத்தில் இருந்து வெளிவந்த எழுத்து, மணிக்கொடி போன்ற சஞ்சிகைகளும் தனக்கென ஒரு படைப்பாளர் சந்ததியை உருவாக்கித் தந்தது.

சிறு சஞ்சிகைகள் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு கட்டியம் கூறுவதைப் போலவே பிரதேச ரீதியான இலக்கிய அறிமுகத்துக்கும் துணை புரிவதாக இருக்கின்றன.

ஒரு பிரதேசத்தின் இலக்கிவளர்ச்சி என்பது குறிப்பிட்ட அப்பிரதேசத்தில் இருந்து வெளிவரும் சஞ்சிகைகளின் தரத்திலும் எண்ணிக்கையிலும் இருக்கின்றது.

பிரதேச ரீதியான இலக்கிய வெளிப்பாடுகளே தேசிய ரீதியான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மைல்கல்லாகிறது. அந்த வகையில் ஒரு பிரதேசத்தின் சமூகப் பண்பாட்டுப் தளத்தில் சிறு சஞ்சிகைகளின் வருகை அதன் வாழ்வுக்காலத்தில் பல பக்கங்களை பதித்துச் செல்கிறது.

இந்தக் கட்டுரையில் திருகோணமலையில் இருந்து வெளிவந்த சிறு சஞ்சிகையான தாகம் தொடர்

பாக ஒரு பார்வையை செலுத்த முற்படுகையில் தான் காலவரையறை முக்கியமாகிறது. இக்காலப் பகுதியை நான் எடுத்துக் கொண்டதன் முக்கிய நோக்கம் இக்காலப் பகுதியிலேயே திருகோணமலையின் இலக்கியப் போக்கில் ஒரு சூனியத் தன்மை காணப்பட்டது.

ஒரு தசாப்த காலமாக திருகோணமலையின் இலக்கிய செயற்பாடுகள் யாவும் அடங்கிப் போய் இலக்கியம் என்றால் “கிலோ என்ன விலை?” என்று கேட்கும் நிலையில் இருந்தது. ஒரு பாரம்பரிய தமிழ் பிரதேசம் தனது அடையாளத்தை மெல்ல மெல்ல அழித்துக் கொண்டிருந்த காலகட்டம் அது.

1985 காலப் பகுதி ஒரு பாடசாலை மாணவனின் தனிப்பட்ட முயற்சியில் “தாகம்” என்ற பெயரில் இலக்கியச் சஞ்சிகை ஒன்று வெளியிடப் படுகின்றது. அன்றைய பொருளாதார சூழ்நிலையில் “தாகம்” ரோணியோ அச்சுப்பதிப்பில் பன்னிரண்டு பக்கங்களில் பிரபல எழுத்தாளரும் கவிஞருமான தாபி. சுப்ரமணியம் அவர்களின் அமைப்புருவாக்கத்தில் வெளியிடப்பட்டது. தாகத்தின் பிரதம ஆசிரியரும் வெளியீட்டாளருமான கவிஞர். வி. மைக்கல் கொலின் என்ற இளம் கவிஞன் பற்றி தாகத்தின் முதல் இதழில் தாபி. சுப்ரமணியம் முத்தாய்ப்பாய் ஒரு கவிதை எழுதி இருந்தார். அது அவ்விளைஞனின் இலக்கியத் தாகத்தையும் அச்சஞ்சிகை திருகோணமலையின் இலக்கியப் பரப்பில் ஆற்றவிருக்கும் மகத்தான சேவையினையும் கவனத்திலிருத்தி “படிப்பினை” என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

“காகம் தன் கூட்டத்தாரோடுணவை
பாகம் பண்ணுவது நல்லதொரு படிப்பினை
மோகம் கொண்டு இளைஞர் தம் துடிப்பினை
வேகம் கொண்டு வெளிக்கொணரும் வேளை
தாகம் தரும் தனி இளைஞன் நமக்கொரு படிப்பினை.”

“இலக்கியம் வளர்ப்பும் இலட்சியத்தோடு” என்ற மகுட வாசகமாக தாங்கி

தாகம் இரு மாதத்திற்கு ஒரு முறை மலரும் இதழாக தொடர்ந்து 22 இதழ்களை வெளிக்கொணர்ந்தது. இக் காலப்பகுதியில் தாகம் திருகோணமலையின் இலக்கியப் பரப்பில் ஆற்றிய பணி மகத்தானது. அடங்கியிருந்த திருமலைப் படைப்பாளிகள் விழித்துக் கொண்டார்கள். தாகம் தனது பங்கிற்கு பல இலக்கிய நிகழ்வுகளை நடாத்தத் தொடங்கியது. மீண்டும் திருகோணமலையில் இலக்கிய ஆர்வம் சுடர்விடத் தொடங்கியது. தாகத்திற்கு பின்னே ஒரு இளைஞர் குழாம் அணிதிரளத் தொடங்கி யது. பல இளம் கவிஞர்களை தாகம் அடையாளப்படுத்தியது.

பிரதேச ரீதியான இலக்கிய வளர்ச்சியில் இருந்தே தேசிய இலக்கியம் பிறப்பெடுக்கிறது என்பதற்கமைய தாகத்தின் ஆறாவது இதழ் ஆண்டு மலராக அச்சில் கொழும்பில் வெளியிடப்பட்டது. இக் காலத்தில் தாகத்தில் ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்கள் எழுத்த்தொடங்கினார்கள்.

தாகத்தின் மூன்றாவது ஆண்டுமலர் திருகோணமலை புனித சூசையப்பர் கல்லூரியில் 1988 காலப்பகுதியில் வெளியிடப்பட்டது. அக்காலப்பகுதில் அமைதி பாக்கும் படை என்ற பெயரில் வந்த இந்திய ராணுவம் வடகிழக்கு எங்கும் நிறைந்திருந்தது.

தாகத்தில் வெளிவந்த "ஆட்டாமா ரொட்டியும் ஆட்டிறைச்சிக் கறியும்" என்ற கவிதை அக்காலத்தில் மிக பரவலாக திருகோணமலையில் பேசப்பட்டது. அதில் இரண்டு வரிகள் "அப்பாவிளாக வந்தவர்கள் இன்று அப்பாக்களாக போகிறார்கள்" இந்திய ராணுவத்தையும் அசைத்துப் பார்த்தது.

தொடர்ச்சியாக தாகம் கலை இலக்கிய புரட்சிகர முற்போக்கு காலாண்டிதழாக மாறியது.

தாகம் மரபுக்கவிதைச் சிறப்பிதழ், சிறுகதைச் சிறப்பிதழ்களையும் வெளியிட்டது.

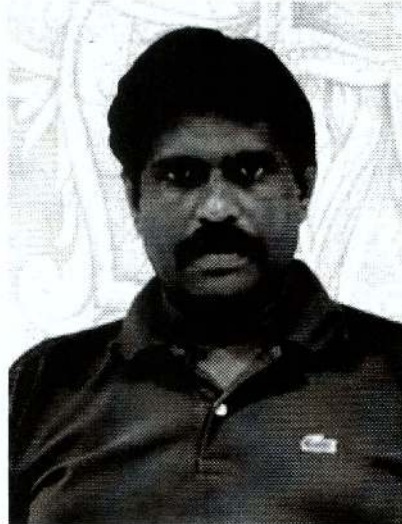
தாகத்தின் அட்டைப்படங்கள் மிக தீவிரமாக அமைந்தது.

தாகம் 10வது இதழின் அட்டைப்படம் இந்திய தேசத்துடன் இணைந்ததாக இந்தியாவின் 25 வது மாநிலமாக அமைந்த வகையில் வரையப்பட்டிருந்தது.

தாகம் இதழில் அக்காலத்தில் வெளிவந்த படைப்புகள் மிகத்தீவிரமாக அமைந்திருந்தது.

தாகம் தனது இலக்கியத் தேடலை அகலிக்கும் முகமாக "தாகம் பதிப்பகம்" மூலம் நூல்களை வெளியிடத் தொடங்கியது.

1990 காலப்பகுதியில் அது தனது முதல் வெளியீடாக தாகத்தின் மூலம் அறிமுகமான இளம் படைப்பாளியும், தாகத்தில் பல சிறுகதைகளை எழுதிய வருமான செல்வி சித்ரா நாகநாதனின் "சிராமத்து மண்கள் சிவக்கின்றன" எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டது. கிழக்கு மகாணத்தில் இருந்து எழுது தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் இயக்கங்கள், மற்றும் ராணுவ தாக்குதல்கள், இயக்க பிரச்சினைகள் என தமிழ் விடுதலைப் போராட்டம்

பற்றி முதல் முதல் படைப்புகளை வெளிக் கொணர்ந்தவர் சித்ரா நாக நாதனே என பிரபல எழுத்தாளர் செங்கையாழியான் அவர்கள் தனது ஆய்வு நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந் நூல் வடகிழக்கு மாகாண சாகித்திய விருதினை பெற்றது-1990)

இரண்டாவது வெளியீடாக கவிஞர் இப்பனு அஷ்மத்தின் "ராத்திரி" எனும் புதுக்கவிதை நூலை வெளியிட்டது.

மூன்றாவதாக கவிஞர் தாமரைத்தீவானின் முதல் கவிதைத் தொகுப்பான "சீறல்கள்" என்ற மரபுக்கவிதை நூலை வெளியிட்டது. (இதுவும் வடகிழக்கு மாகாண சாகித்திய விருது பெற்றது. 1992)

நான்காவதாக உடுவை எஸ். தில்லை நடராஜாவின் "நிர்வாணம்" எனும் சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டது. (இது தமிழக லில்லி தேவசிகாமணி நினைவு பரிசு பெற்றதுடன் சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டதுடன் 5 பதிப்புகளையும் கண்டது.)

ஐந்தாவதாக கவிஞர் வி. மைக்கல் கொலினின் "என் பிரிய ராஜகுமார்க்கு" புதுக்கவிதை நூலை வெளியிட்டது. ஆறாவதாக திருமலை நவம் அவர்களின் "ராவணதேசம்" என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டது. இதுவும் கிழக்கு மாகாண சாகித்திய விருது பெற்றது.

இக் காலப்பகுதியில் தாகம் திருகோணமலையின் இளம் இலக்கிய இதயங்களை உள் வாங்கி தாகம் கலை இலக்கிய வட்டம் எனும் அமைப்பினை உருவாக்கி அதன் மூலமாக திருகோணமலையின் மூத்த எழுத்தாளர்களான அமரர் வ. அ. இராசரத்தினம், கவிஞர் தாமரைத்தீவான், ஆய்வாளர் திருமலை நவம் ஆகியோரை வாழும்போதே வாழ்த்தி கௌரவித்தது.

திருகோணமலையின் இலக்கிய செல்நெறியில் காத்திரமான தாக்கங்களை உருவாக்கிய தாகம் அதன் ஆசிரியரின் பல்கலைக்கழக பிரவேசத்துடன் மட்டக்களப்பிலும் தனது வெளியீடுகளைத் தொடர்ந்தது. தாகத்தின் 10வது ஆண்டுமலர் மட்டக்களப்பில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. இவ்விழாவில் பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு அவர்கள் பிரதம விருந்தினராக கலந்துகொண்டு தாகத்தின் இலக்கிய பணிகளை பாராட்டியது குறிப்பிடத்தக்கது. தொடர்ந்து பத்து வருடங்கள் ஒரு

தனி மனிதனின் முயற்சியில் வெளிவந்து சாதனை படைத்த தாகத்தில் எழுதிய பல இளம் படைப்பாளிகள் இன்றும் இலக்கியம் படைத்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இது முழுமையான ஓர் கட்டுரை அல்ல. அறிமுகக் குறிப்பு மட்டுமே.

தாகத்தின் இலக்கிய விசாலிப்புக்கு தாகம் பற்றிய விமர்சனக் குறிப்பில் வீரகேசரி இலக்கிய பலகணி பகுதியில் திரு. அழகு குணசீலன் அவர்கள் எழுதிய ஒரு வரியுடன் நிறைவு செய்யலாம். "இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி என்பார்கள். அதனை தாகத்தில் காணலாம்." ●

இளம் கவிஞர்களுக்கு களம் அமைத்து கொடுத்த கவிதேசம்

பாலசுப்பிரமணியம் சிவாந்தினி

ஒரு நாட்டின் கலை இலக்கியப்பாரம்பரியங்கள், இலக்கிய உலகில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிப்போக்குகள், அரசியல் கருத்தோட்டங்கள், மக்களின் வாழ்வியல் பரிமாற்றங்கள் போன்றவற்றின் காலக்கண்ணாடியாகத் திகழ்பவை இதழ்கள். அச்சு இயந்திரத்தின் வருகையுடன் கல்வி சுற்ற சமுதாயம் ஒன்று பத்திரிகைத்துறையை வளர்த்தெடுத்தது. பத்திரிகை துறையைத்தொடர்ந்து சஞ்சிகைகள் ஊடாகவும் மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் தகவல்களை வழங்கியது எனலாம். சஞ்சிகைகள் என்பது ஜனரஞ்சகமான ஆக்கங்களோடும் புகைப்படங்களோடும் அட்டைப்படங்களோடும் வெளிவரும் வெளியீடாகும். ஈழத்து சஞ்சிகை வரலாற்றில் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சஞ்சிகைகள் தமிழில் வெளிவந்துள்ளன. காலநீரோட்டத்தில் பல சஞ்சிகைகள் நின்று நீடித்து நிலைக்காது சொற்ப இதழ்களோடு நின்று விட்டன. இருந்தும் காலத்திற்கு காலம் சஞ்சிகைகள் வெளிவருவதும் இடையில் நின்று விடுவதும் வாடிக்கையாகியுள்ளது. இருந்தும் தற்போது நீண்ட காலம் தொடர்ந்து வரும் சஞ்சிகைகளாக ஞானம், ஜீவநதி, தாயகம், கலைமுகம் போன்று இன்னும் சிலவற்றையும் இனங்காணக்கூடியதாகவுள்ளது

சஞ்சிகை என்ற அடிப்படையில் பல்வேறு விதமான துறைசார் உள்ளடக்கங்களை கொண்டும் மனித அறிவுப்புலத்தையும், ஆய்வினையும் விரிவுபடுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டும் வெளியிடப்படுகின்றன. சமூகத்திலுள்ள வெவ்வேறுபட்ட வாசகர்களுக்காக பல்வேறுபட்ட தன்மையில் வெளிவருகின்றன. இச்சஞ்சிகைகளில் இடம்பெறக்கூடிய படைப்புக்கள் அடிப்படையில் இலக்கியஇதழ், அரசியல்இதழ், கவிதை இதழ், சிறுவர்இதழ், அறிவியல்இதழ், கல்விஇதழ், மருத்துவஇதழ், விளையாட்டுஇதழ், சமயஇதழ், பெண்கள்இதழ் என வகைப்படுத்தலாம். சஞ்சிகைகளின் நோக்கத்திற்கும் உள்ளடக்கத்திற்கும் ஏற்ப வாசகர்கள் அதனை நாடுகின்றனர்.

தமிழ்ப்பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் பற்றி எமது எதிர்காலச்சந்ததியினர் அறிந்து கொள்ள அவற்றை நூலகங்களிலோ அரும்பொருளகங்களிலோ சேகரித்து வைக்க வேண்டும். அவற்றைச் சேகரித்து வைக்க முடியாவிட்டாலும் அவை பற்றிய தகவல்களை ஒன்று திரட்டிச்சேர்ப்பதாவது மிகப்பெரியபயன் தரும். இந்த அரும்பெரும் செயலை செய்யும் ஜீவநதி பாராட்டத் தக்கது.

எத்தனை ஆண்டுகள் வந்தது என்பது வரலாறாக இருக்காது! அதில் சொல்லப்பட்ட சில கவிதையாவது எதிரேறிச்செல்லட்டும் அடுத்த தலைமுறைக்கு! இதுவே கவிதேசத்தின் இலக்கு! என கவிதைக்கென காலாண்டு இதழாக ஈழத்து சஞ்சிகை இலக்கிய பரப்பில் காலடி எடுத்து வைத்தது கவிதேசம். குறுகிய காலத்திலேயே மக்களின் வரவேற்பை பெற முடியாமலும், பொருளாதார ரீதியில் தோல்வியடைந்தமையாலும் கவிதேசம் வெளிவருவது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகளே கவிதேசம் பயணித்திருக்கிறது.

“கவிதேசம்” சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் திக்கவயல் சி.தர்மகுலசிங்கம். திக்கவயல் தர்மு என்ற பெயரில் கலை இலக்கியதுறையில் வலம் வந்தார். விலைக்கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியாக நாட்டின் பல பாகங்களிலும் சேவையாற்றியுள்ள இவர் பல்துறைப்படைப்பாளி, ஊடகவியலாளர், நகைச்சுவை சஞ்சிகையாளர் “சுவைத்திரன்” பிரதம ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியவர். சிரித்திரன் சஞ்சிகையில் நகைச்சுவை ததும்பும் எழுத்துக்களால் சிரித்திரனின் வளர்ச்சிக்கு தோளோடு தோள் நின்று அரும்பணியாற்றியவர். நகைச்சுவையால் சிந்திக்கும் ஒரு எழுத்தாளன் என இலக்கியவுலகம் இவரை இனங்கண்டு கொண்டது.

திக்கவியல் சி. தர்மு ஈழத்தில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளான சிரித்திரன், சுவைத்திரன் மற்றும் பத்திரிகைத்துறை ஆகியவற்றில் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவமும், புதிய படைப்பாளிகளை இனங்கண்டு

அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க விரும்பும் மனமும், அவர்களுக்கான களத்தினை உருவாக்கி கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் விளைவாகவும் 2002ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் திரு. திக்கவயல் தர்முவை பிரதம ஆசிரியராகக்கொண்டு கவிதேசம் என்ற கவிதைக்கான சஞ்சிகை வெளிவந்தது. இரண்டு மலர்களில் ஐந்தாறு இதழ்களே வெளிவந்துள்ளன. 44 பக்கங்களை கொண்டமைந்துள்ளது. தலையில்லாத உடம்பு போல இச்சஞ்சிகையில் ஆசிரியர் தலையங்கம் இல்லை. “எமது கவிதேசம் சஞ்சிகையில் வெளியாகும் கவிதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு ஆசிரியர் தலை யங்களே. பிறிதொரு ஆசிரியர் தலையங்கம் தேவை யில்லை என்பதால் நாம் அதனை எழுத முற்படவில்லை” என ஆசிரியர் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். கவிதேசமானது வர்ண அட்டைகளோடும், உள்ளடக்கங்களின் தன்மைக்கு ஏற்ப ஒவியங்கள் போன்ற அட்டைகளோடும், கவிதையினை தாங்கிய அட்டைகளோடும் வெளிவந்துள்ளன. கவிதேசம் இளம் கவிஞர்களையும், மாணவர்களையும் ஊக்கப்படுத்தி எழுதத்தூண்டும் நோக்குடனும் இளம் கவிஞர்களை உருவாக்குவதற்கான களமாக கவிதேசம் பயணித்துள்ளது எனலாம். அத்தோடு உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி புதுக்கவிதை எழுதுவோரையும் வெளிக்கொணர முனைந்துள்ளது என்றும் கூறலாம்.

“நாம் வாழும் உலகில் கம்பனாகவோ, ஷேக்ஸ்பியராகவோ, இளங்கோவாகவோ நாம் இருக்கப்போவ தில்லை. ஆனால் வாழும் நூற்றாண்டு மின்சாரயுகம். கவியத்தை நான் தீட்ட, ஒவியத்தை நீ வரைய உலகெல்லாம் ரசித்து நிற்கக்கூடிய மகோன்னத காலம் அல்ல இது. ஆனாலும் எமது உணர்வுகளைப்புதிய கவிதைகளைக் கிறுக்கியாவது காட்டக்கூடிய நிலை இன்று உள்ளது போல புகழேந்திக்கோ, ஒட்டக் கூத்தருக்கோ இருக்கவில்லை. பட்டினத்தார்கள் கூட மரபுக்கவிதைகளின் இலக்கணத்தைத்துறை போக கற்ற பின்னே கவிதைத்துறைக்கு காலடி எடுத்து வைக்க முடிந்தது. ஆனால் புதிய கவிதை யுகமோ உணர்வுக் கவிஞர்கள், கலை நெஞ்சங்களை ஒன்றாக இணைத்து வைத்துள்ளது. 20 நூற்றாண்டில் எத்தனையோ கலைஞர்கள் நாம் ரசிப்போம் எனப்பாடினார்கள், ஆடினார்கள். நாம் அதனை ரசித்தோம், படித்தோம், சந்தோமுற்றோம். இப்போது நாமும் சிலவற்றை செய்ய எத்தனிப்பின் றோம். ஏனெனில் புதிய சமுதாயம் ஒன்று எழுந்து வந்து ஏமாறக்கூடாது. எங்களுக்கு முந்திய ஆண்டுகளாய் எமது முன்னோர் ஏதோ எழுதி வைத்தார்கள் என்பதை இனம் காட்டவே கவிதேசம் முயல்கிறது” என ஆசிரியர் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனடிப்படையில் கவிதேசம் இளம் புதுக் கவிதையாளர்களை இனங்காணல், அவர்களுக்கான சந்தர்ப்பத்தை வழியமைத்து கொடுத்தல், எழுதி வரும் கவிதைகளுக்கு ஆசிரியரே முழுப்பொறுப்பு முதலான விடயங்களுக்கு முதன்மையளித்தது.

இதனடிப்படையில் இந்த இதழின் உள்ளடக்கங்களை

1. கவிதைகள்
2. கட்டுரைகள்
3. நேர்காணல்
4. துணுக்குகள்
5. உரைநடைகள்

என வகைப்படுத்தி நோக்கலாம்.

“கவிதேசம்” இதழில் வெளிவந்த கவிதைகள் புதிய படைப்பாளிகளின் கவிதைகள், பிரபல்யமான கவிஞர்களின் கவிதைகள், கவிதை நூல்களில் வெளிவந்த கவிதைகள், மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்ட கவிதைகள், மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கவிதைகள் என்ற வகைப் பாட்டில் உள்ளடக்கத்தக்கவையாக அமைந்துள்ளன. கவிதேசம் இதழ் பற்றிய ஆசிரியர் குறிப்பில்

“மரபுக்கவிதையாகட்டும், நவீன கவிதையாகட்டும் சொல்வதில் உணர்வு, கலைப்பண்பு இருப்பின் அக்கவிதைகளை கவிதேசம் ஏற்றுக் கொள்ளும். உண்மை, நியாயம், பயமின்மை, முட்டாள்களுக்கு சாட்டையடி, புதிய சமுதாயம், விடுதலை என்பன கவிதேசத்தின் தாரக மந்திரங்கள். இந்தத்தரம் நியாயத்தின் பக்கம் நியாயம் இருப்பதாக நம்புவர்கள் யாவரும் கவிதேசத்தில் எழுதலாம். எழுதிய கவிதைகட்கு அந்தந்தக் கவிஞர்களே பொறுப்பு என்ற பயந்தாங் கொள்ளி நியாயங்களுக்கு கவிதேசம் கட்டுப்பட்டது அல்ல”

என வரும் வரிகள் கவிதையின் நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

பல வகையான அடக்குமுறைகளுக்குள்ளும், போராட்டங்களுக்குள்ளும் நடைபிணமாய் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மக்களை உயிர்ப்புடன் நடமாட வைத்த பெருமை பத்திரிகைகளுக்கும் சஞ்சிகைகளுக்கும், மற்றும் வானொலிகளுக்குமே போய் சேரும். இத்தகைய சூழ்நிலையில் மக்களின் உணர்வுகளை, வாழ்வியல் அனுபவங்களை வெளிப்படுத்த களம் அமைத்துக் கொடுத்த சஞ்சிகைகள் பெறுமானமுடையவையே. அந்த வகையில் “காலத்தின் கண்ணாடியாக திகழ்பவை இலக்கியங்கள்” என்ற கூற்றுக்கு இணங்க கவிதேசம் இதழானது வெளிவந்த 2002-2003 காலப்பகுதியளவில் மக்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்களை பதிவு செய்துள்ளதாக அமைகின்றது. கவிதேசத்தில் இடம்பெற்ற கவிதைகள் சான்று பகர்கின்றன.

அன்றைய கால போராட்டம் நிறைந்த வாழ்வியலில், மக்களின் வேதனைகளை, அடக்குமுறைகளை, இடப்பெயர்வுகளை, சொந்த ஊர்களை தொலைத்த அவலத்தை, பொறி வெடிகளில் பாதிக்கப்பட்டு ஊனமான வலிகளை, உறவுகளின் மரணங்களின் ரணங்களை, மண்மீது கொண்ட பற்றினை, போராட்ட வீரர்களை என களவாடப்பட்ட சந்தோசங்களின் துயர்களை மட்டுமன்றி சமாதான காலப்பகுதிகளில் இனங்களின் ஒற்றுமை, இன ஒற்றுமைக்கு மன மாற்றங்களின் தேவைகள், இனி யுத்தங்கள் வேண்டாம், A9 வீதி திறந்த வெற்றிக் கொண்டாட்டங்கள், சுதந்திரம்,

தொலைந்த உறவுகளின் சங்கமிப்புக்கள் என துயர் களைந்த கவிதைகளையும் பதிவு செய்கின்றன.

கலைப் பெறுமானமற்ற உணர்ச்சிகளால் மட்டும் உந்தப்பட்ட வீரவசனங்கள் கொண்ட கவிதை களும் இடம் பெற்றிருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. சங்க காலம் போன்று புறத்திணையை மட்டுமன்றி அகத்திணையையும் பாடு பொருளாக கொண்டும் கவிதைகள் உருப்பெற்றுள்ளன. துப்பாக்கி சத்தங்களுக்கு அப்பாற் சென்று காதலை, கல்யாணத்தை, நேசத்தை, நட்பை, சமூக உணர்வை, உறவுகளை, உள்ளூர் உற்பத்தி களை, இயற்கையை என எல்லா அனுபவ அரியணை களில் இருந்தும் கவிதைகள் ஊற்றெடுத்ததுள்ளன.

இவ்விதழ்களில் அமைந்துள்ள பெரும்பாலான கவிதைகளுமே புதுக்கவிதைகள். இதழ் ஆசிரியர் திரு சி. தர்மு உட்பட ஆரம்பநிலை கவிதையாளர்கள், மற்றும் ஓரளவு அனுபவம் கொண்டவர்கள் என பல நபர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு பிரபல்யமான கவிஞர் களான மு.மேத்தா, வைரமுத்து, கவிஞர் காசி ஆனந்தன் போன்றோரின் கவிதைகளும், மகாகவிஞர் இக்பால், அன்னா அகமத்தேவா போன்றோரின் மொழி பெயர்ப்பு கவிதைகளும், கவிதை தொகுதிகளில் இடம்பெற்ற கவிதைகளும் இந்த இதழை அலங்கரித்துள்ளன. இவ்விதழில் ஏறக்குறைய ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட கவிஞர்கள் கவிதைகளை வடித்திருக்கின்றனர். குறிப்பாக கவிஞர் நகுலன், மண்டுர் தேசிகன், புலியூர், தேசிகன், ந.பார்த்தீபன் போன்றவர்களினதும் இன்னும் சிலரின் கவிதைகளுமே தொடர்ந்து பல கவிதைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. மேகலைவாணி, கீதாஞ்சலி போன்ற ஒரு சில பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் இடம் பெற்றிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

கவிதேசம் இதழானது ஆரம்பத்தில் இருபது ரூபாக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் பின் ஐம்பது ரூபாவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் பின்னர் விற்பனையையும், கவிதையாளர்களையும் அதிகரிக்கும் வண்ணம் கவிதேசம் கவிஞர்களுக்கு பணமும், போட்டி கவிதைகளுக்கு பட்டுவேட்டியும் பரிசளிக்கும் ஒரு சஞ்சிகையாக வலம் வந்ததால் அதன் விலை 100 ரூபாயாக கணிசமான அளவு உயர்ந்துள்ளது.

“இந்த இதழுக்கான செல வினங்களை உள்ளூர் ராட்சி நிறுவனங்களே எமக்கு தந்து ஊக்கப்படுத்துகின்றன. எனவே தனிப் பட்ட வாசகர்கள் எம்மை குறை கூறாது கவிதேசத்தை ஆதரிக்க வேண்டும். நீங்கள் ஓரளவாவது உங்கள் பணத்தை இழந்து ஆதரிக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட வாசகர்கள் எமக்கு ரூபாய் 60 முத்திரை அனுப்பி தனிப்பிரதிகளை பெற்றுக் கொள்ள லாம்” என ஆசிரியர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சஞ்சிகைகள் எப்போதுமே நீடித்து நிலைப்பதற்காக அல்லது வாசகர்களை கவரும் பொருட்டு சில உத்திகளை கையாளுகின்றன. அதாவது அட்டைப்படம், அதன் உள்ளடக்கம், ஆசிரியர் பக்கம்,

பக்கவடிவமைப்பு, தாளின் தன்மை, நிறங்களின் பாவனை, படங்களின் மத்தியில் வாசிக்கக்கூடிய தன்மை, தொடர்ச்சி தன்மை, நிறங்களின் தன்மை, புகைப் படங்கள், தலைப்பிற்கு பொருத்தமான எழுத்துக்கள், வாசகருக்கு ஏற்ற மொழி நடை, விநியோகத்திற்கான இலகுவான பொறிமுறை போன்றவற்றைக் குறிப் பிடலாம். இவற்றை சரிவர கையாளத்தேர்ந்த இதழ்கள் கலையிலக்கியப் பெறுமானம் கொண்டவையாக வெற்றியடைந்து இலக்கிய வரலாற்றில் பேசப்படு கின்றன. தொடர்ந்து நீடிக்கின்றன.

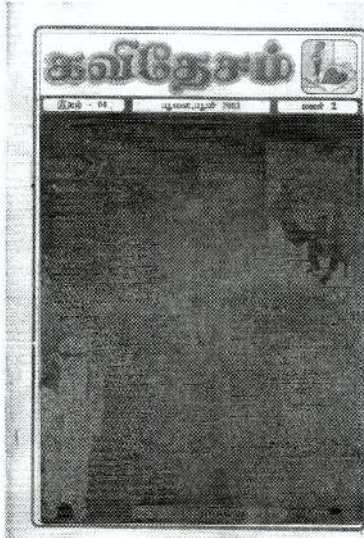
கவிதேசமானது கவிதைக்கான காலாண்டு சஞ்சிகையாக வெளிவந்த போதும், இந்த இதழில் இளம் படைப்பாளிகளின் அனேகமான கவிதைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு இதழிலும் ஒரு சில கவிஞர்களின் இரண்டு மூன்று கவிதைகளை காண முடிகிறது. பிரதம ஆசிரியரதும் இரண்டு மூன்று கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒரு சில கவிஞர்களின் கவிதைகள் தொடர்ந்து வந்த இதழ்களில் எல்லாம் இடம் பெற்றுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. அத்தோடு “கொப்பி அடித்த கவிதைகள்” என்ற தலைப்பில் வேறு ஊடகங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட கவிதைகளும், மறுபிரசுரம் என்ற வகைப்படுத்தலில் ஞானம்சஞ்சிகை போன்றவற்றில் வெளிவந்த கவிதை, கட்டுரைகள் என்பனவற்றையும் பிரசுரித்துள்ளது. இத்தகைய நிலைமைகளில் உள்ளடக்கங்களிற்கு தட்டுப்பாடு நிலவியதை அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

கவிதைக்கான இதழாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட கவிதேசமானது கவிதை, கவிதை சார்ந்த கட்டுரைகள், நேர்காணல் போன்றவற்றின் பற்றாக்குறை காரணமாக துணுக்கள், சிந்தனைத்துளிகள், அறிஞர்களின் கருத்துக் கள் என பக்கங்களை நிறைத்துள்ளது. கலை யாக்க நேர்த்தி வடிவ உள்ளடக்கத்தில் குறைவாகவே காணப் படுகிறது.

எழுத்துப்பிழைகள் அதிகளவில் காணப்படு கின்றன. அச்ச ஊடகங்கள் காலகாலத்திற்கும் நின்று நிலைத்திருப்பதால் அவற்றை வெளியில் விடும் போது எழுத்துப்பிழைகளில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். பக்கவடிப்பிலும் ஸ்திரத்தன்மையை கொண்டுள்ளது.

“கவிதேசம்” இதழ் புதிய கவிதையாளர்களுக் கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதை தன் நோக்கமாக கொண்டாலும் இவ் விதழில் இடம் பெற்ற கவிதைகள் நேரடியானது, இலகுவானது, உணர்ச்சி களால் உந்தப்பட்டவை எனும் குறை களையும் கொண்டுள்ளனது எவ்வாறா யினும் சிற்றிதழ்களே பெரும்பாலும் சிறந்த படைப்பாளிகளை கலை யிலக்கிய உலகிற்கு தந்துள்ளது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

அந்த வகையில் போராட்ட மும், அடக்கு முறைகளும் நிறைந்த காலப் பகுதியில் இளம் கவிதை யாளர்களை ஊக்குவித்து, அவர்களுக்கு களம் அமைத்து கொடுப்பதற்காக உரு வாக்கப்பட்ட இந்த இதழ் வரவேற்கத் தக்கது.

இருப்பு

சிற்றிதழ் ஒரு பார்வை

சுரேகா பரமானந்தம்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றைப்பொறுத்தவரை சிற்றிதழ்களின் பங்களிப்பு காத்திரமான ஓர் இடத்தை வகிக்கின்றது. பொதுவாக கலை இலக்கிய சிந்தனை குறித்து ஒரே பார்வை கொண்ட ஒரு குழுமத்தினர் அல்லது ஒரு சில படைப்பாளிகளின் உழைப்பினால் இச்சிற்றிதழ்கள் படைக்கப்படுகின்றன. கால தேச வர்த்த மானங்களுக்கமைவாக ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஒவ்வொரு வகையான கலைச்சுவை கொண்டு தோன்றுவதும் மறைவதும் நிலைப்பதுமான சிற்றிதழ்களின் வரிசையில் கிழக்கு இலங்கையின் கல்முனைப் பிரதேசத்திலிருந்து வெளிவந்த "இருப்பு" சிற்றிதழ் குறித்து இங்கு நோக்குவோம்.

இருப்பு "சிற்றிதழ்" குறித்து ஆராயும் பொருட்டு நூலகம். ORG தளத்தினை அணுகியபோது

இதழ் 2 2002 சித்திரை காலாண்டுக்குவியல்

இதழ் 4 2002 புரட்டாதி

இதழ் 5 2003 தை

ஆகியவையே கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தது. மூஸ்லீம் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் தவிர்க்கமுடியாத கவிஞராகவும், படைப்பாளியாகவும் மிளிரும் சோலைக் கிளி அவர்களின் எண்ணத்தின் வெளிப்பாடாக, இருப்பு வட்டத்தின் வாசகர்களை உள்ளீர்க்கும் பொருட்டு பிரதேசம் சார்ந்த சிற்றிதழாக, கவிதைப்பாங்கினை வெளிக்கொணரும் கவிதைச்சோலையாக, இச்சிற்றிதழ் பரிணமித்திருக்கின்றது. சோலைக்கிளி மற்றும் நஜிமுதீன் ஆகிய இருவருக்குமான பக்கங்களே அதிகளவில் காணப்பட்டாலும், பிரதேசம் சார் இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் உவப்பானதாக இச்சிற்றிதழ் மிளிர்ந்திருப்பதனை வாசகர்களின் எண்ணப் பிரதிபலிப்புக்களினை வாசிக்கும் போது உணரமுடிகின்றது.

இருப்பு "காலாண்டுக் குவியல்" என்ற பெயர் தாங்கி வெளிவந்த மூன்றாவது இதழைப்பார்க்கின்ற போது, "ஆசையாக ஆறேழு வரிகள் மட்டும்" என்ற ஆரம்பப் பக்கம் ஒன்றில் ஆசிரியர், படைப்பும் படைப்பாளியும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும், சமூகத்தின் விழுமியங்களையும், அறத்தையும் பாடும் கவிஞன் தன் வாழ்விலும் அவற்றைப் பேணுபவனாக இருக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதோடு, அத்தகைய படைப்பாளிகளின் படைப்பையே

இருப்பு சிற்றிதழ் தாங்கி வருகின்றது என்பதையும் எடுத்துரைக்கின்றார். இருப்பு சிற்றிதழ் குறித்து படைப்பாளிகளது உலகம் விரிவாக்கப் படவில்லை என்ற ஏக்கம் நிலவினாலும் இன்னும் பல மைல்கள் பயணிக்கவேண்டியிருக்கின்றது என்ற இதழ் ஆசிரியரின் அக்கால நம்பிக்கைத் துளிர், சில கிளைகளுடன் நின்றுபோனது சிந்திக்கத்தக்கது.

குறித்த காலாண்டு இதழானது, எச்.எம்.பாறுக் என்பவரின் "முற்றுப்புள்ளி, மீண்டும் வாலைச்சுருட்டி எழும்புதல், இதயம் சுழுவதல், இல்லாமல் ஆகுதல், காற்றில் விதைத்தல், உள் தோண்டல், மேலாண்மைக் கோடுகள், ஆகிய கவிதைகளைச் சுமந்து வந்திருக்கின்றது. இதில் இடம்பெற்றிருக்கும் ஒவ்வொரு கவிதைகளும் ஒவ்வொரு தனித்துவமான சுவையையும், தனித்து வமான பொருளையும் கொண்டு ஆக்கப்பெற்றுள்ளது. உள் தோண்டல் என்ற கவிதையில் வரும் " சிரி என்ற போது சிரித்தேன், சினம் வந்த போது சினந்தேன், இப்போது கை தவறி உடைந்து போனது பால்கிண்ணம், குடித்தது பாதி கண்களைத் துடைக்கச் சொல்கிறார்கள் எதுவாயினும் கள்ளிப்பற்றைக்குள் கண்டெடுத்த பொன் புதையல் வீசியெறிந்துவிட்டு வீதி வழியே நடக்கின்றேன்." என்ற வரிகள் மனதில் நிற்கின்றது. மேலாண்மைக்கோடுகள் என்ற கவிதையும் தற்காலம் வரை நீளும் மனித வாழ்வியல் போராட்டங்களை உணர்வு கொந்தளிக்கப்பேசுகின்றது. மேலும் "ஒரு பொருத்தப் பாட்டு ஒப்புதல் மூலம்" என்பது கவித்துவம் செறிந்த வார்த்தைகளுடன் வடிவமைக்கப்பட்டபோதும் கவிதை என்கின்ற அமைப்புக்குள் எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை. அதில் இழையோடும் மென்னுணர்வுகள் இதமாகவே இருக்கின்றது.

ஈழத்துக் கவிதைப்பரப்பில் கவிஞர் சோலைக் கிளியின் பணி மகத்தானது. வாழ்தலின் பல்வேறு உணர்வு நிலைகள் பற்றிப்பாடும் அவரது கவிதைகள் தாராளமாக இச்சிற்றிதழில் காணக்கிடைப்பது அவரது ரசிகர்களுக்கு மிக சந்தோசமான தருணமாக அமைந்திருக்கும். அதே நேரம் கவிஞரை அறியாதவர்களுக்கு இந்த இதழ் ஓர் திறவுகோலாகவும் அமைந்திருக்கும். எனினும் இதழ் பயணித்த தூரம் குறித்து வாசகர் மனநிலையில் பார்க்கின்ற போதும், இப்போது இதன் வருகை நிறுத்தப்பட்டிருப்பதும் வாசகர்

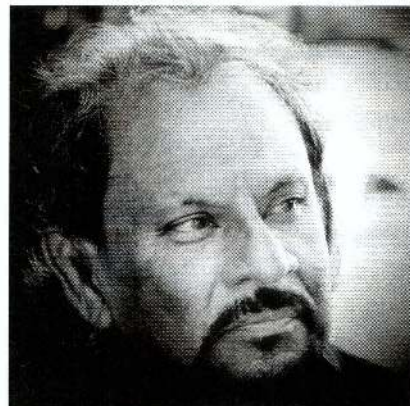
வட்டத்தில் பலரை மையப்படுத்தி அமைந்திருக்காமையும் காரணமாக அமைந்திருக்குமோ என எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

கடதாசிப்பொடிச்சியும் கல்லு இளைஞரும், மாண்புமிகு தம்பியே தென்றலே, மீன்குஞ்சு புள்ளி குத்தும் மருதோன்றி, வீடல்ல, காலத்தோல் கண்ணாடி, திறப்பு, குரக்கள் இடிகின்ற அணைப்பு, ஆள் விழுங்கும் பச்சை என சமூகத்தின் நிலைப்பாடுகளையும், அரசியல் போக்குகளையும் பேசும் கவிதைகள் வார்த்துவிடப் பட்டிருக்கின்றன. “மாண்புமிகு தம்பியே தென்றலே” என்ற கவிதையானது “எட்டிப்பார்க்கத்தேவையில்லை உள்ளே வரலாம், மின் விசிறி மந்திரி உறங்குகின்றார், என் படுக்கையறை வாடிவீட்டில் தொகுதி எம்பியே பூந்தென்றலே நீங்கள் உள்ளே வாருங்கள், உங்கள் தொகுதி தானே என்னுடைய வீடு, ஜன்னல்கள் உங்களது பணி மனைகள், கட்சி அமைப்பாளன் கதவு” அரசியல்வாதி களுக்கும், மக்களுக்குமான நெருங்கவிடாத தூரத்தைச் சாடியதாக அமைகின்றது.

இறுதியாக கடலை வாங்கும் நேரம் என்ற குறிப்பின் ஊடாக, “குறிப்புக்களும், படைப்புக்களுமாக எழுதிய கை என்னை நிமிர்ந்து பார்க்கின்றது. வளர்த்த பிள்ளை முகத்தைப்பார்ப்பது போல, சிவந்த கரமே உனக்கு ஆறுதல் வேண்டுமா?” என காலாண்டு இதழை முடிக்கும் போது, ஆசிரியர் சோலைக்கிளி அவர்கள் சொல்லாத பல உள் மனக்குமுறல்களை வார்த்தைகளில் தெளித்திருப்பதாகவே கருதுமுடிகின்றது.

தொடர்ந்து வந்த இருப்பு 4 ஆவது இதழில், “கல்லூரான் பக்கத்தில் அமெரிக்கப் பெண்கவிஞர் சில்வியா பிளாத் பற்றிய குறிப்புக்களும், அவர் தற்கொலைக்கு முன்னராக எழுதிய பீதியை ஏற்படுத்தும் இரு கவிதைகளும் பகிரப்பட்டிருந்தன. அக உணர்வுகளை அற்புதமாகச் சித்திரிக்கும் இவரது கவிதைகளில் மனித பலவீனங்கள், அன்பு, வெறுப்பு, பெருவலி என்பன வெளிக்கொணரப்பட்டு வாசகரிடமும் தொற்றிவிடுகின்றது. “எனது நெற்றியில் உண்ணமுடன் அழுத்திய கைகள் யாருடையவை. நித்திரையிலிருந்து மண்டபத்துள் எதிரொலித்த காலடி ஓசைகள் யாருடையவை” என்ற வார்த்தைகள் அந்தப்பெண் கவிஞரின் வாழ்க்கைத் தடயங்களை தேடும் வேட்கையை உண்டாக்கி விடுகின்றது.

சோலைக்கிளியின் காடு என்ற பக்கங்கள், காடு போன்ற உயிர்ப்பான பல கனதியான விடயங்களைத் தாங்கி நிற்கிறது. இவை கவிதை நயம் கொண்ட வார்த்தைக்குவியலாக விளங்குவதுடன் வாழ்வில் எந்த தோல்வி, பயம், விரக்தி, கழிவிரக்கம் கொண்ட மனித ஐந்துக்களையும் உத்வேகத்தாலும், தட்டிக்கொடுத்தலாலும் தலைநிமிர்த்தி விடுகின்ற தொண்டை ஆற்றுகின்றது. அழுக்காறு, போட்டி, பொறாமை கொண்ட தன்னால் பார்த்துப் பார்த்து பராமரிக்கப்பட்ட உயிர் ஒன்று கைவிட்டுச் செல்லும்போது இயல்பாக ஊற்றெடுக்கின்ற தாகத்தின் விளைவாக “எல்லாம் மனிதனுக்கு என்ற தத்துவம் விளங்கிய பிறகு, எனக்கு எந்தப் பூதத்தின் மாளிகைக்குள்ளும் நுழைந்து, குளித்து வருகின்ற துணிச்சல் வந்துவிட்டது... கடல் அமைதியாக இருப்பதற்காகவே அலைகள் சத்தம் போடுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் அவளுக்கு எப்போதோ சொல்லி விட்டேன். என்ற வரிகள் மிளிர்கின்றன போலும். “கோப்பி கோப்பி” என்ற தலைப்பில் “உன் ரயில் தண்ட வாளங்கள் நெடியது ஓடி...ஓடி...ஓடி...முடியாதது. அதில்

கோப்பி விற்கின்ற பொடியனும் இனிய கனவுகளுடன் நீண்ட நேரமாய் கோப்பி கோப்பி என்பான். இவ்வாறாக, வாழ்வின் எதிர்பார்ப்புக்களும், ஏமாற்றங்களும் கவிதையின் பாடுபொருளாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இருப்பு 5 இதழைப் பொறுத்தவரை புதிய கிளிப் பாட்டு “உண்மையெல்லாம் பொய்யாகி பொய்யே மெய்யான உலகத்தில் பிறந்துவிட்டேன் கிளியே” என்பதுடன் ஆரம்பிக்கின்றது. இது மற்றைய இரண்டு இதழ்களையும் விட மாற்றம் கண்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. முகம்மட் அபார், எஸ் நளிம், ஓட்டமாவடி நபாஹா ஆகியோரின் கவிதைகள் ஒருபுறம், கலைப் பிரிஜை மருதுமுனை ஹரீஷா, எ.சி.ஜெஸ்மின் நிஹாரா, எம்.ஐ.சித்தி ரபீகா என புதிய படைப்பாளிகளை அறிமுகம் செய்திருக்கின்றது. சோலைக்கிளியின் வயல்வெளி, கல்லூரானின் குத்தகைப் பூமி என்ற பாணியில் அமைந்த கவிதைகள் வழமைபோல இதழை அலங்கரித்துநிற்கின்றன. இதனை விட றமீஸ் அப்துல்லா அவர்களின் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் தென்கிழக்கு முஸ்லீம்களின் கவிதைப்பாரம்பரியம் பற்றிய விமர்சனக்குறிப்பு ஒன்றை எழுதியிருக்கின்றார். இது சமூக பண்பாட்டு அக வேறுபாடுகள் பிரதேச வாரியாக வெவ்வேறு பாரம்பரியங்களைக் கொண்டு அமைந்திருக்கின்றன என்பதை வெளிப்படுத்திவிடுகின்றது.

அதே போல சிறாஜ் மக்சூஷூர் “நமது கவிதையின் வேரும் விழுதும்” என்ற குறிப்பில் “வந்தாரெண்டா மச்சான் வாசலெல்லாம் பூமணம் தான், போனா ரெண்டா மச்சான் பூப்பூத்து ஒஞ்சது போல” என்று பாடிய நாட்டார் பாடலின் தொடர்ச்சியை இழந்து விட்டோமா? ஈழத்துக் கவிஞன் காதலிக்க மறந்து விட்டானா என யாரோ கேட்டது நினைவிற்கு வருகின்றது” என தன் உள்ளக் குமுறலை இலக்கிய நயத்துடன் கூறுவதுடன் போர்க்கால உணர்வுகளால் நொந்து கிடக்கும் மக்களுக்கு வாழ்வின் இன்னோரன்ன இதமான பக்கங்களையும் கவிதை மூலமாய்க் கடத்திச்செல்லப் பிரியப்படுகின்றார் என்பது புலனாகின்றது. மொத்தத்தில் மூன்று இதழ்களே கிடைக்கப் பெற்றமையினாலும், தற்போதைய தகவல்களின் பிரகாரமும் இருப்பு சிற்றிதழ் தன் இருத்தலில் தோல்வியைத் தழுவியமையை அவதானிக்கின்றேன். குறித்த ஒரு பிரதேசம் சார்ந்த இலக்கியப்பரப்பில் நின்றுநிலைக்கக் கூடிய வாசகர் வட்டம் ஒன்றைக் கண்டடைவதும் சிக்கலானதே. கண்டடைந்த வாசகர்களை அந்த இடத்தில் நிறுத்திவைத்திருப்பதும் கடினமானதே. இச்சிற்றிதழைப் பொறுத்தவரை தென்கிழக்கு முஸ்லீம் கவிஞர்களின் கவிதைகளுக்கான விளம்பரமாகவே தொழிற்பட்டிருக்கின்றது. ஆக்சிற்றந்த கவி உணர்வுகள் கொண்டவையாக அமைந்தாலும் கவிதைகளை மாத்திரம் பெருவாரியாகக் கொண்டமையும் இதழ்கள் கவிதைக்கான வாசகர்களுடன் நின்றுவிடும் என்பது எனது பார்வையாகும். அது மாத்திர மல்லாது இதழ் குழு ஒன்றின் கண்ணுக்குத் தெரியாத பாரிய உழைப்பும், முதலும் வெளியீட்டுக்கு அவசியமாகிவிடு கின்றது என்பதனையும் தெரிவித்தே ஆகவேண்டும். இலக்கிய உலகில் நின்று பேசும் சிற்றிதழ்களின் வரிசையில் இருப்பு இதழும் பெறுமதியான ஓர் இடத்தை தக்கவைத்திருப்பது போற்றத்தகுரியது. இருப்பு சிற்றிதழை நாம் ஒருபோதும் புறந்தள்ளிவிட முடியாத அளவு காலம் கடந்தாலும் பேச பொருளாக அமையக் கூடிய வகையில் வெளிவந்தமை ஆசிரியரின் மொழி நுட்பமும், படைப்புத் தேர்வுமே என்று நம்புகின்றேன். ●

பெருவெளி கருத்தியலுக்கான இயங்குதளம் ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு

■ எம். அப்துல் றஸாக் ■

இலங்கைத் தமிழ் சிற்றிதழ்ச் சூழலில் பெரும் அதிர்வுகளை உகுத்ததில் பெருவெளிக்கு முக்கிய பங்கிருக்கின்றது. பெருவெளி சிற்றிதழ் தனது வருகையை நிறுத்தி ஒரு தசாப்தத்தை கடந்த நிலையிலும் இந்த அதிர்வு இன்னமும் உணரப்பட்டுக்கொண்டிருப்பது இதற்குத் தக்கசான்று. பொதுவாக சிற்றிதழ்களின் தொடர் வருகையை உறுதிப்படுத்துகின்ற அத்தனை சவால்களும் பெருவெளிக்கும் இருந்தது. அதனை ஒரு கட்டத்திற்குமேல் வெற்றி கொள்ள முடியாமற் போனது பெருவெளி எதிர்க்கொண்ட துரதிஷ்டமாகவும் ஆகிற்று.

கிழக்கிலங்கை அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள அக்கரைப்பற்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, 2006, ஓகஸ்டில் பெருவெளி முதல் இதழ் வெளிவந்தது. இதிலிருந்து 2011, ஜனவரி வரையில் பெருவெளியின் ஏழு இதழ்கள் பிரசுரம் கண்டன. இதழ் வடிவமைப்பைப் பொறுத்தவரையில் இரு அளவுகளில் பெருவெளி வெளிவந்தது. ஆரம்ப இரு இதழ்களும் B4 அளவிலும், ஏனைய இதழ்கள் ஐந்தாம் A4 அளவிலும் வெளிவந்தன. இதழுக்கு இதழ் பக்க வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. அட்டைகள் வர்ணங்களிலும் உள்பக்கங்கள் கறுப்பு வெள்ளையிலும் நேர்த்தியான அச்சுக்கோர்ப்புடன் அமைந்திருந்தன. கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், நேர்காணல், பத்திகள், நூல் அறிமுகங்கள், மாற்றுக் கருத்துக்கள் என்பன உள்ளடக்கங்களாக வழமையான மாமூல் சிற்றிதழ்கள் வடிவமைப்போடும், அவற்றை மீறிய வகையிலும் இதழ் அமைந்திருந்தது.

பெருவெளி இதழ் “ஆசிரியர் குழு” என்கின்ற அதிகாரக் கட்டமைப்பை எதிர்த்து “செயற்பாட்டாளர்கள்” என்பதை அறிமுகப்படுத்தியது. இதனூடாக இலக்கியத்தை செயற்பாட்டு வடிவத்தில் அணுகும் புதியதொரு சிந்தனையை இங்கு தோற்றுவிக்கலாம் என்று நம்பியது. புதிய தலைமுறைக்கான உடைப்பு என்ற கருத்தியலை அது முதலில் முன்வைக்க

முனைந்தது. இவ்வகையில் எம்.ஐ.எம். றஹப், மஜீத், அப்துல் றஸாக், நியாஸ் குரானா, மிஹாத், ஐ.எல். காலித், றபியூஸ், எஸ்.எம். நிஜால்-இன் ஆகியோரை அடிப்படைச் செயற்பாட்டாளர்களாகக் கொண்டு முதல் இதழ் வெளியானது. இரண்டாவது இதழில் முழுமதி. எம். முர்த்தளாவும், மூன்றாவது இதழில் ஏ.ஆர். பர்ஸானும் செயற்பாட்டாளர்களாக இணைய, மூன்றாவது இதழோடு நியாஸ் குரானா விலகிவிட பெருவெளி தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்தது.

“பெருவெளியில் பேசுவோம்” என்ற பகுதி செயற்பாட்டாளர்களின் கருத்தினை பிரதிபலிப்பதாய் அமைந்திருந்தது. இது முதலாவது இதழில், “நவீன ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் என்ற கதையாடலை பெருவெளி நிராகரிக்கின்றது” என்கின்ற அதிர்ச்சிகர பிரகடனத்துடன் வெளிவந்தது மாத்திரமல்லாமல் இங்கு நிலவிவந்த பல்வேறு இலக்கிய மதிப்பீடுகளையும் கேள்விக்குட்படுத்தும் தொனியில் அமைந்திருந்தது.

“பல்வகைப்பட்ட எழுத்துக்களை ஒரே அளவீட்டின் மூலம் மதிப்பிடுவதுடன் இருவேறு மிக வித்தியாசமான கருத்தாடல் கொண்ட எழுத்தியங்களை ஒற்றைச் செயற்பாடாக நிறைவேற்றுவதையும் நிராகரிக் கிறது பெருவெளி. தமிழர் தேசம், முஸ்லிம் தேசம், மலையக தேசம் என்ற வித்தியாசங்களுடன் நிகழ்த்தப் படும் எழுத்துச் செயற்பாடுகளை “நவீன ஈழத்து இலக்கியம்” என்று ஒற்றை அடைவுக்குள் குறுக்குவ தென்பது அவைகளுக்கூரிய அரசியற் தர்க்கங்கள் மற்றும் எழுத்திலக்கியங்களுக்கூரிய தனித்ததும், உரித்துடையது மான இருப்பை அழிக்கின்ற வன்முறையாகவே கருதுகிறோம். “ஈழத்து தமிழ் இலக்கியங்கள்” என்று பன்மையில் கதையாட வேண்டுகிறது பெருவெளி.

மேலும் இலக்கியச் செயற்பாட்டில் ஆசிரியருக் கிருக்கின்ற அதிகாரம், அதன் நிமித்தம் உருவாகும் பிம்பம், வெளிப்படுத்தப்படும் வன்முறை போன்றவற்றை கொட்டிக் கவிழ்த்து அலச விரும்புவதோடு, பின்நவீன

நிலவரத்தின் முக்கிய கூறுகளையும், நவீனத்தின் ஆபத்தற்ற கூறுகளையும் கொண்டமையும் பல்வகைமைச் செயற்பாடாக உங்கள் முன் இயக்கமுற வருகிறது” (இதழ் : 01, பெருவெளியில் பேசுவோம்)

இக்கருத்துக்களை நியாயப்படுத்தும் அல்லது விவாதங்களைக் கோரும் நிலையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிகள் பலவும் பெருவெளியில் வெளியாகின. இது கருத்தியல் ரீதியாக இலங்கையிலிருந்து வெளிப்படும் ஒரு முக்கியமான சிற்றிதழ் என்ற அங்கீகாரத்தை மிகக்குறுகிய காலத்தில் பெருவெளிக்கு வழங்கியது.

எண்பதுகளில் தமிழில் அறிமுகமாக பின்நவீனச் சிந்தனைகள் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியங்களோடு பரவலாக இணைத்து வாசிப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. இதுகாறும் பல்கலைக்கழங்களிலும், ஆங்கிலப் புலமையுள்ள தமிழிலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்களினாலும் கோட்பாட்டு அடிப்படையிலேயே இப்பின்நவீனத்துவப் புரிதல் காணப்பட்டது.

பெருவெளியின் வருகை இந்நிலையில் பெரிதும் மாற்றத்தை வேண்டிநின்றது. கோட்பாட்டு அறிமுகம் மாத்திரமன்றி படைப்புக் களிலும் பின்நவீனத்துவக் கூறுகளை பயன்படுத்தக் கோரியது. தவிர செயற்பாட்டாளர்களாக இருந்தவர்கள் தங்கள் படைப்புக்களில் இவற்றை பரிசோதிக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபாடு காட்டினர்.

மிறாத்த, நியாஸ் குரானா முதலியோரினால் பின்நவீனத்துவக் கோட்பாட்டு அறிமுகங்களும், இலக்கிய வடிவங்களில் அவற்றை பிரயோகிக்கும் உத்திமுறைகளும் கட்டுரைகளாக எழுதப்பட்டன. “உடைவில் நிர்மாணம்”, “தோற்றநிலை மெய்மை”, “கதையாடலின் உண்மையினுள் தொங்கிடும் அதிகாரம்”, “அதீத உண்மையினால் கலைக்கப்படும் ஒழுங்குகள்”, “பின்நவீன காலத்தில் அறிவின் வகிபாகம்” முதலிய கட்டுரைகள் மிறாதினால் எழுதப்பட்டன. “ஆசிரியன் செத்து விட்டான் குறித்து இரு சொல்” என்ற கட்டுரையை மிறாத்த மற்றும் நியாஸ் குரானா இருவரும் இணைந்து எழுதினர். நவீன கவிதை வெளிப்பாட்டின் குறைகளை ஆராய்ந்து பின்நவீன கவிதை நிலவரத்தைக் கூறும் “நவீன கவிதையின் வரைபடம்” என்ற கட்டுரை நியாஸ் குரானாவினால் எழுதப்பட்டது. இதன் வழியில் “கள்ளத்தோணி - ஒரு பின்நவீன கவிதைப் பிரதி” முதலிய பரிசோதனை முயற்சிகளையும் இவர் மேற்கொண்டார்.

பெருவெளி இதழினூடாக “முஸ்லிம் தேச இலக்கியம்” பற்றிய கருத்தாடல்கள் மிக முனைப்பாக முன்னெடுக்கப்பட்டன. அரசியல் ரீதியான தேசவரையறைகளுக்கப்பால் தமிழ் எழுத்துச் செயற்பாட்டில் இயங்குகின்ற முஸ்லிம் களின் தனித்துவத்தை வலியுறுத்தும் பாங்கில் இச்சிந்தனை மரபு முன்கொண்டு செல்லப்பட்டது. இதனை வடிவமைப்பது குறித்த ஆதரவு மற்றும் எதிர்நிலைப்பட்ட பல கட்டுரைகள் இதழ்களில் தொடர்ந்தும் எழுதப்பட்டன.

குறிப்பாக முஸ்லிம் தேச அழகியல், முஸ்லிம் தேச இலக்கியங்களைப் புரிந்து கொள்ளல், முஸ்லிம் தேச விமர்சன முறைமை, பின் நவீனப் பார்வையில் முஸ்லிம் தேச இலக்கியம் போன்ற சிந்தனைகள் பெருவெளி இதழ் களிலும், இதழ்களுக்கு வெளியிலும் பேசப்பட்டன. எம்.ஐ.எம். றஷூப், நியாஸ் குரானா, எம். அப்துல் றலாக், ஏ.ஆர். பர்லான், எம். நவாஸ் சௌபி போன்றோர் இதுகுறித்த ஆழமான கட்டுரைகளை எழுதினர். முஸ்லிம் தேச இலக்கியத்திற்கு வலுச்சேர்க்கும் வகையிலான சோனக தேசம், முஸ்லிம் தேசியம் குறித்த கட்டுரைகளும், உரையாடல்களும் கூட பெருவெளியில் பிரசுரமாகின.

பெருவெளி இதழ்களில் பின்நவீனத்துவ மற்றும் முஸ்லிம் தேச இலக்கியப் பரிசோதனைகள் பலவும் ஏனைய படைப்புக்களை விட சிறுகதைகளிலேயே அதிகம் பரீட்சிக்கப்பட்டன. இவ்வகையில் எம். அப்துல் றலாக் அவர்களின், “நிழல்களின் வடு”, “சூதாட்டம்”, “காலத்தின் மீதேற்றி வாசிக்கப்படும் விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள்”, “வீட்டுக் குறிப்புகள் - 19”, “மரணத்தின் பின்னரான கொலை மற்றும் தற்கொலை; ஏ.மஜீதின், “நிலம் பெருக்கெடுத்த கதைகள் என்ற நூலிலிருந்து தற்செயலான சில பக்கங்கள்”, “சோனியனின் கதையின் தனிமை”, சாஜித் அஹமட்டின், “விசித்திர சித்திரம்”, “சாதுருக்ஜிய வெடிகுண்டு எஸ். முஸ்லிம் செய்தினார்; “கிறிஸ்துக்கு முன் காகம் எனதூரில் தேசியப் பறவை; “இருபத்து நான்காயிரம், முந்நூற்றுப் பதின்மூன்று, நூற்றுப் பத்து, நான்கு எனும் கதை” போன்ற கதைகள் பொருள் மற்றும் வடிவம் சார்ந்து பல்வேறு உடைப்புக்களுடனும், புதிய கட்டுமானங்களுடனும் வெளிப்பட்டன.

மிறாதின பல சிறுகதைகள் பின்நவீனத்துவ வெளிப்பாட்டின் அதீத வடிவச்சிதைவுகளை உட்பொதித்து எழுதப்பட்டன. இன முரண்பாடு, யுத்தங்களின் அரசியல், ஊடகப் பல்வகைமை போன்றவை இக்கதைகளினூடாக மறுவாசிப்புக்குட்படுத்தப்பட்டன. “குதர்க்களின் பிதுக்கம்”, “முக்கோணம் கழலும் வட்டப்பாதை”, “மாயவலைப் புதிரில் உதிரும் சலனங்கள்” இவற்றில் முக்கியமானவை.

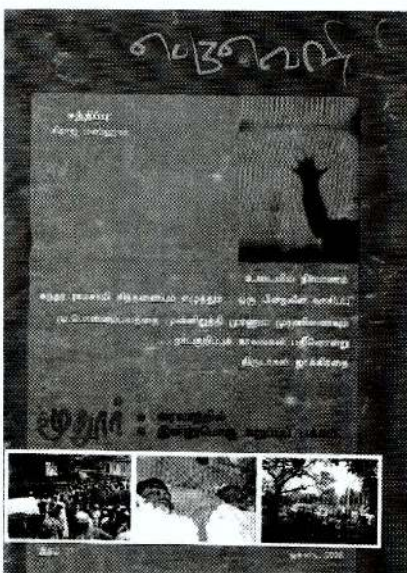
ஏ.ஆர் பர்லானின் “WWW. மனித உடற்சில்லுப் பரிசோதனை.med” எனும் கதை உடலை விஞ்ஞானத் தோடு இணைக்கும் அதீத விஞ்ஞானப் பிரதியாகக் காணப்பட்டது. மற்றுமொரு மீள்பார்வை நோக்கில் உடல் பற்றிய பிரக்ஞையின் வெளிப்பாடாக றபியூஸின், “காலத்தை நுகரும் விலங்குகளின் மோப்ப சக்தியின் ஊடாகச் சென்று வரலாற்று மாந்தர்களை துப்பறிதல் என்ற நாவலின் குறிப்புகள்” கதை அமைந்திருந்தது. இராகவனின், “விளக்கக் கடிதங்கள்” ஜிப் ஃரி ஹாலனின் “மெல்லத் துயரினிப்படரும்” அ.ந முஹம்மத் றிழாவின் “03.01.2000”, எம். ரிஷான் ஷெரீபின் “காக்கைகள் துரத்திக் கொத்தும் தலைக் குரியவன்”, எஸ். நஸிறுதீனின் “நான் (ண்) கள் மையம்

தொடுவதில்லை” ஆகிய கதைகள் பின்நவீனத்து வாசிப்பு முறையைக் கோரும் பல்வேறு கருத்து நிலைகளையும் வாழ்வியல் அனுபவங்களையும் முன்வைக்கும் கதைகளாக அமைந்திருந்தன.

பின்நவீனத்துவ மற்றும் முஸ்லிம் தேச அறிமுகக் கட்டுரைகள் தவிர்ந்து பெருவெளியில் பெரும்பாலான கட்டுரைகள் மறுவாசிப்பைக் கோரும் கட்டுரைகளாக வெளிவந்தமையைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வகையில் சுந்தர ராமசாமி, மு.பொன்னம்பலம், உமா வரதராஜன், மஹ்மூத் தர்வீஷ், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், எம்.பெளலர், அனார், சோலைக்கினி, மஜீத் போன்றோரின் எழுத்துக்கள் ஆமோதிப்பு ஒநிராகரிப்பு சார்ந்து பார்க்கப்பட்டன. அவ்வக் காலத்தில் இக்கட்டுரைகள் இலக்கிய வெளியெங்கும் பெரும் அதிர்வலைகளைத் தோற்றுவித்தன. மேலும் விளிம்புநிலை வாசிப்பைக் கோரும் இலத்திரனியல் ஊடக வெளி, டிஜிட்டல் யுத்தம், சிறுபான்மையினரின் இருப்பு, பௌத்த மேலாதிக்கம், சுயநிர்ணயம், போரும் ஆக்கிரமிப்பும், பாரபட்ச கல்விக் கொள்கை, பெண்ணியம் முதலான பேசுபொருள் விடயங்களும் ஆழமான பார்வைக்குட்படுத்தப்பட்டு கட்டுரைகளாக வெளிவந்தன.

தொடர்கள் பலவும் பெருவெளியில் முக்கியத்துவம் பெற்று வெளிவந்தன. வாய்மொழி இலக்கியங்களின் மறுமதிப்பீடாக அஸீஸ் எம். பாயில் எழுதிய “அழிந்து வரும் கிராமத்தின் கனிச்சுவையின் சுவாரஷ்யம்” என்ற தொடர் பழமொழிகள் பற்றியும், காமிலா மற்றும் ஆயிஷா முதலியோர் எழுதிய “முஸ்லிம் தேச வாய்மொழிக் கதைகள்” எனும் தொடர் வாய்மொழிக் கதைகள் பற்றியதாகவும் அமைந்திருந்தது. தனது இலக்கிய அனுபவங்களை மூத்த கவிஞர் அன்புடன் அவர்கள் “ஏட்டில் எழுதி வைத்தேன்” என்ற தொடர் மூலம் எழுதினார். “மாற்றுக் கருத்து நிலவரம்” எனும் தொடர் பெருவெளியின் படைப்புக்கள் சார்ந்த மாற்றுப் பார்வைக்கு இடங்கொடுத்திருந்தது. இதுபோன்றே “மறுமொழி” எனும் பகுதி முந்தைய பெருவெளி இதழ்கள் குறித்த கடிதங்களை பிரசுரிக்கும் பகுதியாக அமைந்து காணப்பட்டது. “மாற்றுக் கருத்து நிலவரம்”, “மறுமொழி” ஆகிய பகுதிகளில் தணிக்கைகள் ஏதுமின்றி கருத்துக்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டன.

பெருவெளி ஏழு இதழ்களிலும் நாற்பதிற்கும் குறைவான கவிதைகளே பிரசுரமாகின. தமிழின் நவீன சிந்தனைகளை முன்னெடுத்த பலரும், பின்நவீன போக்கில் சிலரும் கவிதைகளை எழுதினர். பொருள் மற்றும் வடிவ மாற்றங்கள் குறித்த பார்வை பெருவெளிக் கவிதைகளையும் வெகுவாக பாதித்திருந்தது. கருத்தியல் பேசும் ஒரு சிற்றிதழின் போக்கிக்கிணங்க கவிதைகளும் பிரசுரிக்கப்படும் என்கின்ற எழுத்தாதிவாதியை பலரும் உணர்ந்திருந்தமையால் வெகுஜன மதிப்புப் பெற்ற கவிஞர்களின் கவிதைகள் குறைவாகவே பிரசுரம் கண்டன. புதிய கோட்பாட்டினால் ஈர்க்கப்பட்ட,

சிற்றிதழ்க் கலாசாரத்திற்கேற்ப எழுதுபவர்களே இங்கும் கவிதை எழுதினர்.

பெருவெளியில் நான்கு நேர்காணல்கள் இடம் பெற்றன. கலை இலக்கிய சமூக செயற்பாட்டாளரான சிராஜ் மஸ்ஹூலர், தமிழக சிந்தனையாளர் பேராசிரியர் அ. மார்க்ஸ், பன்முக கட்டுரையாளர் ஏ.பி.எம். இத்ரீஸ், சமூக செயற்பாட்டாளரும் விரிவுரையாளருமாகிய கலாநிதி ஹஸ்புல்லா முதலியோர் நேர்காணல் செய்யப்பட்டனர். இவை வெளியான காலகட்டங்களில் கருத்தியல் ரீதியான விவாதங்கள் பலவும் கிளர்ந்தன. இவற்றில் குறிப்பாக அ. மார்க்ஸின் நேர்காணல், இலங்கைத் தமிழிலக்கியப் போக்குகள், பின்நவீனத்துவப் புரிதல், முஸ்லிம் தேச எழுத்துக்கள் குறித்தான கவனயீர்ப்பை வெகுவாகப் பெற்றிருந்தது. முஸ்லிம் தேச இலக்கியம் - சோனக தேசம் குறித்த பன்முகப் பார்வை ஏ.பி.எம். இத்ரீஸின் நேர்காணலினூடாக வெளிப்பட்டது. இதன்போது முஸ்லிம் தேசத்தின் தனித்துவம், தொன்மங்களினூடான இருப்பு, சமய, சமூக உள்ளடுக்குகள் கொண்டுள்ள பார்வைக்கோணம் பற்றிய விவாதங்கள் முன்கொண்டுசெல்லப்பட்டன.

குறிப்பிட்ட ஐந்து வருட காலத்திற்குள் வெளிக் கொணரப்பட்ட ஏழு இதழ்களினூடாக இலங்கை இலக்கியப் பரப்பில் பெருவெளி ஏற்படுத்திய தாக்கம் மிகப்பெரிது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இக்காலப் பகுதியினுள் தமிழக வாசகர் வட்டத்தினையும் இவ்விதழ் ஆகர்ஷித்ததோடு அவர்களின் எழுத்துக்களும் இங்கு பிரசுரிக்கப்படும் களத்தையும் வழங்கியிருந்தது.

வெறுமனே இலக்கியப் படைப்புக்களை தொகுத்து வழங்கும் சிற்றிதழ் பண்பாட்டுக்கு மாற்றீடாக ஒரு கருத்தியல் தளத்தைக் கட்டமைப்பதில் பெருவெளி பெரிதும் முன்னின்று செயலாற்றியது. இதழ் செயற்பாட்டிற்கு வெளியே இடம்பெற்ற சந்திப்புக்கள், கருத்தரங்குகள், இணைய விவாதங்கள் என்பனவும் பெருவெளியின் முக்கியத்துவத்தை இன்றும் உணர்த்துவனவாகும்.

கோட்பாட்டு விளக்கங்களும், கருத்துருவாக்கச் சிந்தனைகளும், மாற்றுப் பார்வைகளும் பெருவெளியின் படைப்புக்களின் மிகுந்திருந்தமையால் எல்லா வாசகத் தரப்பினரையும் இச்சிற்றிதழால் திருப்திப்படுத்த முடியாமற் போயிற்று. பெரு வெளியின் மிக முக்கிய குறைபாடாகவும் இதுவே சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. எனினும் வெகுஜன, மேம்போக்கான வாசக நிலையில் இருந்து விடுபட்டு ஓர் அறிவார்ந்த தளத்தில் இயங்கவே பெருவெளி பெரிதும் விரும்பியது. இறுதிவரை அதன் கொள்கையில் மாற்றங்களேது மில்லாமல் தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்து...பின் ஓய்ந்தது.

(வாசகர்கள் பெருவெளியின் இதழ்கள் அனைத்தையும் Noolaham.org யில் பார்வையிடலாம் தரவிரக்கம் செய்யலாம்)

இளங்கதிர்

■ அருண்மொழிவரமன் ■

கல்விப்புலம் சார்ந்த வெளியீடுகளில் பல்கலைக் கழகங்களின் ஊடாக வெளிவருகின்ற இதழ்களுக்கு தனித்துவமாக வரவேற்பு எப்போதுமே உண்டு. ஆய்விதழ்களாகவும், பருவ இதழ்களாகவும் பல்கலைக் கழகங்கள் செய்யும் வெளியீடுகள் பற்றிய பரிச்சயம் எம்மில் பலருக்கு நிச்சயமாக இருக்கும். இந்த வகையில் 1948 ஆம் ஆண்டு முதல் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ் சங்கத்தால் வெளியிடப்படும் “இளங்கதிர்” என்கிற ஆண்டுமலர் “தமிழ் இலக்கியம் பண்பாடு ஆகியவற்றை வளர்ப்பதையும், தமிழறிவைப் பரப்புவதையும் கலை ஆக்கங்களை ஊக்குவிப்பதையும் பிரதான நோக்கமாகக்கொண்டு இச்சஞ்சிகை வெளியிடப்படுகின்றது” எனும் நோக்குடன் வெளியாகின்றது. குறிப்பாக பெரியளவில் இதழ்களோ, பத்திரிகைகளோ வெளிவரத்தொடங்கியிராத 1948 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும், இன்றளவும் முக்கியம் வாய்ந்தவையாகக் கொண்டுவையாக இருக்கின்ற ஆக்கங்களையும் உள்ளடக்கி இளங்கதிரில் வெளியாகியிருக்கின்றது. இந்தக் காலப்பகுதியில் இலங்கையில் பல்கலைக்கழகங்களில் மிகக் குறைவான மாணவர் களே கற்று வந்தனர். குறிப்பிட்ட சில துறைகளிலேயே பல்கலைக் கழக வகுப்புகளும் இடம்பெற்றனர். இதனால் நிறைய மாணவர்கள் இந்தியா சென்று கற்கின்ற நிலைமையே அப்போது வழமையாக இருந்தது. இப்படி யான சூழலில் “தமிழ் இலக்கியம் பண்பாடு ஆகியவற்றை வளர்ப்பதையும், தமிழறிவைப் பரப்புவதையும் கலை ஆக்கங்களை ஊக்குவிப்பதையும் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தோன்றுவதற்கு 16 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கைப்பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது” என்று 2000 ஆம் ஆண்டு மலரின் பெரும் தலைவர் உரையில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இச்சங்கம் 1926 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டதை 1950 ஆம் ஆண்டு இதழில் இளங்கதிர் பற்றி இருக்கின்ற ஆக்கம் ஒன்றில் இருந்தும் உறுதி செய்யமுடிகின்றது.

இவ்வெளியீடுகள் கலை இலக்கியத் துறை சார்ந்தவையாகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதும் பிற்காலத்தில் விஞ்ஞான, விவசாய, பொறியியல், மருத்துவ, பல்மருத்துவ, கால்நடை வைத்தியத்துறைகளைச் சேர்ந்தவர்களது ஆக்கங்களும் இளங்கதிரில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் இதழ்களைத் திரும்பிப் பார்க்கின்றபோது கலை இலக்கியத் துறை தவிர பிற துறைகளைச் சார்ந்தவர்களும் இளங்கதிரில் பங்காற்றிய போதும் அவர்களது துறைசார்ந்த விடயங்களையோ, கட்டுரைகளையோ பெரியளவில் எழுதியதாகத் தெரியவில்லை. இதனால் ஒருவிதத்தில் ஓர்

ஆய்விதழ் தரத்தில் இருக்கவேண்டிய - ஆரம்ப காலங்களில் இருந்த- இளங்கதிர் பிற்காலங்களில் ஆண்டுமலர்களின் உள்ளடக்கத்திற்கும் ஆய்விதழ்களின் உள்ளடக்கத் திற்கும் இடையில் தடுமாற்றமாக நிற்கின்றதாக வகையில் அமைந்து விடுகின்றது. ஆரம்பத்தில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ச்சங்கம் என்று அழைக்கப்பட்டபோதும் பின்னர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ச்சங்கம் என்றே குறிப்பிடப்படுகின்றது..

எனது பார்வைக்குக் கிடைத்த ஆகப்பழைய இதழானது 1950/51 ஆம் ஆண்டு வெளியான 3வது இளங்கதிர் இதழாகும். இந்த இதழில் இருக்கின்ற “இலண்டனில் கீழைத்தேச மொழிக்கல்வி” என்கிற சு. வித்தியானந்தன் எழுதியுள்ள கட்டுரை இக்காலத்திற்கும் ஏற்புடையதான கருத்துகளைக் கொண்டிருக்கின்றது. குறிப்பாக கீழைத்தேச மொழி ஆராய்ச்சிக்காக மேலைத்தேசத்துக்காக ஏன் போக வேண்டும் என்கிற அவரது வாதம் அக்காலத்தில் பண்டித மரபினருக்கும் பல்கலைக்கழக மரபினருக்கும் இடையில் இருந்த விவாதங்களின் தொடர்ச்சியாக அமைந்திருக்கலாம். அது போலவே அ. சந்தியாப்பிள்ளை எழுதிய “சிங்கள மொழியில் தமிழ் மொழி” என்கிற கட்டுரையும் கவனத்தை ஈர்க்கின்றது. ஆயினும் சொற்பிறப்பு பற்றிய ஆய்வுகள் பெருமளவு முன்னேற்றமடைந்துவிட்ட இன்றைய காலப்பகுதியில் இக்கட்டுரையின் பல கருத்துகள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவையாகவும் மிகவும் மேலோட்டமானவையாக அமைந்து விடுகின்றன.

இந்த இதழுக்கு அடுத்ததாக பார்வைக்குக் கிடைத்த இதழ் 1953-54 ஆம் ஆண்டு வெளியான 6 ஆவது இதழாகும். இந்த இதழில் “சமணத்துறவிகள் தமிழ்க் காற்றிய தொண்டு” என்கிற மிக நீண்ட, முக்கியமான கட்டுரை “ஈசன்” என்கிற பெயரில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த இதழின் முக்கியமான கட்டுரை யென்று அதையே குறிப்பிடமுடிகின்றது.

இதற்கு அடுத்ததாகப் பார்வைக்குக் கிடைத்த 1956/57ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதிக்குரிய இளங்கதிர் (மலர் 9) பல்வேறு விடயங்களில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆக்கங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற தனித்தொரு ஆவணத்தொகுப்பாக மிளிர்கின்றது. 1956 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட தனிச்சிங்கள ஆட்சிமொழிச்சட்டம் பற்றியும் அதனைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற கலவரம் பற்றியும் இவை தொடர்பான இளங்கதிரின் நிலைப்பாடு பற்றியும் இந்த இதழின் ஆசிரியர் குறிப்புகளில் கூறப்படுகின்றது. தனிச்சிங்களச்சட்டத்தைத் தொடர்ந்து, பல்கலைக்கழகத்தின் ஆசிரியர்பீடம் ஆங்கிலத்தை போதனாமொழியாக்கியதை

வரவேற்றுள்ள அதேநேரம், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அனைவரும் சிங்களத்தைக் கட்டாயமாகக் கற்கவேண்டும் என்ற செனட் முடிவினை பாரபட்சமானதென்றும் கூறுகின்றது. பல்கலைக் கழகத்தில் சுயமொழியைப் போற்ற முற்பட்டால் தமிழர்க்குத் தமிழும் சிங்களவர்க்குச் சிங்களமும் கட்டாய பாடமாக்கப்படவேண்டும் என்றும் இந்த ஆசிரியர்குறிப்புகளில் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இதே இதழில் “ஆறுமுகநாவலரும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமும்” என்கிற கலாநிதி சு. வித்தியானந்தனின் கட்டுரையும் இடம்பெற்றுள்ளது. இலங்கைவாழ் தமிழர்க்கென பல்கலைக்கழகம் ஒன்றினை அமைப்பது தொடர்பாக உரையாடல்கள் நடந்துகொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் இந்தக் கட்டுரையும் வெளிவந்திருக்கின்றது. ஆயினும் கிட்டத்தட்ட இதற்கு நூறாண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றினை அமைக்கவேண்டும் என்ற தொலைநோக்குத் திட்டத்துடன் ஆறுமுகநாவலர் செயற்பட்டார் என்றும்; தமிழர்கள் மேற்படிப்புப் படிக்க வேண்டும் என்றும் அதனைத் தமிழிலேயே கற்பதே அனேக மக்களுக்குப் பயனுடையதாகும் என்பதையும் மக்களின் வாழ்க்கை சமயத்தோடு இணைபிரியாமல் இருந்ததால் சமயக் கல்வியும் அவசியம் என்பதையும் உணர்ந்த ஆறுமுகநாவலர் இவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு கல்வி அமையவேண்டும் என்பதைத் தன் கல்வித்திட்டமாய்க் கொண்டதாயும் இந்தக் கட்டுரையில் கூறப்படுகின்றது. ஆயினும் அப்போது பல்கலைக்கழகக் கல்வியைத் தமிழில் கற்பதற்குத் தேவையான மாணவர் தொகை குறைவாக இருந்ததால் மாணவர்களை தயார்ப்படுத்தும் நோக்குடனேயே சிதம்பரம், வண்ணார்பண்ணை, கோப்பாய், புலோலி, முல்லைத்தீவு ஆகிய இடங்களில் தமிழ்ப்பாடசாலைகளையும் நிறுவியதோடு, ஆறுமுக நாவலர் நிறுவிய அச்சியந்திரசாலையும் பிறநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ள பல்கலைக்கழக அச்சகங்கள் (University Press) போலதாம் அமைக்க இருந்த பல்கலைக்கழகத்துக்காக பாடப் புத்தகங்களையும் ஆராய்ச்சிநூல்களையும் வெளியிடும் நோக்கத் துடனேயே அமைக்கப்பட்டது என்றும் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் கூறுகின்றார்.

ஆறுமுகநாவலரின் சாதிய மனப்பாங்கும் அவரது சைவப் பாடசாலைகளின் ஊடாக வெளிப்பட்டிருக்கின்றது என்றாலும் அன்றைய காலனித்துவ சூழலுக்கான ஆறுமுகநாவலரது எதிர் வினையாக கல்வித்துறையூடாக அவர் செய்த இந்த முன்னெடுப்புகளைக் கருதலாம். இந்த இடத்தில் “சிவமும் செந்தமிழும்” என்ற பெயரிலேயே இந்த இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கம் இடம்பெற்றிருப்பதும் கவனத்திற்கொள்ளத்தக்கது.

பல்கலைக்கழகங்களின் போதனாமொழி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் தேவை முதலிய கட்டுரை களுடன் கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் எழுதிய “பல்கலைக் கழகங்கள்” என்கிற கட்டுரை பல்கலைக்கழகங்கள் எவ் விதம் அமைய வேண்டும், அவற்றின் கல்வித்திட்டங்கள் எவ்விதம் இருக்க வேண்டும் என்று ஆராய்வதுடன் ஏன் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் போல பெருமளவு ஆய்வுநூல்கள், ஆய்வு இதழ்கள் என்பன வெளிவருவதில்லை என்பதை ஆராய்கின்றது.

இதேநிலை இன்றும் தொடர்கின்ற போதும் சமகாலத்தில் பல்கலைக் கழகங்களின் ஆய்வுகளுக்காக நிதிகள் வழங்கப்படுவதில் இருக்கின்ற அரசியலையும் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் போதிய நிதிவசதிகள் இல்லாமல் இருப்பதையும் மாணவர்கள் உயர்கல்விக்கென நாட்டை விட்டு வெளியேறுவதையும் சேர்த்தே இன்றைய நிலையை ஆராயவேண்டியுள்ளது.

இன்பமான நாட்கள் என்கிற பேராசிரியர் சு.

கணபதிப்பிள்ளை எழுதிய கட்டுரை அவர் மாணவராகக் கல்விகற்ற நாட்களைப்பற்றிய நனவிடை பகிர்தலாக உள்ள அதேநேரம் இக்கட்டுரை பாரதியார் பாடல்கள் மற்றும் விபுலானந்தர் தொடர்பான வரலாற்றுப் பதிவாகவும் உள்ளது. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை மாணவராக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாவது ஆண்டில் சேர்ந்திருந்த காலப்பகுதியில் பாரதியார் பாடல்கள் இலக்கண வழி நிறைந்தவை என்றும் பழைய யாப்பு அமைதிக்கு அமையாதன என்றும் கூறப்பட்டு புலவர்களால் ஒதுக்கப்பட்டுவந்தன. ஆயினும் பாரதியார் பாடல்களின் உண்மைத்தன்மை பற்றி நன்கறிந்திருந்த விபுலானந்த அடிகள் தலைமையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பாரதியார் சங்கம் என்னும் பெயருடன் ஒரு கழகம் நிறுவப்பட்டது. அதன்முதலாவது கூட்டத்தில் விபுலானந்த அடிகள் பாரதி யாரைப்பற்றி அரியதோர் சொற்பொழிவாற்றியதோடு பாரதியார் பாடல்கள் பலவற்றையும் மேற்கோளாகப் பாவித்திருக்கின்றார். இவ்வாறு பாரதியார் புகழ் தமிழ்நாடெங்கும் மீண்டும் பரப்பப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச் செய்திகளை தனது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ள பேராசிரியர் சு. கணபதிப்பிள்ளை அத்துடன் அண்ணாமலை நகருக்கு அருகில் இருந்த ஆதிதிராவிட மக்கள் வாழும் சேரிக்கு தன்னிடம் பயிலும் சில முற்போக்கான மாணவர்களுடன் சென்ற விபுலானந்தர் அங்கிருந்த ஆதி திராவிட சிறுவர்களை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு அழைத்துவந்து அவர்களை ஆசனங்களில் அமரவைத்து தமிழ் சொல்லிக்கொடுத்தார் என்றும் அவர்களுக்கு முதன் முதலாக சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டது பாரதியாரின் “அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே” என்றும் பதிவுசெய்கின்றார். இது விபுலானந்தரின் முற்போக்குச் செயற்பாடுகளின் இன்னொன்றையும் பதிவுசெய்வதாக அமைகின்றது. இந்த இதழில் பாரதிக்குப்பின் என்கிற பொதுத் தலைப்பின் கீழ் தேசிய இலக்கியம், காதல் இலக்கியம், பெண்மைபற்றிய இலக்கியம், குழந்தை இலக்கியம், வசன இலக்கியம் என்கிற 5 கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அக்காலத்தைப் பொறுத்தவரை இது ஒரு புதுமுயற்சி என்றும் இந்த இதழிலேயே பதிவு செய்யப்படுகின்றது.

புதிய சொல்லின் “பதிகை” என்கிற பிரிவிற்சாக இளங்கதிர் பற்றி எழுதுவதற்காக தரவுகளைத் தேடிய போதும் அவற்றை இலகுவாகப் பெறமுடியவில்லை. அந்த வகையில் நூலகம் திட்டத்தின் கீழ் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற இருபது இதழ்களில் காலத்தாற் பழைய மூன்றுமே இங்கே பெரிதும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன. இன்று வரை இளங்கதிர் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதாகவே அறியமுடிகின்றது. ஆயினும் அது என்ன வடிவிலும் என்ன உள்ளடக்கங்களுடனும் வருகின்றது என்று தெரியவில்லை. இதுபோன்ற பழைய இதழ்கள் தாங்கி வருகின்ற விடயங்கள் பழையதாகி விட்டாலும் அவை வெளியான வரலாற்றுச்சூழலுடன் வைத்து வாசிக்கின்ற போது அவை முக்கிய ஆவணங்களாகிவிடுகின்றன. அதையும் தாண்டி இளங்கதிரில் வெளியாகியுள்ள பல ஆக்கங்கள் இன்றும் சமகாலத் தன்மை உடையனவாக விளங்குகின்றன.

உசாத்துணை

1. இளங்கதிர் இதழ் 3
2. இளங்கதிர் இதழ் 6
3. இளங்கதிர் இதழ் 9
4. இளங்கதிர் இதழ்களை நூலகம் இணையத்தளத்தில் காணலாம்.

இலங்கை
இதழியல் வரலாற்றில்
தீர்த்தக்கரை இதழ்
கருத்துநிலைத்தளமும்
படைப்புகளும்
சில அறிமுகக் குறிப்புகள்

■ பெருமாள் சரவணகுமார் ■

“சிவனொலிபாத மலை முகடேறி
முகிழ்களைக் கிழிக்க கைகளை உயர்த்து
வடபகுதி ஈறாகப்
தென்பகுதி வரைக்கும்
வாழ்பவர் செவிப்பறை அதிர்ந்திட இடிபோல்
உனது விழிப்பைப் பிரகடனஞ் செய்.
அதோ!
தேயிலையாலே தாவணி போட்டு
முகிழ்களைப் பறித்து முடியிற் கட்டி
கண்முன் விரியும் உன் அட்டன் மேடு.
இதுவே, இதுவே வரலாறுனக்கு
வாக்களித்த தாய்த்திருநாடு.
அலட்சியப்படுத்தி உன்னை ஒடுக்குவோர்
இருள் மறைத்த மலை முகடுகளில்
தாழ்ப் பறக்குமோர் விமானியைப் போல
திடீரெனத் தனது அழிவையே காணுவர்.
இதுவரை நீண்டது உன் வனவாசம்
இனிநீ,
எழில் முடி புனைக, இது உன் தேசம்”

(வ. ஈ. ச. ஜெயபாலனின் எழில் முடி புனைக! கவிதையிலிருந்து)

அறிமுகம்

இலங்கையின் நவீன தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கத் திற்கும், இலக்கியப் பரப்பின் பல் பரிமாணங்களுக்கும் இதழ்களின் பங்களிப்புகள் முக்கியமானவை. குறிப்பாக, 1940களிலிருந்து இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் உருவான வெவ்வேறு கருத்து நிலைகள் சார்ந்த இதழியல் பண்பாடு, நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்திற்கும், பன்முகத் தன்மைகள் கொண்ட இலக்கியப் பிரதிகள் மேற்கிளம்புவதற்குமான மிகச் சிறந்த வாயிலாக அமைந்தது. இவற்றுள் முற்போக்குக் கருத்துநிலையை வரித்துக்கொண்டு தோற்றம் பெற்ற இதழ்களின் வருகை இலக்கியத்துக்கும் - சமுதாயத்துக்கு மான உறவை மேலும் வலியுறுத்துவனவாகவும்,

இலக்கியத்தின் சமூகப் பெறுமதியை எடுத்துரைப்பவன வாகவும், சமுதாய மாற்றத்தை அவாவி நிற்கும் தன்மையைக் கொண்டவையாகவும் அமைந்தன. அவ்வகையில், மறுமலர்ச்சி, பாரதி, புதுமை இலக்கியம், மரகதம், வசந்தம், மல்லிகை, குமரன், தாயகம், தீர்த்தக்கரை, வயல், நதி, மூன்றாவது மனிதன், நந்தலாலா முதலான இதழ்கள் முற்போக்குச் சிந்தனைகளைக் கொண்ட இதழ்களாக வெளிவந்தன. முற்போக்குச் சிந்தனைகளை ஊடுபாவாகக் கொண்ட எழுத்து களையும் படைப்புகளையும் தமிழ் இலக்கியப் பரப்புக்கு வழங்கிய இதழ்களாக இவற்றைச் சொல்லலாம். இவ்வாறான இதழ்களுள் தீர்த்தக்கரை இதழின் வரலாற்றுப் பங்களிப்புகள் குறித்ததாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தீர்த்தக்கரை இதழின் பின்னணி

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இடதுசாரிக் கருத்துநிலையை வரித்துக்கொண்டு வெளிவந்த சஞ்சிகைகளுள் “தீர்த்தக்கரை” இதழும் ஒன்று. தீர்த்தக்கரை இதழ் எல். சாந்திக்குமாரை ஆசிரிய ராகக் கொண்டு 1980 களில் நடுப்பகுதியில் இருந்து காலாண்டு இதழாக வெளிவந்தது. ஐந்து இதழ்களோடு இவ்விதழின் இயக்கம் நின்றுபோனது மிகவும் துரதிஸ்டமானது (1980 ஜூன் - ஆகஸ்ட் தொடங்கி 1982 செப்டம்பர் - நவம்பர் இதழுடன் நின்றுபோனது). முதலாவது இதழில் அதன் ஆசிரியர் எல். சாந்திக்குமார் இதழின் இலட்சியத்தையும் அதன் கருத்தியல் நிலைப் பாட்டின் தனித்துவத்தையும் பின்வருமாறு வெளிப் படுத்தினார்:

“சிந்தனை பேதங்களுக்கெல்லாம் அப்பால் நின்று இலக்கியம் படைக்கும் நவீன கம்படிகள் ஒரு புறமும், எமக்கு இளங்காலையின் கதகதப்புத் தேவையில்லை, நெருப்பைத் தாருங்கள் என்று யதார்த்தத்தை மறந்த நக்கீரர்கள் ஒருபுறமும் நின்று

வரித்து கட்டிக்கொண்டு மகத்தான கூப்பாடு போடுகையில் இவற்றின் இடையே அல்லலுறும் இளம் எழுத்தாளர்களைப் பார்த்தும், வந்துகுவியும் மூன்றாம் தரகுச்சிகைகளில் புதையுண்டு கிடக்கும் பல தரமான வாசகர் கூட்டத்தைப் பார்த்துமே நாம் எம்மை இந்தப் புதிய அக்கினிப் பரீட்சையில் இறக்கிக்கொள்ள நேரிட்டது.”

இப்பிரகடனம் மிக முக்கியமானது. “அக்கினிப் பரீட்சையில் இறக்கிக்கொள்ள நேரிட்டது” என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுவது இங்கு விரிவாக நோக்க வேண்டியதே ஆகும்.

1950 களுக்குப் பின்னரான இலங்கையின் சமூக அசைவியக்கமும், கருத்துநிலைகளும், இலக்கியப் போக்குகளும் தீர்த்தக்கரை இதழின் உருவாக்கத்தக்கான பின்புலமாக அமைவதால், அக்காலகட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களை மேல்வருமாறு தொகுத்துக் கொள்ளலாம்.

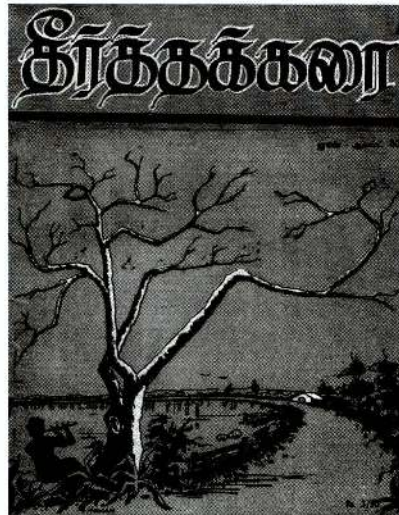
1. பின்காலனித்துவ இலங்கையின் சமூக அமைப்பையும், அரசியல் போக்குகளையும், இலக்கியச் செயற்பாடுகளையும் புறநிலையிலிருந்து அணுகியவர்களுள் மார்க்சியக் கோட்பாட்டாளர்களது பங்களிப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாக அமைந்தன. சாதி, இனத்துவ அடிப்படையில் பிளவுண்டுக் கிடந்த மக்களை ஒன்றிணைக்கும் வகையில் இடதுசாரிகளின் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இருப்பினும், இனங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள் தீவிரம் பெற்ற காலப்பகுதியில் (1970களில்) மார்க்சியக் கருத்துநிலையை வரித்துக்கொண்ட பலர் தேசிய இனங்கள், தேசிய பிரச்சினை, தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகள், சாதிய ஒடுக்குமுறைகள் குறித்து எடுத்த நிலைப்பாடுகள் பல கருத்து முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவித்தன. குறிப்பாக, இடதுசாரிகள் பலர் தமது கருத்துநிலையை மாற்றிக் கொண்டு தீவிர தமிழ்த் தேசியவாதிகளாக உருமாறினர். இந்த முரண்பாடுகள் மார்க்சியக் கோட்பாட்டைப் பொருள் கொள்வதிலும் வரையறுப்பதிலும் பல குழப்பநிலைகளையும் உருவாக்கின.

இலங்கையில் நிலவிய சாதிய அடக்குமுறைகள் குறித்து இடதுசாரிகளும் முற்போக்குக் கருத்துநிலையை வரித்துக்கொண்டவர்களும் மேற்கொண்ட ஆக்கப் பூர்வமான செயற்பாடுகள் மிக முக்கியமானவை. குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சாதிய அடக்குமுறைகளுக்கெதிரான போராட்டங்களை வடிவமைத்ததிலும் அதனை முற்போக்கான திசையில் வழிநடத்தியதிலும் இடது சாரிகளினது பங்களிப்புகள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக அமைந்தன. சாதி யத்துக்கெதிராக முன்னெடுக்கப்பட்ட நிலைப்பாட்டைத் தேசிய இனங்கள், தேசிய பிரச்சினைகள் குறித்தும் முன்னெடுக்கப் பட்டிருக்குமாயின் இன்றைய நெருக்கடியான சூழல் உருவாகியிருக்க வாய்ப்பில்லை என்பதை வரலாறு இன்று நிதர்சனமாக்கியுள்ளது.

இவற்றோடு, சீன - சோவியத் பிளவும் பாரிய தத்துவார்த்த நெருக்கடிகளை உலகளவில் தோற்று வித்தது. மார்க்சியத் தத்துவத்திற்கு மிக

இயந்திரப் பாங்கான வரையறைகளும், பொருள் கொள்ளலும் வலிந்து கொடுக்கப்பட்டன: பல திரிபு வாதங்கள் மேலெழுவதற்கும் இவை பின்புலமாக அமைந்தன.

2. இரண்டாவதாக, இக்காலப்பகுதியில் இடது சாரிக் கருத்துநிலைத் தளத்தில் இருந்துகொண்டு, முற்போக்கு இலக்கியம் குறித்த மிக முக்கியமான உரையாடல்களும் இடம்பெற்றன. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில், முற்போக்கு இலக்கியத்தை இயக்க நிலைப்பட்ட வகையில் முன்னகர்த்தியவர்களுள் க. கைலாசபதியின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. இலக்கியத்துக்கும் சமுதாயத்துக்குமிடையே உள்ள உறவை உலக இலக்கியங்களைக் கொண்டும், தமிழ் இலக்கியங்களைக் கொண்டும் மார்க்சியக் கோட்பாட்டுநிலையில் நின்றுகொண்டு அவர் ஆய்வுக்குட்படுத்தினார். அது மட்டுமல்லாது, சமகாலத்தினது சமூக யதார்த்தத்தையும் இலக்கியத்தையும் சரியான புரிதலோடு அணுகவேண்டும் என்பதையும் க. கைலாசபதி வலியுறுத்தினார். இந்தப் பின்னணியிலேயே இலக்கியம் சமூக உற்பத்தி என்றவகையில், அது சமுதாயத்தின் யதார்த்தவியலைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பதும், சமூக மாற்றத்துக்கான கருவியாக அது இருக்க வேண்டும் என்பதும், வர்க்க முரண்பாடுகள் அற்ற சமுதாயம் ஒன்றினை உருவாக்க வேண்டும் என்பதும் முற்போக்கு இலக்கிய அணியினரின் குரல்களாக அமைந்திருந்தன. இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் காணப்பட்ட அனைத்துவகையான ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் எதிரான குரலாகவே முற்போக்கு இலக்கியம் விளங்கியது. முற்போக்கு இலக்கியப் பரப்பை வளம்படுத்திய ஆளுமைகளுள் அ. ந. கந்தசாமி, கே. கணேஸ், பி. ராமநாதன், கே. டானியல், இளங்கீரன், செ. கணேசலிங்கம், செ. யோகநாதன், செ. கதிர்காமநாதன், சண்முகம் சிவலிங்கம், நந்தினி சேவியர், டொமினிக் ஜீவா, என். கே. ரகுநாதன், நீர்வை பொன்னையன், முருகையன், குமரன், சுபத்திரன் போன்றவர்களது படைப்புகள் இந்தநிலைப்பாட்டில் அமைந்தவை. இவர்களின் படைப்புகள் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பை அரசியல் அசைவியக்கங்களிலிருந்து பிரித்துப்பார்க்க முடியாத வகையில் அமைந்திருக்கின்றமை சிறப்பம்சமெனலாம்.

கலாண்டு இலக்கிய சஞ்சிகை

3. மேலும், இடதுசாரி முற்போக்கு அணியினரின் இலக்கியப் படைப்புகள் குறித்த எதிர்மார்க்சிய விவாதங்களும், படைப்பிலக்கிய முயற்சிகளும் இக்காலப் பகுதியில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. குறிப்பாக, எஸ். பொ., மு. தளையசின்கம் போன்றவர்களின் எதிர் மார்க்சிய உரையாடல்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இலக்கியம் பற்றியும் அதன் சமூகப் பயன்பாடுகள் பற்றியும் இரு துருவப் பார்வைகள் தோற்றம்பெறக் காரணமாக அமைந்தன. இலங்கையில் மட்டுமல்லாது தமிழகச் சூழலில் க.நா.ச., வெங்கட் சாமிநாதன் போன்ற எதிர்மார்க்சிய விமர்சகர்கள் இலக்கி

யத்தின் கலைத்துவக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்தியவர்களாகவும், மார்க்சியக் கோட்பாடு இயந்திரப் பாங்கானது என்றும் அது காலாவதியான கோட்பாடு என்றும் எழுதிவந்தனர்.

4. முற்போக்கு இலக்கியம் குறித்த எதிர்மார்க்சிய உரையாடல்களில் பிரதான அம்சங்களாக, முற்போக்கு இலக்கியம் உள்ளடக்கவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றது, கட்சி சார்ந்த கொள்கைகளைப் பிரசாரம் செய்வதாக இருக்கிறது, முற்போக்கு அணியினர் இலக்கியத்தில் வெளிஒதுக்கல் கொள்கையின் அடிப்படையில் செயற்பட்டனர் முதலான கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன.

எதிர்மார்க்சியர்களால் முற்போக்கு இலக்கியம் குறித்து முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகளை மார்க்சியத் தத்துவார்த்தப் பின்புலத்தில் க. கைலாசபதியின் விமர்சனங்கள் அணுகின. அவரது முற்போக்கு இலக்கியத்தின் அழகியல் பிரச்சினைகள் என்ற கட்டுரை முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிய பல விவாதங்களை உருவாக்கியது. முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிய விமர்சனபூர்வமான மதிப்பீடுகள் மார்க்சியக் கோட்பாட்டு நிலை சார்ந்தவர்களால் உரையாடுவதற்கான தளத்தையும் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி உருவாக்கினார்.

முற்போக்கு இலக்கிய அணியினரின் படைப்புகள் குறித்தும், எதிர்மார்க்சியர்களின் உரையாடல்கள் குறித்தும் விமர்சனபூர்வமான எழுத்துக்களும் வெளிவரத்தொடங்கின. குறிப்பாக ஏ. ஜே. கனகரத்தனா, எம். ஏ. நுஃமான், சித்திரலேகா மௌனகுரு, சண்முகரத்தினம் போன்றவர்களின் விமர்சனங்கள் இலக்கியம் பற்றிய வறட்டு மார்க்சிய அணுகுமுறைகளை நிராகரித்தன. இலக்கியத்தின் பன்முகத் தன்மையை வலியுறுத்திய அதேவேளை, இலக்கியப் படைப்புகளின் சமூகப் பயன்பாடு குறித்தும் “மார்க்சியக் கோட்பாட்டுநிலை” யில் இருந்துகொண்டு அணுகுகின்ற புதிய போக்கை இவர்கள் உருவாக்கினர் எனலாம். இது குறித்த எம். ஏ. நுஃமானின் மேல்வரும் கருத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை:

“1970 களின் நடுப்பகுதிவரை தமிழில் நிலவிய இலக்கியம் தொடர்பான மார்க்சியப் பார்வை இலக்கியம் பற்றிய ஒரு வறட்டுப்பார்வை என்ற குற்றச்சாட்டை புதியதலைமுறையைச் சேர்ந்த மார்க்சிய விமர்சகர் சிலர் முன்வைத்தனர். இதில் பல்வேறு நோக்கு நிலை உடையவர்கள் இருந்தனர். கட்சியில் தீவிரமாக இருந்து விலகிய அதிருப்பியாளர்கள், கட்சிச் சார்பற்றவர்கள், கல்வித்துறை சார்ந்தவர்கள் எனப் பல தரப்பினர் இதில் அடங்குவர்” (மார்க்சியமும் இலக்கியத்திறனாய்வும், 2014: 34).

இவ்வாறானதொரு சூழலில் தான், தீர்த்தக்கரை இதழ் வெளிவரத் தொடங்கியது. கலை கலைக்காகவே என்ற நிலையில் இருந்தவர்களையும், கலை - இலக்கியங்கள் அரசியல் அம்சங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டவை என்ற நிலையில் இருந்தவர்களையும் விமர்சனப்

பூர்வமாகவும் கோட்பாட்டு நிலையிலும் அணுகுவதற்கான ஒரு தளத்தைத் தீர்த்தக்கரை இதழ் உருவாக்கியது.

“ஒரு குறுகிய எல்லைக்குள் ஆய்வு நடத்தி சமூகத்தை ஷண் நேரக் கணிப்பில் புரிந்துகொண்டு விட்ட மேதாவிலாசத்தோடு படைக்கப்படும் இலக்கியங்களின் நிரந்தரத்தை நாம் அறிவோம். வாசகர் மத்தியில் ஏற்பட்டுவரும் வளர்ச்சி, விடயங்களைத் துருவித் துருவிப் பார்க்கும் அவர்களின் ஆர்வம் ஆகியன எமது களத்திற்கு ஏற்ற நல்ல பசளைகளாகும். மனித சமுதாயத்தின் சிகரத்தை எட்டிப்பிடிக்க கடின உழைப்பை மேற்கொள்ளும் இலக்கியவாதிகளின் அழகும், வீச்சும் மிக்க படைப்புகள் உருவாக நாம் களம் அமைப்போம்”.

என்று தீர்த்தக்கரை இதழின் ஆசிரியர் பதிவு செய்வது இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

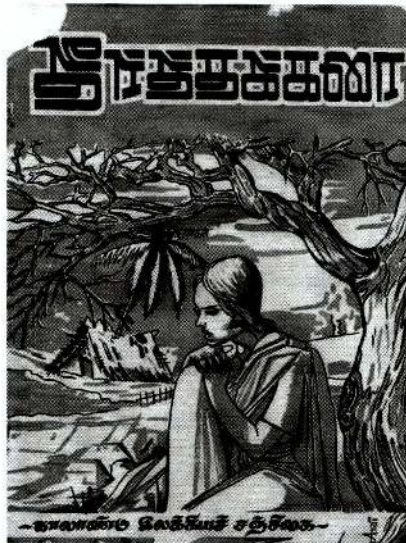
தீர்த்தக்கரை இதழ்களில் வெளிவந்த எழுத்துகளின் வடிவப் பொருண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றைத் தீர்த்தக்கரைக் கவிதைகள், தீர்த்தக்கரைக் கதைகள், தீர்த்தக்கரைக் கட்டுரைகள், தீர்த்தக்கரை மொழிபெயர்ப்புகள் என்றவாறு பகுத்து நோக்கலாம்.

தீர்த்தக்கரைக் கவிதைகள்

தீர்த்தக்கரை இதழில் வெளிவந்த கவிதைகளும் தனித்துவம் மிக்கவைகளாகவே விளங்குகின்றன. இலங்கை, தமிழகக் கவிஞர்களின் ஒருசில கவிதைகள் இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ளன. கல்வயல் குமாரசுவாமியின் நமக்கேன் சோலி, க. ஆதவனின் இந்தப் பொழுது விடியட்டும், ஒரு தோழனுக்கு எழிலவனின் இதயத்து ராகங்கள், இன்குலாபின் வெள்ளை இருட்டில் இருந்து ஒரு பகுதி, மு. மேத்தாவின் ஊடவலத்தில் இருந்து..., சாருமதியின் வருங்கால ஏழையின் விடிவைத் தேடி, கோடை இறக்கும், சூரியன் என்னைப் பார்த்துச் சொன்னது, அவரைக் கண்டால், வ. ஜி. ச. ஜெயபாலனின் எழில் முடி புனைக! முதலான கவிதைகள் சிறப்பாக நோக்கத்தக்கவை.

சமுதாயப் பிரச்சினைகளைக் கவித்து வீச்சோடு வெளிப்படுத்தும் கவிதைகளாக இவைகள் அமைதிருக்கின்றன. தீர்த்தக்கரை இதழின் இலக்கியம் பற்றிய கருத்து நிலையின் நீட்சியை இவ்விதழில் வெளிவந்திருக்கின்ற கவிதைகளிலும் காணமுடிகின்றது. இந்த இதழில் வெளிவந்த ஒருசில கவிதைகளிலிருந்து சில எடுத்துக் காட்டுகள் வருமாறு:

எழில் முடி புனைக!
 சாக்கடை ஓரத்துத் தாமரை அரும்பென
 குந்தியிருந்து புற்களைப் பிடுங்கவும்
 கொழும்புமாநகரின்
 சிற்றுண்டிச் சாலையில்
 எச்சில் தட்டு மேசைகள் துடைக்கவும்
 சீமாட்டிகளின் வசவும் புகையும்
 திணறடிக்கும் சமையல் அறைகளில்
 தேனீருக்கு வென்னீர் காம்ப்சீவும்
 இதற்கோ உனக்கு இரண்டு கைகள்.

கிழட்டு பிரம்மச்சாரி ஒருவன்
இளம் காதலரைப் பார்ப்பது போல
பள்ளி செல்லும் உன் பிராயத்து
பிள்ளைகள் தன்னை நீ பார்த்திட விதி எனில்
நொறுக்கப் படுதலே தகும் இந்நாட்டுக்கு.
திண்ணியனாய் நில்!
சிவனொலிபாத மலை முகடேறி
முகிழ்களைக் கிழிக்க கைகளை உயர்த்து
வடபகுதி ஈராகப்
தென்பகுதி வரைக்கும்
வாழ்பவர்த் செவிப்பறை அதிர்ந்திட இடிபோல்
உனது விழிப்பைப் பிரகடனஞ் செய்.

அதோ!
தேயிலையாலே தாவணி போட்டு
முகிழ்களைப் பறித்து முடியிற் கட்டி
கண்முன் விரியும் உன் அட்டன் மேடு.
இதுவே, இதுவே வரலாறு எனக்கு
வாக்களித்த தாய்த் திருநாடு.
அலட்சியப்படுத்தி உன்னை ஒருக்குவோர்
இருள் மறைத்த மலை முகடுகளில்
தாழ்ப் பறக்குமோர் விமானியைப் போல
திடீரெனத் தனது அழிவையே காணுவர்.
இதுவரை நீண்டது உன் வனவாசம்
இனிநீ,
எழில் முடி புனைக, இது உன் தேசம்.

(வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன்).

ஒரு தோழனுக்கு
சுற்றியுள்ள இருளை
வெறித்தபடி அவன்.
நெற்றிப் பொட்டிலும்
திறந்த மேனியின்
முதுகு, தோள், மார்பு
எங்கும்... எங்கும்...
வழிந்து கசியும்
குருதி... சொங்குருதி.

குப்புற விழுந்தவனை முத்தமிடும்
பூட்ஸ் கால்கள்.
எங்கோ உதிக்கும் சூரியன்,
முகட்டுத் துவாரம் வழியாக
ஓரேயொரு கதிரை
ஒரு கீற்றை
சிறுவெண் பொட்டாக
உள்ளே அவன்முன்
அனுப்புகிறான்
தெம்புடன் தீர்த்துடன்
தலைநிமிர்த்தும் அவன்முன்
ஒன்று... இரண்டு... மூன்று...
பன்னிரண்டு பூட்ஸ்கள்,
அவன் மேனியைச் சிதைக்கும்
உலோக பெல்த் முனைகள்.
கைவிரல்களை இறுகப்
பொத்துகிறான்.
பூட்ஸ் நசித்த விரல்கள்

முஷ்டியாக மடங்குகின்றன.
உச்சஸ்தாயியில்
எனக்கொன்றும் தெரியாது
எனக்கொன்றும் தெரியாது
சூரியக் கதிரின் வெண்பொட்டுமேல்
தலைகுப்புறச் சரிந்தது.
"உனக்கு
நிறைய நிறைய
எல்லாமே முழுமையாய்த்
தெரியுமென
எனக்குத் தெரிகிறது தோழா"

(ச. ஆதவன்)

இவ்வாறு சமகாலத்து சமூக வாழ்வின் பல்வேறு
அடக்குமுறைகளுக்கெதிரான கவிதைகள் தீர்த்தக்கரை
இதழில் வெளிவந்திருக்கின்றன. மலையகம், வடக்கு,
கிழக்கு என விரிந்த சமுதாயப் பார்வையைக் கொண்ட
கவிதைப் பரப்பாக அமைந்திருக்கின்றமை சுட்டிக்
காட்டத்தக்கது.

தீர்த்தக்கரைக் கதைகள்

இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுகதைப் பரப்புக்கு
முற்போக்குக் கருத்துநிலைகளைக் கொண்ட பல தரமான
சிறுகதைகளைத் தந்த ஒரு இதழாகத் தீர்த்தக்கரை
அமைந்திருக்கின்றது. முற்போக்குக் கருத்துநிலையை
அடிப்படையாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட சிறுகதை
களுள் தீர்த்தக்கரைக் கதைகள் தனித்துவமானதொரு
அடையாளத்தினைக் கொண்டிருக்கின்றது. சமுதாயப்
பிரச்சினைகளை இலக்கியச் செழுமையோடு வெளிப்
படுத்திய பல கதைகள் இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ளமை
மனங்கொள்ளத்தக்கது. சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கு
எதிராக முன்னெடுக்கப்பட்ட பெருந்தேசியவாத கருத்து
நிலைகள் மக்களை எவ்வாறெல்லாம் பாதித்தன என்பதை
இவ்விதழில் வந்த கதைகள் உள்ளீடுகளாகக் கொண்டி
ருக்கின்றன. குறிப்பாக, பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம்,
பெருந்தோட்டத்துறைக்குள் சிங்கள குடியேற்றங்களின்
விஸ்தரிப்புகள் அதனால் ஏற்பட்ட சமூகங்களுக்கிடை
யிலான முரண்பாடுகள், சாதியப் பாசுபாடு என விரிந்த
தளத்தில் உரையாடல்களை நிகழ்த்தும் கதைகள்
இவ்விதழில் வந்திருக்கின்றன.

தீர்த்தக்கரை இதழில் வெளிவந்த கதைகளுள்
ஆனந்தராகவனின் உதய காலத்து ஜனனங்கள், சரிதை
யின் ஒரு பக்கம், நண்பனே என்றும் உன் நினைவாக,
வீணையை மேவும் விரல்கள் என்பனவும், கேகாலை
கைலை நாதனின் தண்ணீர் வற்றிடும் குளங்கள், காதலிலே
இரு கண்கள், மீண்டும் வசந்தம் வரும் ஆகிய கதைகளும்,
பிரான்சிஸ் சேவியரின் எதிரொலி, விடியாத இரவுகள்,
வல்வை மகேசனின் தடம்மாறும் சுவடுகள், சந்திர
போலின் என்று தணியும் இந்த...! காவலூர் எஸ்.
ஜெகநாதனின் ஊனம் அவன் மனதுக்கு அல்ல முதலான
கதைகள் தீர்த்தக்கரைக் கதைகளுள் தனித்துவமானவை.

எல். சாந்திக்குமார் என்ற ஆளுமையின் மானுட
நோக்கையையும், இலக்கியம் குறித்த பரந்த பார்வை
யினையும் புலப்படுத்துவதாக அவரது இலக்கிய முயற்சி
கள் அமைந்துள்ளன. "மார்க்சியக் கோட்பாட்டுநிலை"
சார்ந்த விவாதங்களை முன்னெடுத்ததுபோலவே, ஆக்க
இலக்கிய முயற்சிகளையும் மிகவும் கவனத்தோடு அவர்

செய்திருக்கின்றார் என்பதை அவரது எழுத்துகள் காட்டுகின்றன. குறைந்த எண்ணிக்கையிலான இலக்கிய முயற்சிகளாக இருப்பினும், அவ்வெழுத்துக்கள் முன்னிறுத்தும் சிந்தனைகள், கலை வடிவங்கள் மிக ஆழமானவை. அதாவது, கோட்பாட்டுப் பின்புலம் கொண்ட இலக்கியப் படைப்புகளின் அழகியல் கூறுகள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான சில முன்னுதாரண முயற்சிகளாக இவை அமைந்து போகின்றன. ஆனந்த ராகவன் என்ற புனைபெயரில் அவர் எழுதியுள்ள சிறுகதைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இங்கு அவர் எழுதிய உதய காலத்து ஜனங்கள், நண்பனே உன் நினைவாக, வீணையை மேவும் விரல்கள் முதலான கதைகள் சுட்டிக்காட்டத்தக்கவை.

1960களின் பிற்பகுதிகளில் சிறுபான்மை சமூகங்கள் மீது கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட இனவன்முறைகள், ஆயுதப் போராட்டத்தின் விளைவுகள், அரசு பயங்கரவாதம், பிற்போக்கு அரசியல் சக்திகளின் செயற்பாடுகள் என்பவற்றைத் தமது படைப்புகளுக்குடாக எல். சாந்திக்குமார் பதிவுசெய்யத் தவறவில்லை.

எல். சாந்திக்குமார் ஆனந்த ராகவன் என்ற பெயரில் எழுதிய நண்பனே என்றும் உன் நினைவாக என்ற கதை இனவன்முறைகளின் கொடுமான முகத்தைச் சித்திரிக்கிறது. மலையகத் தமிழர்கள் இனவன்முறைகளின் காரணமாக எவ்வாறெல்லாம் சிதைக்கப்பட்டார்கள் என்பதை இக்கதையின் மூலம் ஆசிரியர் பதிவு செய்கிறார். மலையகச் சமூகத்தின் விழிப்புணர்ச்சிக்காகவும், கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும் ஆசிரியத் தொழிலை இதயசத்தியோடு பார்த்த யாழ்ப்பாண “மாஸ்டர்” இனவெறியாட்டத்தால் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டார் என்பதை நண்பனே என்றும் உன் நினைவாக என்ற கதை வெளிப்படுத்துகிறது. இக்கதையில் “கோதாண்டி” யின் மரணம் ஏற்படுத்தும் அதிர்வும், கதைசொல்லி வெளிப்படுத்தும் கருத்துக்களும் குறித்த காலத்தினது அரசியல் இயங்குதளத்தை மிகச் சிறப்பாகவே காட்டுகிறது எனலாம். இக்கதையின் ஊடாக எல். சாந்திக்குமார் எழுப்பும் குரல் இதுதான்,

“மனிதர்களை, மிருகங்களாக்கி ஏவிவிட்ட அரசியல்வாதிகளும் மதவாதிகளும் என்றாவது இப்படி அமர்ந்து, ஒரு இழப்பை உணர்ந்திருப்பார்களா? ஒரு தந்தையின் கதறல், ஓர் இளம் பெண்ணின் நித்தியமாகிப் போன ஏக்கமும், கண்ணீரும் ஒரு நண்பனின் தவிப்பு - இந்த மனித உணர்வுகள் இவர்களை எப்போதாவது தொட்டதுண்டா?”

என்று சாந்திக்குமார் எழுப்பும் இக்கேள்விகளே அவரது இலக்கிய முயற்சிகளின் ஊடுபாவாகவும் அமைந்துள்ளது.

உழைக்கும் மக்களின் விடுதலையை அவாவி செயற்பட்டவர்களை அரசு பயங்கரவாதமும் அதன் கைகூலிகளும் செயற்பட்ட விதத்தைச் சொல்வதாகவே அவரது உதய காலத்து ஜனங்கள் என்ற சிறுகதை விளங்குகின்றது. சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களை அரசு பயங்கரவாதிகளாகச் சித்திரித்து சிறைச் சாலைக்குள்ளேயே கொன்று குவித்த வரலாற்றின் சித்திரமே உதயகாலத்து ஜனங்கள் என்ற கதையாகும்.

“ஓ... நம்ம சாள்ஸ் தானே? நன்றாக நினைவிருக்கிறது. அவன் குணம் பெற்று வரும் முன்னரேதான்

எனக்கு விடுதலை கிடைத்து வெளியே வந்துவிட்டேன். ஆனால் அந்த நிகழ்ச்சியை மறக்கமுடியுமா? அப்போது தானே அந்தத் தடித்த சிறையதிகாரி - சதா குடித்துக் குடித்து சிவந்துபோன கண்களோடு, குளிக்கையில்... சுவக்காரம் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, தண்ணீரை நிறுத்தி விடுவானே... நினைவிருக்கிறதா? தட் சேடிஸ்ட் பாஸ்ட் டர்ட்... சிறையில் அன்றுதானே கொஞ்சம் வசதி கோரி உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். உள்ளே ஏற்பட்ட சிறிய கலவரத்தைப் பயன்படுத்தி சிறைக் கம்பிகளுக்கு உள்ளே இருந்த நம்மைத் திடீரென வளைத்துச் சுட்டார்களே அந்த நேரத்தில் நானும் “பெர்னண்டோ” வும் கேட்டிற்குப் பக்கத்தில் நின்றோம். தலைக்குமேலே இருந்த தென்னோலை முறிந்து விழுந்தபோதுதான் என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிந்து தரையில் படுத்த உருண்டு உருண்டு “கேம்” பிற்குள் போனோம். பின்னர்தான் தெரிந்தது “சாள்ஸ் சுடப் பட்டது.”

ஆனந்த ராகவனின் மேல்வரும் சித்திரிப்புகள் ஒருகாலகட்டத்துத் துயர வரலாற்றுச் சாட்சியமாகவே அமைகிறது. இனங்களைக் கடந்து வந்த மனிதர்களை, ஒன்றாக மடிந்துப் போன அந்த மனிதர்களை, வரலாற்றில் இடம்பிடித்த அந்த மனிதர்களை உதய காலத்து ஜனங்கள் என்ற படைப்பின் மூலம் மிக அழுத்தமாகவே எல். சாந்திக்குமார் பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

தீர்த்தக்கரை இதழில் வெளிவந்திருக்கின்ற கேகாலை கைலைநாதனின் சிறுகதைகளும், பிரான்சிஸ் சேவியரின் சிறுகதைகளும் விரிந்த தளத்தில் சமுதாயப் பிரச்சினைகளை அணுகுகின்ற தன்மையைப் பெற்றிருக்கின்றன. சிங்கள கிராமப்புறங்களை அண்டி வாழும் பெருந்தோட்டச் சமூகத்தினர் இனவன்முறைகளால் எவ்வாறெல் லாம் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும், பெருந்தோட்டப் பகுதிக்குள் விஸ்தரிக்கப்பட்ட சிங்கள குடி யேற்றங்கள் பற்றியும் பேசுவனவான கேகாலை கைலாயநாதனின் தண்ணீர் வற்றிடும் குளங்கள், மீண்டும் வசந்தம் வரும் முதலான கதைகள் அமைந்திருக்கின்றன.

தீர்த்தக்கரைக் கட்டுரைகள்

தீர்த்தக்கரை இதழில் வெளி வந்துள்ள கட்டுரைகள் மார்க்சியம், தேசிய இனங்கள், முற்போக்கு இலக்கியம், இலக்கிய விமர்சனங்கள், மலையகச் சமூக உருவாக்கம் முதலான பொருண்மைகளில் அமைந்தவை. 1980களில் மிக முக்கியமான விவாதப் பொருள்களை முன்னிறுத்தியே பெரும்பாலான கட்டுரைகள் வெளி வந்திருக்கின்றன. இக்கட்டுரைகள் “குருஷேத்திரம்” என்ற பொருண்மை யின்கீழும், “சமூகம்” என்ற பொருண்மை யின்கீழும் பெரும்பாலும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

இவ்விதழில் வெளிவந்த மார்க்சியம், தேசிய இனங்கள், மலையகச் சமூக உருவாக்கம் குறித்த கட்டுரைகள் எல். சாந்திக்குமாரால் எழுதப்பட்டவை. அந்தவகையில், தேசியங்களும் தேசிய இனங்களும் குறித்த மார்க்சியக் கண்ணோட்டம், மலையகம் சில குறிப்புகள், மலையகத்தின் வரலாறும் சமூக உருவாக்கமும், இனவெறியாட்டம்... மலையக மக்கள்... எதிர்காலம் முதலான கட்டுரைகள் எல். சாந்திக்குமாரால் எழுதப்பட்டவை.

தேசியங்களும் தேசிய இனங்களும் குறித்த மார்க்சியக் கண்ணோட்டம் என்ற கட்டுரை, தேசிய இனங்கள் குறித்து மார்க்சிய மூலவர்கள் முன்வைத்த கருத்துகளை விமர்சனபூர்வமாக அணுகுகின்றது. இலங்கைப் போன்ற பல்வினச் சமூகங்கள் கொண்ட நாடுகளில் தேசியம், தேசியப் பிரச்சினைகள் குறித்தும், அது முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய முற்போக்கான பாதைகள் குறித்துமான விரிவான உரையாடல்களை இக்கட்டுரை முன்னிறுத்துகின்றது. குறிப்பாக, தேசியங்கள், இனமுரண்பாடுகள் தொடர்பாக உலக அரங்கில் மார்க்சியக் கண்ணோட்டத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகளை இலங்கையின் சமகால யதார்த்த நிலையின் பின்னணியிலிருந்து விவாதிக்கும் ஒருசில கட்டுரைகள் தீர்த்தக்கரை இதழில் எல். சாந்திக்குமாரால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

மேற்குறித்த கட்டுரையின் ஒரு விரிவான தொடர் உரையாடலாகவே மலையகச் சமூகத்தின் வரலாறும் சமூக உருவாக்கமும் என்ற கட்டுரை அமைந்திருக்கின்றது. இலங்கையில் மலையகச் சமூகம் எவ்வாறு ஒரு புதிய பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை உருவாக்கி ஒரு தேசிய இனமாக மேற்கிளம்பியுள்ளது என்பதைக் கோட்பாட்டியல் நோக்கில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையாக இது விளங்குகின்றது எனலாம். இக்கட்டுரையின் மைச்சரடாக அமைவது இதுதான்,

“எங்கிருந்தோ வந்து தயாராக இருந்த பொருளாதார வாய்ப்புகளை அபகரித்துக்கொண்ட மக்கள் அல்ல மலையக மக்கள். இவர்கள் எந்த ஒரு நாகரீகச் சமுதாயத்தினதும் உருவாக்கத்தின் மூலத்தைப் போலவே காடுகளை அழித்து வளமாக்கி புதியதொரு பொருளாதாரத் துறையை அடைந்தார்கள். இவர்கள் அமைத்த இந்தப் பொருளாதாரத் துறையும் அதைச் சார்ந்த அமைப்புகளும் இன்றும் இந்நாட்டின் ஆதாரமாக இருக்கின்றன. இந்த மக்களின் வரலாறும் உருவாக்கமும் யாரையும் போலவே இவர்களும் இந்த மண்ணின் மக்களே என்பதை ஆதாரப்படுத்துகின்றன. நமது வரலாறு குறித்த கண்ணோட்டம் நம்மிடையே தன்னிம்பிக்கையையும் உறுதியினையும் வளர்க்க உதவும்.”

என்ற கருத்துநிலையின் பின்புலத்தில் இருந்து, மலையகச் சமூகத்தின் சமூக உருவாக்கம் குறித்த தொடர் கட்டுரைகள் இவ்விதழில் வந்திருக்கின்றன.

“குருஷேத்திரம்” என்ற பகுதியில் இடம்பெறுகின்ற கட்டுரைகள் இலக்கியம், முற்போக்கு இலக்கியம் குறித்த விமர்சன உரையாடல்களாக அமைந்தன. அவ்வகையில், சிவா ராமநாதனின் குமரன் சிறுகதைகள் : விமர்சனமும் - வேண்டுகோள்களும், கடந்த கால தவறுகள் நியாயப்படுத்த முடியாது, இலங்கையில் முற்போக்கு இலக்கியப் போக்குகள் குறித்து, என். சந்திர சேகரனின் குமரன் சிறுகதைகள், சமுதாய மாற்றமும் வேண்டுகோளும் இலக்கியமும், வேலுச்சாமியின் ஊருக்கு நூறு பேர், எங்கெங்கு காணினும், பாலசுப்பிரமணியத்தின் காணாதன காணும் ஜெயகாந்தன் முதலான கட்டுரைகள் “குருஷேத்திரம்” பகுதியில் வெளிவந்திருக்கின்றன.

“குருஷேத்திரம்” பகுதியில் இடம்பெற்றிருக்கின்ற விமர்சனக் கட்டுரைகள் முற்போக்கு இலக்கி

யத்தின் அழகியல் பிரச்சினைகள் குறித்ததாவும் முற்போக்கு இலக்கியம் கொண்டிருக்க வேண்டிய அடிப்படையான இயல்புகள் பற்றியதாகவும் அமைந்திருப்பது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. சிவா ராமநாதன் என்ற புனை பெயரில் எல். சாந்திக்குமாரது முற்போக்கு இலக்கியம் குறித்தும், குமரன் சிறுகதைகள் குறித்தும் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் மிகுந்த முக்கியத்துவத்துக்குரியவை.

முற்போக்கு இலக்கியத்தின் அழகியல் கூறுகள் பற்றிய மிக முக்கியமான விவாதங்களை முன்னெடுத்ததிலும் எல். சாந்திக்குமாருக்கு முக்கிய பங்குண்டு. முற்போக்கு இலக்கியத்தின் அழகியல் பிரச்சினைகள் குறித்து க. கைலாசபதி முன்னிறுத்திய விவாதப் பொருள் களை அரசியல் தளத்திலும் ஆக்க இலக்கியத் தளத்திலும் நகர்த்துவதற்கான எத்தனிப்புகளை எல். சாந்திக்குமார் (சிவா ராமநாதன்) செய்திருக்கின்றார். அவ்வகையில் அவரது “இலங்கையின் முற்போக்கு இலக்கியப் போக்குகள் குறித்து” என்ற கட்டுரையும் மேற்குறிப்பிட்ட பின்புலத்தில் பார்க்கவேண்டிய ஒன்றாகும். முற்போக்கு இலக்கியத்தின் அழகியல் பிரச்சினைகளை உலக இலக்கியப் போக்குகளின் பின்புலத்தில் இருந்து சில விவாதப்புள்ளிகளைக் கோட்டிட்டுக் காட்டுவதாகவே இக்கட்டுரை அமைந்தது. இலக்கியத்தில் முற்போக்கு வாதம், அதன் அழகியல் பரிமாணங்கள் பற்றிய கருத்துக்களை வர்க்கமுரண்பாடு மேலோங்கிய சமூகத்தை மையப்படுத்தியே நகர்த்த வேண்டும் என்பதை மிக அழுத்தமாகவே இவரது எழுத்துக்களில் காணமுடிகின்றது. இக்கட்டுரையின் ஊடாக எல். சாந்திக்குமார் முன்னிறுத்தும் அம்சங்களை மேல்வருமாறு தொகுத்துக் கொள்ளலாம்.

முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிய விவாதங்களை உலக இலக்கியப் போக்குகளோடு ஒப்பிட்டு, இலங்கையில் முற்போக்கு இலக்கியப் படைப்புகள் என்றவகையில் முன்னிறுத்தப்பட்ட படைப்புகள் குறித்த விமர்சனத்தையும் எல். சாந்திக்குமார் முன்னெடுத்தார். இது பற்றிய அவரது மேல்வரும் கருத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை:

“சமூக யதார்த்தங்களை, பிரச்சினைகளைப் பெரும்பாலும் ஒரு பார்வையாளனாக மாத்திரமே இருந்து இலக்கியமாக்குவதற்கும், அந்தப் போக்குகளில் ஒரு பாத்திரமாகவும் அம்சமாகவும் இருந்து சமூகத்தின் எழுச்சி, வீழ்ச்சிகளை அதன் உண்மைச் சொருபத்தில் பங்கேற்றும், உணர்த்தும் இவற்றின் பிரக்ஞையில் மலர்கின்ற முற்போக்கு அணிகள், இயக்கங்களில் காலூன்றியும் இருந்து இலக்கியம் படைப்பதற்கும் உள்ள இடைவெளி இத்தகைய தடுமாற்றங்களில் தெளிவாகிறது என்றும் கூறலாம். சமுதாயப் பிரச்சினைகளில் அதன் ஆக்கப்பூர்வ போராட்ட நடவடிக்கைகளின் தனித்துப் போன தன்மையை இலங்கையின் முற்போக்கு அணியைச் சார்ந்த எழுத்தாளர்களின் பாத்திர உருவாக்கம், கதையமைப்பு முதலியவற்றின் ஊடாகவும் ஒரு விமர்சனகாலக் கண்ணுரைமுடியும்.”

இலங்கையில் முற்போக்கு அணியினரின் படைப்புகளில் உள்ள கதையமைப்புகள், பாத்திர உருவாக்கமுறைமை என்பவற்றுக்கும் சமூக யதார்த்தத்துக்கும் உள்ள உறவு குறித்தும், முரண்படுகின்ற தன்மைகளைக் குறித்தும் எல். சாந்திக்குமார் மிக முக்கியமான கேள்விகளை எழுப்பினார்.

இலங்கையில் முற்போக்கு இலக்கியம் செழுமையான பாதையில் பயணிப்பதற்கான சில அடிப்படைகளை எல். சாந்திக்குமார் முன்மொழிந்தார்.

“துப்பாக்கியின் ஓசைக்கேட்டு, யுத்தமுனையின் கொடுமைகளையும் தியாகங்களையும் கண்டும், பங்கேற்றும் பார்த்துணர்கின்ற ஒருவனால் மட்டுமே கூடிய வீச்சையுடைய ஒரு யுத்த காவியத்தை உருவாக்க முடியும். சமூகப் பிரச்சினைக்கும் அதன் தீர்வுகளை ஆதர்சனமாகக் கொண்ட கலை, இலக்கியப் படைப்பு களுக்கும் அப்படியே. தாம் வகுத்துக்கொண்டுள்ள வசதியான பௌதீகச் சிந்தனைச் சுவர்களுக்குள் தொடர்ந்தும் இருக்க முயற்சிப்பது முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளினது ஆளுமையைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றது. இந்தச் சுவர்களை உடைத்தும் அல்லது உடைப்படும் இவர்கள் வெளியே வருகையில் இவர்களில் ஏற்படுகின்ற தடுமாற்றம் இத்தகைய ஆளுமையின் வீழ்ச்சியையும் குறிக்கிறது.”

என்று முற்போக்கு இலக்கியத்தின் கருத்து நிலைக்கும் அதன் அழகியல் கூறுகளுக்கும் இடையே யுள்ள உறவும் மிக முக்கியமானதாகும் என்கிறார். ஒரு படைப்பு கலைப்படைப்பாக உருமாறுவதற்கு முற்போக்குச் சிந்தனைகள் மட்டும்போதாது, அப் படைப்பு கலையம்சம் கொண்டவையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கூறுவதோடு, உடைபட வேண்டிய “கண்ணாடி சுவர்கள்” குறித்தும் மிக அழுத்தமான கேள்விகளை எழுப்பினார். முற்போக்கு இலக்கியத்தின் அழகியல் பிரச்சினைகளும் கூட வர்க்க முரண்பாடுகள் மிக்க சமூகத்தின் ஒரு பிரதிபலிப்புதான் என்பதையும் பதிவுசெய்கிறார். இது குறித்த அவரது மேல்வரும் கருத்துகளும் இங்கு மிகப் பெறுமதியானவை:

“மனிதனின் இயற்கை, சமூகம் சார்ந்த வாழ்க்கை எப்படி இவற்றின் யதார்த்தம் சார்ந்த சூழலின் அம்சங்களைப் பிரதிபலித்து வந்துள்ளதோ அதைப் போலவே கலைத்துவம் சார்ந்த போக்குகளும் இருந்து வந்துள்ளன. சமூக முரண்பாடுகள் கொண்ட, வர்க்கப் பிரிவுகள் கொண்ட அமைப்பாக மாறுதல் அடைகின்ற போது, அந்த யதார்த்தம் கலைத்துவத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது. வரலாற்றில் இந்த முரண்பாடுகளின் தன்மையைச் சேர்ந்த கலைஞர்களின் சிந்தனை, ஆக்கங்கள் என்பன உருவாகியுள்ளன. நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ, தெரிந்தும், அப்படி இருப்பதாகத் தெரியாமலும் இந்த முரண்பாடுகள் சார்ந்த பிரிவில் கலைஞர்கள் அணி திரண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முரண்பாடுகள் சமூகக் கூர்மையடையும்போது, சமூகத்தின் வர்க்க அணியின் போராட்ட உணர்வுகளுடன் கூடவே நின்று, “எழுத்தாளனே நீ யாருக்காக, எதற்காக எழுதுகிறாய்” என்ற அறைகூவலையும் எழுப்பியிருக்கிறார்கள்.”

உலக இலக்கியப் பரப்பில் முற்போக்கு இலக்கியப் படைப்புகள் என்று அடையாளம் காணப்பட்ட படைப்புகளில் இவ்விரு அம்சங்களும் சிறப்புற்றிருப்பதையும் பல இடங்களில் எல். சாந்திக்குமார் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

குமரன் இதழில் வெளிவந்த சிறுகதைகளை விமர்சிப்பதாகவே குமரன் சிறுகதைகள்: விமலசனமும் வேண்டுகோளும் என்ற கட்டுரை அமைகிறது.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச்சூழலில், முற்போக்கு இலக்கியம் என்ற பெயரில் வெளிவந்த (குமரன் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்ற) ஒருசில கதைகளின் இலக்கியத் தரத்தையும், சமுதாயப் பயன்பாட்டையும் மதிப்பீடு செய்வதாகவும் இக்கட்டுரை விளங்குகின்றது. இன்னொரு வகையில் சொல்வதானால், முற்போக்கு இலக்கியத்தின் அழகியல் பிரச்சினைகள் குறித்த க. கைலாசபதியின் விவாதங்களைப் பிரித்தொரு தளத்தில் வாதிக்கும் கட்டுரையாகவும் இது அமைந்திருக்கின்றது. இக்கட்டுரையில் முன்னிறுத்தப்படும் கருத்துகளைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கொள்ளலாம்:

1. குமரன் இதழில் வெளிவந்த பெரும் பாலான கதைகள் பிரசாரத் தன்மை கொண்டவை. கதைகளின் பின்னணியோடு இணையாமல் சுலோகத் தன்மை மிக்கவையாக அமைந்தவை.

2. பெருவாரியான இடதுசாரி எழுத்தாளர்கள் பாலியல் குறித்து ஒரு அதிதீவிர அல்லது இறுக்கமான சிரத்தைக் கொண்ட போக்கையே மேற்கொள்ள முயற்சிப்பதால் அதை இலக்கியங்களில் வெறுமனே மனித வாழ்க்கையின் பலவீனமாகவோ அல்லது வெறுக்கத்தக்க அம்சம் ஒன்றாக மாத்திரமே பிரதிபலிக்க முற்படுகின்றனர். (அவற்றை ஆக்கபூர்வமான பரிசீலிப்புக்கு உட்படுத்தாமல்).

3. சமூகப் பிரக்ஞையோடு இலக்கியம் படைப்பதற்குப் புத்தக ஞானமும், வாழ்க்கையில் அனுபவமும் அவசியமாகிறது. இந்த அடிப்படைத் தகுதியின் ஊடாகத் தான், தான் சிலாகிக்கிற தத்து வார்த்தத்தை இலக்கிய உலகில் நிலைநிறுத்தி மனித சமுதாயத்துக்குச் சேவை செய்யும் எழுத்தாளன் உருவாக முடியும்.

4. மிகப் புரட்சிகரமானதொரு போராட்டக் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து இலக்கியம் படைத்த மார்க்சிம் கார்க்கி, லூசன் போன்றோர்களின் படைப்புகள் கூடப் புரட்சி பொறுத்த சொற்றொடர்கள் சுலோகத் தன்மையோடு வந்துபோவதை நாம் காணமுடியாது.

குமரன் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த தியாகுவின் வெளியேற்றம், ராமனின் கடமையும் சேவையும், க. மொழிவரதனின் காலம் தூரமில்லை, தேவியின் ஓர் அமெரிக்கப் போராளியில், சிறுஇன்பம் - சிற்றின்பம், மாதவனின் கொடுத்தறியாது இழப்பவர்கள், செ. கணேசலிங்கனின் பாணும் கேக்கும், யோ. பெனடிக்பாலனின் கதைகள் முதலானவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அக்கதைகளில் வெளிப்படும் கலைநயம் குறைந்த பார்வையினையும், சுலோகங்களால் கதைகளை நகலுத்த முனையும் பாங்கினையும் சுட்டிக்காட்டும் வகையிலான எழுத்துகள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

மேலும், க. கைலாசபதியின் “முற்போக்கு இலக்கியமும் - அழகியல் பிரச்சினைகளும்” என்ற கட்டுரைக்கான விவாதங்களும் இந்த இதழில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. தீர்த்தக்கரை இதழில் வெளிவந்த “பழைய அலைகளும் புதிய சமர்களும்” என்ற கட்டுரை, தீர்த்தக்கரை இதழின் இலக்கியம் பற்றிய பரந்த பார்வையினையும் கருத்துநிலை சார்புவாதங்கள் இலக்கிய விமர்சனத்தில் ஏற்படுத்தும் செல்வாக்கையும் அடையாளப்படுத்தியது. க. கைலாசபதியின் கட்டுரைக்கான எதிர்வினை “அலை” சஞ்சிகையில் முன்னெடுக்கப்பட்டதன் பின்புலம் குறித்தும், இலக்கிய விமர்சனத்தைக்

கோட்பாட்டுநிலை சார்ந்ததாக முன்னெடுக்கும்போது ஏற்படும் குழப்பநிலைகள் பற்றியதுமான எழுத்துகள் தீர்த்தக்கரை இதழில் வெளிவந்திருக்கின்றன.

மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்

தீர்த்தக்கரை இதழில் “கரைகடந்த காவியங்கள்” என்ற பகுதி மொழிபெயர்ப்பு ஆக்கங்களைத் தாங்கியே வந்திருக்கின்றது. இப்பகுதியில் வெளிவந்த பெரும்பாலான படைப்புக்கள் வெவ்வேறு புனைபெயர்களில் எல். சாந்திக்குமாரினால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டவை.

தீர்த்தக்கரை இதழ் ஊடாக முன்னெடுக்கப்பட்ட மொழிபெயர்ப்புகளும் சில தனித்துவமான பண்புகளைக் கொண்டவை. இது குறித்து இதழ் ஆசிரியர் எல். சாந்திக்குமார் “சோஷலிஸ நாடுகளின் இலக்கியங்கள் வாசகர்களுக்குத் தமிழில் அறிமுகமாகியுள்ள அளவிற்கு ஏனைய நாடுகள் அறிமுகமாக வில்லை என்றே கூறலாம்” என்று இதழாசிரியர் குறிப்பிடுவதோடு, அந்த இடைவெளியை நிரப்புவதற்கான ஒரு சில முயற்சிகள் நடைபெறுவதற்கான களமாகவும் தீர்த்தக்கரை இருந்திருக்கின்றது. குறிப்பாக ஆப்பிரிக்க இலக்கிய ஆளுமைகளின் படைப்புகள் தீர்த்தக்கரை இதழிலும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன.

ஜீன் மொக்லன் காவின் சாத்தானின் புதல்வன், தூக்குமேடை குறிப்புகள் என்ற புகழ்பெற்ற படைப்பைத் தந்த ஜீலியஸ் பூசிக்கினின் ஆறு சிறுவர்கள், ஈ.ஈ. ஓபெங்கின் கோணதுலாவும் மாட்சிமை தாங்கிய மன்னரும், பொலீவிய நாட்டுப் பெண்ணின் சுயசரிதை யான என்னைப் பேசவிடுங்கள் முதலான மொழி பெயர்ப்பு ஆக்கங்கள் புதிய படைப்புவெளியையும், போராட்ட வாழ்வு குறித்த எழுத்துக்களின் அழகியல் தன்மைகளையும் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தியவை. எல். சாந்திக்குமார் பல்வேறு புனைபெயர்களில் மொழி பெயர்த்த ஆக்கங்கள் உயரிய மானுட தரிசனத்தையே அவாவியதாகவே அமைந்திருக்கின்றன. என்னைப் பேச விடுங்கள் என்ற மொழிபெயர்ப்புக்கு அவர் தீட்டும் முன்னுரையே இதற்குச் சாட்சியாகவும் அமைகிறது.

“மானுடத்தின் சரி அரைவாசியின் வீரமும்.

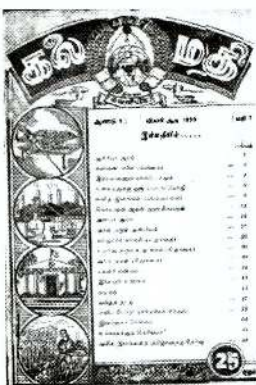
உணர்ச்சிமிக்க குரல் “என்னைப் பேச விடுங்கள்”. மொடர்ன் ரீடரின் வெளியீடாக வந்துள்ள இந்தப் படைப்பு நவீன சிந்தனைப் போக்குள்ள மாணுடவிய லாளர்கள், சமூகவியலாளர்களிடையே பெரும் மதிப்பைப் பெற்றுள்ளது. இது இலங்கையில் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளப் பெண்களின் நிலையோடும், தற்போது சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தினுள் வதைப்படும் பெண்களின் நிலையோடும் ஒப்பிட்டுப் படிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். நமக்கு மத்தியிலும் பல டொமிட்டிணாக்கள் உருவாகட்டும்.”

என்று எல். சாந்திக்குமார் எழுதுவது, அவரது மொழிபெயர்ப்புகளின் நோக்கத்தைப் புலப்படுத்துவதாகவே அமைந்துள்ளது. உழைக்கும் பெண் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட ஒரு சமூகப் பரப்பில் முன்னிறுத்தப்படும் பெண்பாத்திரங்களும் முற்போக்கான வையாகவும், போராட்டக்குணம் கொண்டவையாகவும் அமைய வேண்டும் என்பதை எல். சாந்திக்குமார் மிகக் கவனமாகவே செய்திருக்கிறார்.

“நிலக்கரிக்குவியலிருந்து ஒரு குத்துப்புல் தலைதூக்கி நின்றது” என்று ஜீலியஸ் பூசிக்கின் ஆறு சிறுவர்கள் என்ற கதையில் வரும். கிட்டத்தட்ட அது போலவே, தீர்த்தக்கரையில் வெளிவந்த மொழி பெயர்ப்புகளும் மிக கனமான கேள்விகளைக் குத்துப்புற்களாய் எழுப்பக் கூடியவைகளாகவும் நம்பிக்கை விதைகளை விதைக்கக் கூடியவைகளாகவும், போராட்டக் குணத்தைத் தூண்டும் வகையிலும் அமைந்துள்ளன எனலாம்.

இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத் தளத்தில் 1980களில் உருவான தீர்த்தக்கரை இதழின் சமூக மற்றும் இலக்கியப் பங்களிப்புகள் மிகவும் கனதியானவை. மார்க்சியம், தேசியங்கள், இனப்பிரச்சினை, மலையகத் தேசியம் பற்றிய உருவாக்கம், முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிய கோட்பாட்டியல் விவாதங்கள், முற்போக்கு இலக்கியம் - படைப்புகளும் விமர்சனங்களும் என்பன குறித்து தீர்த்தக்கரை இதழில் வெளிவந்த எழுத்துகள் ஆரோக்கியமான உரையாடல் தளத்தினை உருவாக்கியவை. இந்த அம்சமே இலங்கைத் தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் தீர்த்தக்கரை இதழின் வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை நிலைநிறுத்துவதாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. ●

கலைமதி

1958 ஆம் ஆண்டு அளவெட்டியில் இருந்து கலைமதி சஞ்சிகை வெளியானது. இவ்விதழின் பொறுப்பாசிரியராக வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் விளங்கினார். ஆசிரியர் குழுவில் திலகவதி நடராஜா, கே.சிவபாலன், க.சிவராமலிங்கம், க.சிவபாதசுந்தர், இ.வே.செல்வரத்தினம், வ.பொன்னம்பலம், வ. சந்திரசேகரம், வ.கந்தசாமி, வை.கனசபாபதி, த. சோதிராயன் போன்றோர் அங்கம் வகித்தார்கள். கவிதைகள், சமயக்கட்டுரைகள், துணுக்குகள், தொடர் கட்டுரைகள், விஞ்ஞான தகவல்கள், இளைஞர் உள்ளம், பொது அறிவு போன்ற பல அம்சங்கள் தாங்கி வெளியானது. 25 சதம் விலையில் வெளியான இச்சஞ்சிகையின் விற்பனை நிர்வாகியாக க.க.சுப்பிரமணியம் விளங்கினார். மாதகல் வ.கந்தசாமியின் “இராவணனும் மாக்கபெத்தும்” என்னும் தொடர் கட்டுரை தொடராக இவ்விதழ்களில் வெளியானது. உடுவிலூர் இளமதி, கே.நவசோதி, எம்.எஸ்.கனகரத்தினம் பல எழுத்தாளர்களது கதைகள் இந்த இதழ்களில் வெளியாகின. எத்தனை இதழ்களை பிரசுவித்தது என்பது தொடர்பான சரியான தகவல் பெறமுடியாதுள்ளது. தனிநாயகம் அடினாரின் கட்டுரைகள் கூட இந்த இதழை அலங்கரித்துள்ளன.

- பரணி

இளம்பிறை

திக்குவல்லை கமால்

ஒருசில தமிழ் இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் மட்டுமே வெளிவந்துகொண்டிருந்த அறுபதுகளின் நடுக்கூற்றில் இளம்பிறை தனது பணியை ஆரம்பித்தது. 231- ஆதிருப் பள்ளித் திரு, கொழும்பு- 13 அதன் அலுவலக முகவரி. அரசு வெளியீடு இளம்பிறையின் நூல் வெளியீட்டு அமைப்பாகும். இச்சஞ்சிகை வழமையான அளவில் சுமார் அறுபது பக்க உள்ளடக்கம் கொண்டது. விலை ஐம்பது சதம்தான். அவ்வப்போது அதிக பக்கங்களில் சிறப்பிதழ்களையும் வெளியிட்டு வந்துள்ளது. இலக்கிய உலகில் எம்.ஏ.ரஹ்மான் என்ற பெயர் பிரபலமானது. சிறுகதை எழுத்தாளரும் சிறுவர் இலக்கிய நூலாசிரியரு மாவார். தமிழ் மற்றும் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களிலும் நன்கு பரிச்சயமானவர். அந்நாட்களில் புறக்கோட்டை யில் இந்திய முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் நிறையப்பேர் வியாபார முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர். அவர்கள் இலக்கிய விவகாரங்களை அறிந்தவர்களாகவும் ஆர்வ முள்ளவர்களாகவும் இருந்தனர். எம்.ஏ.ரஹ்மானும் தமிழ் நாட்டவர் என்ற வகையில் அவர்களோடு தொடர்புபட்டு விளம்பர ஆதரவைப் பெற்று வந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது.

இளம்பிறை ஓர் இஸ்லாமிய மதச் சார்பான தோற்றப்பாட்டைக் கொண்டிருந்த போதிலும் இஸ்லாமிய வரலாற்று இலக்கிய விடயங்கள் இடம் பெற்றபோதிலும், தமிழ் இலக்கிய சஞ்சிகை என்பதே பொருந்தும். வழமையான சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை என்பதற்கப்பால் யானைக் கதை, பூனைக் கதை மட்டு மன்றி வகைமாதிரியான பல்வேறு பரிசோதனை முயற்சி களும் இடம்பெற்றுள்ளன. கனகசெந்திநாதன், எஸ்.பொன்னுத்துரை, வ.அ.இராசரத்தினம், ஏ.ஜே.கனக ரட்னா, எஃப்.எகஸ்.சீ.நடராசா, எஸ்.எம்.கமால்தீன், ஆர்.பாலகிருஷ்ணன், அண்ணல், மஹாகவி, ஆ.மு.சரி புத்தீன் போன்றோர் மட்டுமன்றி அன்றைய இளம் எழுத் தாளர்களான வை.அஹ்மத், சாந்தன், மொயின் சமீன், எஸ்.எல்.எம்.ஹனீஃபா ஆகியோரின் சிறுகதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. முற்போக்கு, நற்போக்கு எழுத் தாளர்கள் என்று பிரிந்து இயங்கிய காலகட்டத்தில்தான் இளம்பிறை வந்துள்ளது போதும் முற்போக்கு எழுத் தாளர்களை இளம்பிறையில் காணமுடியவில்லை. அவர்கள் தம் ஆக்கங்களை அனுப்பவில்லையா? அல்லது அனுப்பியும் இடம்பெறவில்லையா? என்பது கேள்விக்க

குரியதே. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும் போது எஸ்.பொ.இளம்பிறையை ஆக்கரமித்திருந்தார் என்றே சொல்லவேண்டும். அதனை இளம்பிறை ஆசிரியர் தலைப்பொன்று(மாலை07 - பூ 10 - 11)இவ்வாறு உறுதிப்படுத்துகிறது. -“கஸ்.பொ.எழுத்துக்கள்” என்ற பகுதி காலப்போக்கிலே சுவைஞர்கள் மத்தியிலே ஒரு தாக்கத்தினை - இலக்கிய ஆக்கத்திற்கு சாதகமான தாக்கத்தினை - ஏற்படுத்தும் என்ற ஆருடம் பொய்த்துவிட வில்லை. இந்தப் பூவில், விஞ்ஞான விடயங்களையும் சுவைத்து அம்மானை பாடும் அவருடைய “முன்னீடு” ஒன்றின் ஒருபகுதி இடம்பெறுகின்றது. விஞ்ஞான உலகின் வித்தாரத்தின் ஒரு துகளைக் காட்டி மறுகணமே “கீதை நிழலில்...” என்ற சமய தத்துவ விசாரத்திற்குள் அழைத்துச் செல்கிறார். இளம்பிறையின் அட்டையில் எழுத்தாளர்களின் படங்கள் மட்டுமட்டுமன்றி சமகால அரசியல்வாதிகளின் படங்களும் சிலபோது புத்தக அட்டைகளும் கூட இடம்பெற்றுள்ளன. இளம்பிறையின் இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க விடயம் சஞ்சிகையில் தொடராக இடம்பெற்ற ஆக்கங்கள் பின்னர் அரசு வெளியீடுகளாக நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன.

சுமார் முப்பது நூல்கள் வந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. -அப்பையா - வலை- எஸ்.பொ.அறிக்கை - ? - வீ- போன்றன எஸ்.பொ வின் நூல்கள். மற்றும் -வ.அ - மஹாகவி - மு.தளையசிங்கம் - ஏ.ஜே - போன்றோர் புத்தகங்களும் அதில் அடங்கும்.

இளம்பிறை திங்கள் இதழ் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருந்த போதிலும் மாதாந்தம் ஒழுங்கு முறையில் வந்ததாக இல்லை. பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக அவ்வப் போது வந்துள்ளது. இளம் சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை விமர்சிக்கும் “கதைவளம்” என்ற ஏட்டை வெளியிட்டதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். அதுவும் இரண்டி இதழ்களுக்கு மேல் வரவில்லை.

எம்.ஏ.ரஹ்மான் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு கணிசமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளார் என்பதை விமர்சனத்திற்கு அப்பால் நாம் மதித்தே ஆகவேண்டும். இருந்தும் அவரது பங்களிப்பு முழுமையாகப் பதிவாகாதது ஒரு குறையே. தற்போது தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அவர் அதனை நிறைவுசெய்து தருவது காலத்தின் தேவையாகும். ●

“நெஞ்செதிரே நீண்டு விட்ட துப்பாக்கிக் குழல்முன்
பிரமாண்டமாய் விரிந்த கணங்களில்
வாழ்வின் அர்த்தமும் அழைப்பும்,
பொங்கி வழிய,
அவன் பேசி முடிப்பதற்குள்...
தன்னைப் புரிய வைப்பதற்குள்
தீர்ந்தது வெடி” (வாசுதேவன், 1993)

போரின் போது இராணுவத்தினரின் நெருக்கடியை சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் “தொலைவு” என்னும் கவிதை, முன்வைத்துள்ளது. அதாவது பிரயாணங்களின்போது எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினையைச் முன்வைத்துள்ளது. மேலும் யுத்த காலத்தில் சுதந்திரமாக வாழ முடியாத நிலையையும், இராணுவத்தினரையும் பொலிசாரினதும் நெருக்கடிகளையும் வி.மைக்கல் கொலினின் “சத்ய வெற்றி”(1997) என்னும் கவிதை முன்வைத்துள்ளது. உதாரணமாக சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் “தொலைவு” என்னும் கவிதையில் இருந்து சில வரிகள் பின்வருமாறு.

“திரும்பி வருகையில்
பாலத்தடியில்
நேருக்குநேர்
சோதனை முகாபின்
தார்ப் பீப்பா ஓடைக்கிடையில்
சிவப்புச் சேலை
சிரிப்புத் தேங்க” (சிவலிங்கம், ச., 1996)

யுத்தத்தில் அதிகளவான மக்கள் உயிரிழந்துள்ளதை, மழை நீர் பாய்ந்து ஓடுவதையும் விட அதிகமாகக் குருதி பாய்ந்து ஓடியுள்ளதாக சுகிர்தராஜனின் “திருவிழாவும் தீ மிதிப்பும்” என்னும் கவிதையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

“கோடை சரிந்த நேரம்
மழை பெய்தது உண்மை தான்
ஆனாலும்
குருதியிடம் தோற்று விட்டது” (சுகிர்தராஜா, 1997)

யுத்த காலச் சூழலில் அகதி முகாம்களிலும், சிறைச்சாலைகளிலும் தான் அனுபவித்த துன்பத்தை த.மலர்ச்செல்வனின் “எப்ப...?” (1997) என்னும் கவிதையும், காலையில் எழுந்ததும் உயிரிழந்த உறவினர்களின் சடலங்களிலும் துப்பாக்கிக் ரவைகளிலும் கண் விழக்கின்ற மக்களின் நிலையை பிரியா மகாலிங்கத்தின் “நேற்றைய இரவு” (1997) என்னும் கவிதையும் வெளிப்படுத்தப்படுத்தியுள்ளன.

சோலைக்கிளி தன்னுடைய கவிதைகளில் அஃறிணைப் பொருட்களினூடாக தான் கூறவந்த விடயத்தை வெளிப்படுத்தியிருப்பார். இது இவருடைய சிறப்பம்சம் என்றே கூறவேண்டும். அவ்வாறே “காக்கை நாய்ச் சவாரி” என்னும் கவிதையில், இன வேற்றுமையை சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அதாவது காக்கும், நாயும் ஒன்றுடன் ஒன்று பொருந்தாத மிருகங்கள் ஆனால் அவை இரண்டும் ஒன்றுபட்டுள்ளன. அதாவது நாயின் தோளில் காக்கும் சவாரி செய்கின்றது. ஆனால் மனித இனங்கள் ஒரே

இனமாக இருந்தாலும் இன வேற்றுமை காட்டுகின்றனர் என்பதையே இக்கவிதையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அதாவது இன ஒற்றுமையை இக்கவிதை வலியுறுத்தியுள்ளது.

“ஒரு கவிஞன்
அது நான் தான்
தினமும் கண்ணீர் விடுகிறேன்
மனித அழிவுக்காக.
இந்த காக்கை நாய்ச் சவாரி
திருத்தி தருகிறது
பார்க்க” (சோலைக்கிளி, 1993)

ரீ.எல்.ஜவ்பர்கானின் “மௌனித்த அக்கினியும் மரணித்த நேசமும்” என்னும் கவிதையில், யுத்தத்தினால் எதிர்காலச் சந்ததியினரின் வாழ்க்கை கேள்விக்குறியாக உள்ளதைக் காணமுடிந்துள்ளது.

“வெடித்துப்போன மனசுகள்
வெந்துபோன உடல்கள்
சுதந்திரமும், உரிமையும்
சுட்டுக் கொல்லப்பட்டு
அனாதையாகிப்போன
சனநாயக நாட்டில்
பேரப்பிள்ளையாக இந்த மானுடங்கள்”

(ஜவ்பர்கான், ரீ. எல்., 1993)

நட்சத்திரன் செவ்விந்தியனின் “அங்கலாய்த்தல்” என்னும் கவிதை, யாழ்ப்பாணத்தில் யுத்தத்திற்குப் பின்னர் காணப்பட்ட சுதந்திரமான நிலையை மீட்டிப் பார்ப்பதாக அமைந்துள்ளது.

“ஒரு மாறிப்பனிக்கால
விடியலில் நான் எழும்புகிறேன்
அப்படியொரு யாழ்ப்பாணத்து இரவு நினைவு
முருங்கை மர இலைகள்
புல் நுனியில் பனித்துளி
பரந்துபட்ட வசந்த காலங்கள்
வீதியில் போன சைக்கிளையும் மனிதனையும் ரசித்து
பணங்காய் விழுகிற சத்தம் கேட்டு
நாங்கள் படுக்கைக்குப் போனோம்
அது அப்ப” (நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன், 1993)

மேற்கூலச் சிந்தனையாளரான “நியெட்லே” என்பவரை நினைவுகூறும் வகையில் என். சண்முக லிங்கத்தின் “நியட்லே” என்னும் கவிதை அமைந்துள்ளது. இவர் விடுதலைக்கான அதிகாரத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற சிந்தனையையும் அறத்தையும் முதன்மைப்படுத்தியவர். எனவே இலங்கை மக்களும் யுத்தத்தி் லிருந்து விடுதலைக்கான அதிகாரத்தைப் பெற வேண்டும் என்னும் நோக்கில் இக்கவிதை அமைந்திருக்கலாம்.

“வலிமையே வாழ்வின் அறமாய்
வாழ்ந்தும்
வாழ வைத்தும்
மனிதனுக்கு அப்பாலும்
ஒரு மாமனிதனாய்
என் நெஞ்சம் நிரும்”
(சண்முகலிங்கம், என்., 1997)

பெண்களின் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தும் சில கவிதைகளும்

“படி”யில் இடம்பெற்றுள்ளன. இனியவளின் “தனித் திருத்தல்” என்னும் கவிதையை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

“எனக்குத் தேவை

இனி,

அலைகளை விழுங்கிய

கடலின் அமைதி

திசைகளைத் தொலைத்த

சமவெளியில் இருக்கை

முகத்தினை மறைக்கும்

இருட்டில் ஒரு வாழ்வு” (இனியவள், 1993)

இவை மட்டுமன்றி தத்துவம், காதல் என்பவற்றையும் சிலகவிதைகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. வாழ்வு என்பது மரமோ, மரத்தின் நிழலைப் போன்றதல்ல அது மரணத்தின் நிழலாகும் என்னும் தத்துவ வார்த்தரீதியில் கல்லூராரானின் “வாழ்வும் நிழலும்” (1997) என்னும் கவிதை அமைந்துள்ளது. என். ஆத்மாவின் “அவளைப் பற்றிய கோடை மழைக் கவிதை” என்னும் கவிதை, காதலியின் நினைவை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இக்கவிதையில் இருந்து சில வரிகள் பின்வருமாறு.

“சதுரக் கம்பிகளுக்கு அப்பால்

எதிர் வீட்டுப் பீலியால் நீர் வழிவது

தெரிந்திற்று

அச்சிறு துளி

ஒளியின் பின் எணைச் சூழவும் முற்றாய்

நிரம்பியிருக்கிற கறுப்பு வெளியினிலே

அவள் முகம் மட்டும்” (என். ஆத்மா, 1993)

சிறுகதைகளை நோக்கும் போது கருணையோகனின் (செ. யோகராசாவின்) “சுடு நெருப்பும் கட்டெறும்புகளும்” (1993) என்னும் சிறுகதை ஈழத்தின் யுத்த சூழலையும், இராணுவத்தினரின் நெருக்கடிகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இதில் மட்டக்களப்புப் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் கையாளப்பட்டுள்ளது.

“பின்னேரம் ஐந்து மணியிருக்கும். சடுதியாக மூன்று

பேர் வீட்டுக்கேற்றினை கீழ்க்கின்றனர். பதட்டத்துடன்

எழுந்துசென்று கேற்றினைத் திறக்கிறாள் தங்கம்.

அவர்கள் முதலில் ஏதோ விசாரித்து விட்டுப் பின்னர்

வீட்டிற்குள் இருப்பது யார்? என்று அதட்டிக் கேட்பது

குணத்திற்குத் தெளிவாகக் கேட்கிறது. தயங்கியவாறு

அவர்களை நோக்கிச் செல்கிறாள் தங்கம். அவர்கள்

கதைத்ததெதுவும் தங்கத்திற்கு

விளங் கவில்லை. குணம்

பலத்துக் கூறியது மட்டும்

அவளுக்கு விளங்கியது.

“நான் இவர்களுடன் சென்று

பெயர் பதிந்து விட்டு உடனே

வாறன்”

(கருணையோகன், 1993).

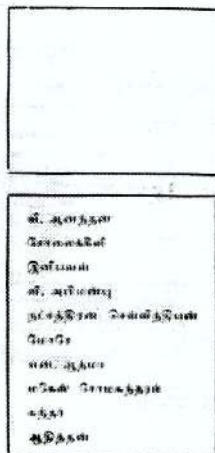
இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையிலான இனக் கலவரத்தை “பிரியாவிடை”(1993) என்னும் சிறுகதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இது சரேஸ் பாசுவின் FARE WELL என்ற சிறுகதையின் மொழி பெயர்ப்பாக அமைந்துள்ளது.

மலையாளத்தில் இருந்து பி.எம் சுகிறீநின் சிறுகதையை தமிழில் வீ. ஆனந்தன் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவ்வாறு தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட “விடுதலை” என்னும் சிறுகதை, காலம் காலமாக பெண்கள் கணவனுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் வேலை செய்யும் ஒரு வேலைக்காரியாக இருப்பதால் தன்னுடைய உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்த முனையும் போது அவள் சுயநினைவின்றி நடக்கும் பெண்ணென கணவன் கருதுவதை இச்சிறுகதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. பித்தனின் “பெரும்பயணம்” (1996) என்னும் சிறுகதை தனது மரணத்தின் பின்னர் நடைபெறும் நிகழ்வுகளை சித்திரிப்பதனுடாக சமூக யதார்த்தத்தை வெளிக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. (பித்தன் என்பது கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளரான மீரா ஷா என்பவரையே குறிக்கும்). பிரான்ஸ் காலாமோகனின் “கோணம்” (1996) என்னும் சிறுகதையும் “படி”யில் இடம்பெற்றுள்ளது.

கட்டுரைகளை நோக்கும் போது அவை இலக்கியம், கலைகள், தனி மனித ஆளுமைகள் என்பவற்றை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன. மட்டக்களப்பின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை ஏட்டுச்சுவடிகளில் இருந்தே ஆரம்பிக்க முடியும் என்றும் “இராமர் அம்மாணை” என்னும் ஏட்டுச்சுவடி இலக்கியம் பற்றிய குறிப்புக்களையும் சா.இ. கமலநாதன் “மட்டக் களப்பின் இலக்கியப் பாரம்பரியம்”(1996) என்னும் கட்டுரையில் முன்வைத்துள்ளார். இலக்கியம் படைப்பதற்கு சமூக உணர்வை விட தனிமனித உணர்வு அவசியம் என்பதை வாசுதேவனின் “தனிமனித உணர்வு இலக்கியம்” (1993) என்னும் கட்டுரை முன்வைத்துள்ளது.

தனிமனிதனின் கலைப் படைப்பானது சமூகத்தில் மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்துவதோடு அறிவு பூர்வமானதாகவும் அமைய வேண்டும் என்றும் சமூகத்திற்கும் தனிமனிதனுக்கும் தனிமனிதனின் கலைப் படைப்பிற்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது என்றும் கூறுவதாக ரி. பாலசரோஜினியின் “தனிமனிதன் சமூகம் கலை” (1997) என்னும் கட்டுரை, அமைந்துள்ளது. வாய்மொழி மரபும் எழுத்து மரபும் சேர்ந்த ஒரேச்சர் மரபு பற்றியதாக சி. ஜெயசங்கரின் “காகிதங்களில் இருந்து களங்களிற்கு” (1997) என்னும் கட்டுரை, அமைந்துள்ளது.

விமர்சகர்கள் எழுத்தாளர் களின் நிலை நின்று விமர்சனங்களைக் கூற வேண்டும் என்றும் தனது கருத்தின் விருப்பத்தின் நிலை நின்று விமர்சனம் செய்யக் கூடாது என்று விமர்சகர்களை விழிப்பூட்டும் வகையில் சி.மௌனகுருவின் “எழுத்தாளர் களம் விமர்சகர்களும் சமகாலப் பிரச்சினைகளும்” (1993) என்னும் கட்டுரை அமைந்துள்ளது. பாலகுமாரனின் நவீன இலக்கியமும் மார்க்சிய எழுத்தாளர்களும்”(1997) என்னும் கட்டுரையில், எஸ். வி. ராஜதுரை அவர்கள் பெரியாரை ஒரு மார்க்சியவாதியாகக் கருதியுள்ளதைக் காணலாம். அத்தோடு அவர் மார்க்சியவாதிகள் கொள்ளையில் இருந்து மாறாதவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்

தமிழ்நாடு 1993
சா.இ. கமலநாதன்
விமர்சனம்
இலக்கியம்
விமர்சனம்
நெருங்கிய தொடர்பு
காணப்படுகின்றது
என்றும் கூறுவதாக
ரி. பாலசரோஜினியின்
தனிமனிதன் சமூகம் கலை
1997
என்னும் கட்டுரை
அமைந்துள்ளது.

என்பதையும் இக்கட்டுரையில் முன்வைத்துள்ளார்.

கவிதைகள் தொடர்பாக செ.கோராசாவின் “சுகனின் நுகத்தடி நாட்கள்” (1996) கவிதைத் தொகுப்பு பற்றிய கட்டுரை, சுகனின் கவிதைகளில் தாயக உறவுகளின் ஏக்கம் அதன் உணர்வுகள் கவிதை உணர்வுகளாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை வெளிக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. அபிமன்யுவின் “கி.பி அரவிந்தனின் முகங்கொள்” கவிதைத் தொகுப்பு பற்றிய கட்டுரை, கி.பி அரவிந்தனின் கவிதைகளின் அறிமுகமாக அமைந்துள்ளது.

சிறுகதைகள் தொடர்பாக செ. யோகராசா அவர்கள் “இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்கள் ஒரு பார்வை” (1993) என்னும் கட்டுரையில், இளம் எழுத்தாளர்கள் குறிப்பாக சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் சிறுகதை எழுதும் போது சிறந்த சிறுகதைகளையும், மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளை வாசித்தல், விமர்சகர் கருடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்தி மனப்பக்குவம் பெறுதல், என்பன அவசியம் என்றும் அப்போதுதான் இளம் சிறுகதை எழுத்தாளர்களால் சிறந்த சிறுகதை களைப் படைக்க முடியும் என்றும் கூறியுள்ளார்.

நாவல்கள் தொடர்பாக வீ. ஆனந்தனின் “சாதாரண நடையில் எழுதிய அசாதாரண எழுத்தாளர்” (1993) என்னும் கட்டுரை, வங்காள நாவலாசிரியர் விமல் மித்ராவின நாவல்கள் பற்றிய அறிமுகமாக அமைந்துள்ளது. அபிமன்யு “ராஜேஸ்வரி பால சுப்பிரமணியத் தின் உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள்” (1993) என்னும் கட்டுரையில், இந்நாவல் பற்றிய ஒரு அறிமுகத்தை முன் வைத்துள்ளார். செ. யோகராசாவின் “பொ. கருணாகர மூர்த்தியின் ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்” (குறுநாவல் தொகுப்பு - 1997) என்னும் கட்டுரை, இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம், வானம் வசப்படும், மாற்றம் என்னும் மூன்று குறுநாவல் களினதும் ஒரு மதிப்பீடாக அமைந்துள்ளது. அத்தோடு புலம்பெயர் தமிழர்களின் வாழ்வியற் பிரச்சினைகள் மாத்திரமல்லாது ஈழத்துத் தமிழர்களின் வாழ்வியற் பிரச்சினைகளையும் இக்குறுநாவல்கள் வெளிப்படுத்தி இருப்பதைக் இக்கட்டுரையின்மூலம் அறிய முடிந்துள்ளது.

கலைகள் தொடர்பான கட்டுரைகள் ஓவியம், சிற்பம், நாடகம், கூத்து என்பவனவற்றை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன. அருந்ததி சபாநாதனின் “ஓவியக் கலைக்கான மரபின் தேடல்” எனும் கட்டுரை, இலங்கையின் ஓவியக்கலைகள் குகைகளிலும், கோயிற்சுவர்களிலும் காணப்பட்டதோடு ஆரம்பமாகியுள்ளது என்றும் தற்பொழுது இலங்கை ஓவியக்கலை விற்பன்னர்கள் ஐரோப்பிய தந்திரப்பாணியையும் மேற்கத்தேய நவீன பாணியையும் பின்பற்றியுள்ளார்கள் என்பதையும் வெளிக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

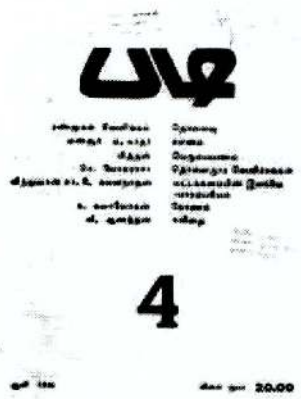
நாடகம் தொடர்பாக தமிழில் மகேஸ் சோமசுந்தரம் மொழிபெயர்த்துள்ள “சிங்கள நாடக உலகில் பரதமுனி எதிரிவீர சரத்சந்திர” என்னும்

கட்டுரை, சிங்கள நாடகத் துறைக்கு புத்துயிர் அளித்த எதிரிவீர சரத்சந்திர என்பவரின் நாடகப் பணிகளை வெளிக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

கூத்து தொடர்பாக சு. சிவவெத்தினத்தின் “நான்காவது மகிடி பற்றிய அறிமுகம்” (1997) என்னும் கட்டுரை, ஈழத்தில் மூன்று மகிடிக் கூத்துக்கள் காணப்படுகின்ற அதேவேளை வந்தாறுமுலையில் நிகழ்த்தப்படுகின்ற மகிடிக் கூத்து பொதுவான மகிடிக் கூத்தின் அம்சங்களைப் பெற்றிருப்பினும் (மந்திரத்தோடு தொடர்புடையமை) அரங்க அமைப்பு, ஒப்பனை, நிகழ்த்துகை போன்ற வற்றில் இருந்தும் ஏனைய மூன்று மகிடிக் கூத்துக்களில் இருந்தும் வேறுபட்டுக் காணப்படுவதால் இதனை நான் காவது மகிடிக் கூத்தாக கொள்ளுவதாகக் கூறியுள்ளது.

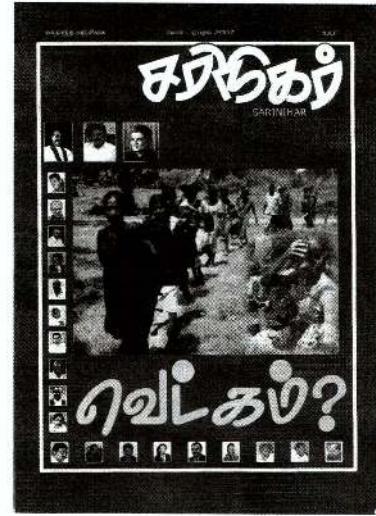
தனிநபர் ஆளுமைகளில் எவ்.எக்ஸ்.சி நடராசாவின் ஆளுமைகள் தொடர்பாக 1997 இல் வெளிவந்துள்ள சஞ்சிகையில் ஆறு கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவையாவன “மகா வித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி நடராசா ஒரு பன்முகப் பார்வை”, மட்டக்களப்பு வித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி நடராசா, செ. யோகராசாவின் “வித்தியாசமான வித்துவான்”, சாருமதியின் “மரபு ஒன்றின் மரணம்”, “பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கத்தின் “ஒரு நினைவுக் குறிப்பு” சா.இ. கமலநாதனின் “மகா வித்துவானும் தொன்னூல் விளக்கமும்” என்பனவாகும். இக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் அவரது இலக்கிய ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்தி இருந்த அதேவேளை அவரது இழப்பின் நினைவாகவும் அமைகிறது. அத்தோடு வெ. மனோவினால் வ.அ. ராசரத்தினத்தினுடனான நேர்காணல், மீராஷாவுடனான நேர்காணல் என்பனவும் இடம் பெற்றுள்ளன. “படி” சஞ்சிகையை நோக்கும்போது மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர்களுக்கும், (சாருமதி, வாசுதேவன், ரீ.எல்.ஜவ் பர்கான்) மாத்திரமல்லாது வேறு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களுக்கும் (சோலைக்கிளி, வீ.ஆனந்தன், கல்லூரான்) களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. “படி” சஞ்சிகையின் ஏனைய நான்கு சஞ்சிகைகளிலும் இருந்து ஐந்தாவது சஞ்சிகை சற்று வித்தியாசப்பட்டுக் காணப்படுகிறது. ஏனெனில் ஏனைய நான்கு சஞ்சிகைகளிலும் சிறுகதைகளும் மோசேயின் குறிப்புக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆனால் ஐந்தாவது சஞ்சிகையில் (எவ்.எக்ஸ்.சி நடராசாவின் சிறப்பிதழில்) மோசேயின் பயறி (காரணம் மோசேயின் பயறி தொலைந்து விட்டதாக சஞ்சிகை ஆசிரியர் கூறியுள்ளமை), சிறுகதை என்பன இடம்பெறவில்லை. புதிதாக “இளைஞர் களம்” என்னும் பகுதி ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இச் சஞ்சிகை தொடர்ச்சியாக வெளிவந்திருந்தால் ஈழத்து இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு இது ஒரு சிறந்த களமாக அமைந்திருக்கும். அத்தோடு இதில் இடம் பெற்றுள்ள கவிதைகள், சிறுகதைகளை நோக்கும் போது 1980களிற்குப் பின்னரான ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தின் போக்குகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

ஐன சாய்மான சஞ்சிகை சரிநிகர்

மைக்கேல் அப்துல்லா சமரசிங்க நம்பி

மக்களை மைய நீரோட்டமாகக் கொண்டு வெளிவந்த மாதாந்த சஞ்சிகையாக சரிநிகர் காணப்படுகிறது. வாரப்பத்திரிகையான முகிழ்த்து நின்று போன பின்னர், தொண்ணூறுகளில் மீளவும் மாதாந்த சஞ்சிகையாக வெளியானமை குறிப்பிடத்தக்கது. பெறுமதியான அரசியல், சமூக, இலக்கிய விடயங்களை உள்ளடக்கி கனதியான தளக்கோலத்தோடு பலரின் எதிர்பார்ப்பினைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையிலே வெளி வந்தது. தமிழில் வெளியான பெரும்பாலான இதழ்கள் தமிழ்த்தேசியம் அல்லது புலிவெறுப்பு என்னும் இருமைப்பண்பில் ஒன்றினை முன்னிலைப்படுத்துவதாகவே அமைகின்ற தருணத்தில், சரிநிகர் ஐனசாய் மானத்தோடு வெளியானமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயுத வன்மத்திற்கு எதிரான வகையிலே அரசியற் கட்டுரைகளைப் பிரசுரித்தது. உச்சமான பெறுமானத்தோடு கவிதைகளும், சிறுகதைகளும் அமைந்தன. பரிசோதனை முயற்சிகளுக்கும் களங்கொடுத்தமையை அவதானிக்க முடிகிறது.

சரிநிகரில் காத்திரமான கவிதைகள் பல வெளி வந்துள்ளன. சி.ஜெயசங்கர், ஓளவை, அனார், தேவ அபிரா, நிவேதா, சீமோன்தீ, மலரா, லதா, பெண்ணியா என்போரின் பெறுமதியான கவிதைகளை இனங்காண முடிகிறது. மேலும் ஈழத்தின் மிக முக்கியமான சிறுகதைகளும் சரிநிகர் இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன என்றால் மிகையில்லை. சண்முகம் சிவலிங்கம் எழுதிய “லாலா” திசேரா எழுதிய “நிர்வாண ராச்சியம்” சுமீகா பெரேரா எழுதிய சுயம்வரம், கௌதம ராகுலன் என் புனை பெயரில் இராகவன் எழுதிய சாக்கோவின் சிந்தனைகள் போன்ற கதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. சரிநிகரில் வெளியான அரசியற் கட்டுரைகள் சாம்பலுள் கனலும் நெருப்பாகக் காணப்பட்டன. நாசமறுப்பான் எழுதிய கட்டுரைகள் தனித்த கவனத்திற்குரியன. “அரசன் வழி மக்கள் தயாரா?” முதலான சில கட்டுரைகள் காத்திரமானதாக அமைந்துள்ளன. “மலையகம் தேவை : புதிய தலைமை” “யாழ்ப்பாணம்: திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலை” “சர்வதேச சமூகம்: மோதுகையின் ஒரு பகுதியா தீர்வு முயற்சியின் ஒரு பகுதியா” “வரலாற்றின் முரண்கள்” “பந்தாடப்படும் இலங்கையின் சமாதானம்” “மலையகத்தமிழர் வாழ்வுரிமை” உட்பட பல அரசியற் கட்டுரைகளை இனங்காண முடிகிறது.

சரிநிகர் சஞ்சிகையில் தேறிய பெறுமானமுள்ள சினிமா சார்ந்த கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. ஜமுனா ராஜேந்திரன், ஜி.ரி.கேதாரநாதன் என்போர் இத்தகைய கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். மிக முக்கியமான ஆளுமைகள் குறித்த நினைவுக் குறிப்புகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. தி.சுவரதராசன், ஏ.ஜே.கனகரட்னா, சு.வில்வ ரத்தினம், ஓவியர் கே.எம்.ஆதிமூலம் ஆகியோரின் நினைவுகளை மீட்கும் வகையிலான குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. கனதியான நூல்களை இனங்கண்டு அவற்றுக்கான அறிமுக விமர்சனத்தையும் சரிநிகர் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. அவ்வகையில் கருணாகரன் எழுதிய “அனாரின் கவிதை முகம்” தேவ அபிரா எழுதிய “இருண்ட காலத்தில் தொடங்கிய என் கனவுகளும் எஞ்சிய இருப்பனவும்” போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன.

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் எழுதிய மைக்கேல்சலோ, பேர்க்மன் போன்றோர் பற்றிய பதிவுகள் மிகக் காத்திரமானவையாகும். மாறுபட்ட ஓவியங்கள், புகைப்படங்களோடு வசீகரமான தளக்கோலத்தோடு வெளியான சரிநிகர் ஈழத்து சஞ்சிகைகளில் தனித்துவமானதாகவே அமைந்துள்ளது.

தேன் கூடு

வே. ஞானசம்பந்தன்

ஈழத்தில் வெளிவந்த கலை - இலக்கியச் சஞ்சிகைகளில் ஒன்று தேன் கூடு. தேன் கூட்டின் பிரதான ஆசிரியர் நெல்லை நடேஸ். அக்காலத்துக்கு ஏற்றாற் போல எளிமையான அட்டையுடன் A5 அளவில் 14 பக்கங்களில் 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் "கலை, இலக்கிய அறிவியல் இதழ்" என முதலாவது சஞ்சிகை வெளிவந்தது. "கலை, இலக்கியம் வர்க்கங்களுக்கும்" அட்டை. எந்தவொரு கலை இலக்கிய வெளிப்பாடுகளும் ஏதோவொரு வர்க்கத்திற்கு சேவை செய்து கொண்டேயிருக்கின்றது. வர்க்கங்களைக் கடந்த கலை, இலக்கியம் என்றுமே எங்குமே இருக்க முடியாது." எனும் வாசகத்தினை முன் அட்டையில் தாங்கி வெளிவந்திருக்கின்றது. ஆசிரியர் குழுவில் வை.திரு நாவுக்கரசு, சுமதி அருட்பிரகாசம் என்போர் இருந்திருக்கின்றனர். நெல்லியடி, கரவெட்டி எனும் முகவரியிலிருந்து வெளியாகியிருக்கின்றது. விலை ரூபா 1.00.

தேன் கூட்டின் ஆசிரியர் ஐயாத்துரை நடேசன். யாழ்ப்பாணம், வடமராட்சி, நெல்லியடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தனது ஆரம்பக் கல்வியினை நெல்லியடி மெதடிஸ் மிஷன் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையிலும் பின்னர் இடைநிலைக் கல்வியினை நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும் பெற்று கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டதாரியானார். இலங்கைத் தமிழ் ஊடகவியலாளர் ஒன்றியத்தின் துணைத் தலைவர், சக்தி தொலைக்காட்சியில் மட்டக்களப்பு நிருபர், வீரகேசரி நாளேட்டின் எழுத்தாளர், ஐ.பி.சி நிறுவனத்தின் இலங்கை நிருபர் எனப் பல பணிகளில் ஈடுபட்டவர். தொழில் நிமித்தம் நீண்ட காலம் மட்டக்களப்பில் வசித்துவந்தார். இலங்கைப் புகையிரத்திணைக்களத்தில் பணிபுரிந்த இவர், வீட்டிலிருந்து அலுவலகம் செல்லும் போது மட்டக்களப்பு எல்லை வீதியில் வைத்து 31.05.2004 அன்று சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். தனது வாழ்க்கைக் காலத்திலே பல்வேறுபட்ட பணிகளினூடாகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக்

கொண்டவர். "தேன் கூடு" எனும் சஞ்சிகையினை வெளியிட்டு ஈழத்து இதழியல் வரலாற்றிலும் இடம் பிடித்துக் கொண்டார்.

தனது முதலாவது இதழில், "எம்மைப் பற்றி" எனும் தலைப்பில் ஆசிரியர் கூறுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. "சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிடலாமென எண்ணும் போது எத்தனை இதழ்கள் வரும், எத்தனை ஆயிரத்தை கோட்டை விட எண்ணம் என்கிற நக்கல்கள், அதைவிட நிதிப்பிரச்சினையை ஒருவாறு சமாளித்தால் தரமான விடயங்களை எடுப்பதிலான திண்டாட்டம் எப்படியோ பலரையும் பலதையும் சமாளித்து வாசகர்களின் ஒத்துழைப்பை ஒரே மூலதனமாகக் கொண்டு "தேன் கூடு" வெளிவருகின்றது. எம்மைப் பொறுத்தவரை இந்த நாட்டின் ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாயம் தான் குறிக்கோள். அதனைத் தாம்பாளத்தில் வைத்துப் பெறலாமென நம்பாத அதேவேளை பட்டாளி வர்க்கத்தின் பலாத்காரத்தை முழுதாக பூரணமாக ஒரே தீர்வாக நம்புகின்றோம். அதேவேளை இலக்கியத்தை அதற்கான முழுமையான கருவியாகவும் சிந்தித்த தில்லை. ஈழத்தில் வெளிவரும் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் பல பொதுப் பிரச்சினைகளையும் எதிர்நோக்குகின்றன. அவற்றிற்குத் துணிவாக முகம் கொடுக்க தமிழ்ச் சஞ்சிகையாளர் அமைப்பொன்றில் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றோம்" என நெல்லை நடேஸ் எனும் பெயரில் தனது சிந்தனைகளை முன்னிறுத்தி தனது கருத்துகளை முன்வைத்தார்.

முதலாவது இதழ், காவலூர் எஸ். ஜெகநாதனின் "இசைக்க மறக்காத பாடல்", வ.யாதவனின் "அவர்கள் இன்னும் அரசியல் பேசுகிறார்கள்" எனும் இரண்டு சிறுகதைகளையும் சபா. ஜெயராசாவின் "இலட்சிய வாதம்", சுமதி அருட்பிரகாசத்தின் "அந்த நாள் வாராதோ", வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் "குப்பி விளக்கும் கப்பல் காரர்களும்", பத்மராணி மகேசுவின் உத்தமத் தந்தை எனும் நான்கு கவிதைகளையும் பாரததி

காந்தனின் மாமியார் வீடு (சினிமா)விமர்சனக் கட்டுரையையும் “ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களின் தோற்றமும் வெகுசன கலாச்சார சூழலும்” எனும் ஆ.சிவநேசச் செல்வனின் கட்டுரையினையும் தாங்கி வந்துள்ளது. மேலும் அக்காலத்தே மேற்கொள்ளப்பட்ட நாடக முயற்சிகள் தொடர்பான தகவல்களைக் கொண்ட “நாடகக் குறிப்புகள்” ஒன்றும் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. சபா.ஜெயராசாவின் “இலட்சிய வாதம்” எனும் கவிதையினை தேன்கூட்டின் தேன் துளியாய் இங்கு குறிப்பிட முடியும்.

“எங்கள் கிராமத்திற்
பாலுந் தேனும் பழம் பாகும்
பாயச் செய்ய
முயற்சிகள் நிகழ்ந்தன

நிலமுடையவர்கள்
நிலத்தைத் தருக
பணமுடையவர்கள்
பணத்தைத் தருக
அதுவுமற்றவர்
உழைப்பைத் தருக

அவர்களில் எழுதினர்
தூண்களில் ஓட்டினர்
குரல்வளை யெடுத்துக்
கத்தினர் மேடையில்
ஒருசிறுநிலமும்
ஈவாரில்லை
சில்லறை கொஞ்சம்
சேர்ந்தது உண்மை

நிலையை விளக்கித்
தலைவரை அணுகினர்
வான வெளியிற்
கருஞ் சிறகெடுத்துக்
காற்றுந் தூறலும்
மழையும் வந்தது

புதிய நதியைப்
பெருகச் செய்யும்
ஆரம்ப மொன்று
அருண்ட தென்று
தொண்ட எழுந்து
துள்ளினர் ஆடினர்.”

ஈழத்து நாவல் இலக்கியத் தோற்றம், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வெகுசன கலாசார அறிவு நிலைச் சூழலில் தர்க்க ரீதியான வளர்ச்சியாக உருவாகிய தன்மையினை ஆ.சிவநேசச்செல்வனின் கட்டுரை நன்கு விளக்குகின்றது. ஆய்வு நிலைப்பட்ட ஒரு கட்டுரையாக இதனை நோக்க முடியும். இவ்வாறு “தேன்கூடு” தனது முதலாவது இதழில் கனதியான பல்வேறுபட்ட விடயங்களைத் தாங்கி வந்திருக்கின்றது.

இரண்டாவது இதழ் நவம்பர் - டிசம்பர் மாதங்களுக்குரிய தேன்கூடு 1, துளி 2 என வெளிவந்தது. இதில்

ஆசிரியர் தனது மன ஆதனங்கங்களைப் “புரியும் படி செய்யுங்கள்” எனும் தலைப்பில் எழுதியுள்ளார். “இன்று எமது கலை இலக்கியத்துறையில் புதிய பரிச்சார்த்த முயற்சிகளும் உத்வேகம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இதனை நாம் பாராட்டு சிற்ற அதேவேளை கலை இலக்கியங்கள் யாருக்காக என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இன்றைய கலை - இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் மக்களுக்காக என்ற கோசத்தின் பின்னணியில் பாமர மக்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாத வகையில் அமைந்துள்ளது கவலைக் குரியதாகும். குறிப்பாக நாடகத்துறையில் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் சராசரி பார்வையாளனை ஏறிமதிப்பதாக உள்ளது... எனவே எழுத் தாளர்களையும் கலைஞர்களையும் நாம் கேட்டுக் கொள்வது மக்களுக்காகச் சேவை செய்வதாகக் கூறுகின்ற நீங்கள் மக்களுக்குப் புரியும்படி எதையும் செய்யுங்கள்” என வேண்டி நிற்கின்றார். இது அக்காலப் படைப்புகளின் தன்மையினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

தொடர்ந்து, “காய்தலும் உவத்தலும்” எனும் பகுதியிலும் ஆசிரியர் பல்வேறுபட்ட கருத்துகளை முன் வைத்துள்ளார். “தேன்கூடு அறிமுகவிழா” குறிப்புரை ஒன்றினை ஆ.சிவநானம் என்பவர் எழுதியுள்ளார். இந்த அறிமுக விழா, நெல்லியடி கலை இலக்கிய வட்டத்தால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. பேராதனைப் பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர் திரு.எஸ்.இராசரத்தினம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றிருக்கின்றது.

லூஃசன் (1881 - 1936) சீனாவின் நவீன கலாசாரப் புரட்சியின் முக்கியஸ்தரும் சிந்தனையாளரும் அரசியல் விமர்சகரும் நவீன சீன இலக்கியத்தின் ஆரம்ப கர்த்தருமாவார். இவரது “ஒரு பைத்தியக்காரனின் தினக்குறிப்பு” எனும் சிறுகதையினை தமிழில் த.ஆனந்த மயில் என்பவர் மொழி பெயர்த்திருக்கின்றார். இச் சிறுகதை இரண்டாவது சஞ்சிகையின் பெரும் பகுதியினைத் தின்றுவிட்டது. இருபது பக்கங்களுக்கு மேல் இக்கதை அமைந்துள்ளது. இச்சிறுகதையினைத் தொடர்ந்து வரும் இதழ்களில் தொடர்ச்சியாகப் பிரசுரித்திருக்கலாம். இது தவிர “யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்தவர்கள்” எனும் வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் ஒரு நல்ல சிறுகதையும் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. இ.சுபத்திரனின் “நெஞ்சை நிமிர்த்திருவாய்”, நல்லை மகேஸ்வரியின் “வண்டில் களும் மாடுகளும்” என்.சண்முகலிங்களின் “மனமே” எனும் கவிதைகளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. வண்டி களும் மாடுகளும் - புதுக்கவிதை எனக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு இரண்டா வது இதழ் சிறுகதைகளாலும் கவிதை களாலும் கனதி பெற்றிருக்கிறது.

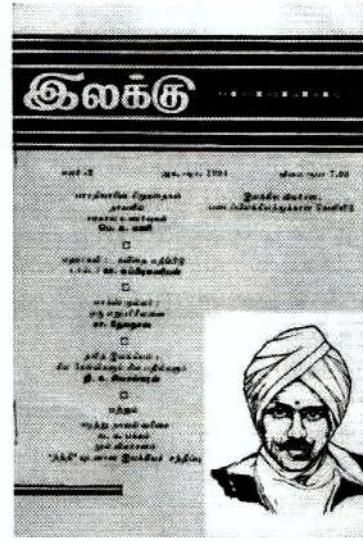
1979 ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் வெளிவரத் தொடங்கிய தேன்கூடு துரதிஷ்டவசமாக இரண்டு இதழ்களுடன் தடைப்பட்டுவிட்டது. தொடர்ந்து வெளிவராமைக்கான காரணத்தையறிய முடியவில்லை. ஆனால் சிரமத்தின் மத்தியிலேதான் இதன் பிரசவம் இடம் பெற்றிருக்கிறது என்பதை ஆசிரியர் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. ஈழத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் தேன் கூடும் ஒரு தேன்துளியாய் இடம்பெற்றிருக்கின்றது.

“இலக்கு”

சிற்றிதழ் பற்றிய

சுருக்கமானதொரு குறியீடு!

■ வ.ந.கிரிதரன் ■

எழுத்தாளர் தேவகாந்தனைச் சிறுகதை யாசிரியராக, நாவலாசிரியராக நாமனைவரும் அறிவோம். ஆனால் அவரது இதழியற் பங்களிப்பு பற்றி அதிகமாக இலக்கியச்சூழலில் கதைப்பதில்லை. ஏன்? தெரியவில்லை. தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் அவரது இதழியற் பங்களிப்பு முக்கியமானது. கனடாத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் அவரது ஆண்டிதழான கூர் முக்கியமானது. அதேபோல் அவர் இந்தியாவில் இருந்தபோது தொண்ணூறுகளில் அவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியான “இலக்கு” சிற்றிதழும் முக்கியமானது. அதிக எண்ணிக்கையில் வெளிவந்திருக்கா விட்டாலும், வெளிவந்த அனைத்து இதழ்களும் காத்திரமான இலக்கியச்சிறப்புமிக்கவை. புதுமைப்பித்தன் மலர், பாரதியார் மலர், நா.பார்த்தசாரதி மலர், டானியல் மலர், பேராசிரியர் க.கைலாசபதி மலர்கள், ஆண்டு மலர், தி.ஜானகிராமன் மலர் என தரமான, இலக்கியச்சூழலில் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய சிற்றிதழ் மலர்கள் அவை.

இலக்கு இதழின் நோக்கம்:

“தாரக மந்திரம்: யாதும் ஊரே! யாவரும் கேளிர்!” என்னும் தாரக மந்திரத்துடன் வெளிவந்த இதழ் தேவ காந்தனின் “இலக்கு”. “இலக்கு” மலர்களைப்பற்றி அதன் முதலாம் ஆண்டு மலராக வெளியான ஐந்தாவது இதழில் அம்மலர்களைப்பற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துகள், ஆசிரியத்தலையங்கம் ஆகியவற்றிலிருந்து அதன் நோக்கத்தை அறிவது பொருத்தமானதும், சரியானது மாகும். மேற்படி இலக்கு ஆண்டு மலரில் கூறப் பட்டிருக்கும் முக்கிய விடயங்களாகப் பின்வருவன வற்றைக் கூறலாம்:

“வாழ்க்கை அடித்துப் போகும் இந்த வசீகர வேகத்தில் மொழி, கலாச்சாரம் பற்றியெல்லாம் ஆகக் குறைந்தளவு கரிசனம் கூட காட்டப்படவில்லையென்பது நன்னிமித்தமல்ல. தமிழர்தம் இப்பண்பாட்டு நெருக் கடியை நாம் கருத்தில்கொண்டு காரியம் ஆற்றியே தீர வேண்டும்...” “இலக்கு, இலக்கியரீதியாகப் பார்க்கப் போனால், ஒரு சகாப்தத்தின் மையக் கருது கோளை - கருதுகோள்களை முன்னிறுத்திச் செலுத்தப் படும் பயணம் மட்டுமே. அறுதிநிலையென்று இலக்கி யத்தின் இலக்காக இதுவரை எதுவும் இருந்ததில்லை... கால தேவையினையும் அடுத்த காலகட்டத்தின் தேவையினையும் உணர்ந்து கதையும் கவிதையும் கட்டுரையும் செய்யப்படல் வேண்டும். இதில் பிரக்ஞை பூர்வமான முயற்சி இலக்கு காலாண்டி தழுக்கு உண்டு... நம்மில் பாதிப்பேரை பால்ரீதியாகவும், அதனிலும் பெரிய பங்கை ஜாதி ரீதியாகவும் அடக்கி

ஒடுக்கி வைத்திருப்பது இருபதாம் நூற்றாண்டின் இந்த இறுதித் தசாப்தத்தில் மானுட கேவலம்... இந்த யுத்த சன்னத்த சேதியை ஒங்கி ஒலிக்க பெண்ணியமும், தலித்திய மும் இலக்கிய வாகனங்களாக வீறு கொண்டுள்ளன.. கூறப் பட்டுள்ளது: “யாதும் ஊரே! யாவரும் கேளிர்” என்பது பாரளாவிய தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மனிதநேயக் குரலாக ஒலிக்க வேண்டும் - ஒங்கி ஒலிக்க வேண்டும் என்பதே எமது பேராசை. அது சுட்டியே இவ்வரியினை எமது தாரக மந்திரமாகக் கொண்டிருக்கின்றோம்... மேற்கத்திய நாகரிக வெள்ளத்தில் திக்குமுக்காடி தம் பண்பாட்டு வேர் தேடும் எம்மவர்க்கு இந்த புறநூலாற்று வரி திசை காட்டும் பேரொளியானால் எமக்கு பேருவகை.” (ஆண்டுமலரில் வெளியான “எண்ணத்தை எழுதுகிறேன்” ஆசிரியத் தலையங்கத்திலிருந்து)

தி.ஜா மலரில் (இதழ் 6) அது பற்றிய ஆசிரியக் குறிப்பில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது: “இந்த நினைவு மலரில் இலக்கு ஆணித்தரமாக ஒரு கருத்தை முன் வைக் கிறது. கலைத்துவம் இலக்கியத்தின் உடல். சித்தாந்தம் அதன் உயிர். உயிர்ப்புள்ள இலக்கியத்துக்கு ஒன்றின்றி ஒன்றில்லை. இவற்றின் கலப்பு விகிதம் கலைஞனைப் பொறுத்த சங்கதி”

இவற்றிலிருந்து இலக்கு காலாண்டிதழின் நோக்கம், செயற்பாடுகள் பற்றி அறிந்துகொள்ளக் கூடிய தாகவுள்ளது. கலைத்துவம் மிக்க இலக்கியப் படைப்புகள் அவற்றுக்கென்று சித்தாந்தம் இல்லை யெனில் உயிரற்றவை. இதுதான் இலக்கின் நிலைப்பாடு.

வெளியான இலக்கு இதழ்களின் எண்ணிக்கை!

இலக்கு வெளிவந்த காலம்: ஆடி 1994 (முதல் இதழ்). இறுதி இதழ்: ஏப்ரல் 1998.

- இலக்கு 1994.07 (1) புதுமைப்பித்தன் மலர்
- இலக்கு 1994.08-12 (2) பாரதியார் மலர்
- இலக்கு (3) நா.பார்த்தசாரதி மலர்
- இலக்கு 1995.08 (4) டானியல் மலர்
- இலக்கு 1995-1996 (5) ஆண்டு மலர்
- இலக்கு 1996.05 (6) தி.ஜானகிராமன் மலர்
- இலக்கு 1996.12 (7) பேராசிரியர் க.கைலாசபதி மலர் 1
- இலக்கு (8) பேராசிரியர் க.கைலாசபதி மலர் 2
- இலக்கு 1998.04 (9) - சிறப்பு மலர்

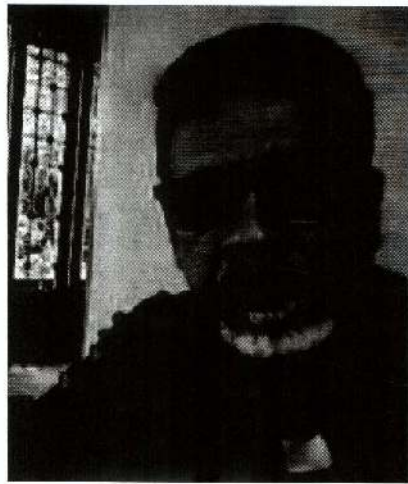
இலக்கு இதழின் பத்தாவது இதழ் எழுத்தாளர் ந.பிச்சுமூர்த்தி சிறப்பு மலராக வெளிவரவிருந்த தென்றும், மலர் முற்றாகத் தயாரிக்கப்பட்டு, அச்சுக்குப் போகும் நிலையில் இருந்ததென்றும் எழுத்தாளர் தேவ

காந்தனுடான உரையாடலொன்றின்போது தெரிவித்திருந்தார். ஆனால் அவ்விதம் வெளிவரவில்லை.

இலக்கு இதழில் வெளியான படைப்புகளும் அவற்றின் முக்கியத்துவமும்

எஸ். பொ. நாரண துரைக் கண்ணன், நந்தி போன்ற எழுத்தாளர்களுடனான நேர்காணல்கள், கோ.கேசவன் (பாரதியார், பேராசிரியர் க.கைலாசபதி பற்றிய கட்டுரைகள்), பெ.சு.மணியின் பாரதியாரின் சிறுகதைகள் பற்றிய முக்கியமான கட்டுரை, பேராசிரியர் களான கா.சிவத்தம்பி (எழுத்தாளர் விந்தனின் இலக்கிய இருப்பிடம் பற்றிய கட்டுரை), சி.சிவசேகரம் (அரசியலும், அழகியலும் கட்டுரை), ஞானி (மார்க்சியமும், தலித் இலக்கியமும், மார்க்சியமும் இலக்கியமும் கட்டுரைகள்), நூல் விமர்சனங்கள் (லதா ராம கிருஷ்ணனின் டானியலின் பஞ்சகோணங்கள் நாவல் பற்றிய விமர்சனம் போன்ற கட்டுரைகள்), கவிதைகள், சிறுகதைகள், இலங்கைத் தமிழ் நாவல் பற்றிய கட்டுரைகள் (ஆசிரியரின் பெயர் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் தேவகாந்தன் என்பதை உணரமுடிகின்றது.), திகசி கட்டுரைகள், பேராசிரியர் நா.கப்பிரமணியனின் கவிஞர் மஹாகவியின், எழுத்தாளர் டானியலின் படைப்புகள் பற்றிய கட்டுரைகள், அந்தனி ஜீவாவின் “மலையகத் தமிழ் நாவல்கள் பற்றிய கட்டுரை ஆகிய கட்டுரைகள் இலக்கு இதழின் இலக்கியச் சிறப்பை எடுத்துக்கூறுகின்றன. இவற்றுடன் கவிதைகள், நூல் விமர்சனங்களும் இதழின் உள்ளடக்கத்தில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. அத்துடன் ஏனைய சிற்றிதழ்கள் பலவற்றின் விளம்பரங்களை இலக்கு பிரசுரித்து அவற்றை இலக்கு சஞ்சிகையின் வாசகர்களுக்கு அவற்றை அறிமுகப்படுத்தியிருப்பதும் பாராட்டுக்குரிய இலக்குவின் செயற்பாடு.

இலக்கு வெளியாவதற்குச் சில வருடங்களின் முன்புதான் சோவியத் கூட்டமைப்பு உடைந்தது. மார்க்சியம் பற்றி, அதன் எதிர்காலம் பற்றியெல்லாம் உலகின் பல பாகங்களிலுமுள்ள மார்க்சியர்கள், ஏனையவர்கள் மத்தியில் பல கேள்விகள் எழுந்தன. தலித் இலக்கியம் பற்றி, பின் நவீனத்துவம் பற்றி, பெண்ணியம் பற்றியெல்லாம் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் தர்க்கங்கள் பல நிகழ்ந்த வாரிந்ந்தன. அத்தகைய சூழலில் வெளியான இலக்கு மார்க்சியத்தின் எதிர்காலம், தலித் இலக்கியம், பெண்ணியம் பற்றியெல்லாம் தன் கவனத்தைத் திருப்பி, அவ்விடயங்கள் சார்ந்த ஆழ்ந்த கருத்துகளை உள்ளடக்கிய கட்டுரைகள் வெளியிட்டது. குறிப்பாக “இலக்கு” சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழில் அபிமானியின் “நோக்காடு” சிறுகதைத் தொகுப்பு பற்றிய தனது விமர்சனத்தில் எழுத்தாளர் தேவகாந்தன் “தலித் இலக்கியம்” பற்றி எழுப்பிய கேள்விகள் முக்கியமானவை. தலித் இலக்கியம் படைப்போர் தலித்தாக இருக்க வேண்டுமா?, தலித்தாக இருந்தாலும் படைப்புகளில் விபரிக்கப்படும் தொழிலைச் செய்பவர்கள்தாம் அவ்விதப் படைப்புகளை எழுத வேண்டுமா, தலித் இலக்கியம் யதார்த்தவாதக் கோட்பாடுகளுக்குள் அடங்குகின்றதா?, ஆபிரிக்க இலக்கியத்துடன் தலித் இலக்கியம் அடிக்கடி ஒப்புநோக்கப்படுவது சரியான என்பன போன்ற கேள்விகளை எழுப்பியிருந்தார். இவற்றுக்கு அடுத்த இதழில்

விமர்சகர் தி.க.சிவசங்கரன் தான் நம்பும் சித்தாந்தங்களுக்கு அமைய தெளிவாகப் பதிலளித்திருந்தார். எழுத்தாளர் லதா ராமகிருஷ்ணனின் டானியலின் “பஞ்சகோணங்கள்” நூல் விமர்சனமும் நன்றாக அமைந்திருந்தது.

இலங்கையின் சமகாலச் சமூக, அரசியல் சூழலினை உள்வாங்கி, வர்க்கப் பிரச்சினை, வர்ணப் பிரச்சினை, ஈழத்தமிழர் தேசியப் பிரச்சினை விடயங்களில் டானியலின் எண்ணோட்டங்களின் அடிப்படையில் நாவலை அணுகியிருந்தார். நல்லதோர் அணுகுமுறை. அவ்வணுகுமுறை நல்லதொரு கட்டுரை யினைத் தந்திருக்கின்றது. ஞானி அவர்களின் கட்டுரை மார்க்சிய சிந்தாந்தை ஏற்றுக்கொண்ட அவரது சிந்தனை ருஷ்யாவில் நிலவிய கட்சிரீதியான அரசியலைக் கண்டிக்கின்றது.

இலக்கு சஞ்சிகையின் குறைபாடாக நான் கருதுவது: அதிகமான அளவில் கலை, இலக்கியத் தகவல்கள், குறுங் கட்டுரைகள் மீள் பிரசுரங்களாக சஞ்சிகையின் இதழ்களில் ஆங்காங்கே தூவப் பட்டுள்ளன. அவற்றின் எண்ணிக்கையைக் குறைத் திருக்கலா மென்று தோன்றியது.

ஒரு சிலவற்றைப் பிரதான கட்டுரைகளி லொன்றாக எண்ணி வாசிக்கத் தொடங்குகையில் அவை ஏற்கனவே பிரசுரமானவற்றின் சிறிய பகுதிகளாக இருந்ததைக் கண்டு ஏமாற்றமே ஏற்பட்டது. உதாரணத்துச் சுந்தரராமசாமியின் புதுமைப்பித்தன் பற்றிய கட்டுரை யினைக் குறிப்பிடலாம். மணிக்கொடி சஞ்சிகையின் பொன் விழா மலரி லிருந்து பெறப்பட்ட கட்டுரையைக் குறிப்பிடலாம்.

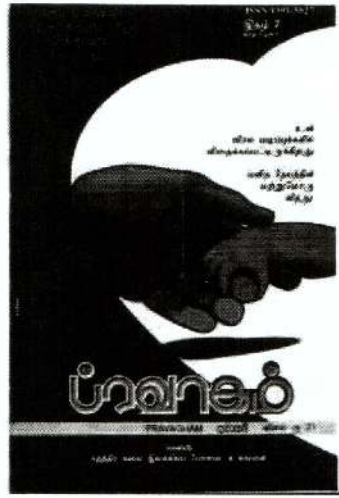
இதழியல் வரலாற்றில் இலக்குவின் நிலை

இவ்விதமாகச் சமுதாயப் பிரக்ஞை மிக்க ஆக்கங்களை உள்ளடக்கிய “இலக்கு” சஞ்சிகையின் படைப்புகள் மேலோட்டமானவையல்ல. ஆழ்ந்து சிந்திக்க வைக்கும், அறியாததை அறிய வைக்கும், அறிந்ததை மேலும் புரிய வைக்கும் ஆழமானவை. இப்படைப்புகள் இலக்குவின் வெற்றியை, அதன் இருப்பிடத்தை நிர்ணயம் செய்கின்றன. ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பைச் சிற்றிதழ்கள் வரலாற்றில் இலக்குவும் நல்கியுள்ளதை இலக்கு சஞ்சிகையின் படைப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அவ்வகையில் சிற்றிதழ் சஞ்சிகைகளில் ஒன்றான இலக்கு தமிழ் இலக்கிய உலகில் கவனிப்புக்குரிய சிற்றிதழ்களில் ஒன்றாக அமைந்திருக்கின்றது. எவ்வித இலக்குமற்று பூற்றீசல்களாகச் சஞ்சிகைகள் வெளிவரும் கால கட்டத்தில் தனக்கென்று ஓர் இலக்கினை நிர்ணயித்து, அதன் வழி செயற்பட்ட இலக்குவின் நோக்கமும் செயலும் முக்கியமானவை.

வெளியான இலக்கு இதழ்கள் அனைத்தும் தொகுக்கப் பட்டு நூலாக ஆவணப்படுத்தப்படுவதும் முக்கியமானது என்னும் எண்ணம் இவ்விதழ்களை வாசித்த போது தோன்றியது. அதன் மூலம் இலக்கு சஞ்சிகையின் இலக்கினையும், அந்த இலக்கினை இலக்கு அடைந்ததா என்பது பற்றியும் அறிந்துகொள்வது வாசகர்களுக்கும், இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களுக்கும் இலக்குவானதாக விருக்கும். அதே சமயம் சிற்றிதழ் வரலாற்றில் இலக்கு சஞ்சிகையின் நிலையினை வெளிப்படுத்தும் நல்லதோர் ஆவணமாகவும் அது விளங்கும்.

ப்ரவாகம்

■ உக்குவளை அக்ரம் ■

ப்ரவாகம் மாத்தளைக்கு ஏழு கிலோ மீற்றருக்கு அண்மித்த உக்குவளை என்ற சிற்றூரிலிருந்து, “உக்குவளை சுதந்திர கலை இலக்கியப் பேரவை” என்ற அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்ட கலை இலக்கிய சஞ்சிகையாகும். இவ்விதமுக்கு “ப்ரவாகம்” என்ற பெயரை சூடியவர் மறைந்த நாவலாசிரியரும் பன்முக ஆளுமையான ஆர்.ஆ.ஷம்ஸ். மாத இதழாக தொடங்கப்பட்டாலும் இரண்டு இதழுக்கு பின்னர் ஒழுங்கின்றி நினைத்தபோது வரும் இதழாக தடம் மாறியிருந்தது. மொத்தமாக எட்டு இதழ்கள் வெளிவந்தமை கவனத்திற்குரியது. இதன் ஆசிரியர் குழுவில் ஆசிப் ஏ. புஹாரி, கலகெதர உனைஸ், பஸ்மினா அன்ஸார், உக்குவளை அக்ரம் ஆகியோர் இடம்பெற்றிருந்தார்கள். ப்ரவாகம் சஞ்சிகையில் அந்தனி ஜீவா அவர்கள் “அந்தனி ஜீவாவின் பக்கங்கள்” என்ற ஒரு பத்தி பகுதியை ஆரம்பித்ததோடு, அது தரமான இதழாக வெளிவருவதற்கும் மூத்த எழுத்தாளர்களிடமிருந்து கட்டுரை, சிறுகதை, கவிதைகளை பெற்று உதவினார். இந்தியாவில் நடைபெற்ற “தமிழ் இனி 2000” ம் இலக்கிய மாநாட்டில் மலையக இலக்கிய முன்னோடிகளால் வாசிக்க, சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இலக்கிய கட்டுரைகளை ப்ரவாகம் இதழ்களில் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற செய்தார். தென்னிந்தியாவுக்கு இலக்கிய நிகழ்வுக்காக செல்கையில் இந்திய எழுத்தாளர் நண்பர்களுக்கும் ப்ரவாகம் சஞ்சிகையை அறிமுகம் செய்வதில் அந்தனி ஜீவா முன்னின்றார். மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சினால் ஒவ்வொரு வருடமும் மலையக சாகித்திய விழாவினை. முன்னாள் மத்திய மாகாண அமைச்சராக வீற்றிருந்த வீ.ராதா கிருஷ்ணன் அவர்களின் அமைச்சினால் கொண்டாடப்பட்டது. அவ்வாறு நடைபெற்ற மாகாண சாகித்திய விழாக்களில்... ஹட்டன் சாகித்திய இலக்கிய விழா, மற்றும் மாத்தளை மாவட்ட சாகித்திய இலக்கிய விழாக்களின் போது, ப்ரவாகம் சஞ்சிகை இலக்கிய சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது. இதற்காக மத்திய மாகாண அமைச்சரும், அவரின் அலுவலக அதிகாரிகளும், அந்தனி ஜீவா அவர்களும் தன்னலமற்ற பெரும் உதவி ஒத்தாசை களை நல்கினர். ப்ரவாகம் சஞ்சிகை சமூக சீர்க்கேடுகளையும், சமூக அலவங்ககளையும் அதன் இலக்கிய கொள்கையாக வகுத்துக் கொண்டாலும், மலையக இலக்கிய கொள்கை கோட்பாடுகளை அடிநாதமாகக்கொண்டே ஒவ்வொரு இதழிலும் நகர்ந்திருக்கின்றன. உக்குவளை அக்ரம், பஸ்மினா அன்ஸார், வரக்காமுறையூர் ராஸிக், வரக்காமுற ஜலைவரியா, ரிஸ்னா ரஹீம், ரிகாஸா நயீம், ஆஷிப் ஏ.புஹாரி, பாலை நகர் ஜிப்ரி ஹஸன், ஓட்ட மாவடி அறபாத், கெகிராவ சஹானா, ஏ.பி.வி.கோமஸ், மு.சிவலிங்கம், மாத்தளை மலரன்பன், மல்லிகை சி.குமார் போன்றோர் சிறுகதைகளை ப்ரவாகம் இதழ்களில் எழுதி அதன் காத்திரத்தன்மைக்கு வித்திட்டனர். பண்ணாமத்துக் கவிராயர், ஓட்டமாவடி

அறபாத், த.ஜெயசீலன், அன்ஸார் எம் சியாம், சகீல் எம் மகீன், ஆஷிப் ஏ.புஹாரி, சம்ஷியா இஸ்மையில், மேமன் கவி, பஹீமா ஜஹான், ஏ.இக்பால், ஓட்டமாவடி எஸ்.நஸீம் போன்றோரும் ப்ரவாகம் இதழ்களில் கவிதைகள் எழுதி அதன் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டனர். 1999-களில் வெளி வந்த ப்ரவாகம் சஞ்சிகைகள் வடிவமைப்பில், அதன் உள்ளக கட்டமைப்பிலும், அது தாங்கி வந்த ஆக்கங்களின் தலைப்பு களில் கவர்ச்சியும் தனித்துவமான எழுத்து வடிவத்தை கொண்டு தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளுக்கு நிகரானதாக பக்க வடிமைப்புகளில் வெளி வந்ததாக விமர்சகர்கள் அடிக்கோடிடுகின்றனர். மாத்தளை மாவட்டத்திலிருந்து வெளிவந்த முதலாவது இலக்கிய இதழாக ப்ரவாகம் கவனம் பெறுகிறது. கடைசி இதழாகவும் இதுவரை இதுவே நீடிக்கிறது. பின் வந்த காலங்களில் ப்ரவாகம் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராக ஆஷிப் ஏ.புஹாரியும், உதவி ஆசிரியராகவும், வெளியீட்டு உரிமையாளராகவும் உக்குவளை அக்ரமும் முன்னிலை பெற்றனர். இவ்விருவர்களை முதன்மையாகக் கொண்டு, ப்ரவாகம் பதிப்பகத்தினால் கவிப்ரவாகம் என்ற கவிதைகளுக்கான இதழ் ஒன்றும், உக்குவளை அக்ரமின் “அம்ரிதாவின் கதைகள்”, மாத்தளை பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் “ஷரந்தீபிலிருந்து மஹ்முத் அல் ஸமி பருதி” என்ற நீள் கவிதை மொழிப்பெயர்ப்பு நூலொன்றும் வெளியிடப்பட்டது இக்கவி இதழ் தொடர்ச்சியாக மூன்று இதழ்கள் வெளி வந்தமையும் குறிப்பிடக்கூடியது. பிரபலம் பெறாமே, ஆக்கங்கள் பெருவதில் காணப்பட்ட கஷ்டம், அச்சிடுவது, விநியோகிப்பதில் காணப்பட்ட சிரமம், சக எழுத்தாளர்களாலும், இலக்கிய அமைப்புகளாலும் ஊக்குவிக்காது காழ்ப்புணர்வுகளால் பாராமுகமாக நடாத்தப்பட்டமை, மூத்த எழுத்தாளமைகள் வளரும் சஞ்சிகைக்கு ஆக்கங்கள் எழுதுவதில் காட்டிய தயக்கம் போன்றவையும், பிரதானமாக ப்ரவாகம் எட்டாவது இதழில் மர்ஹூம் ஆர்.ஆ.ஷம்ஸ் அவர்கள் எழுதிய “கிராமத்துக் கனவுகள்.” நாவலுக்கு மாற்றுகருத்து, எதிர்நிலைப்பாடுடையவர்களின் பேட்டி, கட்டுரை களை எட்டாவது இதழில் வெளியிட்டமையால், பாரிய இலக்கிய பின்புலமும், அதிக இலக்கிய ஆளுமைகளை கொண்ட ஷம்ஸ் தோழர்களால் எதிர்ப்பிற்கும், வசைப்பாடலுக்கும், தனித்துக்குள்ளும் விரட்டியடிக்கப்பட்டு, ஒதுக்குதலுக்கும் ஆளானதால் ப்ரவாகம், கவிப்ரவாகம், ப்ரவாகம் பதிப்பகம் போன்றன இறுதி மூச்சை எட்டி தனது இலக்கிய பயணத்தை இடை நடுவில் நிறுத்திக்கொண்டன. தனுஸ்கோடி ராமசுவாமி, மலேசியசை பீர் முஹம்மது.ர்.பு. ரகுல் போன்றோர் ப்ரவாகம் இதழ் பற்றிய தமது விமர்சனக் குறிப்புகளை அனுப்பி வைத்திருந்தமை மறக்கமுடியாத நினைவுகளாகும். இவ்விதம் இலக்கம் 09, மாத்தளை வீதி, உக்குவளை என்ற விலாசத்திலிருந்து வெளிவந்தது.

“மறுமலர்ச்சி”யும்

நானும்

■ வரதர் ■

மனிதப் பிறவி எடுத்தவர்கள் எல்லோரும் எந்நேரமும் எதையாவது சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நிகழ் காலத்தைப் பற்றிய சிந்தனை நிச்சயமாக எல்லோருக்கும் இருக்கும்.

சிலர், நிகழ்காலத்தோடு கடந்த காலத்தைப் பற்றியும் இரை மீட்டுக்கொடிருப்பார்கள். மற்றும் சிலரோ நிகழ் காலத்தோடு, வருங்காலத்தைப் பற்றிக்கனவுகள் கண்டு கொண்டிருப்பார்கள்.

நான் ஒம் பிறவி எழுத்துப் பைத்தியம். “பிறவி” என்ற சொல்லை, “என்னுடைய நினைவு தெரிந்த நாளிலிருந்து” என்று எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஈழகேசரி இளைஞர் சங்க வெளியீடான “கல்வி அனுபந்தம்” சஞ்சிகையில் என்னுடைய முதல் எழுத்து வெளியாயிற்று. அப்போது எனக்குப் பதினைந்து வயதிருக்கலாம். அதற்கு முன்பே நான் சில கையெழுத்துப் பத்திரிகைகளுக்கு ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறேன். எங்கள் பொன்னாலைக் கிராமத்தில் “சமூகத் தொண்டுச் சங்கம்” என்ற கை எழுத்துப் பத்திரிகைக்கு நான் தான் பத்திராதிபர். நான் படித்த மூளாய் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையின் மாணவர் தேர்ச்சிச் சங்கக் கையெழுத்துப் பத்திரிகைக்கும் நானே பத்திராதிபர்.

“தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம்” 1943 ஜூன் மாதத்தில் இளம் எழுத்தாளர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது “மறுமலர்ச்சி” என்ற பெயரில் ஒரு சஞ்சிகை வெளியிடுவதென்று தீர்மானமாயிற்று. ஆரம்பத்தில் “மறுமலர்ச்சி” கையெழுத்துப் பத்திரிகையாக அமைந்தது. அதற்கும் நான் தான் ஆசிரியர். சிறு வயதிலிருந்தே, எழுதுவதைப் போல, “ஒவியம்” வரைவதிலும் எனக்கு மிகுந்த ஆர்வம் உண்டு. நான் பத்திராதிபராக இருந்த கையெழுத்துப் பத்திரிகைகளில் என்னுடைய ஒவியத்திறமையையும் காட்டியதாக நினைவு.

“மறுமலர்ச்சி”யைப் பற்றி எழுதாமல் என்னைப் பற்றியே எழுதிக் கொண்டிருப்பதாக வாசகர்கள்

நினைக்கக் கூடும். நான் இல்லாமல் மறுமலர்ச்சி இல்லை என்பதை இவ்வாறு சற்றுத் தலைக் கனத்துடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதனால் தான் மறுமலர்ச்சியைப் பற்றி எழுதும் போது “நான்” அவசியமாகிறது.

ஈழகேசரிப் பத்திரிகைக் குழு “இளைஞர் சங்கம்” என்ற ஒரு அமைப்பை நடத்தியது. அதில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்தவர்கள் “கல்வி அனுபந்தம்” சஞ்சிகைக்கு விஷய தானம் செய்யலாம். இந்தச் சங்கம் ஒரு முறை யாழ் - வைதீஸ்வரா வித்தியாலயத்தில் ஒரு பேச்சுப் போட்டி நடத்தியதும், அதில் நானும் பங்கு பற்றிப் பேசியதும் நினைவு வருகிறது. (நான் இப்போது தான் “மௌனி” அப்போது பெரிய பேச்சாளன்!)

இந்த ஈழகேசரி இளைஞர் சங்கத்தில் என்னைத் தவிர, கனக செந்திநாதன், அ.செ.முருகானந்தன், அ.ந.கந்தசாமி, மஹாகவி, சு.பஞ்சாட்சர சர்மா, நாவற் குழியூர் நடராசன் மற்றும் பலரும் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். எப்படியோ எனக்கும் அளவெட்டி இளைஞர்களான அ.செ.மு., அ. ந.சு., உருத்திரமூர்த்தி (மகாகவி) முதலியோருக்கும் சற்றே நெருக்கமான பழக்கம் ஏற்பட்டது. இடையில் ஒரு விஷயம் நினைவு வருகிறது. ஈழகேசரி இளைஞர் சங்கத்திடமிருந்து எனக்கு ஒரு முறை ஒரு பாராட்டுக் கடிதமும், இரண்டு நூல்களும் பரிசாகக் கிடைத்தன. ஒன்று “பொம்மையா, மனைவியா?” என்ற நாடக நூல். இப்பன் எழுதிய நாடகத்தைக் க.நா.சு.மொழி பெயர்த்தது. மற்றது “புதுமைப் பித்தன் கதைகள்”. நாடக நூல் என்னை அப்போது அவ்வளவாகக் கவரவில்லை. ஆனால் புதுமைப் பித்தன் ஒரேயடியாக என்னைப் பிடித்துக் கொண்டார். நான் புதுமைப் பித்தன் “விசிறி”யாக மாறியிருந்தேன். இது இருக்க, எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய ரசிகர்களை ஒன்று சேர்த்து ஒரு சங்கம் அமைக்க வேண்டுமென்ற பெரு விருப்பம் என் மனத்தில் முளை கொண்டது. எனக்குள்ளே இப்படி ஏதாவது முளை கொண்டு விட்டால் அதை “ஒரு கை” பார்க்காமல்

அப்போதும் எனக்குத் தூக்கம் வராது. சங்கத்தைப் பற்றியே சிந்திக்கத் தொடங்கி அதற்கான பெயரையும் தீர்மானித்து விட்டேன். “புதுமைப் பித்தர்கள் சங்கம்!” ஆகா, ஓகோ என்று என்னை நானே முதுகில் தட்டிக் கொண்டு செயல்பட்டேன்.

அளவெட்டி நண்பர்களுக்கும், வேறு சிலருக்கும் அழைப்புகள் அனுப்பி, ஈழகேசரியில் ஒரு அறிவித்தலும் வெளியிட்டு, 13-06-1943-ல் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினோம். இடம் - யாழ்ப்பாணம் கஸ்தூரியார் வீதியிலுள்ள ஒரு விட்டு விறாந்தை. பெரிய விறாந்தை. அந்த வீடு ரேவதி குப்புசாமி என்ற சிற்பக் கலைஞருக்குச் சொந்தமானது. அவரும் ஒரு இலக்கிய ரசிகர். சுமார் பதினைந்து பேர்கள் வரை கூட்டத்துக்கு வந்திருந்தார்கள். அன்றைய கூட்டத்தில் சங்கத்துக்குப் பெயர் சூட்டும் தீர்மானம் வந்த போது, நான் ஏற்கெனவே உருப்போட்டு வைத்திருந்த “புதுமைப்பித்தர்கள் சங்கம்” என்ற பெயரைச் சொன்னேன். மிகக் கடுமையான எதிர்ப்பு! புதுமைப் பித்தர்கள் தொடங்கியிருந்த கூட்டத்திலே அவர்களிலும் தொகையில் கூடிய, வாய் வல்லமை மிக்க பல “கட்டுப் பெட்டி”களும் வந்து விட்டார்கள்! காரசாரமான விவாதம் நடந்தது

“இதென்ன பெயர்? நாளைக்கு றோட்டால் போகும்போது “இதோ ஒரு பித்தன் போகிறான்” என்று மக்கள் பகிடி பண்ணுவார்கள்” என்று கூடச் சொன்னார்கள். வாக்கெடுப்பு நடந்தது. “புதுமைப் பித்தர் சங்கம்” போயே போய் விட்டது! “தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம்” என்ற கற்புள்ள பெயர் சூட்டப் பட்டது. என்னுடைய கோட்டை சரிந்து விட்ட நிலையிலும் நான் விலகி ஓடி விடவில்லை. “மறுமலர்ச்சி” என்ற சங்கத்தின் பத்திரிகைக்கு நான் ஆசிரியராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டேன்.

“மறுமலர்ச்சி” கையெழுத்துப் பத்திரிகை மாறி மாறி ஆர்வமுள்ள இளைஞர்களால் படிக்கப் பட்டது. அது கையெழுத்துப் பத்திரிகையாக எத்தனை இதழ்கள் வந்ததென்பது நினைவில்லை. என்னுடைய பத்திரிகை வெறி கையெழுத்துப் பத்திரிகையோடு அடங்கி விடுவதாக இல்லை.

தமிழ் நாட்டிலிருந்து வரும் சஞ்சிகைகளைப் பார்க்கும் போதெல்லாம், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அப்படி ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிட வேண்டுமென்று கனவு காணத் தொடங்கினேன். மறுமலர்ச்சியை அச்சுப் பத்திரிகை ஆக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய பெருந்தாகமாயிற்று. அச்சுப் பத்திரிகை என்பது பணத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். நாங்களெல்லாம் சாதாரண குடும்பங்களிலிருந்து வந்த வேலை வெட்டி இல்லாத இளைஞர்கள். பத்திரிகையை அச்சில் போடுவதற்குப் பணத்துக்கு எங்கே போவது? ஆனாலும், நான் இரவு பகலாகச் சிந்தித்தேன். “மனம் உண்டானால் மார்க்கம் உண்டு” என்று சும்மாவா சொன்னார்கள்? ஒரு மார்க்கத்தைக் கண்டு பிடித்தேன்.

ஐந்து பேர் சேர்வது. ஆளுக்கு ஐம்பது ரூபா (அடேயப்பா ஐம்பது ரூபா) போடுவது அந்தப் பணத்தைக் கொண்ட பத்திரிகையை தொடங்க வேண்டியது. பத்திரிகையைத் தொடக்கி விட்டால், பிறகென்ன - அந்த இதழ் விற்பனைக்குக் கொண்டு அடுத்த இதழை அச்சிட்டு விடலாம்! சரிதான். ஆனால் அந்த ஐந்து “முதலாளி”களை எங்கே தேடிப் பிடிப்பது? அவர்களையும் ஒரு மாதிரிக் கண்டு பிடித்தேன்.

ஒன்று: நான் (எப்படியோ கடனோ உடனோ பட்டு ஐம்பது ரூபா கட்ட வேண்டியது தான்!)

இரண்டாவது: தமிழாசிரியராக இருந்த எனது உணர்நண்பர் திரு. க.சா.மதியாபரணம்.

மூன்றாவது: நாவற்குழியூர் நடராசன்

நான்காவது: பண்டிதர் பஞ்சாட்சர சர்மா.

ஐந்து: திரு. க. இ. குமாரசாமி (கவிஞர் “சாரதா” - க. இ. சரவணமுத்துவின் தமையனார்) இருவரும் ஒரு தமிழாசிரியர்.

இந்த ஐந்து பேரும் ஆளுக்கு ஐம்பது ரூபா முதல் பேட்டு பங்கு வியாபாரத்தை ஆரம்பித்தோம். நடைமுறை விதிகளைப் பற்றியெல்லாம் தீர்மானித்துக் கொண்டோம். நான்தான் எல்லாவற்றுக்கும் பொறுப்பு. நாங்கள் எல்லோரும் நகரத்துக்குப் புதியவர்கள், விபரம் தெரியாதவர்கள். எல்லாவற்றையும் கற்பனையில் உருவாக்கிப் பெரிய பெரிய கோட்டைகளைக் கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள். நாவற்குழியூர் நடராசன் அப்போது இந்துசாதனம் இதழில் துணை ஆசிரியராக இருந்தார். அவர்தான் இந்த நடைமுறை விஷயங்களில் எங்களுக்குச் சற்றே உதவியாக இருந்தார் என்று சொல்ல வேண்டும்.

மறுமலர்ச்சி அச்சிடுவதற்கு யாழ். ஆஸ்பத்திரி வீதியில், ஆஸ்பத்திரிக்கு முன்பாக இருந்த ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகத்தைத் தெரிவு செய்தோம். (அந்த அச்சகம் இப்போதும் அதே இடத்தில் இருக்கிறது) அதன் முதலாளி திரு. சிவஞானபோதம் என்பவர். நல்ல மனிதர். அந்த அச்சகத்தில் மூன்று பேர் வேலை செய்தார்கள். அவசியமெனில் முதலாளியும் வேலை செய்வார். திரு. இராஜகோபால் என்ற ஒரு நல்ல தொழில் விற்பன்னரும் இவர்களுள் இருந்தார்.

மறுமலர்ச்சியில் முதல் இதழ் 500 பிரதி அச்சிடப்பட்டதென்றும், அதற்கான செலவு ரூபா 125/= என்றும் ஒரு நினைவு. நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை. மறுமலர்ச்சியின் மேலட்டை கவர்ச்சி கரமாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினேன். டிசைன் வரைவிப்பது, “புளொக்” செய்விப்பது எல்லாம் தெரியாத வித்தைகள். நாவற்குழியூர் நடராசன் திரு. துரையப்பா என்ற ஒரு கலைஞரை அறிமுகப்படுத்தினார். துரையப்பா ஒரு பிறவிக் கலைஞர். ஏதாவது ஒரு படத்தைக் கொடுத்து அதைப் புளொக் செய்து தரும்படி கேட்டால், அந்தத் தகட்டில் படத்தை காபன் பிரதி செய்து, பின்னர் சிறு சிறு ஆயுதங்களின் உதவியோடு அருமை யாகப் புளொக் செய்து விடுவார். சில நுட்பமான ரேகைகள் கொண்ட படத்தைக் கூட அவர் அச்சொட்டாகப் புளக் செய்து

தந்தது நினைவிருக்கிறது. புளொக் செலவு பெரும் பாலும் அதன் அளவைப் பொறுத்தது. இரண்டு ரூபாவிலிருந்து மிஞ்சியது பத்துப் பதினைந்து ரூபாவுக்குள் தான் வரும். மறுமலர்ச்சியில் வந்த போட்டோ புளொக்கள் தவிர்ந்த “லைன்” புளொக்குகள் எல்லா வற்றையும் திரு. துரையப்பாவே செய்து தந்தார்.

மறுமலர்ச்சி முதல் இதழ் அச்சாகி முடிந்த சமயத்தில் ஒரு திடுக்கிடும் சம்பவம் நிகழ்ந்தது. தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்தாருக்குள்ளே இரண்டு நகரத்து நண்பர்கள் இருந்தார்கள். “மறுமலர்ச்சி” சஞ்சிகை சங்கத்துக்கே உரியதென்றும், தனிப்பட்ட ஐந்து பேர் கூடி அந்தப் பெயரில் சஞ்சிகையை அச்சிடுவது சட்ட விரோதமென்றும் நீதிமன்றில் வழக்கொன்று தொடர்ந்து ஒரு தடை உத்தரவும் பெற்றுவிட்டார்கள். அச்சிட்டு முடிந்த பிரதிகள் யாவும் அச்சகத்திலிருந்து நீதி மன்றத்துக்குப் போய் விட்டன. எனக்குத் தலையும் தெரியவில்லை, வாலும் தெரிய வில்லை. நீதிமன்றம், வழக்கு, சட்டத்தரணி - இவையெல்லாம் எனக்குச் சற்றும் பழக்கமில்லாத பொருள்கள்.

“நாவற் குழியூர் நடராசன் தான் முன்னின்று, யாரே ஒரு சட்டத்தரணியை ஒழுங்கு செய்து, நிதிபதிக்கு நிலைமையை விளக்கிக் கூறி, பிரதிகளை மீட்டுக் கொண்டு வர உதவி செய்தார். பிறக்கும் போதே மறுமலர்ச்சிக்கு இப்படி ஒரு கண்டம்! சில உயிரினங்கள் தாமும் தின்னாது, மற்றவர்களையும் தின்ன விடாது. போகட்டும்! மறுமலர்ச்சி மிக்க உற்சாகமாக வெளி வந்தது. என் கால்கள் நிலத்திலில்லை! ஆகாயத்தில் பறப்பது போன்ற மகிழ்ச்சி!

மறுமலர்ச்சி வேலைகள் பெரும்பாலும் ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகத்திலேயே நடக்கும். நானும் எந்நேரமும் அங்குதான் இருப்பேன். எனினும் மறுமலர்ச்சிக்கு ஒரு தனியான அலுவலகமும் இருந்தது. யாழ்ப்பாணம் - காங்கேசன்துறை வீதியில், ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் புத்தக சாலைக்கு எதிராக உள்ள ஒரு “ஓடை”யில் வரிசையாகச் சில அறைகள் வாடகைக்கு விடப்பட்டிருந்தன. அந்த அறைகளில் ஒன்றுதான் மறுமலர்ச்சியின் அலுவலகம். அந்த அறைக்கு வாடகை ரூபா மூன்று. நாளாந்தம் அல்ல. ஒரு மாத வாடகை ரூபா மூன்று. அந்த அறையில் ஒரு சிறிய மேசை, ஒரு கதிரை, ஒரு வாங்கு இவைதான் அலுவலகத்தளபாடங்கள்.

நான் நாவற்குழியூர் நடராசன், பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சர சர்மா, க. சி. சரவணமுத்து, அ. செ. மு., அ. ந. சு., மஹாகவி, சு. வே. சொக்கன், சோ. தியாகராசா (சோதி), சு. இராசநாயகன், கு. பெரிய தம்பி, க. சி. குலரத்தினம் முதலிய பலர் அவ்வப் போது மறு மலர்ச்சியின் முக்கிய எழுத்தாளர்களாக இருந்தோம்.

இந்திய எழுத்தாளர்கள் சிலரும் - வல்லிக் கண்ணன், ப. கோதண்டராமன் போன்றோர் இடையிடையே “விஷய தானம்” செய்தார்கள். அப்போது எங்களில் பலருக்கு காண்டேகர் பைத்தியம். காண்டே கருடைய அற்புதமான நாவல்ககளை, கா.ஸ்ரீ.ஜ. என்பவர் மொழிபெயர்த்துக் கலை மகளில்

வெளியிட்டு வந்தார். எப்படியோ அவருடன் தொடர்பு கொண்டு மறுமலர்ச்சிக்கும் காண்டேகருடைய கதை ஒன்று தரும்படி கேட்டோம். அவரும் சம்மதித்து ஐம்பது ரூபா அனுப்பி வைக்கும் படி அறிவித்தார். கஷ்டத்தின் மத்தியிலே அவர் கேட்ட ஐம்பது ரூபாவை அனுப்பி வைத்தோம். பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட கா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீ., கதையை விரைவில் அனுப்பி வைப்பதாகவும் கதையின் பெயர் “பொன் வண்டி” என்றும் ஒரு அஞ்சலட்டை எழுதியிருந்தார். நாங்களும் அந்தப் பெரிய எழுத்தாளர் சொல்லை நம்பி, காண்டேகரின் “பொன்வண்டி” மறுமலர்ச்சியில் விரைவில் வெளிவரும் என்று விளம்பரம் செய்தோம். மோசம் போனோம். பொன்வண்டி இருப்பை விட்டுக் கிளம்பவேயில்லை. இளம் வயது முதலே எழுத்தாளர்கள் என்றால் உயர்ந்த மனிதர்கள் என்று நம்பிக் கொண்டிருந்த எனக்கு முதலில் கிடைத்த அடி அந்தப் பொன்வண்டிக் கதை. அதனால் அது மிக ஆழமாக மனதில் பதிந்து இன்னமும் நினைவில் இருக்கிறது. இது போன்ற பல சம்பவங்கள் மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் நடந்திருக்கலாம் - நடந்திருக்கும். ஆனால், அவையெதுவும் இப்போது நினைவில் இல்லை.

மறுமலர்ச்சி இதழ்களில் வர்த்தக விளம்பரங்களும் அவ்வப்போது வெளிவந்தன. சில அபிமானிகள் விளம்பரங்கள் தந்து உதவினார்கள். அவர்களில் மிக முக்கியமாக ஒருவரைக் குறிப்பிட வேண்டும். அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் நகை வியாபாரத்தில் கொடி கட்டிப் பறந்தவர்கள் “எல். கே. எஸ். லெப்பை பிறதேஸ்” என்பவர்கள். அவர்களுடைய நிறுவனத்தின் பெயர் “தங்கமானிகை” எல். கே. எஸ். என்ற பெயரே பிரபல்யம், அந்த நிறுவனத்தில் மீரான் சாகிப் என்ற இளைஞர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மிகுந்த ஆர்வத்தோடும் அபிமானத்தோடும் விளம்பரங்களைத் தந்தார். மறு மலர்ச்சியின் மேலட்டையின் பின் பக்கத்தில் அவர் கருடைய விளம்பரம் இருக்கும். மாதா மாதம் மனம் கோணாமல் இருப்பதைந்து ரூபா தருவார்கள். இன்றைய கடதாசி விலையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது அது இன்று ரூபா ஆயிரத்துக்கும் மேலாகவே இருக்கும்!

1946 மார்ச் மாதத்திலிருந்து 1948 ஓக்டோபர் வரை இருபத்தி நான்கு இதழ்கள் வெளிவந்தன. அந்த இதழ்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகள், கதைகள், கவிதைகள் இவற்றை எழுதிய எழுத்தாளர்கள் - எல்லாவற்றையும் நன்கு அலசி ஆராய்ந்து எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர் சொக்கன் அவர்கள் ஒரு நீண்ட கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். அது தினகரன் வார மஞ்சரியில் 1980 யூலை தொடக்கம் நவம்பர் வரை தொடர்ச்சி யாக வெளிவந்திருக்கிறது.

தமிழில் புதிய இலக்கிய முனை கொண்டு வளரத் தொடங்கிய காலத்தில், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மறுமலர்ச்சி என்ற சஞ்சிகையை நண்பர்களுடன் சேர்ந்து நடத்தியமை குறித்து இப்போது நான் நல்ல மன நிறைவு அடைகிறேன் - பெருமைப்படுகிறேன்.

உன்னத ஆளுமையின் உரைகல் “தெரிதல்”

■ இ.சு.முரளிதரன் ■

ஈழத்து கலை இலக்கியப் புலத்தில் பன்முக ஆளுமையாளராகத் திகழ்கின்ற அ.யேசுராசா அவர்கள் அலை, கவிதை, தெரிதல் என வெவ்வேறு கால கட்டங்களில் கனதியான சிற்றிதழ்களை வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. பதினெட்டு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ள நிலையில், “தெரிதல்” சிற்றிதழிலும் தனது இலக்கிய பயணத்தை நிறுத்தியுள்ளது. பதினைந்து இதழ்கள் ஐந்து ரூபா விலையிலும் ஏனைய மூன்று இதழ்களும் இருபது ரூபா விலையிலும் அமைந்துள்ளன. முதலாவது முதலாவது இதழ் 2003 மார்ச்சு வெளிவந்தது. தரமான தளக் கோலத்தோடு, காத்திரமான விடங்களைத் தாங்கியவாறு, எட்டுப்பக்கங்களில் சிற்றிதழ் ஒன்று ஐந்து ரூபாவிற்கு கிடைத்தமை பெரும் பேறாகவே அமைந்தது. இறுதி மூன்று இதழ்களில் தி.செல்வமனோகரன் அவர்களின் பங்களிப்பினையும் இனங்காண முடிகிறது. ஈழத்து சிற்றிதழ் வரலாற்றில் அதிக பிரதிகள் விற்கப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. பாடசாலை மாணவர்களிடம் கலை இலக்கியத்தினைக் கொண்டு சேர்த்ததிலும் “தெரிதல்” முக்கிய பங்காற்றியுள்ளது. மிக சொற்பமான பெறுமதியினை விலையாகக் கொண்டமைந்ததால் விற்பனை முகவர்களான ஓரிருவர் பிரதிகளை விற்காமல் நட்புக்காக பணத்தினைக் கொடுத்தமையினையும் நானறிவேன். இச்சிறு நிகழ்வினைக் கழித்துவிட்டு நோக்கினால். தெரிதல் அற்புதமான அதிர்வுகளை நிகழ்த்தியுள்ளமை தெளிவாகிறது. உள்ளடக்கத்தில் எத்தகைய உன்னத விடயங்களைக் கொண்டிருந்ததென நோக்குதல் பயனுடையதாகும்.

அ.யேசுராசா திரைப்படம், நாடகம் என்பவற்றின் மீது அதீத நாட்டமுடையவர் எனவே சினிமாவுக்கெனக் கனதியான தளமொன்றினைத் தெரிதலில் ஒதுக்கியுள்ளார். சினிமா குறித்துத் தான் எழுதியதோடமையாது. தகுதியானவர்களை இனங்கண்டு எழுபத்த் தூண்டியுள்ளார். இதனால், “தெரிதலில்”

சினிமா குறித்த ஆரோக்கியமான பதிவுகள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. எதுவிதமான சமரசமுமின்றி நச்சு நிரல் தன்மை வாய்ந்த வணிக சினிமாவை நிராகரிக்கும் போக்குடன் “தெரிதல்” அமைந்துள்ளது. பிதாமகன், சச்சின், அந்நியன், சந்திரமுகி, மெர்க்குரிப்பூக்கள், வகுலராஜா MBBS, மதுர, அரசாட்சி, 24 என வணிக முயற்சிகளை சரியாக இனங்காட்டியுள்ளது. அத்தோடு அற்புமான அதிர்வுகளைத் தொற்றச் செய்யும் தரமான திரைப்படங்களையும் அடையாளங்காட்டியுள்ளது. நதிகரையினிலே, கனவு மெய்ப்பட வேண்டும், உப்பு, தாரே ஸ்மீன்பார் போன்ற திரைப்படங்களை திரைச்சுவைஞர்களிடம் கொண்டு சேர்க்க முயற்சி எடுத்துள்ளது. வகுப்பு மெளன் விழித்துளிகள் உட்பட ஸ்கிரிப் நெற்றின் குறும் படங்களையும் திரைச்சுவைஞர்களுக்கு உரிய முறையிலே அடையாளங்காட்டியுள்ளது. தரமான திரைப்பட ரசனையைக் கட்டியெழுப்பும் வகையிலே ஆளுமை மிக்க சினிமா விமர்சகர்களாலும் பல அற்புதமான கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையிலே உமாவரதராசன், மாரி மகேந்திரன், ஞானரதன், க.சட்டநாதன் என்போரது கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

தெரிதலில் வெளியான கட்டுரைகளில் “இந்த ஜனரஞ்சகப் போலி எழுத்தாளர்கள்” என்ற கட்டுரை கவனக் குவிப்புக்கு உரியதாக அமைந்திருந்தது. ரமணி சந்திரன், தேவிபாலா, சுபா, ராஜேஷ்குமார், பாலகுமாரன், சுஜாதா, எண்டமுரி வீரேந்திரநாத், புஷ்பா தங்கதுரை போன்ற பலரின் வணிக முகத்தினை இனங்காட்டியது. மலையாள சினிமாவில் அற்புதமான மர்மமுடிச்சியப்படங்களை பார்க்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற இன்றைய தலைமுறையினரை நரேந்திரன் - வைஜயந்தி, விவேக் - ரூபலா, கணேஷ் - வசந்த் போன்றோரின் துப்பறியும் பண்பு ஈர்ப்பதில்லை. ஆனால் அன்றைய சூழலில் இக்கதாப்பாத்திரங்களை வெளிப்படுத்திய எழுத்தாளர்கள் திரள்வாசகர்களை

கொண்டிருந்தனர். எனவே போலியான வணிக எழுத்தின் மெய்ம்மையினை உணர்த்த வேண்டிய கடப்பாடும் சூழலும் காணப்பட்டது. அக்கட்டுரைகளின் தேவையுணர்ந்து பிரசுரித்த அ.யேசுராசா அவர்களும் கட்டுரையாளர் ச.இராகவனும் பாராட்டுக் குரியவர்கள்.

படிப்பகம் என்ற பகுதியூடாக புதிய நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மொத்தமாக 127 பதிவுகளை இனங்காணமுடிகிறது. பிறமொழி சார்ந்த நூல்களை அறிமுகப்படுத்தி தமிழிலக்கியத்தைச் செழுமைப்படுத்தும் முயற்சியினையும் “தெரிதல்” மேற்கொண்டுள்ளது. சோ.பத்மநாதன், செம்பியன் செல்வன் உள்ளிட்டோர் அலாதியான அனுபவச் சுவறலை நிகழ்த்தக் கூடிய நூல்களை இனங்காட்டியுள்ளனர். கடலும் கிழவனும், சிவப்புக்குதிரைகள், பதேர் பாஞ்சாலி, செம்மீன், உச்சாலியா ஆகிய நூல்களை “புத்தக வாசல்வழி” என்ற தலைப்பிலே செம்பியன் செல்வன் எழுதியுள்ளார். 20.05.2005 இல் அவர் இயற்கை எய்த “புத்தக வாசல்வழி” என்ற நதி பயணத்தை நிறுத்த, “பிடித்தபுத்தகம்” என்ற கிளை நதியொன்று பிரவாகத் தினை ஆரம்பித்தது. Things Fall Apart (சோ.பத்மநாதன்) நாயர்லான் (சண்முகன்) தண்ணீர் (குந்தவை) அம்மா வந்தாள் (சட்டநாதன்) லஜ்ஜா (ஹரிஹர ஷர்மா) என வெவ்வேறு ஆளுமைகள் மாறுபட்ட நூல்களைக் குறித்ததான பதிவுகளை நிகழ்த்தினர் மேலும் சோ.பத்மநாதன் குலாத்தி, வீரத்தாயும் அவன் பிள்ளை களும் முதலான நூல்கள் குறித்தும் சிலாகித்து எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திரையிசைப்பாடல்கள் குறித்த இரசனைக் குறிப்புகளை செ.திருநாவுக்கரசு அவர்கள் எழுதியுள்ளார். “காலத்தை வென்ற கானக்குயில் ஐக்கி” “பி.லீலா மதுரக் குரலால் நிலை பேறு” பழைய பாடல் போல” ஆகிய கட்டுரைகள் பாடல்நயக் குறிப்புகளாகப் பதிவாகியுள்ளன. இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. சி.ரமேஷ், செ.யோகராசா (கருணைபாரதி) என்போர் இத்தகைய கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். இலக்கிய உலகின் பயங்கர வாதங்கள், ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சி இன்னும் சில பக்கங்கள் ஆகிய செ. யோகராசா அவர்களின் கட்டுரைகளும், ஈழத்து நவீ கவிதையில் பெண்புனைவு, தமிழிலக்கிய பரப்பில் கு.அழகிரிசாமியின் இடமும் இருப்பும் ஆகிய சி.ரமேஷின் கட்டுரைகளும் பெறுமதி மிக் கவையாகவும், அடுத்தகட்ட விவாதத்திற்கு அழைத்துச் செல்பவையாகவும் அமைகின்றன.

தரமான கவிதைகளுக்கும் தெரிதல் உரிய இடத்தினை வழங்கியுள்ளது. தட்டையான மொழி கொண்ட மூன்றாந்தரமான கவிதைகளோ, இருண்மை நிறைந்த ஒழுங்கற்ற சொற்கோலங்களோ இடம் பெறவில்லை. தேறிய பெறுமான வார்த்தைகளின் நயாதீதமான ஒழுங்கமைப்பினைக் கொண்ட கவிதைகளே வெளிவந்துள்ளன. தானா விஷ்ணு, தவ.சஜிதரன், தேவேந்திரன், சண்முகம்

சிவலிங்கம், இயல்வாணன், சண்முகன், சூரிய நிலா, தீபா, த.மலர்ச் செல்வன் உள்ளிட்ட பலர் கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர்.

மறுக்கமுடியாத கேள்வி அழகற்றுப் போயிருக்கிறது இன்றைய நிலவு அதை நேற்றைய நிலவுடன் ஒப்பிட முடியாது இருக்கிறேன் நேற்றிருந்த நிலவு என் ரூபகத்தில் இல்லை

என் மகள் என்னிடம் கேட்டாள் “மற்றையநாள் நிலவு அழகாய் இருந்தது இல்லையாப்பா” நான் ஆமெனத் தலையசைத்தபடி நேற்றிருந்த நிலவை ரூபகப்படுத்த முயல்கிறேன்.

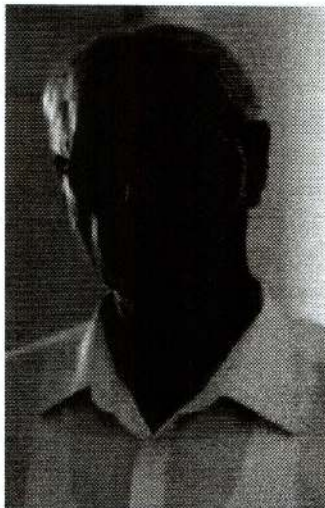
என்ற தானா. விஷ்ணுவின் கவிதையானது எளிமையும், வசீகரமும், பெறுமானமும் சங்கமித்ததாகக் காணப்படுகின்றது. வாசகனைப் பன்முக வாசிப்பிற்கு ஆற்றுப்படுத்துகின்றது. இத்தகைய பண்புள்ள கவிதைகளுக்கே “தெரிதல்” பிரசுரவாய்ப்பினை வழங்கியுள்ளது. இதே போல சோ.ப. ந.சத்தியபாலன், லஹீனா அப்துல ஹக், வின்சென்ட் புளோரன்ஸ் போன்றோரின் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஒரு தாயின் அறிவுரை

சொல்கிறேன் கேள் மகனே பளிங்கினால் அமைந்திருக்கவில்லை என் வாழ்க்கைப்படிகள்

அங்கே ஆணிகள் இருந்தன சிராய்கள் இருந்தன பலகைகள் பிளவுண்டிருந்தன தளம் வெறுமையாயிருந்தது கம்பளபின்றி ஆனால் காலமெல்லாம் நான் ஏறிக் கொண்டிருந்தேன்

தளங்களை அடைந்து கொண்டிருந்தேன் முடக்குகளில் திரும்பிக் கொண்டிருந்தேன் சில வேளைகளில் ஒளியே இல்லாத இருளினூடு போய்க் கொண்டிருந்தேன் ஆகவே மகனே திரும்பாதே நீ கஷ்டமாயிருக்குதென்று படிகளில் குந்தி விடாதே விழுந்து விடாதே பார்மோனை நான் இன்னும் போய்க்கொண்டிருக்கிறேன் பளிங்கினால் அமைந்திருக்கவில்லை என் வாழ்க்கைப்படிகள் அற்புதமான அனுபவசேகர

மொன்றினைக் கடத்திவிடும் மீயுச்சமான மொழி பெயர்ப்பு நுட்பத் தோடு சோ.ப அவர்களின் கவிதை காணப்படுகின்றது. இத்தகைய கவிதைகளுக்குக் களத்தினை வழங்கித் “தெரிதல்” தனித்துவத்தோடு திகழ்ந்துள்ளது. மேலும் மீள்பிரசுரக்கவிதைகள் சிலவும் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்து ஆளுமைகளை முதன்மைப்படுத்தும் பண்பினையும் தெரிதலில் இனங்காணமுடிகிறது. செ.கதிர்காமநாதன், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தி, உமாவரதராஜன், இலங்கையர்கோன், மல்லாகம் வி.கனகசபைப்பிள்ளை, சிற்பி என ஈழத்து ஆளுமைகள் குறித்த கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவர்களைப் பரவலாக்கம் செய்வதிலும், மாணவர்களிடம் கொண்டு சென்று சேர்ப்பதிலும் “தெரிதல்” முனைப்போடு செயலாற்றியுள்ளது. இயற்கை எய்திய படைப்பாளிகளுக்கான அஞ்சலிக் குறிப்புகளையும் தொடர்ச்சியாகப் பதிவு செய்துள்ளமையும் கவனிப்புக்குரியது. கோபி கிருஷ்ணன், ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, ராஜ ஸ்ரீகாந்தன், கே.கணேஷ், கே.வி நடராஜன், நந்தி, செம்பியன் செல்வன், சுந்தர ராமசாமி, நாவண்ணன், சார்வாகன், தமிழண்ணல், அரசையா, லக்ஷ்மி ஹோம்ஸ்ரோமி ஆகியோருக்கான அஞ்சலிக்குறிப்புகளைத் “தெரிதல்” பிரசுரித்துள்ளது.

ஓவியம், நாடகம் என்பனவற்றுக்கான தனித்துவத்தினை மதித்து அவற்றுக்கும் உரிய இடத்தினை வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. நந்தா கந்தசாமியின் கணினி ஓவியங்கள், வாசனின் ஓவியங்கள், ரமணியின் அட்டைப்பட வடிவமைப்பு, தேசியகல்வியியல் கல்வி ஓவியக்கண்காட்சி போன்ற விடயங்களை ஆழமான பார்வையோடு கட்டுரைகள் அணுகியுள்ளன. “தெரிதல்” 15 ஆவது இதழானது வாசனின் ஓவியங்களை முகப்பிலே ஏந்தி மிளிர்கின்றது. ஓவியங்களைப் போல ஓளிப்படங்களுக்கும் உன்னத கௌரவத் திணைத்

“தெரிதல்” வழங்கியுள்ளமை விதந்துரைக்கத் தக்கது. காத்திரமான ஒளிப்படங்களாலும் தெரிதலின் “தளக் கோலம்” மெருகேறியுள்ளது. மீயீர்ப்புக்குரிய வசீகரான தளக்கோலத்தை கொண்ட சிறித்தழ் என்ற பெருமையும் தெரிதலுக்கு உண்டென்றால் மிகையாகாது.

ஆசிரியரின் பத்தியும், தகவர்களமும் தெரிதலை வாங்கியவுடன் வாசிக்கும் விடயங்களாக அமைந்திருந்தன. நூல்கள், விருதுகள், திரைப்படங்கள், பரிசுக்கான விடயங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கித் தகவர்களும் வெளியானது. இலக்கியப்பரப்பிலுள்ள சிக்கல்களை கூர்மையான தரிசனத்தோடு ஆசிரியரின் பத்தியானது வெளிப்படுத்துகின்றது. வணிக எழுத்து, தொலைக்காட்சித் தொடர்கள், அறமற்ற சமூகம், எழுத்தூடகத்தினரின் இழிநிலை, புத்தகக்கடைக்காரரின் தந்திரம், பிரதேச கலாசார அலுவலரின் உறக்கம், தெரிதல் விற்பனை முகவர்களின் செயற்பாடு போன்ற பல்வேறு விடயங்களை ஆசிரியரின் குறிப்புகள் வெளிக்கொணர்ந்தன.

தெரிதல் படைப்புளை அணுகிய விதம் நேர்மைத்தன்மையோடு அமைந்திருந்தது. நண்பர் குழுமத்திற்கு துதிபாடுகின்ற பசுஞ்சுடரிலோ, எதிர்ப்பாளரின் படைப்புகளைக் காரணமின்றி நிராகரிக்கும் செஞ்சுடரிலோ மையங் கொள்ளவில்லை. இரண்டுக்கும் நடுவேயான மஞ்சட் சுடரில் சமனிலைத் தன்மையோடு இணைந்திருந்தது. சிறப்புகள் ஏற்கப்பட்டு குற்றங்கள் சுட்டிக்காட்டப் பட்டுள்ளன. ஒட்டுமொத்தமான இதழ்களிலும் இப்பண்பினை இனங்காண முடிகிறது. முதற் 15 இதழ்களும் இளந்தலை முறையினரை சென்றடையும் நோக்கிலே வெளிவந்தன. இறுதி மூன்று இதழ்களும் இளந்தலை முறையினரில் குறிப்பாக மாணவர்களை நோக்கி நகரும் பண்போடு அமைந்தது. தெரிதல் தொடர்ந்து வெளிநிதிருப்பின் வாசகரும், படைப்பாளிகளும் அதிக பயணை அடைந்திருப்பரெனக் கூறி முடிக்கிறேன்.

குருதி மலர்

குருதி மலர் இதழ் 1984 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் முதல் கலை இலக்கிய மாத இதழாக வெளியானது. கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்களுக்கு இவ்விதழின் முதல் இதழை சமர்ப்பித்து வெளியீடு செய்தார்கள். இராகலையில் இருந்து வெளியான இந்த சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக சூரியகாந்தி விளங்கினார். துணையாசிரியராக மொழி வாணன் செயற்பட்டார். முதல் இதழில் முல்லைவேந்தன் அவர்கள் “அப்பாவிக்கள்” என்னும் கதையை எழுதியுள்ளார். அப்பாவிமான கல்வாத்துமலையில் வசிக்கும் தொழிலாளி ஒருவன் தன் மனைவிக்கு ஏற்பட்ட நோய்க்கு சிகிச்சை அளிக்க படும் பாட்டையும் முதலாளி வர்க்கத்தின் கொடூரமுகத்தையும் வெளிப்படுத்தும் இக்கதை வாயிலாக மலையக மக்களின் இடர் மிகுந்த வாழ்வு பேசப்படுகின்றது. மேலும் இவ்விதழில் கலென்டெவன் தியாகராஜாவின் “தேனிலவில் ஓர் தேய்பிறை” சிறுகதையும் சிறப்பான கருவைக் கொண்ட கதையாக அமைந்துள்ளது. உதயா, கன்னியா, செல்வராஜன் போன்றோர் கவிதைகளும் மலையக மக்களின் தின வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. பேனா நண்பர்கள் விலாசங்கள், நகைச்சுவைகள், மருத்துவக்குறிப்புகள், சினிமாச் செய்திகள், பல்சுவைச் செய்திகள் என பிற விடயங்களையும் தாங்கி இந்த இதழ் வெளியானது. எத்தனை இதழ்களை தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டது என்பது தொடர்பான சரியான தகவல் இல்லை.

- பரணீ

தலை

இது ஹைக்கூ கவிதைகளைப் பெரிவரும் பருவகால வெளியீடு. ஹைக்கூவின் தத்துவார்த்தக் கருத்துகளையும், அதன் அமைப்பு முறைகளையும் அறிந்தவர்களை; அறிய முயற்சிப்பவர்களை புள்ளியின் எழுதலும், (தயவு செய்து, ஹைக்கூவின் பெயரை எழுதி கொண்டு பவனிவரும் கவிதைத் துறைகளையும், முறைகளைப் புதிர் கவிதைகளையும், பொன் மொழிகளையும் அனுப்புவதை; அவற்றைப் பரிசீலிப்போர் தவிர்க்க வேண்டாம்.)

இது முதலாவது புள்ளி. ஆதலால் ஹைக்கூ இலக்கண வரம்பு எல்லா மீதம் ஒரு சில ஹைக்கூகள் இதில் இடம்பிடித்துள்ளன. இனி இம் வரது இடம் பெறா. உயர்ந்த இலக்கணத்தாலும், உயர்வின் ஆழிய தந்தை பொருளும் இவற்றைவிட உட்பொருள் கொண்டு ஹைக்கூ கவிதைகளையும் தாட்டிக் கொடு சிலர் எழுதி வருகிறார்கள். அவர்களைப் படைப்புக்களைத் தாவி இரண்டாவது புள்ளி கிணியில் வெளியரும்.

(சு - 8)

● கல்முனை புதிய கல்வெட்டு வட்டம் (கல்முனை புகவம்) ●

ஈழத்தின் முதல் “ஹைக்கூ” கவியேடு புள்ளி

■ த.கலாமணி ■

இன்று “ஹைக்கூ கவிதைகள்” என்ற பெயரில் பத்திரிகைகளில் வெளிவருவனவற்றைக் காணும் போது, “ஹைக்கூ” கவிதை பற்றி அடிப்படைகளைக் கூடத் தெரிந்து கொள்ள முயற்சிக்காத பத்திரிகைக்காரர் களின் அசட்டைத்தனம் குறித்து ஏமாற்றமே ஏற்படுகின்றது. மூன்றடி களில் அமைந்ததனால் மட்டும் அவை “ஹைக்கூ” கவிதைகள் ஆகிவிடா. அவற்றுக்கும் ஒரு வரலாறும் இலக்கணமும் பொருள் மரபும் கூட உண்டு. இவை பற்றிய எவ்வித பிரக்ஞையும் இன்றியே இன்றைய “ஹைக்கூ” கவிதைகளிற் பல எழுதப்படுகின்றன.

துணுக்குகளும் பழமொழிகளும் புதுமொழிகளும் உடைத்து உடைத்து மூன்று அடிகளில் எழுதப்படுவதனால் மட்டும் எவ்வாறு “ஹைக்கூ” கவிதைகளாகும் என்றும் “ஹைக்கூ” கவிதை பற்றிய விளக்கங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு ஈழத்தில் இலக்கிய முயற்சிகள் எவையும் மேற்கொள்ளப் படவில்லையா என்றும் மனம் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருந்த நிலையில் அண்மையில் தான் “புள்ளி” எனும் பருவகால வெளியீட்டின் முதலாவது இதழைக் காண நேர்ந்தது. ஈழத்தின் முதல் “ஹைக்கூ” கவியேடு என்ற மகுடத்துடன் இந்த இதழ் மலர்ந்துள்ளது.

“புள்ளி” எனும் இந்தப் பருவகாலக் கவியேட்டின் முதலாவது இதழானது எஸ்.எம்.எம்.ராபீக் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு கல்முனை புதிய கலைஞர் வட்டம் (கல்முனை புகவம்) எனும் அமைப்பினால் 1993 ஏப்ரலில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது. எட்டுப்பக்கங்களில் வெளியான இதழாயினும் “ஹைக்கூ” கவிதை பற்றிய பிரக்ஞையை ஈழத்து இலக்கிய உலகில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் “கல்முனை புகவம்” அமைப்பு செயற்பட்டுள்ளமையை முதலாவது இதழிலேயே காணக்கூடியதாக உள்ளது.

“புள்ளி” எனும் இந்த இதழின் முதலாவது பக்கத்திலேயே “தூது” என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதப்

பட்டுள்ள ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் இக்கவியேடு வெளிவருவதன் நோக்கம் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

இது ஹைக்கூ கவிதைக்காகவே வெளிவரும் பருவகால வெளியீடு. ஹைக்கூவின் தத்துவார்த்தக் கருத்துக் களையும் அதன் அமைப்பு முறைகளையும் அறிந்தவர்கள், அறிய முயற்சிப்பவர்கள் எவரும் புள்ளியில் எழுதலாம் (தயவு செய்து ஹைக்கூவின் லேபலை ஒட்டிக்கொண்டு பவனிவரும் விடுகதைத் துணுக்குகளையும் மூன்றடிப் புதுக்கவிதைகளையும் பொன் மொழிகளையும் அனுப்புவதை, அவற்றைப் பிரசுரிப்போர் தவிர்க்கக்கொள்ள வேண்டும்)

ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ள இவ்வரிகள் ஹைக்கூ கவிதைகளை எழுதுவது அவ்வளவு சுலபமான விடயமன்று எனவும் இக்கவிதை களின் அமைப்பு, இலக்கணம், உட்பொருள் ஆகியன யாவும் மிகுந்த பயிற்சியினாலும் கவனக்குவிப்பி னாலுமே கைவரப்பெறுவன என்பதையும் உட்கிடை யாகத் தெரிவித்துள்ளன. இதனோடு மட்டும் நின்று விடாமல் “ஹைக்கூ எழுதுவோம்” என்ற வழிகாட்ட லினூடே “புள்ளிக்குள் உலகைக் காட்டும் கண்ணாடி” என்ற தலைப்பின் கீழ் அமைந்த கட்டுரைத்தொடரின் முதலாவது பகுதி பதிவாகியுள்ளது.

இக்கட்டுரைத் தொடரை எழுதியிருப்பவர் அபுரஃப்ஸன் ஜானி என்பவராவார். கட்டுரைத் தொடருக்கான அறிமுகமாக அமைந்த இந்த ஆரம்பப் பகுதியில், “ஐப்பானிய ஹைக்கூவின் முழுமுதல் நோக்கம் வாழ்வின் உள்ளார்ந்த இறை ரகசியம் தான்” என வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஹைக்கூவை உள்ள படியே விளக்கி, போலிகளைக் களைய சில இலக்கிய முன்னோடிகளால் அறுபதுகளில் ஈழத்தில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன எனத் தெரிவிக்கும் இக்கட்டுரை, இதனை மற்றைய எவரும் கவனத்திற் கொள்ளவில்லை யென்றும் இதில் ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை என்றும் அறியத்தருகின்றது. மேலும்

இத்தொடரில், ஹைக்கூவின் இலக்கியப் பண்புகளும் இரசனைகளும் அலசப்படும் எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. “புள்ளி” எனும் இக் ஹைக்கூ இதழில் ஹைக்கூ என்றால் என்ன என எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸ், மேமன் கவி, கவிஞர் இக்பால் ஆகியோர் தெரிவித்த கருத்துக்களும் இடம்பெறச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

அதேவேளை, யப்பானிய ஹைக்கூ கவிதைகள் சிலவும், ஆர்.எம்.நெளலாத் எழுதிய ஆறு ஹைக்கூ கவிதைகளும் “ஹைக்கூவாகும் முயற்சியில் இவை...” என ஐந்து கவிஞர்கள் எழுதிய ஒவ்வொரு கவிதையும் பிரசுரமாகியுள்ளன. அத்தோடு, சு.முரளிதரன் எழுதிய “கூடைக்குள் தேசம்” எனும் ஹைக்கூ கவிதைத்தொகுதி பற்றியும் எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸ் எழுதிய “ஹைக்கூ எழுதுவது எப்படி?” என்ற நூல் பற்றியும் எம்.ஆர்.சுமன் தெரிவித்த குறிப்புக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிதை மரபு என்பது நீண்ட கால வரலாற்றைக் கொண்டது. ஜப்பானிய கலாசாரத்தையும் வாழ்க்கை முறையையும் நன்கு அறிந்து கொள்ளாமல் ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிதையை விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிஞன் இயற்கையோடு தியானித்து இயற்கையோடு ஒரு பரவச வாழ்வு வாழ்ந்து, அதன் பின்னரே தனது சுய உணர்வை ஒரு கலை உணர்வாக மாற்றி ஹைக்கூ கவிதையாக வெளிப்படுத்துகின்றான் என்பர்.

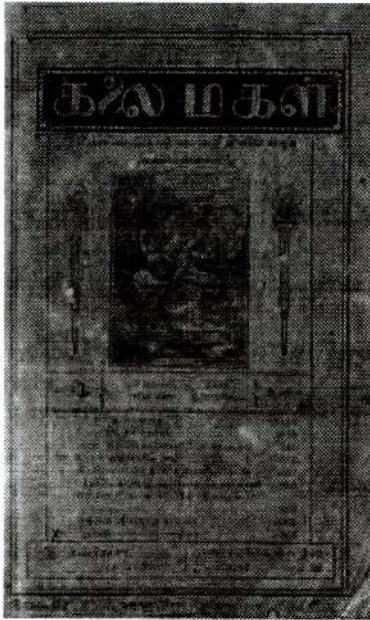
ஜப்பானிய ஹைக்கூ முதல் மூன்று அடிகளிலும் முறையே 5-7-5 என்ற ஒழுங்கில் அசைகளைக் கொண்டது. முதல் இரு வரிகளிலும் எளிமையான இரு விடயப்பொருட்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு, மூன்றாவது வரியில் இவ்விரு விடயப்பொருட்களுக்கிடையே

யான தொடர்பு பொறித்துமாற்போல் உணர்த்தப்படும். இதுவே ஹைக்கூ கவிதையின் சிறப்பம்சமாகும்.

தமிழ் மயப்படுத்தப்பட்ட ஹைக்கூ கவிதைகளை எழுதும் போது ஓர் ஒழுங்கு முறை கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். முதல் மூன்று வரிகளிலும் முறையே 5-7-5 அசைகளைக்கொண்ட சொற்களைத் தேர்ந்து கொள்ள முடியாவிடினும், முதல் இரு வரிகளிலும் வேறுபட்ட இரு உலக இயற்கை விடயப்பொருட்களை விபரித்து மூன்றாவது வரியில் முதலிரு வரிகளிலுமுள்ள விடயப் பொருட்களைத் தொடர்புறுத்துதல் அவசியமாகும். இயற்கை பற்றிய தமிழ்க் கலாசார வழிப்பார்வையும் சமூக யதார்த்தத்தை வெளிக்கொணரும் ஆற்றலும் தமிழ்மயப்படுத்திய ஹைக்கூ கவிதைகளைப் படைப்பதற்கு உறுதுணையாகும்.

“புள்ளி” எனும் ஹைக்கூ கவியேட்டினூடாக நிறைய விடயங்கள் அடுத்தடுத்த இதழ்களிலே வெளிவந்திருக்குமே என்ற ஆவலுடன் இந்த இதழ் பற்றி விசாரித்தறிய முற்பட்ட போது தான், முதலாவது இதழுடனேயே இக்கவியேட்டின் வரவு நின்று போய் விட்டது என்பதையும் இந்த இதழின் ஆசிரியர் எஸ்.எம்.எம்.றாபீக் இன்று எம்மிடையே இல்லை என்பதையும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. இவை எமது துர்ப்பாக்கியமே. உயர்ந்த இலக்கியத்தரமும் வாழ்வின் ஆழ்ந்த தத்துவப்பொருளும் இயற்கையின் உட்பொதிவும் கொண்ட ஹைக்கூ கவிதைகளைத் தாங்கி இரண்டாவது இதழ் வெளிவரும் என்ற அறிவிப்பும் கூட நிறைவேறாமலேயே போய்விட்டது. “புள்ளி”யின் முதலாவது இதழைத்தவிர, ஹைக்கூ பற்றியதாக எந்த ஒரு சஞ்சிகையும் வெளிவந்ததாகவும் தகவல் இல்லை. ●

கலைமகள்

வெள்ளவத்தை திருக்குறட் பயிற்சிக் கழகத்தினால் 1925 தொடக்கம் மாதாந்தம் வெளியிடப்பட்ட இதழாக “கலைமகள்” காணப்படுகின்றது. தமிழ் மொழியும் சமயமும் வளர்ந்து எல்லா மக்களுக்கும் பயன்படவேண்டும் என்னும் நோக்கை தன்னகத்தே கொண்டு இவ்விதழ் வெளியானது.

“கற்றதனாலாய பயனென் கொல் வாலறிவ னற்றா டொழா ஆரெனின்”

என்னும் திருக்குறளை மூல வாசகமாகக் கொண்டு இவ்விதழை வெளியீடு செய்தார்கள். தமிழ் மக்களது பண்பாடு, கலாசாரம், ஒழுக்க விழுமியம் சிதையாது அவற்றை பேணிப் பாதுகாப்பது தொடர்பான பல ஆக்கங்களைத் தாங்கி இவ்விதழ் வெளியானது. கல்விச்சாலைகள், தமிழ்ப் பாடசாலைகள், சமய வளர்ச்சியையும் நல்ல கல்வியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தியலைக் கொண்டு இவ்விதழில் பல கட்டுரைகள் வெளியாகின.

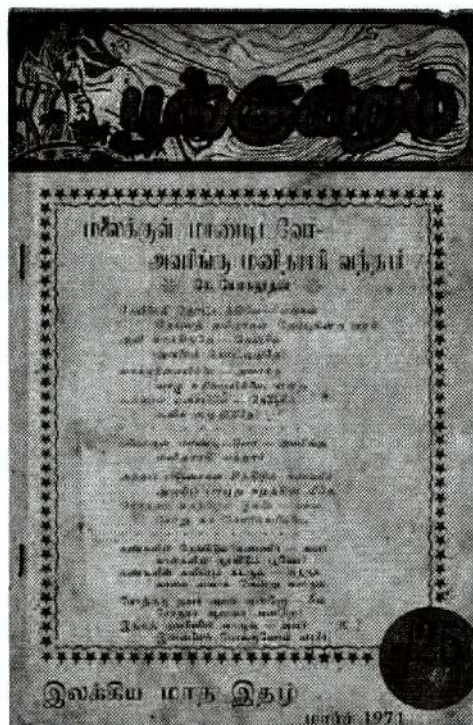
“சிவபெருமான் ஒருவரே முழுமுதற் கடவுள்”, “அன்பே கடவுள் வழிபாட்டிற்கு அச்சாணி”, “மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” போன்ற கட்டுரைகள் சைவத்தை முதன்மைப்படுத்தும் கட்டுரைகளாக காணப்படுகின்றன. பெற்றோரை மதித்தல், குருபத்தி போன்ற ஒழுக்க நடத்தையை பற்றிய கட்டுரைகளும் வெளியாகின. சமய நூல்களுக்கான உரைகள், வாசகர்களது கடிதங்கள் என பல்வேறு விடயங்களையும் தாங்கி இந்த இதழ்வெளியானது. இதன் பத்திராசிரியராக இ.தம்பிராசா விளங்கினார்.

தனிப்பிரதியொன்றின் விலை 20 சதம். கொழும்பு ஆனந்தா பிரஸ்ஸில் அச்ச செய்யப்பட்டு குறித்த காலத்தின் சிறப்பான சஞ்சிகையாக இது வெளியானது.

-புரணி

பதுளையில் இருந்து வெளியான பூங்குன்றம்

மொழிவரதன்

பதுளையில் இலக்கிய செயற்பாடுகளில் ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்ட பலரில் பதுளை செ.சற்குரு நாதனும் ஒருவர். பதுளை அச்சக உரிமையாளராக பதுளை லோவர் வீதியில் வர்த்தகர்களால் அறியப் பட்டிருந்தாலும் உண்மையில் அவர் ஒரு வெறும் வியாபாரி அல்ல என்பதனை இலக்கிய செயற்பாட்டாளர்கள் நன்கறிந்து வைத்திருந்தனர். ஊவாவில் அக்காலத்தில் திராவிடக் கொள்கையால் ஈர்க்கப் பட்டவர்கள் பலர் இருந்தார்கள் அவர்களுள் எழுத்தாளர் தமிழோ வியன் (ஆறுமுகம்) மிக முக்கியமானவர். மேலும் ஆலி.எஸயில் பாண்டியன் நடராஜா, சண்மோகன் காந்தி (இந்தியா சென்று விட்டார்) இப்படிப் பலர். அந்த வகையில் செ.சற்குருநாதனும் திராவிடக் கொள்கை பற்றாளராகவும், மொழிப்பற்றாளராகவும், பகுத்தறிவு கொள்கை பற்றாளராகவும் விளங்கினார் என்பதனை அவரது வாழ்க்கை பின்புலத்தினை நன்கறிந்தோர் விளங்கிக் கொள்வர். வெறும் கல்லாப் பட்டியை மாத்திரம் பார்த்தவர் அவரல்ல என்பதனால் தான் அவரால் பதுளையில் “பூங்குன்றம்” எனும் ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையைக் கொணர முடிந்தது. செ.சற்குரு நாதன் அவர்கள் மலையகத்தில் சிறு சஞ்சிகைகளை வெளிக்கொணர்ந்தவர்களுள் ஒருவராக கணிக்கப்பட்டு சிலாகித்து பேசப்பட வேண்டியவர் ஆவார். திறனாய்வாளர் மு.நித்தியானந்தன் அவர்கள் பல இடங்களில் பூங்குன்றம் தொடர்பான குறிப்புகளை பதிவு செய்துள்ளார் எனின் தவறிருக்காது. மிகவும் கையடக்கமான அளவில் - /25 என்ற விலையுடன் பூங்குன்றம் வெளி வந்தது. முன் அட்டையில் மஹாகவி, ஸி.வி வேலுப்பிள்ளை போன்றோரின் கவிதைகள் வெளிவந்த இதழ்கள் எனது கரங்களில் உள்ளன. மேலும் பத்திரிகை வடிவிலும் ஒரு பூங்குன்றம் வெளிவந்தது எனக்கு ஞாபகத்தில் உள்ளது. பெப்ரவரி 1971, யூலை 1971 என அச்சிடப்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ 28 அல்லது 30 பக்கங்களில் இவ்விதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. அழகான பூக்கள் பூத்துக் குலுங்கிடும்

ஒரு பின்னணியில் “பூங்குன்றம்” என மகுடமிட்டு இதழ்கள் மலர்ந்துள்ளன. உள்ளே அலுவலகம் 235, லோவர் வீதி, பதுளை என்றுள்ளது. பூங்குன்றத்தின் முதலாவது இதழில் பூங்குன்றம் இதழின் நோக்கம் பற்றி ஆசிரியர் செ.சற்குருநாதன் எண்ணம் எனும் தலைப்பின் கீழ் பின்வருமாறு கூறிச் செல்கின்றார்.

“ஈழ நாட்டில் இன்று எழுத்துத் துறையில் புதிய ஆர்வம் காணப்படு கின்றது. “தமிழுக்கு துறைதோறும்” பணி செய்யப்பலர் முன்வந்துள்ளனர்... மலை நாட்டில் வாழுகின்ற தமிழ் மக்கள் பல துறைகளில் அனாதை களாக்கப்பட்டது போன்றே கல்வித்துறையிலும் அனாதைகளாகக் கப்பட்டுள்ளனர். இன்றுவரை என்றாலும் கிடைத்த சிறு வாய்ப்பையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு படித்துப் பட்டம் பெற்ற சிலர், சீரழிந்து கிடக்கும் தங்கள் சமுதாயத் துக்கு தொண்டு செய்ய முன்வந்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய செயலாகும்.” என்று எழுதிச் செல்லும் ஆசிரியர்

“தரமான இலக்கியம் படைக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொண்டு, பொது மக்களிடம் இருந்து விலகி, தந்தக் கோபுரத்திலிருந்து கொண்டு இலக்கியம் படைப்பதும் ஜனரஞ்சகமான இலக்கியம் என்று சொல்லிக் கொண்டு கேவலமான “வியாபார இலக்கியம்” படைப்பதும் பூங்குன்றத்தின் எண்ண மல்ல.” என்று பூங்குன்ற இலக்கிய இதழின் நோக்கம் பற்றி கூறிச் செல்லுகின்றார்.

பூங்குன்றம் ஒரு சில இதழ் களே வெளிவந்தது எனலாம். இந்த இலக்கிய இதழில் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமரிசனம், இலக்கியம் பற்றிய சில செய்திகள் போன்றன இடம் பிடித்திருந்தன.

கவிஞர் குமாரராமநாதன், கவிஞர் சாரணா கையூம், அ.சண்முகநாதன், மொழிவரதன், பரிபூரணன், அ.சா.மல்லிகைகாதலன் (காந்திமணி) தமிழோவியன், ஜசிந்தாசேவியர், மு.நித்தி யானந்தன், சுழியோடி முணியன், கந்தேகெதர “சுவை”, கலைப் பிரியன்,

வ.ஆறுமுகம் எனப்பலர் எழுதினர். மேற்குறிப்பிட்டோர் களின் மேதாவியாசம் பற்றி நாம் இன்று கண்டு கொண்டுள்ளோம்.

1970களில் எழுதிய இவர் களுள் பலர் இன்னும் எழுதிய வண்ணம் (2016) உள்ளனர் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். கவிஞர் குமாரசாமிநாதன், அ.சா.மல்லிகை காதலன், தமிழோவியன் போன்றோர் அமரராகி விட்டாலும் பூங்குன்றம் இதழில் அவர்களின் படைப்புக்கள் இன்றும் அவர்களின் பெயர் சொல்லு கின்றன. தரமான படைப்புக்களை பூங்குன்றம் தாங்கி வந்தது எனில் மிகை இல்லை.

ஒரு சில கதைகளே எழுதி யுள்ள அ.சா.மல்லிகை காதலனின் சிறுகதைகள் பற்றி மு.நித்தியானந்தன் எழுதிய விமரிசனம் ஒன்று பூங்குன்றம் இதழில் வெளி வந்தது ஞாபகத்தில் உள்ளது. துரதிஸ்டவசமாக பத்திரிகை வடிவில் வந்த அந்த பூங்குன்றம் இதழ் கை தவறி விட்டது. அல்லது Displace ஆகி விட்டது. என எண்ணுகிறேன் எவ்வாறெனினும் மு.நித்தியானந்தன் அவர்கள் அ.சா.மல்லிகை காதலன் பற்றி மேலும் பல இடங்களில் பதிவு செய்துள்ளதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். (துங்கிந்த சாரலிலே தினகரன் ஜூன் 16, 1996)

ஒரு சில விளம்பரங் களுடனும் செ.சற்குரு நாதனின் முதலீட்டுடனாலும் (அச்சு பதிப்புடன்) பூங்குன்றம் வெளிவந்தது. செ.சற்குருநாதன் பதுளையில் இடம்பெற்ற இலக்கிய செயற்பாடு களில் ஏதோ ஒரு வகையில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர் என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

பதுளையில் பல்வேறு சிந்தனைகளை உடை

யோரையும், புத்திசீவிகளையும் இலக்கிய ஆர்வலர் களையும், படைப்பாளிகளையும் ஒன்றிணைத்து “சிந்தனை ஒன்றியம்” எனும் தலைப்பில் ஓர் அமைப்பை உருவாக்குவதில் மூலகர்த்தாவாக இருந்தார். இதன் தலைவராக இயங்கிய அவர் 24.7.1982 இல் பாரதி நூற்றாண்டு விழா ஒன்றினை முன்னெடுப்பதிலும், மலர் ஒன்றினை வெளிக் கொணர்வதிலும் பிரதான இடம் வகித்தார். இவ்விடயம் தனியாக விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றென எண்ணுகிறேன்.

குருவிக்கூட்டுக்கு கல் எறிந்தது போல் அல்லது தேன் கூட்டிற்கு கல் எறிந்து கலைத்தது போல் 1983 ஜூலை இனக்கலவரம் வெடித்தது. தமிழர்களை, உடைமை களை காப்பாற்ற எவரும் இருக்க வில்லை. தனிப்பட்ட ஒருசில தனி மனிதர்களான சிங்கள, முஸ்லிம் சகோதரர்களின் கருணைப்பார்வை யால் தமிழர்கள் பலர் காப்பாற்றப்பட்டனர்.

“பேய் அரக செய்தால்

பிணந்தின்னும் சாத்திரங்கள்”

என்ற பாரதியின் அடிகளை அரகம், இராணுவ மும் உண்மை யாக்கியது. தமிழர்கள் கடைகள் எரிக்கப் பட்டன தமிழர்கள் எரிக்கப்பட்டனர் செ.சற்குரு நாதனின் பதுளை அச்சுமும் எரியுண்டது. அவரது பல அரிய நூல்கள் தீ நாக்குகளுக்கு உணவாகின பதுளை அல்லோலகல்லோலப்பட்டது. எந்த வகையிலும் தமிழர்களுக்கு பாது காப்பு இல்லை என்றானது எல்லா வற்றையும் இழந்த அவர் மட்டக் களப்புக்கு சென்று சில காலங் களுக்கு பின்னர் அச்சும ஒன்றினை நடத்த முயன்றார் எனினும் அது வெற்றி பெறவில்லை. ●

சூரியன்

டிக்கோயாவில் இருந்து முத்திங்கள் ஏடாக 1993 ஆவணி ஐப்பசியில் சூரியன் என்னும் இதழ் முதன் முதலாக வெளியானது. எம்.எச்.எம். ஜவ்பர் அவர்களை ஆசிரியராகவும் கோ.சுரேஸ் அவர்களை உதவி ஆசிரியராகவும் கொண்டு இவ்இதழ் வெளியானது. படைப்பாளிகளில் இருந்து ஆக்கம் பெறுவது, சஞ்சிகையை விநியோகம் செய்தல் போன்ற விடயங்களில் பல பிரச்சினைகளை எதிர் கொண்டும் தம்மாலான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இந்த இதழை வெளியிட்டார்கள். நிதானிதாசன், விஜயகௌரி, இரா.ராஜேந்திரன், ஜெயந்தி சிதம்பரம், ரதிப்பிரியன், லிந்துல எஸ்.ரவி, ம.கு.ரஞ்சன், நுசொ, பால-ராதகிருஷ்ணன், சரவணேஸ் டெயிசி போன்ற பலரது கவிதைகள் இந்த இதழை அலங்கரித்தன. நான்காவது இதழ் மகளிர் தின சிறப்பிதழாக வெளியாகி மகளிர் கவிதைகள் பலவற்றை தாங்கி மகளிர் பிரச்சினைகளை பேசியது. மகளிர் அனுபவிக்கும் இடர்மிகுந்த வாழ்வு இவ்விதழில் இடம்பெற்ற ஆக்கங்கள் வழி வெளிப்படுத்தப்பட்டது. ஐந்தாவது இதழில் “அப்பாவும் மிச்சமிருப்பவையும்” என்னும் தாயுமானவன் எழுதிய சிறுகதை அரசியல் வாதிகளின் நரித்தனங்களை தோலுரித்துக் காட்டும் கதையாக படைக்கப் பட்டுள்ளது. ஏழ்மைப்பட்டவர்களை தமது தேவைகளுக்காக பாவித்துவிட்டு அவர்களை காவு கொடுத்து அரசியல் இலாபம் பெறும் கொடிய அரசியல்வாதிகள்

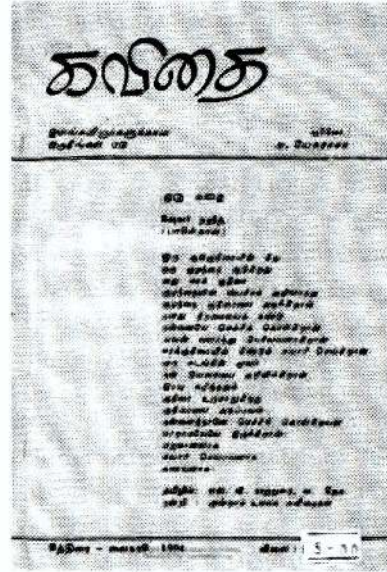
பற்றிய அற்புதமான கதையாக மேற் குறிப்பிட்ட கதை ஆக்கம் பெற்றுள்ளது. 5 ஆம் வகுப்பு புலமைப்பரிசில் பரீட்சை பற்றிய பல கதைகள் எமது ஈழத்து இலக்கிய உலகில் படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆறாவது இதழில் மேற்குறிப்பிட்ட பிரச்சினை மையப்படுத்தி தெய்வானை விஜயகுமார் என்பவரால் “உரிமைகளும்” என்று கதையெழுதப்பட்டுள்ளது.

இளம் படைப்பாளர்கள் தம்மை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான களமாக “சூரியன்” இதழ் வெளியானது. மேலும் இவ்விதழில் அரசியல் சார்ந்த சில நல்ல கட்டுரைகளும் வெளியாகியுள்ளன. அந்த வகையில் “இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வின் சாத்தியப்பாடு” என்னும் கட்டுரை முக்கியமான கட்டுரையாகும். சம காலப்பிரச்சினைகளை கருவாகக் கொண்ட படைப்புகளே இந்த இதழ்களில் அதிகம் இடம்பெற்றன.

- பரணீ

ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே: ஈழத்துப்புலமைத்துவச் சூழலில் “கவிதை” இதழின் பங்கும் பணியும்

■ தி.செல்வமனோகரன் ■

ஈழத்தின் தமிழர் பிரதேசம் முழுவதையும் யுத்தம் முழுமையாக ஆக்கிரமித்துத் “தின்று கொண்டிருந்த” காலமது. காகிதாதிகளிலிருந்து உயிர் காக்கும் மருந்துகள் வரை யாவற்றுக்கும் தட்டுப் பாடு நீண்ட வரிசையில் நின்றே சீனி, மா, எண்ணெய் என எதையும் வாங்கவேண்டியிருந்தது. இலங்கை அரசு “தன்னாட்டு மக்கள்” மீது பொருளாதாரத் தடை விதித்திருந்தது. தமிழ் நிலம் முழுவதும் வீதிகள் தோறும் வீடுகள் தோறும் இரத்தக் கசிவுகள் மரணங்களான வாழ்வு, குண்டு வீசும் விமானங்களின் ஒலியும் வகையும் ஷெல்களின் வருகையும் “பரா வெளிச்சங்களின் கொடுமிருளும்” பழக்கமாகி விட்டிருந்தது. இத்தனைக்கும் நடுவே குடித்தது கஞ்சி எனினும் ஏதோவொரு உவகை உள்ளேயிருந்தது. தேசிய உணர்வும் சுயமொழிசார் உணர்வும் மேலோங்கியிருந்தது. தன்னடையாளத்தைக் கண்டடைதலும் உருவாக்குதலும் அதன் வரலாற்றை அறிதலும் நிலைநிறுத்துவதுமான செயற்பாடுகள் சமாந்தர தளங்களில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன.

எந்தவொரு இனமும் தனிமனிதரும் சரி ஒடுக்குமுறைக்கும் சுரண்டலுக்கும் உள்ளாகின்ற போது அல்லது அவ்வாறு உள்ளானதை உள்ளார்ந்த ரீதியாக உணரும்போது அதற்கு எதிரான செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பது வழமை. கல்வி, பண்பாடு, பொருளாதாரம், அரசியல், மொழி, மதம் எனும் அனைத்துக் கூறுகளாலும் ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாகும் குறித்த தேசத்தின் சிறுபான்மை இனம், அதற்கு எதிராகக் கிளர்ந்து எழும். எழவேண்டும். அத்தகைய சூழலில் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாவோர் ஆயுதங்களையே அதிகம் நம்பியிருப்பர். ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகிப் போராடும் அனைத்து மனிதர்க்கும் இனங்களுக்கும் பலஸ்தீனக் கவிதைகளே ஆதரிசம். அதற்கு ஈழத் தமிழர்களும் விதிவிலக்கல்ல. ஆனால் காலவோட்டத்தில் உலகத்தில் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளான அனைத்துத் தனி மனிதருக்கும் இனங்களுக்கும் ஆதரிசமான போருத்திகளை, நிர்வாகக் கட்டமைப்புகளை மட்டுமல்ல, கலை, இலக்கிய படைப்புக்களையும் தந்தவர்களாக ஈழத் தமிழர்கள் விளங்குகின்றனர். இதற்கு “கவிதை” இதழும் சாட்சியாகின்றது.

எல்லா வகையான ஒடுக்குமுறைக்குள்ளும் வாழக்கற்றுக்கொண்டு தமிழர்கள், தம்மை உயிர்ப்புடன்

வைத்துக்கொள்ள உதவியவை அக்கால கலை, இலக்கியச் செயற்பாடுகளே என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இருக்காது. சுயவீச்சு நிறைந்த, காலத்தின் தேவையை உணர்த்தத்தக்க படைப்புக்கள் அதிகம் வெளிவந்தன. அவற்றுள் கலைப் பெறுமானமற்ற வரட்டு உற்பத்திகளும் நிகழ்ந்தன என்பதை மறுப்பதற்கு இல்லை. வாய்ச் சவாடல்கள் நிறைந்த வெறும் உணர்ச்சித் தூண்டலை (தேசம், மொழிசார்ந்து) தரும் படைப்புக்களும் காலநிர்ப்பந்தத்தின் வழி முதன்மையுற்றன. கலை, இலக்கியப் படைப்புக்களை அன்றைய பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் வானொலியும் மக்களிடையே கொண்டு போய்ச் சேர்த்தன. அவற்றின் வகிபாகம் மிகமுக்கியமானது. காகிதாதிகளுக்குத் தட்டுப்பாடு மின்சாரம் இல்லை. அதிக மனித வலுவின் வழியில் இயங்கிய சூழலில் ஒவ்வொரு விடயமும் பொருளும் மிக்க பெறுமானமுடையன வாய் இருந்தன. இத்தகைய சூழலில் தான் அ.யேசுராசா “கவிதை” எனும் இளையோர்க்கான கவிதை இதழை வெளியிடுகின்றார்.

கவிதை இதழ் 1994, 1995 ஆகிய காலப்பகுதிகளில் இரு திங்கள் ஏடாய் வெளிவந்தது. மொத்தம் ஒன்பது இதழ்கள். ஆரம்பத்தில் 28 பக்கங்களில் தொடங்கி பின் 32 பக்கங்களில் வெளி வந்தன. முதல் மூன்று இதழ்கள் வர்ண அட்டையாகவும் பின்வந்தவை அழகும் அர்த்தமும் சமூக யதார்த்தமும் மிக்க ஓவியங்களோடும் வெளிவந்தன. குறைந்த வசதிகள் மட்டுமே கொண்ட அச்சுழலில் எழுத்தின் வடிவத்தைப் பிரயோகித்தல், இதழமைப்பு என்பன பிரக்ஞைபூர்வமாகக் கையாளப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. “கவிதை” வெளிவந்த அதே காலத்தில் வெளிச்சம், சாளரம் முதலிய சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன.

எப்பொழுதும் வணிக அல்லது ஜனரஞ்சக ஊடகங்கள் விற்பனையை இலக்காகக் கொண்டவை. அதிக முதலீடுகளும் விளம்பரங்களும் மக்களின் மறைத்தன்மை வாய்ந்த (Negative) உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதற்குத் தீனி போடுபவை. ஆனால் சிற்றிதழ்கள் இதற்கு மாறானவை. தீவிர கலை, இலக்கியத் தன்மை வாய்ந்தவையாகவும். சமூகப் பொறுப்புடனான செயற்பாடுகளையும் கலைஞரின் பரிசோதனை முயற்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்ப

பவையாகவும் அவை இயங்கி வந்துள்ளன. அதேவேளை அவை மக்களிடம் அதீத செல்வாக்குப் பெறுவதில்லை. ஆனால் சமூக அக்கறை, கலை, இலக்கியப் பெறுமானம் உணர்ந்தவர்களின் ஆதரவை பெறுவதனால் அது ஒரு சமூக இயங்கியலுக்கு வித்திட வல்லதாகவோ அன்றி அதனை மேனிலைப்படுத்த உதவுவதாகவோ அமைய வல்லதாகின்றது. இச்சிற்றிதழ்களே பெரும்பாலும் சிறந்த படைப்பாளிகளை சமூகத் துக்குத் தந்திருக்கின்றன. சமூகப் பெறுமானமுள்ள கலை, இலக்கியங்களையும் விமர்சனங்களையும் நல்குவதோடு சிறந்த பண்பாட்டுச் சூழலை உருவாக்குகின்றன. ஆனால் பெரும்பாலான சிற்றிதழ்கள் குறுகிய வட்டத்தினுள் உள்ளடங்கிப் போகின்றன. குழு மனப்பாங்கு, இதழின் சித்தாந்தம், விநியோக ஸ்திரமின்மை போன்றன இவற்றுக்குப் பிரதான காரணங்கள் எனலாம். அத்தோடு ஈழத்தில் சிற்றிதழ்கள் பெரும்பாலும் தனிமனித உழைப்பாகவே காணப்படுகின்றன. அல்லது நண்பர்களின் கூட்டுருவில் உருவாகிப் பல்வேறு காரணங்களால் அக்கூட்டு சிதைந்து தனிமனிதரைச் சார்பனவாகி விடுகின்றன. இவற்றால் சிற்றிதழ்கள் பெரும்பாலும் குறைந்த ஆயுளுக்கு உரியவையாகி விடுகின்றன. இதற்கு மாறாக நீண்ட காலம் வெளி வரும் ஈழத்து சிற்றிதழ்களாக மல்லிகை, ஞானம், கலைமுகம், ஜீவந்தி போன்றவற்றைச் சுட்டிக்காட்டலாம். ஆக சிற்றிதழ்களின் வட்டம் சிறியது. ஆனால் காத்திரமானது என்பது முக்கியமானதாகின்றது.

அ.யேசுராசா ஈழத்தின் சிற்றிதழ்த்துறையில் காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கிய அலையின் ஆசிரியராக இருந்தவர். அத்தோடு நூல் வெளியீடு, பதிப்பு முதலான துறைகளிலும், திசை பத்திரிகையில் பணியாற்றிய அனுபவமும் அவருக்கிருந்தது. புதிய படைப்பாளிகளை இனங்காணவும் அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கவும் விரும்பும் அகலித்த மனமும் இருந்தது. தேசியம், மொழி சார்ந்த உண்மை ஈடுபாடும் அக்கறையும் அதன் வழியான எழுத்துப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும் திராணியும் அவருக்கிருந்தது. அவற்றின் பேறாக “கவிதை” இதழ் வெளிவந்தது. இது இளம் கவிதையாளர்களை இனங்காணல், அவர்களுக்குக் களமமைத்துக் கொடுத்தல், அவர்களின் வாசக அனுபவத்தை விசாலப்படுத்தல் முதலான விடயங்களுக்கு முதன்மையளித்தது.

“இளமைக்குருதி

எதிர்காலத்தில் கனல் மூட்டும்

விழித்த வாலிபம் நடைபோடுகுது”

எனும் ஸ்ரீ.ஸ்ரீயின் வரிகளை மகுடமாகத் தாங்கிய வகையில் இளைஞர்க்கான களமாகத் தன்னைக் கட்டமைத்து நிற்கிறது. இவ்விதழின் எழுபது வீத படைப்புக்கள் இளைஞர்களுக்குரியதாயும் முப்பது வீதமான பகுதி அவர்களின் கலை இலக்கியத் தேடலுக்கு உரியவற்றை வழங்குவதாயும் அமைக்கப்பட்டதாக இதழாசிரியர் கூறுவது மெய்மையானதே. இந்த வகையில் கவிதை இதழின் உள்ளடக்கங்களை கவிதைகள், கட்டுரைகள், நேர்காணல்கள் என மூன்றாகப் பகுத்துரைக்கலாம்.

“கவிதை” இதழில் வந்த கவிதைகள் புதிய படைப்பாளிகளின் கவிதைகள், பிரபல்யமான படைப்பாளிகளின் கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள்

என்ற வகைப்பட்டில் உள்ளடக்கத்தக்கவையாக அமைந்துள்ளன. கவிதை இதழ் பற்றிய முதல் ஆசிரியர் குறிப்பில்,

“இளங்கலைஞர்களின் ஆற்றல்கள் வெளிவருவதற்குக் களங்கள் தேவைப்படுகின்றன. காலத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவே கவிதை இதழ் வெளிவருகிறது...”

கொடுத்தல் - பற்றுதல் ஆகிய செயற்பாடுகளின் நிகழ்களமாக “கவிதை”யின் ஒவ்வொரு இதழும் அமையும்.

காலநிர்ப்பந்தத்துக்கியை தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த ஆக்கங்களுக்கு “கவிதை” முக்கியத் துவம் கொடுக்கும்.

அதேவேளை, வாழ்வின் ஏனைய பரிமாணங்களை வெளிக் காட்டும் படைப்புக்களிலும் கவிதை அக்கறை கொள்கிறது.”

என வரும் வரிகள் கவிதையின் நோக்கத்தைத் தெளிவு படுத்துகின்றன. ஒன்பது இதழ்களும் இவ்வடிக்கட்டுமானத்திலிருந்தே பரிணமித்தமை ஆசிரியரின் சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் வெளியற்ற இலக்கிய நேர்மையையும் சமூகப் பொறுப்பையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

“மனிதனின் முழுமொத்த வாழ்வனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக “கலை - இலக்கியம் அமைகின்றதான” அவரது நம்பிக்கை (இதழ்-1) இதழ்கள் தோறும் விரவி நிற்கின்றது. அந்த கருத்தியலின் வழியிலேயே கவிதையின் பயணம் இடம்பெற்றது. ஒடுக்கத்துக் குள்ளாகும் தருணங்களில் ஏற்படும் பாதிப்பிலும், நெருக்கடிகளிலும் இருந்து வரும் மன உந்துதலின் வழி படைப்பு நிகழும்போது அது ஆழவேருன்றி அகலித்து நிற்கும். கவிதையில் இடம்பெற்ற கவிதைகள் பல அதற்குச் சாட்சியாகின்றன. இக்கவிதைகள் துயர் நிறைந்த வாழ்வியலை மரணத்தின் கொடுரத்தை, சிதைந்த உறுப்புக்களின் கூட்டுக் குவியல்களுக்கு கிடையே அசைந்து செல்லும் காலத்தை பதிவு செய்கின்றன. இவை துயரிசையாயினும் நம்பிக்கையிழக்காத - மீண்டெழுமோம் எனும் உணர்வு பூரணமாய் இருந்த, மக்களின் த்வனியாவே இருந்தன. போரின்போது போரை மட்டுமே பாடுதல் என்ற வரட்டு வரையறைக்கு அப்பாற் சென்று அன்பை, ஸ்நேகத்தை, தேசத்தை, தாயை, இயற்கையை என எல்லா அனுபவங்களும் இவ்விதழ்களின் கவிதைகளில் சலசலத்தோடுகின்றன. இங்கு உணர்ச்சியின் விளிம்பில் நின்று உரைத்திடும் கோஷமோ எதிர்ப்போ முதன்மையுறவில்லை. ஒடுக்கு முறைக்குள்ளான மக்களின் வேதனையை, அவர்களின் மனோநிலையை, சிதைந்து கிடக்கும் தேசத்தை, நம்பிக்கையும் நம்பிக்கையீனமுமாய் ஊசலாடும் மனித மனங்களை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல்களுடையதாய் இக்கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. இக்கவிதைகள் ஈழத்தமிழர் வரலாற்றின் மெய்யான சாட்சியங்களாகவும் ஆவணங்களாகவும் கடந்து வந்த வலிய பதிவுகளாகவும் அமைந்துள்ளன. இவ்விதழ்களில் அமைந்துள்ள கவிதைகள் ஆரம்பநிலைக் கவிஞர்களில் இருந்து ஓரளவு அனுபவம் உள்ளவர்கள் வரை பல்வேறு நபர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஏறத்தாழ எண்பதுக்கு மேற்பட்ட கவிஞர்கள் இக்கவிதைகளை ஆக்கியளித்துள்ளனர். இயல்வாணன், கருணாகரன், த.ஜெயசீலன், உமா ஜிப்ரான், மைதிலி அருளையா போன்ற இன்னும் சிலரின் கவிதைகள் தொடர்ந்து பல இதழ்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக மீசாலையூர் கமலா, மைதிலி

அருளையா, சந்திரா தனபாலசிங்கம், மேரி மன்ரேசா, இரஞ்சி, செல்வ மனோகரி, ஆதிரை, அல்லையூர் தர்மினி, நாமகள் போன்ற பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளும் சரியாசனம் வைக்கப் பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. புதுக்கவிதைக்கே முதன்மை கொடுத்திருந்தாலும் த.ஜெயசீலன், மகாலிங்கசிவம் ஜெயங்கொண்டான் முதலானவர்களின் மரபுக்கவிதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு கவிதையே முதன்மை பெறுகின்றது. தேறல் எனும் பகுதியில் மஹாகவி, சண்முகம் சிவலிங்கம், நீலாவணன், முருகையன், தா.இராமலிங்கம் போன்ற ஈழத்தின் மூத்த கவிஞர்கள் பற்றிய குறிப்பும் அவர்களின் மிகச்சிறந்த கவிதை ஒன்றும் பிரசுரமாகியுள்ளது. இவை தவிர முருகையன், புதுவை இரத்தினதுரை, கல்வயல்.வே. குமாரசாமி போன்ற மூத்தகவிஞர்களின் புதிய கவிதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. பத்துக்கும் மேற்பட்ட மொழிபெயர்ப்புக்கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இவை அளவில் சிறியனவாகவும் உருவ உள்ளடக்க செறிவும் எளிமையும் கொண்டவை யாகவும் அமைந்துள்ளன.

இவ்விதழ்களில் கட்டுரைகள் கவிதை பற்றியவை, கவிஞர் பற்றியவை, கவிதை நூல்கள் பற்றியவை எனும் வகைமையில் அமைந்துள்ளன. செம்பியன் செல்வனின் “ஒற்றையடிப்பாதை வழியே” எனும் கட்டுரை புதுக்கவிதையை வரலாற்று ரீதியாக விளக்குகிறது. “கவிதை பற்றிச் சில குறிப்புகள்” எனும் தா.இராமலிங்கத்தின் கட்டுரை கவிதையின் சிறப்பம்சங்களை எடுத்துரைக்கிறது. அங்கதச்சுவை பற்றிய வளவை வளவனின் கட்டுரையும் முக்கியமானது. அதே போல நீலாவாணன் பற்றிய முருகையனின் கட்டுரையும் மஹாகவி பற்றிய வளவைவளவனின் கட்டுரையும் எளிமையும் நேர்த்தியும் வாய்ந்தவை. கவிதை இதழாக வெளிவந்த “நோக்கு” சிற்றிதழின் உருவாக்கம், அனுபவம் பற்றியதான அதனாசிரியர் முருகையனின் பகிர்வு முக்கியமானது. தமிழகக் கவிஞர்களில் பட்டுக் கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் பற்றிய ஜெ.கி.ஜெயசீலனின் கட்டுரை மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளது. காலம் எழுதிய வரிகள், பக்கவாத்தியங்கள் இல்லாத பாட்டுக் கச்சேரி முதலிய நூல்கள் பற்றிய சிறுவிமர்சனக் குறிப்புக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. சோ.பத்மநாதனின் “கவிதைக்கலை” எனும் தலைப்பிலான தொடர்கட்டுரை மிகமிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கவிதை அனுபவத்தை இளைய தலைமுறை பெற்றுக்கொள்ள இத்தொடர் கட்டுரை சிறந்த வழிகாட்டி எனலாம். இவை தவிர கவிதை பற்றிய முக்கியமான சிறு சிறு குறிப்புக்களும் ஆங்காங்கே இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள் கவிதை கவிஞர் பற்றிய ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டிருந்தாலும் அது அக்கால அரசியலின் மீதே கவனம் செலுத்தியுள்ளது. இலங்கையரசு கட்டவிழ்த்துவிட்ட ஒடுக்குமுறை, சமாதான வழியில் அரசியல் தீர்வு என்ற சந்திரிக்கா அம்மையார், அம்மாப்பிள்ளையாச்சி செய்த கொடூர ஒடுக்கல்கள், அதன்வழி என்றும் கழுவமுடியாத இரத்தக் கறையை அச்சமாதான தேவதை பெற்றுக்கொண்டமை முதலான பல விடயங்கள் விமர்சனரீதியாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. நாகர்கோவில் படுகொலை, சென்பீற்றர்ஸ் தேவாலய படுகொலை முதலான வரலாற்றுத் துயரங்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழாராய்ச்சி

மாநாட்டுக்குச் சென்றவர்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டமையும் யாழ்ப்பாண தமிழாராய்ச்சி மாநாடு பற்றியதுமான கருத்தியல் காத்திரமாகப் பதிவிடப்பட்டுள்ளது. தமிழரின் யுத்தம் சார்ந்த நியாயத்தை

“இந்த ஒடுக்கும் வன்முறைக்கு எதிராக தற்காப்பு ரீதியில் உருப்பெற்று வளர்ந்ததே தமிழர் தர்ப்பு வன்முறை: இது சாராம்சத்தில் முற்போக்கானது”

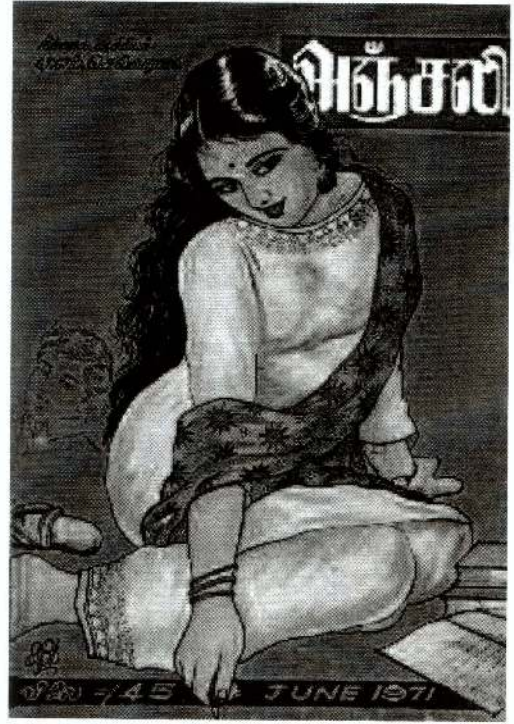
எனப்பதிவிட்டு யதார்த்த நிலையை எடுத்துரைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அலைகள் எனும் கடலோடியின் பதிவுகள் முக்கியமானவை. கவிதை தொடர்பான எளிமையான விளக்கங்கள், கவிதை எழுதுதல், இளைய வாசகருக்கு - படைப்பாளிக்குத் தேவையான நூல்களை சிபாரிசு செய்தல், நெல்லை.க. பேரனின் மரணம், முதலான பல்வேறு விடயங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கூடல் எனும் பகுதி வாசகர் கடிதங்களை தாங்கி வெளிவந்துள்ளது. மாணவர்க்கான கவிதைப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டு பரிசில்கள் வழங்கப்பட்ட பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இளம் கவிஞர்கள் இணங்காணப்பட்டு அவர்களிடம் நேர்காணல் பெறப்பட்டு பதிவிடப்பட்டுள்ளது. போட்டியில் பரிசீட்டிய கவிஞர்களின் நேர்காணல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை எளிமை, கருத்துச் சுதந்திரம், கவிதை பற்றிய புரிதல், அக்காலச் சூழல் பற்றியவை எனப்பல தளங்களில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. கவிதை இதழின் சாராம்சத்தின் வழி அதன் சமூகப் பெறுமானம், கலையிலக்கியப் பெறுமானம் என்ன எனும் வினா எழுகின்றது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் கவிதையிதழாக முதலில் வெளிவந்தது தேன்மொழி. பின்பு நோக்கு, கவிஞன் என்பனவும் இன்று மறுபாதி, நடுகை போன்றனவும் வெளி வந்துள்ளன, வெளிவருகின்றன. மேற்சொன்ன கவிதை இதழ்கள் யாவர்க்குமான குறிப்பாக எழுதி வருபவர் களுக்கான தளமாகவே அமைந்துள்ளன. “கவிதை” இதழ் இளையதலைமுறைகானது. அவர்களின் வாசிப்பு, எழுத்து என்பவற்றுக்குக் களமமைத்துக் கொடுத்தலையே தன்னோக்காகக் கொண்டது. இதனால் லதா ராமகிருஷ்ணன் போன்ற இந்திய எழுத்தாளர்கள் கூறுவது போல் நேரடியானது, ஒற்றைவாசிப்புக் குரியது, மிக எளிமை போன்ற குறைகளும் உள்ளன. ஆனாலும் அவை கவிதைகளாகத் தேறுகின்றன. மலினமுறவில்லை. கவிதை இதழ் வழி வந்த பலர் (மைதிலி, ஆதிலட்சுமி, செல்வமனோகரி, இயல் வாணன், உமாஜிபிரான்...) இன்று நல்ல கவிஞர்களாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். இவ்விதழ் களில் அமைந்துள்ள கவிதைகள் பல பிறமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது..

கவிதை, தனது கால அரசியல், சமூக சூழலை ஆவணப்பதிவு செய்ததுடன் இலக்கியவழி அதனை கலையாக்கமும் செய்தது. தமிழர்களின் இருப்பை, சமூக விழிப்பை, மொழி, தேசிய உணர்வுட்டல்களை செய்ய முற்பட்டுள்ளது. கலையாக்க செய்நேர்த்தியை வடிவ, உள்ளடக்க ரீதியில் கொண்டமைந்துள்ளது. அழகிய, கருத்து பூர்வமான ஓவியங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எழுத்துப்பிழைகள் அரிதிலும் அரிது. இன்றைய நவீன சூழலில் பல குறைபாடுகளுடன் சிற்றிதழ்கள் பல வெளி வருவதும் அக்கால சூழலில் கவிதை மிக நேர்த்தியாக வெளிவந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ●

வத்தளையில் இருந்து வெளியாகிய இலக்கிய வாசம் வீசிய இதழ் அஞ்சலி

■ பரணீ ■

வத்தளையில் இருந்து 1971 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் முதல் மாத இதழாக “அஞ்சலி” இதழ் வெளியானது. அஞ்சலியின் நிர்வாக ஆசிரியராக ஏ.எம். செல்வராஜா விளங்கினார். தொடர்கதைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், துணுக்குகள், நூல் அறிமுகம் என்பன இதில் உள்ளடக்கமாக அமைந்தன. பல சிறப்பு மலர்களை இது வெளியிட்டுள்ளது. குறிப்பாக 4 ஆவது இதழ் மலையக சிறப்பிதழாக வெளியானது. 7 ஆவது இதழ் வடபகுதி சிறப்பிதழாக வெளியானது. 10 ஆவது இதழ் கிழக்கிலங்கைச் சிறப்பிதழாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 198 நீர் கொழும்பு வீதி, வத்தளையில் இருந்து வெளியான இந்த இதழின் முதலாவது இதழின் வெளியீட்டு விழா பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் 16.1.1971 நடைபெற்றது.

இரண்டாவது இதழில் கிருஷ்ன் சந்தரின் “செம்மலர்கள்” என்னும் சிறுகதையை செ.கதிர்காம நாதன் மொழி பெயர்த்துள்ளார். எஸ்.எம்.கமாலுதீனின் “பட்டணத்து வாத்தி” சிறுகதை, நீலாவணனின் “பல்லிகள்” கவிதை, நயீமா ஏ. பஷீரின் “வயிற்றுப் பிரச்சினை” சிறுகதை, வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கத்தின் “நாட்டார் பாடலும் உயர் இலக்கிய கவிதையும்”, எம்.ஏ.நுஃமானின் “சமவெளியை நோக்கி” கவிதையும் நீர்வை பொன்னையனின் “எழுச்சி” என்னும் விவரணைச் சித்திரமும், ஜோசப் டானியலின் “சத்யஜீத் ரேயின் உலகம்” என்னும் நேர்காணலும், இ.இரத்தினத்தின் “வந்தவன் யார்?” என்னும் கவிதையும், என்.எஸ்.எம் ராமையா அவர்களின் “எங்கோ ஒரு தவறு” சிறுகதையும், “ஈழத்துத் தமிழ்த் திரைப்படத் துறையில் “குத்துவிளக்கு” சினிமா பற்றிய கட்டுரையும் செ.யோகநானின் “ஒளி நமக்கு வேண்டும்” என்று குறுநாவல் தொடரும் இடம் பெற்றன. மிக்கனதியான உள்ளடக்கங்களைத் தாங்கி இந்த இதழ் வெளிவர ஆரம்பித்தது.

மூன்றாவது இதழில் அகஸ்தியர், குப்பிழான் ஐ.சண்முகன், சீ.சாத்தனார், மு.சிவலிங்கம் யோ.பெனடிக்பாலன் போன்றோரின் சிறுகதைகளும், கலாநிதி கா.சிவத்தம்பியின் “நாடகக் கலைக் கோட்பாட்டுத் தெயிவுக்கான ஒரு குறிப்பு” என்னும் கட்டுரையும் கவிதைகளும் மொழிபெயர்ப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

நான்காவது இதழ் மலையகச் சிறப்பிதழாக வெளியானது. தெளிவத்தை ஜோசப், என்.எஸ்.எம். ராமையா, பூரணி, மலரன்பன், பெரிய குறியானை சலமன் ராஜ், நயிமா எ.பஷீர், மாத்தளை செல்வம் போன்றோரின் மலையகத்தை மையப்படுத்தி எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளும், கே.கணேஷ், குறிஞ்சி தென்னவன், ஜெயம் போன்றோரின் கவிதைகளையும், பரத நர்த்தனம் என்னும் சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் கவிதையை சக்தீ பாலையா மொழிபெயர்ப்பும் மலையக வாய்மொழி இலக்கியம் பற்றி சாரல் நாடனின் விரிவான கட்டுரையும், மலையகத்தில் தமிழ் நாடகங்களின் இயங்கு நிலை பற்றி இராஜ் மலைச் செல்வனின் “மலையகத்தில் தமிழ் நாடகம்” என்னும் கட்டுரையும், மலையகத்தில் பாடப்பட்டு வரும் நாட்டார் பாடல்கள் பற்றிய லி.எஸ்.காந்தியின் “ஏடேறாத மலைநாட்டுப் பாடல்கள்” என்னும் கட்டுரையும் இரா.சிவலிங்கம், பெரி.கந்தசாமி, திருமதி எஸ்.ஏ. கனகமூர்த்தி, எம்.வாமதேவன் ஆகியோர் மலையகத்தை முன்னிறுத்தி எழுதிய கட்டுரைகளும் இவ்விதழில் நிறைந்து இருந்தன.

1971 யூன் இதழில் தெளிவத்தை ஜோசப், மருதூர் வாணன், செ.யோகநாதன். தெணியான், சீ.சாத்தனார், காசி. ஆனந்தன், எஸ்.எம். கமாலுதீன், சபா.ஜெயராசா, உதயணன், சி.தில்லைசிவன். ர.தி.சம்பந்தன் போன்றோர் ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றன. சி.தில்லைநாதனின் “தமிழ் நாவலின் போக்கு” என்னும் கட்டுரை விரிவான ஆய்வுப் பார்வையுடன் கூடிய

கட்டுரையாக விளங்குகின்றது.

1971 ஆகஸ்ட் இதழில் ளெளிவத்தையின் குறுநாவல் தொடர், நெல்லைக் க. பேரனின் “பெரு மூச்சு” சிறுகதை, நா.பாலேஸ் வரியின் “தீர்ப்பு” சிறுகதை, செ.யோக நாதனின் புதிய குறுநாவல் தொடர் என்பன அமைந்து காணப்பட்டன.

1971 செப்ரெம்பர் மாத இதழ் வடபகுதிச் சிறப்பிதழாக வெளியானது. “தமிழ் மணக்கும் வடக்கு” என்னும் ஆசிரியர் தலையங்கத்தின் கீழ் வடக்கின் சிறப்புகள் எடுத்துப் பேசப்பட்டுள்ளன. வரலாற்றில் வடக்கு என்னும் க.கணபதிப் பிள்ளையின் விரிவான கட்டுரை வடக்கின் முக்கியத்துவத்தை குறிப்பிடுகின்றது. கமலனின் “யாழ்ப்பாணம் பாரீர்”, தெணியானின் -

அவனுக்கும் ஒரு மனைவி இருந்தாள், செங்கை ஆழியானின் - கனவிலே வாழ்கின்றோம், மு.கனகராசனின் - முழிவியளம், இரசிகமணி கனகசெந்தி நாதனின் - ஓடி சருகு போன்ற யாழ் மணம் கமழும் சிறுகதைகள் இதழை அலங்கரித்தன. முருகையன், காரை செ.சந்திரம்பிள்ளை, சபா.ஜெயராசா போன்றோரின் கவிதைகளும், கலாநிதி இந்திபாலாவின் வடபகுதியின் புராதனச் செல்வம், சி.தில்லைநாதனின் வடக்கின் வடு, கலாநிதி க.கைலாசபதியின் நாவலரும் இந்துமத மறுமலர்ச்சியும், பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனின் “ஈழத்து வடபகுதி நாடோடிப்பாடல்கள்”, கலாநிதி கா.சித்தம்பியின் “யார் இந்த யாழ்ப்பாணத்தான்” என்னும் கட்டுரைகளும் இவ்விதழில் இடம்பெற்று வடக்கு பகுதி பற்றிய ஓர் அறிமுகத்தை வெளிக்கொணர்கின்றன.

1971 ஒக்டோபர் மாத இதழில் குப்பிழான் ஐ.சண்முகன், யாழ்நங்கை, மு.இராமலிங்கம், சி.கே.முருகேசு போன்றோர் சிறுகதைகளும், யோ.பெனடிக்கபாலனின் கட்டிக்கதைகளும், மனச்சாட்சி என்னும் நா. தங்கரத்தினத்தின் நாடகமும், சீ.சாத்தனார், பரீபூரணன், திமிலைக்கண்ணன் போன்றோரின் கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

1971 நவம்பர் மாத இதழில் கிழக்கிலங்கை சிறப்பு மலர்கள் பற்றி ஆசிரியர் தலையங்கம் பேசுகின்றது. அக்கரைபூரான், செங்கை ஆழியான், பீ.மரியாதாஸ், நீர்வை பொன்னையன் சிறுகதைகளும், மார்ட்டின் விக்கிரம சிங்கவின் சிங்கள மூலத்தில் அமைந்த சிறுகதையை எம்.ஏ. நுஃமான் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார் மு.கனகராசன், இறாகலை செல்வி, கலேவெல பீ.எம்.அன்வர், பலப்பிட்டி அருள் கவிதைகளும் இந்த இதழில் இடம் பெற்றுள்ளன. தே.அருள் பிரகாசம், ஏம். ஏ.கிலார், எஸ்.எம்.ஜே.பைஸ்தீன், ஏ.ரகுநாதன் கட்டுரை

களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

1971 டிசம்பர் இதழ் அதிக பக்கங்களுடன் வெளியானது. ஒரு வருடமாக தொடர்ந்து இயங்கிய மகிழ்வை இந்த இதழ் வாயிலாக காணக்கூடியதாக இருந்தது. நீலவாணன், பாண்டியூரான், பாப்பா, தமிழைத்துமில்ன், பஸில் காரியப்பர் போன்றோர் கவிதைகள் இந்த இதழில் இடம் பெற்றுள்ளன. தெய்வம் பேசாது என்னும் சிறுகதையை நா.பாலேஸ் வரி எழுதியுள்ளார். அல்.ஹாஸ்.ஆ.மு. ஷரிபுத்தீன் “ஈழத்து கிழக்குப் பிரதேச இஸ்லாமியரின் ஏடு காணாத இலக்கியம்” என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார். “சாந்தி ஓடி விட்டாள்” என்னும் சிறுகதையை அருள் சப்பிரமணியம் எழுதியுள்ளார். மட்டக்களப்புக்கும்

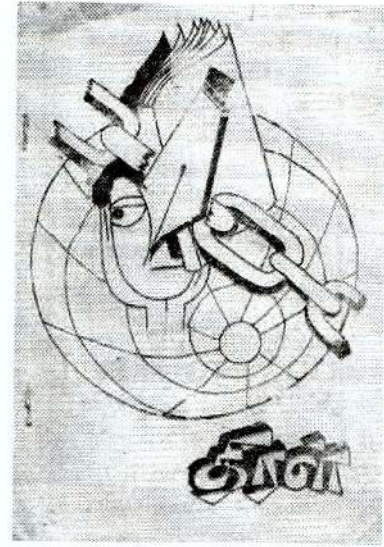
மலையாளத்துக்கும் இடையிலான தொடர்பை ந.நடராஜா “மட்டக்களப்பும் மலையாளமும்” என்னும் கட்டுரை ஓடாக தெளிவு படுத்துகின்றார். மருதூர்க் கொத்தனின் “இதோ ஒரு கள்ளன்” சிறுகதை, மட்டக்களப்பு நாட்டு கூத்தின் தேக்க நிலை என்னும் சி.மௌனகுருவின் ஏக்கத்துடனான கட்டுரை, “கொட்டையாபுரம்” பற்றிய தகவல்கள் என பல்வேறு வகைப்பட்ட விடயங்களையும் உள்வாங்கி இந்த இதழ் கனதியாக வெளிப்பட்டது.

1972.மாசி இதழில் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழ் என்னும் கட்டுரையை திக்கவயல் தர்மு எழுதியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தாரின் பேச்சுத் தமிழின் இனிமையையும் அதன் உட்பொதிந்த தன்மைகளையும் பேசுகின்றது. “நான் தெய்வமானேன்” என்னும் சிறுகதையை செ. யோகநாதன் எழுதியுள்ளார். காரை செ.சந்திரம்பிள்ளையின் “கல்வெட்டு” எழுதுவேனே” என்னும் கவிதை தரும் பொருள் சிந்தனைக்குரியது. முருகையனின் “சத்தியச் சத்துச் சாற” என்னும் நாடகம் போன்ற கனதியான ஆக்கங்கள் இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ளன. எத்தனை இதழ்கள் வரையில் வெளியானது என்பது தொடர்பான தகவல்களை அறிவது கடினமாக உள்ளபோதும், ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு சிறந்த பல படைப்புகளை தந்த இதழாக அஞ்சலியைக் கொள்ள முடிவதுடன் மிகக் கனதியாக இந்த இதழ் வெளிப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த இதழில் வெளியான ஆக்கங்கள் ஆய்வாளர்களுக்கு உதவக் கூடியவை என்பதோடு தொடர்ச்சியான ஆய்வுக் கான படைப்பின் கதவுகளை திறந்து விட்டுள்ளன. இவ்விதழ் தொடர்ந்து வெளி வந்திருந்தால் ஈழத்து இலக்கிய உலகின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கை வகித்திருக்கும் என ஐயம் இன்றிக் கூறலாம்.

திரள்

பரணீ

“இலக்கியம் என்பது மக்களுக்காகவே” என்ற விடுதலைக்குரலோடு திரள் கலை இலக்கிய வட்டத்தினரால் கம்பளையில் இருந்து 1983 மாசி மாதம் “திரள்” என்னும் இலக்கிய மாசிகை வெளியானது. இதன் ஆசிரியராக “விஜிகுமாரசாமி” அவர்கள் செயற்பட்டார்.

“இருண்ட யுகத்தை
எரித்தழித்திட
எழுது கோல்களும்
எழுந்து வரட்டும்”

என்னும் மகுட வாசகத்துடன், “இலக்கியங்களின் திரளாக, கருத்துக்களின் திரளாக, சித்தாந்தங்களின் திரளாக, அறிவியலில் விஞ்ஞானங்களின் திரளாக, நடைமுறைகளின் திரளாக உருப்பெற்று வாசகர் திரளாக மாறி மக்களின் திரளாகப் பரிணமிக்க வேண்டும் என்பதே எமது நோக்கம்” என்னும் ஆசிரியர் அவாவுடன் இவ்விதழ் பரிணமித்தது.

அஷாந்தி, மலைமகள், தேசிகள், சாந்தி ஆறுமுகம், சாந்தி கந்தசாமி, நிஷாகவி, ஆகியோரின் கவிதைகள் திரளின் முதல் இதழை அலங்கரித்துள்ளன. அனேகமான கவிதைகளில் மலையக மக்களின் இடர்களே பேசு பொருளாக உள்ளன. உதாரணத்துக்கு, நிஷாகவியின், “நானை நிறைவேற்றும்...!” என்னும் கவிதையில் வரும்.

“எங்கள்
வியர்வைகளே
உங்கள் கோப்பைகளைத்
தேநீரால் நிரப்பின
எங்கள்
இரத்தங்களே
உங்கள் தேநீரை
சிவப்பாக்கின”

போன்ற வரிகளில் வெளிப்படும் கொழுந்து பறிக்கும் தொழிலாளர்களின் துன்பம் நம்மை சுட்டெரிக்கின்றதை உணர்வோம்.

மலைமகளின் “கோட்டப்பாடசாலை” என்னும் கவிதையில்

“அழுக்கடைந்த
அவர்கள் -
ஆயிரம் ஓட்டையுள்ள

கூரைகள் -
காலில்லாத
கதிரைகள் -
வெள்ளை
கருப்பலகைகள்
ஆயிரம்
மாணவர்கள் -
ஆனால் ஒரு
ஆசிரியர்
இது தான்
இளமையிலேயே
எங்கள் அறிவுக் கண்களை
குத்திக்கிழித்திடும்
ஆரம்ப பள்ளி”

வெளிப்படும் கல்விக்கான ஏக்கமும் நெஞ்சை நெகிழ்ச்செய்கின்றது.

கணேஷ் அவர்களால் “வளர்ந்து வரும் நெருக்கடிகள்..” என்னும் கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. நமது நாட்டின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வை முன் வைக்கும் முன்மாதிரியான கட்டுரையாக இது வரையப்பட்டுள்ளது. “விடுதலைக்குப்பின் கியூபா” என்னும் கட்டுரை “நியமுவா” இல் இருந்து எடுத்து மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

நிவிதா கணேசனின் “ஒண்ணுமில்லாத போது...” என்னும் சிறுகதை, இருக்க இடமில்லாத ஓர் ஏழைக்குடும்பத்தையும், அரசியல்வாதிகளின் வாக்குக் கான பொய்யுரைகளையும் வெட்ட வெளிச்ச மாக்கும் கதை. அஷாத்தியின் “நிவாரணங்களும் நிர்வாணங்களும்” கதையும் அரசியல் வாதிகளின் ஏமாற்றுத் தனத்தை வெளிப்படுத்தும் கதையாக வெளிப்பட்டுள்ளது.

இந்த இதழ்களில் இடம்பெற்ற ஆக்கங்களை ஒட்டுமொத்தமாக பார்க்கின்ற போது அரசியல் குழறுபடிகளை வெளிச்சம் போடும் பல ஆக்கங்கள் தாங்கி திரள் இதழ் வெளியானமை புலப்படுகின்றது. புரட்சித்தன்மையான ஆக்கங்களுக்கு அதிக இடம் கொடுத்துள்ள இந்த இதழ் எத்தனை இதழ்களை பிரசவித்து ஓய்ந்தது என்பது தெரியாமல் உள்ளது. ●

மலைமுரசு

பரணீ

1962 ஆம் ஆண்டு கண்டியில் இருந்து மலைமுரசு சஞ்சிகை வெளியானது. மலைநாடு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம் இந்த இதழை வெளியீடு செய்தது. மலையக மக்களின் வாழ்வியலை பற்றிய பல்வேறு ஆக்கங்களுக்கு இடமளிக்க வேண்டும் என்னும் உயரிய நோக்கத்துடன் இந்த இதழ் வெளியானது.

“மலைநாடு மலைநாடு
எனப்பாடுவோம் - மலை
முரசறைந்து மலை மக்கள்
வாழ்வயர்த்துவோம்”

என்னும் பாடலை மகுடவாசகமாகக் கொண்டு இந்த இதழ் வெளியானது. இவ்விதழின் சிறப்பாசிரியராக மலைநாட்டு எஸ்.நடேசன் விளங்கினார். கூட்டாசிரியர்களாக க.ப.சிவம், மு.மு. ஈழக்குமார் இணைந்து செயற்பட்டார்கள். அறிவும் ஆற்றலுமிக்கதொரு புதியதொரு மலையக சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற பெரும் நோக்குடன் இந்த இதழை வெளியிட ஆரம்பித்தார்கள். இந்த இதழின் வருகைக்கு டி.பி.ராஜன் அவர்கள் பல உதவிகளைப் புரிந்துள்ளார்.

இவ்விதழில் வெளியான படைப்புகள் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியாகின. அனேகமான படைப்புகளில் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளே கருப்பொருளாக அமைந்துள்ளன. மலையக மக்களின் எழுச்சிக்கான விடயங்களை அதிகமாக பிரசுரித்ததோடு முற்போக்கான சிந்தனைகளை விதைக்கும் சிந்தனைகளை இவ்விதழ் வெளியிட்டது. மலையக மக்கள் தமது பிரச்சினைகளில் இருந்து மீட்சி பெறுவதற்கான ஆலோசனைகளைக் கூட இவ்விதழில் வெளியான சில படைப்புகள் வழங்கின.

நாடகங்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், சிறு செய்திகள், மாதப் பகுதி, மலையக செய்திகள், மலையக கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் பற்றிய பதிவுகள் தாங்கி இவ்விதழ் வெளியானது.

செல்வி எஸ்.மனோன்மணி, வேந்தன், சா.நா. கணேசன், மாத்தளை எஸ்.பொன்னுத்துரை, கச்சாயில் இரத்தினம், தெளிவத்தை ஜோசப், தமிழ்ப்பித்தன் போன்ற படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள் இவ்விதழ்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவர்களின்

கதைகளின் கருப்பொருளாக மலையகம் சார்ந்த விடயங்களே அமைந்து இருந்தன.

தமிழோவியன், ஈழவாணன், அமரன், சீவேரா, வி.கந்தவனம், கவிஞர் புரட்சிக்கமால், மலைத்தம்பி, ஆழிக்குமார், உதயபாரதி, அங்கையன், ஈழவேந்தன், சுயம்பாடி, ஜெயம், எஸ்.நடராசா, அ.சிதம்பரநாத பாவலர், மு.சிவலிங்கம், கலாகெரை எம்.ஏ. ஹக் போன்றோர் கவிதைகள் இவ்விதழ்களில் வெளியாகின.

இளந்தென்றல், எஸ்.பி.சுப்பையா, நவாலியூர் நா.செல்லத்துரை, இரா.சிவலிங்கம், எஸ்.எஸ்.பி. சித்தாந்தன், க. செல்வராஜா போன்றோரின் சிறப்பான கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன.

க. கந்தசாமியின் “நேர்மையின் வெற்றி” என்னும் நாடகம் தொடராக இவ்விதழ்களில் வெளியாகின. மேலும் நவாலியூர் நா. செல்லத்துரையின் “இழந்த மாளிகை” என்னும் தொடர் கதையும் பிரசுரமானது.

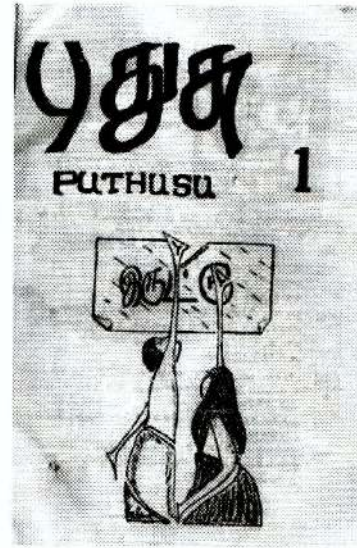
ஆறாவது இதழில் “மலைநாட்டு மக்கள் விழிப்புணர்ச்சிக்கு எழுத்தாளர் பணி அவசியம்” என்னும் கட்டுரை முக்கியமானதொரு கட்டுரை. இக்கட்டுரையை எழுதியுள்ள டி.கே.கே.பிள்ளை அவர்கள் எழுத்தாளரின் பணி எண்ண, அவர்களது கருப்பொருளாக அமைய வேண்டிய விடயங்கள் என்பவற்றை தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

மலையக இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய பல்வேறு தகவல்களை ஆர்.எஸ்.மணி அவர்களால் எழுதப்பட்ட “இனிமேல் முழுமையாக உருவாகிவிடும் மலையக இலக்கியம்” என்னும் கட்டுரையும் குறிப்பிடற்பாலானது. மேலும் “தோட்டங்களில் இராப்பாடசாலை” என்னும் எஸ்.வாமதேவவனின் கட்டுரையும் முக்கியமானதொரு கட்டுரை. ஏன் மலையக மக்களுக்கு இராப்பாடசாலைகள் உகந்தது என்பற்கான சரியான காரணங்களை முன்வைத்து எழுதப்பட்ட கட்டுரையாக இது விளங்குகிறது.

“மலையகம் மறுமலர்ச்சியடைய” என்னும் பாரதிநேசனின் கட்டுரை மலையக மக்களிடையே மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமாயின் மலையக மக்களின் செயற்பாடுகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதைப் பேசுகின்றது. மலையக மக்களுக்கு இந்த இதழின் வருகையானது சிறப்பாக அமைந்தது. •

ஈழத்துச் சிற்றிதழ்களில் “புதுசு”

■ தருமராசா அஜந்தகுமார் ■

இலக்கிய வரலாற்றில் பத்திரிகைகள் நவீன இலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு பெரும்பாலும் தொடக்க காலத்துடன் தேங்கிவிட அவற்றின் தீவிரத் தன்மையைப் பெரும்பாலும் சிற்றிதழ்களே தமதாக்கிக் கொண்டன. பத்திரிகைகளில் வெகுஜனத்தன்மை, விற்பனை என்பவற்றை எட்ட முடியாத தூரத்தில் இருப்பதே சிற்றிதழ்களின் அடையாளமாகவும் மாறி விட்டது. தமக்கான படைப்புத்தளத்தை உருவாக்குவதற்காகவும் விளம்பரத்தை பெருப்பித்துக்கொள்வதற்காகவும் சிற்றிதழ் தொடங்கியவர்களும் இருக்கின்றார்கள். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம் என்ற வகைகளுடன் ஆக்கங்கள் கிடைத்தால் அவற்றை ஒன்று சேர்த்து இதழ் என்று வெளியிடுகின்றவர்களும் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் அவற்றின் சமூக முக்கியத்துவம் என்பது கேள்விக்குரியது. அவை கருத்தியல் வறுமையால் சூழப்பட்ட இதழ்களாகவே இருக்கும் சிற்றிதழ்களின் மிகப்பெரிய பலமாக இருக்க வேண்டியது கருத்துநிலை உறுதியாகும். அந்தவகையில் சமூகத்தைப் பற்றியதும் நாட்டைப் பற்றியதுமான பிரக்ஞையுடன் எழுத்தினை வெளியிட்ட சிற்றிதழ்களில் கவனத்தைப் பெற்று நிற்பதே “புதுசு” இதழாகும்.

தை - பங்குனி 1980 தொடக்கம் பெப்ரவரி 1987 வரையான காலப்பகுதியில் 11 இதழ்கள் வெளிவந்த ஒன்றாக “புதுசு” விளங்குகின்றது. ரூ 1.75 விற்பனை விலையைக் கொண்டதாக தொடங்கப்பட்டு இறுதியில் ரூ 6 இற்கு விற்பனை செய்யப்பட்டதாக விளங்குகின்றது, நிர்வாக ஆசிரியராக நா.சபேசன் அவர்களையும் இளவாலை விஜயேந்திரன், பாலசூரியன், அளவெட்டி அ.ரவி ஆகியோரை ஆசிரியர்களுமாகவும் கொண்டு இவ்விதழ் வெளிவந்தது. இவ்விதழை முதன்முதலில் இவர்கள் வெளியிட்டபோது தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியின் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதுதான் ஆச்சரியத்திற்குரிய விடயம். இரண்டாவது இதழின் தொகுப்பும் அமைப்பும் இளவாலை விஜயேந்திரனும், ஆறாவது இதழின் தொகுப்பு இளவாலை விஜயேந்திரனாகவும் அமைப்பு நா.சபேசனாகவும் விளங்கினர். ஏனைய இதழ்களின் தொகுப்பும் அமைப்பும் அ.ரவி என்றே காணப்படுகின்றது. ஆயினும் அவர்கள் தங்களைப் புதுசுகள் என்று அடையாளப்படுத்திக்கொண்டார்கள் என்பது அவர்களின் குழுப்பிரக்ஞையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

ஈழத்தின் நவீன இலக்கியம் பற்றிய புரிதலுடனும் விமர்சனத்துடன் அரசியல், சமூகம் பற்றிய பிரக்ஞையுடனும் புதியவர்கள் புதிய நம்பிக்கையுடன் புதுமை கவியவைக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் வெளியிடப்பட்டதுதான் இந்த இதழ்.

“1980 களின் தொடக்கத்தில் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்திய இலக்கிய நிகழ்வுகளில் ஒன்று புதுசு சஞ்சிகையின் வரவு. இதற்குப் பிரதானமான காரணம் இச்சஞ்சிகை க.பொ.த உயர்தர வகுப்பு மாணவர் சிலரின் முயற்சி என்பதுதான். எனது அனுபவத்தில் - சில விதிவிலக்குகள் இருந்தாலும் - நமது பாடசாலை மாணவர்களின் நவீன இலக்கியப் பரிச்சயம், ஈடுபாடு, முதிர்ச்சி என்பன நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக இருந்ததில்லை. நமது பாடசாலைக் கல்வியமைப்பு மாணவர் மத்தியில் இலக்கிய உணர்வை ஊட்டி வளர்ப்பதாக இல்லை என்பதே எனது பொதுவான நம்பிக்கை. ஆனால் புதுசு இதனை உடைத்துக்கொண்டு தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களின் முயற்சியால் இலக்கிய முதிர்ச்சியுடன் வெளிவந்தமை ஒரு வியப்புடும் நிகழ்வுதான்” (அமைதி குலைந்த நாட்கள் - அறிமுகமாகச் சில குறிப்புகள் 2003.ப.வii) என்ற பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமானின் கருத்து கவனத்திற்குரியது,

புதுசுவின் கருத்துநிலை

நாங்கள் யார்? என்ற முன்வைப்புடன் புதுசு முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது.

“ஈழத்து இலக்கியம் ஆரோக்கியமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறது என்ற ஒரு சிறிய வட்டத்தினது போலி மாயையினை நிரந்தரமாக்க நிதர்சனமாக்க எண்ணி நாங்கள் இப்பணிக்குள் கால்களை இறக்கியிருக்கிறோம்.”

“எத்தனை இதழ்கள் தரப்போகிறோம் - என்ன தரத்தில் தந்திருக்கிறோம் என்பதே வரலாற்றில் எங்களுடைய இடத்தைத் தீர்மானிக்கும் என்பதில் எங்களுக்கு உறுதியான நம்பிக்கை”

கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பற்றிய விமர்சனமாகவும், தாமதத்திற்கான விளக்கங்களாகவும், அரசியல் சூழல் பற்றிய பதிவுகளாகவும் ஆசிரியர் குறிப்புகள் அமைந்திருந்தன.

புதுசு காலத்தோடு சமூக பொருளாதார

விழிப்புணர்ச்சிகளையும் இணைத்துக்கொண்டிருந்தது. தமிழ்த்தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பான விஞ்ஞான ரீதியான அணுகுமுறையில் இவர்கள் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்கள். புதுசுவில் வெளிவரும் கட்டுரைகள் வெகுஜனப் பத்திரிகைகளில் மீள்பிரசுரம் கண்டன. புதுசுவில் கவிதைகள், சிறுகதைகள், மொழிபெயர்ப்புகள், கட்டுரைகள், கடிதங்கள், விமர்சனங்கள், குறிப்புகள், சஞ்சயன் பக்கங்கள் முதலிய பகுதிகள் முக்கியமானவையாக விளங்கின. இவ் ஆக்கங்கள் அவ்வவ் காலத்தினை ஒட்டிய முக்கியமானவையாக அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பாரதி நூற்றாண்டு கொண்டாடப்பட்ட 1982 இல் பாரதியாரின் வரிகளை முகப்பில் இட்டு 6 ஆவது இதழ் வெளிவந்தது. புதுசுகளின் கருத்துநிலை அரசியலைப் புரிந்துகொள்ள அவர்களின் தேர்வுகள் இடமளிக்கின்றன எனலாம்.

“மழை பெய்கிறது. ஊர் முழுவதும் ஈரமாகிவிட்டது. தமிழ்மக்கள் எருமைகளைப் போல எப்பொழுதும் ஈரத்திலேயே நிற்கிறார்கள். ஈரத்திலேயே உட்கார்ந் திருக்கிறார்கள். ஈரத்திலேயே நடக்கிறார்கள். ஈரத்திலேயே படுக்கிறார்கள். ஈரத்திலேயே சமையல். ஈரத்திலேயே உணவு. உலர்ந்த தமிழன் மருந்துக்குக் கூட அகப்படமாட்டான்.”

1983 இனக்கலவரம் இடம்பெற்ற போது மார்கழி வெளிவந்த எட்டாவது இதழின் ஆசிரியர் குறிப்பு பின்வருமாறு அமைந்தது.

நாம் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிடுவோம். மன்னித்தும் விடலாம். ஆம், நாம் முன்னர் தொட்டு அதனையே செய்து கொண்டிருந்தோம். நாம் குட்க் குட்க் குனிந்து கொண்டே இருந்தோம். இறுதியில் இறந்துபோனோம். எங்களை எரிக்கலாம் அல்லது புதைக்கலாம். ஆக இறுதியில் தேடிய போது மயானம் கூட எங்களிடம் இல்லாமல் போனது.

இதழ் 10 இல் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த போராட்டத்தின் சூழல் கருதி “வரலாற்றின் பக்கங்களில் இருந்து இரண்டு கடிதங்கள்” என்று வங்கப்புரட்சியாளன் அபுதாகிரின் கடிதமும் இந்திய தொழிலாள விவசாயி களின் போராட்டத்திற்குக் குரல்கொடுத்த சிங்கார வேலுவின் கடிதமும் இடம்பெற்றுள்ளமையையும் குறிப்பிடவேண்டும். பெப்ரவரி 1987 இல் வெளிவந்த பதினோராவது இதழில் வெளிப்படையாகப் பேசுவதில் உள்ள நெருக்குவாரங்களையும் அச்சுறுத்தல்களையும் வெளிப்படுத்தி உள்ளதோடு அதையும் தாண்டிப் பேசுவதற்கு மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புகளைத் தமது கருவியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளமையையும் துணியோடு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். மேலும் ஒரு கண்காட்சி என்ற கட்டுரையில் சில வசனங்கள் சூழல் காரணமாகத் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது என்ற குறிப்பின் ஊடாகச் சூழலை வெளிப்படுத்திவிடும் துணியும் லாவகமும் காணப்பட்டதையும் குறிப்பிடவேண்டும்.

“நாங்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ தவிர்க்க இயலாதபடி அரசியலை நேசிக்கமுடியாமல் இலக்கியத்தை மாத்திரம் நேசிக்கவேண்டியுள்ளது. காலத்திற் காக்க காத்திருக்கும்வரை புதுசு “தூய” கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை.

இவ்விதழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட படைப்புகளே அதிகம் உள்ளன. அது கூட சூழலின் வெளிப்பாடுதான்”

தமிழ்மக்களிற்கு எதிரான அடக்குமுறைகள், அழித் தொழித்தல்களுக்கு மாத்திரம் குரல் கொடுக்காமல் அப்பாவிச் சிங்களமக்கள் அனுராத புரத்தில் படுகொலை செய்யப்பட்டபோது அதற்கு எதிரான

குரலையும் வெளிப்படுத்தியிருந்தார்கள் என்பது முக்கியமானது. தமது அரசியல் நிலைப்பாட்டில் உறுதியானவர்களாக இருந்ததோடு கலை இலக்கியத்தை இளையவர்களிடம் சேர்ப்பதில் ஆர்வமும் வெற்றியும் அடைந்தவர்களாகப் புதுசுகள் இருந்தார்கள் என்பதை இதழ் ஒன்பதில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

...சுற்றும் எதிர்பாராதவிதமாக இவ்விதழில் புதிய முகங்களை நாம் இனங்காண்கின்றோம். சகலரிடையேயும் இலக்கியத்தைப் பரப்புகின்றோம் எனும் கருத்து இவர்கள் மூலம் இங்கு நிதர்சனமா கின்றது. நீட்டி முழக்காமல் சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் இவ்விதழின் சகல கவிதைகளும் (ஒன்று நீங்கலாக) சிறுகதையும் அவ்வவர்களின் முதலாம் ஆக்கங்களே. நாங்கள் இதனையிட்டு சத்தியமாகப் பெருமைப்படுகிறோம்.

சஞ்சயன் பக்கங்கள்

புதுசுகளின் குரலை உறுதியான வகையில் வெளிப்படுத்திய பகுதியாக சஞ்சயன் பக்கங்கள் விளங்கியது. சமகால கலை, இலக்கியம், அரசியல் என்பவற்றை எள்ளலுடனும் கோபத்துடனும் விமர்சிக்கும் பத்தியாக இது அமைந்தது. சமரசமற்ற எழுத்தின் சுருதியை இப்பக்கம் வெளிப்படுத்தியமையைக் காண முடிகின்றது. வெளிவந்த பதினொரு இதழ்களிலும் இடம்பெற்ற முக்கியமான ஒரு பகுதியென்று இதனைக் கூறலாம். திரைப்பட விமர்சனமாகவும், நாட விமர்சனமாகவும், எழுத்தாளர்களின் போலித்தன்மைக் கெதிரான குரலாகவும், பாராட்டுரைகளாகவும், இலக்கிய விமர்சனம் பற்றியதாகவும், ஆதங்கங்களாகவும், வானொலி நிகழ்ச்சிகள் குறித்தும், யாரையும் குஷிப்படுத்த எழுதவில்லை என்ற சுயவிளக்கமாகவும், வாசித்த விடயங்கள் பற்றிய மீட்டலாகவும், சமகால சிற்றிதழ்கள் பற்றிய கருத்துகளும், முற்போக்கு இயக்கம், முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பற்றிய விமர்சனமாகவும் சஞ்சயனின் எழுத்துகள் அமைந்தன. அக்காலம் பற்றிய நேர்மையான கோபத்துடனான வெளிப்பாடுகள் அவை அமைந்திருந்தன.

விமர்சனங்கள்

சிற்றிதழ் ஒன்றின் தரத்தினை அவ்விதழில் வெளிவரும் விவாதத்திற்குரிய கருத்துகளும் தீர்மானித்து நிற்கும். ஒசைப்படாது பாராட்டுரைகளாக அமைவதல்ல விமர்சனம். யாரையும் அஞ்சி தமது கருத்தைக் கைவிட்டு விடாது ஒங்கி ஒலிக்கவேண்டும். அதில் எதிர்வினையாற்றவும் வாய்ப்பிருக்கவேண்டும். சஞ்சயனின் பக்கங்கள் விமர்சனப்பக்கங்களாகவே பெரும்பாலும் அமைந்திருந்தன. என்னதான் காரணம் சொன்னாலும் கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் கருத்திற்கு இடமில்லாமல் போனமை ஒரு குறையாகவே தோன்றுகின்றது. புதுசு இரண்டாவது இதழின் ஆசிரியர் குறிப்பான “அவள் ஏன் கலங்குகிறாள்? நாம் ஏன் கலங்குகிறோம்?” என்பதும் விமர்சனம்தான்.

புதுவை இரத்தினதுரையின் “இரத்த புஷ்பங்கள்” தொகுதிக்கு எம்.ஏ.நுஃமான் எழுதிய விமர்சனம் மிக முக்கியமானது. எள்ளலும் கோபமும் தொனிக்க நிதானத்துடன் எழுதப்பட்ட விமர்சனமாக அது அமைந்தது எனலாம். ஒரு கவிஞனின் கருத்து நிலையை விசாரணைக்கு உட்படுத்தும் விமர்சனமாக அது அமைந்தது. இதைப்போலவே விவாதத்தை எதிர் பார்த்து வெளியிடப்பட்ட கட்டுரையாக “சேரனின்

கவிதை பற்றிய பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் விமர்சனம்: சில எதிர் நியாயங்கள்” என்ற மணியத்தின் கட்டுரை விளங்கியது. ஆயினும் அந்த விவாதம் எதிர்பார்த்ததுபோல தொடராமல் நின்றுபோனது. “மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையும் மயக்கங்கள் சிலவும்” என்ற புதுசுக்களின் குறிப்பும் முக்கியமான அரசியல் விமர்சனமாகவே அமைகின்றது. (இதழ் 2), பேராசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் நேர்மை என்ற விமர்சனமும் சஞ்சயன் பக்கங்களின் நீட்சிபோல் அமைந்துள்ளது. (இதழ் 5) சில புத்தகங்கள் சிறு குறிப்புகள் என்ற பகுதி இதழ் ஐந்தில் இருந்து இடையிடையே வெளி வந்துள்ளது. உண்மையான விமர்சனம் ஒன்றின் இயல்புகளை சுருக்கக் கருத்துகளிலேயே வெளிப்படுத்தி விடுவது குறிப்பிடத்தக்கது. சில நூல்களுக்கு எழுதப்பட்ட விமர்சனக்குறிப்புகள் எள்ளலும் புதுமையும் கலந்தவையாக உள்ளன. காவலூர் எஸ்.ஜெகநாதனின் “புகப்பிரவேசம்” தொகுதிக்கு எழுதப்பட்ட குறிப்பைக் குறிப்பிடலாம். சமுத்திரனின் “இலங்கை தேசிய இனப்பிரச்சினை” என்னும் நூல் தொடர்பான அறிமுகம் கிரிதர் என்பவரால் ஓரளவு விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. (9) மண் சுமந்த மேனியர் - ஒரு விமர்சனக்குறிப்பு, மண் சுமந்த மேனியர் - 2 பற்றிய சித்திரலேகாவின் கட்டுரைகளும் கவனத்திற்குரியவை. குழந்தை ம.சண்முக விங்கத்தினதும் அ.பிரான்ஸிஸ் ஜெனத்தினதும் இரு நாடகங்கள் பற்றிய கோபியின் சிறுகுறிப்புகள், ந.இரவீந்திரனின் பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம் பற்றிய வி.மணிவண்ணனின் குறிப்பு ஆகியனவும் புதுசுவில் இடம்பெற்றிருந்தது.

கட்டுரைகள்

புதுசு இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் காலத்தோடு இணைந்து பயணம் செய்வையாகவும் தாம் வாழ்ந்த சமூகத்தைப் பற்றிய சிந்திப்புகளாகவுமே அமைந்தன. அதனால் இயல்பாகவே அவை காத்திரத் தன்மையைப் பெற்றிருந்தன. மைத்திரேயி சபாரட்ணம், சித்திரலேகா மௌனகுரு, வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், சேரன், எம்.ஏ.நுஃமான், உதயதேவி, சரத் சந்திரன், ச.இரவீந்திரன், ப.பாபு ஆகியோரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் புதுசுவில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆய்வுகளாகவும் அறிமுகங்களாகவும் விமர்சனங்களாகவும் இக்கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. சமூகத்திற்கு மிகப் பயன்தரும் சமகால பேசுபொருள்களையே புதுசு கவனப்படுத்தியிருப்பதைக் கட்டுரைகளில் காணமுடிகின்றது. பெண்கள் தொடர்பான விழிப்புணர்விற்குக் கணிசமான இடத்தினைப் புதுசு வழங்கியிருக்கிறது. பெண்கள் வெறுமே இன்பம் தரும் சடப்பொருட்கள் மட்டும்தானா?, எமது பத்திரிகைகள் பெண்கள் பற்றிக் கூறுவதென்ன?, யாழ்ப்பாணத்தில் ஓர் பெண்கள் அமைப்பு, இந்தியாவில் பெண் உழவர்களை அமைப்பாக்குவது தொடர்பான அனுபவங்கள் (மொழி பெயர்ப்பு)இந்தியாவில் பெண்கள் தொடர்பான ஆய்வு: ஒரு தேசிய மகாநாடு, அன்னையர் முன்னணியின் எதிர்ப்புக்குரல்(சிறுகுறிப்பு) முதலிய கட்டுரைகள் இதனை எடுத்துக்காட்டிநிற்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்தின் சமூக பொருளாதார வரலாறு, இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பான ஒரு அணுகுதல் ஆகிய கட்டுரைகள் சமூக, அரசியல் முக்கியத்துவம் உடையனவாக விளங்குகின்றன. பாநாடகம் பற்றிய

கட்டுரை இரண்டு இதழ்களில் தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்டுள்ளது. சாகித்திய விருதை ஏற்பது தொடர்பான கருத்து விமர்சன பூர்வமாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தில் இருந்து பாரதி நூற்றாண்டு விழாவுக்கு வந்த மூன்று எழுத்தாளர்களையும் முற்போக்கு இயக்கத்தையும் முன்வைத்து ஒரு கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. க.கைலாசபதி, தி.ஜானகிராமன், பண்டிதமணி, டானியல் ஆகியோருக்கான அஞ்சலிகள் இரண்டு கட்டுரைகளாக எழுதப்பட்டுள்ளன.

கவிதைகள்

புதியவர்களையும் எழுதிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் தனது பயணத்தில் புதுசு இணைத்திருந்தது. புதுசு ஆசிரியர்களின் கவிதைகளும் அதிகம் இடம் பெற்றிருந்தன. 11 இதழ்களிலும் மீள்பிரசுரம்(2) மொழி பெயர்ப்பு(11) உட்பட 29 கவிஞர்களின் 65 கவிதைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. பெண் கவிஞர்களுக்கும் கணிசமான இடத்தினை புதுசு வழங்கியிருந்தது. ஒளவையின் முக்கியமான கவிதைகள் புதுசுவிலேயே இடம் பெற்றிருக்கின்றன. கவிதைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவத்தையும் வழங்கியுள்ளமையை வடிவமைப்பிலும் கண்டுகொள்ளமுடிகின்றது. 3, 5, 11 ஆகிய இதழ்களின் முகப்புகள் கவிதைகளைத் தாங்கியே வெளிவந்தன. இதில் 5 ஆவது இதழில் சிறுகதையில் இடம்பெறும் வரிகளும் இடம்பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டாவது இதழில் இடம்பெற்ற சுந்தரனின் கவிதை அதன் காலப்பொருத்தம் கருதி 11 ஆவது இதழில் முகப்பில் மீள்பிரசுரமாகியிருந்தது.

சிறுகதைகள்

மீள்பிரசுரம்(1), மொழிபெயர்ப்பு(1) உட்பட புதுசுவில் 15 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. அரவியின் மூன்று சிறுகதைகள் புதுசுவில் பிரசுரம் கண்டிருந்தன. அக்கால வாழ்வினை ஒட்டியவையாகவும் கலாபூர்வம் மிகுந்தவையாகவும் இச்சிறுகதைகள் விளங்கியிருந்தமையைக் காணமுடிகிறது. மொழி நடை, எடுத்துரைப்பு, உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றின் செழுமையைக் கருத்திற்கொண்டே சிறுகதைகளின் தேர்வு நிகழ்ந்துள்ளமையைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

நிறைவாக...

நெருக்கடி மிகுந்த ஏழாண்டு காலத்தில் பதினொரு இதழ்களைப் பல்வேறு கல்வி நடவடிக்கைகளுடனும் பொருளாதாரச்சுமைகளுடனும் போராடி வெளியிட்டிருந்தார்கள் புதுசுகள். உள்ளடக்கத்தெரிவு, வடிவமைப்பு என்பவற்றில் அவர்கள் காட்டிய அக்கறை கவனத்திற்குரியது. விளம்பரங்கள், நிதி சேகரிப்பிற்கான நாடக அரங்கேற்றங்கள் என்ற முயற்சிகள் இடம் பெற்ற போதும் நாட்டின் நெருக்கடியும் புலப்பெயர்வும் புதுசுவை மௌனிக்க வைத்தாலும், இன்றும் இந்த இதழ்களைப் படிக்கும் அக்காலத்தின் சூழல்களுடன் நாம் ஒட்டிவிடுகின்றோம். காத்திரமான இதழ்கள் என்ற சிறப்பு வரிசையில் “புதுசு”வுக்கான இடம் எப்பொழுதும் உண்டு என்பதை மீண்டும் மீண்டும் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

ஈழத்து கண்டன இலக்கிய வழித்தடத்தில் “கிறிஸ்தோபகாரி”

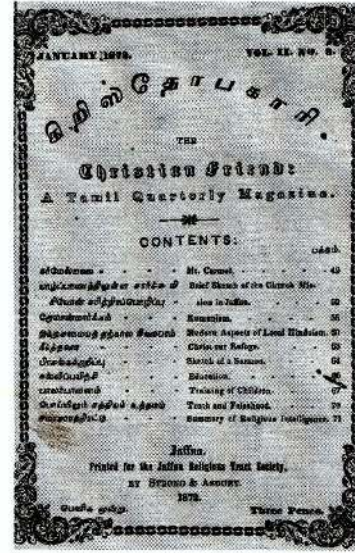
என்.சரவணன்

சைவ மறுமலர்ச்சி கால (ஆறுமுக நாவலர் கால) சைவ X கிறிஸ்தவ கண்டன இலக்கியங்களைப் பற்றி தமிழில் போதிய ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டதில்லை. அவற்றுக்கான மூலாதாரங்களைக் போதிய அளவு கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. முழுமையான பட்டியல் கூட இல்லை.

கண்டன இலக்கிய பிராரம்ப மரபு பற்றிய தேடலின் போது 1800 களின் நடுப்பகுதியில் துண்டுப் பிரசுர வடிவத்தில் வெளியான “கிறிஸ்தோபகாரி” (The Christian Friend) என்கிற சஞ்சிகையிலும் கணிசமானவை வெளிவந்துள்ளதை லண்டன் சென்றிருந்தபோது பிரிட்டிஷ் நூலகத்தில் கண்டேன். இயலுமானவற்றின் பிரதிகளையும் கொண்டு வந்து சேர்த்தேன். இக்கட்டுரைக்கு அவை தான் மூலாதாரம்.

“கிறிஸ்தோபகாரி”! 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வெளிவந்த முக்கிய சஞ்சிகையாகும். சஞ்சிகையின் பெயர் தமிழில் “கிறிஸ்தோபகாரி” என்று தலைப்பிட்டாலும் ஆங்கிலத்தில் “The Christian Friend” என்கிற தலைப்பு; தமிழ்த் தலைப்பின் அடியில் சேர்த்த படி தான் அந்த சஞ்சிகை வெளிவந்தது. அப்போது மிஷனரிகளால் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்ட பத்திரிகைகள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஒரே பத்திரிகையாக வெளிவந்ததை நாங்கள் அறிவோம். உதாரணத்துக்கு உதயதாரகை “The morning Star” என்கிற பெயரையும் லங்காபிமானி “The Ceylon Patriot” என்கிற பெயரையும் தாங்கி வந்ததையும் நினைவுகொள்ளலாம். அதன் உள்ளடக்கம் கூட ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளியிடப்பட்டது.

கிறிஸ்தவ + உபகாரி = “கிறிஸ்தோபகாரி” எனலாம். உபகாரி என்றால் வள்ளல், உதவுவோர், நன்மை செய்வோர் என்றெல்லாம் பொருள்படும். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் “கிறிஸ்தோபகாரி”க்கு “The Christian Friend” என்றே இட்டிருக்கிறார்கள். அதை தமிழ்ப்படுத்தினால்; “கிறிஸ்தவ நண்பன்” என்றே பொருள்படும். ஆங்கிலேய மிஷனரிகள் என்பதால் ஆங்கில மூலப் பொருளார்த்தத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் உலகெங்கும் வியாபித்து வந்த கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் பணிகளின் போது “Christian Friend” என்கிற சொல்லாடலை பல நாடுகளிலும் பல

மொழிகளிலும் பயன்படுத்தி வந்ததையும் இனங்கான முடிகிறது. அதை ஒரு பிரபல கிறிஸ்தவ பிரச்சார கலைச்சொல்லாகவும் நாம் கருத முடியும்.

மேலும் 1889 களில் இதே பெயரில் சிங்களத்திலும் மாதாந்த சஞ்சிகை வெளிவந்திருக்கிறது. சிங்களத்தில் “கிறிஸ்தியானி மித்றயா” (The Christian Friend) என்கிற பெயரைத் தாங்கி கட்டுநாயக்க பிரதேசத்தில் இருந்து அது வெளிவந்திருக்கிறது. இதைப் பற்றிய குறிப்புகளை 1901ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் மியூசியம் தொகுத்து வெளியிட்ட Sinhalese Printed Books நூலில் காணக்கிடைக்கிறது.

“கிறிஸ்தோபகாரி” சஞ்சிகையின் பிரதிகள் அத்தனையும் கிடைக்கவில்லை. மிகச் சமீபத்தில் பிரிட்டிஷ் நூலகத்தில் இருந்து இதன் பிரதிகளை பிரதி செய்துகொண்டு வர முடிந்தது. அச்சஞ்சிகைகளின் பிரதிகள் அனைத்தும் அங்கே ஒன்றாக கட்டப் பட்டிருந்தன. அட்டையைத் தரந்தால் வலது புறத்தில் ஆங்கிலத்தில் “கதிரவேலு”விடமிருந்து பசுமலைக்கு (Kathiravelu to Pasumalai) என்று கையெழுத்தில் காணப்படுகிறது.

முதல் இரு பக்கங்கள் இல்லாத நிலையில் அந்தத் தொகுப்பைக் காண முடிந்தது. இரண்டாவது சஞ்சிகையில் 2 என்கிற இலக்கம் இடப்பட்டிருப்பதால் அதற்கு முன்னர் காணக்கிடைத்த 22 பக்கங்களும் முதலாவது சஞ்சிகை என்று உறுதிபடுத்திக் கொள்ள முடிகிறது. ஆக; 24 பக்கங்களில் முதலாவது சஞ்சிகை வெளிவந்திருக்கிறது. இரண்டாவது சஞ்சிகை ஐப்பசி 1870 என்று காணப்படுவதாலும் அதன் பின்னவ வெளிவந்த சஞ்சிகைகள் அனைத்தும் மூன்று கால இடைவெளிக்குள் வெளிவந்திருப்பதாலும் இதனைக் காலாண்டு சஞ்சிகையாகக் கருதி முதலாவது சஞ்சிகை ஆடி மாதம் அதாவது ஏழாவது மாதம் வந்திருக்கலாம்.

தற்போது கிடைத்திருக்கும் தொகுப்பில் மொத்தம் பதினோரு சஞ்சிகைகளைத் தான் காண முடிந்தது. அதாவது 1973ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் வரையான 11 சஞ்சிகைகளைத் தான் பெற முடிந்தது. இதற்குப் பின்னர் இது வெளிவந்ததா என்கிற தகவல் தெரியவில்லை. இந்த தேடல் முயற்சிகளின் பயனாக எதிர்காலத்தில் இந்த விபரங்கள் பூர்த்தி செய்யப் படக்கூடும் என்று நம்புவோம்.

மிஷனரிகளின் நுழைவு

18, 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கைக்கு வந்து பணியாற்றிய கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் பங்களிப்பால் தான் இலங்கையின் மொழி வளர்ச்சி, கல்வி வளர்ச்சி, இலக்கிய வளர்ச்சி, பதிப்புத்துறை வளர்ச்சி எனப் பல துறைகள் உருவாகின என்றும் வளர்ந்தன என்றும் நிச்சயமமாகக் கூற முடியும். தென்னிலங்கையில் சிங்கள பண்பாட்டு மாற்றத்திற்கு அவை எப்பேர்ப்பட்ட பங்களிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறதோ அதே போல வடக்கில் தமிழ் பண்பாட்டு மாற்றத்திலும் பெரும் பங்காற்றியிருக்கின்றன. குறிப்பாக

- லண்டன் மிஷனரி சங்கம் - London Missionary Society (LMS) - 1805,
- பப்டிஸ்ட் மிஷனரி சங்கம் - Baptist Missionary Society (BMS) - 1812,
- வெஸ்லியன் மெதடிஸ்ட் மிஷன் - Wesleyan Methodist Mission - (WMM) - 1814,
- அமெரிக்கன் மிஷன் - The American Mission, (ABCFM- American Board of Commissioners for Foreign Missions) - 1816
- இங்கிலாந்து சேர்ச் மிஷனரி சங்கம் - Church (of England) Missionary Society (CMS) - 1817

போன்ற பிரதான மிஷனரி அமைப்புகள் இந்த மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியதில் முக்கியமானவையாகக் கொள்ளலாம். தென்னிலங்கையில் பப்டிஸ்ட் மிஷன் பல மாற்றங்களுக்கு காரணமானது போல வடக்கில் அமெரிக்கன் மிஷன் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் அளப்பெரியது என்றே கூறலாம்.

அமெரிக்கன் மிஷன் 1816 ஆம் ஆண்டு; அதாவது இலங்கை முழுவதையும் ஆங்கிலேயர் கைப் பற்றிய அடுத்த ஆண்டு இலங்கையில் தனது பணிகளைத் தொடக்கியது. வெறும் மதப் பிரச்சாரங்களோடு அதன் கடமைகள் நின்றுவிடவில்லை. மாறாக கல்வி நிறுவனங்களையும், மருத்துவமனைகளையும் தொடக்கினார்கள். மதப் பிரச்சாரத்துக்காக வெளியிட்ட பிரசுரங்களில் அறிவுசார் விடயங்களையும் உள்ளடக்கினார்கள். செய்தி, துணுக்கு, உலக அறிவு, சமூக விஞ்ஞானம், இலக்கியம் என்பவற்றையும் மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தார்கள். அது போல காலப்போக்கில் தமது பிரச்சார ஊடகங்களை சுதேசிய மதங்களுக்கு எதிரான பிரச்சாரங்களாகும் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

கிறிஸ்தவத்தைத் தவிர மற்றெல்லாம் பிழை யான, பொய் யான, நிலையற்ற மதங்கள் என்றும், கடவுள்கள் என்றும் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். சொந்த மதங்களின் மீது வெறுப்புற்று தம் மதத்தின் பக்கம் திரும்ப அந்த வடிவத்தை உத்தியாக ஆக்கிக் கொண்டார்கள். இதை சகல மிஷனரி சங்கங்களும் மேற்கொண்டன. இலங்கையின் முதலாவது தமிழ் பத்திரிகை என்று நாம் அழைக்கும் “உதயதாரகை” அப்படி

அமெரிக்கன் மிஷனால் 1841இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிரச்சாரப் பத்திரிகை தான். ஆனால் அது வெளிவந்த போதே அதற்கு முன்னர் வெளியிடப்பட்டு வந்த மிஷனரி பிரசுரங்களில் இருந்து வேறுபட்டு அதன் வடிவத்தாலும், அளவாலும், உள்ளடக்கத்தாலும், மொழிக் கையாள்கையாலும் கணிசமான அளவு வெகுஜன ஜனரஞ்சகத் தன்மையுடன் இருந்தது உண்மையே.

யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சகங்களின் தோற்றம்

இலங்கையில் அமெரிக்க மிஷன் 1816 ஆம் ஆண்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதும், பதிப்பு முயற்சிகளை அவர்கள் உடனடியாகவே முன்னெடுத்துவிட்டார்கள். 1819/20 ஆம் ஆண்டில் பொஸ்டனில் இருந்து ஒரு அச்சகத்துக்கான அத்தனையும் வந்து சேர்ந்தன. கல்கத்தாவிலிருந்து தமிழ் எழுத்துருக்கள் கொண்டு வந்து சேர்க்கப்பட்டன. 1820 ஆகஸ்டில் ஜேம்ஸ் காரெட் (James Garrett) என்ற அச்சகர் வந்து சேர்ந்தார். ஆனால் அன்றைய ஆங்கிலேய ஆளுநர் அமெரிக்க மிஷனின் பணிகள் விரிவாக்கப்படுவதற்கு அனுமதி மறுத்தார். இதன் காரணமாக காரெட் பம்பாய்க்கு திரும்பவேண்டியதாயிற்று. இரண்டாவது அச்ச இயந்திரம் பொஸ்டனுக்கும் நியூயோர்க்கும் இடையில் உள்ள பிரேதசமான கனெக்டிகட்டில் (Connecticut) இருந்து ஒரு தனி மனிதரின் உதவியாக 1826/27 இல் வந்து சேர்ந்தது. ஆனால் அதை இயக்க ஒரு அச்சகர் இல்லாத நிலையில் அது நல்லூரில் (நல்லூர்) உள்ள சர்ச் மிஷனரி சொசைட்டி மிஷினரி சொசைட்டி மிஷினிற்கு வழங்கப்பட்டது. 1832ல் புதிய பிரிட்டிஷ் ஆளுநரின் கீழ், இந்தப் பணியின் மீதான கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டன. அடுத்த ஆண்டே ஈஸ்ட்மேன் ஸ்டிராங் மைனர் (Eastman Strong Minor) என்கிற அச்சகர் தனது மனைவியுடன் மற்றொரு அச்சகக் கூடத்துக்குத் தேவையானவற்றுடன் வந்து சேர்ந்தார். இந்த இரண்டு அச்சகங்களும் மானிப்பாயில் நிறுவப்பட்டு 1834 ஜனவரி 31 அன்று பணிகளைத் தொடங்கின. இதன் செயற்பாடுகள் வேகமாக வளர்ச்சி பெற்று எழுந்தன. 1835/36 அளவில் மூன்று அச்சகங்களும் ஒரு நூல் கட்டும் பட்டறையும் (Binding) இருந்தன. அதில் உள்ளூரைச் சேர்ந்த சுமார் இருபது பேர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். 1839ல் 40 அளவில் நான்கு அச்சகங்கள் இயங்கின அவற்றில் எழுபது பேர் இரண்டு ஷிப்புகளில் வேலை செய்தனர். 1840 ஆம் ஆண்டு அறிக்கை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

பணியமர்த்தப்பட்டவர்கள் பெரும்பாலும் உயர் சாதி வெள்ளாளர்கள். அவர்கள் இப்போது பயன்படுத்துவதைப் போன்ற கருவிகளை; நாம் முன்பு அவர்களின் கரங்களில் இக்கருவிகளை ஒப்படைத்திருந்தால்; தச்சன் அளவுக்கு குறைத்து சாதி ரீதியில் இழிவுபடுத்தி விட்டதாக அவர்கள் பீதி யடைந்திருப்பார்கள். ஆனால் அச்சத் தொழிலைக்

கவனிப்பதன் மூலம் சாதி பறிபோவதாக அதற்கு முன் அவர்கள் கேள்விப் பட்டிராத நிலையில், கல்வியும் சமூகத்தில் நல்ல அந்தஸ்தும் கொண்ட இளைஞர்கள் இந்தப் பணியில் சேரத் தயாராக இருந்தனர்.

1836 முதல் 1842 வரை ஆண்டுக்குள் 10 மில்லியனுக்கும் அதிகமான பக்கங்கள் அச்சிடப்பட்டன. 1841 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் உதய தாரகை என்கிற அரைமாத இதழ் தொடங்கப் பட்டது. தமிழ் மொழியின் கையேடு அகராதி (771 பக்.) 1842 இல் வெளியிடப்பட்டது. மைனருக்குப் பிறகு 1849/1850 ஆம் ஆண்டில் தோமஸ் எஸ். பர்னெல் (Thomas S. Burnell) என்ற மற்றொரு அச்சகர் இப்பணிக்கு அமர்த்தப் பட்டார். அச்சகம் அதன் கடைசி தசாப்தத்தில் குறைந்த செயல்திறன் கொண்டதாக குறுகியது, ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 6 மில்லியன் பக்கங்களை உற்பத்தி செய்தன. மேலும் 1854/55 இல் பணியாளர் களின் எண்ணிக்கை 44 ஆக சுருங்கியது. 1855 ஆம் ஆண்டு சில இயந்திரங்களை குறைத்துக்கொள்ள எண்ணியது. அச்சகமும் நூல் கட்டும் பட்டறையும் சுதேசிய மேலாளர்களுக்கு விற்கப்பட வேண்டும் என்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. இறுதியில் அந்த அச்சகம் 400 பவுண்டுகளுக்கு விற்கப்பட்டு "ஸ்ட்ரோங் என்ட் அஸ்பரி பிரஸ்" (Strong and Asbury Press) என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது. அதுவரை அங்கு பணிபுரிந்த பர்னெல் இந்தியாவில் மதுரை மிஷனில் சேர்ந்தார். இந்த அச்சகம் அதன் இருபத்தொரு ஆண்டுகளில் (1834 - 1855) 171 மில்லியன் பக்கங்களை அச்சிட்டிருந்தது.

1886 ஆம் ஆண்டில், தோமஸ் எஸ். ஸ்மித் (Thomas S. Smith) தெல்லிப்பனையில் உள்ள மிஷனின் கைத்தொழில் பயிற்சி பாடசாலையில் ஒரு அச்சுப் பிரிவை அறிமுகப்படுத்தினார். 1903 ஆம் ஆண்டில் மிஷனாலு ஸ்ட்ராங் அண்ட் அஸ்பரி அச்சகத்தை மீண்டும் வாங்கியது. பின்னர் ஒரு நலிவுற்றிருந்த பதிப்புத் துறையை ஒருங்கிணைத்து தெல்லிப்பனையில் இயக்கத் தொடங்கியது. பிற்காலத்தில் அதாவது 1956 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க சிலோன் மிஷன் பிரஸ் என்ற பெயரில் மாண்புமயக்கு அது மாற்றப்பட்டது.

பிரசுரச் சங்கங்கள்

யாழ்ப்பாண சன்மார்க்க பிரசுரச் சங்கத்தின் (Jaffna Religious Tract Society) மூலம் ஸ்ட்ராங் அண்ட் அஸ்பரி அச்சகம் "கிறிஸ்தோபகாரி"யை வெளியிட்டார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் பல்வேறு மிஷனரி அமைப்புகள் இயங்கினாலும் இந்த சன்மார்க்க பிரசுரச் சங்கம் வேறுபாடு காட்டாமல் அவை அனைத்தினதும் பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டது.

இந்தக் காலத்தில் சிறு சஞ்சிகைகளும். பல சிறு பிரசுரங்களும் அவற்றால் வெளியிடப்பட்டன. இவற்றை tract என்று அழைத்தார்கள். அதாவது மேற்கத்தேய துண்டுப்பிரசுர கலாசாரத்தின் அடியொற்றி இந்தப் பிரசுரங்கள் இருந்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் Jaffna Tract Society என்று இப்படியான வெளியீட்டுக்கென தனி வெளியீட்டுச் சங்கம் இயங்கியது. அதன் மூலம் பல பிரசுரங்கள் வெளியிடப்பட்டும் இருக்கின்றன.

உதயதாரகைப் பத்திரிகை சுதேசிய சைவ சமய மதத்தைச் சீண்டும் களமாகவும் இயங்கியது. காலப்

போக்கில் இந்த பிரச்சாரங்களை சகிக்க இயலாத சைவத் தரப்பினர் அதற்குப் பதிலளிக்கும் காலமும் வந்தது. ஆறுமுக நாவலரும் அதே காலத்து பல சைவ சமயத்தவர் களும் இந்த கண்டனப் போரில் இறங்கினார்கள். இதற்காகவே சைவத் தரப்பும் தமக்கென அச்சகத்தையும் நிறுவிக்கொண்டது.

1870கள் இந்தக் கண்டனப் போர் சூடேறிய காலம். 1879 இல் நாவலர் காலமானார். தென்னிலங்கையிலும் இதே காலத்தில் தான் பௌத்த தரப்பினர் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரின் பௌத்த எதிர்ப்பிலக்கியங்களுக்கு எதிராக பலமான எதிர்ப்பியக்கத்தை நடத்தி வந்தார்கள். இதே காலத்தில் தான் மிகெட்டுவே குணானந்த தேரர் தலைமையில் சுத்தோலிக்க பாதிரி மார்களுடன் பகிரங்க மேடை விவாதங்களை நடத்தினார்கள். பஞ்சமகா விவாதங்கள் என்று அழைக்கப்படும் விவாதங்கள் 1860 - 1870 களில் தான் நிகழ்ந்தன. அவை தான் பௌத்த மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டன. அதுபோல சைவ மறுமலர்ச்சிக்கும் வித்திட்ட சைவத் தரப்பு விவாதங்களும் முகிழ்த்த காலமிது என்பதையும் கண்முன் கொண்டு வந்தால் இந்த காலத்தில் எழுந்த எழுத்துக்களும் பதிப்புகளும் எத்தகையதாக இருந்திருக்கும் என்பதை நம்மால் கற்பனை செய்ய முடியும். இப்படிப்பட்ட 1870 களில் தான் "கிறிஸ்தோபகாரி"யும் வெளியிடப்பட்டது. "கிறிஸ்தோபகாரி" கிறிஸ்தவ பிரச்சாரத்துக்கும் சைவ சமயத்துக்கு எதிரான அவதூறுகளுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

அதன் முதலாவது சஞ்சிகையில் முதலாவது கட்டுரை அமெரிக்க மிஷனின் தோற்றம் பற்றிய கட்டுரை. அக்கட்டுரையில் சைவ சமயத்தவரை முதலில் மொழியைக் கற்கச் செய்து அதன் மூலம் வேதாகமத்தை கற்கச் செய்விக்க கையாண்ட வழிமுறைகளைப் பற்றிய விபரங்கள் உள்ளன.

கிராமப் பள்ளி உபாத்தியாயர் பூர் ஐயரைக் (பாதிரியாரை அப்போது ஐயர் என்று தான் அழைத்தார்கள்) கண்டதும் வீதியில் இருந்த பிள்ளைகள் வீடுகளுக்குள் ஓடி ஒளிந்ததாகவும் பின்னர் அவர்களோடு பக்குவமாக பேசி வேதக் கோவிலுக்கு வரும்படி கேட்கும் காலம் வந்தது எனவும்;

"பெண் பிள்ளைகளுக்குச் சில பழங்களும் கொடுத்து அனுப்பி வைப்பார். அதுவுமன்றி பெண்பிள்ளைகளுக்கு தமிழ்ப் பாஷையின் எழுத்துக்களைக் காண்பித்து, நீங்களும் இவைகளைப் படிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி வசப்படுத்தி வருவார். வேதப்படித்தகத்தைக் காண்பித்து, நீங்கள் இப்புத்தகத்தில் வாசிக்கத்தக்கதாய் விரைவைத் தேறுவீர்களேயாகில், ஆளுக்கொரு, சிருமணிக் கோர்வை செய்வித்துத் தருவேனென்று கிரண்டு பேருக்கு வாக்கு பண்ணினார். அவர்கள் அதற்கு சம்மதித்து படிக்கத் தொடங்கினார்கள். வேறுஞ்சில பிள்ளைகள் அதைக்கண்டு தாங்களும் படிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

...மேலே சொல்லிய நான்கு மிசியோனரிகளும் நாளுக்கு நாள் காபிரியேற்பிள்ளையையும், நீக்கிளாசுப் பிள்ளையையும் கிறிஸ்துமார்க்க போதகத்தையறிவித்தார்கள்... மிசியோன் கிருத்தியங்கள் ஆரம்பித்து மூன்று வருஷஞ் சென்றபின், 1819 இல் அவ்விருவரும் கிறிஸ்துவைத் தங்களிரட்சகராக அறிக்கை செய்து, திருச்சபையுடன் சேர்க்கப்பட்டார்கள். ...மிசனரிக்கும் அதிக சந்தோஷத்தையும் மனப்பாக்கியத்தையும் கொடுத்தன."

என்று; மதமாற்ற முயற்சியில் ஆரம்பத்தில் மேற்கொண்ட உத்தி வெற்றி பெற்ற விதம் குறித்து குறிப்பிட்டுக் கடக்கிறது அக்கட்டுரை. சிறு எழுத்துக் களுடன் 6 பக்கங்களைக் கொண்ட அக்கட்டுரை முடிவடையாமல் “இன்னும் வரும்” என்று நிற்கிறது. அது அடுத்த இதழில் தொடர்கிறது. ஒவ்வொரு கட்டுரைக்கும் முதலில் ஆங்கிலத்தில் தலைப்பு மேலே இருக்கிறது. அதன் கீழ் தமிழில் அத்தலைப்பின் மொழிபெயர்ப்பு காணப்படுகிறது.

இந்த சஞ்சிகையில் முதல் இரு பக்கங்கள் இல்லை என்பதை மேலே குறிப்பிட்டேன். எனவே முதல் கட்டுரையில் தலைப்பை அறிய முடியவில்லை. ஆனாலும் அக்கட்டுரை அமெரிக்க மிஷனின் வரலாற்றைப் பற்றி பேசுகிறது. அத்துடன் ஆறாம் பக்கத்தில் அது “இன்னும் வரும்” என்று இடையில் நிற்கிறது. அடுத்த இதழில் அக்கட்டுரையின் தொடர் இருக்கிறது அதற்கு இடப்பட்டிருக்கிற தலைப்பு “Brief Sketch of the American Mission - இலங்கையிலுள்ள அமெரிக்கன் மிசியோன் சரித்திரப் பொழிப்பு” என்பதாகும். எனவே முதலாவது சஞ்சிகையின் முதலாவது கட்டுரையின் தலைப்பு இதுவாகத் தான் இருக்கும் என்று கணிக்க முடிகிறது.

அந்த சஞ்சிகையில் உள்ள கட்டுரைகளின் தலைப்புக்கள்:

1. Brief Sketch of the American Mission - இலங்கையிலுள்ள அமெரிக்கன் மிசியோன் சரித்திரப் பொழிப்பு
2. Romanism - நோமான் மார்க்கம்
3. Christian Love - கிறிஸ்தன்பு
4. Sketch of a Sermon - பிரசங்கக் குறிப்பு (The name “Jesus” - இயேசு என்னும் நாமம்)
5. பாடல் : யேசுநாமமல்லாமல் உலகினில் வேறு நாமமில்லை - கிறிஸ்து
6. Hinduism delineated and Refuted - இந்து சமய அராய்ச்சி
7. Faith - விசுவாசம்
8. Trust in God - தேவனை நம்புதல்
9. Education: Means of success in teaching - கல்விப் பயிற்றுதலிற் சித்திபெற உத்தமவழி
10. Summary of News - சமாசாரத் திரட்டு

இதில் “Hinduism delineated and Refuted - இந்து சமய அராய்ச்சி” என்கிற கட்டுரை இச்சஞ்சிகையின் இரண்டாவது பெரிய கட்டுரையாக இருக்கிறது நான்கு பக்கத்தில் வரும் இக்கட்டுரை சைவ சமய நிந்தனைக் கட்டுரையாக இருக்கிறது. அக்கட்டுரை இதில் நிறைவு பெறவில்லை. கட்டுரையின் இறுதியில் “இன்னும் வரும்” என்று முடிகிறது. சதுர்வேதத்தை எடுத்து ஆராய்கிறது. அவ்வேதம் கூறும் கட்டுக்கதைகளை கேள்விக்கு உள்ளாகுகிறது. அக்கேள்விகளுக்கு இடையில் கிறிஸ்தவ சமயமே விஞ்ஞான பூர்வமானது என்கிறது. எனவே 19 ஆம் நூற்றாண்டின் கண்டன இலக்கியங்களைத் தொகுப்பவர்கள் “கிறிஸ்தோபகாரி” தவிர்க்க கூடாத சஞ்சிகைத் தொகுப்பாகக் கூறலாம்.

மேற்படிக்க கட்டுரையில் உள்ள சில வசனங்களை அப்படியே தருகிறேன்.

“இந்த சமயிகளே, உங்கள் வேதத்தைச் செய்தவர்.

பிரமனோ, விஷ்ணுவோ, சிவனோ, இருஷிகளோ, யாவர்? இவரில் ஒருவர் செய்திருக்கவேண்டுமென்றால் அதுவும் பலவித மாயக் கூறப்பட்டிருக்கிறதே! வாயிலிருந்தோ, முகத்திலிருந்தோ, மந்திரத்திலிருந்தோ எதிலிருந்து பிறந்ததென்று நம்புவோம்! அக்கினி, வாயு, சூரியன் ஆகிய இவைகளிலிருந்து வேதத்தைக் கற்ப்பது எவ்வகை? உங்கள் வேதம் ஒருவேதமோ, திரிவேதமோ, சதுர்வேதமோ, எது சத்தியம்? திரேதாயுகத்திலோ, துவாரயுகத்திலோ, எந்த உகத்தில் உங்கள் சதுர்வேதம் கொடுக்கப்பட்டது? பொய்யா மொழியில் பொய் காணப்படலாமா?”

1871 அடியில் வெளிவந்த சஞ்சிகையில் “பழைய என்ன அழிவு” (The Decay of old Ideas) என்கிற தலைப்பில் சைவ சமயத்தவர்கள் மீதான ஏழு விமர்சனங்களை பட்டியலிடுகிறது. அதில் இப்படிக் குறிப்பிடுகிறது.

ஐரோப்பிய என்னகருத்துக்களுக்குப் புத்தியூர்வமான ஒழுங்குபட்ட எதிரிடைகள் யாதேனும் இல்லாமையே, வழக்கமான விக்கிரக ஆராதனைக்காக இக்காலத்தில் வாதாடுபவன் தனது சொந்தத் தேசத்தவராலும் மதத்தவராலும் நகைக்கப் படுவான்...

...சைவனுக்குச் சைவசமயம் விளங்காது. வைஷ்ணவனுக்கு வைஷ்ணவ சமயம் விளங்காது. தங்கள் தங்கள் முன்னோரும் தேவர்களும் இறக்கும் வரைக்கும் சமர் புரிந்த விடத்தில் இவர்கள் சகோதர கொண்டாட்டம் பண்ணுகிறார்கள்.

உதாரணமாகப் பருத்தித்துறைக்கு அணித்தாக விருக்கும் வல்லிபுரகோவில் விஷ்ணு கோவிலாகவிருந்தாலும், இத்தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சைவனுங் பலதரமுஞ் சென்று நமஸ்காரஞ்செய்து அதைத் தாபரித்து வருகிறான்.

உதாரணமாகப் பருத்தித்துறைக்க அணித்தாக விருக்கும் வல்லிபுரகோவில் விஷ்ணு கோவிலாகவிருந்தாலும், இத்தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சைவனுங் பலதரமுஞ் சென்று நமஸ்காரஞ்செய்து அதைத் தாபரித்து வருகிறான்.

இயக்கச்சிக்குக் கிட்டவிருக்கும் புதுமடமென்றழைக்கப் படும் நோமான் கோவில், சைவர், வைஷ்ணவர் முதலிய சகல இந்து சமய மதபேதிகளினாலும் பலகாலும் தரிசனம் செய்யப்படுகின்றது.

அழிவு அடையாளங்களாகிய இவைகளிக்கும் பொழுது மேற் கட்டடம் நெடுங்காலமிருக்குமெனக் காத்திருக்கக் கூடாது. சீக்கிரத்தில் இடிந்து விழுவதாக. எவ்விடத்தும் நீதியினதும் சமாதானத்தினதும் இராச்சியம் கட்டியமுப்பப்படும்.

1871 சித்திரையில் வெளிவந்த “இந்து சமய ஆராய்ச்சி” என்கிற தலைப்பிலான கட்டுரையில், “திரிமூர்த்திகளின் நட்படி” என்கிற உபதலைப்பின் கீழ் சிவவழிபாட்டுக் புராதனக் கதைகளை இப்படி எள்ளிநகையாடுகிறது

சிவன் சுடுகாட்டில் எலும்புகளை அணிந்து, சாம்பலைப்பூசி, வெட்டிச்சி யாகிய நீசப்பறைச்சியுடன் விபசாரமாரக்கமாய்க் கூடி, ஆனையேறும் பெரும்பறையோன் திருநாளுக்குப் போவான் என்னும் இரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவா தேவனுக்குரிய செய்கை. இவ்வகையான சரித்திர சம்பந்தமாய்த் தேவ நாமத்தைக் கூறுவதும் தோஷமல்லவா?

சிவன், ஒரு துலுக்கப்பெண்ணின் புருஷன் இறந்து போக அவனுடைய ரூபத்தை எடுத்துத் துலுக்கப்பெண்ணைத் தனக்குப் பெண்ணாக்கி அனுபவித் தாரென்று, □சம் திருவிளையாட்டில் சொல்லியிருக்கின்றது. அருவருப்பான

வினையாட்டு திருவக்குண்டா? ஐயோ ! இதுவா தேவலட்சணம். இவர் பெண்டாடும் தேவனேயன்றி, அடியவர் கொண்டாடத் தேவனல்லவே.

சிவன் ஆகப்ரீஷி பத்தினியோடு விபசாரக் கிரியை நடப்பிக்கையில் அவ் விரிஷி தற்செயலாகக் கண்டு சபிக்கலிங்கமாக மறுருபமானாராமே. இதென்ன பரிகாசமும் அவமானமுமாயிருக்கின்றது.

சிவன் ஒரு வேட்டுவப்பெண்ணை இச்சித்து அவள் வீட்டுக்குப் போன பொழுது, குறுக்கிட்ட வேடன் காலால் உதைபட்டாரென்று சைவப்பராணத்திலும், பிறவற்றிலும் சொல்லியிருக்கின்றது.

சினைகிதா, இதுதானோ சிவனுக்கு வேலை. கெட்டி, கெட்டி!

சிவன் முதலிய மும்பூர்த்திகளும் மும்முலைத்தாடகை என்பவளைச் சேர்த்தாரென்றும் மூவர் தலையென்கிற ஓர்பிள்ளை இவருக்குப் பிறந்ததென்றும் அப்பிள்ளையை நட்சத்திரமாகிய துருவன் ஓர் காற்றைப் போலவந்து வாரிச் சமுத்திரத்திலே வீசிவிட்டானென்றும் அது வேடன் என்கிற ஓர் மட்சமாகச் சமுத்திரத்தில் திரிகின்றதென்றும், திரிகடுகத்திலும் பிறவற்றிலும் சொல்லியிருக்கின்றது. இதென்ன விபரீதம்!..

...சிவனானவர் பற்பமகூரனுக்குத் தொட்டதெல்லாம் பற்பமாகும்படி வருவதறியாமல் வரங்கொடுக்க, அவன் இச்சிவனை தொடும்படி தொடர்ந்த பொழுது ஐவேலிக்காயில் ஒழிந்தாரென்றும் அப்பொழுது மோகினி வேஷந்தரித்து விஷ்ணு வானவர் அவ்வசுரனை மோசம்பண்ணினாரென்றும் அம் மோகினிசூபத்தைக் கண்ட சிவன் மயலாகி ஆண்புணர்ச்சியிற் பிரவேசிக்க, அதிலிருந்து சையனாராகிய ஐயனார் பிறந்தாரென்றும், கந்தப்பராணம் மாசாத்தப் படலத்திலும் வைஷ்ணவ நூல்களிலும் சொல்லியிருக்கின்றது. சிநேகிதரே, சருவஞானம், சருவவல்லமை, தூய்மை முதலிய தேவலட்சணங்கள் இவருக்குண்டென்று இன்னும் வாது கூறுவீரா?

மேலும் உங்கள் சிவனுக்கு ஒருமுறை பிரமகத்தி தோஷம் பிடித்ததென்றும், தாசிவீட்டுக்குத் தூது போனாரென்றும், பன்றியாய்ப் பிறந்து பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தாரென்றும், தன் மனையாளையும், தன் ஆயுதத்தையும் இதாசிதம் அறியாது இராவணனுக்குக் கொடுத்தாரென்றும், பாணனென்னும் ஒருவனுக்கு புல்லுக்கட்டும் ஒரு வெட்டியானுக்கு விறகுகட்டுச் சமந்தாரென்றும், பெண்சாதியாகிய பாறுவதியைச் சலேந்திரன் எடுத்துக்கொண்டு போய்ச் சமுத்திரத்தில் ஒழித்துவைக்க ஏமாந்திருந்தாரென்றும், தெய்வேந்திரனோடு சண்டைபண்ணி அவன் கைவாளால் வெட்டுண்டாரென்றும், சூதாடிப் பெய் சொன்னாரென்றும், தானுகாவனத்திற்போய் அங்குள்ள இருஷி பத்தினிகளைக் கற்பழித்து, அவரிடல் சாபத்தினால் இவருடைய லிங்கம் அழகிவிழுந்ததென்றும் வேறொருமுறை கௌதம இருஷியிட்ட சாபத்தினால் லிங்கமும் ஆவிடையாரும் அற்று விழுந்ததென்றும், அத்திரி மகாமுனியின் பத்தினி அணுகுசையை இச்சித்து மும்பூர்த்திகளும் பிச்சைகேட்கும் படி அவளிடம் வந்து தமக்கு நிருவாணமாக வந்து பிச்சையிடும்படி அவளைக் கேட்கும்போது, இம்மூவரையும் அவள் குழந்தைகளாகச் சபித்து, சிலகாலம் பால் கொடுத்து வளர்த்தானென்றும், கெண்டகி யென்னும் வேசியிடத்தில் மும்பூர்த்திகளும் கவனம் பண்ணிய பொழுது, அவ்வேசி இம்மூவரையும் கற்களாய்ச் சபித்தாளென்றும், வரணாதிகூரனென்னும் இராட்சதனுடைய வாயிற் காவர் காரனாய் சிவன் அனேககாலம் இருந்தாரென்றும், இன்னும் இந்துமத நூல்களில் பற்பல இழிவான காரியங்களாய் நடப்பித்தாரென்றும் சொல்லியிருக்கிறது.

இன்னொரு கட்டுரையில்...

ஓய் இந்துக்களே,

யாதாயினும் ஓர் விஷயத்தை அத்தாட்சிப்படுத்துவதற்கு அனுபவம், லிகதம், சாட்சி வேண்டுமென்கிறீர்கள். அப்படியே நாம் உங்கள் தேவர்கள் மெய்தேவரல்லரென்பதை ரூபித்தற் பொருட்டு, அவர் குணகிருத்தியங்களைக் காட்டுகிற புராணாதிகளின் சொல்லியவற்றையும் அதற்குச் சார்பான நூல்களின் உடம்பாடுகளையும், தெளிவித்தோம். நீர் இவையாவும் திருவினையாட்டுகளென்று சொல்லி உம்மை ஒருவாறு தேற்றி வந்தீர். இப்பொழுது உங்களுக்குள்ளே சில கல்விமான் களையும்பி ஆகம சாஸ்திரப் பேரறிவ டையாத அவிவேகிகள் நமது நூல்களைச் செம்பொருளாய் விளக்கிப் பிழைபடுகிறார்கள். அவற்றிற்குக் குறிப்புப்பொருள் வேறுண்டென்று அங்ஙனம் இங்கனம் தமது கல்விச் சாமர்த்தியத்துக்கேற்ற வாசாலங்களைக் காட்டும் பொழுது நீருங்களிப்படைகிறீர். இதென்ன ஆச்சரியம்! குறிப்புப் பொருளுண்டென்று அவர் சொல்லும் பொழுது, செம்பொருளாய் விளங்கிக் கிடந்தவற்றின் இழிவான கருத்துப் பொருளை மறைத்தற்பொருட்டே இப்படி ஓர் சாமர்த்திய கற்பிதம் பண்ணுகிறார்களென்று அறிவீர்களாக. சமயதூஷணைகள் ஒலிவடிவாகவேனும், வரிவடிவாகவேனும், சிவைவடிவாக வேனும், எப்படியிருந்தாலும் அவைகள் பூஷணைக்குரியவை களென்று நீங்கள் குதகுலிக்க, உமது ஆசிரியர்கள் அவற்றைக் குறிப்புப் பொருளென்னும் பரிவேடத்தால் மூடப்பார்க்கிறார்கள். உங்கள் புராணாதிகளுக்கு ஓர் குறிப்புப் பொருளுண்டென்று சாதிக்க முயல்வது, முடியாதென்றை முடிக்க முயன்றாற் போலிருக்குமேயன்றி வேறன்று. உங்கள் நூல்களைப் பற்பல காலத்திலும் பாடிய தும் பல ஆக்கியோர்கள், ஒருகாலத்தில் ஒரு இடத்தில் கூடியிருந்து நீங்கள் குறிப்புப்பொருளாயறிந்து கொள்ளும்படி கோபித்துப் பாடிவைத்தாற்போல, நூல் செய்திருக்கிற நுண்மையை என்ன சொல்லுவோம்!

என்று தொடர்கிறது

இதன் மூலம் சைவ சமயத்தவர்களின் நம்பிக்கைகளின் மீது எத்தகைய சவாலிட்டிருக்கிறார்கள் என்று புரிந்துகொள்ள முடிவதுடன் ஆறுமுக நாவலர் உள்ளிட்ட சைவ சமயிகள் குறிப்பாக சிவ வழிபாட்டை உயர்ந்தபட்சம் வலியுறுத்தி சைவப்பணியாற்றி வந்த அறுமுக நாவலர் போன்றோரை எந்தளவு சீண்டியிருக்கும் என்பதை உணரமுடியும். பரஸ்பர கண்டன பிரசுரங்கள் எந்தளவு உச்சத்தில் வெளிவந்திருக்க முடியும் என்பதை நம்மால் ஊகிக்க முடியும்.

மேற்படி “இந்து சமய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை” நான்கு இதழ்களாக தொடர்கிறது. அதை எழுதியவர் “E.H” என்று இறுதியில் காணப்படுகிறது. இக்கட்டுரைகளை எழுதியவர்கள் யார் என்கிற பெயர்கள் எந்த சஞ்சிகைகளிலும், எக்கட்டுரைகளிலும் இல்லை. சில குறிப்புகளில் சுருக்க எழுத்துக்களில் காணப்படுகின்றன. உதாரணத்துக்கு “இத்தேசத்து இந்துசமையத் தற்கால நிலைபரம்” கட்டுரையின் அடியில் J.K என்று இடப்பட்டிருக்கிறது.

ஐந்தாவது இதழில் “இத்தேசத்து இந்துசமையத் தற்கால நிலைபரம்” என்கிற தலைப்பில் மீண்டும் இன்னொரு கட்டுரை வெளிவந்திருக்கிறது. அக் கட்டுரையை எழுதியவர் J.K. என்று காணப்படுகிறது. 1874ஆம் ஆண்டு வெளியான யாழ்ப்பாண சன்மார்க்க பிரசுரச் சங்கத்தின் அறிக்கையில் 1874க்கான நிர்வாகக் குழுவின் பட்டியல் காணப்படுகிறது. அதில் தலைவர்

ஜே.கில்மர் பாதிரியார் (Rev. J.Kilmer) என்று காணப்படுகிறது. அது போல “இந்து சமய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை; எழுதிய E.H. என்பவர் ஈ.ஹஸ்டிங்ஸ் பாதிரியாராக (Rev E.P.Hastings) இருக்கவேண்டும். சமூக அறிவு சார் கட்டுரைகளை எழுதிய W.W.H ஹோவ்லன்ட் ஆக இருக்கவேண்டும். மேற்படி நூலில் இவர்கள் மூவரும் வெளியீட்டுக் குழுவின் அங்கத்தவர்கள் என்று காணப்படுகிறது. இதைவெளியிட்டதும் யாழ்ப்பாண சன்மார்க்க சங்கம் என்பதால் இவர் தான் அதை எழுதியவராக இருக்குமோ என்றும் தோன்றுகிறது. மேலதிகமாக ஆராய ஆர்வம் கொண்டவர்கள் ஆராயலாம்.

“கிறிஸ்தோபகாரி”யில் சாமாசாரத் திரட்டு (Summary of News) என்கிற தலைப்பில் உலகச் செய்திகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. திரட்டியவரின் பெயர் அதன் இறுதியில் ஈ.ரிக் (E.Rigg) என்று இடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பெயர் மேற்படி சன்மார்க்க சங்க அறிக்கையில் களஞ்சியப் பொறுப்பாளராக பாதிரியார் ஈ.ரிக் (Rev.E.Rigg) என்று காணப்படுகிறது.

இப்படி எழுதியவர்களின் உண்மையான, விரிவான பெயர்கள் எங்கும் கிடையாது மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் இந்த மொத்த சஞ்சிகைகளிலும் சுமார் பத்து பெயர்கள் இவ்வாறு ஆங்கில முதல் எழுத்துக்களின் சுருக்கப் பெயர்களைத் தான் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்கான பொருள் என்ன? இவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டமைக்கான காரணம் யாது? என்பவை ஆராயப்படவேண்டியவை.

இந்த ஆங்கில மிஷனரி பாதிரிமார் “கிறிஸ்தோபகாரி”யில் நேரடியாக தமிழில் எழுதியிருப்பார்கள் என்று கருத இயலாமல் இருக்கிறது. இவர்களில் பலர் தமிழைக் கற்றிருந்த போதும் தமிழில் இந்தளவு மொழி ஆளுமையுடன் எழுதியிருப்பார்களா என்பது சந்தேகத்துக்குரியது. எனவே இவர்களால் எழுதப்பட்டவை தமிழில் எழுத்தாளுமை மிக்கவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்றே கணிக்க முடிகிறது.

சமயக் கண்டனப் போர் மேலோங்கிய இருந்த இந்தக் காலத்தில் உண்மையான நேரடிப் பெயர்கள் மேலதிகமான சர்ச்சைகளை ஏற்படுத்தி விடும் என்பதால் இத்தகைய சுருக்க எழுத்துக்கள் ஒருவித புனைபெயர் வடிவமா என்கிற நோக்கிலும் ஆராய முடியும்.

கிறிஸ்தவ - சைவ கண்டனப் போர் சூடேறிய இந்தக் காலப் பகுதியில் உதய தாரகையில் ஆறுமுக நாவலர் புனைபெயர்களில் பதில் அளித்தமையையும் நாம் இங்கே நினைவுக்குக் கொண்டு வரலாம். ஆனால் அவர் கண்டனங்களை நேரடியாக நூல்களாகவும் வெளியிட்டவர் என்பதையும் நாம் அறிந்து வைத்திருக்கிறோம். இந்த கண்டனப் போர் காலத்தில் உதய தாரகையின் ஆசிரியராக இருந்தவர் ஆணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை. இன் னொரு வகையில் கூறப் போனால் ஆறு முக நாவலர் தனது உதயதாரகையுடனான கண்டனப் போரில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த போது உதயதாரகை எதிர்கொண்டது ஆணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளையின் தலைமையிலான உதய

தாரகையுடன் தான் என்றும் விளங்கிக்கொள்ளலாம். இலங்கையில் அதிக காலம் தொடர்ச்சியாக ஒரு பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தவராக ஆணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளையைக் குறிப்பிடலாம். அவர் 1895ஆம் ஆண்டு இறக்கும் வரை 37 ஆண்டுகள் அதன் ஆசிரியராக இயங்கியவர்.

‘கிறிஸ்தோபகாரி’யின் முடிவு

மேலும் 1874ஆம் ஆண்டு வெளியான யாழ்ப்பாண சன்மார்க்க பிரசுரச் சங்கத்தின் அறிக்கையில் “கிறிஸ்தோபகாரி” முடிவுக்கு வந்தது பற்றிய விபரங்களை அறிய முடிகிறது.

“சங்கத்தின் காலாண்டு சஞ்சிகையாக “கிறிஸ்தோபகாரி” வெளியிடப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதன் விநியோகம் வளர்ச்சி பெறவில்லை. அதன் செலவு சங்கத்தால் தொடர்ந்து ஈடுகட்ட முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளதால் பலரின் கருத்துப்படி, விநியோகம் அதிகரிக்கப்படாத வரை அதன் வெளியீட்டைத் தொடர்வது விவேகமற்றது. இந்த காலாண்டுப் பத்திரிக்கையை பெறுபவர்கள் அதைப் பரிசாகப் பெறுவதாகத் தோன்றுகிறது. மேலும் அது படித்த தமிழ் கிறிஸ்தவர்களிடையே பொதுவான அங்கீகாரத்தைக் காண வேண்டும்...”

என்று அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே இந்தக் காலத்தில் “கிறிஸ்தோபகாரி” முடிவுக்கு வந்து விட்டதைத் தான் இங்கே குறிப்பிடுகின்றனர் என்று தெளிவாகிறது. ஆக, நமக்கு கிடைத்துள்ள “கிறிஸ்தோபகாரி” தொகுப்புகள் 1870 - 1873 க்குள் பதினொன்றுக்கு மேல் வரவில்லை என்கிற முடிவுக்கு வரமுடிகிறது.

மேலும் அதே அறிக்கையில் 1872 ஆம் ஆண்டு “கிறிஸ்தோபகாரி” 1500 பிரதிகள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சுக்கும், நூல் கட்டுவதற்குமாக 153 ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அடுத்த ஆண்டு அதுவே 1000 பிரதிகள் மட்டுமே பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கு 136 ரூபாய் செலவாகியுள்ளது மேலும் சன்மார்க்க சங்கம் பல வெளியீடுகளை செய்துள்ளது. ஆனால் “கிறிஸ்தோபகாரி”க்குத் தான் அதிகம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அதன் மூலம் அறிய முடிகிறது. அதுமட்டு மன்றி இந்த இரண்டாண்டு அறிக்கை தரும் பிரசுரப் பட்டியலைக் காணும் போது சைவ சமய எதிர்ப்புக் காக பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரே தொடர் வெளியீடாக “கிறிஸ்தோபகாரி” மட்டுமே இருந்திருப்பதை காண முடிகிறது. அதேவேளை இச்சங்கத்தின் மெட்ராஸ் கிளையினால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிற வெளியீடுகளின் பட்டியலை இதே அறிக்கையில் பார்க்கும் போது; அங்கே இந்து சமயத்துக்கு எதி ரான நூல்கள் வெளிவந்திருப்பதையும் காண முடிகிறது.

“கிறிஸ்தோபகாரி”; ஈழத்து பதிப்பு பண் பாட்டின் வழித்தடம் பற்றிய தேடலுக்கு மட்டுமன்றி ஈழத்து கிறிஸ்தவ இலக்கியம், கண்டன இலக்கியம் என்பவற்றுக்கும் பயன்படும் முக்கிய பிரசுரமாக நாம் கருத முடியும்.

பெண் விடுதலைக்காக ஒரு “நாற்று”

■ ஜெ. கீர்த்திகா ■

ஈழப் போர்க்காலகட்டத்தில் பல்வேறுபட்ட இலக்கியங்கள் பல்துறை சார்ந்த நோக்கங்களை உள்ளடக்கி பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், புத்தகங்களாக வெளியிடப்பட்டது. இதில் “நாற்று” சஞ்சிகையானது பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனத்தின் இரு மாத இதழாக 1995 ஆம் காலகட்டத்திலிருந்து தமிழ்ச் சமூகப் பெண்ணினத்தின் விடியலுக்காக தன் பயணத்தை ஆரம்பித்திருந்தது. இதன் முதல் இதழானது 1995 ஆண்டு தை-மாசி இதழாக வெளிவந்தது. வயல்களில் பதியமிடப்படும் நாற்றானது எவ்வாறு வளர்ந்து கதிர் பரப்பி தனது உச்ச பயணக் கொடுக்கிறதோ அது போலவே மனித இனத்தின் ஆணி வேரான பெண்களும் அவர்களது சமூகத்தின் அடிமை நிலையில் இருந்து விழிப்படைந்து வளர்ச்சி பெறுவதற்கான வழிகாட்டியாக இச் சஞ்சிகை அமைந்ததினால் அதற்கு “நாற்று” எனப் பெயரிடப்பட்டு தனித்துவமாக முல்லைத்தீவின் புதுக்குடியிருப்பில் இருந்து வெளிவந்தது.

தேசிய விடுதலையையும் சமூக விடுதலையையும் நோக்காகக் கொண்டு வெளிவந்த தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட மகளிர் அணியின் உத்தியோகப்பூர்வ ஏடான “சுகந்திப் பறவைகள்” பெரும்பாலும் பெண் போராளிகளின் படைப்புக்களையே தாங்கி வந்த காலப்பகுதியில் பெண் போராளிகளல்லாத சமூகப் பெண்களின் விடுதலைச் சுகந்திரத்தை வெளிக் கொணரவும், பெண்களின் சுகந்திரமான வாழ்வில் பற்றுக்கொண்டோரது படைப்புக்களை வெளிக் கொணரவும் மற்றும் பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெண்கள் தொடர்பான, தரவு சேகரிப்புக்கள், ஆய்வுகள், ஆய்வுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட முடிவுகளை வெளிக்கொணரும் விதமாகவும் நாற்று சஞ்சிகையானது தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

சமூகத்தின் அச்சாணியான பெண்களுக்கானது என்பதனால் இச்சஞ்சிகை சமையல் குறிப்புக்கள், அழகுக் குறிப்புக்கள் மற்றும் குடும்ப வாழ்வில் பெண்கள் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகளைக் உள்வாங்காது பெண்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, சமூகத்தில் காணப்படும் பெண்விடுதலை தொடர்பான தவறான புரிதல்களைக் களைந்து, பிற்போக்குத்தனமான சமூக ஒடுக்குமுறைகளுக்கெதிரான சாட்டையாக “நாற்று” தன் உள்ளடக்கங்களைக் பதித்திருந்தது. இடரீதியாக

நோக்கும் போது தமிழீழம் என மிகக் குறுகிய பரப்பிற்குள் மட்டும் நின்றுவிடாது, பூகோள ரீதியில் உலகநாடுகள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் வாழ்வில் வெற்றி பெற்ற சாதனைப் பெண்களின் நிகழ்வுகள், இச்சாதனைப் பெண்கள் சார்ந்த கட்டுரைகள், பெண் ஆளுமை கருடைய நேர்காணல்கள், பெண்ணியம் சார்ந்த கவிதைகள், சமூகத்தில் பெண்களின் அந்தஸ்து, பெண்ணினம் எதிர்கொள்கின்ற சமூகம் அவை சார்ந்த பிரச்சினைகள், விடுதலை விழிப்புணர்வுகள் சார்ந்த சிறுகதைகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தது.

குறிப்பாக நோக்கும் போது, இச் சஞ்சிகையின் “களை எடுப்பு” எனும் பகுதியானது சமூகத்தில் உள்ள பெண்களின் சந்தேகங்களுக்கும், வாழ்க்கையில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் உடல், உள ரீதியான பிரச்சினைகளுக்கான தெளிவான பதில்கள், ஆலோசனைகள் வழங்கும் பகுதியாக அமைந்திருந்தது. “பெண்களும் தமிழீழச் சட்டங்களும்” எனும் பகுதியில் சமூகத்தில் பெண்கள் எதிர்நோக்குகின்ற வன்முறைகள், திருமணத்தில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் (காதல் திருமணங்கள் மற்றும் கலப்புத் திருமணங்களில் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், சீதன கொடுமை), குடும்ப வாழ்வில் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகள் உள்ளடங்கலாக சட்டரீதியில் எதிர்கொண்ட உண்மைச்சம்பவங்கள் மற்றும் அனுபவங்களின் தொகுப்பு உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளது.

பெண்களுக்கான தன்னம்பிக்கையை பலப் படுத்தவும், அவர்களின் ஆளுமைகள் மற்றும் திறன்களை மேம்படுத்தவும், சாதனைப் பெண்களின் நேர்காணல்கள், அவர்கள் தொடர்பான கட்டுரைகள் மற்றும் மொழி பெயர்ப்புக் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. 1995ம் ஆண்டு வைகாசி -ஆனி மாத இதழில் “தன்னம்பிக்கை துணிச்சல் முயற்சி” எனத் தலைப்பிடப்பட்டு வெளிவந்த பெண் ஆளுமை அன்னலட்சுமி சின்னத்தம்பியிடானான நேர்காணலானது அவரது விழிப்புணர்வுவற்றவர்களுக்கான வாழ்வகத்தில் அவரது தன்னலமற்ற சேவை, தியாக உணர்வு, அவருடைய முயற்சியையும் தன்னம்பிக்கையையும் சமூகத்திற்கு வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட பெண்களின் வரலாற்றுச் சிறப்புக்களையும் நாற்று குந்தவையின் கட்டுரையூடாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. இந்தியாவில் பிறந்த ஜான்சி

ராணி (இலட்சுமிபாய்) அவர்கள் பிரித்தானிய அரசுக்கெதிராக போராடிய வரலாறு, இந்திய காவல்துறைப் பெண்மணி கிரண்பேடியின் வரலாறு என்பனவும் இலக்கியத்தில் வீராங்கனைகளாகத் திகழ்ந்தவர்கள், நோபல் பரிசு பெற்ற பெண்மணிகள் பற்றியும் நாற்று வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

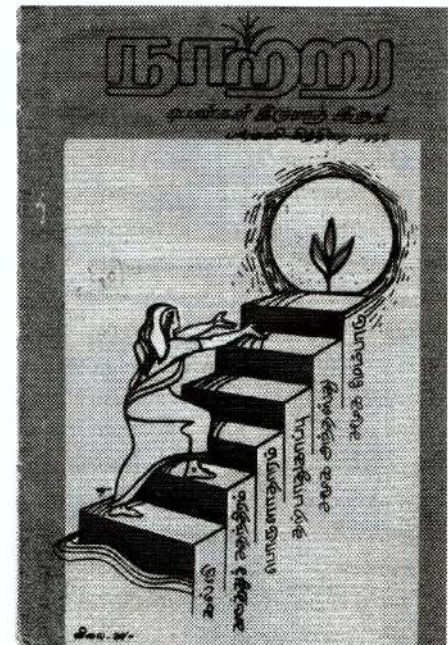
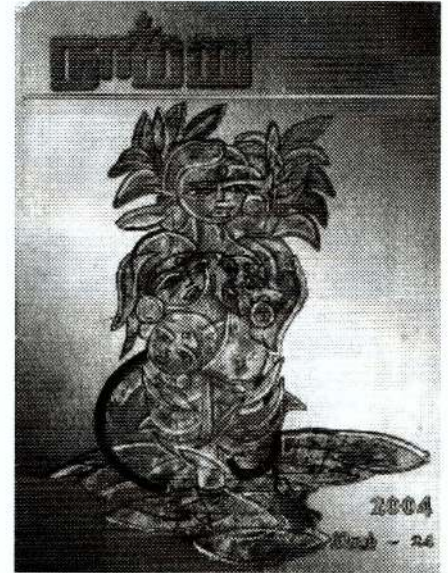
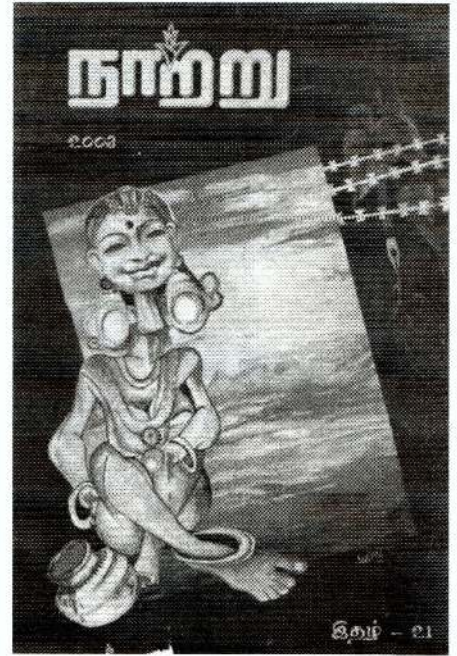
மேலும் பெண்களின் சுதந்திரம், வன்முறைத் தவிர்ப்புகளுக்காக தமிழீழத்தில் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள், அதன் நடைமுறைகள் பற்றி சமூகத்தின் அனைத்து வயதுக்கட்டமைப்பினரும் அறிந்து கொள்வ தற்காக கட்டுரைகளாக இச் சஞ்சிகையினூடாக வெளிப் படுத்தப் பட்டது. 1995ம் ஆண்டு ஆடி-ஆவணி மாத இதழில் “மணக்கொடைச் தடைச் சட்டம்” எனத் தலைப்பிடப்பட்ட கட்டுரையானது காலங்காலமாய் தமிழீழ மக்களின் வாழ்வியலோடு பின்னிப்பிணைந்து பிரிக்க முடியாதோர் பிணியாய் அமைந்த சீதன முறைமையின் தடைச் சட்டத்தை வாசகர்களுக்கு தெளிவுபடுத்துவதாய் எழுதப்பட்டுள்ளது.

நாற்று சஞ்சிகையின் ஆண்டு நிறைவுகளை முன்னிட்டு நடாத்தப்பட்ட குறுநாவல் போட்டிகள், கவிதைப் போட்டிகள் போன்ற போட்டி நிகழ்வுகள் இலைமறையாக உள்ள பெண்களின் திறமைகளை வெளிக் கொணருவதாகவும், அவற்றை வளர்த்தெடுப் பனவாகவும் அமைவதோடு இவற்றை இச் சஞ்சிகையில் பிரசுரிப்பதனால் ஏனைய பெண்களுக்கு இது ஓர் உந்துதலாகவும் அமைந்திருக்கிறது. இவ்வாறாக நாற்று சஞ்சிகையானது பல ஆண்டு நிறைவைக் கண்ட தோடு மட்டுமல்லாது தன் விளைநிலத்தில் நெல்மணி களாகிய எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், விமர்சகர்களை உருவாக்கியுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

பெண்கள் தொடர்பாக விஞ்ஞான ரீதியில் நிரூபிக்கப்பட்ட தகவல்கள், வரலாறுகளில் பதியப் பட்ட வீர மங்கைகள் மற்றும் சாதனைப் பெண்கள் தொடர்பான பொது அறிவுத் தகவல்கள், உலகாவிய ரீதியில் பெண்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள், அதில் பெறப்பட்ட முடிவுகள் போன்றனவும் குறுக் கெழுத்துப் போட்டி, உங்களுக்கு தெரியுமா போன்ற பகுதிகளின் ஊடாக வெளிப்படுத்தப்பட்டன. இவற்றை விட உரையாடல்கள், கார்ட்டூன் சித்திரங்கள் மற்றும் அட்டைப்படங்கள் ஊடாகவும் பெண்கள் கல்வி கற்பதன் அவசியம், அவர்களின் கருத்துச் சுதந்திரம், பெண்களுக்கான தற்பாதுகாப்பு, பெண்களுக்கான சமூக அந்தஸ்து மற்றும் சமூக மேம்பாடு பற்றிய விடயங்கள் தெளிவுபடுத்தப் பட்டுள்ளன. குறிப்பாக நாற்றின் “பாக்கியம் மாமியும் பரமேஸ்வரியும்” உரையாடல்களைக் இதில் குறிப்பிட்டுக் கொள்ள முடியும்.

இவ் நாற்று சஞ்சிகையின் வளர்ச்சி நிலை பற்றி நோக்கும் போது போர்க்காலச் சூழ்நிலை என்பதால் பொருளாதாரத் தடைகள், இராணுவ நடவடிக்கைகள், இதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அழிவுகள், தொடர்ச்சியான இடப்பெயர்வுகள், அச்ச இயந்திரங்களுக்கான மை மற்றும் காகிதத் தாள்களின் தட்டுப்பாடுகள் என பல்வேறுபட்ட இடர்கள் இதனை வெளியிடுவதற்கு ஏற்பட்டிருந்த போதிலும் 2004ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்தில் வெள்ளி விழா இதழை வெளியிட்டு தனது நீள்வழிப் பயணத்தைத் தொடர்ந்ததோடு தனித்துவமான ஓர் வாசகர் வட்டத்தையும் கொண்டிருந்தது. இருப்பினும் யுத்த சூழ்நிலையும் இடப்பெயர்வு களும் பெண்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளில் முறையான தகவல் சேகரிப்பினையும் அதனூடாக சரியான முடிவு களை பெறமுடியாமல் போய் விட்டமையும் குறிப்பிடத் தக்கது.

சுருக்கமாக நோக்கும் போது “நாற்று” எனும் சஞ்சிகையானது நல்ல ஓர் விளைநிலத்தில் விதைக்கப்பட்டு சமூகத்தில் பெண்ணினம் எதிர்நோக்கிய பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளையெல்லாம் எளிய ஆக்க வடிவங்களில் வெளிக்கொணர்ந்தது மட்டுமல்லாது பெண்களின் வாழ்வில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த ஓர் உந்து சக்தியாக அமைந்திருக்கிறது எனலாம்.

“மாற்றம்”

சஞ்சிகை - ஒரு நோக்கு

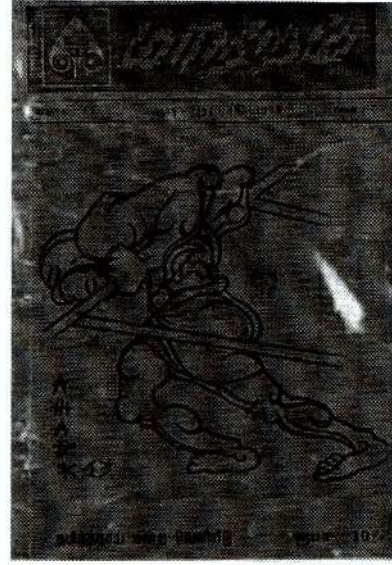
■ ஜெ. கீர்த்திகா ■

சிறந்த முற்போக்கான சமூக மாற்றத்துக்குப் பங்களிக்கும் நோக்குடன் மலர்ந்த ஒரு சஞ்சிகை “மாற்றம்”. யாழ்ப்பாணத்தினைக் களமாகக் கொண்டு இச் சஞ்சிகையானது யாதுமூரான் என்ற இதழாசிரியரால் 1992ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் காலாண்டு இதழாக தமிழ்த் தாய் மன்றத்தின் ஊடாக வெளியிடப்பட்டது. மல்லிகை மைந்தன் இதன் இணையாசிரியராக பணியாற்றியிருந்தார்.

இதன் முதல் வெளியீடானது 40 பக்கங்களைக் கொண்டு 1992ம் ஆண்டு ஐப்பசி மார்கழி மாத மக்கள் சஞ்சிகையாக வெளியாகியது. முதல் பத்து இதழ்களையும் கொப்பித் தாள்களில் அச்சிட்டிருந்த இச் சஞ்சிகையானது, தனது பத்தாவது இதழை 1995ம் ஆண்டு தை மாதமளவில் கணனித் தொழில்நுட்பத்தின் உதவியுடன் தன் பயணத்தில் விருத்தியை ஏற்படுத்தி இருந்தது. மேலும் இது தனது பதினொராவது இதழை கணனிச் சிறப்பிதழாக வெளியிட்டதோடு, 1995ம் ஆண்டின் சித்திரை மாதத்துடன் இச்சஞ்சிகையின் வருகை இடைநிறுத்தப் பட்டது.

இச்சஞ்சிகையானது கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், அனுபவப்பகிர்வுகள், வினாவிடைகள், நேர்காணல்கள், உரையாடல்கள், போட்டிகள், புதினங்கள், சிந்தனைத் துளிகள், தகவல் துணுக்குகள், பேனா நண்பர்களுக்கான தொடர்புகள், நகைச்சுவைகள், தேசாபிமானித் தெரிவுகள், விளம்பரங்கள் என பல வடிவங்களில் அனைத்து வயதினரையும் ஈர்க்கும் வகையில் ஈழத்து ஆளுமைகள், பெண்ணியக் கருத்துக்கள், நோய்கள் தொடர்பான விபரங்கள், பொது அறிவுகள், அறிவியல் தகவல்கள், சமூக மேம்பாட்டுக் கருத்துக்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கி, சமூக மாற்றத்திற்கான தனது பணியை ஆரம்பித்திருந்தது.

குறிப்பாக நோக்கும் போது, இச் சஞ்சிகையின் மாற்றம் என்ற பெயரின் நுண்பொருளை விளக்குவதாக “தனி மனித சுதந்திரம்”, “மாற்றமும் விளைவுகளும்”, “முரண்பாடுகள்”, “அரசறிவியல் பார்வையில் உயர் குழாம் கோட்பாடு”, “அச்சவுணர்வு”, “பிரச்சினைகளும் தீர்வுகளும்”, “சிந்தனை”, “வாய்ப்பும் வசதியும்”,

“கல்வியும் காசும்”, “போலிகள்”, “சந்தேகங்கள்”, “யோகமும் மனிதனும்” போன்ற கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளதோடு, இவை தனிமனித மாற்றம் மற்றும் சமூக மாற்றம் சார்ந்த கருத்துக்களை தம்முள் உள்வாங்கியிருந்தது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. “ஏன் அப்பிடி?”, “யார் இவர்கள்?”, “ஊருக்கொரு சுந்தரி”, “சுய நினைவுகள்” போன்ற தலைப்புக்களை கொண்ட பகுதிகள் சமூக மாற்றத்திற்கு தேவைப்படுகின்ற சிந்தனைகளாலும், வினாக்களாலும் நிரம்பியிருந்தது. இந்தவகையில் இவற்றை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கும் ஊடகமாக “மாற்றம்” சஞ்சிகை தொழிற்பட்டிருக்கிறது.

கட்டுப்பாடுகள், ஒழுக்கம் என்ற பெயரிலும், கலாசாரம் என்ற பெயரிலும் பெண்களுக்கான வரையறைகள் சமூகத்தில் நிலைகொண்டிருந்த காலத்தில் பெண்ணியம் சார்ந்த கட்டுரைகள், கவிதைகளுக்கு மிக அதிகளவான முக்கியத்துவமளித்திருக்கிறது என்றே கூறவேண்டும். “சேலை கட்டிய மாதரை...?”, “சங்கத் தமிழ்ப் பெண்கள்”, “பெண்களைப் பற்றி...”, “பெண்கள் சில தகவல்கள்”, “பெண் விடுதலை”, “பெண்களும் உளவியலும்”, “குங்குமம்”, “நளியமாகப் பேசுவதே நங்கையருக்குச் சிறப்பு” போன்ற கட்டுரைகளின் தலைப்புக்களை எடுத்துக் காட்டலாம். “சேலை கட்டிய மாதரை...?” என்ற தலைப்பில் வரையப்பட்டுள்ள கட்டுரையில் “சேலை அட்டிய மாதரை நம்பாதே” என்ற பழமொழி காலமாற்றத்தில் திரிபடைந்து அதன் பொருள் வேறுபட்டமையைச் சுட்டிக்காட்டி அதற்கான உண்மையான பதத்தை அழுத்தம் திருத்தமாக சமூகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

இச் சஞ்சிகையானது நோய்கள் பற்றிய அறிகுறிகள், ஆலோசனைகள், வழிகாட்டல்கள், மருத்துவக் குறிப்புக்களை உள்ளடக்கிய கட்டுரைகளையும் வழங்கியிருந்தது. இதழ் ஒன்றிலேயே ஆட்கொல்லி நோயான எயிட்ஸ் நோய் பற்றிய விழிப்புணர்வுக் கட்டுரையினை வெளியிட்டிருக்கிறது. மேலும் “மலேரியா அறிகுறிகள்”, “இதய மாற்றுச் சிகிச்சை”, “புற்றுநோய்”, “ஆஸ்மா-தொய்வு”, “உடல் கோளாறுகளைக் களையும் நெல்லிக்கனி” போன்ற

கட்டுரைகளையும் தன்னகப்படுத்தியுள்ளமையைக் குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியும்.

“மாமனிதருடன் ஒரு செவ்வி”, “புலவர் சிவா”, “புலவர் ஜெகந்நாதன்”, “புலவர் பார்வதிநாதசிவம்”, “வேலணையூர் சுரேஸ்”, “அட்டைப் பட நாயகன் மாற்கு”, “தமிழ் அறிவியல் மேதைகள்” (பேராசிரியர் எஸ்.மகாலிங்கம், பேராசிரியர் அ.துரைராசா) போன்ற ஈழத்தவர்களின் அளப்பரிய சேவைகள் காலமாற்றத்தினால் மறக்கப்பட்டு விடாதிருக்க, அவர்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் நேர்காணல்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. “மாமனிதருடன் ஒரு செவ்வி” என்ற தலைப்பில் இதழ் ஒன்றில் வெளிவந்த செவ்வியானது. கலைஞானி என அழைக்கப்பட்ட குரும்பசிட்டி செல்வரத்தினத்தினைப் பற்றி அவரிடமே மேற்கொண்ட செவ்வியை எழுத்துருவ மாக்கியுள்ளது. இச் செவ்வியில் குரும்பசிட்டி செல்வரத்தினத்தினைப் பற்றிய அறிமுகம், அவர் அரும் பொருட் சேகரிப்பில் ஈடுபடுவதற்கான காரணங்கள், அவர் எதிர்கொண்ட மறக்கமுடியாத சம்பவங்கள், போர்க்கால சூழ்நிலையில் அவர் எதிர் கொண்ட பாதிப்புக்கள் போன்றவற்றை அவ் செவ்வி உள்வாங்கி எழுதப்பட்டுள்ளது.

“இளங்கலைஞர் மன்றம்”, “அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகம்”, “தமிழ்த் தாய் மன்றம்” போன்ற ஈழத்தில் நிலை நாட்டப்பட்ட மன்றங்கள், அவை உருவாக்கப்பட்ட ஆண்டு, அவற்றின் நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் மற்றும் சேவைகள் போன்ற தகவல்களை உள்ளடக்கிய கட்டுரைகளும் இவ் சஞ்சிகையினூடாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் சமூக மாற்றத்திற்கு இம்மன்றங்களின் தேவையையும், நிலைத்திருப்பின் அவசியத்தையும் மக்கள் மயப்படுத்தியுள்ளது. மேலு தமிழ் மொழியும், தமிழ் மண்ணும் கொண்டிருக்கும் பெருமைக்கு மேலும் அணி சேர்க்கும் ஆக்கங்களையும் இச்சஞ்சிகையினூடாக சமூகத்திற்கு அளித்திருந்தது.

சிறுவர் பகுதிக்கான விடயங்களாக “பிருந்தா வுடனான நேர்காணல்”, “குதிரை முட்டை” “நாட்டுப் பற்று” போன்ற சிறுவர் கதைகள், மாணவப் பருவத்தில் சாதனையீட்டியவர்கள் பற்றிய தொகுப்புக்கள் என பல வாசிப்புப் பகுதிகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. “ஏவு படைக்கலம்”, “ஹலியின் வால்வெள்ளி”, “விண்வெளியில் முதலிடங்கள்”, போன்ற அறிவியல் மற்றும் விண்வெளி சார்ந்த கட்டுரைகளையும் மாணவர்களின் அறிவுத்தாகத்தை பூர்த்திசெய்யும் வகையில் தாங்கி வெளிவந்தது. மற்றும் அறிந்து கொள்ளுங்கள், உங்களுக்கு தெரியுமா?, சிந்தனைச் சொல் அகராதி, எப்படி வந்தது? போன்ற பகுதிகளினூடாக பொது அறிவுத் தகவல்கள், அறியப்படாத உண்மைத் தகவல்கள் என வாசகர் பரப்பின் பரந்துபட்ட ஆழமான தேடல்களும் பிரசுரங்களாக பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதழ் 5 இன் ஊடாக “அறிவியல் மாமா” என்ற புதிய பகுதி அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது. இதில் வாசகர்களால் அனுப்பப்படும் அறிவியல் சார்ந்த புதிர் வினாக்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டு அதற்கு வேறு வாசகர்களே பதிலளித்து அனுப்பப்படும் விடைகளும் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

நேரடி ரிப்போர்ட் (திக் விஜயம்) பகுதியில் பிரசுரமாகிய “தொடர்மாடி அவலங்கள்”, “மானிப்பாயில் சில மணிகள்”, “ஐம்பது பிள்ளைகளின் தந்தை” போன்றனவற்றை வாசிக்கும் போது வாசகர்களுக்கு நேரடி கள அனுபவத்தினை ஏற்படுத்துவதான உணர்வினை வழங்குகின்றது. தொடர் மாடி அவலங்கள் என்ற அனுபவப் பகிர்வில் குருநகர்ப்பகுதி தொடர் மாடிக்கட்டிடங்களில் வசிப்போரின் அவல நிலையைக் விபரித்திருக்கிறது. முறையான உட்கட்டமைப்பின் வசதியின்மை, வறுமையின் அவல நிலை, அப்பகுதி வாழ் மக்களின் தவறான செயற்பாடுகள், அப்பகுதியின் சூழல் மாசாக்கம் போன்றவற்றை இவ் அனுபவப் பகிர்வு படம்பிடித்துக்காட்டியுள்ளது.

சுவையான புதினங்கள் என்ற பகுதியானது உலகளாவிய ரீதியில் இடம்பெறுகின்ற சமகால மற்றும் வரலாறுகள் சார்ந்த வித்தியாசமான தகவல்கள், இயற்கையின் விந்தைகள், வேறுபட்ட பிரதேசங்களின் சமய கலாச்சாரங்களில் காணப்படுகின்ற மூடநம்பிக்கைகள், பிற்போக்கான சிந்தனைகள் போன்ற சுவராசியமான விடயங்களையும் வியக்கத்தக்க செய்திகளையும் உள்ளடக்கி இப்பகுதியை சஞ்சிகையில் வாசகர்கள் தேடி வாசிக்கும் ஆர்வத்தை சிறியவர் முதல் பெரியோர் வரை அனைத்து வயதினருக்கும் ஏற்படுத்தியிருந்தது.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி, கவிதைப் போட்டி, உயிரினங்களின் பெயர்களைக் கொண்டுள்ள ஊர்கள், ஊர் பெயர்கள் தோன்றுவதற்கான காரணம் பற்றிய போட்டிகள், பழமொழிப் போட்டி, அட்டைப் படக் கவிதைப் போட்டி, சிறுகதைப்போட்டி, பொது அறிவுப் போட்டி போன்றவற்றை நடாத்தியிருந்தது. அதற்கான பரிசு வழங்கலையும் பக்கச்சார்பில்லாது தெரிவு செய்து வழங்கியிருந்ததோடு, பரிசு பெறுவோர் மற்றும் பராட்டுப் பெறுவோர் பற்றிய விபரங்கள், அவர்களது தரமான ஆக்கங்களையும் மக்களுடைய பார்வைக்காக சஞ்சிகையில் பதிவிட்டிருந்தது. மேலும் வாசகர்களினால் எழுதி அனுப்பப்படும் சஞ்சிகை தொடர்பான அபிப்பிராயங்கள், கருத்துக்களுக்கு தனது சஞ்சிகைப் பக்கங்களில் இடமளித்திருந்தது.

தமிழ் மக்கள் பல்வேறு பகுதிகளிலும் தொடர்புகளையும், நட்புறவுகளையும் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைக்குள் வாழும் மக்களின் பார்வை மேலும் விரிவுபடுத்தப்படும் என்பதாலும், வெவ்வேறுபட்ட பிரதேசங்களைப் பற்றியும் அவர்களின் பிரதேசவழக்குகள், நடைமுறைகளையும் அறிந்து கொள்ளவும் உதவும் என்பதாலும் பேனா நண்பர்களின் தொடர்புகளை ஏற்படுத்த வழிசமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது.

மேலும் போர்ச் சூழல்காலத்திலும் தாய் மண்ணை விட்டு விலகாது மக்களுக்காக பணியாற்றியவர்களை “தேசாபிமானி” என்ற பட்டம் வழங்கி கௌரவித்திருந்தது. இதற்கு மிகவும் பொருத்தமானவர்களின் பெயர்களை தமது வாசகர்களிடமிருந்தே பெற்று அதில் ஆதரவுச் சீட்டுக்களை அதிகமாகப் பெறும் சமூக சேவையாளருக்கு இப் பட்டத்தை வழங்கியிருந்தது.

இவ்வாறாக மக்களையும் மண்ணையும் நேசிப்பவர்கள், ஏழைகளுக்காக உழைத்த எளிய மனிதர்கள், ஊன முற்றவர், வசதியற்றவர், இடம்பெயர்ந்தோர் போன்றவர்களை ஆதரிப்பவர்கள், இலவச நூல்கள், சஞ்சிகைகள் வெளியிட்டு விநியோகிப்பவர்கள், அறநெறிச் சிந்தனையில் அறம் வளர்ப்பவர்கள் என இவ் பெருங் கொடையாளர்களை ஊக்குவிக்கும் முகமாகவும் பணியாற்றியது என்பது பெருமைக்குரியதே. சான்றாக முதலாவது தேசாபிமானி விருதினை திரு.ஆ.சி.முருகுப்பிள்ளை அவர்கள் பெற்றதோடு இரண்டாவது தேசாபிமானி விருதினை பசுமையின் நண்பன் கலாநிதி க.கனகராசா (மிலக் வைற் சவர்க்காரத் தொழிலக அதிபர்) பெற்றுக் கொண்டார்.

மேற்கண்டவாறு சஞ்சிகையின் உள்ளடக்கங்கள் அமைந்ததோடு சஞ்சிகையின் வடிவமைப்பும் கனகச்சிதமா அமைந்திருக்கிறது. குறிப்பாக சஞ்சிகையின் பக்கங்களின் வடிவமைப்புக்களுக்கு உதவுவோர் பற்றிய விபரங்களை அதாவது ஓவியர்கள், விளம்பர அமைப்புக்கு பங்களித்தவர்கள், விநியோகப் பகுதியினர், அச்சமைப்பு, ஒற்றுரு போன்றவற்றிற்கு பங்களித்தோரின் விபரங்களும் இதில் எழுத்துருப் பெற்றிருந்தது. அடுத்த இதழின் வெளியீட்டுக்காலம் பற்றிய முன்னறிவிப்பானது ஒவ்வொரு இதழிலும் பதிவிடப்பட்டிருந்தது. சஞ்சிகையின் உள்ளடக்கம் இடம் இடம்பெறும் பகுதியில் உள்ளடக்கத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டதோடு நிறுத்தி விடாமல், அதன் சுருக்கக் குறிப்பொன்றையும் அதில்

பதிவிட்டு, வாசிப்பின் ஆர்வத்தை சஞ்சிகை வாசகர்களிடையே தூண்டிவிடும் உத்தியைக் கையாண்டிருக்கிறது. இதழின் அட்டைப் பக்கங்களில் சமூகமாற்றத்தினை நோக்கி சிந்திக்கக் கூடிய ஓவியங்களை படமாக்கி அச்சிட்டதோடு, அப் படங்களுக்கான கவிதைகளை வாசகர்களிடமிருந்து பெற்று, அதில் சிறந்த கவிதைகள் தேர்தெடுக்கப்பட்டு அடுத்த இதழில் பிரசுரிக்கும் முயற்சியையும் எடுத்திருந்தது.

சுருக்கமாக நோக்கும் போது ஈழத்தின் சமூக மாற்றத்திற்கு சாலை அமைப்பதற்கான சிந்தனை மாற்ற முயற்சியை “மாற்றம்” என்ற மக்கள் சஞ்சிகை மேற்கொண்டிருக்கிறது. தமிழர் சமுதாயத்தில் புரையோடியுள்ள குறைபாடுகளை நயமாக எடுத்துக் கூறி, அவற்றைப் படிப்படியாகத் திருத்தும் வழிவகைகளையும், அதனால் ஏற்படும் நன்மைகளையும் விளக்கவல்ல விடயங்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. பழமைவாத சிந்தனைகளால் முன்னேற்றம் பாதிப்புற்ற சமூகத்திற்கு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தும் வகையில் புரட்சிகர சிந்தனைகளை முன்வைத்து சமூக மாற்றத்திற்கு அத்திவாரமிட்டிருந்தது. சமூகத்தின் உயிர் நாடியான மாணவர் சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்கான அறிவியல் சார்ந்த விடயதானங்களையும் அளித்ததோடு, போட்டிகளையும் நடாத்தி ஊக்கப்படுத்தியிருந்தது. என்ற வகையில் மக்களுக்காக மக்களால் நடாத்தப்பட்ட இச்சஞ்சிகையின் உன்னதமான முயற்சி என்றும் பாராட்டத்தக்கதே.

•

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து வெளிவந்த இலக்கியச் சிந்தனை - இலக்கியா - தமிழன் குரல்

மேலே இடம்பெற்றுள்ள சஞ்சிகையின் பெயர்கள் மூன்று ஆகவிருந்தாலும் வெளியீட்டாளர் ஒருவரே! பெயர் மட்டமன்றி மகுட வாசகங்களும் இதழுக்கிதழ் வெவ்வேறுபட்டுள்ளன. (எ-டு : “படித்தலும் பகிர்தலும் படைப்பின் விதி”, “இருத்தலைப் புலப்படுத்தும் அடையாளம் யாதும் ஊரெ யாவரும் கேளிர்) மாதத்திற்கு இருமுறை வெளிவரும் செய்தி ஓலை எனக் குறிப்பிட்டாலும் மாதம் ஒருமுறை மட்டும் மொத்தம் 5/6 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன (அக்டோபர் 2005 - 2006)

தொகுப்பு : எஸ்.ஏ.ஸ்ரீதர், வாழைச்சேனை

இதழின் நோக்கமும் வித்தியாசமானது தான்: “இலக்கியச் சிந்தனை எனும் பெயரில் பல்வேறு இதழ்களில் நூல்களில் இணையத்தளங்களில் படித்துச் சுவைத்த சுவாரசியான விடயங்களை நண்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக இலக்கியச் செய்தியோலை ஒன்றை கரம் பிடிக்கும் எண்ணம் சமீபத்தில் தான் ஏற்பட்டது”

வாழ்த்துச் செய்திகள் அனுப்பியவர்கள் : வல்லிக்கண்ணனணன், எஸ்.எல்.எம்.ஹனீபா, செங்கை ஆழியான் மறுபிரசுக்கட்டுரைகள் : எஸ்.எல்.எம்.ஹனீபாவின் மக்கத்துச் சால்வை (எஸ்.போ), எமிலிகோலா (கருப்பாயிரம்)

மறுபிரசுரச் சிறுகதை : பொன்னகரம் (புதுமைப்பித்தன்)

புதியஆக்கங்கள் : 1. கவிதைகள் : பட்டமரமும் மனிதனும் (என். கறாம்தீன்) மீனவன் (வாகரையூர்.ரி.கே.மங்களன்) நிலவு : கனகசிங்கம் சர்மிலி) மனிதம் வாழ (ஏகலைவன்)

2. சிறுகதைகள் : இருக்கும் இடத்தில் இருந்து கொண்டால் ((ரா.பத்மராஜ்)

3. கட்டுரைகள் : தமிழ்ப்பணியில் இவர் : வீரமாமுனிவர் மனிதனை மனிதனாக்கும் திருக்குறள் (தமிழருவி: செ.சிவானந்த தேவன்

4. வரலாற்று நாடகம் : எல்லை காக்கும் வீரமாகாளியம்ன் ((க.சு.அ.ஸ்ரீதர்)

5. அஞ்சல் அட்டைக்கதைகள் : மண்டோதரி (அனுப்புனர் தேன்மொழி)

கல்கி பாணிச் சிறுகதைகளினதும் வைரமுத்து போன்றோரின் கவிதைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்ட மூத்த தலைமுறையினருக்கு இச்சஞ்சிகையின் வரவு புதிய சிந்தனைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கும்!

- பேராசிரியர் செ.யோகராசா

“அரும்பின்” நீட்சி

■ ஜெ. கீர்த்திகா ■

நாளாந்த மாற்றங்களும், போட்டிகளும் நிறைந்த உலகில் அறிவு மற்றும் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய சாதனங்களை குறிப்பாக தாய் மொழியில் இருந்து பெற்றுக் கொள்வது சிரமமான தொன்றாகவே காணப்பட்ட காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற சஞ்சிகை “அரும்பு”. பொது அறிவுத்தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்கு முறையான சஞ்சிகைகள் இல்லாத காலப்பகுதியில் இச் சஞ்சிகையானது மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்லாது வயது வந்தோருக்கும் உதவும் நோக்குடன் ஹாபிஸ் இன்ஸ்தீன் என்ற இதழாசிரியரால் 1997 ஜூலைமீயில் முதல் இதழ் அச்சேற்றப்பட்டு கருத்துறைதர்க்கா நகரிலிருந்து வெளிவந்தது.

இருப்பினும் இவ் “அரும்பு” இதழானது இதழாசிரியர் மற்றும் அவரது இரு தோழர்களும் தரம் 07இல் கல்வி கற்கும் போதே அரும்பின் முதல் இதழினை கையெழுத்துப் பிரதியாக 1963 இல் தமது பாடசாலை அதிபரின் மூலமாக வெளியிட்டிருந்தார்கள். இரண்டாவது இதழை அச்சிட்டு வெளியிட இவர்கள் ஆர்வம் காட்டிய போதும், அது சாத்தியமாகாது போகவே தொடர்ந்து மாதந்தோறும் ஒரு கையெழுத்துப் பிரதி வீதம் அரும்பு இதழ் வெளியிடப்பட்டது. அட்டை பக்கம் உட்பட 40 பக்கங்கள் கொண்டதாக அப்பி யாசக் கொப்பியளவில் ஒவ்வோர் இதழும் அமைந்திருந்தது. பிரதியை எழுதும் வேலையை இதழாசிரியரே பெற்றிருந்ததோடு, அதில் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், சித்திரக் கதைகள், தொடர் கதைகள் எனப் பல்வேறு அம்சங்கள் அப்போதைய அரும்பின் பக்கங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்விதழானது ஊர்ப் பாடசாலைகள் இரண்டிலும், நகரசபை வாசிகசாலையிலும் மாறி மாறி வைக்கப்பட்டது. பின்னர் இவர்களுக்கான ஜி.ஸி.ஈ. பரீட்சை நெருங்கியதும் வேலைப் பளுவின் காரணமாக இவ் இதழ் வெளியீடு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. முப்பது வருட இடைவெளியின் பின் நவீன முறையில் இவ் சஞ்சிகையின் முதல் இதழ் 2000 பிரதிகள் விற்பனையாகியதைத் தொடர்ந்து பிரதிகள் படிப்படியாக அதிகரிக்கப்பட்டு 25ஆவது இதழில் 5500 பிரதிகள் வீதம் அச்சேற்றப்பட்டமையின் மூலம் இதன் வளர்ச்சி நிலையை அறிய முடிகிறது.

இச் சஞ்சிகையின் தரம் பற்றி நோக்குகையில்,

இதில் வெளிவரும் செய்திகள் யாவும் ஆதாரபூர்வமானவையாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் Encyclopaedia Britannica, Microsoft Encarta, Encyclopaedia Americana, World Book Encyclopaedia, Grolier Multimedia Encyclopedia, The New Caxton Encyclopaedia ஆகிய கலைக் களஞ்சியங்களின் ஊனுபதிப்புகளில் இருந்து ஒவ்வொரு விடயம் பற்றியும் தனித்துவமான தகவல்கள் திரட்டப்பட்டு மேலதிக தேடலுக்காக இணையத்தைப் பயன்படுத்தியும் இச் சஞ்சிகையின் கட்டுரைகள் இதழாசிரியரால் வரையப்பட்டுள்ளன. சில ஆக்கங்கள் குறித்த துறைகளில் நிபுணத்துவமுடையவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தோடு, ஆக்கத்தின் முடிவில் அவர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இருப்பினும் வாசகர்களால் எழுதி அனுப்பப்படும் ஆதாரபூர்வமற்ற விடயங்கள், தகவல்கள் அதில் பிரசுரிக்கப்படவில்லை என்பது சுட்டிக் காட்டத்தக்கது. மருத்துவக் கட்டுரைக்கான தகவல்கள் மருத்துவப் பாடநூல்களில் இருந்தே பெறப்பட்டன. இதில் வரும் நகைச்சுவைகள் யாவும் இணையம் மற்றும் ஈமெயில் மூலம் சேகரிக்கப்பட்டவை. மேலும் இதில் விளம்பரங்கள் எதுவுமே பதிவேற்றப்படாது ஒவ்வொரு பக்கங்களும் சராசரி வாசகர்களுக்காக அறிவியல் சார்ந்த ஆக்கபூர்வமான தகவல்களை கொண்டு மலராக்கப்பட்டது.

சஞ்சிகையின் அமைப்பு பற்றி நோக்குகையில் அரும்புக்கென பிரத்தியேகமாக எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள், தகவல்கள் என்பன அனைவருக்கும் விளங்கக் கூடிய வகையில் எளிமையான மொழியில் அச்சுருப்பெற்றமை குறிப்பிட்டுக்கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும். இதழின் அட்டைப் பக்கமானது உள்ளடக்கத்தின் சுவாரசியமான விடயத்தின் தலைப்பு மற்றும் படத்தையும் உள்ளடக்கிய வாறு மெருகேற்றப்பட்டிருந்தது. அதனை விட அடுத்த இதழின் வெளியீடு எந்த திகதியில் பிரசுரிக்கப்படவுள்ளது என்பதும் முன்னரே தீர்மானித்து குறிப்பிடப்பட்டதன் மூலம் வாசகர்களை தனக்குள் ஈர்த்து வைத்துக் கொண்டது. மற்றும் சஞ்சிகையின் இறுதிப்பக்கத்திலும் நோய்களுக்கான விழிப்புணர்வுக் கருத்துக்கள், ஆலோசனைகள், தனிமனித விருத்திக்கான தகவல்களை உள்ளடக்கி மிகக் கனகச்சிதமாக வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது.

இச்சஞ்சிகையின் ஒவ்வொரு இதழின் உள்ளடக்கமானது நாம் வாழும் உலகைப் பற்றியும், அதன் சமூக, கலாச்சார, அரசியல் சூழல்களில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்களை மையப்படுத்தியும், நவீன தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் கணினி அறிவு சார் விடயங்கள், அறிவியல் உண்மைகள், விண்வெளித் தகவல்கள், விஞ்ஞானம் சார் விளக்கங்கள், விண்வெளித் தகவல்கள், உலகின் மிகச்சிறந்த சாதனையாளர்கள் மற்றும் ஆளுமைகள் தொடர்பான கட்டுரைகள், உலகின் பிரபலமான விளையாட்டுக்கள் தொடர்பான கட்டுரைகள், பிரயாண நிகழ்வுகள், சிந்திக்கத் தூண்டும் தகவல்கள், தமிழ் மொழி அறிவு சார் வினாடி வினாக்கள், சொல்லாட்சிச் சோதனைகள், விவேக வினாக்கள், தகவல் துணுக்குகள் என வித்தியாசமான முறையில் பல்வேறு துறைகளை உள்வாங்கியிருந்தது.

குறிப்பாக நோக்கும் போது சஞ்சிகையின் அட்டைப் பக்கத்தின் மறுபக்கமானது “மூளைக்கு வேலை” எனும் பகுதியைக் கொண்டு அமைந்ததோடு அவை விவேக வினாக்கள் ஏழு, மாயச்சதுரம் போன்ற வற்றை உள்ளடக்கி வாசகர்களை ஆழமாக சிந்திக்கத் தூண்டியிருந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து சிந்தனைக்கான உண்மைக் கதைகள், உருவகக் கதைகள், நீதிக் கதைகளை ஒவ்வொரு இதழிலும் ஒரே கதையைப் பதிப்பித்திருந்தது.

உலகில் அறிவும், தொழில்நுட்பமும் நிமிடத்திற்கு நிமிடம் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கிய கால கட்டத்தில் அரும்பானது “மைக்ரோ ரொஸ்ஸர் என்றால் என்ன?”, “வீட்டுப்பாவனைக்காக கம்பியூட்டர் வாங்க நினைப்போர் பொதுவாகக் கேட்கும் கேள்விகள்”, “ஸ்கிரீன் பிரிண்டிங் என்றால் என்ன?”, “செயற்கை நுண்ணறிவும் இலக்ரோனிக் மூளைகளும்”, “கம்பியூட்டரின் பகுதிகள்” எனப் பல தொழில்நுட்பம், கணினி விஞ்ஞானம் சார்ந்த தலைப்புக்களை உள்ளடக்கி வெளியாகியிருந்தது. அதே போல “சனிக்கோளின் இரகசியங்களைத் தேடி..”, “இராட்சத கோள் ஜீப்பிட்டர்”, “ஹப்ள் விண்வெளித் தொலைக்காட்டி”, “மீர் விண்வெளி நிலையம்”, “புதன் கோள்”, “துருவ ஒளிகள்” என விண்வெளி சார்ந்த அறிவியல் கட்டுரைகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. பரீட்சையை மையமாகக் கொண்ட கல்வி முறை காரணமாக பெரும் பான்மையானவர்களிடம் இவ் பொது அறிவு மற்றும் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த அறிவென்பது குறைவாகவே காணப்பட்ட காலத்தில் இச் சஞ்சிகை வெளியீடானது வாசகர்கள் மத்தியில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் ஒன்றாகவே அமைந்திருந்தது.

மனிதன் அறிவை மட்டும் பெற்றுக்கொள்வ தனால் அவனது மனிதத்துவம் பூரணமாவதில்லை. அறிவோடு நல்ல பண்புகளையும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக “பரோபகாரம்”, “நீங்கள் வெற்றி மனப்பான்மை கொண்டவரா?” முதலிய தகவல்கள், கட்டுரைகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. தனியார் விருத்திக்கு உதவக் கூடிய கட்டுரை

களும் அரும்பில் மலர்ந்திருந்தது.

பிரயாண நினைவுகள் பகுதியினுடாக “காயல் பட்டணத்தில் சில நாட்கள்”, “பிட்ஸ்பேரில் சில நாட்கள்”, “சிகாகோவில் சில நாட்கள்”, அம்ஸ்டர்டாம் நகரின்லே, “கனடாவில் சில நாட்கள்”, “மீண்டும் அமெரிக்காவில்” என பல தலைப்புக்களில் பிரயாண நாட்களில் ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் கிடைத்த அனுபவங்கள், ஒவ்வொரு நாட்டினதும் காலநிலை சார்ந்த சிறப்பம்சங்கள், அவற்றின் முக்கியத்துவமிக்க இடங்கள், சுற்றுலாத் தளங்கள் என பல விடயங்கள் தெரியப்படுத்தி வாசகர்களை ஒவ்வொரு நாட்டைப்பற்றி அறியும் ஆவலை தூண்டியிருக்கிறது

“தாய்வான்”, “நைஜீரியா”, “ஐஸ்லாந்து”, “பங்களாதேஷ் தோன்றிய வரலாறு”, “இமாலய இராச்சியம் நேபாளம்”, “கியூபா”, “ஐரோப்பாவின் விளையாட்டுத்திடல் கவிஸர்லாந்து” எனத் தலைப்பிடப்பட்ட கட்டுரைகளின் மூலமாக நாடுகளைப் பற்றிய சுவாரசியமான தகவல்கள், அந்நாடுகளின் காலநிலை சார் சிறப்பம்சங்கள், அவற்றின் இடவமைவுகள், இயற்கை அம்சங்கள், அந்நாடுகளின் ஆதி கால வரலாறுகள், அவற்றின் நிர்வாகப் பகுதிகள், அரசியல் சார்ந்த விடயங்கள், அவற்றின் சனத்தொகை, பண்பாடு, கலாச்சாரம் சார்ந்த விளக்கங்களுடன் கட்டுரை மிக தெளிவாக வரையப்பட்டுள்ளது. மேலும் “ஜேர்மன் மொழி”, “நாடோடிகளாக வாழும் ஜிப்ஸீக்கள்”, “கீழைத்தேயச் சண்டைக் கலைகள்”, “அந்தச் சிலையாருடையது?”, “பூத சமயம்”, “ஜப்பானிய ஹைகூ கவிதைகள்” போன்ற தலைப்பிடப்பட்ட கட்டுரைகளின் ஊடாக உலகளாவிய ரீதியில் கண்டங்களைச் சார்ந்து மட்டுமல்லாது நாடுகள், இனம், மதம் சார்ந்த கலை கலாசார பண்பாட்டம்சங்களும் வாசகர்கள் ஒவ்வொருவரையும் சென்றடைந்துள்ளது எனலாம்.

இதழாசிரியர் மருத்துவம் தொடர்பான ஆதார பூர்வமான கட்டுரைகளை உள்ளடக்குவதற்கு அதிகளவு முக்கியத்துவத்தை தனது ஒவ்வொரு இதழிற்கும் வழங்கியுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. “காய்ச்சலின் போது ஏற்படும் கடுமையான வலிப்பு”, “அலர்ஜி எனப்படும் ஒவ்வாமைத் தாக்கங்கள்”, “கருங்குட்டம் என அழைக்கப்பட்ட தொழுநோய்”, “ஆயுர்வேதக் கண்ணோட்டத்தில் பாகற்காய்”, “தொல்லை தரும் முதுகு வலி”. “கவலையில் ஏற்படும் உள நோய்”, “பல்வகையான அன்றும் இன்றும்”, “வரிக் கோசு நாளங்கள்” போன்ற தலைப்பிடப்பட்ட சில கட்டுரைகளை சான்றாக குறிப்பிடலாம். இக் கட்டுரைகளில் மருத்துவக் குறிப்புகள், நோய்கள் ஏற்படுவதற்கான காரணிகள், அவற்றின் அறிகுறிகள், அதற்கான ஆலோசனைகள் முதலிய தகவல்களை உள்வாங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். பொது அறிவு எனும் போது வெறுமனே வினா - விடைகளாகவே பார்த்து பழகிப்போயிருந்த வாசகர்களுக்கு இச்சஞ்சிகை வித்தியாசமான வடிவத்தில் பல்துறைசார்ந்த

ஆளுமைகளின் சாதனைகள், வெற்றி கள், எதிர்கொண்ட இன்னல்கள், அவர்களின் சேவை களை உள்ளடக்கிய கட்டுரைகளைக் கொண்டு வாசகர் களை தன்பால் ஈர்த்திருந்தது. “விஸ்வா ருடொல்ப”, “மார்ட்டின் விக்ரம சிங்ஹ”, “கலாநிதி பதியத்தீன் மஹ்முத்”, “ஐசாக் நியூட்டன்”, “அண்ணாட் காணெசீ”, “நவீன இரசாயனவிய லுக்கு அடிகோலிய விஞ்ஞானி அந்துவான் லாவு வாஸியே”, “கண்டுபிடிப்பாளர்களின் தந்தை”, “சீனாவின் புரட்சித் தலைவர் மாவோ சேதுங்”, “மகத்தான விஞ்ஞானப் பணி புரிந்த லூயிஸ் பாஸ்டர், பிளேட்டோ” போன்ற கட்டுரைகள் இதற்கு சான்று பகர்கின்றன.

மனிதன் வாழ்வதற்கு இயைபாக அமைந்துள்ள கோளான நிலக் கோளின் வியத்தகு விந்தையான விடயங் களை தகவல்களாகவும் கட்டுரைகளாகவும் வெளிப் படுத்தியுள்ளது. “நயாகராவை நோக்கி”, “வெஸீவியஸ்”, “ஆசியாவின் பெருநதி யங்ஸி”, “எம்மைச் சூழ வுள்ள இந்து சமுத்திரம்”, “உலகின் நீண்ட நதி”, “சகாராப் பாலை வனம்”, “பசுபிக் சமுத்திரம்”, “டிட்டிக்கா ஏரி”, “பிசாசின் முக்கோணம்” முதலாக சமுத்திரங்கள், எரிமலைகள், நீர்வீழ்ச்சிகள், ஏரிகள், பாலைவனங்கள், நதிகள் என பற் பல விடயங்களையும் உள்வாங்கி, இலகு மொழிநடையில்க் கனகச்சிதமாக வாசகச் சுவையை அதிகரித்திருந்தது.

வாசகர்களுக்கு புதியன பற்றிய அறிவோடு பழையன பற்றிய விபரங்கள் தகவல்களை வழங்கும் நோக்குடன் மனித வரலாற்றின் நாகரீகத்தில் ஏற்பட்டு வந்துள்ள ஏற்ற இறக்கங்கள், நாடுகளில் இடம்பெற்ற மிக முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் பதிவேற்றி யிருந்தது. இதற்குச் சான்றாக “ஐரோப்பாவை ஆட்டிப் படைத்த கருஞ்சாவு”, “இந்தியாவின் முகலாயப் பேரரசு”, “உலகை உலுக்கிய பெரும்போர்” போன்ற தலைப்புக் களில் வந்த கட்டுரைகளைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ள முடியும். அதேபோல “சுயேஸ் தகராறு”, “காஷ்மீர் பிரச்சினை”, “கொலோவா பிரச்சினை”, “எரிட்ரியாப் பிரச்சினை”, “குர்திஷ் பிரச்சினை” என நாடுகளின் அரசியல் சார்ந்த பிரச்சினைகள் தொடர்பான ஆழமான பார்வையும் அதில் பதிப்பித்திருந்தது. மற்றும் “ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபை”, “சர்வதேசச் சங்கம்”, “பொன் விழாக் காணும் நேட்டோ” என சர்வதேச நிறுவனங்களின் தோற்றம் மற்றும் இலக்குகள், உலக நாடுகளிடையே அவற்றின் அர்ப்பணிப்பான சேவைகள், நிறுவனங்களின் உறுப்பு நாடுகள், விதிமுறைகள், அவற்றின் வெற்றி தோல்விகள் என்வற்றை உண்மைத் தன்மை மாறாத வகையில் கட்டுரை களாக்கியிருந்தது. எமது சூழலில்வாழும் விலங்குகள், பறவைகள், தாவரங் களைப் புரிந்து கொள்ள, இயற்கையின் அற்புதமான வியத்தகு விந்தைகளை அறிந்து கொள்ள அரும்பு சஞ்சிகையின் “பறக்கும் முலையூட்டி”, “நரி”, “கரடி”, “ஓநாய்”, “கங்காரு”, “பறக்கமுடியாப் பறவை - ஈழ”, “காட்டு மனிதன் ஓரங் குட்டான்”, “வரிக் குதிரை” என தலைப்பிடப்பட்ட கட்டுரைகள் வழி வகுத்தன. குறிப்பாக விலங்குகளை

அவற்றின் வகைப் பாடுகள், உலகில் அவற்றின் பரம்பல் தன்மை, அற்றின் இனங்கள் மற்றும் விஞ்ஞானப் பெயர்கள், அவற்றின் இயல்புகள் மற்றும் நடத்தைகள், இனவிருத்தி நடவடிக்கைகள், எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், சூழலுக்கேற்ப அவற்றின் இயைபாக்கம் என அவற்றின் உடற்பாகங் களை படங்களுடன் தெளிவுபடுத்தி மாணவர்களுக்கான அறிவை விருத்தி செய்வதில் ஓர்பாலமாக அமைந்திருந்தது.

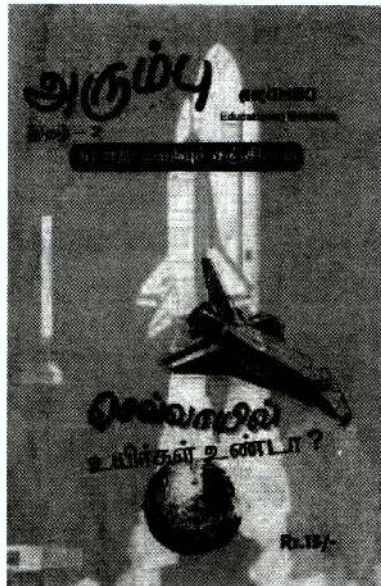
அறிவும் தொழில்நுட்பமும் தவறான முறையில் பயன்படுத்தப்படுவதால் மனித சமுதாயம் எதிர்நோக்கு கின்ற அவலநிலையையும் எடுத்துக்காட்டத் தவறாத இச் சஞ்சிகையானது “பச்சை வீட்டு வாயுக்களும் புவி வெப்பமடைதலும்”, “புவி வெப்பமடைதலும் அதன் விளைவுகளும்”, “எங்கும் வியாபித்துள்ள பிளாஸ்டிக்” தலைப்புக்களில் தனது பிரசுரங்களை வெளியிட்டு வாசகர்களை விழிப்படையச் செய்துள்ளது.

பொது அறிவுக் கேள்விகளை உள்ளடக்கிய பகுதி இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றதோடு, கேட்கப் படும் பத்து வினாக்களுக்கும் சரியாக விடையளிக்கும் வாசகர்களுள் அதிர்ஷ்டசாலியாக தேர்தெடுக்கப்படும் முதல் மூவருக்கு பணப் பரிசுத் தொகைகள் வழங்கப் பட்டது. மேலும் 25 அதிர்ஷ்டசாலிகளின் பெயர்கள் அரும்பில் பிரசுரிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு அரும்பின் அடுத்த இதழ் இலவசமாகவும் அனுப்பி வைக்கப் பட்டமையானது வாசகர்களுக்கு இச் சஞ்சிகை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த ஊக்குவிப்பினைப் புலப்படுத்துகிறது.

இவ்வாறாக அரும்பின் உள்ளடக்கம் பெரும் தேடலின் முயற்சியாக அமைந்ததோடு அதன் நீட்சி 21ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் <<http://arumpu.itgo.com/>>

இணையத்தள முகவரி ஊடாக இணையத் தளத்திற்கும் தொடுக்கப்பட்டு இதழ் 14 ஆனது இவ் நூற்றாண்டிலேயே வெளிவந்திருந்தது. இருப்பினும் 41வது இதழினைத் தொடர்ந்து ஒன்றரை வருட இடை வெளியின் பின்னர் 42 இதழ் வெளியிட்டதோடு தடைப் பட்டுப் போன இச் சஞ்சிகையானது 2016 ஐப்பசியில் 43வது இதழை கூடுதலான பக்கங்களுடன் தரமான தாளில் அச்சடித்து வெளியிட்டது. தனிமனித வெளியீடு என்பதால் பல்வேறு இன்னல்களை தாண்டி வெளிவந்த இச் சஞ்சிகை 44வது இதழை 2017 தை மாதத்தில் வெளியிட்டிருந்ததோடு இவ் விதழின் வருகை முற்றாக தடைப்பட்டுள்ளது வருத்தத்திற்குரியதே.

அந்தவகையில் இச் சஞ்சிகை வெளியீடானது வாசகர்களின் பார்வையை விசாலமாக்கி மாறும் சூழ் நிலைக் கேற்ப ஈடுகொடுக்கும் ஆற்றலை விருத்தியடையச் செய்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை என்பதோடு “அரும்பு” சஞ்சிகையானது எவ்வித விளம்பரப்படுத்தல்களோ, வெளியீட்டு விழாக்களோ, அறிமுகப் படுத்தல்களோ இல்லாது இரு நூற்றாண்டுகளில் தடம் பதித்த, பல வகைகளிலும் வித்தியாசமான தனி மனித முயற்சியின் விளைவு என்பது போற்றத் தக்கதே.

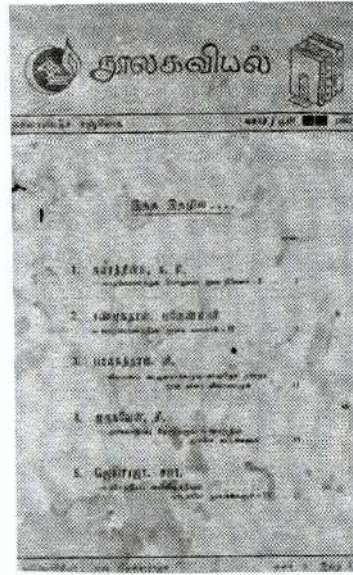
நூலகவியல்: இலங்கையில் வெளிவந்த நூலகத்துறை சார்ந்த முதலாவது தமிழ்ச் சஞ்சிகை

■ என்.செல்வராஜா ■

இலங்கையில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நூலகவியல் துறையின் வளர்ச்சிப்போக்கில் முக்கியமான தொரு காலகட்டமாக எழுபதுகளின் நடுப்பகுதி கருதப்படுகின்றது. அக்காலகட்டம் வரையில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் உள்ளூராட்சி சேவையில் நூலகர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு கல்வித்தரம் அக்கறையுடன் எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. பெருமளவில் கிராமசபை, நகரசபை சிற்றூழியர்களாக இருந்தவர்கள் பதவி உயர்வு கண்டு நூலகப்பொறுப்பாளர்களாக நியமனம் பெற்றார்கள். கிராமசபை நிர்வாக ஊழியர்கள் சுயவிருப்பின் அடிப்படையில் நூலகத்தையும் மேற்பார்வை செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். உயர்தர பாடசாலைகள் தவிர்ந்த பெருவாரியான தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் நூலகச் சிந்தனை அக்கால கட்டங்களில் முகிழ்த்திருக்கவில்லை. நூலகரின் கடமையை நூலகம் பற்றிய எவ்வித அறிவுமற்ற ஆசிரியர்களும், வசதிக் கட்டணத்தில் நியமிக்கப்படும் பழைய மாணவர்களுமே பூர்த்திசெய்து வந்திருந்தார்கள்.

இலங்கை உள்ளூராட்சி சேவைகள் நூலகர்தரம் 3 என்ற பதவியை உருவாக்கிய பின்னர் தான் 1976 களுக்குப் பின் படிப்படியாக உள்ளூராட்சி சேவைகளுக்குட்பட்ட நூலகர் பதவிகளுக்கு நூலகவியல் கல்விகற்றவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். பாடசாலைகளிலும், பாடத்திட்டங்களின் மாற்றங்களால் பாடநூல்களுக்கு அப்பால் பரந்த வாசிப்பிற்கான அறிவுத்தேடலுக்கு மாணவர்கள் ஊக்கமளிக்கப்பட்டார்கள். இத்தகைய மாற்றங்கள் ஈழத்தின் நூலகவியல் துறைக்கு சாதகமானவையாக அமைந்தன.

எழுபதுகளின் நடுப்பகுதிகள் வரையில் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் நூலகவியல் கல்விச்சேவை தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் பாரிய விஸ்தரிப்பு எதனையும் மேற்கொள்ள முயற்சிக்கவில்லை. 70களின் நடுப் பகுதியில் உள்ளூராட்சி சேவையில் ஆட்சேர்ப்பிற்காக நூலகக்கல்வி பெற்றவர்களுக்குத் தான் முன்னுரிமை கிட்டியது. அதன் பின்னர் நூலகக் கல்வியில் இளைஞர்

களிடையே படிப்படியாக ஆர்வம் ஏற்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் பாரம்பரியக் கல்வியமைப்பில் ஊறியிருந்த இளைஞர்கள் இத்துறையில் படிப்படியாக ஈர்க்கப்பட்டதால் ஆண்டுதோறும் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் முதலாம் இரண்டாம் வகுப்புகளிற்கான பயிற்சிநெறிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. கொழும்பிலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் விரிவுரையாளர்கள் வந்து இந்த வகுப்புகளை நடத்தினார்கள். வடக்கில் மட்டுமல்லாது கிழக்கிலிருந்தும் நூலகர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்து நூலகக் கல்வியைக் கற்றார்கள். எழுபதுகளின் நடுப்பகுதியிலிருந்து 80களின் ஆரம்பம் வரை இந்த வளர்ச்சி மிக ஆரோக்கியமாக இருந்தது.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நூலகங்களும் நூலகர்களும் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளுக்கு அறிவியல், தொழில்நுட்ப ரீதியில் உதவிகளை வழங்குவதற்கு 1970களில் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பு எதுவும் தமிழர் தாயக மண்ணில் இருந்திருக்கவில்லை. இந்நிலை பற்றி ஈழத்தின் தமிழ் நூலகத்துறையின் முன்னோடிகளாக இருந்த கலாநிதி. வே.இ.பாக்கியநாதன், எஸ்.எம்.கமால்தீன், சி.முருகவேள் போன்றோருடன் இக்கட்டுரையாளர் நீண்டகாலமாக கலந்துரையாடித் திட்டமிட்டு வந்திருந்தார். அதன் பயனாக அறிஞர்களின் ஆசியுடன் 1985இல் அயோத்தி நூலக சேவைகள் என்ற நிறுவனம் யாழ்ப்பாணம் ஈவலின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டு நிறுவன நூலகராக விருந்த என்.செல்வராஜா அவர்களால் நிறுவப்பட்டது. இந்நிறுவனத்தின் முக்கிய நோக்கம் நூலகவியல் கல்வியை தமிழில் பரவலாக்குவதும், நூலகங்கள் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குரிய தீர்வுக்கான தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளை நிறுவனரீதியில் வழங்குவதுமாகும்.

இலங்கையில் தமிழில் நூலகவியல் துறைசார்ந்த முதலாவது சஞ்சிகையாக அமைந்த "நூலகவியல்" ஒரு காலாண்டுச் சஞ்சிகையாக செப்டெம்பர் 1985இலிருந்து வெளிவர ஆரம்பித்தது.

நூலகவியல்துறை சார்ந்த ஆக்கங்கள் தமிழ்மொழியில் இல்லாதிருந்து வந்த குறையை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு ஆரம்பிக்கப் பட்ட இச்சஞ்சிகை கல்சக்கப்பிரதியாக (Cyclostyled) 500 பிரதிகள் வரையில் அச்சடிக்கப்பட்டு, இலங்கையின் தமிழ் நூலகங்கள் அனைத்திற்கும், நூலகவியல் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும் சந்தா அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டன. யாழ் மாவட்ட சனசமூக நிலையங்களின் சம்மேளனம், யாழ் மாவட்ட உள்ளூராட்சி சேவைகள் அலுவலகம், யாழ் மாவட்ட கல்வி நிறுவனங்கள் என்பன ஆர்வத்துடன் இவற்றை விநியோகிக்க முன்வந்தன. தமிழ்மூலம் நூலகவியல் கல்வியைக் கற்கும் மாணவர்களுக்கும், சுயம்புவாக நூலகத்துறையில் ஈடுபட்டுவந்த பல தராதரப் பத்திரமற்ற நூலகர்களுக்கும் நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகை ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது.

நூலகவியல் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் திரு. எஸ்.எம்.கமால்தீன், திரு சி.முருகவேள், கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன், திருமதி விமலா பாலசுந்தரம், திருமதி ரோ.பரராஜசிங்கம், திரு.செ.கிருஷ்ணராஜா ஆகியோர் முக்கிய பங்காற்றினார்கள்.

1991இல் நூலகவியலின் பதிப்பாசிரியர் என்.செல்வராஜா புலம்பெயர்ந்து லண்டனில் குடியேறும் வரை தடையின்றி இயங்கிய நூலகவியல் சஞ்சிகையின் வெளியீட்டின் பின்னணியில் அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பு உதவியாக இருந்தது. பதிப்பாசிரியர் லண்டனுக்குப் புலம்பெயர்ந்த பின்னரும் இலங்கையிலிருந்து பல நூலகவியல்துறை மாணவர்களின் தொடர் வேண்டுகோளின் பேரில் ஜனவரி 2006, ஏப்ரல் 2006 மற்றும் ஏப்ரல் 2007 ஆகிய காலகட்டங்களில் நூலகவியலின் ஏழாவது தொகுதியின் மூன்று இதழ்கள் கொழும்பில், குமரன் புத்தக இல்லத்தினரின் அனுசரணையுடன் அச்சிட்டு இலவச வெளியீடாக விநியோகிக்கப்பட்டன. போதிய கட்டுரைகளை பெற்று வழங்குவதில் இலங்கைத் தமிழ் நூலகர்களிடம் காணப்பட்ட அசமந்தப்போக்கு நூலகவியல் சஞ்சிகை மீண்டும் தடைப்பட்டதற்குக் காரணமாயிற்று. நிம்மதியாக இருந்து எழுதுவதற்கான புறச்சூழல் அங்கு நிலவிய போர் காரணமாக இல்லாதிருந்தமையும் மற்றும் மொரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழ் நூலகவியலின் தந்தையாகக் கருதப்படும் எஸ்.ஆர்.ரங்கநாதன் அவர்களுக்குக் காணிக்கையாக அவரது பஞ்சசீலக் கொள்கைகள் ஐந்தையும் குறிப்பிட்டு தொடங்கப் பட்டது.

நூலகவியலில் கட்டுரைகளை எழுதியவர்கள் பலர். அவர்களில் பலர் நூலகத்துறை சார்ந்து பணியாற்றியிருந்தாலும், சிலர் எழுத்தாளர்களாகவும், சமூகத்தில் பல்வேறு துறைகளைத் தமது பணித்துறையாக வரித்துக்கொண்டவர்கள்.

எஸ்.எம். கமால்தீன், (முன்னாள் உதவி நெறியாளர், இலங்கைத் தேசிய நூலக சேவைகள் சபை), கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன் (விரிவுரையாளர், தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, கொக்குவில்), என்.செல்வராஜா (நூலகர், இவ்லின் இரத்தினம் நிறுவனம், திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்), ஆர்.எஸ்.தம்பையா

(முன்னாள் நூலகர் யாழ்.பல்கலைக்கழகம்), சி.முருகவேள் (நூலகர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்), திருமதி. ந.பாக்கியநாதன் (உதவி நூலகர் / மருத்துவபீடம், யாழ், பல்கலைக்கழகம்), சிவனையா ஜீவன் (முன்னாள் உதவி நூலகர், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்), திருமதி. அ. கருணானந்தராஜா (உதவி நூலகர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்), திருமதி மைதிலி விசாகரூபன் (உதவி நூலகர், உதவி நூலகர், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்), கல்பனா சந்திரசேகர் (சிரேஷ்ட உதவி நூலகர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்), ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி அருளானந்தம் (உதவி நூலகர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்), திருமதி விமலா பாலசுந்தரம் (உதவி நூலகர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்), தவமணிதேவி அருள்நந்தி (பதில் நூலகர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்) ஆகியோருடன் க.கமலாம்பிகை (உதவி நூலகர், இலங்கைத் தேசிய நூலக சேவைகள் சபை), எம்.எம்.பீ.எம். பைரூஸ் (பிரதான நூலகர், தொகை மதிப்பு புள்ளிவிபரத் திணைக்களம்), ஜோன் செல்வராஜா (நூலகர், பொது நூலகம், மட்டக்களப்பு), ச.தனபாலசிங்கம் (பிரதம நூலகர், யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம்), கா. மாணிக்கவாசகர் (நூலகர், யாழ். மத்திய கல்லூரி), செல்வி. ப.லோகராணி (நூலகர், சர்வோதய மத்திய நூலகம், புங்குடுதீவு), ஆ.ஜெயகாந்தன் (நூலக உதவியாளர், இலங்கை தேசிய நூலகம், கொழும்பு), வே.விவேகானந்தன் (முன்னாள் நூலகப் பொறுப்பாளர், இலங்கை தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றம்), ஈஸ்வரி கொறையா (முன்னாள் நூலகர், கொழும்பு பொது நூலகம்), க.நவசோதி (உதவிச் சுவடிக் காப்பாளர், தேசிய சுவடிக்கூடத் திணைக்களம், கொழும்பு) ஆகியோரின் ஆக்கங்களை நூலகவியல் கொண்டிருந்தது.

நூலகத்துறை சாராத செ.கிருஷ்ணராஜா (விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்), மனோன்மணி சண்முகதாஸ் (விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி), எஸ்.தில்லைநாதன் (இயக்குநர், பொருத்தமான தொழில் நுட்ப சேவைகள் நிறுவனம், நல்லூர்) ஆகியோரும் எழுத்தாளர்களான சாரல் நாடன், இ.செந்தில்நாதன், சு. உத்திரன், க.சி.குலரத்தினம், க.தங்கராசா, அ.பரசுராமன், எஸ்.ஸ்ரீபிரியா, கே.ஜி. அமரதாசு ஆகியோரும் நூலகவியல் சஞ்சிகைக்காக ஆக்கங்களை வழங்கியிருந்தார்கள்.

மேலும் நூலகத்துறையுடன் தொடர்புபட்ட அல்லது நூலகவியல்துறை மாணவர்களுக்குப் பயன்தர வல்ல கட்டுரைகளை பல்வேறு சிற்றிதழ்களிலும் எழுதி வழங்கியிருந்த சுல்பிகா ஆதம் இஸ்மாயில் (தேசிய கல்வி நிலையம், மஹரகம்), பேராசிரியர் க.கைலாசபதி (பேராசிரியர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்), மு.நித்தியானந்தன் (திறனாய்வாளர், தீபம் தொலைக்காட்சி, இலண்டன்), கலாநிதி சபா.ஜெயராசா (விரிவுரையாளர், கல்வித்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்), வா.ஜெயரத்தினம் (கல்வித்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி), அ.நெ.மைக்கல் (மாகாண பொப்பெப் (BOBPE) மேற்பார்வையாளர், திருக்கோணமலை), ஏ. ஏல். ஜவாத் (ஸாகிராக் கல்லூரி, கொழும்பு), எம். அஜ்வத் ஹாசீம் (விரிவுரையாளர், அவுஸ்திரேலியா) ஆகியோரின் ஆக்கங்களைத் தேடி யெடுத்து நூலகவி

யலில் மீள்பதிப்புச் செய்திருந்தார்கள். நூலகவியலில் வெளிநிதிருந்த ஒட்டுமொத்தமான கட்டுரைகளை அவை பேசவிழையும் பாடப்பரப்பு சார்ந்து 18 வகைகளாகத் தரம்பிரிக்கலாம்.

“நூலக வரலாறு” என்ற பிரிவில் சோழர் காலத் தமிழகத்திலே நூலக நடவடிக்கைகள், (அலெக்சாந்திரா நூலகத்தை) எரித்தது யார்? யாழ்ப்பாணத்தில் நூலக வளர்ச்சி, முஸ்லிம்களின் நூலக பாரம்பரியம், புராதன இந்தியாவிலே நூலகங்கள், இலங்கையில் நூலகங்கள் ஆகிய ஆறு வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

“நூலகக் கல்வி” என்ற பிரிவில் இலங்கையில் நூலகக் கல்வி: ஒரு வரலாற்று நோக்கு, யாழ்ப்பாணத்தில் நூலகவியற் கல்வி ஆகிய இரு கட்டுரைகளை காணமுடிகின்றது.

“நூற்பகுப்பாக்கம்” என்ற பிரிவுக்குள் நூற்பகுப்பாக்கம், நூலகத்தில் தகவல் சேர்க்கை, தூயி தசாம்ச பகுப்பு முறை: 18ம் பதிப்பின் சிறப்பம்சங்கள், கோலன் வகுப்பு முறை, அனைத்துலகத் தசாம்ச வகுப்பு முறை, காங்கிரஸ் நூலக வகுப்புமுறை, நூற்றொகை வகுப்பு முறை - பிளிஸ் ஆகிய ஏழு துறைசார் கட்டுரைகள் உள்ளன.

“பட்டியலாக்கம்” என்ற பிரிவுக்குள் பட்டியலாக்க விதிமுறைகள் - ஓர் ஆய்வு (3 பாகங்கள்), கூட்டிணைப்புப் பட்டியல் (Union Catalogue), மத்தியமயமாக்கப்பட்ட பட்டியலாக்கம் (Centralized Cataloguing), விவரணப் பட்டியலாக்கமும் சர்வதேச தராதர நூல்விர விவரணமும், வாசகர் தகவல் தேவையும் பகுத்தாய்வு காணும் பட்டியலாக்கமும், நூலகங்களிற் பருவ இதழ்கள் - பட்டியலாக்க நோக்கு, நூலகங்களில் எழுத்துப் பெயர்ப்பு முறையும் தமிழ் நூல்களுக்கான பட்டியலாக்கமும், பட்டியலாக்கத்தில் கூட்டு நிறுவனங்கள்-ஓர் ஆய்வு, கிராமிய நூலகங்களில் பட்டியலாக்கம், பட்டியலாக்கத்தில் சீரமைப்புத் தலைப்பின் முக்கியத்துவம் ஆகிய பன்னிரு ஆக்கங்களை வகைப்படுத்தலாம்.

“நூலகமும் கணனியும்” என்ற பிரிவில் நூலக பாவனையில் கணனிகள், நவீன நூலகங்களில் கணனியின் முக்கியத்துவம், தகவல் தொழில்நுட்ப மறுமலர்ச்சி: பயன்பாடும் சவால்களும் ஆகிய மூன்று கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. 1970களின் இறுதியில் வட-கிழக்கு நூலகங்களின் கணனிப்பாவனை என்பது இன்றைய நிலைபோன்றல்லாது மிகவும் ஆரம்பகட்ட செயற்பாடாகவே காணப்பட்டிருந்த சூழல் அன்று நிலவியமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“நூலகமும் சமுதாயம்” என்ற பிரிவில் யாழ்ப்பாண மாவட்ட சனசமூக நிலையங்களும் அவற்றின் நூலக நடவடிக்கைகளும், இலங்கையின் பொது நூலக சேவை: புதிய கண்ணோட்டம், மலையகத்தின் நூலகத் தேவை, மலையகத்தின் நூலக சேவைகளில் இன்றைய நிலையும், அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டியதன் அவசியமும், பொது நூலகம்: ஒரு சமுதாய மறுமலர்ச்சி நிறுவனம், தேசிய அபிவிருத்தியில் பொது நூலகங்களின் பங்களிப்பு: வடக்கு-கிழக்கு பொது நூலகங்கள் சிறப்பு நோக்கு, யாழ்ப்பாண மாவட்ட சனசமூக நிலையங்களுக்கு கூடாக நூலக சேவையை நடாத்துதல், யாழ்ப்பாண குடா

நாட்டின் நடமாடும் நூலகம், கண்டி மாவட்ட பொதுசன நூலகங்கள்: தமிழ் பேசும் மக்களுக்கான அவற்றின் சேவை பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம், மக்களும் புத்தகங்களும், கிராம நூலக இயக்கம் - அறிமுகம், நாட்டின் அபிவிருத்தியில் நூலகங்களின் பங்கு ஆகிய 12 கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“நூலகமும் இளையோரும்” என்ற பிரிவில், பாலர் களுக்கான நூல்களையும், அறிவியல் சாதனங்களையும் தயாரித்தல், சிறுவர் நூலகங்கள் ஒரு அறிமுகமும் வரலாற்று நோக்கும், தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் சிறுவர் நூலகங்களும் அவை எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளும் ஆகிய மூன்று ஆக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

“நூலகமும் கல்வியும்” என்ற பிரிவில் பாடசாலை நூலகங்களும் அவற்றின் சேவைகளும்: சில குறிப்புகள், கலைத்திட்ட அபிவிருத்தியும் பாடசாலை நூலகங்களும், நல்லூர் கல்வி வட்டாரக் கல்வி வளர்ச்சியில் நூலகங்களின் பங்கு, சிறுவர்களின் நூலார்வமும் பாடசாலை நூலகங்களும், பூரணனாக்கும் வாசிப்புப் பழக்கம், நிறைவான சேவையை பாடசாலை நூலகங்கள் வழங்க வேண்டும் ஆகிய ஆறு ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“நூலக முகாமைத்துவம்” என்ற பிரிவில் நூலக முகாமைத்துவம் : ஓர் அறிமுகம், நூலக தகவல் நிறுவனங்களினது உருவாக்கத்தில் திட்டமிடலும் அதன் முக்கியத்துவமும், ஆரம்ப திட்டமிடல் செயல்முறையின் முக்கிய அம்சங்களும் நூலக உருவாக்கத்தில் அதன் பங்கும், நூலகப் பாரம்பரிய சேவைத் துறையில் முறைமையின் தாக்கம்: ஒரு விவரண நோக்கு ஆகிய நான்கு ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“நூலகக் கூட்டுறவு” என்ற பாடப்பிரிவுக்குள் சர்வதேச நூல்விபரக் கட்டுப்பாடும் சர்வதேசரீதியில் வெளியீடுகளின் பயன்பாடும்: IFLA வின் நூலக செயல் திட்டங்கள், நூலக தகவற் சேவை வலயங்கள், நூலக, நூலகவியல், தகவற் சேவைகள் அபிவிருத்திக்கு ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, விஞ்ஞான, கலாசார நிறுவனத்தின் பங்களிப்பு ஆகிய மூன்று கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

“நூலகமும் நூற்பாதுகாப்பு” என்ற பிரிவுக்குள் நூல் தெரிவும் கொள்வனவும், நூலகங்களின் நூல் கொள்வனவு - சில சிந்தனைகள், நூலகம், நூலக ஆவணங்களைப் பேணுதலும் பாதுகாத்தலும், கிராமிய நூலகங்களில் நூல்களைச் சேகரித்தலும் பாதுகாத்தலும், நூல்களைப் பாதுகாத்தல், நூல்களை ஒழுங்குபடுத்தலும் நிர்வகித்தலும் ஆகிய ஏழு கட்டுரைகள் உள்ளன.

“தேசிய நூலகமும் ஆவணக்காப்பகமும்” என்ற பிரிவிற்குள் மறுபதிப்புகளும் வைப்பு நூலகங்களும், சுவடிகள் பராமரிப்பதில் தேசிய சுவடிகள் திணைக்களத்தின் பங்கு, வைப்பு நூலகங்களும் ஆவணக்காப்பகமும்: தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இன்றைய தேவைகள், இலங்கைத் தேசிய நூலக சேவைகள் சபையும் அதன் சேவைகளும், வடக்கு கிழக்கில் தேசிய நூலகம், இலங்கைத் தேசிய நூலகம் ஆகிய ஆறு கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன.

ஈழத்தவரின் தமிழ் நூலகங்களை ஆவணப்படுத்தும் “நமது நூலகங்கள்” என்ற பிரிவில்,

சர்வோதய மத்திய நூலகம் - புங்குடுதீவு, (தென் அல்லை) பாரதிதாசன் சனசமூக நிலைய நூலகம், ஈழத் தமிழர்களுக்கான ஒரு சர்வதேச நூலகம்: உலகத் தமிழர் சமூக நூலகம், ஸ்காப்பரோ, கனடா, உள்நூராட்சி நூலகங்கள், யாழ்ப்பாணத்துப் பொது சன நூல் நிலையம், ரொறன்ரோ நூலகங்களில் தமிழ் நூலக சேர்க்கைகள், அறிவு விருத்திப் பணிகளில் இணுவில் பொது நூலகம், முழுமையான சேவையில் கொழும்பு பொது நூலகம் ஆகிய எட்டு ஆக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

“நமது நூலகர்கள்” என்ற பிரிவில் நூலக விற்பன்னர் கலாநிதி எஸ்.ஆர்.இரங்கநாதன், மறைந்த, திரு.ஜோன் செல்வராசாவுக்கு அஞ்சலி, அமரர் செல்லத்துரை ருபசிங்கம், கலாநிதி வே.இ.பாக்கிய நாதன், M.B.M. பைரூஸ், நல்லாசான் எஸ்.எம்.கமால்தீன்: வாழ்வும் பணியும் ஆகிய ஆறு ஆக்கங்கள் உள்ளன.

“எழுத்தும் அச்சுக்கலையும்” என்ற பிரிவில் எழுத்தின் அற்புதம், எழுத்துக் கலையும் சாதனங்களும், அச்சுப் பதிப்பு: தோற்றமும் வரலாற்றின் முக்கிய கட்டங்களும் ஆகிய மூன்று ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“நூலியல், நூல்கள், பதிப்புத்துறை” என்ற பிரிவில், இலங்கை உசாத்துணை சாதனங்கள், ஈழத்துத் தமிழ் சஞ்சிகைகள் - ஒரு கண்ணோட்டம், இலங்கையில் தமிழ் நூல்கள் பற்றிய நோக்கும் அவற்றைச் சந்தைப் படுத்தலும், ஈழத்துப் பதிப்புத் துறையில் தமிழியல் வெளியீடுகள், பதிப்புரிமை, உசாத்துணை நூல்களின் பின்புலத்தில் தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் உள்ள ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் யார் எவர் தொகுப்பு என ஆறு கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“நூல்விபரப் பட்டியல், சுட்டிகள்” என்ற பிரிவில் நூல்விபரப் பட்டியல்களுக்கான அட்டவணை, சிறப்பு மலர்களை ஒரிடப்படுத்தலும் அவற்றிற்கான வழிகாட்டிகளைத் தொகுத்தலும் ஆகிய இரு ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“கருத்தரங்குகள்/ஒன்றுகூடல்கள்” என்ற பிரிவில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகம் நடாத்திய பொதுசன நூலகர்களுக்கான நூலகவியற் கருத்தரங்கு, நூலகர்களுக்கான ஒன்று கூடல் : ஒரு தொகுப்பு, அயோத்தி நூலக சேவைகள் ஒழுங்கு செய்த நூலகர் ஒன்று கூடல் -2 ஆகிய அறிக்கைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இலங்கையில் நூலகவியல்துறை சார்ந்து Library Review, Library News, புல்தகாலப் ப்ரவுத்திய (Library News சஞ்சிகையின் சிங்களப் பதிப்பு) போன்ற சஞ்சிகைகள் பிரபலம்மாகவிருந்த ஒரு காலகட்டத்தில் தமிழில் தேசிய நூலக சேவைகள் சபையோ (பின்னாளில் இச்சபையே தேசிய நூலகமானது), மியூசியம் நூலகமோ, சுவடிகள் காப்பக நூலகத்தினரோ இலங்கை நூலகச் சங்கமோ தமிழில் ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிட்டு, தமிழ்மொழியில் நூலகவியலை வளர்த்துச் செல்ல வழிவகைகளை ஏற்படுத்தித்தர அன்றைய இனவாத மனநிலை இடம்கொடுக்கவில்லை. அன்று எழுத்தாளுமை மிக்க ஒரு சில தமிழ் நூலகர்களும் ஆங்கில மொழியிலேயே தமது ஆக்கங்களை பிரசுரிக்கவேண்டிய அவலநிலையில் இருந்துள்ளனர். விதிவிலக்காக தான் சார்ந்திருந்த இலங்கைத் தேசிய நூலகசேவைகள் சபையின் உப தலைவர் பதவியை சில காலம் வகித்திருந்த எஸ்.எம்.கமால்தீன் ஓரிரு கட்டுரைகளை தமிழில் எழுதும்வாய்ப்பினை பெற்றிருந்தார்.

தமிழில் தமது எழுத்தாற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளவும், தமது நூலக அறிவைப் பட்டைதீட்டிக் கொள்ளவும் பகிர்ந்து கொள்ளவும் தமிழ்பேசும் நூலகர்களுக்கு தமிழில் ஒரு இயங்குதளம் இருக்க வில்லை. இந்த யதார்த்தச் சூழலிலேயே நூலகவியல் சஞ்சிகை தனிமனித மயற்சியாக ஏழாண்டுகள் இயங்கி ஒரு வரலாற்றை வெற்றிகரமாகப் பதிவுசெய்துவிட்டு ஓய்ந்துள்ளது. இச்சிந்தனையைத் தொடர்ந்து எடுத்துச் செல்ல விரிந்த மனதுள்ள நூலகர்கள் தமிழ்ச் சூழலில் தோன்றியே ஆகவேண்டும்.

கலை ஓசை

கலை ஓசை கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை திருகோணமலை திருமறைக்கலா மன்றத்தின் இளையோர் அவையினரால் இச் சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது ஆனி 2006ல் இருந்து பங்குனி 2007 வரையான காலப்பகுதியில் மட்டுமே வெளிவந்த இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் மு. யாழ்வன் ஆவார். “கலைகளைச் சொல்வோம்; துயர்களை வெல்வோம்” எனும் வாசகத்துடன் வெளியிடப்பட்ட இவ்விதழுக்கான ஆக்கங்களை நந்தினி சேவியர் சு. வில்வரத்தினம், திருமலை சுந்தா, வாகரை வாணன், எஸ். சத்தியன், தாமரைத்தீவான், வீ. என். சந்திரகாந்தி, யாழ்வன், சம்பூர் வதனரூபன், என்.ரீ. ரகுராம், தேவி, அருணாச்சலம் ஆகியோர் வழங்கியிருந்தனர். அத்துடன் மழலையர் ஒலி அறிவியல் தகவல்கள் போன்ற பகுதிகளினூடாக புதிய இளம் எழுத்தாளர்களையும் அறிமுகப்படுத்தியது. திருகோணமலையில் நடந்த சில அசம்பாவிதங்கள் காரணமாக இச்சஞ்சிகை ஏழு இதழ்களுடன் தனது இலக்கிய பயணத்தை நிறுத்திக் கொண்டது.

-மு.யாழ்வன்

அம்பலம்

கலை இலக்கிய சமூக இதழ்

■ இ.சு.முரளிதரன் ■

“ஊர் கூடித்தேர் இழுப்போம்” என்னும் மகுட வாசகத்தோடு மாத இதழாக 2002 ஆண்டு அம்பலம் சிற்றிதழின் முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது. த.பிரபாகரன், கு.லக்ஷ்மணன் என்னும் இருவரும் ஆசிரியர்களாக அமைந்திருந்தனர். முதல் மூன்று இதழ்களும் மாத இதழாக வெளிவந்த போதும், நான்காவது இதழ் சரியாக மறு ஆண்டே வெளிவந்தது. அதாவது இரு இதழ்களுக்குமான இடைவெளி ஓராண்டாக அமைந்தது. ஈழத்தில் சிற்றிதழ் நடத்துதலின் சிரமத்தினை இக்கால இடைவெளி நன்கு உணர்த்தி நிற்கிறது. நான்காவது இதழுக்கும் ஐந்தாவது இதழுக்குமான இடைவெளி ஆறு ஆண்டுகளாக அமைந்தது. இறுதி இதழ் 2010 இல் வெளியானது. 2002 இல் மாத இதழாக வெளிவரும் கனவோடு தொடங்கிய பயணத்தில் எட்டு ஆண்டுகளில் ஆறு இதழ்களை மாத்திரமே வெளிக் கொணர் முடிந்துள்ளது. இறுதி இரு இதழ்களிலும் முதிர்ச்சிப் பண்பினை இனங்காண முடிகின்றது. முதல் நான்கு இதழ்களிலும் தளக்கோலமோ, உள்ளடக்கமோ உச்ச நிலையில் அமைந்திருக்கவில்லை. எனினும் கனதியான சிற்றிதழினை வடிவமைக்கும் எத்தனத்தை இனங்காண முடிகின்றது.

அம்பலம் சிற்றிதழில் சிறுகதை, கவிதை, சினிமா விமர்சனம், கட்டுரைகள், சமூக அரசியற் பதிவுகள், பேட்டிகள், ஆசிரியர் தலையங்கம், கடிதம் மொழி பெயர்ப்பு, பத்தி, அஞ்சலிக் குறிப்பு போன்ற பன்முக அம்சங்களைக் காணமுடிகிறது. தாட்சாயணி (கிழக்கின் வெளிச்சம், சாட்சிகள் ஏதுக்கடி) ஓட்டமாவடி அறபாத், மலர்ச்செல்வன், ந.சத்தியபாலன், தேஜோமயன், சி.கதிர் காமநாதன், த.பிரபாகரன், கு.லக்ஷ்மணன் என்போர் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர். சிறுகதைகளோடு புதுநிலவன் (விசாரணை) உடுவில் அரவிந்தன் (சிகரங்கள்) கு.லக்ஷ்மணன் (நேரம் போட்டுது) ஆகியோர் எழுதிய குறுங்கதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. கோகுலராகவன், த.ஜெயசீலன், தானா. விஷ்ணு, கருணாகரன், யாத்ரிகன், ந.சத்தியபாலன், அனார், தீபச்செல்வன்,

பா.அகிலன், பெண்ணியா, ரிஷான் ஷெரிப், பஹிமா ஜஹான், மருதம் கேதீஸ், தபின், நா.நவராஜ் உட்படப் பல்வேறு கவிஞர்களின் கவிதைகளை இனங்காண முடிகிறது. கட்டிற்றுக்கமான கவிதைகளின் நடுவணம் வெற்றுச் சொற்கோலங்களைத் தாங்கிய போலிக் கவிதைகளும் பிரசுரமாகியுள்ளன. ஆக்கங்களைப் பெறுதலிலுள்ள சிரமத்தால் தகுதி நீக்கம் செய்யாமல் சில பிரசுரமாகியுள்ளமையை அப்பட்டமாகவே அறிய முடிகிறது. பாடசாலை மாணவர் ஆக்கங்கள் இவ்வாறு அமைதல் ஏற்படையது. ஏனையோரின் படைப்பு களைத் தவிர்த்திருப்பின் சிற்றிதழ் மேலும் மெருகடைந் திருக்கும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும்.

சினிமா குறித்தும் சில பதிவுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. “வெட்டை” என்னும் குறுந்திரைப்பட அனுபவப் பகிர்வு சார்ந்த கட்டுரை காத்திரமாக வுள்ளது. அழகி, பாபா, கிங் ஆகிய திரைப்படங்களின் மீதான விமர்சனத்தினையும் காணமுடிகின்றது. ஆதங்கன் மின்னலில் தெரிந்தவை என சமூக விமர்சனங் களை எழுதியுள்ளார். 2002 இல் சமாதான காலத்தில் மானுடத்தில் தமிழ்க்கூடல் என்ற நிகழ்வு யாழ்ப் பாணத்தில் இடம் பெற்றது. இந்நிழ்வில் அரங்கேறிய நாடகங்கள் குறித்து இயக்குநர் த.புகழேந்தி, ஓவியர் மருது, இன்குலாப் போன்றோரின் கருத்துகள் இதழ் மூன்றில் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மீள் பிரசுரங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. கனதிய யான கட்டுரைகளையும் இனங்காண முடிகிறது. சாங்கிருத்தியன், நிலான் ஆகிருத்தியன் (கட்டுரைகளைப் படிக்கும் போதே புனை பெயருக்கு உரியவரை எளிதாக ஊகிக்க முடிகிறது) சி.ரமேஷ், பயணி, தி.செல்வ மனோகரன், யதீந்திரா, தி.சதீஸ்குமார் போன்றோர் காத்திரமான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். அம்பலம் சஞ்சிகையின் வருகை தொடர்ச்சியாக இருந்திருப்பின் ஈழத்தின் இலக்கியத்தில் மாற்றம் நிகழ்ந் திருக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். துர திஷ்ட வசமாக ஏனைய சிற்றிதழ் களைப் போலவே சொற்ப ஆயுளோடு அம்பலமும் தனது வருகையை நிறுத்திக் கொண்டது.

ஈழத்துச் சிற்றிதழ்களில் “ஏகலைவன்” வருகையும் வகிபாகமும்

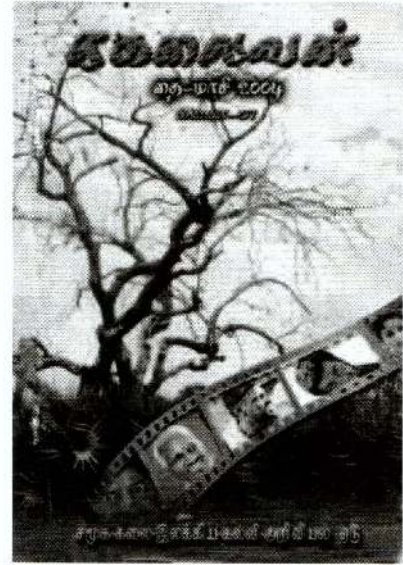
■ கே. எம். செல்வதாஸ் ■

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பை கனதி யாக்குவதில் சிற்றிதழ்கள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. இலக்கிய உலகில் காலத்துக்கு காலம் ஏற்படும் மாற்றங்க ளையும், கருத்துருவாக்கங்களையும், வளர்ச்சிப் போக்கு களையும் சிற்றிதழ்கள் பதிவு செய்கின்றன. கருத்துப் பகிர்வை பிரதான நோக்காக அவை கொண்டிருக் கின்றன. ஈழத்தில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சிற்றிதழ்கள் தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றமையினை இலக்கிய வரலாற்றின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. பாரதி, மறுமலர்ச்சி, கலைச்செல்வி, மல்லிகை என்று தொடங்கும் அதன் பட்டியல், சமகாலத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்ற ஞானம், ஜீவநதி, கலைமுகம், மகுடம் என்பவற்றோடு நீண்டு செல்கின்றது. இத்தகைய சிற்றிதழ்ப் பரப்பில் இரண்டாயிரம் ஆண்டின் முற்பகுதியில்

“தூங்கிவிட்ட சந்திமுன்
பூபாளமாய் எழும்பேனா
துரோணர் தந்ததிந்த
ஆறாம் விரலாய் எழும்பேனா...”

என்ற உறுதி மொழியோடு தோற்றம் பெற்றதாக ஏகலைவன் எனும் சமூக கலை - இலக்கிய கல்வி அறிவியல் ஏடு காணப்படுகின்றது. யா/உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரியைத் தளமாகவும் திரு.இ.சு.முரளிதரன் அவர்களை பிரதம ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த இச்சிற்றிதழ் எட்டு இதழ்களோடு தனது வரவினை நிறுத்திக் கொண்டது. இருப்பினும் தோற்றம் கண்ட இதழ்களுக்கூடாக ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பிற்கு தனது பங்களிப்பினை அது வழங்கியிருக்கின்றது.

“நான்கு சுவர்களுக்கிடையில் ஒலித்த உங்கள் குரலை நாலா திசையிலும் பதிவு செய்யும் முயற்சிதான் இந்த “ஏகலைவன்” மின்சார ரயிலில் பயணித்த படி முகுமிழந்து, முகவரி இழந்து, நாகரிகம், பண்பாடு தொலைத்து மொழி இழக்கத் தீர்மானித்து விட்டது மூத்த தமிழினத்தின் ஒரு பகுதி. இன்னோர் பகுதியோ மின்சாரத்தைக் கூட நேர்த்தி

யாகப் பெற முடியாத நிலையிலும் மொழி, உணர்வு, உரிமை எதனையும் இழக்கத் தயாரில்லை எனச் சங்க நாதம் செய்கிறது. ஒன்றை இழந்தே இன்னொன்று என்றால் உயிரிழந்தும் தமிழ்காக்கத் துணிந்துவிட்டது. மொழிக்குச் சிம்மாசனம் வழங்கத்தானே இந்தக் குருதி கொப்பளிக்கும் குருஷேத்திரம், மொழியும் கல்வியும் எங்கள் முகவரி என்பதை எடுத்தியம்பலே இந்த ஏகலைவன் உங்கள் முன் பிரசன்னமாகின்றான்”

என்ற ஆசிரியர் குறிப்போடு முதலாவது இதழ் வெளிவந்துள்ளது. மாணவர்களிடத்து படைப் பாற்றலையும் வாசிப்பனுபவத்தினையும் தீவிரப் படுத்தும் நோக்குடனேயே இதழ்கள் யாவும் வடிவமைக் கப்பட்டுள்ளன. கல்லூரிச் சஞ்சிகைகளின் வகைமையி லிருந்து நீங்கி சிற்றிதழ்ப்பண்போடு எந்தவிதமான இலாப நோக்கமுமற்று இருபது ரூபாய் எனும் பெறுமதி யோடு மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்தும் ஏதோ வொரு திறமையை சரி வர இனங்கண்டு வெளிக் கொணர்ந்து விட்டால் அது அவனை எதிர்கால உலகில் நிலைநிறுத்தும். அத்தகு மாணவர்தம் ஆற்றல்களை வெளிக்கொணர ஏகலைவன் களம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றது. குறிப்பாக இதழ்கள் எங்கும் தமிழ் தேசியத் தினை ஆதரிக்கின்ற கருத்தியலைக் காண முடிகின்றது.

“போற்றி எம் தேன்தமிழாகிய பொருளே புலர்ந்தது போர்க்களத்து இசையொடு பொழுதே... ஏற்றிய கொடியசை தேசமும் உடையாய் ஏகலை வா பள்ளி எழுந்தருளாயே...”

என்னும் பள்ளி எழுச்சி யுடனேயே ஆரம்ப இதழ்களின் வருகை இடம் பெற்றிருக்கின்றது.

இதழ்களிலே மாணவர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், பொது அறிவுக் குறிப்புகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அவ்வாறு இடம் பெற்ற ஆக்கங்கள் பலவும் மாணவர்களது தனித் திறமைகளை வெளிக்காட்டுவனவாக காணப்படு கின்றன. இக்களத்தினூடாக எதிர்கால இலக்கிய உலகுக்குரிய இளைய சமுதாயத்தை ஏகலைவன் தயார்படுத்தி

யிருக்கின்றது. மாணவர்களது ஆக்கங்களோடு ஆசிரியர்களின் கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்பனவும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அத்தோடு ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் கவனம் பெற்ற பல படைப்பாளிகளின் படைப்புகள் இதழ்களினை கனதியாக்கியிருக்கின்றன. ச.வில்வரத்தினம் அவர்களின் நேர்காணல், தாட்சாயணி, இராகவன், இராஜேஸ்கண்ணன், கருணை ரவி என்போரின் சிறுகதைகள் த.ஜெயசீலன், யாத்ரிகன், ச.முகுந்தன், சண்முகம் சிவலிங்கம் போன்றோரின் கவிதைகள் போன்றன இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

மாணவர்களின் வாசிப்பிற்கு உரிய சஞ்சிகை என்பதனால் அதிதீவிரத்தன்மை தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

எட்டு இதழ்களின் அட்டை வடிவமைப்பிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக இதழ்கள் வெளிவந்த சமகாலப் போக்குகளை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் பாங்குடையவையாக அவை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு தனித்துவமான பண்புகளுடன்

வெளிவந்த ஏகலைவன் தனது பயணத்தை முடித்துக் கொண்டமைக்கு காரணங்கள் பல. விற்பனையிலும், ஆக்கங்களைப் பெறுவதிலும் “ஏகலைவன்” ஆசிரியர் குழாம் இடர்களைச் சந்திக்கலாயிற்று. பிரதம ஆசிரியரே தனியொருவராக அனைத்து வேலைகளையும் செய்ய வேண்டியிருந்ததனை அக்காலத்தில் கல்வி பயின்ற மாணவன் என்ற வகையில் நன்கறிவேன். எமது கல்வியாண்டு மாணவர்கள் வெளியேறியதோடு “ஏகலைவன்” விற்பனையில் சடுதியான வீழ்ச்சியினைச் சந்தித்துக் கொண்டது. மாணவர்களிடத்து இதழ்களை கொண்டு சேர்ப்பதிலும் பல இடர்களை எதிர்கொண்ட ஏகலைவன் தனது வருகையை இடைநிறுத்திக் கொண்டது. அதற்குப் பின் மாணவர்களை மையாகக் கொண்டு வடமராட்சிப் பிரதேசத்தில் இதழ்கள் தொடர்ந்து வெளிவராமையே துரதிவழிவசமானதே. இத்தகு இதழ்களின் தோற்றமும் அதனது தொடர் வருகையும் மாணவர்களிடத்து சிறந்த படைப்பாற்றலை வளர்க்கும் களங்களாக அமையப் பெறும் என்பது திண்ணம். ●

பூரணி

“பூரணி” என்னும் தலைப்பில் என்.கே. மகாலிங்கம், க.சட்டநாதன் ஆகியோரை ஆசிரியராகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து முன்னரே ஓர் இதழ் வெளியானது. அவ்விதழ் 7 இதழ்களை பிரசுரித்து தன் வருகையை நிறுத்திக் கொண்டமை அனைவரும் அறிந்த விடயம். இந்நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து நயினை கிருபானந்தா அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு பிறிதொரு “பூரணி” இதழ் வெளியானது. “வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தை ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்னும் நோக்குடனும், சமூகத்தில் படைப்பாக்கத்திறனை வளர்க்க வேண்டும்” என்ற ஆசிரிய தலையங்க நோக்குடன் இந்த இதழ் வெளியானது.

முதலாவது இதழில் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் “மறந்து போன நாகரீகம்” என்னும் கட்டுரை வாயிலாக தமிழின் தொன்மையையும் இலக்கியத்துவத்தையும் பேசுகின்றார். எஸ்.ஜெபநேசன் அவர்கள் “மேனாட்டாரைக் கவர்ந்த தமிழரின் இனிமை” என்னும் கட்டுரையின் மூலம் தமிழின் இனிமையை, தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்பினை எடுத்தியம்பியுள்ளார். எஸ்.சிவலிங்கராசா அவர்கள் “யாழ்ப்பாணக் கல்வி மரபில் இராமாயணம்” என்னும் ஆய்வுக்கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். மேலும் “புலம்பெயர்ந்தோர் எதிர்நோக்கும் சாவல்கள்” என்னும் கட்டுரையை செ.சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும், ப.மகேந்திரதாசன் “புலம்பெயர் தமிழர் வாழ்வு” என்னும் கட்டுரையையும் முதல் இதழில் எழுதியுள்ளார்கள். தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் நேர்காணலை நயினை கிருபானந்தா மேற்கொண்டுள்ளார். அராலியூர் ந.சுந்தரம்பிள்ளையின் சிறுகதையும் இடம்பெற்றுள்ளது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுடன் இணைந்த ஆக்கங்களுடன் முதல் இதழ் வெளியானது.

இரண்டாவது இதழில் தமிழ்மணி அகலங்கன் அவர்கள் “வாலி சக்கிரீவன் முதலானோர் குரங்குகளா, வானரர்களா?” என்னும் விவாதத்திற்குரிய கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். இதழுக்கு வலிமைசேர்க்கும் ஆக்கமாக கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்களின் “தமிழிலக்கியத்தில் பெண்களின் இழிதகைமைகள்” என்னும் ஆய்வுக்கட்டுரையும் சிறப்பிற்குரியது. “ஈழத்துத் தமிழ்ச்சஞ்சிகைகளும் மொழிநடையும்” என்னும் அருட்கலாநிதி ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் மேலெழுந்தவாரியான கட்டுரையும், “அடையாளமும் தமிழ் அடையாளமும்” என்னும் ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்க கட்டுரையை பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு அவர்கள் எழுதியுள்ளார். இவ்விதழிலும் அராலியூர் ந.சுந்தரம்பிள்ளையின் சிறுகதை இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும் ஜனாபா நா.சேகு இஸ்ஸதீனின் சிறுகதையும் இடம்பெற்றுள்ளது. இப்படைப்பாளினியே கவிதா என்னும் புனைபெயரில் எழுதி வருபவர். இவரின் “யுகங்கள் கணங்களல்ல” என்ற தொகுப்பும் வெளியானமை குறிப்பிடத்தக்கது. கலாநிதி சொக்கலிங்கம், செல்லப்பா நடராசா, பண்டிதர் க.குசுதாசன் போன்றோரின் கட்டுரைகளுடன் இரண்டாவது இதழ் வெளியானது. இந்த இதழிலும் நயினாதீவு ஆலயத்துடன் தொடர்புடைய ஒருவரின் நேர்காணலை நயினை கிருபானந்தா மேற்கொண்டிருந்தார்.

தமிழ், பழந்தமிழ் இலக்கியத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியான இச்சஞ்சிகை 2 இதழ்களுடன் தன் வருகையை நிறுத்திக் கொண்டது. மேலும் புதிய படைப்பாளர்கள் இந்த இதழ் வாயிலாக வெளிவரவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

- புரணி

காற்புள்ளி

சிறிய கால் துடத்தின் பதிவு

சண்முகம் சிவகுமார்

காற்புள்ளி கவிதைக்கான சிறு சஞ்சிகை. மலையகத்தை களமாக கொண்டு மாரிமுத்து சிவகுமார், சண்முகம் சிவகுமார் ஆகியோரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வெளி வந்துக் கொண்டிருக்கும் கவிதைகளுக்கான காலாண்டு சஞ்சிகையாகும்.

2016 ஆகஸ்ட் 16 ஆம் திகதி அட்டன் ஹைலன்ட் கல்லூரியில் மல்லிகை சி.குமார் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மிக நீண்ட கால மலையக இலக்கிய உலகில் தன் சிறிய அடியெடுப்பை காற்புள்ளி நம்பிக்கையோடு தொடங்கியது. இதுவரை ஏழு இதழ்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

காற்புள்ளியின் தொடக்கப் பெயர் "பெருவிரல்" என்றே இருந்தது. அதன் பின் நாங்கள் இயங்கத் தொடங்கிய பெருவிரல் இலக்கிய அமைப்பிற்கு அப்பெயர் எம்மால் வழங்கி வைக்கப்பட்டது. அதன் பின்னரே "காற்புள்ளி" எனும் பெயர் கவிதை இதழ்க்கான பெயர் ஆனது.

காற்புள்ளியின் தொடக்கம் மலையக கவிதைகளை சர்வதேச இலக்கிய உலகிற்கு எடுத்துச் செல்வதும் மலையக கவிதைகள் குறித்த உரையாடல்களை தொடங்குவதற்குமான களமாக மட்டும் இயங்காமல் சர்வதேச கவிதைகளின் இயக்கம் அதன் மாற்றம் அது பேசும் அரசியல் என்பவற்றை அறிமுகப்படுத்தி மலையக கவிதைகளை செழிப்புறச் செய்யும் ஒரு பெருங்கனவோடு தொடங்கப்பட்டது.

படைப்புகளை படைக்காமல் படைப்புகள் தாம் சார்ந்த சமூகத்தின் முகமாகவும் பிரதிபலிப்பாகவும் வரலாற்றின் தடயங்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற அவா எமக்கான கள மொன்றை தெரிவு செய்து இயங்க தூண்டியதன் விளைவே காற்புள்ளி தோற்றத்தின் காரணமாக அமைந்தது.

கவிதைகள் சமூக மாற்றத்தின் மிக காத்திரமான பங்களிப்பை செய்யும் கருவி என்ற வகையில் மலையக சமூகத்தின் விடியலுக்கான ஒரு எளிய அடித்தளமாக காற்புள்ளி அமைய வேண்டும் எனவும் காற்புள்ளி எமது சொத்து என அல்லாமல் சமூகத்திற்கான பொதுச் சொத்தாக

மாற்றமுறச் செய்யும் எண்ணத்திலேயே இயக்கமுறும் ஒரு சஞ்சிகையாகும்.

அந்த வகையில் முதலாவது இதழில் 16 படைப்பாளிகளோடு ஆரம்பமான பயணம் ஏழாவது இதழில் 66 படைப்பாளிகளோடு காற்புள்ளி தனது இருப்பை இலங்கை, இந்தியா, கனடா, ஜேர்மனி, கட்டார் என விசாலித்து எமது கனவை சுமந்து நடைப்போட தொடங்கி இருக்கின்றது.

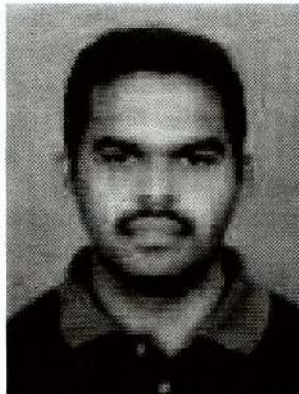
1 - 4 இதழ்கள் அச்சுப் பதிப்பிலும் இணைய இதழாகவும், 5 - 7 வரையான இதழ்கள் இணைய இதழ்களாகவும் வெளி வந்தன.

முதல் இரு இதழ்களும் இரு மாத இதழ்களாக வெளிவந்தன. பின் நீண்ட இடைவெளி 3 வருடம் 8 மாதங்களுக்குப் பின் 3 ஆவது இதழ் வெளிவந்தது. அதன் பின் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த இதழ் தற்காலத்தின் அச்ச செலவு அதிகரிப்பின் காரணமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

தற்காலத்தில் வெளி வரும் கவிதைகளுக்கான சஞ்சிகைகளில் காற்புள்ளி தனக்கான தனித்த இட மொன்றை பெற்றிருக்கிறது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். அதற்கு சான்றாக குறுகிய காலத்தில் சுமார் 60 புதிய படைப்பாளிகளை இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்திருக்கிறது. அவர்களில் சுமார் 20 மேற்பட்ட பெண்படைப்பாளிகளை அறிமுகப்படுத்தியது காற்புள்ளியின் மகத்தான சாதனையாகும்.

பாடசாலை மாணவர்களில் இருந்து பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் வரையும் பல இளைய மற்றும் எழுத்துலகில் ஆழமான அனுபவம் நிறைந்தவர்களையும் ஒன்றாக இணைத்து இயங்கும் சுதந்திரமான சூழலும் அவர்களுக்கிடையிலான உரையாடல்களை கட்டி யெழுப்பும் களமாகவும் காற்புள்ளி இருக்கின்றது.

ஏழு இதழ்களிலும் புதிய கவிஞர்கள். கவிதாயினிகள். ஓவியர்கள், கட்டுரை யாளர்கள், விமர்சகர் கள் மொழிப்பெயர்ப்பாளர்கள் என காற்புள்ளி அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் ஏராளம். வெறுமனே கவிதைகளை நோக்காமல் கவிதைகளை ஒரு சமூக

மாற்றத்திற்கான கருவியாக பயன்படுத்தும் எண்ணப் பாட்டோடு காற்புள்ளி இயங்குவது அதன் இருப்பை மிக ஆழப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றது.

கவிதைகளை அகத்தின் வெற்று வெளியீடாக குறுக விடாது அது நிகழ் கால வாழ்வின் கொடூர உடைவுகளையும் நெருக்குதல்களையும் அவதானித்து அவற்றின் கால கண்ணாடியாகி குரலற்றவர்களின் அல்லது நசுக்கப்பட்டவர்களின் ஆயுதமாக மாற காற்புள்ளி தனது களத்தை அகல விசாலித்து வைத்திருக்கின்றது.

காற்புள்ளியின் இயக்கத்தில் நிறைய மறை எண்ணங்களை கண்டிருக்கிறது. காற்புள்ளியின் துரித வளர்ச்சியை முளையிலேயே கொய்து இல்லாமல் ஆக்கும் சூழ்ச்சிகளை சக படைப்பாளிகளிடம் இருந்து வெளிப்படையாகவும் மறைமுகமாகவும் எதிர் நோக்கிய தாலேயே காற்புள்ளி தொடர்ச்சியாக வருவதில் தடை ஏற்பட்டது. ஆனாலும் தெளிந்த இதயத்தோடு பல படைப்பாளிகள் காற்புள்ளியின் வரவையும் அதன் அவசியத்தையும் இன்றுவரை எமக்கு தந்து எமது

இயக்கத்தை தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

காற்புள்ளி தனது இரண்டாவது இதழிலிருந்து சிங்கள மொழிப் படைப்பாளர்களை மொழிபெயர்க்க தொடங்கியது. மூன்றாவது இதழில் கவிதை படைப்பாளர்களை அறிமுகப்படுத்தத் தொடங்கியது. நான்காவது இதழில் நேர்காணலை அறிமுகப் படுத்துகிறது.

இவ்வாறு தனது பாதையில் காற்புள்ளியின் ஏழாவது இதழ் எதிர்காலத்தில் அதன் இயக்கத்தை தொடர்ச்சியாக எடுத்துச் செல்ல தனது புதிய ஆசிரியர் குழுவை அறிமுகப்படுத்துகிறது. எஸ்.பி. பாலமுருகன், டனிஸ்கரன், சுந்தர் நிதர்சன், திமோதிஸ் மற்றும் அக்கரபத்தனை கேதீஸ் ஆகியோரை உள்ளீர்த்துக் கொண்டது.

மிகவும் கடினமாக காலத்தை தற்போது எதிர் நோக்கி இருக்கும் காற்புள்ளி தனது பயணத்தை இடை நிறுத்தாமல் தொடர வேண்டும். அதை காலம் தீர்மானிக்கும். அந்த காலம் கனியும் போது மீண்டும் தனது பயணத்தை காற்புள்ளி தொடரும். ●

நயனம்

“நயனம்” கலை இலக்கிய சஞ்சிகை சாய்ந்தமருதுவில் இருந்து வெளியானது. இதன் ஆசிரியராக இக்பால் அலி விளங்கினார். துணைஆசிரியர்களாக இரா.அ.இராமன், ரீ.அமானுல்லாஹ், முஸ்தபா ஏ.ஹக்கீம் போன்றோர் விளங்கினார்கள். இலங்கை தென்கிழக்கு ஆய்வு மையம் இந்த இதழை வெளியீடு செய்தது. முதலாவது இதழில் இடம்பெற்ற “கொந்தளிப்பு” என்னும் இக்பால் அலியின் கதை கல்முனைப்பகுதியில் வசிக்கும் மீனவர்களின் துன்பியல் வாழ்வை படம் பிடித்துக் காட்டுவதாகவும் அவர்களின் சாட்சியமாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளது. வேலி என்னும் அரபுக்கவிதையை எம்.சி. அஷ்ரப் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துள்ளார். பாவலரின் “ஆத்மாவின் அலைகள்” என்னும் கவிதை நூல் விமர்சனமும், லர்னா ஏ.ஹக்கின் “எருமை மாடும் துளசிச் செடியும்” சிறுகதைத்தொகுதி பற்றிய விமர்சனமும் இடம்பெற்றுள்ளது. அரபு உலகத்தின் பெருங்கவிஞன் “அஹ்மத் ஷங்கி” பற்றிய அறிமுகத்தை ரீ.அமானுல்லாஹ் தந்துள்ளார். அஹ்மத் ஷங்கியின் கவிதைகள் பற்றிய அறிமுகத்தைத் தரும் இக்கட்டுரை அஹ்மத் ஷங்கியின் படைப்புகளைத் தேடிப்படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை வாசகனிடத்து ஏற்படுத்தும். “ஈராக்கியவர்களுக்காக”

என்னும் கலாநிதி ஏ. ஆர் எம். இம்தியாஸ், முஸ்தபா ஏ.ஹக்கீம், பைஸல் ஹஸன், மருதநிலா நியாஸ் கவிதையும் இதழை அலங்கரித்துள்ளன. இர்பானா அப்துல் லதீர் அவர்களால் “வடமேல் மாகாண முஸ்லிம்களின் நாட்டார்பாடல்கள்” என்னும் கட்டுரை தொடராக இவ்விதழ்களில் வெளியாகின. மேலும் கலாநிதி எம்.எஸ்.எம். அனஸ் அவர்களின் “19 ஆம் நூற்றாண்டில் முஸ்லிம் இலக்கியமும் பண்பாட்டுப் பின்னணியும்” என்னும் கட்டுரையும் தொடராக இந்த இதழ்களில் பிரசுரமாயின. லர்னா ஹக்கின் மொழிபெயர்ப்புக்கவிதை, சம்பந்தனின் சிறுகதைகள் பற்றிய பேராசிரியர் துரைமனோகரனின் கட்டுரைகள் என்பன முதல் இதழை அலங்கரித்துள்ளன.

இரண்டாவது இதழிலும் இக்பால் அலியின் “சோதனைச்சாவுடி” என்னும் சிறுகதை இடம்பெற்றுள்ளது. போராட்ட வாழ்வின் இடர் மிகுந்த நெருக்கீட்டை வெளிப்படுத்தும் கதையாக இது அமைந்துள்ளது. அகத்தி முறிப்பான், முஸ்தபா ஏ.ஹக்கீம், பைசல் ஹாசன், ஜீவா, மாலன் போன்றோர் கவிதைகள் இதழில் இடம்பெற்றன. அண்ணல் கவிதைகள் பற்றிய விமர்சன கட்டுரையை பேராசிரியர் துரை மனோகரன் எழுதியுள்ளார். எம்.எஸ்.அனஸின் “இலங்கையில் இனக் கலவரங்களில் முஸ்லிம்கள்” கட்டுரைத் தொகுதி, ஏ. நஸூறுதீனின் “நல்லதொரு வீணை செய்தே” சிறுகதைத்தொகுதி பற்றிய நூல் விமர்சனங்களும் இடம்பெற்றன.

இதழ் மூன்று இல் இக்பால் அலியின் “எடுத்த காரியம்” என்னும் சிறுகதை இடம்பெற்றுள்ளது. ஓர் இலக்கியவாதியின் அவலநிலையை பேசும் கதை. அகத்திமுறிப்பான், அஸ்மியா, ஏ.வாறிஸ், லர்னா ஹக், முஹமட் சுபைர், மருதநிலா நியாஸ் போன்றோர் கவிதைகளும், அமானுல்லாஹின் “நவீன அரபு இலக்கிய வரலாறு” கட்டுரையும், போராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்கள் பற்றி பேராசிரியர் துரைமனோகரனின் கட்டுரையும் இடம் பெற்றுள்ளன. பல்வேறு வகையான ஆக்கங்களைக் கொண்டு இந்த இதழ்கள் வெளியானபோதும் ஒரே படைப்பாளிகளின் படைப்புகளைத் தாங்கியே இந்த வெளியானது. அதிகம் முஸ்லிம் இலக்கியத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இந்த இதழ் வெளியானமை குறிப்பிடத்தக்கது.

- பரனீ

புலரி

சஞ்சிகை ஓர் அறிமுகம்

■ ம.பா.மகாலிங்கசிவம் ■

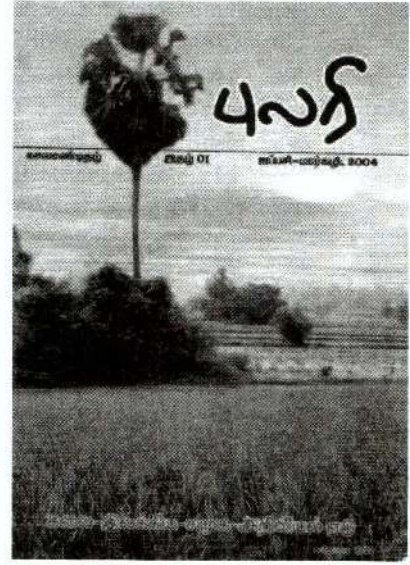
தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் சிறு சஞ்சிகைகள் காலந்தோறும் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கி வந்துள்ளன. இவ்வகையில் ஈழத்திலிருந்து வெளிவந்த புலரி சஞ்சிகையின் இலக்கியப் பங்களிப்பை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ந.குசுபரணை ஆசிரியராகக் கொண்டு 2004 ஐப்பசி - மார்கழி காலப்பகுதிக்குரிய காலாண்டிதழாக முதலாவது புலரி வெளிவருகின்றது. தை - பங்குனி 2005, சித்திரை - ஆனி 2005, ஆடி - புரட்டாதி 2005, ஐப்பசி - 2005 பங்குனி 2006 (ஒராண்டு சிறப்பிதழ் என மேலும் நான்கு இதழ்களுடன் புலரியின் பயணம் நிறைவு பெறுகின்றது.

முதலாவது இதழின் ஆசிரியராக ந.குசுபரனுடன் இணை ஆசிரியராக இராஜகோபால் நிர்வாக உதவியாளர்களாக விஜயா, தவராணி ஆகியோர் பணியாற்றுகின்றனர். இரண்டாவது இதழிலிருந்து இராஜகோபால், விஜயா, தவராணி ஆகிய மூவருமே நிர்வாக உதவியாளர்களாகவே பணியாற்றியுள்ளனர்.

“இலக்கியம் கற்றதனால் உண்டான அகத் தூண்டல், படிப்பார்வம், இன்றைய கல்வி உலகின் வரையறைப் பாங்கான தேடலுக்கு அப்பால் விரிந்த வாசிப்பார்வத்தைத் தூண்டும் உந்தல் இச்சஞ்சிகை வெளிப்பாட்டுக்குப் பிரதான ஊக்கிகள்” என முதலாவது சஞ்சிகையில் தன்னைச் சஞ்சிகை வெளியீட்டுக்குத் தூண்டிய காரணிகளை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். அது மட்டுமன்றி “தமிழர் தம் கலை இலக்கிய, பண்பாட்டு விழுமியங்களை மையப்படுத்தி தமிழ்த் தேசிய உணர்வோடு சமூக அறிவியல் விடயங்களை இணைத்த தாய் காலாண்டிற்கு ஒருமுறை புலரி உங்களை நாடிவரும்” என்னும் இதழாசிரியர் கூற்று தமிழ்தேசிய உணர்வுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் அவரது நோக்கைப் புலப்படுத்துகின்றது.

கலை - இலக்கிய சமூக அறிவியல் ஏடு என்னும் மகுடத்துடன் 2004 ஐப்பசி மார்கழி வரையான காலப் பகுதிக்குரிய இதழாக முதலாவது புலரி வெளிவருகின்றது. இந்த இதழில் 8

கட்டுரைகள், கவிதைகள் சிறுகதை என்பவற்றுடன் துணைவியூரான் எழுதிய பேராசிரியர் சி.சிவலிங்கராஜாவின் யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியற் கோலங்கள், செம்பியன் செல்வனுடனான ந.குசுபரனின் நேர்காணல் என்பவை இடம் பெற்றுள்ளன.

கட்டுரைகளுள் கலாநிதி ம.இரகுநாதனின் புலம் பெயர் கதைகளில் கலப்பு மணங்கள் என்னும் கட்டுரை குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். இக்கட்டுரை புலம்பெயர் தேசங்களுக்குச் சென்ற தமிழ் இளைஞர்கள் வெள்ளைக் காரப் பெண்களுடன் காதல் வயப்பட்டுச் செய்த திருமணங்களினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளைச் சிறுகதைகள் எவ்வாறு சித்திரித்துள்ளன என ஆராய்கிறது. அது மட்டுமன்றி அவ்வநாடுகளின் நிரந்தர வதிவிட உரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அந்நாட்டுப் பெண்களைத் திருமணம் செய்தவர்கள் வதிவிட உரிமை கிடைத்தவுடன் விவாகரத்துப் பெற்றுக்கொள்ளும் சூழலையும் விளக்குகிறது.

தவராணியின் பணிப்புலத்தின் பேச்சு வழக்கு என்னும் கட்டுரை ஒருபக்கத்தில் அமைந்த போதும் விரிவான ஆய்வுக்கு வழிவகுக்கின்றது. தீபம் - பணம், பூதி - முடிந்து விட்டது, சுள்ளம் - இளவயதுள்ள ஆண்மகன், கொண்ணையன் - கலசக்காரன், ஆரி - இளநங்கை என அவர்தரும் பேச்சுவழக்குகளுக்கான உதாரணங்கள் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக உள்ளன. ஜெ.கி.ஜெயசீலன், கணேசமுர்த்தி இனியவன் ஆகியோரின் கவிதைகளும் சீரும் சிரிப்பும் என்னும் கவிநயப்புப் பகுதியும் சஞ்சிகைக்கு வளம் சேர்க்கின்றன.

இரண்டாவது புலரி இதழில் கலை - இலக்கிய சமூக அறிவியல் ஏடு என்பது கலை - இலக்கிய சமூக ஏடு என மாற்றப் பட்டுள்ளது. சோ.பத்மநாதன், ஜெ.கி.ஜெயசீலன், துரை கணேசமுர்த்தி, நவராஜ், றஸனி ஆகியோரின் கவிதைகள் தொல்புரம் சி.கதிர்காமநாதனின் பசி சிறுகதை, ந.குசுபரன் கண்ட நேர்காணல் என்பவை குறிப்பிடத் தக்கவையாகும். கவிஞர் சோ.பத்மநாதனின் “அவன் எழுதிய கவிதை” தன் வீடு தேடி வந்த மாணவியுடனான

கவிஞரின் உரை யாடலாக அமைகிறது. கவிதையின் இறுதிப்பகுதி

“அருந்ததி

நீ இப்போ கவிதை எழுதுவதில்லையா?”

பிள்ளைகளைச் சுட்டிக்காட்டியபடி

சொன்னாள்

“நான் எழுதிய கவிதைகள் இவை!” பேசுபொருளைத் தெளிவு படுத்துகிறது.

மூன்றாவது புலரி ஏனைய இரு சஞ்சிகைகளையும் விடத்தரத்தால் மட்டுமன்றிப் பக்கங்களாலும் (60) அதிகரித்ததாக உள்ளது. எட்டுக்கட்டுரைகள் ஐந்து கவிதைகள் இரண்டு சிறுகதைகள் பேராசிரியர் பேர்னாட் பேர்ட் உடனான ந.குபரனின் நேர்முகம் என்பவை சஞ்சிகையை அலங்கரிக்கின்றன.

கடற்கோட்டை என்ற பேராசிரியர் பொ.இரகுபதியின் கட்டுரை ஒல்லாந்தரால் உருவாக்கப்பட்ட கட்டுரையின் வரலாற்றைத் தெளிவாகக் கூறுவதாக உள்ளது. கல்வெட்டு ஆதாரங்களுடன் விடயங்கள் விளக்கப்படுகின்றன. ஜெ.கி. ஜெயசீலனின் நல்லதோர் வேள்வி செய்தோர் என்ற கவிதை கவனத்தை ஈர்ப்பதாக உள்ளது.

“பாலியல் உறவு வன்மம்

படுகொலை பாதகங்கள்

பாதிரி மார்கள் பிக்கு

பார்ப்பனன் அரபு ஷேக்கின்

வாழ்வியல் நெறிகளாகி இவ்

வையத்தைக் கெடுக்க வந்தால்

மோதிநாம் அவர் முகத்தில்

மிதிப்பதே தெய்வநீதி”

என என்று எழுதிய கவிதை இன்னும் பொருந்துவதாக உள்ளது.

நான்காவது இதழில் 7 கவிதைகள் ஒரு சிறுகதை ஏழு கட்டுரைகள் என்பனவற்றுடன் பட்டிமன்றக் பேச்சாளரும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி பட்டப்படிப்புகள் பிரிவின் இயக்குநருமான அ.குமாரவேலுடனான நேர்முகம் என்பவையும் இடம் பெறுகின்றன. கலாநிதி ம.இரகுநாதனின் சமகால யாழ்ப்பாணம் ப.கணேசராசாவின் சிறுவர் நாடக எழுத்துருவின் அம்சங்கள், ஈ.குமரனின் பிச்சமுர்த்தியின் பெட்டிக்கடை நாரணன் முதலிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தவை.

ஐந்தாவதும் இறுதியுமான புலரி இதழ் ஓராண்டுச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது. ஏனைய சஞ்சிகைகளை விடச் சற்று அதிகமான பக்கங்களைக் கொண்ட (66) இந்த இதழிலே 5 கவிதைகள் 6 கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், குறுங்கதை, நூல்அறிமுகம் ஆ.சபாரத்தினத்துடனான நேர்காணல் என்பவை இடம் பெற்றுள்ளன.

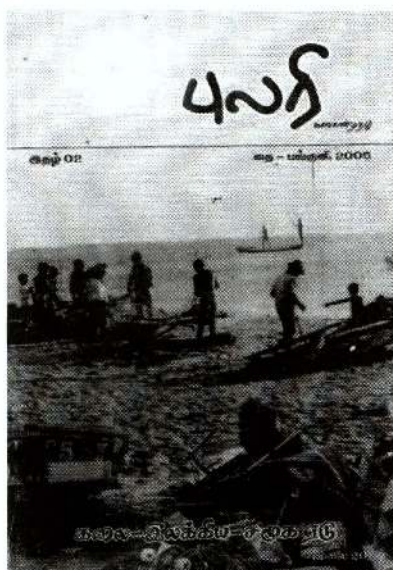
கலாநிதி சு.ஜெபநேசனின் “புதுமைப் பித்தன் நூற்றாண்டு” ஸ்ரீபவனின் தணிக்கை நெறிமுறை தென்னிந்தியத் திரைப்படங்களை மையமாகக் கொண்ட ஒருநோக்கு என்னும் கட்டுரைகள் முக்கியமானவை. இவற்றையும் தாண்டிப் பின்னிணைப்பாக அமைந்த

பேராசிரியர் பொ.இரகுபதியின் வல்லியக்கனும் வல்லி புரநாதரும் என்னும் 22 பக்கக் கட்டுரை அமைகின்றது. இக்கட்டுரையைப் பிரசுரித்தமைக்காக இதழாசிரியர் ந.குசுபரனுக்கு பல்வேறு அச்சுறுத்தல்களையும், மிரட்டல்களையும் உருவாக்கிக் கொடுத்த வரலாற்றுக் சிறப்புமிக்க கட்டுரையாகவும் இக்கட்டுரை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் இந்துக்களிடம் பொதுவாகக் காணப்பட்ட பெருந்தெய்வ வழிபாட்டுக்குப் பதிலாகத் தமக்கென பிரத்தியேகமாக உருவாக்கப்பட்ட சிறு தெய்வழிபாடு நிலவிவந்தது. தமது குலத்திலேயே பிறந்து உயர் குலத்தவர்க்கு எதிராகப் போராடிய செயற்கரிய செயலைச் செய்தவர் தொடக்கம், பல்வேறு வீரச் செயல்களையும் புரிந்தவர் வரை பலர் சிறுதெய்வங்களாக வணங்கப்பட்டனர்.

இவ்வகையில் குறிப்பிட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் காணப்பட்ட வல்லியக்கன் (வலிமைவாய்ந்த இயக்கன்) தொடர்பாக இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. காரைநகர், கோண்டாவில், சங்கானை முதலிய இடங்களிலேயே வள்ளுவ குலத்தினரால் வணங்கப்பட்ட வல்லியக்கன் கோயில்களுக்கு நேரே சென்று கட்டுரையாசிரியரான பேராசிரியர் பொ.இரகுபதியும் புலரி இதழின் ஆசிரியர் ந.குசுபரனும் தகவல்களைத் திரட்டினர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சிறுதெய்வங்கள் அவர்களது குலத்தை வெளிப்படுத்தி விடும் என்பவற்றையும் வேறுமல நோக்கங்களுக்காகவும் சமஸ்கிருத மயப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சூழலில் வல்லியக்கனே வல்லிபுநாதராக மாற்றப்பட்டுள்ளார் என்பதை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்தியது வல்லியக்கன் பற்றி எழுதப்பட்டிருந்தாலும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் இடம்பெறும் சமஸ்கிருத மயமாக்கம் தொடர்பான பொதுவான கட்டுரையாகவும் இதனைக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு ஏனைய சிறுதெய்வங்கள் பற்றிய தகவல்களும் இங்கே இடம்பெற்றுள்ளன.

இக்கட்டுரை வெளிவந்தவுடன் இருவர் தமது சமூகத்தை இக்கட்டுரை தாழ்த்துவதாகக் கூறிக் குசுபரனுடன் முரண்பட்டனர். அச்சுறுத்தலும் விடுத்தனர். போதிய விளக்கம் அறிக்கப்பட்டபின் அவர்கள் பின்வாங்கிய வரலாறு இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது.

தொகுத்து நோக்கின் ஏற்கனவே எழுதிக்கொண்டிருந்த எழுத்தாளர்களுக்குத் தளம் அமைத்துக் கொடுத்தமை, புதிய எழுத்தாளர்களை ஒருவாக்கி இன்று வரை அவர்கள் தொடர்ந்து எழுத அடித்தள மிட்டமை, பண்டித மரபினரைப் போற்றி அவர்கள் தொடர்பான தகவல்களை வெளியிட்டமை பல்துறை சார்ந்த கட்டுரை கவிதைகளை வெளியிட்டு இலக்கிய ஆக்கம் பரம்பை விசாலிக்கச் செய்தமை. பேட்டிகள் மூலம் இலக்கிய கர்த்தாக்களின் ஆளுமையை வெளிக் கொண்டு வந்தமை எனப்பல பணி களைப் புலரி சஞ்சிகை ஆற்றியுள்ளது. தொடராமல் புலரி நின்று போனது தமிழ் கூறு நல்லுலகிக்கு ஏற்பட்ட இழப்பே எனலாம்.

ஈழத்துச் சிற்றிலக்கிய வரிசையில் “புதிய தரிசனம்” சில அறிமுகக் குறிப்புகள்

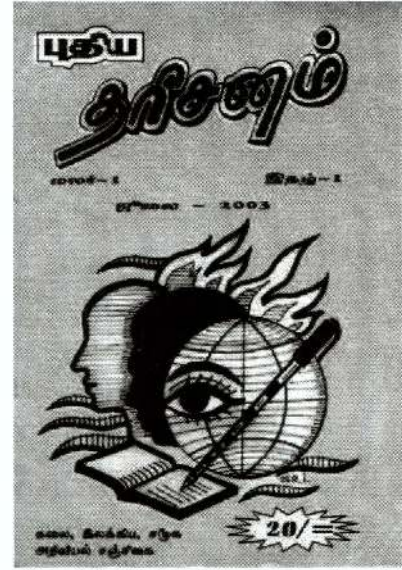
■ வல்வைக் கமல் ■

ஈழத்தில் காலத்திற்குக் காலம் பல்வேறு சிற்றிதழ்கள் தோன்றியுள்ளன. அந்த வரிசையில் ஈழத்தில் தோற்றம் பெற்ற சிற்றிதழ்களுள் ஒன்றாக அமைவது புதிய தரிசனம் ஆகும். தனக்கே உரித்தான மிடுக்குடனும் பொலிவுடனும் இச்சிற்றிதழ் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கட்டுரையானது புதிய தரிசனம் சிற்றிதழ் தொடர்பான சில அறிமுகக் குறிப்புகளை முன்வைப்பதாக அமைகிறது.

தமிழ்நாட்டைப் போலவே ஈழத்திலும் சஞ்சிகைகள், சிற்றிதழ்கள் காலந்தோறும் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன. சில நீடித்து நிலைத்து நிற்கின்றன. இன்னும் சில காலவோட்டத்தில் மறைந்து போகின்றன. ஈழத்துச் சிற்றிலக்கிய வரிசையினுள் தன்னையும் ஒன்றாக இணைத்து 2003 ஆண்டு ஜூலை மாதம் வடமராட்சி மண்ணிலிருந்து வெளிவந்ததே புதிய தரிசனம் இதழாகும். முதலாவது இதழே புதிய அழகுடனும் கவர்ச்சியுடனும் வெளிவந்திருப்பதைக் காணமுடியும்.

ஐந்து இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்திருக்கும் இப்புதிய தரிசனமானது ஈழத்து சிற்றிதழ் வகைமைக்குள் தன்னாலான பங்களிப்பை வழங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்த ஐந்து இதழ்கள் தொடர்பான விடயங்களையும் அதன் உள்ளடக்கங்களையும் சுருக்கமாக நோக்கலாம். முதலாவது இதழ் 2003 ஜூலையும் இரண்டாவது இதழ் 2003 ஒக்டோபரும் மூன்றாவது இதழ் 2004 மார்ச்சிலும் நான்காவது இதழ் 2004 ஆடியும் ஐந்தாவது இதழ் 2005 மே- ஜீன் காலப்பகுதியிலும் வெளிவந்துள்ளது.

கலை, இலக்கிய, சமூக அறிவியல் சஞ்சிகையாக முதலாவது இதழ் வெளிவந்துள்ளது. பிரதம ஆசிரியராக த.அஜந்த குமாரும் கௌரவ ஆசிரியராக இரா.அகிலனும் இணையாசிரியர்களாக பா.செந்தூரன், க.சிந்துதாசன், அ.தில்லை தாசன் ஆகியோரும் துணையாசிரியர்களாக ஜெ.ஐங்கரதாசன், சி.சிவகுமார், சி.திருச்செந்தூரன் ஆகியோரும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். ஒரு பெரும் ஆசிரியர் குழாத்துடன் இந்த முதலாவது இதழ் வெளிவந்திருப்பதே இதழுக்குக் கிடைத்த

பெரிய வெற்றி என்று சொல்லாம். இவர்களுடைய உழைப்பின் விளைச்சலாகவே இப்புதிய தரிசனம் இதழ் வெளிவந்துள்ளது. அதுமட்டுமன்றி ஓவியராக ஸ்ரீ நடராஜாவும் விளம்பரத் தொடர்பாளராக மா.சத்தியேந்திராவும் விற்பனைத் தொடர்பாளராக இ.அரவிந்தன், ம.பிரசாத் ஆகியோரும் இவ்விதழில் பணியாற்றியுள்ளனர். முதலாவது இதழின் ஆசிரியர் பக்கத்தில்,

“வாசக நெஞ்சங்களே...”

முதலாவது இதழின் முகிழ்ப்பில் உங்களைச் சந்திப்பதில் பெரும் மகிழ்ச்சி. சஞ்சிகை வெளியிடுவது கடினமானது என்ற வார்த்தை வீசல்கள் வலம் வரும் வேளையில் வயதில், அறிவில், அனுபவத்தில் மிகச் சிறியவர்களாகிய நாங்கள் வெளியிடும். இப் “புதிய தரிசனம்” உங்களை தரிசனம் கண்டு புனிதம் அடையுமென நம்புகிறோம். இன்றைய காலகட்டத்திலே இளைஞர் சமுதாயம் வழிதவறி நெறிதவறி தவறான பாதையில் சுவடு பதிக்கிறது என்ற வார்த்தை வீசல்களும் ஏக்கப் பெருமூச்சுக்களும் எழுகின்ற வேளையில் இளைஞர்களாகிய நாங்கள் எடுத்திருக்கின்ற இந்த முயற்சிக்கும் எங்களின் வளர்ச்சிக்கும் அனைத்துத் தரப்பினரும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருவீர்கள் என நம்புகிறோம்.”

என ஆசிரியர் குறிப்பிடுவதிலிருந்து அவர்கள் சிற்றிதழை வெளியிடுவதன் நோக்கம் புலப்படுத்தப்படுகிறது. இற்றைக்கு பத்தொன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தற்கால இளைஞர், யுவதிகள் பற்றி தீர்க்க தரிசனத்தோடு புதிய தரிசனம் இதழை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளமை பாராட்டுக் குரியது.

“புழிப்புயலில் சிக்க வைக்கும்
பண்பாட்டழிவைத் தூக்கிவிடுங்கள்!
எழுகோல்தாங்கிய எங்கள்
கரங்களைத் தூக்கிவிடுங்கள்”

என ஆசிரியர் கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. முதலாவது இதழினுடைய அட்டைப்படமும் ஒரு காத்திரமான செய்தியை சொல்வதாக அமைந்துள்ளது. எழுதுகோல், நூல், உலகம்,

கண், இரு மனிதத் தலைகள், அதனைச் சூழ தீச் சுவாலைகள் என்பதாக அட்டைப்படம் அமைந்திருக்கிறது. ஓவியர் ஸ்ரீ நடராஜா இதனைத் திறம்பட வரைந்துள்ளார். இருபது ரூபா என்று இதழின் விலை கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதழினுள்ளே கட்டுரை, சிறுகதை, நேர்காணல், கவிதை, பொது அறிவு, குறுக்கெழுத்துப் போட்டி, துணுக்குகள் என பல்கலை விடயங்களும் உள்ளடங்கியுள்ளமையைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மூத்த எழுத்தாளர் குப்பிழான் ஐ.சண்முகத்தின் நேர்காணலும் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் பொ.கமலரூபனின் கட்டுரையும் சி.திருச்செந்தூரன், மயூரன் முதலானோரின் சிறுகதைகளும் புதுவை இரத்தினதுரை, க.சிந்துதாசன், இராகவன், வதிரி கவிநேசன், நவா, அ.தில்லைதாசன் ஆகியோரின் கவிதைகளும் ஏனைய விடயங்களும் முதலாவது இதழை அலங்கரித்துள்ளன. முதலாவது இதழே ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளிகளினது ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்திருப்பதானது புதிய தரிசனத்துக்குக் கிடைத்த இன்னுமொரு வெற்றியென்றே கூறமுடியும்.

ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளியான குப்பிழான் ஐ.சண்முகம் அவர்கள் பற்றிய விரிவான நீண்ட நேர்காணல் இவ் இதழை மேலும் மெருகூற்றியுள்ளது. அதனைப் போலவே புதுவை இரத்தினதுரையின் குறியீட்டுக் கவிதையாக “சமுதும் காட்டுமையும் வயற்காரரும்” என்ற கவிதை சிறப்பானதாக அமைந்து இதழை வளப்படுத்தியுள்ளது. அக்கவிதையின் சில வரிகள் மாத்திரம் இங்கு தரப்படுகிறது.

“எங்கள் வானத்தில் இருளகற்ற இதுவரையில்
திங்கள் வரவில்லை
திரண்ட கருமேகமதை
கலைத்து விட இங்கே காற்றொழுந்து வீசவில்லை
.....

காட்டுமையும் எங்கள் கடப்புக்கள் மேய்கின்றது
வீட்டுக்குக் காவலென விட்டநாய் கடிக்கிறது
ஆணை திமிர் கொண்டு அலைகின்றது
எங்கள் சேனைக்குள் வந்துமே சிலவேளை மிதிக்கிறது.
அமெரிக்கக் கழு கு அமருதற்கு இடம் தேடி,
குமரிக் கடலோரம்
குறிவைத்துப் பறக்கிறது...

மேற்படி வரிகளை மீள்வலியுறுத்தத் தேவையில்லை. இது போல இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ள பொலிகையூர் க.சிந்துதாசனின் நிழலிருப்பு, இராகவனின் தேவதைகளோடு போன யாத்திரையில் நிமிரும், வதிரி கவிநேசனின் அவனுக்காக ஒரு வேதனை, நவாவின் உண்மை புரிகிறது, அ.தில்லைதாசனின் மௌனத் தேடல், மிருசுவில் வடக்கு இளைய நிலாவின் ரத்த உறவுகளாம் உத்தமரை நம்பி முதலான கவிதைகளும் இதழுக்கு வலுச் சேர்த்துள்ளன.

இரண்டாவது இதழ் 2003 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம்

வெளிவந்துள்ளது. துப்பாக்கி ஒரு கையிலும் எழுதுகருவி மறுகையிலும் என்பதாக வரையப்பட்ட அட்டைப்படத்துடன் இந்த இதழ் வந்துள்ளது. ஈழப்போரின் ஒரு குறியீடாக இதனைக் கருதமுடியும். ஓர் இளைஞனும் யுவதியும் துப்பாக்கியை ஒரு கையிலும் எழுதுகோலை மறுகையிலும் ஏந்தியிருப்பது ஈழப்போரின் தாக்கத்தைப் பறைசாற்றுவதாகவே அமைந்துள்ளது. அட்டைப்படம் எழுச்சி மிக்கதாகவும் புரட்சி மிக்கதாகவும் இதழை மெருகேற்றியுள்ளது எனலாம்.

இதழின் உள்ளே முதலாவது இதழ் வெளியீட்டு விழா பற்றிய புகைப்படங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வழமையான ஆசிரியர் குழாத்துடனும் ஆசிரியர் தலைப்புடனும் இதழ் வெளிவந்துள்ளது. இவ்விதழிலும் சிறுகதைகள், நேர்காணல், கட்டுரை, கவிதை என பல்கலை அம்சங்களும் உள்ளடங்கியுள்ளமையைக் காணலாம். பொலிகையூரைச் சேர்ந்த கலாபூசணம் வே.க.பாலசிங்கம் அவர்களுடைய நேர்காணல் அவர் தொடர்பான பல விடயங்களையும் பாரம்பரியக் கலையான நாடகக் கலை பற்றியும் பல்வேறு விடயங்களை எடுத்துக் கூறுகின்றது. இவ்விதழில் இடம்பெற்ற சிறுகதைகளாக வதிரி இ.இராஜேஸ் கண்ணனின் ஒற்றைப்பாதசரமும் அஜந்தனின் காலமாற்றமும் அருமை அன்பின் மாற்றமும் கவிநேசனின் நிமிர்வின் உன்னதம் உருவகக் கதை என்பனவும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகளாக சி.திருச்செந்தூரனின் யாழ்ப்பாணக் கல்வித் தரம் வீழ்ச்சிக்கு காரணமாகும் காரியங்களும் பா.தர்சனின் அழிந்துபோகும் டைட்டானிக்கின் பாகங்களும் (சிறு தொகுப்பு) இடம் பெற்றுள்ளன. கவிதைகளும் துணுக்குகளும் இதழை அலங்கரிப்பதோடு குறும்பன் பதில்கள் என்னும் புதிய கேள்வி பதில் பகுதியும் புதிதாக இந்த இதழில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இதழினுள் இடம் பெற்றுள்ள கவிதைகளுள் கலா கேசவனின் நெடுஞ்சாலையும் நாம் என்ற கவிதை மனதினுள் இனம்புரியாத உணர்வை உண்டுபண்ணுகிறது. அக்கவிதையின் சிலவரிகள்

“அந்த நெடுஞ்சாலை
மிக அமைதியாக நீண்டு கிடக்கிறது
செந்நிறக் குருதி சிந்திய
எம் தேசத்தின்,
உயிர்ச் சுவடுகளை எல்லாம்
தன்னுள்ளே மறைத்துக் கிடக்கிறது

வெளியே துரத்திக் கொண்டு நிற்கும்
எச்சங்களைக் காட்டி
கண்ணீர் வடிக்கின்றது
தன்னுள்ளே புதையுண்டு போன
உயிர்ச்சுவடுகளை மட்டும்
காட்டமறுக்கிறது...”

இவ்வாறாக பல் வேறு சிறப்புக்களைத் தாங்கி இரண்டாவது இதழ் அமைந்து காணப்படுகின்றது. மூன்றாவது இதழ் பற்றி நோக்குகின்ற போது 2004 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வெளி

வந்திருக்கின்றது. வித்தியாசமானதொரு அட்டைப் படத்துடனும் வழமையான ஆசிரியர் குழுவில் சிற்சில மாற்றங்களுடனும்

“கலை இலக்கியம்

நிலை என்போம் - இவை

விலை மதிப்பிலாப் பொக்கிசுமென்போம் - புது

விலைஎள்சல்கள் காண்போம்”

என்னும் வரிகளைத் தாங்கி ஆசிரியர் தலைப்புடன் வெளிவந்துள்ளது.

ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளரும் திரைப்பட இயக்குனருமான ஞானரதனின் நேர்காணல் இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ளது. மிக நீண்டதொரு நேர்காணலாக இது அமையப் பெற்றுள்ளது. சிறுகதைகளாக த.அஜந்த குமாரின் இது பட்டங்கள் பறக்கும் நேரமும் ந.ஆதவனின் ஒன்றே தான் சிறுகதையும் அமைந்துள்ளன.

இந்த இதழில் கட்டுரையாக தற்குறிப்பு ஏற்ற அணி என்பது இடம்பெற்றுள்ளது. கவிதைகள் வழமை போல இடம்பெற்றுள்ளன. புதிதாக நூல் அறிமுகக் கருத்துக்கள் என்னும் பகுதியும் உரைச்சித்திரம் என்னும் பகுதியும் இணைக்கப்பெற்றுள்ளன. கவிதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்ற கவிதைகளும் குறுக்கெழுத்துப் போட்டியும் பொது அறிவுத் தகவல்களும் துணுக்கு களுமாக இதழ் நிரம்பி வழிகிறது.

புதிய தரிசனத்தின் நான்காவது இதழ் புதுப் பொலிவுடன் 2004 ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் வெளி வந்துள்ளது. “புது விளைச்சல்கள் காண்போம்” என்னும் சிந்தனையைத் தாங்கி புதிதாய் வந்திருக்கும் இப்புதிய தரிசன இதழின் அட்டைப்படம் நவரசங்களில் மூன்று ரசங்களைக் கொண்டமைந்த முகமூடிகளின்னை ஓவிய மாகக் கொண்டு கறுப்பு வெள்ளை நிறத்தில் அழகாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த நான்காவது இதழ் சற்று வித்தியாசமான முறையில் உள்ளடக்கப் பகுதியை முன்பக்கத்தில் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. “தரிசனங்களாய்...” என்பதாக அது அமைகிறது. இதற்கு முன்னர் வந்த இதழ்களில் இந்த விடயம் இடம்பெறவில்லை. இந்த இதழ் காத்திரமான பல படைப்புக்களைத் தாங்கி வந்துள்ளமையைக் காணலாம். அந்த வகையில் இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ள படைப்புக்களைச் சுருக்கமாக நோக்கலாம்.

கலாநிதி செ.யோகராசா அவர்களின் நேர்காணல் இங்கு இடம்பெற்றுள்ளமை இந்த இதழின் கனதியைக் கூட்டுவதாக அமை கிறது. கருணை யோகன் என்ற புனைபெயரில் படைப்புத்துறையில் பலராலும் அறியப்பெற்றவர் என்று முதல்வரிகளிலேயே பேராசிரியரைப் பற்றிய விபரத்தை நேர்காணல் ஏற்படுத்தி விடுகிறது. “புகலிடத் தமிழ் இலக்கிய கலைகள் இன்னும் 10, 15 ஆண்டுகளின் பின்னர் படிப்படியாக ஒய்ந்து விடு” என்றும் “நாவலைப் பொறுத்தவரையில் இன்னம் பிரதேச மட்டத்திலேயே நின்று கொண்டு உலகத் தரத்திலுள்ளோம் என்று

எம்மை நாமே பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்.” என்றும் கலாநிதி செ.யோகராசா அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை மேற்கோளாகக் கொண்டு நேர்காணல் சிறப்புற அமைந்துள்ளது. பேராசிரியர் அவர்களின் கலை, இலக்கிய வாழ்வு தொடர்பாகப் பல்வேறு விடயங்களை நேர்காணல் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

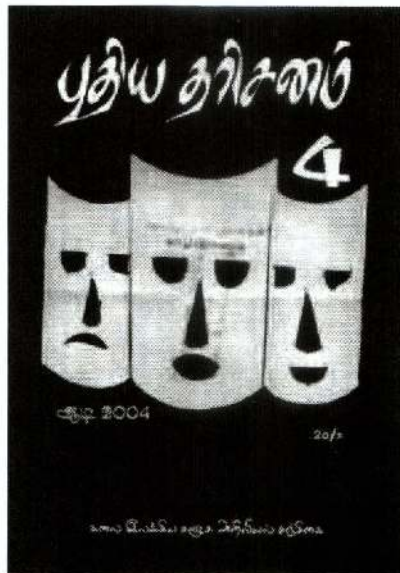
அடுத்து இவ்விதழில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகள் வரிசையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் செல்லையா கிருஷ்ணராஜாவின் “கிராமங்கள் - அறிவியல் பண்பாட்டின் ஆரோக்கியமான சுவாச நாடிகள்” என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை சிறப்பான முறையில் அமைந்துள்ளது. கலகக்குருவி என்பவரால் எழுதப்பட்ட தூறல் என்ற சிறுகட்டுரையும் இராகவனின் எதிர்ப்பிலக்கியம் ஒரு கலாசார ஆய்வு ஆழமான தெரிதலுக்கு ஓர் அறிமுகம் என்ற கட்டுரையும் அமைந்துள்ளன. எதிர்ப்பிலக்கியம் தொடர்பான விடயங்களை முன்னிறுத்தி இந்தக் கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ள சிறுகதைகளாக தாட்சாயணியின் ஒரு உறவின் வெட்டுமுகமும் த.அஜந்த குமாரின் ஒரு மரணமும் சில நினைவுகளும் இராகவனின் மூடுபெட்டி என்பனவும் அமைந்துள்ளன. தாட்சாயணியின் ஒரு உறவின் வெட்டுமுகம் சற்று நீண்ட சிறுகதையாக காணப்படுகிறது. கவிதைகளாக சின்னத் தருமராஜா, சிவத்திரு, ஜெயசீலன், க.சாரங்கன், குறிஞ்சி இளந்தென்றல், கமலமணி ஆகியோரின் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சண்முகம் அவர்களின் ஆட்டோ கிராஃப் மனதைக் கவர்ந்த ஒரு தமிழ்திரைப்படம் என்ற திரைவிமர்சனப்பகுதியும் எஸ்.குணேசின் ஷோபா சத்தியின் தேசத்துரோகி சிறுகதைத்தொகுப்பு பற்றிய நூலறிமுகம் சிறப்பான முறையில் இடம் பெற்றுள்ளன. கவிநேசனின் இரண்டு குட்டிக்கதைகளும் கவிதைப் போட்டியில் வெற்றிபெற்ற கிவதைகளும் வாசகர் கடிதங்களும் இடம்பெற்று இந்த நான்காவது இதழ் முழுமை பெற்றுள்ளது.

புதிய தரிசன் இதழின் ஆண்டுமலராகவும் இறுதியான இதழாகவும் ஐந்தாவது இதழ் மே - ஜூன் 2005 இல் வெளிவந்துள்ளது. இதில் ஆசிரியராக சி.த.கவி நேதன் என்பவர் காணப்படுகின்றார். முன்னர் வெளி வந்த நான்கு இதழ் களிலும் ஆசிரியராக த.அஜந்தகுார் காணப் பட்டார். இந்த இதழில் பிரதம ஆசிரியர் மாற்றம் பெற்றிருக்கின்றார். அவருடைய ஆசிரியர் பக்கத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“இலக்கிய வீதியின் வழி பயணிக்கும் ஆரம்பப் பயணிகளாகிய நாம் உங்கள் கரங்களில் ஐந்தாவது இதழை ஆண்டலராய் சேர்ப்பிக்கிறோம். இந்த இலக்கியப் பயணம் முடிவில். இதில் ஒருவித நம்பிக்கையின் வீறாப்போடு இதழ் வெளிப்பாட்டினாடு இணைப்பயணிகளாய் “நடக்கத்” தொடங்கியிருக்கிறோம்.

“தோற்பன தொடரேல்” என்று ஒளவையார் கூறியிருப்பினும், எமது இப் பயணத்தில் சில தோல்விகளும், இடையூறுகளும் தழுவினாலும் அவற்றை விலக்கி வீறு

கொள்கிறது என்பதும். இடைவெளிகள் இருப்பினும் எமது இதழின் இருப்பைத் தக்கவைத்தே தீருவோம்.”

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதில் ஒருவிடயம் கவனிக்கத்தக்கது. இந்த இதழ் நான்காவது இதழ் வெளிவந்து கிட்டத்தட்ட பத்து மாதங்கள் கழிந்த பின்னரே வெளிவந்துள்ளது. ஏனைய இதழ்கள் நான்கு, ஐந்து மாத இடைவெளியில் வெளிவர இது ஏறத்தாழ பத்துமாதங்கள் கடந்த நிலையில் வெளிவந்திருக்கின்றது. ஆசிரியர் தனது பக்கத்தில் இதனைச் சொல்லாமல் சொல்லிச் செல்கின்றமையைக் காண முடியும். அதாவது “எமது இப்பயணத்தில் சில தோல்விகளும், இடையூறுகளும் தழுவினாலும்...” என்ற பகுதி இதனையே காட்டுகின்றது.

இதழினுள் இடம்பெற்ற விடயங்கள் தொடர்பாக நோக்கின், வழமை போன்று ஒரு நேர்காணல் பகுதி இடம்பெற்றுள்ளது. ஈழத்தின் அகவெளிப்பாட்டாளர்களில் ஒருவரான கோ.கைலாசநாதன் பற்றியதாக அந்த நேர்காணல் அமைந்துள்ளது. நீண்ட நேர்காணலாக விளங்கும் இது ற்றுப் பெறாமலே காணப்படுகின்றது. ிகுதி அடுத்த இதழில் என்பதாக அது அமைந்துள்ளது.

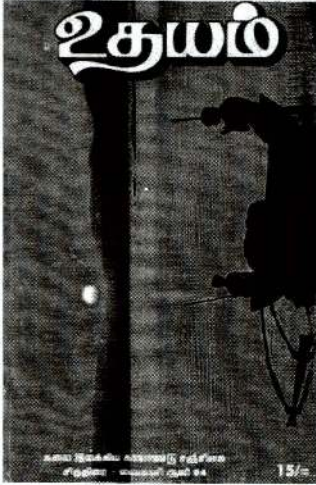
கட்டுரைகளாக கலாநிதி செ.யோகராசா அவர்களின் “நாட்டார் இலக்கியத்தின் இயல்புகள்; மறுமதிப்பீடு” என்பதும் பேராசிரியர் செ.கிருஷ்ண

ராசாவின்” சமகால நெருக்கடி நிலையும் யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்தில் தனியார், குடும்பம், சமூகம் என்ற அலகுகளில் அதன் தாக்கமும் (ஓர் உசாவலுக்கான அறிமுகம்)” என்பதும் கலாநிதி முருகையனின் “தரிமூர் குழலில் பிறமொழி அறிவின் தேவை” என்பது அமைந்துள்ளது.

சிறுகதைகளாக சி.கதிர் காமநாதனின் “சமையல்”, தாட்சாயணியின் “கடைசிக் காலடி”, ஞானரதனின் “முகமில்லா மனிதன்”, வனஜா நடராஜாவின் “இரண்டு மரணங்களும் உணர்வுகளும்” முதலானவை அமைந்துள்ளன. பல கவிஞர்களது கவிதைகளும் இதழில் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்துடன் மறைந்து படைப்பாளிகள் பற்றிய அஞ்சலிக் குறிப்பும் அ.இரவியின் “கால் ஆகிவந்த கதை” நூல் பற்றிய அறிக்க குறிப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது.

ஐந்து இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்திருந்தாலும் பல்வேறு உள்ளடக்கங்களைத் தாங்கியும் பல புதிய எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்து தன்னுடைய காத்திரமான இலக்கியப்பங்களிப்பை புதிய தரிசனம் இதழ் வழங்கியுள்ளதென்றே கூறமுடியும். காலமும் நேரமும் களிந்து மீண்டும் இலக்கிய ஆர்வலர்களின் தரிசனத்திற்காக புதிய தரிசனம் வெளிவர வேண்டுமென்பதே எமது அவாவாகும்.

உதயம்

1994 வைகாசி - ஆனியில் உதயம் இதழ் மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளிவர ஆரம்பித்தது. மக்கள் நலன் கருதி வாசகரிடையே வாசிப்பின் மகத்துவத்தை உணர்த்த வேண்டுமெனும் குறிக்கோளுடன் உதயம் பவனி வர ஆரம்பித்தது. இவ்விதழின் ஆசிரியராக உஷாதேவி சிவதாசன் செயற்பட்டார். மேலும் ஆசிரியர் குழுவில் மண்தீர் அசோகா, சந்திராணி தங்கவேல், பிலோமினா மகேஸ்வரன் இணைந்து செயற்பட்டார்கள்.

முதலாவது இதழில் “கோமஸ் சுவாமிநாதனின்” நேர்காணல் இடம்பெற்றுள்ளது. ஏகலைவன், ஆனந்தன் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. செ.யோகராசாவின் “இலங்கைப் பெண் எழுத்தாளர்கள் சில அவலங்கள்” என்னும் கட்டுரை, இலங்கையைச் சேர்ந்த பெண் எழுத்தாளர்கள் பலர் தொடர்ந்து எழுதாமலக்கான காரணங்களையும், பெண் எழுத்தாளர்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகளையும் வெளிப்படுத்தும் கட்டுரையாக காணப்படுகின்றது. பழந்தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து “இராமபிரான், இலக்குவனுக்கு தமிழிலும் அறிவுரை கூறினார்” என்னும் அகளங்கனால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையும் கவனிப்பிற்குரிய கட்டுரையே. ஓவியர் சிவகுமாரனின் ஓவியங்கள் பற்றிய

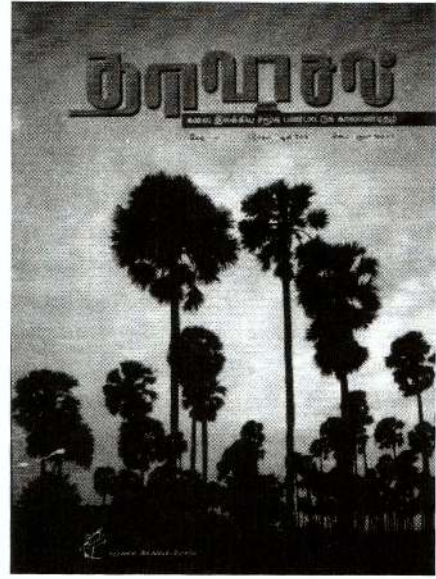
பார்வையை அருந்ததி சபாநாதன் அவர்கள் முன் வைத்துள்ளார். சிறுவர் இலக்கியம், வானொலித்துறை போன்றவற்றில் பிரகாசித்த மாஸ்டர் சிவலிங்கம் அவர்களின் வாழ்வில் குறிப்பும் இதழை அலங்கரித்துள்ளது. “கொழும்பு நாடக மேடை மீண்டும் சலசலப்பை ஏற்படுத்துகிறது” என்னும் கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் பத்தி எழுத்தும், அந்தனி ஜீவாவின் “மலையக இலக்கிய வளர்ச்சி” என்னும் ஆய்வுக்கட்டுரையும் கவனத்திற்குரியது. வாசுகி குணரத்தினம், செல்லவூர்க் கோபால், திமிலைத்துமிலன் போன்ற கவிஞர்களது ஆக்கங்களும் தாங்கி முதல் இதழ் வெளியாகியது. இரண்டாவது இதழ் காலாண்டு சஞ்சிகையாக மாற்றம் கண்டு 1994 ஆடி-புரட்டாதியில் வெளியானது. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் அருமையானதொரு நேர்காணலையும், நந்தாவதி நவம், திலோத்தமா, அன்னலட்சுமி இராஜதுரை ஆகியோரின் சிறுகதைகளையும், கி.பி.அரவிந்தன், கே.எஸ்.சிவகுமாரன், து.குரசாஜெயம் கட்டுரைகளையும், நீலாவாணன், வாசுதேவன், முகமட் சுபார், சசிகலா சுப்பையா, கவிஞர் ஞானமணியம் கவிதைகளையும் தாங்கி வெளியானது.

சிறந்த நேர்காணல்கள், உள்ளடக்கங்கள் தாங்கி வெளி வந்த போதும் இந்த இதழ் தொடர்ந்து தன் இருப்பை தக்க வைத்துக் கொள்ளவில்லை.

பரணீ

சமூக இயக்கத்திற்கான ஒரு பொதுத் தளத்தினை இலக்கியத்தினால் அவாவுவதே தளவாசலின் நோக்கம்

■ ந.குகபரன் ■

ஈழத்துச் சிற்றிதழ்களுக்கு நீண்ட வரலாறு உண்டு. ஈழத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும், புலம் பெயர்தளத்திலிருந்தும் காலத்துக்குக் காலம் பல்வேறு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில், தொடர்ச்சியைப் பேணி நீண்டகாலம் வெளிவந்தவை குறித்த சிலவே யாகும். பெரும்பாலானவை குறிப்பிட்ட சில இதழ்களோடு தமது பயணத்தை நிறைவுசெய்துள்ளன. அமைப்பு சார்ந்தோ, தனிநபரது உந்தலாலோ வெளி வரத்தொடங்கிய இதழ்கள் தமது பயணத்தை தொடர முடியாதுபோனாலும் அவை வெளிவந்த காலப்பகுதி யில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின என்பதை மையமாக கொண்டு அவற்றை நோக்குவதே முக்கிய மாகும். அந்தவகையில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளி வந்த தளவாசல் இதழ்கள் நான்கையும் ஒட்டுமொத்த மாக நோக்கி அவை குறித்த பதிவாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதனை முதன்மையாசிரியராகவும் ந. மயூரநுபன், கை. சரவணன் ஆகியோரை இணையாசிரியர்களாகவும் கொண்டு எழுகலை இலக்கியப்பேரவையின் வெளியீடாக தளவாசல் இதழ் வெளிவந்தது. கலை இலக்கிய சமூக பண்பாட்டு காலாண்டிதழான தளவாசல் 2016 ஏப்ரல்- யூன் மாதம் தொடங்கி 2018 ஐனவரி- மார்ச் வரையான காலப்பகுதியை உள்ளடக்கியதாக நான்கு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் பேணவேண்டும் என்ற பற்றுறுதியோடு சமூக ஒருமைப் பாட்டை வலுப்படுத்தி இலக்கியத்தின் வழி அனைவரையும் இணைக்கும் குரலாக தளவாசல் இயங்கியுள்ளது. சமூக இயக்கத்திற்கான ஒரு பொதுத் தளத் தினை இலக்கியத்தினால் அவாவு வதே தளவாசலின் நோக்கமாக இருந் துள்ளது. தளவாசலின் அட்டைப் படங்கள் முதற் கொண்டு அதன் உள்ளடக்கம் ஈறாக ஒவ் வொன்றும் வரித்துக் கொண்ட நோக் கத்தை வலுப்படுத்தும் வகையில் கட்ட மைந்துள்ளமையைக் காண முடிகிறது.

தளவாசல் இதழில் சிறுகதை களுக்கு அதிகளவான இடம் வழங்கப்

பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணம், வன்னி, மலையகம், புலம் பெயர்தேசம் என புலத்தையும் புலம்பெயர்தளத்தையும் சார்ந்த சிறுகதையாசிரியர் பலரது சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளமை தளவாசலின் பரந்த பரப்பில் இயங்கியுள்ளமைக்குச் சான்றாகும்.

ஈழத்தின் ஆரம்பகாலச் சிறுகதையாசிரியர் களின் படைப்புகளை புதிய வாசகர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்திய பணியையும் தளவாசல் செய்துள்ளது. இதனூடாக மரபையும் அதன் தொடர்ச்சியையும் இணைத்துப் பயணிக்கும் இதழின் கருத்துநிலை வெளிப்படுகிறது. குறிப்பாக அ செ முருகானந்தன், நாக. பத்மநாதன் ஆகியோரின் கதைகள் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டுள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம். அ. செ. முருகானந்த னின் வண்டிச்சவாரி சிறுகதை ஆசிரியர் பற்றிய குறிப்போடு இடம்பெற்றுள்ளது. ஈழத்தில் உருவகக் கதைகளுக்கு தனியான அடையாளத்தைக் கொடுத்தவர் நாக பத்மநாதன். சொல்லிலும் செயலிலும் தமிழணர் வோடு வாழ்ந்த பெரியார். அவர் குறித்து புதுவை இரத்தினதுரை எழுதிய அறிமுகக் கவிதையோடு அதிர்ச்சினோய் எமக்கல்ல என்ற அவரது உருவகக் கதைத் தொகுப்பிலிருந்து உறுதி எனும் கதை இதழில் உள்ளது.

புதிதாக எழுதவருபவர்களுக்கு தளவாசல் களமாக இருந்துள்ளது. ஒவ்வொரு இதழிலும் நான்கு சிறுகதைகளுக்கு மேல் இடம்பெற்றுள்ளன. சிறுகதை களின் கருப்பொருள்கள் அன்றாட வாழ்வு அனுபவங் கள், போருக்குப் பின்னரான வாழ்வில் எழும் சவால்கள்.

பண்பாட்டு மரபைப் பேணுதல் என்ப வற்றைக் குறித்து உரையாடுபவையாக உள்ளன. கிராமிய நம்பிக்கைகளோடு பின்னியதாக, வாழ்வின் போக்கைக் குறித்து எழுந்துள்ள உடுவில் அரவிந்தனின் ஊருணி சிறுகதை, போரில் தனது கணவனை இழந்து வாழ்வில் வெறுமை சூழ்ந்தபோதும் தனது பிள்ளைக்காக வாழும் பெண்ணின் கதையை பேசும் கே. ஆர். டேவிட் எழுதிய சுமைதாங்கிகள், எத்தகைய சூழலிலும் மிடுக்கோடும் தாய்மை யோடும் வாழும் பெண்ணின் கதையைக்

கூறும் யோகேந்திரநாதனின் கூரைதட்டிப்பிறந்தவள் முதலான சிறுகதைகள் வகைமாதிரியாகக் குறிப்பிடத் தக்கன.

தளவாசலில் இடம்பெற்றுள்ள மொழி பெயர்ப்புக் கதைகளும் முக்கியமானவை. கொங்கோ குடியரசு எழுத்தாளர் ஈ பி டொங்காவாவின் மனிதன் சிறுகதையை ரிஷான் ஷெரீப் மொழிபெயர்த்துள்ளார். விடுதலைப் போராட்ட வாழ்வோடு பின்னிய இக்கதை ஈழத்து களத்தோடு இணைத்து வாசிக்கத்தக்கதாக உள்ளது. தென்னாபிரிக்க எழுத்தாளர் பெஸ் ஹெட் எழுதிய மழை மேகக் கடவுளுக்காக.. என்ற கதையும் ரிஷான் ஷெரீப் மொழிபெயர்ப்பில் வந்துள்ளது. இணுவையூர் சிதம்பரதிருச்செந்திநாதன், சி. கதிர்காம நாதன், மன்னார் அமுதன், விக்னேஸ்வரன், குப்பினான் சண்முகம், சந்திரவதனா, மயூரரூபன், அஜந்தகுமார், உள்ளிட்ட பலரது கதைகள் தளவாசலில் உள்ளன.

தளவாசலில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் இலக்கியம் சமூக பண்பாட்டு அறிவியல் களத்தோடு பொருந்தியனவாக பல்வேறு வடிவசார் அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளன. இலக்கிய, சமய கோட்பாட்டு கருத்துநிலைகளை முன்னிறுத்தி உரையாடும் கட்டுரைகளுக்கு வகைமாதிரியாக ந. மயூர ரூபனின் கைலாசபதி மேற்கட்டுமான மார்க்சியம் எனும் கட்டுரை, புனைகதைகளின் சமகாலம் எனும் சபா ஜெயராசாவின் கட்டுரை, தமிழர் மெய்யியல் குறித்த தி. செல்வமனோகரனின் கட்டுரை, மன-உடல் இயக்கம் கருத்தியல் பற்றிய மயூரரூபனின் கட்டுரை என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இக்கட்டுரைகள், எடுத்துக் கொண்ட நோக்கிற்கிணங்க கட்டிற்றுக்கமான மொழியில் உரையாடலை தூண்டுவனவாக உள்ளன. ஒரு இதழில் வெளிவந்த கட்டுரையின் தொடர்ச்சியான உரையாடலாக அக் கருப்பொருள் குறித்தான மறுபார்வையை முன்னிறுத்தி கட்டுரை எழும் போக்கையும் தளவாசலில் காணமுடிகிறது. உதாரணமாக தி. செல்வமனோகரனின் தமிழர் மெய்யியல் குறித்த கட்டுரைக்கு எதிர்வினையாக அடுத்த இதழில் வளவை வளவன் எழுதிய கட்டுரை வெளிவந்துள்ளது. இத்தகைய வெளிப்பாடானது ஆரோக்கியமான உரையாடல்களுக்கு அவசியமானது.

இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் வாழ்வில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை குறித்து எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகளும் கவனத்திற்குரியவை. இவ்வகையில் மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தி குறித்தான பல விடயங்களை முன்னிறுத்தி நடனசபாபதி சர்மா எழுதிய “கோதைப் பழம்” எனும் அனுபவம்சார்ந்த கட்டுரை படைப்பாளியின் இயல்பான பக்கத்தை அசைபோடுவதாக உள்ளது.

இலக்கியப் போக்குகளை வரலாற்று அடிப்படையில் அணுகும் கட்டுரைகளும் தளவாசலில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. தெணியானின் ஈழத்துச் சமகால இலக்கியப் போக்கு, செ. யோகராசாவின் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெண்படைப்பாளர்கள் முதலான கட்டுரைகள் இத்தகையவை. பண்பாட்டு அடையாளங்களை உலகமயமாதலின் சூழலில் எதிர்கொள்ளும்போது ஏற்படும் சவால்களையும் அவற்றை எதிர்கொள்வதற்கான பொறிமுறைகளையும் மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகளும் முக்கியமானவை. இவ்வகையில் பண்பாட்டு அடை

யாளங்களின் உலகமயமாக்கம்- குறித்து இராஜேஸ் கண்ணன் எழுதியுள்ள கட்டுரை முக்கியமானது. அதேபோல போருக்குப் பின்னான சமூக மீளெழுச்சியாருடைய பொறுப்பு எனும் தலைப்பில் ம. செல்வின் எழுதிய கட்டுரை தற்சார்பு நிலையில் மேலெழுவதற்கான தூண்டலை வழங்குவதோடு கவனம்பெற வேண்டிய விடயங்களை முன்வைக்கிறது.

இலக்கிய ஆளுமைகளை அவர்களது பங்களிப்புகளை ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கியும் அவர்களது யாதேனுமொரு படைப்பினூடாக அணுகியும் எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகள் பலவும் தளவாசலில் உள்ளன. எஸ். ரி அரசு, எஸ். பொன்னுத்துரை, பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, யோகேந்திரநாதன் முதலானோர் குறித்த கட்டுரைகள் இவ்வகையைச் சார்ந்தன. எஸ்.ரி அரசு குறித்து கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் எழுதிய கட்டுரை அரசு அவர்களது பன்முக ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. எஸ். பொன்னுத்துரை எழுதிய நனவிடைத்தோய்தல் நூலானது ஒரு காலத்து நிகழ்வுகளை உயிர்ப்பான வகையில் பதிவு செய்த இலக்கியமாகும். பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் துரோகிகள் நாடகம் ஆயுதப்போராட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னரான காலத்தில் எழுதப்பெற்றது. இந்நாடகம் எதிர்காலத்து நிகழ்வுகளைக் குறிப்பணர்த்துவதாக அமைந்தது. இவை குறித்து ந.சுகபரன் எழுதிய கட்டுரைகளும், நீந்திக்கடந்த நெருப்பாறு நாவல் குறித்து தி. செல்வமனோகரன் எழுதிய அக்கினிக் குஞ்செனத் தகித்தெழும் கனவு என்ற கட்டுரையும் முக்கியமானவை.

பொருண்மியத்தை மேம்படுத்துவதன் அவசியத்தையும் சுய சார்புப் பொருளாதாரம் தொடர்பான விழிப்பையும் வழங்கும் வகையிலான கட்டுரைகள் பல தளவாசலில் இடம்பெற்றுள்ளன. முடிச்சக்கள் அவிழ்படுமா, இரசாயனப்பாவனை, பொருண்மியச் சிதைவு முதலான கட்டுரைகள் காலஉணர்வோடு எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆரம்பகாலங்களில் இருந்து கிராமிய சேமிப்பு நடைமுறையில் சீட்டு பற்றிய விடயங்களைத் தெளிவுறுத்துவதாகவும் ஐயங்களைப் போக்குவதாகவும் அமைந்த கட்டுரை இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கது. சாந்தனின் குறிப்பேடுகளின் கதை உலகஇலக்கிய பரப்பை இணைத்து காத்திரமான பதிவாக அமைந்துள்ளது.

தளவாசலில் இடம்பெற்ற தொடர் கட்டுரை என்ற வகையில் மருத்துவர் த.சத்தியமூர்த்தி எழுதிய சவால்களுக்கு மத்தியில் உன்னதமான மானுட நேய மருத்துவ சேவை-முழங்காவலில் இருந்து முள்ளிவாய்க் கால்வரை எனும் கட்டுரையைக் குறிப்பிடமுடியும். பேரிடர்க்காலத்தில் மக்கள் எதிர்கொண்ட பேரவலங்களையும் அவர்களுக்குப் பக்க துணையான மருத்துவப் பணியினரின் பங்களிப்பையும் இக்கட்டுரை ஆவணப்படுத்துகிறது. இதழ் ஒன்று தொடக்கம் இதழ் மூன்று வரை மூன்று கட்டுரைகள் தொடராக வெளிவந்துள்ளன.

உளவியல் சார்ந்த ஆற்றுப்படுத்தலை அடிப்படையாகக் கொண்ட கட்டுரைக்கு வகைமாதிரியாக நவராஜின் தூக்கமுன் கண்களைத் தழுவட்டும் என்ற கட்டுரையைக் குறிப்பிடலாம். அறிவியல் தொழி

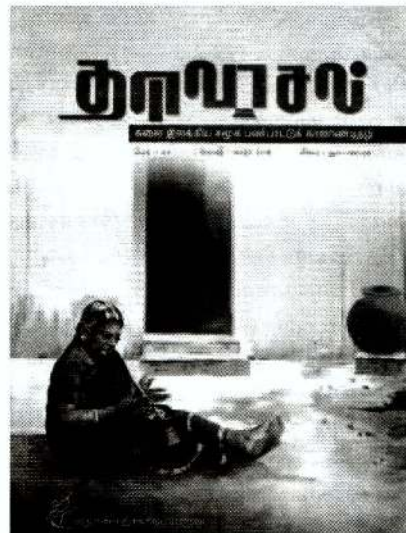
நுட்பம் சார்ந்த கட்டுரைகளும் அறிவியல் மாற்றங்கள் குறித்த உரையாடலை வெளிப்படுத்து கின்றன. 4ஜி தொழினுட்பம் குறித்தும் இலத்திரனியல் தொழினுட்பம் குறித்துமான கட்டுரைகள் தளவாசலில் இடம் பெற்றுள்ளன. நிகழ்வுகள் பற்றிய பதிவுகளும், சினமா தொடர்பான கட்டுரைகளும் பன்முகப் பார்வைக்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளன.

தளவாசலில் இடம்பெற்றுள்ள நேர்காணல்கள் நேர்காணல் வழங்குபவரின் ஆளுமையை, அவர்தம் உள்ளக்கிடக்கையை வெளிக்கொணரும் வகையில் நன்கு திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மயூரூபன், சரவணன் ஆகிய இருபவரும் இணைந்து நேர்காணல் களை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவை விரிவான வகையில் அமைந்துள்ளன. பத்திரிகையாளர்களான பி. எஸ். பெருமாள், ராதையன், ஓவியர் ரமணி, பெண் படைப்பாளியான மலரன்னை ஆகியோருடனான நேர் காணல்கள் அவர்களது ஆளுமை, பங்களிப்பு, என்ப வற்றை வெளிக்கொணர்வதோடு அவ்வத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருப்போருக்கான வழிகாட்டும் தரவுகளையும் தந்துள்ளமை கவனிப்பிற்குரியது. குறிப்பாக ஊடகத் துறைசார்ந்த பி. எஸ் பெருமாள், ராதையன் ஆகியோருடனான நேர்காணல்கள் ஊடகப் பணியில் கவனம்பெறவேண்டிய பல்வேறு விடயங் களையும் பின்பற்றப்படவேண்டிய நுட்பங்களையும் விளக்கமாக விபரிக்கின்றன. அதிலும் ராதையன் உடனான நேர்காணல் பேச்சு மொழி கலந்து வெளி வந்துள்ளமை உயிரோட்டமாக உள்ளது.

போர் முடிவுற்றபோதும் அது ஏற்படுத்திய காயங்கள் மனவடுக்களாக நீள்கின்றன. போரைத் தூண்டிய காரணிகள் இன்னும் தீர்க்கப்படாது தொடர் கின்ற புறநிலையில் கவிதை வடிவமானது இவற்றைக் குறிப்பாக உணர்த்தக் கூடிய சாத்தியங்களைக் கொண்டுள்ளன. தளவாசலில் வெளிவந்துள்ள கவிதை களும் இதற்கு விதிவிலக்கன்று. சரவணன் யதார்த்தன், சிந்துதாசன், கிருஷ்ணா, வேலணையூர் சுரேஸ், சித்தாந்தன், தானாவிஷ்ணு, பிரியாந்தி, சத்தியபாலன், வி.எம் ரமேஷ், அகம்மது பைசல், சிவசேகரன், மன்னார் அமுதன், தேனுகா லோகேஸ்வரன், புலோலியூர் வேல்நந்தன், உள்ளிட்ட பலரது கவிதைகள் தளவாசலில் இடம்பெற்றுள்ளன. நேரடியான புரிதலுக்குரிய கவிதைகள் முதற் கொண்டு மொழியின் சாத்தியங் களை செம்மையுற கையாளும் தேர்ந்த கவிதைகள் வரை பல தரப் பட்ட கவிதைகள் தளவாசலின் பல மாக இருந்துள்ளன. இவை பலதரப் பட்ட வாசகர்களையும் ஈர்க்கும் தன்மைகொண்டனவாக உள்ளன. முக்கியமாக சித்தாந்தன், தானா விஷ்ணு, முதலானோரின் கவிதை களைக் குறிப்பிடலாம்.

“....

ஒரு வார்த்தையை விடவும் சிறியது
பெருங்கடல்
பெருங்கடலை விடவும் சிறியது
பெருவெளி

இதற்குமேல் எதுவுமில்லை
ஊர்கிறேன்”
சித்தாந்தனின் பூனைப் பதிகம் கவிதையின் ஒரு பகுதி இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

“...இருள் கொண்டலைந்த காடு
கால் இடறும் இடமெங்கும்
புதைகுழிகள்”

என்றமையும் தானாவிஷ்ணுவின் கவிதை அவலத்தின் நீட்சியை பதிவுசெய்கின்றது.

இக் கவிதைகளில் சொற்களுக்கிடையேயான மெளனம், முடிவு என்பன புதிய திறப்புகளாக அமை கின்றன.

தளவாசலில் இடம்பெற்றிருந்த மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளுக்கும் கவனிப்பிற்குரியன. ரிஷான் ஷெரிப் மொழி பெயர்ப்பில் அமைந்த சிங்கள மொழிக் கவிஞரான தக்ஷிகா ஸ்வர்ணமாலியின் கவிதை களைக் இங்கு குறிப்பிடலாம். உறவுச் சிக்கல்களை, வாழ்வின் சவால்களை இக்கவிதைகள் வெளிப்படுத்தி யுள்ளன. ஈழத்து கவிதை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க கவிஞர்கள் குறித்த பதிவுகளையும் தளவாசல் பதிவு செய்துள்ளது. மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தியின் மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு என்ற கவிதையை தளவாசல் காணலாம்.

இலக்கியத்தின் பால் ஏற்பட்ட உந்தலால் பிறந்த இதழ்கள் இடையில் நின்றுபோனமைக்கான காரணங் களில் பல பெரும்பாலான இதழ்களுக்குப் பொது வானவை. பொருளாதார நெருக்கடிகள், ஆக்கங்களைப் பெறுவதில் உள்ள சிரமங்கள் என இதற்கான காரணங் களை அடுக்கிச்செல்லமுடியும். தளவாசலின் நான்கா வது இதழில் ஆசிரியர் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“வழக்கமான குறிப்பிடக்கூடியதும் முடியாதது மான காரணங்களின் வழி காலம் சற்று நீண்டு விட்டது தவிர்ந்திருக்கக் கூடியதும் இயலாததுமான காரணங் களை அடுக்கி தப்பிக்க முயலவில்லை ....” என நீள்கிறது அப்பதிவு.

வெளிவந்துள்ள நான்கு இதழ்களும் நோக்கத் திற்கு இயைந்தனவாக, நேர்த்தியான வடிவமைப்பைப் பேணியனவாக உள்ளன. அவை போருக்குப் பின்னரான காலத்தில், மேற்கிளம்பும் நெருக்கடிகளை எதிர் கொண்டு முன்னகரவேண்டிய சாத்தி யங்களை முன் வைத்து உரையாடி யுள்ளன பேணவும் கையளிக்கவும் வேண்டிய அடையாளங்களின் முக்கி யத்துவத்தை வலியுறுத்தியுள்ளன நாம் நாமாக நிமிர்வதற்கான அடிப் படையைக் குறித்து உரத்துப் பேசியுள்ளன.

தளவாசல் இதை இலக்கியப் பெறுமானம் மிக்கதாக வெளிக்கொணரவேண்டும் என்பதில் ஆசிரியர்க்கு முடிபுண்டிருந்த அக்கறை ஒவ்வொரு இதழிலும் வெளித் தெரிகிறது. ஈழத்துச் சிற்றிதழ் வர லாற்றில் தளவாசல் தனக்கெனத் தனி அடையாளத்தை நிலைநிறுத்தி யுள்ளதெனலாம்.

ஈழத்து இதழ்ருவியிடை இலங்கிய “தமிழ்ருவி”

■ க.சௌந்தரராஜ சர்மா ■

இச்சஞ்சிகை 2011 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் தொடக்கம் 2013 ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதி வரையில் உரும்பிராய் மேற்கில் இருந்து எட்டு இதழ்கள் மட்டில் இலக்கிய உலகிற்குத் தந்து புகழ்பெற்றது. கலை, இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான மாதாந்தச் சஞ்சிகையாக வரவு கண்ட இவ் இதழின் பிரதம ஆசிரியராக, தமிழ்ப்புலமை மிக்க குடும்பத்தில் தோன்றியவரும் உரையாசிரியர் ட்டுவில் ம.க.வேற்பிள்ளை அவர்களின் பூட்டனுமாகிய திரு ம.பா. மகாலிங்கசிவம் ஆசிரியர் பொறுப்பு ஏற்றிருந்தார். உதவி ஆசிரியராகவும் இயக்குநராகவும் கோண்டாவில் திருத. கணேசமூர்த்தி செயற்பட்டார். சஞ்சிகையின் கௌரவ ஆலோசகராக சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ.மகாலிங்கம் அமைந்து வழிகாட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

நீண்டகலை இலக்கிய கனவாகவிருந்த இச்சஞ்சிகை வெளியீட்டைச் சாத்தியமாக்கி, பஸ்துறை சார்ந்த செய்திகளை தமிழ் வாசகர்களுக்கு வழங்க முனைந்துள்ளனர். மாணவர்களிலிருந்து புதியவர்களை இலக்கியத்துறைக்கு அறிமுகப்படுத்தி, களம் அமைத்துக் கொடுத்து ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற உள்ளார்ந்த பெருவிருப்பத்தால் சவால் மிகுந்த சஞ்சிகைத்துறைக்குள் காலடி வைத்துள்ளதாக வெளியீட்டில் ஆசிரியர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அத்தோடு ஈழத்துச் சஞ்சிகை களுள் ஒரு தரமான சஞ்சிகை என்னும் பெயரை நாமும் பெற தமிழ்ருவி குடும்பம் உழைக்கத் தயாராகவுள்ளதையும் பதிவு செய்துள்ளார்கள். மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் கவிவரிகளை தமது மகுட வாசகமாக வரையறுத்துள்ளமை தமிழ்ருவியின் பாதையை காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

விரித்து வைத்துள்ள புத்தகப் பின்னணியில் அகல்விளக்கின் சுடரும் பேனாமுனையும் எதிரே இணைந்து அறிவுப் புலத்தில் எழுதுகோலின் ஊடாகப் பயன்மிக்க விளைச்சலை உருவாக்க முனையும் கருத்துடைய சின்னத்தைத் தமிழ்ருவி கொண்டுள்ளமையை இதழ்கள் தோறும் காணமுடிகிறது. இதழ்களின் தொடர்பைச் சுட்டுவதற்கு

மலை, அருவி என்னும் பதங்கள் முறையே ஆண்டு, இதழ் வரவைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தியமை சஞ்சிகையின் பெயரோடு ஒத்துக் காணப்படுகின்றது.

இதழ்களின் முன்னட்டை, பின்னட்டைகளில் வண்ணத்தில் படங்கள் இடப்பட்டமை கவர்ச்சியானதாக அமைந்துள்ளது. தமிழன்னை முதலிதழில் முன்னட்டையில் இலங்க பின்னட்டையில் அருவி, வனச்சூழல் அமைந்து அழகைக் கொடுத்திருந்தன. வெளியீட்டுவிழாவின் படங்கள் இரண்டாம் இதழிலும், மலைப் பிரதேசத்தின் பசுமைக் காட்சிகளை மலர்வன விளிம்பிலிருந்து சிறுவன் இரசிக்கும் கோலம் மூன்றாம் இதழிலும் இடம் பிடித்துள்ளன. நான்காம் இதழ் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் படங்களையும் ஐந்தாம் இதழ் யாழ்ப்பொதுநூலகத்தின் புதுப்பிக்கப் பட்ட முகப்பையும் கொண்டுள்ளன. ஆறாவது இதழின் முகப்பில் இணுவில் கந்தசுவாமி கோயில் உலகப் பெருமஞ்சத்தின் அழகுக் கோலம் ஈர்த்துநிற்க, ஏழாவது இதழ் நெற்பயிர் விளைந்து நிற்கும் வயற்காட்சியை அழகிய வானம் நீரோடும் வாய்க்கால், பறக்கும் புட்கள் என எழிலோடு இணைத்துக் காட்சிப்படுத்துகின்றது. எட்டாவது இதழில் கடலோரக் காட்சியுடன் மலைப் பாறை திண்மையும் உறைநிலை மனிதவருக் கோலமூக கற்பனைக் காட்சிப்படுத்தலாக விளங்குகின்றது.

யாவும் இதமாக அமைந்துள்ளதால் உறுத்தாத காட்சிப் படுத்தல்களால் அட்டைப்படம் சிறப்பான இடம் பெற்றுள்ளது. உள்ளேயும் பொருத்தமான சில சித்திரங்கள் தொடர்கதை, கட்டுரைகள், கவிதைகளில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை இணையவழி பெறப் பட்டவை யாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும் பல நிழலுருக்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம்.

வெளியிடப்பட்ட கால இடை வெளித் தகவல் போதாமையுடன் இருப்பதால் இதழ்த்தொடர்ச்சியை சில தொடர் ஆக்கங்களில் இருந்தே வரிசைப்படுத்த முடிகின்றது. இதழ்களுக்கு தொடர் இலக்கம் கொடுத்தல் சாலச் சிறந்தது. ஆவணப்படுத்தலுக்கு இது அவசியம். எட்டாவது இதழுடன் சஞ்சிகை வரவு

இடை நிறுத்தப்பட்டமையால் புதிய வேதம் (தொடர்கதை) பனையோலை இராமன் (நடைச்சித்திரம்) தொடரமுடியாமற் போனமை இலக்கிய உலகில் உவப்பான விடயமாக இல்லை. மீள்வரவுக்கான எதிர் பார்ப்பை இலக்கிய உலகம் சார்பாகப் பதிவு செய்து இதழ்களின் உள்ளடக்கங்களைத் தரிசிக்கலாம்.

எட்டு இதழ்களையும் ஒட்டுமொத்தமான வகைப்படுத்தலுக்கு உட்படுத்தி அதனூடாக ஆக்கங்களைப் பகுத்து நோக்குவது வசதியாக அமையும்.

1. சிறுகதை, தொடர்கதை, நடைச் சித்திரங்கள், கவிதைகள் போன்ற படைப்பாக்கங்கள்

2. பல்துறைகளிலும் முன்னிலை வகித்த ஆளுமைகளைப் பற்றிய பதிவுகளைக் கொண்ட கட்டுரைகள்

3. இவ்வாறான ஆளுமைகளுடனான நேர்காணல்கள்

4. சமூகச் சீர்கேடுகளை வெளிக்காட்டும் விமர்சனப்பத்திகள்

5. மருத்துவம், சுகாதாரம் சம்பந்தமான கட்டுரைகள், குறிப்புகள்

6. விவசாயம், விஞ்ஞானம் சம்பந்தமான கட்டுரைகள், குறிப்புகள்

7. இலக்கியங்களின் வழியான துணை ஆக்கங்கள், ஆய்வுகள்

8. சமய, ஆன்மீக, யோகா, உளவியல் ஆக்கங்கள்

9. கல்வி, கல்வியியல் சார்ந்த ஆக்கங்கள்

10. மாணவர் படைப்பாக்கங்கள், பரிசு பெற்ற ஆக்கங்கள்

சில இதழ்களில் இவை தாண்டிய விடயப் பரப்புகளையும் காணமுடிகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

01. இலக்கியப் படைப்பாக்கங்கள்

(அ) தொடர்கதை : புதியவேதம் எழுதியவர் : கே.எஸ். ஆனந்தன்

புகழ்பூத்த இனுவலில் மூத்த எழுத்தாளர் கே.எஸ்.ஆனந்தன் இதழ்கள் தோறும் ஒவ்வொரு அத்தியாயமாக எழுதி 8வது இதழுடன் இடைநிறுத்தப்பட்ட இத்தொடர்கதை அன்பு, பாசம், குடும்பப் பொறுப்பு, சகோதரபாசம், என ஒரு குடும்பக் கதையாக அமைந்துள்ளது. வெளிநாடுகளில் வாழும் ஆண் சகோதரங்கள், உள்ளூரில் பெற்றோர் சகோதரங்களுடன் வாழும் கதாநாயகி என பலநிலை உறவுகளினூடாக விரியும் கதை இடையிடையே உணர்ச்சிபூர்வ திருப்பங்களை பதிவு செய்து வெளிவந்துள்ளது. உரையாடல்கள் கதையை நகர்த்துவதில் வகிக்கும் பங்கை நன்குணர்ந்த கதாசிரியர் பொருத்தமான விதத்தில் கதையை நனர்த்த அ தனை வெற்றிகரமாகக் கையாண்டுள்ளார். தந்தை-மகள் உணர்வுபூர்வமான ஒருகட்டம் பாசவெளிப்பாட்டை நன்கு சித்திரிக்கின்றது. பொருத்தமான படங்களும் மேலும் சிறப்பைத் தருகின்றன.

(ஆ) நடைச்சித்திரம் : பனையோலை இராமன் க(ர)தை எழுதியவர் ம.பா.மகாலிங்கசிவம்

தமிழருவி மூன்றாவது இதழில் ஆரம்பமாகிய இத்தொடர் எழுவது இதழ்வரை தொடர்ந்துள்ளது. இளைப்பாறிய ஆசிரியரான இராமனின் குணவிசேடங்களை, நடைஉடை பழக்கவிசேடங்களை, நடைஉடை

பழக்கவிசேடங்களை நன்கு அறிய நேர்ந்த அயல்வீட்டுக் காரணாகிய (?) ஒருவர் கூறுவது போல் அமைந்த தொடர். பொதுவாக “அப்பிராணி”யாகிய ஆசிரியர் இராமனிடத்தில் இவ்வளவு “ஆற்றல்” இருந்திருக்குமா எனும் சந்தேகம் எழுகின்றமை குறிப்பிடக்கூடியது. பொதுவாக க(ர)தைகளின் பொதுப்பண்பாகிய கதை மாந்தரை விசேடித்த ஆற்றலுடன் விபரிக்கின்ற தன்மைக்கு அமைவாக ப.ஓ.இராமன் பெரும் நாயக அந்தஸ்துப் பெற்றவராகிவிட்டார். இதனை இயல்பான தனது நக்கல், நையாண்டி, பகிதத்தனம் இவற்றால் கதாசியர் “பெருப்பித்து” எழுதுகின்றார் எனலாம். பலரும் பாராட்டினார் இராமனையல்ல; எழுதியவரை. நானும் அவ்வாறே.

(ஆ) கவிதைகள்

இங்கு இருநிலைப்பட்ட விதத்தில் இவற்றை நோக்கவேண்டியுள்ளது. மாணவருடைய இளம் எழுத்தாளரின் ஆக்கங்கள் எனவும் ஏனைய படைப்பாளிகளினதும் எனப்பகுக்க வேண்டியுள்ளது. கவிதைப்போட்டி, வெண்பா போட்டி என போட்டிக்கவிதைகளும் உள்ளன.

1. மாணவர், இளம் எழுத்தாளர் ஆக்கங்கள்

முதலாவது இதழில்,

வேம்படி மகளிர் கல்லூரி மாணவி துவாராக செல்வரத்தினம் “பூக்கள்” சிறுவர் கவிதை.

உடுவில் மகளிர் கல்லூரி மாணவி : செல்லி ம.தமிழ் மாறன் “நல்லூர் திருவிழா” சிறுவர் பாடல் என்பனவும்,

இரண்டாவது இதழில்,

நா.கீர்த்தனா கவிதை “கடவுள் நீ தான் அம்மா” எனத் தாயின் பெருமை கூறுகின்றது. வி. சுலக்ஷன் கவிதை “செந்தமிழ் பேசுவோம்” என மொழியின் பெருமை பேசுகின்றது. இனுவலில் மத்திய கல்லூரி மாணவி வானதி விசுவநாதன் கவிதை, “தெய்வம் நீ தான் அம்மா” எனப் பாட, செ.துவாராக கவிதை “கதிர்காம யாத்திரை” பற்றி எட்டு வரிகளில் யாத்திரை செய்கின்றது.

மூன்றாவது இதழில்

மாணவர் ஆக்கத்திறன் வளர்க்கும் நோக்கின், சங்கானை சிவப்பிரகாச ம.வி.மாணவி கி.விதுசாவின் கவிதை “விசேட தேவையுள்ளோர்” பற்றிக் கூறுகின்றது.

மாணவர் ஆக்கங்களில் இனுவலில் மத்திய கல்லூரி மாணவி வானதி விஸ்வநாதனின் மூன்று கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

1. “நீ அறிவிலி அல்ல” அறியாமை நீங்க வாசிப்பைத் தூண்டுகிறது.

2. “நாடுவோம் நூலகத்தை” நூலகப் பயன்பாட்டை வலியுறுத்துகிறது.

3. “சிறுவர் முன்னேற்றம்” சிறுவர்கள் நாளை தலைவர்கள் என அறிவுரை கூறுகின்றது.

நான்காவது இதழில்

குழந்தைப் பாடலாக்கமாக சிலமுயற்சிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ப.யோகினியின் பாடல் “பந்து”

கி.விதுசாவின் பாடல் “இவள் நிலா”

இளம் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு போட்டியில் முதலாமிடம் பெற்றவர் வானதி விஸ்வநாதன் “இல்லை இல்லை இனித் துன்பங்கள்” கவிதை சுகாதார வழிமுறை கூறிடெங்கு நுளம்புக் கட்டுப்பாட்டைக் கூறுகிறது.

ஐந்தாவது இதழில்

மாணவர் கவிதைப் போட்டியில் முதலாமிடம் பெற்ற இரு கவிதைகள் ஜெ. அஜந்தன், அ.சயத்தினி எழுதியவை பிரசுரமாகியுள்ளன. இளம் கவிதையாளர் அறிமுகத்தில் செல்வி மாதவி உமாசுதசர்மாவின் இரு கவிதை நறுக்குகள் தரப்பட்டுள்ளன. வேம்படி மகளிர் கல்லூரி மாணவி சுயோதமி யோகநாதன் கவிதை வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் “நூல்கள்” பற்றி பேசுகின்றது. கு.தயாளினி படமும் பாடலும் பகுதியில் “நாய்க்குட்டி” பற்றிப் பாடியது பிரசுரமாகியுள்ளது. வி.திவாகரன் கவிதை “முதுமையைக் காப்போம்” என கூறுகின்றது.

ஆறாவது இதழில்

மாவணர் அறிமுகம் பகுதியில் வசாவிளான் ம.ம.வி மாணவி லக்ஷ்ணா ஸ்ரீரங்கநாதனின் கவிதை “அன் பெனும் ஆலயத்தில் அன்னையே தெய்வம்” அன்னை பெருமை கூறும் மகளின் கவிதையாக சிறக்கின்றது.

சு.நிஷாயினியின் கவிதை “பூ”

மு.நிஷாந்தினியின் கவிதை : எம் ஆசான்கள்”

வி.சீர்த்தனாவின் கவிதை “வாய்மை”

ஸ்கந்தா மாணவி க.வினூஷியா மகளிர்தினக் கவிதைப் படைப்பாக, “மங்கையராய் பிறப்பதற்கே” என்னும் தலைப்பில் மாணவப்பருவத்திலேயே தரமான கவிதையைத் தந்துள்ளார்.

ஏழாவது இதழில்

ஆரபி நவதீசனின் பாடலாக்கம் “வண்ண வண்ண மலர்கள்” மாணவர் படைப்பாக புஸ்பராசா நீவேதிகா “வானொலி” என்னும் தலைப்பின் 1ம் பரிசு பெற்ற ஆக்கம் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்கந்தா மாணவி நாக லோஜினி நீண்ட கவிதை “பெண் என்று பிறந்து விட்டால்” என்ற தலைப்பில் படைக்கப்பெற்றுள்ளது. பெண்ணிலைமுன், பெண்ணிலை பின் என ஒப்பிட்டு பெண்குலப்பெருமையைப் பாடுகின்றது.

எட்டாவது இதழில்

ஆரபி நவதீசனின் “மலர்கள்” மாணவர் படைப்பாக வந்துள்ளது. ஞா.விதுஷிகாவின் கவிதை பழைய நாட்களின் அனுபவங்கள் மீள வருமோ என்ற ஏக்கத்தைக் கவியாக்கி “மீளாது தவிக்கின்றது” என்று சஞ்சலப்படுகின்றது. நல்லபடைப்பு.

2. ஏனைய படைப்பாளிகளின் கவிதைகள்

2011 தை முதல் இதழில் தமிழ்தாயை, தமிழ் நலமகளை, தமிழருவியை எனப் பலபட உருவகித்து வாழ்த்தலும் பாமாலையை ஆசிரியர் முருகையா ஜெயமதன் படைத்துள்ளார். தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் எங்கும் தளரா நடை பயின்று கலையும் கல்வியும் இலக்கியங்களும் வளரப் பணியாற்றுமாறு வாழ்த்தியுள்ளார்.

கூடலூர் சிவாவின் வரவுப் பா தமிழருவியில் தனிவரவை இனிதாக வரவேற்ற நெடுங்கவிதையாக

மலர்ந்துள்ளது.

திருமதி அருணகிரிநாதன் ஆனந்தமாயினி “அர்த்தமான நேரங்கள்” நேரத்துக்கும் வாழ்வியலுக்குமான தொடர்பைப் பேசுகின்ற கவிதை, வடவாணி சபாவின் கவிதை “தெருப்பாடகன்”, சமூகச் சீர்கேடுகளை சாட்டையடி கொடுத்து தோலுரித்துக் காட்டுகின்றது.

இரண்டாவது இதழில் வடவரணி சபாவின் கவிதை “மீண்டும் குருடனாகவே படைத்துவிடு” குருடனிடையே திருடும் ஒரு குருடனைக் காட்டியுள்ள கவிதை. கு.சர்விகாவின் கவிப்படையல் “அகிம்சை” பற்றிக் கூறுகின்றது.

இதழ் 3 இல் (07.06.2011) தொட்டிலடி, சங்கானை இ.ஜெயபாலனின் கவிதை தமிழருவின் வரவைப் பதி வட்ட கவிதையாகவுள்ளது. தற்கால சமூக நிலையை சி.சிறீதரனின் கவிவரிகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. “முன் பக்கத் தெருவுமில்லை; முத்தமிழ் அரங்குமில்லை...” உலகுக்கு ஒரு கைமாறு “ஒரு மரம் நடுதல்”, மூலிகைச் செடி வளர்த்தல் என இரு கவிதைகளை எழுதியுள்ளார்.

இதழ் 4 இல் (8.2011ல்) பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அஞ்சலி இதழாக மலர்ந்துள்ள நிலையில், அவரின் நினைவுக் கவிதையை புலோலியூர் வேல்நந்தன் படையலாக்கியுள்ளார். “கடல்நீரில் உப்பது போல”, “கரவையில் தோன்றிய ஊற்றே” “உலவிய ஈழத்து அறிவுப் பெட்டகமே” என்றெல்லாம் பேராசிரியர் பெருமையைக் கூறுகின்றார். குறிஞ்சி கவி செ.ரவிசாந்தனது கவியஞ்சலியில் திக்கெட்டும் புகழ்பரப்பி நீங்கள் செய்த சாதனை தமிழ்ப்பணிகள் - இந்த செகமுள்ளவரை நிலைத்திருக்கும்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார மூன்று பிராணசியக் கவிதை (ஜக் பிறேவரின் கவிதைகள்) களின் தமிழ் வடிவங்களைக் கவிதையாக தமிழ்வண்ணன் தந்துள்ளார். (பிராணசிய நாட்டார் பாடல் ஒன்று, கவிஞர் ஜக்பிறேவரின் இரு கவிதைகள்) மயிலணி பா.பாலச்சந்திரனின் கவிதை : “உண்மை முகத்தோடு உத்தனாக வாழ்” என வலியுறுத்துகின்றது. சங்கானை ஜெயபாலன் கவிதை கடிதமாக அமைந்துள்ளது. சமரபாகு சி.உதயகுமார் எழுதிய கவிதை “என் செல்லமடி நீ” அனுபவச் செழுமை கவிதையாகின்றது.

இதழ் 5 இல் (10.11.2011) கொக்குவில் இராம. ஜெய பாலன் யதார்த்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கூறும் விதமாக,

“கற்பனைதான் காதல்; கற்பனைதான் காவியம்

கற்பனைதான் கண்டுபிடிப்புகள்

அறிவு என்றாலும் கற்பனையை

கற்பனையாய் ஏற்று நிஜயங்களை தரிசிப்போம் என்கின்றார்.

சிறுவர் பாடலாக புலவர் பார்வதிநாதசிவம் படைப்பு படமும் பாடலும் பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளது.

“இளநீர் நல்கும் எழில்மரமே” என, ஆரம்பிக்கும் பாடல்

இதழ் 6 இல் (ஜனவரி 2012) தென் பொலிகை குமாரதீபன் கவிதை “சலுகை” சலுகை, இலவசம் என்பற்றின் பின்னாலுள்ள வியாபாரத் தந்திரங்களைப் பதிவிட்டுள்ளது.

கொட்டடி சி.சிறீதரனின் “கட்டிய கொட்டில் வீடு” கவிதையும் பா.பாலச்சந்திரனின் “எப்போ இந்த

ஒலிபெருக்கி ஓயம்” கவிதையும் தற்காலச் சமூக நிலையின் இருபக்கங்களைக் காட்டுகின்றன. நவீனத்தால் விளையும் கங்கடங்களைப் பேசுகின்றன.

இளங்கவிஞர் செ.ரவிசாந், வசாவிலான் மத்திய கல்லூரி அதிபர் ஆ.சி நடராசாவின் நினைவஞ்சலி கவிதை இவ்விதழில் படைத்துள்ளார்.

திருமதி ஜெயா கேமலதாவின் கவிதை : “அனைவருக்கும் கல்வி” வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது.

இதழ் 7இல் (2013) கொட்டடி சி.சிறிதரன் கவிதை “வல்லமை தாராயோ பராசக்தி” என வேண்டுகிற பாங்கில் அமைந்துள்ளது.

புலோலியூர் வேல்நந்தன் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் காணும் இடை வெளியை இனங்கண்டு கவிதையாக்கியுள்ளார்.

செ.ரவிசாந் பரீட்சையில் தோல்வி கண்ட தோழனைத் தேற்றும் விதமாக “கவலையை விடு தோழா” என்ற தலைப்பில் ஆறுதல் கூறி கவிதை பாடியுள்ளார். தோல்வி முடிவல்ல; தன்னம்பிக்கையும் விடாமுயற்சியும் மனவலியும்தான் வெற்றி தரும் என்கிறார்.

மழைக்கால அனுபவங்களை வேலணையூர் தாஸ் பதிவாக்கிய கவிதை நன்றாக அமைந்து பிரசுரமாகியுள்ளது.

இதழ் 8 இல் நெடுந்தீவு யோகேஸின் கவிதை “ரகசிய முத்திரைகள்” கவிதைக் காதலியோடு மகிழ்ந்திருக்கும் தருணக்கவிதையாகக் காணப்படுகின்றது.

(இ) சிறுகதைகள்

இங்கும் இருவகை பகுப்பை பயன்படுத்தும் தேவையுள்ளது. இளம் எழுத்தாளர், மாணவர் ஆக்கமாக வந்துள்ள சிறுகதைகள், ஏனைய படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள் என இருவகையில் நோக்குவோம்.

1. இளம் எழுத்தாளர்கள், மாணவர் சிறுகதைகள்

இதழ் 1இல் ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரி மாணவன் செல்வன் விமலாம்பிகைபாகன் திவாகரன் “எமக்கோர் உலகம்” சிறுகதை. அநாதையாகிவிட்ட இருபிஞ்சு உள்ளங்கள் உறவினர் வீட்டிலேற்பட்ட அவமானங்களால் அநாதை இல்லத்தில் சேர நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். புறப்பட்டு வந்துவிட்ட அவர்களுக்கு “எமக்கோர் உலகம்” எனக் கூறிக்கொள்ள அநாதை இல்லங்கள் கூட இல்லாதிருந்தால் அவர்கள் கதி...? இளம் கதாசிரியரின் கூறிய சிந்தனை கதையூடாக வெளிப்படுகின்றமை சிறப்பாகவுள்ளது.

இதழ் 2 இல் மகாஜனக் கல்லூரி மாணவன் பாலசுப்பிரமணியன் நீதுஜன் சிறுகதை “மிருகம்” இலக்கியம் பாரம்பரியமிக்க கல்லூரியில் இளம் நாற்று வித்தியாசமான கதைக்களத்தில் வித்தியாசமான ஒரு கதையை உருவாக்கியுள்ளமை பாராட்டத்தகுந்தது. “மிருகத்தினுள் மனிதாபிமானம்; மனிதனினுள் மிருகக்குணம்” இடம்மாறியது நல்ல கதையாகியுள்ளது.

இதழ் 5இல் ஸ்கந்தாவிலிருந்து இன்னுமொரு படைப்பாளி வி.சுலக்ஷனின் “தீக்கடல்” தாயற்ற சிறுவன் சுரேஷ் தந்தையின் அன்பு கிடைத்தாலும் சிறிய தாயின் கொடுமைகள் காரணமாக அனுபவிக்கும் துன்பங்களைப் பல சம்பவங்களினூடாக எடுத்துரைத்து, அந்த இளமனது தன்னைத் தானே தேற்றிக் கொண்டு பாசத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு பரிதவிப்பதைச் சிறுகதை

சிறப்பாக பதிவு செய்துள்ளது. வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளருக்கும் கதையைத் தெரிவுசெய்த ஆசிரியர்களுக்கும் பாராட்டுகள்.

இதழ் 6 இல் சிறுகதைகள் பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரை வெளியாகியுள்ளது. ஆனால் இதழில் சிறுகதை எதுவும் பிரசுரிக்கப்படவில்லை.

இதழ் 7 இல் யாழ்.மத்திய கல்லூரி மாணவன் தே.தனோஜன் எழுதிய சிறுவர் சம்பந்தமான கதையொன்று இதழில் “மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்ட தெல்லாம் பேய்” என்ற தலைப்பில் பிரசுரமாகியுள்ளது.

இதழ் 8 இல் மாணவர் ஆக்கான சிறுகதை பிரசுரமாகவில்லை

2. ஏனைய படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள்

இதழ் 2இல், மயிலணி பா.பாலச்சந்திரனின் சிறுகதை “ஊர் பழக. ஆனால் ஆட்களும் நடத்தைகளும் புதுசு” என்னும் தலைப்பில் பிரசுரமாகியுள்ளது. கிராமிய வாழ்வில் கலாசார மாற்றத்தினால் ஏற்படும் தாக்கத்தினை பாத்திரங்களினூடாக வெளிப்படுத்துகின்றார். கிராம வாழ்வு என்னாகுமோ என்ற கவலையை அனுபவத்தினூடாக பதிவு செய்திருக்கும் சிறுகதையாகக் கூறலாம். சமூகப்பிரச்சனைகளுள் மனிதரின் குணங்கள் மாற நடத்தைகளும் மாற வாழ்வின் போக்குகளும் மாறத்தானே செய்யும் என்பதை கதை பதிவு செய்கின்றது.

இளவாலை ஜ.டி.னோஜாவின் கதை வற்றாத தாயன்பைப் பற்றி விவரிக்கின்றது. தாய் மகள் பாசத்தின் எல்லைவரை அன்பே நிறைந்து நிற்கின்றது. நன்றாக சித்திரித்துள்ளார். பாராட்டுகள்.

இதழ் 4 இல் மயிலணி பா.பாலச்சந்திரனின் “பதக்கஞ்சங்கிலி” சிறுகதை படாடோப வாழ்க்கை வாழும் குணமிக்கவர்களுக்குப் பட்டால் தான் புத்தி வரும் என்ற மொழிக்கேற்ப அனுபவப்பாடம் பலதையும் கற்பிக்கின்றது. நகைமோகமும், கனவுகொள்ளை போன்றவற்றால் பாதிக்கப்படும் சமூகநிலையும் இணைந்த அற்புதமான ஒரு படைப்பாக அமைந்துள்ளது.

இதழ் 7 இல் பூநகர் பொன்.தில்லைநாதன் எழுதிய சிறுகதை “ஊனம் சிறிது, தாக்கம் பெரிது” வெளியாகியுள்ளது. தன்கடமையைச் சிறப்பாகச் செய்வதுவரும் ஆசிரியர் ஒருவரை அவரது ஊனத்தின் நிமித்தம் “நொண்டிலேர்” என மாணவர்களும் சிலரும் அழைக்கின்றனர். இவரது ஊனத்தின் காரணத்தை அறியாது இவ்வாறு கிண்டல் செய்வதை அவரது ஆசிரிய நண்பரொருவர் கண்டு கவலைப்படுகின்றார். இதை அனுமதிக்காமல் எதிர்த்துக் கேட்கும்படி தூண்டுகின்றார். ஆனால் குறித்த ஆசிரியர் எதிர்நடவடிக்கை வேண்டாம் என மறுத்தபோதும் வாரப்பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தின் பின்னர் அவர் ஆற்றிய உரை யாவருக்கும் உண்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அவரது மேலதிக நடவடிக்கை அவ் ஆசிரியருக்கு உதவியதா என்பதை நன்கு சித்திரித்துள்ளார்.

இதழ் 7இல் இன்னுமொரு சிறுகதை இடம் பெற்றுள்ளது. ஆனால் எழுதியவரின் பெயர் விடுபட்டுவிட்டது. ஆனாலும் கதையின் பாத்திரச்

சித்தரிப்பு, சம்பவ விவரணங்களில் காணப்படும் எழுத்து நடைமுறம் முன்னரும் தமிழருவியில் எழுதியவரான படைப்பாளரை ஊக்கி வைக்கின்றது. தமிழருவியின் ஆஸ்தான எழுத் தாளர் திருமதி உதயகலா நவதீசனாக இருக்க வாய்ப்புண்டு. மறு இதழில் தவறு திருத்தப்படி உறுதியாகி விடுந்தானே. சம்பவங்களை சிறப்பாக வர்ணித்து ஈர்ப்பை உருவாக்கும் வல்லமையுள்ள படைப்பாளி. ஒரு பாடசாலை நிகழ்வில் அனுபவித்த ஏமாற்றங்காரணமாக ஒரு பிஞ்சு சமூகத்துக்கு வழங்கியுள்ளார் இப்படைப்பாளி. வளமான இலக்கியப் பணிகளுக்கு வாழ்த்துகள்.

இதழ் 8 இல் தவறாது படைப்பாளியின் பெயரையும் சிறுகதையையும் இவ் இதழில் தந்துள்ள நிலையில், தமிழருவியின் ஒப்புநோக்குநராக பணி புரியும் ஆசிரியப் பணிபுரியும் திருமதி உதயகலா நவதீசனின் சிறுகதை “நெருஞ்சிமுள்” இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ளது.

ஆரம்பக்கல்வி முதல் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரை ஒன்றாகப் படித்த கமலக்கண்ணன் - தமயந்தி இருவரும் திருமணமாகி தம்பதியராகின்றனர். சிலகாலங்களின் பின் கமலக்கண்ணனுக்கு ஏற்படும் தாழ்வுச் சிக்கலால் அவன் எடுத்த முடிவுகளால் அவர்கள் வாழ்க்கை சுமுகமாக இல்லாது போய்விடுகின்றது. நெருஞ்சிமுள் போன்று அவனது குணமாற்றம் ஏற்படுதலும் ரணமும் வலியும் பற்றிச் சிறுகதை சிறப்பாகப் பேசுகின்றது. தமிழருவியில்ல கட்டுரைகள் அதிக. சிறுகதைகள் ஓரிரண்டே அறுவடையாகியுள்ளன. அவற்றுள் இது நல்ல அறுவடை.

02. பல்துறைகளிலும் முன்னிலை வகித்த ஆளுமைகளைப் பற்றிய கட்டுரைகள்.

2001 தை மாதத்தில் ஆரம்பமான “தமிழருவி” யின் இதழ்பணிகளில் சில, காலங்கடந்தும் நின்று நிலைத்துச் தமிழ்சமூகத்திற்கு பயன்செய்யக் கூடியன வாக அமைந்துள்ளன. ஒருதுறை சார்ந்த அறிஞர், அவரின் துறைசார் விடயப்பரப்பில் மேற்கொள்ளும் பணி உச்சப்பயன்பாடுடையதாக அமையுமென எதிர் பார்க்கலாம். அவ்வகையில் சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ.மகாலிங்கம் அவர்களுடைய புலமை சமயம் சார்ந்த துறையில் மெச்சத்தகுவகையில் வெளிப்படும் என்பது இயல்பானது. அவ்வகையில் பல, சமய நூல்களை எழுதியவராகிய சிவத் தமிழ் வித்தகர் சைவ சித்தாந்தத் துறையிலும் கைதேர்ந்தவர். அவர் “சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியில் ஈழத்தவர்களின் பங்களிப்பு” என்னும் கட்டுரைத் தொடரை இவ்இதழில் இருந்து ஆரம்பித்துள்ளார். சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களை சித்தாந்த விளக்கம் செய்து அவை சார்ந்த அறிவூட்டலை ஏனையோருக்கு வழங்கியும், நூல்கள் எழுதியும் பிரசங்கம், உரையாற்றுகை செய்தல் போன்ற பல்வேறு வகையில் பரவலாக்கியும் ஈழத்து அறிஞர்கள் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் சமயவளர்ச்சிக்கு பெரும்பணிகள் ஆற்றியுள்ளனர். வேற்றுமதக் கலாசாரம் கீழைத்தேயங்களில் காலான்றப் போராடி வந்த காலப் பகுதியில் இவர்கள் ஆற்றிய பணிகளைத் தொகுத்து இத் தொடரினூடாக சைவ உலகத்துக்கு வழங்கும் பணியை சிவத்தமிழ் வித்தகரும் தமிழருவியும் மேற்கொண்டமை

பாராட்டத்தக்கது. பல்வேறு அறிஞர்கள் பல்வேறு காலப்பகுதியில் மேற்கொண்ட பணிகளை அவர்களுடைய வரலாற்றுப் பின்னணியில் இத்தொடர் பதிவு செய்துள்ளது. ஆறாவது இதழ்வரை தொடர்ந்த இப்பணியில் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் முதலாக ஏழாலை மு.கந்தையா புலவர்வரை முப்பத்தி இரண்டு சைவ சித்தாந்தப் பெருமக்களின் பணிகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். இவர்களின் பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்து சிவபூமியாக ஈழத்தை மேம்படுத்துதல் வேண்டும் என நிறைவுரை விருப்பத்தைத் தெரிவித்து நிறைவு படுத்தியுள்ளார். சிவத்தமிழ் வித்தகருக்கும் தமிழருவி யின் சமயப்பணிக்கும் பாராட்டுகள்.

மேற்போத்த பணியை ஒத்ததாக தமிழ்மொழிக்குப் பெருந்தொண்டாற்றிய சான்றோர்களை மீள நினைக்க வைக்கும் வகையில் ஈழத்துச் சான்றோர் வரிசை என்னும் கட்டுரைத் தொடரை ஆசிரியர் ம.பா.மகாலிங்கசுவம் எழுத ஆரம்பித்துள்ளார். இலக்கியப் பணிகளின் முன்னோடிகளான இவர்கள் ஆசிரியர்களாக மட்டுமன்றி பல்வேறு துறைகளிலும் வித்துவத்தன்மை மிக்கவர்களாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தவகையில் முதலாவதாக உரையாசிரியர் மட்டுவில் ம.க.வேற்பிள்ளை அவர்கள் பற்றிய கட்டுரை தமிழருவி முதல் இதழில் வெளிவந்துள்ளது. பிற்காலத்தில் பல இலக்கியவாதிகளின் முன்னரான இவரின் வரலாறும் பணிகளும் பரந்துபட்ட தளங்களில் இன்றும் பயன்தந்து கொண்டிருக்கின்றன. நல்லதொரு ஆரம்பம்.

இதழ் 4 பேராசிரியர் சிவத்தம்பி நினைவாஞ்சலி மலராக வெளிவந்துள்ளது. இவ் இதழில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி வாழ்வும் பணிகளும் பற்றி சமரபாகு சி.உதயகுமார் பதிவைத் தந்துள்ளார். கல்விப் புலமையாளராக, இலக்கிய விமர்சகராக, நாடக ஆய்வாளராக இவரது பணிகளைச் சிலாகித்து கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

இதழ் 6 இல் இலக்கிய இன்பம் பகுதியில் ஆசிரியர் S. நதிபரன் ஒட்டக்கூத்தர் பற்றிய செய்திகளை, இலக்கிய நயமிக் அவரது பாடல்களைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

இதழ் 5இல் ஆளுமைகளை ஆவணப்படுத்தும் நோக்கில் சிவபூமி அறக்கட்டளையின் தலைவர் கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன் பற்றிய கட்டுரையை சமரபாகு சி.உதயகுமார் தந்துள்ளார்.

03. பல்துறை ஆளுமைகளுடனான நேர்காணல்கள்

இதழ் 3 இல் ஈழத்து நவீன நாடக உலகில் மிக ஆழப்பதிந்துவிட்ட ஆளுமை குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களுடன் எழுத்தாளர் தமிழ்வண்ணன் செவ்வி கண்டு பல அரிய விடயங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். நவீன நாடக வரலாறு, எழுத்துருவில் அமைப்பியல், சிறுவர் நாடகப் பண்புகள் அருணாசலக் கவிராயரின் இராமநாடகக் கீர்த்தனையை இசை நாடகமாக்கும் முயற்சி எனப் பல தெளிவுபடுத்தல்களை, நாடகப் பட்டறிவை குழந்தை சேர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். எதிர்காலத்தில் கவனத்தில் எடுக்கப்படப் போகும் செவ்வி.

இதழ் 4 இல் யாழ்ப்பாணம் பாரம்பரியச் சிற்பக்

கலைஞர் கலாபூஷணம் சு.பாஸ்கரன் ஆச்சாரியார் அவர்களுடன் தமிழ்வண்ணன் செவ்வி கண்டு அவற்றை பதிவு செய்துள்ளார். பித்தளை, பஞ்சலோகம், வெண்கல் என வெவ்வேறு உலோகங்களைப் பயன்படுத்தி கோயில் களுக்கான விக்ரகங்கள் முதல் பரிகலன்களை வரை பொறுமையாகவும் அர்ப்பணிப்போடும் உருவாக்குகின்ற கலைஞராகிய இவர் ஆக்கிய பல்வேறு சிற்பங்கள் பரிசில் பெற்று இவருக்கு விருதுகளைப் பெற்றுத் தந்துள்ளன. அரசியல்வாதிகள், அறிஞர்கள், அயல் நாட்டார் எனப்பலரும் இவரது கைவண்ணச் சிற்பங்களைக் கொள்வனவு செய்துள்ளார்கள் என குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதழ் 5இல் புலவர் பார்வதி நாதசிவம் அவர்களுடைய நேர்காணலை ஆசிரியர் S.நதிபரன் மேற்கொண்டு அதன் பதிவுகளை வழங்கியுள்ளார். தமிழ், ஆசிரியர், படைப்பாளி, கவிஞர், பத்திரிகையாளர் எனப் பன்முக ஆற்றலை இலக்கிய கொண்டவரான புலவரின் இலக்கிய அறிவு கடல்போன்றது எனலாம். பழைய இலக்கியங்களிலிருந்து நவீன இலக்கியங்கள் வரையாவற்றையும் நுணுகி ஆராய்ந்து அவற்றின் உள்ளடக்கங்கள் பற்றி இலகுநடையில் எடுத்துக் கூறுவதில் வல்லவராக விளங்குகின்றார்.

இதழ் 6இல் புகழ்பூத்த நாவலாசிரியர், பல்வேறு இலக்கியங்கள் பற்றிய நூற்றொகுப்பாளர், அரசு உயர் அதிகாரி எனப் பலபரிமாணங்களைக் கொண்ட செங்கை ஆழியான் க.குணராசா அவர்களை கோப்பாய் ஆசிரியகலாசாலை ஆசிரிய மாணவர்கள் சிலர் சந்தித்து உரையாடிப் பேட்டி கண்டுள்ளார்கள். அப்பேட்டி விரிவாக அவரது ஆற்றல்மிக்க, அனுபவமிக்க பதிவுகளாக இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதழ் 7இல் ஈழத்து இலக்கிய உலகின் மற்று மொரு பிரபல நாவலாசிரியர் இணுவில் கே.எஸ். ஆனந்தன் அவர்களுடைய நேர்காணல் இடம் பெற்றுள்ளது. தொடர்ந்து எழுத்துத் துறையில் பயணிக்கும் அவரது அனுபவங்கள் எல்லோருக்கும் பல ஆலோசனைகளை, தெளிவுகளை வழங்கியுள்ளது. ஆசிரியர் எஸ்.நதிபரன் கே.எஸ். ஆனந்தனைப் பேட்டி கண்டு வழங்கியுள்ளார். மூத்த எழுத்தாளராகிய இவர் இலக்கிய உலகில் சில ஆதங்கங்களையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

இதழ் 8இல் பல்துறை ஆற்றல்மிக்க பேராசிரியர் மா.சின்னத்தம்பி அவர்கள் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியல் பணிகளில் பெரும்பங்கை நிறைவேற்றி வருகின்றார். பேராசிரியரின் பல்வி உட்பட வாழ்வியல் தகவல்கள் பலவற்றை செவ்வியினூடாக அழகாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார் செவ்வியாளர் தமழ் வண்ணன் அவர்கள். பேராசிரியர் எழுதிய பலநூல்கள் பற்றிய தகவல்கள் பேட்டியில் வெளிப்பட்டுள்ளன. அக்காலம் வரையில் (2013) 12 பொருளியல் சார்ந்த நூல்களையும் 21 கல்வியியல் நூல்களையும் படைத்துள்ள பேராசிரியர் வாசிப்பின் மகத்துவத்தை அடிக்கடி கூறி ஊக்குவிக்கும் பண்புள்ளவர். மாணவர்களை நல்ல நூல்களை தேடிப் பெற்று வாசிக்குமாறு கூறியுள்ளார்.

04. இவ் இலக்கியங்களின் வழியான துணை ஆக்கங்கள், ஆய்வுகள்

இவ்வகைக்குள் அடங்கும் கட்டுரைகளை,

கட்டுரைத் தொடர்களை தமிழருவியில் அடிக்கடி காணமுடிகின்றது. பாடசாலை மாணவர் முதல் பல்கலைக்கழக அறிஞர்கள் வரை பலரினது ஆக்கங்கள் இதழ்களில் உள்ளன. பிரதானமான ஒரு கட்டுரைத் தொடர் திருமதி மனோன்மணி சண்கதாஸ் அவர்கள் முன்னாள் ஆய்வாளர், கக்கயின் பல்கலைக்கழகம் 1 ஐப்பான்) எழுதியுள்ளார்கள். இது கட்டுரைத் தொடர் என்பதிலும் பார்க்க இலக்கிய ஆய்வு எனக் கொள்ளக் கூடியதாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. செம்மொழி அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ள தமிழ் மொழியில் திருக்குறள் இலக்கியம் பெண்மை நலம் பற்றி பேசும் பல செய்திகளை இக் கட்டுரை மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அக்காலச் சமுதாயநிலையை தெள்ளிய நடையில் வள்ளுவர் வகுத்துள்ளவற்றை இலகு நடையில் உயர் கல்வி மாணவர்களுக்கு ஏனையோருக்கும் பயன்படும்படி எழுதியுள்ளார். இதழ் ஒன்று முதல் இதழ் ஆறு வரை இவ் ஆய்வு இடம் பெற்றுள்ளது. இதழ் ஆறில் கல்வி பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார்.

இதழ் ஒன்றில், புலவர் பார்வதிநாதசிவம் எழுதிய கட்டுரை “இலக்கிய கர்த்தாக்களின் பாத்திரச் சித்தரிப்பு” என்பதாகும். புலவரின் இலக்கிய அறிவை இக்கட்டுரையூடாக தரிசிக்க முடிகின்றது.

இதே இதழில் ஆசிரியர் நதிபரன் இலக்கிய இன்பம் என்னும் பத்தியில் “இலக்கியங்களினூடாக வாழ்வியலில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பண்புகள்” பற்றி எழுதியுள்ளார்.

இதழ் இரண்டின் இதே இலக்கிய இன்பம் பத்தியில் வள்ளுவர் கூறும் அறம் சார்வியங்களை இலகுநடையில் மாணவர்களுக்கு பொதுவாசகர்களுக்கும் சில சிந்தனைகளாகப் படைத்துள்ளார்.

இதழ் மூன்றில் ம.பா.பாலமுரளி அவர்கள் இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரை ஒன்றைப் படைத்துள்ளார். “என்னைக் கவர்ந்த” புலமைப்பித்தனின் சிறுகதை என்னும் தலைப்பில் “கோபாபல ஜயங்காரர் மனைவி” சிறுகதையை விமர்சித்துள்ளார். காதலிக்கும் போது கவனத்துக்குவராத சாதி, சமய பிரச்சனைகள் போன்று, உணவுப்பழக்கமும் சிக்கலாவதில்லை. அவ்வாறான ஒரு நிலை மாறி ஜயங்காருக்கும் மனைவிக்கும் பிரச்சனை ஏற்பட்ட போது அதை மனைவி எவ்வாறு கையாண்டு சுமுகநிலையை ஏற்படுத்தினாள் என்பதை நகைச்சுவையோடு படைத்திருக்கும் புலமைப்பித்தன் கதை பற்றிய விமர்சனம் சுவையாக அமைந்துவிட்டது.

இதழ் 3லுள்ள இன்னொரு இலக்கியச் சுவை மிகுந்த கம்பர்பாடல் ஒன்றினூடாக வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்த கருத்திற்கொள்ள வேண்டிய சிந்தனைகளை ஆசிரியர் எஸ்.நதிபரன் “மானூடவிடிவை நோக்கி நகர மனித மனங்களில் வன்முறை அழிவுச் சாளரத்தை மூட வேண்டும்” என்னும் நீண்ட தலைப்பில் எழுதியுள்ள கட்டுரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

வெறுக்கத்தக்க, வேண்டாத யுத்தத்தின் பின்னரான காலத்தில் அரசியல் தலைவர்கள் நாட்டில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்த முயலாமல், பகைமையைப் பல்வேறு வடிவிலும் காட்டுவதன் மூலம் ஏற்படப் போகும் துன்பங்களைப் பற்றி வசிட்டமுனிவர் வாக்காக கம்பர் பதிந்து தந்த பாடலைப் பொருத்தமாகப் பயன்

படுத்திக் கட்டுரை வரைந்துள்ளார். எமது நாட்டில் இன்றுள்ள அரசியலை அன்றைய கம்பர் பாடல் காட்டும் அற்புதம் என்னே.

இதழ் 5இல் உதயகலா நவதீசன் “சொர்க்கத்தில் சிலம்பு” என்னும் தலைப்பில் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தை ஆராயப் போகின்றார் என எண்ணும் போது, ஆனால் அவரோ நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் வன்முறைப்போக்கான அம்சங்கள் எவை இருக்கின்றன எனப் பட்டியலிட்டுள்ளார். வித்தியாசமான பார்வையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இதே இதழில் ஆசிரியர் நதிபரன் இலக்கிய இன்பம் பகுதியில் முத்தொளையிரம் பாடல்களை அலசி ஆராய் கின்றார். இவரின் புதிய முயற்சியை வரவேற்போம்.

இதழ் 6இல் திருமதி மனோன்மணி சண்முக தாளின் கட்டுரை செவ்வியல் தமிழிலக்கியமாகிய திருக் குறளில் கல்வி பற்றிய விடயங்களின் ஆய்வாக அமைந்துள்ளது. வள்ளுவர், வாய்மொழியாக கல்வியின் சிறப்பை கூறும் கருத்துகள் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

இதழ் 5இல் வேலணையூர் தாஸ் எழுதிய விமர்சனக் கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. நெடுந்தீவு முகிலன் எழுதிய “பயணிகள் கவனிக்கவும்” கவிதை நூல் ஓடும் பஸ்ஸில் வெளியீட்டுவிழா ஒழுங்குபடுத்தி வெளியான நூல் ரசனைக்குரிய பகுதிகளைத் தொட்டு காட்டி முயற்சியைப் பாராட்டியுள்ள விமர்சகரின் நல மிக்க படிப்பதற்கான உந்துதலை ஏற்படுத்துவதாக வுள்ளது.

05. ஆன்மீக, மெய்யியல், யோகா, உளவியற் கட்டுரை ஆக்கங்கள்
சமய உண்மைகளை, அடியார்கள் வரலாற்றை, சமய இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிகின்றோம். இதழ் ஒன்றில் வடவரணி சிவா அவர்கள் வித்தியாசமாக சிந்தித்து இக்கட்டுரையை வரைந்துள்ளார். சமகால விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பான சினிமாவின்னூடாக சமயக் கருத்துகளும் பக்தி நெறியும் வளர்க்க உதவிய விதத்தை விளக்கமுற்படுகின்றார். சில பக்தித் திரைப்படங்கள் கழகத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் பற்றிய தனது கருத்துக்களை நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இதே இதழில் “சிறுவர் உளவியலும் கற்பித்தல் அறையும்” என்னும் கட்டுரை ஆசிரியர் மு.ஜெயமதன் அவர்களின் படைப்பாக தொடர்கட்டுரைகளாக ஆரம்பமாகியுள்ளது. கல்வியியல்சார் மாணவர்களுக்கும் சிறுவர் நலன் காப்போருக்கும் பல உளவியற் தகவல்கள் இலகு நடையில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது இதழில் சிறுவர்களிடத்தே உளவியற் தாக்கங்களின் செல்வாக்குப் பற்றி ஆராய்கின்றது. சிறுவர் நடத்தைகளை உளவியற் பின்னணியில் நோக்க வேண்டிய சமூகச்சூழல் நிலவும் இக்காலத்தில் இக்கட்டுரைத் தொடர் பயனுடைய முயற்சி எனலாம். மூன்றாவது இதழில் மூன்றாவது பகுதியாக, சிறுவர்களை எளிதாகப் பாதிக்கும் சில பிரச்சனைகள் பல அவர்களின் குடும்பச் சூழலுக்குள்ளிருந்தே ஏற்படும் போது அவர்களின் எதிர்காலமே கேள்விக்குறியாகிவிடும் எனக் காட்டியுள்ளார். அதே சமயம் குடும்ப விழுமியங்கள் மாணவரால் பின்பற்றப்படும் போது அது சமுதாயத்துக்கே பெருவரமாக அமையும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டு

கின்றார். இதழ் 5இலும் இக்கருத்தையே வலியுறுத்து கிறார். பொதுவெளியில் சிறுவர்கள் வீட்டில் கற்றவற்றை வெளியிடும் போது அவர்களின் உளவியல் தாக்கத்தையொட்டியே பேச்சுமொழி, சொற்பிரயோகம், வார்த்தையாடல்கள் அமைகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார் (இதழ் 6)

குப்பிளான் மாதாஜி அம்மையார் ஆன்மீக இலக்கியங்களை அடிக்கடி நூல்வடிவிலும் கட்டுரை வடிவிலும் வெளியிடும் படைப்பாளி எனலாம். “உலகத்து நாயகி முத்துமாரி” என அம்மனை பாரதியார் வியந்து கூறுகின்ற தன்மையை நயம்படக் கூறி ஆராய்ந்துள்ளார். மாணவர்கள் பரிந்துகொள்ளத்தக்க இலகு நடையில் அவரது ஆக்கங்கள் அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதழ்ஐந்தில் இக்கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது.

இதே இதழில் வல்லிபுரக் கோயிலின் புகழ் பெற்ற தீர்த்தத்திருவிழா சம்பந்தமான நேர்முக வர்ணனைப் பாங்கில் அமைந்த ஒரு சித்திரம் பக்தி பூர்வமான, உற்சாகமான அத்திருவிழாக் கோலமாக ஆசிரியகலாசாலை உப அதிபர் லலீசன் தமிழில் ஆவணமாகியுள்ளது. சமயம், சந்தர்ப்பம் இரண்டின் பதிவு.

06. கல்வி, கல்வியில் சார்ந்த ஆக்கங்கள்

இதழ் இரண்டில் திருமதி ந.உதயகலா “சீறாபுராணத்தில் காணப்படும் தமிழ் இலக்கிய மரபு” பற்றி பல தகவல்களை கொண்ட கட்டுரையை வழங்கியுள்ளார். உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கு உதவுபடியான கட்டுரை.

இணுவில் யோகா நீ அவர்கள் இதழ் 3இல் “கோயில்களில் மறைந்திருக்கும் உண்மைகள்” என்ற தலைப்பில் கோயிலின் அமைப்பியல் சார்ந்த விளக்கங்களை வழங்கியுள்ளதோடு விரிவான கிரியைகள், வழிபாடுகள் இவற்றின் தத்துவ விளக்கத்தையும் வழங்கியுள்ளார். இது இந்துசமயம், இந்துநாகரிகத்துறை மாணவர்களுக்குப் பயனுடையதாகும். சமயக் கட்டுரையாகவும் நோக்கலாம்.

யா/ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரி ஆரம்பப் பாடசாலை ஆசிரியை திருமதி விஜிதா பிரதாபனின் கட்டுரை, மாணவர்களை முரண்பாடுகளிலிருந்து மீட்டெழுச் செய்வதில் ஆசிரியர்களின் பங்கு பற்றி ஆராய்கின்றது. கற்றலுக்கு உதவுபவராக, மாணவர் ஆற்றல்களை திறன்களை நம்பிக்கையூட்டி வளர்ப்பவராக ஆசிரியர்கள் விளங்கவேண்டிய பல்வேறு நுட்பங்களை தொட்டுக் காட்டி அனுபவமிக்க ஆசிரியராக கட்டுரையை ஆக்கியுள்ளார்.

இதழ் 5இலும் இவரது கட்டுரை பிரசுரமாகியுள்ளது. இக் கட்டுரையில் புலமைப்பரிசில் பரீட்சை மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் மனஅழுத்தத்தைத் தருவதாக அமையும் நிலையை தவிர்த்துக்கொள்ள அனுபவரீதியான பல ஆலோசனைகளை வழங்கியுள்ளார். பெற்றோர் தாமும் பதற்றத்துக்குள்ளாகி பிள்ளைகளையும் பதற்றப்படுத்தி விடுவதாகக் குறிப்பிட்டு அவ்வாறு நிகழாவண்ணம் பார்த்துக் கொள்ள வற்புறுத்துகின்றார். பயனுள்ள ஆக்கம்.

இதழ் 6 இல் திருமதி விஜிதா பிரதாபன் தரம் ஒன்றில் பாடசாலையில் சேரும் புதிய மாணவர்களுக்கு

ஏற்படும் உளத்தாக்கங்கள் பற்றி இக்கட்டுரையில் ஆராய்ந்துள்ளார். பெற்றோருக்கும் புத்திய அனுபவமாக அமையும் போது பிள்ளைகளைக் கையாள வேண்டிய ஆலோசனைகளை தீர்வாக முன்வைக்கின்றார். அணைத்துச் செல்ல வேண்டிய பருவத்திலுள்ள குழந்தைகளை முரண்பாடுடைய குழந்தையாக மாறிவிட அனுமதிக்கக்கூடாது என அனுபவ ரீதியான கருத்துகளை முன்வைத்துள்ளார்.

இதழ் 7 இல் சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம் வரைந்துள்ள கட்டுரையில் இளைஞர் சமுதாயம் நெறிபிறனாமல் இருப்பதற்கு கல்வி பெறுதல் எவ்வளவு அவசியம் என்பதனை குறிப்பிட்டுள்ளார். இளைஞர் சமுதாயமே நாட்டின் இதயம் எனவும் மனிதனை உருவாக்குவது கல்வியின் பெரும்பயன் என சுவாமி விவேகானந்தர் கூறியுள்ளார் எனவும் நல்ல குணங்களை வளர்த்தெடுப்பதே கல்வியின் நோக்கம் என மகாத்மா காந்தியின் நன்மொழி எனவும் விளக்கமாக கட்டுரையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அடுத்த இதழின் (இதழ் 8) அறிவுப்பசி தோன்றினால் அகக்கண் (ஞானக்கண்) திறந்துவிடும்; நல்ல வாசிப்புப் பழக்கத்தை சிறுவயதிலிருந்தே பழக்கப்படுத்தப் பெற்றோர் தாமும் வாசித்து பிள்ளைகளுக்கு வாசிக்கக் கொடுத்து நற்குழலை வீட்டிலேயே ஏற்படுத்த வேண்டும்; பாடசாலை நூலகம், பொதுநூலகம் என்பன அப்பழக்கத்தை மேலும் வளர்த்தெடுக்க முன்னின்று உழைக்க வேண்டும்; ஆசிரியர்கள் இப்பணியில் தூண்டிகளாக விளங்க வேண்டும் என்பன போன்ற நல்ல ஆலோசனைகளை, அனுபவமொழிகளை கொண்ட கட்டுரையை சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம் படைத்துள்ளார்.

இதழ் 7இல் குப்பிளான் மாதாஜி அம்மையார் சிறுவர், மாணவரை இலக்குவைத்து நீண்ட கட்டுரையை “பாப்பாவுக்கு பாரதியார் சொல்லும் புத்திமதிகள்” என்ற தலைப் பில் எழுதியுள்ளார். பல பாப்பாப் பாடல்களை வியாக்கியானஞ் செய்து நல்லறிவுரைகளை இடையே சுட்டிக் காட்டி விளக்கியுள்ளார். எளிமையான இனிய தமிழ் நடையை அவரின் கட்டுரைகளில் காண்கின்றோம்.

இவ்விதழில் முக்கியமான இன்னுமொரு கட்டுரையாக புலோலி யூர் வேல் நந்தனின் கட்டுரையை காணப்படுகின்றது. தேடலை இழந்த சமுதாய வெளி ஒன்றில் நின்றபடி சமூகப்பொறுப்புடன் புதிய சமுதாயத்தை மீட்கும் பணியில் ஈடுபட அனைவரையும் அழைக்கும் குரல் காலத்தின் தேவையான நேரத்தில் ஒலிக்கின்றது. அன்றைய காலத்தில் இருந்த வாசிப்புக் கான வாய்ப்புகள் பற்றி விரிவாகக் கூறி, இன்று தடம் மாறிப் போன பாதையையும் செம்மையாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார். தேடல் மிக்க வாசிப்புப் பழக்கம் பாடசாலை, பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் கூட அற்றுப் போகும் நிலையைச் சுட்டிக் காட்டி மீட்சிக்கான குரலை ஒங்கி

ஒலிக்கின்றார். நல்லதே நடக்க இவைபோன்ற உரத்த சிந்தனைகள் இவ்விதழின் முக்கிய இலக்காக அமைவதைக் காணமுடிகின்றது.

இதழ் 7இல் ஆசிரியர் திருமதி விஜிதா பிரதாபன் அவர்களின் கட்டுரை மெல்லக் கற்கும் மாணவர்கள் பற்றியும் அவர்களுக்கான கற்பித்தல் அணுகுமுறைகள் பற்றியும் செயன்முறைகற்பித்தல் நுட்பங்கள் பற்றியும் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. ஒரு வகுப்பறையில் ஆசிரியர் இடர்பாடுகளையுடைய மாணவர்களுக்காக திட்டமிட்டு பாடவேளைகளை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்; விசேட அவதானம் செலுத்தி இவர்களை முன்னேற்றவேண்டும்; பொதுவாக இவர்கள் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தும் ஆற்றலும் நினைவுபடுத்தும் திறனும் குறைவாக இருப்பதால் போதனைகள் தெளிவாகவும் படிப்படியாகவும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்றெல்லாம் கற்பித்தல் அணுகுமுறைகளை எடுத்தாண்டுள்ளார். வகுப்பறைக் கற்றல், வெளியிடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று கற்றல் எனச் செயன்முறை கற்பித்தல் நுட்பங்களையும் பகிர்ந்துள்ளார். ஆசிரியர்களுக்கும் பெற்றோருக்கும் தெளிவுபடுத்தும் ஆக்கமாகும்.

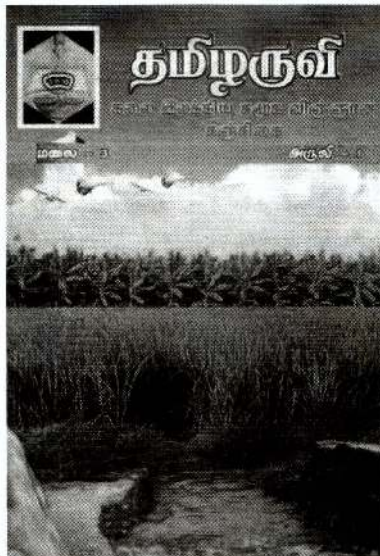
இதே இதழில் யா/இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை ஆசிரியர் திருமதி த.தர்மரத்தினம் “ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும்” என்னும் கட்டுரையை வழங்கியுள்ளார். ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்களிடம் இருக்க வேண்டிய சில குணஇயல்புகளாக அன்பு, பொறுமை, கருணை, நடுநிலைமை, நேர்மை என்பவற்றைக் குறிப்பிட்டு, ஆரம்பக்கல்வி பெறும் மாணவர்கள் தங்கள் பெற்றோர் சொல்வதிலும் பார்க்க தமது ஆசிரியர் சொல்வது தான் சரியொன்று ஏற்றுக் கொள்ளும் இயல்புடையவர்கள் என்கிறார்கள்.

இதழ் 8 இல் நா.க.புவனேந்திரனின் கட்டுரை “சிந்தியுங்கள் செயற்படுங்கள்” எனக் கேட்டுக் கொள்கின்றது. அதாவது தமது பிள்ளைகளின் கல்வி முன்னேற்றம் கருதி அவர்கள் கற்கும் பாடசாலையையிட்டுப் பெற்றோர் கவனிக்க வேண்டிய விடயங்கள் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

இதழ் 7, இதழ் 8 இவற்றில் உயர்தர மாணவர்களைப் பரீட்சைக் காக வலுவூட்டும் சிறப்பு பகுதி இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழ், இந்து நாகரிகம் பாடங்களில்

பாடல்களை சந்தர்ப்பம் கூறல், விளக்கவிடையளித்தல், சுருக்க விடையளித்தல் நுட்பங்களை திருமதி உதயகலா நவதீசனும் திருமதி சாந்தினி ஜீவதரன் அவர்களும் வழங்கி ஆற்றுப்படுத்துகின்றார்கள்.

இதழ் 1, இதழ் 8 இவற்றில் உயர்தர மாணவர்களைப் பரீட்சைக் காக வலுவூட்டும் சிறப்பு பகுதி இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழ், இந்துநாகரிகம் பாடங்களில் பாடல்களை சந்தர்ப்பம் கூறல், விளக்க விடையளித்தல், சுருக்க விடையளித்தல் நுட்பங்களை திருமதி உதயகலா நவதீசனும் திருமதி சாந்தினி ஜீவதரன் அவர்களும் வழங்கி ஆற்றுப்படுத்துகின்றார்கள்.

07. மருத்துவம். சுகாதாரம் சம்பந்தமான கட்டுரைகள், குறிப்புகள்

வைத்தியகலாநிதி கந்தையா சோதிநாதன் அவர்களின் கட்டுரைத் தொடர் இதழ்கள் 1,2,3இல் “தமிழ் மருத்துவமும் ஆரோக்கிய வாழ்வும்” என்ற தலைப்பில் வெளியாகியுள்ளது. மூலிகைகள் பற்றியும், உடலில் அவை ஏற்படுத்தும் மாற்றங்கள் பற்றியும் அறிவுறுத்தி பாரம்பரிய மூலிகை மருத்துவம் பற்றிய தகவல்களைத் தந்துள்ளார். இதழ் 5ல் உடற்பருமன் பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார்.

நீரிழிவு நோயும் யோகாசனப் பயிற்சியும் என்னும் கட்டுரை நீரிழிவு நோய்க் காரணங்கள், அவை உருவாகாமல் தடுக்க, அல்லது குறைக்க யோகாசனப் பயிற்சி மூலம் எடுக்கக்கூடிய கவனம் பற்றித் தெரிவிக்கின்றது.

மருந்தில்லா மருத்துவம் என்னும் தலைப்பில் இணுவில் யோகா எழுதியுள்ள கட்டுரையில், உடலின் அமைப்பு அதனுள் இருக்கும் சக்திகள் பற்றி விபரித்து இவற்றிடையே ஏற்படும் தளம்பல் நிலையே காலப் போக்கில் நோயாக உருவாகுவதாக விளக்குகின்றது. மேலதிக உணவால் ஏற்படும் தீங்கு, உழைப்பு, உறக்கம், உடலுறவு எண்ணங்கள் என்பவற்றின் பங்களிப்பு பற்றியும் ஆராய்கின்றது. ஆபதில்லா முறையில் நோயை எதிர் கொள்ளும் ஆலோசனையைத் தந்துள்ளது. (இதழ் 4)

இதழ் 7 இல் டாக்டர் வெற்றிவேல் சக்திவேல் அவர்கள் முலைப்பாலின் மருத்துவக்குணம் பற்றியும் அதனுடாக குழந்தைக்கு சக்தி மேம்பாடு ஏற்படுவது பற்றியும் குறிப்பிட்டு முலைப்பால் பற்றி மருத்துவ நூல்களில் கூறப்படும் பாடல்களின் அறிமுகத்தையும் தந்துள்ளார்.

மேலும் டாக்டர் சயந்தன் “இதயநோயும் இரத்த அழுத்தமும்” என்னும் கட்டுரையூடாக பல மருத்துவத் தகவல்களை பகிர்ந்துள்ளார். அத்துடன் இந்நோயைக் கட்டுப்படுத்த எடுக்கக் கூடிய ஆலோசனைகளை தந்துள்ளார்.

08. விவசாயம். விஞ்ஞானம் சம்பந்தமான கட்டுரைகள், குறிப்புகள்

இதழ் 1இல், விவசாயமும் நாமும்: நேற்று, இன்று, நாளை என்னும் கட்டுரைத் தொடர் கமமநலம் பற்றியது. முதல் இதழில் பாலன் என்பவருடைய ஆக்கமாக பாரம்பரிய, நவீன விவசாய முறைகளின் ஒப்பீடு காணப்படுகின்றது. யாழ்.குடாநாட்டின் விவசாயமுறைகளை, பாரம்பரிய விதைவர்க்கங்களை, பயன்படுத்திய விவசாய உபகரணங்களை, பயிர்ச் செய்கை முறைகளை முறைகளை, களைகட்டும் பாரம்பரிய முறைகளை மீள நினைவுபடுத்திய கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. அத்தோடு நவீன முறைகளில் விவசாயத்தை விருத்தி செய்யும் முயற்சிகளினூடே பலவிவசாயிகள் பாரம்பரிய முறைகளைக் கைவிடாது இன்றும் கடைப்பிடிப்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளது. இலாபகரமான விவசாயத்துக்கு பழைய அனுபவங்களும் நவீன முறைகளும் கைகோர்த்து நிற்பது நல்லதெனக் கூறும் கட்டுரை.

இதழ் 2இலிருந்து இத்தொடரை ஓய்வுபெற்ற விவசாயப் போதனாசிரியர் பூமதி யோகநாதன் தொடர்

கின்றார். இவர் பாரம்பரிய முறைகள் பற்றிய மேலதிக தகவல்களுடன் தற்போது முனைப்பு பெற்று வரும் வீட்டுத்தோட்டம் அமைப்பது பற்றிய அ முதல் ஓள வரையிலான படிமுறைகளான பல விடயங்களை இதழ் 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 வரை மிகமிகச் சிறப்பாகத் தந்துள்ளார். மீள் பிரசுரமாக அல்லது சிறு பிரசுரமாக இக் காலப்பகுதி தேவை கருதி அச்சிட வேண்டிய, மக்களுக்குச் சென்றடைய பல தகவல்கள் உள்ளன. தோட்டம் அமைக்கும் முறை, பண்ணைமுறை, நுட்பங்கள் பயிர் வகைகள், நீர், காற்று, மண், சூரியஒளி, காலநிலை தேவைகள், தொழில் சார் அனுபவக்குறிப்புகள், உயிரியல் செறிவான வீட்டுத்தோட்டச்செய்கை, உயிர் வாயு உற்பத்தி, சேதனப்பசளை, களை, கிருமி கட்டுப்பாடு என விவசாயத்தின் பல அம்சங்களும் அடங்கிய தொடர்பாராட்ட வேண்டிய பணி.

இதழ் 4இல் வடவரணி ச.சபா அவர்களின் கட்டுரை உணவுச்சங்கிலியோடு உருவான சமூக மாற்றங்கள் பற்றி ஆராய்கின்றது. உணவுச்சங்கிலியின் சிக்கலான அமைப்பு, உண்ணாமல் தவிர்க்கப்பட்ட விலங்குகள் குடும்ப உருவாக்கங்கள், உணவுக் கொள்கைகள், கடவுள் கொள்கை ஆன்மீகவாதிகளின் உயிர்க் கொல்லாமை பழக்கங்கள் காரணமாக பல உயிர்கள் கொல்லப்படாமல் பாதுகாக்கப்படுவது பற்றியெல்லாம் கட்டுரை பேசுகின்றது. இதன் இரண்டாம் பகுதி இதழ் 5இல் தொடர்ந்து வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதழ் 8ல் தவறா தப்பா என்ற தலைப்பில் முன்முருங்கை மரத்தின் அழிவு பற்றிய கரிசனையை வெளிப்படுத்தும் ஆக்கம் இடம்பெற்றுள்ளது.

09. சமூகம், சமூக நடைமுறைகள். தனிமனிதமேம்பாடு. கீர்கேடுகள் சார்ந்த கட்டுரைகள்

இதழ் 1இல் பேராசிரியர் மா.சின்னத்தம்பி அவர்கள் “புலம்பெயர் தமிழர்களும் அப்பிரதேச அபிவிருத்தியும்” என்ற தலைப்பில் காத்திரமான ஆலோசனைகளுடன் வழிகாட்டுதல்களுடனும் கட்டுரை வழங்கியுள்ளார். புலம்பெயர் தமிழர்களின் முதலாம் தலைமுறையினர் தாயகம் பற்றிய ஆர்வத்தைக் கொண்டுள்ளார்கள்; இத்தொடர்புகளினூடாக இங்கு ஏற்படுத்தக்கூடிய விருத்தி நிலைகளைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகின்றார். தவறவிட்டுவிடாமல் சமூகப் பிரமுகர்கள் இதனைப் பயன்படுத்தப் பயன்பெற முடியும்.

இதழ் 2இல் பேராசிரியர் மா.சின்னத்தம்பி அவர்கள் “புலம்பெயர் தமிழர்களும் சொந்த வளர்ச்சிகளும் : சில சிந்தனைகள்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளது. சமயமும் கலைகளும் பண்பாடும் மனித முன்னேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தி நெறிப்படுத்தும் சமுதாயச் சட்டங்களை உருவாக்க உதவின எனக் குறிப்பிடுகின்றார். தனிநபர்களின் நம்பிக்கை சார்ந்த விடயமான சமயமும் கோயில்களும் சமூகப் பாதுகாப்பை வழங்குவனவாக விருத்தி பெற்றுள்ளன. ஊரின் பெருமையாக கோயில்கள் உயர்ந்து வருகின்றமை அவதானிக்கத்தக்கதெனக் குறிப்பிடுகின்றார். சமூகஞ்சார்ந்த சிந்தனைகளை கோயில்களினூடாக அல்லது கோயிலைத் தாண்டியும் சிந்திக்க

வேண்டுமென வலியுறுத்தும் நல்ல கட்டுரை.

இதே இதழில் திருமதி சிவமலர் அனந்தசயனன் கட்டுரை, மேம்பாடுள்ள தனிமனித ஆளமை பற்றி எடுத்துரைக்கின்றது. தனிமனித ஆளுமை பண்புகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அடிக்கடி எழுதுபவராக இல்லாமல் தேவையொட்டி எழுதுபவரான இவர யா/தெல்லிப்பழை காஜனக் கல்லூரி அதிபராவார்.

வரணி சபாவின் கட்டுரை (இதழ் 2இல்) பெயர் களின் அவசியம். பெயர்களின் வகை, அவை இடப்பட வேண்டிய அவசியம், அதன் சமூகநிலை பற்றியெல்லாம் நுணக்காக அணுகி வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவரது இன்னுமொரு கட்டுரை (இதழ் 4 இல்) இராம இராஜ்ஜியம் பற்றிய எண்ணங்களை கட்டுரையாகத் தருகின்றது.

இதழ் 5இல் கொட்டடி சி.சிறீதரனின் கட்டுரை “மக்கள் வாழ்வியலில் யதார்த்தவாதம்” என்னும் தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது. மனித இனத்தின் தோற்றத்துடன் தோன்றியதான யதார்த்தவாதம் நடை முறை வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருத்தமான கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் பண்புடையதாகும். அதே சமயம் காலத்துக்குக் காலம் பொதுமக்களின் எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்துக் கொள்வதாகவும் இருக்கிறது என்கிறார். ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய கருத்துக்களை தொகுத்து நோக்கும் கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது.

இதே இதழில் வடவரணி சி.சபாவின் நதிமூலம் ரிஷிமூலமும் கட்டுரையும் இடம்பெற்றுள்ளது. இச் சொல்லாடல் சமூகத்தில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப் படுவதாகும். இச் சொற்களின் பின்னே அமைந்திருக்கும் உண்மைகளை ஆராயப் போனால் பல சங்கடங்கள் தோன்றும் என்பதால் பெரியவர்கள் இச்சொல்லாடல் மூலம் சில மட்டுப்பாடுகளை வழங்குவது உண்டு என்பதை கட்டுரை சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

இதழ் 6 இல் வடவரணி சி.சபா “சாத்திரி காலட்சணம்” பற்றிய நீண்ட கட்டுரையை தந்துள்ளார். மறைந்துவிட்ட இக்கலையை அறிந்தவர்கள் பற்றிய குறிப்புகளைத் தந்துள்ளார். விளக்கமாக ஒரு கதையை யும் கொண்டுள்ளது. இவ்விதழில் சி.சிறீதரன் இன்னுமொரு படைப்பாக “மனித நேயம்” பற்றிய கருத்துரைப்பைக் கட்டுரையாகத் தந்துள்ளார். அதிகரித்து வரும் நாகரிக வளர்ச்சியின் தாக்கத்தில் மனிதப்பண்பு எத்தகைய செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது என்பதை தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

இதழ் 7 இல் சி.சிறீதரன் “வீதிவிபத்துக்கள்” பற்றி எழுதியுள்ள கட்டுரை வேகம் - விவேகமல்ல எனச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றது. சாரதியாக பணியாற்றுவோருக்கும் சாரதியாக விரும்புவோருக்கும் பயனுடையது. வரணி சி.சபா “சினிமாத்திரையும் சின்னத்திரையும் சிறுபார்வை” என்னும் கட்டுரையூடாக நிறை, குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அதை விரும்பிப் பார்க்கும் ரசிகர்களின் நிலை பற்றியும் குறிப்பிடக் கூறியுள்ளார். (இதழ் 7 இல் கட்டுரை)

இதழ் 8 இல் வரணி சபாவின் கட்டுரை “அளவான பணமும் அளவான பணக்காரர்களும்” விடயம் பற்றிய கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொண்டதோடு சமூகத்தில் ஒருவேளை உணவுக்காக முழுநாளும் உழைக்க வேண்டியிருக்கும் குடும்பங்களின் நிலைமை

பற்றிச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றார். சமூகஞ்சார்ந்த பல விடயங்களை எழுதும் வல்லமை இவரிடம் காணப்படுகின்றது.

இதழ் 8 இல் பேராசிரியர் மா.சின்னத்தம்பி “எங்கெங்கு காணினும்” என்னும் தலைப்பில் சமூக மட்டத்தில் நாம் காணும் பல காட்சிகள் எம்மைப் பாதிக்கின்ற போதும் அதையிட்ட அலட்சியம் எம்மிடம் நிறைந்துள்ளது. இதனால் தட்டிக் கேட்கக் கூட ஆளில்லாத நிலையில் சமமற்ற சமுதாயநிலையை கடந்து செல்கின்றோம், என பல உதாரணங்களுடன் விபரிக்கின்றார்.

இணுவில் “யோகாஸ்ரீ” எழுதிய “மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு” கட்டுரைகள் இதழ் 5 மற்றும் இதழ் 7 இல் வெளியாகியுள்ளன. சுவரி வேதாந்த மகரிஷியின் உரையிலிருந்து ஒருபகுதியை உட்கிடக்கையாகக் கொண்டு கட்டுரைகள் எழுதப்பெற்றுள்ளன. தத்துவார்த்தமான பல உண்மைகளை எடுத்துக் கூறியுள்ள கட்டுரை மிகச் சிக்கலான விடயத்தை இலகுபடுத்திக் கூறியுள்ளது. மரணமில்லாப் பெருவாழ்வை விழைபவர்களுக்கு வழிவகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

10. கலைகள் சார்ந்த கட்டுரைகள்

இதழ் 1 இல் சுதா அவர்களுடைய கட்டுரை “அரங்கக் காண்பியங்கள் மரபும் மாற்றமும்” என்பதாகும். பல்வேறு நாடுகளிலும் அரங்கக் கட்டமைப்பில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களை எழுத்துரைத்து, பழைமைக்கும் பிற்கால அரங்குக்கும் இடையில் ஏற்பட்டுவரும் படிமுறை வளர்ச்சிப் போக்கைக் காண்பிக்கின்றது. ஈழத் தமிழர் அரங்கினையும் தொட்டுச் செல்லுகின்ற கட்டுரை எளிமையான நடையில் அமைந்துள்ளது. உயர்தர நாடக அரங்கியல் மாணவர்களுக்குப் பயனுடையது.

இதே இதழில் “நற்பண்புகளை வளர்க்கும் நடனக்கலை” என்ற தலைப்பில் நாட்டியக்கலாவித்தகர் திருமதி அ.உமாமகேஸ்வரி BFA. ஒரு கட்டுரையை வழங்கியுள்ளார். நடனக்கலையின் குணம்சங்களை எடுத்துரைக்கும் இக்கட்டுரையில் சமூகத்தில் நடனக்கலையின் இடம், பாடசாலைகளில் நடனக்கலையின் பயிற்சியை பற்றி கூறுகின்றது. வாழ்வியலிலும் பயில்நிலையிலும் நடனக் கலையின் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தக் கட்டுரை முயல்கிறது.

இதழ் 3 இல் பு.கணேசராசா எழுதிய “நாட்டிய சாஸ்திரம் கூறும் ரஸக்கோட்பாடு” என்னும் கட்டுரை பிரசுரமாகியுள்ளது. ரஸம் என்னும் அழகியற் கோட்பாட்டைப் பற்றி முக்கியத்துவமிக்க நாட்டிய சாஸ்திரம் கூறும் செய்திகளை விரிவாகக் கட்டுரை குறிப்பிடுகின்றது. கலை ஆர்வலர்களுக்கும் உயர்படிப்பு மாணவர்களுக்கும் பயனுடைய கட்டுரை.

இதழ் 5 இல் “சங்ககாலத்துக்கு முன்னரான ஆடற்கலை” பற்றி திருமதி உமாமகேஸ்வரியின் கட்டுரை குறிப்பிடுகின்றது. பழங்காலத்தில் பயிலப்பட்ட விதம் பற்றி ஆதாரபூர்வமான தகவல்களை வழங்கியதுடன், ஆடற்கலை நுட்பங்கள் பற்றியும் பதிவு செய்கின்றார். கிறிஸ்துவுக்கு முன்னரான காலப் பகுதியிலிருந்தே ஆடற்கலை ஆராய்ச்சி தொடர்வதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதழ் 6 இல் கலைத்துறை மாவணன் MK பிரகாஷ் ஓவியக்கலை சார்ந்த கட்டுரையினை வழங்கியுள்ளார். ஓவியக்கலை மக்களிடம் பெற்றிருக்கும் இடம், கவனம் என்பன பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார். “தூரிகையின் தடம்” என்ற தலைப்பிடப்பட்ட கட்டுரையில் யாழ்.மண்ணில் ஓவியக்கலையின் வரலாறு, கற்கை நெறியாக ஓவியக்கலை வளர்ச்சி, இராமநாதன் அக்கடமியின் பங்களிப்பு எனப் பல விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இதழ் 7 இல் யாழ். பல்கலைக்கழக சட்டத்துறை மாணவன் வே.பிரசாந்தன் “குடும்பத்தில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் “ஒரு சிறுபார்வை” என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது. இதில் குடும்பம் என்றால் என்ன? குடும்பத்தில் இடம்பெறும் வன்முறைச் செயல்கள் எவை? யார்யார்க்கு எவ்வித வன்முறை இடம்பெறுகின்றது? குறிப்பாக சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்பது யாது? சட்டரீதியான ஏற்பாடுகள், தண்டனைகள் என விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இதழ் 8 இல் “இலங்கையில் குடும்ப வன்முறை “தொடர்பான ஒரு சமூகச் சட்டவியல் ஆய்வுக் கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது.

சட்டவியலாளர் Durkheim இன் கூற்றுப்படி சமூக ஒற்றுமையும் கட்டுப்பாடும் தான் சமுதாயத்தின் அடிப்படையாகின்றது. சமூக ஒற்றுமையின் அச்சாணியாக அடிப்படை அலகாக குடும்பம் உள்ளது. குடும்ப வன்முறை சார்ந்து இருக்கும் சட்ட ஏற்பாடுகள், அதைப் பிரயோகிக்கும் அதிகார முடையவர்கள், வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்டவரின் முறைப்பாடு எனப் பலதையும் விபரிக்கின்றது இக்கட்டுரை.

இதே இதழில் “ஓவியமும் சிற்பமும் ஒன்றிணைந்த அம்மணமும்” என்ற கட்டுரையை சி.ச.பார்த்தி எழுதியுள்ளார். கலைசார் கட்டுரை வடிவில் காட்சியின் ஒருபக்கத்தை மட்டும் காட்டும் தன்மையுடைய ஓவியமும் காட்சியின் எல்லாப் பக்கங்களையும் எடுத்துக்காட்டும் சிற்பக்கலையும் மனிதனுக்கு வழங்கும் மனநிறைவுகளை எடுத்துக் கூறியுள்ளார். சிற்பக் கலைஞர்களின் சில சிற்பங்கள் அம்மணமாக, அரைகுறை நிர்வாணமாக அமைந்திருப்பது சமூகநோக்கில் விமர்சனத்துக்குள்ளாவதாகக் கூறியுள்ளார்.

விளம்பரங்களை வடிவமைப்புச் செய்யும் கலைஞர்களும் ஸ்தாபனங்களும் பத்திரிகைக்கலையில் அச்சுவெலை செய்யும் கலைஞர்களும் வெளியீட்டு நிறுவனங்களும் பொதுவெளியில் தமது வெளியீடுகளை காட்சிப்படுத்தும் போது இலக்கணப் பிழைகளை, எழுத்துப் பிழைகளை விடுகின்றார்கள். இவற்றினை கண்டும் கவனிக்காமல் விடும்போது மாணவர்கள் மொழிபற்றிய தவறான புரிதலை ஏற்படுத்திக் கொள்வர். எனவே இவற்றைச் சுட்டிக்காட்டும் பகுதியாக “பயணங்கள் முடிவதில்லை” என்ற பத்தி திருமதி உதய கலா நவதீசனின் பங்களிப்பாக இடம்பெற்றுள்ளது. இதழ் 2,3,4,5,6,7,8 என அனைத்து இதழ்களிலும் இத்தொடர் வரவாகியுள்ளது.

இதழ் 5இல் மும்மொழிகளிலும் சமகால மொழி பெயர்ப்பாளராக விளங்கிய செ.நடராசா அச்சுப்பிழை பற்றிச் சொன்ன கருத்துக்கள் வெளியாகியுள்ளன.

இதழ் 3 இல் உடற்பயிற்சி கல்வி பணிப்பாளர் கே.கணேசநாதன்: விளையாட்டுக் கோட்பாடுகள்

பற்றிய ஓர் அறிமுகம்” தலைப்பில் கட்டுரை வழங்கி வெளிவந்துள்ளது. உடல், உள, ஒழுக்க விருத்திகளை விளையாட்டு ஏற்படுத்தும்.

11. மாணவர் கட்டுரையாக்கங்கள்

மாணவர்களிடையே நடாத் தப்பட்ட கட்டுரைப்போட்டிகளில் முதலிடம் பெற்ற கட்டுரைகள் தமிழ்ருவியில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மேலும் அறிமுக எழுத்தாளர்களில் மாணவர் ஆக்கமாக கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன.

இதழ் 2இல் யா/மகாஜனாக்கல்லூரி மாணவி சு.தரண்யா வின் சிறு கட்டுரை கட்டுரைப்போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது. “தமிழ்த் திரைப்படப்பாடல்களால் நமக்கு ஏற்படுவது நன்மையா? தீமையா” என வழங்கப்பட்ட தலைப்பில் போட்டியாளர் எழுதிய கட்டுரையாகப் பிரசுரமாகியுள்ளது.

இதழ் 4இல் யா/மத்திய கல்லூரி மாணவன் க.பகீரதன் எழுதிய கட்டுரையின் தலைப்பு “பேச்சு டொழியும் இலக்கியமும்” அறிஞர்களின் உரையாடலினூடாக பலவிதமான அனுபவமொழிகளையும் இலக்கியங்களின் இரசனைக்குரிய, நயத்தலுக்குரிய பகுதிகள் பற்றிய புரிதலையும் வழிகாட்டலையும் அறிய வாய்ப்புகள் உள்ளன. நாமாகப்படித்து அறிவதற்கும் பேச்சு கள், உரையாடல்கள், சொற்பொழிவுகள், பிரசங்கங்கள் ஊடாக அறிவதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கின்றது என குறிப்பிடுகின்றார்.

இதே இதழில் இணுவில் மத்திய கல்லூரி மாணவி செல்வி தயானந்தன் துளசிகா மாணவர் கட்டுரைப் போட்டியில் வென்ற கட்டுரைத் தலைப்பு “விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் மனித சமுதாயத்துக்குக் கிடைத்தது நன்மையா? தீமையா? என்பதாகும்.

கட்டுரையாளர் தமது கட்டுரையில் இரு பக்கத்து நியாயங்களையும் வரிசைப்படுத்தி பதிவு செய்துள்ளார். இறுதியாக முடிவாகச் சில கருத்துகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். “நன்மையோ தீமையோ ஏற்படுவது மனித நடத்தைகளாலேயே ஒழிய விஞ்ஞானத்தால் அல்ல” என வலியுறுத்தியுள்ளார்.

இதழ் 5 இல், மாதாந்தக் கட்டுரைப்போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற கட்டுரை பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. “தற்கால சமூகச் சீரழிவுகளும் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான வழிகளும்” என்னும் தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

சமூகம் என்பது யாது? குடும்பங்களில் ஏற்படுகின்ற சீரழிவுகளே சமூகச் சீரழிவுகளாக இனங்காணப்படுகின்றன. இவற்றை உண்டாக்கும் குடும்பங்களில் காணப்படும் தீய பழக்கவழக்கங்கள், இலத்திரனியல் சாதனங்களின் தவறான பாவனை, பாலியல் சுதந்திரங்கள் எனப் பலகாரணிகள் உள்ளன. இவற்றையும் சீரழிவின் காரணமாக ஏற்படும் பாதக விளைவுகளையும் ஆராய்ந்து தீர்வுகளை முன்வைத்துள்ளார். ஒரு கட்டுரைக்குரிய ஒழுங்குமுறைகளை தவறாது கடைப்பிடித்து பரிசில் வென்றுள்ளார் பாராட்டுகள். பாராட்டுக்குரிய மாணவி யா/விக்டோரிய கல்லூரி மாணவி ப.சிவப்பிரியா ஆவார்.

இதழ் 6 இல் “புலம் பெயர் இலக்கியங்கள் சொல்லும் செய்திகள்” என்னும் கட்டுரை மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி கலைப்பிரிவு மாணவன் குணரட்னம்

பிரதீப் எழுதியுள்ளார். புலம்பெயர் தமிழர் படைப்பு களான கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள் ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களையே முதன்மைப்படுத்தி பல தகவல்களைத் தந்துள்ளார். மாணவனாக இருந்து கொண்டே புலம்பெயர் இலக்கியங்களை தேடி வாசித்து விமர்சித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும். படைப்பாளிகளின் பெயர் சுட்டிக் குறிப்பிட்டு அவர்களின் படைப்புகள் பற்றி பேசுகின்றார். அருமை.

இதே இதழில் மாணவி துளசி சிவநாதன் (யா/ஸ்கந்தா) வ.அ.இராசரத்தினம் அவர்களுடைய தோணி பற்றிய நயப்புரையை வழங்கியுள்ளார். இக்கதையைப் பற்றிய அறிமுகம், அமைப்பு முறையியல் என்பன பற்றி கிரகித்து பதிவு செய்துள்ளதோடு இளம் எழுத்தாளர்கள் இதனை வாசித்து தம்மை வளப்படுத்திக் கொள்ள உதவும் படைப்பு தோணி எனச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

இதே கல்லூரி மாணவன் வி.சுலக்ஷன் “செய்தித் தாள்கள்” என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை வரைந்துள்ளார். அச்சு ஊடகங்களில் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட செய்தித்தாள்களின் பணிகளைப் பற்றி ஆழமாகவும் விரிவாகவும் அலசி ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மாணவனின் எழுத்துலகப் பிரவேச இனிதாகட்டும் என வாழ்த்தலாம்.

இதழ் 6 இல் இடம்பெற்றுள்ள இன்னுமொரு மாணவர் ஆக்கம் யா/மகாஜன கல்லூரி மாணவி விஷ்ணுகா கிருபாகரனின் “இனமதபேதமற்ற சமுதாயம்” என்னும் கட்டுரை. இலங்கை அனுபவங்களை மையப் படுத்தி நடப்பியல் சம்பவங்களை இணைத்து இனமத பேத மற்ற சமுதாயத்தின் அவசியம், அதை உருவாக்கத் தாண்ட வேண்டிய தடைகள், பலம், பலவீனம் என்பவற்றை அலசி ஆராய்கின்றது இக் கட்டுரை. விளையும் பயிரின் விளைச்சல் நன்றாகவே வீடுவந்து சேர்ந்துள்ளது.

வேம்படி மகளிர் கல்லூரி மாணவி சுயொதமியோகநாதன் அவர்களின் “இயற்கைச் சூழலும் நாமும்” என்னும் தலைப்பில் அமைந்த கட்டுரை இதழ் 6இல் வெளியாகியுள்ளது. சூழல் அழிப்பு இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் நடை பெற்று நமது இருப்பையே அழிக்கும் நிலையில் இருப்பை சுட்டிக்காட்டி, மனித குல மீட்சிக்கு எடுக்கப்பட வேண்டிய வற்றை எச்சரிக்கையாகப் பதிவு செய் துள்ளார். இயற்கைச் சமனிலையைக் குழப்பாமல் இயற்கையை இயற்கை யாக விடுமாறு கோரியுள்ளார். நல்ல சிந்தனையைத் தரும் கட்டுரை.

இதழ் 7 சஞ்சிகை அளவு சிறிதாகியுள்ள நிலையில் கட்டுரைப் போட்டியில் முதலாம் இடம் பெற்ற கட்டுரையாக யா/இந்துக் கல்லூரி செங்கதிர்ச் செல்வன் சேந்தன் ஆக்கம் வெளிவந்தது. “இன்றைய மாணவர்களில் வாசிப்பின் நிலை” என்ற இவ் ஆக்கத்தில் வாசிப்பின் முக்கியத்து வம், பயன்பாடு, பலரின் வாசிப்புப் பழக்கத்தால் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங் கள் என்பதைத் தொட்டுக்காட்டி வாசிப்பின் அவசியம் பற்றி வலியுறுத்துகின்றார்.

இதழ் 8 இல் வேம்படி மகளிர் கல்லூரி மாணவி கஸ்தூரி பரமானந்தன் எழுதிய கட்டுரை “தாயன்பு தனியன்பு”, தாயன்பின் பல்வேறு பண்புகளையும்

இலக்கியச்சான்றுகளுடன் வலியுறுத்துகின்றார்.

இதே இதழில் வேம்படி மகளிர் கல்லூரி இன்னுமொரு மாணவி காருண்யா பார்த்திபனின் கட்டுரை “உணவும் போசாக்கும்” பற்றிய அக்கறையைக் காட்டும் கட்டுரையாகவும், உணவு சமனிலை உணவாக இருக்க வேண்டிய அவசியத்தைக் கூறுவதாகவும் அமை கின்றது. உணவு கூடிலும் குறையிலும் நோய் செய்யும் என்கின்ற பழமொழியை நினைவுபடுத்துகின்றார்.

தமிழ் ரவி பல்கலை ஆக்கங்கள்

இதழ் 4இல் கனடாவில் வசிக்கும் மூத்த கவிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற கதை யொன்றை அனுப்பியுள்ளார். குருதிச்சூட்டில் குளிர் காய்வோர் பகுதியில் பிரசுரமாகியுள்ளது. குரங்குக் குட்டி மாம்பழ ஆசையால் பட்டதுன்பம், பேசுகின்றது.

இதழ் 6 இலும் கவிஞரின் இன்னுமொரு சிறுவர்களுக்கான கதை பிரசுரமாகியுள்ளது.

நரிப்புத்தியால் அழிந்த நரிக்குடும்பத்தின் கதை இதழ் 8 இல் அறநெறிப்பாடசாலைகள் அமைப்பு பற்றியும், மருதடிவிநாயகர் அறநெறிப் பாட சாலை பற்றியும் சபைத் தலைவர் ஆ.தருமரத்தினம் வழங்கிய தகவல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இதழ் 1 இல் வேரற்கேணியன் எழுதியுள்ள நுளம்புகள் மாநாடு பற்றிய நகைச்சுவை ஆக்கம்.

பொது அறிவு வினாவிடை தொகுப்பு சி.சிறீதரன் இதழ் 2, இதழ் 3

நகைச்சுவை துணுக்குகள்

தமிழ் அறிவு வினாவிடை புலோலியூர் வேல்நந்தன் (இதழ் 8)

என்பனவும் தமிழ் ரவியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

முடிவுரை :

இளம் எழுத்தாளர்களாக மாணவர் களை ஆக்க இலக்கியம் படைக்கத் தூண்டி, பிரசுரகளமாக விளங்கிய தமிழ் ரவி ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளின் தலை விதிப் படி எட்டு இதழ்களுடன் நின்றுவிட நேர்ந்தமை இழப்பேயாகும். ஆயினும் அதன் பணி மீள்வரவாக அமைவது விதியாக எண்ணி வரவேற் கக் காத்திருப்போம். தமிழ் ஆளுமைமிக்கவர்களால் முடியாததில்லை இது.

தூயவை துணிந்து விட்டால் பழிவந்து சேர்வதில்லை பள்ளிக்கால தூண்டலின் விளைவான துலங்கல் தூண்டி

■ இ.சர்வேஸ்வரா ■

1996 ஆம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதி 1997ஆம் ஆண்டுகளின் முற்பகுதி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் நெருக்கடியானதொரு காலப்பகுதி. முற்றிலும் வேறுபட்ட வாழ்வியல் சூழலுக்குள் முட்கம்பித் தடைகளுக்குள் திறந்த வெளிச்சாலையாக வர்த்தமானியில் பிரகடனப் படுத்தப்படாத ஒரு குறைதவிர ஏனைய சிறைச்சாலை களுக்குரிய அத்தனை பண்புகளுடனும் யாழ்ப்பாணம் இயங்கிக் கொண்டிருந்த தருணம். இளையவர்களின் சிந்தனை உணர்வுரீதியாக பெரும்பாலும் தப்பிப் பிழைத்தல் எனும் குறுகிய வட்டத்துக்குள் ஒடுங்கி யிருந்த நேரம். தமிழ் உணர்வு சார் விடயங்களை சராசரிக்கும் கீழான மட்டத்தில் பேணுவதற்காக சமூகம் தன்னை பழக்கப்படுத்திக் கொண்டிருந்த தருணம் அது. குறிப்பாக பாடசாலை மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை அந்தப் பழக்கத்தை நோக்கித் தூண்டிக் கொண்டிருந்த தருணம். வழமைக்கு மாறாக பிள்ளைகளுக்குள்ளும் பெரும்பாலானவர்கள் பெற்றோரின் தூண்டலுக்கு எதிர்பார்க்கப்பட்ட துலங்கலை காண்பித்துக்கொண்டிருந்த தருணமும் கூட. இந்தக் காலப்பின்னணியில் தூயவை துணிந்து விட்டால் பழிவந்து சேர்வதில்லை எனும் கூற்றை எதிர்கொள்ளத்துணிந்த கும்பகர்ணணின் கூற்றை சற்று திருத்தி தம் மகுடமாக்கி திங்களோர் இதழ் எனும் வெளியீட்டு காலப்பிரமாணத்தில் சமூக- கலை-இலக்கிய- அறிவியல் ஏடாக வெளிவந்த இதழ் தான் தூண்டி சிற்றிதழ்.

தூண்டி வெளிவந்த காலப் பின்னணி என்பது மேலே விபரிக்கப் பட்ட சமூகக் கள யதார்த்தங்களுக்கு அப்பால் யாழ்ப்பாணத்தில் சிற்றிதழ்கள் வெளிவருவதும் இலக்கிய முயற்சிகள் நடைபெறுவதும் தடைப் பட்டிருந்த ஒரு காலப்பகுதியும் ஆகும். இதனை அமரர். புத்தொளி சிவபாதம் அவர்கள் தூண்டிக்கான தார்மீக ஆதரவை வெளிப்படுத்திப் பல தளங்களுக்கு எழுதிய கடிதங்களில் “இடம்பெயர்ந்து திரும்பவும் சொந்த இடத்துக்கு வந்தம்

பத்து மாதங்களாகியும் எந்த வித இலக்கிய முயற்சியும் நடைபெறவில்லையே என எண்ணியிருந்த போது...” (வீரசேகரியில் இலக்கிய உலகுக்கு பொறுப்பாயிருந்த அன்னைட்சமிக்கு இராஜதுரைக்கு....) “யாழ்ப்பாணத்தில் கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடத்தின் பின்னர் ஒரு மாத இதழ்...” (தினகரனில் காந்தன் கண்ணோட்டம் எழுதிக்கொண்டிருந்த சோமகாந்தனுக்கு..) “இங்கு ஒரு வருடத்தின் பின்னர் இளைஞர்களின் முயற்சியினால்...” (விமர்சகர் கே.எஸ்சிவகுமாரனுக்கு..) என பதிவு செய்கின்றமை சான்றாதாரமாகின்றது.

1997ஆம் ஆண்டு தை மாதம் “இது இளைய இதயத்தின் இதயத் துடிப்பு” எனும் வேணவா, “தமிழின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு தோள்கொடுப்பு” எனும் உயர் நம்பிக்கை, “இரத்தம் சிந்தும் மண்ணில் மைசிந்தும் எண்ணம்” எனும் போக்குமாற்றம், காற்சட்டைப் பையனும் முதிய இளைஞரும் வியக்கும் வார்த்தைகள்” எனும் தலைமுறை இடைவெளியற்ற நிரப்பல் “அபிமன்யுவின் வியூக உடைப்பு வெற்றியுடன் மீள்வதும் அன்றி இறப்பதும் உம்கைகளில் தான்” எனும் பொறுப்பு ஏற்றல் “தூண்டி வளரும், விருட்சமாகி விழுது விடும், நிழல் தரும், நம்பலாம்” எனும் பொறுப் பேற்றல் என இன்னோரென்ன அதீத இலக்குகளை முன்வைத்த ஆசிரியர் குறிப்புடன் தூண்டியின் முதலாவது தூண்டல் வெளிவந்தது.

தி.செல்வமனோகரனை ஆசிரிய ராகவும் தாவை.லோ.துசிகரனை (இரண்டாவது இதழில் இருந்து தாவை தவிர்க்கப் பட்டது) இணையாசிரியராகவும் சோ.ரவீந்திரனை துணையாசிரியராகவும் கொண்டு கேணியடி, திரு நெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம் எனும் நிலக் குறியீட்டை முகவரியாக்கி கொக்குவில் அபிராமி அச்சகத்(தால்)தில் அச்சிடப் பட்டு 15.00 ரூபா விற்பனை விலையுடன் முதலாவது தூண்டி வாசகர் கைகளில் கொடுக்கப்பட்டது. 05.02.1997 ஆம் ஆண்டு மூதறிஞர் க.சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) தலைமையில் யாழ்ப்பாணம்

இந்துக்கல்லூரி குமாரசாமி மண்டபத்தில் பிற்பகல் 1.00 மணியளவில் முதலாவது இதழ் அறிமுக விழா நடைபெற்றது. இவ் விழாவில் “தூண்டியின் மீது ஒரு பார்வை” எனும் தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக தமிழ்த் துறைத் தலைவர் கலாநிதி.நா.சுப்பிரமணியன் அவர்களும் “சமூகத்தில் தூண்டியின் பங்கு” எனும் தலைப்பில் செங்கையாழியான் கலாநிதி.க.குணராசா அவர்களும் உரையாற்றி தூண்டி மீதான ஆர்வத்தையும் தூண்டியின் பொறுப்பையும் தூண்டி விட்டார்கள். தூண்டியின் முதற்பிரதியை புத்தொளி சிவபாதம் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார்கள். முதற்பிரதி பெற்றவர் தீர்க்க வேண்டிய கணக்கைத் தூண்டிக் காக புத்தொளி தீர்த்துக்கொண்டமையும் தூண்டியின் கனதியான இலக்கிய வகிபாகத் துக்கு வலுச் சேர்த்தமையும் இவ்விடத்தில் ஞாபகப்படுத்தப்பட வேண்டிய விடயம்.

லோ.துசிகரனினால் வரையப்பட்ட அட்டைப் படத்துடன் வெளிவந்த முதலாவது இதழில் அப்போதைய உடுவில் கல்விக்கோட்ட பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் சு.இரத்தினராசா அவர்களது “தற்கால மாணவர் உலகம் எதிர்கொள்ளும் கல்விப் பிரச்சனைகள்” கோகிலா மகேந்திரனின் “சீனத்து நினைவுகள்” பயணத் தொடர், யாழ்.இந்து அதிபர் அ.பஞ்சலிங்கத்தின் “வகுப்பறையில் அவர்கள் கற்பிக்காதவை”, தமிழ்துறை கல்வி ஆலோசகர் எம்.எஸ்.ஸ்ரீதயாளனின் “அருள்வழிச் சிந்தனைகள்” ஆன்மீகத் தொடர் எஸ்.அருள்நங்கையின் “சைவத் திருமுறைகள் பற்றிய நோக்கு” யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி விரிவுரையாளர் பொன்.அருந்தவநாதனின் “ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் சமூக சிந்தனை உருவாக்கம்”, தாவை.லோ.துசிகரனின் “தொண்டர் தம் பெருமை” கட்டுரைத் தொடர் கலாநிதி.சபா.ஜெயராசாவின் “சென்- உள ஒடுக்கமும் கலை இலக்கியங்களும்” துசித மலல சேகராவின் “உங்கள் உடம்பை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்” எனும் கட்டுரைகளும் சோ.பத்மநாதனினது “நினைவே கணக்கிறது” சசிசுமார சர்மாவின் “பதிந்த சுவடுகள்”, சு.முகுந்தனின் “முத்தா நீ சொல்க முடிபு” எனும் கவிதைகளும் செம்பியன் செல்வனின் “பனங்கிளி” மற்றும் கமல தாசனின் “கற்பெனப்படுவது” எனும் சிறுகதைகளும் இடம் கொண்டிருந்தன. இங்கு இவ்விடயங்களை விரிவாக விபரித்ததற்கு ஒரு நோக்குண்டு. “இளந்தலை முறைக்கு அதன் எழுத்து வளர்ச்சிக்கு ஒரு தூண்டல்” எனும் ஆசிரியர் குறிப்பு முதலாவது இதழில் அர்த்தம் தருவதாக அமைந்திருக்கவில்லை. இருந்தும் அது நியாயப்படுத்தக் கூடியதும் கூட. மிகவும் இறுக்கமாக பூட்டப்பட்டிருந்த ஈழத்து எழுத்திலக்கிய உலகுக்குள் இளையவர்கள் உள் நுழைய முயற்சிக்கும் போது “பெரியோரை துணைக் கொளல்” தேவைப்பட்ட காலத்தின் பிரதிபலிப்பின் உள்ளடக்கம் தான் தூண்டியின் முதலாவது இதழின் கட்டுரைகள், கவிதைகள் மற்றும் சிறுகதைகள். இருந்தும் இவ் மூன்றிலும் இளையவர்கள் ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றமையும் பின்னர் வெளிவந்த ஐந்து இதழ்களிலும் இளையவர்களின் ஆக்கங்கள் அதிக இடத்தை கொண்டிருந்தமையும் கருத்திற்குரியது. ஆனால் நீண்ட இடைவெளியின் பின்னர் 2004ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த ஏழாவது இதழ் மீளவும் “முதிய இளைஞர்” பக்கம்

சாய்ந்து கொண்டமை கவனத்துக்குரியது.

தூண்டி தனக்கான ஊக்கிகளையும் பலதரப்பட்ட தளங்களில் இயங்குநிலையில் இருந்தோரைக் கொண்டு உருவாக்கியிருந்தது. பல்கலைக்கழக தமிழ்த் துறை தலைவர், விரிவுரையாளர்கள், கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியர்கள், கல்வி நிர்வாக அதிகாரிகள், மூத்த எழுத்தாளர்கள், இளைய சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் என இக் கலவை அமைந்திருந்தது. ஆறாவது இதழ் வரை இவ் ஊக்கிகள் நீக்கல்கள் இன்றி நிலைத்திருந்தது. ஏழாவது இதழ் கால இடைவெளியில் வெளிவந்தமையால் ஊக்கிகள் காணாமல் போயினர்.

தை 1997 முதலாவது இதழ் வெளிவந்திருந்த நிலையில் அதன் தொடர்ச்சியாக மாசி 1997 இரண்டாவது இதழும் புரட்டாதி - ஐப்பசி 1997 மூன்றாவது இதழும் கார்த்திகை மார்ச்சு 1997 நான்காவது இதழும், ஏப்பிரல் 1998 இல் ஆண்டு மலராக ஐந்தாவது இதழும், வைகாசி-ஆனி 1998 இல் ஆறாவது இதழும் ஐனவரி-மார்ச் 2004 ஏழாவது இதழும் வெளிவந்திருந்தன. ஏழாவது இதழ் புதியதோர் தொடக்கத்துக்கான ஆரம்பமாக மீளத் தூண்டப்பட்ட நிலையில் தூண்டி திங்களோர் இதழ் (மாத இதழ்) எனும் நிலையிலிருந்து காலண்டிதழாக மாற்றம் பெற்றது. மாத இதழாகவும் அச்சக வசதிகள் நெருக்கடியாகவும் இருந்த நிலையில் ஆறு இதழ்களை வெளிக்கொணர்ந்தவர்கள் காலண்டிதழாக மேம்படுத்தப்பட்ட அச்சக கலாசாரத் துக்குள் உள்நுழைந்த நிலையில் ஒற்றை இதழுடன் நிறுத்திக்கொண்டமைக்கான காரணம் ஆய்வு செய்யப்படவேண்டிய விடயமாகின்றது.

தூண்டி இதழ் என்பது தூண்டி இலக்கிய வட்டம் என பரிமாணம் பெற்றமை தூண்டி சிற்றிதழின் வருகைக்கான தடைக்கான முக்கிய காரணியாக இருந்திருக்க அறியாவாய்ப்புண்டு. இலக்கிய வட்டத்தின் செயற்பாடுகள் பிறிதொரு தளத்தில் போதை தருவதாகவும் அங்கீகாரமும் அறிமுகமும் தருவதாகவும் இருந்தமையால் அத்தகையை முயற்சிகள் தூண்டியின் சார்பில் தொடங்கப்பட்டன.

குறிப்பாக 13.11.2002 அன்று கலை இலக்கிய அனுபவ பகிர்வும் கலந்துரையாடலும் எனும் தலைப்பில் பல்கலைக்கழக நூலக கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வு முக்கிய நிகழ்வாக அமைந்திருந்தது. கலாநிதி.இ.முருகையன் மற்றும் த.ஜெயசீலன் கருத்துக் களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். மாலை வரோதயன் அவர்களுடான கருத்துப் பகிர்வும் நடைபெற்றது. இந்த நிகழ்வுகள் தந்த ஊக்கலினால் 05.01.2003 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக தமிழ்த் துறையின் ஆதரவுடன் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலக கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்ற ஈழத்து தமிழ்ச் சிறுகதை ஆய்வரங்கும் அதன் வழிகிடைக்கப்பெற்ற தூண்டலினால் 31.05.2006 மற்றும் 01.06.2003 ஆகிய இருதினங்கள் அதே இடத்தில் நடைபெற்ற ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை ஆய்வரங்கும் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகளாக அமைந்தன. இவ்விரு நிகழ்வுகளிலும் ஈழத்து நவீன இலக்கியம் குறித்த தாடணம் நிறையப்பெற்ற அறிஞர்கள் பலர் கலந்து கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டதுடன் கருத்துக் களால் நேர் முரண்பாடுகளையும் தோற்றுவித்தனர். இதன் விளைவாக கிடைக்கப்பெற்ற தூண்டலினால்

நீண்ட பெரு இடைவெளியின் பின்னர் 2004 ஜனவரியில் தூண்டியின் ஏழாவது இதழ் வெளிவந்திருந்தது. அச்சக நெருக்கடிகள் அதிகம் இருந்த காலத்தில் திங்களோர் இதழ் என மாத இதழாக வெளிவந்த தூண்டி நவீன அச்சுத்துறையின் வாய்ப்புக்கள் நிரம்பப்பெற்ற சூழலில் காலண்டிதழாக ஏழாவது இதழில் மாற்றம்பெற்றது கால மாற்றமே. இருந்தும் காலாண்டிதழும் ஒரு இதழுடன் இக் கட்டுரை எழுதும் கணம் வரை காணாமல் போனது ஈழத்து சிற்றிதழ் வரலாற்றில் கவலைக்குரிய விடயமே.

தூண்டி தனது எழுத்தியக்கத்தை அரங்கச் செயற்பாட்டியக்கமாக மாற்றிக்கொள்ளும் பாங்கை அதனது முதலாம் ஆண்டு இதழிலேயே ஆரம்பித்திருந்தது. குறிப்பாக கல்வியமைச்சினால் நடத்தப்படும் தமிழ்த்தின போட்டிகளின் சாயலையொத்த போட்டிகளை முதலாமாண்டு நிறைவையொட்டி நடத்தியிருந்தது. இந்நிகழ்வில் இக் கட்டுரையாளர் உட்பட பல பாடசாலை மாணவர்கள் பங்கு பற்றி பரிசுகள் பெற்றதுடன் 16.04.1998 யாழ்.இந்துமகளிர் கல்லூரியில் நடைபெற்ற ஓராண்டு மற்றும் பரிசளிப்பு வைபவத்தில் நிகழ்வுகளையும் ஆற்றுகை செய்திருந்தனர். இந்நிகழ்வில் கவிஞர் முருகையன் பிரதம விருந்தினராக கலந்துகொண்டார். தூண்டி இதழ்களில் முன்னர் கவிதைகளை எழுதிய கவிஞர்கள் ச.முருந்தன், சு.முரளிதரன், த.ஜெயசீலன் மற்றும் ஜெ.கி.ஜெயசீலன் ஆகியோர் கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் தலைமையில் கவிதைப் பட்டிமன்றம் ஒன்றை நிகழ்த்தியிருந்தனர். இந்நிகழ்வு தூண்டி தன்னை எழுத்து முயற்சிகளில் இருந்து ஆற்றுகை முயற்சிகளை நோக்கி திரும்பிய முனையாக அமைந்தது. இது தூண்டியின் வரமாகவும் சாபமாகவும் அமைந்திருக்கலாம்.

இதுவரை வெளிவந்திருக்கும் தூண்டியின் ஏழு இதழ்களிலும் து.வைத்திலிங்கம், செம்பியன்செல்வன், சட்டநாதன், ந.சத்தியபாலன், சந்திரா தனபாலசிங்கம், நந்தினி சேவியர், திசேரா, அசோக ஹந்தகம், இரா.இராஜேஸ்கண்ணன், செல்கன், ராபி, அர்ஜுனன், தாவை.சி.சோ.பத்மநாதன் ஆகியோரின் சிறுகதைகளும் சோ.பத்மநாதன், அஸ்வகோஸ், சு.வில்வரத்தினம், பா.அகிலன் ச.முருந்தன், த.ஜெயசீலன், செள.சசிகுமார சர்மா, கி.வாயுபுத்திரன், உச்சிக்கிழார் இ.சு.முரளிதரன், ரி.ரி.மயூரன், சி.சதாசிவம், ந.சத்தியபாலன் புத்தொளி ந.சிவபாதம், நா.இராஜமனோகரன், சந்திரகலா மகேந்திரன், துர்க்காயினி சிவராஜா, இராம.ஜெயபாலன், எஸ்.ராமதா, ஜெயா அண்ணை, தென்பொலிகை குமாரதீபன், இந்துமைந்தன் ஆகியோரின் கவிதைகளும் க.இரத்தினராசா, அ.பஞ்சலிங்கம், எம்.எஸ்.ஸ்ரீதயாளன், கோகிலா மகேந்திரன், இ.இரவீந்திரநாதன், அ.யேசுராசா, பா.இரகுபரன், கே.ரி.கணேசலிங்கம், சொக்கன், ஆர்.ஜெயந்தினி, ப.புஸ்பரட்ணம், லோ.துசிகரன், கொக்கூர் பாலன், ஐ.கமலநாதன், பொ.அருந்தவநாதன், செள.சசிகுமாரசர்மா, ஜெயா, புத்தொளி, இராம.ஜெயபாலன், ச.முருந்தன், சி.சுபேசன் ஆகியோரின் கட்டுரைகளும் முக்கிய இடம்கொண்டுள்ளன. இவர்களுள் சிலர் தொடர்கள் மூலம் தொடர்ச்சியான தமது எழுத்துப் பங்களிப்பை தூண்டிக்கு வழங்கியுள்ளனர்.

தூண்டி சிற்றிதழுக்கு என சில தனித்துவங்கள் உண்டு. யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வுக்குப் பின் யாழ்ப்ப

பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த முதலாவது சிற்றிதழ் தூண்டியேயாகும். அதுமட்டுமன்றி பெரும்பாலும் ஈழத்து இலக்கிய சூழலில் சிற்றிதழ்கள் பாடசாலைச் சுவர்களுக்கு வெளியே இருந்து வெளியிடப்பட்டு பாடசாலைச் சுவர்களை துளைத்து உள்நுழைந்து பரவுகின்றன. ஆனால் தூண்டி ஒரு பாடசாலைச் சுவர்களுக்குள் பிரசவித்து அதன் வாசல் கதவு வழியாக ஈழத்து வாசகச்சூழலைச் சென்றடைந்தது. அதுபோன்று இன்னொரு தனித்துவமாக தூண்டியின் ஆசிரியர் குழுமம் பாடசாலை மாணவர்களாக இருந்தபோது தொடர்ச்சியறாது வெளிவந்த தூண்டி அவர்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மற்றும் இதர உயர்கல்வி மாணவர்களாக மாறியபோது இடைநின்றது. அவர்களது பல்கலைக்கழக கல்வி நிறைவுபெற்றதும் புதிய இலக்கிய நட்புகளுடன் தனது தாபக நோக்கில் இருந்து சற்று விலகி ஏழாவது இதழ் 2004இல் வெளிவந்திருந்தபோதும் எட்டாவது இதழ் இதுவரை வெளிவரவில்லை.

இதழின் கனி குறித்த அதீத எதிர்பார்ப்புக்கள் மற்றும் வாசக நேயச் சூழலின் பலவீனங்கள் இதற்கான காரணங்களாகலாம்.

இச் சந்தியில் ஏழாவது இதழில் மீள்பிரவேசம் குறித்த ஆசிரியர் குறிப்பு கவனத்தை ஈர்க்கின்றது. “ஈழத்துச் சிற்றிதழ்கள் தனிமனிதனையோ அல்லது ஒரு நண்பர் கூட்டத்தையோ நம்பியே உருவாகின்றன. தனிமனிதனுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்கள் அல்லது நண்பர் கூட்டத்திற்குள் ஏற்படும் சிக்கல்கள் இச்சிறுசஞ்சிகைகள் நின்று போனதற்கு காரணமாகின்றது”. இவ்வாக்கு மூலம் தூண்டியின் ஆறாவது மற்றும் ஏழாவது இதழ்களுக்கிடையிலான பெரு இடைவெளிக்கான அடிப்படைக் காரணங்களை பூடகமாக சொல்கின்றது என்பது கட்டுரையாசிரியரின் கணிப்பாகும். அது போன்று எட்டாவது இதழ் 18 வருடங்கள் தூண்டியும் வெளிவராமலான காரணத்தையும் மேற்கூட்டிய ஆசிரியர் குறிப்பிலேயே ஊக்கி முடிகின்றது. “தூண்டி இதழை மீளக்கொண்டுவருவது பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டபோது இதன் இலக்கு, தேவை போன்றன பற்றிய உரையாடல் மிக நீண்டதாகவே அமைந்தது. ஈழத்தை அமையப்படுத்திய ஆய்வுகள், மற்றும் வழமையான இலக்கிய வாசகர்களை தூண்டி...” எனத் தொடரும் குறிப்பின் வழி இத்தகைய அதீத எதிர்பார்ப்பும் உரையாடல் களங்களில் யதார்த்தமற்றுத் திணிக்கப்பட்ட நாற்காலிச் சூட்டில் அவிந்த கருத்துச்சுமைகளும் தூண்டியின் துலங்கலுக்கு நிரோதியாக அமைந்திருக்கலாம்.

தூண்டி தனது இலக்கையும் இலக்கு குழுமத்தையும் மீளத் தொடக்கப்புள்ளியில் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்.

சிற்றிதழின் ஆசிரியர்கள் அறிவார்த்தும் கால வயதாலும் வளர்கின்றபோதும் வாசகர்கள் அவ்வாறானவர்கள் அல்ல எனும் யதார்த்தத்தை தூண்டி உள்வாங்கினால் மீண்டும் துலங்க நிறைய வாய்ப்புண்டு என்பதைத்தூண்டி துலங்க வேண்டும் என்பது அதன் பள்ளிக்கால வாசகனாக கட்டுரையாளரின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

பேரிருளில் பிறந்து... திசைகளை ஒளிர வைத்த வெளிச்சம்

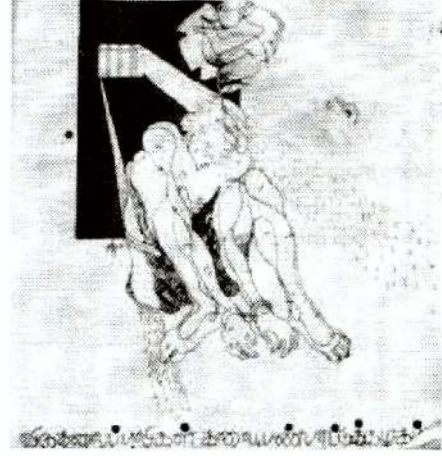
■ ஆதிலட்சுமி சிவகுமார் ■

சமூக, பொருளாதார, அரசியல் ஒடுக்குமுறையின் காரணங்களினால் தமிழர்களின் வாழ்வும், கலை பண்பாடும் தாழ்வுற்று அழிந்துவிடக்கூடாது என்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட கட்டமைப்புத் தான் தமிழர் கலைபண்பாட்டுக் கழகம். தமிழ் மக்களின் கலை பண்பாடுகளை அழியாது பாதுகாக்கவும், தமிழ்மக்களின் விருப்புரிமைகளை வெளிப்படுத்தவும் கலைபண்பாட்டுக்கழகம் பெரும்பணியாற்றியது. இந்தக் கழகத்தின் செயற்பாடுகளின் ஒரு கூறாகவே வெளிச்சம் என்கின்ற இதழ் வெளியிடப்பட்டு வந்தது. கழகம் நடத்திய கலைஞர்கள் ஒன்றுகூடலை அடுத்து, 1991 புரட்டாதி ஐப்பசி மாதத்தில் வெளிச்சத்தின் முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது. இந்த முதலாவது இதழிலே பல மூத்த படைப்பாளர்களின் படைப்புகள் வெளிவந்திருந்தன.

தொடக்க காலத்தில் வெளிச்சம் இருமாத இதழ்களாக வெளிவந்து, தன்னை வலுப்படுத்திக் கொண்டு, வாசகர்களின் எண்ணங்களையும் கருத்துகளையும் உள் வாங்கிக்கொண்டு மாத இதழாக மலரத் தொடங்கியது. இவ்வேளையில் வெளிச்சத்தை நிலைநிறுத்தும் வகையில் பல்வேறு கருத்தரங்குகளும் நடத்தப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பல்வேறு ஒடுக்குமுறைகளை எதிர்கொண்டு, இருளில் வாடிக்கிடந்த மக்களுக்கு தெளிவான பாதை ஒன்றைக் காட்டும் உயர்ந்த நோக்கோடு வெளிச்சம் தன் பாய்ச்சத்தைத் தொடங்கியது என்றே சொல்லலாம்.

வெளிச்சம் வெளிவரத் தொடங்கிய காலப்பகுதி மிகவும் கடினமானதாக இருந்தது. மக்களை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருந்த போரின் வெம்மையுடன், மின்தடை, எரிபொருள் இன்மை, அச்சிடும் தாள்களின் பற்றாக்குறை உள்ளிட்டவைகளும் ஒன்றுதிரண்டு மிரட்டிக் கொண்டிருந்த காலம் அது. ஆசிரியர் குழுவின் உருவாக்கத்தில், ஓவியர் தயா என்பவரின் ஓவிய அட்டைப்படத்துடன் கூடிய முதல் இதழை, எழுத்துலகில் நன்கறியப்பட்ட இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் வடிவமைப்புச் செய்திருந்தார். தமிழின் எழுத்தாளுமைகளாகத் திகழ்ந்த கல்வயல் வே.குமாரசாமி, சாந்தன், சோ.கிருஷ்ணராசா, கவிஞர். ச.வே. பஞ்சாட்சரம், கவிஞர். சுவில்வரத்தினம், முருகையன், ப.புலப்பரணம், கப்டன் வானதி, கப்டன் கஸ்தூரி போன்ற பலரின் கவிதைகள், கட்டுரைகள், கதைகள், குறிப்புகளைத் தாங்கியிருந்த வெளிச்சத்தின்

வெளிச்சம்

முதலாவது இதழ், தனது பயணத்தின் உறுதியான நிமிர்வுடன் வெளிவந்தது.

முதலாவது இதழுக்கு படைப்பாளர்களிடமும், வாசிப்பாளர்களிடமும் இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற வரவேற்பு, ஊக்கமளிக்க வெளிச்சம் இதழ் பொலிவுறத் தொடங்கியது. பட்டறிவுகளைத் தேக்கிவைத்திருந்த தேர்ச்சி பெற்ற படைப்பாளர்களும் போராளிப் படைப்பாளர்களும் வெளிச்சத்தில் களம் இறங்கினர்.

சின்னச் சின்ன முரண்களால் தள்ளித்தள்ளி நின்ற படைப்பாளிகளையும் தன்னுடைய செயற்பாட்டுத் திறனால் வெளிச்சம் உள்ளீர்த்தது. தமிழ்மக்களின் தொன்மையை நிலைநிறுத்தும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளும், தமிழ்மொழி குறித்த வரலாற்றுச் சான்றுகளும் கதைகளும், கவிதைகளும், நாடகங்களும் என அவை வெளிச்சத்துக்கு மகுடமாகின. பட்டறிவுமிக்க முதிர்ச்சியடைந்த படைப்பிலக்கியங்களும் எழுத்துகளும் புதிதாக எழுதத் தொடங்கிய இளையவர்களைச் செதுக்கும் உளிகளாகின. வெளிச்சம் பல குன்றிமணிகளை வெளியே கொண்டு வந்து, முதுகிற் தட்டி முன்னேற்றவும் செய்தது, இலைமறை காய்களாக இருந்த ஆற்றல்மிக்கவர்களின் மீது வெளிச்சம் பேரொளி பாய்ச்சியது. சூரியனின் ஒளிக் கதிர்கள் அவ்வப்போது வெளிச்சத்தையும் கலைஞர்களையும் உற்சாகப்படுத்தின. அச்சுத் தாள்களின் வறுமை தாங்காது, கோட்டுத் தாள்களிலும் வெளிச்சம் இதழ்கள் அச்சேறின. தொடர்ந்து வந்த இதழ்களில் ஓவியர் ரமணி, கானகி, கிகோ, கோபாலி, முல்லைக்கோணைல், மருது, ரமணி, அ. மாற்கு, ராஜன், ஞானகுரு, லங்கா, பயஸ், பிரம்மா, செம்மலையான், போன்றோர் அட்டைப்படங்களையும் உட்புறங்களையும் அழகுபடுத்தியுள்ளனர்.

1994 சித்திரை வைகாசி இதழ், நெருப்பிலும் நீந்தும் ஓர்மத்தோடு, 148 பக்கங்களில் வெள்ளி இதழாக வெளி வந்திருக்கிறது. இதில் மிகச் சிறப்பான முறையில் 136 படைப்பாளர்களின் படைப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதன் சிறப்பு உள்ளடக்கமாக தலைவர் அவர்களின் நேர்காணல் இடம்பெற்றிருக்கிறது. அத்தோடு, 1994 ஆவணி வெளிச்சம் இதழ் சிறுகதைச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்திருக்கிறது. வெளிச்சத்தின் 50 ஆவது இதழ் தங்க இதழாக 1997 தை மாதத்தில் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து, வெளிச்சத்தின் வளர்ச்சிக்கான அறிவுரைகளையும் உறு

துணையையும் மதியுரைஞர். அன்றன் பாலசிங்கம் அவர்கள் வழங்கி, மேலும் வெளிச்சம் சிறப்புறப் பாடுபட்டார். வெளிச்சத்தின் 75ஆவது இதழ் பவள இதழாக 2001 கார்த்திகை மார்ச்சுமீயில் வெளிவந்துள்ளது. கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் என்பவற்றோடு, தலைவருக்கான புதுவை இரத்தினதுரை அவர்களின் வாழ்த்துக் கவிதையுடன், வெளிச்சத்தை வாழ்த்திய தலைவர். பிரபாகரன், சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன், பழ.நெடு மாறன், கவிஞர். காசி. ஆனந்தன், வே. மனோகரன் ஆகியோரின் வாழ்த்துச் செய்திகளும் பவளஇதழை ஒப்பனை செய்திருக்கின்றன.

இவ்வாறான சிறப்பிதழ்களில் வெளியான படைப்புகள் தமிழ்மக்களின் வாழ்வையும், வலிகளை வெல்லும் மன உறுதியையும் வெளிக்கொண்டுவந்தன. மிகச்சிறப்பான இலக்கியம் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக வெளிச்சம் படைப்புகள் மிளிர்ந்தன.

உக்கிரமான போர்ச்சூழலின் நடுவேயும் எவ்விதமான தங்குதடையுமின்றி வெளிச்சம் தன்முகங்காட்டியபடியே இருந்தது. வெளிச்சம் தொடர்ந்து வெளிவருவதில் ஆசிரியர்குழு பெரும்பணியாற்றியது.

வெளிச்சம் தங்குதடையின்றிப் பாய்ச்சல் நிகழ்த்துவதற்காக காலநேரம் பாராது கலைஞர்களைப் பலதடைவைகள் தனியாகவும் கூட்டாகவும் கண்டு உரையாடி தொடர்புமுறைகளை நன்கு கொண்டிருந்தது ஆசிரியர் குழு. இந்தக் குழுவில் நீண்டகாலப் பட்டறிவும் நுண்ணறிவும் கொண்ட படைப்பாளிமுமைமிக்கோர் ஒன்றாக இருந்து பங்களிப்பு நல்கினர்.

கலைஞராகவும் போராளியாகவும் இருந்து கொண்டு, வெளிச்சத்தின் வளர்ச்சிக்காக படைப்பாளர்களிடம் படைப்புகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அவர்களின் வீடுகளுக்கும் பணியிடங்களுக்கும் இவ்வொரு மாதமும் பலமுறை பயணித்த வளநாடன் என்கிற கனகரத்தினம் அவர்களை இலகுவில் மறந்திடமுடியாது. இவர் 2009 இல் படுகாயமடைந்து உயிரிழந்தார் என்பது மிகத் துயரம் தருகிறது. அதேபோல ஊடகர். பு. சத்திய மூர்த்தியின் பங்களிப்பும் கணிசமாக வெளிச்சத்தில் இருந்தது.

முதலாவது இதழிலிருந்து நூறாவது இதழ்வரை வெளிச்சத்துடன் நெருங்கிப் பயணித்தவர்கள் பலர். அதிலே, காலமாகிவிட்ட எழுத்தாளர் இணுவையூர். சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவராக உள்ளார். ஒவ்வொரு இதழையும் இதழமைப்புச் செய்த பெரும்பணி இவருடையது.

போரின் பெரும் இடர்களுக்கு நடுவே, தமிழகத்திலிருந்தும், தாயகத்திலிருந்தும் எழுதப்பட்ட 75இற்கு மேற்பட்ட படைப்புகளை இவ்விதழ் தன்னுள் தாங்கியிருந்தது. வெளிச்சம் இதழின் ஆசிரியராக கவிஞர். கருணாகரன் முன்னின்று உழைத்தார். இவ் இதழுக்கான ஒவியங்களை புகைப்படப் பிரிவினர் செய்திருந்தனர். நூற்றுக்கணக்கான கலைஞர்களின் முன்னால், சிறப்பாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இடத்தில் தலைவர். பிரபாகரன் அவர்கள் இவ் விதழை வெளியிட்டு வைத்தார். வெளிச்சத்தின் இப்படைப்பாளர்களில் பலர் இப்போது உயிருடன் இல்லை. இன்னும் சிலர் காணாமலாக்கப்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ளனர். வெளிச்சம் உலகத்தின் மூலைமுடுக்குகளில் இருந்த பல படைப்பாளிகளை ஒன்றிணைத்துச் செயலாற்றி வெற்றிகண்டது என்றால் அது மிகையானதல்ல. படைப்பிலக்கியத்துறையில் மூத்தவர்களாகத் திகழ்ந்த படைப்பாளர்களை மதிப்பளிக்கவும் வெளிச்சம் தவற

வில்லை. தனது முதலாவது இதழ் வெளியீட்டின் போதே முதுமையில் இருந்த அ. செ. முருகானந்தன், அல்லை. ஆறுமுகம் என்கின்ற இரு மூத்த படைப்பாளிகளை மதிப்பளித்து, பணப்பரிசினையும் வழங்கியது.

காலத்தின் தேவைகருதியும் எதிர்காலத் தலைமுறையினரின் வாழ்வு கருதியும் செயற்பாடுகளை நுணுக்கமாக ஆய்ந்துணர்ந்த வெளிச்சம் ஆசிரியர் குழுவினர், அவ்வப்போது சிறப்பிதழ்களையும் வெளியிட்டு வந்தனர். ஒவ்வொரு சிறப்பிதழும் அந்தந்தக் காலப் பகுதியின் சிறப்புகளை தாங்கியிருந்தன. அதேபோன்று மண்ணின் மலர்களாய் பூத்து நின்ற எம் பெருமைக்குரிய படைப்பாளர்களையும், ஆற்றலாளர்களையும் நேர்கண்ட செவ்விகள் மூலம் சிறப்பித்தோடு, அவர்களை புதிய தலைமுறையினருக்கு அறிமுகமும் செய்தது வெளிச்சம்.

சிறுகதைகள், கவிதைகள். கட்டுரைகளைப் போலவே ஒவியங்களுக்கும், ஒளிப்படங்களுக்கும் கூட வெளிச்சத்தில் முன்னுரிமை கிடைத்தது. புதிய ஒளிப்படக் கலைஞர்களை அறிமுகப்படுத்தி, உற்சாக மூட்டுவதிலும் வெளிச்சம் அக்கறையுடன் செயலாற்றியது.

காலத்தின் நகர்வில் வெளிச்சம் தன்போக்கில் அகன்றுவிரிவடையத் தொடங்கியது. இதன் ஒரு கட்டமாக வெளிச்சம் நூல் வெளியீடுகளை செய்யத் தொடங்கியது. நான்கு ஆண்டுகாலம் வெளிச்சத்தில் வெளிவந்த சிறுகதைகளிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட 19 சிறுகதைகள் “வெளிச்சம் சிறுகதைகள்” என்னும் நூலாக வெளிவந்தது. அடுத்து, வெளிச்சத்தின் 46 இதழ்களில் வெளியான கவிதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகள் “வெளிச்சம் கவிதைகள்” என்னும் தலைப்பில் நூலாகின. இரண்டு இடப்பெயர்வுகளின் நடுவேயான இடர்பாடுகளின் துயரங்களுடன் தளர்வடையாது இவை வெளி வந்திருந்தன. தொடர்ந்து, செம்மணி என்கின்ற கவிதைத் தொகுப்பும், “வாசல் ஒவ்வொன்றும்” என்கிற சிறுகதைத் தொகுப்பும் வெளிவந்தன.

புலம்பெயர் தேசங்களிலும், தாய்நிலத்திலும் வெளிச்சம் தனக்கென வாசகர் வட்டத்தினைக் கொண்டிருந்தது. வெளிச்சத்தின் பெருவளர்ச்சியில் போராளிகள், படைப்பாளிகள் மட்டுமல்லாது, சமூகம் சார்ந்த பொது அமைப்புகளும், கூட்டுறவு நிறுவனங்களும், வணிக நிறுவனங்களும், ஊடக அமைப்புகளும் பங்காற்றினார்கள் என்பதை பதிவுசெய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் இந்த இதழை வெளிக்கொண்டு வருவதற்காக வெளித் தெரியாமல் உழைத்த அச்சப்பணி யாளர்களின் உறக்கமும் வியர்வையும் கூட இருக்கிறது. 11 ஆண்டுகளில் பவள இதழை வெளியிட்ட வெளிச்சம், 16 ஆவது ஆண்டில் தனது 100 ஆவது இதழை வெளிக்கொண்டு வந்தது. வெளிச்சத்தின் 100 ஆவது இதழ் கார்த்திகை மார்ச்சு 2007 இல் வெளி வந்தது. ஈழத்தின் இலக்கியவரலாற்றில், வார்த்தைகளுக்குள் அடக்க முடியாத ஒவ்வாச் சூழ்நிலைக்குள் இருந்தபடி 100 இதழ்கள் வெளிவந்தமை பெருஞ் செய்தியாகவே அமைந்திருந்தது. வெளிச்சம் இதழ்கள் தமிழ்மக்களின் ஒரு காலப்பதிவாக நிலைத்திருக்கின்றன. இவை அடுத்தடுத்த தலைமுறையினரின் இலக்கிய வேட்கையைத் தூண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வெளிச்சத்தை வளர்த்தவர்களும் வெளிச்சத்தில் வளர்ந்தவர்களுமாகப் பலர் இன்னமும் வளர்ச்சியுற்று, பலராலும் அறியப்பட்டவர்களாக தம் எழுத்துப் பயணத்தைத் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ●

யாத்ராவுடனான இலக்கிய யாத்திரை

■ நாச்சியாத்வு பர்வீன் ■

கவிதை என்பது ஓர் அழகியல் ஆயுதமாகும். வாசித்த மாத்திரத்திலேயே ஒருவனை வளைத்துப் போடும் வல்லமை நல்லகவிதையின் அடையாளமாகும். தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் வருகையும் வளர்ச்சியும் அபரிதமானது. ஆனால் கவிதைக்கான தனியான சஞ்சிகைகள் மிகக்குறைந்த அளவிலேயே வெளிவந்துள்ளன. அத்தோடு அவ்வாறான கவிதைக்கான தனி சஞ்சிகைகளின் ஆயுள் காலமானது சொல்லிக்கொள்ளாமலுக்கு மிக நீண்ட நெடியதாக இருப்பதில்லை. அதற்கான பல்வேறுகாரணங்களை சுட்ட முடியும். நல்ல கவிதைகள் தொடர்ந்தும் கிடைக்காமை, பொருளாதார சிக்கல், வாசகர்களின் நுகர்வில் ஏற்படுகின்ற அலட்சியமும் தொய்வும் என பல்வேறு காரணங்களை அடையாளப்படுத்தலாம்.

அந்த வகையில் இலங்கையின் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் கவிதைக்கான தனித்துவ இதழாக சுமார் 22 இதழ்கள் பிரசவம் கண்ட "யாத்ரா" இதழின் வருகையும் அது தமிழ் கவிதைப்பரப்பில் உண்டு பண்ணிய சடுதியான மாற்றங்களும் அலாதியாவை, கவிதையின் வெவ்வேறு பரிணாமங்களையும் வாசகனுக்கு அடையாளப்படுத்தியது யாத்ரா. புதிய வளரும் பல கவிஞர்களின் எழுத்து மேடையாகவும் காத்திரமான கதையாடலுக்கும் நவீன கவிதை தேடலுக்குமான சாளரமாகவும் அமைந்தது எனலாம்.

தமிழ்க்கவிதை பெருவெளியில் பயணித்த யாத்ராவின் யாத்திரை சிங்கள, ஆங்கில, பாரசீக, உருது மற்றும் அரேபிய கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளை வாசகனுக்கு நுகர வைத்தது. யாத்ராவின் முற்றவெளியில் அழகான கவிப்பூக்கள் புதிதாய் பூத்தன. யாத்ரா சர்வதேச தமிழ் கவிதை உலகினால் வியந்து பார்க்கப்பட்டது.

2000 ம் ஆண்டு ஜனவரியில் "யாத்ரா" முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது. கவிதைகளுக்கான இதழாகப் புத்தாயிரத்தில் வெளிவந்த தமிழ்ச் சஞ்சிகை இது. கவிதை இதழாகவும் 2012 ஜனவரியிலிருந்து அது கலை, இலக்கிய இதழாக வெளிவந்தது.

இலங்கையில் தமிழில் வெளிவந்த கவிதைச் சஞ்சிகைகளின் ஆயுட்காலம் மிக மிகக் குறைவானது என்பதை நமது தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு நன்கறியும்.. அந்தவகையில் கவிதைக் கையேடாகச் சாய்ந்தமருதிலிருந்து என்.ஏ. தீரன் - ஆர்.எம். நெளஷாத்தை ஆசிரிய ராகக் கொண்டு வெளிவந்த "தூது" - 16 இதழ்கள் வெளிவந்தன. தற்போது கவிதைக் கையேடாகத் திருகோணமலையிலிருந்து எஸ்.ஆர். தனபாலசிங்கத்தை ஆசிரிய ராகக் கொண்டு "நீங்களும் எழுதலாம்" வெளி வருகின்றது. இவை தவிர கவிதைக்கான தனியான சஞ்சிகை அல்லது சிற்றேடுகள் வேறுபலவும் வந்திருக்கலாம்.. ஆனால் ஒரு சஞ்சிகை என்ற அளவில் "யாத்ரா" தனது இலக்கை நோக்கி காத்திரமாக பயணித்திருக்கிறது என்பதனை உறுதியாக கூறமுடியும் இதற்கான முக்கிய காரணம் யாத்ராவின் பிரதம ஆசிரியர் தமிழ் மாமணி அஷ்ரப் சிஹாப்தீனின் அர்ப்பணிப்பு மிக்க இயக்கமாகும். அஷ்ரப் சிஹாப்தீன் நாடறிந்த ஒளி ஒலி பரப்பாளர், கவிஞர், எழுத்தாளர், நாடகக் கலைஞர் என்று பல்வேறு முகங்களை கொண்ட பெரும் ஆளுமை 2000 ஆம் ஆண்டு யாத்ரா என்ற கவிதைக்கான சிற்றிதழை வெளிக்கொண்டு வந்ததன் மூலம் தமிழ் இலக்கியப்புலத்தில் அவரது இன்னொரு முகமான சஞ்சிகை ஆசிரியர் என்ற நாமமும் பதியப்பட்டு விட்டது. தேர்தெடுத்த கவிதைகளை யாத்ரா தாங்கி வந்தது. இணையவர்களும் யாத்திராவில் எழுதினார்கள்.

மூத்த புகழ் பெற்ற கவிஞர்களும் யாத்ராவில் எழுதினார்கள் இன்னும் சொல்லப் போனால் யாத்ராவினால் சிலர் புகழ் பெற்றார்கள்.

"யாத்ரா இதழ்கள் தொடர்பில் அது கடந்து வந்த பாதை பற்றியும் இதழ்களின் வரவில் ஏற்பட்ட தொய்வு நிலை பற்றியும் அதன் பிரதம ஆசிரியர் அஷ்ரப் சிஹாப்தீன் ஒரு கட்டுரையில் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்"

"யாத்ரா", ஒரு கால ஒழுங்கில் வெளிவந்ததில்லை. தைப் பூசம், பொங்கல், சித்திரைத் திருநாள், நோன்புப் பெருநாள், ஹஜ்ஜுப் பெருநாள்,

நபிகளார் பிறந்த தினம், கிறிஸ்மஸ், மற்றும் சர்வதேச விசேட தினங்கள் பற்றி வெளிவரும் கலண்டர் கவிதைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் சஞ்சிகையால் வேண்டுமானால் கால ஒழுங்கில் வெளி வர முடியுமே தவிர, நல்ல கவிதைகளைக் கொண்டு ஒரு கவிதைச் சஞ்சிகை கால ஒழுங்கில் வெளிவர முடியாது என்பது எனது முடிபு.

கவிதையானது தனக்குரிய மொழியையும் கவிஞனையும் தேடிக்கொண்டு எப்போது வெளிக்கிளம்பும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. அதற்காக “யாத்ரா” சுமந்து வந்த கவிதைகள் யாவும் மிகவும் அற்புதமானவை என்று நான் மறுவார்த்தையில் சொல்வதாக அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது.

வசன கவிதை தோற்றம் பெற்ற பிறகு கவிதை எது, கவிதை அல்லாதது எது என்ற சிக்கலும் தோன்றி விட்டது. எனவே இந்த இடத்தில் - அற்புதமான கவிதை, அழகான கவிதை, நல்ல கவிதை, கவிதை, சாதாரண கவிதை, பரவாயில்லைக் கவிதை என்று ரகம் பிரிக்க வேண்டிய கட்டாயம் வந்து விட்டது. “யாத்ரா” சுமந்து வந்த கவிதைகளில் எழுபது வீதமானவை வாசகர்களினால் “நல்ல கவிதைகள்தாம்” என்று ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கவையாக அமைந்திருந்தன என்பதில் நமக்கும் ஒரு திருப்தியும் ஆறுதலும் இருக்கிறது.

யாத்ரா; தனது முதலாவது இதழிலிருந்தே மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அவற்றில் அநேகமானவை சிங்களக் கவிதைகள். அனூர கே. எதிரிகுரிய, அய்வோ விராந்த பெர்னாண்டோ, சந்தியா குமாரி லியனகே, விஜயரத்ன தேனுவர, என்.எம். நாளக்க இந்திக்க, செனிவிரத்ன கே. பண்டார, தம்பகொட ஜினதாச, மஞ்சள வெடிவர்த்தன, அனோமா ராஜகருண, தர்சினி ஜெயசேகர, என்.டீ. விதான ஆர்ச்சி, ஜகத் சந்தன அதிகாரி, சரத் விஜேசந்தர, சமந்த பிரதீப், திலின வீரசிங்க, ஜயந்த தெனிபிட்டிய, தரங்க சம்பத் ஹேவகே, பியன்காரகே பந்துல ஜெயவீர, தனிகா அத்துக்கோறன, சமந்த இலேபெரும, ஜகத் சந்தன அதிகாரி, ஆரியபால ஆர்ச்சி. தர்மசிரி பெனடிக்கட், பிரகீத் குணதிலக்க, செனரத் கொண்லால் கோரன, விகும் ஜினேந்திர, குமார ஹெட்டியாரச்சி ஆகியோரது சிங்களக் கவிதைகளைக் கவிஞர் இப்னு அஸுமத் மொழிபெயர்த்துத் தந்திருக்கிறார். இவர்களில்; அனூர கே எதிரிகுரிய, அய்வோ விராந்த பெர்னாண்டோ ஆகியோர் தவிர வேறு யாருக்கும் “யாத்ரா”வில் தமது கவிதை தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்த தகவல் தெரியாது. சஞ்சிகையின் ஆசிரியரான எனக்கும் அவர்களைத் தெரியாது. பொதுவாக சிங்கள இலக்கியப் பரப்பில் அறியப்பட்ட ஒரு சிலரைத் தவிர, அநேகர் புதியவர்கள். இப்னு அஸுமத், கவிதை எழுதியவர் புதியவரா பழையவரா பெயர் பெற்றவரா இல்லையா என்ற வேலிகளைச் சட்டை பண்ணாமல் பத்திரிகைகளில் சஞ்சிகைகளில் வெளிவரும் நல்ல சிங்களக் கவிதை களைத் தேர்ந்து மொழிபெயர்த்துத் தந்துள்ளார். “யாத்ரா” முதலாவது இதழில் வெளிவந்த கவிதையை யார் எழுதினார்கள் என்ற விபரம் இல்லை. முல்லைத் தீவுச் சமரில் இறந்து கிடந்த ஒரு பெண் போராளியின் உடலைக் கண்டு அரசு படை வீரன் ஒருவனுக்கு எழுந்த உணர்வே கவிதையாகியிருக்கிறது.

கோமோ ஜோ - சீனா, குளோர்டியா லார்ஸ் -

எல்சல்வடோர், ஸீரா அன்டெஸ் - கியூபா, ஹாரிஸ் ஹாலிக் - பாக்கிஸ்தான், ஜோலே உடோவிச் - சுலோவேனியா, கிறிகோர் விட்டெஸ் - குரோஷியா, லால்சிங்டில் - பஞ்சாபி, ம்தேஜ் “போர் - சுலோவேனியா, யொவான் டுசிச் - சேரனூபியா, மிலாயே கொனஸ்கி - மஸிடோனியா, கூரீத்தா மற்றும் மஹ்முது தர்வேஸ், நிஸார் கப்பானி ஆகியோரின் கவிதைகளைப் பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம் மொழிபெயர்த்துத் தந்துள்ளார். இவை தவிர தனது கவிதைகள் மூலமும் அவர் பெரிதும் பங்களித்துமுள்ளார்.

அத்தான் அலி ரிமா, ஹாமித் அப்துர் ரஹ்மான், அப்துர் ரஹ்மான் பர்ஹானா, அப்துர் ரஸ்ஸாக் ஹுஸைன் ஆகியோரது கவிதைகள் அறபு மொழியிலிருந்து நேரடியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பிரசுரமானவை. ஏ.சி.ஏ. மஸாஹிர் இவற்றை மொழி பெயர்த்து வழங்கினார். ஃபைஸ் அகமட் ஃபைஸ், ஆகா ஷாஹித் அலி, அலி சர்தார் ஜஃப்ரி மற்றும் பாரசீகக் கவிஞர்களான நிமாயூஷிஜ், மெஹ்தி அஹ்வான் சேல்ஸ், லீலா ஸுஹைர் ஆகியோரது கவிதைகளைப் பண்ணாமத்துக் கவிராயரும் பென் ஒக்ரி, ஸைத் ஷாகிர் அல் ஜிஸி, கே.எம். ஸைதா ஆகியோரது கவிதைகளை எம்.கே.எம். ஷகீபும் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். றீஸன் நோல் என்ற தமது நண்பரான ஸ்பானியக் கவிஞரின் கவிதைகள் சிலவற்றை கவிஞர் ஏ. இக்பால் அவர்களும் அம்ரிதா ப்ரீதம் எழுதிய கவிதையொன்றை கெக்கிராவ ஸுலைஹாவும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

இவற்றுடன் யமுனா ராஜேந்திரன் மொழி பெயர்த்த பாக்கிஸ்தான் பெண் கவிஞர் கிஷ்வர் நஹித், இன்குலாப் மொழிபெயர்த்த சுபாஷ் முக்யோ பாத்தியாய், ஜலீஸ் மொழிபெயர்த்த இஸ்ரேலியக் கவிஞர் ஏலி ரெண்டான் ஆகியோரது கவிதைகளும் “யாத்ரா”வில் இடம் பெற்றுள்ளன.

“யாத்ரா” வில் இடம் பெற்று வந்த மற்றொரு முக்கிய அம்சம் படைப்பாளிகள் அறிமுகம். அவரவர் ஈடுபாட்டுக்கும் நமக்குக் கிடைத்த தகவல்களுக்கும் இயைபாக கவிஞர்கள் பற்றிய தகவல்கள் கட்டுரைகளாகவும் குறிப்புகளாகவும் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. புரட்சிக் கமால் சாலிஹ், அண்ணல், எம்.சி.எம். சுபைர், அப்துல் காத்தர் லெப்பை, அலி சர்தார் ஜப்ரி, ஆ.மு ஷரிபுத்தீன் புலவர், முகம்மது காஸிம் புலவர், பொலிஸ் அதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய கவிஞர் ஆறுமுகம், ஆகா ஷாஹித் அலி, ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், இப்னு அஸுமத், என்.ஏ.தீரன், என். நஜ்முல் ஹுஸைன், அக்கரை மாணிக்கம், ஏ.எம்.எம். அலி, வி.ஏ.ஜுனாத், மஹ்முது தர்வேஷ், மெஹ்தி அஹ்வான் சேல்ஸ், கவிஞர் அபூபக்கர், கலையன்பன் ரபீக், தவ்பீக் ரபாத், காத்தான் குடி பெளஸ், ஷார்ல் போதலயர், நற்பிட்டிமுளை பளீல், இர்ஷாத் கமால்தீன், கிண்ணியா அமீர் அலி, சு.வில்வ ரத்தினம், கைஃபி அஸ்மி, மருதூர் ஏ மஜீத் ஆகியோர் 19 இதழ்களுக்குள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அன்பு ஜவஹர்ஷா, பாவலர் பளீல் காரியப்பர், பண்ணாமத்துக் கவிராயர், அல் அஸுமத், மு. சடாட்சரன், திக்குவல்லைக் கமால், அன்பு முகையதீன், மருதமைந்தன், தாஸிம் அகமது, அனூர கே. எதிரிகுரிய, மருதூர்க் கனி, ஜவாத் மரைக்கார், இந்திய சாஹித்ய அகடமியின் செயலாளராகவிருந்த மலையாளக் கவிஞர் பேரா. கே. சச்சிதானந்தன் ஆகியோரின் செவ்விகளும்

இடம்பெற்றுள்ளன.

கவிதை இலக்கியம் தொடர்பான கட்டுரைகளும் “யாத்ரா”வில் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. “ஹைக்கூ கவிதை” - இந்திரா பார்த்தசாரதி, “தமிழ்க் கவிதை - நேற்றும் இன்றும் இனியும்” - செ. யோகநாதன், “பங்கரிலிருந்து பல்கலைக் கழகம் வரை” - சமுத்ர வெத்தசிங்க (தமிழில் - இப்னு அஸுமத்), “கவிதை” - ஏ. இக்பால், “குறும்பா” - அல் அஸுமத், “புதுக்கவிதையில் இஸ்லாமிய புராணவியல் படிமங்கள்” - எம். எக். எம். ஷம்ஸ், “ஓலிநயமும் திறனாய்வுக் கொள்கைகளும்” - கே. எஸ். சிவகுமாரன், “சுபத்திரன் கவிதைகள் - ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு” - லெனின் மதிவானம், “குறிஞ்சித் தென்னவன் - ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு; - அந்தனி ஜீவா, “கவிதைத் திறனாய்வு” - கே. எஸ். சிவகுமாரன், “சாதாரண பொதுமகனைப் பொருட்படுத்தாத போக்கால் கவிதை உலகம் இருண்டு வருகிறது; - க. இரகுபரன், “இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தோற்றுவாய்; - மருதமுனை ஹஸன் மௌலானா, “சின்னச் சின்னச் சிங்களக் கவிதைகள்; - இப்னு அஸுமத், “காசி ஆனந்தன் ஆக்கங்கள் ஒரு நோக்கு” - (சுடர் சஞ்சிகை), “மறக்க முடியாத மக்கள் பாடகன் கோவிந்தசாமித் தேவர் - அந்தனி ஜீவா, “புவலர் மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளையின் கவிதையியல் நோக்கு” - ஹஸன் மௌலானா, “துரத்தப்பட்ட கவிஞன் அப்தாப் ஹுஸைன்” - (தமிழில் - அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன்), “சிறைப் பட்ட கவிதைகள் - பிரசன்ன அதிகாரி (தமிழில் - இப்னு அஸுமத்), “நிமாயுஷிஜூம் பாரசீக்க கவிதையும்” - (தமிழில் - பண்ணாமத்துக் கவிராயர்), “மக்கள் கவிதைகளும் அவர்தம் வாழ்வும்” - கொங்கிதொட்ட பிரேமரட்ன (தமிழில் - கவிஞர் ஆறுமுகம்), “பொரஸ்ட் - தோமஸ் இரட்டையர்கள்; - எம். பி. மத்மலுவ் (தமிழில் - மாஞ்சோலை ஏ. கே. ரஹ்மான்) “கவிதை மதிப்பீடு” - நபீலா முக்தார் (தமிழில் - மாஞ்சோலை ஏ. கே. ரஹ்மான்) “இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்” - சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமார், “கவிதைகள் , தீர்க்கதரிசிகள், அரசியல் - ரேச்சல் கல்வின் (தமிழில் - பண்ணாமத்துக் கவிராயர்) “தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் தூதுக் கவிகளில் காகம்” - மருதூர் ஏ மஜீத், “இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம்” - ஏ. எம். சமீம், “எம். ஏ. நுஃமானின் நிலம் எனும் நல்லான்” - றமீஸ் அப்துல்லாஹ், “அறபுக் கவிதை - ஆன்மாவினுள் ஒரு துரிதப் பார்வை” - காஸி அல்குலைபி (தமிழில் - பண்ணாமத்துக் கவிராயர்). இவற்றுள் ஒரு சில கட்டுரைகள் இணையம் மற்றும் சஞ்சிகைகளிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டவை.

வ. அ. இராசரத்தினம் தமிழாக்கிய தூர்சீனாவின் பூவரசம்பூ, தீன் குறள், மைலாஞ்சி, எழுதாத உன் கவிதை, உயிர்த்தெழல், இருத்தலுக்கான அழைப்பு, நீ வரும் காலைப் பொழுது, வேட்டைக்குப் பின், அழகான இருட்டு, பண்டாரவன்னியன், தூண்டில் இரைகள், பூமிக்கடியில் வானம், ஆயிரத்தோராவது வேதனையின் காலை, எனும்புக்கூட்டின் வாக்குமூலம், திருநபி காவியம், ஓவியம் வரையாத தூரிகை, மீனான் கட்டைகளின் மீள எழும் பாடல்கள் ஆகிய கவிதை நூல்கள் பற்றிய விமர்சனங்களும் நயக்குறிப்புகளும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. மேலே சொல்லப்பட்ட தகவல்களில் அதிக அளவில் முஸ்லிம் நபர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடியும். எனது நெஞ்சுக்கு

நெருக்கமான எழுத்தாளரான ஒரு தமிழ் நண்பர் இது பற்றி ஒரு முறை என்னிடம் வினாத் தொடுத்தார். “நீங்கள் ஒரு பங்களிப்பை யாத்ராவுக்கு வழங்காமல் இந்த வினாவைத் தொடுப்பது நியாயமற்றது” என்று அவருக்கு நான் பதில் சொன்னேன்.

யாத்ரா; கையில் கிடைத்ததும் தினகரன் வார மஞ்சரியில் ஒரு குறிப்பை எழுதி “யாத்ரா”வின் பயணத்தில் உற்சாகம் வழங்கி வந்த என் அன்புக்குரிய நண்பர் அருள் சத்தியநாதன், “யாத்ரா”வின் 14வது இதழ் வெளிவந்த பிறகு எழுதிய குறிப்பில், “யாத்ரா”வின் படைப்புக்கள் “முஸ்லிம்”, “இஸ்லாம்” என ஒரு வட்டத்துக்குள் குவிந்து விடுவதாக ஓர் அபிப்பிராயத்தைத் தோற்றுவித்து வருகிறது; என்று எழுதி யிருந்தார். உண்மையான கருத்துத்தான். அடுத்த இதழில் நான் என் பக்க நியாயத்தைப் பின்வருமாறு தெரிவித்திருந்தேன்.

“இந்தச் சஞ்சிகை முஸ்லிம் சமுதாயத்திலிருந்து வருகிறது. எனவே அதன் வாசம் சஞ்சிகையில் இருக்கவே செய்யும். அதற்காக மற்றவரை நாம் ஒதுக்கி விட்டோம் என்று அர்த்தமாகாது. அனைத்துத் தமிழ்க் கவிஞர்களது படைப்புக்களையும் மத, இன வேறுபாடுகளின்றி ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தபடியேதான் இருக்கிறோம். குறிப்பாகச் சில தமிழ் நண்பர்களிடம் கெஞ்சாத குறையாக சில விடயங்களுக்கு ஒத்துழைப்பைக் கோரி வந்தோம். இன்ன இன்ன விடயங்களைச் செய்து தாருங்கள் என்று கேட்டு வந்துள்ளோம். அவர்கள் யாரிடமிருந்தும் எமக்கு ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் உண்மை. ஆனாலும் சிலர் யாத்ராவின் தொடர் வாசகர்களாகவும் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்களாகவும் உள்ளார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. இதேவேளை, இஸ்லாம் அல்லது முஸ்லிம் என்ற அடையாளம் தெரிந்தாலே பலர் ஒதுக்கிக் கொள்கிறார்கள். அதாவது மற்றவரின் கலாசாரத்தையும் பண்பாட்டையும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று பொருள்.”

அமரர் நலாவணனின் பிரசுரமாகாத கவிதைகள் சிலவற்றை அவரது புதல்வர் எழில்வேந்தன் “யாத்ரா”வில் பிரசுரிக்க உவந்தளித்ததை இவ்விடத்தில் ஞாபகம் செய்தாகவேண்டும். அதே போல மஹாகவியின் “புள்ளியளவில் ஒரு பூச்சி”, எம். ஏ. நுஃமானின் “தாத்தாமாரும் பேரர்களும்” நெடுங்கவிதை ஆகியனவும் புதிய தலை முறையின் தரிசனத்துக்காகவும் கவனத்துக்காகவும் யாத்ராவில் மீளப் பிரசுரிக்கப்பட்டன.

கவிதை இதழ்களாக வெளிவந்த 19 இதழ்களிலும் நான்காவது இதழ், முதலாம் ஆண்டு மலராக வெளிவந்தது. அதற்குப் பிறகு ஆண்டு மலர்கள் வெளியிடப்படவில்லை. ஆயினும் நான்கு சிறப்பிதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. எட்டாவது இதழ் 2002ம் ஆண்டு கொழும்பில் நடந்த உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டையொட்டிச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது. 14வது இதழ் ஃபைஸ் அஹமத் ஃபைஸ் சிறப்பிதழாகவும் 16வது இதழ் காஸி நஸ்ருல் இஸ்லாம் சிறப்பிதழாகவும் வெளியாயின. குறித்த கவிஞர்களைப் பற்றிய கட்டுரைகளும் அவர்களது கவிதைகளும் பண்ணாமத்துக் கவிராயர் அவர்களால் மொழிபெயர்த்து வழங்கப்பட்டன. 18வது இதழ் 2007ல் சென்னையில் நடந்த - வெளிநாட்டுப் பேராளர்கள் அலட்சியப்படுத்தப்பட்ட - அவமானப்படுத்தப்பட்ட - உலக இஸ்லாமிய தமிழ்

இலக்கிய மாநாட்டுச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது.

“யாத்ரா” சஞ்சிகையை அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் நாட்டின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் அறிமுக விழாக்கள் நடத்தப்பட்டன. தர்ஹா நகர், அக்கரைப் பற்று, மருதமுனை, கல்முனை, மாத்தளை, அனுராதபுரம் ஆகிய ஊர்களிலும் தமிழகத்தில் சென்னையிலும் டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தின் உதவியுடன் சங்கமம் வானொலி ஏற்பாட்டில் கலையன்பன் ரபீக்கின் அனுசரணையுடன் ஐக்கிய அரபு அமீரகத்திலும் நடத்தப்பட்டன. இதன் விபரங்களும் படங்களும் யாத்ராவில் அவ்வப்போது வெளியாகியுள்ளன.

“யாத்ரா”, சர்வதேச கவிதைப் போட்டி யொன்றை நடத்தியது. இதன் பரிசளிப்பு விழா 2004ல் கொழும்பு டவர் மண்டபத்தில் வெகு விமரிசையாக நடந்தேறியது. தமிழகத்தைச் சேர்ந்த மா.காளிதாஸ் எழுதிய “கதவுகள்,பூட்டுகள், சாவிகள்” என்ற கவிதை முதலாவது பரிசுக்குரிய கவிதையாகவும் பஹீமா ஜஹான் எழுதிய “பாதங்களில் இடறும் முற்றவெளி” இரண்டாவது பரிசுக்குரிய கவிதையாகவும் பிரேமினி சபாரத்தினம் எழுதிய “வாழ்வை உணர்தல்” என்ற கவிதை மூன்றாம் இடத்தையும் பெற்றிருந்தன. சிறப்புச் சான்றிதழ்களுக்குரிய கவிதைகளாக முல்லை முஸ்ரிபா வின் “உனதின் நான்”, தமிழகத்தைச் சேர்ந்த இரா தனிக் கொடியின் “உட்சவர்”, புதுவை மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ரா.ரஜினியின் “மௌனத்தின் சப்தங்கள்”, எம்.எம். விஜிலியின் “மணல்முகட்டு ரகசியங்கள்”, கமலினி சிவநாதனின் “தீர்ப்பு”, எஸ். பால்கரனின் “பெளர்ணமி களின் அமாவாசை”, சர்மிளா ஏ. ரஹீமின் “உயிரின் முடிச்சுகளில்” ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

“யாத்ரா” கால ஒழுங்கில் வெளிவராததைப் போலவே அதன் பக்கங்களும் முறையாக இல்லை. 1வது இதழ் 44 பக்கங்களிலும் 2வது இதழ் 46 பக்கங்களிலும் 3வது இதழ் 64 பக்கங்களிலும் 4வது இதழ் 120 பக்கங்களிலும் வெளியாகின. 5வது இதழ் 56 பக்கங்களுடனும் 6வது இதழ் 40 பக்கங்களுடனும் 7வது இதழ் 64 பக்கங்களுடனும் 8வது இதழ் 60 பக்கங்களுடனும் வெளியாகியுள்ளன. 9வது இதழ் முதல் 11வது இதழ் வரை 64 பக்கங்கள் கொண்டும் 12வது இதழ் முதல் 17வது இதழ் வரை 72 பக்கங்கள் கொண்டும் வெளியாகியுள்ளன. 18வது இதழ் 80 பக்கங்கள். 19வது இதழ் 32 பக்கங்கள்.

2002ம் ஆண்டு சென்னை புதுக் கல்லூரியல் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் “யாத்ரா” பற்றிக் கவிஞர் இன்குலாப் உரையாற்றினார். அவரிடம் 5வது 6வது 7வது இதழ்கள் மாத்திரமே வழங்கப்பட்டிருந்தன. “இணைக்கும் சக்தியாக, பல சமயங்களில் பிரிக்கும் சக்தியாக - சமாதானப்படுத்துகிற சக்தியாக, பலசமயங்களில் போராடுகின்ற சக்தியாக - மேன்மைப்படுத்துகின்ற சக்தியாக, பலசமயங்களில் கீழ்மைப்படுத்துகிற சக்தியாக - கவிதை இருந்து வருகிறது” என்று சொன்ன அவர், “அர்ப்பணிப்பு உணர்வோடு இதைச் செய்திருக்கிறீர்கள். அதற்காக இதனைப் பாராட்டுகின்றேன். இலங்கையில் வருகிற கவிதைகள் மட்டுமன்றி, உலக அளவில் அறியப்பட்ட கவிதைகளை மொழிபெயர்த்துத் தருகிறீர்கள். நல்ல கவிதைகளைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள். உங்களையும் மீறிச் சில மோசமான கவிதைகளும் வந்திருக்கின்றன. இதிலுள்ள கவிதைகளைப் பார்க்கும் போது நல்ல கவிதைகள்தாம் உங்களது கோட்பாடாக இருக்க

முடியும். யார் சொல்கிறார் என்பதைக் கவனிக்காமல் எப்படிச் சொல்கிறார் என்பதில் நீங்கள் கவனம் செலுத்துகிறீர்கள். இது வரவேற்கத்தக்க ஒரு பண்பு என்று நினைக்கிறேன். நீங்கள் புதுக்கவிதைகளைப் போடுகிறீர்கள். மரபுக் கவிதைக்கு அதற்குரிய இடத்தைத் தருகிறீர்கள். புதுக் கவிதை பற்றிய கட்டுரைகள் வருகின்றன. மரபுக் கவிதை குறித்த கட்டுரைகளும் நேர்காணல்களும் வருகின்றன. அப்போ எது முக்கியம்னா, மரபா புதுமையா என்பதல்ல, அது கவிதையா இல்லையா? - அதற்குரிய அழுத்தத்தைத் தருவதற்குரிய முயற்சியைத் தான் என்னால இதுல பார்க்க முடியுது” என்றார்.

2004ம் ஆண்டு நடந்த “யாத்ரா” நடத்திய கவிதைப் போட்டிப் பரிசளிப்பு விழாவில் அதுவரை வெளிவந்த “யாத்ரா” வின் பன்னிரண்டு இதழ்களையும் பற்றிக் கவிஞரும் ஒலிபரப்பாளரும் பத்திரிகையாளருமான நண்பர் சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமார் உரை நிகழ்த்தினார். அவர் சொன்னார்: -

“இந்தப் பன்னிரண்டு இதழ்களிலும் “யாத்ரா”, சக்கான் கெட்டியாகப் பிடிக்கப்படாத படகு போல நின்று விடுமோ மூழ்கி விடுமோ என்ற பயத்தோடும் தத்தளிப்போடும் பயணம் செய்திருந்தாலும் பல அபூர்வத் துறைமுகங்களைச் சென்றடைந்திருக்கிறது. கூயாத்ரா;வின் முயற்சியாக நாம் பின்வருவனவற்றைத் தொகுத்துக் கொள்ள முடியும்.

நல்ல கவிதைகளுடனான பரிச்சயத்தை ஏற்படுத்துதல், நல்ல கவிதைகள் எங்கிருந்து வந்தாலும் வரவேற்றல், இளையவர்களைக் கவிதையின்பால் ஊக்கப்படுத்துதல், கவி முன்னோடிகளை நினைவு கூர்தல், அயல் மொழி, பிற மொழிக் கவிதைகளைக் கொண்டு வந்து தமிழில் சேர்த்தல், காற்றைப் போலவோ கடவுளைப் போலவோ பிடிக்குள் சிக்காமல் எட்ட நின்று அழகு காட்டுகின்ற இந்தக் கவிதை என்ற மாயாஜாலத்தை அவரவர் அனுபவங்களினூடாகப் பகிந்து கொள்ள, விளங்கிக் கொள்ள இடங்கொடுத்தல், கவிதை நூல்களை அறிமுகப்படுத்தல், கவிதை சார்ந்த நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்தல், பேட்டிகள் மூலம் கவிதா ஆளுமைகளை வெளிக் கொண்டு வருதல்.”

“யாத்ரா” 12 இதழ்களளவில் வெளிவந்திருந்த நிலையில் முகம்மத் என்ற தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மாணவ விரிவுரையாளர் ரமீஸ் அப்துல்லாஹ்வின் வழிகாட்டலில் தனது கலைமாணிப் படிப்புக்கான ஆய்வாக யாத்ரா இதழ்களை ஆய்வு செய்திருந்தமை குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கது. யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் முதுகலை மாணிப்பட்ட ஆய்வுக்காகத் தம்பித்துரை விஜயசங்கர் “யாத்ரா” சஞ்சிகைகளைத் தேர்ந்துள்ளார் என்பது மிக அண்மையில் எனக்குக் கிடைத்த மகிழ்ச்சியான ஊர்ஜிதமான செய்தியாகும் யாத்ரா;வின் இரண்டாவது இதழுக்குப் பிறகு, சஞ்சிகையை வடிவமைப்பதற்காக நானே கணினி கற்றுக் கொண்டேன். இன்று வரை ஆக்கங்கள் சேகரிப்பது, அதை தட்டச்சுச் செய்வது, வடிவமைப்பது, ட்ரேசிங் எடுப்பது, அச்சிலிருந்து வந்ததும் மடிப்பது, தாள்சுற்றி ஒட்டுவது, முத்திரை ஒட்டுவது, தபாலிடுவது- இவ்வளவு காரியங்களை நான் ஒருவனே செய்து வருகிறேன். “யாத்ரா”வின் வடிவமைப்புப் பற்றிப் பலர் விதந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அது என்னை உற்சாகப்படுத்தியிருக்கிறது.

கடந்த 19 இதழ்களில் அவ்வப்போது முன்னூறு இதழ்களும் சில வேளை 500 இதழ்களும் அச்சாகியிருக்க

கின்றன. ஒவ்வொரு இதழிலும் சராசரி 100 இதழ்கள் பலருக்கும் இனாமாகவே அனுப்பி வைக்கப்பட்டு வந்தன. குறிப்பிட்ட சிலரிடமிருந்து மட்டுமே பணம் கிடைத்து வந்துள்ளது. டாக்டர் தாஸிம் அகமது அவ்வப்போது யாத்ராவின் வருகைக்காகப் பண உதவி புரிந்து வந்திருக்கிறார். அதே போல கவிஞர் நியாஸ் ஏ சமத், பொத்துவில் பைலால் ஆகியோரை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியாக வேண்டும். முதலாவது இதழை நான் அச்சுக்குக் கொடுக்கும் போது அதற்கான செலவு 6000.00 ரூபாய். பின்னர் அது 20,000.00 வரை வந்தது. கணினி, இணையப் பயன்பாடு ஆகியவற்றுக் கான மின்சாரச் செலவு, அச்சுச் செலவு, முத்திரைச் செலவு என்று ஒரு மேலோட்டமான திருத்திய கணக்கைப் பார்த்தாலும் கூட எனது சொந்தப் பணத்தில் நான் மூன்று லட்சம் ரூபாய்களைச் செலவு செய்திருப்பேன்.

இலங்கையில் ஒரு சிறு சஞ்சிகையாளனின் அவஸ்தை பரிதாபத்திற்குரியது. இங்குள்ள அனைத்துச் சிறு சஞ்சிகை ஆசிரியர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஓரிடத்தில் கூடிப் பெருமூச்சு விட்டார்களெனில் ஒரு குறாவளியோ சுனாமியோ உருவாகி விடக்கூடும். ஒவ்வொரு வரிடத்தும் வாழ்விட்டு வெளியே சொல்ல முடியாத பல செய்திகளும் சஞ்சலங்களும் ரகசியங்களும் வேதனைகளும் உள்ளன. தெரிந்து கொண்டே குடிக்கொண்ட முட்கிரீடம் இது. ஒத்துழைப்புக் கிடைக்காத போது ஆயாசமும் அலுப்பும் அடிக்கடி ஏற்பட்டதுண்டு. இது வரை நான் செலவு செய்த மூன்று லட்சம் ரூபாய்களை எனது மூன்று பிள்ளைகளினதும் வங்கிக் கணக்கில் பிரித்துப் போட்டு விட்டுப் பேசாமல் முடிந்ததை எழுதிக் கொண்டிருந்திருந்தால் இந்த மனச்சோர்வு ஏற்பட்டிருக்காது என்றும் நினைத்ததுண்டு.

யாத்ராவின் இந்த இந்த இதழ்களை இனுப்பி வைப்புகள், இலங்கைக் கவிதைகளை ஆய்வு செய்கிறேன்; என்று புதுவை மாநிலத்திருந்தோ “அண்ணா... இத்தனையாவது, இத்தனையாவது இதழ்களை உங்கள் மாஸ்டர் கொப்பியிலிருந்தாவது புகைப்படப் பிரதி எடுத்து அனுப்புங்கள்... நாளை வரும் இன்னாரிடம் பணம் வருகிறது” என்று இலங்கையின் ஏதோ ஒரு பிரதேசத்திலிருந்தோ - இருந்து விட்டு ஒரு தொலைபேசி அழைப்போ ஒரு கடிதமோ வந்து சேரும் பாருங்கள். அப்போ தெல்லாம் நான் புகழ் மிக்க “யாத்ரா”வின் ஆசிரிய னாக்கும் என்று ஒரு பெருமை பொங்கி வழியும். எல்லாக் கவலைகளும் அந்த நொடியில் கரைந்து போகும்.

சொல்ல முடிந்த ஒரேயொரு கவலையை இந்த வேளையில் நான் சொல்லியாக வேண்டும். பல கவிஞர்கள் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்புக்கள் “யாத்ரா”வில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றில் பலவற்றை நானே எழுதியிருக்கிறேன். இவர்களில் 99 வீதமானவர்கள் மற்றொரு கவிஞனைப் பற்றியோ அவனது நூலைப் பற்றியோ ஒரு சிறு குறிப்பைத்தானும் எழுதித்தராதது எனக்கு மிகவும் மனவேதனையையும் ஏமாற்றத்தையும் அளிக்கிறது. அப்படி ஒருவர் மற்றொருவரை எழுத முடியாமல் இருந்தால் இலக்கியவாதிகளுக்கிடையிலான நல்லுறவு ஓரளவுக்கு மேம்படும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

மறக்க முடியாத சம்பவம் ஒன்று உண்டு. “யாத்ரா” இதழ்கள் சிலவற்றை வெவ்வேறு நாடுகளில் இருக்கும் நண்பர்களுக்குத் தபால் இடுவதற்காக ஒரு பிரதான தபாலகத்துக்குச் சென்றேன். உள்நாட்டுப் போர் உக்கிரமாக இருந்த நேரம் அது. கவுண்டரில் இருந்த

பெண்மணியிடம் குறித்த நாடுகளுக்கான முத்திரைச் செலவுத் தொகையை விசாரித்தேன். யாத்ரா இதழொன்றை அஞ்சையுடன் கையில் எடுத்த அவர் “இது ஈயம் சஞ்சிகையா?” என்று பெரும்பான்மை மொழியில் கேட்டார். “மிஸ் வார்த்தையைப் பிழை யாகச் சொல்கிறீர்கள். ஈயம் அல்ல, சரியான சொல் ஈழம். ஆனால் இது ஈழம் சஞ்சிகை அல்ல, “யாத்ரா, சஞ்சிகை என்றேன். “யாத்ரா” சிங்களச் சொல் அல்லவா? என்று கேட்டார். “இந்தச் சொல் சிங்களத்துக்கு முற்பட்ட மொழிகளிலும் பயன்பாட்டில் இருக்கிறது. அதற்குக் கொஞ்சம் படிக்க வேண்டும்” என்றேன். எனது வார்த்தையில் இருந்த கேலியை உணர்ந்த அவர் அமைதியாகி விட்டார். “யாத்ரா” கவிதை இதழாக வெளிவந்த காலப் பகுதி உள்நாட்டுப் போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலம் என்பதைக் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும்.

யாத்ரா; டிசம்பர் 2008 உடன் தனது கவிதை யாத்ரையை முடித்துக் கொண்டு விட்டது. பொதுவான கலை, இலக்கியச் சஞ்சிகையாக இதை வெளிக் கொணர்வது என்று அறிவித்த போதுதான் அதன் தாக்கம் எத்தகைய வலிமையாக இருந்தது என்பது புரிய வந்தது. ஆனாலும் கூட, அதனைக் கவிதை இதழாகத் தொடர்ந்து நடத்துவதன் மூலம் கடந்த இதழ்களுக்குக் கிடைத்திருந்த மரியாதையை இழந்து விட நான் தயாராக இருக்கவில்லை என்கிறார் அஷ்ரப் சிஹாப்தீன். இந்த வேளை இந்தச் சஞ்சிகையை வெளிக் கொணர்வதில் ஆரம்பத்திலிருந்தே உந்துதலாக செயற்பட்ட கவிஞர் எஸ்.நளீமையும் உதவி ஆசிரியர்களாக இயங்கியவர்களான வாழைச்சேனை அமர் மற்றும் விபத்தொன்றில் அகாலத்தில் பிரிந்து சென்ற கவிஞர் ஏஜீஎம். ஸதக்கா ஆகியோர் நன்றியோடு நினைவு கூறத்தக்கவர்கள்

ஒரு தமிழ்க் கவிதைச் சஞ்சிகையாக “யாத்ரா” வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதற்கு, அதன் ஆசிரியரே அழைக்கப்பட்டு சர்வதேச மாநாட்டின் கவிதை பற்றிய அரங்கொன்றில் அனுபவப் பகிர்வு கோரப்பட்டது ஒன்றே போதுமானதாகும் அந்த சஞ்சிகையின் வீரியமான தாக்கம் தமிழ் இலக்கிய புலத்தில் மாற்றங்களை உண்டு பண்ணியுள்ளது என்பதனை உணர்ந்துகொள்ள யாத்ராவின் செயற்பாடு நிறுத்தப்பட்ட பின்னர் தமிழ் மாமணி அஷ்ரப் சிஹாப்தீனுடன் இணைந்து யாத்திராவின் இன்னும் சில இதழ்களை வெளிக் கொணரத்தோம். அதன் வருகைக்கு சில நல்ல இலக்கிய உள்ளங்கள் எமக்கு உதவி செய்தார்கள். அவர்கள் தமது பெயர்கள் வெளியிடப்படுவதை விரும்பவில்லை. ஆனால் நிச்சயமாக அந்த நல்ல இலக்கிய உள்ளங்கள் இன்னொரு கட்டுரையிலாவது அடையாளப்படுத்தப்படுவார்கள்.

காலம் இன்னொரு முறை யாத்ராவை வெளிக் கொணர உதவும் என்ற நம்பிக்கை கீற்று இன்னும் மிச்சமுள்ளது..

கவிதை -
வீட்டுக்கு வீடு
ஒரு விளக்கை எடுத்துச் செல்லவில்லையானால்
ஏழைகளுக்கு
அதன் அர்த்தம்
என்னவென்று விளங்கவில்லையானால்
அதை விட்டொழிப்பது உத்தமம்!”

நன்றி - அஷ்ரப் சிஹாப்தீன் - நாட்டவழி நெய்தல் -

கவிதைக்கான இதழாக முகிழ்த்து கலை இலக்கிய இதழாக மாறிய “தவிர”

செவ்விகிரன்

2005 தை/மாசி முதல் தானா.விஷ்ணுவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த “தவிர” சிற்றிதழின், முதலிரு இதழ்களும் கவிதைக்கான இதழ்களாக முகிழ்த்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னைய மூன்று இதழ்களும் கலை இலக்கிய இதழ்களாக வெளிவந்தன. ஐந்து இதழ்களோடு “தவிர” சிற்றிதழின் பயணம் நின்று போனது. தீவிர இலக்கிய நோக்கோடு சமரசமின்றி வெளியான சிற்றிதழ் என்பதும் அவதானத்திற்கு உரியது. எனினும் குறிப்பிட்ட சிலரின் பங்களிப்பே மீள் சுழற்சியில் நிகழ்ந்தமையினையும் காணமுடிகின்றது. சொற்ப இதழ்களே வெளியானதால் “தவிர” விரிவான பரப்பிற்கான பயணத்தை மேற்கொள்ளவில்லை. வெகுமக்கள் வாசிப்புக்கு ஏற்றதாக அமையாததால், தீவிர இலக்கிய பரிச்சயமுடைய சிலரே “தவிர” இதழ்களின் வாசகராகக் காணப்பட்டனர். வெளியான ஆக்கங்களில் அதிக விழுக்காடு தரமானதாக இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வகையான இதழினை தொடர்ச்சியாக நடத்துதல் அசாதாரணமானது. மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையோடு இத்தகைய சிற்றிதழ்களின் பயணம் நின்று போவதே இலக்கியச் சூழலின் இயல்பாகவுள்ளது.

கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நேர்காணல், மொழிபெயர்ப்பு, நூற்குறிப்பு, ஆசிரியர் தலையங்கம் என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாகவே “தவிர” சிற்றிதழ் காணப்பட்டது.

அஸ்வகோஸ், யாத்திரிகள், த.மலர்ச் செல்வன், சித்தாந்தன், கருணாகரன், தானா. விஷ்ணு, கருணைரவி, அனார், நியாஸ் குரனா, இ.கிருபா, யோகி, தபின், ரிஷான் செரிப் என் போர் “தவிர” இதழ்களில் கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளும் வெளியாகியுள்ளன. கவிதை தொடர்பான பல கட்டுரைகளும் ஐந்து இதழ்களிலும் இடம் பிடித்துள்ளன.

ஒவ்வொரு இதழிலும் ஒவ்வொரு நூலைக் குறித்த விமர்சனம் வெளியாகியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பொலிகையூர் க.சிந்துதாசனின் “ஓரிடம்” கு.ரஜீபனின் “வலிகளைத்தாங்கி” சிந்தாந்தனின் “துரத்தும் நிழல்களின் யுகம்” பா.அகிலனின் “சரமகவிகள்” கருணைரவியின் “கடவுளின் மரணம்” என்ற ஐந்து நூல்கள் குறித்த விமர்சனத்தையும் காணமுடியும்.

“தவிர” இதழின் மிக முக்கியமான அம்சமாகக் கொள்ளக்கூடியது யாதெனில் காத்திரமான கட்டுரைகளும் சிறுகதைகளும் வெளிவந்துள்ளமையே ஆகும். அந்த வகையில் சி.ரமேஷ் எழுதிய “ஈழத்துக் கவிதைகளில் தொன்மம்”, “ஈழத்து நவீன கவிதைகளில் உவமை” என்ற கட்டுரைகளும், தி.செல்வமனோகரனின் “மெய்கண்டார் சோழர்காலம் பற்றிய மறுவாசிப்பிற்கான ஒரு முற்குறிப்பு” என்ற கட்டுரையும் மிக முக்கியமானவையாகும்.

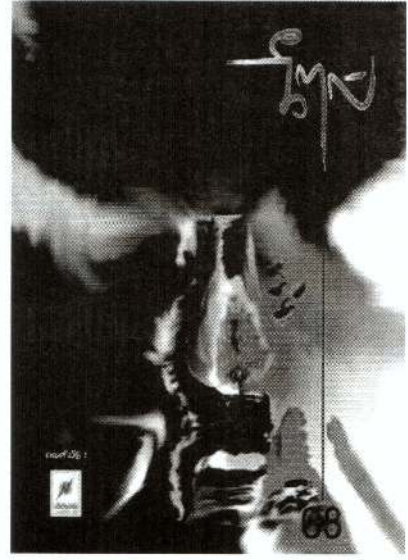
“தவிர” சிற்றிதழில் தமிழ்ச் சிறுகதையுலகின் மாறுபட்ட கதைகள் வெளியாகியுள்ளன. சித்தாந்தன் எழுதிய “ஓல மற்றும் கறுப்பு வெள்ளைப் பிரதி” கருணைரவியின் “முள்ளி வாய்க்காலும் முறைப்பாட்டுக் கடிதமும்” த.மலர்ச்செல்வனின் “எம்.பி சூர்ப்பனகையின் இறுதி அத்தியாயம்” மயூரநுபனின் “என்னைப்பற்றி பிற்குறிப்பு” இ.சு.முரளிதரனின் “மீசைமுறுக்கிய மின்மினிகள்” என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

ஓட்டு மொத்தமாக நோக்கும் போது “தவிர” சிற்றிதழானது காத்திரமான படைப்புகளோடும், வசீகரமான தளக்கோலத்தோடும் வெளிவந்துள்ளது. கவிதை இதழ்க்கான அடையாளத்தோடு வெளிவந்த முதலிரு சிற்றிதழ்களையும் விட, இறுதிமூன்று சிற்றிதழ்களும் சிறப்பாக அமைகின்றன. இத்தகைய சிற்றிதழ் ஒன்று தனது பயணத்தை அற்ப ஆயுளுடன் நிறுத்திக் கொண்டமை ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு இழப்பென்றே கருதுகின்றேன்.

கீறல்

இலக்கிய சஞ்சிகை

பாயிஸ்

ஒலுவில் மின்னல் வெளியீட்டாக வெளியீடாக 2001 ஆம் ஆண்டில் வெளிவர ஆரம்பித்த சஞ்சிகைதான் இந்த “கீறல்” சஞ்சிகையாகும் 2001 நவம்பர் மாதத்தில் வெளிவந்த முதல் இதழானது ரம்ழான் நோன்பு மாத சிறப்பிதழாக நோன்பை சிறப்பிக்கும் கவிதைகளையும் கட்டுரைகளையும் நேர்காணல்களையும் தாங்கி வெளிவந்திருக்கிறது.

இதன் பிரதம ஆசிரியராக கவிஞர் நாவலா சிரியர் அஸீஸ் எம் பாயிஸ் இயங்கி வருகிறார். உதவி ஆசிரியர்களாக கவிஞர் சிறுகதை எழுத்தாளர் சொல்லன்பன் நசீறுத்தீன் அவர்களும் மறைந்த கவிஞர் யாஸீன் ஸாலிஹ் அவர்களும் செயற்பட்டு வந்தார்கள். பின்னர் இதழ் 07,08 ற்கு உதவி ஆசிரியராக கவிஞர் இஷட்.எம். நிலாம் செயற்பட்டுள்ளார்.

கீறல் - இதழ் -01

அட்டைப்படம் மற்றும் ஒவியங்கள்: ஐ.எஸ்.றிஸ்வி வெளிவந்த காலம் 2001 நவம்பர்

பக்கங்கள்: 14

விலை: ரூபா. 10.00

இதழாசிரியர்: அஸீஸ் எம்.பாயிஸ்

வெளியீடு - மின்னல் வெளியீட்டகம் - ஒலுவில்

கீறலின் முதலாவது வெள்ளோட்ட இதழே பெருவரவேற்பை

பெற்று அடுத்தடுத்த இதழ்களை தரமான இலக்கிய பல்கலை இதழ்களாக கொண்டு வர இதன் செயற்பாட்டுக்கு முனை தூண்டியுள்ளது என்பதனை கீறலின் அடுத்தடுத்த இதழ்களை பார்க்கும் போது தெளிவாகிறது.

கீறல் இதழ் -01 ன் உள்ளடக்கத்தை பார்த்தோமானால் அது வெளிவந்த காலமானது தேர்தல் நெருங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு காலமும் அதே வேளை முஸ்லீம் சமூகத்தவரின் புனித நோன்பு மாத காலமும் ஆகையினால் அது சாந்த இலக்கியப் படைப்புக்களும் கட்டுரைகளுமே இதில்

இடம்பிடித்திருந்தன.

“தேர்தலை ஒரு வணக்கமாக்கலாமா?” என்ற சிறப்புக் கட்டுரையோடு இந்த இதழ் ஆரம்பிக்கிறது. இந்த கட்டுரையினை அஷ்ஷெய்க் இஷட். எம். நிலாம் (நளீமி) எழுதியிருந்தார்.

“தண்டனை” என்ற குறுங்கதை ஒன்றினை சொல்லன்பன் நசீறுத்தீன் எழுதியிருக்கிறார். மேலும் நோன்பு தொடர்பான நேர்காணல் ஒன்றும் இவ்விதழில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. அஷ்ஷெய்க் யூ.கே. அப்துர் ரஹீம் அவர்களுடனான நேர்காணலில் நோன்போடு தொடர்பான முக்கியமான கேள்விகளும் பதில்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

மேலும் கவிஞர் யாசீன் ஸாலிஹ் அவர்களின் குறும்பா ஒன்றுடன் மேலும் பல சிறிய கவிதைகளை பின்வரும் கவிஞர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். எஸ்.எம்.பி. அஜ்மல்கான், எஸ்.எல்.அன்வர், எம் நவாஸ் சௌபி, அஸீஸ் எம் பாயிஸ், வளர்பிறை நஹ்தியா, ஐ.எஸ்.றிஸ்வி, எஸ்.எம்.அய்யூப் மற்றும் அபூஸர்பான் ஆகியோர்.

2002 ஆம் வருட ஆரம்பத்தில் வெளிவர விருக்கும் கீறல் - காலாண்டு இலக்கிய சஞ்சிகைக்கான ஒரு பரீட்சார்த்த வெள்ளோட்டு முயற்சியே இவ்விதழ் என இதன் ஆசிரியர் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கீறல் - இதழ் -02

அட்டைப்படம்: எம்.எம்.எம். நசீபு,

உள் ஒவியங்கள்: ஐ.எஸ்.றிஸ்வி

வெளிவந்த காலம் 2002 ஜனவரி

பக்கங்கள்: 24

விலை: ரூபா. 15.00

பிரதம ஆசிரியர்: அஸீஸ் எம் பாயிஸ்

வெளியீடு - மின்னல் வெளியீட்டகம் -

ஒலுவில்

கீறலின் 02 வது இலக்கிய இதழானது பிரபலமான பல எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களோடு மிகவும் காத்திரமான ஒரு இதழாக வெளிவந்திருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இது தனியே இலக்கிய

இதழாக மாத்திரமல்லாது பல்வேறுபட்ட சமூகம் சார்ந்த விடயங்களையும் புதுமையான அறிவியல் தகவல்களையும் உள்ளடக்கிய பல்சுவை இதழாக வெளிவந்தது.

2000 ஆம் ஆண்டுக்கு பிற்பட்ட காலத்தில் தினகரன் பத்திரிகையில் சனிக்கிழமை தோறும் “புதுப்புனல்” என்ற ஒரு சிறப்பு இலக்கியப் பக்கத்தை செய்து “புதுப்புனலில்” நல்ல பல கவிஞர்களையும் எழுத்தாளர்களையும் உருவாக்கிச் சென்ற சிறந்த கலைஞர் கவிஞர் நாவலாசரியர் “தேசியக்கவி” எம்.எச்.எம் ஸம்ஷ் அவர்களின் கவியோடு இவ்விதழ் ஆரம்பிக்கிறது. மேலும் பஹீமா ஜஹான், ஓட்டமாவடி அறபாத், கவிஞர் மு. சடாட்சரன், கிண்ணியா எம்.ரீ. சஜ்ஜாத், அபூஸர்பான், கலைப்பிறை ஜே.வஹாப்தீன் போன்றோரது கவிதைகள் இவ்விதழை அலங்கரித்திருக்கின்றன.

இது தவிர சொல்லன்பன் நஸீறுத்தீன் அவர்களின் “தேசப்பற்று” என்னும் தலைப்பிலான சிறுகதை ஒன்றும் வெளிவந்துள்ளது. கவிஞர் நாவலாசரியர் ஒலுவில் அமுதன் அவர்களின் “கரையைத் தொடாத அலைகள்” நாவல் குறித்த விமர்சனமும் அகிலரூபனால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

மேலும் ஆபிரிக்காவை உறுஞ்சிய மூட்டைப் பூச்சி என்னும் தலைப்பிலான கவிநயம் ஒன்றினை கவிஞர் எஸ்.எம். அய்யூப் அவர்களும் “அஞ்சல் வெடி குண்டு” என்னும் தலைப்பிலான கவிநயம் ஒன்றினை கவிஞர் நவாஸ் சௌபி அவர்களும் எழுதியிருக்கிறார்.

மேலும் பல அரசியல் கட்டுரைகளும் அறிவியல் தகவல்களும் சமூக பிரச்சினைகளையும் பேசும் ஒரு இதழாக கீறல் -2 வெளிவந்திருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

கீறல் - இதழ் -03

அட்டைப் படம் மற்றும் உள் ஓவியங்கள் : அஸீஸ் எம்பாயிஸ்

வெளிவந்த காலம் 2002 ஏப்ரல்

பக்கங்கள் : 24

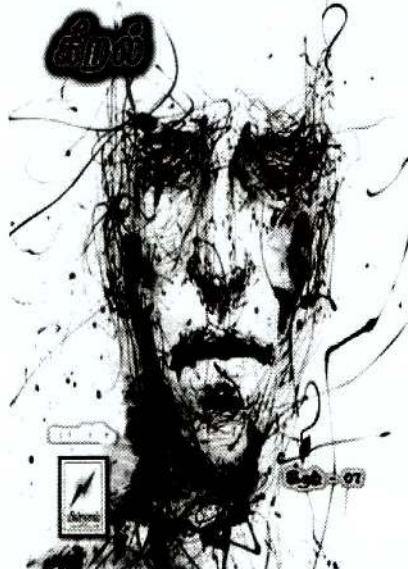
விலை : ரூபா. 15.00

பிரதம ஆசிரியர் : அஸீஸ் எம்பாயிஸ்

வெளியீடு - மின்னல் வெளியீட்டகம் - ஒலுவில்

இலக்கியம், அரசியல், சமூகம் என பல்வேறு தளங்களை உள்வாங்கி வெளிவந்திருந்தது கீறலின் 03 வது இதழ்.

வன்னியிலிருந்து கருணாகரனின் கவிதையோடு ஆரம்பிக்கின்ற இவ்விதழில் கவிஞர் ஏ.இக்பால், ஏ.ஜி.எம்.ஸதக்கா, எஸ்.நஜ்முல் ஹுஸைன், மருதமுனை விஜிலி, ஒலுவிலுவார் புவைஸ், கலைமகள் ஹிதாயா றிஸ்வி, சின்னப்பாலமுனை முஹா போன்ற

கவிஞர்களின் கவிதைகளை உள்ளடக்கி காத்திரமாக வெளி வந்திருந்தது. மூத்த எழுத்தாளர்கள் இளம் எழுத்தாளர் களென்னற வேறுபாடின்றி திறமையுள்ள எல்லோருக்கும் களம் கொடுக்கும் ஒரு இதழாக கீறல் தன்னை அறிமுகப்படுத்தி வளர்த்துக் கொண்டிருந்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

பல மூத்த எழுத்தாளர்களும் கீறல் இதழுக்காக விரும்பி தங்களது படைப்புக்களை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு சான்று பகரும் வகையில் கவிஞர் அன்புடன் அவர்களது “நெருப்பு வாசல்” என்ற சிறுகதையும் இவ்விதழில் வெளிவந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் கவிஞர் யாஸீன் ஸாலிஹ் அவர்களின் “துலா” என்ற குறுங்கதையும் இவ்விதழை அலங்கரித்திருந்தது. நூல் விமர்சனப்பகுதியில் கவிஞர் எஸ். ஜலால்தீன் எடுத்திய “சுடுகின்ற மலர்கள்” என்ற குறும்பா தொகுதி பற்றிய திறந்த விமர்சனம் ஒன்று இடம் பெற்றிருந்தது. ஓர் இலக்கியப் பயணக்கட்டுரை ஒன்றினை கவிஞர் சொல்லன்பன் நஸீறுத்தீன் அவர்களும் மேலும் ஓர் இலக்கியக் கட்டுரையினை அகிலரூபனும் எழுதியிருந்தார்கள்.

இதுதவிர இலங்கையின் அப்போதைய அரசியல் நிலவரத்தையும் குஜராத் பிரச்சினை பற்றிய விரிவான பார்வைகளைக் கொண்ட கட்டுரைகளும் இவ்விதழை அலங்கரித்திருந்தன.

இவ்விதழுக்கான அனைத்து ஓவியங்களையும் இதன் பிரதம ஆசிரியர் அவர்களே வரைந்திருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

கீறல் - இதழ் -04

அட்டைப் படம் : எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃப் அவர்களின் படம்

வெளிவந்த காலம் 2002 ஜூலை

பக்கங்கள் : 40

விலை : ரூபா. 30.00

பிரதம ஆசிரியர் : அஸீஸ் எம்பாயிஸ்

வெளியீடு - மின்னல் வெளியீட்டகம் - ஒலுவில்

கீறலின் 04 ஆவது இதழான கீறலின் ஆண்டு மலராக 40 பக்கங்களில் வெளிவந்திருந்தது. சிறிலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தேசியத் தலைவர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்களின் மறைவையொட்டி கீறல் 04இன் அட்டைப்படம் அவரது படத்துடன் வெளிவந்திருந்த அதேவேளை அவர்குறித்த ரூபாகப் பதிவுகளை அட்டாளைச் சேனை பிரதேச செயலாளர் யூ.எல்.ஏ.அஸீஸ் அவர்களும் மற்றும் எழுத்தாளர் சொல்லன்பன் நஸீறுத்தீன் அவர்களும் எழுதியிருந்தார்கள். மேலும் ஆண்டு மலராக வெளிவந்த இந்த இதழ் பல்வேறு தரப்பினரையும் திருப்திப்படுத்தும்

வகையில் பலவேறுபட்ட சுவாரஸ்யமான ஆக்கங்களுக்கும் கொண்டு வந்தது எனலாம்.

இம்முறை இதழ் கொண்டிருந்த கவிதைப் பிரதிகள் இவர்களுடையது. ஒட்டமாவடி எஸ்.நளீம், மு. சடாட்சரன், பஹீமா ஜஹான், கவிஞர் யாசீன் ஸாலிஹ், அஸ்ஸ் எம் பாயிஸ், ஒலுவில் அஹாஸ், வளர்பிறை நஹ்தியா, கவிஞர் ஜெமில் ஹஸன், இ.லெ.றிகுவான், அபூஸர்பான், எஸ். சனூனா, மருதூர் செல்வி பௌசியா இப்பறாஹீம்,

இது தவிர கவிஞர் பண்ணாமத்துக் கவிராயர் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்த உருதுக் கவிதைப் பிரதியும், பேராசிரியர் எம்.ஏ.நூல்மான் அவர்கள் மொழிபெயர்த்த பலஸ்தீனக் கவிதைகளும் கவிஞர் மு.மேத்தாவின் ஒரு தலைவனின் மரணம் என்ற கவிதையும் விசேடமாக கீறல் -04 ஐ அலங்கரித்திருந்தது எனலாம்.

கவிஞரும் காற்றும் என்ற இலக்கிய சுவைப் பிரதியினை கவிஞர் எஸ்.எம்.அய்யூப் எழுதியிருந்தார். மேலும் “பொய்களால் புலந்த ஒரு பொழுது” என்ற சிறுகதையினை சொல்லன் நசீறுத்தீன் எழுதியிருந்தார். மேலும் மூத்த எழுத்தாளர் கலாபூசணம் எஸ்.முத்து மீரானின் “சிற்றி கடவுளானால் சிலை எந்தச் சாதி” என்ற உருவகக் கதையும் இடம்பெற்றிருந்தது.

குறும்பாக்கள் பற்றிய விவாதங்கள் இடம் பெற்றுக் கொண்டிருந்த இக்கால கட்டத்தில் கவிக் கோ அப்துர் ரஹ்மான் எழுதிய குறும்பா பற்றிய விரிவான விளக்கவுரையும் மேலும் இவ்விதழுக்கு வலுச் சேர்த்திருந்தது எனலாம்.

உலகின் கண்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஹொலிவுட் சினிமா எனும் கட்டுரை ஒன்றும் அபூ நிஹாதா அவர்களினால் எழுதப்பட்டிருந்தது. மேலும் கொக்காகோலாவும் இஸ்ரேலும் தொடர்பான விரிவான கட்டுரை ஒன்றும் இடம்பெற்றிருந்தது.

இது தவிர மாணவர்களுக்கான கல்வி சார் கணினி சார் விடயங்களும் இவ்விதழை மேலும் சிறப்பாக்கி இருந்தன எனலாம்.

நூல் விமர்சனம் பகுதியில் இம்முறை -04 நூல்கள் பற்றிய அறிமுகம் இடம்பெற்றிருந்தது.

01. எம்.எம்.எம். நூறுல்ஹக் எழுதிய சிறுபாண்மையினரின் சில அவதானங்கள் என்ற நூலும்.

02. மாவனல்லை கிமாலா யாசீன் அவர்களின் - தென்றல் கவிதைத் தொகுதியும்

03. ஒட்டமாவடி எஸ்.நளீமின் - கடைசிச் சொட்டு உசிரில் கவிதைத் தொகுதியும்

04. பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் - ஷரந்தீபிலிருந்து மஹ்மூத்ஸமி அல்பருதி மொழி பெயர்ப்பு கவிதை நூல்

இவ்வாறு மிக விரிவான தளங்களைக் கொண்ட ஒரு சஞ்சிகையாக கீறல் -4 வெளிவந்திருந்தது அதன் எதிர்காலத்தை சிறப்பாக பார்க்கக் கூடிய நம்பிக்கையினை தோற்றுவித்திருந்தது.

கீறல் - இதழ் -05

அட்டைப்படம் : இணையத்தள புகைப்படம் உள் ஓவியங்கள் : அபூஸர்பான், ஜெளஸா வெளிவந்த காலம் 2003 ஜூன்

பக்கங்கள் : 40

விலை : ரூபா. 20.00

பிரதம ஆசிரியர் : அஸ்ஸ் எம் பாயிஸ்

வெளியீடு - மின்னல் வெளியீட்டகம் - ஒலுவில் கீறலின் -04 வது இதழி வெளிவந்து ஒரு வருட காலத்தின் பின் வெளிவந்தது கீறலின் -05 வது இதழ். வழமை போலவே இவ்விதழும் கனதியான பல ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்திருந்தது.

இம்முறை உள்நாட்டு அரசியல் கட்டுரையோடு சேர்த்து வெளிநாட்டு அரசியல் தொடர்பான கட்டுரையொன்றினையும் இவ்விதழ் தாங்கி வெளிவந்திருந்தது. கட்டுரைகளை அபூஸர்பாத் மற்றும் அகிலரூபன் ஆகியோர் எழுதியிருந்தார்கள்.

வழமைக்கு மாற்றமாக இம்முறை இரண்டு சிறுகதைப் பிரதிகள் இதழை அலங்கரித்திருந்தது. சொல்லன்பன் நசீறுத்தீனின் - தொடரும் காட்டுத்தீ மற்றும் அஸ்ஸ் எம் பாயிலின் - நெஞ்சுள்ளாகும் வலி ஆகிய சிறுகதைப் பிரதிகள்.

இவ்விதழை அலங்கரித்திருந்த கவிதைப் பிரதிகளுக்குரியவர்கள் இவர்கள். மாத்தளை இனியன், அபூஸர்பான், ஒலுவிலூர் சிபா, அஸ்ஸ் எம் பாயிஸ். மேலும் கவிஞர் யாசீன் ஸாலிஹ் அவர்களின் குறும்பாக்களும் இவ்விதழை அலங்கரித்திருந்தது.

2002 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு பற்றிய பிரயாணக் கட்டுரை ஒன்றினையும் சஞ்சிகையின் உதவி ஆசிரியர் சொல்லன்பன் நசீறுத்தீன் எழுதியிருந்தார்.

கீறலின் நூல் விமர்சனப் பகுதி எல்லோராலும் பேசப்பட்ட ஒரு பகுதி எனலாம் முகஸ்துதி இல்லாமல் உள்ளதை உள்ளபடி அகிலரூபன் கீறல் சஞ்சிகையில் எழுதி வந்திருக்கிறார். கீறல் -5 ல் ஆசுகவி அன்புடன் அவர்களின் - சாமரையில் மொழிகலந்து கவிதைத் தொகுதிபற்றிய விரிவான பார்வையும் கவிஞர் ஒலுவில் அமுதன் அவர்களின் கூடில்லாக் குருவிகள் என்ற சிறவர் இலக்கியம் பற்றிய விரிவான விமர்சனமும் இவ்விதழை அலங்கரித்திருந்தது.

மேலும் அழிந்து வரும் கிராமியப் பழமொழிகளின் தொகுப்பொன்றும் இதழின் வெளிவந்திருந்தது. கடந்த இதழ்களில் இடம்பெற்றிருந்த இலக்கிய சுவைபோல இவ்விதழிலும் கவிஞர் எஸ்.எம்.அய்யூபின் அவர்களினால் “ஒரு விரட்டியின் தனிமை” என்ற இலக்கியச் சுவை இதழை அலங்கரித்திருந்தது.

மேலும் புதிதாக இவ்விதழின் மூத்த கவிஞர் ஒருவர் பற்றிய அறிமுகமும் அவருடை கவிதை ஒன்றினையும் கீறல் பிரசுரித்திருந்தது. ஒலுவிலின் மூத்த கவிஞர்களில் ஒருவரான “ஜனதா லத்தீப்” அவர்கள் பற்றிய அறிமுகமும் அவருடைய “சிறப்பாக வாழ்வோம்” என்ற கவிதையும் அங்கு அறிமுகப் படுத்தப்

பட்டிருந்தது.

இதுவரை வெளிவந்த கீறலின் 01 தொடக்கம் 04 வரையான இதழ்கள் பற்றிய விமர்சனப் பார்வை ஒன்றினை இவ்விதழில் எழுத்தாளர் எம்.எம்.எம். நூறுல்ஹக் எழுதியிருந்தார். கீறல் இதழ்களின் வளர்ச்சியும் அதன் தரமும் பற்றிய விரிவான விமர்சனமாக அது இடம்பெற்றிருந்தது.

கீறலின் பின்னட்டையில் இலக்கிய சங்கமம் ஒன்றில் கலந்து கொண்ட பிரபல எழுத்தாளர்களான பாவலர் பஸீஸ் காரியப் பர், தேசியக் கவி எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸ், ஆசுகவி அன்புடன், பாவேந்தல் பாலமுனை பாறூக், கவிஞர் யாசீன் ஸாலிஹ், மும்தாஸ் ஹபீழ் இவர்களோடு கீறல் சஞ்சிகையின் செயற்பாட்டுக்குழுவினரும் மற்றும் ஒலுவில் பாலமுனை கவிஞர்களும் சேர்ந்து எடுத்த புகைப்படம் இடம்பெற்றிருந்தது.

கீறல் - இதழ் -06

அட்டைப்படம்: இணையத்தள புகைப்படம் வெளிவந்த காலம் 2015

பக்கங்கள்: 20

பிரதம ஆசிரியர்: அஸீஸ் எம்பாயிஸ்

வெளியீடு - மின்னல் வெளியீட்டகம் - ஒலுவில் மிக நீண்ட காலமாக உறங்கு நிலைக்குப் பிறகு

மீண்டும் புதியதொரு உத்வேகத்துடன் கீறலின் 06 வது இதழ் வெளிவந்தது. பொதுவாக எல்லா இலக்கிய சிற்றிதழ்களுக்கு ஏற்படும் பொருளாதார ரீதியிலான பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுத்து நீண்ட இடைவெளியை எடுத்துக் கொண்ட கீறல் கவிதைகளுக்கான தனிப்பிரதியாக 2015 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் வெளிவந்திருந்தது. ஏனைய இதழ்களைப் போலல்லாது இது முற்றிலும் மாறுபட்ட தளஅமைப்பைக் கொண்டிருந்த அதே வேளை இது மின்னிதழாகவும் எல்லோர் கரங்களையும் சென்றடைந்தது. மேலும் சமூக வலைத்தளங்களின் ஊடாக பிரபலமாகி எல்லோர் கரங்களுக்கும் இதன் மின்னிதழ் சென்றடைந்தது எனலாம்.

முற்று முழுதாக கவிதைகளுக்கான பிரதியாக காணப்பட்ட இவ்விதழில் பின்வரும் படைப்பாளிகள் தனது படைப்புகளை எழுதியிருந்தார்கள்:

கலைமகள் ஹிதாயா றிஸ்வி, நிந்தவூர் முர்ஷித், எஸ்.ஐனூஸ், பொத்துவில் முஹம்மட் அஸ்மி, ஜமால்உன் ஸாஜஹான், முஹம்மட் இஷாட், பிரகாசக் கவி, ஏ.எம்.றஸ்மியா வரிபத்தன்சேனை, வெலிகம் ரிம்ஸா முஹம்மத், எச்.எப்.ரிஸ்னா, ஜே.வஹாப்தீன், நிந்தவூர் முஹம்மட் பாயிஸ், இறக்காமம் ரொஷான் ஏ. ஜிஃப்ரி, இறக்காமம் பர்ஸானா றியாஸ், ஜனதாலத்தீஃப், சின்னப்பாலமுனை முஹா, சொல்லன்பன் நசீறுத்தீன், ஒலுவில்சிபானி முஹம்மட், மு.இ. உமர் அலி, எஸ்.எல்.அன்வர், அஸீஸ் எம் பாயிஸ், கிராமத்தான் கலீபா, பொத்துவில் பைசல் அகமட், நிந்தவூர் ஏ.எல்.அன்வரூன், க. டனிஸ்கரன், க.லெ.முகம்மட் கதீர்

இப்படி புதிய பழைய படைப்பாளிகள் என ஒரு

பெரும் பட்டாளமே இவ்விதழில் கவிதைப் படைப்புகளை தந்திருந்தார்கள். எல்லோரையும் இணைத்துக் கொண்டு மீண்டும் ஒரு புதிய பரிணாமத்துடன் வெளிவந்த கீறல் இதழ் அடுத்த இதழுக்கான எதிர்பார்ப்பை அதிகரித்து வைத்தது. இலக்கிய உலகில் இலக்கியச் சிற்றிதழுக்கான உத்வேகத்தை மீண்டும் துவங்கி வைத்தது எனலாம்.

கீறல் - இதழ் -07

அட்டைப்படம்: இணையத்தள புகைப்படம் வெளிவந்த காலம் 2020

பக்கங்கள்: 30

பிரதம ஆசிரியர்: அஸீஸ் எம்பாயிஸ்

வெளியீடு - மின்னல் வெளியீட்டகம் - ஒலுவில்

இதழ் 06 வெளிவந்து மீண்டும் நீண்ட இடைவெளி எடுத்துக்

கொண்டபின் வெளிவந்த இதழே கீறல் -07 ஆகும்.

கீறல் -07வது இதழின் உதவி ஆசிரியராக இம்முறை இஷட்.எம். நிலாம் என்பவர் புதிதாக பொறுப்பேற்றிருந்தார். கீறல் -7வது இதழும் கவிதைப் பிரதிகளை அதிகமாகவும் இலக்கிய நயம் ஒன்றும் கீறல் -06 குறித்த விமர்சனப் பார்வை கட்டுரையுடனும் மிக நேர்த்தியான வடிவமைப்பில் வெளிவந்திருந்தது.

2015 இல் படைப்பாளிகளிடமிருந்து படைப்புகளை வாங்கியெடுத்து அதை வெளியிடுவதற்கான சஞ்சிகையின் எல்லாப் பக்கங்களும் வடிவமைக்கப்பட்ட நிலையில் வெளிவராமல் போகவே அதனை 2020 ல் இதழ் -08 உடன் வெளியிட்டிருக்கிறோம் என்று ஆசிரியர் தனது முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

காத்திரமான பலபடைப்புக்களை இவ்விதழிலும் காணக் கிடைக்கிறது. பின்வரும் படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களால் கீறல் -07 மெருகேற்றப் பட்டிருந்தது.

மாத்தளை ஜெஸ்மீமா ஹமீட், ஏ.எச்.எம். ரிழ்வான், எம்.பி.எம்.பெளசான், கே.எல்.நப்லா, சாய்ந்தமருது ஏ.எம்.ரொஸான், இறக்காமம் பர்ஸானா றியாஸ், எம்.ஏ.அஸ்ரஃப் ஹான், கிராமத்தான் கலீபா, பிரகாசக்கவி, ஒலுவில் எம்.எச். ஹஸ்ரி, அஸீஸ் எம் பாயிஸ், ரொசான் ஏ. ஜிஃப்ரி, மருதமுனை எம்.எச்.எம்.நெளபல், ஒலுவில் மாஹீர், மருதமுனை விஜிலி, ஒலுவில் அப்துல் நஸீம், இஷட்.எம்.நிலாம்

இது தவிர "சாளரம்" என்ற பகுதியினூடாக கலாநிதி அய்யூப் அவர்கள் இலக்கிய நயம் ஒன்றினை மிக சுவாரஷ்யமாக தந்திருந்தார். மேலும் கீறலின் இதழ் -06 குறித்த ஒரு விரிவான பார்வையினை கவிஞர் மருதமுனை விஜிலி எழுதியிருக்கிறார்.

கீறல் - இதழ் -08

அட்டைப்படம்: கவிஞர் எஸ்.நஸீம் வெளிவந்த காலம் 2020

பக்கங்கள் : 40

பிரதம ஆசிரியர் : அஸீஸ் எம் பாயிஸ்

வெளியீடு - மின்னல் வெளியீட்டகம் - ஒலுவில்

கீறலின் -08 வது இதழ் கவிஞரும் ஒவியருமான எஸ்.நளீம் அவர்களின் அழகிய ஒவியம் நான்கு வர்ண கனமான அட்டையுடன் இம்முறை கனதியான படைப்புக்களுடனும் மிக மிக நேர்த்தியாகவும் அழகான வடிவமைப்புடனும் வெளிவந்திருந்து.

மூத்த படைப்பாளிகள் இளம் படைப்பாளிகள் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் என பல்வேறுபட்ட தரப்பினர்களினதும் படைப்புக்களோடு களைகட்டியிருந்தது.

எட்டாவது இதழானது பல்வேறுபட்ட சுவாரஷ்யமான அம்சங்களை தாங்கி ஒரு பல்கலை இதழாகவந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

மூத்த எழுத்தாளர் அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீனின் "அசத்தலாகும் அகாலம்" என்ற கவிதையோடு ஆரம்பிக்கும் சிற்றிதழில் "நிர்வாணம்" என்ற தலைப்பில் கவிநயம் ஒன்றினை எப்போதும் போல் கலாநிதி எஸ்.எம்.அய்யூப் எழுதி இருக்கிறார். கீறல் சஞ்சிகையின் ஆரம்ப இதழ்தொட்டு இந்த இதழ்வரை சகல இதழ்களுக்கும் இவர் தனது பங்களிப்பை செய்து வருவதை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதனைத் தொடர்ந்து 04 கவிதைகள் தொடர்ச்சியாக இடம் பெற்றிருக்கின்றன. எம்.பி.எம்.பெளசானின் "வெவரம் கெட்ட காக்கை" சிறாஜ் மஸ்ஹூரின் "ஒளிப்பூக்கள்" ஒலுவில் எஸ்.முஸம்மில்லின் "ஊமையான வறுமை" ராஜகவி ராஹீலின் "என் நிழலுக்கும் பசிக்கிறது" ஆகியன.

அதனைத் தொடர்ந்து திருமதி வாசுகி மோகன் அவர்களின் "அறிவியலை அதிரவிடும் அல்குர்ஆன்" என்ற சிறப்புக் கட்டுரை இவ்விதழை அலங்கரிக்கிறது. அதனைத் தொடர்ந்து கவிஞர் அபூஸர்பானின் "ஆர்ப்பரிப்புக்களின் அவஸ்தை" என்ற கவிதையும் எழுகவி ஜெலீலின் "கொரோனாவும் ஊரடங்கும்" என்ற கவிதையும் இடம்பெற்றிருக்கிறது.

"நவீன நாஸ்திகத்தின் வரலாறும் அதன் எல்லைகளும்" என்ற சிறப்புக் கட்டுரையொன்றை அஷ்-ஷெய்க் றிஸான் சுபைதீன் (நளீமி) எழுதியிருக்கிறார். அதனைத் தொடர்ந்து கவிதாயினி கலைமகள் ஹிதாயா றிஸ்வி அவர்களின் நான்கு வெண்பாக்களும் கவிஞர் ஜெமீலின் "திருப்தியென்பது" என்ற கவிதையும், க.ஷியாவின் "இலாபத்தில் தொலைந்த தேசம்" என்ற கவிதையும் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

அடுத்து இவ்விதழில் இடம் பெற்றிருக்கும் மிக முக்கியமானதொரு கட்டுரைதான் "ஜின்கள்" (படைப்பு-பண்பு-பலம்-பலவீனம்) இப்படி

யொரு கட்டுரை. நெருப்பினால் படைக்கப்பட்டு இவ்வுலகத்தில் மறைந்து வாழக்கூடிய இறைவனின் ஒரு படைப்பான ஜின் இனத்தைப் பற்றிய விரிவான ஆய்வின் ஆரம்பம் இவ்விதழில் தொடங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனை இவ்விதழின் உதவி ஆசிரியரான அஷ்ஷெய்க் இஷ்ட் எம் நிலாம் (நளீமி) எழுதியிருக்கின்றார்.

இதழில் அடுத்து இந்திய பெண் எழுத்தாளர் பாலைவன லாந்தர் அவர்களின் "தீயந்த ரொட்டி" கவிதையும் கவிஞர் எஸ்.றபீக் அவர்களின் கண்ணீர் என்ற கவிதையும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

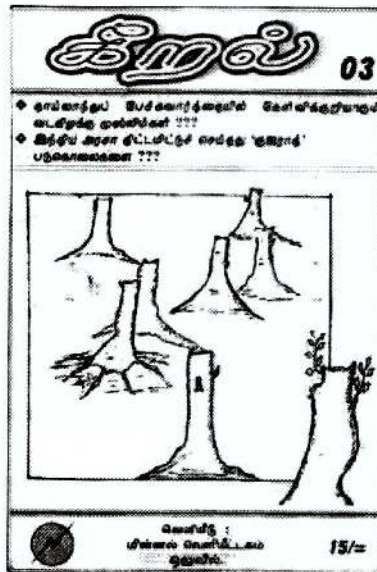
"தொலைதலின் இனிமை" என்ற பயணக் கட்டுரை தெ.கி.பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் அம்ரிதா ஏயெம் அவர்கள் எழுதியிருந்தார்கள். ஓமான் நாட்டில் அவர் கண்ட அனுபவத்தை அழகாக விவரித்துச் செல்கிறது அந்தக் கட்டுரை.

அதனைத் தொடர்ந்து நான்கு கவிதைகள் இதழில் இடம்பிடித்திருக்கின்றனது. எஸ்.எல்.அன்வர் அவர்களின் "அடையாளம்" கவிஞர் எஸ்.நளீமின் "ஒப்பாரி ஒங்கிய தீவு" பொத்துவில் அஜ்மல்கானின் "வலிகளுடன் வயோதிபனாய் நான்" மருதமுனை விஜிலியின் "கடதாசி மனிதர்கள்" ஆகிய கவிதைகளும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

அதனைத் தொடர்ந்து அக்குரணை லபீஸ் ஸஹீட் ன் "பலவீனமான ஹதீஸ்களை எதற்காகப் பயன்படுத்தலாம்" என்ற சிறப்புக் கட்டுரை ஒன்றும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து 06 கவிதைகள் இதழில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. ஒலுவில் சிபானி முஹம்மட் ன் "தேடல்" பாலமுனை பஸீனாவின் "துன்பம் கொண்டு வந்த இன்பம்" றியாஸா எம் ஸவாஹிரின் "அன்புள்ள கணவனுக்கு" அஸீஸ் எம் பாயிஸின் "நூற்றாண்டுக் காத்திருப்பு" சொல்லன்பம் நசீறுத்தீனின் "காணாத்துப் போனகவி" என்ற கவிப்பாடலும் இறுதியாக ஈராணியக் கவிஞர் உமர் கையாம் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களுடன் அவரின் இரண்டு கவிதைகளும் இவ்விதழை அலங்கரித்திருக்கின்றன.

மின்னிதழாகவும் வெளிவந்து சமூகவலைத் தளங்களில் பரவலாக பேசப்பட்ட கீறலின் 08 வது இதழை நோக்கும் போது வாசகர்களை சுவாரஷ்யத்தின தும் சுவையினதும் பால் ஈர்க்கும் படைப்புக்களை தெரிவு செய்து தந்திருப்பது கீறலின் தரத்தை சாட்சி பகரும் அதேவேளை அடுத்த இதழுக்கான எதிர் பார்ப்பை வாசகர்களிடத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிற தென்ப தும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

ஈழத்தில் வெளிவந்திருக்கும் சிற்றிதழ்களில் கீறலின் பங்கும் குறிப்பிட்டு சொல்லக் கூடிய ஒன்றாக காணப்படுகின்றது என்றால் அது மிகையாகாது.

தீ என்னும் சஞ்சிகை

■ சமிரிதா சாமிமலை ■

“குறைந்த நேரத்தில் ஆக்கபூர்வமாய் அதிகம் பேசுவர்கள்” எனும் மகுட வாசகத்துடன் துவிதிங்கள் கலை இலக்கிய இதழாக 2012ம் ஆண்டு ஜூலை-ஆகஸ்ட் மாதத்தில் தன் பயணத்தை ஆரம்பித்தது தீ சஞ்சிகை. இதுவரை சாதாரண இதழ்கள் இருபத்தாறும் ஆண்டு மலர்கள் மூன்றும் வெளிவந்தள்ளன. எனினும் ஒரு சில இதழ்களே கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. கையிருப்பில் உள்ள இதழ்களை கொண்டே இக்கட்டுரையை எழுத வேண்டியுள்ளது. நுவரெலியாவின் அக்கரப்பத்தனை இலக்கிய மண்ணிலிருந்து நான்கே பக்கங்களுடன் பிரசுரமான தீ முகவரியை தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற தேடலுடன் பயணத்தை ஆரம்பித்த போது அதன் வருகையில் முன் நின்று செயற்பட்டவர் இதன் நிர்வாக ஆசிரியர் திருமதி ஜெயசக்தா. சஞ்சிகை ஆசிரியராக தாரிபன் செயற்பட்டார்.

இச்சஞ்சிகை வருகையில் கவிஞர் சு.முரளிதரன், சுதர்ம மஹாராஜன் போன்றோரின் உந்துகையும் ஆலோசனைகளும் முன்கொண்டு செல்ல வழிவகுத்தன. குறுங்கதைகள் இ கவிதைகள், நவீன சித்திரங்கள் தாரிபனின் மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளும் தொடர்ச்சியாக இதழ்களை அலங்கரித்து வந்துள்ளன.

முதல் இதழில் வந்த சமியின் “எனது மூன்றாம் ஜாமத்து ஓவியம்” கவிதையில்,

தேயிலைப் பூக்கள்
பூத்து குலங்கிய ஒரு
வசந்த காலம்.
ஐந்து அடி உயரத்திற்கு
அவை நீண்டு கிடந்தன.
பாதைகள் மெத்தைகளாய்...
சில நேரம் முகம் பார்த்துக் கொண்டேன்.
வாகனங்கள் அமுங்காமல் குமுங்காமல் பயணப்பட்டன.
கொழுந்துக் கிள்ளும் பெண்களை காணவில்லை.
ஒட்டடை கொட்டிய லயங்கள் காவு கொள்ளப்பட்டு
சீட்டுக் குருவிகளின் கூடுகள்
சிங்காரிக்கப்பட்டிருந்தன.
தென்றல் தேயிலை பூக்கள் நறுமணத்தை
என் நாசியில் நுழைத்து சென்றது.
அம்மா தட்டி எழுப்பினாள்! கனவாகவே

கிடக்கும் மலையக மக்களின் வாழ்வியலை பாடுவதாக இக்கவிதை அமைந்துள்ளதை நாம் காணலாம்.

2013ம் ஆண்டு ஜனவரி-பெப்ரவரி இதழில் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதை முன்னிறுத்தி ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளதை அவதானிக்கலாம். சண்முகம் சிவக்குமாரின் விழாவின் சூட்டோடு தூங்கப் போகிறவர்கள் என்ற கவிதையில்

காகங்கள்
கரைத்து கரைத்து குடித்திருந்த
வெள்ளைக் கொக்கின காலைப்பொழுது.
பிண நாற்றத்தோடு
பல்லிலிக்கும் வரி...

எனத் தொடர்ந்து

காகம் கக்கிய இரவில்
வாயிற்கு பூட்டிட்டு
விழாவின் இளஞ்சூட்டோடு தூங்கப்போகிறோம்

அடுத்த வரி 4 ர்கு என முடிகிறது. இவ்வாறு பல கவிஞர்களின் கவிதைகள் காத்திரமிக்கதாக அமைந்துள்ளன. மலையகத்தின் அநேக கவிஞர்களுக்கு மிகப் பெரிய களத்தை தீ ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. கொட்டகலை சண்முகம் சிவக்குமாரின் கவிதைகள் எல்லா இதழ்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. அதே போல மு.கீர்த்தியன், சு.தவச்செல்வன், பபியான், சுந்தர் நிதர்சன் ஆக்கங்களும் தொடர்ந்து இடம்பெற்றுள்ளன. இதிலே சுந்தர் தீ இதழ் மூலமாகவே எழுத்துலகில் அறிமுகமாகியுள்ளமையும் குறிப்பிடத் தக்கது.

மேலும் புதிய இளம் கவிஞர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்தியுள்ளது. சாமிமலை மெர்லின், சமிரிதா, பிரவின்ராஜ், நிக்கலஸ்ராஜ், அக்கரப்பத்தனை சத்தியமலர், கேதீஸ், த.சரக்குமார், கனகா, கொட்டகலை யனுசீயா, கிரி ஷானி, இந்திரஜித் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். 2013ம் ஆண்டு மே-யூன் இதழானது உழைப்பாளர்களுக்கு சமர்ப்பணமாக்கப்பட்டுள்ளதுடன் இவ்விதழில் தேயிலை தோட்டத்தில் பணிபுரிந்த ஜெபமாலை என்பவரின் நேர்காணல் இடம்பெற்றுள்ளதுடன் ஒரு குறுங்கதையும் புவிலக்ஷி, அல்வாய் மதனபாரதி,

பத்தனை வே.தினகரன், சு.தவச்செல்வன், தேன்மொழி, பபியான், நேரு கருணாகரன், தாரிபன் ஆகியோரின் கவிதைகளும் சிறப்பிக்கின்றன.

2013ம் ஆண்டு முதலாம் ஆண்டு இதழில் பத்தனை வே.தினகரனின் நேர்காணலும் கொந்தளிப்பின் அரசியல் என்ற தலைப்பில் எட்டியாந்தோட்டை கருணாகரனின் அவமானப்பட்டவனின் இரவு எனும் கவிதை தொகுப்பை முன்னிருந்திய சு.தவச்செல்வனின் கட்டுரையும் கபாலி செல்லன் பற்றிய சிவலிங்கம் சிவகுமாரின் கட்டுரையும், லுணுகலை ஸ்ரீயின் சக்தீ பால ஐயா உடனான நினைவலைகளை பகிரும் கட்டுரை களுடன் சுதர்மமகாராஜனின் வாடை, லோஷனா மனோகரனின் காகித மலர் பாலா சங்குபிள்ளையின் பாலம் ஆகிய சிறுகதைகளுடன் கிங்சிலி கோமஸ் தமிழாக்கத்தில் எச்.ஏ.சி.குமாறிஹாமியின் முது ஆகிய சிறுகதையும் இடம் பெற்றுள்ளன. சண்முகம் சிவக்குமார், பபியான் மார்க்ஸ் பிரபாஹர், ஜெயசுதா, மு.கீர்த்தியன், ஜெயதர்மன், மன்னார் அமுதன், கோ.கிஷோரகுமார் பெரியசாமி விக்னேஷ்வரன், நேரு கருணாகரன், மொழிவரதன், சிவனு மனோகரன், மாரி மகேந்திரன் போன்றோரின் கவிதைகளும் இடம் பெற்றிருந்தன.

2014 ஜனவரி- பெப்ரவரி இதழ் சுமந்தலை கிறேன் எனும் கவிதையுடன் ஆரம்பிக்கிறது. அக்கவிதையில் கவிஞர் இப்படி குறிப்பிடுகிறார்...

நிதானித்த பொறுமையுடன்

நியமங்களை கணித்தவாறு

சுமக்க துணிதேன்.

சரித்திர கணக்கு வழக்குகளை

முடித்து வைத்த விழிகளைத்திறந்து பார்க்கிறேன்

விடியலாய் தெரிகிறது வானம்.

இதுவரை சுமந்தவற்றை

இறக்கி வைத்த மகிழ்வுடன்...

என் சிரத்தில் நாளைய செடிகளின் வாசிப்பிற்காக...

இளந்தலைமுறையினரை வாசிப்பில் ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் தீ சஞ்சிகையை சுமந்து செல்வதை சூசகமாக வெளிப்படுத்துகிறது. நினைவுகள் என்ற பகுதியில் தேயிலை தோட்டத்தில் முன்பு வாழ்ந்து மறைந்த ராக என்பரைப்பற்றி பதிவு செய்துள்ளது. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் தோட்டப்புறத்தின் தூய்மை குறித்தும் ராக-பார்வதி இருவருக்கும் பிள்ளைகள் இல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்வு குறித்தும் அவ்வூரில் ஓடும் பிள்ளையாய் செயற்பட்டவிதம் குறித்தும் பேசப்பட்டுள்ளது.

2014 ஜூலை-ஆகஸ்ட் இதழ் சாரல்நாடன் நினைவு சிறப்பிதழாக மலர்ந்துள்ளது. சாதனையாளர் சாரல்நாடன் சாமிமலை பிரதேசத்தில் சிங்காரவத்தை தோட்டத்தில் 1944ம் ஆண்டு பிறந்தவர். அந்தவகையில் தற்போது சாமிமலையிலிருந்து வெளிவரும் தீ அவருக்கான கௌரவத்தை இவ்வாறு செலுத்தியுள்ளது. சாரல் நாடன் சிறந்த இலக்கிவாதியும் ஆய்வாளனு மாவார் 31.07.2014 அன்று இவ்வுலகை விட்டு நீங்கினார். அவர் இழப்பு இலக்கிய பரப்பில் ஈடு செய்யமுடியாததாகும். அவர் குறித்த பதிவுகளை இந்த இதழில் மொழிவரதன், சு.முரளிதரன், மல்லிகை சி குமார், சுதர்மமஹாராஜன், செ.ஜெ.பபியான்,

மு.கீர்த்தியன் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.

தொடர்ந்தும் வெளிவந்த தீ இதழானது இரண்டாம் ஆண்டு இதழில் ஆக்ரஸ்-டயகம்-அக்கரப் பத்தனை பிரதேச இலக்கிய முயற்சிகள் தலைப்பில் மொழிவரதனும் மேலும் மலைச் சாரலில் இருந்து வரும் விடுதலையின் பாடல் எனும் தலைப்பில் சு.தவச்செல்வனின் சிவப்பு டைனோசர்கள் கவிதை தொகுப்பை வாசித்து தனக்குள் கிளர்ந்தெழுந்த சிந்தனையை பதிவு செய்கிறார் சண்முகம் சிவக்குமார், ஹைக்கூகாரனின் நினைவலைகள் என சு.முரளிதரன் தம் கூடைக்குள் தேசம் எனும் இலங்கையில் தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது ஹைக்கூ தொகுப்பை பற்றி பகிர்த்து கொள் கிறார். மேலும் வே.கணேசலிங்கம், சு.தவச்செல்வன், போன்றோரின் கட்டுரைகளுடன் மேமன்கவியின் மலையக நவீனத் தமிழ்க் கவிதை "தீ"கவிதைகளை முன்வைத்து.. என்ற கட்டுரையும் இடம்பெற்றள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அழகு கனகராஜின் கல்வாத்து பூசை, சிவனு மனோஹரனின் மண் மல்லிகை சி குமாரின் புகை மூட்டம் எனும் மலையக மண்சார்ந்து நுணுக்கமாக பேசி சிந்திக்க தூண்டும் சிறுகதைகளும் இடம் பெற்றிருந்தன. மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதையாக சமன் குமாரவின் கதையை தமிழில் இராமன் லோகநாதன் தந்திருந்தார்.

தொழில் ரீதியான இடமாற்றத்தின் காரணமாக தீ இதழும் மஸ்கெலியா பிரதேசத்திற்கு இடம்பெயர வேண்டியேற்பட்டதால் தீ வரவில் ஒரு தேக்கநிலையேற்பட்டதை அவதானிக்க கூடியதாகவுள்ளது. ஏனெனில் 2015ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் தீ வரவு குறைந்துள்ளது. 2016ம் ஆண்டு கிடைக்கப்பெற்ற தீ இதழ்களில் சிவலிங்கம் சிவகுமாரனின் ரொட்டித்துண்டு கவிதை மனித காருண்யத்தைப் பற்றி பேசும் கவிதை. இவற்றுடன் ஜெயசுதாவின் தொலைத்தல் எனும் குறுங்கதை பெண்ணடிமை சமூகத்திற்கான சாட்டை அடியாக அமைந்துள்ளது. மரினா ஜெஸ்சியின் அகதியாகிப் போனவள் அழைக்கிறாள் கவிதையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவை.

2016ம் ஆண்டு வெளிவந்த மூன்றாவது ஆண்டு மலரின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் சாலைகள் திறமை களுக்கு களம் அமைக்குமா? எனக்குறிப்பிட்டு ..சில பாடசாலைகளில் புத்தகங்கள் வாசிப்பதற்கே இடமளிக்கப்படுவதில்லை புத்தக அலுவலர்களில் சிறைவைக்கப்பட்டுள்ளன. என ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இம் மலரில் மலையக எழுத்துகளில் பதியப்படாத சு.அமிர்த நாதர் குறித்து தீ பதிவு செய்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். மேலும் கவிஞர் அஸ்மின், வே.தினகரன், கலா விஸ்வநாதன், எஸ். பி.பாலமுருகன், செ.ஜெ.பபியான், மன்னார் அமுதன், எஸ்.திலகவதி, நா.ஜெய பாலன், சிவலிங்கம் சிவக்குமாரன், ஈழவாணி, எச்.எப்.ரிஸ்னா, ஈழக்கவி, மேனன் நிதர்சா, கிருஷ்ண பிரசாத் ஆகியோரின் கவிதைகளும் பாலா சங்குப் பிள்ளையின் பச்சோந்திகள், சிவனு மனோகரனின் மீன் களைத் தின்ற ஆறு, சுந்தர் நிதர்சனின் மண்மதக்கொலை சிறுகதைகளும் மீரா பாரதியின் ஊர் சுற்றிப்புராணம் இ மொழிவரதனின் மலையக சிறுகதை ஆசிரியர்கள் இ தொகுதிகள் தொடர்பான விபரங்கள் சு.தவச்செல்வனின் ஹைக்கூவும் அரசியலும் சு.முரளிதரனின்

ஹைக்கூ கவிதைகள் ஒரு மீள் பார்வை, வெள்ளையன் கணேசலிங்கத்தின் மலையக மாணவர்களின் ஆக்கத் திறன் ஆகிய கட்டுரைகளும் இந்த இதழில் இடம்பெற்றுள்ளன. காத்திரமான பல ஆக்கங்களை கொண்ட தீயில் பபியானின் என்னிடம் பேசும் வார்த்தை எனும் கவிதை

என்
பக்கங்களில்
ஒழிந்து கிடந்தது
வார்த்தை
சில நேரங்களில்
மௌனமாய்
சில வேளைகளில்
ஆரவாரமாய்
அழுத்தமாய்...
முரண்பாடுகளின் போது
துப்பிவிடும் அது
தொலைந்து போனதை
தேடிக்கொண்டிருக்கும்...

இப்படி தொடர்ந்துச் செல்கிறது அக்கவிதை.

2017ம் ஆண்டு வந்த இதழ்களில் அட்டாணைச் சேனை நிஸ்வி சம்சாட்டின் அழகிய நாட்கள், சிமாரா அலியின் தலைப்புச் செய்தி, த.ராஜசுகாவின் என்னூரில் கள்ளன், சுபாஷினி பிரணவனின் இன்னமும், பார்வை, பதுளை அருள் வனம், வசீம் அக்ரமின் காணிக்கை, நினைவு மரினா ஜெசியின் இது வேறு வகையான இரவு இசுந்தர் நிதர்சனின் நீரோவுக்கான வியர்வை சண்முகம் சிவக்குமாரின் வேட்டைக்காக காத்திருக்கும் விலங்கு பபியானின் வைகாசிப்பூ, பற்கள் குறிப்பிடத் தக்கவை அதிலும் பற்கள் கவிதை இப்படிச் செல்கிறது

என்
பற்களைப் பற்றி
அறிவீர்களா?
நான் அதனை
பாதுகாக்க முயற்சிக்கிறேன்.
காவி படிந்த

என் பற்கள்
பெறுமதிவாய்ந்தவை.
எத்தனை பசை கொண்டு
தேய்த்தாலும்
கறையழிந்த போவதேயில்லை.
சில வேளை
வேற்று கிரக வாசிகளின்
வேலையாக இருக்கலாம்.
ஏனெனில்
அவர்கள் தான்
இங்குவந்து
குடியேறியவர்கள்.
ஒருமுறை
மாட்டெழும்பை கடித்த
போது
பிறந்தது எனக்கு ஞானம்.
நான் கிறந்தாலும் கிறவாத
அந்த காவிப் படிந்த
பற்கள் குறித்து
கவனமாயிருக்கிறேன்.

இதனை தொடர்ந்து அண்மையில் வந்த தீ இதழில் ஜெயசுகாவின் கலைந்து போன கனவுகள்... சிறுகதையும் கொட்டகலை கி.தினாலு பீட்டரின் தூரிகை, அஷ்ரப் ஷிகாப்தீனின் வீதம், சு.முரளிதரனின் வனங்கள் வாழ்வை சூழட்டும் மற்றும் மண்றாசி பிரான்சிஸ் திமோதிஸ், காசல்றி வீ.எம். எலிசபெத், தலவாக்கலை பாலகிருஷ்ணன் சதீஸ், முல்லை அமுதன், சுந்தர் நிதர்சன், மாரிமுத்து சிவக்குமார், நல்லையா சந்திரசேகரன், மா. காளிதாஸ், கோபால் பிரேம்குமார், செங்கல்பட்டு வசந்ததீபன், சிவலிங்கம் சிவக்குமார் ஆகியோரின் கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

தீ தொடர்ந்து வருவதில் பொருளாதார சிக்கலும் மலையகத்தின் இலக்கிய செயற்பாடுகளின் தேக்க நிலையும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. புதியவர் களுக்கு களத்தையும் ஏனையோரை இணைக்கும் சக்தியாக திகழும் தீ இதழானது தொடர்ந்து வர வேண்டும் என்பதே எம் எதிர்பார்ப்பாகும். ●

அக்கினிக் குஞ்சு

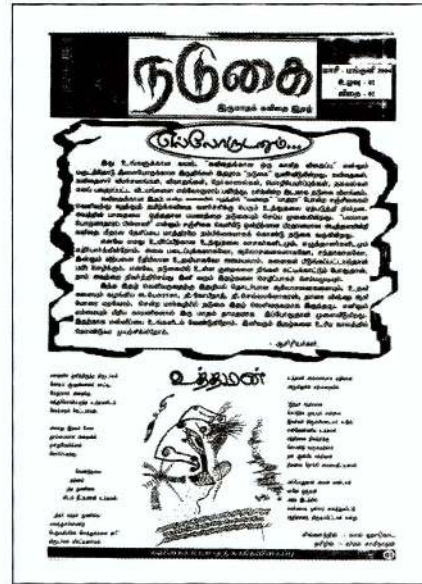

யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் இருந்து 1980 ஆம் ஆண்டு கலை இலக்கிய அரசியல் பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் அடங்கிய இதழாக அக்கினிக் குஞ்சு இதழ் வெளியானது. இதன் ஆசிரியராக முல்லை அமுதன் விளங்கினார். 15 பேர் கொண்ட குழு ஒன்று சஞ்சிகையின் குழுவாக செயலாற்றியது. பிரதம ஆசிரியராக வி.பி.சிவநாதன் செயலாற்றினார். கவிதை, இலக்கிய ஆய்வுகள், சிறுகதைகள், இலக்கிய வரலாறுகள், வரலாறு எனப் பலவிடயங்கள் தாங்கி 40 பக்கங்களில் இந்த இதழ் வெளியானது. இவ்விதழில் இடம்பெற்ற இ.முத்துதம்பி அவர்களின் “வரலாற்று உலோகயுத்தம்” என்னும் கட்டுரை மாக்கீயத்துடன் தொடர்புபட்ட பல விடயங்களை இயம்பி நிற்கின்றது. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் “இலக்கிய வரலாறு கோட்பாட்டு விளக்கம்” என்னும் விரிவான கட்டுரை பல பயன்மிக்க தகவல்கள் நிறைந்த கட்டுரையாகவும் தமிழ் கோட்பாடுகள் பற்றிய விளக்கத்தை அறிய விரும்பும் வாசகர்களுக்கு எளிய முறையில் இலக்கியக் கோட்பாடுகளை அறிமுகம் செய்துள்ளது. இந்த இதழ் எத்தனை இதழ்கள் வரை பிரசுரிக்கிறது என்பது தொடர்பான தகவலைப் பெற முடியவில்லை.

- பரணீ

கவிதைக்கான காகித விதைப்பு “நடுகை”

■ லியோ ட்ராகன் ■

கவிதை, யாத்ரா போன்ற சிற்றிதழ்களைத் தொடர்ந்து கவிதைக்கான இதழாக நடுகை வெளிவந்துள்ளது. சுயகவிதை, மொழிபெயர்ப்புக்கவிதை, கவிதை தொடர்பான கட்டுரைகள், நேர்காணல், கவிதை நூற்குறிப்புகள், மாணவர் ஆக்கங்கள் போன்றவற்றை முன்னிறுத்தி நடுகை வெளிவந்துள்ளது. கோகுல ராகவன், மருதம் கேதீஸ், சி.ரமேஸ் என்போர் ஆசிரியர்களாகக் காணப்பட்டுள்ளனர். “அம்பலம்” சிற்றிதழின் ஆசிரியர்களான த.பிரபாகரனும், கு.லக்ஷ்மணனும் நிர்வாக ஆசிரியர்களாக அமைந்துள்ளனர். எனினும் பின்னைய இதழ்கள் நீண்ட இடைவெளியை அடுத்து ஜனகா நீக்கிலால் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியாகியுள்ளன. 2004, 2009, 2021 என நீண்டகால இடைவெளிகளில் மொத்தமாக ஆறு சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. வெறுமனே சஞ்சிகை ஒன்றினை வெளிக்கொணரும் நோக்கோடு மட்டுமே “நடுகை” திகழ்ந்துள்ளது. தீவிர இதழாகவோ நடுத்தர இதழாகவோ அமையவில்லை. தரம் மற்றும் தளக்கோலம் என்பவற்றிலும் ஆரம்ப இதழ்கள் அக்கறை காட்டவில்லை. இறுதி இரு இதழ்களிலும் தளக்கோலம் ஓரளவு சிறப்பாகவே அமைந்துள்ளது. எனினும் உள்ளடக்கம் வெகு தீவிரப்பண்போடு இல்லை. கவிதைகளின் தெரிவிலும் தீவிரத்தன்மையைக் காணமுடியவில்லை. கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் புதுமையோடு அமையாமல் தேய்வழக்கினை இனங்காட்டுகின்றன. சிற்றிதழை முன்னெடுப்பது வெகு சிரமமானது என்பதை ஏற்கிறேன். எனினும் அசாதாரண முயற்சியில் அற்பமான வெளிப்பாட்டினைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

முதலாவது இதழில் “கசக்கியெறியப்பட்ட கருணை மனு” என்ற தபின் எழுதிய கவிதையானது பூரணமான வெளிப்படைத்தன்மையோடு அமைகின்றது. அவ்விதழில் உள்ள “நிலை” என்ற ந.சத்தியபாலனின் கவிதையைத் தவிர்த்து ஏனைய அனைத்துக் கவிதைகளிலும் முழுமையான வெளிப்படைப் பண்பு காணப்படு

கின்றது. எனினும் இதழ் 4இல் “மீளாயிர்ப்பின் காலம்” என்ற தலைப்பில் தபின் நல்லதொரு கவிதையை எழுதியுள்ளார் சொல்லும் விடயத்தோடு சொல்லப்படாது விடுகின்ற விடயங்களும் புதைதல் கவிதைக்கு பன்முக வாசிப்பின் சாத்தியங்களை உண்டாக்கும். இத்தகைய புரிதலோடு ந.சத்தியபாலனின் கவிதை மட்டுமே முதலாவது இதழில் அமைகின்றது. மேலும் “ஒரு பயணியின் நிகழ்காலக் குறிப்புகள்” பற்றி ந.சத்தியபாலன் அவர்கள் எழுதிய பதிவும் காத்திரமானதாகவே உள்ளது. நடுகை இதழில் வெளியான மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் அற்புதமான அனுபவத்தை தரும் வகையில் அமைந்துள்ளன. விமல் சாமிநாதன், செல்சில் வஸ்ரீன் போன்றோரின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் விதந்துரைக்கத்தக்கன. சி.ரமேஷ் எழுதியுள்ள “மஹாகவி து.உருத்திரமூர்த்தி தமிழ்க்கவிதையின் புதிய சகாப்தம்” “காலத்தை வென்ற கவிஞர்க்கு கவிஞன் இ.முருகையன்” ஆகிய கட்டுரை கனதியான பதிவாக அமைகின்றன. “நடுகை” மாணவர்களை மையப்படுத்தி அமைந்துள்ள விதம் பாராட்டுக்குரியது. மாணவர்களின் கவிதைகள் முகிழ்நிலைப் பண்போடு அமைகின்ற போதும் தேர்ந்த பயிற்சி கிட்டாமானால் எதிர்காலத்தில் தற்கவிதைகள் உற்பத்தியாகலாம்என்னும்நம்பிக்கையினைக்கட்டி எழுப்பு கின்றன. பிச்சமூர்த்தியின் பூக்காரி குறித்த த.அஜந்த குமாரின் கட்டுரையும் பாடத்திட்டத்தை மையப்படுத்தி மாணவர்களைச் சிற்றிதழ் வாசிப்பிற்குள் நகர்த்தும் முயற்சியாகவே காணப்படுகின்றது. இத்தகைய நுட்பங்களோடு “நடுகை”யின் பயணம் தொடர்ந்திருப்பின் மாறுபட்ட இதழாக பரிணாமம் பெற்றிருக்கும் எனக்கருது கின்றேன். ஹைக்கூ கவிதைகளை வாசகரிடம் கொண்டு சேர்த்து, அவளையும் எழுத வைக்க வேண்டுமென்ற வேணவா வும் “நடுகை” குழுமத்தினரிடம் அமைந்திருந்தமையை உணர முடிகிறது. தீராவேட்கையோடு கால் கோளான நடுகையும் அற்ப ஆயுளோடு முடிந்து போனமையை இனங்காண்கிறோம். ●

ஈழத்து இலக்கிய வெளியில் “தாயகம்” சிற்றிதழ் பார்வையும், பதிவும்

■ மு.அநாதரட்சகன் ■

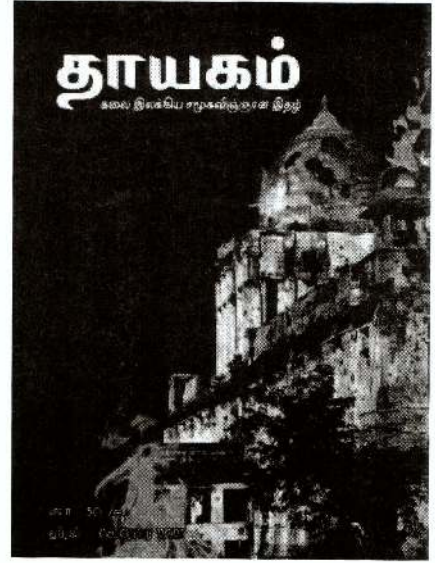
01.

ஈழத்தின் சமூக, அரசியல் வரலாற்றிலே கடந்த நூற்றாண்டின் அறுபது, எழுபதுகள் முக்கியமானதொரு காலகட்டமாகும். இக்காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் முக்கியமானவை. தேசிய, சர்வதேசிய அளவில் சமூக, அரசியல் சார்ந்த விடுதலை உணர்வும், போராட்டங் களும், நவீன சிந்தனைத் தெறிப்புகளும் உச்சம் பெற்றிருந்த காலப்பகுதியது. இக்காலச் சூழல் இலக்கியத்திலும், அதன் செல்நெறியிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின.

இந்தப்பின்னணியிலே, கலை இலக்கியத்தில் மக்கள் இலக்கியக் கோட்பாட்டினை வலியுறுத்தி 1973டிசம்பர் இறுதியில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை உருவானது. இக்கால கலை இலக்கிய அனுபவங்களும் படிப்பினைகளும் இவ் அமைப்பின் தோற்றத்துக்கு வழிகோலியது. சமூக மாற்றத்திற்கான கலை இலக்கியத்தை தனது பயணத்தின் இலக்காகக் கொண்டு, புதிய ஜனநாயகம், புதிய வாழ்வு, புதிய பண்பாடு எனும் முழுக்கத்தினை ஒன்றிணைத்து நாடு தழுவிய வகையில் தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை தனது செயற்பாடுகளைவிரிவு படுத்தியது.

நவீன இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் சரித்திர ரீதியான சக்தியாக விளங்குபவை சிற்றிதழ்களே என்பதையும், அதன் தேவையையும் உணர்ந்து “தாயகம்” எனும் கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழை ஆரம்பித்தது. அதன் முதலாவது இதழ் 1974ம் ஆண்டு சித்திரைமாதம் வெளிவந்தது. அதன் பொறுப்பாசிரியராக க.தணிகாசலம் இருந்தார்.

வடமராட்சி நெல்லியடியில் “அம்பலத் தாடிகள்” ஏற்பாடு செய்திருந்த புதுவருடக்கலை விழாவின் போது, “தாயகம்” முதலாவது இதழ் வெளியானது. அந் நிகழ்வில் அதனை வெளியிட்டு வைத்தவர் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அதில் மக்கள் இலக்கியம் குறித்து கனமான உரையொன்றினையும் ஆற்றியிருந்தார். இந்நிகழ்வில் கே.டானியல், பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ், என்.கே.ரகுநாதன், சில்லையூர் செல்வராஜன், புதுவை இரத்தினதுரை, இளைய பத்மநாதன், சி.கா.செந்தில்வேல், க.தணிகாசலம், நந்தினி சேவியர் உட்பட பலரும் கலந்து கொண்டனர்.

முதலாவது இதழ் “தாயகம் உதயமாகிறது” என்ற தலையங்கத்துடன் வெளியானது. முற்போக்கான மாற்றங்களை வேண்டிநிற்போருக்கு ஆயுதமாக, “தாயகம்” விளங்குமென தன்னை பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டது. நாற்பத்தெட்டுப் பக்கங்களுள் வெளிவந்த இதழில், என்.கே.ரகுநாதன், சில்லையூர் செல்வராஜன், க.கைலாசபதி, நந்தினி, என்.சண்முகரத்தினம், தங்கம், புதுவை இரத்தினதுரை, மகாவலி, நல்லை அழிழ்தன், ஷெல்லிதாசன், அன்பு ஜவஹர்சா முதலானவர்கள் பங்களித்தனர். அது 54/16 ஆத்திசூடிவீதி, கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம் என்கிற முகவரியிலிருந்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

02.

அறுபதுகளில் உலகளவில் ஏற்பட்ட இடது சாரித்தத்துவ விழிப்புணர்வு, அதன் பார்வை வீச்சினை ஆழ அகலப்படுத்துகின்ற வகையில் தமிழில் பல சிற்றிதழ்களின் வருகைக்கு வழிசமைத்தது. வெறுமனே இரசனை இலக்கியம் என்றிருந்த போக்கு முற்போக்கு மக்கள் இலக்கியம் என்கிற புதிய செல்நெறியில் புதிய பரிமாணத்தைப்பெற்றது. இதனைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் பல சிற்றிதழ்கள் வெளியாகின. இந்த வரிசையில் ஈழத்தில் “வசந்தம்”, “மல்லிகை”, “குமரன்”, “தாயகம்” என்பவை குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை.

இக்காலப்பகுதியில் சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் ஏற்பட்ட பிளவு துரதில்லமானது. விளைவாக, முற்போக்குஇலக்கிய இயக்கத்தின் கருத்தியலிலும், செயற்பாட்டிலும் இப்பிளவு பின்னடைவினைக் கொண்டு வந்தது. அதில் அதிருப்தி கொண்ட தீவிர இடதுசாரிகள் (சீனசார்பினர்) எழுபதுகளில் “தாயகம்” சிற்றிதழினைத் தொடங்கினர். ஈழத்தில் இலக்கியச் சூழலில் மார்க்சிய அரசியல் கருத்தியல் இணைந்தது முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வாகும். மக்களது வாழ்வின் சகல அம்சங்களிலும் அரசியல் இரண்டறக் கலந்துள்ளது. ஒருவரது வாழ்வின் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு அரசும் ஒரு காரணம் என்கிறபோது, அரசியல் பற்றிய பிரக்ஞை தவிர்க்க முடியாதது. அவ்வகையில், மக்கள் இலக்கியம், அரசியல் என்பவற்றின் இணைவினை தீவிரப்

படுத்தியதில் தாயகத்தின் பங்கு முக்கியமானது. சமூகவியல், மொழியியல், அரசியல், இலக்கியம், பொருளாதாரம், தத்துவம் என்கிற பரந்த தளங்களில் “தாயகம்” தனக்கேயுரித்தான பார்வையைக் கொண்டு வெளிவருகிறது. ஆரம்பத்திலிருந்தே மக்கள் இலக்கியத்தின் மீதிருந்த நம்பிக்கையை தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தி வருகிறது. இதனை இதுவரை வெளிவந்த 105 தாயகம் இதழ்களும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. கடந்த நாற்பதாண்டுகளுக்கு மேலாக, தனக்குக் கிடைத்த அனுபவங்கள், எதிர்வினைகள், மட்டுப்பாடுகள், நிதிப் பற்றாக்குறை என எல்லாவற்றையும் ஜீரணித்துக் கொண்டே “தாயகம்” பயணிக்கிறது. அது வெளிவந்த காலப்பகுதி நீண்டது. மிகுந்த நம்பிக்கையுடனும் எதிர்பார்ப்புடனும் தனது தடத்தில் பயணிப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. “தாயகம்” ஈழத்துச் சூழலில் பலதளங்களிலும், பலதுறைகளிலும் ஏற்பட்டு வருகிற பின்னடைவுகள் அக்கறையுடன் பதிவு செய்து வந்துள்ளது.

03.

“தாயகம்” தனது வடிவமைப்பில் 2003இல் மாற்றத்துக்குள்ளானது என்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இதழின் நீள அகலங்களை விரிவாக்கி புதுப் பொலிவுடன் வெளிவரத்தொடங்கியது. சமூகச் செயற்பாடுகள் சார் நிகழ்வுகளின் புகைப்படங்கள், ஓவியங்கள் என்பன அதன் முன், பின் அட்டைகளை அலங்கரித்து வருகின்றன. காலாண்டு இதழாக வெளிவந்ததைத் தொடர்ந்து பழைய எழுத்தாளர்களுடன் புதியவர்களும் இடம் பெற்றனர். தாயகத்தில் எழுதியவர்களின் பட்டியல் நீண்டது.

இரண்டாயிரத்துக்கு முன் எழுதியவர்களென, என்.சண்முகரத்தினம், க.கைலாசபதி, என்.கே.ரகுநாதன், கி.பவானந்தன், சில்லையூர் செல்வராஜன், யோகன், நந்தினி, புதுவை இரத்தினதுரை, மகாவலி, நல்லை அமிழ்தன், ஷெல்லிதாசன், டானியல் அன்ரனி, அன்பு ஜவஹர்சா, ஸ்ரீதரன், சி.சிவசேகரம், முருகையன், சோ.தேவராஜா, எஸ்.சகாதேவன், கல்முனை எம்.எச்.நூர்தீன், இலங்கையன், யுவன், அன்புடன், அல்வைக்கலா, கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தன், அழ.பகீரதன், சி.மௌனகுரு, சசி.கிருஷ்ணமூர்த்தி, செண்பகன், ஆர்.எம்.நௌசாத் சிவ.இராஜேந்திரன் குமுதன் ம.சண்முகலிங்கம் வே.தினகரன், பன்னீர் செல்வம், சோலைக்கிளி, எம்.ஏ.நுஃமான், இ.சிவானந்தம், யோ.பெனடிக்ற்பாலன், செ.யோக நாதன், தணிகையன், ந.ரவீந்திரன், மௌ.சித்திரலேகா, கே.ஆர்.டேவிட், மல்லிகை சி.குமார் 2000க்கு பின் எழுதியவர்கள் என சோ.பத்மநாதன், இப்னு அஸூமத், வே.தினகரன், காரை.சுந்தரம்பிள்ளை, ச.முருகானந்தன், இதயராசன், நீ.பி.அருளானந்தம், சி.கதிர்காமநாதன், வேல்தஞ்சன், நா.சத்தியபாலன், மு.சடாட்சரம், தாட்சாயணி, மு.அநாதரட்சகன், ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார், க.தவச்செல்வம், பதுளை.சேனாதி ராஜா, கல்வயல் வே.குமாரசாமி, எஸ்.சத்தியதேவன், அகிலன் கதிர்காமர், தி.சி.ஜெகேந்திரன், த.ஜெயசீலன், நா.நவராஜ், ஸநிலங்கோ, ஐ.சாந்தன், க.சிவகரன், மு.மயூரன், தாயகன், மாரி முத்தன், தி.அனோஜன், நிலா,

மு.கீர்த்தியன், வி.கௌரிபாலன், றொபின், எஸ்.கருணாகரன், சு.முரளிதரன், மு.சிவலிங்கம் மலையரசன், சி.கிருஷ்ணபிரியன், மாதவி உமாசுத்ரமா... பட்டியல் பூரணமானதல்

04.

ஈழத்து இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியில் தாயகத்தின் பங்களிப்பு முக்கியத்துவம் கருதி பல்கலைக்கழக மட்டத்திலான ஆய்வுகளை பல மாணவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பதும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. அதன் காத்திரமான பங்களிப்பு கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், உருவக்கதை, மொழி பெயர்ப்பு, விமர்சனம் என தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்தன. இவை சமகால சமூக, அரசியல், உலக சூழலில் நிகழுகின்ற விடயங்களை வெளிப்படுத்துபவை. அத்துடன், உலக இலக்கியத்தின் பயனுள்ள கூறுகளை தமிழாக்கி வெளியிடுகின்ற முயற்சியினையும் சிறப்பாக ஆற்றி வந்தது. தாயகத்தில் இதுவரைவந்த கட்டுரைகள், மற்றும் படைப்புக்களை நோக்குகையில், அவையாவும் சமூக நோக்கிலானவையே. தாயகம் யதார்த்தவாதப் படைப்புகளுக்கே முன்னுரிமை வழங்குவருகிறது. தவிர், உண்மையான இலக்கியம் என்பது, ஒடுக்குமறை, சுரண்டலுக்கு எதிராக மக்களை கிளர்ந்தெழுத்தூண்டுவதும், அவர்களிடம் மறைந்துள்ள வெல்லற்கரிய சக்தியை சமூக மாற்றத்திற்காக பிரயோகிப்பதற்குப் பயன்பட வேண்டும். படைப்புக்களுக்கான மூலங்கள் அல்லலுறும் அடிமட்ட மக்களிடமே உள்ளது. அத்தகையோரிடமிருந்து பெறப்படும் படைப்புக்களே சமூகமாற்றத்திற்கு வலுச்சேர்ப்பவை என்பதனை “தாயகம்” அடிநாதமாகக் கொண்டுள்ளது. இதனை தாயகத்தின் இதழ்களின் உள்ளடக்கங்கள் பிரதிபலித்து நிற்கின்றன.

எண்பதுகளுக்குப் பின் வந்த தாயகம் இதழ்கள் இனமுரண் அரசியல் கூறுகளையும் உள்வாங்கி, அவை குறித்த ஆக்கங்களையும் தாங்கி வெளிவந்தன என்பதுடன், மக்கள் இலக்கியம் என்ற சார்பு நிலையின் அறிவார்த்தத்தின் தளம் தகர்ந்து போகாதபடி தனது பயணத்தினைத் தொடர்கிறது. எண்பதுகளில் வெளிவந்த “தாயகம்” இதழ்கள் பாரதி பற்றிய ஆய்வில் வழங்கிய பங்குப்பணி முக்கியமானது. பாரதி நூற்றாண்டில், பாரதியின் பன்முகத்தன்மையினை விளக்கும் படியான கட்டுரைகளை அவற்றில் முக்கிய ஆளுமைகள் எழுதியிருந்தனர். இவை பாரதியின் பன்முக ஆளுமைக் கூறுகளை ஆழ் அகலப்படுத்தியவை. பாரதி குறித்த புதிய கருத்தாக்கங்களை தாயகத்தின் இம்முயற்சி வெளிக் கொணர்ந்தது.

தாயகம் தனது தொடர் பயணத்தில் சில சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டதும் கவனத்துக்குரியது. 1983ன் இறுதிப்பகுதியில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் முதலாண்டு நினைவாக, மாவை வரோதயனின் பத்தாவது ஆண்டு நினைவாக (ஓக-ஓக்2019) மல்லிகை சி.குமார் ஓராண்டு நினைவாக (ஜன-மார்ச் 2021) சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டது. தவிர் “தாயகம்” தனது 100வது இதழினை (ஏப்பிரல் - ஓக்டோபர் 2020) 170 பக்கங்களுடன் நேர்த்தியாகத் தயாரித்திருந்தது. இவ் இதழுக்கு முப்பத்தெட்டு படைப்பாளிகள் பங்களித்திருந்தனர். இதில் உள்ளடக்கக் காதிரமான

கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், குறுங்கதை, கவிதைகள், விமர்சனம், நாடகம், நூல் அறிமுகம் என்பவை பிரசுரமாகின என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியது.

05.

தாயகத்தின் சாதனை என்று சொன்னால், அது தொடர்ந்தும் வெளிவந்து கொண்டிருப்பது தான். ஈழத்தின் முக்கிய ஆளுமைகள், பலரதும் படைப்புக் களை அடையாளப்படுத்தியதோடு, அத்தகையவர்களின் படைப்பாளுமை தாயகத்தின் மூலம் நிலைநிறுத்தப் பட்டது என்பதும் கவனத்துக்குரியது. தாயகத்தின் படைப்புக்கள் உள்ளடக்கப் பிரக்ஞையுடனேயே பிரசுரமாகியுள்ளன. சோதனை ரீதியிலான படைப்புக்கள் சிலவும் தாயகத்தில் பிரசுரமாகியுள்ளன.

இது 1974 சித்திரையில் உதயமாகி பலவித இடர்களினால் இடையில் நின்றுபோய் 1983 சித்திரை முதல் மீளவும் வெளிவந்தது என்பதும் குறிப்பிட வேண்டியது. எண்பதுகளின் நடுக்கூற்றில் நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கும் பரவலானதுடன், இக்காலப்பகுதியில் 3500 பிரதிகள் விற்பனையாகியமை அதன் வரலாற்றில் சாதனையாக பகிரப்படுகிறது. மீண்டும் "தாயகம்" வெளிவந்த போது, பாரதி நூற்றாண்டையொட்டிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அதில் வெளிவந்தன. பின்னர் அவை "பாரதி பன்முகப்பார்வை" எனும் நூலாக வந்தது.

"தாயகம்" ஈழத்து இலக்கியத்தில் சமூகவாதம், மார்க்சிய அணுகுறை, யதார்த்தவாதம், மண்வாசனை, மக்கள் இலக்கியம் போன்றவற்றுக்கு ஆற்றிவரும் பணிகள் பெறுமதியானதும், கணிப்புக்குரியதுமாகும். சமூக நீதிக்கும், விடுதலைக்குமான இலக்கியத்தையே இது தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தி வருகிறது. தூய இலக்கியம், உள்ளடக்கத்துக்கு அப்பாலான அழகியல், மையத்தை சிதைக்கின்ற படைப்புக்கள் பற்றிய எதிர்வினை விமர்சனங்களை முன்வைத்தது. குறிப்பாக, விளிம்பு நிலை அரசியல், தலித்தியம், பெண்ணியம், சூழலியம் எனக்கூறுபடுத்துகின்ற பின் நவீனத்துவக் கருத்தியலுக்கு எதிராக தாயகம் வினையாற்றி வந்துள்ளது.

நாட்டின் பல பிரதேசங்களிலும் (யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, மலையகம், கொழும்பு) வாசகர் வட்டங்களை நிறுவி, வாசிப்பனுபவத்தையும், விமர்சனத்தையும் ஊக்குவிக்கிறது.

ஆரோக்கியமான கலாசாரச்சூழல் பற்றிய அக்கறை தான் தாயகத்தின் ஆதாரத்தனங்களிலொன்று. இத்தகைய கலாசாரச் சூழலை பாதுகாத்து, அழிவுச் சக்திகளுக்கு எதிராக மக்களை குறிப்பாக, உழைக்கும் மக்களின் அறிவையும், உணர்வையும் தூண்டுவதில் தாயகம் தன்னாலான பணியினை ஆற்றிவந்துள்ளது.

இன்று ஈழத்திலிருந்து வெளிவருகின்ற சிற்றிதழ்களில் அரசியல் பிரக்ஞையுடன் தனக்கான இலக்கை நோக்கிய பயணத்தில் தாயகம் தொடர்ந்தும் பயணிக்கிறது. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை தனது சமூக அக்கறையை செயற்பாட்டுத்தளத்தில் "தாயகம்" ஊடாக ஆற்றி வரும் இலக்கியப்பணிகள் முக்கியமானவை. அவை தாயகத்தின் படிமுறை வளர்ச்சிக்கு பலம் சேர்ந்தவையும் கூட. தவிர, தாயகம் கூட்டுமுயற்சியில் நம்பிக்கை வைத்து வெளிவரும் சிற்றிதழ். சாதாரண

வாசகனின் புரிதலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தே தொடர்ந்து வெளிவருகிறது.

06.

"தாயகம்" கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ் எனும் வகையில், அது கடந்து வந்த காலங்கள் மிகுந்த நெருக்கடிமிக்கவை. போர்ச்சூழல், மனித அவலங்கள், இடப்பெயர்வுகள், நிதிநெருக்கீடுகள், உயிரிழப்புக்கள் எனப்பல சவால்களை எதிர்கொண்டது. இச் சவால்களை எதிர்கொண்டே தனது தொடர்வருகையை உறுதிப்படுத்தியது. இதற்கு வலுவான காரணங்களாக இருப்பவை, தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் உறுதியான கொள்கையும், அர்ப்பணிப்புமிக்க கடும் உழைப்பும், கூட்டு முயற்சியுமாகும். இந்தக் கூட்டுழைப்பில் சுயநலம், பொருள் தேடல், புகழ் நாட்டம், தனி மனித வெற்றிப்புலம்பல் என்பவற்றுக்கும் அப்பாலான, தன்னடக்கமும், சமூக அக்கறையுடனான அதன் பிரதம ஆசிரியரான க.தணிகாசலம், மற்றும் ஆசிரியர் குழுவினரின் முதன்மையான வினைத்திறனைக் குறிப்பிட வேண்டும். இது போற்றுதலுக்குரிய பணியாகும்.

"தாயகம்" சிற்றிதழ் எனும் வகையில் விமர்சனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதல்ல. அதில் அண்மைக்காலமாக வரும் ஆக்கங்கள், குறிப்பாக சில சிறுகதைகளும், கவிதைகளும் வாசகனின் தேடலை கூர் உணர்வை தாழ்ந்த மட்டகத்திலேயே வைத்திருக்க முயல்கின்றன. தாயகம் தொடர்ந்தும் இறுக்கமான வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு, தேர்வு செய்த விடயங்களிலேயே அதிக கவனம் செலுத்துகிறது. தாயகத்தின் நோக்கில் இது தவிர்க்க முடியாதது. எனினும் புதிய தேடல்களுக்கு இடமளிப்பது அவசியம்.

மாறிவரும் சூழலுக்கும், வரலாற்றுக் கட்டத்துக்கும், இன்றைய யதார்த்தத்துக்கும் பொருத்தமான படைப்புக்களை தாயகம் வெளியிட வேண்டும். மார்க்சியத்தை புதிய சூழலுக்கு அமைவாக வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். அவை இன்றைய தலைமுறையினரிடம் வேரூன்றுவதற்கான இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட வேண்டும்.

சிறுசஞ்சிகைச் சூழலிலேயே சினிமா பற்றியும், அதை இனம்காணும் முயற்சிபற்றியும் கட்டுரைகள் அதிகம் வெளிவந்தன. சினிமா குறித்த அறிவுக்கும் தொடர்ந்த தேடலுக்குமான ஆக்கங்கள் தாயகத்தில் வந்தவை போதாது. சாதாரண மக்களால் பார்க்கப்படும் சினிமா பற்றிய சரியான பார்வை கொடுக்க வேண்டியது தாயகத்தின் சமூகக் கடமையாகும்.

இறுதியாக,

"தாயகம்" ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பில் புறக்கணிக்கப்பட்ட அடிநிலை மக்களினது எதிர்குரலாக, மாற்றுக்கருத்துக்களுக்கு களமாக, ஆரவாரங்களுக்கிடையே சிறு ஒலியாக, புதிய ஜனநாயகம், புதிய வாழ்வு, புதிய பண்பாடு என்ற கொள்கை வழியில் கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழாகத் தொடர்ந்து பயணிக்கிறது. அது சென்றடையும் வாசகர் வட்டம் சிறிது எனினும், அது உருவாக்கும் கருத்து நிலை உறுதியானதும், பலமானதுமாகும்.

ஞானத்தின் வளர்ச்சியும் சாதனைகளும்

■ வி. ஜீவகுமாரன் ■

ஞானம் சஞ்சிகை 21 வருடங்களாக மாதந்தவறாது வெளிவந்து 265 இதழ்களை வெளிக் கொணர்ந்த நிலையில் ஞானத்தின் 100வது இதழில் “லோஞ்சு” என்ற சிறுகதை மூலம் இணைந்து கொண்ட நான் என்னளவில் என்னால் அவதானிக்கப்பட்டவற்றையும் என்னால் திரட்டப்பட்ட தகவல்களையும் இந்தக் கட்டுரையில் இணைக்க முயற்சித்துள்ளேன்.

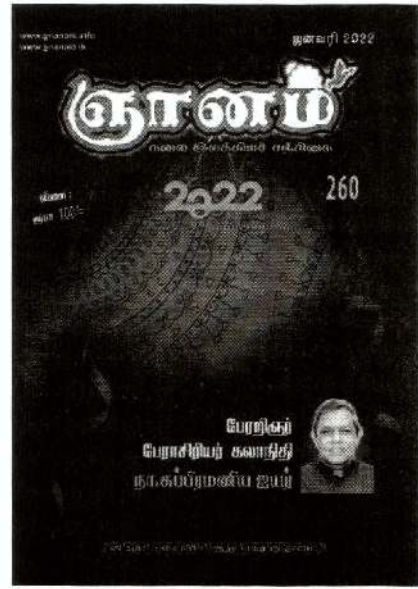
குறிப்பாக கொரோனா வந்து உலகத்தையே கட்டிப்போட்ட பொழுது அந்த கொரோனாவின் பிடிக்குள் சிக்குப்படாமல் ஞானம் அடுத்த படிக்கு தாவி மாதம் ஒரு முறை இணையவழிக் கருத்தாடல்களை ஒழுங்கு செய்து அதில் நான்கு அதிதிகள் கலந்து கொண்டு சிறுகதைகள் - கட்டுரைகள் - கவிதைகள் - பிற ஆக்கங்கள் பற்றி தம் கருத்தைத் தெரிவிப்பதுடன் வாசகர்களும் இணைந்து தம் கருத்துகளை முன்வைக்கும் ஆரோக்கியமான நிகழ்வுகள் தொடர்ந்து கொண்டுள்ளன.

தோற்றம்

“வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல கலைப் பெருக்கும் கவிப் பெருக்கும் மேவுமாயின் பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம் விழி பெற்றுப் பதவி கொள்வர்” என்ற பாரதியின் கவி வரிகளை மகுட வாசகமாகவும், “பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்” என்ற வரியை நோக்கு வாசகமாகவும் கொண்டு ஞானம் வெளிவரத் தொடங்கியது.

“சிற்றிதழ்கள் தொடங்கிச் சிறிது காலத்திலே நின்று போகும் அவலம் ஈழத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் இடம்பெற்றிருக்கின்றது. அவ்வாறான ஒரு நிலை ஏற்படாமல் கவனித்துக் கொள்வது முக்கியம்” என்று கலாநிதி துரைமனோகரன் கூறியபோது, “நீங்கள் கூறுவது சரியானது. அதனை நானும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஞானம் தொடர்ந்து வெளிவரும் என்பதில் நான் திடமாக உள்ளேன்” என திரு.ஞான சேகரன் கூறியதை இன்றுவரை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது ஞானம் மாத இதழ்.

முதலாவது இதழின் ஆசிரியத் தலையங்கம் பின்வருமாறு அமைந்தது : “தரமான இலக்கிய சஞ்சிகை

ஒன்றினைத் தொடர்ந்து வெளியிடுவது என்பது மிகவும் சிரமமான பணி. இதனை நன்கு தெரிந்த பின்னரே இந்த ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையை வெளிக் கொணர் கிறோம். காலத்துக் காலம் தரமான சஞ்சிகைகள் தோன்றிய வண்ணமே இருக்கின்றன. இலக்கியத் தாகமும் ஈடுபாடும் அர்ப்பணிப்பு உணர்வும் கொண்டவர்களால் இத்தகைய சஞ்சிகைகள் வெளிக் கொணரப்படுகின்றன. தரமான வாசகர்கள் இத்தகைய சஞ்சிகைகளைத் தேடி வாசிக்கின்றனர். இலக்கியப் பாரம்பரியங்கள், இலக்கிய உலகில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், வளர்ச்சிப் போக்குகள், கருத்தோட்டங்கள், போன்றவற்றின் காலக்கண்ணாடியாக இச்சஞ்சிகைகள் மிளிர்கின்றன. தரமான எழுத்தாளர்கள் இச்சஞ்சிகைகள் மூலமாக இனங்காட்டப்படுகின்றனர். ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு எம்மாலான பணியைத் தொடர விழைகிறோம். இச்சீரிய பணிக்கு தமிழ் அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் தமது பேராதரவினை நல்க வேண்டுமென அன்புடன் வேண்டுகிறோம்”

ஆசிரியரின் மனைவின் பெயரே இதழிற்குச் சூட்டப்பட்டது. முதலாவது இதழுக்கான அட்டைப் படத்தை வரைந்தவர் ஓவியர் நா. ஆனந்தன். முதலாவது இதழுக்கான படைப்புகளைக் கணினிப் பதிவு செய்ததோடு இதழை வடிவமைத்தவர் இணை ஆசிரியர் ஞா. பாலச்சந்திரன் 06-06-2000 அன்று 1/8 சைலில், 32 பக்கங்களில் மலையகத்தின் தலைநகராம் கண்டியிலிருந்து ஞானம் பவனி வரத் தொடங்கியது

ஞானத்தின் மைல்கற்கள் என்று குறிப்பிடும் பொழுது அவர்களின் சிறப்பிதழ்களையும் நேர்காணல்களையும் குறிப்பிடலாம்.

நாளை ஈழத்தின் இலக்கியத்தினை ஆராயும் எவர்க்கும் ஞானம் ஒரு கலைக்களஞ்சியமாக அமையும் என்றால் அது மிகையாது.

நேர்காணல்கள்

ஞானம் சஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலங்களில் அது இலக்கிய உலகில் ஆழமாகத் தடம்பதிக்க ஏதுவாக அமைந்தது அதில் வெளிவந்த நேர்காணல்களே. ஒரு சிறுசஞ்சிகை என்ற வகையில்

ஞானத்தில் வெளிவருகின்ற விடயங்கள் யாவும் காத்திரமானவையாகவும் கலை இலக்கிய விடயங்களை வெளிக் கொணர்பவையாகவும் அமைவதற்கு பேரறிஞர் களிணதும் மூத்த கலை இலக்கியவாதிகளிணதும் நேர்காணல்களைப் பெற்று அவற்றிண் மூலம் அவர் களது கருத்துக்களையும் அறிவுரைகளையும் அருபவங் களையும் பல்வேறுபட்ட கலை இலக்கியச் சிந்தனை களையும் வாசகர்களுக்கு அளித்தல் ஒருவழி முறையாக அமைந்தது.

ஞானம் சஞ்சிகையிண் பெரும்பாலான நேர்காணல்கள் அமைந்தன. முதலாவது இதழிலேயே ஈழத்து இலக்கிய உலகில் மூத்த எழுத்தாளரான எஸ். பொ அவர்களிண் நேர்காணல் இடம்பெற்றது. ஈழத்து நவிண இலக்கிய வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடைய ஆளுமைகளாக விளங்கும் கதாசிரியர்கள், கவிஞர்கள், இதழாசிரியர்கள், விமர்சகர்கள், பத்தி எழுத்தாளர்கள், பேராசிரியர்கள், புலம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகள், பெண்ணிலைவாதிகள், பத்திராதிபர்கள் ஒலி ஒளி ஊடகவியலாளர்கள், நாடகக்கலைஞர்கள், ஆய்வறிஞர் கள், கல்வியாளர்கள், கவிஞர்கள், இலக்கிய இயக்கச் செயற்பாட்டாளர் என இலக்கியத்திண் பலதளங்களில் இயங்கிய பலரையும், அவர்களிண் துறைசார்வாண்மை களையும் ஈழத்துக் கலை இலக்கிய மேம்பாட்டிற்கான அவர்களிண் பங்களிப்புகளையும் வெளிக்கொணரும் வண்ணம் நேர்காணல்கள் வெளியிடப்பட்டன.

முற்போக்கு இலக்கியத்திண் பிதாமகர்களில் ஒருவர் எனப் போற்றப்படும் பேராசிரியர் கா. சிவத் தம்பி, ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் அதிக படைப்புகளைத் தந்து, அதிக இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டவ ராகிய செங்கை ஆழியான் ஆகிய இருவரும் அமரத்துவம் அடைந்து விட்டாலும் இவர்கள் படைப்பு களிண் மூலமாகவும் இவர்களிணது நேர்காணல்கள் மூலமாகவும் இன்றும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

ஞானம் பத்தி எழுத்துக்கள்

ஞானம் சஞ்சிகையிண் முதலாவது இதழிலிருந்து எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்; என்ற தலைப்பில் தொடராகப் பத்தி எழுத்து எழுதி வருபவர் பேராசிரியர் துரை மனோகரன். வ. மகேஸ்வரன் (தஞ்சைக் கடிதம்), ஆ. குணநாதன் (மலேசிய மடல்), கே. விஜயன் (படித்ததும் கேட்டதும்) நூலகர் என். செல்வராஜா (புகலிடக் கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்), இளைய அப்துல்லாஹ் (மற்றவை நேரில்), மானா மக்கீன் (ஓசையில்லா ஓசைகள்) கே. ஜி. மகாதேவா (தமிழகச் செய்தி மடல்), மு. பொன்னம்பலம் (மு. பொ. பக்கம்) கே. பொன்னுத் துரை (சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்) ஆகியோரும் காலத்துக்குக் காலம் பத்தி எழுத்துத் தொடர்களை எழுதியுள்ளனர்.

கட்டுரைத் தொடர்கள்

செங்கை ஆழியான் (புனைகதை இலக்கியம் அறிவோம், கற்போம், படைப்போம்), அன்புமணி (மலர்

சஞ்சிகை நினைவுகள்), பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன் தமிழ் இலக்கியத்திண் சமகால இயங்கு நிலை), சிற்பி (கலைச் செல்விக் காலம்), பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன் (தமிழில் இலக்கியத் திறனாய்வியல்), செங்கை ஆழியான் (சிறுகதை எழுதுவோம்), பவந்தா லோநாதன் (உலக சினிமா) பேராசிரியர் எஸ். சந்திரசேகரம் (உலகப் புகழ்பெற்ற ஆங்கில நாவல்கள்) அந்தனி ஜீவா (நானும் எனது நாடகங்களும்), பி. கிருஷ்ணானந்தன் (கொற்றாவத்தை கூறும் குட்டிக் கதைகள் கம்பவாரிதி (பல்கலைக்கழகத்திணருக்கு கம்பவாரிதித்திண் பகிரங்கக்கடிதம்) எஸ். நடராஜன் (திரைமறைவுக் கலைஞர்கள் ஓர் அனுபவக்குறிப்பு) தெணியான் (இன்னும் சொல்லாதவை), சி. ரவிந்திரன் (வடமராட்சி நாடகப் பாரம்பரியம்), சி. ரவிந்திரன் (கலை இலக்கிய வாதிகள் சிலரும் உதை பந்தாட்டமும்)

பயண இலக்கியத் தொடர்கள்

தி. ஞானசேகரன் (இலண்டன் பயண அனுப வங்கள்), லண்டன் அம்பி (கண்டேன் கைலாசம்), ஞா. பாலச்சந்திரன் (அங்கோர் உலகப் பெருங்கோயில்), குறிஞ்சிநாடன் (தென் இந்திய யாத்திரை)

ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்

நமது நாட்டில் போர் தொடங்கிய 1983 கால கட்டத்திலிருந்து இலக்கியச் செல்நெறியிலும் மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. அந்த மாற்றம் தமிழ்த் தேசியம் சார்ந்ததாக அமைந்தது. இக்காலகட்டம் தேசிய உணர்வுக் காலகட்டமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. தமிழ் மக்களது இடர்களை இக்காலத்துப் படைப்புகள் பிரதிபலிப்பதோடு தமிழ் உரிமைக்கான போராட்டதை நடத்திச் செல்வதற்கான உளப்பக்குவத்தை வளர்க்க உதவும் வகையிலும் படைப்புகள் வெளிவந்தன.

2000^{ம்} ஆண்டு ஈழப்போர் உச்சத்தில் இருந்த காலகட்டத்தில் ஞானம் சஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கியது. இதழியல்சார் தார்மிகக் கடமையுடன் ஈழத் தமிழினத்திண் இலக்கியக் குரலாக ஞானம் சஞ்சிகையிண் முதலாவது இதழிலிருந்து சகல இதழ்களும் கட்டமைக்கப்பட்டன.

ஞானத்திண் முதல் இதழிலேயே போர் தொடர் பான படைப்புகளை வெளியிடத் தொடங்கினார்கள். அந்த யுத்த காலத்தில் இராணுவத்திணர் போராளி களைக் கைதுசெய்து கடலிலே வீசி எறிந்த சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. அது தொடர்பாக இப்பால் அலி என்ற கவிஞர் எழுதிய “பாய்த் தோணி” என்ற கவிதையை முதலாவது இதழிலேயே பிரசுரித்திருந்தார்கள். அதிலே கவிஞர் எழுதுகிறார்,

எங்களது நீல நிறக் கடல், சிவப்பு நிறக்கடலா மாறுகின்றது. ஏனெனில் அங்கே இராணுவம் மனிதப் பிணங் களை வீசியிருக்கிறார்கள், காகங்கள் அந்தப் பிணங்களைப் பார்த்துக் கரைந்து கொண்டிருக்கின்றன; எனத் தொடர் கிறது அக்கவிதை.

ஞானம், காலத்துக்கு காலம் பல சிறுகதைப் போட்டிகளை நடத்தி

வந்திருக்கிறது. அப்போட்டிகளில் பரிசுபெற்ற சிறுகதைகள் பலவும் போர்க்கால அவலங்களைப் பிரதிபலிப்பனவாகவே அமைந்தன.

இவ்வாறு தமிழ்த் தேசிய உணர்வுக் கால கட்டத்தின் இலக்கியச் செல்நெறியினை போர் இலக்கியங்களே கட்டமைத்தன.

இரண்டாம் உலகப்போர் இடம்பெற்றபோது ஏனென்ற ஹெமிங்வே என்ற எழுத்தாளர் தனது அனுபவங்களை Farewell to arms என்ற நாவலாக எழுதினார். அதேபோன்று உலக மகாயுத்தங்களிலே இடம்பெற்ற போர் அனுபவங்களைப் பலர் இலக்கியங்களாகப் படைத்துள்ளனர். அவை போரில் இடம்பெற்ற உண்மை நிகழ்வுகளை இலக்கிய சாட்சியமாகக் கொண்டவை.

அதேபோன்றுதான் எமது நாட்டில் இடம்பெற்ற போரின் இலக்கியச் சாட்சியங்களாக இருப்பவை ஈழத்துப் போர் இலக்கியங்கள். இந்தப் போர் இலக்கியங்களை ஆவணப்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில். ஞானம் 150^{ஆவது} இதழை ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாகக் வெளிக்கொணர்ந்தார்கள்.

இந்தப் போர் இலக்கியங்கள் அழிந்து போகாமல் பாதுகாப்பதற்கும் எதிர்காலத்தின் ஆய்வுத் தேடல்களுக்கும் ஈழத்துப் போர் பற்றி உலகளாவிய ரீதியில் மக்கள் அறிந்து கொள்வதற்கும் இத்தொகுப்பு ஓர் இலக்கிய சாட்சியாக அமையும் எனத் திடமாகக் கூறலாம்.

இலக்கிய ஆளுமைகள் - சிறப்பு மலர்கள்

சிறு சஞ்சிகைகள் காலத்துக்குக் காலம் பல தரப்பட்ட சிறப்பு மலர்களை வெளியிடுவது வழக்கம். ஆண்டு மலர், பிரதேசச் சிறப்பு மலர், இளம் எழுத்தாளர் சிறப்பு மலர், சிறுகதைச் சிறப்பு மலர், கவிதைச் சிறப்பு மலர், பெண்ணியச் சிறப்பு மலர் என்றவாறு இச்சிறப்பு மலர்கள் அமையும். இலக்கிய நிகழ்வுகளையொட்டியும் சிறப்பு மலர்கள் வெளியிடப்படுவதுண்டு.

ஞானம் சஞ்சிகையைப் பொறுத்தவரையில் சிறப்பு மலர்களை வெளியிடுவதில் ஆசிரியர்கள் ஒரு தனித்துவத்தைப் பேணி வந்திருக்கின்றனர். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்ட சிறப்பு மலர்களையே தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்துள்ளனர். இக்கட்டுரைத் தொடரின் முன்னைய அத்தியாயங்களில் அவை தொடர்பான விபரங்களை வாசகர்கள் அறிந்திருப்பர்.

அந்த வகையில், ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெரும் பங்களிப்பினை நல்கிய ஆளுமைகள் சிலருக்கும் இவர்கள் சிறப்பு மலர்களை வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

ஞானம் சஞ்சிகை தனது 31ஆவது (2002 டிசம்பர்) இதழை கே. கணேஷ் சிறப்பு மலராக வெளிக்கொணர்ந்ததன் மூலம் இலக்கிய ஆளுமைகளை கௌரவிக்கும் பணியை ஆரம்பித்தது. கே. கணேஷ் அவர்களுக்கு முதன் முதலில் சிறப்பு மலர் வெளியிட்ட பெருமை ஞானம்

சஞ்சிகைக்கே உரியது.

கே. கணேஷ் சிறப்பு மலர்

கே. கணேஷ் அவர்கள் ஈழத்தின் முதலாவது இலக்கியச் சஞ்சிகையான “பாரதி”யை வெளிக்கொணர்ந்தவர். ஈழத்தின் முதலாவது எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்குவதில் முன்னின்றுழைத்தவர். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்; உருவாகுவதற்குக் காரணராய் இருந்தவர். ஈழத்து இலக்கியத் தடத்தை, அதன் காத்திரமான செல்நெறியை உருவாக்கியவர்களுள் முக்கியமானவர்.

கே.கணேஷ் அவர்கள் தனது உயர் கல்வியை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்திலும் திருவையாறு ராஜாக் கல்லூரியிலும் பெற்றவர். தமிழகத்தில் கல்வி கற்ற போது அவருக்கு இடதுசாரிகளின் தொடர்புகள் ஏற்பட்டன.

1939இல் அவர் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும்போது மணிக்கொடி சஞ்சிகையில் எழுத்த்தொடங்கினார். அவர் எழுதிய ஆசாபாசம், அதிரஷ்டசாலி ஆகிய சிறுகதைகளும் மொழிபெயர்ப்புகளும், மணிக் கொடியில் வெளியாகியுள்ளன.

1934இல் கல்விகற்க இந்தியா சென்ற கே.கணேஷ், அங்கு கம்யூனிச சித்தாந்த அறிவையும் இந்திய சுதந்திர வீரர்களின் தொடர்பையும் தமிழ் அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகியோரின் நட்பையும் பெற்று 1938இல் இலங்கை திரும்பினார்.

வரதர் சிறப்பிதழ்

ஈழத்தின் முதலாவது தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம். 13-06-1942இல் தோன்றியது. தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம்” என்ற இந்தச் சங்கத்தை தோற்றுவிப்பதில் முழுமூச்சுடன் இயங்கியவர் வரதர்.

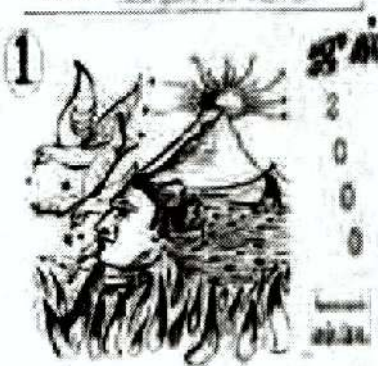
இந்தச் சங்கத்திலிருந்து “மறுமலர்ச்சி” என்ற சஞ்சிகை 1946இல் வெளியிடப்பட்டது. இந்தியாவில் மணிக்கொடிகாலம்; போன்று ஈழத்தில் “மறுமலர்ச்சிக் காலம்” விளங்கியது என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவர்.

1940இல் ஈழகேசரி ஆண்டு மலரில் “கல்யாணியின் காதல்” என்ற சிறுகதையினை எழுதி 16 வயதில் இலக்கியப் பிரவேசம் செய்தவர் வரதர். சாதிக்

கொடுமை, பெண்விடுதலை பற்றி ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் விரிவாகச் சிந்திப்பதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இவை பற்றித் தனது எழுத்துக்களில் ஒங்கிக் குரல் கொடுத்த புரட்சி எழுத்தாளர் இவர். இவரது “கற்பு” என்ற சிறுகதை ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னரே வெளிவந்த பெண்ணியச் சிந்தனை கொண்ட சிறுகதையாகும்.

ஈழத்தில் புதுக்கவிதை பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னரே அதற்குச் செயல்வடிவம் கொடுத்தவர் வரதர். ஈழகேசரியில் அவர் எழுதிய “ஓர் இரவிலே” என்ற கவிதையே ஈழத்தின் முதலாவது நவீன கவிதை எனப் போற்றப்படுகிறது. அவர் மறைந்த

ஞானம்

போது ஞானம் 2007 ஜனவரி இதழை வரதர் நிறைவு மலராக வெளியிட்டது.

கா. சிவத்தம்பி பவள மலர்

ஞானம் 84ஆவது (2007 மே) இதழ் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பவளவிழா மலராக வெளிவந்தது. சிவத்தம்பியின் பவளவிழாவை ஞானம் தமிழ்ச்சங்கத்தில் பெரிய அளவில் கொண்டாடியது. பவளவிழா மலரும் வெளியிட்டது. ஞானம் சஞ்சிகை வெளியிட்ட பேராசிரியரின் நேர்காணல் நூலும், பவளவிழா மலரும் பேராசிரியரைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளப் போதுமான ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன.

பெர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் தொம்சனின்சீழ் பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்; என்ற ஆய்வினைச் செய்து பட்டம்பெற்று, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர் சிவத்தம்பி.

பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணம், நவீன இலக்கியம், மொழியியல், தமிழ் நாடகம், இலக்கிய வரலாறு, தமிழர் பண்பாடு, அரசியல், பொருளாதாரம், தொடர்பாடல், இதழியல், நாட்டாரியல், வானொலி, இசைத்துறை, சமூகவியல் ஆகிய துறைகளில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர் இவர்.

கொம்பூனிஸ்ட் கட்சிச்சார்பு, பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் எழுத்துக்கு சித்தாந்தத்தை நல்கியது. 1962 இறுதியில் ஆரம்பித்து 1963இல் ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தின் திருப்பு முனையாக அமைந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் மரபுப் போராட்டத்தில் பேராசிரியர் கைலாசபதியுடன் இணைந்து இவர் ஆற்றிய பணி மகத்தானது. மார்க்சிய ஒளியில் தமது விமர்சனப் பார்வையைச் செலுத்திய பேராசிரியர், தமிழ் விமர்சனத் துறையிலும் பல புதிய கோணங்களுக்கு வெளிச்சமிட்டுக் காட்டியவர். மார்க்ஸிய இலக்கிய நோக்கை விளக்கியுரைக்கும் தத்துவ வாதியாகவும் முற்போக்கு இலக்கிய அணியின் தளகர்த்தாவாகவும் அவர் செயற்பட்டு நின்றார்.

சிற்பி சிறப்பிதழ்

1958ஆடி முதல் 1966 ஆவணி வரை எட்டு வருடகாலம் இலக்கிய உலகில் சிற்பி உருவாக்கிய கலைச் செல்வி இதழ் பவனி வந்தது. இக்கால கட்டம் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் மிக முக்கியமானதோர் காலகட்டமாகும்.

மரபு, பண்டிதப் போக்கு, தலிதிலக்கியம், யதார்த்தம், மண் வாசனை முதலியவை பற்றிப் பகிரங்கமாக விவாதிக்கப்பட்ட காலம் அது.. கொள்கைகளின் அடிப்படையில் எழுத்தாளர்களில் பலர் இருவேறு அணிகளாகப் பிரிந்து செயற்பட்ட காலம். அணிசேரா எழுத்தாளர்களாகவும் சிலர் இயங்கிய காலம்.

தமிழ் இலக்கிய மரபு என

ஒன்று இருப்பதை ஏற்றுக் கொண்டு தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் அந்த மரபை மீறும் உரிமை எழுத்தாளர்களுக்கு உண்டு என்பது கலைச்செல்வியின் நிலைப்பாடாக இருந்தது.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் அதிகூடிய புகழ்பூத்த எழுத்தாளர்களைத் தனது கலைச் செல்வி மூலம் உருவாக்கியவர் சிற்பி.

தமிழக மக்களால் ஈழத்து நவீன இலக்கியங்களும் அறியப்படவேண்டும், போற்றப்படவேண்டும் என்ற தேசியப் பற்றுக் காரணமாக சிற்பி அவர்கள் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் என்ற ஈழத்தின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியை 1958இல் வெளிக்கொணர்ந்தார்.

எஸ்.பொ. சிறப்பிதழ்

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் ஆழத் தடம்பதித்த பேராளுமை எஸ்.பொ. சிறுகதை, நாவல், நாடகம், வானொலி நாடகம், கட்டுரை, உருவகக் கதை, கவிதை, Creative essays, ஆய்வு, மொழிபெயர்ப்பு, பத்தி எழுத்து, விமர்சனம், பதிப்பு முயற்சிகள் என இவர் சகலதுறைகளிலும் தடம்பதித்தவர்.

இவரது எழுத்துநடை சிறப்பு வாய்ந்தது. சொற்களைச் செதுக்கியும் புதுக்கியும் வீரியம் ஏற்றும் வல்லாளர் இவர். இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த எஸ்.பொ.வை ஓரங்கட்ட முயன்றவர்கள் முற்போக்கு அணியினர். ஆனாலும் அவர் தனது எழுத்து வல்லபத்தால் தன்னை இலக்கிய உலகில் திடமாக நிறுத்திக் கொண்டவர். அறுபதுகளில் முற்போக்கு அணியினருடன் முரண்பட்டு இவர் முன்வைத்த “நற்போக்கு” இலக்கியக் கோட்பாடு பெருஞ் சர்ச்சைக்கு உள்ளாகியது.

“புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்” என்ற பதப்பிரயோகத்தை முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்திய பெருமை எஸ்.பொ. அவர்களையே சாரும். 1989இல் இந்தக் கனதியான சொற்றொடரை அவர் மெல்பனில் நடந்த இலக்கிய விழாவில் முன்மொழிந்தார். புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்தான் 21ஆம் நூற்றாண்டின் சர்வதேசத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குத் தலைமை தாங்குமெனத் தன் குரலை ஒங்கி ஒலித்தார்.

தெளிவத்தை ஜோசப் பவளமலர்

ஞானம் சஞ்சிகையின் 120 ஆவது (மே 2010) இதழ் தெளிவத்தை ஜோசப் பவள மலராக வெளிவந்தது

மலையகம் என்னும் உணர்வுக்குத் தமது எழுத்தாற்றலால் உருவம் கொடுத்தவர் தெளிவத்தை ஜோசப். ஐம்பது வருடங்களுக்கு மேலாக இலக்கிய வாழ்வு வாழ்ந்து மலையக இலக்கியத்தின் அடையாளத்திற்கும் தனித்துவத்திற்கும் இவரது எழுத்துக்களும் தொகுப்புக்களும் ஆய்வுப் பணிகளும் பெரும் பங்கு ஆற்றியுள்ளன.

இவரது முதல் நாவலான “காலங்கள் சாவதில்லை” 1974இல்

வீரகேசரிப் பிரசுரமாக வெளிவந்தது. இவரது நாமிருக்கும் நாடே சிறுகதைத் தொகுதி 1979இல் வெளியாகி அவ்வாண்டின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றது.

இவரது பவள விழாவை 16-05-2021இல் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் ஞானம் கொண்டாடியது. அதன் பின்னர் மலையக குயில்வத்தை தோட்டத்திலும் கொண்டாடியது. இலக்கியத்திற்கான “அரச சாகித்திய ரத்னா” உயர்விருது இவருக்கு 2014இல் வழங்கப் பெற்றது.

அ. முத்துலிங்கம் சிறப்பிதழ்

இன்றைய தமிழ் இலக்கிய உலகின் முன்னணி எழுத்தாளராகத் திகழ்பவர் அ.முத்துலிங்கம்

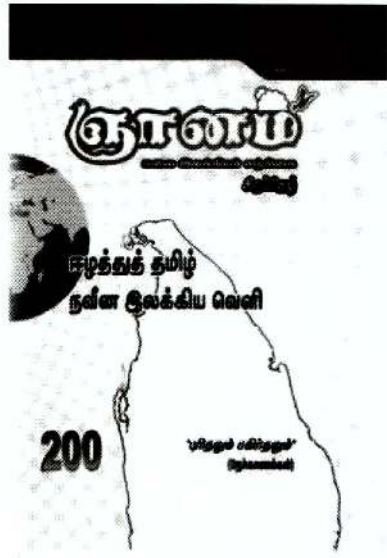
புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களில் அதிக சிறுகதைகளை எழுதியவர், அதிக சிறுகதைத் தொகுதிகளைத் தந்தவர், அவற்றிற்காக அதிக விருதுகளையும் பரிசில்களையும் பெற்றவரும் அ.முத்துலிங்கம்தான்!

அ. முத்துலிங்கம் சிறுகதை, நாவல், பத்தி, விமர்சனம், நேர்காணல், கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புகள், புத்தக மதிப்புரைகள், நாடக - சினிமா விமர்சனங்கள் எனப் பல்துறைசார்ந்து அதிகமாக எழுதியவர். இவர் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட வெளிநாட்டு ஆங்கில எழுத்தாளர்களுடனான நேர்காணல்களை மேற்கொண்டுள்ளார். இப்படியாக அதிகமான இலக்கிய வகைமைகளுள் தன்னை ஈடுபடுத்தி இயங்குவதன் மூலம் ஏனைய எழுத்தாளர்களின் இலக்கியச் செயற்பாடுகளைவிட அதிகமான துறைகளில் இவர் இயங்கிவருகின்றார்.

சர்வதேச மகளிர் தினச் சிறப்பிதழ்

ஞானம் சஞ்சிகையின் 2004 மார்ச் (46ஆவது) இதழ் சர்வதேச மகளிர் தினச் சிறப்பிதழாக வெளியிடப்பட்டது. அந்த இதழ்பற்றி வாசகர்கள் அறிந்து கொள்வதற்கும் பயன்பாட்டிற்குமாக, அந்த இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கமும் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளின் விபரமும் கீழே தரப்படுகின்றன.

(1) பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்திய புராண இதிக்காசநாயகர்கள் (அருள்மணி) (2) பாரதி எதிர்பார்த்த பெண்விடுதலை (கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ்) (3) ஈழத்தின் பெண் விடுதலைச் சிந்தனை வளர்ச்சியிலும் செயற்பாட்டிலும் திருகோணமலைப் பிரதேசம் (கலாநிதி செ.யோகராசா) (4) பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை - இதன் உருவாக்கம் பற்றிய பார்வை. (தேவகௌரி) (5) ஈழத்தில் பெண்கள் சார் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள். (றாபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ்) (6) பெண் என்றாலே நிர்வாணம்தான் - ஆண் மேலாதிக்க ஓவிய மொழி குறித்து.. (யதிந்திரா) (7) இஸ்லாமும் பெண்களும் (புர்கான் பீ. இப்திகார்) (8) மலையகத்தின் முதல் பெண்மணி (அந்தனி ஜீவா) (9) பெண்கள் மீதான வன்செயல்கள் ஒழிய கடும் நடவடிக்கை அவசியம் (அன்ன லட்சுமி ராஜதுரை) (10) உலக அரங்கிலே பெண்கள்.... (புலோலியூரான்)

நேர்காணல்: பேராசிரியை சித்திரலேகா மௌனகுரு சந்திப்பு: பத்மா சோமகாந்தன்

ஞானம் 'பொன்மலர்' சிறப்பிதழ்

ஞானம் சஞ்சிகையின் 2004 ஜூலை (50ஆவது) இதழ் பொன்மலர் சிறப்பிதழாக வெளியிடப்பட்டது.

பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி நேர்காணல் இடம் பெற்றது..

100 ஆவது இதழ் - ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழ்

ஞானம் சஞ்சிகையின் 2008 செப்டெம்பர் (100ஆவது) இதழ் ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழாக வெளியிடப்பட்டது.

அவுஸ்திரேலிய நான்காவது

தமிழ் எழுத்தாளர் விழா சிறப்பிதழ்

ஞானம் சஞ்சிகையின் 2004 பெப்ரவரி (45ஆவது) இதழ் அவுஸ்திரேலிய நான்காவது தமிழ் எழுத்தாளர் விழா சிறப்பிதழாக மலர்ந்தது.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டுச் சிறப்பிதழ்

ஞானம் சஞ்சிகையின் 2011 ஜனவரி (128ஆவது) இதழ் இலங்கையில் நடைபெற்ற சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடுச் சிறப்பிதழாக வெளியிடப்பட்டது. அந்த மாநாடு பற்றியும் சிறப்பிதழ் பற்றியும் வாசகர்கள் அறிந்து கொள்வதற்கு, அந்த இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கமும் இதழின் உள்ளடக்கம் பற்றிய விபரமும் இங்கு தரப்படுகிறது.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011இல் ஞானம்; இலக்கிய இயக்கத்தின் பங்கு (ஆசிரியர் தலையங்கம்)

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு ஒன்றினை நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணக்கரு 2006 ஆண்டளவில் தோன்றியது. புலம்பெயர்ந்து அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் எழுத்தாளரான லெ. முருகபூபதி கடந்த பத்து வருடங்களாக எழுத்தாளர் விழாக்களை அந்தநாட்டில் நடத்தி வருபவர். அவர் இலங்கைக்கு வந்திருந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் மல்லிகைப் பந்தலில் அவருக்கு ஒரு தேநீர் விருந்துபசாரம் நடைபெற்றது. அப்போது மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் அவுஸ்திரேலியாவில் வருடாவருடம் எழுத்தாளர் விழாக்களை நடத்தி வரும் நீங்கள் ஏன் சர்வதேச ரீதியில் ஓர் எழுத்தாளர் விழாவை இலங்கையில் நடத்தக்கூடாது? என்ற கேள்வியை முன்வைத்தார். அந்த எண்ணக் கருவே சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடு நடைபெறுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது.

ஈழத்து போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழும் ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கிய சிறப்பிதழும். ஈழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளிச் சிறப்பிதழ்

ஞானம் பல சிறப்பிதழ்களையும் தொகுப்புகளையும் வெளியிட்டிருப்பினும் அதன் 150ஆவது தொகுப்பு

பாக 600 பக்கங்களில் வெளிவந்த ஈழத்துப் போர்க்கால இலக்கியத் தொகுப்பும்... 175வது தொகுப்பாக 950 பக்கங்களில் வெளிவந்த ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கிய சிறப்பிதழும்... 200வது தொகுப்பாக 980 பக்கங்களில் வெளிவந்த 60 ஆளுமைகளின் நேர்காணல்கள் "ஈழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளி" என்ற தொகுப்பு உட்பட இந்த 3 பாரிய தொகுப்புகளும் ஞானத்தின் அர்ப்பணிப்புகள் அனைத்துக்கும் மகுடம் வைத்தது போல அமைந்தது என்று கூறினால் மிகையாகாது. இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இத்தனை பெரிய ஒரு தொகுப்புகள் இதுவரை வந்ததில்லை என அனைவரும் பாராட்டினார்கள்.

புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற சொல்லாடலை திரு. எஸ். பொ. முன்மொழிந்திருந்தாலும் போர்க்கால இலக்கியம் என்ற சொல்லாடலுடன் முன்மொழிந்த பெருமை ஞானத்திற்கே சாரும். (குறிப்பு : Diaspora இலக்கியம் என்பது போரால் இடம் பெயர்ந்தவர்களின் இலக்கியமாகும். அது புலம் பெயர்ந்தவர்களின் இலக்கியம் என்ற வகையில் அடங்காது. உதாரணமாக மலையக இலக்கியமோ, சிங்கப்பூர் இலக்கியமோ, சிங்கப்பூர் இலக்கியமோ புலம் பெயர்ந்தவர்கள் இலக்கிய வகைக்குள் யாரும் அடக்கவில்லை. அதனை செய்ய வேண்டும் என்றும் அதற்கான ஒரு ஆங்கிலப் பதத்தை கண்டு கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்திடம் கோரியுள்ளேன்.

முடிவுரை:

ஞானம் தனது இருபத்திரண்டாவது அகவையில் காலடி எடுத்து வைக்கிறது என்பதில் ஈழத்து இலக்கிய உலகம் பெருமை கொள்கின்றது என்பதில் அனைவரும் பெருமை கொள்வோம் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது.

ஈழத்தில் மாதந்தவறாது ஒழுங்காக வெளிவந்து இருபத்தியொரு ஆண்டுகளை நிறைவுசெய்த ஒரே சஞ்சிகையென்றால் அது "ஞானம்" சஞ்சிகை மட்டுமே என்பதில் எமக்கு இரட்டிப்புமிகிழ்ச்சி.

அதே வேளையில் தரமான சஞ்சிகையாகவும் ஞானம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்குச் சாட்சியாக தமிழக உயிர்மை இதழும் சூஜாதா அறக் கட்டளையும் இணைந்து வழங்கிய சிறந்த சிற்றிதழ்க்கான விருது இவ்வருடம் ஞானம் சஞ்சிகைக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

அத்தோடு ஞானம் இதழ்களை தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் பல மாணவர்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி தமது பட்டப் படிப்பை நிறைவு செய்து வருகிறார்கள் என்பதும் ஞானம் இதழின் தரநிறையத்தின் சான்றாகிறது.

இவையெல்லாம் ஞானம் சஞ்சிகையின் இலக்கிய தரத்தின் சாட்சிகள்; அறிவுலக அங்கீகாரங்கள். கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பு

உள்ளடங்கலாக அதிகமான பல்கலைக்கழக மட்ட ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட ஈழத்தின் ஒரே சிற்றிதழ் ஞானம் என்ற வகையிலும் அது பெருமை அடைகிறது..

ஞானம் பரிசுச் சிறுகதைகள் - 60 என்ற மகுடத்தில் வெளிவந்த சிறப்பிதழ், ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு ஞானம் ஆற்றிய பங்களிப்பினை முன்னிறுத்துவதாக அமைகிறது.

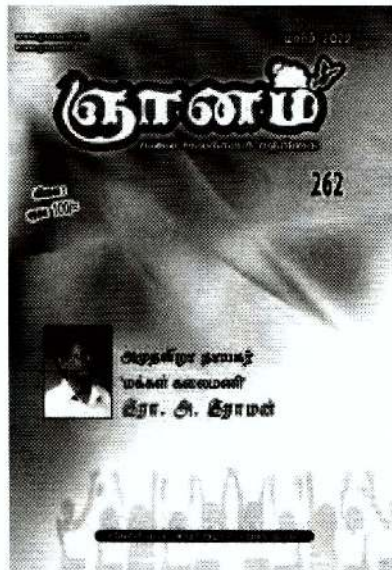
நவீனத் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் தமிழுக்கு அணிசெய்யும் இலக்கிய வகைகளில் சிறுகதைக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. சிறுகதை வளர்ச்சியில் பெரும்பங்கு ஆற்றிவருபவை சிற்றிதழ்களே.

ஞானம் நடத்திய இந்தப் போட்டிகளில் மூத்த தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் முதல், புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் வரை பங்குகொண்டு தரமான பல சிறுகதைகளைத் தந்துள்ளார்கள். இப்போட்டிகள் மூலம் பல புதியவர்கள் எழுத்துலகில் காலடி பதித்திருக்கிறார்கள். உலகத்தரமான பல சிறுகதைகள் இந்தப் போட்டிகள் மூலம் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. புலம்பெயர் நாடுகளான அவுஸ்திரேலியா, கனடா, பிரித்தானியா, ஜேர்மனி, சுவீட்சர்லாந்து, போன்ற நாடுகளிலிருந்தும் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் பலர் இப்போட்டிகளில் பங்குபற்றியிருக்கிறார்கள். அதே வேளை இலங்கையின் சகல மாகாணங்களிலிருந்தும் எழுத்தாளர்கள் உற்சாகத்துடன் பங்குபற்றியிருக்கிறார்கள்.

2003, 2004^{ஆம்} ஆண்டுகளில் புதிய எழுத்தாளர்களுக்கான சிறுகதைத் தொகுப்புப் போட்டிகளை நடத்தினார்கள். அந்தப் போட்டி விதிகளின்படி போட்டியில் பங்குபற்றுவோர் தாம் எழுதிய ஒன்பது சிறுகதைகளைத் தொகுத்து அனுப்பவேண்டும். போட்டி நடுவர்களாக கே. எஸ். சிவகுமாரன், செங்கை ஆழியான், சிற்பி சரவணபவன், புலோலியூர் க.சதாசிவம், புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன் ஆகியோர் பணியாற்றினர். இந்தப்போட்டிகளுக்கு அனுசரணை வழங்கியவர் ஞானத்தின் இணை ஆசிரியராக இருந்த புலோலியூர் க.சதாசிவம் அவர்கள். போட்டியில் வெற்றிபெற்றவர்களுக்கு பணப்பரிசு வழங்கியதோடு

வெற்றிபெற்ற தொகுப்புகள் நூலாகவும் வெளிக் கொணரப்பட்டன. தமிழ்ச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் ஞானம் சஞ்சிகை மட்டுமே இத்தகைய தொகுப்புப் போட்டிகளை நடத்தியது என்பது வரலாறு. இந்தச் சிறப்பிதழில் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட தொகுப்புப் போட்டிகளில் பரிசுபெற்ற தொகுப்புகளின் மகுடக்கதைகளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

இணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய புலோலியூர் க. சதாசிவம் 2005^{ஆம்} அமரரானார். அவரது ரூபகார்த்தச் சிறுகதைப்போட்டிகள் ஆறு வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக அன்னாரது குடும்பத்தினரின் அனுசரணையுடன் நடத்தப்பட்டு பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. 2005, 2006, 2007^{ஆம்}

ஆண்டுகளில் நடத்தப்பட்ட போட்டிகளில் பரிசுகளும் பரிசுச்சான்றுகளும் பெற்ற கதைகள் தொகுக்கப்பட்டு அவற்றை நூலாக்கும் பணியினையும் ஞானம் மேற்கொண்டது. அவ்வகையில் கொக்கிளாய் மாமி, சிறைப்பட்டிருத்தல், கருமுகில் தாண்டும் நிலவு ஆகிய தொகுதிகள் ஏற்கனவே வெளிவந்துள்ளன.

அல்வாயூர் மு. செல்லையா ஜனன நூற்றாண்டுக் குழுவினரின் அனுசரணையுடன் 2007^{ஆம்} ஆண்டில் அல்வாயூர் கவிஞர் மு. செல்லையா ஜனன நூற்றாண்டு ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியை ஞானம் சஞ்சிகை நடத்தியது. அதற்கான பணப்பரிசுகளும் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன.

2007^{ஆம்} ஆண்டிலிருந்து வருடாவருடம் செம்பியன் செல்வன் ஆ. இராஜகோபால் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப்போட்டியை அன்னாரின் குடும்பத்தினரது அனுசரணையுடன் ஞானம் சஞ்சிகை நடத்திவருகிறது. இதுவரை 12 செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

மேற்குறிப்பிட்ட ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டிகள் யாவற்றிலுமே 45க்கும் 167க்கும் இடைப்பட்ட போட்டியாளர்கள் கலந்து கொண்டுள்ளனர். பரிசுக்குரிய கதைகள் மூவர் கொண்ட நடுவர் குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. பரிசுக்கதைகள் ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டதோடு, பரிசுபெறாத ஆனால் பிரசுரத்திற்குத் தகுதியான சிறுகதைகளையும் ஞானத்தில் பிரசுரித்து வந்துள்ளது.

சிறுகதைப் போட்டிகளை நடத்துவதோடு மட்டுமன்றி வேறும் பல வழிகளிலும் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு ஞானம் பங்களிப்புச் செய்து வருகிறது.

தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு அணிசேர்க்கவல்ல, முதல் இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் ஞானத்தில் வெளிவந்த போர்க்காலச் சிறுகதைகள் தொகுக்கப்பட்டு நூலாகவெளியிட்டுள்ளன. சிங்கள மக்கள் இந்தப் போரை எவ்வாறு நோக்கினார்கள்? அவர்களது மனவுணர்வுகள் எத்தகையதாக இருந்தது? சிங்கள எழுத்தாளர்களால் பத்திரிகைகளில் எழுதப்பட்ட போர் தொடர்பான சிறுகதைகளை வ.ஆ. தங்கவேலாயுதம் மொழிபெயர்த்திருந்ததுடன் அது தொடராக ஞானத்தில் வெளியாகி இருந்தன. பின்னர் அக்கதைகளை யுத்தத்தின் சாபம் என்ற மகுடத்தில் நூலாக இருந்தன என்பதை இக்கதைகள் வெளிப்படுத்தின.

இதுவரை சில குறுங்கதைகள் அடங்கலாக 910 சிறுகதைகள் ஞானத்தில் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பிறமொழிச் சிறுகதைகளாக 46 சிறுகதைகள் அடங்குகின்றன. அவை ஆங்கிலம், சிங்களம், பிரெஞ்சு, எத்தியோப்பிய, அரபு, பாரசீகம், ஜம்முக்ஷமீர், வங்காளம், ரஷ்ய, கானா மூலமொழிச் சிறுகதைகளாகும். எமது வாசகர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் உலகத் தரத்திலான சிறுகதைகளை அறிமுகம் செய்யும் நோக்கத்துடன் அவை வெளியிடப்பட்டன. ஞானத்தில் இதுவரைகாலம் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளின் பட்டியல் ஒன்றினை வாசகர் நலன்கருதி பின்னிணைப்பாக அச்சிறப்பிதழில் இணைத்துள்ளார்கள்.

வளர்ந்துவரும் எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்

படுத்தும் நோக்குடன் 2003-2004 காலப்பகுதியில் ஈழத்து இலக்கிய நம்பிக்கைகள் என்ற தொடரில் 11 இளம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களை அறிமுகப் படுத்தியுள்ளது.

அதேபோன்று 2006^{ஆம்} ஆண்டுமுதல் புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள் அறிமுகம் என்ற மகுடத்தில் 54 எழுத்தாளர்களை அவ்வப்போது அறிமுகப்படுத்திவந்துள்ளனர்.

ஒரு சிறுசஞ்சிகையில் தமது முதலாவது சிறுகதையை எழுதியவர்கள் என்ற வகையில் 46 எழுத்தாளர்கள் ஞானத்தில் தமது முதலாவது சிறுகதையை எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இலங்கை, இந்தியா, அவுஸ்திரேலியா, டென்மார்க், கனடா நாடுகளைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் என்பதும் அவர்களில் சிலர் தொடர்ந்து ஞானத்தில் எழுதி புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்களாக இன்று திகழ்கிறார்கள் என்பதும் ஞானம் சஞ்சிகைக்குப் பெருமைதரும் விடயமாகும்.

தமது முதலாவது சிறுகதையை வேறு பத்திரிகையில் எழுதிய சிலர், தொடர்ந்து ஞானத்தில் எழுதியதன்மூலம் இலக்கிய உலகில் வெளிச்சத்திற்கு வந்தவர்களாகவும் பிரபல்யம் பெற்றவர்களாகவும் திகழ்கிறார்கள். அவ்வகையில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட எழுத்தாளர்களைக் குறிப்பிட முடியும் அவர்களும் ஞானம் வளர்த்தெடுத்த எழுத்தாளர்களே.

இன்று பிரபல்யம் அடைந்திருக்கும் அதிகளவிலான புதிய தலைமுறை மலையக எழுத்தாளர்கள் ஞானம் இலக்கியப் பண்ணையில் வளர்ந்தவர்களே என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் எந்தவொரு பத்திரிகையோ அல்லது சிற்றிதழோ சிறுகதைப் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் வருடா வருடம் சிறுகதைப் போட்டிகளை பதினைந்து வருடங்களுக்குமேல் தொடர்ச்சியாக நடத்திப் பரிசுகள் வழங்கிய வரலாறு இல்லை.

ஞானம் சஞ்சிகை இதுவரை 21 சிறுகதைப் போட்டிகளை நடத்தி வரலாறு படைத்துள்ளது.

ஞானம் சஞ்சிகை ஈழத்தின் சிறுகதைத்துறை வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்கினை வெளிப்படுத்துவதாக இச்சிறப்பிதழ் அமைகின்ற அதேவேளையில் புதிதாக சிறுகதை எழுத முற்படுவோருக்கும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் பயன்மிக்க இதழாகவும் இச்சிறப்பிதழ் அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. அனைத்துக்கும் முத்தாப்பு வைத்ததுடன் ஞானம் ஆசிரியரின் 80வது பிறந்தநாளை முன்னிட்டு உலக அளவில் 2000ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2021 வெளிவந்த சிறுகதைகள் - நாவல்கள் - கவிதைத் தொகுப்புகள் - கட்டுரைகள் - சிற்றிதழ்கள் - ஈழத்து பழந்தமிழ் ஆய்வு என ஆறு பிரிவுகளில் போட்டி நடாத்தி 3 இலட்சத்து 25ஆயிரம் ரூபாயை முதல் பரிசு 25,000, இரண்டாம் பரிசு 15,000, மூன்றாம் பரிசு 10,000 மற்றும் ஆறுதல் பரிசுகள் தலா 5 ஆயிரம் என வழங்கப்பட்டது.

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

●

வவுனியாவிலிருந்து இலக்கிய வாசம் வீசும் மாருதம்

எஸ்.கிருபானந்தகுமாரன்

ஈழத்து இலக்கிய சிறு சஞ்சிகைகளில் மிக முக்கிய இடமொன்றை வவுனியாவிலிருந்து வெளிவரும் மாருதம் கொண்டிருக்கிறது.. வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் எனும் இலக்கிய அமைப்பின் இதழாக 2002 ஆண்டு முதல் மாருதம் வெளி வருகிறது. இதுவரை பத்தொன்பது இதழ்கள் வெளி வந்துள்ளன. ஆரம்பத்தில் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வெளியிடப்பட்ட மாருதம் அதன் பிறகு குறிப்பாக கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் ஆண்டு விழாவுடன் வருடாந்த மலராக வெளிவருகிறது. கொரோனா பேரிடரின் பின் இன்னும் இருபதாவது இதழ் வெளி வரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதழ் வெளி வருவதற்குரிய சகல ஏற்பாடுகளும் செய்யப் பட்டுள்ளதாக அறிய முடிகிறது.

கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் 1997 ம் ஆண்டு முதல் வவுனியாவிலிருந்து இயங்கி வரும் இலக்கிய சமூக செயற்பாட்டு அமைப்பாகும். வவுனியாவில் வசிக்கும் கலை இலக்கிய செயற்பாட்டில் ஈடுபாடு கொண்ட சிலரால் தொடங்கப்பட்ட இந்த அமைப்பு இன்று வரை சிறப்புடன் இயங்கி வருகிறது. குறிப்பாக வவுனியாவின் மிக முக்கிய தமிழ் ஆளுமையான தமிழ் மணி அகலங்கன், அன்றைய வவுனியா வளாக விரிவுரையாளரும் இன்றைய யாழ் பல்கலை விரிவுரையாளருமான கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் அவர்களும், அன்றைய வவுனியா கல்வியியற் கல்லூரி விரிவுரையாளர் ந.ரவீந்திரன், அன்றைய வவுனியா தமிழ் மத்திய மகா வித்தியாலய ஆசிரியர் ஐ.கதிர்காமசேகரன் போன்ற பல கல்வி கலை இலக்கிய ஆளுமைகள் இணைந்து இந்த அமைப்பு தொடங்கப்பட்டிருந்தது. வவுனியா வளாக பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், பாடசாலை மாணவர்கள் கல்வியல் கல்லூரி மாணவர்கள் வவுனியாவின் கல்வி கலை ஆர்வலர்கள் போன்றோர் இந்த அமைப்புடன் இணைந்து செயற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் மாருதம் இதழை வெளியிடுவதோடு இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட முழு நிலா நாள் கருத்தாடல்களையும் 44 நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளனர். கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்

1997 ஆண்டு தொடங்கப்பட்டாலும் மாருதம் இதழ் 2002 ம் ஆண்டே அதாவது அவர்களின் ஐந்தாம் ஆண்டு வெளியீடாக முதன் முதலில் வெளியிடப்பட்டது.

மாருதத்தின் பிரதான ஆசிரியர்களாக கலாநிதி தமிழ்மணி அகலங்கன் அவர்களும் கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீ கணேசன் அவர்களும் உள்ளனர். மாருதம் வவுனியாவின் எழுத்தாளர்களுக்கு அதிகளவில் களம் கொடுக்கும் அதேவேளை நாட்டின் ஏனைய பகுதி எழுத்தாளர்களையும் அரவணைக்கவும் தவறவில்லை. இதழின் உள்ளடக்கங்களாக கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள், நேர்காணல்கள், ஈழத்து நூல்கள், சஞ்சிகைகள் தொடர்பான அறிமுகங்கள் எனும் வழமையான விடயங்களுடன் அந்த இதழ் வெளியாகும் காலப் பகுதியில் கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் செய்திருந்த இலக்கிய கல்வி சமூக செயற்பாடுகள் தொடர்பான விடயங்கள் குறிப்பாக அவர்களின் முழு நிலா நாள் கருத்தாடல்கள், வவுனியா மற்றும் ஈழத்தின் பிற பாகங்களில் இருந்தும் கலை இலக்கிய கல்விச் சாதனைகள் புரிந்த சான்றோரை விழாவில் விருது வழங்கி கௌரவப்படுத்துவதோடு சான்றோரின் சாதனைகள் வரலாறுகள் என்பவற்றை பதிவு செய்தும் வருகிறது..

வன்னியூர் கவிராயர், பேராசிரியர்.கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, எழுத்தாளர் நீ.பி.அருளானந்தம், பண்டிதர். ச.வேலுப்பிள்ளை, கலாநிதி.ச. அருளானந்தம், தனிநாயகம் அடிகள், பேராசிரியர்.பொ.பூலோகசிங்கம், காப்பியக்கோ ஜின்னா ஷரிபுத்தீன், எழுத்தாளர் வவுனியூர்.இரா.உதயணன், பேராசிரியர் க.,கணபதிப் பிள்ளை, எழுத்தாளர் முல்லைமணி பேராசிரியர் மௌனகுரு கவிஞர்.இ.முருகையன், மற்றும் பண்டிதர் வ.ச.இராஜ ஐனார் போன்ற தமிழ் அறிஞர்கள் மாருதத்தில் முன் அட்டைப் படமாக இடம் பெற்றுள்ளதோடு அவர்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களும் அந்தந்த இதழ்களில் இடம்பெற்றுள்ளன..

கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தால் வருடம்தோறும் பல சாதனையாளர்கள் ஆண்டு விழாவில் பின்வரும் விருதுகள் வழங்கி கௌரவிக்கப் படுகின்றனர். “இலக்கியச் செல்வர்”, “நாடகச் செல்வர்”,

“கல்வியியற் செல்வர்”, “சிறுவர் இலக்கியச் செல்வர்”, “இசைச் செல்வர்”, “சிற்பக் கலைச் செல்வர்”, “நாடகக் கலைச் செல்வர்”, “கவிதைக் கலைச் செல்வர்”, “ஊடகக் கலைச் செல்வர்”, “ஆங்கிலக் கல்விச் செல்வர்”, “கலை இலக்கியச் செல்வர்”, “இயற்றமிழ்ச் செல்வர்”, “முத்தமிழ்ச் செல்வர்”, “ஆடற் கலைச் செல்வர்”, “பதிப்புக் கலைச் செல்வர்”, “பரதக் கலைச் செல்வர்” மற்றும் இசைக் கலைச் செல்வர் என துறை சார்ந்து விருதுகளை ஆண்டு விழாவில் வழங்குவதுடன் அவர்களின் விபரங்களும் சாதனைகளும் மாருதத்தில் இடம் பெறும். இவற்றுக்கு மேலதிகமாக சான்றோர் விருதுகளையும் மாணவர் சாதனையாளர்களையும் விருது வழங்கி கௌரவித்திருப்பதுடன் மாருதம் இதழிலும் பதிவிடப்படும்..

பெரும்பாலும் மாருதத்தில் அட்டைப்பட கௌரவம் பெறுவோரும் சரி விருதுகள் பெறுவோரும் சரி அவர்கள் வவுனியாவை சேர்ந்தவராகவோ வவுனியாவில் வசித்தவர்களாகவோ வவுனியாவில் பணியாற்றியவர்களாகவோ இருப்பது ஒரு சிறப்பம்சமாகும். எனினும் தமிழ் இலக்கிய சாதனையாளர்கள் வவுனியா தவிந்த ஏனைய இடங்களில் இருக்கின்ற போதும் அவர்களையும் பாரட்டத்தவறுவதில்லை.

இங்கு வெளிவரும் நேர்காணல்கள் தனித்துவம் மிக்கவை. உதாரணமாக வவுனியா இறம்பைக் குளம்

மகளிர் மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபராக இருந்து சேவை புரிந்த அண்மையில் காலமான அருட்சகோதரி யூட் மடுதீன் அம்மையாரின் நேர்காணல் மற்றும் வவுனியாவில் ஆங்கில கல்வியை உயர்த்த காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்த சிவபாலன் ஆசிரியரின் நேர்காணல் போன்றவற்றை குறிப்பிட முடியும். வவுனியாவில் வசிப்பவன் என்ற அடிப்படையில் அந்த பெருமக்கள் வவுனியா கல்விச் சமூகத்திற்கு ஆற்றிய பணிகள் அளவிட முடியாதவை என்பதை அறிவேன் . இது போன்ற பல பதிவுகள் கௌரவிப்புகள் மாருதத்தில் இடம்பெறுவது சிறப்பானது.

என்னுடைய இந்தக் கட்டுரைக்கு மாருதத்தின் சகல இதழ்களையும் ஆராய்ந்தே எழுதியிருந்தேன். இதற்கு தமிழ்மணி அகனங்கன் உதவியிருந்தார். உண்மையில் மிகச் சிறப்பான முறையில் வவுனியா சார்ந்த இலக்கிய, சமூக, கல்விச்சாதனைகள் மற்றும் சேவைகளை புரிந்து வருவோருக்கு கௌரவமும் தமது படைப்புகளை வெளியிட வாய்ப்பும் வழங்கிவரும் மாருதமும் பல சேவைகளை செய்துவரும் கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டமும் தொடர்ச்சியாக இயங்க வேண்டியது காலத்தின் தேவை. அதற்குரிய வாய்ப்பையும் இயலுமையையும் நீண்ட காலத்துக்கு ஆசிரியர்களுக்கும் அமைப்புக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என விரும்புகிறேன்.

நாவேந்தன்

1969 செப்ரெம்பர் மாதம் இலக்கிய திங்கள் ஏடாக 25 சதம் விலையில் “நாவேந்தன்” இதழ் ஏழாடையில் இருந்து வெளிவர ஆரம்பித்தது. இந்த இதழின் ஆசிரியராக நாவேந்தன் அவர்கள் விளங்கினார். நிர்வாக ஆசிரியராக ரி.எஸ்.ஆனந்தன் செயற்பட்டார். பல்கலை துணுக்குகள், பூச்சரங்கள், சிந்தனைத் துளிகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், என பல்வேறு இலக்கியம் சார்ந்த அம்சங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு இந்த இதழ் வெளியானது.

சுதந்திரராஜா, கவிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம், காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை, கே.எஸ்.ஆனந்தன், நாவேந்தன் போன்ற படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் இதழ்களில் இடம்பெற்றன. “நாவேந்தன் சிந்தனைகள்” என்னும் பகுதியில் இலக்கிய உலகில் நடைபெறும் விடயங்கள் சிறு செய்திகளாக நாவேந்தன் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. முதலாவது ஆண்டு மலரில் கிணறுகாவியின் “திரை மறைவினிலே” என்னும் சிறுகதை வித்தியாசமானதொரு கதை. இரசிகமணி கனக செந்திநாதனின் நேர்காணலானது “இரசிகமணி க.செ. பேசுகின்றார் என்ற தலைப்பில் முதலாவது

ஆண்டு மலரில் வெளியானது. இரசிகமணி பற்றிய பல தகவல்களை இவ் நேர்காணல் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. தொடர்ச்சியாக இந்த இதழ் வெளி வந்திருந்தால் பல அறுவடைகளைப் பெற்று இருக்கலாம். ஆனால் சில இதழ்களை பிரசவித்து இந்த இதழும் தன் வருகையை நிறுத்திக் கொண்டது.

வசந்தம்(திருகோணமலை)

1987 இல் திருகோணமலையில் இருந்து வசந்தம் என்னும் இதழ் வெளிவர ஆரம்பித்தது. க.கோணேஸ்வரன், ப.சந்திரமௌலீஸ்வரன் ஆகியோரை இணை ஆசிரியராகக் கொண்டு இந்த இதழ் வெளி வந்தது. சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரைகள், பிரதேசம் சார்ந்த செய்திகள், மக்களது அவலங்கள் சார்ந்த விடயங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு இவ்விதழ் வெளியானது. குறிப்பாக திருகோணமலைப் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களையே அதிகம் தாங்கி வெளியான இந்த இதழ் தொடர்ச்சியாக வெளிவராமல் தன் வரவை நிறுத்திக் கொண்டது.

- புரணி

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து வெளிவரும் “மறுகா” சஞ்சிகை

பேராசிரியர் செ.யோகராசா

மட்டக்களப்பு “ஆரையம்பதி” பிரதேசத்திலிருந்து முத்திங்களிதழ் என்ற அறிவிப்புடன் த.மலர்ச் செல்வனை பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு “மறுகா” பதினொரு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. (இதழ் 1 2004, கார்த்திகை இதழ்11, 2018 வரைமார்கழி)

“மறுகா”வின் மகுட வாசகம் “புதிய தலைமுறைக்கான உடைப்பு” என்பது. நவீன கவிதைத் துறையில் வளர்ச்சியும் ஏனைய துறைகளில் தளர்ச்சியும் கொண்டிருந்த மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் - தேர்ந்த வாசிப்பு பிரசுர களமும் அற்றிருந்த இளைய தலைமுறையினரை கொண்டிருந்த மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் - தமிழ்த்தேசியம், மாக்கியம் என்பன சாராத, தரமான இலக்கியம் என்ற கொள்கைப் பற்றுள்ள சஞ்சிகை ஒன்றிற்கான தேவை அதிகமிருந்தது! இப்பின்புலத்தில் வெளிப்பட்ட முதற் சஞ்சிகை “வியூகம்” எனில் அதற்கு அடுத்த நிலையில் மறுகா வெளி வருகின்றது என்று கூறுவதில் தவறில்லை!

“மறுகா” என்பது “பின்னர்”, “பிறகு” என்ற அர்த்தமுடைய, மட்டக்களப்பு மாவட்டப்பிரதேச வழக்காற்றுச் சொல்லாகும். இவ்விதத்தில் மறுகா சஞ்சிகை பிறந்த இடம் எதுவென்பது மறைமுகமாக உணர்த்தப்படுகிறதென்பது நினைவு கூரத்தக்கது!

இனி, “மறுகா”வில் வெளிவந்துள்ள ஆக்கங்களை வகைப்படுத்தி அவதானிப்பனூடாக இச்சஞ்சிகையின் இயங்குதளம் பற்றி கவனிப்போம்!

1. பல்துறைக்கட்டுரைகள்:

1.1 சமகால இலக்கிய விமர்சனங்களும் ஆளுமைகளும்:

சமகால இலக்கியங்கள் பற்றி, சம காலத்திலேயே ஆழமான விமர்சனங்கள் ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளில் வெளிவருவது குறைவு. இத்தகைய ஆரோக்கியமற்ற இலக்கியச்சூழலில் மலர்ச்செல்வனின் தனித்துத்திரிதல், கவிதைத்தொகுப்பு பற்றிய ஆத்மாவின் விமர்சனம், நிறைகளை மட்டுமின்றி குறைகளையும் குறிப்பிட்டுச்

செல்கிறது; ஆளுமையும் வீரியமும் மிகக் படைப்பாளியாக அவரை இனங்காட்டுகிறது (இதழ் 2) இதே படைப்பாளியின் “பெரிய எழுத்து” சிறுகதைத் தொகுப்பு பற்றிய சண்முகம் சிவலிங்கம் எழுதிய விமர்சனமும் (இவர் விமர்சனம் எழுதுவதே குறைவு; எழுதுபவை, ஆழமான தனித்துவமான பார்வை கொண்டவை என்பது பலருமறிந்தே) குறிப்பிடத்தக்கது. அமைப்பியல், கோட்பாட்டு நோக்கில் விமர்சனமொன்று எப்படி எழுதப்பட வேண்டுமென்பதற்கான சிறந்த முன்மாதிரியாக இக்கட்டுரை உள்ளது என்பது மிகைக்கூற்றன்று.

சேரனின் மீண்டும் கடலுக்கு தொகுப்பு பற்றிய சஞ்சீவி சிவகுமாரின் விமர்சனம் (இதழ் 3, 2008) ஒவ்வொரு கவிதையும் நுண்ணாய்விற்குட்படுத்துகின்றது!

பெண்ணியாவின் “இது நதியின் நான்” பற்றிய சலனியின் விமர்சனம் (இதழ் 6) அவரது முன்னைய கவிதைத் தொகுப்புடன் பேசுபொருள், மொழி வடிவம் எடுத்துரைப்பு முறைமை, அழகியல், கற்பனை, நூட்பம் முதலானவற்றின் அடிப்படையில் பகுப்புமுறை விவரண முறை சார்ந்து எழுந்துள்ளது!

உருத்திராவின் ஆண்கோணி பற்றிய கருணாகரன் (இதழ் 9) எழுதிய விமர்சனமும் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கட்டுரையின் முடிவு கூட, கவிதையின் வீச்சான கவித்திறனைக் காட்டுவதாய் பின்வருமாறு முடிகின்றது.

“இன்று நானொரு கனவுகண்டேன்

என்னைப் பற்றி

சமுத்திரங்களையே விழுங்கி எழும்

பெரு நெருப்பாய்

ஒரு ஜீவாலையோடு நான் பிறப்பதாக”

யோ.கர்ணனின் சிறுகதைத் தொகுப்புகளை கட்டுரையும் ஷோபா சக்தியின் படைப்புக்கள் பற்றி பூச்சியத்தார் எழுதிய கட்டுரையும் முக்கிய கவனிப்பிற்குரியவை.

சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் காண்டாவனம் சிறுகதைத் தொகுப்பு விரிவும் ஆழமும் கொண்டதான விமர்சனக்கட்டுரை வி.கௌரிபாலனால்

எழுதப்பட்டுள்ளது. இவரது புனைவுகளின் போக்கைத் தீர்மானிப்பது கட்புலனாகா பாத்திரமாகப் பிரதிகளில் உலாவும் தமிழ்த் தேசியமொன்றும் பிரதிகளின் கட்டமைப்பை இருப்பியலும், இடது சாரித்துவப் போக்கும் தீர்மானிக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட்டு வாசகரது சிந்தனைக்கு விருந்தளிக்கின்றார் கட்டுரை யாளர்!

“சமகால ஆளுமைகள்” என்ற விதத்தில் சி.சிவசேகரம், சு.வில்வரத்தினம் ஆகியோர் பற்றி விரிவாக இக்கட்டுரையாளர் எழுதியிருக்கின்றார்.

1.2

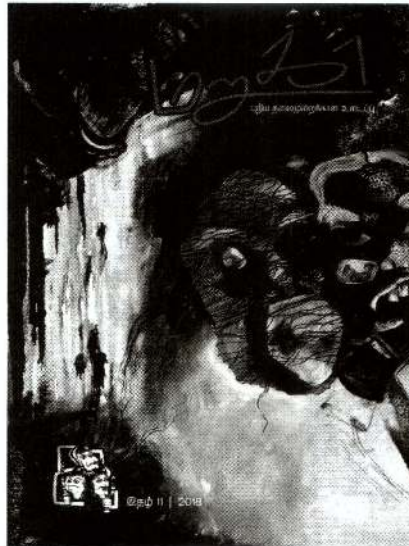
ஈழத்து நவீன இலக்கியம் தொடர்பான பொதுநிலையில் நின்று எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளும் “மறுகா”வில் வெளிவந்துள்ளன. ஈழத்து கவிதை இலக்கியத்தில் அங்கதம் (சி.ரமேஷ்) “ஒலிக் கதைகள்” (சிவப்பிரகாசம்; மோகனாங்கன் கடந்த பத்தாண்டுச் சிறுகதைகளில் நடந்த மாற்றங்கள் பற்றி எழுதிய கட்டுரையில் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலர் தவறவிடப்பட்டமைக்கான கண்டனம் பற்றியது), ஈழத்துச் சிறுகதை உருவாக்கமும் மீறல்களும் (செயோ), உலக இலக்கியத்தை நோக்கி ஈழத்து இலக்கியம் (செயோ) முஸ்லீம் பெண்களின் எழுத்துச் செயற்பாடு (ஏ.பி.எம்.இதர்ஸ்) போலி யதார்த்தக்கதைகள் (பயணி) முதலியன அவ்வாறான ஆக்கங்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவை!

1.3 பிறமொழி இலக்கிய அறிமுகங்கள்:

நவீன இலக்கியங்கள் உலகப் பொதுவானவை என்ற நிலையில் இவ்வகைக் கட்டுரைகள் வெளிவருவது மிக அவசியமானது. இவ்விதத்தில் கடவுளுக்கு முன் பிறந்தவர்கள் ஆகிவாசி கவிதைகள் (மொ-ர்) இந்திரன்; சு-ர்: செயோ), ஜில்லாமெஷ் காவியம் - உலகின் முதல் இலக்கியப்படைப்பு (ரோகன அர்.வசலா; தமிழில் சா.திருவேணி சங்கமம்), கழுகு இரக்கோ மரத்தில் இருக்கிறது“ (ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் சின்னுவே அச்சபேயின் படைப்புகள் பற்றிய அறிமுகம் சு-ர்: திருவேணி சங்கமம்) முதலியன குறிப்பிடத்தக்கவை!

2. சிறப்பிதழ்களும் சிறப்புக்கட்டுரைகளும்:
2.1

1. பாலுமகேந்திராவை பாலுமகேந்திரா பிரதி பிம்பன் (சு-ர்: உமாவரதராஜன்; அவரது திரைப் படங்கள் பற்றிய முழுமையான பார்வை; மறைமுகமான கண்டன விமர்சனங்களும் அதிகம்) பாலு மகேந்திராவின் ஐந்து குறும் படங்கள் (அ.யேசுராசா), பாலு மகேந்திரா அழகிய சினிமா வித்த கன்ன (கே.எஸ்.சிவகுமார்) கதை நேரம் (ரி.உருத்திரா) பாலு மகேந்திராவும் மட்டக்களப்பு வாழ்க்கையும் (து.கௌரீஸ்வரன்), பாலுமகேந்திராவின் வேறு சில முகங்கள் (செ.யோகராசா எ-டு:

இதழாசிரியர்; கட்டுரையாளர்; வானொலி நாடக நடிகர்; மேடைநாடக நடிகர்; தீவிரவாசகர்) ஆகிய கட்டுரைகளுடாக வித்தியாசமான முறையில் அறிமுகப் படுத்தும் கட்டுரைகள் இதழ் 9 2014 - 2016ல் இடம்பெற்றுள்ளன; ஆர்வலர்கள் ஆவணப்படுத்த வேண்டிய தொகுப்பு இது என்பதில் தவறில்லை.

2.2 பெண்நிலைவாதச் சிந்தனைகள் சார்ந்த சிறப்புக் கட்டுரைகள்

ஏறத்தாழ எண்பதுகளளவிலே ஈழத்து நவீன இலக்கியம் சார்ந்து புதிய செல்நெறிகள் சில உருவாகின. இவற்றுள்ளொன்று, பெண் நிலைநோக்கில் வெளிப்பட்ட பெண் படைப்பானது அனுபவ வெளிப்பாடு ஆகும். இவ்விதத்தில் வெளிவந்த முதற்கவி கைத்தொகுப்பு “சொல்லாத சேதிகள் (1986) என்பது இலக்கிய ஆர்வலர் பலருமறிந்ததொன்று. இத்தொகுப்பின் வரவு ஈழத்தில் மட்டுமன்றி தமிழகத்தில் கூட பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தமை தமிழக ஆய்வாளர்கள் கூட ஏற்றுக்கொண்ட தொன்று. எனினும், ஒப்பிட்டுட ஆழமாக அவதானிக்கின்ற போது தான் ஈழத்து பெண் படைப்பாளர்களை விட, தமிழகத்துப் பெண்படைப் பாளர்கள் பலர் தற்போது பெண்நிலைவாதச் சிந்தனை கள் பலவற்றை தெளிவாக புரிந்துகொண்டு தம்மை மேம் படுத்தி வந்திருப்பது புலப்படும். இதற்கான முக்கிய காரணம் அடிப்படையான பெண்நிலைவாதச் சிந்தனை கள், ஈழத்துப் பெண்படைப்பாளர்கள் பலரால் அறியப்படாதிருப்பதாகும். ஈழத்துப் பெண் சஞ்சிகை கள் கூட இவ்விடயம் பற்றிய அதிக கவனமெடுத்திருப்ப தாகக்கூறுவதற்கில்லை!

மேற்குறிப்பிட்ட பின்புலத்தில் “மறுகா” பல்வேறு நோக்குகளில் கட்டுரைகள் வெளியிட்டு வந்திருப்பது பாராட்டிற்சூரியது. இதழ் 6 (2009) வெளியீடு, பெண் மொழியும் முரனதும் (அத்வைதா), பெண்ணியப் பார்வையில் சொல்லும் பொருளும் (வ.கீதா), ஆகிய கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளது. பேராசிரியர் சித்திரலேகா, த.உருத்திரா, அனார் விஜய லெட்சுமி ஆகிய நால்வர்களையும் சந்திக்க வைத்து பெண்மொழி உட்பட பல விடயங்கள் பற்றியதோர் கவர்துரையாடலை நடத்தி பதிவு செய்துள்ளது!

இதழ் 07ல் அவ்வரையாடல் தொடர்பான குட்டி ரேவதியின் அபிப்பிராயங்கள் வெளிவந்துள்ளது; நாம் வைத்திருக்கின்ற சொற்கள் யாருடையவை என்றொரு குட்டி ரேவதியின் கட்டுரையும் இடம் பெற்றுள்ளது. இதழ் 10லும் (2016) பெண்படைப்புச் சூழல் மறுக்கப்படும் தருணங்கள் என்றொரு முக்கியமான கட்டுரையொன்று (எழுதியவர்: புதுகை நக் கீரன்) இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

2.3 ஊடகங்கள் தொடர்பான சிறப்புக் கட்டுரைகள்:

ஈழத்துத் தமிழ் ஊடகங்களின் செல்நெறிகள் சார்ந்த விமர்சனப்

பார்வைகளை உள்ளடக்கிய சிறப்புப் பகுதியினை உள்ளடக்கி ஈழத்து கலை, இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் எதுவும் இதழொன்றை வெளியிட்டதாகத் தெரியவில்லை! இவ்விதத்தில் இதழ் 08 (2014)ன் வரவு குறிப்பிடத்தக்கது! ஈழத்துத்தமிழ் ஊடகங்கள் பற்றிய தெளிவான புரிதல் கொண்ட அ.யேசுராசா (தமிழ் ஊடகங்கள் பற்றிய சில அவதானங்கள்; பத்திரிகைகள், சிற்றேடுகள், தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் பற்றிய விமர்சனப் பார்வை கொண்டமைந்தது), சி.சிவசேகரம் எழுதிய (சொல்லுவோர் அவர்கள்; ஏமாறுவோர் மக்கள் என்ற தலைப்பே கட்டுரையின் அடிச்சரடு எதுவென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றதல்லவா?) “தேசிய நாளிதழ்களும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் பத்திரிகைத்துறை வளர்ச்சியும்” (ஏ.பி.எம்.இத்ரீஸ்); சுருக்கமாக அமைந்தாலும் நுணுக்கமான அவதானிப்புகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளது; ஊடகமும் பெண்களும்; உறவுநிலைகுறித்த வரலாற்று உசாவல் (தேவகௌரி) 1930 வரை பத்திரிகை ஊடகத்திற்கும் பெண்களுக்குமிடையிலான உறவுநிலைகுறித்த ஆய்வாகும் எனினும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து “தமிழ்மகள்” சஞ்சிகை வெளிவந்திருப்பதனைக் குறிப்பிட்ட கட்டுரையாளர், திருகோணமலையிலிருந்து “மாதர் மதிமாலிகை” என்ற சஞ்சிகை வெளிவந்திருப்பது பற்றிக் குறிப்பிடத் தவறிவிட்டமை கவனத்திற்குரியது)

3. கலைகள் பற்றிய கட்டுரைகள் :

3.1 கூத்து நாடகம்

• நகைச்சுவைக் கூத்து அல்லது நவீன எஸ்கோ மேடைக்கூத்து:

கூத்து ஆய்வாளர் பலரதும் கவனத்திற்கொள்ளப்படாத, மட்டக்களப்பில் பரவலாக ஆடப்பட்டு வருகின்ற மேற்படி கூத்து வகைபற்றிய முன்னோடி அறிமுகமாக மேற்படி கட்டுரை அமைந்துள்ளது. எழுதியவர் : சி.ஜெயசங்கர்.

விவசாயிகளின் துயரங்கள், கூலியாட்களைப் பிடிப்பதிலுள்ள சிரமங்கள் முதலான சமகால பிரச்சினைகள் மேற்படி நகைச்சுவைக் கூத்துகளுடாக நிகழ்த்தப்படுகின்றன என்பதும் ஆரையம்பதியை சேர்ந்த “மூனா கானா” என அழைக்கப்படும் ம.கணபதிப் பிள்ளை இவ்வகைக் கூத்தின் முன்னோடியாகக் கருதப்படுகின்றார்; ஐம்பதுகளில் அவர் நிகழ்த்திய “பரிசாரி மகன்” முதன் முயற்சி ஆகின்றது. காலப் போக்கில் இக் கூத்து முறை பெற்றுள்ள மாற்றங்கள் என்பனவும் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

• கூத்தரங்கைப் பாடசாலையில் கற்பித்தல் - ஒரு அனுபவப் பகிர்வு:

நாடகமும் அரங்கியலும் பாடசாலை கலைத்திட்ட கற்கையாக பின்னர் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு இவற்றைக் கற்பித்த லென்பது புதிய அனுபவமாகவும்

சில பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதுமான சூழலில் மேற்படி கட்டுரை நடைமுறை அனுபவங்கள் பற்றி வெளிப்படுத்துகின்றதென்ற விதத்தில் கவனத்திற்குரியதாகிறது.

• தமிழ்நாட்டு நாடகத்துறைப் பேராசிரியர் கே.ஏ. குணசேகரனுடான பேட்டி:

நாடகக் கலைஞரான மேற்படி பேராசிரியரை மறுகா. இதழாசிரியர் கண்ட பேட்டியானது அவரது தவித அரங்கியல் அனுபவங்கள் பலவற்றை வெளிக்கொணர்கின்றதாக விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிற கட்டுரைகள் என்ற விதத்தில்

கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை நடத்திய வெண்கலப் பொருட்களின் கண்காட்சி பற்றிய அனுபவப்பகிர்வு (ப.ராஜகுலகன்) மட்டக்களப்பு மாவட்டச் செயலகப் பண்பாட்டுப் பிரிவின் கலை ஆற்றுகைகள் (து.கௌரிஸ்வரன்) ஆகிய கட்டுரைகளும் புதிய தகவல்களைத் தருவதோடு ஆவணப்பதிவுகள் என்ற விதத்திலும் முக்கியம் பெறுகின்றன.

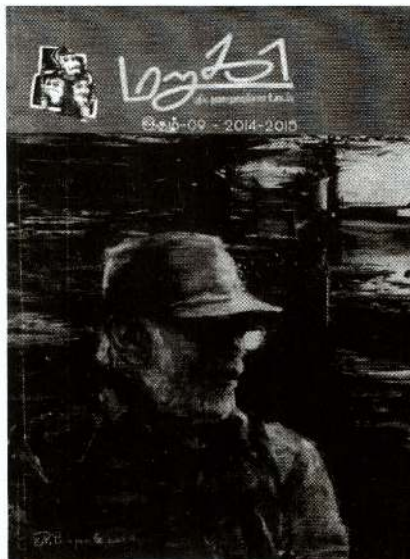
4. திரைப்படம்:

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில், இளந்தலை முறையினரிடம் கூட, ஏனைய துறைகள் போன்று திரைப்படத்துறையிலும், குறிப்பாக ரசனை நோக்கில் பொழுபோக்குப் படங்களை ரசிப்பதே முதன்மை பெற்றிருந்தது. நடித்த படமொன்றினைப்பார்ப்பதற்கு கிராமத்து மக்கள் மாட்டுவண்டியில் மட்டக்களப்பு தியேட்டரொன்றிற்கு வந்திருந்தமையும் பகல் உணவினைச் சமைத்துச்சாப்பிட தியேட்டர் நிர்வாகத்தினர் வசதி செய்து கொடுத்தமையும் ஊரறிந்த விடயங்கள்; நடிகர் சூரியா ரசிகர் மன்றம் அவரது பிறந்த நாளினை விமரிசியாகக் கொண்டாடுவதும் சிலரறிந்த விடயம்!

மேற்குறித்த ஆரோக்கிய மற்ற ரசனைச்சூழலில் மறுகாவில் இடம்பெற்ற திரைப்படம் பற்றிய கட்டுரைகள் சில குறிப்பிடத்தக்கவை (எ-டு: மாரிமகேந்திரனின் ஆக்கங்கள்)

5. வாய்மொழி பாடல்கள் பற்றிய அறிமுகம்:

குறிப்பாக, வாய்மொழிப் பாடல் சார்ந்த இன்னொரு மரபு பற்றி பாடியவர் பெயர் அறியப்படுவதும் அத்தகைய பாடல்கள் சமூக நோக்குடையனவாக இருந்தமையும் அச்ச ஊடகம் வந்த பின்னர் அவை பிரசுரங்களாக வெளியிடப்படுவதும் பொதுமக்கள் கூடுமிடங்களில் பாடப்படுவதும் அத்தகைய வாய்மொழி பாடல் மரபின் முக்கியமான இயல்புகள் இக் கட்டுரையாளருட்பட வேறு சிலரால் இனங்காணப்பட்டுள்ள நிலையில் அது தொடர்பான சில கட்டுரைகளும் மறுகாவில் பிரசுரமாகியுள்ளன. (எ-டு : சி.சந்திரசேகரம் எழுதியவை)

6. வேறுவகையான ஆக்கங்கள்:

இலக்கியத்தின் அடிப்படை இயல்புகள் பற்றிய மாற்றுச் சிந்தனைகள் (எ-டு: நவீன கவிதை காலாவதியாகிவிட்டது. நவீன கவிதை மனம் - நியாஸ்குரானா)

அவை தொடர்பான எதிர் வினைகள் (ஏன். சித்தன் இதழ் 11, 2018ல் எழுதிய கட்டுரை)

இருபதாம் நூற்றாண்டுத்தமிழகப் படைப்பாளிகள் பற்றிய கட்டுரைகள் (எ-டு: இனிவரும் காலத்துக்கான கவிதை அழகியல்: பாரதி, புதுமைப்பித்தன், சுந்தர ராமசாமியை முன் வைத்து சில பேச்சுக்கள் - எம்.ஐ.எம்.றஹ்ப்) ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புலகம் பற்றி எழுதிய கட்டுரைகள் (எ-டு அ.யேசுராசா சாந்தன், மண்டுர் அசோகா, தெளிவத்தை ஜோசப்)

எழுத்தாளரால் எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் (எ-டு: உமாவரதராஜன், ஜெயமோகன், இ.ஜீவகாருண்யன்) என்பனவும் இடம் பெற்றுள்ளன.

7. அஞ்சலிக் குறிப்புகள்

(சு.ராபற்றியவை பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி பற்றியவை)

ஆக்க பூர்வமான சமகால இலக்கியச் செல்நெறி சார்ந்த ஆசிரித்தலையங்கள் (எ-டு: சமகால சிற்றிலக்கியச் சூழல் பற்றி இதழ் 2ல் வெளிவந்த குறிப்பு) என்றவாறு வகைப்படுத்தி அவை பற்றி விரிவாகப் பேசவும் வாய்ப்புள்ளது; எனினும், விரிவஞ்சித் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது!

8. ஆக்க இலக்கியங்கள்:

கூடுதலாக சமகாலப் புதிய செல்நெறியாக பின் நவீனத்துவ நோக்கவெழுந்த சிறுகதைகள், கவிதைகள் (எ-டு : மலர்ச்செல்வனது பல சிறுகதைகளும் கவிதைகளும்) மறுகாவில் அதிகளவு இடம்பெற்றமையும்

கவனத்திற்குரியது. புதிய தலைமுறைக் கவிதாயினிகள் பலருக்கு இடமளித்தமை பற்றியும் விதந்துரைக்க வேண்டும் (எ-டு உருத்திரா, சலனி, பெண்ணியா முதலானோரது கவிதைகள்)

மறுகாவில் தமிழக எழுத்தாளர் பலரது ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றமையும் (எ-டு: ஜெயமோகன், குட்டி ரேவதி, சா.தேவதாஸ், புதுகை நக்கீரன், எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், நாஸ்மபன்) கவனத்திற்குரியது.

9. இதழாசிரியர் மலர்ச்செல்வனது நவீன இலக்கியப்பிரக்கை மீதான நாட்டம் சார்ந்த புரிதல் காரணமாக அரிதாக எழுதுகின்ற முக்கியமான எழுத்தாளர்கள் (எ-டு: வி. கௌரிபாலன்), ஆய்வாளர்கள் (எ-டு: அ.யேசுராசா, கேதாரநாதன்), கவிஞர்கள் (எ-டு: யோ.கர்ணன்)

10. பலர் தாமாக மறுகாவில் எழுத முன்வந்தமை பற்றியும் கவனத்திற் கொள்வது அவசியமே இதுவரை கூறப்பட்டவற்றைத் தொகுத்து நினைவு கூர்வதாயின், மறுகா சஞ்சிகையின் வரவும் கிழக்கிலங்கைச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் ஏற்படுத்திய தடங்களும் முக்கியமானவை என்பது புலப்படுகின்றது.

மறைந்த ஈழத்து மூத்த ஆளுமை சண்முகம் சிவலிங்கம் இளைய ஆளுமை எம்.ஐ.எம்.ந.ஹப. ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் தொகுக்கப்படும் போது மறுகா இதழ்கள் பற்றிய தேடலுக்கும் இடமுள்ளது.

சிலுவை தூக்கும் ஈழத்துச் சஞ்சிகையாளர் வரிசையில் மறுகா இதழாசிரியருக்கும் முக்கியமான தொரு இடமுள்ளது என்பதை எமது இலக்கிய உலகம் அறிந்து கொள்வது மறுகாவின் ஆயுள் நீடிப்பிற்கு அவசியமானது.

காலவெளி

ஈழத்து தமிழ் சூழலில் சிற்றிதழ்களின் வருகை நிரந்தரமானதாக இருக்கவில்லை. பலர் ஆர்வமேலிட்டால் சஞ்சிகைகளை வெளிக்கொணர முனைந்தார்கள். ஆனால் தொடர்ந்து செயற்பட முடியாமல் பல சஞ்சிகைகள் நின்று போயின. சஞ்சிகைகளின் சிக்கல்கள் அறிந்த நிலையில் வடராட்சியில் உள்ள ஆலடி, பொலிகண்டி கிழக்கு, வல்வெட்டித்துறையில் இருந்து பொலிகையூர் சு.க.சிந்துதாசன், ஆ.முல்லைத்திவ்யன் ஆகியோரால் “காலவெளி” என்னும் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. 100/= விலையில் 44 பக்கங்களில் இச்சஞ்சிகை வெளியானது.

நீலாபாலன், இரா.இரமேஸ், ஆ.முல்லைத்திவ்யன், மு.தணிகைச் செல்வன், பொலிகையூர் சு.க.சிந்துதாசன், வன்னியூர் செந்தூரன், த.அஜந்தகுமார் ஆகியோரது கவிதைகளையும் க.திலகநாதன் அவர்களின் “சிறுவர் - அரங்கு பண்பும் பயனும்” என்றும் அரங்கு சார்ந்த கட்டுரையுடனும் ஆனந்தமயிலின் “ஒற்றைக்கால் கோழி” என்னும் மறுபிரசுரக்கதையையும், அனுஷா கணேசலிங்கத்தின் “விழுதுகள்” என்னும் சிறுகதையையும் கவிஞர் த. ஜெயவீலனின் நேர்காணலையும், பொலிகையூர் சு.க. சிந்துதாசனின் “கடலின் கடைசி அலை” என்னும் நூல் பற்றிய தெனடபொலிகையூர் குமாரதீபன் எழுதிய விமர்சனமும் தாங்கி இவ்விதழ் வெளியானது. இந்த இதழ் வெளியீட்டு விழா வைத்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதும் தொடர்ந்த பயணிகவில்லை.

- பரணீ

படிகள் சஞ்சிகையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் குறித்து...

■ கெக்கிராவ ஸ்லைஹா ■

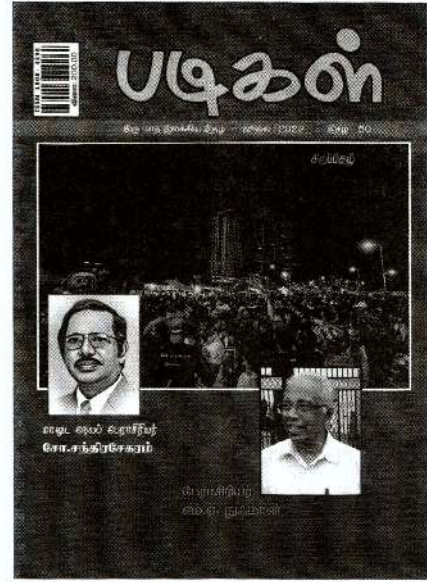
நிலப்பரப்பைப் பொறுத்தவரை இலங்கையில் உள்ள இருபத்தைந்து மாவட்டங்களில் பெரிய மாவட்டம் என்று போற்றப்படுவது அநுராதபுரம். வன்னி எல்லையில் இருக்கும் அநுராதபுரம் முன்னொரு காலத்தில் ஓர் இராசதானியாகவும், இராஜரட்டையின் தலைநகரமாகவும் விளங்கியது.

தென்னிந்திய படையெடுப்பால் மக்கள் வெளியேறியதில் தூர்ந்துபோய், பிறகு ஆங்கிலேயப் படையெடுப்பின் பின் அநுராதபுர நகரையும் சூழலையும் சார்ந்த சிங்களவர்களும் வடக்கு கிழக்கு மாகாண தமிழர்களும் வந்தேறு குடிகளாக மறுபடி குளங்கள், வாடிகள் அணைக்கட்டுகள் என்று மீளுருவாக்கம் பெற்றுத் துளிர்ந்தது. போல, மலபார் பிரதேச முஸ்லிம் மக்கள் வந்து குடியேறி குளங்களை அண்டி வாழ்ந்து வந்ததும் வரலாறு. எனினும், அநுராதபுர பிரதேசமானது இலக்கியத்திலும், கல்வியிலும் வறள்நிலை கொண்டிருந்த நிலையே நிலவிற்று.

சமூக உருவாக்கத்தில் இலக்கியம் ஆக்ககூடிய பங்களிப்புச் செய்யுமென்றால், சிற்றிதழ்களும் அதிலே பெரும் பங்கு வகிக்கும். இருந்தும், இலங்கையைப் போன்ற ஒரு நாட்டில் ஒரு வரலாற்றுச் சவால் சிற்றிதழ்களின் தொடர்வரிசை வருகை என்று நான் சொல்வேன். அதிலும், அநுராதபுர பிரதேசத்தில் இருந்து கிட்டத்தட்ட பதினைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக ஒரு சஞ்சிகை வெளிவருவது என்பது பாரிய சவால்.

அநுராதபுரம் பிரதேச இலக்கியத்திற்கும் அநுராதபுரத்தின் விலாசத்துக்கும் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஆழமான பதிவு ஒன்றை உண்டாக்கி வரும் “படிகள்” சஞ்சிகையின் வளர்ச்சியும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் குறித்துக் கொஞ்சம் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

“நல்லன காணவும், நல்லவற்றுடன் இணையவும் முயல்பவர்களின் எண்ணிக்கை சிறியதாக இருப்பினும் அது முயற்சியின்மையிலும் பார்க்க மேலானது” என்று சொல்லிய

படி “படிகள்” ஒரு பறவை தீர்க்கத்தோடு பறப்பதை அடையாளமாகக் கொண்ட சின்னத்தோடு அநுராதபுரத்திலிருந்து மாதமிருமுறை வெளி வருகிற சிறு சஞ்சிகை என்று சொல்லலாம்.

போசகராக கலாபூசணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா எப்போதும் ஊக்கமுடன் இயங்கி வர, தலைவராக நாச்சியாதீவு பர்வீன், உப தலைவராக அநுராதபுரம் ரஹ்மத்துல்லாஹ், செயலாளராக நேகம பலான், உப செயலாளராக ஜன் சிகபூர், அமைப்பாளராக எம்.சி.நஜிமுதீன், மற்றும் பொருளாளராக வசீம் அக்ரம் அவர்களும், இணைப்பாளராக எம்.ஏ.எம்.டி.ல்சான் அவர்களும் இயங்குகிறார்கள்.

இன்னும் செயற்குழு உறுப்பினர்களாக சிவபுரீ ஞானச்சந்திரன் குருக்கள் அவர்கள், அநுராதபுரம் ஜமீல் அவர்கள், இக்கிரிகொள்ளாவ சப்ராஸ், மிகிந்தலை பாரிஸ், நாச்சியாதீவு மாபீர், வெளிக்கொள்ளாவ சுபஹான், நாச்சியாதீவு அபூ நுஹா, எம்.சி.சுபுர்தீன், மற்றும் ஹொரவப்பொத்தான நௌபர் என்று நிறைய நல்லுள்ளங் கொண்டவர்கள் “படிகளை” சூழ்ந்து செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அநுராதபுரம் இலக்கியப் பயணத்தில் “படிகள்” சஞ்சிகையின் ஆரம்பமும் எழுச்சியும் குறித்து பேசும்போது பாடசாலை மாணவர்களை கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு இலக்கிய இதழாகவே அது பதிவிடப்படலாம். 2003ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் “படிகள்” தனக்கான முதலாவது இதழை

பிரசுவிக்கிறது. சஞ்சிகைக்கான கருத்தாக்கத்தை முன்மொழிந்து இருந்தவர் நஜிமுதீன் அவர்கள். அது அப்போது ஒரு இலக்கிய சஞ்சிகையென்று சொல்ல முடியாது. அதற்கான ஒரு முயற்சியை அது தொட்டு இருந்தது. மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் என்று பலரும் ஆக்கங்கள் தந்து தவியிருந்தார்கள். அதன் கட்டமைப்பு பற்றியோ, இருக்கும் வளங்கள் பற்றியோ எந்தத் தீர்க்க சிந்தனைகளும் இருக்கவில்லை. “நட்சத்திர நற்பணி மன்றம்” இதன் தோற்றத்திற்கு முழுக்க முழுக்க தோள்

கொடுத்தது.

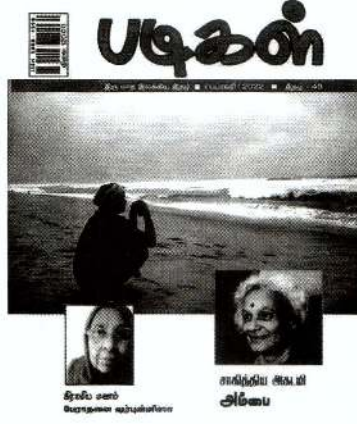
இந்நிலையில், அந்த “படிகள்” முதல் இதழின் அறிமுகவிழா அநுராத புரம் ஸாஹிதா கல்லூரியில் அப்போதைய அப்பாடசாலையின் முதல்வர் அன்பு ஜவஹர்ஷா தலைமையில் நடைபெற்றது. அச்சுப் பிசாசின் செய்தியை வந்திருந்து வாழ்த்திய பெருமக்களுக்கு எடுத்துரைத்து அவர் பேசியது, இன்றளவும் ஞாபகமிருக்கிறது. இரண்டாம் இதழின் வருகை மிக எளிய வடிவில் அமைந்திருந்தது. மூன்றாம் இதழ் இணைப்பாளராக இயங்கிய எம். ஏ. எம். டில் சான் அவர்களின் வடிவமைப்பில் தோற்றம் பெற்றது.

இப்படி இப்படியாக “படிகள்” ஆரம்பிக்கப்பட்டு இதழ்கள் வெளிவந்தன. நேர்காணல்களை அவை அழகுற பதிவு செய்தன. அந்தவகையில் முதலாவது நேர்காணலாக வானொலி நாடக எழுத்தாளர் எம். அல்ரஹ்மான் அவர்களது நேர்காணலைச் சொல்லலாம். “படிகள்” பதிப்பகமாக செயற்பட ஆரம்பித்து மூன்று நூல்களை வெளியிட்டது. சிறப்புக் கட்டுரைகளை அது வெளியிட்டது. நூல்களின் அறிமுக விழாக்களை அது நிகழ்த்திக்காட்டிற்று. இலக்கியச் சந்திப்புகள் என்றும் அது முனைப்பு செய்தது. அநுராதபுரத்துக்கும் அப்பால் வெளி மாவட்ட மூத்த இலக்கியவாதிகளோடு அது இணைந்து இயங்கியது.

உதிரி உதிரியாக அவற்றின் மீது பார்வையை பதிக்கிறேன். பிரேம்ஜி அவர்களை அட்டையில் பதித்து 2013 களில் வெளியான இதழ் கையில் தவழுகிறது. ஒரு பத்திரிகையாளராக, எழுத்தாளராக, பதிப்பாளராக பல்புற சார்ந்த ஆளுமை கொண்ட அவருடைய அனைத்து செயற்பாடுகளோடு இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமூடாக, அவ்வியக்கத்தின் மூலமாக முற்போக்கு நிலைப்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் பிரேம்ஜி ஆற்றிய பங்கு பற்றி லெனின் மதிவாணன் அவர்கள் அழகுற சொல்லியிருந்த அற்புதமான கட்டுரை ஒன்றை அவ்விதழில் நாங்கள் பார்க்கிறோம்.

போல, 2014இல் வெளிவந்த 33ம் இதழிலே, “பேராசிரியர் க.கைலாசபதியும், அவரின் ஒப்பியல் சிந்தனையும்” பற்றி பாலா சிவாகரன் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையிலும் பல அரிய தகவல்களைக் கண்டு கொள்ள முடியுமாய் இருக்கிறது.

மேலும், டாக்டர். தாஸிம் அஹமது அவர்களை “இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய விசை விளக்கு” என்று (2014) அட்டைப் படத்தில் பிரசுரித்து கௌரவப் படுத்தியதைச் சொல்லலாம். இலக்கிய இமயம் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி 2011இல் மறைந்த போது அவர் பற்றிய அநுராதபுரம் நஜிமுதீனின் பெறுமதி

தில்லா ஸாஹிதா கல்லூரி

எம். ஏ. எம். டில் சான்

மிக்கதொரு பதிவுக்குறிப்பை “படிகள்” தந்தது. மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ.மஜீது (2011), மு.பஷீர், கே.எஸ். சிவகுமாரன், ஆசுகவி அன்புமன், மொழியியல் பேராசிரியர் விமல் ஜி. பலகல்ல(2018), பேராசிரியர் ரமீஸ் அப்துல் லாஹ், கல்விமான் எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல் (2017), டாக்டர் ஹிமானா செய்யத், சாகித்திய ரத்னா பேராசிரியர் சபா ஜெயராஜா (2012) இதழ்களிலே அருமையான பல நேர்காணல்களைக் கண்டு மகிழலாம்.

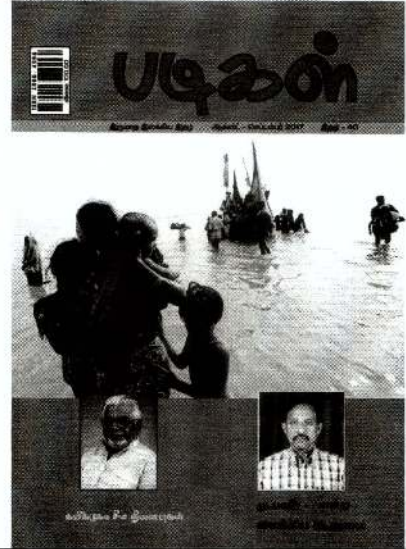
கவிஞரும் மொழிபெயர்ப்பாளருமான மு. பொன்னம்பலம் அவர்களுடனான வசீம் அக்ரமின் செவ்வி, மிகப்பெறுமதிமிக்க தகவல்கள் பலவற்றைக் கோர்த்துத் தருகிறது. கலை இலக்கிய பன்முகத் தன்மையை கருத்திற் கொண்டு செயற்படும் சஞ்சிகையாக “படிகள்” சிறுகதை, விமர்சனம், பத்தி, நேர்காணல் என்று வித்தியாசமான செல்நெறியில் பயணித்தது என்பது இதனூடாகக் கண்கூடு.

“படிகள்” சஞ்சிகை 2011இல் இலங்கையில் நடைபெற்ற உலகத்தமிழ் சிற்றிதழ் மாநாட்டில் வளர்ந்து வரும் சஞ்சிகைக்கான சிறப்பு விருதைப் பெற்றுக் கொண்டது. “நேத்ரா” தொலைக்காட்சி “உதய தரிசனம்” நிகழ்ச்சியினிமித்தம் “படிகள்” சார்பில் நேர்முகம் ஒன்றை செய்தது.

அட்டைப்படம், ஒழுங்கமைப்பு என்று “படிகள்” முகம் கொடுக்கும் செல்வை அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்கள் இன்றுவரை பொறுப்பெடுத்துச் செல்வதையும், இதழ்களின் உள்ளடக்கங்கள் வடிவமைப்பு நவீனங்களை சொல்லித்தருவதில் எம்.சி.ரஸ்மின் அவர்களின் பங்களிப்பையும் கட்டாயம் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது.

2014 ம் ஆண்டு பத்தாவது ஆண்டு சிறப்பு மலரிலே வசீம் அக்ரம் எழுதியிருந்த “படிகள் இருமாத இலக்கிய இதழ் கடந்துவந்த தடங்களைப் பாடும் ஆழ்மன யாத்திரை” கட்டுரையானது படிகளின் பாதையில் அவர்கள் சந்தித்த அனுபவங்களை அழகுடன் தெளிவுடன் மீட்டுகிறது. போலவே, அதே இதழில் அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்கள் எழுதியிருக்கும் “ஒரு நூற்றாண்டுகால வரலாற்றுப் பகுப்பிலிருந்து அநுராத புர மாவட்ட கலை இலக்கியப் பதிவுகள்” நீண்ட கட்டுரையானது ஆரம்பம் முதல் இன்றுவரை தொடரும் இலக்கிய முயற்சிகள் குறித்து விரிவாகப் பேசுகிறது.

2012 படிகள் இதழ் 30 இல் “அநுராதபுர இலக்கிய அலைகள்” என்ற திக்குவல்லை கமால் அவர்கள் எழுதியிருக்கும் பதிவானது தமிழ் இலக்கியப் பாதையில் அநுராத புரத்திலிருந்து உருவாகும் எழுச்சி பற்றி பேசுகிறது.

எம். ஏ. எம். டில் சான்

எம். ஏ. எம். டில் சான்

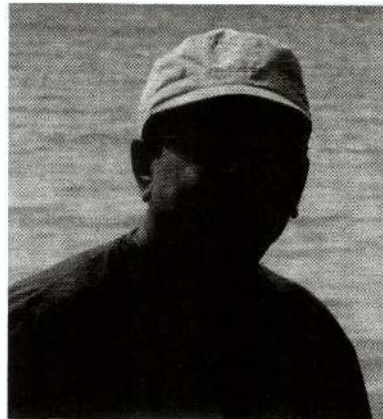
மீண்டெழுந்து புதும் பரிமாணத்துடன் தொடரும் வியூகம்

■ ருஸ்னா நவாஸ் (மாவனல்லை) ■

இதழியலின் தோற்றத்திற்கு அச்ச இயந்திரத்தின் வருகை முக்கிய பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. சஞ்சிகை என்பது ஜனரஞ்சகமான ஆக்கங்களோடு புகைப்படங்களுடன் கூடிய அட்டைப்படத்துடன் காலம் குறித்து வெளிவருகின்ற ஒரு வெளியீடு என அகராதிகள் வரைவிளக்கணப்படுத்தியுள்ளன. மேலும், வாசிப்பு ஆர்வங்கொண்ட வாசகர்களுக்கு பல்சுவை நிறைந்த பல்வேறு இலக்கியங்களை ஒன்றுதிரட்டி வாசிக்கக் கொடுக்கும் அச்ச ஊடகமாக சஞ்சிகைகள் விளங்குகின்றன என மிக எளிமையாகக் கூறலாம். சஞ்சிகைகளில் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, நேர்காணல்கள், விமர்சனங்கள், அறிமுகங்கள், கருத்துரைகள், பத்தி எழுத்துக்கள் போன்ற பல்வேறுபட்ட ஆக்கங்கள் இடம்பெறும். ஒரு தனி மனிதனின் முயற்சியால் அல்லது ஒரு குழுவின் முயற்சியால் இதழ்கள் தோற்றம் பெறலாம். ஒரு தனி மனிதனின் முயற்சியால் ஒரு இதழ் தோன்றியிருப்பினும் அவ்விதழின் செயற்பாடுகளில் பலரின் ஒத்துழைப்பு நிச்சயம் இருந்திருக்கும். இதழ்கள் அது தோன்றும் நாட்டின் அல்லது பிரதேசத்தின் இலக்கிய பாரம்பரியத்தைப் பிரதிபலிக்கும். அத்துடன் சஞ்சிகையின் காலத்திற்குரிய இலக்கிய பாரம்பரியத்தையும் மிகச்சிறப்பாகப் பிரதிபலிக்கும். நவீனத்துவத்தை ஏற்கும் இலக்கியங்களை உடனுக்குடன் மக்களிடம் சஞ்சிகைகளே கொண்டு சேர்க்கும்.

சஞ்சிகைகளை அவை வெளிவரும் கால இடைவெளியைக் கொண்டும் அதன் உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டும் பல்வேறு வகையாக வகைப்படுத்தி நோக்கலாம். அதாவது மாத இதழ், காலாண்டு இதழ், வருட இதழ் என வெளியீட்டு காலத்தைப் பொருத்து இதழ்கள் வகைப்படுத்தப்படும். அத்துடன் தற்காலத்தில் இதழ்கள் மின்னிதழ், அச்ச இதழ் என்றும் சஞ்சிகைகளை வகைப்படுத்தி நோக்கலாம். சஞ்சிகைகளின் முக்கிய நோக்கம் கருத்துப் பகிர்வாகும். அவ்வக்கால இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு துணைசெய்யும் ஊடகமாகவும் இந்த சஞ்சிகைகள் விளங்குகின்றன.

தமிழ்ச் சூழலில் இன்று பற்பல சஞ்சிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதை நாம் அறிந்துள்ளோம். அதேபோன்று ஈழத்திலிருந்தும் பல சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. சில இதழ்கள் சில காலம் வெளிவந்து இடையில் நின்றுபோனதும் உள்ளன. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் புதிதாய் சில சஞ்சிகைகள் தோற்றம் பெற்றும் உள்ளன. ஒரு சஞ்சிகை தொடர்ச்சியாக வெளிவருவதில் நல்ல வாசகர்களதும் படைப்பாளர்களதும் பங்களிப்பு மிக முக்கியமாகின்றது. அந்த வகையில் நல்ல படைப்பாளிகளையும் நல்ல வாசகர்களையும் நோக்காகக் கொண்டு ஈழத்தில் கல்முனைப் பிரதேசத்திலிருந்து உதித்த ஒரு இலக்கிய சஞ்சிகையாக "வியூகம்" சஞ்சிகை விளங்குகின்றது.

இதன் முதல் இதழ் 1988 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் வெளிவந்துள்ளது. இதன் பொறுப்பாசிரியராக தேடல்மிக்க வாசகரும் படைப்பாளியுமான உமாவரதராஜன் அவர்கள் விளங்குகின்றார். இவர் உள்மனயாத்திரை என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பையும் மூன்றாம் சிலுவை என்ற நாவலையும் வெளியிட்டுள்ளார். தனது பதினேழாவது வயதிலே அதாவது 1974 இல் காலரதம் என்ற சிற்றிதழை மீலாக்கீரன் உடன் இணைந்து நடத்தியுள்ளார். இரண்டே இதழ்கள் வெளிவந்த நிலையில் காலரதம் வெளிவராமல் நின்றுவிட்டது. பரந்த எழுத்தனுபவமும் வாசிப்புக் கொண்ட இவரின் முயற்சியால் வெளிவந்த ஒரு இலக்கிய இதழே வியூகம் சஞ்சிகை.

இவர் எழுதத் தொடங்கிய கால கட்டத்தில் எழுத்தாளர்கள் பலரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்துள்ளார். அவர்கள் படைப்புகள் பற்றி உரையாடியுள்ளார்கள். படைப்புகள் பற்றி முரண்பட்டுக் கொண்டும் இருந்துள்ளார்கள். அம்முரண்பாடுகளைச் சிறந்த வாதப்பிரதிவாதங்களால் தீர்த்துக்கொண்டும் இருந்துள்ளனர். இத்தகைய சூழல் படைப்பு மனோ நிலையை ஊக்குவித்து செழுமைப் படுத்தியுள்ளது. அக்காலகட்டத்தில் ஆளுக்கு இரண்டு பக்கம் எனத்

தீர்மானித்து உமாவரதராஜனுடன் சோலைக்கினி, எச்.எம்.பாறுக், நற்பிட்டிமுனை பள்ளி, மன்கூர். ஏ. காதர், மு. சடாச்சரம், வீ. ஆனந்தன் ஆகியோர் முதல் இதழில் எழுதியுள்ளனர். முதல் இதழின் ஒவ்வொரு பக்கமும் யாருடைய பக்கம் என்பதைக் குறிப்பிட்டே வந்துள்ளது. அதாவது ஆக்கங்களை எழுதிய எழுத்தாளர்களின் பெயரில் அப்பக்கம் வெளியிடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக மு. சடாச்சரம் பக்கம், எச். எம். பாறுக்கின் பக்கம், வீ.ஆனந்தன் பக்கம் எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கூறலாம்.

காலாண்டு இதழாக மலர்ந்த இவ்விதழின் முதல் மூன்று இதழ்களும் குறிப்பிட்ட கால இடைவெளிக்குள் ஒழுங்காக வெளிவந்துள்ளன. படைப்புலகம் சார்ந்த பிரச்சினைகள், நூல்கள், திரைப்படங்கள் பற்றிய காரசாரமான விமர்சனக் குறிப்புகளையும் மொழி பெயர்புகளையும் முதல் மூன்று இதழ்களில் ஆசிரியர் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். முதல் முயற்சி, ஆரம்பம், தொடக்க புள்ளி என்ற காரணங்களால் முதல் இதழ் மட்டும் பன்னிரண்டு பக்கங்களுடன் வெளிவந்துள்ளது. அவ்விதழ் பன்னிரண்டு பக்கங்களுடன் மட்டுமே வெளிவந்துள்ள போதும் அவ்விதழ் பேசும் விடயங்கள் மிக ஆழமானவை. ஏனைய இதழ்கள் கணிசமானளவு பக்கங்களுடன் வெளிவந்துள்ளன.

முதல் இதழ் 1988 இல் வெளிவந்துள்ளபோதும் இதுவரை பதினொரு இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்துள்ளன. பன்னிரண்டாவது இதழை வெளியிடுவதற்கான பணிகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளதாக இதழாசிரியர் உமாவரதராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். காலாண்டிதழாக இவ்விதழைக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் தொடர்ந்தும் காலாண்டு எனும் முறை ஒழுங்கில் இவ்விதழ் வெளிவரவில்லை. இது பற்றி,

“வியூகம் அவ்வப்போது வெளிவரும் ஓர் இதழ் இது. கால நிர்ணயம் செய்துகொண்டு வெளியிட இன்னமும் நாங்கள் பலம் பெறவில்லை என்றே உணர்கிறோம். அதிகபட்சம் ஓராண்டில் மூன்று இதழ்களையாவது கொணர வேண்டும் என்பது தான் இப்போதைய ஆசை” என ஆசிரியர் குழு, இதழ் மூன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காண முடியும்.

இதழ் ஐந்திற்கு பின்பே ஆசிரியரின் அவ்வாசை நிறைவேறியுள்ளது. முதல் இதழ்க்கும் நிகழ் காலத்துக்கும் இடையில் நீண்ட கால இடைவெளி இருப்பதற்குக் காரணம் இவ்விதழ் இடைப்பட்ட காலத்தில் இரண்டு தடவை வெளிவராமல் நின்று போனமையே ஆகும்.

முதல் இடைவெளிக்காலமாக மூன்றாவது நான்காவது இதழ்களுக்கிடையிலான இடைவெளியைக் குறிப்பிடலாம். மூன்றாவது இதழ் வெளிவந்து மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்பே (1994) நான்காவது இதழ் வெளிவந்துள்ளது. அவ்விதழில், “ஐந்தாவது ஆண்டு கல்லறைத் திருநாளுக்கு முன்னதாகவே நாங்கள் எழுவேண்டிய கட்டாயம்.

உயிருடன் நான்கு ஆண்டு கல்லறை வாசம்” என இதழாசிரியர் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

நான்காவது இதழ் மூன்று வருடங்கள் வராதிருந்தமைக்கு பல்வேறு காரணங்கள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. அதிலும் மிக முக்கியமாக ஈழத்தின் அரசியல் பின்புலம் செல்வாக்குச் செலுத்தியதாக உமாவரதராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார். அக்கால கட்டத்தில் இலங்கையின் உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளும் போரும் இலங்கையின் எல்லா அம்சங்களிலும் பாரிய தேய்வை உண்டுபண்ணின. வியூகத்தின் பயணத்திலும் உள்நாட்டு கலவரங்களும் போரும் தடைக்கல்லாக திகழ்ந்துள்ளன என்பது இதழியல் வரலாற்றில் மறக்காமல் பதிவுசெய்யக்கூடிய விடயமாக உள்ளது. இக்கால கட்டத்தில் ஊடக சுதந்திரமும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையிலேயே காணப்பட்டுள்ளது.

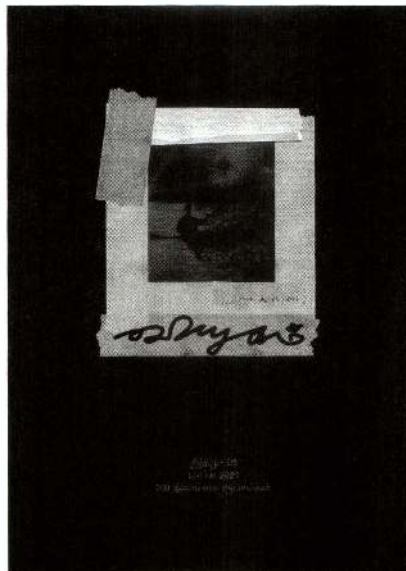
இரண்டாவது இடைவெளியாக நான்காவது இதழ்க்கும் ஐந்தாவது இதழ்க்கும் இடைப்பட்ட இடைவெளியைக் குறிப்பிடலாம். மூன்றாவது இதழின் வெளியீட்டிற்கு பின் மூன்று வருடகால இடைவெளிக்குப் பின் நான்காவது இதழ் வெளிவந்திருந்த போதும் நான்காவது இதழின் இதழ் வெளியீடு தடைப்பட்டுப் போயுள்ளது. சுமார் பதினேழு வருடங்கள் வியூகம் வெளிவரவே இல்லை. வியூகம் முதல் மூன்று இதழ்களின் வாசகர்களும் வியூகத்தை மறந்திருப்பார்கள் எனக் கருதத்தக்களவு நீண்ட இடைவெளியாக இரண்டாவது இடைவெளி அமைந்திருந்தது. இந்த நீண்ட தடைக்குக் காரணம் என்ன என எல்லோர் மனதிலும் கேள்வி எழக்கூடும். அக் கேள்விக்கு நாகக்காக ஐந்தாவது இதழிலே இதழாசிரியர் உமாவரதராஜன் அவர்கள் பின்வருமாறு பதில் மொழிந்திருந்தார்.

“சுமார் பதினேழு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் வியூகத்தின் ஐந்தாவது இதழ் வெளியாகிறது. வியூகம் ஏன் வெளியாகியது, நடுவில் ஏன் நின்றுபோனது என்ற கேள்விகளை சிற்றிதழ்களின் தன்மையையும் வரலாறையும் அறிந்தவர்கள் எழுப்பமாட்டார்கள்”

உண்மைதான். ஒரு சிற்றிதழை வெளியிடுவதென்பது எவ்வளவு சிரமங்கள் நிறைந்த வேலை என்பது சிற்றிதழாசிரியர்களுக்கு மட்டுமே புரியும்.

வேலைப்பளு, பண நெருக்கடி, படைப்பாளிகளின் சோம்பல், படைப்புகளின் தரமின்மை, நெருக்கடியான சூழல் போன்ற பலவிதமான சிக்கல்கள் ஒரு இதழ் வெளிவராமலிருப்பதில் பாரிய தாக்கம் செலுத்துகின்றது. இதே காரணங்கள் வியூகம் சஞ்சிகை வெளிவராமல் போனதற்கும் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன.

மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் “சிறந்த படைப்புகள் வராமையே வியூகம் நின்றுபோனமைக்கான காரணம். சிறந்த படைப்பாளிகள் மிகச்சோம்பேறிகளாகவும், மோசமான எழுத்தாளர்கள் சுறுசுறுப்பாகவும் இருப்பதைக் கண்ட நான் வெறுமனே பக்கங்களை நிரப்ப விரும்பவில்லை. வியூகம் நின்று விட்டது”

என வெளிப்படையாகவே ஆசிரியர் உமாவரதராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தரமற்ற படைப்புகளை வெளிக்கொணரும் தரமற்ற ஒரு சஞ்சிகையாக மலர்வதை விட ஒரு இடை வெளியை எடுத்துக்கொண்டு தரமான இதழாகவே மலர்வது மேல், எனக் கருதியிருப்பதும் மேலான சிந்தனைப் போக்காகக் கொள்ளலாம்.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் ஐந்தாம் இதழுடன் வியூகம் சஞ்சிகை தொடந்து வெளிவந்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். இதன் போக்கும் உள்ளடக்கமும் ஈழத்தின் ஏனைய இலக்கிய சஞ்சிகைகளில் இருந்து வேறுபடும் புதிய கொள்கைகளைக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

அதாவது ஒரு சில சஞ்சிகைகள் எல்லோருக்குமான வெளியீட்டு களமாக அமைந்திருக்கின்றது. அந்த நிலையிலிருந்து வியூகம் மாறுபட்டது. தரமான ஆக்கங்களுக்கு மட்டுமேயான களமாக இருக்கின்றது. ஆசிரியர் இது பற்றிக் குறிப்பிடும்போது தரமற்ற படைப்புகளை அனுப்பிவைத்த பலரதும் ஆக்கங்கள் பிரசுரிக்காமல் புறக்கணித்துள்ளதாக குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆக்கங்களின் தரத்தில்தான் சஞ்சிகையின் தரமும் தங்கியிருப்பதால் ஆக்கங்களின் தரத்தில் மிகக் கவனம் செலுத்துவதாக ஆசிரியர் குறிப்பிட்டார். மேலும் ஒரு எழுத்தாளர் ஐந்து கவிதைகளை அனுப்பும் போது அதில் இரண்டு மட்டுமே தரமானது எனின் மீதி மூன்றையும் தயங்காமல் புறக்கணிப்பதாகவும் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டார். தரம் என்பது யாது என்று கேள்வி எழுப்பினால், பரந்த வாசிப்பு அனுபவம் கொண்ட வாசகர்களின் வாசிப்பு அனுபவத்திற்கும் காலத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய தன்மை எனக் கொள்ளலாம். இதனடிப்படையிலேயே வியூகத்திற்கான ஆக்கங்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

வியூகத்தின் படைப்பாளர்கள் தொடர்பில் நோக்கினால், ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமன்றி உலகின் ஏனைய பகுதி எழுத்தாளர்களுக்கும் படைப்புக்களை அனுப்பும் வாய்ப்பை வழங்கியுள்ளனர். யார் ஆக்கங்களை அனுப்பினாலும் தரமான ஆக்கங்களை மட்டுமே பிரசுரிப்பதாக ஆசிரியர் குறிப்பிட்டார்.

கவிதை, சிறுகதை ஆக்கங்களில் மட்டும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கும் புலம்பெயர் ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு காலத்திலும் தோன்றும் இலக்கியங்கள் அவ்வக் காலத்திற்கு உரிய பண்பையும் நவீனத்தையும் கொண்டது. எந்தவொரு இலக்கியத்தையும் வலிந்து ஜனரஞ்சகப்படுத்தி மக்களிடம் கொண்டுசேர்க்க வேண்டிய எந்த அவசியமுமில்லை என்ற எண்ணப்பாட்டை இவ்விதழாசிரியர் கொண்டுள்ளார். எல்லா விடயத்தையும் ஜனரஞ்சகப் படுத்தி வாசகரிடம் கொண்டுசேர்க்கும் போது வாசகரதும் தரமும் கேள்விக் குறியாகும் நிலையே

காணப்படும். இலக்கியத்தை அதன் உண்மைத் தன்மையுடனும் தரத்துடனும் முன்வைப்பதால் தரமான வாசகர் வட்டமொன்றையும் எதிர்பார்க்கலாம்.

“சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் - கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்.” என்ற பாரதியின் சொல்லுக்கிணங்கி பிற கலைகள் தொடர்பாகவும் பிறமொழி இலக்கியங்கள் தொடர்பாகவும் வியூகம் சஞ்சிகை முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளிவருகின்றதைக் காணலாம்.

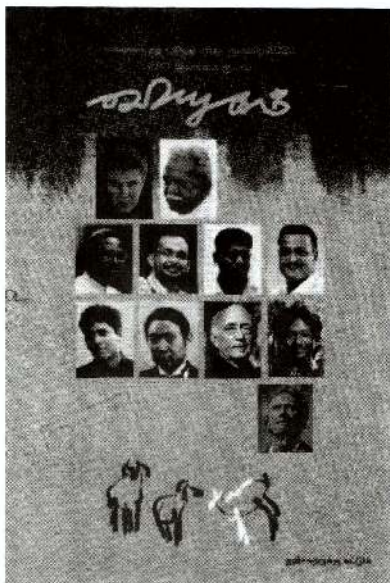
பிற மொழி இலக்கியங்களில் அதிகம் பேசப்படும் இலக்கியங்கள் குறித்து எமது தமிழ் வாசகர்களும் படைப்பாளிகளும் அறிந்துவைத்திருக்க வேண்டும். அவற்றையும் உள்வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கில் ஒவ்வொரு இதழிலும் பிற மொழி இலக்கியம் ஏதாவதொன்றைப் பற்றிப் பேசியிருப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக பியோதர் தஸ்தயேவ்ஸ்கியின் “வெண்ணிற இரவுகள்” நாவல் தொடர்பான கட்டுரை (இதழ் 9- பக்கம் 25), மார்டின் விக்ரமசிங்கவினால் எழுதப்பட்ட “மடோல்தாவ” எனும் சிங்கள நாவல் தொடர்பான கட்டுரை (இதழ் 6- பக்கம் 1)

அத்துடன் மொழிபெயர்ப்பு படைப்புகளையும் வாசகர் சுவைக்க இதழில் ஆசிரியர் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். உதாரணமாக இதழ் மூன்றில் இடம் பெற்றிருக்கும் “சுமைகூலி” எனும் படைப்பைக் குறிப்பிடலாம்.

மலையாள இலக்கியங்களுக்கு இவ்விதழ் அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கியுள்ளது. மலையாள சிறுகதைகளும் இவ்விதழ்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக வீ. ஆனந்தன் மொழிபெயர்த்த “ராதா கிருஷ்ணனின் சுயதுக்கங்கள்” (இதழ் 3- பக்கம் 67). வியூகம் இதழ்களில் மலையாள கவிதைகளுக்கு பிரத்தியேக பக்கங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம். உதாரணமாக இதழ் எட்டில் பக்கம் 42 முதல் 47 வரையான பக்கங்கள், இதழ் 9 இல் பக்கம் 66 முதல் 69 வரையான பக்கங்கள், இதழ் பத்தில் பக்கம் 70 முதல் 72 வரையான பக்கங்கள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறு தொடர்ந்தும் எல்லா இதழ்களிலும் மலையாள மொழிக் கவிதைகளை மொழி பெயர்த்துத் தந்திருப்பதைக் காணலாம்.

வேற்று மொழிக் கவிதைகளும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இதழில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக இதழ் 8 இல் பிரிய தர்ஷனி சிவராஜாவால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட சிங்களக் கவிதைகள் ஐந்து இடம் பெற்றிருப்பதையும் இதழ் ஒன்பதில் பீ. எம். எம் இர்பானால் அரபியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கவிதைகள் இடம்பெற்றிருப்பதையும் குறிப்பிடலாம்.

சினிமாத்துறை தொடர்பாக ஈழத்து எழுத்தாளர்களும் சஞ்சிகைகளும் எழுதி வெளியிடுவதற்கு பெரும் தயக்கம் காட்டுவதைக் காணலாம். இந்திய சஞ்சிகைகள் சினிமாத்துறை தொடர்பாக பரவலாகப் பேசும் போது ஈழத்தவர்கள் மட்டும் இது தொடர்பாக பேச ஏன் தயங்குகின்றனர் என்பது

புதிதாகவுள்ளது. ஆனால் வியூகம் சஞ்சிகை தனது ஒவ்வொரு இதழிலும் சினிமாத்துறை தொடர்பாகப் பேசு பக்கங்கள் ஒதுக்கியிருப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக மலையாள சினிமா (இதழ் 3 பக்கம் 54), மூன்று மலையாளத் திரைப்படங்கள் (இதழ் 7) மினாரி (இதழ் 5- பக்கம் 2), சார்பட்டா பரம்பரை காட்சியின் உள்ளும் புறமும் (இதழ் 8 பக்கம் 80-86) ஹொலிவுட் (இதழ் 9 பக்கம் 18) "கிளிண்ட் ஈஸ்வுட் : கமராவுக்கு முன்னும் பின்னும் தடம் பதித்த கலைஞன் (இதழ் 10 பக்கம் 7-11) போன்ற கட்டுரைகள் இடம் பெற்றிருப்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

வியூகத்தில் நேர்காணல்களும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. உதாரணமாக இதழ் நான்கில் எம். ஏ நுஃமான் அவர்களுடன் இடம்பெற்ற நேர்காணலைக் குறிப்பிடலாம். இதழ் பத்தில் நர்மதா குப்புசாமி மொழிபெயர்த்து வழங்கிய மார்ஷல் அரிஸ்மன் பற்றிய நேர்காணல் இடம்பெற்றுள்ளது. இதேபோன்று ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த அருந்ததிரோய் தொடர்பான நேர்காணலை தமிழில் பா. சஜீந்ரன் மொழிபெயர்த்து இதழ் ஏழில் வழங்கியிருப்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

அதே போன்று புத்தக அறிமுகங்களும் வியூகத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக இதழ் இரண்டில் எம். ஏ நுஃமானின் மாக்ஸியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும், அன்பு முகைதீனின் புதுப்புனல், அன்புடனின் முகங்கள், அறநிலாவின் வட்டத்துள் சில புள்ளிகள் எனும் புத்தக அறிமுகங்கள் இடம்பெற்றிருப்பதைக் குறிப்பிடலாம். நந்தினி சேவியாரின் அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், திக்வல்லை கமாலின் குருட்டு வெளிச்சம் மற்றும் பல புத்தகங்களின் அறிமுகங்களும் வியூகத்தில் இடம்பெற்றிருப்பதைக் குறிப்பிடலாம். இவை சில உதாரணங்கள் மட்டுமே. வியூகத்தில் இன்னும் பல அறிமுகங்களும் ஆக்கங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. வியூகத்தை பெற்று வாசித்தறிவதன் மூலமே அதன் தன்மையை உணரலாம்.

இதழின் வடிவமைப்பைப் பொறுத்தமட்டில் மிக நேர்த்தியான வடிவமைப்பை நவீன ஓவியரும் வடிவமைப்பாளருமான றஷ்மி அவர்கள் இதழுக்கு வழங்கியிருப்பதைக் காணலாம். இவ்விதழைப் பொறுத்த மட்டில் றஷ்மி அவர்களின் பங்களிப்பு போற்றத்தக்கது. மேலும் எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமன்றி இவ்விதழ் நவீன ஓவியர்களுக்கும் வாய்ப்பளிக்கும் களமாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இதழில் இணைந்து தமது பங்களிப்பை வழங்கும் புதிய ஓவியர்களை இதழில் இதழாசிரியர் அறிமுகப் படுத்தி அறிமுகக்குறிப்பும் வழங்கியிருப்பது சிறப்புக்குரியதாகும். நவீன ஓவியர்கள் பலரும் இவ்விதழில் அறிமுகமாகி ஆக்கங்களுக்குப் பொருத்தமான ஓவியங்களை வரைந்து இதழை அழகுபடுத்தியுள்ளனர். உதாரணமாக இதழ் எட்டில் சீ.ருத்ரா, செல்வநாயகம் பிரசன்னா, செல்லையா

டானியல் ஆகிய ஓவியர்களை இதழாசிரியர் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம்.

படைப்புளை எழுதும் படைப்பாளர்களதும் அறிமுக ஓவியர்களதும் புகைப்படங்களும் வியூகத்தின் புது இதழ்களில் வெளிவருவதைக் காண முடியும். இது படைப்பாளர்களையும் புது ஓவியர்களையும் உற்சாகப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. வாசகர்களும் படைப்பாளியை இனங்காண இச்செயன்முறை துணை செய்கிறது. தற்காலத்தில் சில இதழ்கள் இம்முறையைப் பின்பற்றி வெளிவருகின்றது.

ஒரு சில எழுத்தாளர்கள் வியூகம் சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவந்துள்ளனர். இதற்கு உதாரணமாக சோலைக்கினியின் கவிதைகள் தொடர்ச்சியாக எல்லா இதழிலும் வெளிவந்திருப்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

பத்து இதழ்கள் அச்ச வடிவில் வந்திருந்தாலும் பதினொராவது இதழ் ஈழத்தில் நிலவுகின்ற அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக மின்னிதழாக மலர்ந்துள்ளது.

"நாட்டின் இந்த அசாதாரண சூழ்நிலையில் அச்சிதழ் சாத்தியமற்று போனது. நீண்ட தயக்கம், ஆலோசனைகளுக்குப் பின்னர் இதனை இப்போதைக்கு மின்னிதழாக கொணரத் தீர்மானித்தோம். இது ஒரு தற்காலிக நிலைமை மாத்திரமே. மீண்டும் அச்சில் மலர்வோம்" எனும் நம்பிக்கை வார்த்தைகளை இதழாசிரியர் குறிப்பிட்டே பதினொராவது இதழை மின்னிதழாக வெளியிட்டுள்ளார்.

வியூகம் இதழ்களின் வழி ஈழத்தின் பணவீக்கத்தையும் பொருளாதார நெருக்கடியையும் கண்டுகொள்ளலாம். அதாவது வியூகத்தின் முதல் இதழ் ஐந்து ரூபாவிற்கு விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது. வியூகத்தின் பத்தாவது இதழ் 290 ரூபாவிற்கு விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஈழத்தில் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நெருக்கடி நிலைமையில் இந்த விலையிலும் இதழை வெளிக்கொண்டுவர முடியாத நிலை தோன்றியுள்ளது. ஈழத்து இதழாசிரியர்கள் அனைவரும் அச்சுத்தாள் பற்றாக்குறை, அச்சில் இதழை வெளிக்கொண்டு வருவதற் தான செலவு அதிகரித்துள்ளமை போன்ற சிக்கல்களுக்கு இந்நாட்களில் முகங்கொடுத்து வருகின்றனர். இந்த நிலை தொடருமானால் ஈழத்தில் அச்சு இதழ்கள் வெளிவருமா என்பது கேள்விக்குறியே.

இத்தகைய இக்கட்டான சூழ்நிலையில் தற்போது வியூகம் பன்னிரெண்டாவது இதழை வெளியிடுவதற்காக இதழாசிரியர் முயற்சித்துக் கொண்டிருப்பதாக தெரிவித்திருந்தார். தொடர்ந்தும் வியூகம் இதழ்கள் புதுத்தெம்புடன் தடைகளின்றி தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டும் என்பதே எமது அவா.

தொகுத்து நோக்கும் போது, புதுப் படைப்பாளிகளுக்கு சிறந்த களமாகவும் நல்ல வாசகர்களுக்கு பல்கலை வழங்குவ தாகவும் திகழ்ந்து, ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் வளர்சிக்கும் வியூகம் பங்களித்து வருகின்றது எனலாம். ●

“தென்றலின்” வாசனை பரவட்டும்! ஒளிர்ட்டும்!

பருத்தியூர் பால- வயிரவநாதன்

“கிழக்கில் “தென்றல்” வாசனை ஊட்டும் ஈழத்தில், வெளியூலில் ஒங்கி ஒலிக்கும் முதியோர், இளையோர் ரசனை உணர்ந்து களிப்புடன் வழங்கும் அட்சய பாத்திரம் இலக்கிய ஈர்ப்பு, உலக அறிவு “தென்றலின்” சுகம் இதமானது என்றும் இதன் நாமம் ஒலிக்கும்”

“தென்றல்” இதழின் ஆரம்பம் 06.04.2008 ஆகும். இதனது அகவை பதினான்கைக் கடந்து தற்போது, பதினைந்தாவது அகவையில் புகுந்துள்ளது. இது ஒரு நிகரற்ற சாதனை. ஒரு விஷயத்தை மிக இலகுவாகச் செய்து விடுவோம் என அநேகர் சொல்லிக் கொள்வார்கள். ஆனால் ஆரம்பத்திலேயே களைத்து, ஒதுங்கி விடுவது உண்டு. இலக்கியம் சார்ந்த இதழ் கள் வெற்றி நடை போடுவது சந்தோஷமான விஷயம்.

இது விடயத்தில் “தென்றலின்” ஆசிரியரும், வெளியீட்டாளருமான உயர்திரு கதிரேச பிள்ளை கிருபாகரன், அவரது இல்லத் தலைவி திருமதி கவிதா கிருபாகரன் அவர்களின் மாறாத உழைப்புடன் செம்மையாகத் “தென்றலுடன்” தங்களை அர்ப்பணிப்புச் செய்த மையை இலக்கிய உலகம் பாராட்டுகிறது.

அதேசமயம் “தென்றலின்” ஆசிரியர் குழுமத்தினரின் உழைப்பும் மகத்தானது. அந்த வகையில் ஆசிரியர் குழுவில் கலாபூஷணம் மு.தம்பிப்பிள்ளை, கலாபூஷணம் ஆ.அரசரெத் தினம், கலாபூஷணம் இ.கோபாலபிள்ளை, திருமதி கவிதா கிருபாகரன் மற்றும் செல்வி த. செல்வராணி பணியாற்றுகின்றனர். அத்துடன் ஒவியராக செல்வி சி.புரவர்த்தனியும் தனது பங்களிப்பை உரிய வகையில் வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்.

இவர்களின் இலக்கிய சேவைக்கும், “தென்றலுடன்” இணைந்த வாசகர்கள் மற்றும் அனுசரணையாளர்கள் அனைவரையும் பாராட்டுகிறோம். தமிழ் இலக்கியம் தரணியில் உயர்ந்தது. மிகவும் பழைமை உடையது.

மேலும் “தென்றலின்” ஆசிரியர் பற்றிச் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். திரு கதிரேசபிள்ளை கிருபாகரன், அவரது மனைவி

இருவருமே ஆசான்கள். இவர்கள் இருவரின் ஆசிரியப் பணியும், இலக்கியப் பணியும் ஒன்றிவிட்டது.

“தென்றல்” சஞ்சிகை ஆசிரியர் கதிரேசபிள்ளை கிருபாகரன் இளமையிலிருந்தே பத்திரிகைத் துறையுடன் இணைந்தவர். செய்தியாளராக 2000 ஆண்டிலிருந்து கடமை புரிகின்ற இவர், மட்டக்களப்பு மாவட்ட அரசசார்பற்ற நிறுவன ஒன்றியத்தால் நடாத்தப்பட்ட பத்திரிகையாளர்களுக்கான ஆறு மாதகாலப் பயிற்சியினைப் பூர்த்தி செய்தவருமாவார். இவர்கள் இலக்கிய குழுவில் மூத்த பத்திரிகையாளரும், மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்த கொண்டல், தினக்கதிர் பத்திரிகைகளின் ஸ்தாபக ஆசிரியருமான வீ.சு.கதிர்காமத்தம்பி மற்றும் முதுபெரும் எழுத்தாளர் இரா.நாகலிங்கம்(அன்புமணி) ஆகியோர் ஆலோசகர்களாகப் பணிபுரிந்துள்ளனர். கே.வாமதேவன், கலாபூஷணம் ஆ.அரசரெத்தினம், திருமதி ஸ்ரீதேவி சங்கர், கலாபூஷணம் இ.கோபாலபிள்ளை, திருமதி கவிதா கிருபாகரன் ஆகியோரின் முயற்சியுடன், 40 பக்கங்களுடனும், 150 பிரதிகளுடனும் ஆரம்பமான “தென்றல்” 24.09.2011 இல் 530 பிரதிகளுக்கு மேல் வளர்ச்சிகண்டது.

தற்போது இலங்கையில் மட்டுமல்ல. இங்கிலாந்து, கனடா, அவுஸ்திரேலியா மற்றும் தென்னிந்தியாவிலும் வாசகர்களால் ஈர்க்கப்பட்டுள்ளது.

2007 ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்ட ஊடகவியலாளர் ஒன்றியம் ஊடகசேவை மற்றும் கலை, இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டி, அமரர் வீ.சு.கதிர்காமத்தம்பியின் ஞாபகார்த்த விருதையும், 2011 ஆம் ஆண்டு உலகத் தமிழ் சிற்றிதழ் சங்க மாநாடு கொழும்பு மாநகரில் இடம்பெற்ற போது, அதில் வைத்து மணவாளர் இலக்கிய விருதையும், 2014 ஆம் ஆண்டில் அகிலன் பவுண்டேசன் நிறுவனத்தினால் கலை, இலக்கியச் சேவைகளைப் பாராட்டி, இந்திய தயாரிப்பாளரும், நடிகரும், இயக்குருமான கே.பாரதிராஜாவின் கரங்களால் உயர் விருதையும், 2022 ஆம் ஆண்டு லக்ஸ்டோ மீடியா நெட்வேர்க் நிறுவனத்தால் திறமைக்கான தேடல் விருதையும் பெற்றமை அவரது முயற்சிக்குச் சான்று பகர்கின்றது எனக் கூறினால் அது

மிகையாகாது.

தற்போது 50 பக்கங்களுக்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களை உள்ளடக்கித் “தென்றல்” காலாண்டு இதழ் வெளிவருகின்றது. திரு க.கிருபாகரன் மேற்படி இதழ்கள் ஒவ்வொன்றுமீ வெளிவந்தவுடன் எனக்கு அனுப்பி வைப்பார். இவை அனைத்துச் சஞ்சிகைகளும் என்னிடம் உள்ளன. எனவே நான் “தென்றலை” வாசித்துப் பத்திரிகையில் எழுதுவேன். தினக்குரல் இந்த விமர்சனங்களை தொடர்ந்து வெளியிட்டமைக்கு எனது நன்றிகள்.

“தென்றலின்” அமைப்பு கவர்ச்சிகரமானது. வண்ணமயமான அட்டைப் படத்தில் இலக்கிய, ஊடக, இசைத்துறை விற்பன்னர்களின் வண்ணப் புகைப் படங்கள் அழகு சேர்க்கும். அத்துடன் கல்வித்துறை சார்ந்த பாடசாலைகளின் நிகழ்வுகள், பாராட்டு விழாக்கள், அரசு அதிபர்கள் மற்றும் அதிகாரிகள் எனப் பலதரப்பினரைச் சார்ந்தோர்களின் புகைப்படங்கள் ஒவ்வொரு காலாண்டுகளிலும் களம் கண்டு கொண்டிருப்பது கண்கூடு.

இந்நிலையில் “தென்றல்” சஞ்சிகையின் இருபத்தைந்தாவது சிறப்பு மலர் வெளியீடு “தென்றல்” சஞ்சிகை ஆசிரியர் க.கிருபாகரன் தலைமையில் 26.04.2014 அன்று மட்டக்களப்பு மகாஜனாக் கல்லூரி கேட்போர் கூடத்தில் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வுக்குப் பிரதம அதிதியாக கிழக்கு மாகாண மேலதிக கல்விப் பணிப்பாளர் எஸ்.மனோகரனும், சிறப்பு அதிதியாக இலங்கை ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபன சிரேஷ்ட தயாரிப்பாளர் எஸ்.மோசஸ் உம் கலந்து கொண்டனர். இந்நிகழ்வில் வெளியிடப்பட்ட இருபத்தைந்தாவது சிறப்பு மலரின் முதல் பிரதியினை மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவரும், கொடை வள்ளலுமான சைவப் புலவர் வி.றஞ்சிதமூர்த்தி பெற்றுக் கொண்டார்.

மேற்படி விழாவில் வைத்து, நாடளாவிய ரீதியிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பருத்தியூர் பால வயிரவநாதன்- பருத்தித்துறை, செல்வி தங்கேஸ்வரி கதிர்காமர்- கன்னன்குடா, இ.பாக்கியராசா- மண்டூர், தாழை.செல்வநாயகம்- வாழைச்சேனை, பாத்திமா முஹம்மத்- காத்தான்குடி, ஆ.அரசரெத்தினம்- களுதாவளை ஆகியோர் “தென்றல்” சஞ்சிகையின் உயர் விருதான “வீசுதென்றல் விருது” வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

“தென்றலின்” எழுத்தாளர்களாக எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்களாக ஆறுமுகம் அரசரெத்தினம், பேராசிரியர் செ.யோகராசா, ஆ.மு.சி.வேலமுகன், கவிதாயினி ஜெகதீஸ்வரி நாதன், கவிதாயினி வாசுகி குணரத்தினம், மூ.அருளமபலம், மருதூர் ஜமால்தீன், ஏறாவூர்

தாஹிர், ஏ.எல்.எம்.சலீம், மாஸ்டர் சிவலிங்கம், இ.கோபால பிள்ளை, பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா, பேராசிரியர் மா.செல்வராசா, இ.பாக்கியராசா, பாத்திமா முஹம்மத், தாழை.செல்வநாயகம் போன்றோரைக்குறிப்பிடலாம்.

“தென்றலின்” முதற் பக்கத்தை நோக்கினால் சஞ்சிகை பற்றிய தகவல்கள் காணப்படும். அடுத்து ஆசிரியர் கருத்து, தென்றலின் தேடல், கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், புதிய வரவுகள், நீத்தார் நினைவு, வாசகர் நெஞ்சம், நகைச்சுவை, குட்டிக்கதை எனப் பல விடயதானங்களை அடிக்கடி வெளிக் கொண்டு வரும் “தென்றல்” பரந்து

விரிந்து ஆலமரம் போல் அகலக்கால் விரித்து செழிப்பாக வளர்ச்சிகண்டுள்ளது.

மேலும் “தென்றலின் தேடல்” மிகவும் முக்கியமான விரிந்த பகுதியாகும். சாதனை யாளர்கள், விருது பெற்றவர்கள், பொதுநலம் சார்ந்த விடயங்களில் ஈடுபடும் பெரியார்கள், கல்விமான்கள், பேராசிரியர்கள், இலக்கியவாதிகள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் எனப் பல பிரிவினர்கள் அடங்கியுள்ளவர்களை அவர்களின் புகைப்படங்களுடன், கட்டுரை வாயிலாகவும், பேட்டி மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தி “தென்றல்” உன்னதமான பணியினை இவ்வையகத்தில் ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

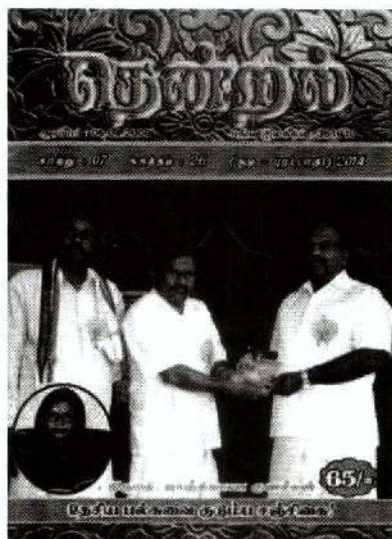
இலக்கியத்தில் ஆர்வங் கொண்ட வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தல், மூத்த எழுத்தாளர்களை இளைய தலைமுறையினருக்கு அறிமுகம் செய்தல், மாணவர்களின் அறிவுப் பசிக்கு விருந்தூட்டல், மட்டக்களப்பின் கலை மற்றும் கலாசார பாரம்பரியங்களை வெளிக் கொணர்தல் ஆகிய இலக்கினை நோக்காகக் கொண்டு செயற்பட்டு வருகிறது.

இந்நிலையில் வாசகர்களுக்கான வேண்டுகோள். தற்போது நாட்டின் நிலை மிகவும் பின்தங்கியுள்ளது. இவ்வாறான காலகட்டத்தில் “தென்றல்” போன்ற சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சிக்கு வாசகர்கள் மற்றும் அனுசரணையாளர்கள் பேருதவியினை நல்கவேண்டும்.

காலம் கனியும் போது “தென்றல்” மாத சஞ்சிகையாக மலரவேண்டுமென்பதே அனைவரினதும் பேரவா!

இனிவரும் சமூகம் மென்மேலும் முன்னேற வேண்டும். காலமாற்றம் உலகை மாற்றும். நல்லதை மட்டுமே செய்ய வேண்டும்.

“தென்றலுடன் இணைவோம். யாதும் நல்லதற்கே என உணர்வோமாக!

ஈழத்துக் கவிதை இதழ் வரலாற்றில் மறுபாதியின் வகிபாகம் குறித்த ஒரு பார்வை

■ புலோலியூர் வேல்நந்தகுமார் ■

ஈழத்து தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் கலை இலக்கிய இதழ்களுக்கு அப்பால் தனித்துறைசார் இதழ்கள் என்ற வகையில் கவிதை இதழ்களுக்கும் ஒரு வரலாறும் தனித்துவமும் உண்டு. அவ்வகையில் தேன்மொழி என்ற முதலாவது கவிதை இதழ் முதல் இன்றும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும். நீங்களும் எழுதலாம் வரை இத்தகைய கவிதை இதழ்களின் விரிந்து கிடக்கிறது. தமிழின் முதற் கவிதைக்கான இதழாக பாரதிதாசனால் வெளியிடப்பட்ட “குயில்” என்ற இதழ் விளங்குகிறது. அத்துடன் சுரதா, வானம்பாடி ஆகிய கவிதை இதழ்களும் தமிழ்நாட்டில் வெளிவந்தன ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை ஈழத்துக் கவிதை இதழ்களுக்கு ஒரு அறுபது வருட வரலாறு உண்டு 1955ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் ஈழத்தின் முதற் கவிதை இதழாக தேன்மொழி வெளிவந்தது. மஹாகவியும் வரதரும் சேர்ந்து சோமசுந்தரப் புலவரின் நினைவுச் சின்னமாக தேன்மொழியை வெளியிட்டனர். இதில் ஈழக்கவிஞர்களோடு தமிழகக் கவிஞர்கள் சிலரது கவிதைகளும் இடம் பெற்றன. மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளும் இடம் பெற்றன. இவ்விதழின் வெண்பாப் போட்டிகளும் தனித்துவமானவை. இதனைத் தொடர்ந்து 1964இல் நோக்கு என்ற கவிதை இதழ் திரு இ.இரத்தினம், முருகையன் ஆகியோர் இணைந்து காலாண்டு கவிதை இதழாக வெளியிட்டனர். இதில் ஆறு இதழ்களே வெளிவந்தன. இறுதி இதழ் 1970களில் வெளிவந்தது. இதன் பின் 1969 ஆம் ஆண்டு எம்.ஏ.நுஃமான், சண்முகம் சிவலிங்கம் ஆகியோர் இணைந்து வெளியிட்ட கவிதை இதழாக கவிஞன் என்ற இதழ் விளங்குகிறது. நான்கு இதழ்கள் வெளிவந்த நிலையில் பின்னர் நின்று போனது. இதன் பின் தென்னிலங்கையில் இருந்து நீள்கரைநம்பி, அப்துல் சத்தார் ஆகியோரை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு க-வி-தை என்ற இதழ் வெளிவந்தது இதே போல அ.யேசுராசா அவர்களுள் 1994 முதல் கவிதை என்ற தலைப்பில் இளம் கவிஞர்களுக்கான இதழ் ஒன்றை ஒன்பது இதழ்கள் வரை வெளியிட்டுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதே போல தில்லையடிச் செல்வனை ஆசிரியராகக் கொண்டு புத்தளத்தில் இருந்து பொன்டல் என்ற இதழ், ஈழவாணனின் அக்னி இதழ், சித்ததிக்க காரியப்பரின்

மறுபாதி

கவிதைக்கான காலாண்டிதழ்
தொடர் 03 1969-2010

நவயுகம் ஆர்.எம்.நெளதாத்தின் தூது, அல்அலீமத்தின் பூபாளம் தட்டச்சுப் பிரதியாய் வந்த காற்று, யாத்ரரா, வடம், ஓசை, நீங்களு எழுதலாம் (30 இதழ்கள் தாண்டி இன்னும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கு ஈழத்தின் கவிதை இதழ்கள்) காற்புள்ளி எனத் தொடரும் இந்த வரிசையில் 2009 ஆம் ஆண்டு முதல் எட்டு இதழ்களாக வெளிவந்துள்ளனதே மறுபாதி என்ற கவிதைக்கான காலாண்டிதழாகும். மேற் சொன்ன பட்டியலில் சில விடுபாடுகடனும் நிகழ்ந்திருக்கக்கூடும்.

இக் கவிதை இதழ்களின் போக்குகளை மூன்று வகைப்படுத்தலாம் ஒன்று ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் ட்டும் கவிதை இதழ்களாக வந்து நின்றுபோன கவிதை இதழ்கள் ஆரம்பத்தில் கவிதை இதழ்களாக வந்து பின்னர் கலை இலக்கிய இதழ்களாக மாறியவை (யாத்ரா போன்றன) இன்றும் தொடர்ச்சியை பேணி வெளிவரும் கவிதை இதழ்கள் (32 இதழ்கள் தாண்டி வெளிவரும் நீங்களும் எழுதலாம்) இன்னும் சில அவ்வப்போது வந்து வந்து நின்று வரும் இதழ்களாகவும் (நடுகை) அமைகின்றன. இவ் வகையில் ஈழத்து கவிதை இதழ் வரலாற்றில் உருவ உள்ளடக்கம் சார்ந்து கனதியைப் பேணி 2009 ஆடி புரட்டாதி முதல் இதுவரை ஒன்பது கவிதைக்கான காலாண்டிதழாக மலர்ந்துள்ளது மறுபாதி மறுபாதி மறுபாடி வருமா என்பது அதன் செயற்பாட்டாளர்களுக்கே வெளிச்சம்.

மறுபாதி அநேகமாக ஈழத்து புதுக்கவிதை, பின்நவீனத்துவக் கவிதை, கவிதைசார் பத்திகள், கட்டுரைகள், அஞ்சலிகள், மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் என்பவற்றுக்கு கால் தந்ததே வெளிவந்தது. படைப்பு படைப்பாளிகளின் தேர்வு தரம் என்பன குறித்தும் அங்கு ஒரு இறுக்கமான கொள்கை பின்பற்றப்பட்டதையும் காணமுடிகிறது. தரமான படைப்புக்கள் கிடைக்க வில்லை என்பதாலேயே அது நின்றுபோனதாக சொல்லப்படுகிறது. இவ் வகையில் ஜீவந்தியின் இச் சிற்றிதழ்ச் சிறப்பிதழில் இதுவரை வெளிவந்த மறுபாதி இதழ்கள் வழி பயணித்து ஈழத்து கவிதை இதழ் வரலாற்றில் மறுபாதியின் இடத்தை மதிப்பீடு செய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்காக அமைகிறது. அத்துடன் ஒரு வகை ஆவணப்படுத்தல் தேவையையும் இக் கட்டுரை பூர்த்தி செய்யும்.

மறுபாதி கவிதை இதழின் முதல் இதழ் மிக எளியான வேறுபட்ட ஒரே நிற அட்டைப்பட வடிவமைப்புடன் அட்டையில் ஒரு நவீன கோட்டோவியத்தை தாங்கியவாறு 2009 ஆடி புரட்டாதி இதழாக மலர்ந்தது. இவ் இதழின் பிரத ஆசிரியராக விளங்குபவர்தமிழ்க்கவி உலகம் நன்கறிந்த தனித்துவக் கவிமொழியின் சொந்தக் காரர் எங்கள் ஈழக்கவி வானத்தின் இளைய நம்பிக்கை சித்தாந்தன் ஆவார். அத்துடன் விமர்சகர், கவிஞர் சி.ரஜேஸ் மற்றும் படைப்பாளர் மருதம் கேதீஸ் ஆகியோரை துணை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டும் ஈழத்துக் கலைப்பெட்டகம் சனாதனன் அவர்களின் அட்டை ஓவியத்தையும், நுண்கலை விரிவுரையாளர் கவிஞர் பா.அகிலன் அவர்களின் இதழ் வடிவமைப்பிலும் இவ் இதழ் பிரசவம் கண்டது. முதல் இதழில் இதழாசிரியர் இவ் இதழின் நோக்கம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் காலாற்றத்தோடு இயைந்த வழியில் கவிதையை முன்னெடுத்துச் செல்வதும் தமிழ்க் கவிதைப் புலத்தில் விரிந்ததள உரையாடலை நிகழ்ந்துவதுமே இவ் இதழின் நோக்கமென குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மறுமாதியின் முதலாவது இதழ் நச்சு மரம் என்ற வில்லியம் பிளேக்கின் மொழிபெயர்ப்பு கவிதையோடு தொடங்குகிறது. இதனை தமிழில் சத்தியதாசன் அவர்கள் மொழி பெயர்த்துள்ளார். இவ் இதழில் கவிதைகளை அனார், கோகுராகவன், பஹீமா ஜஹான், பா.அகிலன், கலைமகள், தபின், மருதம் கேதீஸ், ஜெயசங்கர், விலதாஸ் ஆகியோருடைய கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

“கனவுகளை காய்த்து நிற்கின்ற
மா...மரம் நீயென்றால்
நான் உன் கனவுக்குள் சிரித்துக்
குலங்கிக் கொண்டிருக்கும்
கொன்றைப் பு மரமா...”

என்ற அனாரின் கவி வரிகளையும்
சுபித்தலுக்கான நெருப்பினை
திரிகூடிக் கொள்வதற்கு
தானும் காரணமாகிவிட்டு
ஒரு மெழுகுதிரி எரிந்து
உருகி வழிந்து கொண்டிருக்கிறது...

என்ற தபினின் கவி வரிகளையும் குறிப்பிடலாம் கட்டுரைகள் வரிசையில் தாணுபிச்சையா என்ற பொற் கொல்லரின் உறைமெழுகின் மஞ்சாடிப்பொடி.... என்ற கவிதைத் தொகுப்பைமையப்படுத்தி ஜெயமோகன் எழுதியுள்ள கட்டுரையும் புனிதத்துக்குள் கட்டுறு அபத்தத்தின் முக் என்ற தலைப்பில் வெள்ளை மாரனார் என்ற புனை பெயரில் திருஞானசபந்தரின் பாடல் மீதான விர்சனமாய் அமைந்துள்ள கட்டுரையும் தொலைவில் ஒரு வீடு என்ற தலைப்பில் மறுபாதியின் ஒவ்வொரு இதழிலும் திவ்வியாவின் பக்கங்கள் என எழுதப்பட்ட கவிதை குறித்தான பத்தியும் இப்படியாயிற்று நூற்றி யோராவது தடவையும்... என்ற சத்தியபாலன் சேரின் கவிதைத் தொகுதி குறித்த பார்வையும் பெண்குயின் வெளியீட்டகத்தின் புகழுடை நதியில் நீர்ப்பெருக்கிடம் என்ற தமிழ்க் கவிதைகளின் ஆங்கில மொழியாக்க நெடுந்தொகை பற்றிய அறிமுகக் குறிப்பும், எழுத்துக் கவிதையிலிருந்து நிகழ்த்து கவிதைக்கு காலத்தேவையில் கவிதையின் பரிமாணங்கள் என்ற சி.ஜெயசங்கர்

அவர்களின் கட்டுரையும் இவ் இதழுக்கு கனதி சேர்க்கின்றன. கவிதை குறித்தான புதிய சிந்தனைக் கினலர்களை ஏற்படுத்துகின்றன. கபீர் கவிதைகள் ஆங்கிலம் வழி தமிழில் மொழி பெயர்த்து தரப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் கமலாதாஸ், இ.முருகையன், ராஜமார்த்தான்டன் ஆகியோருக்கான அஞ்சலிக் குறிப்புகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

மறுபாதி கவிதைக்கான காலாண்டிதழின் இரண்டாவது இதழ் 2009 ஐப்பசி மார்சுழி இதழாக மலர்ந்துள்ளது. இது மெல்லிய நீல நிற அட்டையில் கறுப்பு வெள்ளை கோட்டுருவ குறியீட்டு ஓவியத்தைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இவ் இதழின் முதற் பக்கத்தில் நிச்சுக்கோறி என்ற ஆங்கிலக் கவிதை சௌ ஜன்யஷாகரால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுத் தரப்பட்டுள்ளது. இவ் இதழில் தானாவின்னு, ரிஷான் ஷெரீட் மலர்ச்செல்வன், சடாகோபான், கனகரமேஸ், சித்தாந்தன், கருணைரவி ஆகியோரது கவிதைகளும் சௌஜன்யஷாகர், நிஷா ஆகியோரது மொழி பெயர்ப்பு கவிதைகளும் சத்தியபாலன், கருணாகரன், பயணி ஆகியோர்ச் கட்டுரைகளும் திவ்வியவின் பத்தியும் கடலோடி, மருதம் கேதீஸ், தீபச் செல்வன் ஆகியோரால் எழுதப்பட்ட நூல் அறிமுகக் குறிப்புகளும் சி.மணி, மாவைவரோதயன் ஆகியோருக்கான அஞ்சலிக் குறிப்புகளும், தரஹரனின் எதிர்வினையும் வாசகர் கடிதங்களும் இவ் இதழில் இடம் பெற்று கவிதை பற்றிய பன்முக தரிசனத்தை தருகின்றன.

இவ் இதழின் கவிதைகளில் தானாவின்னுவின் சிதறுண்ட காலக்கடிகாரம், ரிஷான் ஷெரீப்பின் தொலைவானில் சஞ்சரிக்கும் ஒற்றைப் பறவை மலர்ச் செல்வனின் கனகரமேசின் கடவுள் நாவில் இருந்து அவர்கள் எழுதிச் சென்றார்கள். சித்தாந்தனின் பசியோடிருப்பவனின் அழைப்பு கருணைரவியின் அச்சம் ஆகிய கவிதைகள் அவற்றின் தனித்துவ எடுத்துரைப்பு முறைகள் சார்ந்தும் மொழிதல் முறைகள் சார்ந்தும் தனித்துவம் கொண்டவையாக விளங்குகின்றன. கவிதை மற்றொரு பரிமாணத்தை நோக்கி... என்ற கருணாகரனின் கட்டுரை, நிகழ்த்து கவிதைப் போக்குகள் பற்றி வரலாற்று அடிப்படையில் பேசுகிறது. தொலைவில் ஒரு வீடு என்ற திவ்வியாவின் பத்தி கவிதையின் புரிதல், புரியாமை பற்றிய குழப்பங்களுக்கான தெளிவைத் தர முனைகிறது. இதே போல கடந்த இதழில் சம்பந்தரின் பாடல்கள் பற்றிய கட்டுரைக்கான எதிர் வினையை தரஹரன் அவர்கள் தந்துள்ளார். விழுங்கும் தருணங்கள் கலைமகள் கவிதைகள் பற்றிய அறிமுகத்தை தீபச்செல்வன் அவர்கள் தந்துள்ளார். வாசகர் கடிதங்களும் காத்திரமான கருத்துக்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளன.

அடுத்து நாம் மறுபாதியின் மூன்றாவது இதழ் குறித்த பார்வைக்குள் சென்றால் பிறவுண் கலந்த மஞ்சள் நிற அட்டையை மூன்று முகங்களின் ஓவியம் தாங்கி நிற்கிறது. தை பங்குனி 2010 இதழாக இது மலர்ந்துள்ளது. இதிலும் அட்டையோடு இணைந்த உட்பக்கத்தில் வோல்ட் விட்மனுடைய ஆங்கிலக் கவிதையின் ஒரு பகுதி புல்லின் இதழ்கள் என்ற பெயரில் நலங்களினியால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளே கவிதைகள் பகுதியில் ந.பிச்சமுர்த்தி, வரதர், நா.சத்திய

பாலன், தீபச்செல்வன், பாயிஷாஅலி சண்முகம் சிவ குமார் உட்பட பலரது கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. மொழியாக்க கவிதைகளாக நலங்கிள்ளி, ஃபஹூமா ஜஹான், அன்ரன் அன்பழகன் ஆகியோரது மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ருபாதி இதழ் தொடர்ச்சியாக மொழியாக்க /மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்திருப்பது சிறப்புக்குரியது. அத்துடன் நவீன கவிதை சொல்லாக்கப் பின்புலமும் அதன் வளர்ச்சியும் அறிமுகக் குறிப்புக்கள் என்ற சி.ரமேஷ் சின் கட்டுரையும். கவிதை மற்றொரு பரிமாணத்தை நோக்கி என்ற திரை இசைப்பாடற் கவிதைகள் பற்றிய சி.கருணாகரனின் கட்டுரையும் வழமைபோன்று திவ்வியாவின் பக்கமாக அமையும் பத்தியும் இவ் இதழுக்கு கனதி சேர்ப்பதுடன். கவிதை நூல் அறிமுகங்கள் என்ற வரிசையில் த.அஜந்தகுமாரின் “ஒரு சோம்பேறியின் கடல்” பற்றிய தி.செல்வ மனோகரனின் அறிமுகக் குறிப்புக்களும். மலராவின புதிய இலைகளால் ஆதல் என்ற கவிதைத் தொகுப்பு குறித்த தானா.விஸ்ணுவின் அறிமுகக் குறிப்புக்களும் இவ்விதழுக்கு சிறப்புச் சேர்க்கின்றன. ஓர் இரவிலே... என்ற தலைப்பில் அமைந்த வரதரின் ஈழத்தின் முதலாவது நவீன கவிதை இங்கு தரப்பட்டுள்ளது. பா.அகிலனின் பெருநியம் மண்ணடுக்குள் பற்றிய அறிமுகம் என்ற கவிதையும் தீபச் செல்வனின் எல்லாக் கண்களையும் இழந்த சகோதரியின் கனவு ஆகிய கவிதைகள் அவரின் உணர்வு நிலை சார்ந்தும் மொழிதல் முறை சார்ந்தும் தனித்துவமாய் விளங்குகின்றன. வாசகர் கடிதங்களும் காத்திரமான கருத்துக்களோடு அமைந் துள்ளன.

அடுத்து மறுபாதியின் நான்காவது இதழை நோக்கின் இவ் இதழ் மறுபாதியின் நான்காவது இதழ் ஒரேஞ்சுகலர் அட்டையுடன் 2010 சித்திரை ஆனி இதழாக மலர்ந்துள்ளது. இதன் அட்டையின் உட்பக்கத்தில் சத்தியதாசன் மொழிபெயர்த்த காதல் பூங்கா என்ற மொழியாக்க கவிதை இடம் பெற்றுள்ளது. இதழின் உள்ளே பெரியஐங்கரன், யோகி, அனார், த.அஜந்தகுமார், தனதவிஸ்ணு, சித்தாந்தன், வினோதினி, விமலதாஸ் உள்ளிட்டோரின்ன கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக பெரிய ஐங்கரனின் கவிதை ஆகவே என்னை நீங்கள் கொலை செய்யலாம் என்ற தலைப்பில் பின்வருமாறு அமைகிறது.

நீதி கேட்டு வழக்காடி
நாட்டை எரிக்கும்
வல்லமை இல்லை
உங்களது கழுகுப் பார்வைகளை
களைந்து எரியவே
எனக்கான ஒன்றும் இல்லை
செத்துப்போன இந்தப்பல்லும்
கல்லும் சாட்சி சொல்ல வரப் போவதுமில்லை
..... ஆகவே என்னை நீங்கள்
கொலை செய்ய நிறையக் காரணங்கள் உண்டு.

இவற்றோடு தமிழ்நாட்டின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிஞர் கஞ்சாக் கறுப்பு கள்ளன் மொழி பெயர்த்த கவிதையும் இடம்பெற்றுள்ளது. இவ் இதழில் இடம் பெற்றுள்ள கவிதைசார் கட்டுரைகளாக. ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைப் புலத்தில் கவிஞனின் இயங்கியலும் இருப்பும்

என்ற சி.ரமேஷின் கட்டுரை மறுபாதி இதழ் மூன்றின் கவிதைகள் சில குறிப்புகள் என்ற ந.சத்தியபாலன் சேரின் கட்டுரை எல்லைகளுக்குட்பட்டு இயங்க கவிதை என்பது சிற்றோடை அல்ல என்ற சிகரம் பாரதியின் கட்டுரை மனவூற்றின் நிகழ்வெளி படைப்பு மனமும் கவிதையும் என்ற கருணாகரனின் கட்டுரை என்பன கனதிமிக்க கட்டுரைகளாய் அமைந்துள்ளன. இதனைவிட தொலைவில் ஒரு வீடு என்ற திவ்வியாவின் பத்தி, பாயிசா அலிதந்துள்ள நூல் அறிமுகம் வாசகர் கடிதங்கள் என்பன இவ் இதழை அலங்கரிக்கின்றன.

மறுபாதி கவிதைக்கான காலாண்டிதழின் ஐந்தாவது இதழ் 2010 ஆடி - புரட்டாதி முதலாம் ஆண்டுச் சிறப்பிதழாக குறிப்பாக மொழிபெயர்ப்புச் சிறப்பிதழாக அமைந்து அதன் உருவ உள்ளடக்கம் சார்ந்து சிறப்புற்று விளங்குகிறது. வழமையான பக்க வரையறையைத் தாண்டி 88 பக்கங்களில் இது வெளி வந்துள்ளது. மொழி பெயர்ப்பு என்பதற்கு குறியீட்டு அர்த்தம் சேர்க்கும் வகையிலான அட்டை வடிவமைப்பு சிறப்பு. இவ் இதழில் ஈழத்தின் முக்கியமான மொழி பெயர்ப்பு கவிதை ஆளுமைகளில் ஒருவராகிய சி.சிவ சேகரம் அவர்களது நேர்காணல் இடம் பெற்றுள்ளது. இதனை சி.ரமேஷ் மேற்கொண்டுள்ளார். இதன்வழி அவரது மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள், மொழி பெயர்ப்பு குறித்த அவரது கருத்து நிலைகளை அறிய முடி கின்றது. மிக அதிகமான மொழியாக்கக் கவிதைகளை தாங்கி இவ் இதழ் வெளிவந்துள்ளமையும் சிறப்பு. குறிப்பாக எம்.ஏ.நுஃமான், சோ.ப, மு.பொ, ரிஷான்ஷெரீப் சத்தியபாலன், சுந்தரேசன், வில்வரத்தினம், கஞ்சாக் கறுப்புக் கள்ளன், சுவாமிநாதன் விமல் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். எடுத்துக் காட்டாக

எம்.ஏ.நுஃமானின் மொழி பெயர்ப்பில் ஹரிஸ் காலித் கவிதைகளில் இருந்து ஒருபகுதி
“உன் கண்களில் சூரியன் உதிக்கப்படும்
உன் காலடியில் அது மறையட்டும்
பொய்களில் இருந்து உண்மையை எடுக்க
என்றும் உன்னால் ஐயலட்டும்
தீர்ப்பு வழங்காதிருக்கும் தைரியம்
உனக்குக் கிடைக்கட்டும்”

என்றவாறு அமைகின்றது. ஒரு பொம்மையின் தேவைகள் என்ற ந.சத்தியபாலனின் மொழியாக்க கவிதையின் சிலவரிகள் இப்படி அமைகிறது.

மடியிறங்காத தட்டை நெஞ்ச அம்மாக்களில் அலுத்தே போயிற்றுப் பொம்மைக்கு... ரவிக்குமாரின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதையின் சிலவரிகள்

“உடலின் நகரத்தில் அலைந்து திரிந்து
காயம்பட்ட அந்த மனிதன்
இதயத்தின் வாசற்படியில் வீழ்ந்து கிடக்கிறான்
அவன் அறிவான்
கன்னமும் கூட ஒரு தோட்டம் என்று...

போன்ற மொழி பெயர்ப்பு கவிதைகளைக் குறிப்பிட லாம். இதேவேளை Evening என்ற ஒரே கவிதை மாலை என்ற தலைப்பில் கீதா, எஸ்.வி.ராசதுரை ஆகியோராலும் மாலையில் என்ற தலைப்பில் அ.யேசுராசா அவர்களாலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட விடயங்களும் பகிரப்பட்டுள்ளன. தமிழக, ஈழத்து, கவிஞர்கள் பலரது மொழி பெயர்ப்பு கவிதைகள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன.

பெற்று நம்பிக்கையூட்டுகின்றன. அவ்வகையில் பிரியாந்தியின் கவிதை இவ்வாறு பேசுகிறது.

“வெள்ளிகள் முளைக்காத
துயர விடியல்
மடித்து வைக்க முடியாத
தனிமையின் பெரும் போர்வைக்குள்
புரண்டு படுக்கும் என் நெடும்பகல்
அடர் இருளில்
படரும் இச்சை...”

இதே போல கிரிஷாந்தினுடைய கவிதை

கனவு கழிந்தபின்
கட்டிலிலிருந்து இறங்கினேன்
எதுவுமில்லை சகாவே
அது ஒரு உடல் இது ஒரு உடல்
என்பதைத் தவிர
காற்று தெருக்களைத் திறந்தது
நடந்தேன் நான்
எனது சகாவே பூமியில் நோயுண்டு மூப்புண்டு
சாவுண்டு
நீரும் நானுமோ என்ன செய்வோம்

எனப் பேசுகிறது. ஏனைய கவிதைகளும் காத்திரமாகவே அமைந்துள்ளன. மொழியாக்கக் கவிதைகள் வரிசையில் ஏற்கனவே சொன்னதோடு எம்.ஏ.நுஃமான், சித்தாந்தன், கந்தையா ஸ்ரீ கணேசன் ஆகியோரது கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. கட்டுரைகள் வரிசையில் காலத்தின் பிரதியாக கவிதை என்ற சித்தாந்தனின் கட்டுரை கி.பி. அரவிந்தன் இன்னும் மீதமிருக்கும் கனவு என்ற சி.ரமேஷின் கட்டுரை தமிழ்க்கவிதைக்குழல் நியாஸ் குரானாவின் கவிதைச் செயல்களையும் ரீமேக் முயற்சிகளையும் முன் வைத்து என்ற கருணாகரனின் கட்டுரை கவிதைக்காடும் கலக்காடும், ஜமீலின் உடையக் காத்திருத்தல் கவிதைத் தொகுதியை முன்வைத்து என்ற அம்ரிதா ஏயெம்மின் கட்டுரை, மயானகாண்டம் பிந்திய பதிப்பு நால்வர் கவிதைகளின் தொகுப்பு சில குறிப்புக்கள் என்ற ந.சத்தியபாலனின் கட்டுரை என்பன இவ் இதழுக்கு கனதி சேர்ப்பனவாய் அமைந்துள்ளன. ஓர் இரவிலே என்ற சித்தாந்தனின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதையில் வரும்

“நொய்ந்த மனசு
அச்சத்தில் உருகுகிறது
குழந்தை தனது கரடிப் பொம்மையை
இறக அணைத்துக் கொள்கிறது
இலட்சக்கணக்கான ஆவிகள்
இந்த இரவை உரிமை கோருகின்றன.”

என்ற வரிகள் சிறப்புக்குரியன அமைகின்றன. இறுதியில் கந்தையா ஸ்ரீகணேசனின் அமைதி என்ற மொழிபெயர்ப்புக் கவிதையும் இதழுக்கு கனதி சேர்க்கிறது.

மறுபாதி கவிதை இதழின் எட்டாவது இதழ் 2019 புரட்டாதி மார்ச்சி இதழாக மீண்டும் நீண்ட வருட இடைவெளிக்குப்பின் வெளிவந்தது. இதில் ஆசிரியர் குறிப்பாக குறிப்பிடும் போது காலதாமதத்துக் கான காரணமாக ஒரு முறைப்படுத்தப்பட்ட இதழ் இயக்கமாக செயற்படுவதில் உள்ள நெருக்கடியும் தரமான படைப்புக்களை பெறுவதில் உள்ள சிரமங்களுமே என்று ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளதுடன் கவிஞர் மஜீத்தின் கவிதைச் சிறப்பிதழாக இவ் இதழைக்

கொண்டு வர இருந்தும் அவர் மறைந்தும் அதனை சாத்தியப்படுத்த முடியாற் போனதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயினும் இவ் இதழில் அவரைக் குறித்த இரண்டு கட்டுரைகள் இடம் பெறுவது திருப்தியளிக்கிறது என்றும் கூறியுள்ளார்.

இவ் இதழின் உள் அட்டையில் சத்தியபாலனின் சுரங்கத் தொழிலாளி என்ற மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை இடம்பெற்றுள்ளது. இவ் இதழில் பா.அகிலன், கற்சுரா, வ.ஜ.ச.ஜெயபாலன், யோகி, தானாவிஸ்ணு, ஜமீல், மஜீத் ஆகியோரது கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இவ் வகையில் சிங்கள நண்பருக்கு என்ற மஜீத்தின் கவிதை பின்வருமாறு அமைகிறது.

“எங்கள் தேசத்தில் நிகழ்வது போலவே
அவர்கள் வந்தனர்
தெருக்களில் நின்றவர்களை
எதுவுமே தெரியாதவர்களை
எல்லாம் இழந்தவர்களை
எங்கள் தேசத்தில் நிகழ்வது போலவே
அவர்கள் கொன்றனர்...”

இவ் இதழில் எம்.ஏ.நுஃமான், சாந்தன் ஆகியோரது மொழியாக்கக் கவிதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இதே போல நீருக்கடியில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. திமிங்கிலம் என்ற தலைப்பில் எஸ்.போஸ் கவிதைகள் பற்றிய கிரிஷாந்தின் நினைவுக் குறிப்பு கரையாத நிழலாய் கனலும் பண்ணாமத்து கவிராயர் பற்றி சாங்கிருத்தியன் எழுதிய நினைவுக் குறிப்புரை என்பவற்றுடன் சிறப்பான பல கவிதைக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவ் வகையில் சொற்களின் புறப் பாடு மஜீத் கவிதைகள் என்ற மயூரநுபனின் கட்டுரை, மொழியின் செறிவில் கட்டிவற்றிப் பாயும் குருதியாறு மஜீத்தின் மனக்காயங்களை நோக்கிய பயணம் என்ற சி.ரமேஷின் கட்டுரை நவீன திரிசங்கு கவிஞர் தம்பிமுத்து பற்றிய ஜெயங்கரின் கட்டுரை என பல கட்டுரைகள் இவ் இதழுக்கு கனதியை கொடுக்கின்றன.

எனவே தொகுத்து நோக்கும் போது மறுபாதியின் எட்டு இதழ்களிலும் இடம் பெற்றுள்ள கவிதைகள், மொழியாக்கக் கவிதைகள், கவிதைசார் கட்டுரைகள் அறிமுகக் குறிப்புக்கள், நேர்காணல்கள், அஞ்சலிகள் என்பன பலருக்கு களம் தந்து அதேவேளை உலகக் கவிதைத் தளம் சார்ந்ததாய் தமிழ் உலகிற்கான கவிதை இதழ்களாய் அதேவேளை கனதி குறையாமல் வேறு பட்ட அட்டை வடிவமைப்புடன் வெளிவந்துள்ளதைக் காண முடிகின்றது. இறுதியில் பல ஆண்டுகள் தாண்டியும் அவ்வப் போது வெளிவந்த மறுபாதி கவிதை இதழ் தொடர்ந்து வருமா நின்றுபோகுமா என்ற வினா வாசகர்களாகிய எம்மிடம் இன்றுமுள்ளது.

தரமான படைப்புக்களை பெறுவதில் உள்ள சிரமத்தால் அது நின்று போனதாகச் சொல்லப்பட்டாலும் கால மாற்றத்துக்கு ஏற்ப சில நெகிழ்ச்சிப் போக்குகளை கடைப் பிடித்து படைப்பாளிகளின் வெளியை அகலப் படுத்தி மறுபாதி மீண்டும் மலர வேண்டும். ஈழத்தில் கவிதைசார் படைப்பாக்கத்திலும், உரையாடல்களிலும் காத்திர மான பணியை ஆற்ற வேண்டும் என்ற எதிர்ப்பார்ப்புடன் இக் கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து வெளிவந்த காகித மலர்

■ பேராசிரியர் செ.யோகராசா ■

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து வெளிவந்த இருசஞ்சிகைகள் வித்தியாசமான நிறுவனங்களால் வெளியிடப்பட்டன. இவற்றுள்ளொன்றுதான் தேசிய கடதாசிக் கூட்டுத்தாபனம், வாழைச்சோனை. தட்டச்சில் வெளியிட்ட “காகிதமலர்” இம்மலரின் ஓரிதழ் மட்டும் பார்வைக்குக்கிடைத்துள்ளது. மலர் : 22 கார்த்திகை, மார்கழி 1988, இதழ் 3 என்ற தகவல் மட்டும் அவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வடிப்படையில் இம் மலரின் ஆரம்பம் எதுவென்பதை ஊகித்தே அறியலாம் எனில் அதுவும் சிக்கலாகத்தெரிகிறது! ஆதலின் வாசகரது சிந்தனைக்கு இது பற்றிய புரிதலை இப்போதைக்கு ஒப்படைப்போம்! 1988இன் பின்னரும் சிலவருடங்கள் வெளிவந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது! (இதில் எழுதியவருள் கடதாசி ஆலையில் பணிபுரிந்து நீண்ட காலம் முன்னர் ஓய்வு பெற்ற கவிஞரும் எழுத்தாளருமான செ.குணரத்தினம் மட்டுமே தற்போது உள்ளார். அவரும் பலவிடயங்களை கால ஓட்டத்திடம் ஒப்படைத்துவிட்டார்!) ஆசிரியர் பெயரும் கிடைத்த பிரதியில் தரப்படவில்லை!

வெளிவந்த கட்டுரைகள் (இரண்டு தவிர) அனைத்தும் கடதாசிக் கைத்தொழிலுடன் தொடர்பு பட்டவை. (எ-டு: உள்ளன் கணக்காய்வு) எழுதியவர் : பி.என்.ஜெகதீசன்) தொடர்கட்டுரையும் இடம் பெற்றுள்ளது. (எ-டு: கடதாசிக் கைத்தொழிலும் தேசியக் கூட்டுத்தாபனம் - திரு.வை.ஜி.எட்டவேட்.); செவ்வியும் கைத்தொழில் சார்ந்தது தான்.

“பாவையர் பக்கம்” பகுதியில் மட்டும் பெண்கள் சார்பான ஒரு கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது. தலைப்பு: “கதைகட்ட ஒருவன் பிறந்துவிட்டால் கண்ணகி வாழ்விலும் களங்கம் உண்டு”(எழுதியவர் : செல்வி.ரி.கணபதிப்பிள்ளை); சிந்திக்கத்தூண்டும் வித்தியாசமான பார்வை!

மற்றொரு கட்டுரை, “கிறிஸ்துவின் பிறப்பு ஒரு தொடர் நிகழ்ச்சி” எழுதியவர் அ.ஞானப்பிரகாசகம்

ஆக்க இலக்கியங்களுள் கவிதைகள் அதிக முள்ளன. இவற்றுள் சில காலம் காகிதமலர் வராமல் தடைப்பட்ட நிலையில் கவலையுடன் அது பற்றி எழுதிய கவிஞர் செ.குணரத்தினத்தின் கவிதை குறிப்பிடத்தக்கது. மற்றொன்று, போர்க்கால அவலம்

பற்றி வி.செல்வநாயகம் எழுதியது; அதனொரு பகுதி :

“கொடை கொடுக்கும் பாரியென குவலயத்தில் வாழ்ந்தாலும் கடை பிரிந்து நல்லபணம் கைநிறையச் சேர்த்தாலும் குடை பிடித்து வீதியிலே குஞ்சரத்தில் ஊர்ந்தாலும் அடையாள அட்டையின்றேல் அவன் பாடு அதோகதிதான்!”

இடம் பெற்றுள்ள சிறுகதையொன்று (வசந்தமே வா - க.இளங்கோவன்) போர்க்கால அவலம் பற்றியது.

தொடர்கதை என்ற விதத்தில் செ.குணரத்தினத்தின் “கானல் நீர்” என்பதும் அத்தகையது தான்.

சித்ராங்கி என்ற தொடர் நாடகம் வரலாற்று நாடகமாகிறது (எழுதியவர் : த.ரவீந்திரநாதன்) காதல் கொண்டு தன்கரம் பிடித்த கணவனுக்காக, அவன் உயிருக்கு ஒரு தூண்டுகோலாக இருப்பதற்காக அவன் செய்கிற மகவூதான தியாகம்தான் இந்த நாடகத்தின் உயிர்.

“சிரி... சிரி” என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்ற நகைச்சுவைத் துணிக்களிலொன்று : (தொகுப்பு க.சிவபாதம்)

ஒருவர் : உங்கநாடு செல்வந்த நாடு என்று ரொம்ப புகழ்ச்சியாகப் பேசினீங்க... இங்க பார்த்தா ஒரு சாமான்தானும் மலிவாக வாங்கக் கூடியதாகயில்லையே!

மற்றவர் : ஓ... அதுவா... செல்(வந்த) நாடு என்று நான் சொன்னதை நீங்க பிழையா விளங்கிட்டிங்க. வாசகர் கேள்விகள் என்ற பகுதி “கண்டனக் கணை” என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. வாசகர் அபிப்பிராயங்களும் உள்ளன.

Iducation என்ற தலைப்பில் “ஆங்கிலம் கற்போம்” விடயம் தொடர்ந்து இடம் பெற்றுள்ளது.

“பாராட்டுகிறோம்”, “வருந்துகிறோம்” என்ற தலைப்பிலும் ஊழியர்கள் தொடர்பான விவகாரங்கள் இடம் பிடித்துள்ளன. காகித ஆலை ஒழுங்காக இயங்கும் வரையும் இச்சஞ்சிகை தொடர்ந்து வந்ததாகக் குறிப்பிட்ட கவிஞர் குணரத்தினம் நின்று போன வருடத்தைக் குறிப்பிட முடியாதுள்ளார்!

(ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட மற்றொரு சஞ்சிகை கிழக்குப் பல்கலைக்கழக கல்விசாரா ஊழியர்கள் வெளியிட்ட கிழக்கொளி; 1982 தொடக்கம் மாத சஞ்சிகையாக நீண்டகாலம் வெளிவந்துள்ளது!)

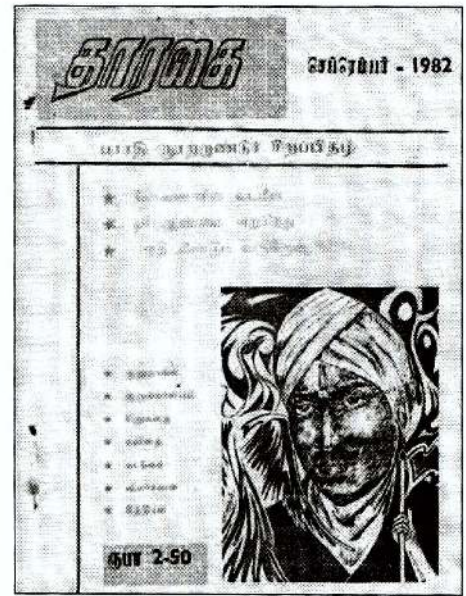
கிழக்கில் இருந்து மின்னிய “தாரகை”

■ க.பரணீதரன் ■

மட்டக்களப்பின் இலக்கிய செல்நெறிக்கு தனித்துவமான பண்புகள் உண்டு. மட்டக்களப்பின் இலக்கிய செந்நெறியை அறிந்து கொள்வதற்கு மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளிவந்த பல சஞ்சிகைகள் காரணமாக உள்ளன. அத்துடன் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளியான பல சஞ்சிகைகளின் பணி மகத்தானது. அந்த வகையில் மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளியான தாரகை இதழும் குறிப்பிடத்தக்கதோர் சஞ்சிகையாக விளங்குகின்றது. 1981 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் முதல் இதழ் வெளியானது. இவ்விதழின் ஆசிரியராக சி.சங்கரப் பிள்ளை விளங்கினார். கௌரவ ஆசிரியராக இ.மதன கோபாலன் அவர்களையும் கண.மகேஸ்வரன், இந்திராணி தாமோதரம்பிள்ளை ஆகியோரை ஆசிரியர் குழுவாகவும் கொண்டு முதல் இதழ் வெளியானது. கலை இலக்கிய மாத இதழ் என்ற குறிப்புடன் வெளியான இந்த இதழின் இரண்டாவது இதழில் இருந்து கண.மகேஸ்வரன் அவர்கள் ஆசிரியராக மாற்றமடைந்து தொடர்ச்சியாக இரண்டு மாதத்திற்கு ஒருமுறை இவ்விதழை வெளியீடு செய்து 12 இதழ்களை வெளிக்கொணர்ந்தார். வெளிவந்த காலத்தில் இந்த இதழ் வாசகர்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, குமுதினி இராஜரட்ணம், பாரதியார், பி.ரி.அரசன், க.கைலாசபதி, கே.டானியல் போன்றோரது படங்கள் சில இதழ்களின் அட்டைப்படங்களாக அமைந்தன. ஆறாவது இதழ் பாரதி நூற்றாண்டு சிறப்பிதழாகவும், 8 ஆவது இதழ் கவிதைச் சிறப்பிதழாகவும் வெளி வந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்விதழ்களில் கவிதைகளை தமிழ்ச்செல்வன், மாசிலாமணி, வடகோவை வரதராஜன், அன்பு நெஞ்சன், வேலணையூர் சு.கருணாநிதி, கமலினி முத்துலிங்கம், கருணையோகன், பதியத்தலாவ கே.எம்.பாறாக், பரந்தன் கலைபுஸ்பா, அன்புவாணன், கோகிலா மகேந்திரன், மேமன்கவி, நற்பிட்டி முனை பஸ்ல், விஜயபாரதி, ஸ்ரீதேவிப்பிரியா, நா.ஜெயபாலன்,

மு.சடாச்சரம், வி.கே.எம், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், தமிழ்ப்பிரியன், அ.கௌரிதாசன், துறை நீலாவணை பூபால் கதிரவேலன், ஈழத்து மகேஸ்வரி, ஷந்திரிகா, குறிஞ்சி நாடன், எம். சிந்துஜா, ப.இராசமணி, மணிமணாளன், ஈழக்குயில் இதர்ஸ், கங்காதரன், ஷியாமளா, தயாமதி முத்துலிங்கம், நல்லை அமிழ்தன், சோலைக்கிளி, புதுவை இரத்தினதுரை, சாருமதி, முத்து இராசரத்தினம், பரிபூரணன், வீ.ஆனந்தன், அஷ-இம்தியாஸ், முத்துலிங்கம், செல்வராணி, திலக்கதன், ரவிப்பியா, எஸ்.எம்.எம். நாபிக், ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை, மருத மைந்தன், இராசரத்தினம், சாருமதி, முல்லை அமுதன், மண்டுர் செல்வானந்தன், கவிதம், கல்முனை ஜலில்பிகாஷரிப், ஆர்.எம்.நௌலாத், மசுறா ஏ.மஜீட், வெளியூர் வேந்தன், கல்முனை ஆதம், வைரவிஷ்ணு, தம்பிலுவில் ஜெகா, பரிபூரணன், ஏ.எஸ்.நஸீமா, எம்.கிருபா, நிலா தமிழின் தாசன், வாசுதேவன், மேத்தாதாசன், அறநிலா, ஈழவாணன் போன்றோர் கவிதைகள் இந்த இதழ்களில் வெளியாகின.

சிறுகதைகளை தாமரைச்செல்வி, ச.உதய தர்சன், எஸ்.கே.விக்னேஸ்வரன், புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன், ஏ.பி.வேதாந்த மூர்த்தி, ந.முருகானந்தன், தாழை செல்வநாயகம், பரமா சண்முகம், இரா.ரவி ஆனந்தன், இந்திராணி தாமோ தரம்பிள்ளை, அனுராதா பாக்கியராஜா, நீள்கரை நம்பி, ரவிப்பிரியா, மங்கை கங்காதரம், செங்கதிர், விஷ்ணு நாடன், சாருமதி, ஏ.எஸ். உபைத்துல்லா, எஸ்.எல்.எம். ஹனிபா, தேவி பரமலிங்கம் போன்றோர் எழுதியுள்ளார்கள்.

ச.முருகானந்தனின் “நியாயமான போராட்டங்கள்” குறுநாவல் இதழ் 6 தொடக்கம் - இதழ் 11 வரை தொடராக வெளியாகி வாசகர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. மேலும் நீலாவாணனின் “வடமீன்” குறுங்காவியமும் சுவை மிகுந்ததாய் இவ்விதழில் வெளியானது.

இரண்டாவது இதழில் அழகுக்குறிப்பு, சமையற்குறிப்பு போன்றன சில அம்சங்கள் வெளியாகின. ஆனால் பின்னைய இதழ்களில் இவ்வாறான குறிப்புகள் வெளியாகாது இலக்கியத்தோடு நின்றமை

பாராட்டிற்சூரியது.

நகைச்சுவைத்துணுக்குகள், நிகழ்வுப் பதிவுகள், சமகால அரசியல் குறிப்புகள், வாசகர் கடிதம், அஞ்சலிகள், நூல் அறிமுகங்கள், விமர்சனங்கள், விவாதங்கள் என்பனவும் வெளியாகின.

“அபாயம் வருகிறது பராக்! பராக்!” என்னும் அறிவியல் கட்டுரையை கோகிலா மகேந்திரனும் “மூன்றாம் மண்டல நாடுகள் கல்வி பற்றிய கண்ணோட்டங்கள்” என்னும் அறிவியற் கட்டுரையை சாருமதியும் எழுதியிருந்தார்கள்.

இதழ் 5 இல் செம்பியச்செல்வனின் “நெருப்பு மல்லிகை” நாவலிற்கு காட்டமான எதிர்வினை அன்புமணி தெரிவித்து எழுதிய விமர்சனம் வெளியானது. தொடர்ந்து இதழ் 6 இல் நற்பிட்டிமுனை பஸீல் அன்புமணியின் விமர்சனத்திற்கு எதிர்வினையாற்றினார்.

கோகிலா மகேந்திரனின் “மனித சொருபங்கள்” சிறுகதைத்தொகுதி பற்றிய அன்புமணியின் விமர்சனம், கலைவாதி கல்லின் ஒரு வெள்ளி ரூபாய் சிறுகதைத் தொகுதி பற்றிய ஞானரதனின் விமர்சனம், ஜெயபாலனின் “தேசிய இனப்பிரச்சினையும் முஸ்லிம் மக்களும் - சில உடன்பாடுகளும் - ஐயங்களும் பற்றியவை. அஸ்மத், எஸ். எல். எம். ஹனிபா ஆகியோர் எழுதிய விமர்சனம் என்பன வெளியாகியுள்ளன.

இந்த இதழில் பெரிதாக மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் இடம்பெறவில்லை. கவிதைச்சிறப்பிதழில் மாத்திரம் ஞானரதனால் மூன்று “ஹோட்சி மின்”னின் கவிதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தாரகை இதழில் வெளியான அனேகமான

கட்டுரைகள் கவிதைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தவையாக விளங்குகின்றன. அந்த வகையில் புதுக்கவிதை ஒரு குறிப்பு(விளம்பியன்), எது கவிதை(சரசை கிழார்), புதுக்கவிதை ஒரு நோக்கு(வடகோவை வரதராஜன்) போன்றோர் கட்டுரைகள் ஆழமான கட்டுரைகளாக அமைந்துள்ளன.

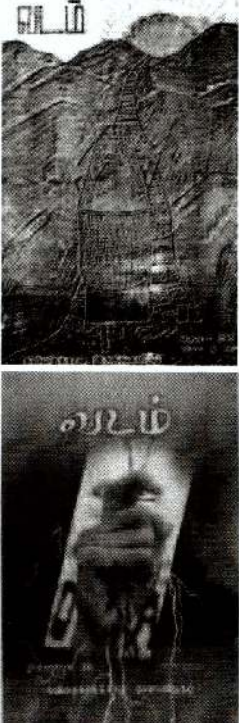
சிலோன் விஜேந்திரனுடனான கணனின் நேர்காணல், எஸ்.பொ.வுடனான நெல்லை நடேசின் நேர்காணல், கே.டானியலுடனான பூமணி மைந்தனின் நேர்காணல் என்பவை இடம்பெற்றுள்ளன. குறித்த ஆளுமைகள் பற்றிய அறிமுகத்தை பெறுவதற்கு இவ் நேர்காணல்கள் வழிசமைத்துள்ளன.

“ஈழத்தின் புகழ்பூத்த கலைஞர் வரிசை” என்னும் தலைப்பில் எஸ்.பொ பற்றிய ஞானரதனும் (இதழ் 11), கே.டானியல் பற்றி பொன். பொன்ராசாவும் (இதழ்12) எழுதியுள்ளார்கள்.

செ.கதிர்காமநாதன் ஞாபகார்த்த சிறுகதைப் போட்டியை தாரகை இதழ் நாடாத்தியது. முதற்பரிசை தேவி பரமலிங்கத்தின் “உள்ளே இருப்பது நெருப்பு” என்னும் சிறுகதை பெற்றுக் கொண்டது. இரண்டாம் இடத்தை வளவை வளவன், மாத்தளை வடிவேலன்பெற்றுக் கொண்டார்கள். மூன்றாம் இடத்தை கோப்பாய் சிவம், கோகிலா மகேந்திரன் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

தாரகை இதழ் மிகக் காத்திரமாக அரசியல் சார்ந்த குறிப்புகளை வெளிப்படுத்தியது. இலக்கிய தாகம் உள்ளவர்கள் பசியைப் போக்கும் விதமாக வெளியான இந்த தாரகை இதழ் 12 இதழ்களுடன் தனது வருகையை நிறுத்திக் கொண்டமை வருத்தத்திற்கு குரியதே.

வடம்

வடம் என்னும் கவிதைக்கான இதழ் 2005 தை - மாசி தொடக்கம் காவத்தையில் இருந்து வெளியீடு செய்யப்பட்டது. குயில் தோப்பு கலை இலக்கிய ஒன்றியம் இந்த இதழை வெளியீடு செய்தது. இருதிங்கள் இதழாக வெளி வர ஆரம்பித்து காலாண்டு இதழாக மாற்றமடைந்து 5 இதழ்கள் வரையில் வெளியானது. ஆசிரியர் குழுவில் பா.மகேந்திரன், இரா. நெல்சன், வே.தினகரன் இணைந்து செயலாற்றினார்கள்.

இளம் படைப்பாளர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடனும் மலையக மண்ணின் பிரச்சினைகளை வெளி உலகிற்கு வெளிக்கொணரவும் இவ்விதழ் வெளியானது. மலையகம் சார்ந்த பல கவிதைகளை ஐந்து இதழ்களிலும் தரிசிக்க முடிகின்றது. அத்துடன் இவ்விதழில் எழுதிய பல படைப்பாளிகள் மலையகத்தைச் சார்ந்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றார்கள். சாரல் நாடனின் நேர்காணல் இதழ் 1 இலும் சு.முரளிதரனின் நேர்காணல் இதழ் 4 இலும் மல்லிகை சி குமாரின் நேர்காணல் இதழ் 3 இலும் பிரசுரமாகியிருக்கின்றன. கவிதைக்கான இதழ் என்ற வகையில் அதிகம் கவிதைகளையே இவ்விதழ் தாங்கி வெளியானது. “புதுக்கவிதை எப்படி இருக்க வேண்டும்” என்ற கட்டுரையை இதழ் 2, 3 இல் எஸ்தர் லோகநாதன் எழுதியிருந்தார். “பெண்ணியாவின் கவிதைகள்” பற்றிய இதழ் 5 இல் கட்டுரை வரையப்பட்டிருந்தது. மேலும் கவிஞன் பதில்கள் என்னும் பகுதியூடாக பல்வேறுபட்ட கேள்விகளுக்கு பதில் வழங்கப்பட்டிருந்தது. மலையக மக்களின் போராட்டமும், துன்பமும் நிறைந்த வாழ்வை இவ்விதழ்களில் வெளியான பல கவிதைகள் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. பல புதிய படைப்பாளிகளை இவ்விதழ் அறிமுகம் செய்தது. தொடர்ந்து பயணித்திருந்தால் பல மலையக படைப்பாளர்களுக்கு களமாக அமைந்திருக்கும்.

- பரணீ

ஆகவே

க.பரணீதரன்

திருகோணமலையில் இருந்து 1992 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் “ஆகவே” என்னும் சிற்றிதழ் வெளிவர ஆரம்பித்தது. இதன் ஆசிரியராக ஜபார் செயற்பட்டார். முதல் நான்கு இதழ்களும் திருகோணமலையில் இருந்தும் இறுதி இரண்டு இதழ்களும் உடுப்பிட்டியில் இருந்தும் வெளியாகின. சிறந்ததொரு இலக்கிய இதழாக மலர்ந்த ஆகவே இதழின் முதல் இதழில் ஓவியனைப் பேசும் நவீன ஓவியம் என்னும் வாசுதேவனின் கட்டுரை முக்கியமானதொரு கட்டுரையாகும். மேலும் இவ்விதழில் ஜபார் எழுதிய “நவீன ஓவியம் பற்றிய குறிப்பு” குறிப்பிடத்தக்கது. சிவப்பு பலூன் என்னும் ஜபாரின் நாடகமும் வித்தியாசமானதொரு நாடக முயற்சி தான். நஞ்சு என்னும் சிறுகதையை ச. தமிழ்ச் செல்வன் எழுதியுள்ளார்.

இரண்டாவது இதழில் சண்முகம் சிவலிங்கம், ஜபார், கிறிஸ்டின் போன்றோர் கவிதைகளை எழுதியுள்ளார்கள். மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கவினால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட “ருஸ்ய நாவல்” என்னும் கட்டுரையை சா.தட்சணாமூர்த்தி தமிழிற் கு மொழி பெயர்த்துள்ளார். திருமலையின் பிரபல இசைக்கலைஞரான திருமலை பத்மநாதன் பற்றிய விரிவானதொரு கட்டுரையை இவ்விதழில் ஜபார் எழுதியுள்ளார்.

இதழ் மூன்றில் கவிதைகளை கிறிஸ்டின், மு.பொ, வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் ஆகியோர் எழுதியுள்ளார்கள். “கவிதை எனப்படுவது” என்னும் கட்டுரையை ஆனந்த எழுதியுள்ளார்.

இதழ் 4 கைக்கு கிடைக்கவில்லை என்பதால் அது பற்றிய குறிப்புகளை குறிப்பிட முடியாமல் உள்ளது.

பத்து ஆண்டுகளின் பின்னர் உடுப்பிட்டியில் இருந்து இதழ் 5 வெளி வர ஆரம்பித்தது. இதழ் 5 இல் “ஆங்கிலக் கல்வியின் பயன்கள் என்னும் கட்டுரையை பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம் எழுதியுள்ளார். இன்றைய நவீன உலகில் ஆங்கில கல்வியின் அவசியத்தை மிகத் தெளிவாக விளக்கிக் கூறும் கட்டுரையாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. ஒரு கிறிக்கெட் வீரனை மையமாகக் கொண்டு குப்பிளான் ஐ. சண்முகனால் எழுதப்பட்ட

“ஹீரோ” சிறுகதை அற்புதமான குப்பிளான் ஐ. சண்முகனின் கதைகளில் ஒன்று என்றால் அதுமிகையான கூற்று அல்ல. மேலும் இவ்விதழில் இடம்பெற்ற ஜபாரின் “அருஞ் சின்னக் காப்பறையின் கடைசித் தடம்” என்னும் சிறுகதையும் நல்லதொரு படைப்பு. தானா. விஷ்ணு, சித்தாந்தன், த.அஜந்தகுமார், யாத்திரீகன், ஜபார், ந.சத்தியபாலன் ஆகியோரின் சிறந்த கவிதைகள் பிரசுரமாகியிருக்கின்றன. யாத்திரீகனின் உயிரோடிருத்தல்” கவிதைத் தொகுதி பற்றி ச.வில்வரத்தினம் விரிவானதொரு விமர்சனத்தை எழுதியுள்ளதுடன், யாத்திரிகனின் கவிதை த்திறனை கண்டு மெச்சுகிறார் விமர்சகர். மேலும் இவ்விதழில் வெளியான வாசுதேவனின் “உலக மயமாக்கமும் சிறுவர் அரங்கும்” அரங்கு சார்ந்த கட்டுரையாக அமையப்பெற்றுள்ளது. “கலை இயக்கமும் கால இடமும்” என்னும் கட்டுரையும், அடுர் கோபாலகிருஷ்ணன் எழுதிய “போரும் சினிமாவும்” என்னும் கட்டுரை மீரா கதிரவனால் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டு தமிழிற் கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் நேர்காணலும் இவ்விதழ்க்கு வலுச்சேர்த்துள்ளது. கோவை ஞானியின் “ உலக மயமாதலும் மார்க்சியமும் என்னும் கட்டுரை சிறப்பிற் குரியது.

இதழ் 6, 2005 ஐப்பசியில் வெளியானது. சுந்தர ராமசாமியின் மறைவிற்கு அஞ்சலி செலுத்தி ஆசிரியர் தலையங்கம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. மு. பொன்னம்பலத்தால் “கடந்த நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதை” என்னும் கட்டுரையும் “ஒரு அறிவியற் பகைப்புலத்தின் பலவீனம்” என்னும் டி.பி. சிவராமின் கட்டுரையும் “எம்.ஏ.நுஃமான் தமிழ் புலமைத்துவத்திலிருந்து பிரிந்து செல்லும் முஸ்லிம் புலமைத்துவம்” என்னும் எம்.ஐ.எம்.றஷப் இன் கட்டுரையும், ந.சத்தியபாலன், மு.பொன்னம்பலம், சிவசேகரம் ஆகியோரின் கவிதைகளும் ஞானரதனின் சிறுகதையும் இதழை அலங்கரித்துள்ளன.

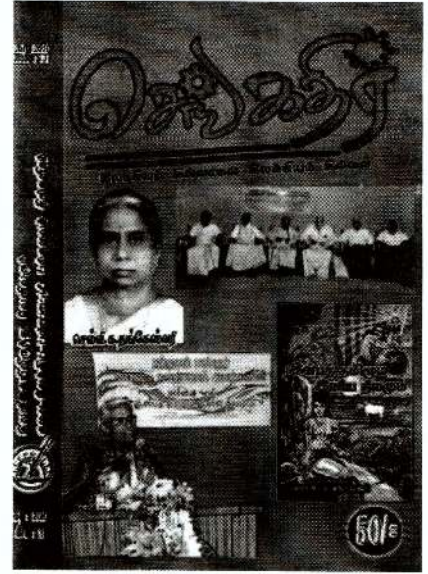
6 இதழ்களுடன் ஆகவே தனது வரவை நிறுத்திக் கொண்டுள்ளது.

செங்கதிர்

■ க.பரணீதரன் ■

கிழக்கில் இருந்து பல்வேறுகாலகட்டங்களில் பல இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வெளியாகியுள்ளன. செங்கதிரோன் த.கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களால் மட்டக்களப்பில் இருந்து தை 2008 இல் இருந்து செங்கதிர் என்னும் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை வெளியீடு செய்யப்பட்டது. “இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை” என்ற மகுட வாசகத்துடன் செங்கதிர் வெளியானது. “... வேரின்றி விருட்சம் இல்லை, மரபின் வேர்களில் காலூன்றி நின்று புதுமையை நோக்குவதே செங்கதிரின் செல்நெறியாக இருக்கும். கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளினூடே மனிதம் மலரவும், மானுடம் ஓங்கவும் “செங்கதிர்” வழிவகுக்கும்...” என்ற ஆசிரியரின் கூற்றுடன் செங்கதிர் சஞ்சிகை வெளி வர ஆரம்பித்தது.

ஓவ்வொரு இதழிலும் அதிதி பக்கம் என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆளுமை பற்றிய பதிவுகளை அவரது படத்துடன் வெளியிட்டு வந்தார்கள். பேராசிரியர், சோ. சந்திரசேகரம், பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா, பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு, தெளிவத்தை ஜோசப், ஜனாப் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல், வ. சிவசுப்பிரமணியம், வி.ஏ.சிவஞானசுந்தரம், கே.எஸ்.சிவகுமாரன், ஜனாப் அ.முகம் மது சமீம், மண்டூர் அசோகா, எஸ்.முத்துக்குமார், எஸ்.ஏ.ஐ.மத்தியூ, சா.சக்திதாசன், அக்கரை மாணிக்கம், கணபதிப்பிள்ளை கிருஷ்ணபிள்ளை, ஏ.கே.கருணாகரன், செ.குணரத்தினம், வே.சண்முகநாதன், வேல் அமுதன், கேணிப்பித்தன், புன்னியாமீன், அந்தனிஜீவா, ஜீவம் ஜோசப், சுபாஜினி சக்கரவர்த்தி, கோகிலா மகேந்திரன் அப்துல் மஜீது முஹம்மது பாறுக், குறிஞ்சி வாணன், உடப்பூர் வீரசோக்கன், இந்திராணி புஷ்பராஜா, வாகரை வாணன், மு.சடாச்சரன், ஆ.தங்கராசா, ஏ.பீர்.முகம்மது, குலமணி, புரவலர் ஹாசம் உமர்தங்கேஸ்வரி என 62 ஆளுமைகள் பற்றிய விரிவான குறிப்புகள் வெளியாகின. இவர்கள் அனைவரும் இலக்கிய வாதிகள் அல்ல. துறை சார் வல்லுநர்களே இங்கு அதிதி பக்கத்தை சிறப்பித்தார்கள். புதுமுக அறிமுகம் பகுதியில் பல படைப்பாளர்களை செங்கதிர் அறிமுகம் செய்தது. குறிப்பாக இளம் பெண்படைப்பாளர்கள் பலரை செங்கதிர் அறிமுகம் செய்தது. ஞானப்பிரகாசம் சுமதி, வாககி குணரத்தினம், தியத்தலாவ எச்.எவ்.ரிஸ்னா, ப.விஷ்ணுவர்த்தினி,

தி.காயத்திரி, பிரிய மயூரி தேவரட்ணம், விவே.பிரேம், பா.ஜிவிதரன் என பல படைப்பாளிகளை அறிமுகம் செய்தது. புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை சிறப்பிதழ், சண்முகம் சிவலிங்கம் சிறப்பிதழ் குறித்த படைப்பாளிகள் பற்றிய பல தகவல்களை உள்ளடக்கிய சிறப்பிதழ்களாக மலர்ந்தன. சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, தொடர் நாவல்கள், தொடர் குறுங்காவியங்கள், விமர்சனங்கள், குறுங்கதைகள், புதுமுக அறிமுகங்கள், நேர்காணல்கள், அஞ்சலி கள், இளையோர் பக்கம், நிகழ்வுப் பதிவுகள், கலை இலக்கிய போட்டி முடிவுகள் என பல விடயங்களைத் தாங்கி இலக்கிய செயற்பாட்டு இதழாக இவ்விதழ் வெளியானது. பல்வேறுபட்ட இலக்கிய தகவல்களையும் வெளிக் கொண்டு வந்தது. அனேகமான இதழ்களில் வேல் அமுதனின் குறுங்கதைகள் இடம்பெற்றன. “எனக்கு பிடித்த என் கதை” என்னும் தலைப்பின் கீழ் ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர்களின் கதைகள் இடம் பெற்றன. யோகா யோகேந்திரனின் “மீண்டும் ஒரு காதல் கதை” என்னும் நாவல் தொடராக வெளியானது. எம்.பி. செல்லவேலின் “செங்கமலம்” நாவல் தொடராக வெளியானது. மேலும் கோத்திரனின் கதைகூறும் குறள், த.கனகரத்தினத்தின் சொல்வளம் பெருக்குவோம், விசுவாமித்திரர் பக்கம், மட்டக்களப்பு மாநில மண் வாசனைச் சொற்கள், சின்னது சிரிப்பானது உண்மையானது என்னும் பாலமீன்மடு கருணாவின் தொடர் எனப் பல தொடர்கள் செங்கதிரில் காலத்துக்கு காலம் தொடர்ந்தன. விளாசல் வீரகுட்டி என்னும் பகுதி யில் சமகால அரசியல் பேசப்பட்டது. கவிஞர் நீலா வணனின் “வேளாண்மைக் காவியத்தின் தொடர்ச்சியாக செங்கதிரோனால் “விளைச்சல் என்னும்” குறுங்காவியம், அன்புமணியின் “வாழ்க்கைத்தடம்” தொடர், கவிவலனின் “ஒரு படைப்பாளனின் மனப்பதிவுகள்” தொடர் என பல தொடர்கள் செங்கதிரில் வெளியாகின.

செங்கதிரோன் அவர்களது முயற்சிகாரணமாக மிகச் சிறப்பாக நீண்டகாலமாக வெளிவந்த செங்கதிர் சிற்பிதழ்களுக்கு ஏற்படும் பொருளாதார பிரச்சினை காரணமாக தடைப் பட்டுப் போனது ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு துரதிஷ்டமே.

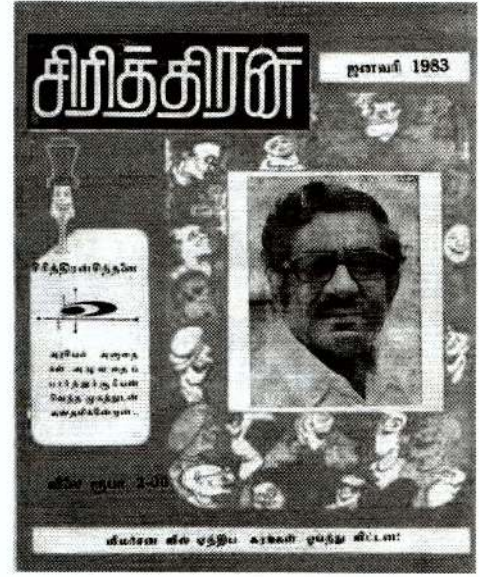
சிரித்திரன்

■ க.பரணீதரன் ■

ஈழத்தில் இருந்து நகைச்சுவையோடு இலக்கியம் பேசிய இதழாக சிரித்திரன் இதழ் காணப்படுகின்றது. சிரித்திரன் இதழ் வெளி வந்த காலத்தில் சிரித்திரன் வாசகர்களால் மிகவும் விரும்பிப் படிக்கப்பட்ட இதழாக காணப்பட்டது. 1963 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1995 ஆம் ஆண்டு வரையில் சிரித்திரன் இதழ் வெளியானது. அருமையான கேலிச் சித்திரங்களை அர்த்தச் செறிவுடன் வெளியிட்டு மக்கள் மனதைக் கவர்ந்தது. அரசியல் சார்ந்த விடயங்களை மிகச்சிறப்பாக நகைச்சுவையுடன் கேலியும் கிண்டலுடனும் வெளிப்படுத்தி மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த பாடுபட்டது இச்சஞ்சிகை. நகைச்சுவைக்கட்டுரைகள், நகைச்சுவைக்கதைகள் இதில் பெரும்பாலும் இடம்பெற்றது.

இந்த சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக தி.சிவஞான சுந்தரம் விளங்கினார். இவரை சிரித்திரன் சுந்தர் என அழைத்தார்கள். இவர் தினகரன் பத்திரிகையில் கேலிச் சித்திரங்களை வரைந்து பலரது கவனத்தை ஈர்த்தார். அதன் நீட்சியாகவே இவர் சிரித்திரன் இதழை வெளிக் கொணர்ந்தார். 1963 1970 வரை கொழும்பு பண்டார நாயக்கா வீதி சுந்திரன் அச்சகத்திலும், 1970-1971 வரை டாம் வீதியில் குமரன் அச்சகத்திலும் 1971 1995 வரை யாழ்ப்பாணத்திலும் இவ்விதழ் அச்சடிக்கப்பட்டது. 32 ஆண்டு காலமாக தொடர்ச்சியாக வெளியீடு செய்யப் பட்டு வந்து சிரித்திரன் இதழ் 1995 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வு காரணமாக நிறுத்தப்பட்டது. அதே ஆண்டு சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள் இயற்கை எய்தியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. 366 இதழ்கள் வரையில் 32 ஆண்டு காலப்பகுதியில் வெளியாகியதுடன் தமிழ் சஞ்சிகை வரலாற்றில் கேலிச் சித்திரத்தால் புகழ் பெற்ற முதந்தர சஞ்சிகை என இவ்விதழை குறிப்பிடலாம்.

சிரித்திரன் இதழ் 26 ஆண்டுகளின் பின்னர் centre for creativity and innovation நிறுவனத்தினரால் மீளவும் 2021 தை மாதம் முதல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளி வருகின்றது. இவ்விதழில் சுந்தரின் மகள் வாணியின் ஆசிரியர் தலையங்கம் “மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு...” என்னும் தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது.

மாதாந்தம் மிக அழகாக கலர்ப்படங்களுடன் வடிவமைக்கப்பட்டு நகைச்சுவைக் கதைகள், நகைச்சுவை குறும்பாக்கள், நகைச்சுவைத் துணுக்குகள், நகைச்சுவை சார்ந்த அர்த்தம் நிறைந்த அரசியல் கேலிச்சித்திரங்கள், அழகான ஓவியங்கள் என மிகக் காத்திரமாக வெளியாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

சிரித்திரன் இதழ் அச்சகம் இந்த அமைதிப்படை என்ற போர்வையில் வெளிவந்த இந்திய அரசுக் குணம் நிறைந்த இராணுவத்தினரால் தீ வைத்து கொழுத்தப் பட்டதுடன் சிரித்திரன் அலுவலகத்தையும் தமது “சென்ரி”யாக மாற்றினார்கள். இதன் போதும் சோர்ந்து விடாத சுந்தர் அவர்கள் தொடர்ந்து சிரித்திரனை வெளிக் கொணர்ந்தமை சாதனைக்குரியது. சிரித்திரன் சுந்தரின் கேலி சித்திர நாயகர்களான சவாரித்தம்பர், சின்னக்குட்டி, மைனர் மச்சான், மயில்வாகனத்தார் போன்றோர் மக்கள் மனதில் என்றும் நிலைத்து நிற்கும் நகைச்சுவைக் கதாபாத்திரங்கள். மகுடி பதில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் பல சுவாரஸ்யமான விடயங்களை சுந்தர் எழுதினார். இது மக்கள் மனதில் இடம் பிடித்துக் கொண்டபகுதியாக விளங்கியது.

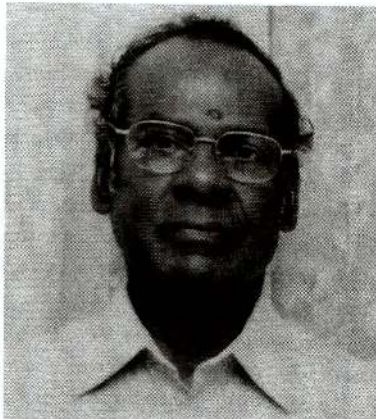
செங்கை ஆழியானின் “ஆச்சி பயணம் போகிறான்” என்ற அருமையான நகைச்சுவை நிறைந்த நாவல் சிரித்திரனில் தொடராக வெளி வந்தது. மேலும் செங்கை ஆழியானின் “கொத்தியின் காதல்” என்னும் படைப்பும் சிரித்திரனில் வெளியானது. சுவைத்திரள் ஆசிரியரான திக்கவயல் தர்மு அவர்கள் சிரித்திரன் மீது இருந்த தீவிர நாட்டத்தின் காரணமாகவே சுவைத்திரள் என்னும் நகைச்சுவை ஏட்டை வெளியீடு செய்தார். பல எழுத்தாளர்களுக்கு களமாக அமைந்த சிரித்திரன் மக்கள் மனங்கவரும் சஞ்சிகையாக வெளி வந்த காலத்தில் திகழ்ந்தது. நெருக்கீடுகளால் கட்டுண்டு கிடக்கும் மக்களுக்குள் சிரிப்பைத் தேட முடியாமல் உள்ள காலத்தில் சிரித்திரனின் மீள் வருகையானது மிகச்சிறப்பானது. பெற்றோர்கள், பாடசாலை அதிபர்கள் இந்த இதழை வாங்கி தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வாசிக்கக் கொடுத்து தாமும் வாசித்து இன்புறலாம்.

கலைமுகம் விலையில்லா விளைச்சல்

■ நா.நவராஜ் ■

“கலை என்பது மென்மையானது; பன்மையானது; ஒண்மையானது; உண்மையானது; திண்மையானது; வண்மையானது; வாய்மையானது; தூய்மையானது; ஆகவே தெய்வீகமானது” எனக் குறிப்பிடும் நீ.மரியசேவியர் அடிகளார் “கலைவழி இறைபணி” என்ற விருதுவாக்கியத்தினை அடிப்படையாக வைத்து 1965 களில் திருமறைக்கலாமன்றத்தினை உருவாக்கி “அரசியல், சமயம் இவையெல்லாம் எல்லா மனிதர்களையும் ஒன்றிணைக்காது. கலை என்ற தளத்தில் எல்லா மனிதரையும் சந்திக்க முடியும்” என்று நம்பினார். எமது நாட்டிலும் நாடுகடந்தும் மன்றத்தின் பணிகளை விரிவாக்கி முப்பதிரண்டுக்கு மேற்பட்ட பிரிவுகளில் (க-05 ஆசிரியதலையங்கம். முப்பத்திநான்கு பிரிவுகள் என க-11 இன் தலையங்கத்தில் உள்ளது.) செயற்படுத்தினார். யாழ் மண்ணில் நிலையாக வேருன்றியுள்ள அம்மன்றம் தனக்கென ஒரு பணிமனை, திறந்தவெளி அரங்கு, கலையகம், அழகியல் கல்லூரி, ஓவியக்கூடம், தியான இல்லம் போன்ற பல கட்டுமானங்களை உள்ளடக்கி நிற்கின்றது. அம்மன்றத்தின் இத்தகைய நிலையான கட்டுமானங்களில் ஒன்றாகக் கருதத்தக்க வகையில் இன்றும் நிலைத்திருக்கும் “கலைமுகம்” என்ற காலாண்டிதழை 1990களில் நீ.மரியசேவியர் அடிகளார் தானே பிரதம ஆசிரியராக இருந்து ஆரம்பித்தார்.

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் சிற்றிதழ்களின் பங்களிப்பு மிகவும் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றபோதும் பலசிற்றிதழ்கள் பல இடங்களில் இருந்து காலத்திற்குக் காலம் புதிதாக வெளியாகித் தொடர்ச்சியாகவும் இடையறுந்து மீளப் பிறந்தும் எனத் தமது பயணத்தை மேற்கொண்டு வருகின்றன. பல இதழ்கள் இடையிலேயே அகால மரணம் உற்றுப் போயின. எனினும் அவற்றுள் சில தமது வழித்தடத்தை நன்றாகப் பதிந்து விட்டே போயிருக்கின்றன. (சு.பரணீ தரனின் வடமாகாண சஞ்சிகைகள் ஓர் அறிமுகம் என்ற நூலினை நோக்கி வடமாகாணத்தில் வெளிவந்த இதழ்களின் விபரங்களை அறியலாம்.) அந்த வகையில் மரியசேவியர் அடிகளாரால் தொடக்கப்பட்ட “கலைமுகம்” தனது இருப்பை இன்றுவரை தக்கவைத்து

வடமாகாணத்தில் இருந்து வெளிவரும் இதழ்களுக்குள் கனதியான ஒரு தளத்தைத் தனக்கென உருவாக்கி நிலைத்து நிற்கின்றது. இவ்விடத்தில் “அடிகளாரால் தொடக்கப் பட்டு நெறிப்படுத்தப்பட்டு தொடர்ந்து வெளிவரும் “கலைமுகம்” தென்னாசியப் பிராந்தியத்திலேயே வெளிவரும் முக்கிய மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட தரமான ஒரு கலை, இலக்கிய ஊடகமாக விளங்கி வருகிறது” என்ற நா.யோகேந்திரநாதனின் கூற்று (கலைமுகம் - இதழ் 72, ப.27) மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

1990 களில் ஆரம்பித்து இன்று நான்காவது தசாப்தத்தினுள் நுழைந்திருக்கும் இவ்விதழ் சரியான ஒழுங்குமுறையில் காலாண்டுக்கு ஒரு தடவை வெளிவந்திருப்பின் இப்பொழுது வரை (2022 யூன் வரை) 130 இதழ்கள் வெளிவந்திருக்க வேண்டும். எனினும் இன்று வரை 73 இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்துள்ளன. இதற்கான காரணமாகக் கலைமுகம் இதழ் -50 இன் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் “கலைமுகம் வெளிவந்த வேகமும் இடைவெளிகளும் ஈழத்தமிழ் மக்களின் போர்க்கால வரலாற்றால் பெரிதும் வரையறை செய்யப்பட்டிருந்தன. வறுமை, வெறுமை, சிறுமை, கண்ணீர், செந்நீர், செம்மணி, முள்ளிவாய்க்கால் போன்ற துன்பியல் பின்னணியின் தாக்கம் குறிப்பிடக்கூடிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது வியப்பன்று. பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் பாரச்சமையாக மாறி, கலைமுகத்தின் திட்டமிடற்பணியைக் குழப்பி விட்டன. இன்றேல், சில ஆண்டுகளின் முன்னமே கலைமுகம் இன்னும் பல முகங்களைக் காட்டியிருக்கும், எதுஎப்படி இருந்திருப்பினும் எவ்விடர் நேரினும், இப்பணி தொடரும்!” என மரியசேவியர் அடிகளார் குறிப்பிடுவது ஏற்கத்தக்க கருத்தாகப்படுகின்றது. இருப்பினும் மன்றம் பலபிரிவுகளில் இயங்கியமையால் ஏற்பட்ட பணிச்சுமையும் அதனால் கவனக்குவிப்பு செய்வதில் ஏற்பட்ட இடர்பாடுகளும் இதற்கான காரணங்களாக இருப்பதற்கும் வாய்ப்பிருக்கிறது. எனினும் கலைமுகம் இதழின் தொடர்ச்சி வரவேற்கத்தக்கதாகும். இந்த அடிப்படையில் தற்போது வரை வெளிவந்த, எனக்குக் கிடைக்கப் பெற்ற இதழ்களின் மையமாகவைத்து கலை

முகத்தின் வளர்ச்சி பற்றியும் ஆரம்பம் முதல் இன்றுவரை அவ்விதம் எதிர்கொண்டு வந்திருக்கும் அகப் புறச்சுவால்கள் மற்றும் மாற்றங்கள் பற்றியும் அறிந்து விபரிக்கும் ஒரு முயற்சியாக இக்கட்டுரையை அமைக்கின்றேன். அதற்காக; இம் முயற்சியை இலகுவாக்கக் கலைமுகத்தின் காலத்தை, 1. தசாப்தம் ஒன்று: 1990 - 2000 வரையான காலப்பகுதி. 2. தசாப்தம் இரண்டு: 2000 - 2010 வரையான காலப்பகுதி. 3. தசாப்தம் மூன்று: 2010 - 2020 வரையான காலப்பகுதி. 4. தசாப்தம் நான்கு: 2020 - 2030 வரையான காலப்பகுதி.

என நான்கு தசாப்த காலமாகப் பிரித்து உங்கள் முன்வைக்க முனைகின்றேன்.

தசாப்தம் ஒன்று : 1990 - 2000 வரையான காலப்பகுதி.

1990 ஆம் ஆண்டுகளில் மரியசேவியர் அடிகளாரால் 1981 களில் வெளியிடப்பட்ட "கலைமுகம்" என்னும் நாடகம் பற்றிய நூலின் (மரியசேவியம் பக்கம் - 05) பெயரினை பருவ இதழ் வெளியிடுவது பற்றிய கலந்துரையாடலில் பருவ இதழ்க்கும் "கலைமுகம்" என்ற அப்பெயர் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று மு.புஷ்பராஜன் முன்மொழிய (கலைமுகம் இதழ்- 50 ஆசிரிய தலையங்கம்) அது ஏற்கப்பட்டு "கலைமுகம்" என்ற காலாண்டுக் கலை இலக்கிய இதழ் வெளியாகியது. இந்தப் பத்து வருட காலப்பகுதியில் சரியான ஒழுங்கில் வெளிவந்திருந்தால் நாற்பது இதழ்கள் வெளிவந்திருக்கவேண்டும் ஆனால் முப்பது வரையான இதழ்களே இத்தசாப்தகாலத்தில் வெளிவந்துள்ளன.

வெளிவந்த இதழ்கள்

ஆரம்பித்த 1990 களில் தை பங்குனியில் ஒரு இதழும், சித்திரை ஆனியில் ஒரு இதழும் என இரு இதழ்கள் வெளிவந்தன. மற்றைய இரு காலாண்டுக்கான இதழ்களும் அவ்வாண்டில் வெளிவரவில்லை. அடுத்து வந்த 1991 இல் கலைமுகம் இதழ்கள் எவையுமே வெளிவரவில்லை. இவற்றுக்கான அக்காரணங்கள் சரியாக வெளித்தெரிய வில்லை. எனினும் புறக்காரணியாக அக்காலத்தில் கோட்டைப்பகுதியைச் சுற்றி உக்கிரம் பெற்ற யுத்தத் திணையும் அதனால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகளையும் காரணங்களாக இதற்குக் குறிப்பிடலாம் எனத் தோன்று கின்றது. இதன் பின்னர் 1992, 1993, 1994, 1995, 1996 காலப்பகுதிகளில் கலைமுகம் இதழ்கள் முழுமையாகக் காலாண்டுக் கால ஒழுங்கில் வெளிவந்துள்ளன. 1995 ஐப்பசியில் இடம் பெற்ற பரிய இடப்பெயர்வினால் மன்றம் இடம் பெயர்ந்து சென்ற போதும் ஐப்பசி மார்சுபி 1995 இதழையும் அது வெளியிட்டிருந்தது. அதில் "உயிர் உள்ளவரை உறுதியை இழக்காதே! உனக்கு மட்டுந்தானா இவ்வாழ்வு? அமைதியைத் தரவந்த அண்ணலும் அகதியாக இருந்ததை நினைவில் கொள்" என அடிகளார் தம் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் (சு-18, காலத்தின் தடங்கள் பக்கம் - 127இல்) எழுதித் தமது உறுதிப்பாட்டினை வெளிக் காட்டியிருந்தார். 1996 களில் இடம்பெயர்ந்த நிலையில் மன்றத்தை இளைஞர்கள் சிலர் இயக்கிவந்தாலும் கலைமுகம் புலம்பெயர்ச்சைத்தை மையமாகக் கொண்டு மூன்று இதழ்களையும் மீள இலங்கையை மையமாகக் கொண்டு ஒரு இதழையும் எனத் தனது நான்கு வெளியீடு களையும் ஒழுங்கான முறையில் மேற்கொண்டது. எனினும் 1997 களில் இருந்து இத்தசாப்த முடிவுவரை ஒழுங்கற்ற முறையிலேயே இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. அதன்படி 1997 இல் கலைமுகம் இவ்விருகாலாண்டுகளைச் சேர்த்து அரையாண்டு இதழாக இரு இதழ்கள் வெளிவந்தன. 1998

களில் (தை - பங்குனி, ஆடி - புரட்டாதி, ஐப்பசி - மார்சுபி போன்ற காலாண்டுகளில்) மூன்று இதழ்களும் 1999 களில் முதல் இரு காலாண்டிற்கு ஒவ்வொரு இதழ்களும் பின்வந்த காலாண்டுகளை இணைத்து அரையாண்டாக ஒரு இதழும் என மூன்று இதழ்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கின்ற போது இத்தசாப்தத்தில் முப்பது இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன என்ற முடிவுக்கு நாம் வரலாம். இவ்வாறு வெளிவந்துள்ள முப்பது இதழ்களையும் அடியொற்றி இத்தசாப்தம்சார்ந்து சில விடயங்களை நோக்கிச் செல்வோம்.

இத்தசாப்தத்தினுள் வெளிவந்த கலைமுகம் இதழ்களில் 1 - 17 வரையான (மூன்றாவது இதழ் தவிர) இதழ்களின் வெளிப்புற வடிவமைப்பு ஒரே மாதிரியாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம். இவற்றுக்கான அட்டைப் படங்களை ஓவியர் ரமணி வரைந்திருந்தார். முதல் இரு இதழ்களிலும் பின்புற அட்டையில் நீ.மரியசேவியரது படம் இடம்பெற்று முதல் இதழில் நாடகக்கலைஞன் பற்றியும், இரண்டாவது இதழில் அவனது கடமைகள் பற்றியும் அவர் எழுதிய குறிப்புக்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. இவ்விரு இதழ்களிலும் பொருளடக்கம் இடம்பெற வில்லை. பக்கங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. யுத்த இடருக்குள் யாழ்ப்பாணம் மூழ்கியிருந்த அக்காலப் பகுதியில் வெளியிடப்பட்ட இவ்விதழ்களில் இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், சுவீடன், மேற்குஜேர்மன், கனடா, இத்தாலி, ஐக்கிய அமெரிக்கா, டென்மார்க், நோர்வே, பாறின், சிங்கப்பூர், இந்தியா, ஓமான், ஜப்பான், அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகள் குறிப்பிடப்பட்டு அங்குள் பணியகக் களில் பொறுப்பானவர்களின் பெயர்களும் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதானது கலைமுக விநியோகம் தொடர்பாகப் பிரதம ஆசிரியர் கொண்டிருந்த எதிர்கால இலக்கை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. அது அடையப் பட்டதா என்பது ஆய்வுக்குரியது.

1990 ஆம் ஆண்டில் வெளியாகிய இவ்விரு இதழ்களுக்குப் பின்னர் வெளிவந்த கலைமுகம் இதழ்கள் 3,4,5,6 போன்றவற்றிலும் பொருளடக்கம் இடுவது, பக்கங்கள் குறிப்பது போன்றன பற்றிய அடிப்படைச் சிந்தனைகள் வெளிக்காட்டப்படவில்லை. இதழ்கள் 7,8 களில் பக்கங்கள் மட்டும் இடப்பட்டுள்ளன. பொருளடக் கம் இல்லை. எனினும் எட்டு இதழ்களிலும் மூன்றாவது இதழ் தவிர உட்பக்க வடிவமைப்பும் ஒரேமாதிரியாக உள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. இவ்விதழ்கள் எட்டும் வெளி வந்த பின்னர் 06.06.1993 இல் திருமறைக்கலாமன்றம் கொழும்பில் கலைமுகத்திற்கான அறிமுகவிழாவொன்றை நடத்தியபோது அதில் திரு.ஆ.சிவகுருநாதன் (பிரதம ஆசிரியர் - தினகரன்), திரு. ஆ.சிவநேயச்செல்வன் (பிரதம ஆசிரியர் - வீரகேசரி), பேராசிரியர்.எஸ்.சந்திரசேகரன், பேராசிரியர்.செ.சிவஞானசந்தரம் (நந்தி), மேமன்கவி போன்றோர் கலந்து கொண்டு கலைமுகம் பற்றித் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருந்தனர். அதன் பின்னர் வெளிவந்த கலைமுகத்தின் இதழ் -09 (ஆடி-புரட்டாதி - 1993) இல் அவ்விருமுகவிழாக் கருத்துக்களின் தாக்கம் தெரி கின்றது. "இந்த முகத்தில்" என்ற பெயரில் பொருளடக்க மும் அதன் பக்கத்தில் ஆக்கங்களை எழுதியவர்களின் பெயரும், கலை -4 முகம் -3 என்ற பிரிப்பும், பக்கங்களுக்கு இலக்கங்களும், கலைமுகம் முதல் இதழில் கருத்துக்களம் என்ற பகுதிக்கு மட்டும் இடப்பட்டிருந்த "இத்தீர்ப்புரை யுடன் கலைமுகம் ஆசிரியருக்கு உடன்பாடு என்பது பொரு ளல்ல" என்ற வாசகம் "இதில் வெளிவரும் ஆக்கங்களோடு கலைமுகம் ஆசிரியருக்கு முழுக்க முழுக்க உடன்பாடு என்ற

பொருளில்லை” என்றவாறு முழுநூலுக்குரிய வாசகமாகவும், பிழைதிருத்தம் பற்றிய குறிப்புக்களும்(ப-20), மெய்புத்திருத்தியவர் (அருள்ராஜேந்திரா) பெயரும் எனப் பலவிடயங்களை உள்ளடக்கி உட்பக்க வடிவமைப்பிலும் மாற்றத்தைச் செய்து கலைமுகம் இதழ் ஒன்பது வெளிவந்தது. இதழ் - 17 வரை புறவடிவம் ஒரே மாதிரியாக இருக்க இதழ் ஒன்பதில் தொடங்கிய இந்த உள்ளகமாற்றம் இதழ் - 18 வரை தொடர்ந்தது. இதழ் -17 இல் முதன் முதலாகப் பொருளடக்கம் விடயத்துக்கு ஏற்ற வகையில் பிரிக்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதழ் -18 இலும் இம்மாற்றம் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. எனினும் “இதில் வெளிவரும் ஆக்கங்களோடு கலைமுகம் ஆசிரியருக்கு முழுக்க முழுக்க உடன்பாடு என்ற பொருளில்லை” என்ற வாசகம் இரு இதழ்களுடன் (9,10) நீக்கப்பட்டமை “இந்த முகத்தில்” என்பது இதழ் பதினொன்றில் மட்டும் “இந்த இதழில்” என இடம்பெற்றமை போன்ற சிறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. இதன் பின்னர் வெளியாகிய இதழ் - 19 இல் உள்ளகவடிவமைப்பும் புறவடிவமைப்பும் மாற்றம் உறுகின்றது. இதுவரை வெளிவந்த கலைமுகங்களுள் நீளத்திலும் அகலத்திலும் கூடியதாக இவ்விதழ் வெளிவந்துள்ளது. இவ்விதழிலும் பொருளடக்கம் விடயத்திற்கு ஏற்ற வகையில் பிரிக்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனினும் பக்கஇலக்கங்கள் நூலில் இடப்படவில்லை. உள்ளகவடிவமைப்பும் குழம்பியுள்ளது. இதன் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த இதழ்களான 20,21 இல் பொருளடக்கம் இன்மை, நூலாக்கக் குழுவினரின் விபரங்கள் இன்மை உள்ளக வடிவமைப்பில் மாற்றம் போன்றன நிகழ்ந்துள்ளன. இதழ் 22 மீளவும் புறவடிவத்தில் (1-17 வரையான) ஆரம்ப இதழ்களைப் போலவும் உள்ளக வடிவமைப்பில் ஒன்பதாவது இதழின் பின்னானவடிவத்தையும் கொண்டுள்ளது. எனினும் அதிலும் பொருளடக்கம் நூலாக்கக் குழுவினர் பற்றிய தகவல்கள் காணப்படவில்லை. இதழ் 23 இல் இவை மீளச்செவ்வைப் படுத்தப்பட்டு புறவடிவமாற்றத்துடன் “இந்த இதழில்” என்ற தலைப்பில் பொருளடக்கத்துடன் விடயங்கள் (கவிதை என்ற தலைப்பு மட்டும் உண்டு மற்றவற்றுக்குத் தலைப்பிடப்படவில்லை.) பிரிக்கப்பட்டுச் சிறந்த உள்ளக வடிவமைப்புடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த உள்ளக வடிவமைப்பு 28வது இதழ்வரை தொடர்ந்துள்ளது. இதழ் 24 இலும் இத்தன்மைகளை பின்பற்றப்பட்டாலும் பொருளடக்கத்தில் “உள்ளே சிறப்பு ஆக்கங்கள்” என்று அவற்றின் தலைப்புகள் மட்டுமே காட்டப்பட்டுள்ளது. இதழ் 25 இலும் பொருளடக்கம் “இந்த இதழில் சிறப்பு ஆக்கங்கள்” என்ற தலைப்பிடப்பட்டு இலக்கமிட்டு முன்னே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. புற வடிவமும் உள்ளக வடிவமும் பெரிதாக மாற்றமுறவில்லை. இதழ் 26 இலும் பொருளடக்கம் இல்லை. புறவடிவமும் உள்ளகவடிவமும் மாற்றமுறவில்லை. இதழ் 27 இல் இம்மாற்றங்கள் சற்று மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளதோடு பொருளடக்கமும் அதில் இல்லை. இதழ்கள் 28,29,30 போன்றவை புறத்திலும் அகத்திலும் வடிவமைப்பில் மாற்றம் உற்றுள்ளன. பொருளடக்கங்களும் முழுமை பெறாத நிலையிலேயே இடப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய மாற்றங்களும் காத்திரத் தன்மைகளும் காத்திரமற்ற தன்மைகளும் தவறுதல்களும் இத்தசாப்தகால இதழ்களில் இன்னும் பலப்பல உள்ளன. இதற்குப் பல புறக்காரணிகளும் அகக்காரணிகளும் பங்குவகித்திருக்கலாம். புறக் காரணியாக யுத்தச்சூழலையும் அதனால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகளையும் பொருளாதார நெருக்கடிகளையும் நாம் கருத்தில் எடுத்தாலும் அகக்

காரணிகளாக இதழாசிரியர்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் ஓவியர்களில் வடிவமைப்பாளர்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் அச்சகங்களின் மாற்றங்களும் முக்கிய பங்காற்றியிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. அதன் புரிதலுக்காக சிலவிடயங்களை இங்கு தொகுத்துநோக்குவோம்.

இதழாசிரியர்கள்

கலைமுகத்தின் தொடக்குநராக இருந்த நீ.மரிய சேவியர் அடிகளாரே பிரதம ஆசிரியராகவும் (Editor - in - Chief) இருந்துள்ளார். இத்தசாப்தத்தின் முப்பது நூல்களுக்கும் அவரே பிரதம ஆசிரியர் என்பதில் எதுவித மாற்றமும் இல்லை. எனினும் அவருக்கு அடுத்த நிலைகளில் உதவியசிரியர்களாக, நிர்வாக ஆசிரியர்களாக, பொறுப்பாசிரியர்களாக, இணையாசிரியர்களாக, துணையாசிரியர்களாகப் பலர் செயற்பட வந்துபோயுள்ளனர். (இவ்வாசிரியர்கள் பற்றிய தகவல்கள் இத்தசாப்தத்தின் முழு நூல்களிலும் ஆங்கிலத்தில் தரப்பட்டுள்ளமையால் அவற்றுக்குச் சரியான தமிழாக்கம் பெறாமலும் உள்ள இடர்பாடு காரணமாக நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்ட ஆங்கிலத்திலேயே அவற்றை தருகின்றேன்.) அந்த வகையில் முதலாவது இதழில் மு.புஷ்பராஜன் Editor ஆகவும் A.V.டேமியன், A.ஜோசைப், D.V.E.ரவிச்சந்திரன் ஆகியோர் Executive Editors ஆகவும் இருந்துள்ளனர். (வேறுபதவி நிலைகளில் உள்ளவர்கள் இங்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.) அடுத்துவந்த இதழிலும் இவர்களே இப்பொறுப்புக்களில் இருந்துள்ளனர். இதன் பின்னர் ஏற்பட்ட நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு வந்த மூன்றாவது இதழில் பிரதம ஆசிரியரின் பெயர் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் நீ.மரியசேவியர் அடிகளாரின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. G.P.பேர்மினஸ், P.S.அல்பிறெட், மேரிஜேம்ஸ், V.J.கொன்ஸர்னரைன் போன்றோர் Executive Editors ஆகச் செயற்பட்டிருந்தனர். அடுத்து வந்த இதழ் நான்கில் G.P.பேர்மினஸ், P.S.அல்பிறெட் (S.P.அல்பிறெட் என்று உள்ளது) என்ற இருவரும் Executive Editors ஆக இருந்துள்ளனர். ஐந்தாவது இதழில் P.S.அல்பிறெட், I.G.V.ஜெகா போன்றோர் Associate Editors ஆக பெயர் இடப்பட்டுப் பங்களித்துள்ளனர். ஆறாவது இதழில் P.S.அல்பிறெட் G.V.J.நாதன் என்ற இருவரும் மீள Executive Editors என்ற பெயரில் இருப்பதோடு இவர்களின் இணையே அடுத்து வந்த ஏழாவது, எட்டாவது இதழ்களிலும் இப்பதவியில் இருந்துள்ளனர். ஒன்பதாவது இதழில் மீள Associate Editors, Executive Editors என்ற இரு பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டு முறையே முதல் பிரிவில் P.S.அல்பிறெட்டும் இரண்டாம் பிரிவில் A.ஜோசைப்பும் ஏ.இன்பராஜனும் இருந்துள்ளனர். இதழ் பத்திலும் இப்பிரிவுகளில் இன்பராஜன் தவிர மற்றைய இருவரும் இருந்தனர். இதழ் பதினொன்றில் A.ஜோசைப் தவிர மற்றைய இருவரும் இருந்தனர். இதழ்கள் -12,13 இலும் இவ்விருவரின் இணையே தொடர்கின்றது. இதழ் - 14, 15, 16, 17, 18 போன்றவற்றில் P.S.அல்பிறெட் மட்டுமே Associate Editor ஆக இடம்பெற்றிருக்கின்றார். எனினும் இதழ்-17 இல் மட்டும் எம்.சாம்பிரதீபன் Contributing Editor ஆக இணைக்கப்பட்டுள்ளார். இதழ்-19 வெளிநாட்டில் அச்சாகியது அதில் Associate Editors ஆக P.S.அல்பிறெட் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் மு.புஷ்பராஜன் இலண்டனுக்கும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். இதழ்-20 இல் Co Editor, Associate Editor என்ற இருபிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டு (இணையாசிரியர், துணையாசிரியர் என்ற தமிழாக்கம் பயன்படுத்தலாம் போலும்) முதல்பிரிவில் P.S.அல்பிறெட்டும் இரண்டாம் பிரிவில்

ஆ. சாம்பிரதீபனும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதன் பின்னர் வந்த முப்பது வரையான இதழ்களிலும் இவ்விருவரது இணையே செயற்பட்டுவந்துள்ளது எனக்குறிப்பிடக்கூடியதாக இருந்தாலும் இதழ் -21 இல் பாரிஸ் சார்பாக Managing Editor ஆக S.மனோகரனும் Executive Editor ஆக A.V.டேமியனும் இணைக்கப்பட்டுள்ளமையையும் இதழ் -22 இல் ஆசிரியர்கள் எவர் பற்றிய விபரங்களும் தரப்படாமையே போன்றவற்றையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. கலைமுகத்தின் மூன்றாவது இதழில் இணைந்த P.S.அல்பிறெட் அவர்கள் துணையாசிரியராக, இணையாசிரியராக இருந்து இத்தசாப்த வெளியீடுகளில் தனது காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கியதோடு அல்வி என்ற புனைபெயரில் ஆக்கங்களையும் மொழிபெயர்ப்புக்களையும் வழங்கியுள்ளார். இந்த விபரங்களைப் பார்க்கின்ற போது மன்றத்தைச் சேர்ந்த பலர் கலைமுகத்தின் வருகையில் பங்காற்றி இக்கின்றவாற்றை நாம் விளங்கிக் கொள்ளும் அதேவேளை மேற்போந்த மாற்றங்கள் முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல கலைமுகத்தின் வடிவ நேர்த்தியினைச் சரியான, கட்டமைக்கப்பட்ட நிலையில் வைத்திருப்பதில் இடர்பாட்டினை ஏற்படுத்தியிருக்க வாய்ப்பிருக்கின்றது என்பதனையும் நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். இப்புரிந்து கொள்ளல் கலைமுகத்தின் இதழ்க் குழுவினருக்கும் இருந்திருக்கின்றது, என்பதை இதழ்-23 இல் Checking Dept என்ற ஒரு பிரிப்பை அமைத்து அதில் பிரின்சிபல்களும், ஏ.ஏ.ஜனனதீன். எம்.பி.யூலி யானா, கே.கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஏ.ஏம்.ரெசில்லா போன்றோரை நியமித்த செயற்பாட்டினால் நாம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இதழ் முப்பது வரையும் இச்சோதனைக் குழு ஆள்மாற்றங்களோடு தொடர்ந்து பயனித்துள்ளது. எனினும் அச்சுப்பிசாசினால் இவர்களும் ஏய்க்கப்பட்டனர்.

ஓவியர்களும் வடிவமைப்பாளர்களும்

ஓர் இதழைப் பொறுத்தவரையில் அதில் பங்கு வகிக்கும் ஓவியர்களும் வடிவமைப்பாளர்களும் அதன் அழகியலில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கினை ஆற்று பவர்களாக இருக்கின்றனர். அந்த வகையில் கலைமுக இதழின் தொடக்க காலங்களில் இருந்து இவர்களது செயற்பாட்டினையும் இங்கு நாம் பதிவுசெய்வதன் மூலம் மேலே குறிப்பிட்ட விடயங்கள் பற்றிய தெளிவினை நாம் கண்டடையலாம். கலைமுகம் 1990 களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதனது அட்டைப்படத்தை ஓவியர் ரமணி வரைந்தார். அதன் பின்னர் வந்த இரண்டாவது இதழுக்கும் அவரே அட்டைப்பட ஓவியர். இவ்விரு இதழ்களிலும் உட்பக்கங்களில் ஒருசில படங்களே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை ரமணியின் ஓவியங்கள் இல்லை என்றே நினைக்கத்தோன்றுகின்றது. இவ்விரு இதழ்களின் வடிவமைப்பு என்பது அது வெளிவந்த காலத்தை ஒட்டியும் அப்பொழுது மேற்கொள்ளப்பட்ட அச்சுமுறைகளைக் கருத்தில் எடுத்தும் பார்க்கின்றபோது சிறப்பானவை என்றே சொல்லத்தோன்றுகின்றது. எனினும் இவ்விரு நூற்களிலும் வடிவமைப்பாளர் யார் என்ற விடயம் குறிப்பிடப்படவில்லை. பின்னர் நீண்ட (ஒன்றரை வருட) இடைவெளிக்குப்பிறகு 1992 இல் வெளிவந்த இதழ் மூன்றில் (தை - பங்குனி 1992இல்) ஓவியங்களை D.செல்வராஜ் என்பவரும் சகோதரர் பப்ரிஸ்ட்டும் வரைந்திருந்தனர். குறிப்பாகச் சகோதரர் பப்ரிஸ்ட்டு தனது ஓவியங்களை கிறிஸ்துவின் வரலாற்றுப்பக்கங்களைக் காட்டும் கைவண்ணங்களாக இதழின் உள்ளேயே வரைந்துள்ளார். இவ்விதழின் வடிவமைப்பினை

P.விமலேந்திரன் என்பவர் மேற்கொண்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முதல் இரண்டு இதழ்களுடன் ஒப்பிடும் போது இவ்விதழின் வடிவமைப்பு மிகவும் கீழிறங்கிய நிலையில் காணப்படுவதனை இவ்விதழைப் பார்க்கும் யாவரும் அவதானிக்கலாம். அதற்கான அகப்புறக் காரணிகள் பற்றி அறியமுடியவில்லை. எனினும் யுத்தமும் பொருளாதாரநெருக்கடியுமே எமக்குக் காரணமாகப் புலனாகினாலும் கிடைத்தவாய்ப்பைச் சரியாகப் பயன்படுத்தி அழகியலைப்பேணமுடியாமல் போனமை தனி மனித உள்ளகக்காரணிகளின் செல்வாக்கினாலேயே உருவாகியிருக்கலாம். மறுபடியும் கலைமுகம் இதழ் நான்கு ஓவியர் ரமணியின் அட்டைப்படத்தைக் கொண்டு வெளிவந்துள்ளது. ரமணியுடன் சகோதரர் பப்ரிஸ்ட்டின் பெயரும் உள்ளது. அவர் உள்ளே கவியமும் ஓவியமும் என்ற பகுதியில் வாழ்வைப் பலிகொடுத்து வாழ்வு கொடுக்க வந்த இயேசுவின் வரலாற்றுப்பக்கங்களை மட்டுமே வரைந்துள்ளார். 1990 களில் வெளிவந்த ஆரம்ப இரு இதழ்களின் சாயலை இவ்விதழ் மீளத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. வடிவமைப்பாளர் P.விமலேந்திரன் எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனினும் ரமணி வந்ததன் பின்னர் ஏற்படும் மாற்றமாகவே இதனைக் கருதிக் கொள்ளலாம் போலும். அடுத்தவந்த இதழ் ஐந்திலும் அட்டைப்படத்தை ரமணிவரைய வடிவமைப்பாளராக P.விமலேந்திரன் உள்ளார். எனினும் மாற்றமாக பப்ரிஸ்ட்டினுக்குப் பதிலாக ரமணியுடன் D.செல்வராஜ் இணைகின்றார். ஆறாவது இதழில் ரமணியுடன் S.A.அழகராஜ் இணைந்து பயணிக்கின்றார். உட்பக்க ஓவியங்களை அவர் உருவாக்குகின்றார். ஏழாவது இதழிலும் இவ்ஓவியக் கூட்டணி இணைகின்றபோதிலும் இவ்விதழில் இருந்து சாமியும் இவர்களுடன் இணைகின்றார். வடிவமைப்பாளர்கள் பற்றிய குறிப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. அடுத்துவந்த இதழ்கள் - 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 போன்றவற்றில் அட்டைப்படத்தை ரமணியும் உட்பக்க ஓவியங்களைச் சாமியும் (இதழ் -15 இல் மட்டும் சாமிக்குப் பதிலாக ஏ.மொறாஸும்) இணைந்து வரைகின்றனர். இதழ் -17 னுடன் ரமணியின் பணி நிறைவுக்கு வருகின்றது. இதழ் -18 இல் அட்டைப்பட உட்பக்க ஓவியங்களை சாமி வரைந்துள்ளார். இதழ் ஆறில் ரமணியின் பெயரின் பின்னே அட்டைப்படம் என்று போடப்பட்டுள்ளது. அடுத்து வந்த இதழ் ஏழில் அட்டைப்படம் உட்பக்கம் என்ற பிரிப்புடன் இவர்கள் பெயர்கள் இடம் பெறத்தொடங்கின. இதழ் ஏழில் வடிவமைப்பாளர் பற்றிய குறிப்பில்லை. ஆனால் மற்றைய இதழ்களில் முறையே ரஞ்சித், T.பால்கரன், செல்வி கே.இராமச்சந்திரன், எஸ்.நிசாந்தினி, எஸ்.சாந்தினி, ஆனந்த், செல்வி. கே.இராமச்சந்திரனும் ஆர்.ரஜினிகாந்தும் (இதழ்கள் 15,16,17 இலும் இவர்களே 18 இல் எவர்கள் பெயரும் இல்லை) என வடிவமைப்பாளர்கள் பங்கேற்றுள்ளனர். எனினும் இதழ் - 4 இல் இருந்து 17 வரையான இதழ்கள் ஒரேவகையான வெளிப்புறவடிவைத் தாங்கியிருந்தாலும் உள்ளகவடிவமைப்பில் சிற்சில மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இடப்பெயர்வின் பின்னர் வெளிவந்த இதழ் - 19 இல் சாமியுடன் ரமணிக்குப் பதில் அட்டைப்படத்தை இராசையா வரைகின்றார். அடுத்த இதழ் - 20 இல் கருணா என்பவர் அட்டைப்படத்தை வரைந்துள்ளார். சாமியின் பங்களிப்பு அதில் இல்லை. இதழ் - 21 இல் அட்டைப்படமாக உலகப்பிரசித்தி பெற்ற பிரான்ஸிலும் பிறநாடுகளிலும் நாட்டுப்பற்றின் அல்லது புரட்சியின் சின்னமாகக் கொள்ளப்படும் 1830 ஆண்டின் ஜூலைப்புரட்சியைக் கொண்டாடும் முகமாக வரையப்

பட்ட ஓவியம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அது பற்றிய குறிப்பு நூலின் உள்ளே (பக்கம் - 32 இல்) தரப்பட்டுள்ளது. இதழ் - 22 இல் கிறிஸ்துவின் பிறப்பு பற்றிய படம் அட்டைப்படமாக உள்ளது. வரைந்தவர் பெயர் இல்லை. இவற்றில் இதழ் 19 இல் (அருள் என்ற பெயர்) தவிர மற்றையவற்றில் (இதழ்கள் 20,21,22 இல்) வடிவமைப்பாளர் பெயர்கள் குறிப்பிடப்படவில்லை. 19 தாவது இதழில் இருந்து கலைமுகம் வேறு புறவடிவம் கொண்டுள்ளது ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வடிவில் தம்மைக் கட்டமைத்துள்ளன. கலைமுகம் இதழ் - 23 S.D.சாமியின் ஓவிய, (ஏ.வி.ஆனந்தனின் சிற்பங்களை வைத்து உருவாக்கிய) அட்டைப்பட வடிவமைப்பில் வெளிவந்துள்ளது. இதழ் - 24 இல் இராசையா அட்டைப்படத்தை வரைய உட்பக்க ஓவியங்களையும் வடிவமைப்பையும் S.D.சாமி கவனித்துக்கொண்டார். தொடர்ந்து இதழ்கள் 25, 26, 27 போன்றவை சாமியின் வடிவமைப்பில் உருவாகின்றன. அதில் 25 மற்றும் 26 வது இதழின் அட்டைப்படம் இராசையாவால் வரையப்பட்டுள்ளது. 27வது இதழின் அட்டைப்படம் திருமறைக் கலாமன்றச் செயற்பாட்டுப்படங்களை வைத்து உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விதழ்களின் உட்பக்க வடிவத்திலும் சில மாற்றங்களை அவதானிக்கலாம். தொடர்ந்து இதழ்கள் - 28, 29, 30 போன்றவற்றில் இதழ்கள் 28,30 இல் இராசையாவின் ஓவியங்களும் 29 இல் மரச்செதுக்குச் சிற்பங்களும் அட்டைப்படங்களாக அமைந்துள்ளன. இவற்றிற்கான வடிவமைப்புக்கள் யூட்சன் என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தொகுத்து நோக்கினால் இத்தசாபத்தின் கலைமுகம் ரமணியின் 16 அட்டைப்படங்களையும் ஓவியர் இராசையாவின் 6 அட்டைப்படங்களையும் தாங்கி வெளிவந்துள்ளதை அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்வாறு ஓவியர்கள், வடிவமைப்பாளர்கள் போன்றோரின் ஆளுமைகள் மாற்றங்கள் கலைமுகம் இதழ்களில் செலுத்திய செல்வாக்குப்போலவே இவ்விதழ்கள் அச்சிடப்பட்ட அச்சகங்களின் செல்வாக்கும் கணிசமான அளவு இவ்விதழ்களின் வெளியீட்டில் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. அது பற்றியும் சிந்தித்தபடி கடந்து போகலாம்.

அச்சகங்கள்

அந்தவகையில் இத்தசாபத்தின் முதல் இரு இதழ்களும் St.Joseph's Catholic press இலும் இதழ் மூன்று இல் இருந்து இதழ் ஒன்பதுவரை Uni Arts (Pvt) Ltd அச்சகத்திலும் இதழ் பத்து Lanka Publisng House இலும் (இவ்விதழில் முன் முதலாக ISSN 1391-0191 என்ற இலக்கம் பதிவாகி பதினான்காவது இதழ்வரை தொடர்கின்றது.) இதழ் பதினொன்று Uni Arts (Pvt) Ltd இலும் இதழ் பன்னிரண்டு பதினமூன்று Sharp Graphics (Pvt) Ltd இலும் இதழ் பதினான்கில் இருந்து பதினெட்டுவரை Lanka Publisng House இலும் இதழ் பத்தொன்பது JR Print London இலும் இதழ் இருபது Lucky Printers இலும் (இதழ் இருபத்தியொன்று இருபத்தியிரண்டுக்கு அச்சகப்பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை) இதழ் இருபத்திமூன்று Lanka Publisng House இலும் இதழ் இருபத்திநான்கு St.Anthony's Printers இலும் இதழ் இருபத்தியைந்தில் இருந்து இருபத்தியெட்டு Lanka Publisng House இலும் (இதழ்கள் இருபத்தியொன்பது மற்றும் முப்பதிற்கும் அச்சகப்பெயர்குறிப்பிடப்படவில்லை.) எனக் கலைமுகம் இதழ் இத்தசாபத்தில் ஏழு அச்சகங்களில் அச்சாகியிருக்கின்றது. அச்சாகிய இக்காலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இச்செயற்பாடு மிகச் சிரமமானதாக இருக்க வாய்ப்பிருக்கின்றமையை நாம் ஊகிக்கமுடியும்.

இன்றைய காலத்திலேயே அச்சகங்களோடு உறவாடுபவர்கள் பல நடைமுறைச்சிக்கல்களைச் சந்திக்கின்ற நிலையில் அக்காலத்தின் அச்சகத்தொழிற்பாடுகள்பற்றி மன்றத்தவர்களுடன் உரையாடினால் பலசெய்திகளை நாம் பெறவாய்ப்பிருக்கும் என நினைக்கிறேன்.

கலைமுகம் இதழின் 1993 ஆம் ஆண்டு அறிமுக விழாவில் “கலைமுகம் சஞ்சிகையின் அட்டைப்படம் மிகச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. அமைப்பு முறையும் அழகாக இருக்கின்றது. எதிர்காலத்தில் இன்னும் நவீன உத்திகளைக் கையாண்டு மேலும் சிறப்புற்று வளரும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை” என மேமன்கவி (சு-9.ப.2இல்) குறிப்பிடுவது சிந்தனைக்குரியது. விரும்பினால் ஓவியத்தில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் கலைமுக அட்டைப்படங்களின் கலைப்பெறுமதியை மதிப்பிடலாம் என்பது எனது அபிப்பிராயம். இருப்பினும் மேலே குறிப்பிட்டவாறு கலைமுகத்தின் அகப்புறமாற்றங்களை உணர்ந்துகொள்ள இந்த விபரிப்புகள் போதும் என கருதுகின்றேன்.

சிறப்பிதழ்கள்

இவ்வாறு சிறப்புக்களோடும் சிரமங்களோடும் வெளிவந்த கலைமுகம் இத்தசாபத்த காலத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்ட சிலவிடயங்கள்சார்ந்து தனது சிறப்புக் கவனத்தைச் செலுத்திச் சிறப்பிதழ்களாகவும் வெளிவந்து தனது பங்களிப்பை நல்கியுள்ளது. அந்தவகையில் முதலாவது இதழில் இதற்கான முன்னறிவித்தல் தரப்பட்டு இரண்டாவது இதழ் (27 - 44 வரையிலான பக்கங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு) இயேசுவின் உயிர்பைச்சிறப்பிக்கும் வகையில் “வாகைச்சுடர்” என்ற சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து இதழ் நான்கு “நாட்டுக் கூத்துச் சிறப்பிதழாகவும்” இதழ் ஐந்து ஓவிய முகம் என்ற தலைப்பில் (22 பக்கங்களை ஒதுக்கி) “ஓவியச் சிறப்பிதழாகவும்” இதழ் ஏழு, ஆறாவது இதழின் பின் மட்டையில் முன்னறிவித்தல் கொடுக்கப்பட்டுக் “கிராமியக்கலைச் சிறப்பிதழாகவும்” இதழ் எட்டு “நாட்டுக் கூத்துவிழாச் சிறப்பிதழாகவும்” இதழ் பதினேழு “சிறுவர் அரங்கச் சிறப்பிதழாகவும்” இதழ் பத்தொன்பது “இலண்டன் சிறப்பிதழாகவும்” இதழ் இருபது “கனடாச் சிறப்பிதழாகவும்” இதழ் இருபத்தியொன்று “பிரான்ஸ் சிறப்பிதழாகவும்” இதழ் “இருபத்தி மூன்று ஏ.வி.ஆனந்தனின் சிற்பச்சிறப்பிதழாகவும்” இதழ் இருபத்தி யைந்து “ஐரோப்பியக் கலைப்பயணச் சிறப்பிதழாகவும்” இதழ் இருபத்தியாறு “அழகியற்கலைகளின் சிறப்பிதழாக வும்” இதழ் இருபத்தியேழு “இரண்டாவது ஐரோப்பியக் கலைப்பயணச் சிறப்பிதழாகவும்” இதழ் இருபத்தி யொன்பது “மரச்செதுக்குச்சிறப்பிதழாகவும்” வெளிவந்தன. இத்தசாபத்தைப்பொறுத்தவரையில் பதினான்கு இதழ்களைச் சிறப்பிதழ்களாகக் கலைமுகம் இதழ் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றோடு இதழ் பதினாறு நாடக அரங்கியற் கண்காட்சி -95 முன்னிறுத்தியதாகவும் இதழ் முப்பது “பசி” பற்றிய கவிதைகளை சிறப்பம்சமாகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளமையையும் இங்கு கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். இச்செயற்பாடுகளின் மூலம் ஓரளவிற்காவது தெளிவத்தை ஜோசப் (மரியசேவியம் ப-52 இல்) குறிப்பிடுவது போல “ஈழத்தமிழ் மக்களின் கலை, இலக்கிய பண்பாட்டு, சமூக வாழ்வியல் சார்ந்த படைப்புக்களை வெளிக் கொணரும் இலக்கை கொண்டது கலைமுகம்” எனக் கூறிச்செல்லலாம் போலத்தோன்றுகின்றது.

தலையங்கள்

பிரதம ஆசிரியராக இருந்த மரியசேவியர் அடிகளார் ஒவ்வொரு இதழுக்கும் தனது மனப்பதிவுகளைத் தலையங்கங்களாகத் தீட்டியுள்ளார். (க-19, க-24) போன்றவற்றில் தலையங்கத்தின் கீழ் பிரதம ஆசிரியர் பெயரில்லை) அத்தலையங்கங்களில் ஒரு தொடர்ச்சியைப் பின்பற்றி பல விடயங்களை அவர் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளார். அவை பொதுவானவையாகவும் திருமறைக்கலாமன்றச் செயற்பாடுகள் சார்ந்தவையாகவும் இருக்கின்றன. அவற்றினூடாக அமைதி, சமாதானம், உலகமயமாதல் போன்ற விடயங்களையும் சமகாலத்தின் பதிவுகளையும் அவர் முன்வைத்துச் செல்கின்றார். சில இதழ்களில் இத்தலையங்கங்களை அவர் கவிதை நடையிலும் (க-14, க-15, க-17, க-18) எழுதியுள்ளார். இதழ் இருபத்திமூன்றினது தலையங்கம் தான் சற்றுப்பெரிதாக உள்ளது மற்றையவை எல்லாம் குறிப்பிட்ட அளவுகளில் முடிந்துவிடுகின்றன. அவரது இத்தலையங்கங்கள் “காலத்தின் தடங்கள்” என்ற தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளன. இத்தசாபத்தின் முதலாவது இதழின் தலையங்கத்தில் அவர் கலைமுகத்தின் வருகையைப் பற்றியும் அது கொண்டுள்ள திட்டம், உறுதிப்பாடு, நம்பிக்கை போன்றவற்றையும் அழுத்திப் பதிவுசெய்கின்றார். அதில் கலைமுகத்தின் திட்டமாக “ஆண்டுகளுக்கு நான்கு முறை வெளிவர உள்ள கலைமுகம் கலைஞர்பலரின் ஆக்கங்கள் - கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், நாடகங்கள், ஓவியங்கள் - பல தாங்கி மலரும் ஒரு அறிஞர் பலரின் ஆய்வுகள் இடம்பெற்று வளரும் ஒரு நடுநிலை மதிப்பீடுகளும் பேட்டிகளும் உள்ளடக்கிக்கித்திகழும்.” (க-1) எனக்குறிப்பிடுகின்றார். இத்திட்டத்தின் படி ஆண்டுக்கு நான்குமுறை வெளியிடுவது என்பதைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதவகையில் (காரணம் முன்னர் காட்டப்பட்டுள்ளது) இத்தசாபத்தின் இறுதிப்பகுதி அமைந்து விட்டது. எனினும் இதழின் தொடர்ச்சியை அவரும் அவர்சார்ந்தவர்களும் நிலை நிறுத்தியுள்ளமை தெளிவாகின்றது. மேலும் இத்திட்டத்தில் மரியசேவியர் அடிகளார் குறிப்பிடுகின்ற மற்றைய விடயப்போக்குகள் பற்றியும் அவரின் திட்ட நிறைவேற்றம் எந்தவாறு இருக்கின்றது என்பதைப்பற்றியும் இத்தசாபத்தின் இதழ்களின் ஊடுநோக்கிச் செல்வோம்.

கதைமுகம்

கதைகளைப் பொறுத்தவரையில் கலைமுகத்தின் இரண்டாவது இதழில் சிறுகதை முதன்முதலாக இடம் பெறத்தொடங்குகின்றது. “புதைக்கவில்லை விதைக்கிறோம்” என்ற அக்கதையினை கே.ஆர்.டேவிட் எழுதியிருந்தார். இத்தசாபத்தகால இதழ்களில் “யேசு மீண்டும் பிறப்பாரா?” (க-6), “பக்தி” (க-10) போன்ற கதைகளையும் அவர் எழுதியுள்ளார். இவர் தவிர தனபாலன், “கூத்து” (க-04) என்ற கதையையும் மாதவன், “நிகழ்வுகள்” (க-6), “நினைவுகள்” (க-7) என்ற இருகதைகளையும் க.சட்டநாதன், “விருந்து” (க-9) என்ற கதையையும், யோசேப்பாலா, “தவிப்பு” (க-12), “உறவுக்கப்பல்” (க-22), “இருக்கும் இடத்தை விட்டு” (க-24) போன்ற மூன்று கதைகளையும் யோ.யோன்சன்ராஜ்குமார், “மனச்சுமை” (க-13), “இருட்டுகள்” (க-18) என்ற இருகதைகளையும் பிரதீபன், “விடிவெள்ளி” (க-14), “மண்மணக்குது” (க-16), “இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு” (க-17) என்ற மூன்று கதைகளையும் இளையவன், “எழுத்தின் மதிப்பு” (க-15) என்ற கதையையும் ஜீ.கெனத் “என்னுடைய நாள்களும் ஒரு ரூபாய்க் குத்தியும்” (க-20) என்ற கதையையும் குமார் மூர்த்தி, “நூறுடொலர்” (க-20) என்ற கதையையும் பேராதனை ஏ.ஏ.ஜூனைதீன்,

“சிற்பிகேட்ட பரிசு” (க-23), “தாய்மையிலும் சுயநலம்” (க-24), “ஜூலையில் ஓர் ஜூலிவாலை” (க-28), “அறித்தியம்” (க-25) போன்ற நான்கு கதைகளையும் தெளிவத்தை ஜோசப் “பார்வை” (க-26) என்ற கதையையும் கு.இராமச்சந்திரன், “கிளின் போல்ட்” (க-24), “நினைத்ததை முடிப்பவன்” (க-25) “தொழிலும் தொண்டும்” (க-26) “நினைத்தது ஒன்று” (க-28), “விளம்பரம்” (க-29), “நல்லபாடம்” (க-30) போன்ற ஆறு கதைகளையும் எழுதியுள்ளனர். இச்சிறுகதைகளுடன் வளவை வளவனின் “எதுபலம்” (க-12), மா.போ.ரவியின் “மாற்றம்” (க-19) போன்ற உருவக்கதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றுடன் கு.இராமச்சந்திரனின் மொழி பெயர்ப்பில் செக்கோஸ்லேவேக்கிய காரல் காபெக்கின் “தேசாபிமானி” (க-16) என்ற சிறுகதையும் ஓ.ஜே.ரொபர்ட் ஸனின் “மேட்டு நிலத்தில் ஒரு பழங்களஞ்சியம்” (க-18) என்ற சிறுகதையும் நியூஸிலாந்து ஆர்தர் பெஸிலியரின் “பூதாஸின் கடிதம்” (க-23) என்ற சிறுகதையும் மொழி பெயர்ப்புச் சிறுகதைகளாக இடம்பெற்றுள்ளன. ஒட்டு மொத்தமாக நோக்கினால் சிறுகதைகள் (29) உருவக்கதை (2) மொழிபெயர்ப்புக்கதைகள் (3) என்றபாகுபாட்டில் இச்செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். இவ்வாரம்ப தசாபத்தத்தில் இத்தகையை எண்ணிக்கை நிறைவுதரக்கூடிய ஒரு செயற்பாடாகவே கொள்ளத்தக்கது. எனினும் வெளிவந்த சிறுகதைகளின் தரம் தரமின்மை பற்றி இங்கு ஆராயப்படவில்லை. இவற்றோடு அல்லி என்பவர் எழுதிய “குறங்கூறும் குறுங்கதைகள்” (க-6), கி.யூடிக்கா என்ற மாணவி எழுதிய “பணம் பிணமாக்கும்” (க-17) என்ற சிறுவர் கதை, செல்வி டி.கவிதா எழுதிய “நம்பிக்கையே வெல்லும்” (க-18) என்ற கதை, சர்மிளா என்பவர் எழுதிய “பக்ஸில் குழம்பிய குடும்பம்” (க-23) போன்ற வகை மாதிரிக் கதைகளும் படத்தினைப் பயன்படுத்திக் கதை சொல்லல் (காமிக்ஸ்) முறையில் அமைந்த சகோதரர் பப்ரிஸ்டின் இதழ் மூன்று மற்றும் நான்கில் உள்ள இயேசுவின் வரலாற்றுப்பதிவுகளும் இதழ் -14 இல் தாய்லாந்து அருட்சகோதரி டனாய் வரைந்த படங்களுடன் ஜெந்திஜேக்கப்பின் உரையில் எழுதப்பட்டுள்ள “இப்படியும் கிறிஸ்தம்” என்ற கதையும் இடம் பெற்றுள்ளன. எனினும் இத்தகைய கதைவடிவங்கள் பின்னர் தொடரவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவற்றோடு சிறுகதைகள் பற்றிய கோகிலா மகேந்திரன் (க-9), தெளிவத்தை ஜோசப் (க-12- இது தொடர் கட்டுரை ஆனால் அடுத்த இதழ்களில் தொடரவில்லை.) போன்றவர்களின் கட்டுரைகளையும் மு.புஷ்பராஜனின் (க-19) நாவல் பற்றிய கட்டுரையையும் கலைமுகம் இதழ் பதிவுசெய்து தனது கதைமுகத்தினை அது வெளிக்காட்டிநிற்கின்றது.

கவிதைமுகம்

இத்தசாபத்த காலத்தில் வெளிவந்த முப்பது இதழ்களில் சுமார் 210 தலைப்புக்களில் கவிதைகள் பிரசுரமாகியுள்ளன. முதல் ஆறு இதழ்களில் முறையே ஜெயம், பாவலன் (பா.ச.சீ), அமுது (க-1). நாவாலியூர் நாயகி (க-2). மதி, கிறகரி கிறிஸ்தியன் (க-3). பிரான்சில் மிக்கேல், பாஷையூர் மு.சிங்கராயர், செவ்வந்தன் (க-4). சுசந்தி (க-5). ஆரையம்பதி பி.ரவிவர்மா, செவ்வந்தன் (நான்கு கவிதைகள்) (க-6). போன்றோர் கவிதைகளை வரைந்துள்ள நிலையில் இதழ் ஏழில் (ப-25) கலைக்கல்விச்சு என்ற பகுதியில் காத்தான் குடியைச்சேர்ந்த எம்.எல்.எம். அன்ஸார் என்பவர் “கவிதைகளில் தங்களது பங்களிப்பு”

போதாது. நவீன தமிழ்க்கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் அவ்வவ் போது வெளியிடுங்கள். அத்துடன் தமிழில் சிறந்த கவிதைகளையும் தெரிவு செய்து கலைமுகத்தில் வெளியிடுங்கள்... போலி அழகியல் பேணுகின்ற கவிதைகளை விடுத்துத் தரமான கவிதைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுங்கள். அது கவிதை இலக்கியத்திற்கு தங்களது பணியை மகத்துவம் செய்யும்.” என குறிப்பிட்டார். இதன் பின்னர் வந்த இதழ்களில் கவிதைகளின் தொகை படிப்படியாக அதிகரிக்கத்தொடங்கியதனை இனிவரும் தரவுகளை வைத்துப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். அந்தவகையில் ஜி.மொனிக்கா(சிங்கப்பூர்), இன்பன், ஜி.கிறிஸ்டியன் (பிரான்ஸ்), பார்ஜனன், (க-7). பி.உமா ரவிவர்மன், அஸ்திரன், விதுரன் (க-8). பாவலன் ப.சத்தியசீலன், அஸ்திரன், சுந்தரன், குயிலன், பார்ஜனன், இன்பன்(க-9). யாழ் ஜெயம், கெனத், சித்தன், நிலவன், மிராஜ், விந்தையன், தமிழ்ச்சி, பர்ஜனன் (க-10). ஜென், அல்வி, (க-11). சோலைக்குயில், விதுரன், (க-12). வாகரைவாணன், ஜி.கெனத், இன்பராஜன், கே.நவீந்திரன், (க-13). கோமகன், எம்.ஜெகன், வாகரைவாணன் ஜி.கெனத், (க-14). எ.ஜோய் (பிரான்ஸ்), ஜி.கெனத், கந்தையா ஸ்ரீ கந்தவேள், (க-15). இன்பராஜன் (இரண்டு கவிதைகள்), சாம், ஜி.கெனத், (க-16). சாம்பவி, எம்.சாம், இன்பராஜன், ஜி.கெனத் (இரண்டு கவிதை), (க-17). இன்பராஜன் (இரண்டு கவிதைகள்), வாகரைவாணன், துரைமதுரமதி, ஜே.பிரபா, பா.ராகுலன், ஜி.கெனத், எம் நேசராஜா, (க-18). பி.அல்பிரெட், எம்.ஏ.நுஃமான் (இரண்டு கவிதைகள்), இன்பராஜன், மாதவன், பா.ராகுலன் (மூன்று கவிதை), சிவலிங்கம் சிவபாலன், கி.எமில், ஜி. கெனத் (மூன்று கவிதைகள்), (க-19). இன்பராஜன் (இரண்டு கவிதைகள்), எம்.சாம் (இரண்டு கவிதைகள்), எம்.ராம், அல்வி, அனி, செல்வம், சிவா சின்னத்தம்பி(க-20). அல்வி, ஜி.கெனத், எம்.சாம், தம்பா (ஐந்து கவிதைகள்), பி.எம்.ரவி, ஆர்.சுபாஜினி, இன்பராஜன், மாதவன் (க-21). கலையார்வன், ஜி.கெனத் (இரண்டு கவிதைகள்), யே.பிரபா (மூன்று கவிதை), ஜலியோசப் (இரண்டு கவிதை), ஜோன்சன் பிரேமானந்த், அல்வி, பானு (கனடா), நிதர்ஷினி, (க-22). பர்ஜனன், எம்.சாம் (மூன்று கவிதை), மாதவன் (இரண்டு கவிதைகள்), விதுரன், அன்ரனி, அல்வி, நீர்கொழும்பு தர்மலிங்கம் (இரண்டு கவிதை), இன்பராஜன், ஜி.கெனத், (க-23). மாதவன், ஏ.சதீஸ்பீன், யாழ் ஜெயம், ஜலியோசப், பிரதீபன், அல்வி, நீர்கொழும்புத் தருமலிங்கம் (இரண்டு கவிதை), (க-24). யாழ்ஜெயம், ரெஜாந்த் (இரண்டு கவிதைகள்), எம்.சாம் (இரண்டு கவிதைகள்), இன்பராஜன், யோன்சன்ராஜ்குமார், பிஞ்சுகள், (க-25). அல்வி, எம்.சாம், நீர்கொழும்புத் தர்மலிங்கம் (இரண்டு கவிதைகள்), யாழ் ஜெயம், ஜெனோ, சில்லையூர் செல்வராசன், (க-26). றஜீத்தா, எம் சாம் பிரதீபன், சோ.பத்மநாதன் (வடக் கிருத்தல் தொகுதியில் உள்ள கவிதை), (க- 27 இவ்விதழின் பின் அட்டையிலும் (எம்.சாம்) கவிதை உண்டு). உமை நேசன், எம்.சாம் (இரண்டு கவிதைகள்), எஸ்.ஏ.தனஞ்சயன், எம்.மெமெஸ், எம்.எஸ்.பி, யு.என், யாழ்ஜெயம், அமுது, (க- 28 இவ்விதழின் பின் அட்டையிலும் (பெயரில்லை) கவிதை உண்டு). சாம் (க-29 இவ்விதழின் பின் அட்டையிலும் (பெயரில்லை) கவிதை உண்டு). சாம்பிரதீபன் (இரண்டு கவிதைகள்), உமைநேசன், யாழ்ஜெயம், நீர்கொழும்புத் தருமலிங்கம், கே.சி.வேலாயுதம், கரை.செ.சுந்தரம் பிள்ளை, இ.திலகரெட்டினம், அல்வி, சோ.பத்மநாதன், நயினைக் கவிஞர் நா.க சண்முகநாதப்பிள்ளை, (க-30 இவ்விதழின் பின் அட்டையிலும் (சுடுவன் இளவெ

யினனார்) கவிதை உண்டு). போன்ற கவிஞர்கள் தங்கள் பங்களிப்பை வழங்கியிருந்தனர்.

இக்கவிஞர்களின் கவிதைகளோடு கு.இராமச்சந்திரன் மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு மேம்பான் (க.14), நானொருபெண், காலடியில் வீழவே மாட்டோம், வரலாறு வாசிக்கப்படவில்லை (க-20) போன்ற கவிதைகளும் அல்வியின் மொழிபெயர்ப்பில் நானும் அமெரிக்கனே (க-15) என்ற கவிதையும் யமுனாராஜேந்திரனின் மொழிபெயர்ப்பில் ஸிமஸ் ஹீனி (ஸீடிஸ் ஹீனி என்றும் உள்ளது-க-20) மூன்று கவிதைகளும் என்.சண்முகலிங்கனின் மொழிபெயர்ப்பில் ஜோஷி கரவெரின்கா, நிச்சட் றைவ், கரோல் பிரீமன் (க-26) போன்றோரின் மூன்று கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றின் மூலம் இத்தசாபத்தில் கவிதை மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாடுகளையும் (கிட்டத்தட்ட பதினான்கு கவிதைகள்) கலைமுகம் வளர்த்தெடுக்க முனைந்திருக்கின்றமையை நாம் உணர்ந்துகொள்ளலாம். அத்தோடு சி.சிவசேகரம் (க-8), வாகரைவாணன் (க-9), மாதவி சுந்தரம்பிள்ளை (க-28) போன்றவர்களின் கவிதை பற்றிய படைப்புக்களையும் அருள் என்பவரின் பின்லாந்து தேசத்தின் காவியமான கலேவலா பற்றிய (க-22.ப.27) கட்டுரையையும் கலைமுகம் தாங்கிநிற்கின்றது.

இத்தாசப்தகாலத்தில் செயற்பட்ட கவிஞர்கள் தொகையைப் பார்க்கின்றபோது பல இளையவர்கள் புதிதாகக் கவிதை உலகில் நுழைவதற்குக் கலைமுகம் இடம் அளித்திருக்கின்றமையையும் புரிந்து கொள்ளலாம். எனினும் கவிதை தொடர்பாக இதழ் ஏழில் வாசகர் எழுப்பிய தரம் தொடர்பான கேள்வி ஓரளவே கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டுள்ளது போலத் தெரிகின்றது. “கலைமுகத்தில் வரும் கவிதைகளைச் சுட்டிக்காட்டி விமர்சித்தால், அவை களின் தரங்களை இனங்காண வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று வாசகர்களை அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.” என்று கலைமுகம் ஆசிரியர் இதழ் ஏழில் (ப-25) ஒரு குறிப்பை வழங்கியிருந்தாலும் அது பற்றிய சுட்டிக்காட்டுதல்களும் விமர்சனங்களும் பெரிதாக இடம்பெறவில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியதே. இடம்பெற்றிருந்தால் இதில் பலமாற்றங்கள் இடம்பெற்றிருக்க வாய்ப்பேற்பட்டிருக்கலாம். குறிப்பாக மன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்களே அதிகளவில் கவிதைகளை வரைந்துள்ளமையும் பலகவிஞர்கள் (உதாரணம் ஜி.கெனத் (இவர் பெயர் கென்னத் என்றும் பதிக்கப்பட்டுள்ளது), சாம்பிரதீபன், அல்வி, இன்பராஜன் போன்றோர்) பலதடவைகள் மீளமீள எழுதியிருக்கின்றமையும் ஒரே இதழில் இரண்டு அல்லது மூன்று கவிதைகளை எழுதியிருக்கின்றமையும் குறிப்பாகச் சாம்பிரதீபன் பல்வேறு பெயர்களில் கவிதைகளை எழுதியுள்ளமையும் விமர்சகர்களிடையே சார்பான எதிரான எண்ணங்களை ஏற்படுத்தி மாற்றங்களை விளைவித்திருக்கலாம். இத்தசாப்தக் கவிதைகளில் பலகவிதைகள் புதுக் கவிதையின் பண்புகள் பெற்றுயராமலும் சில கவிதைகள் மரபுக்குரிய யாப்புகள் கைவரப்பெற்றும் காணப்படுகின்றன. யாழ்ஜெயம் (இறையருள் இரத்தல் வெண்பா மலர் என்ற பெயரில் தொடர்கவிதை இதழ் 24,25,26,28), நா.க.சண்முகநாதப்பிள்ளை(க-30), சோ.பாத்மநாதன் (க-30), சில்லையூர் செல்வராசன் (புயலுக்கோர் கவியம் -க-26) போன்றோர் மரபுசார்ந்த கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். நுஃமான் (க-19), சோலைக்கிளி (க-12.ப-20) போன்ற ஆளுமைகளின் வெளிப்பாடுகளும் உள்ளன. இதழ் 30 இல் பசி என்ற ஒரு தலைப்பில் கவிஞர்கள் எழுதிய கவிதை முயற்சி நன்றாக உள்ளது. அத்தோடு பல கவிதைகள் எழுதி

யவர் பெயர் இல்லாமலும் தலைப்புக்கள் இல்லாமலும் (உதரணமாக கலைமுகம் இதழ்கள் 3,4,5,6,7 போன்ற வற்றில்) இருப்பதோடு கலைமுகம் இதழ் ஐந்தில் வந்த சுகம் என்ற கவிதை அதே படத்தோடு கலைமுகம் இதழ் ஆறில் மீள பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றைப் பார்க்கும் போது கவிதை என்பது பற்றிய காத்திரமான சிந்தனை இல்லாமல் அவை இடைவெளியை நிரப்புவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்டனவோ என்ற எண்ணம் எழுவதையும் தவிர்க்கமுடியவில்லை. கவிதை அறிந்தவர்கள் கலைமுகக் கவிதைகள் பற்றிய தரமதிப்பீட்டு ஆய்வினை மேற்கொள்ளலாம்.

கட்டுரைமுகம்

கலைமுகம் இதழிலில் கட்டுரைகள் பெருமளவில் தமது வெளிப்படுத்துகையை மேற்கொண்டிருக்கின்றன. அவை சங்க இலக்கியம் சார்ந்தவையாகவும், நாடகம் சார்ந்தவையாகவும், கூத்துச்சார்ந்தவையாகவும் ஓவியம் சார்ந்தவையாகவும் சிற்பம் சார்ந்தவையாகவும், கிராமியக் கலைகள் சார்ந்தவையாகவும், இசை சார்ந்தவையாகவும், கவிதை சார்ந்தவையாகவும், சமயமரபுகள் சார்ந்தவையாகவும், சிறுகதைகள், நாவல் சார்ந்தவையாகவும், தொடர்புசாதனங்கள் சார்ந்தவையாகவும், மருத்துவம் சார்ந்தவையாகவும் இலக்கியக் கோட்பாடுகள் சார்ந்தவையாகவும் எனப் பல்துறைசார்ந்தும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இத்தசாப்தகாலத்தில் 160க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள் கலைமுக இதழ்களில் பதிவாகியுள்ளன. அந்தவகையில் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாளில் தொடங்கி கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம், கலாநிதி சி.மெளனகுரு, (க-1). கொ.றோ. கொன்ஸர்ன்ரைன், ஏ.ஜே.கனகரத்தினா (ஆங்கிலம்), சோ.கிருஷ்ணராஜா, கலாநிதி.இ.பாலசுந்தரம், கலாநிதி சி.மெளனகுரு, எஸ்.பி.இராயப்ப (ஆங்கிலம்), சுவாமி ஜீவாபோல், (க-2). அதிவண வ.தியோகுப்பிள்ளை (ஆங்கிலம்), திருமதி.ஜே.அம்பலவாணர், எம்.ஜே.மைக்கல், அ.ஜே.அண்டர்சன், மேரிஜேம்ஸ், (க-3). அருட்திரு.ஜேரோம்மெம்பேட், ம.யோசேப்பு, கந்தையா நாகப்பு, கலாநிதி காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை, அ.வண்ணமணி, ஒலிவெற் ஜேனோவா, அதிவண வ.தியோகுப்பிள்ளை (உரை), (க-4) கலாநிதி சி.மெளனகுரு, கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம், க.இராசரத்தினம், ஜே.அம்பலவாணர், பப்பிடொமினிக், தே.குயின்சைலா, (க-5). ம.யேசுதாசன், நளாயினி இராசதுரை, சி.மகேந்திரன், திருமதி அன்னலட்சுமி தனபாலசிங்கம், G.P.பேர்மினஸ், பர்ஜனன், (க-6). அ.ஜே.அண்டர்சன், காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை, நிஷாந்தினி அருணன், அரு.வை.நாகராஜன், சி. சந்திரமௌலிசன், மு.புஷ்பராஜன், நம்பூதிரிநாராயணன், கணநாதன் மைதிலி, (க-7). காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை, நா.க.நாகப்பு, அ.பாலதாஸ், செ.மெற்றாஸ்மெயில், எஸ்.விமலதாசன், சி.சிவசேகரம் (வீரகேசரி 09.04.93-நன்றி), யாழ்ப்பாணம், (க-8). வாகரைவாணன், தரிசனன், கோகிலாமகேந்திரன், க.பாலநடராஜன், ஆ.சிவநேசச் செல்வன், (க-9). கி.விசாகரூபன், வாகரைவாணன், மெற்றாஸ்மெயில், வதிரி.சி.ரவீந்திரன், (க-10). G.P.பேர்மினஸ், செ.மெற்றாஸ்மெயில், லோசனா கந்தசாமி, ஜெகன் (தழுவுல்), அரங்கக்கூத்தன், கந்தையா ஸ்ரீ கந்தவேள், நீ.மரியசேவியர், எஸ்.சிவலிங்கராஜா, யஸ்மின் குணறெட்டன், (க-11). தெளிவத்தைஜோசப், நீ.மரியசேவியர், வாகரைவாணன், (க-12). செ.மெற்றாஸ்மெயில் (நன்றி), ஏ.என்.பெருமான் (இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாடகம் -நன்றி), நீ.மரியசேவியர், ஜோசப் குவீன் (நன்றி),

மு.இராமசாமி (நன்றி), இளையபத்மநாதன் (கட்டியம்-ஐ-நன்றி), கே.ஏ.குணசேகரன், (க-13). அருட்சகோ ஜோசப் ஜெயகாந்தன், ஆர்.எல்.சேவியர், வை.மு.நரசிம்மன், முரளி யரவிந்த், நீ.மரியசேவியர், (க-14). மா.வை.அருட்சந்திரன், நீ.மரியசேவியர், பி.ஆர்.பரமேஸ்வரன், (க-15). என்.சண்முகலிங்கன், நீ.மரியசேவியர், செ.மெற்றாஸ்மெயில், G.P.பேர்மினஸ், அல்வி, என்.எஸ்.ஜெயசிங்கம், அருள், (க-16). மே.அ.அல்போன்ஸ், செனாஜனா, தனிநாயகம் அடிகள் (கல்கி-நன்றி), அந்தனி ஜீவா, மா.வை.அருட்சந்திரன், நீ.மரியசேவியர், யோ.அன்ரனி யூட், ஒப்பிலாமணி, (க-17). ஜெயந்தியேக்கப், ம.சாம் பிரதீபன், நீ.மரியசேவியர், அரங்கக்கூத்தன், (க-18). பத்மா சோமகாந்தன், சி.சிவசேகரம், தனிநாயகம் அடிகள் (ஆங்கிலம் -நன்றி), நீ.மரியசேவியர், புவனன், யமுனா ராஜேந்திரன், ச.சச்சிதானந்தம், மு.புஷ்பராஜன், (க-19). அழகுக்கோன், யோன்சன்ராஜ்குமார், அல்வி, தனிநாயகம் அடிகள் (ஆங்கிலம் - நன்றி), சேரன், என்.கே.மகாலிங்கம், பார்வதி கந்தசாமி, நீ.மரியசேவியர், ஞானப்பிரகாசம், (க-20). நாவலன், நீ.மரியசேவியர், கி.பி.அரவிந்தன், ச.சச்சிதானந்தம், கிறெகரி தங்கராஜா, (க-21), ஜி.கெனத், நீ.மரியசேவியர், அருணன், அருள், பப்ரிஸ்ட் குருஸ், (க-22). அல்வி, கரதீதரன், கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியன், மாதவி சுந்தரம்பிள்ளை, ஜி.கெனத், நீ.மரியசேவியர், கந்தையா ஸ்ரீகணேசன், பா.அகிலன், (க-23). அ.பிரான்சிஸ் ஜெனம், நீ.மரியசேவியர், (க-24). யோன்சன் ராஜ்குமார், ஏ.ஆர்.விஜயகுமார், ஏ.வி.ஆனந்தன், இ.திலகரட்ணம், நீ.மரியசேவியர், (க-25). பா.அகிலன், சோ.ஜெயலட்சுமி, செ.சுதர்சினி, அ.ச.பிள்ளை, ஞா.பிறேமலொஜி, ஆ.இராசையா, சதா, ச.ஆ.ஏ.பூமுகன், நீ.மரியசேவியர், (க-26). நீ.மரியசேவியர், G.P.பேர்மினஸ், யோன்சன்ராஜ்குமார், (க-27). மாதவி சுந்தரம்பிள்ளை, பா.அகிலன், பங்கயச்செல்வி நடராஜா, ஆர்.திலகரட்ணம், அ.ஜெனின், க.அருந்தாகரன், ஏ.கமலநாதன், நீ.மரியசேவியர், (க-28). பா.அகிலன், செ.சுதர்சினி, து.உதயகலா, சி.சுகன்யா, கு.சஜித்தா, சி.அபிராமி, ந.சோபனா, ஜி.ஜெயதீஸ், சி.சிவாஜினி, ம.சேதீஸ்வரன், குமுதினி, ம.கணேஸ், த.ரஜினி, நீ.மரியசேவியர், (க-29). நீ.மரியசேவியர், (க-30). போன்றவர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். எனினும் இவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் எல்லாம் தரமானவையென்றோ கனதியானவை என்றோ நான் குறிப்பிடவில்லை. அவை காலத்தின் பதிவுகளாகவும் காலந்தாண்டிய பதிவுகளாகவும் காணப்படுகின்றன என்றே நான் கருதுகின்றேன். இவற்றின் தரம் தரமின்மை பற்றிய மதிப்பீடுகள் அவசியமானவை அதனை கல்வி வல்லாரின் பார்வைக்கு விட்டு விடுகின்றேன்.

இக்கட்டுரைகளோடு தொடர்கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புக்கட்டுரைகள், தழுவல் கட்டுரைகள், உரையின் கட்டுரை வடிவங்கள், திரைப்படம்சார் கட்டுரைகள், தொகுப்புக்கட்டுரைகள், மீள்பிரசுரக்கட்டுரைகள் என்ற பாகுபாட்டிலும் கட்டுரைகள் இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. கலாநிதி சி.மெளனகுரு, கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம், போன்றவர்கள் கூத்தரங்கின் போக்குகள் பற்றியும் யாழ்ப்பாணத்து நாட்டார் கலைகள் பற்றியுமான தொடர்கட்டுரைகளை முதல் இதழில் எழுதத்தொடங்கியிருந்தனர். இரண்டாவது இதழிலும் அது தொடர்ந்தது. மூன்றாவது நான்காவது இதழில் வெளிவராமல் பின்னர் ஐந்தாவது இதழில் வெளிவந்து நிறைவுற்றுள்ளது. இவற்றோடு ஜி.கெனத்தின் கட்டுரை (க.22,23), இ.திலகரட்ணத்தின் கட்டுரை (க-28) போன்றவைவற்றையும் இதழ் -

28 இல் தொடக்கப்பட்டு இதழ் - 29 துடன் நிறுத்தப் பட்டுள்ள பற்றெஃப் பற்றிய விபரக்குறிப்புத் தொடரையும் தொடர்கட்டுரைகள் என்ற இப்பகுதிக்குள் அடக்கி விடலாம்.

ஜெகனின் “ஆற்றுப்படுத்தலில் அரங்கு யப்பானிய நோ ஒரு கண்ணோட்டம் -(க-11)”, யோ.அன்ரனி யூட்டின் “இந்தியாவில் பொம்மலாட்டக் கலை (க-17)”, அல்வியின் “எங்கள் பரிசுத்த பூமி (செவ்வந்தியத்தலைவன் சீட்ரிலின் உரை) (க-20)”, “சரத்தந்திராவும் சமகால சிங்கள அரங்கும் (ஆங்கிலத்தில் பந்துல ஜயவர்த்தன எழுதிய கட்டுரை)- (க-23)”, ஏ.கமலநாதனின் “INGMAR BERGMAN ஸ்வீடன் நாட்டுத் திரைப்பட இயக்குனர் (ஆங்கிலத்தில் திஸ்ஸ அபயசேகர) (க-28)” போன்ற மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகளாகவும் அ.ஜெனினின் “வரலாற்றுச் சுவடுகள்” (க-28) என்ற (தஞ்சைத் தமிழ் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த பி.புஸ்ப ரத்தினம் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றை ஆதாரமாகக்கொண்ட) கட்டுரை, ச.ஆவின் “சிங்களநடன மேதை சித்திரசேன”(க-26) என்ற (நித்திய பூசை என்ற சிங்கள நூலைத்தழுவி எழுதப்பட்ட) கட்டுரை போன்ற தழுவல் கட்டுரையாகவும் கலைமுகத்தில் வெளி வந்துள்ளன.

மேலும் நல்லூர் ஆதீனத்தில் 14.02.1992 இல் நடந்த கம்பன்விழாவில் அதிவண.வ.தியோகுப்பிள்ளை ஆற்றிய உரையை (க-4இல்) “கம்பன் வழித்தோன்றல்” என்ற தலைப்பிலும் திருமறைக்காலமன்றத்தினால் 1993 ஆண்டு ஜன்மாதம் 26 ஆம் திகதி நடந்தப்பட்ட இலக்கியவிழாவில் க.பாலநடராஜன் ஆற்றிய உரையை (க-9 இல்) “இன்றைய நிகழ்வுகள் நாளை இலக்கியங்கள்” என்ற தலைப்பிலும் 1992ம் ஆண்டு நடந்த திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாடகக் களப்பயிற்சியின் ஆரம்ப நிகழ்ச்சியில் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் ஆற்றிய உரையை (க-11இல்) “நாடகம் பயிற்சி நெறியார்கை” என்ற தலைப்பிலும் கட்டுரையாக வெளியிட்டு உரைவடிவத்தின் எழுத்துத்துவடிவத்தை வெளிப்படுத்தியதோடு இதழ் - 13 இல் ஜோசப் குளீனின் “சினிமாக்கலையும் தெய்வீக நிலையும்” என்ற கட்டுரையையும் இதழ் - 15 இல் “திரைப்படம் திரைப்படம் திரைப்படம்” என்ற சிறுகட்டுரையையும் இதழ் -17 இல் ஒப்பிலாமணியின் “வெஸ்டர்ன் சினிமா பிறந்தபோது” என்ற கட்டுரையும் இதழ் - 19 இல் “மாற்றுச் சினிமாவா, சினிமாவுக்கு மாற்ற?” என்ற சி.சிவசேகரத்தின் கட்டுரையையும் அதே இதழில் “குழந்தைகளின் பிரபஞ்சம்” என்ற யமுனாராஜேந்திரனின் கட்டுரையையும் (இதழ் -28 இல் உள்ள ஏ.கமலநாதனின் மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரையையும் இதற்குள் சேர்க்கலாம்) வெளியிட்டு திரைப்படம்சார்ந்த கட்டுரைகளையும் வேறு நூல்களில் இருந்து பெறப்பட்ட விபரங்களைத் தொகுத்து உருவாக்கப்பட்ட தொகுப்புக்கட்டுரைகளையும் (க-13), டயறிக்குறிப்புக்களாகத் தரப்பட்டுள்ள பயணக்குறிப்புக்களையும் (க-25), மற்ற இதழ்களில் இருந்து நன்றியோடு மீள் பிரசுரம் செய்யப்பட்ட (க-8,11,13,17,19,20) கட்டுரைகளையும் கலைமுகம் வெளிப்படுத்திநிற்கின்றது.

கலைமுகம் இதழானது தமிழ்க் கட்டுரைகளோடு ஆங்கிலக் கட்டுரைகளையும் தன்னகத்தேகொண்டு வெளிவந்துள்ளது. அந்த வகையில் இரண்டாவது இதழில் “The Biological Roots of Arts” என்ற ஏ.ஜே.கனகரத்தினாவினது கட்டுரையையும் அதிவண.பேராசிரியர் எஸ்.பி.இராயப்பு வினது “Christ's Death and Resurrection a Sing of Hope” என்ற கட்டுரையையும் வெளியிட்டதுடன் தொடங்கி தொடர்ச்சியாக இதழ் மூன்றில் மேதகு வ.தியோகுப் பிள்ளையின் “The Flos sanctorum and the Christion Naddu Koothu in

Sri Lanka” என்ற கட்டுரையையும் இதழ்-9 இல் எழுதியவர் பெயர் குறிப்பிடாத “Theatre and Dance from the Netherlands” என்ற ஆங்கிலக் கட்டுரையையும் இதழ் -11,16 மற்றும் 17 இல் ஆங்காங்கே கட்டமிடப்பட்ட ஆங்கிலக் குறிப்புக்களையும் இதழ் - 19 மற்றும் 20 களில் முறையே “Tamil Culture”, “Tamil Cultural influences in Southeast Asia” போன்ற தனிநாயகம் அடிகளாரது கட்டுரைகளையும் இதழ் - 25 இல் எழுதியவர் பெயர்குறிப்பிடாத 'Powerof positive thinkingfor peace in Sri lanka' என்ற ஆங்கிலக் கட்டுரையையும் என கலைமுகம் இதழ் தனது ஆங்கில முகத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

இத்தசாப்தகாலம் எமது பிரதேசங்களில் யுத்தம் உக்கிரம் பெற்றிருந்த காலமாக இருந்தது. அக்காலத்தில் வாசிப்பில் ஊறிய மக்களின் தேவைக்குத் தனிபோடும் ஒரு இதழாகவும் நடைபெற்றவிடயங்களைப் பதிவுசெய்யும் இதழாகவும் இது இருந்துவந்துள்ளது. 1995 இல் இடப்பெயர்வின் பின்னான மீள்திரும்புகக்காலத்தின் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தின் வாழ்வியல் 2000 ஆண்டுவரை வேறு நிலைப்பட்டதாக இருந்தது. அக்காலங்களில் இதழ்களின் வெளியீடுகள் அருகியிருந்த வேளை யாழ்ப்பாணத்தில் கலைமுகம் வாசகர்களின் தேவையை இக்கட்டுரைகளின் மூலம் ஓரளவு பூர்த்திசெய்திருக்கின்றது எனக் கொள்வதில் தவறில்லை எனக்கருதுகின்றேன்.

நாடகமுகம்

திருமறைக்கலாமன்றச் செயற்பாடுகளுக்குள் நாடகம் சார்ந்த செயற்பாடு முதன்மையானது. அது அரங்க அளிக்கையாகக் களப்பயிற்சிகளாக எமது நாட்டிலும் நாடுகடந்தரீதியிலும் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றமையாவரும் அறிந்த விடயம். அத்தகையை நாடகச் செயற்பாட்டிற்கான எழுத்துருவை எழுதிவெளிப்படுத்தும் நாடக இலக்கியச் செயற்பாட்டைக் கலைமுகம் இதழ் முன்னெடுத்துச் சென்றமையை இத்தசாப்த காலத்தின் இதழ்களில் கண்டுணர முடிகின்றது. இதற்கான அடித்தளத்தை நீ.மரியசேவியர் அடிகளாரே கலைமுகம் இதழ் இரண்டில் “இருளுக்குப்பின்” என்ற நாடகத்தை எழுதி வெளியிட்டதன் மூலம் தொடக்கி வைக்கின்றார். அவரைத் தொடர்ந்து பல இளையவர்களும் அனுபவமிக்க பெரியவர்களும் நாடக எழுத்துருவை எழுதி கலைமுகத்தினூடாக வெளிப்படுத்தினர். அந்த வகையில் இதழ் - 6 இல் “விடிவெள்ளி” என்ற நாடகத்தை S.N.J.மரியாம்பிள்ளையும் இதழ் - 16 இல் “கவிராஜன் கம்பன்” என்ற நாடகத்தை (இது தொடரும் எனப்போடப்பட்டு இதழ் -17 இல் முடிகின்றது.) வாகரை வாணனும் இதழ் -17 இல் “புத்திமாள்” என்ற சிறுவர் நாடகத்தை ஜி.கெனத் மற்றும் யோண்சன்ராஜ்குமாரும் இதழ் - 20 இல் “பிராயச்சித்தம்” என்ற சிறுவர் நாடகத்தை திருகோணமலையைச் சேர்ந்த ஆனந்தரமணனும் இதழ் - 21 இல் “அட்டென்ஷன் பிளீஸ்” என்ற நாடகத்தை ஷோபா சக்தியும் இதழ் - 22 இல் “கலியாணச் சந்தையில் சில எருமை மாடுகள்” என்ற நாடகத்தை மாசிலாமணி மகேஸ்வரனும் அதே இதழில் “கட்டிக்கொள்வது எப்படி?” என்ற நாட்டிய நாடகத்தை ஸ்கொத்லாந்து நாட்டார் பாடல் ஒன்றின் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கு.இராமச்சந்திரனும் இதழ் - 26 இல் “மனித முரண்” என்ற சிறு அபத்த நாடகத்தை க.ரத்திரனும் இதழ் - 27 இல் “சோழன் மகன்” என்ற நாடகத்தைச் சாம் பிரதீபனும் அதே இதழில் “ஜீவப் பிரயத்தனம்” என்ற நாடகத்தை யோண்சன் ராஜ்குமாரும் “சகுந்தலை” என்ற இசைநாடகத்தை தைரியநாதனும் இதழ்

-28 இல் “புயலான பூவை” என்ற நாடகத்தை சாம் பிரதீபனும் எழுதியுள்ளமையை எடுத்துநோக்கலாம். மரிய சேவியரின் கலைமுகம் இதழ் தொடர்பான திட்டப்படி இத்தாசபத்தின் முப்பது இதழ்களுக்குள்ளும் பதின் மூன்று நாடகங்கள் எழுதப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதழ் 24 இல் அல்பிறெட் எழுதிய சாகாத மனிதம் என்ற நாடகத்தை காமிக்ஸ் முறைமையில் அந்நாடகப்படங்களைப்போட்டு அதன் கதையை எழுதியிருப்பது நல்லதொரு முயற்சியாகத் தெரிகின்றமையைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

இவை தவிர விமர்சனம் (சு-1இல்தொடங்குகின்றது), விவாத அரங்கு (சு-09), கருத்துமேடை(சு-09) போன்ற தலைப்புக்களின் கீழ் நாடகம்சார்ந்த விடயங்கள் கலைமுகம் இதழில் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. இவற்றோடு நாடகம் சார்ந்த பல கட்டுரைகளையும் கலைமுகம் வெளியிட்டு வந்துள்ளது. மரியசேவியர் அடிகளார் கலைமுகம் இதழ் - 11 இல் இருந்து “அரங்கவலைகள்” என்ற நாடகம் மற்றும் நாடகஆளுமைகள் பற்றிய கட்டுரையைத் தொடங்கி இத்தாசபத்தின் இதழ் முப்பது வரை எழுதி அதன் முதல் பாகத்தை நிறைவுசெய்துள்ளார். அவரது இக்கட்டுரைகள் நாடகம் கற்போருக்கும் நாடக ஆர்வலர்களுக்கும் மிக முக்கியமான பலவிடயங்களை எடுத்துச் சொல்கின்றது. கலைமுகம் இதழ் - 22 இல் 1996 களில் பாடசாலை மட்டத்தில் நடந்த இலக்கிய நாடகப் போட்டியில் திருமலைக் கோட்டமட்டத்தில் முதலிடம் பெற்ற உவர்மலை விவேகானந்தக் கல்லூரிமாணவர்கள் நடத்த இன்பராஜனின் பெளர்ணமிபூசை என்ற நாடகத்தைப் பற்றிய விமர்சனத்தை வெளிப்படுத்திய தோடு கலைமுகம் இதழ் - 17 இல் ஜெயசங்கரின் “தீ சமந்தோர்” என்ற நாடகம் பற்றிய விமர்சனத்தை முத்துச்சாமி, சுரேஸ் என்ற இரு பாத்திரங்களின் உரையாடல் மூலம் எடுத்துரைத்திருப்பது வித்தியாசமான ஒரு முயற்சி. இதழ் - 25 இல் நெற்றிக்கண் என்ற பகுதி உருவாக்கப்பட்டு அதனுள்ளும் அல்பிறெட்டின் எங்கட பின்னையன், சாம் பிரதீபனின் இருட்டு உருவங்கள், சு.ரதிதரனின் மலநீக்கம் போன்ற நாடகங்கள் பற்றிய விமர்சனங்களும் நாடகப் போட்டிகள் சார்ந்த விமர்சனங்களும் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதழ் -26 இலும் நெற்றிக்கண் என்ற பகுதி தொடர்ந்து பலிக்களம், ஏரோது, திசைமாறிய பறவைகள், விதவைகள் (ஆங்கிலம்) போன்ற நாடகங்களின் மதிப்பீடுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இதன் மூலம் அதன் நாடகமுகம் துலக்கமாக வெளித் தெரிந்தாலும் இவ்விதழ்களின் அடிப்படையாக நோக்கு கின்றபோது பெரும்பாலும் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் நாடகச்செயற்பாடுகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையை நாம் கண்டுகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஓவியமுகம்

கலைமுகம் சஞ்சிகையில் ஓவியங்கள் பற்றிய கருத்துக்கள் அதிகளவில் ஆரம்பம் முதலே முகம்காட்டி வந்துள்ளன. அந்த வகையில் இதழ் இரண்டில் “நவீன ஓவியம் ஓர் கண்ணோட்டம்” என்ற கட்டுரை கொ.றோ.கொன்ஸ்ரன்ரணாலும் தேடலைநோக்கி என்ற ஓவியர் மாற்குப் பற்றி கட்டுரை சோ.கிருஷ்ணராஜவினாலும் வரையப்பட்டதுடன் கலைமுகத்தின் ஓவிய முகம் வெளித்தெரியத்தொடங்குகின்றது. இதழ் மூன்றிலும் ஜெ.அம்பலவாணர், எம்.கே.மைக்கல் போன்றோர் தங்கள் கட்டுரைகளினூடு இதனை வெளிப்படுத்தினர். பின்னர் இதழ் ஐந்தில் ஓவியமுகம் என்ற பகுதி சிறப்பாக

உருவாக்கப்பட்டு அதுதொடர்பான கட்டுரைகளும் படங்களும் மன்றம் நடத்திய சித்திரப்போட்டியில் தெரிவாகிய படங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதழ் -7 இல் சித்திரக்கண்காட்சி பற்றிய படமும் இதன் -14 இல் வான்கோபற்றிய கட்டுரையும் இதழ் -15 ஓவியர் இரையா பற்றிய நேர்காணலும் இதழ் -16 இல் அழியாத கலையானமை கொங்காதர மாஸ்டர் என்ற என் சண்முகலிங்கனின் கட்டுரையும் இதழ் -20 இல் எஸ்.டி.சாமியின் நேர்காணலும் இதழ் - 24 இல் வளரும் ஓவியர் டோமினிக் ஜீவா பற்றியும் அவரது படங்களும் இதழ் -26 இல் “எமது ஓவியர்களிடையே ஓவியர் ஆசை.இராசையா” என்ற பா.அகிலனின் கட்டுரையும் என கலைமுகம் தனது ஓவியமுகத்தினை வெளிக்காட்டி வந்துள்ளது. மன்றத்தின் ஓவியராக தொழிற்பட்ட ரமணியின் ஓவியங்கள் அருட்சகோதரி ஜோ ஆன்னாசான் எடுத்த முயற்சியால் அமெரிக்காவில் பேஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் கண்காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டமை பற்றிய குறிப்பும் (சு-14,ப-15) இவ்விடத்தில் சிந்திக்கத்தக்கது.

ஆய்வுமுகம்

கலைமுகத்தின் ஆய்வுமுகம் அதன் முதலாவது இதழில் இருந்தே வெளிப்படத் தொடங்குகின்றது. “சங்க இலக்கியங்களில் உலகு பற்றிய சிந்தனை” என்ற கட்டுரை மூலம் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அதனைத் தொடக்கி வைக்கின்றார். அவ்விதழிலேயே கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம் கலாநிதி சி.மௌனகுரு போன்றவர்கள் முறையே எழுதிய “யாழ்ப்பாணத்து நாட்டார் கலைகள்”, “பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுக்குப் பின்னான கூத்தரங்கின் போக்கு” போன்ற தொடர்கட்டுரைகள், “இந்து சமயத்தில் சுவாமி விபுலாந்தரின் இடம்”(சு-10) என்ற வாகரைவாணனின் கட்டுரை, “அகத்தியர்”(சு-14) என்ற வை.மு.நரசிம்மனின் கட்டுரை, “தமிழ்பஞ்சத்திரக் கதைகள் பிரஞ்சுத்தமூலம் ஒப்பாய்வு”(சு-19) என்ற ச.சச்சிதானந்தத்தின் கட்டுரை, “தமிழ்மொழிவளர்ச்சியில் கிறிஸ்தவத்தின் பங்களிப்பும் அது நிண்டு செல்லுதலும்”(சு-22,23) என்ற ஜி.கென்னத்தின் தொடர் கட்டுரை, இதழ் -26 இல் உள்ள அழகியற் கலைகள் பற்றிய கட்டுரைகள், இதழ்-28 இல் உள்ள “தெருக்கூத்து”ப் பற்றிய பா.அகிலனின் கட்டுரை, “உடன் நிகழ்கால தமிழ் இலக்கணப்போக்கில் சார்பெழுத்துக்களின் தேவை” என்ற க.அருந்தாகரனின் கட்டுரை, “பாரம் பரியம் ஒரு மீள்பார்வை” என்ற ஆர்.திலகரட்ணத்தின் கட்டுரை இதழ்-29 இல் உள்ள மரச்செதுக்குச்சிறப்பங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் என கலைமுகத்தின் ஆய்வுமுகம் அகன்று செல்வதனை அவதானிக்கலாம்.

மதிப்பீடுமுகம்

நடுநிலையான மதிப்பீடுகளை மேற்கொள்ளும் நோக்கமாக இம்முகத்தை கலைமுகத்தில் உருவாக்க முயன்றனர். முதல் இதழில் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தின் நுண்கலைத் துறையினரால் கைலாசபதி கலையரங்கில் ஆற்றுமை செய்யப்பட்ட மஹாகவியின் புதியதொரு வீடு என்ற நாடகத்திற்கான விமர்சனத்தின் ஊடாக மு.புஷ்பராஜன் இம் முகத்தை வெளித்தெரிய வைக்கின்றார். அவ்விதழிலேயே பொங்கல் விழா சமயவிழாவா, சமூகவிழாவா என்ற கருத்துக்களத்தை உருவாக்கி அதில் சச்சி மாஸ்டர், எஸ்.சிவலிங்கராஜா, திருமதி மல்லிகா ராஜரட்டினம் செல்வி யூலி போன்றோரின் கருத்துக்களை மோதவிட்டு புலவர் சிவானந்தன் மூலம் நடுநிலைமையான தீர்ப்பினை அறிவிக்கின்றனர். இத்தகைய மதிப்பீடுகளின்

தொடர்ச்சியாக திருமறைக்கலாமன்றம், கலைமுகம் இதழ் போன்றவற்றை வாசகர்கள் இரசிகர்கள் மதிப்பிடும் கடிதங்கள் "கலைகல்வீச்சு" என்ற பெயரில் இதழ் ஆறில் இடம்பெறத்தொடங்குகின்றன. அது இதழ் ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, பத்துப் போன்றவற்றில் தொடர்கின்றது. ஒன்பதில் மனந்திறந்த மடல் என்றபெயரில் அது இடப் பெற்றுள்ளது. இதழ் பத்தில் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் இலங்கை: கி.மு. 2ம் நூற்றாண்டு என்ற நாடக விமர்சனமும் அவ்விமர்சனத்துக்கு விமர்சனம் எனவும் விரிவாக்கம் பெற்றுக் கருத்துக்கள் பகிரப்பட்டுள்ளன. இதழ் - 11 இல் சத்தியதரிசனங்கள், அசோகா, கி.மு.2000 ஆண்டில், பொய்க்கால் போன்றவற்றின் விமர்சனங்களாக முன் வைக்கப்பட்டு இதழ் - 13 இல் நாடக உலகில் நமது மன்றம் என்ற பகுதியாகி, இதழ் - 14 இல் அரங்க எறிதளம் என்ற பெயர் பெற்று இதழ் - 22 இல் இப்படியும் ஒரு கடிதமாகி, நாடகவிமர்சனமாகி, இதழ் - 23 இல் கலைமுகமே உனக்கோர் கடிதம் என நின்று, இதழ் - 25 மற்றும் 26 இல் நெற்றிகண் காட்டி நாடகங்களின் மதிப்பீட்டோடு ரைற்றானிக், காதுக்கு மரியாதை போன்ற திரைப்படங்களையும் மதிப்பிட்டு இதழ் 27 இல் எழுத்தில் வந்த எதிரொலியாகித்தனது முகத்தை முன்நிறுத்தி நின்றது.

செல்விமுகம்

ஆளுமைகளின் செயற்பாடுகளை வெளிப்படுத்தி அவர்கள் எதிர்கொண்ட சவால்கள் அதனை அவர்கள் முறியடித்து முன்னேறக் கையாண்ட தந்திரோபாயங்கள் கருமத்தில் கண்ணாயிருந்தல், தோல்விகண்டு அஞ்சாத தன்மை போன்ற விடயங்களை இளையவர்களுக்கான உந்துதலைக் கொடுக்கும் முகமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கும் கலைஞர் தம் பேட்டிகளை வெளியிடும் கைங்கரியத்தையும் கலைமுகம் இத்தாசுபத்தத்தில் ஆரம்பித்துச் சென்றிருக்கின்றது. அந்த வகையில் கலைமுகம் இதழ் ஒன்றில் ஒப்பனைக் கலைஞர் சாமுவேல் பெஞ்சமின்னை S.S.P.அமல்ராஜும், இதழ் இரண்டில் நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர் சுவாம்பிள்ளையை டே.குரியும், இதழ் மூன்றில் நடிகரும் இசைக்கலைஞருமான எம்.தேரீயநாதனை G.P.பேர்மினன் மற்றும் P.S.அல்பிறெட்டும், இதழ் நான்கில் பல்கலைவேந்தர் சில்லையூர் செல்வராஜனை பப்ஸீரியும், மீண்டும் இதழ் எட்டில் சில்லையூர் செல்வராஜனை மாதவனும், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் இயல்நாடகக் கட்டுப்பாட்டாளர் மதியழகனை வி.ரி.இராஜேந்திராவும், கலைஞர் கதிர்காமத்தம்பியை வரத ஜெயஸ்மியும், இதழ் ஒன்பதில் மன்றத்தின் பொது சனத்தொடர்பாளர் என்.எஸ்.ஜெயசிங்கத்தைப் புஷ்ப ராஜனும், இதழ் பத்தில் பாஷையூர் புலவன் ஆ.செகராஜ சிங்கத்தை அ.ஜே.அண்டர்சனும், இதழ் பன்னிரண்டில் பொம் மலாட்டம் என்ற தலைப்பில் கலைஞர் இ.ம.ஜெசீலனை S.N.J.மரியாம்பிள்ளையும், இதழ் பதின் மூன்றில் காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளையை P.S.அல்பிறெட்டும், இதழ் பதினைந்தில் திரு.அ.இராசையாவை அல்வியும், இதழ் பதினாறில் சங்கீதபுணம் ரமணியை துளசி மனோகரியும், இதழ் பதினெட்டில் இசைத்தென்றல் ஜேசுதாசனை அல்வியும் இதழ் பத்தொன்பதற்காகத் புதைக்கப்பட்டவன் நான் என்ற தலைப்பில் தாச்சியலை மு.புஸ்பராஜனும், நாடகக் கலைஞர் சித்தி அமரசிங்கத்தை இன்பனும், இதழ் இருபதிற்காக எஸ்.டி.சாமியை ஜெந்தி ஜேக்கப்பும், இதழ் இருபத்தியொன்றிற்காக முகத்தார் எஸ்.ஜேசுரண்டத்தைப் புலவனும், இதழ் இருபத்திமூன்றிற் காக சிற்பச்செல்வன் A.V.ஆனந்தனை அல்வியும், அ.வெஸ்லிஜூட்ஸனை

முருகேசு ரவீந்திரனும், இதழ் இரு பத்திநான்கிற்காக செம்பியன் செல்வனை யோசேப்பாலாவும் இதழ் இருபத்தியைந்துக்காக கலைஞன் யூல்ஸ் கொலினை கலைமுகநிருபரும், இதழ் இருபத்தியாறுக்காக சிற்பி பாஸ்கரனை கு.ஆதாயராருகாவும் ஸ்தபதி அமரசிங்கத்தை ச.சுதர்சினியும் என நேர்காணல் நிகழ்த்தி இருபத்திமூன்று கலையாளுமைகளின் நேர்காணலைப் பதிவு செய்துள்ள துடன் மரியசேவியர் அடிகளாரை P.S.அல்பிறெட் சமகாலத்தில் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த (புரட்டாதி 1993) கலைமுகத்திற்காக ஆங்கிலத்தில் மேற் கொண்ட நேர்காணலை G.V.J.நாதன் என்பர் தமிழில் மொழிபெயர்த்து மொழிபெயர்ப்பு நேர்காணலாகக் கலைமுகம் இதழ் ஆறில் வெளியிட்டிருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மன்றமுகம்

இத்தகைய திட்டங்களோடு திருமறைக்கால மன்றப் பதிவுகளைக் கலைமுகம் ஊடாக மேற்கொள்வதும் ஒரு திட்டமாக இருந்துள்ளது என்பதை நாம் இக்காலத்தின் முப்பது நூற்களையும் பார்க்கின்றபோது கண்டுகொள்ளலாம். இதழ் ஒன்றில் சி.எம்.நெல்சனால் கலையின் பணியில் என்ற தலைப்பில் இது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது இதழில் முத்தினக்கலைவிழா பற்றியும் அதில் நடந்த சப்தகானங்கள், நாடகஅரங்கக் கல்லூரியும் மன்றமும் இணைந்து நடத்திய நாடகக் களப்பயிற்சி சான்றிதழ் வழங்கல்கள், ஓவியக்கண் காட்சிகள், கௌரவிப்புக்கள், உரைகள், நாட்டுக்கூத்துக்கள், கலைமுக அறிமுகவிழா பற்றிய விடயங்கள் போன்றன பதியப்பட்டுள்ளன. இதழ் மூன்றில் இலக்கியவை மன்றச் செய்திச்சுருள் என்ற தலைப்பில் மன்றச் செயற்பாடுசார்ந்த கலர்ப்படங்களும் கவின்கலைகள் பயிலகம் பற்றியும் அதன் பகுதிகள் பற்றியுமான விடயங்களும் இதழ் நான்கில் தேம்பாவணி விழாவில் எடுத்தபடங்களும், இசை நிகழ்ச்சிப் படங்களும் இதழ் ஐந்தில் திருமறைக்கலாமன்றம் ஓர் அறிமுகம் என்று அதுசார்ந்த படங்கள் இருபத்தியேழு பக்கங்களிலும் இதழ் ஆறில் நெல்சனின் கலையின் பணியில் என்ற பார்வையும் இதழ் ஏழில் 1993 இல் கொழும்பில் நடந்த நாடகப்பெருவிழாவின் பதிவும், இதழ் எட்டில் நாட்டுக்கூத்து விழாவின் பதிவும் பேசும் படங்கள் என்ற பகுதியும் மன்றத்தால் கௌரவிக்கப்பட்ட அண்ணாவியார்களின் கௌரவிப்புப்படமும் இதழ் ஒன்பதில் கலைமுக அறிமுக விழாபற்றியும் இசைவிழா பற்றிய அறிவித்தல்களும் விளம்பரங்களும் இலக்கிய விழாப்படங்களும் இலக்கியவிழா உரைச்சுருக்கமும் சிறுவர் கலைக்கூடப்படங்களும் இதழ் பத்தில் நெல்சனின் கலையின் பணியில் என்ற தொகுப்பும் இலங்கை: கி.மு.இரண்டாம் நூற்றாண்டு என்ற நாடகத்தின் படங்களும் கனடா, லண்டன், கொழும்பு மன்றப்படங்களும் இதழ் பதினொன்றில் மன்றத்தின் நாடகப்படங்களும் திருமறைக்காலமன்ற ஆவணச்சான்றும் இதழ் பன்னிரண்டில் 1994 ஆண்டு தமிழ்விழாப்படங்களும் நூல்வெளியீடு மற்றும் கருத்தரங்கப்படங்களும் இதழ் பதினமூன்றில் கலைஞர்சரசந்திராவுடனான படங்களும் மன்ற வெளியீடுகள் பற்றிய தகவல்களும் கலைப்பயணம் - 94 பற்றிய விடயங்களும் இதழ் பதினான்கில் நூல் வெளியீடு கலையின் பணியில் வெளிநாட்டு மன்றப் படங்களும் இதழ் பதினைந்தில் கலைப்பயணம் மற்றும் பொங்கல் விழாப் படங்களும்; புல்லாங்குழல் அரங்கேற்றப் படங்களும் இதழ் பதினாறில் கலைப்பயணம் - 95 பற்றியும் மன்றப்படங்களும் மன்ற

இடிபாட்டுப் படங்களும் இதழ் பதினேழில் மன்றப்படங்களும் இதழ் பதினெட்டில் பாரிஸ் கலைவண்ணம், நீங்காத நினைவுகள் 1995 படங்களும் லண்டன் கலைநிகழ்வுப் படங்களும் பின் அட்டையில் நாடக அரங்கின் கண்காட்சிப்படங்களும் இதழ் பத்தொன்பதில் கொழும்பு, கனடா பொங்கல் விழாப் படங்களும் சர்வதேசமன்றப்படங்களும் நாடகப்படங் களும் இதழ் இருபதில் கனடா மன்றப்படங்களும் இதழ் இருபத்தியொன்றில் இடம்பெயர்ந்து மிருகவிலில் போடப்பட்ட கல்வாரிச்சுவடுகள் நாடகப்படமும் பாரிஸ் திருமறைக்கலாமன்றப்படங்களும் இதழ் இருபத்தி யிரண்டில் கொழும்பு மற்றும் கனடா மன்றப்படங்களும், நூல்வெளியீட்டுப்படங்களும் இதழ் இருபத்தியொன்றில் மன்ற வெளியீடுகளின் படங்களும் பொங்கல்விழாப் படங்களும் உலகளாவிய திருமறைக்கலாமன்ற நிகழ்ச்சி களின் அட்டவணையும் இதழ் இருபத்திநான்கில் கலைப் பயணம் 1997 பற்றிய படங்களும் விடயங்களும் இதழ் இருபத்தி ஐந்தில் ஐரோப்பிய கலைப்பயணங்கள் பற்றிய விடயங்களும் படங்களும் இதழ் இருபத்தியாறில் கலைப்பயணம் 98 பற்றிய படங்களும் சிற்பக்கண்காட்சிப் படங்களும் இதழ் இருபத்தியேழில் கலைப்பயணம் இரண்டு பற்றிய படங்கள் ஆக்கங்களும் இதழ் இருபத்தி யெட்டில் மன்றப்படங்கள் பொங்கல் விழாப்படங்களும் நாடகப்படங்களும் நூல்வெளியீட்டுப்படங்களும் இதழ் இருபத்தியொன்பதில் மன்றம்சார்ந்தவிடயங்கள் இன்றியும் இதழ் முப்பதில் மன்றப்படங்கள் என இத்தசாபத்தில் வெளிவந்த இதழ்கள் யாவற்றிலும் மன்றம் சார்ந்த பதிவுகளை முன்றிறுத்தியிருப்பதனைக் காணலாம்.

இத்தசாபத்திற்கு உரிய கலைமுகத்தில் இம் முகங்கள் தவிர நாளை நமதே எனும் புதியதலைமுறையினர் (க-4), நாட்டுக்கூத்தின் இன்றைய நாயகர்கள் (க-4), அறிந்துகொள்ளுங்கள் (க-5), நூல்விமர்சனம் (க-10,15,23), நூல் அறிமுகம் (க-10,17), பாராட்டும் பங்களிப்பும் (க-10), மறைந்தும் மறையாதோர் (க-12,23,26), படித்ததும் கேட்டதும்(க-26), நட்சத்திரமுகங்கள் (க-30) போன்ற முகங்களும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனினும் அவை வளர்த்துச் செல்லப்படவில்லை. பலமுகங்கள் மறைந்து போகப் புதிதாக சில முகங்கள் தோன்றிவளரக் கலைமுகம் இத்தசாபத்தில் ஒரு நிலையற்றநிலையில் கலைவத்தன்மையில் தன்னை வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளது. எனினும் மன்றத் தின் முகத்தினை அது துலக்கமாகவும் தெளிவாகவும் எல்லா இதழ்களிலும் வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளது.

இந்தவாறு மன்றப்பதிவுகளை முன்றிறுத்தியும் மன்றம் சார்ந்தவர்களின் படைப்புக்களை அதிகளவில் வெளிப்படுத்தியும் இத்தசாப்தகால இதழ்கள் காணப்படு கின்றமையால் கலைமுகம் இதழ் மன்றத்தின் ஊதுகுழ லாகச் செயற்பட்டுள்ளது என்ற விமர்சனம் எழுவதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்கிவிடுகின்றது. வெளிவரும் போது “தமிழ்க் கலாசாரம் பழமையானது; பலதரப்பட்டது; பண்புகள் நிறைந்தது; அக்கலாசாரத்தின் தன்னிகரற்ற தன்மைகளை விளக்கவும் அப்பண்பாட்டின் பக்குவத்தை யும் அடிப்படைகளையும் அலசி ஆராயவும் அடி எடுத்து வைத்துள்ளது கலைமுகம்” எனக்குறிப்பிட்டபடி வெளி வந்த கலைமுகம் இதழ் தனது சிறப்பிதழ்கள் மூலம் இதனை ஓரளவு பூர்த்திசெய்தபோதும் மன்றத்தின் பரப்புரை இதழாகத் (ஊதுகுழலாகத்) தன்னை வெளிக் காட்டி நிற்பதற்கான காரணம் ஆராயப்படவேண்டியது. எனினும் கலைமுகம் இதழ் பதினொன்றில் கருத்து மேடைப் பகுதியில் “மௌனகுரு அவர்கள் எழுதிய “ஈழத்து தமிழ்

நாடக அரங்கு” எனும் ஆய்வு நூலில் திருமறைக் கலா மன்றத்தினைப் பற்றி ஒரு வசனமேனும் கூறப்பட வில்லையே! காரணம்? எனக்கேள்வி எழுப்பி விவாதிக்கப் பட்டிருக்கும் விடயம் மன்றத்தின் செயற்பாடுகளை இருட்டடிப்புச் செய்யும் காலம் ஒன்று உருவாகியிருந் தமையைக் காட்டிநிற்பதால் கலைமுகம் இதழ் மூலம் அவ் விருட்டை விரட்டி முறியடிக்க முயன்றதன் விளைவே கலை முகத்தின் இத்தகைய போக்கிற்கு வழிசமைத்திருக்கலாம் என்ற எண்ணம் எழுவதையும் மறுக்கமுடிய வில்லை.

இணையவசதி பெருகிய இந்தக்காலத்தில் யூரிப்பசனல்களை இலகுவாக உருவாக்கித் திறமைகளையும் திறமையின்மைகளையும் வெளிப்படுத்திப் பார்வை யாளர்களைக் கவர்ந்து பணத்தைப்பெருக்கிக் களித்து அதனுள் குளித்து வெற்றிக்களிப்பைத் தொடும் ஒரு தலைமுறை, எதையும் சுலபமாகப் பெறுவதற்குரிய வகை யில் பெற்றோரால் வழிப்படுத்தப்படும் ஒரு தலைமுறை பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு எழுந்து நிற்கப்பழகாமல் இடையிலேயே தமது வாழ்வை முடிக்கத்துணியும் ஒரு தலைமுறைக்கு முன் இவ்விடயங்கள் வைக்கப்படுகின்ற போது அதன் கனதிதெரியவாய்ப்பில்லாமல் போய்விடு கின்றது என்ற சிந்தனைகளைச்சிலர் எழுப்பினாலும் இவ்விடயங்கள் அவர்கள் மனத்தினுள் வியப்பை உருவாக்கத்தான் செய்யும் என்பதில் மாற்றுக்கருத்திருக்க முடியாது. அத்தகைய ஒரு பணியினை மரியசேவியரை பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு கலைமுகம் செய்திருக் கின்றது. எனினும் இத்தசாபத்தில் முன்னர் குறிப்பிட்ட அகப்புறக்காரணிகளினால் உருவாகிய ஒழுங்கின்மை களும் பதிவுகளின் மேலோங்கல்களும் அதனைப்பற்றிய ஒரு பக்கச்சார்பான, இது திருமறைக்கலாமன்றத்தின் இதழ் என்ற கருத்தையே மேல் எழுப்புகின்றது. எனவே கலை முகம் இதழ் ஆறில் கலைக்கல்வீச்சுப் பகுதியில் வாசகர் ஒருவர் கூறியது போல “மன்றத்தின் வெளியீடான கலை முகம் கலாண்டுச் சஞ்சிகை... எமது சமூகத்தில் தேங்கிப்போயிருக்கும் கலை அம்சங்களை கலைத்து வத்துடன் தாங்கிவரும் ஒரு நல்ல சஞ்சிகை என்பதை மறுக்கமுடியாது. எமது சமூகத்தில் மூடி மறைந்து அருகிவிடுமோ என்று அஞ்சப்படும் கூத்து நாட்டார் கலைகள் போன்றவற்றை பேணிப்பாதுக்காக்கும் ஒரு கலைக்களஞ்சியமாகவும் தோன்றுகின்றது. மத விடயங்கள், அதிகமான புகைப்படங்களைக் குறைத்து, மானுட உணர்வுகளுக்கு ஊக்கங்கொடுக்கும் இலக்கியப் படைப்புக்களை கலைமுகம் கொண்டிருப்பது ஒரு மேன்மையான குறிக்கோளாகும். இதைக்கவனத்தில் கொள்ளவும்” எனக்குறிப்பிடுவதோடு இதழ் ஏழில் கலைக் கல்வீச்சுப் பகுதியில் இன்னொரு வாசகர் குறிப்பிடும் “நடனம், நாடகம், ஓவியம் தொடர்பான கட்டுரைகளே கலைமுகத்தில் அதிகம் இடம்பெறுகின்றன. கலையின் ஏனைய துறைகள் தொடர்பான கட்டுரைகளையும் வெளியிடவேண்டும்” என்பதைக் கடைசிவரை கவனத்தில் கொள்ளுங்கள் என்றும் இவை சரிசெய்யப்பட்டாலேயே இதழ் ஒன்பதில் வீரகேசரிப் பிரதம ஆசிரியர் ஆ.சிவநேசச் செல்வன் கூறுவதைப்போல “திருமறைக் கலாமன்றத்தின் வெளியீடாகிய “கலைமுகத்தை” பருவ இதழ்கள் வரிசை யில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.” எனவும் இத்தசாப்த இதழ்களைப் பார்க்கும்போது சொல்லத் தோன்றுகின்றது. ஆனாலும் இத்தசாப்த காலத்தில் வெளிவந்த இவ்விதழ்கள் எவற்றுக்கும் “விலையில்லை” என்பதும் ஏனோ என்மனத்தில் பதிந்துவிட்டது. (பார்வை தொடரும்)

இலக்கியச் செயற்பாட்டின் சிந்தனாசுவங்களாக சிற்றிதழ்கள் “ஜீவநதி”

கலை இலக்கிய சஞ்சிகையை முன்வைத்த ஒரு சிந்தியு

■ இ.இராஜேஸ்கண்ணன் ■

சிற்றிதழ்கள் இலக்கிய இயக்கங்களாகவும் இலக்கியத்துக்கான கோட்பாட்டு தளத்தில் இயங்கும் சிந்தனாசுவங்களாகவும் விளங்குவன. தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் வெளிவந்த பல சிற்றிதழ்கள் இதனை நன்குணர்ந்தே செயலாற்றி வந்துள்ளன. தமிழகத்தோடு ஒப்பிடுகையில் இதற்கான வலுவான அடிப்படைகள் காலனித்துவ காலம் முதற்கொண்டு ஈழத்தில் ஏற்பட்ட பத்திரிகைத் துறையின் வளர்ச்சி, அச்சியந்திர சாலைகளின் பேரெழுச்சி என்பவற்றின் விளைவால் சாத்தியமாகியிருக்கலாம். ஆரம்பகாலங்களில் வெளியான பத்திரிகைகளும், பிரசுரிக்கப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரங்களும் கூட கருத்துநிலை உருவாக்கத்துக்கும் வெகுசனத் தளம் நோக்கிய கருத்துநிலை பரவலுக்கும் வலுவான அடிப்படைகளாக அமைந்தன. அவையே பின்னர் சிற்றிதழ்களின் வருகைக்கான அடிப்படையானது. இதனால் சமூகம், பண்பாடு, அரசியல், பொருளாதாரம் முதலான பல்வேறு விவாதங்களைக் கிளர்த்துவதில் சிற்றிதழ்களின் பங்களிப்பு மிக காத்திரமாக விளங்கவேண்டும் எனும் எதிர்பார்ப்பு எப்போதும் இருந்தே வந்துள்ளது.

உலகின் பிரபலமான சிற்றிதழ்கள் பலவும் ஒரு காலத்தின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார நிலவரத்தினால் உந்தப்பட்டு வடிவம் பெறுபவையாகவே தோன்றுகின்றன. சில சிற்றிதழ்கள் அவற்றின் தோற்றத்தின் பின்னர், ஆகக் குறைந்தது அவை சார்ந்த கருத்துநிலை பரவலுக்கான வாயிலொன்றைத் திறந்து விடுகின்றன. தமிழ்ச் சூழலில் பெரும்பாலும் புரட்சி கரமான சமூக, அரசியல் இயக்கங்களோடு தொடர்புடைய சஞ்சிகைகள் முதலாவது வகையினதாகவும், இலக்கிய சஞ்சிகைகள் இரண்டாவது வகையினதாகவும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இதனால் தமிழிலக்கியச் சூழலில் ஒரு சஞ்சிகை அல்லது சிற்றிதழ் தொடர்பில் பயன்நோக்கிய பகுப்பாய்வு ஒன்றைச் செய்யும்போது, இலக்கியம் தொடர்பான அதன் கருத்துநிலை குறித்த விசாரணையாகவே அமைந்துவிடுவது தவிர்க்கவியலாதது.

ஈழத்தில் வெளியான, வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சஞ்சிகைகள் அவற்றுக்கான தனித்துவமாக வெளித்தெரிகின்ற கருத்துநிலையை வரித்திருந்தன. அந்தக் கருத்துநிலை படைப்பாக்க கொள்கை பற்றியதாகவோ அல்லது அவர்கள் நம்புகின்ற அரசியல் சித்தாந்தம் சம்பந்தமானதாகவோ அல்லது அவை இரண்டும் பிணைந்ததாகவோ அமைந்திருந்ததைக் காணலாம். குறித்த கருத்துநிலையின் வசப்பட்ட ஒரு படைப்பாளிகள் அணியை ஆல்தான எழுத்தாளர்களாக கொண்டு தங்கள் சித்தாந்தத்தை மீள மீள வலியுறுத்தி நிலைநாட்டிவந்தனர். அதற்கான சுதந்திரமான சமூக வெளியொன்று இருந்தே வந்துள்ளது. ஆயினும் ஈழத்தில் இனரீதியான முரண்பாடுகள் வலுப்பெற்று ஆயுதப் போராட்டம் முனைப்புப்பெற்ற காலத்தில் படிப்படியாக “சித்தாந்தப் பன்மைநிலை” கொண்ட இந்த வெளி மாற்றமடைந்திருந்ததையும் நுணுக்கமாக நோக்கமுடியும். அந்த மாற்றம் இடம்பெயர்ந்து அல்லது புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த களங்களிலிருந்து பல புதிய புதிய சிற்றிதழ் இயக்கங்கள் எழுச்சிபெறுவதற்கும் ஏற்கனவே இயங்கிவந்தவை தொடர்ந்து புதிய பரிமாணத்தோடு இயங்கவும் ஏதுவான சூழலைத் தந்தது.

2007ஆம் ஆண்டு ஆடி-ஆவணியில் கலை இலக்கிய இருதிங்கள் ஏடாக “ஜீவநதி”யின் முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது. இரண்டாவது இதழில்தான் தனது பாதை எதுவென்பதை தெளிவாகச் சொல்லியிருந்தது.

“மானுடத்தின் மேன்மையை தமிழ்கூறும் உலகிற்கு உணர்த்தும் இலட்சியப் பயணத்தில் ஜீவநதி தன்னை இணைத்துக் கொள்ளும். மானுடத்தின் வெற்றிக்கு உந்துசக்தியாக அமையக் கூடிய படைப்புக்களைத் தாங்கி ஜீவநதி தொடர்ந்து வெளிவரும். மானுடத்தின் பலங்களையும் பலவீனங்களையும் கலாபூர்வமாகச் சித்திரித்து மானுடத்தின் உன்னதத்துக்கு வளம் சேர்க்கும் படைப்புக்களுக்கு ஜீவநதி களம் அமைத்துக் கொடுக்கும்” (ஜீவநதி, புரட்டாதி-ஐப்பசி, 2007, ப.2) என்று

குறிப்பிட்டிருந்தது. இலக்கியச் செயற்பாட்டில் “மானுட நோக்கு” எனும் கருத்து நிலையோடு பயணித்தல் சவால்கள் நிறைந்தது. இன்று வரை அந்த குறிக்கோள் ஜீவநதியில் பிரதிபலிக்கப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

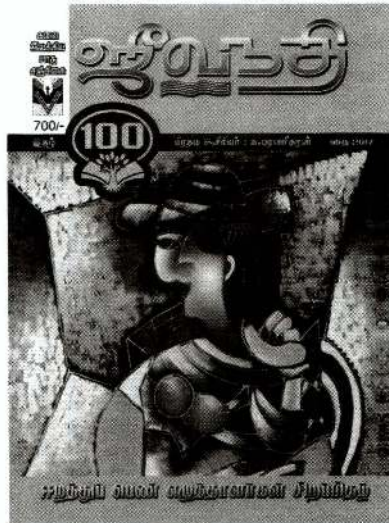
ஜீவநதியின் நான்காவது இதழின் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் “எமக்கு வரும் படைப்புகளில் எவற்றை நீக்கவேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக எவற்றைப் போடவேண்டும் என்ற தர்ச்சிப்புத் தெரிவே தலை தூக்கிக் காணப்படுகிறது” (தை-மாசி, 2008, ப.2) என்று குறிப்பிடப்படுவது, வெளியிடப்படவேண்டிய படைப்புகளின் தரம் குறித்த ஆசிரியர்களின் கரிசனையை காட்டுகின்றது. ஆயினும் ஜீவநதியின் ஆரம்பகால படைப்புகளின் தெரிவுக்கும், பின்னைய கால படைப்புத் தெரிவுக்குமிடையே தெளிவாகத் தெரியும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஒரு மரபுத் தொடர்ச்சியுடன் படைப்புகளையும் படைப்பாளிகளையும் தேர்வுசெய்திருந்த ஜீவநதி காலப்போக்கில் புதிய செல்நெறியை விரித்துக்கொண்டது.

ஜீவநதி இளையோரை எழுத்தாளர்களாக ஊக்குவிப்பதில் பெருமுயற்சி எடுத்துவந்துள்ளதை காணலாம். முதலாவது ஆண்டு மலரில் ஜீவநதியின் ஆசிரியர் பரணீதரன் எழுதிய “இலக்கியமும் எதிர்காலமும்” எனும் கட்டுரையில் “இலக்கியத்திற்கும் இளைஞனுக்கும் பிரிக்க முடியாத உறவு வளரவேண்டும். இதனுடாகப் பண்பாட்டை வளர்க்க வேண்டும். மனித உறவுகள் சீராகப் பேணப்பட வேண்டும். இவ்வாறு தமிழ் இலக்கியம் எதிர்காலத்தில் எண்ணங்களில் விரிந்தும், எழுத்துக்களில் விரிந்தும் வளர இளைஞர்களின் படைப்பாக்கம் அதிகரிக்க வேண்டும்” என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஜீவநதி தனது பயணத்தில் தொடர்ந்து பல இளையோரை படைப்பாக்கத்துறையில் ஊக்குவித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்த நன்கு அறிமுகமான எழுத்தாளர்களோடு சேர்த்தே இளம் படைப்பாளிகளது படைப்புகளை வெளியிடுவது ஒரு வகையில் சிற்றிதழின் சமநிலை பேணுதல் குறித்ததான சவால் நிறைந்த பணியாகும். இந்தச் சமநிலை பேணுதலை ஜீவநதி தொடர்ச்சியாக சாத்தியமாக்கிவருவது கவனிக்கத்தக்க விடயமாகும்.

ஜீவநதி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சிற்றிதழாக அமைந்த போதிலும் இலங்கையைப் பொறுத்தவரை ஒரு தேசிய நிலைப்பட்ட எழுத்தாளர் ஒருங்கிணைப்பை பரவலாகப் பேணிவந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலிருந்து எழுதிவரும் எழுத்தாளர்களை இணைத்துக் கொள்வது ஒரு விசேடமான அம்சம். எனினும், தேசத்தின் எல்லைக்குள் பல்வேறு பிராந்தியங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் படைப்புகளை வெளியிடுவது மிக முக்கியமான ஒர் அம்சம் எனலாம். ஏனெனில், பொதுவாவே சிற்றிதழ்

களுக்கு அமைந்துபோய்விடும் குழுமம் சார் அடையாளங்களை ஓரளவேனும் மாற்றியமைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இதனால் ஏற்படுகின்றது. சிற்றிதழ் ஒன்று தான் விரித்துக்கொண்ட தத்துவார்த்த நிலைப்பாட்டுடன் பணியாற்றுவதில் எந்தத் தவறும் இருப்பதாக எவரும் கருதுவதில்லை. ஆயினும், விரித்துக் கொண்ட தத்துவார்த்த நிலைப்பாட்டின் எதிர்நிலையில் உருவாகும் கருத்துக்களை கண்முடித்தனமாக நிராகரிப்பதில் அவை தங்களது அரிய சக்தியை வீண விரயம் செய்வதில் பெறுமதிமிக்க காலத்தைக் கழிப்பதில் அர்த்தமேதும் இல்லை. ஜீவநதிக்கு அது வெளிவரும் பின்னணி தொடர்பில் சில அடையாளப்படுத்தல்கள் ஏற்பட்டிருந்த நிலையிலும் கூட, அதனைக் கடந்த பொதுநிலை அடையாளம் ஒன்றிணை நிலை நாட்ட முனைவதை பிராந்தியம் கடந்த எழுத்தாளர் தெரிவின் மூலம் வெளிப்படுத்துவதை நுணுகநோக்கி உணர்ந்து கொள்ளலாம். இதனை வேறொரு வகையில் சொல்வதானால், கருத்துநிலை வேறுபாட்டுடன் இயங்கும் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை ஒருங்கே பிரசுரிக்க வல்ல களம் ஒன்றை ஜீவநதி திறந்து வைத்துள்ளமைக்கு பல எடுத்துக் காட்டுக்களை குறிப்பிடலாம்.

ஜீவநதியின் படைப்பாக்க தெரிவு சம்பந்தமான விடயம் தனித்து ஆய்வு நோக்கில் பார்க்கப்பட வேண்டியது. ஒரு சிற்றிதழில் வெளியாகும் சிறுகதை, கவிதை, புனைவுத் தொடர்கள் போன்ற புனைவுசார் எழுத்துக்களின் தெரிவைக்காட்டிலும், புனைவல்லா எழுத்துக்களின் தெரிவு மிக கவனத்துக்குள்ளாக வேண்டியது. ஆரம்பகாலங்களில் ஜீவநதியில் வெளிவந்த புனைவல்லா எழுத்துக்களின் தெரிவில் ஒருவகை “மரபு நிலைப்பட்ட போதனா அறநிலை பிரதிபலிப்பு” தென்பட்டிருந்தது. காலப்போக்கில் தத்துவார்த்த நிலைப்பட்ட விவாதங்களைத் தூண்டும் “தர்க்கநிலைப் பிரதிபலிப்புகளாக” அவை வெகு நிதானமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன என்றே கருதமுடிகின்றது. ஆயினும், அவை தொடர்பான அதிர்வுகள் வாசகத்தளத்தில் விரிவாக்கப்படவில்லை. அதனைச் சாத்திய மாக்கவல்ல குழுநிலை விவாதங்களுக்கான இலக்கியச் சூழல் தமிழ்நாட்டைக்காட்டிலும் ஈழத்தில் மிகக்குறைவானது என்பதே இதற்கான காரணமாகலாம். ஆரம்பகால ஜீவநதிகளில் வெளிவந்த நாட்டுப்புற மருத்துவத்தில் மந்திர சமய மருத்துவம், ஈழத்தமிழர் பண்பாட்டின் பழமையை காட்டும் தமிழ் பிராமி வடிவங்கள்!!!, கலைகளுடன் சுவைஞர்களின் உணர்வு, கலியுகத்திலா செல்கிறோம்?, தொடர்பாடலில் உடல்சார் மொழியின் முக்கியத்துவம், கிராமியக் கலைகளும் செந்நெறிக் கலைகளும், பெரியாழ்வார் திருமொழியும் வாத்தலய் பாவமும், உலகின் முதல் வைத்தியரும் எகிப்தியரும், சக்கரத்தின் கண்டுபிடிப்பும் அதன் உபயோகமும், செம்மொழி பற்றிய ஒரு குறிப்பு, எந்தையும் தாயும் குலாவி மகிழ்ந்த பூமி, நாடகப் படைப்பாக்கச் செல்நெறிகள், அல்சர் முதலான இன்னும்பல கட்டுரைகளின்

தெரிவு தொடர்பான போக்கில் பின்னைய காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த மாற்றம் ஒரு சிற்றிதழில் புனைவல்லா எழுத்துக்களின் முக்கியத்துவம் தொடர்பான ஜீவநதி ஆசிரியர்களின் கரிசனையிலான மாற்றத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது.

ஒரு சிற்றிதழில் பிரசுரமாகும் புனைவல்லா எழுத்துக்களில் இலக்கியக் கட்டுரைகள், சமூக-அரசியல் போக்குகள் தொடர்பான கட்டுரைகள், நூல் அறிமுகங்கள்-விமர்சனங்கள் தொடர்பான கட்டுரைகள், சினிமா பற்றி பத்திகளும் விமர்சனக் கட்டுரைகளும், இலக்கிய நிகழ்வுகள்-செயற்பாடுகள் தொடர்பான பத்திகள், விழிப்புணர்வுக் கருத்துருவாக்க கட்டுரைகள், இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரைகள், படைப்பாளர் அறிமுகக் கட்டுரைகள், நேர்காணல்கள் என்று பல்வகைப்பட்டவை உள்ளடங்குகின்றன. ஜீவநதியில் இவை காலத்தின் தேவைக்கேற்ப திட்டமிட்டு வெளியிடப்பட்டுவந்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. இலக்கியக் கோட்பாடுகள் தொடர்பான அறிமுகங்கள் கட்டுரைகளாக வெளியிடப்பட்டுவந்துள்ளன. சினிமா, நாடகம், ஓவியம், இசை முதலான கலைகள் தொடர்பான நேர்த்தியான ஆய்வு நோக்கில் முதன்மையான எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தபடியுள்ளன. அந்தக் கட்டுரைகள் யாவும் தீவிரமான வாசகத் தளத்தைக் கருத்திலெடுத்துள்ளதுடன் பல்வேறு விமர்சனங்கள் மற்றும் விவாதங்களுக்குரியவையாக கணிக்கத்தக்கவை. ஒரு சிற்றிதழுக்கு அதன் பதிப்பித்தல், பிரசுரித்தல் செயற்பாடுகளுடன் சமாந்தரமாக ஒரு விவாதித்தலுக்கான செயற்பாட்டுக்களம் அமைவது அவசியம் என்பதை உணரவைக்கும் கட்டுரைகளும், பத்திகளும் ஜீவநதியில் தொடர்ந்து வெளிவந்துகொண்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஜீவநதியில் இதுவரை வெளியான கட்டுரைகள் ஒரு தெரிவுக்கு உட்பட்டுத் தொகுக்கப்படுமேயானால் அந்தத் தொகுப்பு இலக்கியச் செல்நெறி பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு பயன்மிக்கதாக அமையும்.

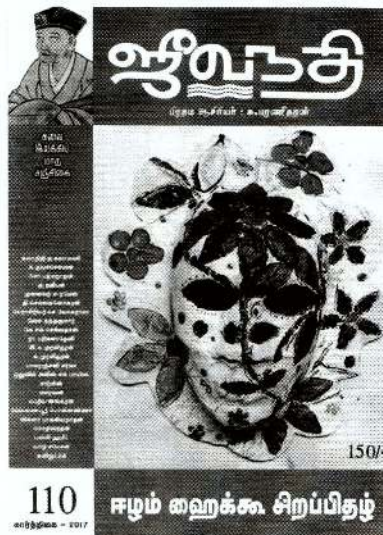
ஜீவநதியில் வெளிவந்த படைப்புக்களில் சிறுகதைகள், கவிதைகள், நேர்காணல்கள் அவ்வப்போது தொகுப்பு நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. குறிப்பாக ஜீவநதி நேர்காணல்கள், நதியில் விளையாடி, தெணியானின் ஜீவநதிச் சிறுகதைகள் முதலானவற்றை எடுத்துக்காட்டலாம். சிற்றிதழ்கள் பலவும் தாம் பிரசுரித்த படைப்புக்களை தெரிவுசெய்து தொகுத்திருந்ததன் வாயிலாக ஒரு காலகட்டத்தின் படைப்பாக்கச் செல்நெறியில் அச்சிற்றிதழ்க்கான இடத்தினை நிலைநாட்ட முயன்று வந்துள்ளன. புனைவுகளின் தொகுப்புக்களைவிட நேர்காணல்களின் தொகுப்புக்கள் வெளிவரும்போது அதில் சிற்றிதழ் ஆசிரியர்களின் பங்கும் சேர்த்தே அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. ஏனெனில், நேர்காணல் செய்யும் சிற்றிதழ் ஆசிரியர்கள் முன்வைக்கும் வினாக்கள் ஒரு காலகட்டத்து இலக்கியச் செல்நெறியின் பல்வேறு

பரிமாணங்களை வெளிக் கொணரும் வகையில் அமைகின்றன. சுபமங்களா தொகுத்திருந்த “கலைஞர் முதல் கலாப்பிரியா வரை” எனும் நேர்காணல் தொகுப்பு காலத்தால் நிலைத்துப் போன பணியாகும். அத்தகைய செழுமையான நேர்காணல்கள் வெளிவரும் அளவிற்கு ஜீவநதியின் நேர்காணல்கள் அமைந்திருந்தன. பல முதன்மையானவர்களின் நேர்காணல்களை தொடர்ந்து ஜீவநதி வெளியிட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நேர்காணலின் இன்னொரு பரிணாமமாகவே ஜீவநதி அவ்வப்போது வெளியிட்டுவந்த படைப்பானமைகள் குறித்த சிறப்பிதழ்கள் அமைந்தன. கே.எஸ்.சிவகுமாரன், சட்டநாதன், செங்கை ஆழியான், தெணியான், கே.ஆர்.டேவிட் முதலான பலருக்கு சிறப்பிதழ்களாக ஜீவநதியை வெளியிட்டதுடன், அண்மைக்காலமாக ஜீவநதியின் வழமையான மாதாந்த இதழ்களோடு சேர்த்தே தனித்த சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டு வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அ.யேசுராசா, குப்பிழான் ஐ.சண்முகன், சீமான் பத்திநாதன் பர்ணாந்து, குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், சோ.ப., கோகிலா மகேந்திரன், மலரன்னை, திக்குவல்லை கமால், தம்பிஐயா தேவதாஸ், முதலானவர்களுக்கு இத்தகைய சிறப்பிதழ்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இலக்கிய படைப்பாளிகளின் பல்பரிமாண பங்களிப்பை ஆவணப்படுத்தும் இந்த முயற்சி ஜீவநதி சிற்றிதழின் முதன்மையான ஓர் இலக்கியத்துறை சார்ந்த பங்களிப்பாகும். ஏனெனில், படைப்பாளிகளின் வாழ்க்கைப் பின்னணி, படைப்பாக்கக் கருத்துநிலைகள், காலரீதியான முக்கியத்துவம், படைப்பாக்கச் செல்நெறியில் படைப்பாளியின் இடம் முதலான பல விடயங்கள் ஆய்வு நோக்கோடு தொகுக்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் ஈழத்தில் வெளிவந்த சிற்றிதழ்களில் அட்டைப்பட அத்தியாக ஒரு சிறப்புமிக்க ஆளுமையை பதிவு செய்துவந்த மரபில் இது ஒரு பாய்ச்சலாக அமைந்திருப்பதை குறிப்பிடலாம்.

ஜீவநதியின் சிறப்பிதழ்கள் வெளியீடு தனித்து நோக்கப்படவேண்டிய பணியாகும். ஈழத்து சிற்றிதழ்களில் அதிகளவிலான சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டு வைத்த ஜீவநதி, தனது ஆண்டு மலர்களுக்கு அப்பால் கவிதைச் சிறப்பிதழ், சிறுகதைச் சிறப்பிதழ், பெண்ணியச் சிறப்பிதழ், ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்கள் சிறப்பிதழ், ஈழத்து நாவல் விமர்சனச் சிறப்பிதழ், கனேடியச் சிறப்பிதழ், அவுஸ்திரேலியச் சிறப்பிதழ், உளவியல் சிறப்பிதழ், இளம் எழுத்தாளர் சிறப்பிதழ், மலையகச் சிறப்பிதழ், திருகோணமலைச் சிறப்பிதழ், 2011-சர்வதேச எழுத்தாளர் சிறப்பிதழ் ஆகிய சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டுவைத்துள்ளது. அவை ஈழத்தின் விமர்சகர்களின் ஆய்வுக் கரிசனைக்கு போதுமான அளவில் உள்ளாகவில்லை எனும் ஏமாற்றமும் உள்ளது.

பெரும்பாலான சிற்றிதழ்கள் தமக்கான ஒரு வெளியீட்டகத்தை உருவாக்கி நூல்களை வெளியிட்டு வருவது அவற்றின் முதன்மையான

பணிகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. ஜீவநதி சிற்றிதழை வெளியிடுவதுடன் ஜீவநதி வெளியீட்டகத்தினூடாக பல வகையான நூல்களை தொடர்ந்து வெளியிட்டுவந்துள்ளது. இற்றைவரை 227 நூல்கள் ஜீவநதி வெளியீடாக வந்துள்ளன.

ஒரு சிற்றிதழ் தமிழ் இலக்கிய வெளியில் உருவாக்கியுள்ள கருத்துநிலை தொடர்பில் புரிந்து கொள்வதற்கு அதன் ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் குறித்த ஆழமான பகுப்பாய்வு அவசியமாகின்றது. அந்தப் பகுப்பாய்வு வெகுசாதாரணமானதல்ல. குறித்த சிற்றிதழின் ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தும் இலக்கியம் பற்றிய போக்குகள் எவை? அவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் குறித்த சிற்றிதழ்கள் பிரசுரிக்கும் எழுத்துக்களின் உள்ளடக்கங்கள் எத்தகையவை? அவற்றுக்கான வாசக மற்றும் விமர்சன நிலைப்பட்ட எதிர்வினைகள் எப்படியானவை? ஆகிய வினாக்களின் அடிப்படையில் அந்தப் பகுப்பாய்வு நிகழ்த்தப்படவேண்டும். இந்தக் கட்டுரையில் அதற்கான வாய்ப்பு முழுமையானதல்ல. எனினும், ஜீவநதியின் கருத்துநிலை வெளியை இனங்காணக்கூடிய சில விடயங்களை எடுத்துக்காட்டலாம். ஜீவநதி தனது சமகாலக் கடமையை மனிதாயத் மேம்பாடு எனும் வரையறையினுள் வகுத்துக்கொண்டதாக குறிப்பிடுகின்றது. “இன்றைய சூழலின் யதார்த்தம் எமக்கு விளங்குகின்றது. இச்சூழற் பின்னணியில், மனிதத்தின் மேன்மையை முன்நிறுத்தவும் மனிதாயப் பண்புகளையும் நல்லிணக்கத்தையும் வளர்க்கவும் மனித விழுமியங்களைப் பேணவும் தன்னாலான பங்களிப்பை ஜீவநதி வழங்கும் என உறுதி வழங்குகின்றோம்” (ஆடி-ஆவணி, 2009, ப.2) என்று மீளவும் தங்கள் இலக்கியப் பணிக்கான இலக்கை வலியுறுத்தியிருந்தனர். மனிதாயத் நோக்கு என்பது ஒரு சிற்றிதழின் “நடுநிலை” தன்மையா? அல்லது குறித்த ஒரு சித்தாந்தத்தின் வழிப்பட்ட மனிதாய நோக்கா? என்பது தெளிவாகப் புலப்படுத்தப்பட வேண்டும். 2009 புரட்டாதி-ஐப்பசி இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கம் இதனை இன்னும் அதிகப்படியாக விளக்க முற்பட்டது. “இன்றும் மனிதம் அல்லற்பட்டு, அவலப்பட்டு, மதிப்பிழந்து மரணித்துக் கொண்டிருக்கிறதே என்ற கவலை எம்மில் பலருக்குண்டு. விஞ்ஞான-தொழில்நுட்ப-இலத்திரனியல் வளர்ச்சியானது மனித வாழ்வைச் சிக்கலானதாக்கி, அவசரப் போக்கைத் தோற்று வித்துள்ளது. நின்று நிதானித்து, சிந்தித்துப் பார்க்கும் மனித ஆற்றல் அருகிக் கொண்டே செல்வதும், எவ்வழியிலேனும் பணம் சம்பாதித்து விட வேண்டும் என்பதே வாழ்க்கைக் குறியாக இருப்பதும், குறுக்கு வழியில் வெற்றிகாண விளைவதும், வன்முறைகள் வெடித்து வன்முறைக் கலாசாரம் மேலோங்குவதும்... என விரிவடையும் பல்வேறு நிலைப்பாடுகள் மனித வாழ்வுக்கும் மனிதாயப் பண்பின் பேணுகைக்கும் பல அச்சுறுத்தல்களை உருவாக்கியுள்ளன. இதன்பேறாய் அன்பு, இரக்கம், பொறுமை, விட்டுக் கொடுத்தல், சகோதரத்துவம் போன்ற

மனிதாயப் பண்புகளும் விழுமியங்களும் கேள்விக்குறியாக்கப்பட்டுள்ளன. வேதனையும் விரக்தியுமே வாழ்வின் எச்சங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இந்நிலை மாறவேண்டும். மனிதகுலம் ஆக்கப் பாதையில் காலடியெடுத்துவைத்து மனிதத்தை மேம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்” என்று விவரிக்கின்றது.

அதுவரை இருதிங்கள் ஏடாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த ஜீவநதி 2010ஆம் ஆண்டு தை மாதத்திலிருந்து மாத இதழாக பரிணமித்தது. அதன் பின்னர் ஜீவநதியின் ஓட்டம் அதிகரித்தது. மாதந்தவறாமல் இதழ்களை வெளியிடும் பகீரதப் பிரயத்தனம் வெளித் தெரியுமளவுக்கு ஆசிரியரின் பணிகள் விரிவாக்கம் பெற்றிருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. சமகாலத்தில் இன்னொரு சிற்றிதழை வெளியிட்டுவரும் தி.ஞானசேகரன் அவர்களின் இலக்கிய அனுபவங்கள் அந்த இதழிலிருந்து தொடர்ந்து வெளியானது. அதன் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் மல்லிகை டொமினிக் ஜீவாவையும், ஞானம் தி.ஞானசேகரனையும் கொழும்பில் சந்தித்ததையும் குறிப்பிடுகின்றார். வெவ்வேறு கருத்துநிலைகளுடன் இயங்கும் மூத்த சிற்றிதழ் ஆசிரியர்களின் சகவாசம் ஜீவநதியின் இலக்கியச் செயற்பாட்டின் கருத்துநிலைத் தளத்தில் முக்கியமான நிலைப்பாட்டை உருவாக்கிக்கொள்ள ஏதுவாக இருந்திருக்க முடியும் என்பதை ஊகிக்கவும் முடியும். ஜீவநதியின் 56ஆவது இதழில் “இலக்கியங்களில் படைக்கப்படும் படைப்புகள் துன்பப்படும் மனிதனை அவன் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு, மன ஆறுதல் அடையச் செய்வனவாகவும், பாதை தெரியாது சிக்கித் தடுமாறி நட்பாற்றில் நிற்கும் மனிதனை நேரான பாதையில் செல்ல வழிசமைப்பதாகவும், மனிதனை மனிதனாக வாழ கற்றுக்கொடுப்பவையாகவும், சமூக அவலங்களைச் சித்திரித்துக் காட்டுபவையாகவும் அமைதல் வேண்டும். வெறுமனே தற்புகழ்ச்சி, சுயகாழ்ப்புணர்வு, விருதுகள் நோக்கிய பயணம், தனிப்பட்ட தாக்குதல்கள், குழுவாத விமர்சனங்கள், பாலியல் கிளர்ச்சியைத் தூண்டும் படைப்புகள் என்பன தவிர்க்கப்பட்டு எழுத்தாளர்கள் மேலும் நல்ல இலக்கியங்களை மக்களுக்காக படைக்கவேண்டும். இலக்கியங்கள் மக்களுக்கானவையே” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது ஜீவநதியின் படைப்பாக்க நிலைப்பாடு தொடர்பான இன்னு

மொரு படி விரிவாக்கம் செய்யப்பட்ட விளக்கமாகவே புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஜீவநதியின் “இலக்கியங்கள் மக்களுக்கானவையே” எனும் நிலைப்பாடு, “மனிதாயப் பண்புடைய இலக்கியங்கள்” எனும் நிலைப்பாடு என்பவை தொடர்பிலான பிரதிபலிப்புகளை ஆராய அதில் வெளிவந்த அனைத்துவகை படைப்புக்களையும் குறித்த கொள்கை நிலைப்பாட்டின் பின்னணியில் விரிவாக பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டியது அவசியம். அது ஆழமான ஓர் ஆய்வு முயற்சியாக அமைந்தால் மட்டுமே சரியானதாக அமையும். ஈழத்தில் வெளிவந்த சிறு சஞ்சிகைகள் தொடர்பான இத்தகைய

14 ஆவது ஆண்டு மலர்

விரிவானதும் ஆழமானதுமான பகுப்பாய்வு இன்றியமையாததாகின்றது. இது பாரிய உழைப்பை வேண்டி நிற்கும் முயற்சியாகும்.

ஜீவநதி தனது ஆசிரியத் தலையங்கங்களை எழுதும்போது வெறுமனே இலக்கியம் குறித்தான கருத்துக்களுடன் திருப்திகொள்ளவில்லை. கல்வி, கலாசாரம், சமூகம், அரசியல் போக்குகள், வரலாறு எழுத்தியல், பெண்ணிலை வாதம், மனித உரிமைகள் முதலான பல்வேறு விடயங்களில் குறிப்பிடத்தக்களவில் அக்கறை கொண்டுள்ளது. வாசிப்பை ஊக்குவித்த வில் பாடசாலை நூலகங்களின் பங்களிப்பு(இதழ்:17), பாடசாலைக் கல்வியில் விழுமியக் கல்வியின் போக்குகள்(இதழ்:49), தமிழ் மாணவர்களின் கல்விப் பெறுபேறுகளின் வீழ்ச்சியும் நிவர்த்திக்க முன்னெடுக்க வேண்டிய உபாயங்களும்(இதழ்:45), மாணவர்களிடையே கலாசாரச் சீரழிவை தடுப்பதற்கான வழி முறைகள்(இதழ்:43), ஆங்கில மொழிப் போதனையும் தொடர்பாடலும்(இதழ்:62) முதலான பல்வேறு கல்வி தொடர்பான விடயங்களை கருத்தாடியிருந்தது. தகவல் தொழிநுட்பமும் எதிர்காலமும்(இதழ்:21), சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பும் விழிப்புணர்வும்(இதழ்:24), மனித சமுதாய வாழ்வின் அடிப்படையாக குடும்பம்(இதழ்:51), மனித புதைகுழிகளின் அரசியல்(இதழ்:65) முதலான சமூகம் தொடர்பான காலப் பொருத்தப்படு மிக்க கருத்துக்கள் பகிரப்பட்டிருந்தன. கலை இலக்கியங்கள் தொடர்பில் பல விவாதங்களையும் சர்ச்சைகளையும் அவ்வப்போது எழுதிவந்த ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் பெண் உடலை இலக்கியங்களில் எழுதுதல்(இதழ்:20), இலக்கியங்களை இணையத் தளங்களில் வெளியிடுவதிலான சாதக பாதகங்கள்(இதழ்:23), இலக்கிய வரலாற்றை எழுதுவதில் நிகழ்ந்துவரும் சிக்கல்களும் அது தொடர்பான மேலெழுந்தவாரியான போக்குகளும்(இதழ்:69), இலக்கியக் கோட்பாடுகளை மையப்படுத்திய விமர்சனங்களின் தெளிவற்ற போக்குகள்(இதழ்:47), கலாசாரப் பிறழ்வுகளுக்குக் காரணமானவர்களின் இலக்கிய முயற்சிகளைக் கடிந்துரைத்தல்(இதழ்:46), வன்முறையற்ற ஆக்கிரமிப்புச் செய்யாத இலக்கியங்களின் அவசியம்(இதழ்:55), கவிதையில் சொல்லமைதியின் அவசியம் தொடர்பான விவாதம்(இதழ்:27),

படைப்பாற்றல் விருத்தி தொடர்பான உளவியல் கண்ணோட்டம்(இதழ்:41) முதலான பல்வேறு இலக்கியம் தொடர்பாக கருத்தாடல்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. இங்கு எடுத்துக் காட்டுக்காக மட்டுமே இதழ்கள் சுட்டப்படுகின்றன. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலும் ஒன்றுடன் இன்னொன்று இணைந்த வகையிலும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் குறித்த கருத்தாக்கங்களைத் தாங்கி ஆசிரிய தலையங்கங்கள் எழுதப்பட்டுமிருப்பதைக் காணலாம். அவை வெளிவந்த காலத்தின் சமகால சமூக மற்றும் இலக்கிய போக்கு களின் பிரதிபலிப்பாக அமைந்திருந்தமை உய்த்துணரக்

கூடியதே. ஒரு மாதாந்த சிற்றிதழின் ஆசிரியத் தலையங்கம் என்பது நாளாந்த பத்திரிகைகளின் ஆசிரியத் தலையங்கங்குறித்தான பெறுமானங்களிலும் மேலானது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது. 175ஆவது இதழ் வெளிவரவிருக்கும் நிலையில் ஜீவநதி தன் ஆசிரியத் தலையங்கத்தின் கனதியை மேலும் அதிகரிக்கவேண்டிய பொறுப்பு உள்ளது என்பது அண்மைக்கால தலையங்கங்களில் வெளிப்படுகின்றது. எனினும், மேலும் அவற்றின் கருத்தாளமும், அளவும், கால முக்கியத்துவமும் விரிவாக்கம் பெறவேண்டும் எனும் எதிர்பார்ப்பை உண்டாக்குகின்றன. 52ஆவது இதழில் மூன்று திருக்குறள்களால் மட்டும் அமைந்த ஆசிரியத் தலையங்கம் உருவாக்கிய சிந்திப்புக்கான வீச்சும், சமகாலம் தொடர்பான சமூக, அரசியல் நோக்கும் குறித்த ஓர் இதழில் பிரசுரிக்கத் தெரிசெய்யப்பட்ட எழுத்துக்களின் ஒட்டுமொத்தமான உள்ளடக்கம் கொண்ட கருத்துநிலைகளும் இணையம்போது அந்த எதிர்பார்ப்பு நிறைவேற வாய்ப்பு உண்டாகலாம்.

ஜீவநதியின் பதினைந்து வருட கால இலக்கிய செயற்பாட்டில் அதன் வேகமும் அடைவுகளும் முக்கியமானவைதான். ஜீவநதியின் பதினெட்டாவது இதழ் வெளிவந்த நிலையிலேயே உலகத் தமிழ் சிற்றிதழ் சங்கத்தின் 15ஆவது மாநாட்டில் அதன் "இனிய மணா இலக்கிய விருது" வழங்கப்பட்டதுடன், 2011ஆம் ஆண்டிற்கான கு.சி.என்.என்ப்பாரதி விருதும் வழங்கப்பட்டிருந்தது. எனினும், பொதுவாகவே எல்லாவிதமான இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கும் சமாந்தரமாக இயங்க வேண்டிய விமர்சனத் தளத்தின் தேக்கநிலை காரணமாக சிற்றிதழ்களின் பங்களிப்புகளும் சரிவர வெளிக் கொணரப்படுவதில்லை.

சிறு குழுமங்களில் இயங்கி வரும் சிற்றிதழ்களோ, பெரும் வாசகத் தளத்தில் இயங்கிவரும் ஜனரஞ்சக இதழ்களோ, ஓரளவேனும் இலக்கியத்தில் நாட்டம்மிக்க பெரும்பாலான வாசகத் தளத்தைச் சென்றடையும் சிற்றிதழ்களோ அவற்றுக்கான விமர்சனத் தளமொன்றுடன் சமாந்தரமாக இயங்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

இது வெறுமனே குறித்த சிற்றிதழ்களில் வெளியாகும் படைப்புகள் பற்றி இரசனை நிலைப்பட்ட பிரதிபலிப்புக்களாகவும், எதிர் வினைகளாகவும்

அமைவதைக் குறிப்பதல்ல. ஒரு வகையில் இதனை உருவாக்க வேண்டியதும் சிற்றிதழ் களின் செயற்பாடுகளில் உள்ளமைந்த ஒன்றாகவே அமைய வேண்டியுள்ளது. அப்படி அமையும் போது மீண்டும் சிற்றிதழ்கள் ஒரு குழுமத்துக்கான எல்லைக் குள் அடங்கிப்போய்விடும் நிர்ப்பந்தத்துக்கு வருகின்றது. ஆகமொத்தத்தில் சிற்றிதழ்கள் ஒரு "சிந்தனா கூடத்துக்கான" வல்லமையுடன் இயங்கவேண்டும் என்பது தவிர்க்கமுடியாத முடிவாகின்றது. இதுவே சிற்றிதழ்களை இலக்கிய இயக்கங்களாக மாற்றிக் கொள்வதற்கான அடிப்படைத் தேவையாகின்றது.

ஈழத்துத் தமிழ் சஞ்சிகைகளில் மகுடம்

வாசகனொருவனின் வெளிப்பாட்டுப் பிரதிமை

■ அ.பௌநந்தி ■

தொடர்பாடலுக்காக மொழியைக் கண்டு பிடித்த சமூகத்தின் அடுத்த கட்டப் பரிமாணத்தில் வாய் மொழியாகப் பலவேறு தகவல்கள் பரிமாறப்பட்டன. தொடர்ந்து எழுத்து வடிவில் தகவல்களைப் பரிமாறு வதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டுபிடித்தான். இப்பின்னணியில் கருத்துகளின் நிலைத்திருக்கக்கூடிய பரிமாற்ற முறைக்குள் காலடி எடுத்துவைத்தான். இந்நிலையில் கற்பனை வளத்தோடுகூடிய இலக்கிய வடிவங்கள் காலகதியில் கருக்கொண்டன. வாய்மொழி இலக்கியங்களில் தோற்றத்தோடு புதுமை நாட்டமும் சேர்ந்தியங்கிய இலக்கிய ஆர்வத்தின் மேலீட்டால் எழுத்திலக்கியங்கள் முகிழ்த்தன எனலாம். ஒருவரிடத்தில் எழுகின்ற உணர்வுகளின் உந்தலால் உருப்பெறுகின்ற கலைவடிவங்கள் பல தோற்றம்பெற்றன. மரபிலக்கிய வடிவங்கள், நவீன இலக்கிய வடிவங்கள் என்ற வரையறைகளுக்கு உள்வாங்கப்பட்டு அவற்றிற்கு முத்திரையிடும் முயற்சிகள் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டன. இவ்வாறு தோன்றி வளர்ந்த இலக்கிய நாட்டங்களும் முயற்சிகளும் வலுப்பெறுவதற்கு நவீன தொழில்நுட்பக் கண்டு பிடிப்புகள் உந்துகோலாயின என்பது வெளிப்படை. அவ்வகையில் அச்சியந்திரத்தின் வருகையோடு - பின்னர் கணினி மயப்படுத்தப்பட்ட அச்சுப் பதிப்பும் - அதனையும் தாண்டி இலத்திரனியல் நூல்களும் உருவாக்கம் பெறலாயின. இப்பின்புலத்தில் இன்றைய படைப்புலகில் சிற்றிதழ்கள் அல்லது சஞ்சிகைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் தனித்துவமானவை என்பதை உணரலாம். சிற்றிதழ் மற்றும் சஞ்சிகை என்ற சொற்களுக்கிடையில் கருத்து நிலையில் வேறுபாடுகள் உள என்று ஒரு சாராரும் இறுக்கமான தொடர்புகள் உள என மறுசாராரும் உரைக்கின்றனர்.

ஊரில், சமூகத்தில், உலகில் தோற்றம்பெறும் பலவேறு கருத்தியல்களையும் உணர்வுகளையும் அடுத்த வரிடம் கடத்துவதற்கான கொண்டு சென்று சேர்ப்பதற்கான கருவியாக சிற்றிதழ்கள் இயங்குகின்றன. குறிப்பாக அவை ஒரு தளத்தில் நின்று அது

சார்ந்தவர்களிடம் குறிப்பிட்ட தள அரசியலை பிரசாரம் செய்யவும் பகிர்ந்துகொள்ளவும் உழைக்கின்றன. இவற்றின் மூலம் சாதாரண வாசகனையும் குறிப்பிட்ட பரப்பிற்குள் - சிலவேளைகளில் அவற்றையும் தாண்டி அறிவுடையவனாக மாற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுவருகின்றன. வாசகனை மட்டுமன்றி படைப்பாளியையும் கூர்மைப்படுத்துவதற்கும் வழிசமைக்கின்றன. அதாவது, இலக்கியப் படைப்புகளைப் படைக்கவும் பரப்பவும் களமமைத்துக்கொடுக்கின்றன. இவை காலம், நோக்கம், உள்ளடக்கம் போன்றவற்றால் வேறுபாடுடையன என்பதை அவதானிக்கலாம். நாளிதழ்கள், பருவ இதழ்கள் என இதனை இருவகைப்படுத்துவர். பருவ இதழ்கள், வாராந்தம், இருவாரந்களுக்கொருமுறை, மாதாந்தம், இருமாதமொருமுறை, காலாண்டிற்கொருமுறை, அரையாண்டு, வருடாந்தம் என்ற வகையில் வெளிவருகின்றன.

முதலாவது சிற்றிதழ் யேர்மனியில் 1663 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று கூறப்படுகின்றது. எனினும், இவ்வடிவம் தமிழுக்கு குறிப்பாக ஈழத்திற்கு ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக் காலத்திலேயே வந்து சேர்கின்றது. இங்கு வந்த தொடக்கத்தில் மதக் கருத்துகளைப் பிரசாரம் செய்வதே மைய நோக்காக இருந்துள்ளமையை அவதானிக்கலாம். ஈழத்திலிருந்து வெளிவந்த முதல் தமிழ்ப் பத்திரிகையான "உதயதாரகை" 1841 இல் மாதம் இருமுறையாக வெளி வந்துள்ளது. ஏக காலத்தில் அது 'Morning Star' என்ற பெயரில் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்தது. இது அமெரிக்கன் மிஷனரால் வெளியிடப்பட்டது. தொடர்ந்து இலங்கைநேசன், பாலியர் நேசன், சத்தியவேத பாதுகாவலன், சைவ உதயபாநு, முல்லிம் நேசன், சன்மார்க்க போதினி என அதன் பட்டியல் நீண்டு செல்கிறது. ஆரம்பத்தில் சமயப் பிரசாரம் தவிர்ந்த நோக்கோடும் சில வெளிவந்தன என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

பிற்பாலத்தில் எமது பிரதேசங்களில் நுண்ணிலை அரசியல் பின்னணியிலும் பிரதேச அடிப்படையிலும் சிற்றிதழ்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. அந்தவகையில் கிழக்கிலங்கையிலிருந்து வெளிவந்த சஞ்சிகைகளின் பட்டியல் பாரதி, செங்கதிர், பூவரசு, வயல், மறுகா, விபூகம், தடம், முனைப்பு, கதிரவன், தென்றல், மலர், களம், படி, மகுடம் என நீண்டு செல்கின்றது. இந்தக் கட்டுரை “மகுடம்” சஞ்சிகை பற்றிச் சிலாக்கிரகித்து.

நோக்கம்

சிற்றிதழ்கள் அல்லது சஞ்சிகைகள் ஏதோவொரு தளத்தை அல்லது நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்று இயங்குகின்றன என்ற அடிப்படையில் மகுடம் சஞ்சிகை கலை இலக்கிய சமூக பண்பாட்டினை கொண்ட காலாண்டிதழாக வெளிவருகின்றது. அது மட்டுமன்றி இவற்றினூடாக “மானுடம் சிறக்க உழைப்பது மகுடம் தானதுவாகி தழைப்பது மகுடம்” என்ற மகுட வாசகத்தோடு வெளிவருகின்றது. மானுடத்தை மேம்படுத்தும் - நெறிப்படுத்தும் நோக்குடன் தனது பணியை முன்னெடுப்பதை மைய நோக்காகக் கொண்டுள்ளது. மகுட இலட்சினையைக் கொண்டு தனது பணியில் மகுடம் குடும் நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “மட்டக்களப்பில் இருந்து ஆக்கபூர்வமான ஒரு தரமான “சிற்றிதழை” வெளிக் கொண்டு வரவேண்டும். கலை இலக்கிய சமூக பண்பாடு தொடர்பான மட்டக்களப்பின் குறியீடாக அது அமைய வேண்டும் என்ற தீராத தாகத்துடனான இலக்கியப் பெருவேட்கை “மகுடம்” இதழின் வருகையுடன் சாத்தியமாகியுள்ளது.” என முதலாவது இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் முன்வைத்துள்ள கருத்து கூர்ந்து கவனிக்கத்தக்கது. மட்டக்களப்பின் குறியீடாக அமைதல் என்பது வெளிவருகின்ற இடம் சார்ந்து மட்டக்களப்பைக் களமாகக் கொள்ளுதல் அல்லது மட்டக்களப்பு சார்ந்த எழுத்தாளர்களின் படைப்பு களைத் தாங்கிவருதல் அல்லது அப்பிரதேசத்து கலை, இலக்கிய, சமூக, பண்பாட்டு விடயங்களை மையப் படுத்தல் ஆகிவற்றில் ஒன்றையோ அதற்கு மேற்பட்டவற்றையோ கருதவேண்டும். ஆனாலும், மகுடம் வெளிவருகின்ற இடத்தால் மட்டக்களப்பை அடையாளப்படுத்துவதையே அவதானிக்கலாம். அது அப்பிரதேசத்தின் கடந்த காலத்தின் போக்கையும் எதிர்காலத்தின் நோக்கையும் தளமாகக்கொண்டு தனது பணியினை முன்னெடுக்க முயற்சிக்கிறது.

இதழ்கள்

“மகுடம்” சஞ்சிகை 2012 ஜனவரி தொடக்கம் காலாண்டிதழ் என்ற அடிப்படையில் எழுத்தாளர் வி.மைக்கல் கொலின் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவர ஆரம்பித்தது. 2021 ஜனவரி மார்ச் காலாண்டிதழ் மருதூர்க்கொத்தன் சிறப்பிதழாக வெளிவந்துள்ளது. இது மகுடத்தின் 13 ஆவது இதழ். 13 இதழ்களில் சில இதழ்கள் காலாண்டிதழ் என்ற தொடர்ச்சி அறாது வெளிவந்தாலும் அதன் பின்னர் நீண்ட இடைவெளிகளை எடுத்துக்கொண்டன என்பது வாசகர்களின் எதிர்பார்ப்பில் தொய்வுநிலையை

ஏற்படுத்திவிட்டது என்பது மறுப்பதற்கில்லை. 13 இதழ்களில் நான்கு இதழ்கள் தவிர என்னையவை சிறப்பிதழ்களாக வெளிவந்துள்ளன. மலையகம் சார்ந்த சிறப்பிதழ்கள் இரண்டு (4, 8 ஆவது), கனடா சிறப்பிதழ் ஆகியவை பிரதேசம் சார்ந்தவை. தமிழ்த்துது தனிநாயம் அடிகள் சிறப்பிதழ், பிரமிள் சிறப்பிதழ், எஸ்.பொ. சிறப்பிதழ், பேராசிரியர் மௌனகுரு சிறப்பிதழ்கள் (12-1, 12-2 என இரு சிறப்பிதழ்கள் ஐந்து ஆண்டு மலராக), மருதூர்க்கொத்தன் சிறப்பிதழ் ஆகியவை படைப்பாளிகள் சார்ந்தும் 7ஆவது இதழ் சிறுகதைச் சிறப்பிதழாகவும் வெளிவந்துள்ளன. 2012 ஜனவரி முதல் காலாண்டிதழாகத் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்திருந்தால் 42 இதழ்கள் வெளிவந்திருக்க முடியும். ஆனாலும் ஆசிரியர் தலையங்கங்களில் அதன் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டவைபோல கொவிட் - 19 பெருந்தொற்று, ஆக்கங்களைப் படைப்பாளிகளிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வதிலுள்ள காலதாமதம் மற்றும் நெருக்கடி, அவற்றை வாசகர்களிடம் கொண்டுசென்று சேர்ப்பதிலுள்ள கள யதார்த்தம் இவற்றையும் தாண்டி அச்சிடுதல், விநியோகித்தல், பணத்தை வசூலித்தல் சார்ந்த நெருக்கடிகளும் இதற்குக் காரணங்களாக அமைந்துள்ளன. அவை ஈழத்தில் சிறுசஞ்சிகை ஆசிரியர்கள் பலரும் எதிர்நோக்குகின்ற சவால்கள்தாம். இவற்றினாலேயே ஈழத்தில் தோன்றிய பல சிற்றிதழ்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவர முடியாமற் போயின. மல்லிகை டொமினிக் ஜீவா, ஞானம் தி.ஞானசேகரன் ஜீவந்தி க.பரணீதரன் போன்ற வெகுசிலர் மட்டுமே பிரயத்தனப்பட்டு தொடர்ச்சியாகக் கொண்டு வருகின்றனர். மல்லிகை நீண்ட காலம் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து நின்று போயிற்று.

அமைப்பும் உள்ளடக்கமும்

வெளிவந்திருக்கின்ற மகுடம் இதழ்கள் ஏறக்குறைய என்பது பக்கங்களைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றன. அட்டைப்படங்கள் குறிப்பிட்ட இதழிலுள்ள படைப்பொன்றையோ முழுமையையோ பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் கருத்துள்ளதாகக் காணப்படுகின்றன. வரையப்பட்ட அட்டைப்படங்கள் பெரும்பாலும் கருப்பு, சிவப்பு நிறங்கள் பயன்படுத்தப்பட்ட - குறிப்பாக தமிழ் மக்களின் துன்பியலின் குறியீடுகளாகவும் அவை காணப்படுகின்றன. ஏனையவை சிறப்பிதழ்களுக்கான படைப்பாளிகளின் படங்களைக் கொண்டு வெளிவந்துள்ளன. வழமையான பொருளடக்கம், ஆசிரியர் தலையங்கம் போன்றவை முதல் ஐந்து பக்கங்களுக்குள் இடம்பெறுகின்றன எனினும் அதிலெந்த ஒழுங்கும் பின்பற்றப்படவில்லை. அவற்றை வெற்றேறு ஒழுங்கில் அச்சிடுவதற்கான எந்தக் காரணமும் இருப்பதாகவும் விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

கலை இலக்கிய சமூக பண்பாட்டுக் காலாண்டிதழ் என்ற அடிப்படையில் மகுடம் பொருளடக்கம் ஆசிரிய தலையங்கம், கட்டுரை, பத்தி, கவிதை, சிறுகதை, குறுநாவல், நூல் மதிப்புரைகள், நூல் அறிமுகம், நேர்காணல், புதிய நூல் வரவுகள், கடிதங்கள் கருத்துகள் ஆகியவற்றை முக்கியமாக உள்ளடக்கி வெளிவருகின்றமையை அவதானிக்கலாம்.

கட்டுரைகள்

முதலாவது இதழில் எட்டுக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை சுய அனுபவ வெளிப்பாடு, படைப்புலகம், தொழில் வழிகாட்டல், அரசியல் சார்ந்தவையாகக் காணக்கிடக்கின்றன. பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு அவர்கள் கிழக்கிலங்கையில் புலமைத் துவ, இலக்கிய அடையாளங்களில் முக்கியமானவர். பெருந்தியும் கிளைந்தியும் என்ற கட்டுரை அவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. தான் எப்படி நாடக உலகிற்குள் பிரவேசித்தார் என்பதையும் பாடசாலைக் காலத்தில் தொடங்கி அண்ணாவிமார்களினதும் பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் போன்றவர்களினதும் தொடர்பால் தனது நாடகப் புலமை எவ்வாறு புடமிடப்பட்டது என்பதையும் வாழ்க்கைப் பயணத்தினூடே சுவைபடச் சொல்லியிருக்கிறார். சுவையான கதையொன்றைப் படிப்பதுபோன்ற உணர்வு எழுகின்றது. அதேபோல இரண்டாவது இதழில் அவர் தமிழ்நாட்டின் மூன்றாம் பாலின (திருநங்கை) நர்த்தகி நடராஜா அவர்களது ஆடற்கலை பற்றியும் அதன் சிறப்பு, அவருடன் தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் உட்பட திருநங்கையின் அசைவுகளுக்குள் வெளிப்படும் பாவங்களை உணர்ச்சி பூர்வமாக வெளிப்படுத்தி அவரது ஆடற்கலை பற்றி வியக்க வைக்கிறார். ஈழத்தின் பரதக் கலைக்கு முக்கிய பணியாற்றியவராக கீதாஞ்சலி கே.நல்லையா பற்றிய நடனக்கலை சார்ந்த வேறொரு கட்டுரை மேகிலா சிவஞானசுந்தர ஐயர் என்பரால் எழுதப்பட்டுள்ள போதும் அது எடுத்துக்கொண்ட விடயத்தை மேலோட்டமாகவே பேசுகிறது. பேராசிரியர் சி.மெளன குரு அவர்கள் மூன்றாவது இதழில் பிரித்தானிய அரும் பொருட்காட்சியகத்தின் கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் மட்டக்களப்பில் 1ஆம் நூற்றாண்டில் வழக்கத்திலிருந்த நாணயம் என்ற கட்டுரை கிழக்கிலங்கையில் வரலாற்றுத் தேடலொன்றிற்கான ஆரம்பப் புள்ளியைப் பத்து நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் பின்னோக்கித் தள்ளுவதாக அமைந்துள்ளது. இவை தவிரவும் அவரது பல படைப்புகளை மகுடம் இதழில் காணலாம். கூத்து தெருக்கூத்தாகி கட்டைக் கூத்தாகதை என்ற சி.ஜெய் சங்கர் அவர்களின் கட்டுரையும் நாடக இலக்கியம் பற்றிய வகையறாவிற்குள் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாக வெளிவந்துள்ளது.

ஓவியக் கலை பற்றிய கட்டுரைகள் சிலவும் மகுடம் இதழில் வெளிவந்துள்ளன. கிழக்கிலங்கை ஓவியர்களான கோபி ரமணன், அருள் சஞ்சித், ஸ்ரீகமலச் சந்திரன் ஆகியோர் பற்றிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. கோபிறமணன் குறிப்பிட்ட பிர தேசத்தின் நவீன ஓவியக் கலைஞர்களுள் துலக்கமாகப் பிரவேசித் திருக்கிறார் என்பதையும் அவரது ஓவியங்கள் அருப வெளிப்பாடு களாக அமைந்து முதன்மை பெறுதல் பற்றியதாக அக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. மட்டக் களப்பின் காட்டுன் ஓவியத்தின் முதல்

கலைஞரான அருள் சஞ்சித் போர்க்குற்றங்கள், அரசியல் தீர்வு, கிறீஸ் மனிதன் போன்ற சமகால அரசியல் பிரச்சினைகள் பலவற்றைத் தனது கோடுகளினூடே வெளிப்படுத்தும் பாங்கும் முக்கியத்துவமும் பற்றிதாக அருள் சஞ்சித் பற்றிய கட்டுரை காணப்படுகிறது. மூன்றாமவரின் ஓவியங்கள் பல்பரிமாணத் தன்மையுடன் வெளிப்படுவதையும் அதற்குக் காரணமான அவரது முறையான ஓவியக் கலை பற்றிய பயிலல் மற்றும் பயிற்றலையும் அக்கட்டுரை பதிவு செய்கின்றது.

பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்கள் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் நீண்டகாலம் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னரும் மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்து வருகின்றார். குறிப்பிட்ட பிரதேச இலக்கியத்தில் மட்டுமன்றி தமிழ் ஆய்வுலகில் முக்கியமான கவனத்தைப் பெற்றவர். அவர் மட்டக்களப்பின் வரலாற்றை அறிதல் என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். மட்டக் களப்புப் பிரதேசத்திலிருந்து வெளிவந்த அப்பிரதேசம் சார்ந்த வரலாற்று நூல்களான மட்டக்களப்புத் தமிழகம், மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள், மட்டக் களப்பு நாட்டாரியல் ஆகிய மூன்று நூல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்நூல்களின் உள்ளடக்கத்தை விளக்கி அவற்றினூடாக குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் தொன்மையையும் சிறப்பையும் வலியுறுத்துகிறார். இரண்டாவது இதழில் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் தாமரைத்தீவானின் தடங்கள் என்ற கட்டுரையில், திருகோணமலையில் பிறந்த சோ.இராசேந்திரன் என்ற தாமரைத்தீவான் பல்வகை இலக்கிய ஆளுமையுடையவராகவும் 24 நூல்களை வெளியிட்டவராகவும் காணப்படுகின்ற போதிலும் கனதியான கவனிப்பைப் பெறவில்லை என்பதை முன்வைத்து அவரது கவிதைகளை முதன்மைப்படுத்தி தனது ஆய்வுக் கருத்துகளை பேராசிரியர் செ.யோக ராசா முன்வைத்துள்ளார். இந்தக் கட்டுரைகள் எழுதப் பட்டவர்களால் மட்டுமன்றி அதன் கனிதசார்ந்தும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அவருடைய ஏனைய கட்டுரைகளும் ஆய்வு நோக்கில் அமைந்து தேடலுக் கான தூண்டலை ஏற்படுத்துகின்றன. சி.ரமேஸ் எழுதிய ஈழத்து தமிழ்க்கவிதைப் புலத்தில் முஸ்லிம் கவிஞர்கள், ஈழம் கண்ட தனிப்பெரும் தமிழ்த் தூதர், மரணத்தில் துளிர்க்கும் கனவு நூல் மதிப்பீட்டுரை ஆகிய

கட்டுரைகளும் ஆய்வு நோக் கில் எழுதப்பட்டுள்ளது. தொடர்ச்சி யான ஆய் விற் கான திறவுகோலாக அக்கட்டுரை காணப்படுகின்றது.

தவிரவும் முதல் இதழில் அரசியல் சார்ந்து க.கோணேஸ்வரன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட முற்றுப் பெறாத பேச்சுவார்த்தை நாடகம் முடிவுக்காட்சி எப்போது? என்ற கட்டுரை இலங்கை அரசிற்கும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிற்கும் இடையில் நடைபெறும் பேச்சுவார்த்தைகள், அவற்றின் பின்னணியிலுள்ள அரசியல் சூட்சுமங்களை வெளிப்படுத்தி யுள்ளது. அதே போல உலக அரசியல் சம்பவங்கள் பற்றி கட்டுரையாக உலக

வரலாற்றில் இடம்பிடித்த புரட்சியாளர்கள் என்பது இரண்டாவது இதழில் வெளிவந்துள்ளது. இது ஆங்கில, அமெரிக்க, பிரெஞ்சியப் புரட்சிகளை நுனிப் புல் மேய்தலாகப் பதிவுசெய்கிறது. ஆறாவது இதழில் தெற்காசிய நாடுகளில் போரும் ஜனநாயகமும் என்ற கட்டுரை பேராசிரியர் ந.முத்துமோகன் அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. மகுடம் சிற்றிதழில் அரசியலை நேரடியாகப் பேசும் கட்டுரைகள் இவைமூன்றுமே.

முதலாவது இதழ் வெளிவந்த காலப்பகுதியில் இலங்கைத் தொழில் தகைமையில் முக்கியமானதாக காணப்பட்ட National Vocational Qualification System (NVQ) விளக்கி திறமையை தொழிலாக மாற்றும் தொழிநுட்ப நிபுணத்துவத்தில் தேசிய வாழ்க்கைத் தொழில் தகைமை முறைமையின் பங்களிப்பு என்ற கட்டுரை அது பற்றிய பொது விளக்கத்தையும் அதன் படிநிலைகள், அதனைக் கற்றுக்கொள்வதால் அடையும் தொழில் வாய்ப்புகள் பற்றிய விடயங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. இதுபோன்ற தொழிற்றுறை சார்ந்த வேறு கட்டுரை எதனையும் தொடர்ந்து வந்த இதழ்களில் காணமுடியவில்லை.

இரண்டாவது இதழில் வெளிவந்துள்ள தீர்க்கதரிசனங்களின் நிழல் என்ற பயணக் கட்டுரை கவனிப்பிற்குரியதொன்றாக அமைகிறது. பாலஸ்தீனம் - இஸ்ரேல் ஆகிய இரண்டு நாடுகளும் வெளியிலுள்ள வலுக்களின் பரிசோதனைக் களங்களாக அரசியல் அரங்கில் எவ்வாறு அழிவுகளைச் சந்திக்கின்றன என்பதையும் அவை அடிப்படையில் எப்படியான பண்புகளோடு அழகான, அமைதியான தேசங்களாக உள்ளன என்பதையும் இஸ்ரேலின் பக்கத்திலும் காணப்படுகின்ற நியாயப்பாடுகள் எவை என்பதையும் முன்வைக்கும் நோக்கிலும் வரலாற்று மற்றும் புகைப்பட ஆதாரங்களுடன் கட்டுரையாசிரியர் அ.ச.பாவ்யா குறிப்பிட்டுள்ளார். அவருடைய ஏனைய ஆக்கங்களும் வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் கனதிகொண்டு காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நூல் மதிப்பீட்டுரை சார்ந்த கட்டுரைகள் பலவும் மகுடம் இதழ்களில் இடம்பிடித்துள்ளன. கவிதைத் தொகுதிகள், சிறுகதைத் தொகுதிகள், கட்டுரைத் தொகுதிகள், சஞ்சிகைகள் பற்றிய நூல் மதிப்பீடுகள், நூல் அறிமுகங்கள் என அண்ணளவாக இருபது கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவை பேராசிரியர் செ.யோகராசா, பேராசிரியர் மௌ.சித்திரலேகா, கலாநிதி ரமீஸ் அப்துல்லாஹ், மு.பொ., சி.ரமேஷ், றாபி வலன் ரீனா, இ.இராஜேஸ் கண்ணன், தி.செல்வ மனோகரன், யதிந்திரா, முகைதீன் சாலி, அ.ச.பாவ்யா, பஹ்மீமாஜகான், லெனின் மதிவாணன், தவச்செல்வன், பதுளை சேனாதிராஜா, மகாலிங்கசிவம், முல்லை வீரக்குட்டி போன்ற படைப்புலக வாசகப் பரிச்சய முள்ளவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஏலவே தமிழிலக்கிய விமர்சனப் புலத்தில் கனதியான பங்களிப்பைச் செய்துவருபவர்களும் இப்பட்டிலிற்குள் உள்ளமை அக்கட்டுரைகளின் முக்கியத்துவத்தையும் அதற்கு மகுடம் கொடுக்கும் முதன்மையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இதற்காகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ள படைப்புகளும் முக்கியமானவை என்பதை மனதிற்கொள்ள வேண்டும். படைப்புகளுக்கும் வாசகனுக்குமிடையிலான ஆர்வத்தை புரிதலுக்கான அடித்தளத்தை

ஏற்படுத்தும் வகையில் அவற்றை மேலெழுந்தவாரியாகவும் உருவம், உள்ளடக்கம் சார்ந்து ஆழமாக நோக்கி மதிப்பீடு செய்யும் வகையிலும் இவை அமைந்துள்ளன.

இவை தவிர பிரதேச இலக்கியப் பார்வைகள் என்ற ஒரு கட்டுரை ஐந்தாவது இதழில் இடம் பெற்றுள்ளது. “தேசிய இலக்கியம் என்ற மைய நீரோட்டத்தின் பாதையை நிர்ணயிப்பதன் முதற்படி பிரதேசம் சார்ந்த இலக்கிய வளர்ச்சியும் அது பற்றிய மதிப்பீடும் ஆகும்.” என சஞ்சிகை ஆசிரியர் எழுதியுள்ள முற்குறிப்பு இக்கட்டுரையின் நோக்கத்தை நிர்ணயிக்கிறது. அந்தவகையில் இலங்கைத் தமிழிலக்கியங்களின் சமகால இலக்கியப் பார்வைகள் பற்றி தலைநகர், மன்னார், யாழ்ப்பாணம், மலையகம், வன்னி, மட்டக்களப்பு ஆகிய பிரதேசங்களின் 2000 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிற்பட்ட இலக்கியப் போக்குப் பற்றி முறையே கவிஞர் மேமன்கவி, தமிழ் நேசன் அடிகளார், சு.குணேஸ்வரன், மு.சிவலிங்கம், கவிஞர் எஸ்.கருணாகரன், பேராசிரியர் செ.யோகராசா மற்றும் பேராசிரியர் சித்திரலேகா மௌனகுரு ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். இக்கட்டுரைகள் குறிப்பிட்ட காலப் பகுதியில் குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களில் நடைபெற்ற கலை, இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய பலவேறு பரிமாணங்களை ஒற்றை வெட்டுமுகமாகப் பதிவுசெய்துள்ளன. இவற்றினூடே அக்கால இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய தகவல்களை ஓரளவிற்குப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. எனினும், இவற்றினை வாசிக்கும்போது இரண்டு விடயங்களை அவதானிக்க முடிகிறது. ஒன்று, குறிப்புகளை எழுதியவர்கள் தமது பார்வைப் புலத்திற்குட்பட்டு குறிப்பிட்ட விடயங்களையே முன்வைத்துள்ளனர். இரண்டு குறிப்புகளை எழுதிய ஒரு சிலர் தன்னுணர்ச்சி வெளிப்பாடாக சில விடயங்களை மிகைப்படுத்தியும் சில விடயங்களை மட்டுப்படுத்தியும் மறைத்தும் எழுத முயற்சித்திருக்கின்றனர் எனவும் உணரமுடிகின்றது. அத்தோடு கட்டுரையின் விரிவஞ்சி சிலவற்றை உள்ளடக்க முடியாமல் போயுள்ளதோ என்ற ஐயமும் எழாமலில்லை. எனினும், மகுடத்தின் இம்முயற்சி முக்கியமான தொன்றாகவே காணப்படுகின்றது.

மகுடம் சிற்றிதழ் மாற்றுச் சிந்தனைகளுக்கான திறவுகோலை வழங்குதற்காக சில கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளன. அதற்கான வெளி திறக்கப்படுகிறது என்ற விடயத்தை அக்கட்டுரையாசிரியர்கள் மற்றும் இதழாசிரியரின் குறிப்புகளிலிருந்து உணரலாம். அந்தவகையில் அ.ச.பாவ்யா எழுதிய ஆதார நிலைகளில் மறுவினை 1, II சில கேள்விகளை முன்வைத்து என்ற கட்டுரையும் (இதழ் 3) அசாதாரணத்துவத்துள் சாதாரணம் என்ற கட்டுரையும் (இதழ் 6) குறிப்பிடத்தக்கன. முதலாவது கட்டுரை பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் கற்பனை சார்ந்த விடயங்களையும் சமய குறிப்பாக இந்து சமய - நம்பிக்கைகளையும் சைவத்திற்கும் தமிழுக்குமுள்ளதாக சொல்லப்படும் தொடர்பையும் மட்டுமன்றி புகழ் விரும்பும் புதிய எழுத்தாளர்கள் தமக்குரிய புனைபெயர்களின் பின்னால் அவாக்கொள்கின்றனர் என்பதையும் சாடுகிறார். மற்றைய கட்டுரையில் “வெளிப்படையான உத்திமுறை, ஆர்ப்பாட்டமான மொழிநடை என்பன மட்டுந்தான் நம் படைப்பின்

உச்சமும் வாசிப்பின் உச்சமும், தமிழ் மரபின் ஆழ்மன உட்தொடர்ச்சியோ இல்லை. அதன் மூலம் ஆழமான கலைச் சாத்தியங்களோ நம்மில் நிகழவில்லை. படிமங்களாக நம்மில் புதைந்து கிடக்கும் வரலாற்றின் சாரத்தை நாம் வெளிக்கொணரவில்லை." என்ற அடிப்படையில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துறை பெரியளவில் எதையும் சாதிக்கவில்லை என்பதையும் ஈழத்து விமர்சனத்துறை ஒரு சிலரைத் தவிர - தகுதியாக அமையவில்லை என்பதால் படைப்பாளி அது பற்றிக் கரிசனைகொள்ளத் தேவையில்லை என்பதையும் முன் வைக்கிறார். எனினும், இவை குறித்த எதிர்வினைகள் வலுவாக மேற்கிளம்பியதைக் காணமுடியவில்லை. மகுடம் சிறப்பிதழ்களில் குறிப்பிட்ட விசேடத்துவம் தொடர்பான தரமான கட்டுரைகள் இடம் பெற்றிருப்பதையும் அவதானிக்கலாம். எஸ்.பொ., பிரமிள், பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, மருதூர்க்கொத்தன் சிறப்பிதழ்கள் அந்தவகையில் குறிப்பிடத்தக்கன.

சிறுகதைகள்

மகுடத்தின் 13 ஆவது இதழ் வரையில் அண்ணளவாக 55 சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இச்சிறுகதைகளை எழுதியவர்கள் சிலர் இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுகதையலகிற்கு நன்கு பரிச்சயமானவர்களாக உள்ள அதேவேளை சில புகழுக எழுத்தாளர்களுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சிறப்பிதழ்கள் சிலவற்றில் குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர் முன்னர் எழுதிய சிறுகதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் போர்க்காலத்திலும் பின்னைப் போர்க் காலத்திலும் சந்தித்த சந்திக்கின்ற உணர்வுகளின் சுழிப்பு களைப் பேசுகின்றன. இன, மத ஒற்றுமை பற்றிய விடயங்களை உள்ளடக்கிய சிறுகதைகளையும் காணலாம். வி.மைக்கல்கொலின் எழுதிய பரசுராமபூமி என்ற சிறுகதை இதிகாசப் பாத்திரமான பரசுராமரோடு தொடர்புடைய தொன்மம் ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் அவலம் நிறைந்த வாழ்வை சுவைபட நகர்த்துகின்றது. அவரது மற்றொரு சிறுகதையான யாருமிங்கே தீர்ப்பிடலாம் என்பது இயேசுநாதர் விபசாரப் பெண்ணொருத்திக்கு தீர்ப்பிடல் பற்றிய தொன்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு குற்றங்கள் சுமத்தப்படுதல், தண்டனைகள் தவறாக்கப் படுதல் பற்றிய விடயத்தை முன்வைத்து நகர் கிறது. தனிமனித உறவுகளை கருப் பொருளாகக் கொண்டவை, வறுமை, மலையக மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்கள், பெண்களின் மெல்லு ணர்வுகளும் அவஸ்தைகளும், குடும்ப உறவும் அதில் காணப்படும் நெளிவு சுழிவு களும், தொழிலிட முரணிலைகள், புலம்பெயர் தேசத்தில் தமிழ் மக்கள் தமது பண்பாட்டுப் பின்னணியில் வாழத் துடித்தல் என பலவேறு விடயங்களைக் கருப் பொருளாகக் கொண்டு காணப்படுகின்றன. இவை தவிர சிறுகதை என்ற வடிவத்தில் பின் நவீனத்துவத்தை புகுத்தல்

அல்லது கட்டுடைத்தல் என்ற பரிச்சார்த்த வேலைப்பாடுகளாகவும் சில கதைகள் எழுதப் பட்டுள்ளன. ஒருசில சிறுகதைகள் என்ற வகையறாவுக்குள் தனிமனித வசைபாடல்களுக்கான களத்தை வரித்துக்கொண்டனவாகவே படுகின்றன. மு.பொ., க.சட்டநாதன், வி.மைக்கல்கொலின், சித்தாந்தன், க.அருள்கப்பிரமணியம், திரேசா, ராம் முரளி, சாதனா என்கிற நகுலேஸ்வரன் கஜீபன், மெலிஞ்சி முகுந்தன், குசை எட்வேட், வே.தில்லைநாதன், பிரமிள், எஸ்.பொ., கரவை மு.தயாளன், குந்தவை, குப்பிழான் ஐ.சண்முகன், சாந்தன், ஜபார், பாவ்யா, திருக்கோவில் கவியுகன், கருணாகரன், இராகவன், சேனாதிராஜா, உடுவில் அரவிந்தன், முரளிதரன், பரணீதரன், சண்முகம் சிவ குமார், ஆனந்தப்பிரசாத், மெலிஞ்சிமுகுந்தன், கற்சுரா, மாமூலன், சீதா கணேஸ், நிரேஸ்குமார், மு.சிவலிங்கம், கெகிறாவ ஷஹானா, மல்லிகை சி.குமார், மொழிவரதன், சிவனு மனோகரன், யுகாநந்தினி, சுதர்மமகாராஜன், இப்பனு அஸூமத் என மகுடம் இதழில் எழுதிய சிறுகதைப் படைப்பாளிகளின் பட்டியல் நீண்டு காணப்படுகின்றது. இவர்களில் புலம்பெயர் எழுத்தாளர் உட்பட பலர் உள்ளமையை அவதானிக்கலாம். பலர் மகுடத்தில் ஒரு சிறுகதையை எழுதியதோடு பின்னர் தலை காட்டவில்லை. அத்தோடு, முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் எழுதிய கதைகள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. பெண் எழுத்தாளர்களும் ஒப்பீட்டளவில் மிகக் குறைவாகவே பங்களித்துள்ளனர். இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுகதையலகிற்கு நன்கு பரிச்சயப்பட்ட எழுத்தாளர்களில் அநேகர் மகுடம் சிறுகதைச் சிறப்பிதழில் எழுதிய பின்னரோ முன்னரோ அதில் எழுதியுள்ளமையைக் காணமுடிவில்லை.

இச் சிறுகதைகளில் கதை சொல்லல் தொடர்பாக புதிய உத்திகளைப் பெருமளவில் தரிசிக்க முடியவில்லை. ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைக் களத்தில் காணப்படும் அழகியல் தேக்கநிலையின் தொடர்ச்சி நீள்வதையே அவதானிக்கலாம். இதழ் 7, 8 ஆகியவற்றில் சிறுகதை என்ற தலைப்புடன் லூலுவின் இலக்கியக் கோட்பாடு புணையப்பட்டுள்ளது. அதுபற்றிய காரசாரமான வாதப்பிரதிவாதங்கள் தொடர்ந்து வெளிவந்த மகுடம் சஞ்சிகைகளில் இடம்பெற்றுள்ளமையை அவதானிக்கலாம். அவற்றை வாசிக் கும்போது அப்புனைவின் நோக்கம், முயற்சி பற்றிய புரிதல் ஏற்படுதல் இலவானதே. பெயர்கள் வெளிப் படையாகக் குறிப்பிடப்படாவிட்டாலும் தனிமனித முரணிலையின் வசுபு களாக விரிந்து செல்வதைக் காணலாம்.

திசேராவின் எண்களுடன் பயணித்தல், இழத்தலின் காலம் ஆகிய சிறுகதைகள் அவரை அழகிய கதை சொல்லியாக மட்டுமன்றி புதிய வழி முறைகளைக் கையாளும் ஒருவராகவும் அடையாளப்படுத்துகின்றன. மு.பொ. இன் அபத்தமும் அதன் திறவுகோலும் நேர்த்தியான கதைப்பின்னலைக் கொண்டுள்ளது. வி.மைக்கல்கொலின் இன் புதிய ஏற்பாட்டின் எழுதப்படாத

பக்கங்கள், ச.இராகவனின் லூலாவின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள் ஆகியவை வாசகர்களால் பெரிதும் அறியப்படாத சிறுகதை சொல்லும் முறையை கையாண்டுள்ளன. அவற்றின் கவையுணர்வை வாசகர்களே தீர்மானிப்பர்.

மகுடம் இதழ் புதிய கதை சொல்லிகளுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதில் கரிசனை காட்டி யிருக்கிறது என்ற ஆரோக்கியமான பக்கத்தையும் அவதானிக்காமல் இருக்கமுடியாது.

கவிதைகள்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை போர்க்காலத்தில் மிகச் சிறப்புற்று விளங்கியதைப்போல அதற்குப் பின்னர் அமையவில்லை என்ற விமர்சகர்கள் சிலரின் அவதானிப்பையும் உள்வாங்கிக்கொண்டு மகுடம் இதழ்களில் வெளிவந்த கவிதைகளை நோக்கலாம். சோலைக்கிளி, பிரமிள், மு.பொ., அனார், இ.ஜீவகாருண்யன், திருக் கோவில் கவியுகன், தாமரைத்தீவான், சி.மௌனகுரு, கவிமணி நீலாபாலன், கருணாகரன், கு.றஜீபன், முல்லை வீரக்குட்டி, எஸ்.பி.பாலமுருகன், ஜெயரூபன் மைக்கல், களப்பூரான் தங்கா, தில்லைநாதன் பவித்திரன், கனக ரமேஷ், புலோலியூர் வேல்நந்தன், வி.மைக்கல் கொலின், சீ.என். துரைராஜா, ஷெல்லிதாசன், கோ.நாதன், பவித்திரன், அ.ச.பாவ்யா, திலகவதி, லோசனா மனோ ஹரன், நா.ஜெயபாலன், நேரு கருணாகரன், பபியான், பெரியசாமி விக்கனேஸ்வரன், எம்.ரிசான் ஷெரீப், என பட்டியல் நீண்டு செல்கிறது. அனைவரது பெயர்களையும் பட்டியற்படுத்துதலின் விரிவஞ்சி மட்டுமே இதனைச் சுருக்கிக்கொள்கிறேன். இக்கவிதைகளை எழுதியுள்ளவர்களை மூன்று வகைக்குள் அடக்க முயல்கிறேன். ஏலவே கவிதையுலகிற்கு நன்கு பரிச்சயப்பட்டவர்கள், கவிதையுலகில் தமது தடத்தைப் பதிக்கும் பிரயத்தனத்துடன் பிரவேசித்துள்ளவர்கள், கவிதை எழுத்துலகிற்குள் காலடியெடுத்து வைத்துள்ளவர்கள். இக்கவிதைகளிற் சில மரபுக் கவிதை களாகவும் பல புதுக் கவிதைகளாகவும் உள்ளன. மகுடம் சிறுகதை எழுத்தாளர் பட்டியல் போலவே கவிதை எழுத்தாளர்களிலும் பெண் எழுத்தாளர்கள், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் ஒப்பீட்டளவில் மிகக் குறைவாகவே உள்ளனர் என்பதும் உறுத்தாமலில்லை. ஒரே இதழில் ஒருவருடைய பல கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளமையையும் அவதானிக்கலாம். ஒருசில மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும் பிரசுரமாகியுள்ளன.

கவிதைகள் பெரும்பாலும் சமகால அரசியல், இன ஒடுக்குமுறை, சித்திரவதை, இன அழிவு, பெண்ணடக்குமுறை, மூடக்கொள்கைகளை எதிர்த்தல், தன்னம்பிக்கை, காதலுணர்வு, மானுடநேயம், வறுமை, மீண்டெழல், முதுமை என பலவிடயங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவற்றுட் பல கவிதைகள் போரால் சிதைக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலைத் திரத்தமும் சதையுமாக வெளிப்படுத்துகின்றன எனலாம். சிலரது கவிதைகளில் அவர்களது எழுத்துலக முதிர்ச்சி வெளிப்படுகிறது. ஆங்காங்கே உருவகப் படுத்தல், படிமம், தொன்மம் ஆகிய கவிதை உத்திகள் கையாளப்பட்டுள்ளமையையும் காணலாம்.

“என் மூளை கொத்தியே

வாயால் என்னைப் பிசைந்து
உனக்கேற்றமாதிரிப் பிடித்து வைத்து
வண்டு
கட்டாமல் என்னை அவிந்து எடுக்கின்ற
பிட்டுக்காரியே...”

என்ற சோலைக்கிளியின் கவிதையை இங்கு வகைமாதிரியாகக் கொள்ளலாம்.

தொலைந்த பின்னும் இருத்தல் என்ற கவிதையில் கருணாகரன்,

“எரிந்தழிந்த உடல்கள்
துப்பாக்கிகளால் எரிக்கப்பட்ட துப்பாக்கிகள்
எல்லாம் அவ்வெளியின் கோரமாகி
சாட்சியாகி
அவ்வெளியின் நினைவாகி

ஓலங்களின் படிக்கை
காயாத குருதியின் மணம்
அவ்வெளியின் அடியில்
ஆழ்மையம் வரையில்
சென்றிறங்கி
ஆயிற்றொரு வரலாறு...”

என இன அழிவின் கோரமுக்கத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளமையும் ஒரு பதச்சோறு. இது சார்ந்த விடயங்களைப் பல கவிதைகள் பாடுபொருளாகக் கொண்டுள்ளன.

தாமரைத்தீவான் பல கவிதைகளை எழுதியுள்ள போதும் அவை மகுடம் இதழுக்கான, பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு ஆகியோருக்கான வாழ்த்துகளாவே உள்ளன. சில கவிதைகள் கவிதைக்கான அடிப்படை அழகியலை கொண்டிருக்கின்றனவா என்ற ஐயத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றன. சிறுகதைச் சிறப்பிதழ் உட்பட அனைத்து இதழ்களிலும் கவிதைகளுக்கும் மகுடம் முதன்மையளித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நேர்காணல்கள்

மகுடம் இதழ்களில் ஐந்து நேர்காணல்கள் காணப்படுகின்றன. ச.ராகவன் மற்றும் மாரி மகேந்திரன் ஆகிய இருவருடனான நேர்காணல்களை பா.துவாரகனும் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு மற்றும் பேராசிரியர் கால சுப்பிரமணியன் ஆகியோருடனான நேர்காணல்களை பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்களும் எழுத்தாளர் சாந்தனுடனான நேர்காணலை ச.ராகவனும் மேற்கொண்டுள்ளனர். இவற்றுள் ச.ராகவன், பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, எழுத்தாளர் சாந்தன் ஆகியோருடனான நேர்காணல்கள் தொடர்ச்சியாக இவ்விரண்டு இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன.

மகுடத்தில் முதலில் வெளிவந்த ச.ராகவனுடனான நேர்காணல் மௌனமே வாழ்க்கையாக.... என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது. பல்பரிமாண படைப்புலகப் பரிச்சயமுள்ளவராக அவரை அடையாளப்படுத்த முயலும் நேர்காணலவர் தனது வினாக்களி னூடாக படைப்பாளியின் உள்ளத்தில் உறைந்திருந்த பல விடயங்களை வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்றே கருதவேண்டியுள்ளது. அவரது பிறப்பு முதல் சமகாலம் வரையான தனிப்பட்ட வாழ்வியல் போக்கினூடே அவரது வாசிப்பு ஆர்வம், எழுத்துலகப்

பிரவேசம், அதனாலேற்பட்ட தொடர்புகள் பற்றி விடயங்களை விபரமாக சிலவேளை அதிக பிரசங்கித்தனமோ என்று எண்ணத் தோன்றகின்ற அளவிற்கு விரிந்து செல்கின்றது. இந்த நேர்காணலின் விரிவு மற்றும் சில கருத்துகளின் தன்மை தொடர்பாக இதழாசிரியருக்கே இரட்டைநிலைப்பாடு காணப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை ஊகிக்க முடிகிறது. “உலகச் சிற்றிதழ்களில் இதுவரை வெளிவராத மிக நீண்ட நேர்காணலின் இரண்டாம் பகுதி” என்றும், “இந்நேர்காணலில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துகள் ராகவனின் கருத்துகளே அன்றி அது எவ்வகையிலும் மகுடத்தின் கருத்தாக அமையமாட்டாது. நவீன தமிழ் இலக்கியப் போக்குகள் தொடர்பாக புதிய கருத்தாடல் களுக்கு வழி திறந்துவிட்டிருக்கும் இந்நேர்காணல் தொடர்பான எதிர்வினைகளையும் ஒரு ஆரோக்கியமான கருத்துப் பகிர்வையும் ஆவலுடன் எதிர் பார்க்கிறோம்.” என்றும் கூறியுள்ளவற்றை கவனத்திற் கொள்ளலாம். நாற்பது பக்கங்களுக்கு மேலாக இந்நேர்காணல் விரிந்து செல்கிறது. தனிப்பட்ட வாழ்விலும் எழுத்துலகிலும் அதிகம் பேசாது பயணிக்கும் ச.ராகவனது மௌனத்தின் பெரும் பகுதி இந்நேர்காணலில் கலைந்து பலவேறு விடயங்களை ஒளிவுமறைவின்றி பச்சையாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. அவையே சர்ச்சையைக் கிளப்பிவிட்டிருந்தன என்பதனை அதற்கு எழுதப்பட்ட எதிர்வினைகளிலிருந்தும் காணலாம். சித்தாந்தன், சி.ரமேஷ், தேவமுகுந்தன் ஆகியோரால் இந்நேர்காணல் தொடர்பாக மகுடம் 4ஆவது இதழில் எழுதப்பட்ட கடிதங்களும் ஊரைக் கெடுக்கும் கேள்விச் செவியன் அல்லது சாப்பிட்ட கோப்பையில் மலங்கழித்தல் என்ற தலைப்பில் அ.யேசுராசா எழுதிய மிக நீண்ட எதிர்வினையும் பலவேறு பிரதிபலிப்புகளை மட்டுமன்றி முரணிலைகளுக்கும் களம் அமைத்துள்ளன என்பது தெளிவாகின்றது. இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட எதிர்வினையும் அதற்கான ஏற்பாடும் ச.ராகவன் மற்றும் அ.யேசுராசா ஆகியோரிடையேயான தனிப்பட்ட முரண்பாட்டுப் புள்ளியின் தொடர்ச்சியே என உணரலாம். இவற்றின் இலக்கிய நாகரிகம் பற்றி ஆழமாக தனியாக நோக்குவது பொருத்தமாக அமையுமெனினும் அ.யேசுராசா அவர்கள் தனது எதிர்வினையின் இறுதியில் ஒப்புதல் வாக்குமூலமாக “கரவெட்டியாணைப் போல் கதையளக்கக் கூடியவனை எங்கும் காணமுடியாது. பொய்யை உண்மையாக்கி, உண்மையைப் பொய்யாக்கி விடக்கூடிய மந்திர வித்தையில் தேர்ந்தவனும் அவனே. “கள்ள வெயிலை நம்பினாலும் கரவெட்டியாணை நம்பாதே” என்றொரு பழமொழியும் உண்டு.” என்று கூறியிருப்பதும் ஆரோக்கியமான கருத்தாடலாகக் கொள்ளப்படக்கூடிய தன்று.

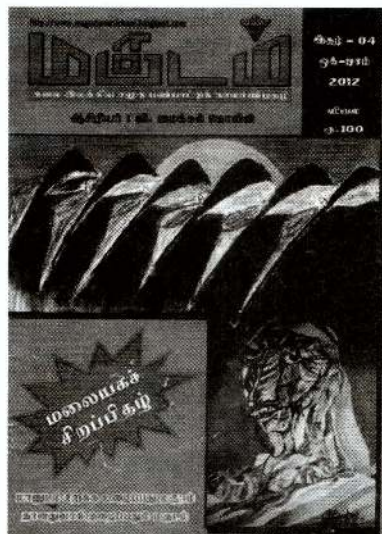
5,6 ஆவது இதழ்களில் எழுத்தாளர் சாந்தனுடனான ச.ராகவனின் நேர்காணல் இடம்பெற்றுள்ளது. படைப்புலகிலிருந்து சற்று ஒய்ந்திருக்கும் சாந்தனுடைய வாழ்வியற்புலம்,

படைப்புலம், அதன் தொடர்புகள், உலக இலக்கியப் பரிச்சயமும் அதனால் அவரிடத்தில் ஏற்பட்ட தாக்கங்களும் பற்றி விரிவான விடயங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. ராகவனின் கேள்விகள் அவரைப் பற்றிய புரிதலுக்கான வெளியைத் திறந்து விட்டிருக்கின்றன என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடமாகும். அதேபோல பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு அவர்களை பேராசிரியர் செ.யோகராசா மேற்கொண்ட நேர்காணல் 7, 8ஆவது இதழ்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. அது நேர்காணல் என்ற போர்வையில் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் இருவருக்குமிடையிலான கலந்துரையாடலாகவே காணப்படுகின்றது. பரஸ்பரம் தத்தமது படைப்புலகப் பயத்தின் பரிமாணங்களையும் அவற்றுக்கான அடித்தளங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. இலக்கிய இரசனை, விமர்சனம், படைப்பாளிகள் மற்றும் கல்விமாண்களுடனான தொடர்பு என பல விடயங்களைப் பகிர்ந்துள்ளார்கள். மகுடத்தின் முதலாவது மலையகச் சிறப்பிதழில் அப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மாரி மகேந்திரன் என்ற சினிமாத்துறைக் கலைஞருடனான நேர்காணல் காணப்படுகின்றது. சினிமாத் துறையில் தனக்கேற்பட்ட ஈடுபாட்டையும் இலங்கைச் சினிமா, இந்தியச் சினிமா, உலகச் சினிமா தொடர்பான பல கருத்துகளையும் அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பிரமிள் சிறப்பிதழில் பேராசிரியர் செ.யோகராசா பேராசிரியர் கால சுப்பிரமணியன் அவர்களை நேர்காணல் செய்துள்ளார். கால சுப்பிரமணியன் அவர்கள் பிரமிள் பற்றி தனது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டவர் என்ற அடிப்படையில் பிரமிள் தொடர்பான அவரது ஆய்வுப் புரிதல்களை அடியொற்றியே அந்த நேர்காணல் இடம்பெற்றுள்ளது. அந்தவகையில் மகுடம் இதழ்களில் இடம்பெற்றுள்ள நேர்காணல்கள் பலவகையில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களை கொண்டுள்ளன என்பதையும் அவதானிக்கலாம்.

சிறப்பிதழ்கள்

மகுடத்தின் இதுவரை வெளிவந்த 13 இதழ்களில் 9 இதழ்கள் சிறப்பிதழ்களாகவே காணப்படுகின்றன. 4,8 ஆவது சிறப்பிதழ்கள் மலையகச் சிறப்பிதழ்களாக வெளிவந்துள்ளன. மலையகப் படைப்பாளர்கள், அவர்களது படைப்புகள், படைப்புப்

பற்றிய பார்வைகள், அவற்றைப் புரிதலுக்கான தூண்டல்கள், மலையகம் பற்றிய ஆய்வுகள் என பல விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்துள்ளன. அதேபோல புலம்பெயர் நாடுகளில் காத்திரமான தமிழிலக்கியப் பங்களிப்புச் செய்யும் கனடா நாட்டின் சிறுகதை, கவிதை எழுத்தாளர்கள், அவர்களது படைப்புகள் மீதான மதிப்பீடுகள், அந்நாட்டின் தமிழ்த்திரைப்பட அனுபவம் என பல்துறை விடயங்களை கொண்டதாக வெளிவந்துள்ளது. 7ஆவது இதழ் சிறுகதைச் சிறப்பிதழ் ஈழத்தின் பல பாகங்களிலுமுள்ள தேர்ந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் 15 சிறுகதைகளை

முதன்மைப்படுத்தி வெளிவந்திருக்கின்றது. தமிழ்த்துது தனிநாயகம் அடிகளின் தமிழ்ப் பணிகளையும் உள்ளடக்கிய படைப்புகளைக் கொண்ட சிறப்பிதழ், எஸ்.பொ. சிறப்பிதழ், பிரமிள் சிறப்பிதழ், பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு இரட்டைச் சிறப்பிதழ், மருதூர்க் கொத்தன் சிறப்பிதழ் என இலங்கைத் தமிழ்ப் படைப்புகள் ஆளுமைகள் பற்றிய சிறப்பிதழ்களும் வெளிவந்துள்ளன. அத்தோடு வரவிருக்கின்ற இதழ் செ.கணேலிங்கன் சிறப்பிதழாக வெளிவருவதற்கும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என்பது ஆசிரியரின் குறிப்பிலிருந்து புலனாகின்றது. ஈழத்தில் பிரமிள் என்ற படைப்பாளிக்காக முதலாவது சிறப்பிதழை மகுடம் வெளியிட்டுள்ளது என்பதும் சிறப்பம்சமாகும். சிறப்பிதழ்கள் என்ற நிலையில் வெளிவருகின்றபோது அவை குறிப்பிட்ட விடயங்களை மட்டும் உள்ளடக்கி வெளிவருவது ஒருவகை. மற்றையது அதனையும் உள்ளடக்கி வேறு விடயங்களையும் உள்ளடக்கி வெளிவருவது. எஸ்.பொ., பிரமிள், பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு ஆகியோர் தொடர்பான சிறப்பிதழ்கள் குறிப்பிட்ட படைப்பாளின் தொடர்பான விடயங்களை அதி முதன்மைப்படுத்தி நேர்த்தியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு வந்திருப்பதோடு ஏனையவற்றில் அப்பண்பியல்புகுன்றியுள்ளமையையும் அவதானிக்கலாம்.

உவந்தலும் உறுத்தலும்

2012 ஜனவரி மார்ச்சில் தனது முதலாவது இதழை வெளியிட்ட மகுடம் சஞ்சிகை கலை இலக்கிய சமூக பண்பாட்டுக் காலாண்டிதழாக அதனை தொடர்ச்சியாக வெளியிடுவதில் கடினமான எத்தணத்தை எடுத்துவந்துள்ளது என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. கிழக்கிலங்கையை மையப்படுத்தி ஆரம்பிக்கப்பட்ட மகுடம் அப்பிரதேசத்தின் படைப்பாளிகள், படைப்புகளுக்கு முக்கியத்துவமளித்தும் ஏனைய பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கிக்கொண்டும் ஆரோக்கியமாகப் பயணிப்பதில் அக்கறை காட்டியுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. உள்ளடக்க ரீதியில் கல்வி, தொழில் வழிகாட்டல் உட்பட சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரைகள், நூலாய்வுகள், நூலறிமுகங்கள், நேர்காணல்கள் என பலவேறு விடயங்களுக்கும் முக்கியத்துவமளிக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், தொழில் வழிகாட்டல், கல்விசார் கட்டுரைகள் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலேயே தொடர்ந்துள்ளன. அவற்றை எழுத்தாளர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வதிலுள்ள சிக்கல் அல்லது மகுடம் வாசகர்களிடம் அவற்றுக்கிருந்து வரவேற்புக் காரணங்களால் அதனைத் தொடராமல் அல்லது தொடர முடியாமல் விட்டிருக்கலாம். பேராசிரியர்களான சி.மௌனகுரு, செ.யோகராசா ஆகியோரின் பங்களிப்பு மகுடத்தின் வருகையையும் கனதியையும் ஊக்கப்படுத்தியுள்ளன என்பதில் மாற்றுக் கருத்திருக்க முடியாது. மௌனகுரு அவர்களுக்கு இரட்டைச் சிறப்பிதழை வெளியிட்டு மகுடம் மதிப்பளித்திருக்கின்றமையும் கவனிக்கத்தக்கது. சிறப்பிதழ்களை வெளியிடுவதிலேயே மகுடம் அதிக அக்கறை காட்டி வருகின்றது. ஆனாலும், அவற்றின் உள்ளடக்கம் அவற்றையும் தாண்டிய பல விடயங்களையும் தாங்கியுள்ளமை அதன் சிறப்பினைச்

சிதைத்துவிடுகிறதோ எண்ணம் தோன்றாமலும் இல்லை.

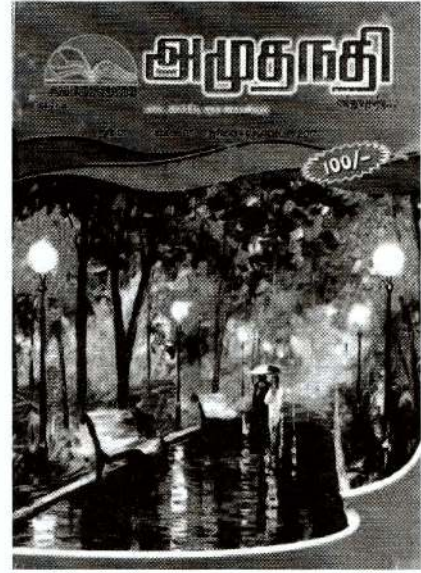
மிக நீண்ட நேர்காணல்களை வெளியிட்டு வாசகர்களிடத்தில் பரபரப்பை ஏற்படுத்திய மகுடம் சிலவேளைகளில் அது பற்றிய எதிர்வினைகளைக் இறுக்கமாக நிறுத்திகொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கும் உட்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் உணர முடிகின்றது.

வடிவமைப்புத் தொடர்பில் பெரிய புதுமைகள் எவற்றையும் காணமுடியவில்லையெனினும் மகுடம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்து அதன் நேர்த்தித் தன்னையில் முன்னேற்றம் தென்படுகின்றமையையும் உணரமுடிகின்றது. அது தனது அடையாளமாக விடய உள்ளடக்க ஒழுக்கமைப்பு எதனையும் வாசகரிடத்தில் திணிக்க முனையவில்லை. சில இதழ்களில் வடிவமைப்புத் தொடர்பாக ஏற்பட்டுள்ள குழப்ப நிலைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஆசிரியர் புதிய மென்பொருளைப் பயன்படுத்த முற்பட்டதால் அது ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு வருத்தத்தை வெளியிட்டுள்ளார். அத்தோடு ஆங்காங்கே எழுத்துப் பிழைகள் இடம்பெற்றுள்ளமையையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. குறிப்பாக ஓத்த ஓலிகளில் இப்பிரச்சினை காணப்படுகின்றமை படைப்பாளிகளின் பிரதேசம் சார்ந்த பேச்சு வழக்கின் செல்வாக்கால் ஏற்பட்டதோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. எனினும், அவ்விடயத்தில் மேலும் அக்கறை காட்டவேண்டும் என்பதையும் சொல்லியாக வேண்டும்.

மகுடத்தின் ஆசிரியர் தலையங்கம் முக்கியமான பகுதியாக உள்ளது. அதன் நோக்கம், சவால்கள், கலை, இலக்கிய, சமூக, அரசியல், பண்பாட்டுப் பின்புலங்களைப் பற்றிய பலவேறு விடயங்களை உள்ளடக்கி அது புணையப்பட்டிருக்கின்றது. இதழ்களில் இடையிடையே ஆசிரியர் வாசகர்களுக்கான சில விளக்கங்களை முன்வைத்து ஊடாட்டத்தை இலகுபடுத்த முற்படுகிறார்.

மகுடத்தின் இலக்கியப்பணி ஈழத்துத் தமிழ் சஞ்சிகை வரலாற்றில் இடம்பிடித்துள்ளது. அதன் வரவு தொடர வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு பலரிடம் காணப்படுகின்றது. தொடங்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து படிப்படியான வளர்ச்சியை அவதானிக்க முடிந்தாலும் மிக மெதுவானதாக, இடைவெளியோடு கூடியதாகவே அமைந்துள்ளது. “உங்களுக்கும் எங்கள் ஒவ்வொரு இதழுக்குமான இடைவெளி நீண்டு போவது வேதனை தான். குறித்த திகதியில் மகுடம் வெளிவரவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் எமக்கில்லை. ஏனென்றால் நாம் தினசரிப் பத்திரிகை நாடாத்தவில்லை. ஆனாலும் காலத்தால் ஏற்பட்ட இடைவெளியை காலத்தால் பூர்த்தி செய்வோம் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு.” என்று ஆறாவது இதழில் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் தொடர்ச்சியான வாசகர்களிடத்தில் அறுபடும் அதன் வருகை எதிர்பார்ப்பு வேட்கையில் இடைவெளியை ஏற்படுத்தும் என்பதையும் ஏற்றாக வேண்டும். இச்சவால்களை வெற்றி கொண்டு மகுடம் சிறித்தமிழின் இலக்கு அடையப்படும்போது ஈழத்துத் தமிழ் சஞ்சிகை வரலாற்றில் - இலக்கிய வரலாற்றில் அதுவும் தனது தடத்தை ஆழப்பதிக்கும் என்று நம்பலாம். ●

அமுதநதி

■ மைதிலி தயாபரன் ■

2017 ஜூலை செப்டம்பரில் கலை, இலக்கிய சமூகக் காலாண்டிதழ் “அமுதநதி” வன்னியூர் கவிராயர் கலை இலக்கியப் பேரவை அமைப்பினால் வெளியீடு செய்யப்படுகின்றது. இது வவுனியாவிலுள்ள விஜய் அச்சுப் பதிப்பகத்தால் பிரசுரிக்கப்படுகின்றது. இதன் பிரதம ஆசிரியராக வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் விரிவுரையாளராகிய திருமதி. நெலோமி அன்ரனி குருஸ் அவர்கள் இடம்பெற்றிருக்கவும், அதன் ஆலோசகர்களாக வவுனியாத் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் அப்போதைய பீடாதிபதியாகிய திரு க சுவர்ணராஜா அவர்களும் உப பீடாதிபதிகளாகிய திரு சு பரமானந்தம், திரு பொ.சத்தியநாதன் மற்றும் திரு ந.பார்த்தீபன் ஆகியோர் இடம்பெற்றிருப்பது சிறப்பானதாகும். இவர்கள் தங்களுடைய அரச சேவையில் மிளிர்ப்பவர்களாக மட்டுமன்றி, தனிப்பட எழுத்தாளர்களாகவும் நாடறிந்த படைப்பாளிகளாகவும் இருப்பதால் அமுத நதியைப் பற்றிய பெரிய எதிர்பார்ப்பு அது ஆரம்பமான காலத்திலிருந்தே மக்களிடம் இருந்து வந்தது.

அமுதநதியின் முதலாவது இதழில் “வவுனியாப் பிராந்தியத்தில் தொடர்ச்சியாக நூல்களும் படைப்புக்களும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் நிலையில், குறிப்பிடத்தக்க ஒருசில சஞ்சிகைகள் மட்டுமே வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் மிகுந்த எதிர்பார்ப்புக்களுடனும் நம்பிக்கையுடனும் இந்த அமுதநதி சஞ்சிகையும் தன்னுடைய முதலாவது அடியை எடுத்து வைக்கின்றது.” (அமுதநதி காலாண்டிதழ், 2017 ஜூலை செப்டம்பர்) எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் “39 வருடங்களுக்கு முன்னர் இக்கிராமத்தில் வைத்தியனாகவும் எழுத்தாளனாகவும் வாழ்ந்து மறைந்த வன்னியூர்க் கவிராயர் என்றழைக்கப்படும் எஸ்.எல்.சுவந்திரநாயகம் எனும் கலைஞரின் எண்ணங்களுக்கு வடிவம் கொடுக்க விழைந்ததின் பயனே இந்த அமுதநதி கலை, இலக்கிய

இதழாகும். அவர் அமைக்க நினைத்த “கவிராயர் இலக்கிய மன்றம்” இன்று “வன்னியூர்க் கவிராயர்” கலையிலக்கியப் பேரவையாகவும், அவர் வெளியிட நினைத்து கைகூடாமல் மறைந்துபோன “அமுதகங்கை” கவிதைத் தொகுதியின் நினைவாக அப்பெயரை நினைவுறுத்தும் வகையில் இச்சஞ்சிகை “அமுதநதி” யாகவும்...” என்று தொடர்ந்த ஆசிரியரின் கூற்றிலிருந்து இந்த சஞ்சிகையின் எதிர்பார்ப்பு என்ன வென்பது சற்றே புலனாகின்றது.

இதன் முதலாவது இதழில் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் முன்னோடிகள் பற்றிய சிறுகுறிப்பு, சிறுகதை, கவிதைகள், சஞ்சிகை, விமர்சனம், கல்வியியல் சார் கட்டுரைகள், விளம்பரங்கள் எனப்படவும் சேர்ந்த வாறாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலும் ஆசிரியரும் மற்றும் ஆலோசனைக் குழுவிலும் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியைச் சேர்ந்தவர்கள் இடம்பெற்றிருப்பதால் இந்தச் சஞ்சிகை பல்கலை அம்சங்களை மாத்திரம் கொண்டதோடு வரையறுக்கப்படாமல் கல்விசார் மற்றும் அறிவு சார் விடயங்களை தாராளமாகவே அதன் இதழ்களில் தந்துள்ளது. வன்முறையற்ற தொடர்பாடற் திறன்கள் (திரு பொ சத்தியநாதன்), அறிவு - தேடல்- அநுபவமாக்கல்: சிறுவர் கல்விக்கான அணுகுமுறை (திரு சு.பரமானந்தம்) என்றவாறு தகவல்களைத் தருவதான பல விடயங்கள் இடம்பெற்றிருந்தன.

தொடர்ந்தும், மாற்றமுறும் கலைத்திட்ட செயலொழுங்குகள் (திரு சு.பரமானந்தம்), நவீன விவசாய நடவடிக்கைகளில் மரபணுத் தொழினுட்பம் (திரு. ஸ்ரீனி அன்ரனி), செழுமையான பாடசாலை கலாசாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் ஆசிரியரின் பங்கு (திரு. க. சுவர்ணராஜா), செரிமானத்துக்கு உதவும் பயிற்சிகள் (செல்வி ஜெ.நிவேதா), தொடர்பாடலின் ஆறு அடிப்படைகள் (திரு க.சுவர்ணராஜா), சிந்தனை செய் மனமே (திரு ந பார்த்தீபன்), சேதன விவசாயம் (திரு ஸ்ரீனி அன்ரனி), பாரம்பரிய விவசாய

முறைகள் (திருமதி சிவகௌரி சயந்தன்), வாண்மைத்துவ உறவுகளும் அவற்றை ஊக்குவித்தலும் (திரு. சு. சுவர்ணராஜா), தலைமைத்துவம் (திரு.பு.பிரியதர்ஷன்), பாடசாலை மாணவர்களிடையே காணப்படும் ஆளுமைப் பிறழ்வும், அவற்றைப் போக்க ஆசிரியர்களையே வேண்டிய வழிமுறைகளும் (திரு ச.பாபு), இணையமும் மாணவர்களின் சுய கற்றலும் (திரு.பு.பிரியதர்ஷன்), மனோன்மணியம் காட்டும் கல்வியியல் சிந்தனைகள் (திருமதி பத்மாவதி ஜெயச்சந்திரன்), கற்பித்தல் முறைகள் (திரு சு.பரமான்ந்தம்), வரட்சிக்கு ஏற்ற முடக்கலும் கைகொடுக்கும் சேதன உரங்களும் (திரு ஸ்ரீனி அன்ரனி), மைதானச் செயற்பாடுகளும் தனிமனித ஆளுமை விருத்தியும் (திருமதி வேணி ரொனால்ட்), அந்நியப் படைப்புமுனைவுக் கட்டுப்படுத்தல் (திருமதி எம்.றினூஸ்), பாடசாலை மட்டத்திலான ஆலோசனைச் சேவையின் தேவையும் ஆசிரியர்களின் வகிப்பங்கும் (திரு ம.நிரேஷ்குமார்) மற்றும் உணவு நஞ்சடைதலைத் தவிர்ப்போம் (முனாஹிரா றினூஸ்) என்றவாறாக தகவல்களை வழங்கும் ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றிருப்பது அமுதநதியின் சிறப்பு என்றே கூறவேண்டும்.

அமுதநதியின் அனைத்து இதழ்களிலும் வெவ்வேறு பராயத்தினருக்குரிய சிறுகதைகள் இடம் பெற்றிருந்தன. வளன்முகி, ம.நிரேஷ்குமார், மேழிக் குமரன், காவியா, அ.முத்துலிங்கம், ஆ.ரவீந்திரன், திவினோதினி, கனகரவி, மற்றும் மன்னார் அமுதன் போன்றோர் அவற்றை எழுதியிருந்தார்கள். இவற்றை விடவும் பெயர் குறிப்பிடப்படாத ஒரு சில சிறுகதைகளும் பல தரவுகள் அறிவுசார் விடங்களும் இடம் பெற்றிருந்தன. அவை ஆசிரியரின் படைப்பாக இருக்கலாம் என்ற ஊகமும் எழுகின்றது. ஏனெனில் அதன் ஆசிரியர் திருமதி. நெலோமி அவர்களும் ஒரு படைப்பாளியாக, பெருமளவு நூல்களை வெளியிட்டவராக, பல விருதுகளுக்குச் சொந்தக்காரராகவும் இருப்பதால் அவ்வாறான விடயங்கள் அவரின் தெரிவாகவே இருக்கும்.

மாணவர்களையும் இளையவர்களையும் அமைத்துக் களம் படைக்கும் ஆசிரியருடைய நோக்கம் இந்த இதழின் அமைப்பில் புலனாகிறது. அவர்களுடைய இடத்தை தாராளமாக வழங்க வேண்டும் என்ற எண்ணப்பாடு சில ஆக்கங்களில் தெளிவாக விளங்குகின்றது. இருப்பினும் ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர் தமிழ் நதியினுடைய சிறுகதை அவற்றை எல்லாம் நிறைவு செய்து இந்த சஞ்சிகைக்கு அழகு சேர்க்கிறது. சிறந்த கதைக்கரு, செவ்வையான மொழியாளுகை, சலிப்பின்றிய கதை நகர்வு, கதைப்பின்னல், பாத்திரங்களை வடிவமைத்தல் என்பன போன்ற சிறுகதைக்கான அனைத்து உத்திகளையும் பயன்படுத்தி வித்தியாசமான விரு

விறுப்பான கதையாக அமைந்திருந்தது.

“முற்றத்து மல்லிகை” என்ற பெயரில் இலை மறை காய்களாக இருக்கும் இலக்கியவாதிகள் ஒரு சிலர் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளார்கள். அத்துடன் “ஈழம் தந்த கொடை” என்ற தலைப்பில் ஒவ்வொரு இதழிலும் ஈழத்து இலக்கியத்தில் தடம் பதித்த முன்னோடி ஒருவரைப் பற்றிய விமர்சனப் பார்வை சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றது. இதுவரையில் பத்து முன்னோடிகள் பற்றிய வரவு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவற்றைத் தருவதில் முன்னாள் உப பீடாதிபதியாகிய திரு ந.பார்த்தீபன் அவர்களே பெரும்பங்கை ஆற்றியிருந்தாலும் வேறு சிலரும் பங்கேற்றிருக்கின்றார்கள். இலைமறை காய்களாக இருந்த அப் பெரியவர்களின் பங்கையும், அவர்களை வெளிச்சமிட்டுக் காட்ட முனைந்த ஆசிரியர் மற்றும் திரு ந.பார்த்தீபன் அவர்களின் பிரயாசைக்கு மதிப்பளிக்கும் முகமாக மிகச்சுருக்கமாக அவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

பேராசிரியர் கலைராபதி (எழுதியவர் திரு.ந.பார்த்தீபன்)

தமிழ் இலக்கியத்தை மாக்கிய அணுகுமுறையில் திட்ட நுட்பத்துடன் ஆராய்ந்து பல முடிவுகளை முன்வைத்தார். ஒப்பியல் நோக்கும் சமூகவியற் பார்வையும் ஆய்வின் அடிப்படையாகக் கொண்டு கலை கலைக்காகவல்ல கலை மக்களுக்காக என்ற நோக்கில் முற்போக்கு வழியிற் செயற்பட்டார். முற்போக்கு எழுத்துக்களை இனம்காட்டினார்....

கலாமணி பொன் தெய்வேந்திரன்

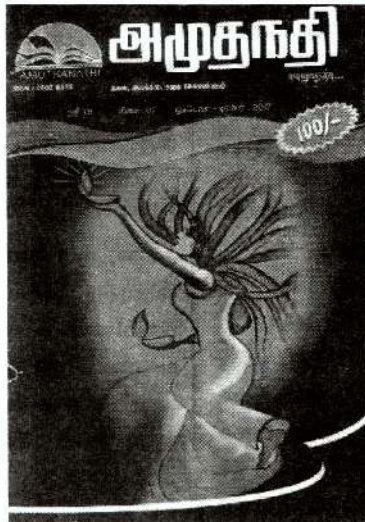
பல்துறை சார்ந்த அறிவும் அதன் முதிர்ச்சியும் பெற்ற இலக்கியச் செல்வர் திரு பொன் தெய்வேந்திரன் என்று முன்னாள் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக உபவேந்தரும் பேராசிரியருமான சு.மோகனதாஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இயல், இசை, நாடகம், மொழி, சைவசமயம், கலை, பண்பாடு என்பவற்றில் ஆழ்ந்த பற்றும் மிகுந்த பரிச்சயமும் உள்ளவர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளதோடு ஆசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரிய மாணவர்களுக்கு கல்வி நிர்வாக சேவை ஊடாக பாடசாலை மாணவர்களுக்கும் பணியாற்றியவர் என்று குறிப்பிடுகின்றார்....

கவியெழில் கண்ணையா

ரேடியோ வெரித்தாஸ் கவிதை நிகழ்வுகளில் 100 இற்கு மேற்பட்ட கவிதைகளை எழுதி அக்கால கவிதை ரசிகர்க்கு பரிச்சயமாகிச் சர்வதேச ரீதியில் அறியப்பட்டார். இவர் எழுதிய கவிதைகளின் தொகுப்பு 1993ஆம் ஆண்டு கவிதைப்பூக்கள் என்ற பெயரில் மலர்ந்து மணம் பரப்பியது. இது வவுனியா முத்தமிழ்க் கலாமன்ற வெளியீடாக வந்தது....

கவிஞர் நவண்ணன் (எழுதியவர் திரு.சு.மலைஷ்)

இவருடைய நூல்கள் பெரும்பாலும் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தும்

நூல்களாகவே இருந்தன. குறிப்பாக தமிழன் சிந்திய இரத்தம், புத்தளத்தில் இரத்தக்களம், தீபங்கள் எரிகின்றன, நினைவாலயம், அக்கினிக்கரங்கள், குருதியல் நனைந்த திருவடிகள், கரும் புலிக்காவியம், சுனாமிச்சுவடுகள் என அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்...

மன்னவன் கந்தப்பு (எழுதியவர் திரு. ந. பார்த்தீபன்)

கவியுலகில் தனக்கென தனித் தடத்தையும் பதித்த மன்னவன் 1960-1972 காலப் பகுதியில் வானொலி மூலம் அனைத்துத் தமிழர்க்கும் அறிமுகமானவர். கவியோட்டம் மட்டுமன்றி அவரின் கவிக் கேற்ற குரல்வளமும் அவரின் கவிதையை அனைவரின் மனங்களிலும் பதிவுறச் செய்தன என்று அதிபர் இ.ராகவன் சொல்லியிருக்கிறார். ...

றை பாலச்சந்திரன் (எழுதியவர் திரு. ந. பார்த்தீபன்)

உலகளாவிய ரீதியில் இவர் எழுதிய "கரையைத் தேடும் கட்டுமரங்கள்" என்ற நாவல் வாசகர்களைச் சென்றடைந்தால், சிறந்த படைப்புக்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கும் ஆய்வாளர்கள் கையில் இந்நூல் சென்றடைய ஆவன செய்தால் நிச்சயம் இது சிறந்த படைப்பிலக்கிய நாவலுக்கான அங்கீகாரம் பெறும். எஸ் பாலச்சந்திரனுக்கு கிடைக்கும் அங்கீகாரம் நமது மண்ணுக்குப் பெருமை தேடித்தரும் என விமர்சகரால் கூறப்படகின்றது....

கலாபூஷணம் தேவதாசன் ஜெயசிங் (எழுதியவர் திரு. ந. பார்த்தீபன்)

"தொடர்பு" சஞ்சிகையை 11 இதழ்கள் வரை தொடர்ந்து வெளியிட்டவர், "சாஹித்யா" பத்திரிகை, "ஞானதீபம்" பத்திரிகை ஆகிய மாதாந்த இதழ்களை வெளியீடு செய்து பத்திரிகை, சஞ்சிகை உருவாக்கத்திற் பங்கெடுத்தவர். தாசன் வெளியீட்டகம் என்ற வெளியீட்டகத்தை உருவாக்கி பல்வேறு நூல்களையும் இலக்கிய சமய வெளியீடுகளையும் சளைக்காது செய்து வந்தவர்...

சு.வேலுப்பிள்ளை (எழுதியவர் திரு. ந. பார்த்தீபன்)

இவருடைய இலக்கிய ஆற்றல், ஆளுமை கருதி "மண் வாசனை" சிறுகதைத்தொகுதிகள் வாசிப்புக்கும் புதிய மதிப்பீட்டிற்கும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. சு.வே ஒரு கதையிற் குறிப்பிட்டதுபோல "நான் ஓரணுவாக் காற்றிற் கலந்து எல்லையற்ற பிரபஞ்சத்தை வலம் வந்து கொண்டிருக்கின்றேன்" என்பதைப் போல மண் வாசனை எழுத்துக்களால் சு.வேயின் எழுத்துக்கள் பிரபஞ்சத்தை வலம் வந்துகொண்டிருக்கின்றன...

என்றவாறு பெரிதும்

அறியப்படாத ஒரு சிலரைப் பற்றி ஓரளவுக்கேனும் ஆய்வு செய்து வழங்கியிருப்பது காலத்திற்குத் தேவையானதே.

பனுவல்பக்கம் என்ற பகுதியில் அண்மையில் வெளிவந்த நூல்களைப் பற்றிய சிறிய அறிமுகம் இடம்பெறுகின்றது. பொதுவாக இந்தப் பகுதியை உபபீடாதிபதிகளுள் ஒருவராகிய திரு. பொ.சத்தியநாதன் அலங்கரித்திருக்கிறார். இதைத் தவிரவும் அண்மைக் காலங்களில் வெளிவந்த சில நூல்கள் பற்றிய தகவல்களும் ஆங்காங்கே வழங்கப்பட்டிருந்தது.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னதாக பத்தாவது இதழ், "பெரும்நோய்த்தொற்று" அதனோடு கூடிய உயிர், கல்வி, பொருளாதார, இலக்கிய இழப்புகளும், தொடர்ந்து வந்திருக்கும் வாழ்வாதாரச் சிக்கல்கள், நெருக்கடிகள்..." என்றவாறு பல விடயங்களைக் கட்டியம் சொல்லி எழுதியிருந்தாலும் அதன் அமைப்பிலும் நேர்த்தியிலும் இன்னொரு பக்கத்தைக் காட்டுகின்றது. பசுமையைக் காட்டும் நிறத்தில் அட்டைப் படத்தைக் கொண்டு மாவை வரோதயன் அவர்களின் படத்தை அட்டையிற் கொண்டு நதி 4 இன் வரவாகத் தருகிறது. இது பல தகவல்களையும் பல்கலை அம்சங்களையும் சமந்தவாறு உலாவிக்கொண்டிருக்கிறது.

அமுதநதியின் அமைப்பிலும் அளவிலும் மாற்றங்கள் தொடர்ந்து அவதானிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இயற்கையாக நிலத்தை ஊடறுத்துப் பாயும் நதி, கடும் வரட்சியைச் சந்திக்கும்போதும் மழைவீழ்ச்சியைப் பெறும்போதும் அதன் அமைப்பிலும் அளவிலும் மாற்றங்களைத் தோற்றுவிப்பது இயற்கையானதே. இதே போன்று அமுதநதியும் மாற்றங்களைக் கொண்டதாக வருவதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

வவுனியா மாவட்டத்தின் கல்வி மற்றும் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் 1990 க்கு பிந்திய காலம் முக்கியமானதாகும். வவுனியாவில் கல்வியல் கல்லூரியின் வருகையும் இணைந்த பல்கலைக்கழகங்களின் வருகையும், உயர் கல்விக்கான ஊக்குவிப்பை ஏற்படுத்தியதுடன், இந்தச் சமுதாயத்தில் கற்றவர்களின் எண்ணிக்கையையும் அதிகரித்திருக்கின்றது. இவ்வாறாக விருத்தியடைந்த கல்வி, கலை மற்றும் இலக்கிய செயற்பாடுகள் தொடர்ந்தும் இவ்வாறு கல்வி கற்ற சாராரினால் மேம்படுத்தப்படும் போது ஆரோக்கியமான சுற்றாடலை உருவாக்க முடியும் என்பதை நினைவுபடுத்தி, இந்த அமுதநதியின் வருகைக்கும் இருப்புக்கும் முற்றுமுழுதாகக் காரணமாக அமைந்திருக்கும் பெண் ஆளுமையான திருமதி நெலோமி அன்ரனி குரூஸ் அவர்களுக்கு வாழ்த்துக்களைக் கூறிக் கொண்டு மேலும் தடையில்லாமல் இந்த அமுதநதி பிரவாகம் எடுக்கவேண்டும் என்றும் இன்னும் பல கிளைகள் இணையவேண்டும் என்றும் என்றைக்கும் இரு கரைகளுக்குள் அடங்குவதாக பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணவேண்டும் என்றும் விரும்புகிறேன். ●

இலங்கைத்

தமிழ்ச் சஞ்சிகை வரலாற்றில்

“பூங்காவனம்”

சரீப்தீன் சரீபா பீவி, அனூராதபுரம்

நவீனத்துவ சிந்தனையின் விளைவாகத் தோன்றிய பத்திரிகைத்துறை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே ஈழத்தில் தடம் பதித்தது. 1841 இல் ஈழத்தின் முதல் தமிழ் பத்திரிகையாக உதயதாரகை வெளிவந்தது. பத்திரிகை தோன்றிப் பல ஆண்டுகளின் பின்னரே சஞ்சிகை தோன்றியுள்ளன. க.நவரத்தினத்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த “ஞாயிறு” (1933) முதலாவது இலக்கிய இதழாக வெளிவந்தாலும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய இதழ்களாக மறுமலர்ச்சி (1945), ஈழமணி (1942), பாரதி (1948) முதலியன விளங்குகின்றன.

1956 ஆம் ஆண்டு தனிச் சிங்கள சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னரே ஈழத்து தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன. தேசிய உணர்வோடு வெளிவந்த இதழ்களுள் புதுமை இலக்கியம், கலைச் செல்வி, மரகதம், விவேகி, வசந்தம், இளம்பிறை, மல்லிகை, எழில், நாவேந்தன், மலர், தமிழமுது, குமரன், வைகறை, பொய்கை, காவலன், களனி, கலை, அலை முதலியன சில எடுத்துக்காட்டுகளாகத் திகழ்கின்றன.

1978 இன் பின்னர் பெண்ணிலைவாத நோக்குடன் இதழ்கள் வெளிவந்தன. தீர்த்தக்கரை, மேகம், வாகை, தாரகை, மாற்று, களம் முதலிய சில எடுத்துக்காட்டுகளாகும். சஞ்சிகைகள் தோன்றிய காலத்திலிருந்து பெரும்பாலும் ஆண்களையே ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில் எமது பாரம்பரியத்தில் மிக நீண்ட காலமாகப் பெண்களுக்காகவும் ஆண்களே பேசியும் எழுதியும் வந்துள்ளமையைக் காணலாம். பெண்களின் குரலாக ஆணின் மொழியே அமைந்திருந்தது. ஓரிரு பெண்பாற் புலவர்களும் படைப்பாளிகளும் இருந்தாலும்கூட ஆணாதிக்க சிந்தனை அவர்களை கேள்விக்குள்ளாக்கின.

பெண்கள் வெகுசாலமாக எழுதிவந்த போதிலும், பெண் என்ற பிரக்கையோடு எழுதத் தொடங்கியது சமீபத்தில்தான். தொண்ணூறுகளிலும் அதற்குப் பின்னரும்தான்

தமிழில் பெண் படைப்பாளிகள் உத்வேகத்துடன் செயல்படத் தொடங்கினர். பெண்களுக்கு ஊடகம் கொடுத்திருந்த இடத்தை சுனிலா அபேயசேகர “பெண்களும் வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்களும்” என்ற கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளதை “பெண்கள் சஞ்சிகைகளின் தேவையும் வகைப்பாடும்” என்ற கட்டுரையில் சுதாகினி இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

ஞாயிறு வெளியீடுகள், விசேடமாகப் பெண்களுக்கென சில பகுதிகளை வெளியிடுகின்றன. இவற்றில் அழகுப் போட்டிகள், உடை அலங்காரப் போட்டிகள், ஆடம்பர விருந்துகள், திருமணங்கள், என்பவற்றில் அணியப்பட்ட கவர்ச்சியான உடைகள் பற்றிய விபரங்கள் மிக விபரமாக ஆங்கில ஞாயிறு வெளியீடுகளில் எழுதப்படுகின்றன. சிங்களப் பத்திரிகைகளில் லங்கா தீப ஒரு பெண்கள் பக்கத்தை வெளியிடுகின்றது. அதன் பெயர் “பெண்கள் கூட்டம்”. அதுவும் ஏனைய மாதர் பக்கங்களைப் போன்றதுதான். எல்லா ஆலோசனைகளும் பெண்களை மரபு வழியான முறைகளைப் பின்பற்றிப் பெண்களை கட்டுப்பாடாக வாழ ஆலோசனை கூறுவன. இந்தப் பெண் பகுதிக்கு ஆலோசனை எழுதுபவர்கள் ஆண்களாகவும் சமையல் குறிப்புக்கள், சிக்கனம், வீட்டு நிர்வாகம் போன்றவற்றை எழுதுபவர்கள் பெண்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். பொதுவாகப் பார்க்கும் போது ஆண்கள் சற்று முக்கியமான விடயங்களை எழுதவும் பெண்களை “அவர்களது பிரிவுக்குள்ளேயே” வைத்திருப்பதையும் காணலாம்.” என்று அவர் கூறியுள்ளார். இவ்வாறான நிலைமை இன்று காணப்பட்டாலும் கூட ஒரு சில பெண்கள் சமூகத்திலிருக்கும் இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்துள்ளனர். அந்தவகையில் அவர்கள் சஞ்சிகைகளில் ஆக்கம் எழுதி வெளியிடுவதை மட்டும் செய்யாது சஞ்சிகைகளையே அச்சிட்டு வெளியீடும் செய்துள்ளனர். அதனடிப் படையில் பெண்களால் வெளியிடப்படும் பூங்காவனம் சஞ்சிகை கவனத்தைப் பெறுகிறது. இந்தப் பூங்காவனம் சஞ்சிகை

கொழும்பிலிருந்து வெளிவரும் கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகையாகும். இச்சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராக ரிம்ஸா முஹம்மதும் துணை ஆசிரியராக தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னாவும் காணப்படுகின்றனர்.

பூங்காவனம் காலாண்டு சஞ்சிகையாக வெளி வருகின்றது. பூங்காவனம் இலக்கிய வட்டம் என்று தம்மைக் கட்டமைத்துக் கொண்டு 2010 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 30 ஆம் திகதி முதலாவது பூங்காவனம் இதழை வெளியிட்டது. இதழின் அறிமுக விழா கொழும்பு வெள்ளவத்தை தமிழ்ச் சங்கத்தின் வினோதன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. தமிழ் கலைஞர் அபிவிருத்தி நிலையம் ஏற்பாடு செய்திருந்த இந்த சஞ்சிகை வெளியீட்டு விழாவிற்கு உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்க இலங்கைக் கிளையின் காப்பாளரான புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலை வகிக்க, பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தலைமை வகித்தார். இந்நிகழ்வில் சஞ்சிகை பற்றிய விமர்சனத்தை கலைஞர் கலைச் செல்வன் செய்தார்.

சிறப்புரை நிகழ்த்திய கவிஞர் ஏ. இக்பால் "ஏற்கனவே நடத்த முடியாத சஞ்சிகைகள் இறந்து விட்டன. "பூங்காவனம்" வாழ வேண்டும்" என்று கூறிய துடன் இதழை நடத்த துணிவு அவசியம் என்பதையும் சஞ்சிகை வெளியீட்டில் பெண்களின் பங்களிப்பு பற்றியும் தனது சிறப்புரையில் கூறியுள்ளார். அடுத்து இந்நிகழ்வில் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியரான ரிம்ஸா முஹம்மதின் ஏற்புரை வழங்கினார். அதில் அவர் குறிப்பிட்டதாவது: "இலக்கியத் துறைக்கு நான் சற்றுப் பழையவன் என்பதுடன் சஞ்சிகைத் துறைக்கும் புதியவனாக இங்கு அடி எடுத்து வைக்கிறேன். இச் சஞ்சிகையை நாம் வெளியிட முன்வந்தபோது அதற்கு கை கொடுத்தவர்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தினர் என்பதை இங்கே சொல்ல விருப்புகிறேன். இது ஒரு கூட்டு முயற்சி. என்னுடன் பல சகோதரிகள் இணைந்து இம்முயற்சிக்கு ஆக்க பூர்வமான ஆதரவைத் தந்துள்ளனர். இனிவரும் காலங்களில் இக்காலாண்டு இதழ் புதுப்பொலிவுடன் வெளிவரும். "பூங்காவனம்" பெண்களின் குரலாக பரிணமிக்க வேண்டும் என்பது எமது ஆசை." என்று ரிம்ஸா முஹம்மதின் உரை அமைந்திருந்தது. இச்சஞ்சிகை பூங்காவனம் இலக்கிய வட்டத்தின் வெளியீடாக தற்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

"வாசிப்பின் தேடலை மேம்படுத்தவும் வளரிளம் படைப்பாளிகளை அறிமுகப்படுத்தவும் பெண்களை ஊக்கப்படுத்தும் தாய் நோக்கத்துடனும் பூங்காவனத்தின் முதலாவது இதழ் பல தடைகளுக்கு மத்தியிலும் சிறப்புற வெளிவந்ததையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம்." இவ்வாறு பூங்காவன முதலாவது சஞ்சிகையின் ஆசிரியத் தலையங்கப் பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 2021 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பருடன் 38 இதழ்களை பூங்காவனக் குழுவினர் வெளியிட்டுள்ளதுடன் இதழாண்டு 12 ஐ நிறைவு செய்திருக்கின்றது என்பதும் மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. அத்துடன் பூங்காவனம், சஞ்சிகை யோடு மட்டும் நின்றுவிடாது பதிப்பகமாகவும் செயற்பட்டு இதுவரை நான்கு

நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளது.

பெண்களின் வெளியீடாக வெளிவரும் பூங்காவனம் சஞ்சிகை ஏனைய சஞ்சிகையிலிருந்து தனித்துவமாகப் பார்க்கப்பட வேண்டும் எனும் பின்னணியில் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

பூங்காவனம் சஞ்சிகையில் இடம்பிடித்துள்ள வெலிகம் ரிம்ஸா முஹம்மதின் "அறுவடைகள்" நூல் பற்றிய கண்ணோட்டம் - என்ற தலைப்பில் அமைந்த கட்டுரையில் எம்.எம். மன்ஸூர், "ரிம்ஸா முஹம்மத் அவருடைய திறமையை திறம்பட வெளிக்காட்டுகிறார் என்பதற்குப் "பூங்காவனம்" சஞ்சிகை சான்றாக இருப்பதுடன் பெண்களால் வெளிவரும் சஞ்சிகைக்குள் பூங்காவனம் சஞ்சிகை மூத்த பெண் படைப்பாளிகளை நேர்காணல் செய்து அவர்களது அனுபவங்களை வெளிக் கொணர்வதோடு இளம் படைப்பாளிகளைக் கைதூக்கி விடுவதிலும் திறமைசாலியாக இருக்கிறார்" என்று சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் பற்றிப் பாராட்டிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"எரிந்த சிறகுகள்" நூல் வெளியீட்டில் சட்டத்தரணி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா அவர்கள் ஆற்றிய உரையில், "பூங்காவனம், இதழின் பெயரென்றாலும் அவ்வளத்தினுள் புகுந்தால் பூக்களை மட்டுமல்ல புகம்பங்களை, பூக்கம்பங்களை, தீ கங்குகளைக் காண முடியும்." என்று பூங்காவனம் சஞ்சிகை பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

பாடல் துறையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட, வளர்ந்து வரும் படைப்பாளியாக விளங்கும் தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா கவிதை, சிறுகதை, விமர்சனம், சிறுவர் இலக்கியம், பாடல்கள் போன்ற இலக்கியப் படைப்புகளை எழுதி, நூல்களை வெளியிட்டு வருவதுடன் இதழியல் துறையிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருபவராக விளங்குகிறார். அத்துடன் இவர், பாடலாசிரியராகவும் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இந்தவகையில் பல் துறைப் படைப்பாளியாகவும் இவரைக் கருதலாம். எனினும் இவர் சிறுவர் இலக்கியங்களை வெளியிடுவதிலும் தன்னை அதிகம் ஈடுபடுத்தியுள்ளார். இந்தகைய தகைமைகளைக் கொண்ட எச்.எப். ரிஸ்னா பூங்காவனம் சஞ்சிகையின் துணையாசிரியராகத் தனது பணிகளைத் திறம்படச் செய்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

"எதிர்காலத்தில் தமிழ்ச் சூழலில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமானால் அது சிற்றிதழ்களால் மட்டுமே நிகழும் என்பதை உறுதியாகச் சொல்லலாம்" என்று உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்கத்தின் தலைவர் கவிஞர் வதிலை பிரபா சிற்றிதழ்களின் முக்கியத்துவம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பிரித்தானியரின் தமிழ் நாட்டு வருகை, அடிநிலை மக்களின் எழுச்சி, கீழை நாடுகளில் கிறிஸ்தவத்தின் பரம்பல், அச்ச இயந்திரத்தின் வருகை போன்ற நவீனத்துவச் சிந்தனைகளுள் ஒன்றாக இதழ்களின் தோற்றத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

இதழியல் எனும் போது பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் ஆகிய இரண்டுமே அதனுள் அடங்கும். இவை இரண்டும் வடசொற்களாகும். சஞ்சிகை என்ற சொல் "சஞ்சரித்தல்"

என்னும் சொல்லிலிருந்து பிறந்திருக்கலாம். “சஞ்சரித்தல்” என்னும் சொல்லுக்கு பேசுதல், திரிதல், வாழ்தல் ஆகிய பொருள்கள் உண்டு.

சஞ்சிகை என்ற சொல் Makhazin (Store House - களஞ்சியம்) என்ற அரபுச் சொல்லிருந்து வந்த Magazine என்ற சொல்லுக்கான தமிழ் வடிவமாக அமைக்கப் படுகிறது. சஞ்சிகை சிற்றிதழ் என்றும் அழைக்கப் படுகிறது. “சிற்றிதழ் என்பது ஆங்கிலத்தில் “லிட்டில் மேகசின்” (Little Magazine) என்று கூறப்பட்டதன் நேரடி மொழிப்பெயர்ப்பாகும். சிறு (+) இதழ் (=) சிற்றிதழ். சிறு என்பது இதழ்களின் எண்ணிக்கையைத்தான் குறிக்கின்றது. சிறுகதையில் வடிவத்தை முதன்மைப்படுத்தும் அடைமொழியாக “சிறு” என்பது உள்ளது. இதில் “சிற்றிதழ்” என்பது வடிவத்தை முதன்மைப்படுத்தாது. அது மக்களிடம் கொண்டுள்ள தொடர்பை முதன்மைப்படுத்துகிறது.” என வீ. அரக குறிப்பிடுகிறார்.

சஞ்சிகை என்பது தீவிரமான உள்ளடக்கத்துடன் ஒரு குறிப்பிட்ட வாசகர்களைச் சென்றடையும் இதழ் ஆகும். சஞ்சிகையானது கட்டுரை, சினிமா, விளம்பரம், புகைப்படம், கருத்துரை, விமர்சனம், திறனாய்வு, துறை ஆய்வு, விவாதம், நேர்காணல், செய்யுள், கவிதை, உரைவீச்சு, சிறுகதை, தொடர்கதை, துணுக்குகள், நகைச்சுவை, சித்திரக்கதை போன்ற பல விடயங்களின் தொகுப்புகளைக் கொண்டதாகக் காணப்படும். இது கால இடைவெளி அடிப்படையில் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்படும் ஒரு வெளியீடாகக் காணப்படும். படைப்புகளில் புதுமைத் தன்மை, சோதனை முயற்சிகள், சிந்தனையைத் தூண்டும் எழுத்துக்கள் இவற்றைத் தாங்கிவரும் இதழ்களாகக் காணப்பட்டன.

சிற்றிதழ்கள், காத்திரமான, தீவிரமான கலை, இலக்கிய, அரசியற் கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கிய அல்லது அதுசார்ந்த படைப்புகளைத் தாங்கி வெளிவருகின்றன. சிற்றிதழ்கள் பொருளீட்டி, இலாபம் சம்பாதிப்பதை மையமாக வைத்து உருவாவதில்லை. ஆர்வமுள்ளவர்களில் சிலர் ஒன்றிணைந்து வெளியிடும் இதழாக அல்லது தனிப்பட்ட ஒருவர் வெளியிடும் இதழாக இருப்பதால் ஒரு சிற்றிதழானது அது வெளியாகும் காலத்திலிருந்து அதன் முடிவு வரை பொருளாதார ரீதியில் மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கின்றது. வாசகர்கள் மற்றும் புரவலர்களை நம்பியோ, நாடியோ அது இயங்க வேண்டிய சூழலும், தேவையுமுள்ளதால் தான் பெரும்பாலானவை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின்பு நின்று போகின்றன. அவ்விதம் அவை தொடர்ந்து வெளிவராத நிலையில் இருந்தாலும் அவை ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் வரலாற்றில் நிலைத்து நிற்கின்றன. அவற்றின் ஆரோக்கியமான பங்களிப்புகள் எப்பொழுதும் நன்றியுடன் நினைவு கூறப்படுகின்றன. அத்துடன் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியில் அவை படிக்கட்டுக்களாக அமைந்துவிடுகின்றன. அந்தவகையிலேயே ஈழத்து சஞ்சிகை வரலாற்றில் இரு பெண்களின் கூட்டு முயற்சியின் விளைவாக பெண்களின் வெளியீடாக “பூங்கா வனம்” சஞ்சிகை வெளியிடப்படுகின்றது. தொடர்ச்சிகை ஒன்றை நடத்துவதில் ஆண்களே திக்குமுக்காடிக் கொண்டிருக்கும்போது சிறிதும் சளைக்காது, “என்னாலும் முடியும் - பெண்ணாலும் முடியும்” என்று தனது “பூங்காவனம்” காலாண்டு சஞ்சிகையை அவர்கள்

தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வருகிறார்கள்.

ஒரு சஞ்சிகை வளர்ச்சியைப் பல்வேறு காரணிகள் தீர்மானிக்கின்றன. அந்தவகையில் “பூங்கா வனம்” சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு உதவிய காரணிகளை நோக்குவோம். சஞ்சிகை ஆசிரியர்களின் அயராத உழைப்பும் முயற்சியும் படைப்பாளிகளினது ஊக்கமும் ஊடகங்களின் ஆதரவுமே இச்சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்குப் பிரதான காரணிகளாகுகின்றன. அத்துடன் இச்சஞ்சிகை உரிய காலத்திற்குள் வெளியிடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றையே இச்சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் முக்கியமான காரணிகள் என்று கூறலாம். அத்துடன் ஆண், பெண், மூத்தோர், இளையோர் என்ற வித்தியாசங்கள் இன்றி அனைவருக்கும் களமமைத்துக் கொடுத்திருப்பதும் இச்சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிகிறது. மேலும் இவ்விதழ்கள் மூத்த தலைமுறைப் படைப்பாளிகளையும் இளைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளையும் ஒன்றிணைத்து தலைமுறை இடைவெளியின்றி களங்கொடுக்கப்பட்டிருப்பது வாசகர்களையும் படைப்பாளிகளையும் கவர்ந்திருக்கிறது.

இச்சஞ்சிகைக்கு வளம் சேர்ப்போர்கள் ஈழத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் எழுதுகிறார்கள். வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு என்ற பிரிவுகள் இல்லாமல் சகலரும் இலக்கியத்தால் ஒன்றிணைந்திருப்பதானது இப்பணிக்கு மாபெரும் வெற்றியாகும். அத்துடன் தமிழர், இஸ்லாமியர், கிறிஸ்தவர் என்ற பாகுபாடின்றி அனைவரையும் இலக்கியத்தால் இணைத்திருப்பது இச்சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்திருக்கிறது என்றும் குறிப்பிலாம்.

அடுத்து, சஞ்சிகையில் முக்கியமற்ற விடயங்கள் இடம்பெறாமையே வாசகர்களின் வாசிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டிச் செல்கிறது. சஞ்சிகை அட்டையில் விளம்பரங்கள் இடம்பெற்றிருந்தாலும் சஞ்சிகையில் இடம்பெறவில்லை. மேலும் வாசகர்களின் கவனம் சிதறிப்போகும் வகையில் எந்தத் தகவல்களும் இதில் இடம்பெற்றில்லை. எனவே, இது வாசகர்களை உற்சாகமாக வாசிக்கத் தூண்டும். மேலும் தரமான பல ஆக்கத் தெரிவுகளுடன் இச்சஞ்சிகை வெளிவந்திருக்கிறது. எனவே இந்தச் சஞ்சிகை இலக்கிய சஞ்சிகையாக வெளிவந்து வாசகர்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றுக்கொண்டது.

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகையான பூங்கா வனம் சஞ்சிகை காலாண்டு இதழாக வெளிவந்து வாசகர் வட்டத்தைக் கவர்ந்து தனக்கென வாசகர்களை சேர்த்துக்கொண்டு வெற்றிநடை போட்டு நிற்கிறது. பல நம்பிக்கையில்லா வசனங்களுடன் பல எதிர்ப்புகளுக்கும் மத்தியில் ஆர்வமுள்ளவர்களின் முயற்சியினால் இன்றுவரை தன்னுடைய பயணத்தில் ஏற்பட்ட தடைகளை (பொருளாதாரத் தடைகளை) எதிர்கொண்டு தன்னம்பிக்கையுடன் பயணித்து வருகிறது. படைப்பாளிகளினதும் வாசகர்களினதும் பிணைப்போடு விளம்பரதாரர்களின் ஊக்குவிப்புடனும் செயற்பட்டு வருகிறது. ஆசிரியர் ரிம்லா முஹம்மத் அவர்களினதும் துணை ஆசிரியர் எச்.எப். ரிஸ்னா அவர்களினதும் கூட்டு முயற்சியாக மட்டுமே இச்சஞ்சிகை இயங்கி வருகிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

வாசிப்பின் தேடலை மேம்படுத்தல், வளரிளம்

படைப்பாளிகளை அறிமுகப்படுத்தல், பெண்களை ஊக்கப்படுத்தல் போன்ற நோக்கங்களுக்கு களமமைக்கும் எண்ணத்தில் எழுந்த “பூங்காவனம்” சஞ்சிகைக்குப் பல பிரதேசங்களிலிருந்தும் பலரும் எழுத்து ஆக்கங்களால் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றனர். அந்தவகையில் வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத், தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா ஆகியோருடன் கவிஞர் ஏ. இக்பால், நூணாவிலூர் க. விசயரத்தினம், எஸ். முத்து மீரான், பீ.ரீ. அனீஸ், ஏ.சீ. ஜீனா முஸ்தபா, மருதூர் ஜமால்தீன், கினியம் இக்ராம் தாஹா, வெலிப்பன்னை அத்தாஸ், சூசை எட்வேட், எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன், பதுளை பாஹிரா, கா. தவபாலன், பூவெலிகட எம்.எஸ்.எம். சப்ரி ஆகியோர் தொடர்ந்தும் ஆக்கங்களை எழுதியுள்ளோர் என்ற வகையில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

சஞ்சிகை அமைப்பில், ஆசிரியர் தலையங்கம், நேர்காணல், கவிதைகள், சிறுகதைகள், குறுங்கதைகள், உருவகக் கதைகள், சரித்திரக் கதைகள், மொழி பெயர்ப்புக் கதைகள், கட்டுரைகள், நூல் அறிமுகம், நூல் மதிப்பீடு, நூலகப் பூங்கா, வாசகர் கடிதம், எழுத்தாளர் அறிமுகம், வினா - விடை போன்ற பகுதிகள் தொடர்ச்சியாக சஞ்சிகையில் இடம்பிடித்துள்ளமை யினால் வாசகர்களை தன்பக்கம் ஈர்த்துக் கொண்டுள்ளது.

இலக்கியக் கட்டுரைகளில் தொகை மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் இடம்பெறாமல் இருக்கவில்லை. அதேபோன்று மதிப்பீட்டுக் கட்டுரைகள் ஒரு சில இதழ்களில் இடம்பெறாவிட்டாலும் ஏனைய இதழ்களில் இடம்பெறத் தவறவில்லை. கட்டுரைகளும் மதிப்பீடுகளும் வாசிப்பின் தேடலை மேம்படுத்தும் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கட்டுரைகள் சமூகத்திற்குத் தேவையான விடயங்களுடன் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

பத்திரிகைகளின் பிரதான பகுதியாகவே ஆசிரியத் தலையங்கம் காணப்படுகிறது. இப்பகுதி ஆசிரியரால் நிருவாகத்தினரால் எழுதப்படுவதாகும். அதனை இச்சஞ்சிகையிலும் பொதுவாகப் பார்க்க முடியும். பூங்காவனத்தின் உள்ளடக்கம் பூங்கா வினாள்ளே என்ற தலைப்பில் ஆக்கங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டு சஞ்சிகையின் உள்ளே நேர்த்தியான வடிவமைப்பில் ஒழுங்காக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நூலகப் பூங்காப் பகுதி எல்லா சஞ்சிகைகளிலும் இறுதிப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. நூலகத்தில் ஒவ்வொரு தடவையும் நூல்களின் எண்ணிக்கையில் மாற்றம் காணப்படுகிறது. பெரும்பாலான சஞ்சிகைகளில் உள் அட்டைப் பகுதிகளிலும் இவை இடம் பெற்றுள்ளன. அத்துடன் ஒரு சில இதழ்களின் உள் அட்டைப் பகுதியில் இலக்கிய நிகழ்வுகள் பற்றிய தகவல்களும் இடம்பெற்றுக் காணப்பட்டதுடன் இதுவரை வெளியிடப்பட்ட சஞ்சிகையின் முன் அட்டைப் படத்துடனான பட்டியலும் சில இதழ்களில் இடம் பிடித்துக் காணப்படுகின்றன.

இனி பூங்காவனம் சஞ்சிகையின் அமைப்பை நோக்கும் போது: சஞ்சிகையில், “உங்களுடன் ஒரு நிமிடம்” என்ற ஆசிரியத் தலையங்கம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. சமகால தேவையுடைய விடயங்களைக் கொண்டதாக இப்பகுதி காணப்படுகிறது. சஞ்சிகையின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்த விடயங்களி

லொன்றாக “உங்களுடன் ஒரு நிமிடம்” ஆசிரியர் தலையங்கத்தையும் குறிப்பிடலாம். அதாவது நாட்டு நடப்புகளையும் நேரத்தின் பெறுமதியையும் ஆசிரியத் தலையங்கங்களில் வழங்கி இருப்பதால் இச்சஞ்சிகையில் வாசகர்கள் அதிக ஈடுபாடு காட்டலாயினர். முதலாவது இதழில் அமைந்துள்ள உங்களுடன் ஒரு நிமிடம், சஞ்சிகை அறிமுகத்துடன் நோக்கங்களைக் குறிப்பிட்டு, எதிர்கொண்ட சவால்களையும் கூறியுள்ளார். அத்துடன் பங்களிப்பு செய்தவர்களின் பணி மகத்தானது என்பதுடன் ஆக்கங்கள் கோருவதாகவும் அது அமைந்திருந்தது. அடுத்து வரும் இதழ்களில் பொதுவாகப் பெண்ணியம், மலையக மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு கல்வி அவசியம், சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்துவதைத் தடுத்து அவர்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், பகிடிவதை, தொழி நுட்ப வளர்ச்சியினால் ஏற்படும் வளர்ச்சி, இனவாதம், போன்ற விடயங்களை, சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பேசியுள்ளார்.

மேலும், சர்வதேச தினங்களை மையப்படுத்தி உலக நடைமுறைகளுடன் அந்தத் தினங்களை ஒப்பிட்டு உங்களுடன் ஒரு நிமிடம் கதை பேசிச் செல்வது சமூகத்தை ஒரு கணம் யோசிக்க வைப்பதாகவே காணப்படுகிறது. மார்ச் 21 - கவிதை தினம், மார்ச் 22 - குடிநீர் தினம், மே 10 - அன்னையர் தினம், ஜூன் 12 - குழந்தைத் தொழிலாளர் எதிர்ப்பு தினம், ஜூன் மூன்றாவது ஞாயிறு - தந்தையர் தினம், ஜூன் 26 - போதைப் பொருள் ஒழிப்பு தினம், செப்டம்பர் 08 - எழுத்தறிவு தினம், செப்டம்பர் 21 - அமைதி தினம், செப்டம்பர் 27 - சுற்றுலா தினம், செப்டம்பர் 30 - மொழிபெயர்ப்பு தினம், ஒக்டோபர் 05 - ஆசிரியர் தினம், டிசம்பர் 01 - எயிட்ஸ் தினம், டிசம்பர் 10 - மனித உரிமைகள் தினம், டிசம்பர் 15 - தேயிலை தினம் போன்ற விசேட தினங்களைக் கூறி நடைமுறை நிலைமைகளையும் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

இருபதாவது இதழின் ஆசிரியத் தலையங்கம், இருபது இதழ் பூர்த்தியை வாசகருடன் பேசுவதாகவும் 31 ஆவது இதழ் இலக்கிய உலகை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற கவிஞர் ஏ. இக்பால், நூணாவிலூர் கா.விசயரத்தினம் பற்றிப் பேசுவதாகவும், 32 ஆவது இதழ் சந்தாதரர்களை விழிப்பதாகவும் அமைந்துள்ளன.

மகிழ்ச்சியுடன் வாசகர்களை ஒரு நிமிடம் சந்திக்கும் ஆசிரியர், ஒவ்வொரு இதழிலும் உலக நடப்புகளுடன் தொடர்புடைய விடயங்களைப் பேசிச் செல்வது வாசகர்களை ஒரு விநாடியேனும் யோசிக்க வைப்பதாக அமைந்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. இந்த வகையில் காலத்துக்கேற்ற விடயங்களை ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் பகிர்ந்திருப்பது பாராட்டக்கூடிய விடயமே.

நேர்காணல் என்பது ஒருவரிடம் நேரிலோ, தொலைபேசி மூலமோ, கடிதம் வாயிலாகவோ தொடர்பு கொண்டு விபரங்களைக் கேட்டு அறிவதாகும். தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கில் கேள்விகள் அமைய வேண்டும். மேலும் நேர்காணல் இயல்பாக, இறுக்கமற்ற சூழலில் அமைவதுடன் கட்டுப்பாடு, நெருக்கடி, அச்சுறுத்தல் போன்றவையும் இருக்கக் கூடாது. அந்தவகையில் ஒவ்வொரு சஞ்சிகையிலும் நேர்காணல் முக்கியமாக இடம்பெற்று வருகிறது.

நேர்காணல் என்ற விடயத்தை அவதானிக்கு

மிடத்து அது பெண் படைப்பாளி ஒருவரின் நேர்காணலாகக் காணப்படுகிறது. சமூகத்தில் இலக்கியத்துறையிலோ ஏனைய துறையிலோ முன்னேற்றம் கண்ட பெண்கள் பற்றிய நேர்காணல்கள் நாடறியா பெண்களை வெளியுலகுக்குக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. அந்த நேர்காணலை வழங்கியவரின் புகைப்படம் சஞ்சிகையின் அட்டைப்படமாக இடம்பிடித்து அவரை சிறப்பித்துள்ளது. அத்துடன் இந்தப் புகைப்படங்களின் பயன்பாட்டினால் அவர்களை மற்றவர்கள் இலகுவாக அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. இதுபோன்றே இதுவரை வெளியிடப்பட்ட 38 சஞ்சிகைகளிலும் நேர்காணல் முதன்மைநிலையில் அமைந்து காணப்படுகிறது.

அந்தவகையில் “பூங்காவனம்” சஞ்சிகை நேர்காணலை முக்கிய பகுதியாகவும் முதன்மைப் பகுதியாகவும் இணைத்துக் கொண்டுள்ளது. சஞ்சிகை ஆசிரியரும் துணை ஆசிரியரும் தனித்தோ இணைந்தோ இந்த நேர்காணல்களைச் செய்து வருகின்றனர். ஈழத்துப் பெண் ஆளுமைகளின் கருத்துக்களை இந்த நேர்காணல்கள் மூலம் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளனர். சஞ்சிகைகள் ஒவ்வொன்றிலும் மூத்த, இளம் பெண்கலைஞர்களின் நேர்காணல்கள் இடம்பெற்றிருப்பதுடன் அவர்களை சிறப்பிக்கும் முகமாக அவர்களின் புகைப்படங்கள் பூங்காவனம் சஞ்சிகையின் அட்டைப்படங்களாக அலங்கரித்து நிற்கின்றன. இதுவரை வெளியிடப்பட்ட எல்லா சஞ்சிகைகளிலும் நேர்காணல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

பூங்காவனம் இலக்கியத் துறையில் மட்டுமன்றி ஏனைய துறைகளிலும் ஆற்றல் உள்ள பெண் படைப்பாளிகளைத் தேடி நேர் காண்பதை முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளது. நேர்காணல் மூலம் ஈழத்து பெண் படைப்பாளிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயமாகும். அத்துடன் ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றில் பெண்களின் பங்களிப்பும் இருக்கிறது என்பதுடன் வரலாற்றின் முழுமை பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு இவ்வகை நேர்காணல்கள் பெரும்பங்கு வகிக்கும் என்பதில் கருத்து வேறுபாட்டுக்கு இடமில்லை.

இலங்கையின் பல பிரதேசங்களிலும் வாழும் பெண் படைப்பாளிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதே இதன் பிரதான நோக்கமாகும். அதில் இலக்கியத் துறையில் கால்பதித்து நிற்கும் பெண் படைப்பாளிகள் பலரை நேர்கண்டு இருக்கிறார்கள். அதில் சிலர் தனியொரு இலக்கியப் படைப்பில் சிறப்புப்பெற்று இருப்பர். பலர் பல்வேறுபட்ட இலக்கியப் படைப்புகளிலும் தங்கள் புலமைகளை வெளிக்காட்டி சமூகத்தில் ஒரு உயர்ந்த நிலையில் இருப்பவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். மேலும் சமூக சேவை மற்றும் சுயதொழில் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டவர்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

பவானி சிவகுமாரன், ஏ.சீ. ஜீனா முஸ்தபா, பத்மா சோமகாந்தன், ஸனீரா காலிதீன், எம்.எஸ். தேவகௌரி, நயீமா சித்தீக், ராணி சீதரன், நூருல் அயின் நஜ்முல் ஹுசைன், யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம், ஸக்கியா சித்தீக், வசந்தி தயாபரன், சுலைமா சமீ இக்பால், பவானி தேவதாஸ், கிச்சிலான் அமதுர் ரஹீம், சுமதி குகதாசன், ஷானாஸ் பர்வீன் பிர்தெளஸ்,

கெக்கிறாவ ஸலைஹா, சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா, ஆயிஷா இப்றாகீம், தாமரைச் செல்வி, ஜெனீரா ஹைரூல் அமான், சுகிலா ஞானராசா, லஹீனா அப்துல் ஹக், செல்வி திருச்சந்திரன், மைதிலி தயாபரன், தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா, கெக்கிறாவ ஸஹானா, மர்ளியா சித்தீக், ஜெனீமாஹமீத், கோகிலா மகேந்திரன், பாயிஸா அலி, ஆனந்தி, சந்திரகாந்தா முருகானந்தன், மர்னா இல்யாஸ் ஷாபி, பிரமிளா பிரதீபன், சுமைரா அன்வர், பாத்திமா நிஸ்வானா, வன்னிமகள் எஸ்.கே. சஞ்சிகா ஆகிய 38 பெண் ஆளுமைகளும் இதுவரை வெளிவந்த பூங்காவனம் சஞ்சிகையின் 38 இதழ்களின் அட்டைப் படத்தையும் அலங்கரித்து, அவர்களுடனான நேர்காணல்களையும் பகிர்ந்துகொண்டுள்ளனர்.

கட்டுரைப் பகுதியில் கவிஞர் ஏ. இக்பால் அவர்களினதும் நுணாவிலூர் கா. விசயரத்தினம், அவர்களினதும் கட்டுரைகள் தொடர்ச்சியாக வெளி வந்துள்ளன. இவர்களுடன் இன்னும் பலரின் கட்டுரைகளும் இணைந்து கட்டுரைப் பகுதிக்கு கைகொடுத்துள்ளன.

கவிஞர் ஏ.இக்பால், “இலக்கிய அனுபவ அலசல்” என்ற தலைப்பில் 27 கட்டுரைகளை இச்சஞ்சிகையில் எழுதியுள்ளார். தொடர் கட்டுரையாக இடம்பெற்ற கவிஞர். ஏ.இக்பால் அவர்களது இலக்கிய அனுபவ அலசல் பகுதியினூடாக, இலக்கிய உலகிற்கு தெரியாத சம்பவங்களை பூங்காவனம் அலசியுள்ளமை சிறப்புக்குரியது. தனது ஆக்கங்களை மட்டும் பேசாது, தன் இலக்கிய வாழ்வில் நடைபெற்ற விடயங்களை அவரே கூறியிருப்பது கட்டுரையின் உண்மைத் தன்மையை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறது. கவிஞர் ஏ.இக்பாலின் வாழ்நாளில் இடம்பெற்ற இலக்கிய சந்திப்புக்கள் மற்றும் தான் மேற்கொண்ட இலக்கியச் செயற்பாடுகள், அவரின் தேடல் என்பனவற்றை இந்த அனுபவ அலசலின் மூலம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மேலும் கவிதை பற்றிய தகவல்கள், பெண்ணியம் பேசியவர்கள் பற்றிய விபரம், நாகூர் ஹனீபாவுடன் தென்னிந்திய பாடலாசிரியர்கள் பற்றிய பகிர்வு, அறிஞர். சித்திலெப்பை மற்றும் ஏ.எம்.ஏ. அனீஸ் பற்றிய ஆய்வுகள் போன்ற பல விடயங்களையும் அலசியுள்ளார். இவரின் இத்தேடல் பலரின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு உதவியுள்ளது. எதிர்காலத்திலும் உதவும்.

நுணாவிலூர் கா.விசயரத்தினம் அவர்களின் இலக்கிய கட்டுரைகளும் பூங்காவனத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. முதலாவது இதழிலே இவருடைய கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. இவருடைய கட்டுரைகள் அதிகமான இதழ்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதனடிப்படையில் கா. விசயரத்தினம் அவர்கள் நவீன கருத்துக்களை சங்க இலக்கியங்களுடன் பார்த்திருக்கும் கட்டுரைகளும் தொடராக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பார்வையானது சங்க இலக்கியங்களுடன் எம்மையும் இணைத்துப் பயணிக்கச் செய்கிறது. இவரின் மரணத்தின் பின் இவருடைய கட்டுரைகள் வெளி வருவது தடைப்பட்டன. எனினும், அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அதிகமாக கட்டுரைகளை பூங்காவனத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்.

மேலே கூறிய இருவரினதும் கட்டுரைகள்தான் இச்சஞ்சிகையில் அதிகம் வெளிவந்துள்ளன. துரதிர்ஷ்ட வசமாக இவர்கள் இருவரும் இவ்வுலகை விட்டும்

பிரிந்து சென்றுவிட்டனர் என்பது பூங்காவன சஞ்சிகைக்கு மட்டுமல்ல முழு இலக்கிய உலகுக்கும் பேரிழப்பாகவே காணப்படுகிறது. அனுபவ அலசல் வடிவில் கவிஞர் ஏ.இக்பால் அவர்கள் பல தகவல்களை வழங்கியிருந்தார். அவரின் தேடல் முயற்சி பல தலை முறையினரது தேவைகளையும் நிறைவு செய்ய உதவும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. அத்துடன் கா.விசய ரத்தினம் அவர்களது இலக்கியக் கட்டுரைகள் மூலம் சங்க இலக்கியங்களை எம் வாழ்வியலுடன் கலந்து வாழவைத்து விட்டார் என்றே கூறலாம்.

இவர்களை தவிர இச்சஞ்சிகையில் இன்னும் பலர்தமது கட்டுரைகளைப் பதிவு செய்துள்ளனர். அதில் பீ.ரீ. அஸீஸ் மற்றும் எஸ். முத்துமீரான் ஆகியோர் நாட்டாரியல் சம்பந்தமாக கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். பீ.ரீ. அஸீஸ் அவர்களின், “உணர்வூட்டும் கிராமிய சுவைகள்”, “கிராமிய மனக் கமழும் நாட்டாரியல் கவிகள்”, “கிராமியப் பாடல்களில் தாலாட்டுப் பாடல்களின் தனித்துவம்” ஆகிய கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. கிராமிய சூழலில் எந்த எந்த சந்தர்ப்பத்தில் எப்படி நாட்டார் கவிகளில் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர் என்பதனை பாடல் வரிகளின் எடுத்துக் காட்டுக்களுடன் கட்டுரைகளை சுவைபட வழங்கியுள்ளார்.

எஸ். முத்துமீரான் அவர்களின், “கிழக்கிலங்கை தமிழ் பேசும் மக்களின் நாட்டார் வழக்காறுகள் பழமொழிகள்”, “இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் அவைகளின் மரபு சார்ந்த இசை வடிவங்களும் இசைக் கருவிகளும்” ஆகிய கட்டுரைகளும் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவர் தகுந்த ஆதாரங்களைத் தந்து தமது காத்திரமான கட்டுரைகளைக் கொண்டு செல்கிறார்.

கெகிராவ ஸஹானா அவர்களின் “இதயத்தில் வாழும் அறிஞர் கலாபூஷணம் ஏ.எல்.எம். பாருக்” கா. தவபாலன் அவர்களின் “கலாநிதி முல்லைமணி நினைவலைகள்”, பூவெலிகட எம்.எஸ்.எம். சப்ரி அவர்களின் “ஈழத்தில் உதித்த மஹாகவி (1927 - 1974)”, வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத் அவர்களின் “ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பன்முகங்கொண்ட முத்துமீரான் என்னும் மூத்த இலக்கியப் படைப்பாளியும் அவரின் சாதனைகளும்”, வெலிப்பண்ணை அத்தாஸ் அவர்களின் “ஈழமேகம் எம்.ஐ.எம். பக்கீர்தம்பி”, தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் “வங்கம் தந்த உலக மேதை ரவீந்திரநாத் தாகூர்” போன்ற தனிநபர் (ஆளுமைகள்) பற்றிய கட்டுரைகளும் கட்டுரைப் பகுதியில் இடம் பிடித்துள்ளன. ஆளுமைகள் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு இக்கட்டுரைகள் உதவுகின்றன. அவர்களின் வாழ்வியல் மட்டுமல்லாது சாதனைகள், அனுபவங்களையும் அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது.

அத்துடன் இலக்கியங்கள் பற்றிய கட்டுரைகளையும் கீதா கணேஷ், பேருவளை ரபீக் மொஹிதீன், நாச்சியாதீவு பர்வீன், யோ. புரட்சி, பூவெலிகட எம்.எஸ்.எம். சப்ரி, வெ. துஷ்யந்தன், வீ. கமால் அஹமட், தம்பு சிவா ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். அதாவது, கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், சிறுவர் இலக்கியம், நாவல் போன்ற இலக்கிய வடிவங்களின் பயன்பாடுகளைக் கூறும் கட்டுரைகளையும் சஞ்சிகையில் காணக்கூடியதாகவுள்ளன.

அத்துடன் இஸ்லாமியக் கருத்துக்களைக் கொண்ட கட்டுரைகளும் ஏ.ஜே.எம். பிறவஸ், பூவெலிகட எம்.எஸ்.எம் சப்ரி, கோவை அன்லார், ஆஷிகா ஆகியோரினால் எழுதப்பட்டுள்ளன. இன்னும் சில கட்டுரைகளும் லெனின் மதிவானம், ச.முருகானந்தன், பூவெலிகட சப்ரி எம். ஷாஃபி, ஆகியோரினால் சஞ்சிகையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை பொது விடயங்களைக் கொண்டு காணப்படுகின்றன.

அத்துடன் பெண்ணியம் பேசும் கட்டுரைகளும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில் டப்ளியூ. எம். வஸீர் அவர்களின் “பெண்களுக்குப் பாரபட்சம் காட்டுவதையும் இழிவாக நடாத்துவதையும் இல்லா தொழிப்போம்!” என்ற கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. சந்திரகாந்தா முருகானந்தன் அவர்களின் “சமூகத்தில் வேரூன்றியிருக்கும் ஆணாதிக்க அதிகார அம்சங்கள்”, “பெண் உடலைக் கொச்சைப்படுத்தும் ஆணாதிக்கம்” போன்ற கட்டுரைகளின் மூலம் ஆணாதிக்கத்துடன் பெண்ணியத்தைப் பேச முனைகிறார். அதுபோல தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின், “பாரதியின் பெண்ணியக் கருத்தும் இன்றைய மெளனித்த நிலையும்” கட்டுரையில் பாரதியைப் பற்றிக் கூறி, பாரதியின் கவிதை வரிகளை உதாரணம் காட்டி, பெண்கள் எப்படி பார்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார்.

அடுத்து பரணீதரன் அவர்களின், “பெண்ணியமும் பெண்கள் மீதான வன்முறையும் பெண் மீட்சியும்” என்ற கட்டுரையில் பெண்ணியம் எச்சொல்லிலிருந்து தோற்றம் பெற்றது என்பது முதல் ஏன் அவசியம் பெண்கள் எப்படி எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் யாரால் பாதிப்புக்குள்ளாக்கப்படுகிறார்கள் என்ற விபரங்களைத் தந்ததுடன் மீட்சி பெறத் தேவையான வழிமுறைகளையும் தந்திருக்கிறார். அத்துடன் எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன் அவர்களின் “அன்பாலும் பண்பாலும் வளர வேண்டிய உறவை முரட்டுத்தனம் காட்டி கெடுத்துவிடக் கூடாது” என்ற கட்டுரை ஆணாதிக்கத்தைக் காட்டி ஒரு பெண்ணை மிரட்டுவதைவிட அன்பால் அரவணைத்து வாழ்வது சிறப்பானது என்பதுடன் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் வீரமானவள் அல்ல உறுதியான வளாகும். பெண்ணை துன்பத்தின் போது சோர்ந்து விடாது உறுதியாக செயற்படுவளாக மாற்ற வேண்டும் என்று வித்தியாசமான கருத்தில் கட்டுரையொன்றையும் வழங்கியுள்ளார்.

கா. தவபாலனின் “மங்கையர் தினம்” கட்டுரையில், “பெண்கள், பெண் அடக்குமுறைக்கு எதிராக மட்டுமல்லாமல் வறுமை, கல்லாமை, மதுபாவனை, போதை வஸ்துப் பாவனை, வேலை வாய்ப்பின்மை, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் போன்றவற்றுக்கு எதிராகவும் போராடத் தம்மை அணிதிரட்டிக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்” என்று வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். “பெண்” பற்றிய தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னாவின் கட்டுரையை, பெண்கள் நாட்டின் தூண்கள் என ஆரம்பித்துள்ளார். பெண்களின் முக்கியத்துவம் சமூகத்துக்கு உணர்த்தப்பட வேண்டும் என்றே இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. கட்டுரையில் பெண்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் சமூகம் இன்று பேசுகிறது என்பது சிறப்பாகும் என்கிறார். அத்துடன் பெண்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகளையும் கதைத்திருக்கின்றார்.

தொடர் கட்டுரையாக, கலாபூஷணம் எம். எம். மன்ஸூர் அவர்களின் கட்டுரைகள் மூன்று இதழ்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. உமர் கய்யாமும் கண்ணதாசனும் என்ற தலைப்பில் இவரது கட்டுரை அமைந்துள்ளது. இவ்வாறான கட்டுரைகள் இச்சஞ்சிகைகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவை விழிப்புணர்வூட்டக் கூடியவையாகவும் தெளிவை ஏற்படுத்தக் கூடியவையாகவும் புதிய விடயங்களைக் கற்றுக் கொடுக்கக் கூடியவையாகவும் காணப்படுகின்றன.

நவீன மயமான இன்றைய காலத்தில், வெளியிடப்படும் எல்லா நூல்களையும் கற்புது கடினமான செயலாகும். எனினும் நல்ல நூல்களைத் தேடிக்கற்க வேண்டியது காலத்தின் அவசியமாக உள்ளது. இந்த அவசியத்தை அறிந்தே நூல் மதிப்புரைகள் இடம்பெறுகின்றன. அந்தவகையில் பூங்காவனம் சஞ்சிகை தன்னுடைய உள்ளடக்கத்தில் ஒரு பகுதியாக நூல் மதிப்பீட்டைக் கொண்டுள்ளது. நூல் மதிப்பீடு அல்லது நூல் மதிப்புரை அல்லது நூல் விமர்சனம் என்ற பகுதிகளின் கீழ் புதிதாக வெளியிடப்படும் நூல்கள் அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றன. அத்தோடு நூல் பற்றிக் கூறுவதுடன் நூலாசிரியர்கள் பற்றியும் விமர்சிக்கப்படுகிறது. இவை வரவேற்கப்பட வேண்டிய விடயமாக உள்ளன. இலக்கிய உலகில் அறிமுகமாகும் புதிய இலக்கிய படைப்புகள் மற்றும் இலக்கிய படைப்பாளிகளை வெளி உலகுக்கு காட்டும் ஒரு களப் பகுதியாகவும் இது விளங்குகிறது. பூங்காவனம் சஞ்சிகையில் நூல் மதிப்புரை களை பலரும் செய்துள்ளனர். வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத் (நிலாக்குயில்), தியத்தலாவ எச். எப். ரிஸ்னா (குறிஞ்சி நிலா) ஆகியோருடன் பதுளை பாஹிரா, டாக்டர். தானிம் அகமது, பூவெலிகட எம். எஸ். எம். சப்ரி, கிச்சிலான் அமதுர் ரஹீம், சுபாசினி சந்திரகாந்தன், சிவாஜினி, அர்ச்சுனன், காவியன், பி. ஷைலஜா, லெனின் மதிவானம், புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன், கே. எஸ். சிவகுமாரன், முல்லை அமுதன், தம்பு சிவா, மூதூர் முகைதீன், சிறீ சிறீஸ்கந்தராசா போன்றவர்கள் இச் சஞ்சிகையில் மதிப்பீட்டுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர்.

வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத் (நிலாக்குயில்), அவர்களின் மதிப்புரைகள் பல இச்சஞ்சிகையில் இடம்பிடித்துள்ளன. அவை தரமானவையாகக் காணப்படுகின்றன. இவரின் இம்முயற்சி இலக்கிய ஆர்வம் உள்ளவர்களின் இலக்கியத் தேடலுக்கு உதவியாக அமைகின்றன. எழுத்தாளர் பற்றியும் அவரின் நூல் பற்றியும் தெளிவான எடுத்துக்காட்டுகளுடன் காத்திரமான முறையில் நூல் மதிப்பீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவரின் மதிப்புரைகள் சில நூல்களின் மீதான இரசனையை ஏற்படுத்தி விடுவதுடன் வாசிக்கத் தூண்டியும் விடுகிறது.

பூங்காவனம் சஞ்சிகையின் உள்ளடக்கத்தில் சிறுகதைகளும் பாரிய இடம் வகிக்கின்றன. சிறுகதையாசிரியர்கள் சமூகப் பிரச்சினைகளை (நவீன சூழலில் நடக்கும் பிரச்சினைகள்) மூலக் கருத்தாகக் கொண்டு சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர். ஒவ்வொரு இதழிலும் இரண்டுக்குக் குறையாமல் சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இச்சஞ்சிகையில் பல இளம் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைப் படைப்புக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இச்சஞ்சிகையில் அதிகமான சிறுகதைகளை எழுதியவர்களாக எஸ். ஆர். பாலசந்திரன், சூசை எட்வேட், இக்ராம் தாஹா ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

எஸ். ஆர். பாலசந்திரனுடைய சிறுகதைகள் சமூகக் கருத்துக்கள், பெண்கள் பிரச்சினைகள், மனித நேயம், தெய்வ நம்பிக்கை போன்ற பல விடயங்களைப் பேசியுள்ளது. அடுத்து சூசை எட்வேட் மனித நேயம், மனிதாபிமானம், சமூகப் பிரச்சினைகள் (நடைமுறைப் பிரச்சினைகள்), பாலியல் பிரச்சினைகள், பொது விடயங்கள் போன்ற பல விடயங்களை தனது சிறுகதையினூடாகக் கூற விழைகிறார். இவருடைய அதிகமான கதைகளில் யாழ்ப்பாணம், சாவகச்சேரி, திருகோணமலை போன்ற இடங்களே கதைக்களமாக இடம்பெறுகின்றன. அன்றாட வாழ்வில் இடம்பெறும் வாழ்வியல் அம்சங்களில் ஏற்படும் சிக்கல்களையும், சமூகப் பிரச்சினைகளையும் தனது சிறுகதைகளினூடாக இவர் நன்கு வெளிக்காட்டியிருக்கிறார்.

கினியம் இக்ராம் தாஹா இவருடைய சிறுகதைகளில் யதார்த்தமாக, சமூகத்தில் நடைபெறும் விடயங்களைக் கூறியுள்ளார். அதுவும் இன்றைய சூழலில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களுக்கேற்ப கதைக்கருக்கள் அமைந்துள்ளன. அதாவது, சமூகம் இன்று சில விஷயங்களை ஆழமாகவும் சில விஷயங்களை கண்டிப்புடனும் சில விஷயங்களை ஏனோ தானோ என்றும் பார்க்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும் விடயங்களை கினியம் இக்ராம் தாஹா தனது கதைகளில் சிறப்பாகப் பார்த்திருக்கிறார். இச்சஞ்சிகையில் சில குறுங்கதைகளும் இடம்பிடித்துள்ளன. சிறுகதைகளைவிட அளவில் சிறிய கதைகளாக இவை காணப்படுகின்றன. கா. தவபாலன், எஸ். ஆர். பாலசந்திரன், ஜெனீரா ஹைரூல் அமான், ஏ. எம். மாஹிரா, எம். எம். அலி அக்பர் ஆகியோரின் குறுங்கதைகள் ஏழு இதழ்களில் இடம்பிடித்துள்ளன.

அத்துடன் பூங்காவன உள்ளடக்கத்தில் ஒன்பது இதழ்களில் உருவகக் கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை முத்துமீரான், மருதூர் ஜமால்தீன் ஆகியோரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. பன்முக ஆளுமையுள்ள முத்துமீரான் உருவகக் கதைகளை எழுதுவதில் தேர்ச்சி பெற்றவராவர். உருவகக் கதைத் தொகுப்புகளையும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழிக்கு மாற்றம் செய்வதே மொழிபெயர்ப்பாகும். அப்படி மாற்றம் செய்யப்பட்ட கதையொன்று இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றுள்ளது. அந்தவகையில் பங்களாதேஷ் செலினா ஹுஸைன் எழுதிய சிறுகதையை அவ்ரப் சிஹாப்தீன் "கௌரவம்" என்ற பெயரில் எழுதியுள்ளார்.

மன்னர்களின் கதைகளை சரித்திரக் கதைகளாக எழுதுவது வழக்கம். அந்தவகையில் எஸ். ஆர். பால சந்திரனின் புதிய முயற்சியாக "இராஜ நீதி" என்ற சரித்திரக் கதை இச்சஞ்சிகையில் இடம்பிடித்துள்ளது. பல்லவ ஆட்சியில் நடைபெற்ற சம்பவங்களைக் கொண்டு இந்த "இராஜ நீதி" சரித்திரக் கதை எழுதப்பட்டுள்ளது.

கவிதை என்பது அழகியல் உணர்ச்சியுடைய ஓசை சந்தத்துடன் கூடிய அல்லது ஒத்திசை பண்புச் சொற்களால் கோர்க்கப்பட்ட ஓர் எழுத்து இலக்கியக் கலை வடிவம் ஆகும். மேலும், மொழியில் உள்ள ஒலியின் அழகியல், ஒலிக் குறியீடுகள் மற்றும் சந்தம்

ஆகியவற்றுடன் இடம், இயல்பான பொருள் ஆகியவற்றை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதாகக் கவிதை உள்ளது. உணர்ச்சி, கற்பனை, கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவும் தூண்டவும் கவிதை உதவுகிறது. கவிதை என்பது மரபுக் கவிதை, புதுக் கவிதை என்ற இரு வகையாக பிரித்து நோக்கப்படும்.

“ஒரு நல்ல கவிதை எப்படி இருக்க வேண்டும்? புதுக் கவிதைக்கும் மரபுக் கவிதைக்கும் என்ன வேறுபாடு காண்கிறீர்கள்?” என்ற வினாவிற்கு, “கவிதையாக இருக்க வேண்டும். மனதைத் தொடலாம் அல்லது சுட்டெரிக்கலாம். ஆனால், கவிதைப் பண்பு இருக்க வேண்டும். அதுவே மரபுக் கவிதைக்கும் புதுக் கவிதைக்கும். ஆனால், புதுக் கவிதையின் நெகிழ்ச்சித் தன்மையும் வளைந்து கொடுக்கும் போக்கும் பலரைக் கவர்ந்திருக்கின்றது. அத்துடன், அதன் எளிமை எல்லோருக்கும் எழுதலாம் என்ற ஆசையைக் கொடுத்திருக்கின்றது. அதன் காரணமாக புதுக் கவிதை மிகப் பிரபலமாக ஆகிவிட்டது.” இப்படியாக கெகிறாவ ஸஹானாவினால், பூங்காவனம் சஞ்சிகையில் கூறப்பட்ட நேர்காணல் பதிலின் மூலம் இன்றைய இளம் சந்ததியினரின் கவிதை எழுதும் ஆர்வம் அதிகரித்திருப்பதற்குரிய காரணியாகக் கருதலாம்.

பூங்காவனம் சஞ்சிகைகளின் ஒவ்வொரு இதழையும் பொதுவாக நோக்கும் போது, ஏறத்தாள பத்துக் கவிதைகளையாவது தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இந்த நிலையைப் பார்க்கும் போது, இளம் படைப்பாளிகள் கவிதையில்தான் அதிகமான ஆர்வம் காட்டுகிறார்களோ என்ற சிந்தனையை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. அதிலும் சிலர் தொடர்ந்து எழுதி தன் கவிதைப் பணியைச் செய்துள்ளனர். ஒரு சிலர் மழைக்கு காளான் தோன்றி மறைவது போல ஒரு கவிதை அல்லது ஒரு சில கவிதைகளில் காணாமல் போயிருப்பதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. 38 சஞ்சிகைகளையும் பார்க்கும் போது நூற்றி என்பதுக்கும் மேலான கவிதைகள் இடம்பிடித்துள்ளன.

இச்சஞ்சிகையின் உள்ளடக்கத்தில் நூலகப் பூங்காவும் இடம்பிடித்துள்ளது. இந்நூலகத்தில் பல் வேறுபட்ட நூல்கள், சஞ்சிகைகள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பலரால் எழுதப்பட்ட நூல்களை முன் அட்டைப் படத்துடன் நூலின் பெயர், நூலின் வகை, நூலாசிரியர், விலை, வெளியீடு போன்ற தகவல்களை வழங்கியுள்ளனர். சில நூல்களுக்கு தொலைபேசி இலக்கம், மின்னஞ்சல் முகவரி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 38 இதழ்களிலும் நூலகப் பூங்கா இடம்பெற்றுள்ளது.

கவிதை, சிறுகதை (விஞ்ஞான புனைகதை), நாடகம், குறுநாவல், நாவல், சமூக நாவல், காவியம், குறுங்காவியம், திறனாய்வு, விமர்சனம், நூல் விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்பு நூல், ஆய்வு இலக்கியம், உளவியல் நூல், தொகுப்பு நூல், சிறப்பிதழ், ஆவண நூல், நாட்டார் இலக்கியம், கட்டுரை, ஆய்வுக் கட்டுரை, பத்தி எழுத்து, பொன்மொழிகள், பாடல்கள், அனுபவங்கள், இலக்கிய கூட்ட உரைகள், விபரங்கள், துளிப்பா இவ்வாறான பல வடிவ இலக்கிய நூல்களையும் அரசியலும் வரலாறும், கணக்கீடு, கணிதம், வரலாறு, பொது அறிவு, அறிவியல், மருத்துவம், அரசியல், விஞ்ஞானம், தமிழ் இலக்கியத் தொகுப்பு போன்ற அறி

வியல் நூல்களையும் நூலகப் பூங்காவில் காணலாம். எந்த எந்த புத்தகங்கள் இன்று சமூகத்தில் உலாவருகின்றன, விலை எவ்வளவு, பெற்றுக் கொள்வதற்கு எங்கு தொடர்புகொள்ள வேண்டும், நூலாசிரியரின் தொலைபேசி எண் மற்றும் மின்னஞ்சல் முகவரி போன்ற பல விடயங்கள் இங்கு கிடைப்பதால் புத்தகங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள ஆர்வலர்கள் கஷ்டப்படத் தேவை இல்லை.

சமூகத்தில் பல பிரதேசங்களிலும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சஞ்சிகைகளை நாம் அறிவது கடினமான விடயமாகும். இந்நூலகத்தில் எல்லா சஞ்சிகையும் அறிமுகப்படுத்தியில்லை என்றாலும் பூங்காவனம் வெளிவரும் போது சந்தையில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த சஞ்சிகைகள் சிலவற்றை அறிமுகப்படுத்தத் தவறவில்லை. படிகள், செங்கதிர், நாம், கவிஞன், ஞானம், கீறல், தென்றல், அகிலம் போன்றவற்றை எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம்.

பூங்காவனம் பிரதம ஆசிரியர் வெலிகம ரிம்லா முஹம்மதின் சிறுவர் இலக்கிய நூல்கள், கணக்கீட்டு நூல்கள், கவிதைத் தொகுதி போன்றவையும் பூங்காவனம் துணை ஆசிரியர் தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னாவின் சிறுவர் இலக்கிய நூல்களும் நூலகத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. புரவலர் புத்தகப் பூங்காவினால் வெளியிட்ட நூல்கள் சிலவற்றை நூல் வகை, நூலாசிரியர் பெயர், விலை, பதிப்பகம் போன்ற விபரங்களுடன் நூலகத்தில் இணைத்துள்ளனர்.

அத்துடன் பூங்காவனம், எழுத்தாளர்களையும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்துள்ளது. அந்தவகையில், நமுனுகுல கனவரெல்லையைச் சேர்ந்த வி. சந்திராதேவி, ஹட்டனைச் சேர்ந்த தே. நிரோஷனி, வெளிமடையைச் சேர்ந்த எம்.எப். சஹீகா, கினியம் இக்ராம் தாஹா போன்றோர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறான எழுத்தாளர் அறிமுகம் இலக்கிய உலகுக்கு அவசியமான ஒன்றாகவும் காணப்படுகிறது. இவர்களுடைய புகைப் படத்துடன் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் இவர்களை அடையாளம் கண்டுகொள்ளவும் முடியும். அத்துடன் இவர்களின் ஆக்கத்தை அறிமுகத்துக்கு அருகில் தந்திருப்பது அவர்களின் இலக்கியப் புலமையைப் புரிந்து கொள்ள வசதியாகவும் அமைகிறது. இலக்கிய உலகுக்கு செய்யும் சிறந்த பணியாக இவ்வறிமுகத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

ஒரு இதழில் மட்டும் வினா - விடை அமைப்பில் ஒரு பகுதி இடம்பெற்றுள்ளது. கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்களால் “இலக்கிய வினா - விடை: பழந்தமிழ் இலக்கியம்” என்ற தலைப்பில் இலக்கியத் தகவல்களை வினா - விடை அமைப்பில் தருவதற்காக இது அமைகிறது. அதாவது சிறிய கேள்விகளாகக் கேட்டு சிறந்த பதில்களைக் கொடுப்பதாகக் காணப்படுகிறது. இலகுவான கேள்விகளாக இவருடைய வினா - விடை அமைப்பு காணப்படுகிறது.

அத்துடன் இச்சஞ்சிகையில் சில நிகழ்வுகளின் பதிவுகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக தம்புசிவா கிழக்கு மாகாணக் கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், காணி அபிவிருத்தி, போக்குவரத்து அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் நடாத்திய, கூங்கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருது விழா” பற்றிய

நிகழ்வுப் பதிவை இங்கே பதிவு செய்துள்ளார்.

வாசகர் கடிதம் என்ற பகுதியும் இச்சஞ்சிகை யில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சஞ்சிகைகளின் நிறை குறைகளை எழுதும் பகுதியாக வாசகர்கள் கடிதம் பகுதி காணப்படுகிறது. அத்துடன் வாழ்த்துக்களாகவும் பாராட்டுக்களாகவும் அமைந்து காணப்படும். இச்சஞ்சிகைக்கு யாழ்ப்பாணம், மன்னார், புத்தளம், திருகோணலை, பதுளை, மஸ்கெலியா, பொலன்ன றுவை, கண்டி, காலி, நீர்கொழும்பு, சின்னியா, மொறட்டுவ, மாத்தளை, மட்டக்களப்பு, புதுக்குடி யிருப்பு, பொல்கஹுவெல, ஏறாவூர் போன்ற இலங்கையின் பல பிரதேசங்களிலும் இச்சஞ்சிகைக்கான வாசகர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை வாசகர் கடிதம் பகுதி மூலம் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு இதழின் வெளியீட்டுக்கு பின்னரும் அச்சஞ்சிகை பற்றியதான கருத்துக்கள் வாசகர் கடிதமாக அடுத்து வரும் இதழ்களில் வாசகர்களால் எழுதப் பட்டுள்ளது. நேர்காணல் வாசகர்களிடம் நல்ல வர வேற்பைப் பெற்றுள்ளது என்பதை வாசகர் கருத்துக்கள் மூலம் காணலாம். சிறுகதைகள், கவிதைகள், நூலகப் பூங்கா போன்ற பகுதிகள் சஞ்சிகையில் சிறப்பாக அமைந்திருப்பதுடன் ஆசிரியத் தலையங்கம் மக்களை சுவாரஷ்யப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதையும் வாசகர்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறியுள்ளனர். அத்துடன் பெண்களால் வெளியிடப்படும் இச்சஞ்சிகை இவ்வளவு தூரம் பயணித்திருப்பதையும் வாசகர்கள் பாராட்டியுள்ளனர்.

பொதுவாக பூங்காவனம் சஞ்சிகையின் உள்ளடக்கத்தைப் பார்க்கும் போது, நேர்காணல்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், மதிப்பீடுகள், நூலகப் பூங்கா போன்ற தலைப்புக்களில் விடயங்களைத் தொடர்ச்சியாக வாசகர்களுக்கு வழங்கி வந்துள்ளது. படைப்புகள் அனைத்தையும் மூத்த மற்றும் இளந்தலைமுறையினர் போன்ற அனைவரையும் மையப் படுத்தியதாகவே வெளியீட்டுள்ளனர். இச்சஞ்சிகை இரு பெண்களின் வெளியீடாக இருப்பதனால், பெண்ணிய சஞ்சிகை என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஆனால், இதன் ஆக்கங்கள் பெண்ணியம் சார்ந்ததாகவோ, பெண்களை மையப்படுத்தியதாகவோ அமைந்திருக்கவில்லை என்பதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. நேர்காணல்கள் பெண்கள் பற்றியதாக அமைந்திருந்தாலும் அது பெண்ணியத்தைப் பேசவில்லை. மேலும் ஒரு சில ஆக்கங்கள் (கவிதைகள், கட்டுரைகள்) பெண்கள் சார்ந்த விடயங்களை தந்திருந்தாலும் தனித்துவமாகப் பெண்ணியம் பற்றிப் பேசியில்லை. எனவே, இதனைப் பெண்ணிய சஞ்சிகை என்று குறிப்பிட முடியாது. பெண்களின் குரலாக இருந்தாலும் பெண்ணியக் குரலாக இல்லை. முற்று முழுதாக நோக்கும் போது, கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகையான பூங்காவனம் இன்றும் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகிறது. இச் சஞ்சிகை இலக்கிய விடயங்களைத் தருவதில் சளைக் காது செயற்பட்டுள்ளது. புதிய தலைமுறையினருக்கு களமமைத்துக் கொடுக்கும் பணியை திறம்படச் செய்துள்ளது. தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் முயற்சியில் இவர்கள் ஒருபோதும் பின்நிற்கவில்லை.

ஈழத்து இலக்கிய சஞ்சிகைகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவருவது என்பது இலக்கிய உலகில் சவாலாக

அமைந்துள்ளது. இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் ஆயுட்காலம் என்பது கேள்விக்குறியில்தான் உள்ளது. இப்படியான நிலைமைக்கு பொதுவான காரணிகளாக பொருளா தாரப் பிரச்சினைகள், மக்கள் நுகர்வில் ஏற்படும் தளம்பல், விளம்பரப்படுத்தலில் காணப்படும் சிக்கல் கள், ஊக்குவிப்பின்மை, தேர்ச்சி பெற்ற இலக்கிய படைப்பாளிகளின் மறைவு, விளம்பரதாரர்களின் ஒத்துழைப்பின்மை போன்றவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். இப்போராட்டத்திற்கு மத்தியில் பெண்களின், சஞ்சிகை முயற்சிகளை நோக்கும் போது, பெண்கள் வெகுகாலம் இலக்கிய எழுத்துலகில் பயணித்து வந்தனர். இருந்தபோதிலும் பெண் என்ற பிரக்ஞை யோடு தொண்ணூறுகளிலும் அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலும்தான் பயணிக்கத் தொடங்கினர். பெண் தலைமை ஏற்று, முதல் சஞ்சிகையை 1923 ஆம் ஆண்டே வெளியிட்டு விட்டார். எனினும், பொதுவாக நோக்கும் போது வெளியீட்டுப் பணியில் இவர்களின் பங்களிப்பு குறைவாகவே இருக்கிறது. “பூங்காவனம்” சஞ்சிகை கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகையாக 2010 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் தொடங்கப்பட்டது. இது இரு பெண் களால் நடத்தப்படும் சஞ்சிகையாகும். இவர்கள் தமது சஞ்சிகை முயற்சியில் படிப்படியாக முன்னேற்றம் கண்டு 12 ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்ததுடன், 13 ஆவது ஆண்டில் கால்பதிக்கும் பணியில் தம்மை தயார்படுத்திக் கொண்டும் இருக்கின்றனர்.

பெண்களால் வெளியிடப்பட்ட பல சஞ்சிகை கள் பெண்களுக்காக எழுதப்பட்டவையாகவே காணப் படுகின்றன. ஆனால், இச்சஞ்சிகை பெண்களால் வெளி யிடப்பட்டாலும் பெண்ணியம் பற்றி தனியாகப் பார்த் திருக்கவில்லை. பெண்ணியம் பேசுவதற்கு சமூகத்தில் பெண்களுக்கு இடம் கிடைப்பது அரிது. அந்தவகையில் இது சிறந்ததொரு சந்தர்ப்பமாக அமைந்திருந்தாலும் அதனை பெண்ணியம் பேசுவதற்காக இவர்கள் பயன் படுத்தியிருக்கவில்லை. இலக்கிய படைப்புகளுக்கு களமமைத்துக் கொடுப்பதுடன் இளம் படைப்பாளி களை ஊக்கப்படுத்தும் செயற் பாட்டிலுமே தன்னை ஈடுபடுத்தியுள்ளது. அத்துடன் வீணான விசயங்களைச் சேர்க்காது உள்ளடக்கத்துடன் சஞ்சிகை முடிவடைவது நல்ல பணியாகும். சஞ்சிகை யின் தொடர் பயணம் எல்லோராலும் முடியாத விடயமாகும். கால தாமதம் இன்றி உரிய காலத்திற்குள் அடுத்தடுத்த இதழ்களை வெளியிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

முற்று முழுதாக பார்க்கும் போது, இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் ஆயுட்காலம் நிரந்தரமற்றதாக காணப் படுவதுடன் பெண்களின் சஞ்சிகை வெளியீட்டுப் பணி முன்னரைவிட சற்று தலைதூக்கி இருக்கிறது என்பதைக் காணலாம். எனினும் அதன் தொடர்ச்சியான வெளியீட்டு முயற்சிகளில் தளர்வு நிலையே காணப்படு கிறது. அந்தவகையில், கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை யாக வெளியிடப்பட்ட பூங்காவனம் தனது ஆக்கங் களின் தரத்தை மேலும் உயர்த்திக்கொள்வதினூடாக காலத்தால் அழியாத புகழ்பெற்ற இலக்கியச் சஞ்சிகை களைப் போன்று தன்னையும் இலக்கிய உலகில் அழியாப் புகழுடன் பேசப்படும் சஞ்சிகையாக மாற்றிக் கொள்ள லாம் என்பதில் ஐயமில்லை. பூங்காவனம் தொடர்ந்து பூத்துக் குலுங்கி, மணம்பரப்ப வாழ்த்துகிறேன்! •

தனித்துவமான துலங்கலுடன் “எங்கட புத்தகங்கள்”

■ தாட்சாயணி ■

ஈழத்துச் சிற்றிதழ் வரலாற்றில் வாசகர்களின் எண்ணிக்கை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாலோ என்னவோ, சிற்றிதழ்களின் ஆயுள் தொடர்ந்து நீடிப்பதில்லை. அதிக வருடங்கள் வெளிவந்து நின்று விட்ட, மல்லிகை, சிரித்திரன் போன்றவற்றையும், கால இடைவெளி அதிகமாயிருந்தாலும் வெளி வந்து கொண்டிருக்கின்ற கலைமுகம், தாயகம் போன்றவற்றையும், புறநடையாக, மாதாந்தம் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கும் ஞானம், ஜீவந்தி ஆகியவற்றையும் இவ்வடிப்படையிலேயே நோக்க முடியும். ஈழத்து வாசகர் பரப்பு கடந்த இரண்டு வருடங்களாக, “எங்கட புத்தகங்கள்” அமைப்பினூடாக ஏற்படுத்திக் கொண்ட வாசிப்பு மறுமலர்ச்சியின் இன்னுமொரு பரிமாணமாகவே “எங்கட புத்தகங்கள்” எனும் சிறுசஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளது.

குலசிங்கம் வசீகரன், தன் ஓத்த சிந்தனையுள்ள இளைஞர்களை ஒன்று திரட்டி ஏற்பாடு செய்த, “எங்கட புத்தகங்கள்” கண்காட்சியின் வெற்றிக்குப் பிறகு, புலம் பெயர்ந்த நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜா மற்றும் தேர்ந்த வாசகரான, சத்தியதேவன் சற்குணம் ஆகியோரை இணை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு காலாண்டிதழாக இச் சஞ்சிகையை வெளியிடுகிறார். இது வரை ஆறு இதழ்களை வெற்றிகரமாக வெளியீடு கண்டுள்ள இவ்விதழ் ஒக்டோபர் 2020 இல் முதன்முதலில் வெளியாகின்றது.

எழுத்து, பதிப்பு, வாசிப்பு என்பதனை மகுடவாக்கியமாகக் கொண்டு எங்கள் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்து, அவர்கள் நூல்களைப் பதிப்பித்து உரிய வாசகர்களிடம் சேர்ப்பது வரையிலான பணிகளில் “எங்கட புத்தகம்” ஈடுபடுகிறது. சிறு சஞ்சிகைகளின் வழமையான பாணியிலிருந்து விலகி ஆவணப்படுத்தல், வாசிப்பை ஊக்குவித்தல், நூலகப் பயன்பாட்டைப் பயனுடைய தாக்கல் எனப் பல பரிமாணத்தில் இதனுடைய உள்ளடக்கத்தினைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. சீரிய

இடைவெளியுடன் இதுவரை வெளிவந்த ஆறு இதழ்களிலும், உள்ள உள்ளடக்கம் காத்திரமானதாக அமைகின்றது. அவற்றினை இதழ் வாரியாகப் பார்ப்பது பொருத்தமானதென நினைக்கிறேன்.

இதன் முதலாவது இதழில் எழுத்து, பதிப்பு, வாசிப்பு என்பவற்றை ஊக்குவித்தல் தொடர்பான “எங்கட புத்தகங்கள்” சஞ்சிகையின் வருகைக்கான நோக்கம் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு, கிரிஷாந்தின் கட்டுரையோடு இவ்விதழின் தலைவாசல் அமைகிறது. உறைந்த நிலையிலிருக்கும் நூலகங்களை உரையாடல் வழியினூடாக அசையும் நூலகங்களாக மாற்றுதல், பாடசாலை நூல்நிலையங்கள் தொல்பொருட்சாலைகளாக மாறிவிட்டமை, கிராமிய நூலகத்திட்டம், நூல்கள், சமூகம் பற்றிய உரையாடலுடன் சிறுவர்கள் நூலகத்தினை நாடுமளவிற்கு அவர்களின் சிந்தனையை விரிவுபடுத்துதல் என இளைய சந்ததிக்கான ஆரோக்கியமான வாசிப்புச் சூழலை அறிமுகப்படுத்துகிறார் கிரிஷாந்த். நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜாவின் கட்டுரை, நூல்களில் முக்கியமானதாகக் காணப்படும் ISBN இயக்கத்தின் தோற்றம், வரலாறு அதன் முக்கியத்துவம் பற்றி அறிந்திராத வாசகர்களுக்கு அதுபற்றிய குறுக்கு வெட்டு முகத்தை அருகிலிருந்து தரிசிக்க வைக்கிறது. நூலாக்க முயற்சிகளில் இதுவரை ஈடுபடாத, வெறும் வாசகர்களாக நூல்களைப் படிக்கிற போது, ஒரு கண ஆச்சரியத்தையும், கேள்விகளையும் எழுப்புகின்ற அவ்வெண் பற்றிய விளக்கம் வாசகர் களிடத்தே ஏற்படுத்துகின்ற தெளிவு குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

யாழ்ப்பாணக் கிராமங்கள் தோறும், பல்வேறு இடங்களில் நூலகங்கள் இருக்கின்ற போதிலும், அவை ஒவ்வொன்றையும் பற்றி, அவ்வப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த தேர்ந்த வாசகர்களாலேயே அறிய முடியும். அந்த நூலகங்கள் பற்றி அனைவரும் அறிய வேண்டும் எனும் அவாவுடன், வசீகரன் எழுதிய

கட்டுரை இணுவில் பொது நூலகம் பற்றியதாகும். 1930 இல் வாசக சாலையாகவிருந்து, 1985 பொதுநூலகமாக மாற்றப் பட்ட இது அரசு நூலகம் அல்ல என்பது ஆச்சரிய மூட்டும் ஒரு விடயமாகும். 200 புத்தகங்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நூலகம் 2002 இல் மீளாக வாக்கம் செய்யப்பட்டு, தற்போது, 25000 புத்தகங்களுடன் நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள், ஆலோசகர்களுடன் இயங்குவதையும் அங்கு பல்வேறு சேவைகள் வழங்கப்படுவதையும், பல்கலைக்கழக விண்ணப்பங்கள் இந்நூலகத்தின் மூலம், இணைய வழியில் அனுப்பும் வசதிகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதையும் இக்கட்டுரை மூலம் அறிய முடிகிறது. இக்கட்டுரையை வாசிப்போர் இணுவிலையண்டிய பகுதிகளுக்குச் செல்லும்போது, இந்நூலகத்தைத் தேடிப்பார்க்கத் துணிவர் என்பதே இக்கட்டுரைக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகும்.

எங்கட புத்தகங்கள் அறிமுகம் எனும் வரிசையில் ஈழத்தின் குறிப்பிடத்தக்க படைப்பாளிகளில் ஒருவரான ஆதிலட்சுமி சிவகுமாரின் “புள்ளிகள் கரைந்த பொழுது” குறித்துத் தனது பார்வையை முன்வைக்கிறார் மாதவி சிவலீலன். இத்தகைய பார்வைகள் எம் மத்தியில் மலர்கின்ற மலர்களை இணைய சமுதாயத்தினர் அறிந்து கொள்ள உதவியாக அமைகிறது.

மலையக வாசிப்புக்குழல் தொலைபேசிப் பாவனை மற்றும் இணைய வருகையால் அருகிப் போனதையும், வாசிப்பை ஊக்குவிப்பதற்கு நாம் செய்ய வேண்டியவற்றையும் ஆதங்கத்தோடு பதிவு செய்கிறது ஈரநில வாசிப்பு என்கின்ற பாலமுருகனின் கட்டுரை.

எங்கட எழுத்தாளர் எனும் தலைப்பின் கீழ் இவ்விதழில் வவுனியூர் இரா. உதயணன் அறிமுகமாகிறார். அவரது நாவல்கள், சிறுகதைகள் பற்றிய விரிவான அறிமுகத்துடன் வசதியற்றோருக்கான நூல் வெளியீடுகளுக்கான திட்டத்தினை அவரது தனிப்பட்ட, நிதியுதவி மூலம் செயற்படுத்துவதையும் வவுனியூர் உதயணன் விருதுகள் எனும் பெயரில் நூல்களுக்கான விருதுகளை அவர் வழங்கி வருவதையும் வாசகர்கள் அறிய இக் கட்டுரை வழி செய்கிறது.

“திராவிடன்” இதழின் வருகை, நோக்கம் என்பன பற்றி ஆராயும் தி.கோபிநாத்தின் கட்டுரை பத்திரிகையியல் வரலாற்றில் அறியாத சில பத்திரிகைகள் பற்றிய அறிதல்களை வாசகனுக்கு வழங்குகிறது. இக்கட்டுரை இக்காலத்தின் புதிய வாசகர்களுக்கு நிச்சயம் தேவையான ஒன்றாகும்.

சப்னா இக்பாலின் ஆவணங்கள் பற்றிய தெளிவான புரிதல் ஒன்றை விளக்கும் கட்டுரை அக்காலத்திலிருந்து இக்காலம் வரையிலான தோம்பு பற்றி ஆராய்கிறது.

மகுடம் இதழின் ஆசிரியரான மைக்கல் கொலின் தான் இதுவரை தொழிற்பட்ட, பத்திரிகையியல் தொடர்பான அனுபவங்களை “எனது இதழியல் அனுபவங்கள்” எனும் தலைப்பில் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார். அவரது அனுபவங்கள் எதிர்கால சந்ததியின் இதழியல் உள்நுழைவிற்கு உந்துசக்தியாக அமையக்கூடும்.

சத்தியதேவன் சற்குணம் எழுதிய புத்தகப்பூச்சி மரபணு என்பது வாசிப்பின் சகல நிலையிலுமுள்ளோர்

பற்றியும் காத்திரமான ஒரு சித்திரத்தை முன்வைக்கிறது.

சன்னாகம் பொதுநூலகத்தின் வெள்ளிமலை இதழில் வெளியாகியுள்ள “வாழும்போதே அறிவினைத் தேடுதல்” எனும் கட்டுரை இவ்விதழில் அனைவரையும் சென்று சேர்தல் பொருட்டு மறு பிரசுரமாகியிருக்கிறது. வாசிப்போருக்கு மிகுந்த உத்வேகத்தைத் தரும் விதமான நேர்மறை எண்ணங்களால் இக் கட்டுரை பின்னப்பட்டிருக்கிறது.

ஜனவரி 2021 இல் வெளியான எங்கட புத்தகங்கள் இதழ் இரண்டினைப் பற்றி இனிப் பார்ப்போம்.

சந்தைப்படுத்தல் உத்தியைப்பற்றிச் சிந்தித்தல் எனும் ஆசிரியர் தலையங்கத்துடன் இவ்விதழ் ஆரம்பிக்கிறது.

தமிழில் இணைய தலைமுறையினரின் வாசிப்பு எனும் அகிலினியின் கட்டுரை வளரிளம் தலைமுறைக்கென ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ள, தனது பார்வையில் சிறந்த நூல்களை அறிமுகப்படுத்தி அவ்வகையில் தமிழில் இல்லாமையின் போதாமை ஆதங்கத்துடன் பதிவு செய்கிறது.

நூல் ஒன்றினை அதன் மென் வடிவத்தில் ஏனையோருடன் பகிர்ந்து கொள்வது தொடர்பான விடயங்களை லண்டனில் நிகழ்ந்த கலவரம் ஒன்றுடன் தொடர்புபடுத்தி, நூலின் உரிமை தொடர்பில் ஆசிரியரின் கடப்பாடு, அதனைப் பகிர்தல் தொடர்பான வாசகனின் எல்லைகள் என என். செல்வராஜா வாசகனுக்கு முற்றிலும் புதிய தகவல்களை வழங்குகிறார். ஒரு எழுத்தாளன் மறைந்து 70 வருடங்களின் பின்னரே அவனது நூல் பொதுச் சொத்தென ஆகுமென்பதும், அதுவரை அவனது சந்ததியினரிடம் அனுமதி பெறாது அவனது நூலைப் பொது வெளியில் பகிர முடியாது என்பதுவும் அனைவரும் அறிய வேண்டிய விடயமாகும்.

புகழ் பெற்ற சிங்கள எழுத்தாளரான மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க எழுதி இரா. சடகோபன் தமிழில் மொழிபெயர்த்த எங்கள் கிராமம் பற்றிய அறிமுகத்தை லெ. முருகபூபதி வழங்கியிருக்கிறார்.

இந்நூலில் முக்கியமான பகுதியாக அமைவது வாசகர் ஒருவரிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற லண்டன் மடல் என்பதாகும். திருகோணமலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி, புலம் பெயர்ந்து லண்டனில் வசிக்கும் விஜயலட்சுமி லண்டனிலிருக்கும் நூலக வசதிகள் பற்றியும், அவை சிறுவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் வாசிப்பின் விசாலம் பற்றியும் சுவாரசியமான தகவல்களைக் கொடுக்கிறார். இவ்வாறான தகவல்களை அறிவதன் மூலம் நம் நாட்டிலும் இத்தகு முயற்சிகளுக்கான வாயில்திறக்கக்கூடும்.

இவ்விதழில் எங்கட சஞ்சிகை அறிமுகம் எனும் பகுதியில் குறிப்பிட்ட சில காலம் வாசகர்களின் அபிமானம் பெற்று வெளிவந்து பின் நின்று விட்ட, “இருக்கிறம்” சஞ்சிகை பற்றியும் அதன் ஆசிரியர் இணைய தம்பி தயானந்தா பற்றியும் இணைய தலைமுறைக்கு அறிமுகம் செய்கிறார் வசீகரன்.

புனைவுகள் தவிர அபுனைவுகளை வெளியிடுகின்ற சில வெளியீட்டாளர்கள் பொது வெளியில் அறிமுகமாவது குறைவு. அவ்வாறான வெளியீட்டாளர்

கள் தொடர்ச்சியாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தாலும், போதிய அறிமுகமில்லாதிருப்பது குறித்த தனது ஆதங்கத்தையும், அவதானத்தையும் பதிவு செய்யும் சத்தியதேவன் இந்துகலாசாரத் திணைக்களத்தின் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான வெளியீடுகளை வாசகரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்.

பதிப்புத் துறை அமைப்பாகச் சிந்தித்து அமைப்பாகச் செயற்பட வேண்டும் எனும் கருத்தை முன் வைக்கிறது யதார்த்தனின் அரசியல் மயப்படல் எனும் கட்டுரை. சப்னா இக் பால் இவ்விதழில் ஒளியின் பதிவுகள் எனும் தலைப்பில் புகைப்பட வரலாறு பற்றியும், புகைப்படம் எவ்வாறு ஆவணமாகிறது என்பதையும் வாசகருக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

சிரித்திரன் சுந்தர் பற்றியும், அவர் கார்ட்டூன் வரைந்த பத்திரிகைகள், வெளியிடப்பட்ட அவரது கருத்துச் சித்திரங்களின் தொகுப்பு, அவருடைய நகைப்பூட்டும் பாத்திரங்கள், சிரித்திரனின் தற்போதைய மீள்வருகை பற்றிய செய்திகளைத் தருகிறது சௌமியனின் கட்டுரை.

கினிநொச்சியில் திரைத்துறை சார்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற பாலுமகேந்திரா நூலகம் தொடர் பான அறிமுகத்தையும், அதன் செயற்பாடுகள் பற்றியும் அறியத்தருகிறார் வசீகரன். தமிழில் கட்டினம் பருவத்தினருக்கான இலக்கியத்தின் போதாமை பற்றி அகிலினியின் கட்டுரையின் இன்னொரு வடிவமாக அமைகிறது வசந்தி தயாபரனின் கட்டுரை. இது தொடர்பான வெளிப்படுத்தல்கள் எதிட்காலத்தில் இத்தகைய நூல்களின் எழுச்சியை வாசகர்களிடமிருந்து தோற்றுவிக்க ஏதுவாக இருக்கும். மலையகத்தில் துரை. விஸ்வநாதன் அவர்கள் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிய பணிகளை, அவருடைய வரலாற்றிலிருந்து ஆரம்பித்து அவரது இலக்கிய சாதனைகள், வெளியீடுகள் என ஆராய்ந்து பொது வாசகனுக்கு அவ்விடயங்களை அறியத்தருகிறார் என். செல்வராஜா.

"எங்கட புத்தகங்கள்" நடத்திய நூல் கண்காட்சி பற்றிய தன் மனப்பதிவுகளை, கொரோனா காலத்தில் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுடன் சுன்னாகம் நூலகத்தில் நடத்தியிருந்தமை பற்றிய தனது ஆச்சரியத்தை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்திருக்கிறார் ரஜனி நரேந்திரா.

பாடசாலைகளில் வாசிப்பை ஊக்குவித்தல் தொடர்பாக ஆரம்பக்கல்வி, இடைநிலை, உயர்தரம் எனும் மூன்று நிலைகளில் ஆராய்ந்து வாசிப்புப் பண்பாட்டைக் கல்விப் பண்பாடாகக் கட்டியெழுப்ப தல் எனும் கட்டுரையாக வழங்கியிருக்கிறார் வேல் நந்தகுமார். இவ்விதழின் புத்தக அறிமுகத்தில் அலெக்ஸ் பரந்தாமனின் சமூக நோக்கிலான கதைகளின் தொகுப்பான, "தோற்றுப் போனவரின் வாக்குமூலம்" எனும் தொகுப்பைப் பற்றி முன்வைக்கிறார் மாதவி உமாசுதர்மா.

அடுத்து 2021 ஏப்ரலில் வெளிவந்த மூன்றாவது "எங்கட புத்தகங்கள்" இதழ் பற்றி நோக்குவோம்.

நூலுக்கான வாசகர், வாசகருக்கான நூல் எனும் தலைப்பில் நூலகத்தின் தந்தை எனச் சொல்லப்படுகின்ற எஸ்.ஆர்.ரங்கநாதனின் பஞ்சசீலக் கொள்கை பற்றிய அறிமுகத்தை இவ்விதழின் ஆசிரியர் தலையங்கம் முன்வைக்கிறது. இலங்கையில் வெளியான முதல் தமிழ்

நூல் எனும் என்.சரவணனின் கட்டுரையில், தமிழில் முதன்முதலில் வெளியான அச்சுநூல், சிங்களத்தில் வெளியான அச்சுநூல், அதற்கான முயற்சிகள், வெற்றி போன்ற அரிதான தகவல்களும், அவற்றின் புகைப் படங்களும் எனச் சிறந்த வகையில் பதிவாகியுள்ளது. திருகோணமலைப் பெண் இலக்கிய ஆளுமையாகிய என்.பாலேஸ்வரியைப் பற்றியும் அவரது இலக்கியப் பங்களிப்பு, வாழ்க்கை போன்றவற்றை அவரது மாணவனாக, அருகிருந்து அறிந்த திருமலை சுந்தா பதிவு செய்கிறார்.

மேலும், இவ்விதழில் மொழிபெயர்ப்பு நூல் அறிமுகமாக ரிஷான் ஷெரீப்பின் மொழிபெயர்ப்பில் வெளிவந்த கத்யானா அமரசிவ்ஹுவின் தரணி நாவல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்தில் நூல்கள் சார்ந்து செயற்படும் இன்னொரு அமைப்பு புத்தகப் பண்பாட்டுப் பேரவை. இவ்வமைப்பினைப் பற்றியும், இவ்வமைப்புச் சார்ந்து துடிப்புடன் செயற்படும் சஜீலன் பற்றியும், வாசகர்களைத் தேடிப் புத்தகங்களைச் சேர்ப்பிக்கும் புத்தகப் பண்பாடு என வசீகரன், அச் செயற்பாடுகளை வித்துரைக்கிறார். இவ்விதழில் காணப்படும் வாசகர் கடிதம் விவேகானந்தனார் சதீசுடையது. சிறைக்குள் நூல்கள் குறித்தான தேடல் உள்ள தன் போன்ற வாசகர்களுக்கு எங்கட புத்தகம் எப்படி வந்து சேர்ந்தது என்பதை அவரது கையெழுத்தோடு வாசிக்கிறபோது ஏற்படும் மனஉருகலைத் தடுக்க முடியவில்லை.

சினிமா பற்றிய தேர்ந்த பார்வையுடைய கேதாரநாதனின் கட்டுரை, புரட்சிக் காலத்து இலக்கியம் - லூசன் என்பதாகும். சீன எழுத்தாளர் லூசன் 1927 இல் இராணுவக் கல்விநிலையம் ஒன்றில் புரட்சி பற்றியும், இலக்கியம் பற்றியும் ஆற்றிய உரையின் தமிழ் வடிவம் இதுவாகும். லூசன் சிறந்த கவிஞர் மற்றும் சிறுகதை ஆசிரியராக இருந்த போதிலும் இலக்கியம் குறித்து அவர் நம்பிக்கையிழந்து பேசிய பேச்சு பல்வேறு அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்துவதாகும். இவ்வரை கேதாரநாதனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பல வருடங்களானாலும் அடிக்கடி வெவ்வேறு இதழ்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டுக் கொண்டேயிருப்பது அதன் முக்கியத்துவத்தைக் குறிக்கப் போதுமானதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தின் வாழ்வியல் குறித்த பல்வேறு கட்டுரைகளையும், தொகுப்பு நூல்களையும் வெளியிட்டிருப்பவர் வே.தேபேந்திரன். அவரது சுருட்டுக் கைத்தொழிலும், வாசிப்புப் பண்பாடும் எனும் கட்டுரை இவ்விதழில் வெளியாகியுள்ளது. ஒரு காலகட்டத்தில் எம்மவர் வாழ்க்கையில் சுருட்டுக் கொட்டில்களில் எவ்வாறு கேள்வி ஞானம் வளர்ந்தது என்பது இக்கட்டுரையில் சுவைபடச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்ப் பதிப்புலகின் அவதானிப்புகளிலிருந்து தலைப்புச்சிக்கல் எனும் விடயத்தை மையப்படுத்தி, என்.செல்வராஜாவினால் ஒரு கட்டுரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நூலுக்கான தலைப்பை இடுவதற்கு முன் நாம் எவ்வளவு விடயங்களை நுண்மையாகக் கவனிக்க வேண்டும் எனும் விடயத்தை இக் கட்டுரை சொல்கிறது. ஒரே தலைப்பில் வெளியான வெவ்வேறு நூல்கள் பற்றியும், முதல் பதிப்பின் பெயரை மாற்றி புதிய நூல் போல அதே நூலை வெளியிடுதல் பற்றியும், முதல்

பதிப்பின் சில பகுதிகளை மாற்றும் செய்து விட்டு, அதே பெயரில் வெளியிடுதல் பற்றியும் அந்நூல்களை எதிர்காலத்தில் தேடுகையில் ஏற்படும் சிக்கல்களையும் ஒரு நூலகவியலாளர் எனும் முறையில் சிறப்பாக விளக்குகிறார் கட்டுரையாசிரியர்.

நானும் எனது நூலகங்களும் எனும் தலைப்பில் எழுத்தாளர் சந்திரா ரவீந்திரன் தன்னுடைய இளமைக் கால வாசிப்பு ஏற்பட்ட புள்ளியைச் சுட்டிக்காட்டித் தன் எழுத்துப் பயணத்திற்கு உரமிட்ட நூல்கள் பற்றியும் சுவாரசியமாகக் கட்டுரையை நகர்த்துகிறார். இவ்வாறான கட்டுரைகள் எங்களுடைய இளமைப் பருவத்தையும், நாம் கடந்து வந்த நூலகங்களையும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஞாபகமூட்டுவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

ஈழத்து இலக்கியச் சோலையின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும் எனும் தலைப்பில் திருகோணமலையில் பதிப்புத் துறையில் சிறப்பாகப் பணியாற்றிய சித்தி அமர சிங்கத்தின் கட்டுரை அமைந்துள்ளது. கட்டுரையாசிரியர் தற்போது அமரத்துவம் அடைந்து விட்டாலும், ஈழத்து இலக்கியச்சோலை மூலம் அவ்வ பதிப்பித்த நூல்கள் பற்றிய அரிய தகவல்கள் ஒருசேர இக் கட்டுரையில் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறானோரின் சேவைகளை வாசகர்கள் அறிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக எங்கட புத்தகங்கள் பிரசுரித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒரு விடயமாகும்.

தற்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சஞ்சிகைகள் பற்றிய விபரங்களை எங்கட சஞ்சிகைகள் எனும் தலைப்பில் என்.செல்வராஜா தொகுத்துத் தந்துள்ளார். தற்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஒன்பது சஞ்சிகைகள் பற்றியும், அவற்றின் வெளியீட்டாளர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள், கூட்டுக் கொள்வனவாளர் திட்டம் மூலம் அச்சிக்கல்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் வழி என அவர் குறிப்பிடும் விடயங்கள் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவையாகும்.

வாசிப்பு உணர்வுகளின் பதிவு எனும் தலைப்பில் மைந்த கட்டுரை ஆதிலட்சுமி சிவகுமாருடையது. தற்போதைய வாசிப்பின் தேக்கநிலை பற்றியும், வாசிப்பினால் ஏற்படும் புத்தெழுச்சி, மற்றும் புத்தகப்பரிசில் வழங்கும் வெளிநாட்டுப் பண்பாடு என்பன பற்றியும் அழுத்தமான கருத்துக்களை முன்வைக்கிறது இக் கட்டுரை.

இவ்விதமுக்கான புத்தக அறிமுகத்தில் உங்கள் குழந்தையின் நலமான வளர்ச்சியும், சில பிரச்சினைகளும் எனும் மருத்துவர் எம்.கே.முருகானந்தனின் நூல் பற்றிய அறிமுகத்தை பா.இரகுவரன் முன்வைக்கிறார். குழந்தை வளர்ப்போர் சுவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய விடயங்கள் பற்றிய இந்நூலின் அறிமுகம் பல பேரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய விடயங்கள் கொண்ட ஒரு நூலினை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறது.

விஜயலட்சுமியின் இரண்டாவது லண்டன் மடல், இளையோர் வாசிப்புக்கான உலகம் பற்றிப் பேசுகிறது. லண்டனில் ஒரு பெண் தாய்மைப் பேறு அடைந்தவுடன் அவளுக்கான, குழந்தைக்கான நலன்கள் முன்னிலைப்படுத்தலில் நூல்கள் எவ்வகையில் சுவனம் கொள்ளப்படுகின்றன என்பதிலிருந்து ஏழாம் மாதத்திலிருந்து குழந்தையின் இரண்டு வயது வரை அனுப்பி

வைக்கப்படுகின்ற நூல்கள் பற்றியும் அச் செயற்றிட்டத்தை முன்னெடுக்கின்ற அறக் கட்டளை பற்றியும் சிறப்பான அறிமுகத்தைத் தருகிறார் விஜயலட்சுமி. இது போன்ற விடயங்களை நம் வாசகர்கள் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக அவர் எழுதும் ஒவ்வொரு கடிதங்களும் சுவாரசியத்தினால் நிரம்பி வழிகின்றன.

இவ்விதழில் சப்னா இக் பாலின் கட்டுரை வாழ்வியற் பதிவு ஆவணமாகத் தேச வழமை திகழும் பாங்கினைச் சற்று ஆழமாக விளக்குகிறது.

எங்கட நூலகம் வரிசையில் இவ்விதழில் வசீகரன் இனங்கண்ட நூலகமாக சுன்னாகம் பொது நூலகம் மிளர்கிறது. சிறந்த நூலக விருதையும், வாசிப்புமாத விருதையும் பல தடவைகள் பெற்றுக் கொண்ட இந்த நூலகம் சமூகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதுடன், வாசிப்பை ஊக்குவிக்கும் போட்டிகளையும், ஓவிய வகுப்புகளையும் நடத்துகிறது என்பது ஆச்சரியமான தகவல். அதிலும் ஓவிய வகுப்புகளில் பயிலும் சிறுவர்களே அங்குள்ள சுவர்களில் சிறுவர் ஓவியம் வரைந்துள்ளார்கள் என்பது மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியாகும்.

இவ்விதழின் இறுதிப் பதிவு பங்கர் சிறுகதைத் தொகுதி பற்றிய பி.மாணிக்கவாசகத்தின் பார்வையாகும். எமது ஒரு காலகட்ட வாழ்வின் சாட்சிகள் பற்றி வெற்றிச்செல்வி தொகுத்த பங்கர் பற்றிய கதைகள் குறித்த அறிமுகம் எங்கட புத்தகத்தில் வருவது பொருத்தமானதே.

இனி, எங்கட புத்தகங்கள் நான்காவது இதழ் எமக்கு கொண்டு வரும் செய்திகள் எவை எனப் பார்ப்போம்.

ஒரு சிற்றிதழைப் பதிவு செய்வதெனில், அதனுடைய மூன்றாவது இதழ் வெளிவந்த பின்னரே, தேசிய சுவடிக் காப்பாகத்தில் அதனைப் பதிவு செய்ய முடியும் என்னும் தகவலோடும், எங்கட புத்தகங்கள் சஞ்சிகையைப் பதிவு செய்த மகிழ்ச்சியோடும் ஆசிரியர் தலையங்கம் அமைந்துள்ளது.

திபெத்திய மடாலயச் சுவர்களின் பின் மாபெரும் நூலகம் எனும் தலைப்பிலான என்.செல்வராஜாவின் முதலாவது கட்டுரையே, நாமறியாத ஒரு உலகத்தினுள் நம்மை இழுத்துச் செல்கிறது. யாழ் பொது நூலகத்தின் எரிப்புப் பற்றியே அறிந்திருக்கும் நமக்கு, இனங்களுக்கிடையே யுத்தம் ஏற்படும் போது, ஓரினத்தின் பண்பாட்டுச் சின்னங்களை அழிக்கும் முயற்சியில் மற்றைய இனம் ஈடுபடும் என்பதன் உதாரணமாகப் பல்வேறு நாடுகளிலும் இடம்பெற்ற நூலக அழிப்புகளைப் பற்றி இக்கட்டுரையினூடு அறிய முடிகிறது. மேலும் திபெத்தில் 2003 இல் இந்நூலகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும், கூட எதிரிகளால் அழிக்கப் படக்கூடும் எனும் அச்சத்தில் இவ்விடயம் இரகசிய மாய் மறைக்கப்பட்டு 2015 இலேயே வெளியுலகிற்குத் தெரிய வந்த விடயம் மயிர்க் கூச்செறிய வைக்கிறது. அங்கு சேகரிக்கப்பட்ட நூல்களின் தன்மை, அவை பாதுகாக்கப்பட்ட விதம் தொடர்பிலான வியப்பூட்டும் தகவல்களை இக்கட்டுரை மூலம் அறியத் தருகிறார் கட்டுரையாசிரியர். அவ்வகையில் இதனை முக்கிய மானதொரு கட்டுரையாகக் கட்டலாம்.

இவ்விதழில் அறிமுகப்படுத்தப்படும் மொழி

பெயர்ப்பு நூல் பிறமொழிக்கதைகள் என்பதாகும். மணி வேலுப்பிள்ளை என்பவர் மொழிபெயர்த்த இந்நூல் பற்றிய அறிமுகத்தைத் தருபவர் கனடாவைச் சேர்ந்த செல்வம் அருளானந்தம். அடுத்த கட்டுரை வாசிப்பும், மதிப்பீடுகளும் எனும் கிரிஷாந்தின் கட்டுரையாகும். வாசிப்பின் மூன்று நிலைகள் பற்றியும், நீடித்து நிற்கும் பிரதிகள் பற்றியும் இக்கட்டுரை பேசுகிறது. அதிகாரத்தின் பாற்படும் பிரதிகள் அதிகாரம் மறைய மெல்ல மெல்ல மறைகின்றன எனும் உண்மையை இக்கட்டுரையினூடு தரிசிக்க முடிகிறது.

ஏழாலை சித்திவிநாயகர் நூல்நிலையமும், ஆவணக்காப்பகமும் பற்றிய கட்டுரை மணிமொழி எழுதியதாகும். இந்நூலகம் 1985 இல் ஆரம்பித்ததிலிருந்து சி.வைத்திலிங்கம் அந்நூலகத்தின் முதல் அங்கத்தவராயிருந்தது ஈறாக அந்நூலகம் பற்றிய செய்திகளை இக்கட்டுரை கூறிச் செல்கிறது.

வளரும்பயிர்கள் எனும் புதிய பகுதி இவ்விதழில் அறிமுகமாகிறது. you tube இல் குட்டிக்கதைகள் கூறும் அக்ஷணா ஹம்லட் எனும் மாணவியை நேர்காணல் செய்கிறார் வசீகரன். இன்றைய தொழில்நுட்ப யுகத்தில் எங்கள் இளைய சந்ததி பல்வேறு சாதனைகளைத் தொடர்ந்து ஈட்டி வருகிறது. அவ்வகையில் நூல்களை வாசித்து அவற்றை you tube நிகழ்ச்சியின் மூலம் பகிர்ந்து வரும் இச் சிறுமியின் முயற்சி பாராட்டத் தக்கதே. அதனை வாசகர்கள் அறிவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தித் தருகிறார் வசீகரன்.

நூல் அறிமுகம் பகுதியில் மடுல்சீமையூர் ரம்மியனின் இடக்கரடக்கல் எனும் நூலினை அறிமுகப் படுத்துகிறார் வளர்ந்து வரும் படைப்பாளியாகிய அஸ்வினி வைஜந்தி. முருக பூபதியின் கட்டுரை மொழிப்பரிவர்த்தனையில் சிங்கள, தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றி ஆராய்கிறது. டொமினிக் ஜீவாவின் சிறுகதைகளில் ஆரம்பித்து அண்மையில் வெளிவந்த தீப்செல்வனின் நடுகல் நாவல் வரை சிங்கள மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தமிழ் நூல்கள் பற்றி அவர் பார்வை விரிவு கொள்கிறது.

மகாவம்சம் அறிதல், புரிதல், தெளிதல் எனும் கட்டுரை என்.சரவணனுடையது. இக்கட்டுரை மகாவம்சம் பற்றிய பல புரிதல்களை எமக்கு வழங்குகிறது. பொதுவாக மகாவம்சத்தினை ஒரு நூலாகத்தான் அநேகமானோர் கருதுவர். நானும் அவ்வாறுதான் இக்கட்டுரையைப் படிக்கும் வரை நினைத்திருந்தேன். மகாவம்சம் என்பது ஒன்றல்ல. இன்றுவரை தொடர்ந்து எழுதப்படுவது என்பதும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒரு தடவை மகாவம்சம் நூலாக வெளியிடப்படுவதையும் இக்கட்டுரையிலேயே அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. மேலும் சிங்கள மொழியிலும், பாளி மொழியிலும் மட்டுமே இது எழுதப்படுகின்றதென்பதும், அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக கலாசார அமைச்சின் கீழ் அதற்கென ஒரு நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டுத் தனிச் சிங்கள பெளத்த அணியொன்றின் தலைமையில் அதன் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன என்பதும் அறியாத விடயங்களாகவேயிருக்கின்றன.

சீர்மியத்தில் சிறப்பு முறைகள் எனும் கோகிலா மகேந்திரனின் நூல் பற்றிய கட்டுரை ஸ்ரீரஞ்சனியால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீரஞ்சனி கனடாவில்

வாழ்பவர். இந்நூலில் கூறப்படும் சீர்மிய நடைமுறைகள் பற்றிய தனது கருத்துக்களையும், கனடாவில் சீர்மியம் இந்நூலிலிருந்து எவ்வளவிற்கு வேறுபடுகிறது என்பதையும் விளக்கி தான் உணவந்த வகையில் இக்கட்டுரையை வழங்கியிருக்கிறார் ஸ்ரீரஞ்சனி.

அஹூனப் ஜஸீமும், ஈழத்துப் பூராடனாரும் எனும் கட்டுரை இருவேறு காலகட்டங்களில் பேனா பிடித்தவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அச்சுறுத்தல் பற்றிய கட்டுரை ஆகும். 1965 இல் யார் இந்த வேடர்கள்? எனும் ஈழத்துப் பூராடனாரின் நூலுக்காக அவர் கைது செய்யப்பட்டமையையும், 2020 இல் நவரசம் எனும் நூலுக்காக அஹூனப் கைது செய்யப்பட்டமை பற்றியும் கூறும் இக்கட்டுரை எழுதும் கரங்களைத் தொடரும் ஆபத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

சூரிச் கமலினி கதிரின் ஐந்து நூல்கள் பற்றிய தனது பார்வையை முன் வைக்கும் என். செல்வராஜாவின் கட்டுரை, சிறுவர்களுக்காக, வளரிளம் பருவத்தினருக்காக கமலினி கதிரின் சிந்தனை மலர்ந்திருக்கும் பாங்கை விபரிக்கின்றது. சிறுகதை, கவிதை மட்டுமல்லாது பொது அறிவுத் தகவல் களஞ்சியமாகவும் கமலினி விளங்குவதை கட்டுரையாசிரியர் வாசகரின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறார்.

ஏன் ஈழத்து இதழ்களில் எழுதுகிறோம் எனும் யதார்த்தனின் கட்டுரை புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள் இந்தியப் பதிப்பகங்களை நாடி ஓடும் தன்மையையும், அரசியல், பணம், புகழ் மீதான அவர்களது நாட்டத்தினையும் துலாம்பரப்படுத்துகின்றது. தற்போது ஈழத்தில் பதிப்பு முயற்சிகள் விரிந்து கொண்டே போவதையும் தனி ஒருவராலன்றிக் கூட்டு முயற்சியால் இதழ்கள் வெளி வர வேண்டுமென்பதையும் இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

அதிகம் கவனிக்கப்படாத இந்து ஆலயம் சார்ந்த வெளியீடுகள் எனும் கட்டுரையை புத்தகப் பண்பாட்டுப் பேரவை உறுப்பினர் சஜீலன் எழுதியிருக்கிறார். இந்து ஆலயம் சார்ந்து வெளிவரும் பல நூல்கள் அவ்வவ் ஊர்களின் நூலகங்களுக்குள்ளும், ஊரவர்கள் சுற்றத்துக்குள்ளும் சென்று சேர்வது தவிர ஏனையோருக்குக் கிடைப்பதில்லை எனவும், ஆய்வு நோக்கில் தேடுவோர் அவற்றைப் பெறுகின்றனர் எனவும் அவ்வாறன்றி பல்வேறு பிரதேச நூலகங்களுக்கும் அவை சென்று சேர வேண்டும் எனும் ஆதங்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது அக் கட்டுரை.

வாசிப்பும் நூலக வளர்ச்சியும் எனும் தலைப்பில் நூலக வளர்ச்சிப் போக்குகள் பற்றி விரிகிறது சப்னா இக்பாலின் கட்டுரை.

புதுமையான அசையும் நூலகங்களைப் பற்றிய சுவாரசியமான தகவல்களைத் தருகிறார் வசீகரன். ஓட்டகம், பீரங்கி, கழுதை, மற்றும் மனிதர்கள் கொண்டு திரியும் நூலகம் பற்றிய செய்திகள் மனதுக்கு ஆச்சரியமுட்டுகின்றன..

சிறைச்சாலைகள் மூடப்படுதலையும், நூலகங்கள் திறக்கப்படலையும் அனுபவத்தில் கூறும் கட்டுரையை விவேகானந்தனார் சதீஸ் எழுதியிருக்கிறார். சிறையில் நூல் வாசிப்பதிலுள்ள இடர்ப்பாடுகள் ஒரு பக்கமென்றால், அங்கிருந்து நூல்களை எழுதுவதென்பதில் எவ்வளவு சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள

வேண்டி வரும்? அச்சிக்கல்களுக்குள்ளிருந்தும் சிறைக்குள் எழுதி முடிக்கப்பட்ட நூல்கள் பற்றிய சாதனைப்பட்டியலைத் தருகின்றார் கட்டுரையாசிரியர்.

அடுத்த வருடத்தின் முதல் காலாண்டிதழ் ஒக்டோபர் 2021 இல் வெளிவந்திருக்கிறது. அவ்விதழைப் பற்றி இனி நாம் பார்க்கலாம்.

வாழும்போதே வாழ்த்தி வாஞ்சையோடு கொண்டாடுதல் பற்றிய செய்தியையும், அட்டைப் படத்திலிருக்கும் கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை பற்றிய தகவலையும் கொண்டமைகிறது இவ்விதழின் ஆசிரியர்தலையங்கம்.

புத்தகம் பற்றிய குறிப்புக்கள் பற்றி சத்திய தேவன் எழுதிய கட்டுரை நூலின் நுழைவாயில் ஆகிறது. புத்தகம் என்பதன் வரையறையிலிருந்து ஆரம்பித்துப் பல்வேறு தரப்பட்ட புத்தகங்கள் பற்றிய கருத்துக்களை முன்வைக்கிறது கட்டுரை.

அடுத்ததாகப் புத்தகம் பரிசளித்தல் பற்றிய உணர்வுகளை அஸ்வினி வைஜந்தி பகிர்ந்து கொள்கிறார். சிறு வயது முதல் புத்தகம் மீதான ஆர்வத்தையும், புத்தகங்களைத் தற்போது விலை கொடுத்து வாங்க முடிவதால் ஏற்படும் ஆத்ம திருப்தியையும் வாசகர்களிடம் பகிர்கிறார் அஸ்வினி.

அடுத்த கட்டுரை சாரல்நாடனுடைய மலையகத்தின் நூலகத் தேவை பற்றியதாகும். மலையகத்தோர் வாசிப்பில் ஈடுபட முடியாமல்க்கான காரணங்கள், பிரதிகளை நூலகங்கள் கொள்வனவு செய்தல் மூலம் நூல் விற்பனையை அதிகரித்தல், போன்ற முக்கியமான விடயங்களைப் பகிர்கிறது இக் கட்டுரை. சிந்தனை சீர் செய்யும் வாசிப்பு எனும் மருத்துவர் ஸ்ரீரஞ்சனி சுப்பிரமணியத்தின் கட்டுரை வேறொரு பரிமாணத்தில் வாசிப்புப் பற்றிக் கூறுகிறது. கருவில் இருந்து முதுமை வரை வாசிப்பை மேம்படுத்திக் கொள்வது பற்றியும், உடல், உள ஆரோக்கியத்தில் வாசிப்பின் வகிபாகம் பற்றியும் விரிவாகக் கூறுகிறது இக் கட்டுரை.

நீர்மை. com ஒரு பார்வை வசீகரனால் எழுதப் பட்டுள்ளது. 500 எழுத்தாளர்களுக்கு அவர்களது படைப்புகளைப் பதிவு செய்யச் சந்தர்ப்பம் வழங்கப் பட்டுள்ளதுடன், 2500 ற்கு மேற்பட்ட நூல்கள் தர வேற்றப்பட்டுள்ள இவ்விணையத் தளத்திற்கு சொந்தக் காரரான கோபிகிருஷ்ணா கணனிக் கற்கை மேற்கொண்ட ஒரு வணிக முயற்சியாளர். இங்கு பதிவு செய்யப்பட்ட நூல்களை மின் பரிவர்த்தனை மூலம் விற்பனை செய்யும் ஏற்பாடுகளையும் செய்து தந்திருக்கிறார் கோபிகிருஷ்ணா எனும் செய்தியானது நூலாசிரியர்களுக்கு உவப்பானது தான்.

இலங்கையில் எழுத்தாளர், கலைஞர்களின் துன்பகரமான நிலை எனும் கட்டுரை இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கப் பொதுச் செயலாளர் கமல் பெரேராவினால் எழுதப்பட்டது. இக்கட்டில் உள்ள கலைஞர்களுக்கு உதவும் முகமாக ஒரு திட்டமும் இல்லை எனச் சொல்லும் இக் கட்டுரை ஜனநியமு அமைப்பினூடாக மூன்று மூத்த கலைஞ்களைச் சந்தித்த அனுபவத்தையும் பகிர்ந்து கொள்கிறது.

நாட்டுக்குப் பெறுமதியான நூலொன்று எனும் பத்தி தரும் தகவலானது, நூலக ஆவணமாக்கல் சபை கல்வி அமைச்சோடு சேர்ந்து மேற்கொண்ட

செயற்றிட்டத்தில் பங்குபற்றிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கை வடபுலம் சார்ந்து குறைவாகவே இருந்த ஆதங்கத்தைப் பகிவகிறது. நூல் அறிமுகம் பகுதியில் ராஜாஜி ராஜகோபாலன் எழுதிய நாராயணபுரம் நாவல் பற்றிய தன் மனப்பதிவுகளைப் பகிர்கிறார் வசீகரன். வல்லிபுரக் குறிச்சியை மையமாக வைத்து, மூன்று தலைமுறையினரின் வாழ்வு பற்றிய 1975 -1980 காலப் பின்னணியைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இந்நாவலை வாசிக்கும் ஆவலைத் தூண்டுகிறது இக் கட்டுரை.

எமது பண்பாட்டில் முக்கிய ஆவணங்களைப் பாதுகாக்கப் பயன்பட்ட பெட்டகங்களின் வடிவம், பயன்பாடு அவற்றின் இன்றைய நிலை பற்றி ஆராய்கிறது சுப்னா இக் பாலின் கட்டுரை.

ஆங்கில இலக்கியத்தில் அழகு சுப்பிரமணியம் எனும் கட்டுரை வி.ரி. இளங்கோவனால் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. எம்மவர் ஒருவரால் உலக இலக்கியத்தில் இடம் பிடிக்க முடிந்ததென்றால், அது அழகு சுப்பிரமணியத்தால் தான் என்ற உண்மையை இன்றைய தலைமுறைக்குச் சொல்லும் வகையிலமைந்த கட்டுரை இது.

ஜேர்மனிய நூலகங்களும் வாசிப்பு அனுபவங்களும் எனும் நிம்மி சிவாவின் கட்டுரையே இவ்விதழின் முத்திரைக் கட்டுரை ஆகும். வீதியோரங்களிலும், பஸ் நிலையங்களிலும் காணப்படும் அலுமாரிகளிலும், நாக்கைகளிலும் கட்டணமின்றி வாசிக்கவும், எடுத்துச் செல்லவும் கூடிய நூல்களைத் தான் புதிதாக அறிந்த கணத்திலிருந்து ஜேர்மனியில் நூல்கள் சார்ந்து தான் பெற்ற வினோத அனுபவங்களை விளக்குகிறார் நிம்மி சிவா. ஜேர்மன் மொழியில் எட்டுத் தடவைகள் திருக்குறள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டமை, 60000 தமிழ் ஏட்டுச்சுவடிகள் சேகரிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படுகின்றமை, இளந்தலைமுறையின் தமிழ் ஆர்வம், வாசிப்பு ஆர்வம், குழந்தைகளுக்கான நல்லிரவுக் கதைகள் எனத் தன்னைப் பிரமிப்பூட்டிய ஒவ்வொரு விடயத்தையும் ஈழத்து வாசகனுக்குக் கடத்துகிறார் நிம்மி சிவா. இவ்வாறு பல நாடுகளினதும் அனுபவங்களைத் திரட்டித் தருவது எங்கட புத்தகங்களின் விசேட தனித்துவமாகிறது.

தோல்வியடைந்த பார்வையாளனின் மனப் பதிவு எனும் மாயனின் கட்டுரை விஞ்ஞான ரீதியான விமர்சனத்தில் கவனிக்க வேண்டிய கூறுகள் பற்றிய விளக்கத்தைத் தருகிறது. இவ்வாறான விமர்சனங்களே எதிர்காலத்தில் சிறந்த நூல்கள் வருவதற்கான சாத்தியத்தை அதிகப்படுத்தும் என்பது அவரது கட்டுரையில் சொல்லா மறைபொருளாய் இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

என். செல்வராஜாவின் மேலட்டை வடிவமைப்புத் தொடர்பான கட்டுரை நூலாசிரியர்களும், பதிப்பாசிரியர்களும் அவசியம் வாசிக்க வேண்டிய கட்டுரை ஆகும். அட்டை வடிவமைப்பில் ஒரேமாதிரி வந்த மேலட்டைகள், அட்டை வடிவமைப்பு வாசகனின் மனதில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம், அட்டை வடிவமைப்பின் முக்கியத்துவம் எனும் விடயங்களைத் தொட்டுச் செல்கிறது இக் கட்டுரை.

மொழிபெயர்ப்பு நூல் அறிமுகமாக ஹெக்கிராவை சலைஹாவின் கிழக்கினை எதிர்

கொண்டு எனும் பிற மொழிச் சிறுகதைத் தொகுப்பு அமைகிறது.

இவற்றினைத்தவிர பாலுமகேந்திரா நூலக நிறுவனத்தின் சிறுகதைப் போட்டி முடிவுகள், நந்தினி சேவியருக்கான அஞ்சலிக் குறிப்பு, கடந்த வருட நூல்களின் நூல் விபரச் சுட்டி என்பனவும் இவ்விதழில் இடம்பெறுகின்றன.

இறுதியாக ஜனவரி 2022 இல் வெளி வந்த இரண்டாம் ஆண்டின் இரண்டாவது இதழ் பற்றிப் பார்க்கலாம்.

மாவட்ட எழுத்தாளர் சங்கம், பிரதேச எழுத்தாளர் சங்கம் என்பவற்றினூடான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் சொல் வீரராயன்றிச் செயல் வீரராய்ச் செயற்படுவோம் எனும் ஆசிரியர் தலையங்கத் தோடு ஆரம்பிக்கிறது இவ்விதழ். அச்சாளர் ஆறுமுக நாவலர் எனும் கட்டுரை மெய்கண்டான் பதிப்பக ஸ்தாபகர், அமரர் நா.இரத்தினசபாபதியுடையது. சைவமும், தமிழும் வளர்த்த நாவலர் இலங்கையில் முதன்முறை அச்சுக் கூடம் நிறுவியமை தொடர்பாகவும் ஐரோப்பியர் அல்லாத ஒருவர் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் அச்சுக்கூடம் நிறுவியமை இதுவே முதல்முறை என்றும் அவ்விடயத்தின் உன்னதத்தை விளக்குகிறது கட்டுரை.

அடுத்து எழுத்தாளர் அறிமுகம் பகுதியில் தேர்ந்த அரசியல் ஆய்வாளராகிய பி.மாணிக்கவாசகம் பற்றிய வெற்றிச்செல்வியின் கட்டுரை இடம்பெறுகிறது. துணிச்சல் மிக்கவராக, போர்க்காலத்து நிலவரங்களைக் களத்தில் நின்று ஆவணப்படுத்திய மாணிக்கவாசகரது கட்டுரைகள், நூல்கள், பணியாற்றிய ஊடகங்கள் பற்றிய விபரங்கள் இக்கட்டுரையில் தெளிவாகத் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

சப்னா இக்பால் இவ்விதழ்க்காகத் தேர்ந்தெடுத்த விடயம் ஓலைச் சுவடிகள் பற்றியதாகும். ஓலைச் சுவடிகளின் தயாரிப்பு, பயன்பாடு, அவற்றில் காணப்படும் விபரங்கள் போன்றவற்றை விரிவாக வாசகருக்கு அறியத்தருகின்றார் சப்னா இக்பால்.

இவ்விதழில் அமைந்துள்ள பதிப்பக வணிகர் எனும் கட்டுரை எழுத்தாளர் பொ.கருணாகரமூர்த்தியால் எழுதப்பட்டது. தமிழக இலக்கிய வணிகச் சூழலில் புலம்பெயர் தமிழரின் நூல் வெளியீட்டு ஆர்வத்தைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி இலாபம் சம்பாதிக்கும் தமிழகப் பதிப்பாளர்கள் பற்றித் தமக்கே உரித்தான நகைச்சுவை உணர்வுடனும், ஆதங்கத்துடனும் பதிவு செய்திருக்கிறார் கருணாகரமூர்த்தி. சாந்தன் படைப்புலகம் எனும் நூல், நூல் வெளியீடு பற்றிய கட்டுரையைத் தக்காயினி செல்வகுமார் வழங்கியிருக்கிறார். பல்துறை ஆளுமையாகிய சாந்தனின் பெருந்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள விடயங்கள் பற்றியும், அவ்வாறு தொகுக்க வேண்டிய தேவை பற்றியும் கட்டுரையாசிரியர் தன் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். சஜீலனின் பிரதேச மலர்கள் பற்றிய கட்டுரையும் அடுத்ததாக அமைகிறது. ஆலயம் சார்ந்த வெளியீடுகள் பற்றி ஏலவே ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டது போல பிரதேச மலர்கள் உரிய வாசகரைச் சென்றடையாத தன்மையையும் இங்கு சஜீலன் அடையாளப் படுத்துகிறார்.

நூலகம் என் இரண்டாவது அன்னை எனும் அலைமகளின் கட்டுரை இவ்விதழின் முத்திரைக் கட்டுரையாகத் திகழ்கிறது. அனலைத்வ நூலகத்தில் எழுத்தாளர் பெற்றுப் பயன்படுத்திய நூல்களிலிருந்து, சிறுவர் முதல் வளர்ந்தோர் வரை ஒவ்வோர் பருவத்திற்கும் வாசிக்க வேண்டிய நூல்கள் ஈறாக இக்கட்டுரை வளர்த்துச் செல்லப்படுகிறது. தமிழகப் பயணத்தின் போது தான் வாசித்த வேந்தர் காலப் பண்பாட்டுக் கூறுகளை எதிர் கொண்ட மனநிலை பற்றியும் எழுத்தாளர் விபரிக்கத் தவறவில்லை.

இளையோரின் வாசிப்பு நலன் கருதி ஆபிரஹாம் லிங்கன் தன் மகளின் ஆசிரியருக்கு எழுதிய கடிதமும் இவ்விதழில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் வெளி வந்த முதல் தமிழ் நூல் பற்றிய என்.சரவணனின் கட்டுரை ஏற்கனவே முதல் இதழில் அவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையோ எனும் ஐயத்தைக் கிளம்பினாலும் அக்கட்டுரையின் விரிந்த வடிவமே இதுவென்பது பகுதி 2 அடுத்த இதழில் வெளியாகும் என்பதிலிருந்து விளங்கக் கூடியதாகவிருக்கிறது.

இதுவும் ஒரு இலக்கியப் புரட்சி எனும் தலைப்பில் கணபதி சர்வானந்தாவின் கட்டுரை எங்கட புத்தகங்கள் அமைப்பினால் நிகழ்த்தப்பட்ட புத்தகக் கண்காட்சியின் ஆச்சரிய அலைகளை வாசகருடன் பகிர்ந்து கொள்கிறது.

லண்டன் கடிதம் 3 இன் மூலம் விஜயலட்சுமி இவ்விதழில் தரும் விடயங்கள் இனப் பாகுபாட்டைச் சம்பபடுத்தும் முகமாகத் தற்போது மேலைநாடுகளில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் குறித்து வரவேற்கும் அதே வேளையில் எமது பத்திரிகைகள் வெளிநாட்டவரின் புகைப்படங்களைத் தமது படைப்புகளில் பயன்படுத்துவதை மீள ஆலோசிக்குமாறு கோருகிறது.

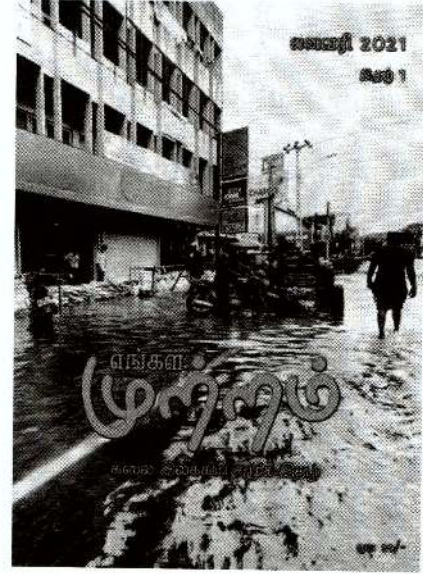
என்.செல்வராஜா எழுதிய எஸ்.எம்.ஹனீபாவும் அவர் வளர்த்த கல்ஹின்ன தமிழ் மன்றமும் எனும் கட்டுரை ஹனீபாவின் அறியாத பக்கங்களை வாசகனுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறது. கல்ஹின்ன தமிழ் மன்றத்தினூடாக நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் அக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்டன எனும் செய்தியே மனதை மலைக்க வைக்கிறது. சிவன் சிறுவர் கழக ஆண்டுமலராக வெளிவந்த கலங்கரை பற்றிய குறிப்பும் இவ்விதழை அணி செய்கிறது.

மொத்தமாக நோக்கினால் ஒவ்வொரு இதழ்களிலும் அவ்வாண்டுகளில் வெளி வந்த நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள் வாசகர்களுக்கு அறியத்தரப்படுகின்றன. மேலும் இலக்கியம் சார்ந்து நூல்கள், நூலகங்கள் சார்ந்து நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய குறிப்புகளும் ஒவ்வொரு இதழிலும் இடம் பெறுகின்றன. வாசிப்பின் முக்கியத்துவம் சாடந்த புகைப்படங்களே ஒவ்வொரு இதழ்களையும் அலங்கரிக்கின்றன. இவ்விதமாகக் கடந்த ஒன்றரை வருடங்களில் 6 இதழ்களை வெளியிட்டு எங்கட புத்தகங்கள் அமைப்பு சாதனை புரிந்திருக்கிறது. காத்திரமான இந்தச் சஞ்சிகையின் உள்ளடக்கம் மேன்மேலும் இவ்விதழ்களின் தேவையை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இச்சஞ்சிகையின் வரவோடு ஈழத்தின் எழுத்து,பதிப்பு, வாசிப்பு முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றுப் புதிய விடியல் ஒன்று புலர்வதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. ●

எங்கள் முற்றம்

ச.சஜீவன்

சஞ்சிகை வரலாற்றில் புதிய வரவாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து எங்கள் முற்றம் என்ற சஞ்சிகை மலர்ந்தது. கவிஞர் அழ.பகீரதன் அவர்களை பிரதம ஆசிரியராக கொண்டு தாலையடி பண்டதரிப்பு மறுமலர்ச்சி மன்றம் நம்பிக்கை (Maru maalarchchi mantram trust) வெளியீடாக இச்சஞ்சிகை வெளிவருகின்றது. குறிப்பாக தமிழ் பேசும் சமூகத்தின் வாசிப்பு ஆர்வத்தை தூண்டும் முகமாகவும், சிறுவர்கள், இளையோர்களின் எழுத்தாற்றலை வளர்க்கும் முகமாகவும் சிறுவர் இலக்கியம், கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல், தொடர்கதை என பல விடயங்களையும் தாங்கி கலை, இலக்கிய, சமூக இதழாக வெளிவரும் இச்சஞ்சிகை இதுவரை நான்கு இதழ்களைக் கண்டுள்ளது. கொரோனா பெருந்தொற்று (Covid 19) காலத்தில் ஜனவரி 2021 இல் இதன் முதலாவது இதழ் வெளிவந்திருந்தது. இக்காலத்தில் பதிப்பு, வெளியீடு, விநியோகம் ஆகிய வற்றில் பல நெருக்கடிகளை இச்சஞ்சிகை எதிர் கொண்டிருந்த போதும் வெளியீட்டுப் பிரிவினரின் விடாமுயற்சியினால் தொடர்ந்து சஞ்சிகையினை வெளியிடும் பணி நடைபெற்று வருகிறது. இச்சஞ்சிகையினை புத்தாக்கப் பண்பாட்டுப் பேரவையின் இளைஞர்கள் மேற்கொண்ட போது பல குடும்ப அங்கத்தவர்களும் தமது வீட்டு முற்றத்தில் சஞ்சிகையை வரவேற்று ஆதரவளித்திருந்தனர். இதனால் இச்சஞ்சிகை வெளியீட்டின் நோக்கம் நிறைவேறிய திருப்தி எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டது.

இச்சஞ்சிகை வெளியீட்டின் நோக்கத்தினை ஆசிரியர் தனது முதலாவது இதழில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார். நாம் “எங்கள் முற்றம்” இதழினை மாதந்தோறும் வெளியிடும் அரிய முயற்சியில் உங்களுடன் பேசுகின்றோம். சமூகவலைத்தளங்கள் எங்கள் நேரங்களைத்தின்னும் இன்றைய காலத்தில் கொரோனா வைரஸ் தாக்கமும் எங்களது கூடிவாழும் பண்டை வாழ்வில் கேள்விக் குறியை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. இதில் இருந்து மீண்டு வந்து நாம் மீண்டும் எங்கள் முற்றங்களில் கூடிச்சுகாதார நெறி முறைகளைக் கைக்கொண்டு உறவாடுகின்ற பண்பாட்டை நோக்கி நகரவேண்டும். அந்த உணர்வை இந்த முற்றம் சஞ்சிகை ஏற்படுத்தினால் அது எமது இலக்கினை அடைந்த மகிழ்வை ஏற்படுத்தும். மாதந்தோறும் வெளிவரும் இதழில் நீங்களும் எழுதலாம். உங்கள் முற்றங்களில் இந்த இதழைக் கூடி வாசித்து நிறைகுறைகளைக் கலந்துரையாடுவதோடு, இலக்கிய ரசனையை வளர்த்து சிந்தையில் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக இளையோரின் கற்றல் செயற்பாடுகளுடன் படைப்பாக்கத்

திறனை வளர்க்க வேண்டும். உங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவியுங்கள். ஆக்கங்களை எழுதி அனுப்புங்கள். தரமான ஆக்கங்கள் எங்கள் முற்றத்தில் இடம் பெறும்.

2021ஆம் ஆண்டு கனலரியில் இதன் முதலாவது இதழ் வெளியாகியது. இவ்விதழில் 2020 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் பெய்த கனமழை (புரலிப்புயல்) ஏற்பட்ட வெள்ள அனர்த்தத்தினை சித்திரிக்கும் புகைப்படத்தை தாங்கிய அட்டைப்படத்தினையும் ஆசிரியர் குறிப்பு, பாதம் ஒரு குறள், மற்றும் பல உள்ளூர் எழுத்தாளர்களினது சிந்தனையைத் தூண்டும் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, மாணவர் ஆக்கம், நூலும் விமர்சனம் ஆகிய ஆக்கங்களுடன் வெளியாகியது. இதன் இரண்டாவது இதழ் பெரும் ஆளுமைமிக்க மூத்த எழுத்தாளராக அறியப்பட்ட டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் புகைப்படத்தினைத்தாங்கிய முன் அட்டைப்படத்தினையும், உள்ளே அவரது மறைவையொட்டிய அஞ்சலிக்குறிப்புரையுடனும், மற்றைய வழமையான பல எழுத்தாளர்களினதும் ஆக்கங்களுடன் வெளியாகியது. இதன் மூன்றாவது இதழ் திருமறைக்கலா மன்றத்தின் ஸ்தாபகரும், கலை, இலக்கியத்துறையில் மிகப் பெரும் ஆளுமையுடன் செயற்பட்டவருமான அருட்தந்தை நீ.மரியசேவியர் அடிகளாரின் ஓவியத்தைத் தாங்கிய அட்டைப் படத்துடனும் (இவ் ஓவியத்தை வரைந்தவர் ஓவியர் ஆசை இராசையா) அவருக்கான அஞ்சலிக் குறிப்புரையுடனும் மற்றைய ஆங்கங்களான கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நூல் விமர்சனம் ஆகியவற்றுடனும் வெளியாகியது. இதன் நான்காவது இதழ் உழைக்கும் பெண்களைக் கௌரவப்படுத்தும் முகமான பெண் தொழிலாளி ஒருவர் அருவி வெட்டும் படத்தினை முன் அட்டையில் தாங்கி நெடுங்கேணி பெடுக்குநாளி மலைக்குகைகள் பற்றிய அறிமுகப்படத்துடன் கலை, இலக்கிய சமூக இதழாக வெளிவந்திருந்தது. இந்நான்கு இதழ்களுக்குமான அட்டைப்படம், மற்றும் பக்கவடிவமைப்பினை சிவ.பரதன், எஸ்.ரி.அனுகன் ஆகியோர் இணைந்து வடிவமைத்திருந்தனர்.

இவ்வாறு மிகவும் காத்திரமானதும், ஆரோக்கியமானதுமான ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவரும் இச்சஞ்சிகை கொரோனா பெருந்தொற்றுக் கால நெருக்கடி, மற்றும் தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடியினால் ஏற்பட்ட அச்சப் பொருட்களுக்கான பெருந்தட்டுப்பாடு ஆகியவற்றைக் கடந்தும் தொடர்ச்சியாக வெளிவரும் என ஆசிரியர் கூறியிருப்பது வாசகர்களுக்கு ஆறுதலளிக்கும் செய்தியாகும்.

தமிழர் தலைநகரிலிருந்து தனித்துவத்துடன் வெளிவரும் “நீங்களும் எழுதலாம்” கவிதை இதழ்

திருஞானசம்பந்தன் லலிதகோபன்

நவீனத்தின் நன்மைகள் ஒருபுறமெனில் மறுபுறம் மனிதனிடமுள்ள படைப்பாற்றலை ஒட்ட உறிஞ்சி அவனை வெறும் நுகர்வோனாக மட்டுமே ஆக்கிவிடு மளவுக்கு இன்றைய தொலைக்காட்சி-கணணி யுகம் அமைந்து விட்டது. படைப்பாற்றலே மனிதனிடமுள்ள மாபெரும் சக்தி. எனவே அவனிடமுள்ள படைப்பாற்றலை வெளிக்கொணர களம் அமைத்து கொடுக்க வேண்டிய தேவையொன்று உண்டு.

அந்த வகையில் படைப்பாற்றலை தூண்டி வாழ்வு பற்றிய புரிதலை ஏற்படுத்துவதில் இன, மத, பிரதேச எல்லைகளை தாண்டி தலைமுறை இடைவெளிகளை நீக்கி நீங்களும் எழுதலாம் தன் பணியினை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும்.(இதழ் ஐந்தின் ஆசிரியர் தலையங்கம்)

“தடைகளை தகர்த்து தகவுகளை தேடி” என்ற மகுட வாசகத்துடன் திருகோணமலையில் இருந்து வெளி வருகின்ற ஒரேயொரு இலக்கிய இதழ் என்ற பெருமையினையும் தன்னகத்தே கொண்டிலங்கும் “நீங்களும் எழுதலாம்” கவிதை சிற்றிதழானது இரண்டாயிரத்து எழாம் ஆண்டின் சித்திரை மாதத்தில் தனது முதலாவது இதழினை வெளியிடதொடங்கி இன்று வரைக்கும் முப்பத்தொரு இதழ்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. ஈழத்தில் இருந்து கவிதைக்கான அச்ச இதழாக வெளிவரும் இந்த இதழானது முப்பது இதழ்களை தாண்டியும் நிலைத்திருப்பதானது குறிப்பிடத்தகுந்த விடயம் மட்டுமன்றி இதற்கு பின்னால் நின்று உழைத்து வருகின்ற இந்த இதழின் ஆசிரியர் திரு.எஸ்.ஆர். தனபாலசிங்கம் அவர்களின் அர்ப்பணிப்பும் போற்றப்பட வேண்டியதே.

இலக்கிய வளர்ச்சி என்று நோக்குகையில் அங்கு நடுத்தர இதழ்களினை விடவும் சிற்றிதழ்களின் பங்கே பெரிதாக இருக்கிறது என்பது பரகசியமல்ல. மொழியின் அதியுச்ச சாத்தியமே கவிதையாக இருக்க கவிதைக்கான சிற்றிதழ் ஒன்றின் தொடர்கையானது அதன் வாசகர் வட்டத்தின் தொடர்ச்சியான

ஆதரவில் தங்கியும் இருக்கின்றது. அந்தவகையில் நீங்களும் எழுதலாம் இதழின் தொடர்ச்சியான வரவுக்கு காரணமாக இருப்பதுவும் அது வாசிக்கப்படுவதும் பேசப்படுவதுமாய் இருப்பதே என சுட்டிகாட்ட விரும்புகிறேன்.

“தேன்மொழி (1955) தொடக்கம் மறுபாதி (2009) வரை ஈழத்திலே கவிதைக்கான இதழ்கள் முப்பதுக்கு மேற்பட்டவை வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுள் நீண்டகாலமாக வெளிவந்துள்ள இதழாக (2007- 2020) நீங்களும் எழுதலாம் திகழ்கின்றது என்று கருத வாய்ப்புள்ளது. இவ்வாறே எண்ணிக்கை அளவிலும் இன்றுவரை வெளிவந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது”.(பேராசிரியர் யோகராசா நீங்களும் எழுதலாம் கவிதையிதழ் தொகுப்புக்கான முன்னுரையில்)

இந்த இதழுக்கான பெயர் தெரிவு ஏன் இவ்வாறுள்ளது என ஆசிரியரிடம் வினவுகையில் அவர் கூறியதாவது அனைவரையும் எழுத தூண்டுவதேயன்றி வேறில்லை எனக்கூறுகிறார்.

இதன் முப்பது இதழ்கள் குறித்தும் விரிவாக எழுத நினைத்திருந்தேன். எனினும் கட்டுரையின் விரிவஞ்சி இந்த இதழின் முதல் பதினைந்து இதழ்கள் குறித்த விரிவான பார்வையினை தருகிறேன்.

இருமாத கவிதையிதழ் என்ற கால நோக்குடன் இரண்டாயிரத்து ஏழு சித்திரையில் ஒதுங்கல்களில் இருந்து கவிதையினையும் கவிஞர்களையும் விடுவிக்கும் நோக்குடன் தனது பயணத்தினை ஆரம்பிக்கிறது

“நீங்களும் எழுதலாம்”. இந்த இதழில் மூத்த படைப்பாளிகளும் இளைய படைப்பாளிகளுமாய் பலரின் கவிதைகளை காணக்கிடைக்கிறது. குறிப்பாக கூறினால் பொதுவில் சிறு கதை படைப்பாளியாக அறியப்பட்ட அமரர் நந்தினி சேவியர் அவர்களின் “கோபுரங்கள்” என்றோர் கவிதையும் இந்த இதழில் வெளியாயுள்ளது. இதனை விடவும் திருமலையின் மூத்த படைப்பாளிகளாக அறியப்படும் தம்பி தில்லைமுகிலன், தாமரைத்தீவான், க.யோகானந்தன் வி.குணபாலா

ஆகியோரின் கவிதைகளுடன் இளைய தலைமுறை கவிஞர்களான சத்தியதேவன், சம்பூர் வதனரூபன் ஆகியோரின் கவிதைகளும் கூட இந்த இதழை அலங்கரிக்கின்றன. திருகோணமலையினை தளமாகக் கொண்ட இதழாக இருப்பினும் தனது கன்னி இதழிலேயே இலங்கையின் பல பகுதிகளில் இருந்துமான படைப்பாளிகளின் கவிதைகளும் இந்த இதழில் இருக்கின்றன. கவிதைகள் தொடர்பான பத்திகள் என்ற வகையில் பேராசான் கைலாசபதி அவர்களின் “ஒப்பியல் இலக்கியம்” என்ற நூலில் இருந்து “பாரதியும் மேனாட்டு கவிஞரும்” என்ற கட்டுரையின் ஒரு பகுதியை இந்த கன்னி இதழில் காணக் கிடைக்கிறது. அத்துடன் ஈழத்தின் முக்கிய கவிஞர்களாக கருதப்படுகின்ற மகாகவி, நீலாவாணன், திருகோணமலை கவிராயர் ஆகியோரின் வரிகளையும் இந்த இதழில் காணலாம். மொத்தத்தில் ஒரு இதழின் முதலாவது இதழ் என்ற வகையில் நம்பிக்கைகளை விதைக்கக் கூடிய இதழாக இந்த இதழ் அமைந்து காணப்படுகிறது.

“நீங்களும் எழுதலாம்” இதழின் இரண்டாவது இதழானது 2007 வைகாசி - ஆனி மாத இதழாக வெளிவந்திருந்தது. கவிதைப்படைபுகளுக்கும் அப்பால் கவிதை சார்ந்த உரையாடல்களையும் தொடருமாறு வாசகர்களிடம் கோரிய இந்த இதழில் பல்வேறு படைப்பாளிகளின் கவிதைகளை காண்கிடைக்கிறது. இந்த இதழ் வெளிவந்த சமகாலத்தே நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த கொடூர யுத்தத்தினை பிரதிபலிக்கும் வகையில் கவிதைகளை இந்த இதழ் தாங்கி வெளிவந்திருந்தது. குறிப்பாக க. அன்பழகன் அவர்களின் “எரிந்து போன கிராமம்” மற்றும் எஸ். சத்தியதேவன் அவர்களின் “இருத்தல் மீதான ஆசை” என்பனவற்றை குறிப்பிடலாம். இந்த இதழின் ஆசிரியர் எஸ். ஆர். தனபாலசிங்கம் அவர்கள் தனது எண்ணங்களை தத்துவார்த்த ரீதியில் பொறித்த “இங்கிருந்தே” என்ற கவிதையும் இந்த இதழில் உள்ளது. நோபல் பரிசு பெற்ற பாப்லோ நெருடா மற்றும் இந்திய சாகித்திய மண்டல பரிசினை பெற்ற மு. மேத்தா அவர்களை குறித்த பத்திகளையும் இந்த இதழில் காணலாம். “கொழுந்து” சிற்றிதழ் குறித்த அறிமுகம் மற்றும் வாசகர் கடிதம் பகுதியில் அதன் ஆசிரியர் அந்தனி ஜீவாவின் கடிதமும் இந்த இதழில் இருக்கின்றது.

தமிழ் கவிதைகள் பல பரிணாமங்களை அடைய வேண்டியுள்ளது என்ற தேவைப்பாட்டினை வலியுறுத்திய வண்ணமாக இந்த சிற்றிதழின் மூன்றாவது வருகை ஆனி-ஆடி 2007 இல் வெளிவந்திருந்தது. பல்வேறு படைப்பாளிகளின் கவிதைகளுடன் வெளிவந்திருந்த இந்த இதழில் “கவிதை ஒரு காலத்தின் கண்ணாடி என்பதை பிரதிபலிக்கும் வண்ணமாக ஈச்சந்தீவு வே, விஜேந்திரன் அவர்களின் வரிகள் அமைந்திருந்தன.

“இங்கு இரண்டாம் உகண்டா

முடி சூடுகின்றது

பானையில் சோறு

பக்கத்தில் சாவு”

இந்த கவிதையின் வரிகள் சமகாலத்துக்கும் பொருந்தி போவது குறிப்பிடத்தக்கது. திருமலையில் இருந்து இதுவரைக்கும் வெளிவந்த இதழ்களினை ஆவணமாக்கும் முயற்சிக்கான வேண்டுகோளும் இந்த இதழில் கோரப்பட்டிருந்தது. காற்றுவெளி மற்றும்

படிகள் சஞ்சிகைகள் குறித்த அறிமுகத்துடன் அகவை 75 கண்ட திருமலையின் மூத்த கவிஞர் தாமரைத்தீவான் குறித்த குறிப்பு ஒன்றினை “வயலான்” அவர்கள் எழுதியிருந்தார். அத்துடன் “கவிதைகளில் முரண் எனும் இயங்கியல்” என்றோர் கட்டுரையும் இந்த இதழில் இணைக்கப்பட்டிருந்தது.

“சுவை புதிது பொருள் புதிது சோதிமிக்க நவ கவிதை என்று” என்ற பாரதியின் வரிகளை மேற்கோள் காட்டி இந்த கவிதை இதழின் நான்காவது இதழானது 2007 புரட்டாதி - ஐப்பசியில் வெளிவந்திருந்தது. தற்காலத்தே பின் நவீனத்துவ கவிஞர்களாக அறியப்படுகின்ற கிண்ணியாவினை சேர்ந்த கவிஞர்களான ஏ. நல்புல்லா மற்றும் ஜே. பி. ரோஸ்கான் ஆகியோரின் கவிதைகள் இந்த இதழில் வெளிவந்திருந்தன. யுத்தத்தின் மீதான எதிர்வினைகளை இந்த கவிதைகள் பிரதிபலித்திருந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சுவைத் திரள் உலக நகைச்சுவை ஏடு மற்றும் வடம் கவிதைக் கான காலாண்டு இதழ் என்பவற்றின் அறிமுகத்துடன் பேராசான் க. கைலாசபதியின் “கவிதையும் தத்துவமும்” மற்றும் மு. தளையசிங்கத்தின் “சுவை கலைக்காகவா?” ஆகிய கட்டுரைகளின் பகுதிகளும் இந்த இதழில் இருக்கின்றன.

இதுவரைக்குமான இதழ்களின் குறுக்குவெட்டு பார்வையாக வாசகர் கடிதம் பகுதியில் வெளியாகிய வதிரி. இரா. இராஜேஸ் கண்ணன் அவர்களின் வாசகர் கடிதம் அமைந்துள்ளது.

“தோற்றத்தில் வாமணன் போலிருந்தாலும் விஸ்வரூபம் எடுப்பதற்கான அடித்தளம் பல்கள விரிவாக்கத்தின் மூலம் இடப்பட்டுள்ளது”

இந்த வரிகளின் நிதர்சனமே இந்த இதழின் தொடர்ச்சியான வருகை என்றால் அது மிகையன்று.

“நீங்களும் எழுதலாம்” இதழின் ஐந்தாம் இதழானது கார்த்திகை மார்சு 2007 இல் வெளியாகியது. இந்த இதழின் தொடர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் ஊடகங்கள் மற்றும் வாசகர்களுக்கு தனது நன்றிகளை தெரிவித்ததாக இந்த இதழின் வருகை அமைந்திருந்தது. இந்த இதழ் வெளிவந்த காலத்தே உச்சம் பெற்றிருந்த யுத்தத்தின் தெறிப்புக்கள் பிரதிகளின் மீது படந்து கிடந்ததை இந்த இதழினை வாசிக்கும் பொழுது அறிந்தேன். சான்றுகளாக மரபுக்கவிஞர் தாமரைத்தீவான் மற்றும் சம்பூர் வதனரூபனின் வரிகள்.

“அகலமாய் நினைப்பதில்லை!

வேதனை கொள்வதில்லை!

பண்பாட்டுக் காப்புமில்லை!

வளருமா-அழிந்தே போகும்!

(தாமரைத்தீவான்)

தனித்தவொன்றான பிரக்கை ஏதுமற்ற

வன்மங்களின் சுடுதல்களை வழிமொழிந்து

ஆதரித்து இன்னுமொரு நாளுக்கான

இருத்தல் உறுதி பெறுகிறது”

(சம்பூர் எம். வதனரூபன்)

இந்த இதழில் மலையகம் சார்ந்த இரு படைப்பாளிகளின் கவிதை நூல்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கலா விஸ்வநாதனின் “மனித ஏணிகள்” மற்றும் மயில்வாகனம் திலகராஜனின்

“மல்லியப்பூ சந்தி” என்பனவே அவையாகும். அத்துடன் அந்தனி ஜீவா அவர்களின் அயலகத்தமிழ் இலக்கியம் குறித்த ஒரு குறிப்பும் இருக்கின்றது. இந்த விடயங்களை இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் யாதெனில் ஒரு பிரதேசம் சார்ந்த சிற்றிதழ் என்ற அடையாளம் தாண்டி “நீங்களும் எழுதலாம்” இதழானது மலையகம் சார்ந்த படைப்புக்களுக்கு அடையாளம் தருகின்றது என்பதாகும். அத்துடன் மிருகவில் சுந்தரி அவர்கள் கனடாவில் இருந்து எழுதிய வாசகர் கடிதமானது இந்த இதழானது ஈழம் தாண்டி சர்வதேசத்தில் தடம் பதித்தமைக்கான சாட்சியமாகும்.

இதன் ஆறாவது இதழானது ஓராண்டு நிறைவு சிறப்பு இதழாக 2008 பங்குனியில் வெளிவந்தது. இதுவரைக்கும் வெளிவந்த இதழ்களில் கனதி மிகுந்த இதழாக இது இருக்கிறது. இது 77 பக்கங்களுடன் கிட்டத்தட்ட நாற்பது படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களுடன் வெளிவந்துள்ளது. கவிதையின் சமூக பயன் பாட்டினை உச்சப்படுத்துவதே இந்த இதழின் இலக்காக அமைந்துள்ளது. இந்த இதழின் குறிப்பிடத்தக்க படைப்பாளிகளாக (அதாவது கவிதைகளை யாத்தோரில்) பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, சண்முகம் சிவகுமார், ஷெல்லிதாசன், பெரிய ஐங்கரன், அ.கௌரிதாசன், கன்னிமுத்து வெல்லபதியான், அலெக்ஸ் பரந்தாமன், ஏ.எம்.எம் அலி, சூசை எட்டவேர்ட், ச.மணிசேகரன், சோ.பத்மநாதன் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களின் பெயர்களை இங்கே குறிப்பிடுவதன் காரணம் இவர்களில் பலர் நாடறிந்த கவிஞர்களாக இருப்பதே. அந்தவகையில் குறித்த ஓராண்டுக்குள்ளே இந்த இதழானது பரவலான அறிமுகத்தினை பெற்றிருக்கிறது எனலாம். நீங்களும் எழுதலாம் குறித்து இலண்டன் ஐ.பி.சி வானொலியில் ஒலித்த குறிப்பு ஒன்றும் இந்த இதழில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் கவிதையின் பணி குறித்து ந.பார்த்தீபன் எழுதிய கட்டுரை மற்றும் நீங்களும் எழுதலாம் குறித்து கலாநிதி.செ.யோகராசா அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையும் இந்த இதழின் சிறப்பு அமிசங்களாகும் அத்துடன் பிரபல விமர்சகர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்களின் குறுமதிப்புரை ஒன்றும் இந்த இதழில் வெளியாகியுள்ளது. மேலும் இதுவரைக்கும் இந்த இதழுக்கு பங்களிப்பு வழங்கிய படைப்பாளிகளின் பட்டியல் ஒன்றும் வெளியாகியுள்ளது. இது ஒரு புது முயற்சி என்றே கூறலாம். ஏனெனில் ஒரு இதழின் வளர்ச்சிக்கும் இருப்புக்கும் வாசகர்களினதும் படைப்பாளிகளினதும் ஆதரவு மிகவும் முக்கியமானது. அந்த வகையில் இந்த பட்டியல் படைப்பாளிகளுக்கான நன்றி தெரிவித்தல் மட்டுமன்றி ஆவணமாக்குதலுமாகும். பல நூல்களின் அறிமுக குறிப்புக்களுடனும் செறிந்து துலங்கும் கருத்துக்களுடன் இந்த இதழ் இருக்கிறது எனலாம்.

பேசாத பொருட்களையும் கவிதையில் பேசவேண்டும் என்ற தொனியுடன் இந்த இதழின் ஏழாவது இதழானது 2008 வைகாசி-ஆனியில் வெளியானது. முதன்முதலாக ஒளிப்படங்களின் காட்சி படுத்தல் இடம்பெற்ற இதழாக இதனை குறிப்பிடலாம். இந்த இதழின் முதலாம் ஆண்டு நிறைவின் நிகழ்வு குறித்த படங்களே அவையாகும். ஈழத்தின் முக்கிய பெண் கவிஞரான அஷ்ரபா நூர்தீன் அவர்களின் “நானும் நீயும்”

என்ற கவிதை இந்த இதழில் வெளியாகியுள்ளது. அத்துடன் கவிஞர்.வாகரைவாணனின் கவிதை ஒன்றும் இந்த இதழில் பிரசுரமாகியுள்ளது. மேலும் கடந்த இதழில் சில்லையூர் செல்வராசன் அவர்களின் “கற்றால் வருமோ கவித்துவம்?” என்ற கட்டுரையினை பிரசுரித்த ஆசிரியர் அவர்கள் அதனை திறந்த வெளிக்கான விவாதப்பொருளாக முன்வைத்தார். அதனை இந்த இதழில் தொடர்ந்த கலா விஸ்வநாதன் அவர்கள் கற்றால் வரும் கவித்துவம் என்ற தொனிப்பட விவாதித்து இருந்தார். அத்துடன் கவிதைகள் தொடர்பில் முக்கிய கட்டுரையான “கவிதையில் முரண் கோட்பாடு” என்ற கட்டுரையும் இந்த இதழில் வெளியாகியுள்ளது.

நீங்களும் எழுதலாம் இதழின் எட்டாவது இதழானது 2008 ஆடி - ஆவணி இதழாக வெளிவந்தது. இந்த இதழானது மக்களை இயந்திரத்தனத்தில் இருந்து விடுவிக்கும் சாதனமாக கவிதை இலங்குகிறது என்ற மகுடத்துடன் வெளியாகியது. இந்த இதழானது ஈழத்தின் வலிகள் சார்ந்து அதிகமான படைப்புக்களை எழுதி வரும் கவிஞர், சிறுகதை புனைவாளர் மற்றும் நாவலாசிரியராக அறியப்படும் தீபச்செல்வன் அவர்களின் கவிதையினை முகப்பு கவிதையாக தாங்கி வெளியாகியது. இந்த இதழில் குறிப்பிட்டு கூறக்கூடிய ஏனைய கவிதைகளில் இதழின் ஆசிரியர் எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம் அவர்களின் குறியீட்டு கவிதையான ஆடுகளும் ஓநாய்களும் கவிஞர். த.ஜெயசீலன் அவர்களின் “கற்பனைச்சுகம்” என்பனவற்றை குறிப்பிட முடியும். இதனை விட மறைந்த கவிஞர் சுபத்திரன் அவர்களின் ஒரு கவிதையும் இதில் பிரசுரமாகி இருந்தது. கலைவாதி கல்லீர் அவர்களின் “கவிதை ஏடுகள் மரித்து போகின்றனவே” என்ற தலைப்பில் அமைந்த கட்டுரை ஒன்றும் இந்த இதழில் வெளியாகியது. இந்த இதழானது இன்னொரு வகையிலும் சிறப்பு பெறுகிறது. இந்த இதழில் இருந்தே மாணவர்களின் கவிதைகள் “பயில் களம்” என்ற தலைப்பில் தனித்த பகுதியாக வெளிவரத் தொடங்கியது. துவாரகனின் மூச்சு கற்றால் நிறையும் வெளிகள் தொகுதி குறித்து அறிமுகக்குறிப்பு ஒன்றினையும் காணக்கிடக்கிறது. கவிதை குறித்த சில கருத்தாடல்கள் என்ற தலைப்பில் நாச்சியாதீவு பர்வீன் அவர்களின் பத்தி ஒன்றும் வெளியாகி இருந்தது. நந்தவனம் இதழின் அறிமுகமும் இந்த இதழில் வெளியாகியது. வாசகர் கடிதம் பகுதியில் ஈழத்தின் பிரபல நாவல் மற்றும் சிறுகதை ஆசான் செங்கை ஆழியான் அவர்களின் கடிதத்துடன் யாழ்ப்பல்கலைக் கழகமியுதுறை விரிவுரையாளர் க.குமரன் அவர்களின் கடிதமும் வெளியாகியிருந்தது.

ஆட்சியாளர்களுக்கு அறிவுரை கூறுவதுடன் சாதாரண மக்களுக்கு விழிப்பூட்டுபவர்களாகவும் கவிஞர்கள் உள்ளனர் என்ற தொனியுடன் இந்த சஞ்சிகையின் ஒன்பதாவது இதழ் 2009 கார்த்திகை மார்சுமியில் வெளியாகியது. இந்த இதழில் கவிஞர் ஷெல்லிதாசன் எழுதிய பின்வரும் வரியால் காலத்தின் வாசிப்பு முக்காலத்துக்கும் விரிவுறுகிறது எனலாம்.

“எங்கள் சுதந்திரத்தில்
எங்களின் விடுதலையில்
கண்ணும் கருத்துமாய் கரிசனை காட்டும்
கருணாமூர்த்தியின் மறு அவதாரங்களே

எம்மை

வட்டமிட்டு வட்டமிட்டு

திட்டமிட்டு திட்டமிட்டு

காவல் காக்கும் கைங்கரியத்தை

நீங்கள் தானாக கைவிட்டால் போதும்

எமது இழந்த சுதந்திரம்

இல்லாமல் போன விடுதலை எல்லாம்

தானாக கைகூடும்”

இதனை விட அஸ்ரபா நூர்தீன், வாகரை வாணன் , க.யோகானந்தன் ஆகியோரின் கவிதைகளும் குறிப்பிடத்தக்கதாய் உள்ளன. இந்த இதழில் இதழ் எட்டு குறித்த ஒரு பார்வையினை கன்னிமுத்து வெல்லபதியான் அவர்கள் எழுதியுள்ளார். கருத்தாடல் களம் பகுதியில் கவிதை என்பது ஒரு சிக்கலான பின்னமல்ல என்றோர் பத்தி வெளியாகியுள்ளது. கவிஞர் மேமன் கவி அவர்கள் மல்லிகை இதழில் எழுதிய கவிதைக்கான ஒரு சிறு சஞ்சிகை என்ற தலைப்பில் நீங்களும் எழுதலாம் குறித்து எழுதிய ஒரு பத்தியும் வெளியாகி இருக்கிறது. மாரி முத்து சிவகுமாரின் “மலைச்சுவடுகள்” குறித்து கலா விஸ்வநாதன் எழுதிய இரசனைக்குறிப்பு வெளியாகியுள்ளது. இதனை விட அத்துல் ஜமீலின் “தனித்தலையும் பறவையின் துயர்” குறித்தான அறிமுகக்குறிப்பும் வெளியாகி இருக்கிறது.

சிறந்த செய்யுட்களும் பாடல்களும் இலட்சிய வாழ்வுக்கு வழிகாட்டக்கூடியவை என்ற கருவுடன் இந்த சஞ்சிகையின் பத்தாவது இதழானது 2009 தை-மாசியில் வெளியாகியது. இந்த இதழில் தமிழ்நாட்டில் இருந்து ரா.பிரேம் ரமேஷ் என்ற கவிஞரால் எழுதப்பட்ட ஒரு கவிதை வெளியாகியுள்ளது. இது நீங்களும் எழுதலாம் சஞ்சிகைக்கு தமிழ்நாட்டில் இருந்து நேரடியாக அனுப்பப்பட்ட முதலாவது கவிதையாகும். பொலிகை ச.திருப்பதி அவர்களின் “காதோடு வாய் புதைத்து”, தி.காயத்திரியின் “பொழியும் மழை” ஆகிய கவிதை தொகுதிகள் குறித்த அறிமுகத்துடன்; மாதுமையின் “ஒற்றை பனை” குறித்து பெரிய ஐங்கரன் அவர்களினால் எழுதப்பட்ட குறுவிமர்சனமும் வெளியாகி இருக்கிறது. பாரதி ஒரு சர்ச்சை என்றோர் விமரிசன பார்வை க.சி. அக முடையான் அவர்களினால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கருத்தாடல் களம் பகுதியில் தீரன் ஆர்.எம்.நெளசாத் அவர்களினால் எழுதப்பட்ட நுனிப்புல்லரிப்பு என்றோர் பத்தியும் வெளியாகி இருக்கிறது.

தாம் வாழும் காலத்தின் சமூக ஒழுங்கினை தீர்மானிப்பதில் படைப்பாளிகளின் பங்கு குறித்த உசாவுகையுடன் இந்த இதழின் பதினோராவது மலர்கை இரண்டாயிரத்து ஒன்பதாம் ஆண்டு பங்குனி-சித்திரை இதழாக வெளியாகியது.

எதிர்கொள்ளும் யதார்த்தத்தினை கீழ்வரும் புலோலியூர் வேல்நந்தனின் வரிகள் பேசின.

“இயற்கை கூட இரக்கம் இழந்தபடி

உலகம் கூட உறக்கத்தில்

அறிக்கைகள் மட்டும் விட்டபடி

நாளும் உயிரவாழும்

மரண வெளியில் நின்றபடி

என்ன சொல்லிப்பாடுவது

ஏது சொல்லிப்பாடுவது”

இதனைத்தவிர எஸ்.பாயிஷா அலி, நெடுந்தீவு

வி.முசிலன், எல்.வஸ்மீ அக்ரம், ஜின்னா சரீபுதீன் போன்ற கவியாளுமைகளின் கவிதைகள் கூட வெளியாகியிருந்தன.

கடந்த இதழில் “நுனிப்புல்லரிப்பு” என்ற தலைப்பில் தீரன்.ஆர்.எம்.நெளசாத் தொடங்கிவைத்த விவாதத்திற்கான எதிர்வாதம் ஒன்றை “தீரன் மூட்டிய தீ” கவிஞர் கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி அவர்கள் இந்த இதழில் முன்னெடுத்திருந்தார். இதனைத்தவிர கடந்த இதழில் வெளியாகிய பாரதி ஒரு சர்ச்சை என்ற க.சி அகமுடையானின் கட்டுரையின் மிகுதிப்பகுதி வெளியாகியது.

செங்கதிர், பெருவெளி போன்ற சஞ்சிகைகளின் அறிமுகத்துடன் திராட்சை ரசம், மௌனமே வாழ்வாக போன்ற கவிதைத் தொகுப்புக்களின் அறிமுகக் குறிப்புக்களையும் காணக்கிடைக்கிறது. இலண்டனில் இருந்து ஒலிபரப்பாகும் ஐபிசி தமிழ் இல் ஒலிபரப்பாகிய நீங்களும் எழுதலாம் குறித்த விவரணத்தின் எழுத்துப்பிரதியும் இந்த இதழில் பிரசுரமாகியிருந்தது. அத்துடன் முல்லை அமுதனின் இலக்கிய பூக்கள் மற்றும் அந்தனி ஜீவாவின் அ.ந.க. ஒரு சகாப்தம் ஆகிய நூல்கள் குறித்த குறிப்புக்களையும் காணக்கிடைக்கிறது.

இந்த இதழின் ஈராண்டு நிறைவு இதழாக வெளியாகியது 2009 வைகாசி-ஆனி இதழ். இந்த இதழானது மறைந்த கலைஞர்கட்கு அஞ்சலி செலுத்தும் அஞ்சலி குறிப்பு பகுதியையும் அறிமுகம் செய்திருந்தது. ஈழத்து நூல்களை கொள்வனவு செய்து விற்பனை செய்த இலக்கிய ஆர்வலர் திரு.த.சிதம்பரபிள்ளை அவர்களை நினைவூட்டியிருந்தது இந்த அஞ்சலி குறிப்பு.

மன்னார் அமுதன், நீலாபாலன் போன்றோர் உட்பட பல படைப்பாளிகளின் கவிதைகள் இந்த இதழில் இருக்கின்றன. பெருங்கவிஞர் முருகையனின் நினைவுக் குறிப்புக்களை பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம் மற்றும் பெரிய ஐங்கரன் ஆகியோல் பதிந்திருந்தனர். அரசியல் மற்றும் சமூக விடுதலையை இலக்கியத்தி னூடே வெளிப்படுத்திய கவிஞர் இவரென மொழிந் திருந்தால் இதழின் ஆசிரியர் எஸ்.ஆர். தனபாலசிங்கம் அவர்கள்.

கருத்தாடற்களம் பகுதியில் “புதுசா புராதனமா” என்ற தலைப்பில் ந.பார்த்தீபன் எழுதிய கட்டுரை ஒன்று பிரசுரமாகியிருந்தது. நூல் அறிமுக குறிப்பு பகுதியில் சமரபாகு சீனா உதயகுமார் அவர்களின் இரு கவிதை தொகுதிகளான வெற்றியுடன் மற்றும் உடைந்த நினைவுகள் குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் கிண்ணியாவின் கவிஞர்களான ஜே.பிரோஸ்கானின் இதுவும் பிந்திய இரவொன்றின் கனவுதான் மற்றும் ஏ.நஸ்புல்லாவின் நதிகளைத் தேடும் சூரிய சவுக்காரம் ஆகிய தொகுதிகளின் அறிமுகக்குறிப்புக்களையும் காணக்கிடைக்கிறது.

வாசகர் கடிதம் பகுதியில் “ஹைக்கூ ஒரு சர்ச்சை” என்ற தலைப்பில் மன்னார் அமுதன் அவர்களின் குறிப்பினை காணக்கிடைக்கிறது. அத்துடன் எழுத்தாளர் யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் குறிப்பும் இங்குண்டு. அவ்வவ்வகால சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நிலைமைகளை கவிதை இலக்கியம் செவ்வனே படம்பிடித்து காட்டவல்லது என்ற குரலுடன் நீங்களும் எழுதலாம் பதின்மூன்றாம் இதழானது 2009 ஆடி - ஆவணி இதழாக வெளியாகியது.

நீங்களும் எழுதலாம் இதழில் தொடர்ச்சியாக எழுதி வரும் அன்புவுழிபுரம் சூசை எட்வேட் அவர்கள் குறுங்கவிகள் மூலம் நச் என வாசகர் மனதில் அடிப்பவர். அவரின் தெருக்குரலில் இருந்து ஒரு கவி.

“பள்ளியறை நினைவு பள்ளிப்படிப்புக்கு கொள்ளி வைத்ததே வரலாறு”

கொழுந்து, தென்றல், புதிய நிலா ஆகிய சஞ்சிகைகளின் அறிமுகம் இந்த இதழில் வெளியாகியுள்ளது. இப்போது அஸூமதின் “இனந்தெரியாதவர்கள்” தொகுதி குறித்து கலா விஸ்வநாதன் அவர்களின் அறிமுகக்குறிப்பு வெளியாகியுள்ளது. கருத்தாடற்களம் பகுதியில் கிண்ணியா ஏ. எல். எம் அலி அவர்களின் “புதிய தச்சர்களுக்கு” என்ற பத்தி வெளியாகியுள்ளது. இந்த இதழில் புதிய திசையொன்றாக இணையத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட டாக்டர் எம்.கே.முருகானந்தன் அவர்களின் “மறந்து போகாத சில: கவிதை” என்ற கட்டுரை வெளியாகியுள்ளது. இதுவரைக்கும் நேரடி கட்டுரைகளையே பிரசுரித்த நீங்களும் எழுதலாமின் புதியதோர் பரிணாமம் இதைனலாம்.

இந்த இதழில் பின்வரும் ஐந்து நூல்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

1. முடிவில்லா பேச்சுக்கள் (கவிதை) - சி. கலைமகள்
2. சருகும் சுருதியும் (கவிதை) (எஸ்.பி.ஆன்வரோஸ் சொய்சா)
3. இலக்கிய திறனாய்வு கோட்பாடுகள் (கட்டுரை) - பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா
4. இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டு பாடல்கள் - எஸ். முத்துமீரான்
5. கக்கக் கணிய - சிறுகதை தொகுதி எஸ். முத்துமீரான்.

வாசகர் கடிதம் பகுதியில் அன்புமணி அவர்கள் இந்த சஞ்சிகையின் அளவினை மாற்றுமாறு விடுத்த கோரிக்கை முக்கியமானது.

நீங்களும் எழுதலாம் சஞ்சிகையின் பதினான்காவது இதழானது 2009 கார்த்திகை - மார்கழியில் வெளியாகியது. வென்றெடுக்கும் சக்தி கவிதைக்குண்டு அது இயக்கமும் கூட என்கிறது இந்த இதழின் குரல். பின்னாட்களில் தனது “குறியிடல்” தொகுதி மூலமாக பலரினதும் கவனத்தை ஈர்த்த கவிஞர். தில்லை நாதன் பவித்திரன் அவர்களின் கவிதை ஒன்று இந்த இதழின் “பயில் களம்” பகுதியில் வெளியாகியது. அறிமுககுறிப்பு பகுதியில் எஸ். முத்துமீரான் அவர்களின் “அண்ணல் வருவானா” மற்றும் மன்னார் அமுதனின் “விட்டு விடுதலை காண்” தொகுதிகள் குறித்த பார்வை வெளியாகியுள்ளது. இந்த இதழின் சிறப்பமிசமாக கவிஞர்கள் குறித்த அறிமுகமானது அவர்களின் நிழல் படத்துடன் வெளியாகி இருக்கிறது. பயில் களம் பகுதியில் இளைய கவிசுளான ம. கம்ஷி மற்றும் வி. கௌரி சங்கர் ஆகியோர் குறித்தும் வளர்ந்தோர் பகுதியில் கன்னிமுத்து வெல்லபதியான் மற்றும் எம். ரீ. எம் யூனுல் குறித்தும் அறிமுக குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

நீங்களும் எழுதலாம் சஞ்சிகையின் பதினென்தாம் இதழானது தை-மாசி 2010 இதழாக வெளியாகியது. பொதுவான கருத்தியலுடன் வெளியான இந்த இதழில் பல்வேறு கவிஞர்களின் கவிதைகள் வெளியாகியிருந்தன. இந்த இதழின் நெடுநாள் பங்காளர்களான கவிஞர்கள் ஷெல்லிதாசன் மற்றும் மாரிமுத்து சிவகுமார் ஆகியோர் குறித்த அறிமுகங்கள்

அவர்களின் கவிதைகளுடன் வெளியாகின. மலேசியாவில் இருந்து வெளியாகும் மௌனம் கவிதை இதழ் குறித்த அறிமுகமும் இடம்பெற்றது. இந்த இதழின் வாசகர் கடிதம் பகுதியானது அன்பு ஜவஹர்ஷா, அலெக்ஸ் பரந்தாமன், உடப்பூர் வீரசோக்கன் மற்றும் நல்லை அமிழ்தன்போன்றோரின் கடிதங்கள் வெளியாகின.

பின்வரும் நான்கு கவிதை தொகுதிகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன.

1. இதயமுள்ள பாரதி - பொன். பூபாலன்
2. வாழ்வினை தேடி - மு. ஆ. சுமன்
3. உயிர்த்தெழ்ச்சொல்லுங்கள் - கெ. ஜெ. பபியான்
4. அவல அடை காப்பு - கலை சுதர்சன்

மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள்

பன்னாட்டு இலக்கியங்கள் யாவும் தமிழ் மொழியிலே பயின்றிடல் வேண்டும் என்ற பாரதியின் வாக்கினை மெய்ப்பிக்கும் வகையிலே நீங்களும் எழுதலாம் இதழின் முதலாவது இதழில் இருந்தே மொழி பெயர்ப்பு கவிதைகளை வெளியிட்டு வருகிறது. ஐரோப்பா, இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் இந்தியா போன்ற தேசங்களில் புழங்கும் மொழிகளில் இருந்து சிறந்த கவிதைகள் தேர்வு செய்யப்பட்டு மொழி மாற்றத்துடன் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மொழி மாற்றப்பிரதிகளை வழங்கியவர்களில் பேராசிரியர் சோ. பத்மநாதன் மற்றும் சி. சிவசேகரம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அநேகமான இதழ்களில் இவர்களின் ஆக்கங்களை காணக்கிடைக்கிறது.

ஆசிரியர் தலையங்கங்கள்

நீங்களும் எழுதலாம் இதழின் ஆரம்பத்திலேயே அதாவது மூன்றாம் பக்கத்தில் இந்த இதழின் ஆசிரியர் எஸ். ஆர். தனபாலசிங்கம் அவர்களினால் எழுதப்படுகின்ற ஆசிரியர் குறிப்பானது வெளியாகின்றது. இந்த ஆசிரியர் தலையங்கம் பொதுவாக கவிதைகள், கலை, எழுத்து சம்பந்தமாக அமைவதுடன் நாட்டிலும் சர்வதேசத்திலும் பேசப்பொருளாக இருக்கும் நடைமுறை பிரச்சினைகள் தொடர்பிலும் எழுதப்படுகின்றன. இந்த ஆசிரியர் தலையங்களின் ஆச்சரியமான விடயமாக இருப்பது அது எக்காலத்துக்கும் பொருந்தி போவதே யாகும். உதாரணமாக கூறப்போனால் நீங்களும் எழுதலாம் இதழ் ஏழின் ஆசிரியர் தலையங்கம் இவ்வாறு இருக்கிறது.

“நாடு (இலங்கை) பொருளாதார ரீதியாக வங்குரோத்து நிலையினை அடைந்துவிட்டது. இன முரண்பாடுகளுக்கு தீர்வு காணக்கூடிய அரசியல் அணுகுமுறைகள் எதுவும் தென்படவில்லை. உலக அரங்கிலும் நன்மதிப்பினை இழந்து கொண்டிருக்கிறது.

சுமார் பதினாலு வருடங்களின் முன்பு எழுதப்பட்ட விடயம் ஒன்று அச்சொட்டாக பொருந்தி போவதை நினைத்து பார்க்கையில் கவிஞர்கள் காலத்தின் தீர்க்க தரிசிகள் எனக்கூறுவதில் எவ்விதமான முரண்களும் இல்லை எனலாம். இவ்வாறு பல ஆசிரியர் தலையங்கங்களில் கூறப்பட்ட விடயங்கள் நிதர்சனமாக இருக்கின்றன.

அட்டைப்படங்கள்

இந்த இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கம் எவ்வாறு

கருத்து புலத்துடன் காலத்தையும் சித்தரிப்பதாக அமைகிறதோ அவ்விதமே அட்டைப்படங்களும் மிகவும் புலமையுடன் வரையப்படுகின்றன. எல்லா அட்டைப்படங்களிலும் பொதுவாக ஒரு பேனாவும் காசுதமும் இடம்பெற்றிருப்பதை காணலாம். எனது கருத்தினை மிகவும் சுவர்ந்த அட்டைப்படமாக இருப்பது பன்னிரண்டாவது இதழில் இருக்கின்ற படமாகும். இனப்போர் முடிவுற்ற இரண்டாயிரத்து ஒன்பதின் வைகாசி-ஆனி இதழின் அட்டைப்படத்திலே முட்கம்பிகட்கு பின்னால் இருக்கும் மக்கள் கூட்டம் பேனாவை தூக்கி பிடித்தபடி நிற்பதாக சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளது. தமிழர்களின் துயரினையும் மீண்டெழும் நம்பிக்கையினையும் சமகாலத்தே சமந்த அட்டைப் படமாக அதிருந்தது எனலாம். இவ்வாறே ஏனைய அட்டைப்படங்களும் இருப்பதை காணமுடிகிறது.

நீங்களும் எழுதலாயின் உபவாசகங்கள்/உட்குறிக்கோட்கள்

தடைகளை தகர்த்து தகவுகளைத்தேடி என்ற மகுட வாசகத்துடன் வெளிவரும் இந்த இதழின் உட்பகுதியிலேயே எதை நோக்கி இந்த இதழின் பயணம் என்பதை துலாம்பரமாக குறிக்கும் உபவாசகங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆரம்ப இதழ்களிலே பயில்களம், காத்திரத்தின் களம், பரிசோதனை களம், விமர்சன களம், விளக்க களம் என்பதாக இருந்து பின்னர் கருத்தாடல் களமும் இணைக்கப்பட்டு மொத்தம் ஆறு உபவாசகங்களுடன் இந்த இதழ் வெளிவருகிறது. இனி இந்த குறிக்கோள்கள் எட்டப்பட்டுள்ளதா என்பதை சுருக்கமாக பார்க்கலாம்.

பயில்களம் எனப்படுவது கவிஞர்களை வளர்த்தெடுப்பதற்கான ஒரு முன் முயற்சியாகும். அந்த வகையில் இந்த இதழானது ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே பல புதிய கவிஞர்களை அடையாளம் கண்டு ஊக்கப்படுத்தி வருகிறது. இந்த இதழில் எழுதிய பல புதிய கவிஞர்கள் பின்னாட்களில் சிறந்த தொகுப்புக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். இன்னும் சிறப்பாக கூறினால் பின்னாட்களில் பயில்களம் என்றோர் தனித்த பகுதி தொடங்கப்பட்டு அதில் பாடசாலை மாணவர்களின் கவிதைகள் பிரசுரமாகின. அந்தவகையில் இந்த இதழின் பயில்களம் என்ற இலக்கு அடையப்பட்டுள்ளதாகவே கூற முடியும்.

படைப்புக்கள் வெறுமனே எழுத்து கோர்ப்பு களாக இராது அவைகள் காத்திரமாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் இந்த இதழின் ஆசிரியர் மிகவும் கவனமாக இருப்பதை அவர் பல இடங்களில் கூறியுள்ளார். ஆரம்ப காலங்களில் மிகவும் கடுமையான திருத்தங்களின் பின்னரே கவிதைகளை பிரசுரித்ததாகவும் நிறைய கவிதைகள் நிராகரிக்கப்பட்டதையும் நினைவு கூரும் ஆசிரியர் அவர்கள் பின்னாட்களில் இந்த கடுமையான போக்கினை கைவிட்டு அனைவர்க்கும் எழுத சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் நெகிழ்வினை கைகொண்டதாக கூறுகிறார். எவ்வாறாயினும் ஒரு வாசகன் என்ற ரீதியில் இந்த இதழின் கவிதைகள் காத்திரத்தன்மை கொண்டதாக இருப்பதனை எனது வாசிப்பு அனுபவங்களில் இருந்து உணர்கிறேன்.

கவிதையின் பல்வேறு வகைமைகளும் வெளிப்பாட்டு தன்மைகளும் தமிழ் வெளியில் புழங்கி வரும்

காலத்தே இந்த இதழின் இன்னொரு இலக்கான பரிசோதனை களத்துக்கு இந்த இதழின் பங்காற்றுகை என்பது விமர்சனத்துக்கு உட்பட வேண்டிய ஒன்றாகிறது. புதுக்கவிதைகள் மற்றும் மரபுக்கவிதைகள் அதிகம் ஆதிக்கம் செலுத்தும் இந்த இதழில் நவீன மற்றும் பின்வீனத்துவம் சார்ந்த கவிதைகளின் பிரசுரம் என்பது ஒப்பீட்டளவில் குறைவே. இதற்கு ஆசிரியரை குறைகூற முடியாது. ஏனெனில் எல்லாவித ஆக்கங்களை யும் பிரசுரிக்க இதழ் தயாராகவே உள்ளபோதும் மாற்று பிரதிகள் இதழின் பங்காளர்களிடம் இருந்து வருவது குறைவே என கூறுகிறார். அந்தவகையில் இணையம் சார்ந்து வெளிவரும் இலக்கிய இதழ்களில் இருந்து குறிப்பிட்ட அளவில் நவீன மற்றும் பின்நவீன கவிதைகளை மீள்பிரசுரம் செய்வது இதழின் பாத்திரத்தினை கனதியாக்கும் என்றால் அது மிகையல்ல.

விமர்சனகளும் மற்றும் விளக்ககளும் என்ற வகையில் பல்வேறு கவிதை நூல்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள் தொடர்பில் பல்வேறு கவிஞர்கள் மற்றும் விமர்சகர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளும் பத்திகளும் இதழில் வெளியாகியுள்ளன. மேலும் ஒரு தலைப்பினை எடுத்து தொடர்ந்து வரும் இதழ்களில் கருத்தாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளமையையும் சுட்டி காட்ட முடியும்.

அந்த வகையில் முப்பது இதழ்களை தாண்டி பயணிக்கும் இந்த இதழானது தனது உட்குறிக்கோள்களை பெருமளவில் நிறைவு செய்துள்ளமையே அதன் தொடர்ச்சியான இருப்புக்கும் வெற்றிக்கும் காரணமாக அமைகிறது எனலாம்.

சிறப்பு வெளியீடுகள்

கைக்கடக்கமான அளவுடன் வெளிவரும் இந்த இதழானது இதுவரைக்கும் மூன்று சிறப்பு வெளியீடுகளை கொண்டு வந்துள்ளது.

1. இதன் முதலாம் ஆண்டு நிறைவில் வெளியிடப்பட்ட சிறப்பிதழ்
2. மூன்றாவது ஆண்டு நிறைவில் வெளியிடப்பட்ட "கவிதையும் கவிஞனும்" என்ற பிரதி
3. நீங்களும் எழுதலாம் இதழின் முதல் பன்னிரு இதழ்களை கொண்ட பெரும் தொகுப்பு.

இதழுக்கும் அப்பால்

இந்த இதழானது கவிதை இதழ் என்பதற்கும் அப்பால் ஒரு சமூக இயக்கமாகவும் இயங்கி வருகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் பௌர்ணமி தினத்தில் கவியரங்குடன் கூடிய கலந்துரையாடல்களை வழமையாக முன்னெடுத்து வருகின்றமை இங்கு சிலாகித்து கூறப்பட வேண்டியது. அத்துடன் பல்வேறு நூல் வெளியீடுகளுக்கு அனுசரணை வழங்குவதுடன் ஈழத்தின் அறிஞர்களை நினைவு கூரும் நினைவேந்தல்களையும் செய்து வருகின்றமை இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. நீங்களும் எழுதலாம் தொடங்கப்பட்ட பின்னர் இதுவரைக்கும் தொண்ணூறு நிகழ்வுகள் வரைக்கும் நடாத்தப்பட்டுள்ளதாக பன்னிரு இதழ்களின் பெரும் தொகுப்பில் இருக்கும் பிற்சேர்க்கை கூறுகின்றது. நிச்சயமாக இது பேசப்பட வேண்டிய ஒரு சாதனை என்பதில் ஐயமில்லை.

முடிவாக.....

தமிழர் தலைநகர் திருகோணமலையில் இருந்து தொடர்ச்சியாக வெளிவரும் நீங்களும் எழுதலாம் இதழானது முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட இதழ்களுடன் தனது பதினைந்தாவது அகவையினை நிறைவு செய்துள்ளது. முப்பது இதழ்கள், பதினைந்து வருடங்கள் என்பது வணிகத்தினை இலக்காக கொள்ளாத சிற்றிதழ் ஒன்று அடைந்திருக்கும் மிகப்பெரும் சாதனையாகும். பல்வேறு பெரிய இதழ்கள் கூட இணைய இதழாக மாற்றமுற்றிருக்கும் காலத்தே இந்த இதழை பொருளாதார சிக்கல்கள் மற்றும் அச்சிடலுக்கான சிரமங்களுக்கிடையில் தொடர்ச்சியாக அச்சிதழாக வெளிக் கொண்டு வருதலில் ஓர்மத்துடன் இயங்கும் இதன் ஆசிரியர் எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம் அவர்களை போற்றுவதற்கு உரிய பெருந்தகையாகிறார்.

இந்த இதழானது திருமலையினை தளமாக கொண்டிருப்பினும் ஈழத்தையும் ஈழத்துக்கு அப்பாலும்

பல்வேறு படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களை கொண்டு வந்திருப்பதானது, கலைகளையும் கவிதைகளையும் வளர்க்க வேண்டுமென்ற ஆசிரியர்.எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம் அவர்களின் உள்ளக்கிடக்கையினை வெளிப்படுத்தும் ஒரு விடயமாகவே இருக்கிறது. அத்துடன் இந்த இதழானது சமகாலத்தே வெளிவரும் ஏனைய சிற்றிதழ்கள் குறித்து அறிமுகம் செய்வது இந்த இதழின் பரந்த நோக்கினை வெளிப்படுத்துகிறது.

புதிய தலைமுறை கவிஞர்களுக்கு முக்கியத்துவம் தரும் இந்த இதழானது பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளுக்கும் முக்கியம் கொடுக்கும் ஒன்றாகவும் இருக்கிறது.

கவிதைகள் மட்டுமன்றி கவிதைகள் குறித்த கருத்தாடல்களையும் முன்னெடுக்கும் நீங்களும் எழுதலாம் இதழானது கவிதைகள் குறித்த புதிய போக்குகளுடன் தனது பயணத்தை தொடரும் என்பதில் ஐயங்களில்லை.

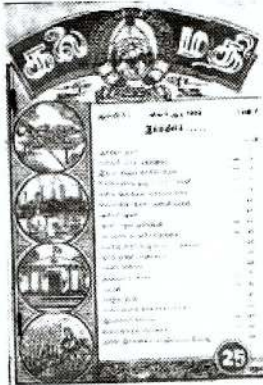
கூட்டும் விழி

திருகோணமலையில் இருந்து சமூக கலை இலக்கிய அரசியல் ஏடாக "கூட்டும் விழி" இதழ் 2004 தை மாதம் முதல் வெளியானது. இதன் ஆசிரியராக பிரபல அரசியல் விமர்சகர் யதீந்திரா செயற்பட்டார். உதவி ஆசிரியராக எஸ்.கமலகாந்தன் அவர்களும் ஆசிரியர் குழுவில் தில்லை, நா.சதீஸ்கண்ணா ஆகியோரும் இணைந்து செயற்பட்டார்கள். கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், எதிர் வினைகள், நேர்காணல்கள், விமர்சனங்கள் என மிகக் கனதியாக இவ்விதழ் வெளியானது. முதலாவது இதழில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் "மானுடத்தின் அடையாளங்களில் மானிடம்" என்னும் கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது. இதழ் 1 இல் தாச்சியஸின் நேர்காணலும், இதழ் 2 இல் புதுவை இரத்தினதுரையின் நேர்காணலும் இதழ் 3 இல் நந்தினி சேவியருடனான நேர்முகத்தையும் யதீந்திரா மேற் கொண்டிருந்தார். சாந்தனின் "அந்நியமான உண்மைகள்" கதை தொடர்பான எதிர்வினையை அ. யேசுராசா 2 ஆவது இதழில் மேற் கொண்டிருந்தார். அதற்கான எதிர்வினையை சாந்தன் 3 ஆவது இதழில் எழுதினார். நூல்கள், சஞ்சிகைகள் தொடர்பான விமர்சனக்குறிப்புகளை அதிகம் தாங்கி இவ்விதழ்கள் வெளி வந்தன. மொழிபெயர்ப்பு கட்டுரைகள், கவிதைகள் அதிகமாக வெளியாகியுள்ளன. தொடர்ச்சியாக இந்த இதழ் வருகை தந்திருந்தால் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் குறிப்பிடக்கூடிய சஞ்சிகையாக விளங்கியிருக்கும்.

- பரணீ

கலைமதி

கலைமதி சஞ்சிகை யாழ்ப்பாணம் அளவெட்டியில் இருந்து 1958 ஆம் ஆண்டு வெளியானது. கலை இலக்கிய சஞ்சிகையாக வெளிப்பட்ட இந்த இதழின் ஆசிரியர் குழுவில் திலகவதி நடராசா, கே.சிவபாலன், க.சிவராமலிங்கம், க.சிவபாத சுந்தரம், இ.வே. செல்வரத்தினம், வ.பொன்னம்பலம், ப.சந்திரசேகம், வ.கந்தசாமி, வை.கனகசபாபதி, த.சேனாதிராயர் போன்றோர் அங்கம் வகித்தார்கள். பொறுப்பாசிரியராக வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் செயற்பட்டார். கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, தொடர் கட்டுரைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், நகைச்சுவைத் துணுக்குகள், விஞ்ஞான கட்டுரைகள் அறிவியல் கட்டுரைகள், அன்பர் அவா என்னும் வாசகர் கடிதப்பக்கம், இளைஞன் உள்ளம், உங்களுக்குத் தெரியுமா?, விமர்சனங்கள் என மிகக் கனதியாக வெளியானது. மாதகல் வ. கந்தசாமி அவர்கள் இராவணனையும் மக்பெத்தையும் ஒப்பிட்டு எழுதிய "இராவணனும் மக்பெத்தும்" என்னும் கட்டுரை வெகு சிறப்பானது. "தமிழ்த் தூது" என்னும் கட்டுரையை தனிநாயகம் அடிகளார் இதழ் 7 இல் எழுதியுள்ளார். இலக்கியத்துடன் அறிவியல், விஞ்ஞானம் சார்ந்த விடயங்களையும் தாங்கி வெளிவந்த இந்த இதழ் தொடர்ந்து வெளி வராமல் போனது.

- பரணீ

புதியசொல் :

எழுத்தாளனின் படைப்பு பிரதி

ந.மயூரரூபன்

“எங்களுடைய காலகட்டம் பொருளை விட அதன் படிமத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது; தோற்றத்தை விட நிழலுக்கும் யதார்த்தத்தைவிட புனைவுக்கும் சாரத்தைவிட வடிவத்திற்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது” - Feuerback

புதியசொல் எனக்குத்தருகின்ற படிமம்; ஒரு முற்போக்கான, சமூக அக்கறையுள்ள ஆண் பெண் பேதமற்ற சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளில் விருப்பற்ற, தொடர்ந்து படித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சற்றுக் கொண்டாட்டமனமுள்ள ஆண் என்பதே.

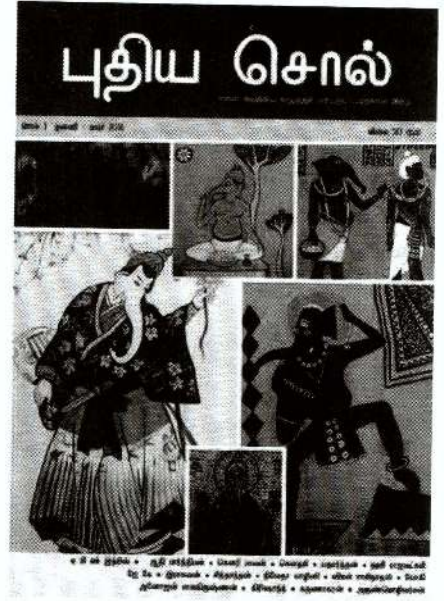
இப்படியான ஒரு தோற்றத்தை புதியசொல்லின் பத்து இதழ்கள் மீதான வாசிப்பும் எனக்குள் இயல்பாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அந்த வாசிப்பின் சில குறிப்புகளை இங்கு பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

பொதுவாகவே அச்சு ஊடகங்களின் வெளிப்படும் இயக்கமும் எமது குழுவில் ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் அதிருப்தியை ஏதொவொருவகையில் ஏற்படுத்தியே வந்துள்ளன. அந்த அடிப்படையில் ஒரு வித அதிருப்தியின் முனையிலிருந்து “புதியசொல்” தோற்றங்கண்டதாகவே அடையாளப்படுத்த முடியும். மற்றையவற்றை கவனத்திலெடுக்காது “புதியசொல்” தானாக தோற்றங்கொண்டதாக கருதிவிட முடியாது.

ஏற்கனவே எம்மிடம் “சொல்” இருக்கிறது. இது புதியசொல். இருப்பிலிருந்தே புதியசொல்லும் உருவாகிறது. முற்றுமுழுதான மாற்றங்களையும் அதிர்ச்சியையும் சிந்தனையையும் கருத்தையும் அது கொண்டிருக்கவில்லை என்பதே அதன் அடிப்படை.

ஏற்கனவே எம்மிடமிருந்து அச்சுடக வெளிப்பாட்டுமுறை, இதழியல் எண்ணங்கள், எழுத்து முறைமைகள், சிந்தனைகள், கோட்பாடுகள், ஆண்கள், பெண்கள், சாதிகள், அரசியல், தேசியம், புலியெதிர்ப்பு “எழுத்தாளர்கள்” என உருவாக்கப்பட்ட உளவியல் சூழமைவு வரைந்து வைத்திருக்கின்ற பாதையை அண்மித்ததாகவும் சற்று விலகியதாயுமே புதிய சொல்லின் பயணம் அமைந்திருக்கிறது.

ஜனவரி 2016 தொடக்கம் இன்றுவரை 10 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. காலாண்டிதழ்களாக திட்டமிடப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. எனினும் நமது பொதுவான இலக்கியச்சூழல் வெளிவருகையின்

தாமதத்தை புதியசொல்லுக்கும் கொடுத்திருக்கிறது.

முதல் மூன்று இதழ்களுக்கு தி.சதீஸ்குமார், கிரிசாந், அருண்மொழிவர்மன் ஆகியோர் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்திருக்கிறார்கள். நான்காவது மற்றும் ஐந்தாவது இதழ்களில் ஆசிரியர் குழு விரிவுபட்டிருக்கிறது. ஆதிபார்த்தீபன், அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன், கௌதமி.யோ, நிவேதா யாழினி ஆகியோர் குழுவில் இணைந்துள்ளனர். ஆறாவது இதழில் ஆதிபார்த்தீபன், கௌதமி.யோ ஆகியோர் ஆசிரியர் குழுவில் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. எட்டாவது இதழிலிருந்து பத்தாவது இதழ்வரை அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன் குழுவில் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை.

உண்மையில் குழுவாக இணைந்து செயற்படுவதிலுள்ள நடைமுறைச்சிக்கல்கள் பல. அவற்றையும் கடந்து இதழ்ச் செயற்பாட்டில் இணைந்து பயணிப்பது என்பது கவனத்திற்குரியது. எனினும் சில முடிவுகள், நடைமுறைப்படுத்தல்கள் என்பன யாராவது ஒருவரின் கையிலேயே இருக்கக்கூடும் என நினைக்காமல் இருக்கடியவில்லை. சிற்றிதழ் செயற்பாட்டின் பலமும் பலவீனமும் இந்தக் குழு அமைப்பில் பெருமளவில் தங்கியுள்ளது.

முதல் இதழில் புதிய சொல்லுக்கான Profile ஏனைய இதழ்களில் முதல் பக்கத்தில் வந்திருக்கவில்லை என்பதுவும் கவனத்திற்குரியது. ஆசிரியர் குழுவை முதன்மைப்படுத்தாத ஒரு தொனிப்பாக அதனை நாம் இனங்காணலாம். அவ்வாறுதான் எண்ண வேண்டும்.

ஆயினும் கருத்து முன்வைப்புகள், முடிவுகள், தெரிவுகள், கருத்தியல்சார் வடிக்கட்டல்கள், அதிகாரங்கள் என ஆசிரியர் /ஆசிரியர் குழு துருத்தித் தெரியும் இயல்புண்டு. எந்த இதழ் ஆசிரியர் குழுவின் அல்லது ஒரு குழுவின் கருத்துருவ அரசியல் செல்வாக்கிற்குள் விழுந்துவிடாமல் இருக்க முடியாது.

முதலாவது இதழில் புதியசொல் பிரகடனப்படுத்துகின்ற விடயங்கள் புதியசொல்லின் இயக்கத்தை கண்டுகொள்ள துணைநிற்பன. “கலை இலக்கிய எழுத்துச் செயற்பாட்டிற்கா இதழ்” என்பது முதன்மையான முன்வைப்பு இங்கு புதிய சொல் “எழுத்துச் செயற்பாடு” என்கிற ஒரு விடயத்தை எம்முன்

கொண்டுவருகிறது.

பொதுவாகவே சிற்றிதழ்கள் கலை இலக்கியத்தையும் பண்பாட்டையும் சேர்த்து உருவாக்குகின்ற எழுத்து வடிவ இதழாகவே அடையாளங்கண்டிருக்கின்றோம். புதியசொல் அதைக்கடந்து ஒரு புதுத் தடத்தை கண்டடைய விளைகிறது. இங்கு இரண்டு விடயங்கள் கவனித்து நோக்கத்தக்கன.

1. எழுத்துச் செயற்பாடு

பொதுவாகவே இலக்கியம், எழுத்து, கோட்பாடு என உறைநிலை வடிவத்திற்குள் தொடர்ந்து மிருக்கின்ற எழுத்து சூழல் ஆரோக்கியமான உரையாடல் சார்ந்து செயற்பாட்டு வடிவத்திற்குள் நுழையக்கூடிய ஏதுக்களை அடையாளங்காண முடிகிறது.

2. பண்பாடு என்கிற சொல் இங்கு முன்னிலையில் மௌனமாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் இதழ்களில் ஆங்காங்கே தொன்மை, அடையாளம், வேர் போன்ற இணைச் சொற்களையும் கருத்தாடல் களையும் அடையாளம் காணமுடிகிறது.

முதலிதழ்க்கான முன்வைப்புகளில்,

• “சமகாலத்தில் உருவாகிவரும் கலை இலக்கியப் போக்குகளையும் காலத்திற்குத் தேவையென கருதப்படும் பிரதிகளையும் இந்த இதழ் தொகுக்கின்றது.”

இங்கு “காலத்திற்கு தேவையென கருதப்படும் பிரதிகளையும்” என்கிற சொல்லாடல் சற்றுக் கவனித்து நோக்க வைக்கிறது. இது வழமையான (இந்துத்துவ, தேசிய, விடுதலை ஏகாதிபத்திய) மொழிதலாக உருப்பெறும் வாய்ப்புகளை கொண்டதாகவே காணப்படுகிறது. “வாசிப்பவர் ஒருவருக்காக நான் தெரிந்தெடுப்பது” என்பது இன்னமும் விமர்சனங்களை அதிகாக தக்கவைத்துள்ளது என்பது கவனத்திற்குரியது.

• “தேர்வின் அரசியலும் புரிதலும் வாசிப்பவர் களால் முற்றிலும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படக் கூடியது. தொகுப்பவர்கள் பொறுப் பேற்கும் நிலையிலிருப்பர்”

முதலாவது குறிப்பிற்குரிய பதிலை அடுத்த குறிப்பாக வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு குறிப்புகளுக்கான நோக்கம் அல்லது தேவை என்ன என கேள்வி எழுகிறது. மிக இலகுவாக இரண்டு வரிகளில் கடந்து போகக்கூடியது

• “பிரிகளின் வடிவம் சார்ந்த குறிப்புகள் இதழில் இடம்பெறாது. அவை வாசிப்பவர்கள் புரிதலுக்கானது” என்பதுவும்

“எழுத்தாளர்” என்கிற சொல்கொண்டிருக்கின்ற அதிகாரத்துவமும் தொழிற்பெயராக மட்டும் அடையாளங்காட்டலாம் என்கிற குறிப்பும் (இது தொடர்பில்

சித்திராதரனின் மாற்றுக்கருத்தும் அடுத்த இதழில் இடம்பெற்றிருக்கிறது) “வாசகர்” என்பதை பொதுச் சொல்லாகவே பயன்படுத்துகிறோம் என்பதுவும் “படைப்பு” என்பதே இல்லை “பிரதி” என்பதே இருக்கிறது என்கிற குறிப்பும் எனக்கு முக்கியமாகப்படுகிறது. நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டது போல,

ஒரு முற்போக்கான ஆண் - பெண் சமத்துவத்தை அவாவுகின்ற, அதிகாரத்தை நிராகரிக்கிற பிரதிகளாலான இதழ் என்கிற சொற்படத்தை இக்குறிப்புகள் உருவாக்கிவிட்டுள்ளன.

சி.சு.செல்லப்பா “எழுத்து” இன் மூலம் விமர்சன முறையியலை வளர்த்தெடுக்க விரும்பினார். அதற்காக செயற்பட்டார். அது தொடர்பாக பல்வேறு மாற்றுக்கருத்து வடிவங்கள் இருந்தாலும் அதன் இலக்கமும் அதன் தடமும் மிக முக்கியமானது. “புதிய சொல்” விமர்சனத்தை அது கொண்டுள்ள அதிகாரத்துவத்தை துறந்து அபிப்பிராயங்களாகவே பார்க்க விளைகிறது. இங்கு புதிய சொல் ஏன் முக்கியமாகிறது என்பது கவனத்திற்குரியது.

1. சிறுகதைகள்

புதிய சொல்லின் சிறுகதைகள் மிக முக்கியமானவை புதிய சொல்லின் தனித்துவ அடையாளத்தைத் தருபவை. மாற்றுக்கருத்தியல்கள், மறைக்கப்பட்டவை, பூடகமாக்கப்பட்டவை தொடர்பான விமர்சனங்களை நேரிடையாக வைப்பவை. பொதுவாகவே சிற்றிதழ்களில் வருகின்ற பிரதிகளில் சிறுகதைகள் மிக முக்கியமானவை. ஏனெனில் அவை தான் குறித்த அரசியலை, கோட்பாட்டை காத்திரமாகப் பேசுவவை. இங்கு ஜே.ஜே.இன் கதைகள், வி.கொளிரிபாலனின் கதை, கற்கறாவின் ஒரு கதை, இராகவனின் கதைகள், கபில் ஸ்ரனிஸ்லஸின் கதைகள் என்பன மிகவும் கவனத்திற்குரியவை.

ஆயினும் ஒர் ஆண் தனக்குள்ளே கருத்தியலுக்கும் சுய எண்ணத்திற்கும் பொருந்தாத இடைவெளியை வைத்திருப்பது போல பல கதைகள் புதிய சொல்லின் ஆண் - பெண் வேறுபாடுணர்விற்கு சமாந்தரமாக பெண்ணுடன் மீதான ஆண்பார்வையை தக்க வைத்தனவாகவே காணப்படுகின்றன. இராகவனின் தாவர இளவரசன், தர்மு பிரசாதின் 13 ரூது அல்பெர் காம்ப்யு, யதார்த்தனின் “மக்ரலினின் அறுபதாயிரம் புறாக்கள்” என்கிற கதைகளை எடுத்துக்காட்டுகளாக குறிப்பிடலாம்.

“மெல்லிய சாம்பல் நிற மேற்சட்டையில் அவளது முலைகள் மிகச்சிறியதாக மேடிட்டிருந்தன.”

“குளிர் தடித்த பெண்ணின் தசைகளாகி எம்மை இறுகக் கட்டிக் கொள்கின்றது”

-13 ரூது அல்பெர் காம்ப்யு

“எனினும் மேற்பக்கமாய் விம்மிய மார்பு விளிம்புகள் வேற்றுடலைவிட

இவனுக்கு அதிக உண்மத்தத்தை தரக்கூடிய அழகைப் பெற்று கொண்டன.”

-மக்ரலினிங் அறுபதாயிரம் புறாக்கள்

ஒரு வகையில் தொடர்ச்சியாக இதழ்களை வாசிக்கும் போது பெண் மார்பு மீதான இச்சை அதிகம் வெளித்தெரிகிறதோ என எண்ணத் தூண்டுகிறது. இங்கு இதனை குறிப்பிடுவதன் காரணம்,

கதை ஆரம்பித்த பகுதி அல்லது உதாரணத்திற்கு பெண்ணுடலை (பாலியல் உற்று நோக்குதல்) சொல்லுதல் என்பதும் வாசகர் என்பதை கேலிக்குள்ளாக்கவல்லது.

2. உரையாடல் வெளி

“மரபுரிமைகள் அழிக்கப்படுவதும் பறிக்கப்படுவதும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற சமூகங்களைச் சேர்ந்த நாம், எமது பண்பாட்டு அடையாளங்களைக் காக்கவும் மரபுரிமைகளை மீட்டெடுக்கவும் எமது தத்துவங்களைக் காக்கவும் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றிய கரிசனையையும் உரையாடல் களினூடாக புதியசொல் முன்னெடுக்க விரும்புகிறது” என்கிற குறிப்பும்

நான்கு இளையவர்களுடனான உரையாடலும் (கிரிசாந்த், யாழினி, தர்மு பிரசாத், ஹரி இராசலட்சுமி) மிக முக்கியமானவை.

சமூக அரசியல் சார்ந்தும் இலக்கிய அரசியல் சார்ந்தும் புதிய சொல்லின் இவ்வரையாடல் வெளி மிகப் பயனுடையது.

எனினும் இதழ் ஒன்றில் சாமிநாதன் விமல் அவர்களது குறிப்புத் தொடர்பாக,

“இந்தக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் “தமிழினி” என்ற பதம் சிங்களப் பார்வையின் பொதுப் புத்தியில் உள்ள எள்ளலாகவே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தவறான அர்த்தத்தில் அல்ல- புதிய சொல்”

இடையீடு செய்யும் உரையாடல் அவ்வளவு உவப்பானதாக இல்லை தாங்கிப்பிடிக்கும் இடையீட்டு உரையாடலுக்கான தேவை என்ன என்கிற கேள்வியைத் தருகிறது.

“...எந்த நிலைப்பாட்டையும் அபிப்பிராயத்தையும் முடிந்த முடிவாகக் கொள்ளாமல் தொடர்ச்சியான உரையாடல்களின் ஊடாக உண்மையை நோக்கி நகர்தல் என்பதே புதிய சொல்லின் நிலைப்பாடாக அமைகிறது” என்கிற கூற்று,

“உண்மை தொடர்பான ஒரு உரையாடலைத் தோற்றுவிக்கிறது. உண்மையை நோக்கி நகர்தல் என்பது, எந்த உண்மையை, யாருடைய உண்மையை என்கிற கேள்வியைக் கேட்கச் சொல்கிறது. ஒரு உண்மையைச் சுற்றி பொதுவெளியை உருவாக்க விளைகிறது. அதே நேரத்தில் உண்மை பற்றிய இவ்வாறான முன் முடிவுகள் மிக மிக ஆபத்தானவை.

3. செயற்பாட்டு இயக்கம் தொடர்பான நகர்வு

முதலிலேயே குறிப்பிட்டது போல வெளிவந்த, வந்து கொண்டிருக்கின்ற சிற்றிதழ்களில் எழுத்துச் செயற்பாட்டை முன்மொழிந்து அது நோக்கிய நகர்வைக் கொண்டிருக்கும் புதியசொல் தனக்கான தனித்துவத்தை இதனடியாகக் கொண்டிருக்கிறது.

4. வேறுபடுதலை முன்னிலைப்படுத்தல்

ஏனைய சிற்றிதழ்களிலிருந்து வேறுபடுதல் என்பது மிக முக்கியமானது. புதிய சொல் அதனை முன்னிலைப்படுத்துகிறது. கருத்தியல் ரீதியாக பெண்கள் தொடர்பான கரிசனையைக் கொண்டிருக்கிறது. மறைப்பற்றுப் பேசுகின்ற (இதுவரை காலமும் இருந்து வந்த, வருகின்ற இடக்கரடக்கல் மரபுகளைக் கடந்து) இயல்பைக் கொண்டுள்ளது. கருத்து நிலைசார் உரையாடல்களை கவனப்படுத்துகிறது. அதே நேரத்தில் மாற்றுப் பாலினத்தவர் தொடர்பான கவனத்தையும் பதிவுகளையும் உருவாக்குகின்றனர், ஒவியங்கள் மீதான கவனக்குவிப்பும் வெளிப்பட்டு நிற்கிறது. இவை புதிய சொல்லின் வேறுபட்டு நிற்கும் தன்மையை அடையாளங் காட்டி நிற்கின்றன. பொதுவாக சிற்றிதழ்கள் மொழி, பண்பாடு சார்ந்து அதிக கவனத்தை வெளிப்படுத்துவன. மொழி மீதான அக்கறை என்பதைக்கடந்து, “இலங்கைப் பண்பாட்டின் கூறுகளை நவீனத்துவத்திற்கு பிந்திய அறிவுறையின் கூறுகளால், இணைத்து அடுத்த கட்டப் பண்பாட்டு நகர்வை அடையாளப்படுத்துவதாக” புதிய சொல் கூறுகிறது.

“புதிய சொல்” தனது வெளிப்பாட்டு வடிவம் சார்ந்தும் எழுத்தின் அல்லது மனவெளிகளின் மறைப்பற்ற வெளிகளை நோக்கியும், எதிர் அரசியல் வடிவத்தை அல்லது பிரபலத்தன்மை கொண்டிருக்கும் கருத்தியல் வடிவத்தை கையாடும் சிற்றிதழாக அடையாளப்படுத்த முடியும். அதே நேரத்தில் புதிய சொல் கருத்தியல் வெளியில் தனக்கான விம்பத்தைக் கட்டமைப்பதைக் கடந்து இயல்பான இடத்தைக் கண்டடைவது மிக முக்கியமானது. “புதிய சொல் இதழுக்குப் படைப்புக்களை அனுப்ப விரும்புவோர் தபால் மூலமாகவோ /...” என வருகின்ற அறிவித்தலில் “படைப்புகள்” என்கிற சொல் ஆசிரியர் குழுவால் மீண்டும் மீண்டும் விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது.

“படைப்பு என்ற ஒரு செயல் அல்லது தருணம் இல்லையென்றே நாங்கள் கருதுகிறோம்” என்கிற கூற்று (இதழ் 1, அறிமுகக் குறிப்புகள்) இதனால் நீர்த்துப் போய்விடுகிறது.

மனித இயல்புகள் உட்புகுத்துகின்ற இவ்வாறான சில முரண்தன்மைகளையும் கடந்து எமது சூழலில் மிகக் காத்திரமான அடையாளத்தினை புதிய சொல் ஏற்படுத்தி வருகிறது. புதிய சொல்லின் புணைவுகளும் கருத்தியில் உரையாடல்களும் எதிரிடைத் தன்மை வாய்ந்தவை. இந்த எதிரிடைகள் இணைவெளிகளில் சந்திக்கும் போது எழுத்துச் செயற்பாட்டிற்கான களம் இன்னமும் விரிவடையும்.

விளக்கு (பெயர்)

திருகோணமலையில் இருந்து 2001 ஐப்பசி மாதம் முதல் மாத இதழாக, விளக்கு என்னும் சஞ்சிகை வெளியானது. த.வேலவன், மு.மயூரன், கு.சிவகுமார் இதன் ஆசிரியர்களாகச் செயற்பட்டார்கள். கவிதைகள், கட்டுரைகள், கடிதம், விஞ்ஞானம், நாடகம், சிறுகதை, சொல்லோவியம் என பல்வேறு அம்சங்களைத் தாங்கி இவ்விதழ் வெளியானது. முதலாவது இதழில் திருகோணமலை பற்றிய ஒரு சிறு கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இது திருகோணமலை பற்றிய சிறிது அறிமுகத்தை வாசகர்களுக்கு வழங்குவதாய் அமைந்துள்ளது. ராணிசீதரன் தனது தோழிக்கு எழுதும் கடிதம் போன்ற அமைப்பில் வெளியான கடிதத்தில் பல நாட்டு நடப்புகள் பேசப்பட்டுள்ளன. முதலாவது இதழ் கையெழுத்தில் பிரதி செய்யப்பட்டு போட்டோ பிரதி எடுத்து விநியோகிக்கப் பட்டது. இரண்டாவது இதழ் முதல் அச்ச இதழாக வெளியானது. இரண்டாவது இதழில் வி.கௌரிபாலனின் வானுறையும் தெய்வத்தினுள் என்னும் சாரதாதேவியின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடகம் பிரசுரமாகியுள்ளது. வளரும் படைப்பாளிகளுக்கான களமாக “எழுதிப்பார்” என்னும் தலைப்பில் ஒரு பிரிவை அமைத்து புதிய படைப்பாளிகளுக்கு களம் கொடுத்தார்கள். “சிறுவர் சினிமா: சின்ன அரட்டை” என்னும் கட்டுரை இதழ் 3 இல் வெளியாகி சில சிறுவர் சினிமாக்களை அறிமுகம் செய்துள்ளது. இதழ் 5 இல் “இலங்கை அரசியலில் பெண்களும். பெண்களின் அரசியலும்” என்னும் கட்டுரை அரசியலில் பெண்களின் நிலை பற்றி விரிவாக பேசுகின்றது. இதழ் 6 இல் விளக்கு என்ற இதழின் பெயர் மாற்றம் அடைகின்றது. ஏற்கனவே யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து விளக்கு என்ற சஞ்சிகை வெளிவந்த காரணத்தால் தமமது சஞ்சிகைக்கு “பெயர்” என் பெரை மாற்றி 6 ஆவது இதழ் முதல் வெளியிட்டார்கள். இவ்விதழில் பங்கரவாத்சட்டமும் ஜீவனோபாயத் தடையும்” என்ற சட்டத்தரணி காசிநாதர் சிவபாலன் கட்டுரை ஒவ்வொரு தமிழரும் வாசித்து இருக்க வேண்டிய கட்டுரை. அரசியல், அறிவியல் என இலக்கியத்துடன் பல்வகை சார்ந்த விடயங்களையும் இவ்விதழ் பிரசுரித்தது.

- பரணீ

சிறகுகள்

திருகோணமலையில் இருந்து சிறகுகள் இதழ் சமூக கலை இலக்கிய சஞ்சிகையாக வெளியானது. மாதாந்தம் வெளியான இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியர்களாக க.வாசுதேவன், செ.செல்வக்குமார், க.விக்னேஸ்வரானந்தன் விளங்கினார்கள். திருகோணமலை ஐக்கிய மருத்துவர் சிகையலங்கரிப்பாளர் சங்கத்தின் ஆதரவுடன் இச்சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. இதழ் 6 இல் வெளியான தமிழ்மணி ந.பாலேஸ்வரியின் ஆக்கங்கள், நாடகக் கலைஞர் தார்சீசியஸ் பற்றிய இராஜ.தர்மராஜாவின் கட்டுரை என்பன குறிப்பிடத்தகுந்தன. இளம் படைப்பாளர்களையும் ஊக்கப்படுத்தி அவர்கள் படைப்புகளையும் சிறகுகள் இதழ் வெளியிட்டு வந்தது. இலக்கிய நிகழ்வுகள் பகுதியூடாக ஈழத்தில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்தினார்கள்.

- பரணீ

சுவர்

1983 ஆம் ஆண்டு “சுவர்” என்னும் சஞ்சிகை மல்லாகம் “தேவி மன்றம்” மூலம் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. இதன் ஆசிரியராக செ.ஈஸ்வரன் விளங்கினார். முதலாவது இதழில் கவிஞர் சோ.ப. அவர்களால் ஜோன் பெப்பர் கிளாக்கின் ஃபுலானி மந்தைகள் கவிதை மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. “ஐரோப்பாவில் இலங்கையர் ஒருவரின் ஒருநாள் அனுபவம் என்னும் சமுத்திரனின் கட்டுரையில் இலங்கையின் அரசியல் நிலைமைகள் தெளிவாகப் பேசப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. தா.இராமலிங்கம்பிள்ளை, சோலைக்கிளி, இந்திரஜித், சேரன், மைத்திரேயி கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. குந்தவையின் “புழுக்கம்” என்னும் சிறுகதையும் இடம் பெற்றுள்ளது. எத்தனை இதழ்கள் வரையில் வெளியானது என்பது பற்றி சரியாக அறியமுடியாதுள்ளது.

- பரணீ

பகுத்தறிவு

பகுத்தறிவியக்க வெளியீடாக பகுத்தறிவு என்னும் கலை இலக்கிய சமூக சீர்திருத்த இதழ் வெளியானது. 1974 ஆம் ஆண்டு வெளி வர ஆரம்பித்த இவ்விதழ் இருதிங்கள் ஏடாகவே பரிணமித்தது. திருநெல்வேலியில் இருந்து வெளியான இந்த இதழ் சமூக சீர்திருத்த கருத்துகளை அதிகம் முன்னிறுத்தி வெளியானது. “கோவூர் கொடுக்கும் பதில்கள்” வாயிலாக பல விடயங்கள் பேசப்பட்டன. சாதி, மதம் கடந்து மனிதயாப்பண்புகளுடன் மனிதன் வாழ வேண்டும் என்பதை இவ் இதழ் வெளியிட்டது.

- பரணீ

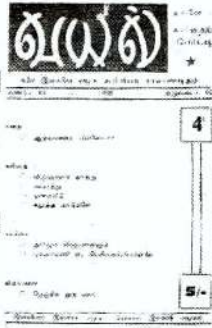
நினைவு

குறிஞ்சிப்பண்ணை வெளியீடாக மலையகத்தில் இருந்து “நினைவு என் னும்” சஞ்சிகை 60 களின் இறுதியில் வெளியானது. இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் இவ்விதழ் வெளியானது. சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம் என இலக்கியத்தின் பல்வகைமைத்தன்மையுடன் வெளியானது. மலைநாடு சார்ந்த விடயங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்ட இச்சஞ்சிகையின் 3 ஆவது இதழ் மலையக மக்களிடத்தே புழக்கத்தில் உள்ள நாட்டார்பாடல்களை பிரசுரித்தது.

- பரணீ

வயல்

வயல் இதழானது மட்டக்களப்பிணைக் களமாகக் கொண்டு 1986 செப்டெம்பர் -டிசம்பர் களில் வெளிவந்த இதழாகக் காணப்படுகின்றது. இதுவொரு கலை இலக்கிய சமூக அறிவியல் காலாண்டு இதழாகும். “இலக்கியம் இல்லாச் சமூகம் இயக்கம் இல்லாச் சமூகம்” எனும் விழித்தொடருடன் இது வெளிவந்துள்ளது. இதனை மட்டக்களப்பு புனித செபஸ்தியான் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வயல் இதழாக்கக் குழுவினர் வெளியீடு செய்துள்ளனர். 1993 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இதன் ஆசிரியராக சாருமதி அவர்கள் விளங்கினார்.. குறித்த கால கட்டத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலவிய இலக்கிய வறுமையைக் களையும் வகையில் பல நல்ல இலக்கியத்தரம் வாய்ந்த சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரைகள், ஆன்மீகம், பழைய இலக்கியங்கள், அரசியல் கட்டுரைகள் இவ்விதழ்களில் வெளியாகின.

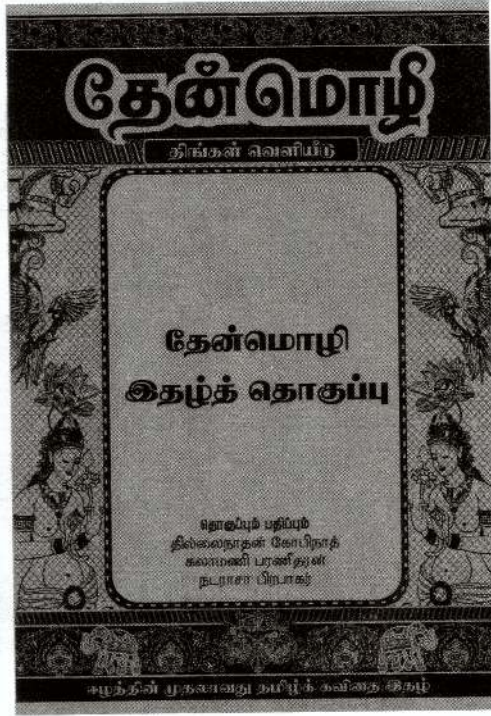
- பரணீ

சுந்தரன்

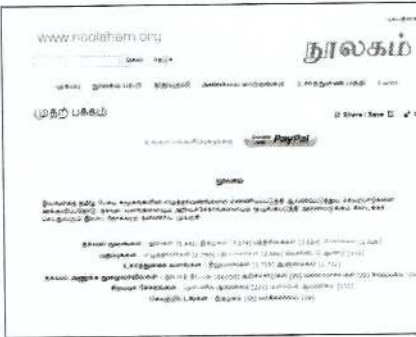

சுந்தரன் இதழ் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து 1998 சித்திரையில் முழுமதி இதழாக வெளியானது. கலை இலக்கிய சமூக இதழான இதன் ஆசிரியராக கௌதமன் விளங்கினார். இணை ஆசிரியராக த.ஜெயசீலன் செயலாற்றினார். கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, குறுங்கதை, சிரிகதை, அறிவியல், பல்சுவை ஆக்கங்கள், பொது அறிவு போட்டிகள், விளையாட்டு, நகைச்சுவை துணுக்குகள் என பல விடயங்களுடன் இந்த இதழ் வெளியானது. 5 இதழ்கள் வரையில் வெளியானது. சொக்கன், செங்கை ஆழியான், சு.வே, சந்திரவாணி போன்றவர்களது சிறுகதைகள் வெளியாகின. இந்த இதழில் அதிகம் மாணவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து ஆக்கங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டன.

- பரணீ

ஜீவநதி வெளியீடாக
ஈழத்தின் முதல்
தமிழ் கவிதை இதழான
தேன்மொழி இதழ்களின்
தொகுப்பு

www.noolaham.org

114 பகுப்புகளில் 14164 இதழ்கள்
ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

www.aavanaham.org

சஞ்சிகையாளர்கள் சிலரின் வாய்மொழி
வரலாறுகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஜீவநதி
பதிப்பகம் மூலம் நூலை வெளியிட
தொடர்புக்கு
0775991949

